

క్రీ. శ్రీ.

విష్ణు చిత్రయము

అను నాచార్యగారు

అమృతమాల్యద

స. వ్యాఖ్యానము.

GR/11678

విష్ణు చిత్రయము

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రచురితము

ప్రతిభా

విష్ణు చిత్రియము

అను నాచార్యశాస్త్రముగల

అమృతమాల్యద

సహ్యాభ్యానము.

GR/11678

దత్త వాణి :

వావిళ్లి, రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే.

ప్రచురితము.

PRINTED BY

V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS,

AT THE AUDI SARASWATY NILAYA PRESS,

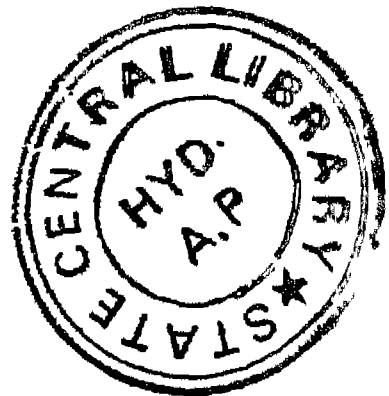
59, MALIA PERUMALL STREET, MADRAS—1914.

1st Edition—1869

2nd Edition—1886.

3rd Edition—1909

4th Edition—1914

విజ్ఞాపి.

ఆంధ్రమహాశయులారా ! ఇప్పటి కలువదినంవత్సరములనుండి మేము సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములను ప్రకటముచేయుచుండుట లోకవిదితము. ఎందఱో మాకార్యమునకు భంగమొందింపఁ బ్రయత్నించిరి కాని, దైవయత్నముచేతను, మిత్తులసాహాయ్యముచేతను, భాషాభిమానుల ప్రోత్సాహముచేతను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱుచున్నది.

కడచిన సంవత్సరమునందు మాతండ్రిగారిచే ప్రకటింపఁబడిన యాముక్తమాల్యదను నాలవమాటు ప్రకటింపవలయు నని నిశ్చయించి పండితులచేఁ బరిష్కరింపించుచుండఁగా, వేటొక్కరు దీనిని ప్రకటింపఁ బోవునట్లు విని, మామిత్తులగు మ. రా. రా. శ్రీ, గోకులదాసు గోవరసదాసుగారితో నేతద్గ్రంథ విషయమునంతయు విన్నవించితిమి. అంత, మామిత్తులందలి విశ్వాసముచేతను, భాషాభిమానముచేతను “మాతండ్రిగారిచే వ్యాఖ్యచేయఁబడిన మహాగ్రంథమును శీఘ్రముగా ముద్రింపుఁడని” చాలా ప్రోత్సాహమొనర్చిరి. వీరి ప్రోత్సాహముచేతనే మే మచిరకాలములో ననేకగ్రంథములను ప్రకటించితిమి.

మా తండ్రిగారగు వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలుగారిచే 1854-వ సం. స్థాపింపఁబడిన ‘ఆదిసరస్వతీనిలయము’ అనుముద్రాక్షరశాలను చెన్నపురి ఎస్. ప్ల. నేడున నెలకొల్పి మఱికొన్ని నూతనముద్రణ పరికరములను సీమనుండి తెప్పించి విద్యుచ్ఛక్తితో పనుల జరపుచున్నారము.

ఇప్పటి కలువదినంవత్సరములనుండి భాషాసేవచేయున
గ్రహించినభగవంతుఁ డిట్లే శాశ్వతముగ మా యుద్యమముల
వేర్చి రక్షింపఁగలఁ డని నమ్మియున్నాము.

ఈ యాముక్తమాల్యద యను గ్రంథరాజమున కొక ట్లీ
లిఖించి పంపవలయునని శ్రీమద్విజయనగర మహారాజ న
తాండ్లగేయ కళాశాలా సంస్కృత ప్రథమోపాధ్యాయులగు శ్రీ
మేడేపల్లి. వేంకటరమణాచార్యులవారిని కోరియుంటిమి.
మాయం దభిమానముంచి వెంటనే వ్రాసి పంపినందులకు
కృతజ్ఞులము.

ఇందలి స్థాలిత్యములను భాషాభిమానులు తెల్పినచు
కూర్చునందు సంస్కరింపించి ముద్రింపఁగలము.

అనందనామ సంవత్సరము,

విజయదశమి

323, తండియా రోడ్డు, చెన్నపురి.

ఇట్లు,

వావిళ్ల. రామస్వామిశా

జూర

ఆముక్తమాల్యద

ఉపోద్ఘాతము.

ఈ ప్రబంధరాజము జగత్ప్రసిద్ధుఁ డైనకృష్ణదేవరాయలచే
బడినది. ఆముక్త = (తనచే) ధరించఁబడిన, మాల్య = పూల
, ద = ఇచ్చునది, అని శబ్దార్థము. దీనికి సరియయిన ద్రావిడ
దము “శూడికొడుత్తాల్” = (ధరించి యిచ్చినది) అని. ఇది
నిపుత్తిక యగు గోదాదేవిపేరు. ఇందుఁ జెప్పఁబడు ముఖ్య
భాగము మిగ్రస్థనామము వలననే స్పష్టమగు చున్నది. దీనిలో
బ్రహ్మ ప్రతిపాద్యము గోదావిష్ణుచిత్తులకథ లగుటచే గోదాదేవినిఁ
బట్టి “ఆముక్తమాల్యద” యనియు, విష్ణుచిత్తునిఁబట్టి విష్ణుచిత్తీయ
నియు నీ ప్రబంధము నామద్వయముచే వ్యవహరింపఁ బడుచున్నది.
శరీరముతో విశేషసంబంధము లేనివయిన నొకరీతి సంబంధ
ము గల్గును. కవి యామునాచార్యవృత్తాంతమును, ఖండిక్య కేశి
సంవాదమును, చండాల బ్రహ్మరక్షస్సంవాదమును దన యిచ్చకు
గొన్ని మార్పులనుజేసి వర్ణించియున్నాఁడు. ఆ మార్పుల
వలన గనఁబఱపఁ బోవుచున్నాఁడను. గోదావిష్ణుచిత్తులకథయు,
యామునాచార్యచరిత్రమును, వైష్ణవ ప్రాచీన గురుచరిత్రమగు గురుప
రాప్రభు శ్రీవైష్ణవమతాచార్యచరిత్రమునుండి తీసి వీని
కూడఁ గొంత కథాంశమును మార్చి కవి ప్రబంధరూపముగా
గ్రహించెను. కావున నీ గ్రంథము శ్రీవైష్ణవమతావలంబుల కత్యంతోపా
యము. ఇది అలంకార శాస్త్రవిహితోత్తమ కావ్య లక్షణోపేతం
మ రాజిల్లుటయే కాక, విశిష్టాద్వైతసంప్రదాయ ప్రతిపాదకం
మటచేఁ బరమార్థజ్ఞానసంధాయకమయి కూడఁ దత్త్వజిజ్ఞాసువుల కుప
యించుచున్నది. అంగముగా నాయాయి ప్రకరణములయందు శృంగా
రసము లను ప్రవిష్టము లయి యున్నను, దీనిలోఁ బ్రధానరసము భక్తి

రూపాపన్నమైన శాంతరసము. విష్ణుచిత్తుఁడు శ్రీవైష్ణవులమతగురువులగుపన్నిద్దరాళ్వారులలోనొకఁడు. ఇతనికి పెరియాళ్వారని ద్రావిడనామము. (పెరియ=పెద్ద, ఆళ్వార్=భక్తుఁడు), అందఱకంటె భగవద్భక్తియధికముగాఁ గలవాఁ డగుటచే నీపేరబ్బినది.

+ ❧ విష్ణుచిత్తుని చరిత్రము. ❧ +

భరతఖండముయొక్క దక్షిణదిగ్భాగముననుండు పాండ్యదేశమందలి దివ్యదేశములలోఁ బ్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీవిల్లిపుత్తూరును (ధన్వినవ్యపురము) నొక గ్రామము కలదు. ఈ గ్రామ మీతని నివాసస్థలము. అచట శ్రీవటపత్త్రేశాయి (శ్రీవడపెరుంగోయిలాన్) అను అర్చనతారమూర్తి ఆలయమునఁ బరిచారకుఁడయిన ముకుందాచార్యు లీతని తండ్రి. తల్లి పేరు పద్మ. బోధాయనసూత్రము గలవాఁడు. యజుశ్శాఖీయుఁడు. *పురశ్చూడుఁడు. తలిదండ్రు లీతని జననకాలమున జాతకర్తాది సంస్కారముల నొనరించి విష్ణుచిత్తుఁడను నామ మిడిరి. గర్భాష్టమమం దుపసీతునిఁజేసి వేదాదివిద్యలఁ గఱపిరి. కాని యితఁడు బాల్యమునుండి విశేష విద్యాసంపన్నుఁడు కాకపోయినను సకల జగత్కారణుఁ డైన శ్రీమన్నారాయణునియందును దద్భక్తులయందు నధికభక్తిగలవాఁ డగుటచే స్వగ్రామమం దున్న వటపత్త్రేశాయిస్వామి నుపాసించుచుఁ దమ పూర్వులు సంపాదించిన సారథమమయిన పంట భూమిలో నానావిధ పుష్పవృక్షములతోఁ గూడిన యొక పుష్పాద్యానమును వేయించి నిత్య మాదేవునికిఁ దులసీపుష్పమాలికలఁ గట్టి మాలాకారునివలె సమర్పించు చుండెడివాఁడు.

ఇట్లు విష్ణుచిత్తుఁ డచంచలభక్తితో వటపత్త్రేశాయిస్వామి కవిచ్చిన్నమయిన పుష్పమాలికా కైంకర్యము సలుపుచున్న కాలమందు పాండ్యదేశమునకు రాజధానియైన మధురలో రాజ్యముఁజేయుచున్న వల్లభదేవుఁ డను పాండ్యవంశపురా జొకనాఁటిరాష్ట్ర తన పరిపాలనమును గుఱించి ప్రజలనుకొనుమాటలను పినఁగోరి మాఱువేషమును ధరించి పురవీధులయందు సంచరించుచుండఁగా నొకయింటి

* నడిసెత్తిని జుట్టుగల శాఖయొకటి దక్షిణదేశపు వైష్ణవులలో నిష్పజకమన్నది.

యరుగుమీఁద నిద్రించుచున్న బ్రాహ్మణునిలేసి “ నీవెవ్వఁడవు? ఈయర్థ
రాత్రమం దిచట నేల యొంటిగాఁ బరుండి యున్నా” వని ప్రశ్నించెను.
“అయ్యా! నేనుపర దేశపుబ్రాహ్మణుఁడను. కాశికీబోయిగంగాస్నానముఁ
జేసికొని నేతున్నా నేచ్చచే రామేశ్వరమున కరుగుచు నిచటికి వచ్చు
నంతలోఁ బ్రొద్దు గ్రుంకి చీకటి పడినందునఁ బయనము మాని యిచటఁ
బండుకొంటి” నని విప్రుఁడు మాట వల్కెను. అన విని రాజు, “విప్రో
త్తమా! నీ వనేక దేశములఁ జూచివచ్చినకతమున ‘దేశాటనం పణ్డిత
మిత్రితాచ’ అనునట్లు మిగుల జ్ఞానమును సంపాదించిన వాఁడవై
యుందువు. నీ కనేకవిషయములు తెలిసి యుండవచ్చును. నీకుఁ దెలిసిన
దానిలో సారవ త్తరమయిన యొకవిషయమును నాచెవిని వేయు” మని
ప్రార్థింపఁగా నావిప్రుఁ డాతఁడు రాజునితెలియఁ జాలకపోయిన నెవ్వఁడో
విసీతుఁ డగు పెద్దమనుష్యుఁ డని తలంచి, శ్లో. “వర్షార్థమష్టా ప్రయతే
తమాసాన్నిశార్థ మర్థం దివసం యతేత, వార్ధక్యహేతో ర్వయసా
నవేన పరత్ర హేతో రిహజన్తనాచ ” * అను నీ శ్లోకము నాభూ
సురుఁడు చదువ విని యారాజు ఆ శ్లోకతాత్పర్యమును గ్రహించి
పరలోక ప్రాప్తికై తగినధర్మము నాచరింపక ఆయువునంతయు వ్యర్థ
ముగాఁ గడపి మోసపోతినని నిర్విణ్ణతనొంది తన నగరికిఁ బోయి సర్వ
శాస్త్రార్థవేదియు భగవద్భక్తుఁడు నగు శైల్వనంబి యను తనపురో
హితునిఁ బిలిపించి యాతనితోఁ, “దనతలంపు వెల్లడిచేసి బ్రహ్మవిష్ణు
శివేంద్రాదులలో నెవ్వఁడు పరుఁడో ఎవ్వని నుపాసించిన ముక్తి సిద్ధిం
చునో ఆసంగతి దెలిపెడు నుపాయముఁ జెప్పు” మని ప్రార్థించెను. అందుల
కాతఁడు సమ్మతించి కొలువుకూటమున నొక స్తంభము నాటించి దాని
కొనను బంగరు నాణెముల నంచి నొకటి వ్రేలఁ గట్టించి “ఈలోక
మునం దేమతస్థుఁ డైనను, పరతత్త్వ మిది యని సిద్ధాంతముచేసి

* ఈ శ్లోకార్థముఁ దెలుపు తెలుఁగు పద్యము:—

నీ, వానకాలమునకు వలసినయవియెల్ల నార్జింపవలయు మా సాష్టకమున,
రాత్రుల కొనకు నర్థములేన్ని యన్నియుఘటియింపవలయుఁ బగళ్ల యంద,
అపరవయోయోగ్య మగు విస్తుజాలఁబు సాధింపవలయును జవ్వనమున,
పగలోకమునకు సంపాద్య మెయ్యదియది గడియింపవల ను నీయొడలియంద.

నన్నొప్పించుటకు సామర్థ్యము గలవాఁ డీవరాలమూటఁ బుచ్చుకొన నర్హుఁ” డని యెల్ల దేశములకుఁ బ్రకటనపత్రికల నంపుమని ఉపదేశించెను. అందులకు వల్లభ దేవరాజు మిక్కిలి సంతోషించి తన పురోహితుఁడు చెప్పినట్ల కావించెను.

అంతట బౌద్ధులు, శైవులు, కాపాలికులు, శాక్తేయులు, మాయావాదులు, వైశేషికులు, సాంఖ్యులు, పాశుపతులు మొదలు గాఁగల నానామతస్థులలోఁ బేరువడసిన సిద్ధాంత ప్రవర్తకు లగువారు తమతమ శిష్యగణములతోడ బయలుదేరి మధురకు వచ్చి రాజాసాసమును జేరిరి.

అట్టియెడ శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో (ధన్వినవ్యపురము)వటపత్త్రేశాయి స్వామికి నిరంతరము మాలాకైంకర్య మొనర్చుచు భగవచ్చింతా పరాయణుఁడై యున్నవిష్ణుచిత్తుని కాస్వామి యొకనాటిరాత్రి స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి “ఓయివిష్ణుచిత్తుఁడా! మధురాపురమునేలు వల్లభదేవుఁడు పరతత్త్వనిర్ణయముఁ జేయింపఁగోరి తనయాస్థానమంట పమందొకవిద్యాశుల్కగ్రంథిని వ్రేలఁగట్టించియున్నాఁడు. మతసిద్ధి తవేత్తలనేకులు తమతమ మతములను స్థాపించి యాధసగ్రంథనిఁగొని పోవలయు నని మధురకుఁ బోవుచున్నారు. నీవీ వేకువజామున లేచి యచటికిఁ బోయి వారి కుసిద్ధాంతములనెల్ల ఖండించి మన విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును స్థాపించిరమ్ము. విద్యావిహీనుఁడనైన నేనెక్కడ? పండితులతో వాదమెక్కడ? నని వెనుదీయకుము. నేను నీజిహ్వగ్రముననుండి సర్వశాస్త్రజ్ఞానమును, యుక్తిపాటవమును, వక్తృత్వశక్తినిఁ గలిగించెద. ఆమూట తెగి నీముందరఁబడును. ఆరాజు నీకు దాసుఁడగు” నని పల్కెను. అపుడు విష్ణుచిత్తుఁడు “ధన్యోస్త్వి” అని నిర్భయమునలె భగవదాజ్ఞను శిరమున నిడికొని మధురకుఁ బోయి వల్లభదేవుని యాస్థానమును సమీపించఁగా నారాజు ఇతని నెదుర్కొని సముచిత సత్కారంబులు సలిపి సింహాసనాసీనుం గావించె. విష్ణుచిత్తుఁడు భగవద్దత్త ప్రజ్ఞావిశేషంబుఁ గలవాఁ డగుటచే నుత్తరోత్తరోక్తి సంతానంబునఁ బ్రతివాదుల నెదిరించి క్రమక్రమముగా వారివారి మతంబుల నుండెడు విప్రతిపత్తుల వారిచే నొప్పించి వాని సన్నిహితని ఖండించి

శ్రీమన్నారాయణుడే పరుడనియు, అతడే ఉపాస్యుడనియు, అతడే మోక్షప్రదాతయనియు సిద్ధాంతీకరించెను. అంతట విద్యాశుల్కగ్రంథి స్వయముగాఁ దెగి నేలఁగూలెను. ప్రతివాడు లందఱు విస్తయావిష్టచిత్తులయిరి. రాజు విష్ణుచిత్తుని సామర్థ్యమునకు భగవన్తహిమంబునకు సంతసిల్లి యాతని నేనుంగుపై నెక్కించి ఊరేగించి పెద్దయుత్సవమును గావించెను. ఆసమయమందుఁ దనభక్తుడగు విష్ణుచిత్తుని పరమాభ్యుదయము నీక్షింపఁగోరి లక్ష్మీకాంతుండు కమలాలయా ద్వితీయుడై యంతరిక్షమున గరుడవాహనముననుండి యాతనికి తనదర్శనమును బ్రసాదించెను. విష్ణుచిత్తుఁడు భగవంతుని నేవించి యనేకసూక్త వాక్యములతో స్తుతించి ధన్యుడై రాజు నానతి మరలఁ దన గ్రామమునకుఁ బోయెను.

బ్రాహ్మణుఁ డొకఁడు వృషగిరిలోనున్న స్వామిని నేవించివచ్చి మధురలో రాజపురోహితునియింటఁ బసచేసి వేసవిబాధచేఁ బైని పండుకొని తోడి విప్రులతో నుబుసుబాకకు జదువుచున్న శ్లోకములలో నొకటియైన “మాసార్థమష్టమ్” అను శ్లోకమును రాజు వేశ్యాసంగతికిఁ బోవుచుండఁగా విదననము, మొదటఁ దనకు లభించిన ద్రవ్యమును విష్ణుచిత్తుఁడు భాగవత్సూక్తముక్రిందను దేవాలయముక్రిందను వ్యయపఱచుటచే రిక్తుడయ్యెననియు, భగవంతుఁడు కరుణించి యతని గృహమును మణిమయముగాను సర్వసంపత్సమృద్ధిమయినదిగాను నిర్మింపుమని దేవశిల్పి యగు విశ్వకర్మ నాజ్ఞాపించెననియు, నీప్రబంధములో నున్నది. ఈ కథ కాకరగ్రంథమగు గురుపరంపరాప్రభావములో నీయంశములు గానరావు. రాజసభలో విష్ణుచిత్తుఁడు పరతత్త్వవిషయ కోపన్యాసమును జేయునపుడు శ్రీవిష్ణుపురాణ షష్ఠాంశ ప్రతిపాదిత మగు ఖాండిక్య కేశిధ్వజసంవాదము నుపన్యసించినట్లు ప్రబంధములోనున్నది. ఇదియునుంగూడ మూలగ్రంథమం దనుక్తము.

+|| యామునాచార్య చరిత్రము. ||+

ఈతఁడు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతప్రవర్తకాచార్యులలో ముఖ్యతముడగు నాధమునికిఁ బౌత్రుఁడు. ఇతఁడును బితామహునికంటెఁ గూడ నధికతరమయిన వైదుష్యము గలవాఁడు. ఇతని నివాసస్థలము

చోళ దేశమందలి వీరనారాయణపురము. తండ్రిపేరు ఈశ్వరముని. ఇతనిబాల్యమునఁ జోళ దేశమునేలు రాజయొక్క పురోహితుఁడు ఆక్కియాళ్వ ననునతఁడు లోకాతిశాయి పండిత్యము గలవాఁడై ఆకాలముం దా దేశముననుండు పండితుల నందఱను వాదమం దోడించి వారి వలనఁ గప్పము గొనుచు “విద్యజ్ఞనకోలాహలుఁడ”ను బిరుదము నొందెను. ఒకనాఁడు యామునముని తనగురువునొద్దఁ బాఠమును జదువుచుండ నారాజపురోహితుఁడు తన కీయవలసిన కరము నిమ్మని యామునార్కుని గురువున కొకజాబు నంపెను. ఆగురువు దరిద్రుఁడగుటచే ధనమీయఁజాలక దైన్యమునొందఁజూచి యామునార్కుఁడా పత్రికను నూలుముక్కలుగాఁ జింపి మఱియొక పత్రికమును దీసికొని “నవయం కవయస్తు కేవలం నవయం కేవలతంత్రపారగాఁ, అపితు ప్రతివాది మస్తక ప్రకటాటోప విపాటనక్షమాః” అను శ్లోకమును దానిపై వ్రాసి ఆదూతచేతి కిచ్చిపంపెను. రాజపురోహితుఁడగు ఆక్కియాళ్వ నది చూచి కుపితుఁడై రాజున కెఱింగింప నారాజు తనపురోహితునితో శాస్త్రవాద మొనరించుటకు విచ్చేయు మని యామునార్కునిఁ బ్రార్థించెను.

అతఁడు రాజప్రార్థన మంగీకరించి రాజసభకుం బోయెను. వీరిరువురకు శాస్త్రవాదము జరుగునపుడు మాధ్యస్థ్యము నహించుటకు నానా దేశములనుండి పండితులు రావింపఁబడిరి. అంతటి శ్రీ నైష్ఠవమత ముం దాసక్తి గలరాజభార్య తనవల్లభునిఁజూచి మనపురోహితుని యీ యామునాచార్యులు జయింపఁగలఁడని ప్రతిజ్ఞ చేసెను. అందులకు రాజు, యామునాచార్యులు విజయము నొందినయెడల నీకర్ధరాజ్య మొసంగెద. పురోహితుఁడు గెల్చినచో నాటుమానములవఱకు నీవు నాయాజ్ఞకు లోబడవలసినదాన” వని చెప్పెను. అందులకు రాణి నమ్మ తించెను. అపుడు రాజపురోహితుఁడు యామునార్కు నాలోకించి “నీవు విద్వాంసుఁడవై నను బాలుఁడవు. నాతో వాదించుటకుఁ దగిన శక్తి లేనివాఁడవు కావున మూఁడు తొకికవాక్యములను జెప్పుము. నేను వానిని ఖండించెదను. లేదా నేను మూఁడు తొకికవాక్యముల నుచ్చరించెద. నీవు వానిని కాదనుము. జేత, తనపాదములతోఁ బరాజితుని

శీరముఁ దన్నవలయున''ని ప్రతిజ్ఞఁజేసెను. అట్లే కానిమ్మని యామునే యుఁడు “నీతల్లి వంధ్యకాదు, ఈరాజు సార్వభౌముఁడు, రాజమహిషి పతివ్రత” అను మూఁడువాక్యముల నుడివి వీనిని నిషేధించుమనెను. అందులకాపురోహితుఁడు ప్రత్యుత్తర మీఁజాలక మూకీభూతుఁడై తల వంచుకొనెను. రాజు మిక్కిలి సంతసిల్లి వివాదసమయమందు యాము నార్యుఁడు గెల్చినచో భార్యకిచ్చెద నని వాగ్దానముజేసిన అర్ధరాజ్య మును భార్య ప్రార్థించఁగా యామునార్యున కిచ్చెను.

యామునార్యుఁ డిట్లు సమధిగత రాజ్యవైభవఁడయి ద్వితీయా శ్రమమును స్వీకరించి సకలభోగముల సనుభవించుచు సుఖముగాఁ గాలము పుచ్చుచుండ నీతని పితామహుని ప్రశిష్యుఁడగు శ్రీరామ మిశ్రుఁడను వైష్ణవోత్తముం డొకఁడు యామునార్యుఁడు పాండిత్యపుకలి మిచే విష్ణుదర్శన స్థాపకుఁడుగ నుండుటకు బదులుగ నిట్లు రాజ్యభోగ కాంక్షఁ దగిలి తృతీయ పురుషార్థపరుఁడై యుండె నని చింతిల్లి యితనికి వైరాగ్యము బుట్టింపనెంచి యాతనికి జూడఁబోయెను. దౌవారి కులచే ద్వారమందు నివారిత ప్రవేశుఁడై రాజదర్శనోపాయము నాలోచించుచు నెట్టకేల కాతని పాచకునితో జెలిమిజేసి యాతనికిఁ బ్రీతికర మగు ముండ్లముస్తైకూర ననుదినము దెచ్చి యిచ్చుచుండెను. పాచకుఁడు నాశాకమును వండి యామునార్యుని భోజనసమయమందు భోజనపాత్రమం దుంచుచుండెను. ఇట్లాఱుమాసములు గడచినపిమ్మట శ్రీరామమిశ్రుఁడు విసికి వేసారి యేనాటికిని యామునార్యుఁడు తన వృత్తాంతమును దెలియఁజాలఁ డాయెనని మనస్తాపమునొంది నాలుగు దినములు శాకము నిచ్చుట మానెను. తరువాత నొకనాఁడు యాము నార్యుఁడు భోజనసమయమున నాశాకము లేకపోవుటకు కారణ మడిగెను. అందుపై నాపాచకుఁ డెవ్వఁడో యొకవృద్ధవైష్ణవుఁ డాకూర నిన్నిదినములు దెచ్చి యిచ్చుచున్నాఁడు. ఏమికారణముననో నాలు గయిదు దినములనుండి తే లేదని చెప్పెను. ఆమరుచటిదివసమందు శ్రీరామమిశ్రుఁ డెప్పటియట్ల శాకపాణీయై యామునార్యుని పాకశాల కరుగ నాపారోగ్యపుఁడు వానింజూచి మాప్రభువు నిన్ను నేఁడు తనమోలకుఁ దీసికొనిరమ్మని నా కుత్తరు వొసంగె నతనిం జూడఁ

బొమ్మనిచెప్పెను. శ్రీరామమిశ్రుడు యామునార్యకడకేగ నాతండు సాష్టాంగ దండప్రణామంబులాచరించి యథార్హ సత్కారకలాపంబున రంజిల్లఁజేసి సముచితాసనాసీనుం గావించి యాతఁడేతెంచిన ప్రయోజనం బడిగెను. అంత శ్రీరామమిశ్రుడు “నేను నిస్సప్తహుఁడను. ప్రయోజనాపేక్షీనై మీయొద్దకు వచ్చినవాఁడనుకాను. మీతాత యగు నాధముని మీకొరకు నొకనితోపము నాయొద్దనుంచి మీకిమ్మని చెప్పెను. దానిని మీకొసంగుటకు మిమ్ముట జూడవచ్చితినన, యామునార్యుడు సంతోషభరితుఁడై యాతని వెంబడి శ్రీరంగమునకుం జనియె. అచట శ్రీరామమిశ్రుండు యామునార్యుని శ్రీరంగనాయకుని సన్నిధికిఁ గొనిపోయి “ఇదియే మీతాత మీకిమ్మనిచెప్పిన నిత్యేప”మని శ్రీరంగనాథుని పాదారవింద ద్వంద్వముంజూపె. యామునార్యుఁడప్పుడ నందపారవశ్యముచే మైమఱచి కొంతవడికి దెలిసి, ఆహా! ఇట్టి పరమ ప్రాప్యవిషయమును విడనాడి యింతకాలము తుద్రభోగంబులఁ దగిలి యుంటి. బుద్ధి కెంతమోసము వాటిల్లె నని దుఃఖించి సద్యస్సంజాత వైరాగ్యుఁడై కుమారునికి రాజ్య మొప్పగించి తాను ప్రత్రజించెను. ఇది గురుపరంపరాప్రభావములోనికథ.

ఈ యామునార్యచరిత్రమునకు కవి యీప్రబంధమునందు విష్ణుచిత్తునికథతో నొకరీతి సంబంధమును గల్పించి యీదిగువ వ్రాసినవిధమునఁ గొంతమార్చి శ్రీవిల్లిపుత్తూరు వటప త్రిశాయస్వామి లక్ష్మీతోఁజెప్పినట్లు చెప్పియున్నాఁడు.

విష్ణుచిత్తుఁ డొకనాఁడు యథాపూర్వముగా స్వామికి మాల్యముల నర్పించి యింటికిఁ జనుచుండ నతనిఁజూచి స్వామి లక్ష్మీతో నిట్లనియె.

తే. “యామునార్యుఁ డొక్కఁడు నీమహాత్ముఁ
డొక్కఁడును గాదె మన్తతం బుద్ధరించి
రస్తదీయకృపాతిశయమున ననిన
నిందిరాదేవి తనభర్త కిట్టులనియె.”

4. ఆ. 39 ప.

క. “ఇతనికిథ యెఱిగినదికా, యతఁడేమి యొనర్చు ననిన నబ్జాతుండా
శతపత్త్ర నిలయకీట్లను, నతివ కలం డొక్కఁడు మత్పదాశ్రితుఁ డాదిన్.” 4 ఆ. 40 ప.

పాండ్యదేశపు రాజౌకఁడు శైవమతముం దతిగాఢభక్తిఁ గలవాఁడై విష్ణుభక్తుల నవమానించుచు నతిశ్రద్ధతో జంగమార్చనఁ జేయుచుండెను. అతనిభార్య విష్ణుమతముం దభినివేశము గలదియయి లోకులకు నానావిధోపకారముల నొనర్చుచు పరమధార్మికురాలయి తన భర్త విష్ణుభక్తివిముఖుఁడై నందులకు మిగులఁజింతిల్లుచుండెను. ఇట్లుండ నొకనాఁ డారాజమహిషి యేకాంతమునందు ప్రాణవల్లభునితో నాయామునార్యు వృత్తాంతం బెఱింగింప నారాజు విని అదరిపడి ఎఱుఁటూ? ఆబ్రహ్మచారి మాశైవమతమును వాదమందు జయింపఁగలఁడా? ఏమి వింత? పిలువనంపుము. చూత మాతనిశక్తి యన నారాజుపత్ని ప్రతీహరిచే నాతని రావించె. వచ్చినయామునార్యునిఁజూచి రాజు భార్యతో నిట్లనియె. “ఈవాదమున మాశివమతస్థుఁ డోడేనేని విభూతి రుద్రాక్షములఁ బరిత్యజించి నే నీతనిచేఁ జక్రాంకితుఁడ నయ్యెద. లేక నీతఁ డపజయము నొందేనేని నీవు నీతఁడు శైవదీక్ష పహింపవలసియుండును” అందులకు రాణి సమ్మతించెను. అపుడు యామునార్యుఁ డా శైవమతస్థులతో వాదించి సప్రమాణమయినయుక్తులచే వారినందఱును జయించి విష్ణుదేవుండె పరతత్త్వం బనియు విశిష్టాద్వైతంబె మతంబనియు స్థాపించెను. ఇట్లయ్యామునాచార్యుఁడు సిద్ధాంతమొనర్చినసమయమున నారాజాస్థానమున కెదుటనున్న రావిచెట్టునుండి “ఓయిరాజా! ఈబ్రహ్మచారి చెప్పినదే సత్యము. శ్రీమన్నారాయణుండే పరబ్రహ్మ యగుటంజేసి యద్దేవునె యుపాసింపు” మని యొకయశరీరవాణి యందఱు వినునట్లు బయలు వెడలెను.

అంత నాపాండ్య దేశాధీశ్వరుఁడు యామునార్యుని మాహాత్మ్యంబునకు సంతోషించి సాష్టాంగ మెఱిగి సద్య ససముత్పన్న భగవత్పదారవింద భక్తిచే ధన్యుఁడై పాండ్యదేశంబునకు భాగినేయుండ రాజ్యార్హుండుగావునఁ బాత్రం బని బ్రహ్మచారి యగు నాతనికిఁ దనకడ గొట్టు చెలియలిం బెండ్లి సేసి యరణంబుగా నమ్మహాత్మునకు ధారాపూర్వకంబుగా నర్ధరాజ్యం బొసంగి యువరాజుంజేసి దుర్జయం బగు నిజవిరోధివర్గంబుఁ బరిమార్చుమని దండయాత్రకుం బనిచిన నయ్యామునే యుండును బ్రస్థానోన్ముఖుండు గాఁగ నటమంత్రులు వర్షకాలము సమీ

పించినది గావున దీనిని గడపి శరత్సమయంబునఁ బోవచ్చుననఁ బయన
మాపెను.

పిదప నీతఁడు దిగ్విజయయాత్రలో నుండు సమయంబున నాథ
మునిప్రశిష్యుం డగు శ్రీరామమిశ్రుండు శ్లో. “అయత్నతో యామున
మాత్తదాస మలర్క పత్రార్పణ నిష్క్రమేణ, యక్రీతవా నాస్థిత
యావరాజ్యం నమామి తం రామ మమేయనత్త్వమ్” అను శ్లోకోక్తి
ప్రకారముగా దనపరమగురుపౌత్రుం డగు యామునార్యుఁ డిట్లు భగవ
త్ప్రీపత్తి సామ్రాజ్యంబు మఱచి రాజ్యభోగానక్తుం డయ్యెనని వగచి
యాతనికి నిత్యము ముండ్రముస్తైకూర నిచ్చి జ్ఞాననై రాగ్యంబుల గలి
గించి శ్రీరంగంబునకుఁ దోడితెచ్చి శ్రీరంగనాథుని సేవింపఁజేసె. తరు
వాత నీతఁడు తనకుమారునికి నీతి నుపదేశించి రాజ్యమొప్పగించి తురీ
యాశ్రమమును స్వీకరించె.

యామునార్యుఁడు శైవమతస్థుఁడగు పాండ్యరాజునైనైవ్యపునిగాఁ
జేయుట; తాను బ్రాహ్మణుఁడై యుండియు క్షత్రియజా త్యుత్పన్నురా
లగు పాండ్యరాజుసోదరిని వినాహమాడుట; కుమారునికి రాజనీతి
నుపదేశించుట; క్షత్రిధర్మావలంబియై యుద్ధముఁజేసి పగఱగెల్పుట;
అను నీయంశములు గురుపరంపరాప్రభావములో నున్న యామునా
చార్య చరిత్రయందుఁ జెప్పఁబడలేదు. ఈయంశములు కవికల్పితము లని
నిస్సంశయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

+ఇతి ఆముక్తమాల్యద (గోదాదేవి) చరిత్ర. ౪౪+

పూర్వోక్త చరిత్రగల విష్ణుచిత్తుఁడు పాండ్యరాజుసభలో జయ
ముఁ గొనివచ్చిన మఱి కొంతకాలమునకు యథాపూర్వముగా ఖనిత్ర
ముతోఁ దులసీకాననభూమిఁ ద్రవ్వచుండ నొకనాఁడు “తదాఖనిత్ర
వక్త్రేణ విష్ణుచిత్తే మహాత్మని, తులసీ వృక్షమూలస్య ఖననంచ ప్రకు
ర్వతి, లక్ష్మ్యంశాల్లోకరక్షార్థం గోదాభూమ్యా స్తతోఽజని” అన్నట్లొక
కన్యక భూమినుండి యావిర్భవించెను. విష్ణుచిత్తుఁ డామెనుజూచి ప్ర
మోదభరితాంతరంగుఁడై యానినుగుబిడ్డనింటికిఁగొనిపోయి పంచుమని
భార్యచేతికిచ్చెను. ఆమెకు గోద యని నామమిడెను. గోదాదేవి చంద్ర

కళవలె దినదిన ప్రవర్ధమాన యాచు ననమాన లావణ్యముఁ గలిగి లోక
 నేత్రాహ్లాదకారిణియయ్యె. చిన్ననాటనుండియు నీమెకు భగవద్భక్తి
 మెండుగ నుండెను. శ్రీమన్నారాయణనిఁదప్ప ప్రాకృతమనుష్యు నెట్టి
 వానినైనఁ బెండ్లియాడనని ప్రతినవట్టెను. తనతండ్రి వటపత్రిశాయి
 స్వామికొఱకు నమర్చి పెట్టినకుసుమమాలికల మొదటఁ దానొకపరి తన
 కొప్పునై ధరించి బావిలో సౌందర్యమును జూచికొని తిరుగ నాపూల
 దండల నెప్పటియట్ల తండ్రికిఁ దెలియకుండఁ బూలసజ్జలో నుంచునది.
 ఇట్లనేకదినములు జరుగఁగా నొకనాఁడొకమాలికను గొప్పన జుట్టికొ
 నుట జనకుని కంటఁబడెను. అతఁడు మెనుకొనాడవెఱచి “తల్లీ! దేవుని
 కర్పించఁదగిన మాలికల నీ విట్లు కలిగియుచితమగునా” యని
 మందలించి యాదివసమున స్వామికిఁ బూజాసమర్పణము మానెను.
 ఆనాటిరాత్రి స్వామి విష్ణుచిత్తునికి స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మాల్య
 ములు సమర్పించక పోవుటకుఁ గారణ మడిగెను. అందుల కాతఁడు
 “స్వామీ ముగ్ధయగు నాపుత్రిక బాల్యసులభ చాపల్యముచే నామా
 లికను ధరించఁగా జూచి యది నిర్తాల్య మయ్యెనని పరిహరించితిని.
 మఱియొకటిఁ గట్ట బూవులు లేకపోయెను, తుమింపుఁడ” నెను. అదివిని
 స్వామి సస్తితోష్టపుటముతో నిట్లనియె. “ఓయీ! ఆమె యెవ్వరో నీ వె
 టుంగనివాఁడ వగుటచే నిట్లొనర్చితివి. ఆమె లోకరక్షార్థమయి యీ
 విభూతియం దిట్టిరూపముతో నవతరించిన లక్ష్మీ. నీ భాగ్యవశమున
 నీకు లభించెను. ఇటనుండి నీవు నిర్మించుమాలికల మొదట నామెకొ
 ప్పున నలంకరించి పిమ్మట మాకుఁదెమ్ము. ఆమె దాల్చిన మాలికయేమాకు
 స్పృహణీయము. ఆమె కబరీ సంపర్కములేని స్రజము నే నొల్లను.”
 అప్పటినుండి విష్ణుచిత్తుఁ డామెయందు పుత్రికయను ప్రాకృతాభిమాన
 మును విడిచి పరదేవతా భావమును జూపఁదొడఁగె. ఇట్లు క్రమక్రమ
 ముగా గోదాదేవి సంప్రాప్త యావనయై గోపికలవలె కృష్ణునియం
 దత్యర్థానురాగముఁ బూని అహర్నిశములు దత్పాప్తికై ధ్యానించు
 చుండెను. కృష్ణసంశ్లేషముకొఱకు గోపాంగనలు కాత్యాయనీవ్రతము
 నాచరించిరని విని యీమెయు వారిననుకరించి ధనుర్మాసములో ము
 ప్పది రోజులు వేకువజామునలేచి తోడిబాలికలతో స్నానముచేసి

వటపత్త్ర) శాయిస్వామిని సేవించుచు దినమునకొక్కొకగాధను(శ్లోకము) ద్రావిడభాషతో రచించి స్వామిని నిధిని. విన్నవించుచు వ్రతము జేసెను. ఇట్లు భగవంతునియం దీమె అత్యంతానురక్తయై విగళితాన్య భావ యగుటఁజూచి కింకర్తవ్యతామూఢుడై విష్ణుచిత్తుఁడొకనాఁడీమె స్థితిని వటపత్త్ర) శాయితో విన్నవింప నాశౌరి యీమెను శ్రీరంగమునకుఁ గొనిపోయి రంగనాథుని కిచ్చి వివాహముఁ జేయు మని ఉపదేశించెను. విష్ణుచిత్తుఁ డట్లు గావింప నీమె రంగనాథుని సాయుజ్యపదవి నొందెను.

ఇది గురుపరంపరాప్రభావములో వక్కాణించఁబడిన గోదాదేవి కథ. దీనికిని యీ ప్రబంధములోఁ జెప్పఁబడిన కథకును గొంచెము భేదముఁ గలదు. ఎట్లనఁ; ఈ గోదాదేవి పూర్వభవమున భూదేవిగావున బూర్వజన్మ స్నేహమువలన మరాళికా, స్రగ్వణీ, ఏకావళీ, హరిణీ, మనోజ్ఞ అను నామధేయములుగల నాగకన్యక లీమెతోఁగూడ నీ విల్లిపుత్తూరు గ్రామములో బ్రాహ్మణ గృహములయం దవతరించి గోదాదేవికి నెచ్చెలులయి యుండిరని కవి చెప్పుచున్నాఁడు. ఇదిగాక మఱియొక విశేషము. అనపత్యుఁడు ఛాందసుఁడు లోకానుభవ విహీనుఁడు నగు విష్ణుచిత్తుఁడు కృష్ణునియం దనురాగముగల గోదాదేవియొక్క మనోభవవేదననెఱుంగఁజాలక వటపత్త్ర) శాయిస్వామితోనామెకున్తాదావస్థ బొడమిన దని దైన్యముతో విన్నవింప నాస్వామి లోకస్థితి నెఱుంగని యాతనిమాగ్ధ్యమునకు నవ్వి “తొల్లిభూదేవికి వహనసమయమందు వరాహదేవునిచేఁ జెప్పఁబడిన చండాల బ్రహ్మరక్ష సంవాద మనునొక పుణ్యకథ నాతనికిఁదెల్పి యీ నీపుత్త్రిక పూర్వజన్మంబున ధాత్రీకాంతగావున మదీయ సకల పూజోపచారంబులలో గానంబె నా కెక్కువ ప్రీతి కరమనియు విశేషఫలప్రదం బనియు నక్కథలో వినియుండుటవలన నిపుడు వైష్ణవియై యవతరించి ప్రత్యహంబును తనకు భగవంతునియం దుండెడు ననురాగమును బట్టఁజాలక యారీతినిఁ బాటలబాడుచు గీర్తించుచున్నది. వేటొండుగాదు. నీకుమేలయ్యెడు ఈమెను రంగేశు సేవింప శ్రీరంగంబునకుఁ దోడుకొని పొమ్మని సెలవిచ్చెను.

+శ్రీ చండాల బ్రహ్మరక్షస్సంవాదము. శ్లో+

ఈకథ వరాహపురాణాంతర్గతము. వరాహభూదేవి సంవాదములో భగవద్దాన మాహాత్మ్యమును బ్రతిపాదించు నలువదినాలుగవ స్థలో నిట్లు చెప్పఁబడినది.

శ్రీవరాహ ఉవాచ.శ్లో. “జాగరేతు విశాలాక్షి జానతోవా వ్యజానతః, యోమే ప్రగాయ తే గీతం మమభక్త్యా వ్యవస్థితః, యావంతి త్వక్షరాణ్యత్ర గీయమానే యశస్విని, తావద్వర్షసహస్రాణి స్వర్గలోకే మహీయతే, ఏవం తు వచనం శ్రుత్వా తత్ప్రసాదాద్వసున్ధరా, వరాహరూపిణం దేవం ప్రత్యువాచ శుభాననా, అహోగీత ప్రభావోవై యస్త్యయా పరికీర్తితః, కశ్చిద్గీతప్రభావేన సిద్ధిం ప్రాప్తో మహాతపాః, వదస్వ మమ దేవేశ ప్రసాదసుముఖో యది”.

శ్రీభగవానువాచ. “శ్రుణు తత్త్వే నమే భూమే కథ్యమానం యశస్విని, యస్తు గీతప్రభావేన సిద్ధిం ప్రాప్తో మహాతపాః, అస్తి దక్షిణదిగ్భాగే మహేంద్రోనామ పర్వతః, తత్ర క్షీరనదీ పుణ్యా దక్షిణే సాగరంగమా, తత్రసిద్ధాశ్రమే భద్రే చండాలః కృతనిశ్చయః, దూరా జ్ఞాగరణే గాతిమమ భక్త్యావ్యవస్థితః” అని యున్నది.

ఈ చండాలుఁడు పరమభక్తుఁడు తననివాసమునకుఁ గొంత దవ్వుగా మఱియొకయూరిలోనున్న దేవాలయమునకుఁ బోయి యచట భగవత్సన్నిధియందు నిత్యము భగవత్కల్యాణ గుణప్రతిపాదకములగు గీతములఁ బాడుచు భగవంతుని స్తోత్రము జేయుచుండును. ఇట్లు పదిసంవత్సరములు గానకైంకర్యముచేఁ గడపెను. ఒక కాలమందు కార్తిక శుక్ల ద్వాదశినాటిరాత్రి యామముకాఁగా వీణనెత్తుకొని మంగళకై శికినిఁ బాడుటకు దేవాలయమునకుఁ జనుచుండెను. “కౌముదస్యతు మాసస్య ద్వాదశ్యాం శుక్ల పక్ష కే, నుష్ఠే జనేగతే యామే వీణా మాదాయ నిర్యయా” అంతట దారిలో బలవంతుఁడు క్రూరుఁడు నై స బ్రహ్మరాక్షసుఁ డొకఁడు వీనిని బట్టుకొని “నేటికి పదిదినములనుండి నాకాహారము లభించలేదు. దై వవశమున నీవు నాకంటఁబడితివి. నిన్ను భక్షించెదన”ని చెప్పెను. దాని కీమూలదాసరి భయము నొందక “అట్లే నీవు నాశరీరమును భక్షింపవచ్చును. ఈశరీరము నీదియే. కాని నే

నీప్రాంతముననున్న దేవసదనమునకుంబోయి భగవత్సన్నిధిలో మంగళ
 కై శికిగొనముచే భగవంతుని రంజింపజేసి సూర్యుడుదయించకమునుపు
 నీకడకుఁ దప్పకరాగలను. నామాటనమ్ము మ” నిచెప్పి రాక్షసునకు
 విశ్వాసముఁబుట్టించుట కనేకవిధముల శపథముల జేసెను. ఎంత నమ్మిం
 చినను దనుజుఁడు సరకు గొననందున నెట్టకేలకు శ్రీమన్నారాయణు
 నన్యదేవతలతోసమానముగాఁ జూచినవాని మహాపాతకమును బొందె
 దనన నా రాక్షసుఁడు వానిని విడిచిపెట్టెను. వాఁడును ద్వరితగతి
 దేవళమునకుఁ జని యారాత్రియంతయు జాగరణ మొనరించి కై శికి
 గొనముచే సర్వేశునిగీర్తించి తరువాత స్వప్రతిజ్ఞానుగుణముగ రత్నోని
 వాసభూత మగు న్యగోధపాదపంబు దరిజేరి “ఇదె చూడు, వచ్చి
 యున్నాఁడను. నీయిచ్చవచ్చినటుల నన్నిక భక్షింపు మ”ని ఎలుగెత్తి
 చెప్పెను. ఆమాట విని రాక్షసుఁడీ మాలదాసరిసత్యప్రతిజ్ఞకు విస్మయ
 ము నొంది, “ఆహా! వీఁ డెట్టి మహానుభావుఁడు? వీనివలన నా కదుర
 వస్థ నివృత్తంబగు న”ని తలంచి, “ఓయి చండాలుఁడా! త్వమద్యరాత్రౌ
 చండాల విష్ణో ర్జాగరణంప్రతి, ఫలంగీతస్యమేదేహి” నీ పీరాత్రి విష్ణు
 సన్నిధిలో జాగరణముజేసి పాడిన పాటయొక్క ఫలమును నాకచ్చి తరిం
 పజేయుము. లేక తదర్థ మయిన నొసంగుము ; అందులకు సమ్మతింప
 వేని యొకయామములోఁ బాడినపాటయొక్క ఫలమునైన నాకమ్ము ;
 దానికి నంగీకారము లేనియడఁ గొనపాట యగు కై శికియొక్క సుకృ
 తము నయిన నాకు ధారవోయు మ”ని రాక్షసుఁడు దాసరి పాద
 ములపైఁబడి పలువిధములఁ బ్రార్థింప దుట్టతుడ కాతఁడు కరుణించి
 కై శికి గొనఫలము నిచ్చెను. తత్క్షణంబ వాని పిశాచత్వము నివర్తం
 చెను. ఇట్లు శ్వపాకుని కృపచే నివృత్తరత్నోజన్ముడైన యాతఁడు బ్రా
 హ్మణుడై యెదుటనిలిచి తనపూర్వజన్మవృత్తాంతము నిప్పగిదింబిప్పి.
 “నేను పూర్వము చరకగోత్రోత్పన్నుఁడనైన సోమశర్మ యను విప్రు
 డ. నేను చేయఁబూనినయజ్ఞకర్మ సమాప్తి నొందకమున్న శూలదోష
 ముచే దీక్షాదినములలో మృతినొందితిని. దాన నీజన్మము సంభవించెను.
 నీదయచే నిపు డుత్తీర్ణుఁడనైతిని. పోయి వచ్చెద, సలవిష్ణు.” అని
 పలికి యా మాతంగుని వీడ్కొల్పి తనయిచ్ఛంజనెను.

పై నుపపాదింపఁబడిన మాతంగ బ్రహ్మరక్షస్సంవాదమునకు బ్రధానకథతో సంబంధము లేకపోయినను కవి యేదోయొక విధమున సంబంధముఁ గల్పించి కొన్ని మాధులఁజేసి దీనిలో విశిష్టాద్వైత మతసంప్రదాయంబును, యుక్తి చాతుర్యంబును, జ్ఞానపూర్తియుం గనఁబఱచి మిక్కిలి సొగసుగా వ్రాసినాఁడు ? ఎట్లన.

మాలదాసరి తనపల్లెనుండి తిరుక్కురుంగుడి యను దివ్యదేశ మందున్న దేవాలయమునకుఁ బోవుచుండ మార్గమధ్యమున రాక్షసునిచేఁ బట్టుకొనఁబడియె. అనేకనీతులను ధర్మములను సయుక్తికముగ బోధించినను విడువలేదు. తుద “కన్యదేవతలతో శ్రీమన్నారాయణునిఁ దుల్యముగాఁ జూచినవాని పాపము నొందినవాఁడ నగుదు” నని ఘోరప్రమాణముఁజేయఁగా రాక్షసుఁడు వానిని విడిచెను. దాసరి కురుంగుడినంబి కోవెలకుఁ జని కై శికగానముచే భగవంతు నానందింపఁజేసి తిరుగ బ్రహ్మరక్షస్సుకడకు వచ్చి “నాప్రతిజ్ఞా ప్రకారము వచ్చినాఁడను, నన్నిఁక భక్షింపుమ”ని నుడివిన, యారక్కసుఁడు మనఃపరిపాకముఁ జెంది జ్ఞానోదయముఁ గలవాఁడై “ఓయి మహానుభావా! ఇట్లపై నా అయోగ్యతను గణింపకుము. ఎవ్వఁ డైన నీవంటి భాగవత వతంసుఁ డొకఁడు వచ్చి నన్నెన్నఁడైనఁ దరింప జేయునా యని వేచియుంటి. నీ విట్లీనతిచ్చుట న్యాయమా. న న్నిపిశాచత్వమునుండి యుద్ధరించుట కుపాయ మాలోచింపుము. ఘంటాకర్ణునికంటె నేనధిక తర పాపమొనర్చలేదు. అట్టివానికి శ్రియఃపతి పరిశుద్ధునిఁజేసి మహాన్నతపదవి నొసంగెను. ఆభగవంతుని భక్తులైన భాగవతులు నట్టి వారె. ఎట్టిపాపులనైన రక్షించఁగలరు. కావున నీవిపుడు భగవత్సన్నిధిని బాడినపాటయొక్క ఫలము నాకిచ్చి నన్నురక్షింపుమ”ని యనేక విధముల మొఱలిడ విష్ణుభక్తుఁ డైన దాసరి యొప్పుకొనలేదు. అందుపై రాక్షసుఁడు గుర్వాజ్ఞ నుల్లంఘించి గోప్యమయినమంత్రమును సకల జనుల కుద్ఘోషించిచెప్పిన శ్రీవైష్ణవసిద్ధాంత కర్తయగు శ్రీరామానుజుని పరసమృద్ధియు పరోపకారబుద్ధియునుఁ గొనియాడి నీవు నాపగిదిని నావిషయమయి యుపకరింప వలయునని ప్రార్థించి, తిరుగ నారామానుజమునియే మరియొకజన్మంబున రమ్యజామాతృయోగియై యవ

తరించె ననియు, నతఁడె కాలాంతరమున శతకోపుఁడై జనించి జ్ఞాన హీనులయిన మనుజులకు జ్ఞాన ముపదేశించి భగవద్భక్తుల నొనరించె ననియుఁ జెప్పెను. ఇది శ్రీవైష్ణవమత సంప్రదాయగ్రంథ విరుద్ధము. శత కోపునికంటె రామానుజముని చాలకాలమున కీవల జన్మించినవాఁడు. శతకోపుఁడు విష్వక్సేనాంశ సంభూతుఁ డనియు, రామానుజముని శేషాంశసంభూతుఁ డనియు, విశిష్టాద్వైతమతగ్రంథములు చెప్పు చున్నవి. ఇదికాక మరియొకవిశేషము. శతకోపునికంటె తరువాతి వాఁడైన రామానుజమునిని భూతకాలక్రియచేతను, ప్రాచీనుఁడైన శతకోపుని తనకు సమకాలికుఁడైన వేదాంతదేశికుని భవిష్యత్కాలక్రియచేతను కవి నిర్దేశించెను.

వరాహపురాణాంతర్గత బ్రహ్మరాక్షసుఁ డెక్కడ ? వానికంటె బహుకాలము తరువాత జనించిన శతకోప రామానుజ వేదాంతదేశి కాదులెక్కడ ? అని చదువరులకుఁ గలుగు సంశయమును, కవి “ఇట్టి యేష్యంబులు మదీయ దివ్యబోధంబున నెఱింగియుండుదు నని” తన దివ్యజ్ఞానముతో భవిష్యత్తు నెఱింగి బ్రహ్మరాక్షసుఁడు చెప్పినట్లు వ్రాసి చమత్కారముగాఁ దొలఁగించెను.

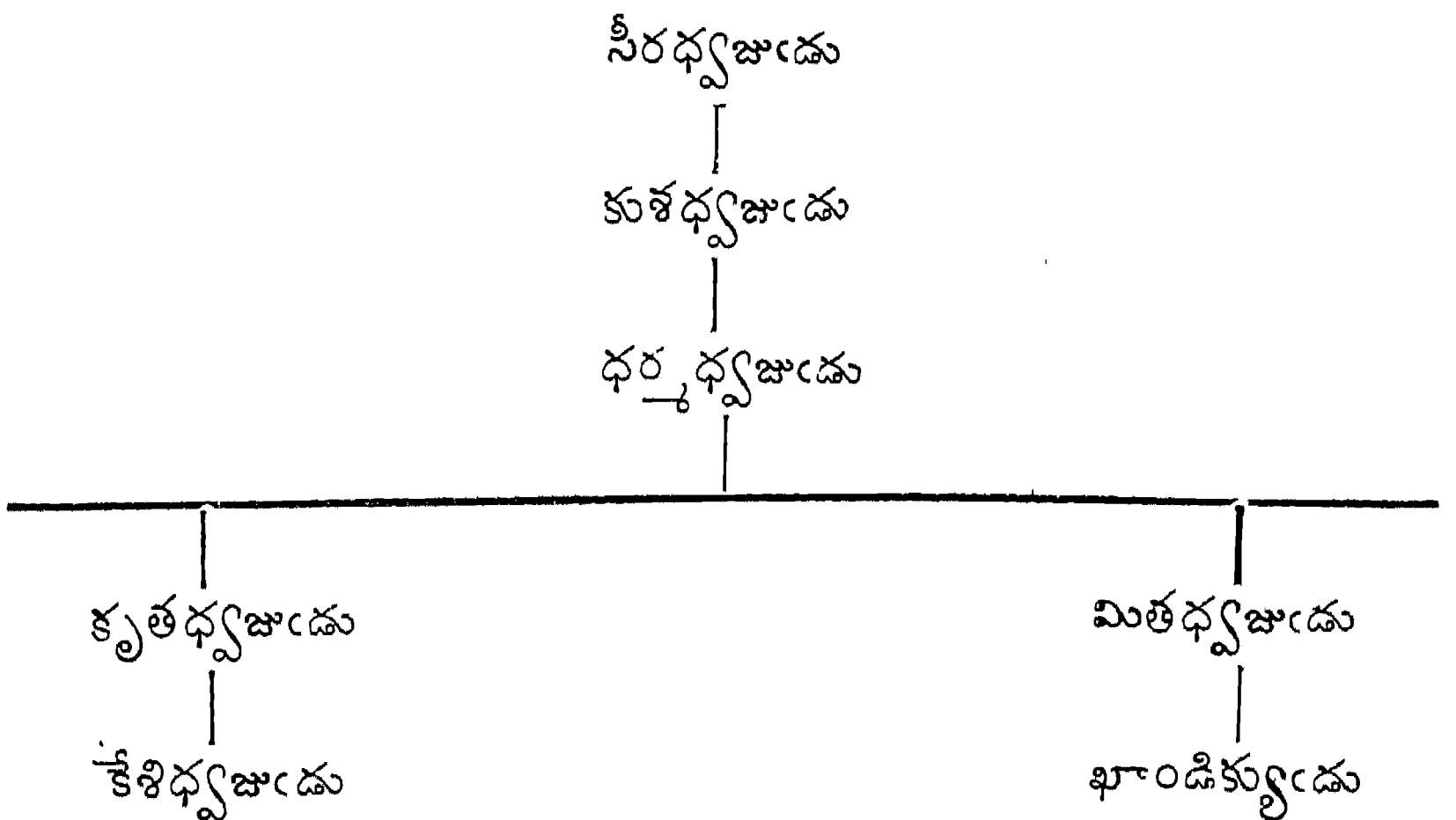
పిమ్మట నీపిశాచము దాసరితోఁ దనపూర్వవృత్తాంతమును జెప్పుటలో దానొకకాలమందు పథికసామర్థ్యముతో గ్రామాంతర మునకుఁ బోవుచుండ దారిలో దొంగ లడ్డగించుకొని బాటసారులను దోచుకొని రనియు, ఆదస్యవులతో నొక్కఁడు తనసంచిని దీసికొనఁగా నెదిరించిన తననుఁ గత్తితో నఱకెననియు, కాకశ్చక్రనాముఁడగు నా చోరుని ఘోరరూపము దనకట్టెదుట వ్రేలాడదీసినట్లుండ వ్రణవేదనచే మృతినొందఁ దనకీ భీభత్సరూపము కలిగెననియుఁ జెప్పెను. ఇదియంతయు గురుపరంపరాప్రభావములో ననుక్తము. అంత దాసరి యారక్కసునికి కై శికిగాన సుకృత మొసంగుటవలన విప్రత్వంబై కాక భాగవతశ్రీయునుం గలిగి పరమానందభరితుండై యావిష్ణుభక్తునిఁ బూజించె. ముక్తసంసార సంగుండై బదరీవనాది పుణ్యక్షేత్రంబులఁ దీర్థయాత్రఁ జరింపఁబోయె.

—|| ఖాండిక్య కేశిధ్వజసంవాదము. ||—

ఇది శ్రీ పరాశర కృత శ్రీవిష్ణుపురాణషష్ఠాంశములో షష్ఠసప్త
మాధ్యాయములలో, బరాశరునిచే మైత్రేయఋషికిఁ జెప్పఁబడియె.

ఈకథ శ్రీమద్భాగవత నవమస్కంధమందు పదమూడవ
యధ్యాయములో నించుకంత సూచన జేయఁబడినది.

“కృతధ్వజసుతోరాజ న్నాత్మవిద్యావిశారదః,
ఖాండిక్యః కర్తతంత్రజ్ఞో భీతః కేశిధ్వజాద్గతః” 20 శ్లో.

ఈఖాండిక్యకేశిధ్వజులు పైని వ్రాయఁబడిన వృక్షమువలన
సన్నదమ్ముల బిడ్డలని స్పష్ట మగుచున్నది. వీరిరువురురాజ్యామిషలోలు
లై చిరకాల మొకరితోనొకరు పోరాడిరి. తుదకు కేశిధ్వజఁడు రాజ్య
మును గెల్చుకొనఁగా ఖాండిక్యఁడు మంత్రి పురోహిత భటవర్గముతో
నరణ్యమునకుఁ జని పర్ణకుటీరంబుల నివసించుచుండెను. కేశిధ్వజఁడు
రాజ్యము వశపఱచుకొని స్వర్లోకప్రాప్తికై యజ్ఞములఁ గావించుచుండ
నొకకాలంబున గ్రతూద్దిష్టమయి విడువఁబడిన యజ్ఞపశువు వ్యాఘ్రం
బుచే భక్షితంబయ్యె. ఈయజ్ఞపశుభంగంబున కనురూపంబగుఁ బ్రాయ
శ్చిత్తంబు నెవ్వరును జెప్పఁజాలక ఖాండిక్యునికడకుఁ బోయి తెలిసికొని
రమ్మని కేశిధ్వజున కుపదేశించిరి.

అపుడు కేశిధ్వజుడు ఖండిక్యునియొద్దకుఁ జని వినయనమ్ముడై పశులోపమునకు నిష్క్రమిం గనుంగొని గురుదక్షిణ గ్రహింపు మని యాతని నిర్బంధించెను. అతఁ డందుల కియ్యకొనక నీవాత్మవిద్యావిశారదుఁడవు గావున నాకాత్మ తత్త్వము నుపదేశించి యీ సంసారబంధము నుండి తొలఁగింపుము. నా కింతకంటె నెద్దియుఁ బ్రార్థ్యతరము గాదని వేఁడుకొనెను. కేశిధ్వజుడు ఖండిక్యునికి యథాప్రార్థితముగా నాత్మ విద్య నుపదేశించి యాతనికుమారునిఁ దోడితెచ్చి తా నపహరించిన రాజ్య మాబాలుని కిచ్చి పట్టాభిషేకముఁ జేసెను.

కవి యీకథను లేశమును మార్చలేదు. శ్రీవిష్ణుపురాణమం దెట్లున్నదో అట్లనే వ్రాసియున్నాఁడు.

— పాండ్యరాజులచరిత్రము. —

ఈప్రబంధములో వర్ణింపఁబడిన మత్స్యధ్వజుఁ డను దక్షిణమధు రాపట్టణపురాజు పాండ్యవంశజుఁడు, విష్ణుచిత్తుని సమకాలికుఁడు. గావున నీతని కాలమును నిర్ణయించుటయు నీప్రకరణములోఁ బాండ్యులచరిత్రమును గొంత వివరించుటయుఁ బ్రోష్టావసర మని యెంచి యా వృత్తాంతము నిచటఁ బొందుపఱచు చున్నాఁడను.

ఈపాండ్యవంశపురాజులు మిక్కిలి ప్రాచీనులు. దక్షిణహిందూ దేశపుచరిత్రముఁ బట్టిచూడఁగా వీరు క్రీస్తుశకమునకు ముందు నాల్గవ శతాబ్ది మొదలుకొని పదునాఱవ శతాబ్ది కొనవఱకు రాజ్యముఁ బాలించినట్లు కానవచ్చుచున్నది. వీరిరాజ్యమొకప్పుడు తూర్పుసముద్రతీరము మొదలుకొని పశ్చిమసముద్రతీరమువఱకును, దక్షిణమందు కన్యాకుమార్యగ్రామమువఱకును వ్యాపించియుండె ననియు, నిప్పుడు మధుర తిరునెల్వేలి కోయంబుత్తూరు తిరువాన్కూరు ననునవి యారాజ్యములోని వనియు, గ్రీకు భూగోళజ్ఞుఁ డగు టాలమీ యనువాఁడు చరిత్రములో వ్రాసియున్నాఁడు. ఈపాండ్యులరాజ్యమునకు మధుర రాజధాని. యుద్ధిష్ఠిరసోదరుడై న అర్జునుఁడు మలయధ్వజుఁడను రాజుయొక్క పుత్రికయగు చిత్రకాంతయ నెడుకన్యకను బెండ్లియాడెననియు, వారుభయలకు జనించిన సంతానమువలన నావంశమునకు పాండ్యవంశ మని

పేరొదవె ననియు నొకఁబతిహ్యముగలదుకాని, యిట్టిపురాణగాధల సత్యత్వా సత్యత్వములను నిశ్చయించుట మనకు శక్యము గాదు. వీనివలన వాస్తవచరిత్రాంశ మేమియుఁ దేలదు. ఏలయన, మనపూర్వులు తాము రచించిన గ్రంథములయందుఁ దమభాషాపరిశ్రమమును దమకవితా చాతుర్యమును గనఁబఱచుటయందును, వర్ణ్యులయిన నాయకులకు లేని మహిమల నారోపించి వ్రాయుటయందు నెక్కువ శ్రద్ధను వహించిరి గాని, వాస్తవచరిత్రమును దెలుపుటయం దుత్సాహము జూపరైరి. అందుచే మన ప్రాచీనగ్రంథములవలన నీపాండ్యుల వాస్తవచరిత్రమును మనము దెలిసికొనఁ జాలము.

Vincent Smith's "Ancient History of India", Krishnaswamy Aiyangar's "Ancient History of India", Dr. Bhandarkar's "History of Deccan", Kanakasabai Pillai's "Tamils 1800 Years ago" అనుగ్రంథమువలనను, సింహళద్వీపబౌద్ధుల మహావంశమును గ్రంథమువలనను, ప్రాచీనద్రావిడ వాఙ్మయమువలనను (Ancient Tamil Literature) ప్రథమపరాంతకుఁడు మొదలుకొని తృతీయ కులోత్తుంగుని వరకు రాజ్యమేలిన చోళదేశపు రాజుల శాసనములవలనను పాండ్యుల చరిత్రము సవిస్తరముగాఁ దెలియనగు.

తాను పాలించుచుండెడి భరతఖండమునందె కాక ఐరోపా మొదలగు విదేశములందుఁ గూడఁ బరమధార్మికుఁ డని ప్రసిద్ధిగాంచిన అశోక మహారాజు సుమారు రెండువేల నూటదెబ్బది సంవత్సరముల క్రిందట రాజ్యముజేయుచున్నసమయమం దీతనిరాజ్య మీ భరతఖండములోఁ బెద్దభాగ మైయుండుటయేకాక దక్షిణమున మైసూరు రాజ్యమందున్న సిద్ధపురమువరకు వ్యాపించి యుండెను. అపు డీ హిందూ ద్వీపకల్పముయొక్క దక్షిణాగ్రభాగము కొన్ని స్వతంత్రరాజ కుటుంబములచేఁ బరిపాలింపఁబడుచుండెను. వానిలోఁ బ్రధానమయినది పాండ్యరాజ కుటుంబము. చిరకాలము క్రిందటనుండియు నీ పాండ్యులు త్తమ నాగరికు లయియుండి రనుటకు శ్రీరామాయణము మహాభారతము వాయు మత్స్య మార్కండేయాది పురాణములు ప్రబల ప్రమాణములు. శ్రీరామాయణములో కిష్కింధాకాండము నలువది

యవసర్గలో సుగ్రీవుఁడు సీతాన్వేషణార్థమయి దక్షిణదిక్కునకుఁ బంపఁ బడిన హనుమదాది వానరపుంగవులతో “తతో హేమమయం దివ్యం ముక్తామణి విభూషితమ్, యుక్తం కవాటం పాండ్యానాం గతాద్రక్ష్య ధవానరాః” అని చెప్పియున్నాఁడు. మహాభారతమందును పాండవ కనిష్ఠుఁ డగు సహదేవుఁడు సభాపర్వములో ముప్పదియవ యధ్యాయ మందు “యుయుధే పాండ్యరాజేన దివసం నకులానుజః, తం జిత్వా స మహాబాహుః ప్రయయా దక్షిణాం దిశమ్” అనుశ్లోకములో పాండ్య రాజుతో యుద్ధముజేసి వానిని జయించినట్లు చెప్పఁబడియున్నది. పూర్వోక్త వచన ప్రామాణ్యముంబట్టి యీపాండులు చిరకాలపు వారని యు బలపరాక్రమైశ్వర్య సంపన్ను లనియుఁ దెలియవచ్చుచున్నది.

పతంజలి క్రీస్తుశకమునకు ముందు నూటయేఁబది సంవత్సరముల నాఁటివాఁ డనియు, కాత్యాయనుఁడు మున్నూట యేఁబది సంవత్సర ములనాఁటివాఁ డనియు, పాణిని యేడవశతాబ్దము నాఁటివాఁ డనియును పండిత భండారుకారు వ్రాసియున్నాఁడు. ఈపాణికి సమకాలమునందే భరతఖండముయొక్క దక్షిణాగ్రభాగమునం దార్యులు పైనుండి వచ్చి స్థిరపడినట్లు గ్రంథనిదర్శనములవలనఁ గానవచ్చుచున్నది. ఏలయనఁ; పాండ్యశబ్ద నిర్వచనము పాణినిసూత్రములలోఁ గానరాకుండుటచేతను కాత్యాయనుని వార్తికములలోఁ గానవచ్చుటచేతను దక్షిణహిందూ స్థానముయొక్క వృత్తాంతము పాణినికంటెఁ గాత్యాయనుని కెక్కుస గాఁ దెలిసియుండవచ్చునని యూహింపవలసియున్నది. (జనపదశబ్దాత్ షత్రియాదర్శ. 4-1-168. దీనిపై వార్తికములు. షత్రియసమానశబ్దా జన పదాత్తస్య రాజస్య పత్యవత్; పూరోరణ్వకప్త్యః; పాండోర్యణ్ — తే తద్రాజాః 4-1-174.)

“Kâtyâyana, however, the object of whose aphorisms called Vartikas is to explain and supplement Panini, shows an acquaintance with southern nations. Panini gives rules for the formation of derivatives from the names of tribes of warriors which are at the same time the names of the countries inhabited by them in the sense of “one sprung from an individual belonging to that tribe,” and also, it must be understood, in the sense of “king of

the country." Thus a man sprung from an individual of the tribe of the Panchalas or the king of the country Panchâlas, is to be called Pâñchâla; a descendant of a Salva or the king of the country of the Salvas, is to be called Sâlvaya. Kâtyâyana notices here an omission; the name Pândya is not explained by Panini; Katyayana therefore adds, "one sprung from an individual of the tribe of the Pândus or the king of their country, should be called a Pandya"

Dr. Bhandarkar's Early History of the Deccan, VIth Page.

ఆర్యు లీ దేశమునకు వచ్చుకాలమునకే వీరిచట స్థిరనివాసులై యుండుటచే గొందఱు వీరి ననార్య (Non-Aryans) సంతతివారని వ్యవహరించుచున్నారు. అట్లు వ్యవహరించువారు “పండు=పూర్వము అను నర్థమిచ్చు ద్రావిడభాషాపదమునుండి యీ పాండ్యశబ్ద ముత్పన్నమయిన దని వక్కాణించెదరు. ద్రావిడభాషలో నీ పాండ్యులకు “పంచవర్, కారియర్” అని పేర్లుండుటచే గాత్యాయనుని యభిప్రాయము సమర్థించఁబడెనని వేఱుగాఁ జెప్ప నవసరములేదు. ఈ వ్యుత్పత్తి వలననే వీ రార్యులని ఋజువుఁ జేయుటకుఁ బుష్కలసాక్ష్యముం డఁగా బండితు లయినవా రెవ్వరును వీ రార్యేతరు లని చెప్పఁజాలరు.

సింహశద్వీపమునకు మొదటిరాజైన విజయుఁడనువాఁడు క్రీస్తు శకమునకు ముందు 478-వ సంవత్సరమందు బుద్ధుఁడు నిర్వాణమునొందినదినమందె సింహశద్వీపమున నోడదిగి వచ్చెను. ప్రతिसంవత్సరము తా నుపాయనముల నిచ్చుచున్న పాండ్యనృపాలుని పుత్రికను బెండ్లియాడె నని మహావంశమను బౌద్ధగ్రంథమందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. ఈ కథలో నిజమేమైన నున్నయెడల పాండ్యరాజ్యము సింహళమునకంటెఁ బ్రాచీనతర మయినదని యిందుపలన గ్రహింపనగు. క్రీస్తుపునకుముందు మూడవశతాబ్దిలో గ్రీకురాయబారి యగు మెగాస్థనీసనువాఁడు పాండ్యరాజ్యోత్పత్తిని గురించి యొకచిత్రమయిన కథఁజెప్పెను. వాఁడిట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు. “తరువాత పాండో వచ్చెను. హిందూదేశములోని దొకటియే స్త్రీచే నేలఁ బడుచుండెడిజాతి. హెరకిల్సును

వానికిఁ బుత్రసంతతి లేదు. ఒక కూతురుండెను. అతఁడు దానియందధిక ప్రేమగలవాఁడై దాని కొక గొప్పరాజ్య మొసంగెను. ఆమె సంతతివారు మున్నూఁ గ్రామములకు నొకలక్ష యేఁబదివేల పదాతి సైన్యమునకు నయిదువందల యేనుఁగులకు నధిపతులయి యుండిరి.” పాండ్యరాజ్య స్థాపనమును గురించిన కథకే గ్రీకు దేశపురాయణాది వికృతమయిన మరియొకపాఠాంతరమును గల్పించె ననుటకు సందియములేదు.

క్రీస్తువునకు ముందు రెండవ శతాబ్దియందలి బౌద్ధమతస్థులచిహ్నము లిప్పటికి నీపాండ్యదేశమందచ్చటచ్చట గానవచ్చుచున్నవి. బౌద్ధభిక్షువు లిష్టదేవతా ధ్యానాసక్తులై సుఖముగ నివసించెడు గుహలు, వానిలో శిలాశయ్యలు నాదేశమందిప్పటికిని ప్రతిపర్వతమందును గానవచ్చుచున్నవి. సింహళదేశపు బౌద్ధమతబోధకుల బోధనదార్థముచే నీ పాండ్యదేశస్థులందఱు భాకాలమందు బౌద్ధమతము నవలంబించిరి. క్రీస్తుశకమునకుముందు నాల్గవశతాబ్దినుండియు వీరికి సింహళద్వీపవాసులతో సంబంధ ముండుటచే నా నూతనమత సిద్ధాంతముల నెఱింగిన వారయి యుండి రని సంభావించుటకుఁ దగిన హేతుసామగ్రి కానవచ్చుచున్నది.

ఈ పాండ్యదేశస్థులు క్రీస్తుశకమునకుముందు మొదటి శతాబ్ది నుండి క్రీస్తువునకు వెనుక నాఱవశతాబ్దివఱకును నాగరకతా సంపన్నులైన పడమటి జాతులవారితో ముఖ్యముగా రోమకపురీ వాసులతో వాణిజ్యసంబంధము గలిగి యుండిరి. గ్రీసు, ఈజిప్టు, రోము, పారసీకము, అరేబియా, చైనా, మొదలగు దేశములనావలు వర్తకము కొఱకు దక్షిణ హిందూస్థానమందుండురేవులకుఁ దఱచుగ వచ్చుచుండెను. తామ్రపర్ణినదీగతములయిన మాక్తికములు రోమకనగరములో శతగుణిత మూల్యమునకు విక్రయింపఁబడుచుండె నని ప్లినీ (Pliny) యను భూగోళశాస్త్రజ్ఞుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. ముత్యములు, సుగంధిద్రవ్యములు, ఆభరణములు మొదలగువస్తువులను రోమకపురీవణిజులు పాండ్యదేశమునుండి కొనిపోయినట్లు ప్రాచీన ద్రావిడ గంధములయందు వ్రాయఁబడి యున్నది.

ఈ పాండులచరిత్ర మింతవఱకును విదేశీయులుచెప్పెడి వృత్తాంతమువలనను, జౌద్ధగ్రంథముల వలనను మనకుఁ దెలియవచ్చినది. ఇటుపైని వీరిచరిత్రమును దెలియుటకు ముఖ్యాధారములయిన ప్రాచీన ద్రావిడగ్రంథంబులఁ గొన్నిటిని పరిశీలింతము. అవి యెవ్వియన; 1 ఇరైయనా రగప్పారుళ్. 2 పత్తుప్పాట్టు. 3 పురనానూర్. 4 శిలప్పదికారం. 5 మణిమేకలై మొదలగునవి. వీనిని వ్రాసిన ప్రాచీనకవులిప్పటివారివలెఁ దమకవితాచాతురిని, కల్పనలను, శబ్దవైచిత్రీని గనఁబఱచుట మాని కేవలము తాము ప్రతిపాదింపఁబూనుకొనిన యంశముల యొక్కనత్యంతనే వెల్లడిచేయఁగోరి తమకు సమకాలికులు పోషకులు నయిన ప్రాచీనరాజపుంగవుల వాస్తవచరిత్రమును లోకమందుఁ బ్రకాశింపఁ జేసిరి. ఇట్లు వ్రాసిన ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథకర్తలలో పెరుంబనరుప్పద మనుగ్రంథమును వ్రాసిన కడియలూరు రుద్రంగన్ననారను గ్రంథకర్త సర్వాధికుఁడు. కాని యీగ్రంథము లేకాలమందు వ్రాయఁబడెనో ఆ కాలమును నిశ్చయించుటకుఁ దగిన సాధనము లెవ్వియుఁ గానరావు. ఈ యంశమును నిర్ణయించుటకు మనము పై ప్రమాణములనె (External Authorities) సాధనముగాఁ జేసికొనవలయును. ఈవిషయమందు మొన్నమొన్నటివఱకు మనకు సహాయ మొనర్పఁదగిన పరికర మేమియు లేకయుండెను. కాని యిటీవల కొలఁదిదినములక్రిందటఁ గ్రొత్తఁగాఁ గనుంగొనఁబడిన చిన్నమనూరుశాసనములవలనను, వేల్వీక్కుడి శాసనములవలనను పాండ్యదేశాధిపతుల యొక్క వృత్తాంతమును సాకల్యముగాను తృప్తిగాను దెలిసికొనుటకు సమర్థులమయితిమి.

Mr. K. U. Subrahmania Iyer, B.A., M.R. A.S., Christian College Magazine, 1914.

ఇంతియకాక ద్రావిడ మహాభారతమును రచించిన పెరుందేవనారనునతఁడు పైనిచెప్పఁబడిన ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథములనన్నింటిని సంగ్రహించి యొకచోట జేర్చి వాని కన్నిటికిని వ్యాఖ్యానము

నుపోద్ఘాతమును రచించెను. తనపోషకుఁ డగు నందిపోతవర్మ యచు పల్లవవంశపురాజు నీతఁడు గ్రంథాదిని బేర్కొనుటచే నీతని కాలము నిష్కృష్టముగాఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈ పల్లవరాజు నవమశతక ప్రారంభమందు రాజ్యమేలిన ట్లితర ప్రమాణములవలనఁ గానవచ్చుచున్నది. కావున నీయాధారమునుబట్టి పై నుదాహరింపఁ బడిన ప్రాచీన ద్రావిడగ్రంథములకు నాయకు లయిన పాండ్యరాజులలోఁ గొందఱు వృత్తాంతము స్పష్టముగా మనకుఁ దెలియుచున్నది. చిన్నమనూరు వేల్చిక్కుడి శాసనములయందుఁ జెప్పఁబడినవారును ప్రాచీనద్రావిడ గ్రంథములయందు వర్ణింపఁబడినవారు నొక్కటియే కావున, వీరి వంశానుక్రమణికను వంశవృక్షరూపముగా నిచటఁ జూపుచున్నాఁడను.

చిన్నమనూరుశాసనమునందలి రాజులు.

1 అరికేసరిపరాంకుశమారవర్మ

2 జటిలవర్మ

3 రాజసింహుఁడు

4 వరగుణమహారాజు

5 శ్రీమారశ్రీవల్లభపరచక్రకోలాహలుఁడు

6 వరగుణవర్మ

(A D 862) సింహాసన మెక్కెను.

7 పరాంతకవీరనారాయణశదయన్

8 ద్వితీయ రాజసింహమారవర్మ.

వేల్చిక్కు-డిశాసనము.

1 పాల్వగసవై ముడుకుడుమికాలాభి).

2 కడంగన్

3 మారవర్క్కన్

4 సెలియన్ శేందన్

5 అరికేసరి అసమసమన్ మారవర్క్కన్

6 శదయన్ రణధీర

7 తెర్కారన్

8 నెడుంజ్జైయన్

9 రాజసింహ

10 వరగుణమహారాజ

11 శ్రీమార శ్రీవల్లభ

12 వరగుణవర్క్కన్

13 పరాంతకవీరనారాయణ శదయన్

14 రాజసింహ.

ఒక పట్టికలోనున్న జటిలుఁడు మొదలుగాఁ గలరాజులే రెండవ పట్టికలోఁగూడ గానవచ్చుచున్నారు. ఈ చిన్నమనూరు శాసనము రెండవపట్టికలో పదునాల్గవ వాఁడయిన రాజసింహునికాలములోఁ బుట్టినది. ఇతఁడు తంజావూరి రాజుతోఁ బోరాడినట్లు శాసనమందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. క్రీస్తు వెనుక 907-953 సంవత్సరములలో రాజ్యము జేసిన ప్రథమపరాంతకుఁ డొక పాండ్యదేశపురాజును జయించినట్లు చోళదేశపు శాసనములవలనఁ దెలియఁబడుచున్నది. కావున చిన్న మనూరు శాసనములు పదియవ వత్సరశతకమందు వ్రాయఁబడె నని చెప్పవచ్చును. ఈ రాజసింహుని పినతండ్రియయిన వరగుణవర్మ యను వాఁడు క్రీస్తుశకమునకు వెనుక 862 సంవత్సరమున బట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె ననుసంశయము వరగుణవర్మయొక్క తమ్మునికుమారుఁడైన రాజసింహుఁడు ప్రథమపరాంతకునిచే జయింపఁబడిన రాజసింహుఁడునొక్కఁడేయని స్థిర పఱచుటకు సహకారిగానున్నది. ఈవరగుణ వర్మయొక్క పట్టాభిషేకపు సంవత్సరము మనకుఁ దెలియుటవలన ప్రథమపట్టికలో రెండవవాఁడు ను, ద్వితీయపట్టికలో నెనిమిదవవాఁడు నైనట్టియు, జటిలవర్మయను సంస్కృతనామమును, నెడుంజడైయన్ (దీర్ఘమయిన జడలుగలవాఁడు) అనుద్రావిడనామమును గలిగినవాఁడైనట్టిరాజు యెనిమిదవశతాబ్దము యొక్క మూడవ భాగమం దున్నట్లు మన మూహించుకొనవచ్చును. మధుర జిల్లాలోనున్న ఆనైమలై (గజగిరి) అను కొండమీదఁ గట్టఁ బడిన నృసింహాలయములో దొరికినదియు, 770 వ సంవత్సరమున వ్రాయఁబడినదియు నైన యొకశాసనమువలన నీ జటిలవర్మ యనువాఁడు నెడుంజడైయ ననువాఁడు నొక్కఁడే యని మనము స్థిరపఱచుటకు సమర్థులమగుచున్నాము. వైష్ణవమతగురువు లయిన పన్నిద్ద రాళ్వార్లలో నొకఁ డయిన మధురకవి యీజటిలవర్మకు మంత్రిగా నుండె ననియు నాతని యధికారమం దీ దేవాలయము కట్టఁబడె ననియు నాశాసనము వలన స్పష్ట మగుచున్నది. వేల్చిక్కుడి దానశాసనములలోఁ గూడ నీ యంశములే చెప్పఁబడుచున్నవి.

ప్రథమపట్టికలో శ్రీమూరశ్రీవల్లభ పరచక్ర కోలాహలుఁ డని యు ద్వితీయ పట్టికలో శ్రీమూర శ్రీవల్లభుఁడనియుఁ జెప్పఁబడిన రాజు క్రీస్తు వెనుక 862వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిష్ఠించిన వరగుణ

వర్మయొక్క తండ్రి. ఇందువలన నితఁడు తొమ్మిదవ శతాబ్దియందున్న వాఁడని మనము నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁగలము. గురుపరంపరా ప్రభావము, ప్రపన్నామృతము, దివ్యసూరిచరిత్రము మొదలగు శ్రీ వైష్ణవ మతగురు చరిత్రములలో నితఁడే శ్రీవల్లభదేవుఁడని చెప్పఁబడుచు న్నాఁడు. ఇతఁడే విష్ణుచిత్తుని (పెరియాళ్వారు) రావించి పరతత్త్వనిర్ణయము జేయించి విద్యాశుల్క గ్రంథి నొసంగినవాఁడు.

ఇతని నీ ప్రబంధకర్త “తత్పురంబేలు పాండ్యమత్స్య ధ్వజుండు” అని నిర్దేశించి యున్నాఁడు. మత్స్యధ్వజుఁడనఁగా మత్స్యమును ధ్వజమందు చిహ్నముగాఁగలవాఁడని యర్థము. జనకునికి సీరధ్వజుఁడనియు, అర్జునునికి గపిధ్వజుఁడనియు ధ్వజచిహ్నములచే బిరుదములు గలిగిన ట్లితనికిఁ గూడ ధ్వజమందు మత్స్య చిహ్నముండుటచే మత్స్యధ్వజుఁడని వ్యవహరింపఁ బడెను. ఇది ప్రకృతమునకు విరోధించదు. ఈ రాజుపేరు వల్లభదేవుఁడు కాఁడని సమర్థించుట కిది యుపపత్తి కానేరదు. ఈ విష్ణుచిత్తుఁ డాళ్వార్ల కోవలో నాల్గవవాఁడు.

“భూతం, సరస్వ, మహదాహ్వాయ, భట్టనాథ, శ్రీభక్తిసార, కులశేఖర, యోగివాహన్, భక్తాంఘ్రిరేణు, పరకాల, యతీంద్ర మిశ్రాన్, శ్రీమత్పరాంకుశమునిం, ప్రణతోస్మి నిత్యమ్” ఇది శ్రీవైష్ణవుల గురుపరంపరానుసంధాన శ్లోకము. మొదటి మువ్వురాళ్వార్లయొక్క కాలమును నిర్ణయించుటకుఁ దగిన చరిత్రాంశములుగాని శాసనములు గాని యెచటను దొరకనందున వారికాలము మనకుఁ దెలియదు. వారు పురాణకథిత పురుషులవంటివారు కాని (Mythical personages) చరిత్రతో సంబంధించినవారు కారు. కలియుగము నలువదియాఱుసంవత్సరములయిన తరువాత నీవిష్ణుచిత్తుఁడు జననమొందినట్లు మతగ్రంథములలో వాయఁబడియున్నది. ఈకాలమును మన మొప్పుకొన్నయెడల నీ విష్ణుచిత్తుఁడు క్రీస్తుశకమునకుముందు మూఁడువేల యేఁబదియాఱుసంవత్సరముల క్రిందట నున్నవాఁడు కావలయును. అట్లయినచోఁ బాండ్యులెక్కడ? వీరి చరిత్ర మెక్కడ? పాణిని సయితము క్రీస్తునకుముందు ఏడవశతాబ్దినాఁటివాఁడనియు, ఆసమయమందే ఆర్యులు దక్షిణ హిందూస్థానమందు స్థిరపడిరనియు, క్రీస్తుపునకుముందు నూటయేఁబది సంవత్సరముల క్రిందట నేన కాత్యాయనునిచే పాండ్యశబ్ద నిర్వచనార్థక

మయిన వార్తకము వ్రాయఁబడెను గాన నీపాఠ్యుల ప్రారంభము పాణి
ని కాత్యాయనుల కాలమునకు మధ్యనయి యుండవలయు ననియు,
డాక్టరు భండారుకారు తనగ్రంథమందు వ్రాసె నని యిదివఱకే చెప్పి
యున్నాఁడను. మనపూర్వులకు కాలగణన విద్యయందు (Chronology)
శ్రద్ధ మండ మని లోగడ వ్రాసియుంటిని.

కావున సమకాలికు లగు విష్ణుచిత్త వల్లభదేవు లుభయులు
తొమ్మిదవ శతాబ్దము వా రని పై చర్చవలనఁ దేలిన సారాంశమై
యున్నది.

ఈ ప్రబంధమును రచించిన కవికిఁ గలిగిన చిత్రమయిన కాల
విషయక భ్రాంతిని (Anachronism) గనఁబఱచుట కిట్టి కాలనిర్ణయ
చర్చాప్రకరణమే సముచిత స్థల మని యెంచి యాయంశమునుగూడ
నిచట వివరించుచున్నాను.

చతుర్థాశ్వాసములో విష్ణుచిత్తునికథ ముగిసిన తరువాత “ఒక్క
నాఁడు మధ్యాహ్న సమయ మాలికారోపణానంతరంబున మందిరంబు
నకుఁ బోవు నతనిం బ్రసాదమందస్సిత వశక్షం బగు కటాక్షంబున
వీక్షించి పక్షిపుంగవకేతనుండు పుండరీకనికేతన కిట్లనియె”

తే. యామునాచార్యుఁ డొక్కఁడు నీమహాత్ముఁడొక్కఁడునుగాచె మన్నతంబుద్ధరించి
రస్తదీయ కృపాతిశయమున ననిన, నిందిరాదేవి తనభర్త కిట్లు లనియె.

క. ఇతనికథ యెఱిగినదికా, యతఁడేమి యొనర్చె ననిన నబ్జాక్షుం డా
శతపత్రనిలయ కిట్లను, నతివ కలఁగి డొక్కఁడు మత్పదాశ్రితుఁ డెలమిన్.

ఆ. ఆతఁడు చిటునాఁడె యాచార్య కులమున, వేడ్క వేదశాస్త్ర విద్య లభ్య
సింఁచుచుండ నపుడు చెలువ యిప్పటిపాఠ్య, నృపతి పూర్వవంశ్యుఁడై యొకఁడు.

ఈ మొదలగు పద్యములను విచారించఁగాఁ దేలిన యంశమే
మన ; విష్ణుచిత్తునివలన నుపదేశమునొంది వైష్ణవమతావలంబియైన
పాండ్యవల్లభదేవుని వంశమందుఁ బుట్టిన పూర్వపురాజొక్కఁడు శైవ
మతమందుఁ బట్టాదలగలవాఁడై యుండ నీ యామునాచార్యుఁ డతని
కడకేఁగి తనయుక్తులచే నాశైవమతమును ఖండించి వైష్ణవమతస్థాపన
చేసి యారాజును స్వమతమందుఁ గలిపె నని చెప్పవలె.

“ఇప్పటి పాండ్యనృపతి”యగు వాఁడు వల్లభదేవుఁడు. ఇతఁడును విష్ణుచిత్తుఁడును సమకాలికులనియు, తొమ్మిదవ శతాబ్దియందున్న వారనియు పైని చెప్పఁబడినది. ప్రథమకులోత్తుంగుఁడు, (1070-1118) విక్రమచోళుఁడు (1118-1135) ద్వితీయకులోత్తుంగుఁడు (1123-1146) అను మువ్వురు పాండ్యరాజుల రాజ్యపాలన కాలమందున్న వాఁడును, 1017వ సంవత్సరములోఁబుట్టి 1137వ సంవత్సరమువఱకు (120 సంవత్సరములు) జీవించి వైష్ణవమతమును స్థాపించి దానిని వ్యాపింపఁజేసినవాఁడు నైన శ్రీరామానుజమునికి సమకాలికుఁడైన (K. V. Rangaswamy Aiyangar's Ancient History of India) యామునాచార్యుఁడు తొమ్మిదవ శతాబ్దములో జీవించిన వల్లభదేవునికంటెఁ బూర్వుఁడైన యొక రాజుకాలమునందున్న వాఁడనుట యెట్లుపోసఁగును? అట్లయినచో యామునాచార్యుఁడు విష్ణుచిత్తునికంటె మిక్కిలి ప్రాచీనుఁడై యుండవలయును. చరిత్రములవలనను, మతగ్రంథములవలన నట్లు కానరాదు. ఇదియునుగాక రామానుజముని ముప్పదిసంవత్సరముల ప్రాయము గల్గవాఁడై యుండ యామునాచార్యుఁడు పరమపదము నలంకరించె నని గురుపరంపరాప్రభావము మొదలుగాఁగల గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి కావున, యామునాచార్యుఁడు విష్ణుచిత్తునికంటెఁ బ్రాచీనుఁడని చెప్పుట కవికృత ప్రమాదము. యామునాచార్యుఁడు చోళదేశముననుండు వీరనారాయణపురనివాసి యని లోఁగడఁ జెప్పియుంటిని. ఇతనిని వాదమునకుఁ బిలిపించిన రాజుగూడ చోళదేశపురాజు. ప్రబంధకర్త పాండ్యవంశజుఁడని చెప్పుట మరియొక తప్పు.

+❧ విష్ణుచిత్తుఁడు పన్యసించిన వేదాంతము. ❧+

విశిష్టాద్వైతమతము రెండుభాగములుగా విభజింపఁబడి యున్నది. వానిలో మొదటిది సభలలో వాదక్షమమయి ప్రతివాదులను జయించుటకు సాధనమయి బ్రహ్మసూత్రభాష్యము, గీతాభాష్యము, ఉపనిషద్భాష్యము, సహస్రనామభాష్యము, సిద్ధిత్రయము మొదలగు ననేక సంస్కృతగ్రంథములచేఁ బ్రతిపాదింపఁబడుచున్నది. రెండవ భాగము పూర్వోక్త సంస్కృత గ్రంథంబుల యర్థంబును సాకల్యముగ

బ్రతిపాదించునవియు, స్వగోష్ఠీ నిష్ణములయి కేవల గురు పరంపరా సంప్రదాయ ప్రాప్తంబులయిన యర్థవిశేషంబులఁ దెల్పునవియు, సకల శాస్త్రసిద్ధాంతములను సులభముగాఁ దెల్పునవియు, భక్తిప్రపత్తిజ్ఞాన వైరాగ్యాదులను వృద్ధిఁ బొందించు నవియు నగు ద్రావిడగ్రంథములచే బోధింపఁబడుచున్నది. ఈ విష్ణుచిత్తుఁ డుపన్యసించిన యుపన్యాసమును బట్టి విమర్శింపఁగా నీ ప్రబంధ కర్తకు సాంఖ్యయోగ మీమాంసాద్వయాది తంత్రంబులయందె కాక, పూర్వోక్తోభయవిధ విశిష్టాద్వైతమతగ్రంథములయందుఁ గూడ నిరుపమాన మయిన పాండిత్యమున్నదని నిస్సంశయముగాఁ జెప్పనగు. ప్రధానకథతో సంబంధము లేకపోయినను ఖండిక్య కేశిధ్వజ సంవాదముఁ దీసికొని వచ్చి యొక రీతి సంగతిఁ గల్పించి వ్రాసినది కవి తనకు యోగ శాస్త్రమం దున్న ప్రవేశమును వెల్లడిజేయుటకే యని యూహింపవచ్చును. అట్లనే యామునాచార్య చరిత్రమును మాతంగబ్రహ్మరక్షస్సంవాదమును ప్రధాన ప్రతిపాద్య మగు గోదాచరిత్రముతో సంబంధము లేకపోయినను సంబంధముఁగల్పించి యే సంస్కృతమత గ్రంథములయందును గానరాని విశిష్టాద్వైత ద్రావిడమత సంప్రదాయ రహస్యములను బ్రకాశింపఁజేసి యున్నాఁడు. ఇందువలన నీకవి కీమతమందుఁ గల భక్తి విశేషము, నమ్మకము, శ్రద్ధ, పట్టుదల మొదలగునవి స్పష్ట మగుచున్నవి.

ఇక, విష్ణుచిత్తుఁ డుపన్యసించిన వేదాంతాంశములను గొంత మట్టుకు విమర్శింతము.

“నీ. జగదుద్ధతికిని బీజము ప్రధానమన నీక్షత్యాది వీశునశబ్దవాది
 బారినీశుఁడే నన భోగమాత్రేత్యాచూడాహృతిస్ఫూర్తి మాయావివాది
 ఫలియించుఁ గ్రియయనా ఫలసతయిత్యాది సర్వేశుఁగొనని యపూర్వవాది
 శాస్త్రయోనిత్వాదిసరణి నీశ్వరునిఁ దెల్పెడుననుమానమనీలువాది
 తే. నిత్యులందెల్ల నిత్యుఁడ స్ఫూర్తిత్వరూక్తి, క్షణికసర్వజ్ఞ తేశ సౌగతవివాది
 ననుపపత్తేర్నయను సూత్రమాదియైన, వాని నృపతీశుఁ బ్రత్యక్షవాది గలిచె.

ఈ సీసపద్యములో మొదటిపాదమున సాంఖ్యమతము ఖండింపఁ

బడినది.

ప్రకృతి (సకలమునకు కారణము) సత్త్వరజస్తమస్సులయొక్క సామ్యావస్థ (Primordial matter) దీనికే ప్రధానము, అవిద్య, అజ్ఞానము, మాయ అనిపేర్లు. దీనినుండి మహత్తత్త్వము (బుద్ధి) దీనివలన నహంకారము (Ego), అహంకారము వలన శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధతన్మాత్రాలు (Primary Elements), (తన్మాత్ర లనఁగా భూతపంచక ముయొక్క సూక్ష్మావస్థ.) పంచతన్మాత్రల వలన పంచభూతములు, కర్మేంద్రియపంచకము, జ్ఞానేంద్రియపంచకము, మనస్సు. ఇవి యిరువది నాలుగు తత్త్వములుకలిగెను. ఆత్మ పురుషాది శబ్దవాచ్యుడగు జీవుఁ డిరు వది యయిదవవాఁడు. నిత్య బుద్ధ శుద్ధస్వభావుఁడు. బంధమోక్షములు లేనివాఁడు. రక్తవస్త్రసంపర్కమువలన శుద్ధస్ఫటికమునకు రక్తిమ కలిగి నట్లు, ప్రకృతి సంసర్గమువలన నాత్మ సుఖ దుఃఖాదుల ననుభవించు చున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. ఆత్మకు కర్తృత్వము లేదు. తామరాకు నకు జలమంటనట్లు ఆత్మకు కర్మలేప మంటదు. ప్రకృతి జగత్సర్గముఁ జేయునది. కాని జడము. పంగ్వంధసంయోగమువలన గమనాది వ్యాపారములు సిద్ధించునట్లు, ప్రకృతిపురుష సంయోగముచే సృష్ట్యాది వ్యాపారము లుపపన్న మగుచున్నవి. కావున, అచేతనమయిన ప్రకృతి యే జగత్కారణము. దీనికి శబ్దము ప్రమాణము కాకపోవుటచే నానుమానికము కావున నశబ్దమని సాంఖ్యుల సంకేతము. ఇదియే పురుషునికి భోగమోక్షముల నిచ్చునది. ఇది సాంఖ్యమతము.

దీని ఖండన మిట్లు చేయఁబడినది.

ఛాందోగ్యములో “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీ దేకమే వాద్వి తీయమ్, తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజాయేయ ” ఓయి శ్వేతకేతువా, యీసృష్టికంటె ముందు సచ్చబ్ద వాచ్య మయిన వస్తు వొక్కటియే యుండెను. ఆవస్తువు “నేను బహుత్వావస్థ నొందుదును గాక ” అని చూచెను (సంకల్పించెను). ఈశ్రుతిలోఁ బ్రయోగింపఁబడిన ‘ఈక్షతి’ అను ధాతువు అచేతనమయిన ప్రధానమునకు కుదరకపోవుటచేతను, లేక యీయీక్షణము అముఖ్య మనుకొన్న యెడల శ్రుతిలోఁ బైన నాత్మశబ్ద ముండుటచేతను, “తన్నిష్టస్య మోక్షాపదేశాత్ ” 7. 1. 1. అని, తదు

వాతి సూత్రములో సదాత్మకత్వానుసంధాననిష్ఠునికి మోక్ష ముపదే శించుటచేతను ప్రధానము జగత్కారణము కానేరదు.

+ఐ రెండవపాదములో నద్వైతమతఖండనము. ✽

బ్రహ్మపదార్థం బొక్కటియే సత్యము. జగమంతయు మిథ్య. శుక్తియందు రజతమువలె బ్రహ్మ యను నధిష్ఠానమందు ప్రపంచము మాయచే గల్పింపఁబడినది. జీవత్వముకూడఁ గల్పితమే. జీవబ్రహ్మల కభేదము.

+ఐ దీని ఖండనము. ✽

బ్ర.సూ. “భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ 21-4-4. జగద్వ్యాపారవర్జం ప్రకరణాదసన్నిహితత్వాచ్చ 4-4-19. సోశ్చ తే సర్వా న్కామాన్సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా” ఇత్యాది శ్రుతిసూత్ర వాక్యములచే ముక్తునకు బ్రహ్మయాధాత్మ్యానుభవరూప భోగమునందే బ్రహ్మసామ్యము ప్రతిపాదింపఁబడుట వలనను, జగత్సృష్ట్యాది వ్యాపారములలో ముక్తుని కెంతమాత్రము బాధ్యత లేదని శ్రుతి వక్తాణించుట వలనను, బ్రహ్మకంటె జీవునికి భేదము సిద్ధించుచున్నది.

+ఐ మూడవపాదములోఁ బూర్వమిమాంస మతఖండనము. ✽

ఈమతమందు ప్రపంచకము సత్యము. జీవులు నిత్యులు. అనంతములు. వేదము లపౌరుషేయములు. వేదవిహితమయిన యాగాది కర్మల నొనరించుటచేఁ గలిగిన అపూర్వము (సుకృతఫలము) ఆత్మలకు స్వర్గమునిచ్చును. చిరకాలార్జిత పుణ్యావిశేషముగల జీవులే యీజగత్తును సృజించుచున్నారు. ఇంద్రాయస్వాహా, వరుణాయస్వాహా ఇత్యాదులయందుండు చతుర్థ్యంత ప్రతిపాదితమైన దేవతయే బ్రహ్మము. వేరే ఈశ్వరు నొప్పురు.

+ఐ దీని ఖండనము. ✽

ఫలమత ఉపపత్తేః, 3. 2. 37. యాగ దాన హోమాదుల చేతను, ఉపాసనచేతను ఆరాధితుడైన పరమపురుషుడే ఐహికా ముష్టిక భోగములను స్వస్వరూపావాప్తిరూపమయిన మోక్షమునిచ్చు వాఁడుకాని యచేతనమయిన అపూర్వమున కట్టి శక్తిలేదు. “అహం

హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తాచ ప్రభురేవచ ”, “ యాంతి మద్యాజినోపి మామ్ ” అని భగవద్గీతావాక్యము.

+ఁజి నాల్గవపాదమందు తార్కిక మతఖండనము. ✽✽✽

తార్కికుఁ డీ జగమునకు పరమాణువు లుపాదానకారణ మనియు ఆనుమానికమైన ఈశ్వరుఁడు నిమిత్తకారణ మనియు, సంసార మనాది యనియు, ఈశ్వరోపాసనచే సుఖదుఃఖప్రయత్నజ్ఞానేచ్ఛాదులు పూర్ణముగా నశించుటయే ఆత్మకు మోక్ష మనియు వక్కాణించెను. తార్కికులముక్తి పాపాణముక్తి; అనఁగా నాత్మ మోక్షదశయందు జ్ఞానాది రహితమయి పాపాణమువలె నుండు ననుట.

+ఁజి దీని ఖండనము. ✽✽✽

శాస్త్రయోనిత్వాత్, 1. 1. 3, (తెలిసికొనుటకు శాస్త్రము కారణముగాఁ గలవాఁడై యుండుటవలన) భగవంతునిఁ దెలియుటకు శాస్త్రమేకారణము. ఇతరప్రమాణములవలన బరబ్రహ్మము తెలియఁ బడఁడు. అనుమానమువలన నొకరీతియైన కర్త తేలునుగాని, అట్టివాఁడు నిత్యుఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు, సర్వశక్తి, అకర్మవశ్యుఁడనై యుండకపోవచ్చును. కావున సకలేతర ప్రమాణాసాధ్య సమస్తవస్తు విజాతీయుఁడు, సార్వజ్ఞ్య సత్యసంకల్పత్వా ద్యనవధికోదార గుణసాగరుఁడు, నిఖిల హేయ ప్రత్యసీకుఁడు నగు పరబ్రహ్మ శాస్త్రమువలననే సిద్ధించును గాని, యితరప్రమాణమువలన సిద్ధింపఁడు.

+ఁజి బౌద్ధమతఖండనము. ✽✽✽

బౌద్ధుఁ డీ జగము పరమాణుసంఘాతమయి ప్రత్యక్షసిద్ధ మయి నదియనియు, ప్రతిక్షణము జ్ఞానము మాటుచుండు ననియు, వేటొక ఆత్మ లేదనియు, స్థిరత్వబుద్ధి సంసారమనియు, క్షణికత్వబుద్ధి మోక్ష మని యు పార్థివతై జసాప్యవాయవీయ పరమాణువులు పరస్పరము మిళితము లయి పృథివ్యక్షేజోవాయువులను సృజించుచున్నవనియు, ఆపృథి వ్యాదులనుండి శరీరేంద్రియ విషయరూపసంఘాతము లుద్భవిల్లు చున్నవనియు, సర్వసంస్కారములు క్షణికము లను జ్ఞానమువలన మోక్షము సిద్ధించు ననియు చెప్పుచున్నాఁడు.

+ ❧ దీని ఖండనము. ❧ +

ఉత్తరకాలిక ఘటము పుట్టినపుడు పూర్వకాలిక ఘటము నష్టమయినందున నభావ మన్నిటికి హేతు వగుటచే, సర్వఘటములు సర్వకాలములయందు నుత్పన్నములు కావలసివచ్చును. నిన్నటిదినమందు మన మహలోకించిన గోవ్యక్తిని మరల నీదినమందుఁజూచి నిన్నటిగోవని యానవాలు పట్టుచున్నాము. జగత్తులోనుండు సర్వపదార్థములు క్షణికములే అయినయెడల నిట్టి ప్రత్యభిజ్ఞానశక్తి లోకులకు లేకపోవలసి వచ్చును. అందువలన లోకప్రవృత్తి జరగదు. కావున బౌద్ధమతమందు క్షణికత్వము కుదరదు.

సీ. ఆదినారాయణం డాయెనొక్కడబ్రహ్మ లేడు మహేశుండు లేడు లేను
రోదసిలేడు సూర్యుండు లేడు చంద్రుండు లేవు నక్షత్రము లేవు నీళ్లు
లేదగ్నియట్లుండ లీల నేకాకిత చనదు పెక్కయ్యెద ననుచు నయ్యె
జినచిద్ద్యయంబు సొచ్చి యని ఛాందోగ్యంబు చెలి పెడునంతరాదిత్యవిద్య
తే.నర్ములోఁ బుండరీకాక్షుఁ డతఁడయగుట, కక్షీణీయని యష్టదృక్క్రియ దశశ
తాక్షవిధిగుద్రశక్రకౌదులందు నొకఁడు, కామి కాశ్రుతియే విలక్షణతఁ చెలిపె.

ఈపద్యమందు “ఏకోహవై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మ నే శానః”, “నతత్రసూర్యోభాతి నచన్ద్రితారకం, నేమావిద్యుతో భాన్తి కుతోఽయమగ్నిః” (సృష్టికంటె ముందు బ్రహ్మ, రుద్రుండు, సూర్యచంద్రాదిగ్రహములు, తారకలు మొదలగునవి లేవనియు, శీమన్నారాయణుఁ డొక్కఁడే యుండె ననియు, “స ఏకాకీనరమేత” (ఆపర బ్రహ్మమగు నారాయణుఁ డొంటిగా నుండలే డనియు) “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయ” (నేను పెక్కయ్యెద నని అతఁడు సంకల్పించె ననియు) “తత్సృష్ట్యాతదేవాను ప్రావిశత్” (దానిని ఆప్రిపంచమును సృజించి దానిలోఁ జొచ్చె ననియు) నర్థమిచ్చు శ్రుతులు మొదటి నాలుగుపాదములయందు వివరింపఁబడినవి.

పద్యశేషముచే “అంతరాదిత్యవిద్య” తెలుపఁ బడియె. 1.121 సూ. “అంత స్తద్ధర్మోపదేశాత్” సూర్యమండలాంతర్వర్తి యై యుండెడువాఁడు పుణ్యవిశేషము గల గరుడోరగ యక్షగంధర్వాదులలో నొకఁడా ? లేక చతుర్ముఖుఁడా ? లేక రుద్రుఁడా ? ఇంద్రుఁడా ? యని వెనుక

సూత్రములయందు శంకించి యీసూత్రమునకు విషయవాక్యమయిన శ్రుతి “ఆదిత్యమణ్డలాస్తర్వర్తని” అపహతపాప్తత్వాదివిశిష్టః డనియు గంభీరాంభస్సముద్భూతసుమృష్టనాశరవికర వికసిత పుండరీక దళామలాయ తేక్షణః డనియుఁ జెప్పటచే నధికాక్షిత్వ విరూపాక్షత్వ విశిష్టలయిన బ్రహ్మ రుద్రేంద్రాదులకు చెల్లదని నిషేధించెను.

“మ. తులలేకుండు స్వరూపరూపగుణభూతుల్ వోఁచె నేతచ్ఛ్రుతిన్
దలమై లోవెలిఁ దానె యున్ని చెలిపె న్నారాయణం బౌరుణం
బుల సామాన్యవిశేషరీతి నిఖిలంబు నృబ్దజాలంబు ని
ర్మలనారాయణశబ్దమందునె తుద స్వర్యాప్తమయ్యెన్ శ్రుతిన్”

ఈ పద్యములో “యచ్ఛక్రించి జగత్యస్త్రిన్ దృశ్యతే శ్రూయతేఽపినా, అస్తర్వహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః” అను తైత్తిరీయోపనిషచ్ఛ్రుతి వివరింపఁబడెను.

రామానుజ బ్రహ్మసూత్రభాష్యనిర్వాహము మరియొకటి పద్య శేషంబునఁ బ్రతిపాదింపఁ బడియె. ఎట్లన,

“పశునా యజేత” (పశువుచే యజ్ఞముఁ జేయవలయును.) అను దానిలోనే పశువు యజ్ఞమందు వినియోగింపఁబడవలయు నని సంశయ మొదవఁగా, “ఛాగస్యవపాయామేదసః”, “ఛాగోవా మస్త్రీవర్ణాత్” అను పూర్వమీమాంసాన్యాయము ననుసరించి సామాన్య వాచకమయిన పశుశబ్దమునకు విశేషవాచకమైన ఛాగ (మేక) మర్థమయిన ట్లు ఉపనిషత్తులలోఁ గారణవాక్య ప్రతిపాదితములయిన “సద్బ్రహ్మత్వాది” సామాన్య శబ్దములకు దేవతాంతరభ్రాంతి జనకములగు “శివశంభు హిరణ్యగర్భాది” శబ్దములకును, “అపహతపాప్మాదివోదేవ ఏకోనారాయణః” అను శ్రుత్యుక్త విశేషవాచకమగు “నారాయణ” పదమందు పర్యవసానము.

“తొల్లి జామదగ్ని భయంబునఁ బరిత్యక్తరాజ్యం డై” ఇత్యాది వచనమందు రామానుజ సూత్ర భాష్యాంశములు పెక్కులు వివరింపఁబడినవి. అవి విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమున కాధారభూతములు.

బృహదారణ్యకోపనిషత్తులో పంచమాధ్యాయ సప్తమ బ్రాహ్మణమందు:—

“ యః పృథివ్యాం తిష్టన్ - యస్య పృథ్వీశరీరమ్ ”

“ యోఽపుతిష్టన్ యస్యాపశ్శరీరమ్ ”

“ యోఽగ్నాతిష్టన్ - యస్యాగ్నిశ్శరీరమ్ ”

“ య ఆదిత్యేతిష్టన్ - యస్యాదిత్యశ్శరీరమ్ ”

“ య ఆత్మని తిష్టన్ - యస్యాత్మాశరీరమ్ ”

ఇత్యాది వాక్యము లనేకములు గలవు. పరబ్రహ్మ సర్వచిద చిద్వస్తువుల కంతర్యామిగా నుండుటచే “ సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ, ఐత దాత్మ్యమిదం సర్వం, అస్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా, జగత్స ర్వం శరీరం తే, తత్సర్వం వై హరే స్తనుః ” ఇత్యాది శ్రుతిస్తోత్ర ప్రామాణ్యముంబట్టి చేతనాచేతనాత్మక సర్వజగము పరబ్రహ్మకు శరీరము. భగవంతుఁడు శరీరి. శరీర వాచక శబ్దములు లోకములో శరీరిని బోధించుట మన మెఱుఁగుదుము. ఎట్లన; దేవదత్తుఁడు పరుగిడుచున్నాఁ డనుచో దేవదత్త శబ్దము శరీరమునకు పేరుగాని ఆత్మకుఁగాదు. ఆత్మ రహితముగా దేవదత్త శరీరమునకు ధావన ముపపన్నముగాదు. కావున దేవదత్తుని యాత్మకుఁగూడ చెల్లును. అట్లనే కాపీతరీబ్రాహ్మణోఽస్థ ప్రతర్దనవిద్యయందు దివోదాసాత్మజుఁ డైనప్రతర్దనుఁ డనువాఁ డింద్రుని యొద్దకుఁ బోయి “త్వమేన మే వరం వృణీష్వ, యం త్వం మనుష్యాయ హితతమం మన్యసే” (ఎది నీవు మనుష్యునికి మిక్కిలి హితమయినదని తలంచెదవో దానిని నీవే నాకుఁ గోరి పెట్టుము) అని ప్రార్థింపఁగా “ప్రాణోఽస్మి ప్రజ్ఞాత్మా”, “తం మా మాయా రమృత మి త్యుపాస్వ” (నాజీవుని అమృతమని యుపాసించుము) అని ఇంద్రుఁ డుపదేశించెను. ఇచట నింద్రజీవ శబ్దనిర్దిష్టుఁడు కేవలజీవుఁడా? లేక పరబ్రహ్మమా? యని చర్చరాఁ గా నీ శ్రుతియొక్క ఉత్తరవాక్యమునందు “ఆనందోఽమృతోఽజరః” అని జీవుని కసంభావితములయిన అజరత్వామృతత్వాదు లుపన్యసింపఁబడుటచే నింద్రజీవ నిర్దిష్టుఁడు “ఇంద్రజీవశరీరకుఁడైన పరమాత్మగాని కేవలజీవుఁడు గాదని తాత్పర్యము. ఇది యనుభవ విరుద్ధము గాదా? ఎక్కడ నైన నిట్టి యుపదేశ ముండునా యనఁగా:—

“ శాస్త్రదృష్ట్యా తూపదేశో వామదేవవత్ ” సూ. 31.1.1.
ఇట్టి యుపదేశము నింద్రుఁడు తొంటి వామదేవునివలె శాస్త్రదృష్టిచేఁ

జేసెను. “మా ముపాస్వ” అని స్వాత్త శబ్దముచే బరమాత్మోపదేశము విరుద్ధముకాదు. ఎట్లన; తొల్లి పరమాత్మజ్ఞానసంపన్నుడైన వామదేవుడును నొకఋషి స్వాత్త శరీరకుడైన పరమాత్మను జూచుచు “నేను మనువును, సూర్యుడును కక్షీవంతుడును విప్రర్షినయితి”ననెను.

విధి శివ పావక వ్యాస భాను భార్గ వాఙ్మన విత్తేశాదిదేవతలు భగవచ్ఛరీరభూతులయిన నహంకారయుక్తజీవుల నధిష్ఠించి యుండుటచే ముముక్షువుల కనుపాస్యులు.

“పితాచ రక్షక శ్చేషీ భర్తా జ్ఞేయో రమాపతిః, స్వామ్యాధారోయనూత్తాచ భోక్తా చాద్యమకూదితః” అని జీవునికి ఈశ్వరునకు నవవిధ సంబంధము లున్నవని విశిష్టాద్వైతసంప్రదాయము.

+ఁజి ఖాండిక్య కేశిధ్వజ సంవాద విమర్శనము. ✽✽

ఆ ఆత్మగాని మేన నాత్మబుద్ధియును న, స్వంబునందు మిగుల స్వత్వమతియు నవనివార యవిద్య యను మహాతరువు ను, తృప్తికీర్వయంబు విత్తుమొదలు. 3. 65. విష్ణుపురాణము 6 అంశము. 7 అధ్యాయము.

అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వ మితియామతి,
అవిద్యాతరుసంభూతి బీజమేతద్విధాస్థితమ్.

ఆ. ప్రాణికోటికెల్ల బంధంబు మోక్షంబు, చేరుటకును మనసు కారణంబు విషయసంగిమైన విను బంధకారి నిర్విషయమైన ముక్తి విభవకారి. వి. పురా.

మనఏవ మనుష్యాణాం కారణం బన్ధమోక్షయోః,
బన్ధాయవిషయాసంగి ముక్త్యై నిర్విషయం మనః.

దిగువ వ్రాయబడిన శ్లోకములకుఁ బైపద్యములు సరియైన యనువాదము.

+ఁజి యోగము. ✽✽

యోగమనఁగాఁ జిత్తముయొక్క రజస్తమోవృత్తులను నిరోధించుట. దీనికి యమము, నియమము, ఆసనము, ప్రాణాయామము, ప్రత్యాహారము, ధారణ, ధ్యానము, సమాధి అని యెనిమిది అంగములు. వీనిలో ధారణాదులు సమాధికి సాక్షాదుపకారకములు; అహింసా

స్తేయ సత్యాదులు ప్రతిపక్ష భూత హింసాద్యున్మాదన ద్వారముగా సమాధి కుపకారకములు.

యమములు:—అహింస, సత్యము, అస్తేయము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము.

పరుల నెవ్విధమునను హింసించకుండుట అహింస ; యథార్థ కథనము సత్యము; ఒరు లెఱిగినగాని యెఱుఁగకుండినగాని పరద్రవ్యమును హరింపకుండుట అస్తేయము; జితేంద్రియత్వము బ్రహ్మచర్యము; దేహధారణ కపేక్షితమైనదానికంటె నెక్కుడుగ స్వభోగము కొఱకు స్వీకరింపక పోవుట అపరిగ్రహము.

నియమములు:— శౌచము, సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వరప్రణిధానము.

శౌచము బాహ్యమని అభ్యంతరమని రెండువిధములు. మృజ్జలాదులచే శరీర యాశనము బాహ్యశౌచము; మైత్రీ, ముదిత, కరుణ, ఉపేక్ష అను నొల్లు భావనలచే చిత్తమలమును బోనడచుట ఆంతర శౌచము ; ప్రాణధారణ మాత్రముచేఁ దుష్టి నొందుట సంతోషము; శీతోష్ణ సుఖదుఃఖాదుల సహించుట తపస్సు ; ప్రణవాభ్యాసము స్వాధ్యాయము. సర్వకర్మల నీశ్వరునియందు సమర్పించుట ఈశ్వర ప్రణిధానము.

స్థిరసుఖముఁ గలుగజేయునది ఆసనము.

శ్వాసప్రశ్వాసముల గతినిరోధము ప్రాణాయామము.

ఇంద్రియములను బాహ్యవిషయములనుండి మరలించుట ప్రత్యాహారము.

హృదయకమలమందు ధ్యానింపఁబడు శుభాశ్రయమును దీర్ఘకాలము నిలుపుట ధారణము.

తైలధారావదవిచ్ఛిన్నస్మృతి సంతానముతో శుభాశ్రయమును జింతించుట ధ్యానము.

అతిస్వచ్ఛమయిన చిత్తవృత్తియొక్క ప్రవాహరూపమయిన ధ్యానమే అర్థస్వరూపముగా నిర్భాసించుట సమాధి యనబడుచు.

ఇట్టి అష్టాంగయోగం బభ్యసించు యోగికి, భావనాత్రయ వియక్తం బయిన బ్రహ్మస్వరూపంబె ధ్యేయంబు.

భావనాత్రయ మనఁగాఁ గర్మభావన, బ్రహ్మభావన, ఉభయభావన, అనునవి. కర్మభావన యనఁగాఁ గర్మల నాచరింపవలయు ననెడి యుద్దేశము. బ్రహ్మభావనయనఁగాఁ బ్రహ్మము నుపాసించుట కుద్దేశము. ఉభయభావన యనఁగాఁ బూర్వోక్తోభయమందు నుద్దేశముఁ గలిగియుండుట. ననందనాదులు బ్రహ్మభావనాపరులయ్యును ప్రాక్కల్పంబుల సంచరించినవా రగుటచే భావనాబద్ధులే గాన యోగికి ధ్యేయులుగారు. హిరణ్యగర్భాదు లుభయభావనాబద్ధులు గావున వారును సేవ్యులుగారు.

“ ద్వేరూపే బ్రహ్మణ స్తస్య మూర్తంచా మూర్తమేవచ,
క్షరాక్షర స్వరూపే తే సర్వభూతేషుచ స్థితే,
విష్ణుశక్తిః పరాప్రోక్తా తే త్రజ్జాఖ్యాతథాపరా,
అవిద్యా కర్త సంజ్ఞాన్య తృతీయా శక్తి రిష్యతే,
యయాతే త్రజ్జ శక్తిస్సా వేష్టితాన్యప సర్వగా,
సంసారతాపానఖిలానవాప్నోత్యతి సంతతాన్.”

శ్రీవిష్ణుపురాణము ఖాండిక్యకేశి ధ్వజసంవాదము 6 అం॥
ధారణ సిద్ధించుటకై శుభాశ్రయమును జెప్పటకు పరబ్రహ్మ మగు విష్ణువుయొక్క శక్తి యని చెప్పఁబడెడి రెండు రూపములను మూర్తామూర్త విభాగముతోఁ దెలియఁజేసి, మూఁడవశక్తి కర్తమనెడి యవిద్యచేత నావరింపఁబడిన యచేతనముతోఁ గూడిన తే త్రజ్జఁ డనెడి మూర్తవిభాగము భావనాత్రయముతోఁజేరి యుండుటచే నశుభ మని చెప్పి కర్తమనెడి యవిద్య లేనిదియయి అచేతనముతోఁ జేరక యుండి జ్ఞానమాత్ర స్వరూప మైన అమూర్త మనెడి రెండవవిభాగము యోగము సిద్ధించినవారలచే ధ్యానింపఁ బడఁదగినది కాదని నిషేధించి ప్రధానాది విశేషాంతచేతనాచేతనాత్మక ప్రపంచభావం బగు స్థూలరూపం బుపక్రాంత యోగునకుఁ జింతింపశక్యం బని చెప్పఁబడినది.

సీ. “ శ్రీవిష్ణు నీగతి జింతింప వలయు ” నను నీ పద్యమందు యోగాభ్యాసము జేయు పురుషుఁడు భగవంతుని యీ విధమున ధ్యానింపవలయునని యుపదేశింపఁ బడియున్నది.

మొదట నొక అవయవమును ధ్యానింపఁదొడఁగి అది ధారణ
లో స్థిరపడిన పిదప, మరియొక అవయవమును ధ్యానింప వలయును.
అది వశమయిన వెనుక నింకొకటియు నిట్లనే క్రమక్రమముగా ధ్యేయ
మూర్తి అంతయు దా నేయవస్థలో నున్నను చిత్తమందు స్థిరముగా
నిలుచునట్లభ్యాస మొనర్చవలయును. ఈ యంశము శ్రీమద్భాగవత
మున ద్వితీయస్కంధములో ద్వితీయాధ్యాయమునందు జెప్పఁబడినది.

8 శ్లో. “కేచి తస్య దేహః స్వర్ణదయావకాశే
ప్రాదేశమాత్రం పురుషం వసంతం,
చతుర్భుజం కంజ రథాంగ శంఖ
గదాధరం ధారణయా స్మరంతి.

9 శ్లో. ప్రసన్నవక్త్రం నలినాయతేక్షణం
కదంబ కింజల్కపిశంగ వానసమ్,
లసన్తహారత్న హిరణ్మయాంగదం
స్ఫురన్తహారత్నకిరీటకుండలమ్,
ఈక్షేత చింతామయమేవ మీశ్వరం
యావన్తనోధారణ యావత్తిషతే.

13 శ్లో. ఏకైకశోఽంగా నిధియానుభావయే
త్పదాది యావద్ధసితంగదాభృతః,
జితం జితం స్థానమపో హ్యధారయే
త్పరంపరం శుద్ధ్యతి ధీర్యథాయథా.

శ్లో. విభేద జనకే జ్ఞానే నాశ మాత్యంతి కంగతే, [6-7 అ॥
ఆత్మనో బ్రహ్మణోభేద మసంతం కః కరిష్యతి” విష్ణుపురాణము.

(భేదముఁ గలిగించు జ్ఞానము బొత్తిగా నశించగా నాత్మకును
బ్రహ్మకును లేని భేదము నెవ్వఁడు గల్పించును) పై నుదాహరింపఁ
బడిన సీసపద్యముయొక్క తేటగీతియం దీ శ్లోకార్థ మీరీతిగ వివ
రించియున్నాఁడు.

“సురాది భేదసంజన కాజ్ఞానమేదఁ బిదప, నలము కల్యాణ
గుణముల హరికిఁ డనకు, లేని భేదమెవ్వఁడు కల్పింపఁగలఁడు”.

❧ విశిష్టాద్వైతమతసంగ్రహము. ❧

ఈ మతమందు చిత్తు (జీవుఁడు), అచిత్తు (ప్రకృతి), ఈశ్వరుఁడు అని తత్త్వములు మూఁడు.

చిత్తు :—అనఁగా జీవస్వరూపము శరీరేంద్రియాదులకంటె విలక్షణము. జ్ఞానానందమయమయినది. నిత్యము. అణు పరిణామము. ఈశ్వరునికి నియామ్యము. శేషము నయినది. మోక్షదశయం దీశ్వర సాధర్మ్యము నొందునది.

అచిత్తు :—దీనికి ప్రకృతియనియు, మాయయనియు, అవిద్యయనియు నామాంతరములు గలవు. ఇది జడము. వికారాస్పదము. భగవద్విచ్ఛేదే నానావిధముగాఁ బరిణమించును. భగవంతునికి క్రీడాపరికర భూతము. సంసారమున కిదియ మూలము.

ఈశ్వరుఁడు :—ఇతఁడు నిత్యుఁడు, నిఖిల హేయప్రత్యసీకుఁడు, సకలకల్యాణగుణాకరుఁడు. జగత్సర్గస్థితి సంహారకర్త. చేతనాచేతనముల కంతర్యామి. పైని చెప్పఁబడిన చిదచిత్తులతని కప్రథక్స్థి విశేషణములు (వేఱుగాని విశేషణములు). కారణావస్థయందు (సృష్టిలేని కాలమందు) పరమాత్మ సూక్ష్మావస్థ నొందిన యీ చిదచిత్తులచే విశిష్టుఁడై యుండును. కార్యావస్థయందు (సృష్టికాలమందు) స్థూలావస్థ నొందిన చిదచిత్తులచే విశిష్టుఁడై యుండును కావున నిట్టి ఉభయవిధమయిన పరమాత్మల కైక్యమును బోధించుటచే నీ సిద్ధాంతమునకు విశిష్టాద్వైత మని పేరు.

ఈశ్వరుఁ డఖిల పదార్థములకు నంతర్యామియై యుండుటచేఁ బైని వ్రాయఁబడిన ప్రకారముగా శరీర శరీరి భావ నిబంధన సామానాధికరణ్యముచే సర్వశబ్దవాచ్య మతనికి సిద్ధించుచున్నది. పరము, పూహము, విభవము, అంతర్యామి, అర్చయని ఈశ్వర స్వరూపమయిదు విధములు. జ్ఞానము, భక్తి, ప్రపత్తి ఆచార్యోపవిత్తి అనునవి మోక్షసాధనములు. “ శ్వపచోపి మహిపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః, ” “ విప్రీద్ధిష్ణుణయతా దరవిందనాభ పాదారవింద

వీముఖాచ్ఛవపచం వరిష్ఠం, మన్యే తదర్థిత మనోవచనే హితార్థ
ప్రాణః పునాతి సకులం నతు భూరిమానః” ఇత్యాది ప్రమాణ వచన
ములచే జ్ఞానభక్తి వై రాగ్యములు గలవాఁ డెట్టి వాఁడైన నా దరణీయుఁ
డను నంశముఁ గవి చండాళ బ్రహ్మరక్ష స్సంవాదమందు గనఁబఱచెను.
ముఖ్యముగా నీయంశము నుదాహరించుటకే యీకథ యీప్రబంధ
మందు వక్కాణింపఁబడిన దని యూహించెద. పైని వ్రాయఁబడిన
విశేషాంశము లన్నియు నీప్రబంధమున నచ్చటచ్చటఁ బూర్ణముగాఁ
జూపింపఁబడినవి.

ఇందువలన నీ గ్రంథకర్తకు విశిష్టాద్వైత మతమందుఁ గల
భక్తివిశ్వాసములు, నిరుపమానమయిన జ్ఞానము, పాండిత్యము మొద
లగునవి వెల్లడి యగుచున్నవి.

ప్రబంధకథాపురుషుల శీలవర్ణనము.

(CHARACTER-DELINEATION.)

తాను రచించిన నాటకములయం దాయాయి ప్రకరణముల కను
గుణములయిన రసములతోఁ బాత్రలయొక్క లక్షణములను గుణదోష
ములను శీలమును లోకస్వభావమునకు సరిపడునట్లు వర్ణించి సామాజి
కాంతఃకరణవృత్తులను శోకభయాది రసవీచికలలోముంచుట కాంగ్లేయ
కవులు సమర్థులు. వారిలో ముఖ్యముగా షేక్స్పియర్ (Shakespeare)
మహాకవియు నుత్సాహమును శ్రమను చాతుర్యమును బూనినట్లు
మనవారిలో నాంధ్రకవులె కాక, ప్రసిద్ధులయిన సంస్కృత కవులు
గూడ నిట్టిపనికిఁ బ్రయత్నించినవారుకారు. కావ్యనాటకాదులయందు
వర్ణింపఁబడు స్త్రీ పురుషపాత్రలు నిజముగా నెట్టివారైనను వారితలయం
దలంకార శాస్త్రములో నేర్పఱుపఁబడిన లక్షణములుగల ఖండి
తాది నాయకీత్వమును ధీరోదాత్తాది నాయకత్వము నారోపించి
గతాను గతికముగా వారినిఁజూచి వీరు, వీరినిఁ జూచి వారు వర్ణించుచు
తమకుఁ గవిత్వమందు గల శక్తిని జూపుటతప్ప, నాయకలకును నాయ
కులకును దక్కిన పాత్రలకును వారి చర్యను బట్టి విలక్షణస్థితి నీయఁ

జాలరు. కవితా మాధుర్యచాతుర్యములకుఁ బ్రసిద్ధికెక్కినవని వ్యవహరింపఁబడు సంస్కృతనాటకములు నాటికలు నొక తీరుననే వ్రాయఁబడినవి. రాజశేఖరుఁడు వ్రాసిన విద్ధసాలభంజిక, శ్రీహర్ష కృతములయిన రత్నావళీ ప్రియదర్శనలు, రాజచూడామణి దీక్షితుని కమలినీకలహంసయుఁ, గాళిదాసుని మాళవికాగ్నిమిత్రమును బోలి యున్నవి. వీనిలో వీని కే విషయమందును లేశమయిన వైలక్షణ్యము గానరాదు. ఇరుగుపదండి మల్లికామారుతము, భవభూతి విరచితమాలతీమాధవమునకును, మురారి అనర్ఘరాఘవము ఘహా వీరచరిత్రమునకును పాఠాంతరము లని నమ్ముడు. ఒకటి చదివినచో నింకొకటి నిస్సారముగా నగపడును. అట్లే మన తెలుఁగు ప్రబంధములుగూడఁ జాలమట్టుకు నీతిని ధర్మమును బోధించు కథాసందర్భముగాని, వర్ణనాయకుల శీలవర్ణనగాని లేనివి యయియున్నవి. వానిఁగూర్చిన కవులందఱు నేకరీతిగాఁ దమకు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించిన పరదేవతయొక్క ఆజ్ఞచేఁ గావ్యరచనకుఁ దొడంగితిమని ప్రతిజ్ఞచేసి తమ కిచ్చ వచ్చిన వర్ణనల కెడమిచ్చునేదో యొకగుణ భూతమయిన కథను దీసికొని దానియందు పురమును, చాతుర్వర్ణ్యమును, పుష్పలావికాజనమును, పురాధిపతిని, ఋతువులను, నాయకుని, ఆనాయకుఁడు జూచి మోహించినస్త్రీ రత్నమును, వారి పరస్పరానురాగమును, తుదకు వారి వివాహమును వర్ణించి కావ్యమును ముగింతురు. దీని కుదాహరణముగాఁ గూచిమంచి తిమ్మకవిరచించిన రసికజనమనోభిరామము, రెంటూరి రంగరాజు భానుమతీ పరిణయము, కాకమానిమూర్తి రాజవాహనవిజయము మొదలగు నవి పై యాక్షేపణకు లోఁబడిన వనుటకు సందియము లేదు. ఈ కవుల వ్రాతలలో సంవాదము (Harmony) పరస్పరానుగుణ్యమును (Proportion) మృగ్యములు. దీని కుదాహరణముగ నొకదానిం జెప్పెద వినుఁడు. కూచిమంచి తిమ్మకవి రచించిన రుక్మిణీపరిణయములో గథానాయిక యగు రుక్మిణి కృష్ణసంప్రాప్తి కొఱకత్యంతార్థి గలది యయి కృష్ణుని శీఘ్రముగాఁ దోడ్చి తెమ్మని పంపిన విప్రకుమారుఁడు ద్వారకకుఁ బోవు మధ్యమార్గంబున నొక శివాలయముం బొడగాంచి

యందుండు శీవుని దండకాదులతో దీర్ఘముగ స్తుతించినటుల వర్ణింపఁబడి యున్నది. గ్రంథకర్త తానెంత శివభక్తుఁడై నను శివస్తుతిచేసి తనభక్తి ప్రకర్షను గనఁబఱచుట కిది యా సమయము? ఇది ఔచిత్య సంపాదక మగునా? నాయొక ప్రాణవల్లభుని సంశ్లేషము కొఱకు బరమోత్కంఠ తయయి యొక త్రుటికాలము నొక యుగముగాఁ గడపుచు నెతల గుందుచున్నతఱిని బ్రియుని సందేశము నతిత్వరలోఁ దెచ్చి యామె విరహబాధను శమింపఁజేయుట సమయోచితముగాను రసోచితము గాను గన్పట్టును. విచారించిన నిట్టి వెన్నియో ప్రబంధములయందు గలవు. గ్రంథవిస్తర భీతిచే వ్రాయ నుడిగితిని.

ఏది యెట్లున్నను బూర్వోక్త దూషణగంధవర్జితము లయిన గ్రంథములు మనలోఁ గొన్ని లేకపోలేదు. మితముగా నున్నవి. ఆంధ్ర కవులకందఱకు ననుకార్యము నుదాహరణ భూతము నగు నాంధ్రభారతములో మనుష్యుల నిజమయిన జీవనము, స్వభావము, వారి శబ్దంపులు చక్కఁగాఁ వర్ణింపఁబడినవి. దానిమార్గము ననుసరించిన కొందఱు మహాకవులు నటులే వ్రాసిరి. శ్రీనాథుఁడు, పెద్దనార్యుఁడు సకలంకమయినచరిత్రము, దృఢవ్రతము, యోగ్యతయుఁగల మహాపురుషులను (Characters) పాత్రలగా సృజించిరి. శ్రీనాథుఁడు హరవిలాసములో శివుఁడు జంగమవేషము ధరించి చిఱుతోండరాజు నొడ్డకుఁ బోయి వాని నిశ్చల భక్తిని పరీక్షించుటకు “ నీ కుమారునిఁ జంపి వాని మాంసము ను భక్షించుటకు నాకిప్పు ” ని యడుగఁగా, నారాజు దృఢవ్రతము నవలంబించి వెనుదీయక పుత్తునిఁజంపి యాజంగమున కిచ్చెను. ఆహా! యీ రాజెట్టి మహానుభావుఁ డనవచ్చును? ఎంతజ్ఞ వభక్తి యున్న నిట్టిపనిజేయుట దుష్కరముకదా?

పెద్దనార్యుని స్వారోచిషమనుసంభవ మందు వర్ణింపఁబడిన ప్రవరాఖ్యుఁడు నట్టి సచ్చరిత్రుఁడే. తపస్సాస్వధ్యాయ నిరతుఁడు, నిత్యాగ్నిహోత్ర, దేవాతిథి పూజాపరాయణుఁడు, ఏకపత్నివ్రతుఁడు. ఇట్టి సద్గుణకదంబమునకు శిరశ్శేఖరం బగు నింద్రియ సంయమమును గలవాఁడు. “జాతా స్వాదో వివృతజఘనాం కో విహతుం సమర్థః” అను నట్లు లోకోత్తరసౌందర్యముగల దివ్యాప్సరస మోహించి మీఁదఁ బడఁ

గా మనస్సునందు కామవికారమునకు లేశమునెడమీయక చిత్తదార్థ్యముగలవాడై పరాజ్ఞుఖతనొంది మీఁదు మిక్కిలి స్వగాత్రము తచ్చరీర సంస్పర్శచే దూషితమయ్యె నని దిగులొంది శుద్ధజలస్నాన పూతుడై యింటికిఁ జనెను. అతఁడు “తా సుతే ష్వష్యనా సక్త స్సాక్షౌ దృగ్గో నరాకృతిః” అను శ్లోకమున కుదాహరణభూతుఁడు.

ఏతత్ప్రబంధకర్తయుఁ బూర్వోక్తమహాకవుల మార్గమునే యవలంబించి విశిష్టాద్వైతమతగురు చరిత్రమునుండి కొందఱ మహాశయులను దీసికొని వారిగుణగణమును, సచ్చరిత్రమును జక్కఁగాఁ జిత్రించి యున్నాఁడు.

అట్టివారిలో నగ్రగణ్యుఁడు విష్ణుచిత్తుఁడు. ఇతని భగవద్భక్తి, కైంకర్యధురంధరత్వము, భాగవతజననపర్యాశ్రద్ధయు మిక్కిలి శ్లాఘనీయములు. “శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకారణం, ఉపదేశాద్ధరిం బుద్ధ్యా విరమే త్సర్వకర్మసు” అనునట్లు శాస్త్రవాదంబులనుమాని తొల్లిరహూగణుం డను సౌవీరదేశపురాజున కాత్మజ్ఞానం బుపదేశించిన జడభరతునిభంగి, పరులచే దుర్విభావ్యం బయిన జ్ఞానసంపత్తి గలవాడై పరమపదంబునందు సయితము ముక్తుఁడనేక దేహంబులఁ బరిగ్రహించి భగవత్కైంకర్యమే సలుపుచుండుం గావున, భగవత్పరిచర్య సేయుటయ పరమ పురుషార్థం బని నిశ్చయించి, శ్రీవిల్లిపుత్తూరు (నవ్యధన్విపురము) వటపత్రశాయిస్వామికి మాలాకారునివలె మాలికాకైంకర్యంబు సేయఁ దొడంగె.

“క. న్యాయార్జితవిత్తంబున, నాయోగీశ్వరుఁడు వెట్టు నన్నం బాప్రా
లేయపటీరాచలప, ద్యాయాతాయాతవైష్ణవావళి కల్లన్” 79. 1. ఆ.

ఆవిష్ణుచిత్తుఁడు త్తరము మొదలుకొని దక్షిణమువరకు వచ్చుచుఁ బోవుచుండెడి శ్రీవైష్ణవులకుఁ దాను న్యాయముతో నార్జించిన ధనమును వ్యయపఱచి ఆతిథ్య మిచ్చువాఁడు.

“శా. ఆసిష్ఠానిధిగేహాసీమ నడు రే యాలించినన్ద్రోయుసెం
తేనాగేంద్రశయాను పుణ్యకథలుం డివ్యప్రబంధానుసం
ధానధ్వానము నాస్తిశాకబహుతా నాస్త్యుష్ణతా నాస్త్యపూ
పోనాస్త్యోదనసౌప్తవఁచ కృపయాభోక్తవ్యమస్తాటలుక్” 84. 1. ఆ.

ఆవిష్టుచిత్తునిగృహమం దర్ధరాత్రి వేళచని వినినను భగవత్సుకాను సంధానము, దివ్యప్రబంధాను సంధానము, కూరలులేవు, భక్త్యములు లేవు, అన్న సౌకర్యములేదు, అన్నము వేడిగాలేదు, భాగవతులారా, మీరు నాయందుఁ గృపచే నారగింపుఁ డని అతిథులతో నావిష్టు చిత్తుఁడు చెప్పెడు సుపచార వాక్యములును వినవచ్చెడిని.

వటపత్త్రశాయి యీతనిఁబిలిచి “నీవు పాండ్యరాజు సభకుఁ డని పండితులతో వాదించి మనవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును స్థాపించిరన్న” నియాజ్ఞాపింపఁగా నీతఁ డొసంగిన సవినయ ప్రత్యుత్తరము వేనోళ్లబొగ డఁ దగి యున్నది.

శా.స్వామీ నన్ను నితఃపురాపతితశా స్త్రోగ్రంథజాత్యంఘనా
రాసుత్మాఖననక్రియాకర ఖనితగ్రాహితోద్యత్తి - ౧౧
స్తోమాస్నిగ్ధకరు నభవన్భవన దాసు న్వాదిగాఁ బంపువోఁ
భూమిభృతృభి నోటమైన నయశంబు న్నీకు రాకుండునే.

౪౧. ౨. ౧౨.

“మ. గృహసమార్జనమో జలాహరణమో శృంగారపల్వంకికా
ఎహనంబో ఎనమాలికా కరణమో వాల్లభ్యలభ్యధ్వజ
గ్రహణంబో వ్యజనాతపత్రధృతియో ప్రాగ్దీపికాగోపమో
నృహరీవాదములేల లేరె యితరు న్నీలీలకుం బాత్రములే.

౪౨. ౨. ౧౩.

మొదట విష్టుచిత్తుఁ డింత వినయమును, స్వాజ్ఞతను, స్వస్థ చ్య మునుగనఁబఱచి మాటలాడినప్పటికిని, కొనకు రాజసభలో నీతఁడు గొప్ప వక్తృత్వముతో సకలశాస్త్రముల నుపన్యసించి |వాదములోఁ బండితు లఁగెలిచి స్వమతమును స్థాపించె నని చెప్పుటలో సంభవించిన స్వనచన వ్యాఘాతమును (Inconsistency) కవి “దేవుఁ డనుగ్రహించి యీతని కింత శాస్త్రజ్ఞానముఁ గలిగించె నని చెప్పుటచేఁ దొలగించుకొనెను.

తన పుత్త్రిక యైన ఆముక్తమాల్యద రంగనాథుని యందనురాగ ము గలదియయి విరహవేదనచే బాధనొందుచున్నపు డీమెయనస్థు ను వటపత్త్రశాయితో వర్ణించిచెప్పిన మాటలవలన నీతఁడు కేనలము భగవత్కైంకర్యనిమగ్నమానసుండనియు, నవిదిత విషయాంతరుండని యు స్పష్ట మగుచున్నది.

ఈమె జన్మకథారహస్యము మనకుఁ దెలియదు. కవి ఈమె శీలమునంత పరిణమింపఁ జేయలేదు. తక్కిన కవులు తమతమ ప్రబంధములయందు వర్ణ్యలై న స్త్రీల యశావనము వర్ణించినట్లేఁడు నీమె యశావనమును వర్ణించెనుగాని యీమె చిన్ననాఁటి యాటపాటలను ముద్దుపల్కులను వర్ణించ లేదు. క్రమముగా నీమె ప్రాప్తయశావన యయి విష్ణువునం దనురాగము గలది యయి తన యుత్కంఠాతిశయమును చెలులతోఁ జెప్పుటను, తనవలె నతనియం దనురక్తలయిన స్త్రీలనందఱ నాశౌరి యవతారములయందు పూర్ణమనోరథలం జేయలేదని యాతని దూఱుటను, కవి మిక్కిలి సాగనుగా వర్ణించియున్నాఁడు. కొనకీమె మనోరథానుగుణముగా శ్రీరంగనాథునిం బెండ్లియాడెను. రంగనాథుఁ డీమెను హఠాత్తుగాఁ దనలోనికిఁ దీసికొనినపుడు తండ్రి యేడువసాగెను. ఈమె భగవంతునియం దాసక్త చిత్తురా లయినను చిన్ననాఁటనుండి పెంచి సకలవిధముల సంరక్షించిన తండ్రివిషయమయి తగినవిశ్వాసమును జూపించినట్లు కానరాదు. ఇది యొక్కటియె యీమెయందుండు లోపము. ఈమె భూదేవియొక్క యవతారమని చెప్పఁబడుచున్నది. అట్టి దేవతోచితమయినశీలము కవి యీమెయందున్నట్లు వర్ణించలేదు.

+ ❧ ఖాండిక్యుఁడు. ❧ +

ఖాండిక్యుఁడు తనరాజ్య మపహరించి త న్నరణ్యమున కంపిన పరమ శత్రువగు కేశిధ్వజుఁడు పశులోపమునకు బ్రాయశ్చిత్త మడుగ నిల్లు జొచ్చుకొనిరాఁగాఁ దన మంత్రిపురోహితాద్యాప్తజనులు,

“క. పాలుగలవాఁడు మనకొక, జాలియిడక తానె తారసాసకు వచ్చెన్

వేళయిచెఱెమ్ము నృపకృప, చాలు న్నారాకు మేపి చంపకు ప్రజలన్. 32.3 ఆ.

“క. అతనిపనిఁదీర్పరాజ్య, ద్వితయము నినుఁ జేరు నెట్టి వెఱవున నైనన్

క్షీతిపులకరిజయముధనో, న్నతియుఁ బ్రజానీతిరక్షణము ధర్మంబుల్.” 35.3 ఆ.

“క. అన్యాయంబున దుస్సహ, మన్యుం డగుప్రబలరిపుని మడియించిన ధ

ర్శన్యకృత్తి కగునిష్కృతి, సన్యాయంబుగఁ బ్రజాభి సంరక్షింపన్.” 36.3 ఆ.

అని వానిని జంపవలయు నని బోధించినను వినక,

“క. పరలోకసుఖము శాశ్వత, మరయ మహిరాజ్యసౌఖ్య మున్నానేహం
పరిభోగ్యం బిందులకై, దురితము కావించి తొలగెను నె పరముననున్” 49.3 ఆ.

“క. బద్ధాంజలిపుటుదీనున్, గుద్ధితఁ దన మఱుఁగు సొరఁగఁ గూల్చుట కడున్
దుద్ధతి పరలోకార్జన, బుద్ధికి నను కణ్వవాక్యములు వలఁపరాకొ. 50.3 ఆ.

తనమంత్రుల కీరీతిని బ్రతుక్తుత్తరమిచ్చి కేశిధ్వజునికి దర్శన మిచ్చి
యాతఁ డడిగిన దానికి ననుకూలముగా నదుత్తర మొసంగి పంపెను.
ఇట్లు శత్రువు దనచేతఁ జిక్కినపుడు వానిని తుమతోఁ జూచుటయేగాక
మఱింత వాని కుపకార మొనర్చుట సామాన్యుని లక్షణమా? ఇతఁడు
మహానుభావుఁడు. వీతరాగుఁడు. ఐహికమం దపేక్ష లేనివాఁడు.
మహాజ్ఞాని. ఇతని శీలసంపద మిక్కిలి స్థవనీయము.

+❧+ కేశిధ్వజుఁడు. ❧+

కేశిధ్వజుఁడు ఖాండికునిపట్ల నుపకారస్మృతిగలవాఁడై తా
నపహరించిన యాతనిరాజ్య మాతని కుమారున కిచ్చి నీయునుఁ
డయ్యెను. ఇదియును స్తోత్రార్థ మే.

+❧+ మాలదాసరి. ❧+

మాలదాసరి, మున్ను వామనుఁడు నివసించిన సిద్ధాశ్రమమున
కామడ దూరమం దున్న యొక పల్లెటూరిలో జీవించువాఁడు. ఇతఁడు
జాతిచేఁజండాలుఁడై నను శీలసంపదచే నధికుఁడు, పరిశుద్ధాంతఃకరఁగుఁడు,
పరమభాగవతోత్తముఁడు, నిరంతర భగవద్గుణానుసంధానపరుఁడు.
తనను బ్రహ్మరాక్షసుఁడు మ్రింగుట కుద్యమించినపుడు నిర్భయుఁడై
స్వప్రాణవ్యయముఁగూడ సరకుగొనక,

“ఆ. హీనజన్తమఱుట యెవ్వడేనొకప్రాణి, సంతసిలుట ముక్తి పొంతగనుట
మేలెకొదె శిబియమేల్పంతిగాఁడె న, శ్వరపుదేహమమ్మి పరముఁగొనుట. 29.6 ఆ.

అని జవాబు చెప్పెను. తాను రాక్షసునితోఁజేసిన ప్రతిజ్ఞాప్రకారము
మరలి వచ్చి భక్షింపుమని తన శరీరమును రక్కసుని కొసంగ
ను. పరులకొఱకుఁ దమదేహ మర్పించిన శిబి, నాగాసందనాటక నాయ
కుఁడై న జీమూతవాహనుఁడు, కపోతము, మొదలగు మహనీయులలో
నితనిఁగూడఁ జేర్పవలదా? ఇతఁడు తనకు ప్రాణాపాయముఁ దలంచిన

వానికే స్వార్జిత పుణ్యఫలముఁ గొంత ధారవోసి యు త్తీర్ణునిఁ జేసె. ఇది మఱింత ప్రశంసనీయము.

+ ❧ పాండ్యరాజు. ❧ +

వేశ్యాగృహంబునకుఁ జనుచున్న పాండ్యరాజు పరదేశబ్రాహ్మ ణుఁడు చదివిన “వర్ణార్థమష్టే ప్రయతేతమాసాన్” అను శ్లోకమును విన్నతోడనే జాతవై రాగ్యుఁడై పరమార్థ చింతలేక యూరక కాలము గడపుచున్న తనస్థితిని దలంచుకొనినిర్వేదమునొంది వెంటనే పరతత్త్వ నిర్ణయముకొఱకు సభగావింపఁ బ్రయత్నించె నని కవి వ్రాసియు న్నాఁడు. ఇంత మహా విభవ సంపత్తితోఁ దులఁదూగుచు నైహిక భోగలంపటుఁ డై యున్నవానికి శ్లోకశ్రవణ మాత్రమున విరక్తి జనిం చి భగవదుపాసనయం దాభిముఖ్యము కలిగె నని చెప్పుట యాశ్చ ర్యకరముగాఁ గానవచ్చును. కాని, భగవత్కృతాక్షమూలముగాఁ గల్గి నచోఁ గల్గవచ్చును.

యామునాచార్యుఁడు వైష్ణవునిగా నొనర్చిన శైవపాండ్యరాజు భార్య మఱియొక సుశీల. ఈమె చాతుర్యము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగినది. లోకములో దంపతు లిరువురు విరుద్ధమతావలంబులు. విరుద్ధ మనోవృత్తులు నయినచోఁ బరస్పరానురాగ ముండుట దుర్ఘటము. ఈమె యటువలెఁగాక తన భర్త అపమార్గమం దుండెనని చింతిల్లుచు,

సీ. “వింగడంబైనట్టి ముంగిట నెలకొన్న బృందావనికి మృగ్గుఁ బెట్టుదాన
దశమినాఁ డేకభక్తముఁజేసి యవలినాఁ డోర్చి జాగరముతో నుండునిటు
బారసి పోనీదుపైనిద్రఁబాటుటక్కలువాడు మత్పణ్యకథలఁ దోయు
నేమంపుమూనాళ్లు కామింప దధినాథు మఱునాఁడు కన్నును మనసుదనియ
తే. నారజపువన్నెఁ బ్రతిసెజ్జకరుగుఁ గూర్చి, నరుగుచో నాభిఁ దుడిచి కప్పురపునాభి
బెట్టు నిట్టులుమద్భక్తి పుట్టియును నిజేశు నెడభక్తిచెడదుమద్భక్తమగుట. 50. 4 ఆ.

అను పద్యమునందుఁ జెప్పఁబడినట్లు తన నియమములను నెఱ వేర్చుకొనుచు భర్తనునత్రురా లయి మెలఁగుచు రహస్యమందు యామునార్యుని వృత్తాంతం బాతని కెఱింగించి యతని రప్పించి మెల్లగ రామానుజమతమునకుఁ బ్రసృష్టును. కవి యీమె పాతివ్రత్యమును బా గుగ వర్ణించెను.

ఈ ప్రబంధములోఁ బ్రధాన ప్రతిపాద్యము గోదా విష్ణుచిత్తుల కథ. గోదాదేవి కథనుబట్టి “ఆముక్తమాల్యద” అనియు, విష్ణుచిత్తుని కథనుబట్టి విష్ణుచి త్రీయమనియు నీగ్రంథమునకు నామద్వయ మబ్బినది. తక్కిన ప్రబంధములయందు వలెఁ బూర్వోక్తైర సందర్భములతో ననుసూయత మయి యవిచ్ఛిన్నమగు నొక కథ కాదు. శ్రీ విష్ణు పురాణాంతర్గత ఖాండిక్య కేశిధ్వజ సంవాదము, వరాహపురాణస్థ మాతంగ బ్రహ్మరక్షస్సంవాదము, గురుపరంపరాప్రభావ (శ్రీ)నైష్ఠపుల ద్రావిడమతగ్రంథము) గతమయిన యామునాచార్య చరిత్రమునను నీమూఁడు కథలకుఁ బ్రధాన కథతో నెంతమాత్రము సంబంధము లేక పోయినను కవి యొకరీతి సందర్భమును గల్పించి ప్రబంధ ప్రతిపాద్య మగు ముఖ్యకథతో నతికెను. వీనిలో మొదటికథయగు ఖాండిక్య కేశిధ్వజ సంవాదమందుఁ గవి మార్పు లొనర్చకపోయినను కొన రెండు కథలలో దనయిచ్చకు వచ్చినటులు మార్చి యేయే ప్రకరణములయం దెట్లు వ్రాయవలయునో అట్లాయాయి ప్రకరణములందు రసాచిత్వమును భావాచిత్వమును, గనఁబఱచి తనకు సర్వతంత్రములయందున్న నిరంకుశ జ్ఞానమును బ్రకాశింపఁజేసినాఁడు. ఆయావికథల యొక్క మార్పులను నే నీవ్యాసముయొక్క మొదటనే జూపితిని. కవి ప్రబంధీకరించిన యిక్కడ కేవలము మతవిషయక మయినది. వేదాంత మత సిద్ధాంతమునందుఁ బరిచయము లేనివారి కీకథా సందర్భమంత గా రుచింపదని నాయభిప్రాయము. చదువురాని విష్ణుచిత్తుని సండిత సభలో గెలిపించుట, అమనుష్యసంభూత యయిన కన్యకను బెండ్లి యాడుట మొదలగునవి లోకాతిగములయిన ప్రవకర్మలు. ఇట్టివానిలో విశ్వాసము లేనివా రీప్రబంధ ప్రతిపాద్యాంశముయొక్క ముఖ్యములను గ్రహింపఁ జాలరు.

+|| ప్రబంధశైలి, గుణములు, దోషములు. ||+

ఆంధ్రవాఙ్మయములో నింతప్రౌఢప్రబంధ మిదియ కాని మఱేదియు లేదు. ప్యంగ్యప్రధానమయిన ఉత్తమకావ్యము. దీనిలో నంగముగా శృంగారాదిరసము లనుప్రవిష్టము లయియున్నను ప్రధాన

రసము శాంతరసాంతరూఢత భక్తిరసము. కవనపాకము ప్రచుర
ముగా నారి కేశపాకము. అచ్చటచ్చట ద్రాక్షాపాకస్ఫురణముగల పద్య
ములును విరళముగాఁ గన్పట్టుచున్నవి. ఇందలికల్పనలు వర్ణనలు నత్య
ద్భుతములు, నపూర్వములు. అన్యకవి సజాతీయ కల్పనలు వెదకినను
గానరావు. శైలి ఓజోగుణ భూయిష్ఠము. ఓజస్సనఁగా దీర్ఘ సమాసము
లను గలిగియుండుట. ఓజోగుణలక్షణమును గుఱించి ఆచార్యదండి
కావ్యాదర్శమం దిట్లని జెప్పియున్నాఁడు.

“ఓజస్సమాసభూయస్త్య మేతద్గద్యస్యజీవితమ్, పద్యే ౭ ప్య
దాక్షిణాత్యానా మిదమేకం పరాయణమ్. తద్గురూణాం లఘూనాంచ
బాహుళ్యాల్పత్వమిశ్రణైః, ఉచ్చావచప్రకారం త ద్వైశ్యమాఖ్యాయి
కాదిషు. ఇతి పద్యేపి పౌరస్త్యా బద్ధంత్యోజస్విసీర్గిరః, అన్యేత్వనాకు
లం హృద్య మిచ్ఛంత్యోజోగిరాంయథా.” 1 - 80, 81, 83.

(ఓజస్సనఁగా సమాసప్రాచుర్యము. ఇది గద్యమునకు బ్రధానము.
గౌడరీతి నవలంబించుకవులు పద్యమునందుఁగూడఁ దీని నుపయోగిం
తురు. హర్షచరిత్రా ద్యాఖ్యాయికలయం దిది బాహుళ్యాల్పత్వ విశి
ష్టములయిన గురు లఘు వర్ణములయొక్క పరస్పర సంమేళనము వలన
ననేకప్రకారములుగా వ్రాయఁబడుచున్నది. కాని, మఱికొందఱు దీర్ఘ
సమాస మెప్పుడును శీఘ్రార్థప్రతీతికి భంజకముకావున, తాము రచిం
చు సమాసములను నాతిదీర్ఘములుగాను, అనుద్ధత వర్ణోపేతములుగాను,
సహృదయ మనోరంజకముగాను వ్రాయుదురు.)

మొదటఁ జెప్పఁబడిన ఓజోలక్షణ మీ కవి పద్యములయందుఁ
బూర్ణముగాఁ బట్టినది.

ఉదాహరణము:—

శా. “కాంచె నై వృష్టివుఁ డర్థయోజనజటాఘాటోత్థశాఖోపశా
ఖాంచగూటచరన్మృదుత్రయ దవీయసప్రేషితోద్యచ్ఛదో
దిగచిత్తీ^{యి}—టక్ష్మిత్రద్రుచ్చలన లిప్యాపాదితా ధ్వన్యని
స్సంచారాత్తవహాళలోపమఫలస్ఫాయద్యటక్షాజమున్.”

కవిత్వసరణి వైదర్భమార్గము, గౌడమార్గ మని రెండు విధములు. వానిలో ప్రసాదము, సుకుమారత, అర్థవ్యక్తి, ఉదారత్వము మొదలగు గుణములతోఁ గూడినది వైదర్భమార్గము. దీనిక విపర్యయ మయినది గౌడమార్గము.

“ ఏషాంవిపర్యయః ప్రాయో దృశ్యతే గౌడవత్స్మిన్, క్లిష్టమస్పృష్ట శైథిల్య మల్పప్రాణాక్షరోత్తరమ్, అనుప్రాసధియా గౌడైస్తదిష్టం బన్ధశౌరవాత్”. అనుప్రాసము మొదలగు శబ్దాలంకారములు దీనిలోఁ గానరాకున్నను, బంధగాఢత్వమును బట్టిచూడఁగా స్పష్టమైన లక్షణముగల గౌడరీతి నవలంబించె నని నిస్సంశయముగాఁ జెప్పవచ్చును. ప్రసాదమాధుర్యాది గుణములతోఁ గూడిన పద్యములును కాదాచిత్కముగాఁ గానవచ్చు చున్నవి.

ఉ. ఎక్కడి రాజ్యవైభవము లెక్కడి భోగము లేటిసంభ్రమం

బక్కట బుచ్చదప్రతిమ మైన శరీరము నన్ని మోక్షపుం

జక్కి గణింపకుంటి యుగసంధుల నిల్పియుఁ గాలుచేరి బల్

ద్రొక్కుల నమ్మనుప్రభృతులుం చుద రూపఱకుండ నేర్పి చ.

78. 2. 19.

వసుచరిత్రకారునికివలె శ్లేష, యమకానుప్రసాదశబ్దాలంకారములయం దీకవి కిష్టమున్నట్లు కానరాదు. అర్థాలంకారము లగు సుపమ, ఉత్పేక్ష, అతిశయోక్తి, రూపకము, సహోక్తి, అపహ్నుతి, అర్థాంతరన్యాసము, పరిసంఖ్య మొదలగువానిని విశేషముగా వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందుఁ బ్రయోగింపఁబడిన సంస్కృతపదములుగాని ఆంధ్రపదములుగాని సంస్కృతభాషలోని యేదెప్పు కావ్యనాటకాదులయందును, తెలుఁగు ప్రబంధమాలయందును గానరావు. అట్టి శబ్దముల పట్టిక నొకదాని నీక్రింద బొందుపఱచి యున్నాను.

సంస్కృతశబ్దముల పట్టిక.

1 మత్స్య, మత్స్యకారూపాంతర	29 నైజనన
2 హస్తీసక	30 కృకలాస
3 పాదూవాహ	31 పాటచ్చర
4 కస్థల	32 ఉంభిత
5 మణిధనువు	33 సామి
6 కలంబ	34 సేవధి
7 శృంగాటక	35 ఘుస్పణ
8 ఘర్మగవి	36 సృణి
9 రూట	37 కాశ్మీర
10 కుథ	38 కరండ
11 కర్బుర	39 మైరేయ
12 ఘుణ	40 ఇరంమద
13 కతక	41 భల్లాతకి
14 అయనిష్ట	42 శిఖ
15 పాడబ	43 ధామార్గవ
16 చాండాలిక	44 జంభల
17 పర్జనీ	45 ధూమ్య
18 దివాక్తీర్తి	46 మిహికా
19 స్లవ	47 నైశికి
20 చండాతక	48 కడార
21 కర్కరీ	49 వర్ధకి
22 కికట	50 ఏధన
23 వారవాణ	51 అధ్వనీన
24 ఖురళీ	52 అందూ
25 మండ	53 అగస్తీ
26 భృకుంస	54 వితీర్ణ
27 శృంగిబేర	55 హట్ట
28 వళక్ష	56 కేకర

57 హాస_న్తిక
58 దాత్ర
59 వార్ధశ్రవన

60 వార్ధషిక
61 తృణతా, ఇత్యాదులు

ఆంధ్రపదముల పట్టిక.

1 అడ్డిగము	23 కరునులు
2 జడి	24 చావడము
3 ఉలియ	25 టెంకి
4 బారాసి	26 దివెదారికొమ్మ
5 చుయ్యంకి	27 లాపరా
6 సన్నగాళె	28 మరులుదీగె
7 ఎడకాండ్లు	29 కాడుపడి
8 కక్కసము	30 పొప్రిను
9 ఇట్టింకులు	31 ఉరు
10 వింగడము	32 ఎరవు
11 నిట్టు	33 త్రాడ్గొరికికోన్
12 తపారంబు	34 కొంగవాలు
13 ఎలగోలు	35 మలకవాలు
14 హదను	36 గనపరాకులు
15 ఓహరిసాహరి	37 ఒరుదలకాడు
16 కేలసము	38 సరపణి
17 కిసరు	39 గిరవుంచుట
18 గండె	40 పాగడము
19 గార	41 దుసికిలుట
20 కొడిమెలు	42 పెరంజు
21 దాపెకత్తె	43 తెండి
22 తూపరాణి	

అనేక నిఘంటువ్యాకరణ సహకారముచే నిరూఢ మగు సంస్కృత భాషాపాండిత్యముగలవారికిఁ గాని సామాన్య జ్ఞానముగలవారికిఁగాని వర్ణనలతోను గల్పనలతోను గూడుకొన్న పద్యములు దుర్జేయములు.

కథాభాగమును దెలుపు పద్యములు గొన్ని సామాన్య జ్ఞానముగలవారి కర్థమగును. మహాకావ్యమున కపేక్షితము లయిన పురచాతుర్వర్ణ్య రాజ ఋతు వివాహాదివర్ణన లిందులో నున్నవి. గ్రీష్మవర్షాశరద్వసంతము లిందులో వర్ణింపఁబడినవి. ఇన్ని ఋతువులు మఱి యేప్రబంధమందును వర్ణింపఁబడి యుండలేదు. చంద్ర సూర్యోదయాదివర్ణనలులేవు. ఆయ్యల రాజు రామభద్రకవి రామాభ్యుదయమందును, పింగళిసూరన రాఘవ పాండవీయమందును, పుష్పగిరి తిమ్మన సమీరకుమారవిజయమందును, తక్కు కవులు తక్కుప్రబంధములందును ఋతువర్ణన జేసిరిగాని, యిట్టి యత్యద్భుతకల్పన లెందును గానరావు. కల్పనలయందును సంస్కృత భాషాప్రాచుర్యమందును దాదాపుగా దీనికి సరివచ్చునది చంద్రికాపరిణయ మొక్కటియే యని యూహించెద.

దీనిలో ద్వివిధ మగు శైలి గానవచ్చుచున్నది. వర్ణనలో నుపయోగింపఁబడిన బంధకార్కశ్యముగల శైలి యొకటి; ఉదాహరణము,

“శా. తారుణ్యాతిగమాత నూత్న ఫలయు క్షేలాభిఘోరస్వన
ధారాధూపితశుష్యదంబుహృతమాత్స్యచ్ఛేదపాకోద్గతో
ద్గారంపుంగనరార్చుభోగులకు సంధ్యావేళలం గేళికాం
తారాభ్యంతరవాలుకాస్థిత హిమాంతర్నారికేళాంబువుల్.”

68. 2. ఆ. ఇత్యాదికము.

ప్రకరణానుకూల సౌలభ్యముగలదియయి రసవంతమయి కథాభాగమును దెల్పునపుడు కవిచే నుపయోగింపఁబడునది మఱియొకటి.

దీని కీ దిగువవ్రాసిన పద్యములే సాక్షి.

“చ. గగనము నీరుబుగ్గకెనగా జడివట్టిననాళ్లు భార్యక
నొబ్బగసారకుండ నారికెడపుం బొటియల్దవులించి వండన
య్యగపలముంచిపెట్టు గలమాన్నము నొల్చినప్రప్పునాలుగే
నొబ్బిగిపినకూరలు న్నడియము ల్వరుగు ల్పెరుగున్ ఘృతప్లుతన్.” 80. 1. ఆ.

“ మ. గృహసమ్మార్జనమో జలహరణమో శృంగారపల్యంకికా
వహనంబో వనమాలికాకరణమో వాల్లభ్య లభ్యధ్వజ
గ్రహణంబో వ్యజనాతపత్రధృతియో ప్రాగ్గీపికాకోపమో
నృహరీ వాదములేల లేరె యితరులో నీలీలమం బాత్రముల్.” 91. 2. ఆ.

రామరాజభూషణుఁడు, కాకమానిమూర్తి, పుష్పగిరితిమ్మన,
కంకంటిపాపరాజు మొదలగువారి కవనము సంస్కృతశబ్దబహుళముగా
నున్నదిగాని యీ గ్రంథకర్తవలె నింతగాఢసంస్కృతము నెవ్వరును వాడుక
చేయలేదు. ఈయంశమున కీప్రబంధమంతయు నుదాహరణమయి
యుండినను నొకటి రెండు పద్యముల నిచట గనఁబడుచుచున్నాఁడను.

“ సీ. స్యందనస్థిత బిడౌజఃక్షుత్తృజాడ్య కృజ్జుగ్మూమరుద్గరుజ్జాత్కృతములు
క్రవ్యాశిరాడ్గాత్రకనదస్య గ్గాహనస్ఫుటశల్యహస్యభుక్చాత్కృతములు
యోధవర్జిత హృత్పుటోత్క్రాంత నిజపాతసాలాశ్మకృత ముహుష్టాత్కృతములు
పతితోగ్రరక్షః కబంధభారభృశార్తి భుగ్నభోగ ఫణీంద్ర ఘాతకృతములు

తే. శ్రాంత రథ్యనిరంతరచ్ఛాయదములు, దివ్యతానక కారుక్మకోత్పేరితములు
కలుషము లడంచు గాతలంకౌపురాంగ, జాంబరచరత్కలంబక దంబక ములు.”

“ శా. అద్ధావాగ్విబుధ మ్మహోనచన కవ్యాహర మాహనచ
స్సిద్ధమ్మాః కృతతాంగతః కలిరితి శ్రీనూక్తి విద్యాధర
మిద్ధౌద్ధత్యమగా ల్లయం హి కుధయామిత్థనదత్కిన్నర
మృద్ధీరాగ్రణి గెల్పుటుత్సవమునందయ్యె న్నభిమ్మంతయున్.” 6. 4. ఆ.

“ మ. చని కాంచె నిర్వరజాభిధాంతర వపుస్సహ్యోద్భవాతీగనం
దనవాటీవలయ ద్రుమావళి దశాంతర్దృశ్యపాపాళిభి
జనచాంపేయ సుమాయమాన విషమస్వర్ణాస్పతివ్రాత గ
శ్మి నభస్పృక్కిఖరాళి దీపకళికా శృంగంబు శ్రీరంగమున్.” 91. 6. ఆ.

ఈ ప్రబంధకర్త న్యాయవైశేషికములందును, పూర్వో శ్మర
మీమాంసలయందును, సాంఖ్యయోగ తంత్రములయందును, నిరంకుశ
పాండిత్యము గలవాఁడని ఋజువుచేయుట కీప్రబంధమే నిదర్శన మని
యిదివఱకే వ్రాసియున్నాఁడను.

“ తే. ....ఎండ్ర రవిజేర మూడవయెడనుజేరు
తరణిధరణిం బ్రమోద సంధాయిగాఁడె.”

మ. “మునుపే చంద్రబలంబుగల్గి మలయంపుం గమ్మతేగాడ్పు దే
గున నేతెంచు లతాంతబాణునకు సూర్యుండు న్మహింగ్రొత్తగా
ననుకూలించె.....”

101. 5. ఆ.

ఈ పైనివ్రాసిన వాక్యములంబట్టి యాలోచింపఁగా నితనికి
జ్యోతిశ్శాస్త్రమందుఁగూడ బ్రావీణ్య మున్నట్లు కన్పట్టుచున్నది.

ఈకవి యిట్టిసర్వతంత్రస్వతంత్రుఁ డైనను గ్రంథమం దచ్చు
టచ్చుటఁ గొన్ని స్థలితముల నొనరించుట కెద్దియు నుపపత్తి కానరాదు.
“ప్రమాదో ధీమతా మపి” అను న్యాయ మున్నదికదా? ఇందుకిరణ
సందోహమందు డిందుకందువలె గుణబాహుళ్యమందు దోషలేశ
మున్న నడఁగిపోవును. ఏతాదృశాల్పదోషము లిట్టి యుత్తమకావ్య
శోభకు భంజకములు గానేరవు.

పాండ్యరాజు సభలో విష్ణుచిత్తుఁడు విపక్షులను జయించుటకు
జేసిన ఉపన్యాసములో,

“నీ. జగదుద్గతికిని నీజము ప్రధాన మన నీక్షత్యాదివీశు నశబ్దవాది,
బారి నీశుఁ డైనన భోగమాత్రత్యాగ్యదాహృతి స్ఫూర్తి మాయావివాది.
... ..

ఇచట రెండవపాదములో “భోగమాత్ర సామ్యలింగాచ్చ”
(4 అ. 4 పా. 21 సూ) అను సూత్రముచేత, మాయావాది ననఁగా
నద్వైతుని ఖండించెనని కవి చెప్పుచున్నాఁడు. ఈసూత్రము రామా
నుజ బ్రహ్మసూత్రభాష్యములో జగద్వ్యాపార వర్జాధికరణములోనిది.
ఆ యధికరణముయొక్క తాత్పర్య మేమనఁగా, ముక్తినిొందిన జీవుని
కీర్త్యరునికివలె జగత్సృష్ట్యాది వ్యాపారముల నొనరించుటకు శక్తికలదా
లేదా యని శంకించుకొని “ఈశ్వరుని కొక్షనికే జగత్సృష్ట్యాదులను
జేయుటకు శక్తికలదుగాని, అట్టిపనులలో ముక్తజీవుని కెంతమాత్రము
వంతులేదని సిద్ధాంతీకరించిరి. “భోగమాత్ర సామ్యలింగాచ్చ” అను
సూత్రముచే నునిచెప్పఁబడిన యర్థమే బలపఱుపఁబడినది. ఎట్లన; ముక్తు
నికి బ్రహ్మయాథాత్మ్యానుభవరూప భోగమందే బ్రహ్మసామ్యముగాని
యితరమందు బ్రహ్మసామ్యము లేదు. కావున, జగత్సృష్ట్యాదులతో ము
క్తుని కవసరము లేదని యర్థము. కావున నీయధికరణము జగత్సృష్ట్యాది

వ్యాపారములయందు ముక్తుని కెంతమాత్రము సంబంధములేదని తెలియజేయుటకుఁ బుట్టినదిగాని “జీవుఁ డీశ్వరునికంటె భిన్నుఁడు” అను నంశమును సాధించుటకై ప్రవర్తిల్లినది కాదు. జీవప్రస్థానకర్మము సిద్ధింపదు. “జీవుఁడువేఱు, బ్రహ్మవేఱు” అను సంగతిని సమర్థించు సూత్ర కదంబము ప్రథమాధ్యాయ ప్రథమపాద ద్వితీయపాదములలోఁ బ్రతిపాదింపఁబడెను. ఎట్లన ; ఆనందమయోఽభ్యాసాత్. I. 113

1. తైత్తిరీయక శ్రుతియందు శతగుణితో శ్లోరముగా నాన్వృత్తి జేయఁబడిన నిరతిశయానందము జీవునికి సంభవింపదు గావున శ్రుతిలో నానందమయశబ్దముచేఁ జెప్పఁబడినవాఁడు జీవునికంటె భిన్నుఁ డైన ఈశ్వరుఁడు.

2. తద్దేతువ్యపదేశాచ్చ. I. 11. 15

ఈశ్వరుఁ డానందహేతు వని శ్రుతి చెప్పుటచే జీవునికంటె భిన్నుఁడు.

3. నేతరోఽనుపపత్తేః. I. 1. 17. బహుభవనసంకల్ప సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాదులు జీవుని కుపపన్నములు కావు గనుక జీవునికంటె నీశ్వరుఁడు వేఱు.

4. కర్తృకర్తృ వ్యపదేశాచ్చ. I. 2. 4.

ఈశ్వరుఁ డుపాస్యఁ డగుటచేఁ గర్తృయనియు, జీవుఁ డుపాసించు వాఁడగుటచేఁ గర్తృయనియు శ్రుతి చెప్పుటచే జీవేశ్వరులు భిన్నులు.

ఇత్యాది జీవేశ్వర భేదసాధక సూత్రగణము మాయానాగ మతఖండనమందు గవివ్రాసినచో బాగుగ నుండు నని యూహించెద.

ఈ విష్ణుచిత్తుఁడు శ్రీ విష్ణుపురాణమునకు వ్యాఖ్యానము చేసి నట్లు కవి వ్రాసి యున్నాఁడు. ఇదియు భ్రాంతిమూలకమే. విష్ణు పురాణవ్యాఖ్యాత యగు విష్ణుచిత్తుఁడు వేఱు. ఇతఁడు రామానుజుల వారి శిష్యుఁడు. ఆచార్యాజ్ఞచే నీపురాణమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాయు చున్నా నని వ్యాఖ్యానప్రథమశ్లోకమందె ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నాఁడు.

“ తే. ఆలసతబరున్న మనుజుండు గలియుగంబు

ద్వాపరంబెన్నఁ గూర్చున్న వాఁడు తేత

యుత్థితుఁడు యాయమరి కృతయుగమటన్న
నముచి దమనోక్తి ఋగ్భాహ్మణమున వినవె.”

[7 పంచికా, 3 అధ్యాయము.

“ కలిశ్యయానో భవతి సంజహానస్తు ద్వాపరః, ఉత్తిష్ఠం స్త్రే
తాభవతికృతం సమ్పద్యతేచరమ్”, ఐతరేయ బ్రాహ్మణము, 7 పం
చిక, 3 అధ్యాయము.

ఈ కవిమార్గము తక్కిన కవులమార్గమువలె గాక కొన్ని విష
యములందు కేవల వినజాతీయముగఁ గానవచ్చుచున్నది.

1. కొన్నిచోట్ల సంస్కృతమునందువలె విశేషణములకు లింగ
వచనాదులయందు విశేష్యనిఘ్నత కానంబడుచున్నది.

“ ఉ. ఆయత యుష్మదాకృతి కరాగ్రనగాంచలవాంతవారి ధా
రాయత చంద్రకాంత ఫలకౌవళి బింబితయై....”

29. 4. ఆ.

ఇచట “ ఆకృతిశబ్దము” (క్రిన్నంత మగుటచే స్త్రీ)లింగము
గావున దాని విశేషణ మగు “బింబిత” యనునది గూడ స్త్రీలింగ
రూపములో నుంపఁబడెను.

“ ...సాత్త్వికపు మనోగతి యేయ్యదిగలకు దాని
బ్రహ్మసంబంధినిగజేయు ప్రౌఢిసూవె....”

74. 3. ఆ.

“ కవచిత కుధాకర్బురలగు కరివర కరేణుకంధరలన్”

ఇట్టివి మఱికొన్ని పై విషయమున కుదాహరణములు.

2. కొన్ని స్థలములయందు సంస్కృతజాతీయమును (Sanskrit
idiom) కలదు.

“ ఉ. ...ఉరవిద్యుద్దీపకళికలుమిసిన భూమస్ఫురణ .....

138. 4. ఆ.

ఇచట “నిష్ఠూత్యోద్గిర్ణవాంతాది గౌణవృత్తి వ్యపాశ్రయమ్,
అతిసుందర మన్యత్ర గ్రామ్యకత్యౌం విగాహతే” అను ఆచార్య దండి
వచనానురోధముగాఁ గవి “ఉమిసిన” అను శబ్దమును, నిష్ఠూత్యశబ్దార్థ
మందు గౌణవృత్తిలో (Metaphorical sense) బ్రయోగించెను.

3. మఱికొన్ని తావులయందు ద్రావిడజాతీయము. (Tamil
idiom).

“క. ...మీరు నాకనురక్తు ల్పరికించి పదింబదిగానగయుండు మది నెద్దిమేలు ప్రార్థించుటకున్.” 55. 3. అ.

ఇందులో “పదింబదిగా” అనునది ద్రావిడములో “పస్తం పత్తాగ” అనగా, పది-పదిగా పదిలోనొక్కటియు దక్కువ గాకుండ-సరిగా అని తాత్పర్యము.

4. కొన్నిచోట్ల ద్రావిడశబ్దప్రయోగము.

(1) “...ఎండ గాలి పసితాకుం జూడఁగా ప్రాప్తాయున్.” 7. 6. అ.

ఇచట “పసి” అకలి.

(2) “...వెండి యేజంగ మెత్తిన వెలుగుపడును.” 13. 4. అ.

ఎత్తిన=స్తుతించిన. ద్రావిడము “ఎత్తు=స్తుతించు.

(3) “భక్తిద్రోవకు సాధ్య పరికరంబులువెట్టి కట్టిన పారివిశం గాయగములు...”

ఇచట విశంగాయ = వెలగకాయ. 197. 2. అ.

(4) “...కడుమ్రాత పెన్నిరునడిం గని రాఖగ రాజుమాపునన్.” 10. 4. అ.

పెన్దిరువడి=పెరియ తిరువడి, పెద్దశ్రీపాదమని యర్థము. ఇది గరుడునికి ద్రావిడవైష్ణవమత పరిభాషానామము. గరుడుండు భగవంతునికి పాదస్థానీయుడు.

“...ఉద్దామపితృప్రసూప్లవగి దైన్యగుతోళ్ళ రథాంగపోతనితామయ నిద్ర లంబాలసి తాపముసేయఁదొడంగె నింటకన్.” 87. 6. అ.

ఇచట సంధ్యాసమయము విరహిణుల కుద్దీపక మను సంశయము చెప్పఁబడినది. ఇది ద్రావిడ కవిసమయ సిద్ధముగాని సంస్కృతకవి సమయ సిద్ధము కాదు.

ఈకవిపుంగవుండు గూర్చినసంధులును, బ్రయోగించిన ప్రయోగములును, కొంతమట్టుకు లక్షణాపేతములయి గాననచ్చు చున్నవి.

1. తే. “నింగిటుత్రిశంకుకతన మాతంగవాటి యయ్యునికి నుండఁ గగిదని...” 82. 2. అ.

నింగి+ఇటు-ఇకారమునకు సంధి.

2. “...నిట్టతాడునంటివరమించెఁ దా ముసలియయ్యు రహిన్...” 88. 6. అ.

తాడువంటి+అతిన.

తత్సమము లం దకారసంధులు.

3. “...ప్రోల్చెడని కడంక దంచెనపుజేతులు గంగనుకొసె దూరగా...”

గంగ + అనుకొసె.

[9. 2. ఆ.

4. “...వడఁగు టెకొక చేష్టుడిగె నక్షము పక్షులుజానువుల్ చొరన్” 118. 4. ఆ.

చేష్టు + ఉడిగె.

5. “...ఈబక - డివిజుఁజూడరయ్య సభవా శీరంగభర్తంచు దుగఖాబ్రాళిం బడి...” 108. 6. ఆ.

శీరంగభర్త + అంచు.

6. నీ. “తమనేగిజెప్పలో దయమీరవినిచీర జించిచ్చువారి దీవించువారు”

చించి + ఇచ్చు క్వార్థకసంధి.

7. “...నీదుకఱుట్లంచీనదస్తాలకొంతారాంతర్నకపాలకుండ...” 25. 6. ఆ.

అంది + ఈన్ - క్వార్థేతునకు సంధి.

[85. 6. ఆ.

8. “కొంగవల్పురుకు లంగుళుల బట్టుక జబ్బలంటగుట్టిడ వెజ్జ నరయువారు ..”

పట్టుకొని యనుటకు పట్టుక.

[వారు....” 86. 6. ఆ.

9. “...తలఁబడ్డ గుదియ చెబ్బలఁబాతమసియిడి యంబలి గంజిండ్ల నడుగు

గంజి + ఇండ్లన్.

10. “...పుట్టున్నీగెద దీని నానొదవి యోపుణ్యాత్మ యెట్లంటివే” 54. 6. ఆ.

పుట్టున్ + ఈగెద = పుట్టునీగెద అని యుండవలయును.

మఱికొన్ని చిత్రమయిన ప్రయోగములు గలవు.

1. “ఇంక రక్షాశుచూచి...” 39. 3. ఆ.

2. “...కలిందబాతటక్షితి దున నేటికి...” 28. 4. ఆ.

3. “కల్లాన శూర్పవాత శుట్టనల బారు.”

ఈకవికి గూటశబ్దమును (సమూహవాచి) దఱుచుగా వాడుక చేయు సలవాటు గలిగియున్నది.

మ. “అశు తేత ద్వద నేందురాగమిశనా ప్రాచుర్యవతో...రకం బాలతే నేయ్యధ
లంచు...”

132. 5. ఆ.

ఈపద్యముయొక్క ప్రథమపాదమందలి యతి విచారణీయము, వ్యాఖ్యాత “ప్రా” అనుచోట “ఆజ్” ఉపస్థేషముచేసి యతి నిర్విహింప వలయు నని వ్రాసి యున్నాడు. ఉపసర్గ లనియు గతు లనియు నుపసర్గలకు రెండు పేర్లు. “ఉపసర్గాః క్రియా యోగే” 1. 4. 59. ‘గతిశ్చ’ 1. 4. 60. ప్ర, పరా, ఆజ్, అపి, అధి మొదలగునవి ఉపసర్గలనియు; ఊరీ, ఉరరీ, అంగీ, ప్రాదుః, ఆవిః, తిరః మొదలగునవి గతు లనియు వాడుక. ఇచట “ప్రాదుః” అనునది వ్యస్తపదముగాని సమస్తపదము కాదు. అందుచే ‘ప్ర’ అను దానిపై “ఆజ్” నుపస్థే షముచేయుట కవకాశము లేదు. ఇందులకు అప్పకవి. తే.గీ. ఆంధ్రము నకుఁ జేరని పరాజపులు (పరా+ఆజ్+అపి) మూఁడు, గాక తక్కిన యుపసర్గకముల తలల, స్వరము లతికినవాని కవ్వలననిలుచు, నచ్చయిన హల్లయినఁ బ్రాదియతి యనంగ.”

132 ప. 134 పుట.

→|| యామునాచార్యుఁడు కుమారుని కుపదేశించిన నీతి. ||←

ఈ నీతినిఁబట్టి విమర్శింపఁగా రాజ్యపాలనానుభవమందుఁబండిన బుద్ధిగల రాజన్యుఁ డిట్లు వ్రాయఁగలుగునుగాని, కేవలగ్రంథాధ్యయ నమువలన నీతిశాస్త్రమందుఁ బాండిత్యము సంపాదించిన బ్రాహ్మణ పండితుఁ డిట్లువ్రాయఁజాలఁ డనియు, దీనిచే నీగ్రంథకర్త రాజ్యపాల నమం దారి తేరిన ఊత్తియుఁ డనియు నిస్సంశయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

→|| అలంకార విమర్శ. ||←

ఈప్రబంధమందుఁ గవి ఉపమ, ఉత్పేక్ష, రూపకము, అతి శయోక్తి, సహోక్తి, అర్థాంతరన్యాసము, స్వభావోక్తి, పరిసంఖ్య మొదలగు నలంకారములను వాడుకచేసియున్నాడు.

→|| ఉపమ. ||←

“తే. సామరదిదృశుఖిస్థరక్షఃపిశాచ, పు’ జమహిభుక్వతత్రప్రభంజనములు
సోక వెఱబాఁతెఁగల్గనశూర్పవాత, ఘట్టనలబాటు పెనుపొలకట్లుపోతె.”

కల్లములోఁబోసిన ధాన్యరాశిఁ జేటలచే విసరఁగాఁ గట్టిగింజ నిలిచి ధాన్యపుపొల్లు పై కెగిరి పోయినట్లు స్వామిని నేవించుటచేపచ్చిన దేవతలతోఁ గలసిన రక్షఁ పితౄచసంఘములు గరుడుని పక్షానిల ముచేఁ దూలిపోయి రని తాత్పర్యము. కాళిదాసుని యుపమవలె నీయుపగు యెంత సౌష్ఠవము గలిగియున్నదో ఎంతసమయోచితముగా నున్నదో చిత్తగించుఁడు. ఇట్టి వనేకములు గలవు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వ్రాయఁ జాలను.

న. మును వననీమ దేసికొని ముల్లిడిగ్రుద్దట వెండిచేనిమె
త్రవకయి నేరు వెల్లకియుఁ ద్రవ్వెడుకర్షకునట్లు శత్రుతో
నెనసియుయైన ముర్గబల మేకొనియైన నిజాత్మచింతలే

క. నేగడఁజేసి బోనమరి కంటకతోధనజేయు తొప్పగున్. 219. 4. ఆ.

ఇదియు నట్టిదియే.

స్వభావోక్తి.

మనపూర్వకవులు గోరంతను కొండంతజేసి యుత్పేక్షాతి శయోక్త్యత్యుక్తులచే వర్ణించుట దప్ప యథావస్థిత వస్తువర్ణనచే వాస్తవమును దెల్పి జనమనోరంజన మొనర్చుట కలవాటుపడినవారు కారని యిప్పటి యిరువదియవ శతాబ్దమునందలి యాంగ్లేయకావ్య రసభావనాపరిపక్వహృదయు లగు మనవారు కొందఱాక్షేపించుచు న్నారు. ఇట్టి యాక్షేపణకుఁ బాత్రు లయినవా రస్తత్ప్రచీన కవు లలోఁ గొందఱు లేకపోలేదు. ఉన్నారు కాని, తిక్కన, శ్రీనాథుఁడు సూరనార్యుఁడు మొదలగు కతిపయ కవిశిరోమణులు సకలజనమనో హృదకరములయిన స్వభావోక్త్యలంకృత సూక్తులను మెండుగ వ్రాసి యున్నారు. ఈకవికూడ నట్టివాఁడే. ఇందుల కుదాహరణముగా “ప్రవిడాంగనలు కొలఁకులలో స్నానముచేసి దివ్యప్రబంధము నను సంధించుచు సభిషేకజలపూర్ణ ఘటములఁ గటిప్రదేశములయందు ఘటించి పోటలలోనడిచెద” రని వర్ణించినపద్య మెంత సొగసైన స్వభావోక్తయో చూడుఁడు.

“మ. శ. మఘాబాంబుజము ల్లుటేరి దడబడన్ జకదోయి లేఁగొనుపై
వయవప్ప న్బసపొడి పొగడవు పాదంబొప్పఁ జెంగల్పడి

గ్నియ నీరచ్యుత మజ్జనార్థము గటికా గీలించి దివ్యప్రబం

ధయుగాస్యల్ ద్రవిడాంగనల్ నడుతు రుద్యానంబులో శ్రోతలన్. 56. 1. ఆ.

ఉత్పేక్ష.

“మ. కలయక నీలమయంపు దల్లియొకదాకం దేటనీగొప్పున

ధ్యలకూపంబుల మీలఁజూచి నలభీవ్యాసంగితుంగఁడ్రు శా

ఖలలోనాడి గబాలునన్ లకుముకు ల్కొందై పడున్ లేచు మ్రు

చ్చిలి గే హేందెర ద్రావిడీపరిచితి జెండాను నగవంబునన్. 57. 1. ఆ.

వీధులయందలి నూతులలోఁ గనఁబడు మత్స్యములఁ జూచి
యిండ్లచూరులయందు వ్యాపించియున్న తరుశాఖలలో రెక్కలాడించి
యాబావులలో దుముకుచు లేచుచున్న లకుముకిప్పిలు గృహాలక్షి
పరులకుఁ గనఁబడకుండనుండి ఆడుచున్న బంతులవలె నున్న వని
యుత్పేక్ష.

భ్రాంతిమదలంకారము.

“మ. తలఁబట్ట చ్చట గ్రుక్కి బాతువులు కేదారంపు గుర్రాంతర

స్థలి నిద్రింపఁగఁ జూచి యా రెకు లున్నాత ప్రయాతస్విజా

వలి పిండికృతశాటుల న్సవిఁ దదావాసంబుఁ జేన్పంగఁద

వుల డిగ్గ న్వెస బారువాని గని నవ్వున్ శాలిగోప్యానుముల్.

ఆపట్టణ సమీపమందున్న వరిమళ్ళకు బారు కాలువలయందు
బాతులు వాని స్వభావగుణముచేత దలలు తెక్కలలోఁ బెట్టుకొని
నిద్రించుచుండఁగా గ్రామముఁ గాపాడువారు వానిని జూచి ప్రాతః
కాలమందు స్నానార్థమై యాకాలువలకు వచ్చిన బ్రాహ్మణోత్తములు
తమ ధౌతవస్త్రముల నచట మఱచినారని తలంచి మరల వారిగృహ
ములలో వాని నొప్పగించుటకై రేవులలో దిగఁగా నాపత్తులు పఱచు
చుటఁ జూచి యచ్చటఁ బైరుగాపాడుచున్న స్త్రీలాతలవరులను హసించు
తురు. తెక్కలలో దలనెట్టుకొని నిద్రించుబాతులు పట్లగా నుతికి
పెట్టినవస్త్రము లనుకొనుట భ్రాంతి.

పరిసంఖ్యలంకారము.

“సున్న మెత్తుటయుఁ బట్టుకారులం బట్టుటయు సాధసావర్ణ
భూషాది నిర్మాణంబులయంద, కాసెచుట్టుటయు గత్తిగట్టుటయు గృహ

వాకుకలహంబులయంద, ధాతువాదంబులు తరుచగుట శాబ్దకుల
యంద'' ఇత్యాదులు.

—|| గ్రంథకర్త నిరూపణము. ||—

ఈ ప్రబంధ ప్రామాణ్యముం బట్టియు ప్రబంధశైలిని బట్టియు
విచారింపఁగాఁ గృష్ణదేవరాయలే దీనిని రచించినట్లు నిష్కృష్టముగాఁ
జెప్ప వచ్చును. ఈతఁడు చంద్రవంశోత్పన్నుఁ డగు నరసింహరాయని
కుమారుఁడు. తుంగభద్రానదీతీరముననుండు ఆనెగొండె యను నా
మాంతరము గల విజయనగర మీతని రాజధాని. పూర్వ కాలమునం
దు మాలవ దేశా ధీశ్వరుఁడగు భోజరాజు సంస్కృత భాష నెట్లాదరిం
చెనో, అట్లే యీకృష్ణదేవరాయ లాంధ్రభాష నాదరించి కవుల
సమ్మానించి గ్రంథరచనము చేయించుటచేత నీతఁ డాంధ్రభోజుఁ డని
ప్రఖ్యాతిఁ గాంచెను. ఇతఁడు దన యాస్థానముం దనేక విద్వత్కవుల
నునిచి వారిచేఁ గావ్యములను జేయించుట మాత్రమే కాక, సంస్కృతాం
ధ్రభాషలయం దసాధారణ ప్రజ్ఞావిశేషముఁ గలవాఁ డగుటచేఁ దాను
స్వయముగా నుభయభాషలయందును గావ్యముల రచించుటకుఁ
దగిన దక్షతఁ గలిగి యుండెను. ఇతఁడు, కవులను బ్రోత్సాహ పఱచి
గావ్యములు చేయించియు, దాను స్వయముగాఁ జేసియు, నాంధ్ర
భాషకు మహోపకారము నొనరించి యున్నాఁడు. దక్షిణ హిందూ
దేశమును బాలించిన రాజులలో నింతదేశమును జయించి యేలిన
వాఁడును, ఇంత ప్రసిద్ధి నొందినవాఁడును మఱెవ్వఁడును లేఁడు.

ఇతఁడు, తెలుఁగున రచించిన గ్రంథము విష్ణుచిత్తీయ మను
నామాంతరముగల ఆముక్తమాల్యద. ఇతఁడు సంస్కృత భాషయందు
గూడఁ గొన్ని గ్రంథములను రచించినట్లు విష్ణుచిత్తీయము నందలి
యీ పద్యము వలనఁ దెలియ వచ్చుచున్నది.

సీ. పలికి తుత్ప్రేక్షోపమలజాతిపెంపెక్క సరసులొనన మదాలసచరిత్ర
భావగ్యనివ్యంగ్యసేవధిగాగఁజెప్పితివి సత్యానధూప్తీణనంబు
శ్రుతిపురాణోపసంహితలేర్చి కూర్చితి సకలకథాసారసంగ్రహంబు
శ్రోత్రఘృచ్చటలువిచ్చుగరచించితిసూక్తిసైపుణి జ్ఞానచింతామణిక్యతి

తే. మఱియు రసమంజరీముఖ్యమధురకౌన్య, రచనమెస్సెలమకొండ గోన్వలభాస
సంధభాస యసాధ్యంబె యంసునొక్క, కృష్ణ వినిర్మల ముడిమాని నియ
[ముంగల. 13. 1. 9]

ఈ పద్యమునం దుదాహరింపఁ బడిన సంస్కృతగ్రంథము
లెవ్వియు నిప్పుడు గానరావు.

ఈతని కాలముననె కొత్తగాఁ బ్రబంధరచన మారబట్టి
మయ్యెను. ఆవఱ కుండెడు నాంధ్రీకపులు, పురాణములు మొదలగు
సంస్కృత గ్రంథములను మృదుమధుర శైలిని నాంధ్రీకరించి యున్నారు
గాని, నూతనముగా స్వాతంత్ర్యము సవలంబించి కొత్త ప్రబంధము
లను రచించినవా రెవ్వరును గానరాదు. శ్రీమమందఁ బ్రబంధరచ
నకు మార్గమును జూపించినవాఁడు కృష్ణరాయల యాస్థానకవులలో
సుప్రసిద్ధుఁ డగు నల్లసాని పెద్దనార్యుఁడు.

అల్లసాని పెద్దన, నందితిమ్మన, మాదయ్యగారి మల్లన, అయ్య
లరాజు రామభద్రకవి, పింగళిసూరనామాత్యుఁడు, రామరాజు
భూషణుఁడు, తెనాలి రామకృష్ణుఁడు, భూపతికవి, అని యెనమింప
కవులు కృష్ణరాయల యాస్థానముం దుండిరినీయు, వారి కష్ట దిగ్విజయ
లని పేరనియు, లోకములో వాడుక కలదు గాని కడిపటం బేర్కొనఁ
బడిన మువ్వురును కృష్ణరాయని యాస్థానమున నున్నవారని భారా
ళముగాఁ జెప్పుటకుఁ దగిన ప్రమాణములు గానరావు. ఒకవేళ నాతని
కాలమం దున్నను మిక్కిలి బాల్యదశలో నున్నవారు గావలయును
గాని యాతని యాస్థానకవులు మాత్రము గాఁ బాలరు. అందును
గుఱించి తెలిపెడు కథలు నమ్మదగినవి కావు.

ఈ దిగువ వ్రాయఁబడిన హేత్వాభాసములఁ బట్టి కొంద
తాము క్తమాల్యద పెద్దనార్యకృత మని వాదించెదరు. కాని యది
విచారవిధుర మయిన యంశము.

1. కృష్ణరాయవిరచితమగు నాముక్తిమాల్యదలోని పీఠిక
యందు మనుచరిత్రములో నుదాహరింపఁ బడిన పద్యములు కొన్ని
కానవచ్చుచున్నవి. అందుచే నిది పెద్దనార్యకృతముగాని కృష్ణ
రాయ విరచితము గాదు.

కృష్ణరాయఁడు భగవదాజ్ఞచే నీయాముక్తమాల్యద యను మహాకావ్యమును రచింప సమకట్టి కృత్యాదియందు గ్రంథకర్తృవంశమును వర్ణించుట పరమావశ్యకము నాచారము గావున నాప్రకారము తన వంశమును వర్ణింపఁ బూనును. రాయలు “ అవికత్తనః క్షమావా నతిగంభీరో మహాన త్త్వః, స్థేయాన్ని గూఢమానో ధీరోదాత్తో దృఢస్రతః కథితః” అను కారికలోఁ జెప్పఁబడిన ధీరోదాత్తలక్షణములు గలవాఁడు గావునఁ, దన్ను దన వంశస్థులను శ్లాఘించుకొనుట కిష్టము లేక, తన యాస్థాన కవీశ్వరుఁడు తన కాంతరంగికుఁ డైన పెద్దనార్యుఁ డింతకు మున్ను రచించిన మనుచరిత్రములోని స్వవంశవర్ణనాపరము లయిన పెద్యములనే యిచట దిరుగ వాడినచో నేమి దోషము? ఇంతమాత్రముచేఁ గృష్ణరాయని పాండిత్యమునకు లోషమా? ఇందు వలనఁ బెద్దనార్యుఁడే యీకృతిని రచించె నని సమర్థించుట కదిసాధన మగునా?

2. కృష్ణదేవరాయ లల్లసాని పెద్దనను రామరాజభూషణుని బ్రబంధముల రచించి తెమ్మని యాజ్ఞాపించెననియు, తదాజ్ఞానుసారముగా నాయిద్దరు కవులు గ్రంథములను రచించి రాయల కడకుఁ దేగా రాయలు చూచి వసుచరిత్రముకంటె మనుచరిత్రము కొంచెము లేతపాకముగా నున్నదని చెప్పఁగా నందుపైఁ బెద్దన కుపితుఁ డై అతి కాఠిన్యముతో నాముక్తమాల్యదను రచించెననియుఁ జెప్పుదురు.

ఇది కేవల మసంగతము. మనుచరిత్రము రచింపఁబడిన తరువాత, మఱికొంత కాలమునకు వసుచరిత్ర ముత్పన్నమయిన దనియు, రామరాజభూషణుఁ డనుగ్రంథకర్తయే కృష్ణరాయని యాస్థానమందు లేఁ డనియు, ఋజువు చేయుటకు ప్రబల ప్రమాణములు గలవు. మనుచరిత్రము కృష్ణరాయల దిగ్విజయ యాత్రకుఁ దరువాతను రాచూరి ముట్టడికఁ బూర్వమందును రచింపఁబడి యుండుట స్పష్టము. అనఁగా క్రీస్తుశకము 1516వ సంవత్సరమునకును 1520 సంవత్సరమునకును మధ్యకాలమున రచింపఁబడినది. వసుచరిత్రము క్రీస్తుశకము 1577వ సంవత్సరమునకుఁ దరువాతనే రచియింపఁబడిన దని మనము

నీర్ధారణజేయఁ గలము. వసుచరిత్రమును గృతినందిన తిరుమల దేవరాయలు 1567వ సంవత్సరమున దస రాజధానిని బెను గొండకు మార్చుకొనెను. ఈతఁడు పెనుగొండను రాజధానిగాఁ జేసి కొనిన తరువాత మహమ్మదీయులతోఁ జేసిన యుద్ధమును గుఱించి వసుచరిత్రములోఁ గవి యీవిధముగఁ జెప్పియున్నాఁడు.

“చ. తిరుమలరాయ శేఖరుని ధీరచమూభట రాజుమాట భీ
కర యువనేశ్వర ప్రహిత భావలంబుల జక్కునేయని
ద్ధరఁ బెనుగొండ కొండలును దద్విస-నర్మక పాలమాలికా
పరికర భూషితంబులయి బల్విడి గాంచె గిరీభావమున .

క్రీస్తుశకము 1577 వ సంవత్సరమునందుఁ నుదాహరణము తిరుమల దేవరాయని పెనుగొండనుండి చంద్రగిరికిఁ దిరిగిమిస్కముగా మహమ్మదీయచరిత్రకారులు వ్రాసి యున్నారు. ఇంతియకాక, వసు చరిత్రమును గృతినందిన తిరుమలరాయఁడు శ్రీరంగరాజు కుమారుఁడు. ఈశ్రీరంగరాజునకుతిరుమలరాజుగాక కోసరాజు, తిమ్మరాజు, రామరాజు, వెంకటరాజు నని మఱి నలుగురు పుత్రులుగలరు. వీరిలో రామరాజు కృష్ణరాయని యల్లుఁడు. ఇతని కళియరామరాజుని పేరు.

క. శ్రీరంగ రాజసుతులు ధ,రారంగత్కర్తులభియం మాధ పుడున . . .

అయ్యలరాజు. “రామభద్రకవి రామాభ్యుదయము.

కృష్ణరాయని యనంతర మీతఁడు 1547వ సంవత్సరమున విజయ నగర రాజ్యము నాక్రమించుకొని యేలె నని సరపతివిజయమందును, రామాభ్యుదయ మందునుఁ జెప్పఁబడియున్నది.

గీ. సలకవిభుతీష్ట రాజుసేనలను మ్రుంచి, గుత్తు పెనుగొండమఱిగఁడికొలుకలక
నోలిపురమాడ తేనెలీలగెలిచి, తొలుదొలుత రామస్యపతి మోగ్గులము మెగిసి.

ఉ. అపటుకీర్తిరామ విసుధాధిప చంద్రుఁడు కృష్ణరాయధా
త్రీపతిసార్వభౌమ దుహితృప్రియుడై వితతప్రతాపసం
తాపితశత్రుఁ డై యల సదాశివరాయనిరంతరాయ వి
ద్యాపుర రాజ్యలక్ష్మికిని దానము దానయిమించె సంతయున్.

కాబట్టి, వసుచరిత్రము 1570 సంవత్సరమునకు దరువాతనే ప్రారంభమయినది. ఇందువలన వసుచరిత్రమును రచించిన రామరాజభూషణుఁ డనునామాంతరముగల భట్టుమూర్తి కృష్ణరాయల ఆస్థానమందుండెడు కవికాఁ డనియు, మనుచరిత్రము రచింపఁబడిన కొంతకాలమునకుఁగాని వసుచరిత్ర ముత్పాదితము కాలేదనియు, గృష్ణరాయల కాలమునకు కృతిపతియగు దిరుమలరాయఁడు బాల్యదశలో నుండెననియు స్పష్టమగుచున్నది. కావునఁ బైనిచెప్పఁబడిన ఆముక్తమాల్యదోత్పత్తి అసద్దేతుకముగాని సద్దేతుకము కాదు.

సీ. కృష్ణరాయలపేరు నిడి నీవురచియిఁచితవి తొల్లి విష్ణుచిత్తీయ మనఁగ
గాతిన్యమర్థంబు గ్రాహ్యంబు గాదు సాధారణుల కని భూధవుఁడు బలుకఁ
దరువాత మనుచరిత్రము నొనరించి తుత్తమకౌన్యము మహాద్భుతముగఁ బదపఁ
బెక్కుకౌన్యములను బెం పెక్కువిరచించి మంకివి రాజసన్మానమునను
భంగమొందిన యలరామలింగముఖులు, సాటిరాగల వారె నీతోటిసౌర
యాగ్రకవితాపితామహ యల్లసాని, పెద్దనార్యవిశేష వివేకధుర్య.

సీ. ఈపద్య మెవరు రచించియున్నారో ఏగ్రంథములోనిదో
ఎవ్వరికిం దెలియదు. ఇట్టి యప్రమాణమయిన పద్యముంబట్టి మన
వారుకొందఱు విష్ణుచిత్తీయము పెద్దనార్యకృత మని వాదించెదరు.

దీనిప్రామాణ్యమును గొంచెమరయుదము. ఇందులో నీకవి మొదట నాముక్తమాల్యదయు, బిదప మనుచరిత్రమును వ్రాయఁబడినట్లు చెప్పియున్నాఁడు. కాని పూర్వమందు మనుచరిత్రము, దరువాత నాముక్తమాల్యదయు రచింపఁబడెనని యీగ్రంథద్వయ సాక్ష్యమువలననే మనము నిర్ణయింపవచ్చును. కృష్ణరాయలు రాచూరు ముట్టడించి ఎడిల్ పాను జయించెననియు, బీజపురసుల్తాను దేశముమీఁదికి డండెత్తిపోయి కలుబర్గ సాగరు మొదలగుపట్టణములను గైకొని తురుష్కులఁ గొఱఁదోలె ననియు, మనుచరిత్రములోఁ జెప్పి యుండకపోవుటను ప్రియుద్ధవృత్తాంతముల నాముక్తమాల్యదలో నుదాహరించి యుండుటను జూడఁగా నాయుద్ధములకు బూర్వమునందు మనుచరిత్రమును, దరువాత నాముక్తమాల్యదయు రచింపఁబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. పద్యశేషమందు “భంగమొందిన యల రామలింగముఖులు,

సాటి రాగలవారె నీతోటి నార" అని పెద్దనార్యుని సంబోధించుటజూడఁ గా నీపద్యమును విమర్శజ్ఞానము లేనివార డెవఁడో గచించిపట్టుగా ననచ్చు చున్నది. రామలింగకవి కృష్ణరాయల యాష్టాసముండలి నాఁ డనుట మృషోద్యమమని నేనిదివఱకే వ్రాసియున్నాను. వీటిన్ని నాటివార్యులను రామలింగకవి యీతనిచేఁ బరాభవము నొందుటయెట్లు సాధ్యమిచ్చును? కావున, నీచాటుధారపద్యము విశ్వసనీయము కాదు.

4. ఆముక్తమాల్యద కవిత్వము మిక్కిలి కఠినముగానుండుట కును, అచ్చటచ్చట కొన్నిస్థానిత్యంబులు గలిగి యుండుటకును గారణంబు జూడ నీగ్రంథంబు పెద్దనకృతంబు గాదనియు, రాయలు గచించె ననియు లోకులకుఁ దోచుటకై పెద్దన బుద్ధిపూర్వకంబుగాఁ గొన్నితప్పులను వ్రాసి యంతకఠినముగా నాముక్తమాల్యదను గచించె ననియు లేదా, పైనివ్రాసినపద్యప్రకారము విష్ణుచిత్తీయము మనుచరిత్రగ్రంథ మొదట వ్రాయఁబడినయెడలఁ, బ్రథమరచిత గ్రంథంబు గావున దప్పులుండుట సహజం బనియుఁ గొందఱయభిప్రాయము.

ఇది విచారసహముకాదు. సామాన్యముగా పండితుల డే నాఁ డెవ్వఁ డైన పరులకొఱకు స్వగౌరవమును బోగొట్టుకొని యట్లు తప్పులు వ్రాయునా? దానిలో విశేషించి పెద్దనచరిత్ర మహాపండితుఁడు లక్షణవేత్త మఱియొకఁడు దీనిని రచించి నాఁడని లోకులను నమ్మించుటకు వ్యాకరణదోష దుష్టముగా నీ గ్రంథమును గచించెననుట పండితులయినవారు విశ్వసింతురా?

ఈ ప్రబంధమును రచించినవాఁడు తుత్తీయుఁడై యుండవలయుఁ గాని బ్రాహ్మణుఁడు గాఁడనుట నీగ్రంథమందే కొన్నిసాక్ష్యములున్నవి.

శా. తారుణ్యాతిగ చూతనూత్న ఫలయుక్తై ర్వాభిషేకసంస్కృత
ధారాధూపిత శుక్లదంబు హృతమాతస్యచేద సాక్షోద్ధతో
ధారంపుం గనరాద్భు భోగులను సంద్యావేశల నీభీతం
తారాభ్యంతర వాలుకాస్థిత హిమాంతర్నా రికేశాంబునృత్.

184. 2. 19.

ఈ పద్యముంబట్టి విచారింపఁగాఁ గేవలము మత్స్యమును దిను వాఁడును, అందులోఁ గూడ రాజభోగ్యముగా దానిని పచనముచేయు

విధముం దెలిసినవాఁడు గాని యిట్టి వర్ణనము చేయఁజాలఁడు. కావున నీయాము క్తమాల్యద మత్యమఁన భోజి యగు యీ త్రియనిచేఁ గాని లేక, అతనికి సమానుఁడగు మరియొక వర్ణము వానిచేఁగాని రచియింపఁ బడియుండవలెను గాని, మత్యభుక్కులు గాని బ్రాహ్మణు లగు పెద్ద నాదులవలన రచియింపఁబడలేదని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

2. కృష్ణరాయని తండ్రియగు నరసింహరాజు ప్రకృతమందు 'కనరా' యని వ్యవహరింపఁబడు తుళువదేశమునుండి బయలు వెడలి కావేరీనదిని దాటివెల్లి శ్రీరంగపట్టణమును ముట్టడించె నని మైసూరు శాసనములలో నున్నది. దీనికిఁ దార్కాణముగా నాముక్తమాల్యద లో “ వాని వంశంబు తుళువాన్వవాయమయ్యె” నని చెప్పఁబడి యున్నది. ఇంతియ కాక “ కన్నడరాయ యొక్కదువ గప్పుప్రియా పరిభుక్త భాక్కధన్” అను పద్యములో నీతఁడు కన్నడరాయఁ డని సంబోధించఁబడెను. ఈ తులుభాష కన్నడ భాషలో నొకశాఖ. అందుచే నీతఁడు కణ్కిసరు (4. 175) = నేత్రరక్తిమ; హిండితములు, (5. 93) = కలుపఁ బడినవి; మొదలగు కన్నడ శబ్దములను ప్రయోగించి యున్నాఁడు.

ఇది కాక మరియొక విశేషము. పాండ్యరాజు తన కనిష్ఠసోదరిని యామునాచార్యున కిచ్చి వివాహముచేసె నని ప్రబంధములో వ్రాయఁ బడినది.

ఈ యంశము కేవలము కవి కల్పితము. మూలగ్రంథమందు లేదని మున్నే చెప్పియున్నాఁడను. బ్రాహ్మణునితో యానసంబంధము జేయుట యీ త్రియని కుత్కర్ష హేతువు. బ్రాహ్మణుఁడు తనపిల్లను యీ త్రియనికిచ్చుట తన కపకర్ష మని తలంచును. ఈ గ్రంథమును రచించిన వాఁడు యీ త్రియఁడు గాని యెడల నిట్లు వ్రాయఁడు. మేనల్లునికి రాజ్య మిచ్చుట (మరుమక్కల్ దాయమ్), (మరుమగన్), అనఁగా ద్రావిడములో మేనల్లునికి పేరు. ఈ యాచారము మలయాళ దేశమం దిప్పటికి నున్నది. యామునాచార్యుఁడు కుమారునికి జేసిన నీత్యుపదేశము మొదలగు సంశయములు విమర్శింపఁగా నీగ్రంథకర్త యీ త్రియఁ డై యుండకతీరదు.

వేయేల; ప్రతివారును స్వానుభూతిచే పరికించిన భోగముగును. మనుచరిత్ర నొకచేతిలోను, ఆముక్తమాల్యద మరియొకచేతిలోను, బట్టుకొని వరుసగాఁ బద్యములఁ జదివిన, మనుచరిత్ర పద్యములు కున్న శ్రావ్యత, (music) మాధుర్యము, ప్రసాదము, సరిశత మొదలగు గుణములు ఆముక్తమాల్యదా పద్యముల కున్నవా? ఈ తారతమ్య జ్ఞానమును గలిగి యుండుట కెవ్వనికీని విశేష పాండిత్య మక్కఱలేదు. మనుచరిత్రపద్యములు చదువువారికి వినువారికిని హృదయ మునం దమృతము జలికిన ట్లుండును. ఈ స్వర్ణపరీక్షకు శ్రవణేంద్రియ మే నికషోపలము. ఆముక్తమాల్యద యన్ననో పాపాణ కల్పము. పాకమా నారికేళపాకము. శబ్దగ్రథనమా దీర్ఘసమాస జటిలము. ఇందుఁ బ్రయోగింపఁబడిన “తృణతా” (ధనువు) మొదలగు సంస్కృత పదములుగాని, “తెండి,” (శయనించి) మొదలగు నాంధ్రపదములు గాని మాటుమూలవి. ఏనిఘంటువులయందును గానరానివి. సామాన్యముగాఁ గవులెవ్వరును వాఙ్మయమం దిట్టి పదముల నుపయోగించుట గానరాదు. “కపి రపిచ కాపి శాయన మదమన్తో నృశ్చికేన సందష్టః” అనున ట్లందుపైఁ బ్రతిపాద్యము విశిష్టాద్వైత మతసంప్రదానాదుక సమధిగమ్యము. ఇందలి వేదాంత ఘట్టములు రామానుజ బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమును గూలంకషముగా వ్యాసంగము జేసిన శ్రీమద్వేదవేదాంతపండితునికేదక్క యాసంప్రదాయ మెఱుంగని యద్వైతపండితులలోఁ గొప్ప వారైనవారికిఁ గూడ దుర్జ్జయము. ప్రబంధమంతయు విశిష్టాద్వైత సంప్రదాయముతో నిండియున్నది.

పెద్దనార్యుని ప్రజ్ఞయు సర్వతోముఖ మయినది. పాండిత్యమందును గవిత్వమందు నీతని కితండె సాటి. ఇది నిర్వివాద మయిన యంశము. మనుచరిత్రములోఁ గృత్యాదియందు,

క. “కొలుతు న్మధురువిద్యా, నిలయు న్నరుణాకటాక్ష నిబిడశోభితాన్వి
దళితాశ్రితజనదురిత, చ్ఛలగాఢధ్వాంతసమితి శశగోప యతిః”.

అని యితఁ డొనర్చిన గురువందనము వలన నితఁడును విశిష్టాద్వైతసంప్రదాయవేత్త యనియు, రామానుజ మతావలంబి యనియు,

శ్రీవైష్ణవ శిష్యుడనియు స్పష్టమగుచున్నది. కావున, పెద్దన యిట్టి శ్రీవైష్ణవమత సంప్రదాయ విశిష్టంబగు గ్రంథంబును వ్రాయుట కసమర్థుడని యెవ్వ రనలేరు. కాని, యితఁ డొరులకుఁ దెలియకుండ మిక్కిలి కఠినముతో గ్రంథమును రచింపవలయు నని సంకల్పించి పూనిక వహించినను, తా నిదివఱకు రచించియున్న గ్రంథములలోఁ దనకు సహజముగాఁ బట్టువడిన శైలి, అభిప్రాయసాంకర్యము, పదప్రయోగ సరణి, కవితయొక్క స్నిగ్ధత్వము మొదలగునవి లేశము గానరాకుండ నొక్కపండితుఁడే తా జన్మాంతరము నొందినవానిపగిది, కేవల విజాతీయముగాఁ గవనము జెప్పఁగల్గె ననుట స్వభావవిరుద్ధమును, అనుభవాసం వేద్యముగను గానవచ్చును. సంస్కృతకవులలో శిఖామణులనఁదగు కాళిదాస భవభూతులును, తక్కు సంస్కృత కవీశ్వరులును గఠినశైలితోను సులభశైలితోను కావ్యములను నాటకములను చంపూప్రబంధములును రచించియున్నారు. వారివారి కవిత్యములలోఁ గన్పట్టు నభిప్రాయములం బట్టియు, పదప్రయోగములం బట్టియు, నాగ్రంథము నీగ్రంథమును రచించినవాఁ డొక్కఁడే యని సులభముగా నూహింపవచ్చును. అందుల కుదాహరణము. బాణకవి, కాదంబరీ హర్ష చరిత్రలను వ్రాసెను. వీనిలో హర్ష చరిత్ర మొదట వ్రాయఁబడినది. కావున కఠిన పాకము గలది. కవిత్య పాండిత్యములు పరిపాకావస్థ నొందినపిదప విరచితమగుటచేఁ గాదంబరి మిక్కిలి రసవంతముగాను సులభముగా నుండెను. అయిన, నీగ్రంథ ద్వయమందు నభిప్రాయైక్య మెట్లు కానవచ్చుచున్నదో చూడుఁడు.

+ ❧ హర్ష చరిత్రము. ❧ +

ప్రథమోచ్ఛ్వాసము, నలువదియవపుట. (Bombay Edition), చ్యవనముని దౌహిత్రుఁ డైన దధీచి యనువానిని జూచి మోహించిన సరస్వతితో వాని దూతి యగు మాలతి యిట్లు చెప్పుచున్నది.

“దేవి కిం వా విజ్ఞాపయామి, అనురూపో దేవ్యా ఇత్యాత్మ సంభావనా, శీలవా నితి ప్రక్రమవిరుద్ధమ్, ధీర ఇత్యవస్థా విపరీతమ్, సుభగ ఇతి త్వదాయత్తేవ్, జనాతి సేష తు మిత్యస్వామిభావోచితద్, త్వంతస్య మృత్యుర్నిత్యైవ్, స్వర్గేఽస్య హ.శః కృతప్రసాదా సీత్య సాక్షికమ్,

వారితోపి బలా దాగచ్ఛతీతి పరిభవః, తదేవ మగోచరేగిరామసీ
తి, “శ్రుత్వా దేవీ ప్రమాణమ్”

—|| కా దం బ రి. ||—

కాదంబరి పూర్వభాగముయొక్క చివరిపంక్తిలు చూడుడు.
కాదంబరి చంద్రావీడునికిఁ బంపిన సందేశములో “బాలాజీస్త్రీమి
కింవా సందిశామి అతిప్రియోఽసీతి పానరుక్మ్యహ్, స్వయిగతీయా
ననురాగ ఇతి వేశ్యాలాపః, త్వయా వినా నజీవామి శ్యానుభవ విరో
ధః, అవశ్య మాగంతవ్య మితి సౌభాగ్యగర్వః, స్వయ ముగిచ్ఛామితీ
స్త్రీచాపలమ్, అనన్యరక్తోయం పరిజన ఇతి స్వభ శ్చనివేదనలాఘవసః,
జ్ఞాస్యసి మరణేన ప్రీతి మిశ్యసంభావ్యమేవ”

తెలుఁగు ప్రబంధమునుండి మరియొక యుదాహరణము.

కూచిమంచి తిమ్మకవి, రాజశేఖరవిలాసమును రచించిన రీతియ
మునుగూడ రచించెను.

రాజశేఖరవిలాసము (వావిళ్లవారిప్రతి) ప్రథమాశ్వాసము,
17 వ పుట, 5వ పద్యము, పురీవాజి వర్ణనము

“చ. గుఱుతుగ నప్పరింగలుగు ఘోటకసంఘముతోడ సంతయున
బరువిడనోడి వేగ హరిణంబులు వాయునిశాధినాథశం
కరులను జేరి యైన నధికం బగు వైరము దీర్చలేక యా
కరణిన యుండె దధ్యమిది కాదన వానికి నట్టులేటికిన్.”

రుక్మిణీపరిణయము ప్రథమాశ్వాసము 47 వ పద్యము. పురాశ్వ
వర్ణనములోఁ బై పద్యమందున్న కల్పనయే యిందులో నున్నది.
వృత్తముమాత్రము భిన్నము.

క. హరిణము లప్పురమునఁగల, తురగంబులతోడఁ బోరి తుది నోడి మహా
త్వరితమునఁ బవనహిమకర, గిరిజేశుల శరణునొండె కేవలభీతిన్.

ఇట్లేకకర్తృకము లగు ననేక సంస్కృతాంధ్రకావ్యములయందు
గ్రంథకర్తృకసాధకలింగములు బహుశముగఁ గానవచ్చుచున్నవి.

అయినను, స్థాలీపులాకన్యాయానుసారముగ నొకటి రెండిటినిమాత్రమే కనఁబఱచితి. ఏతాదృశ గ్రంథకర్తైక్యసాధకలింగములు (వీరికలోని పద్యములు తప్ప) పైనికనఁబఱచి నట్లుభయసాధారణముగా మనుచరిత్రము క్తమాల్యదలలోఁ గానవచ్చునా? లేదు సరియే కదా, మీఁదు మిక్కిలి పెద్దనార్యుఁడు మఱచి తప్పినను స్వప్నమందైనను పరిహాసమునకైనను చేసి యెఱుఁగని నియమోల్లంఘనముతోఁ గూడిన ప్రయోగములు మెండుగా నాముక్తమాల్యదలోఁ గానవచ్చుటంజేసి, ఆముక్తమాల్యద కృష్ణరాయకృతముగాని, పెద్దనార్య విరచితముకాదని ఘంటాఘోషముతోఁ జెప్పవచ్చును. దీనియందు మనుచరిత్రములోని పదవిన్యాస లాలిత్యముకాని రసపుష్టిగాని యంతగా లేదు. ఏలయన; కృష్ణరాయఁడు మహారాజగుటచే పెద్దన మొదలగు వారివలె గురూపదేశ పూర్వకముగా విద్యల నభ్యసించినవాఁడు కాకపోవచ్చును. అయినను, నిరంతరము పండితగోష్ఠినుండువాఁడగుటచే ముందుశ్రుతిపాండిత్యంబు విశేషంబుగ సంపాదించి యావల శాస్త్ర సంప్రదాయంబుల నేర్చి యసాధారణ శేముషీసంపన్నుండు గావునఁ గవిత్వంబుఁ జెప్పఁదొడఁగె. విద్యలఁ గ్రనుశిక్షితుండుగాఁ డనుట కీతని పదబంధౌజ్వల్యమే మనకు నిదర్శనము. భావము గంభీరమయి దానికి సదృశమయిన పదములఁ బ్రయోగింపని యెడల నాభావము సులభముగాఁ బ్రకాశింపదు. ఇట్టానుసారంబుగఁ బ్రయోగించిన పదంబు లగుటంజేసి శీఘ్రంబుగా భావనివేదకములు గావు. కావునఁ బైనిచెప్పిన యుపపత్తులచే నీగ్రంథము పెద్దనార్యకృతము గాదనియుఁ గృష్ణరాయకృతమనియు స్పష్టముగాఁ జెప్పనగు.

ఇదికాక మరియొక విశేషము. రాయల కాలములో గొప్ప కవులలో నొకఁ డగు ముక్కు తిమ్మనార్యుఁడు, తాను రచించి కృతయిచ్చిన పారిజాతాపహరణములో నీ కృష్ణరాయని గుఱించి,

క. “శ్రీవేంకటగిరిశల్లభ, సేవాపరతంత్రహృదయ చిన్నమదేవీ
జీవితనాయక కవితా, ప్రావీణ్యఫణీశ కృష్ణరాయమహీశా.”

అని ప్రాసియున్నాఁడు. “కవితాప్రావీణ్యఫణీశ” అను విశేషణమును బట్టి కృష్ణరాయఁడు కవిత్వమం దతి సమర్థుఁ డని యూహింపవచ్చును.

ఇతఁడును ప్రత్యాశ్వాసాంతమందును నైషధకారకుఁ డగు శ్రీహర్షుని వలె తాను రచించిన ట్లాక్కొక పద్యమును వ్రాసియున్నాఁడు. “స్థితస్యగతి శ్చింతనీయా” అనున్యాయము ననుసరించి శబ్ద ప్రమాణ సిద్ధుఁడైన కర్తను బరిత్యజించి అనుమానాదులచేఁ గర్తృంతరమును సాధింప నుద్యమించుట సత్తర్కలక్షణముగాదు. అట్లయినచో భోజకృత మగు చంపూరామాయణము, కులశేఖరవర్మ విరచిత మగు తపతీసంవరణము, హాలాపరనామక శాలివాహనప్రణీత గాథా సప్తశతీ, శూక్రికవి రచిత మృచ్ఛకటికము మొదలగు వాని గతి యేమగును ? మహిపాల కులైన వారిలో చెప్పనికి గ్రంథకరణ సామర్థ్యము లేదనినచో నీపూర్వోక్తగ్రంథము లన్నియుఁ దమ తమ యాస్థానపండితులు రచించి యాయాయీ రాజుల పేరుబెట్టి నా రనవలయును. ఇట్టివాడుక మన వారిలో లేకపోలేదు. కాని, పైని చెప్పిన రాజు లందఱు గ్రంథరచనా సామర్థ్యము గలవారని ప్రమాణాంతరములచే సత్యముగాఁ దెలియనచ్చుచున్నది. అంత ప్రాచీనులైనవారి గ్రంథ కర్తృత్వము తథ్యమని మన మొప్పుకొనినచోఁ బ్రబలతర లేఖన ప్రమాణవిదిత సర్వవృత్తాంతుఁడు నవీనుఁడు వాస్తవచరిత్రాంశములచేఁ బూర్ణముగఁ దెలియఁబడినవాఁడైన కృష్ణరాయని గ్రంథకర్తృత్వమును మనమేల యొప్పుకొనఁ గూడదు ? ఇట్టి వాదివిప్రతిపన్నాంశములు కేవలము “విద్యావివాదాయ” అనునట్లు వివాదాధ్యాసితములుగావున తుషావహాసన కల్పంబగు నీ ప్రసంగమునుండి విరమించుచున్నాఁడను.

+ ❧ బుధవరుల కొకవిజ్ఞప్తి. ❧ +

పాఠకమహాశయులారా ! చెన్నపురీనివాసులును మాస్త్రియమిత్తులు నగు వావిళ్ల వేంకటేశ్వరులుగారు నే నేమో విశేషజ్ఞుఁడననుకొని యీ యాముక్త మాల్యద కుపోద్ఘాతము వ్రాయునట్లు నన్నుఁ బురికొల్పిరి. ఇంతవఱకు నముద్రితము లైన సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములను ముద్రించి, వారు లోకమున కొనరించుకొన్న మహోపకారమును దలంచి యిట్టి లోకోపకర్తల కొకపాటి తోడ్పాటు గావించుటకు దైవవశమున నిన్నాళ్లకు నాకు లభించిన యీమంచియవకాశమును బోఁ

గొట్టుకొనుట కిష్టములేక సేతురచనోద్యత చిక్తోడన్యాయము నవలంబించి తగిన యధికారము లేనివాడనైన నీపనికిఁ బూనుకొంటి. దినమంతయుఁ గళాశాలాధ్యాపన కర్తవ్యమైన యుండుటఁజేసి చాలినంత యవకాశము లేకపోవుటచే రాత్రులయందుఁ గొంతమట్టుకు శనై శ్చరాదిత్యవారములయందు మఱికొంతమట్టుకు వ్రాసి యెట్టెట్టరెండుమాసములకు ముగించఁగలిగితి. నాచే నైనంతమట్టుకు గొన్ని కొన్ని యంశములను విమర్శించి వ్రాసితని. కాలము చాలదు. స్థలితములు మెండుగ నుండు నని నాభయము. ఇట్టి ప్రోథ ప్రబంధమును నే నెన్నఁడు విమర్శించి యుండలేదు. ఇదియే నాకు బ్రథమము. కావున, నాయందు దయనుంచి నాతప్పులను తీమించి యొప్పులను గ్రహించుటకు మిమ్ము వేడుకొనుచున్నాఁడను.

ఈవ్యాసలేఖనమందు శ్రీయుత గాడిచెర్ల - హరి సర్వోత్తమ రావుగారు, మ. రా. శ్రీ. చిలుకూరి వీరభద్ర రావుగారు వ్రాసిన గ్రంథములు నాకనల్పమయిన సహాయము నాచరించినవి గావున వారికిని, నన్నీవిషయమునఁ బోతా హ ప అ చి న మాప్రియమిత్తు లగు మ.రా.రా.శ్రీ. గురజాడ.అప్పారావుపంతులు బి. ఏ. యఫ్. యం. యూ. గారికిని నా సతితతులు.

ఇట్లు విన్నవించు భవద్విధేయుఁడు

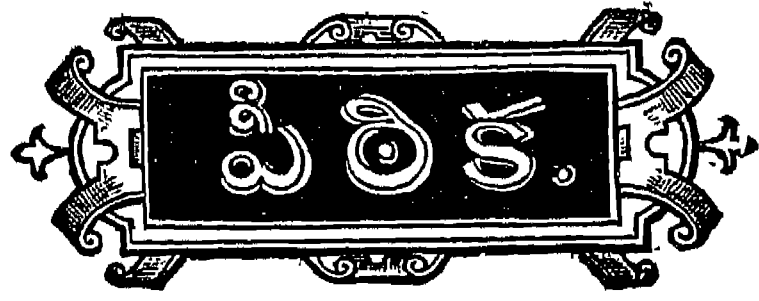
మేడేపల్లి. వేంకటరమణాచార్యులు

విజయనగరము.

4 నవంబరు, 1914

విజయనగర మహారాజ సంస్థాపితాంక్లేయ పాతశాలా సంస్కృతోపాధ్యాయుఁడు.

ఈ గ్రంథమునందు ముఖ్యవిషయ మాముక్తమాల్యదను శ్రీరంగనాయకులు పెండ్లియాడుట యగుటంజేసి దీనికి గ్రంథకర్త యిడిసనామ మాముక్తమాల్యద యని యుండిన నాయమతండ్రి యగు విష్ణుచిత్తునియొక్క చరితమే యతిశయముగా వర్ణింపం బడియున్నది గాన లోకులు దీనిని విష్ణుచిత్తీయమని వాడుచుందురు. మరియు దీని నాలవయాశ్వాసమునఁ బ్రసంగసంగతిచేత యామునాచార్యుని చరిత మంతయు వక్కాణింపఁబడినది. వీరు వైష్ణవమతమున కాచార్యులు. ఈ విషయమునుబట్టి యిది వైష్ణవుల కాదరణీయమైన గ్రంథమని చెప్పవలసి యున్నను గవితాచమత్కృతిచేత నెల్లపండితులమనంబు లను స్వాయత్తములు కావించుకొనుచున్నది. దీనియాశ్వాసాంతము లందుఁ గర్ణాటక దేశాధిపతిగా నున్న శ్రీకృష్ణదేవరాయఁడు దీని రచించినట్లును అతనిసభయం దష్టదిగ్గజములని బిరుదు వహించి యున్న యష్టకవులలో నాంధ్రకవితాపితామహుం డని నుతికెక్కిన యల్ల సాని పెద్దనగారు రచించినట్లు సంప్రదాయజ్ఞు లైనపండితులు వాడు కొనుచున్నారు. ఈ కృష్ణదేవరాయనివంశానుక్రమణికను దెలుపు పద్యము లీగ్రంథముమొదట నున్నవియు నభిన్నములుగా నుండుట పండితుల వాడుకకుఁ గొంచెము నిదర్శనముగా నున్నది. దీనికిఁ బూర్వ పండితులు రచించిన టీకలు పెక్కులుండిన నొకటియైనను మొదట నుండి కడవఱకు నేకరూపముగా నుండునది కాదు. అవియును లభిం చుట యరుదు. మూలమును లేఖకప్రమాదాదులచేత నానావిధపాఠ ములుగా నుండెను. ఈ హేతువుచేతనే దీని నిదివఱ కెవరును ముద్రిం పఁ బూసరైరి. ఇట్టి యీ గ్రంథమును జాలినంత ప్రయాసపడి భిన్న

దేశపుస్తకములను దెప్పించి శక్యమైనవఱకు శోధించి యెల్లవారి
కిందులోనివిషయము సుగమ మగునట్లు రుచి యను నొకటిక వ్రాసి
దానితోడ ముద్రించినాడను.

తండయాళ్పేట,
చెన్నపురి. }

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రీలు.

శ్రీ రస్తు.

ఆ ము క్త మా ల్య ద

స వ్యాఖ్యాన ము.

ప్రీ రిక.

ఉ. శ్రీ కమనీయ హార మణిః • జెన్నుగఁ దానును కౌస్తుభంబునం
దాకమలావధూటియు నుదారతఁ దోఁపఁ బరస్పరాత్మలం
దాకలితంబు లైన తమయాకృతు లచ్చతఁ బైకి *దోఁప న
స్తోకత నందుఁ దోఁచె నన • శోభిలు వేంకటభర్తఁ గొల్చెదన్. 1

టీక. శ్రీకమనీయ హారమణిః - శ్రీ=లక్ష్మీయొక్క, కమనీయ=మనోహరం
బగు, హార = హారమందలి, మణిః = రత్న మనందు (నాయకమణియందనుట), చె
న్నుగఁ = ఒప్పునట్లు, తానును = వేంకటభర్తయును, కౌస్తుభంబునందుఁ = కౌస్తు
భమణియందు, ఆకమలావధూటియును = ఆలక్ష్మీదేవియును, ఉదారతఁ = అతిశయ
మాటచేత, తోఁపఁ = ప్రతిబింబింపఁగా, పరస్పరాత్మలందుఁ = ఒకరొకరిమనం
బులందు, ఆకలితంబు లైన = (ప్రేమాతిశయముచే) నిలిచిన, తమ = తమయిద్దఱయొ
క్క, ఆకృతులు = ఆకారములు, అచ్చతఁ = శరీరస్వచ్ఛతచేతను, పైకిఁ తోఁ
పఁ = ప్రకాశములుకొఁగా, అస్తోకతఁ = ఆధిక్యముచేత, అందుఁ = అరత్నము
లందు, తోఁచెఁ = కానవచ్చెను, అనఁ = అనునట్లుగ, శోభిలు = (లక్ష్మీతోఁ)
బ్రకాశింపుచున్న, వేంకటభర్తన్ = వేంకటేశ్వరస్వామిని, కొల్చెదన్ = సేవించెదను.

తాత్పర్యము. లక్ష్మీదేవియొక్క సుందర మగు హారమణియందు వేంకటేశుం
డును, నతనికౌస్తుభమం దాలక్ష్మీయం బ్రతిబింబింపఁగాఁ బరస్పరమనంబులందుఁ
ప్రేమాతిశయముచేత నిలిచియున్న తమయిద్దఱ యాకారములును శరీరము స్వచ్ఛ

మాటచేత బహిః ప్రకాశము లై యారతనములందుఁ గాననచ్చె నన్నట్లు పరిస్థితులను వేంకటేశ్వరుని సేవించెద ననుట.

ఇందు శ్రీమహావిష్ణువు లక్ష్మీయు నొండొరులనత్కన్ధస్థులములందుఁ నాయక రత్నములందుఁ బ్రతిఫలించినట్లు వర్ణించుటవలన నీప్రబంధమందు సుఖ్యమాఁగ మైన యాము క్తమాల్యదా రంగనాయకపరిణయసముచిత పరస్పరాభిముఖానిష్ఠి నిర్విగ్ధ్య మర్యాదచేతఁ దోచుచున్నది. ఈపద్యమందు శ్రీపతిలక్ష్మీదేవుల నిర్దళము నర్పించి పద్యారత మందు వేంకటేశ్వరునిమాత్రమే గ్రహించుటకు నభిప్రాయము. 'యతో హం స్తతో లక్ష్మీ' అనియు, 'విష్ణో రేషానపాయినీ' యనియును, 'వాగ్ధా విన సురస్యకా' అని యు, 'శ్రియం దేవీం నిత్యానపాయినీ' మనియు 'అనన్యా రాఘవేణ' హం భాస్కరేణ ప్రభాయథా' యనియు, 'అథో వా ఏష ఆత్మనో యత్పత్నీ' యనుశ్లోకము నివి మొదలగు ప్రమాణముల యర్థమును బర్యాయోచింపఁగా భగవంతునిదేహమును విడిచి లక్ష్మీ యుండ దని తెలియవచ్చుచున్నది. ప్రబంధముమొదటఁ దఱచుగా మగిని సిద్ధర్థము శార్దూలవిక్రీడితవృత్తము ప్రయోగించుట గలిగియున్నను నీగ్రంథకర్త యుత్పలమాలావృత్తము ప్రయోగించుటవలన నాము క్తమాల్యద యుత్పలమాలా సమర్థము చేయుటచేత భగవన్ముఖోల్లాసము కలిగినకథ రచింపఁగలవాఁడై తానును ముత్పల మాలికావృత్తరూప మైన వాక్కుసుమదామమును సమర్పించెనని తోచుచున్నది. మఱియు, తే.గీ. 'వేదముల కెల్ల నొంకొర మానెయైన, కిగణిం గృతులను నెల్ల ప్రకాశ మాది, గానఁ గవివరు లెల్లను దానిఁ దక్క, నితర విధంబు లిడచు నత్కన్ధుల మొదల' నన్నట్లు మహాకవి యగు నీగ్రంథకర్తచే శ్రీశబ్ద మీసత్కన్ధ మొదలగు ప్రయోగింపఁబడినది. కొనవర్లగణాదిశుద్ధులును గలవు. 'దేవతావాచకా శ్శబ్దా యేన భద్రాని వాచకాః, తే సర్వేనైన నిన్ద్యా స్సృష్టిర్లిపితో గణతోపి వా' యనునది ప్రమాణము. ఇదియునుంగాక దీనియందు విశిష్టేష్టదేవతానమస్కారరూపమంగళమును జేయఁబడినది. 'ఆశీ ర్నమస్క్రియా వస్తు నిర్దేశో వాపి తన్ముఖ' మనునది ప్రమాణము.

మ. సిరి నొక్కప్పుడు కన్మోటంగిహరి ద • జేర న్బ్రహ్మాంశును
ర్వరకు * న్వంచనఁ గూడఁ గాఁ గలుగు భాన్వచ్చంద్ర శాలాసరం
పర లయ్యెన్బట పైన యెవ్వని ఫణాపజ్జు ల్భజింతు న్నిరం
తరముం దాంతుని నయ్యనంతుని నతీతబ్రహ్మకల్పాంతునిన్. 2

టీ. పటపైనయెవ్వనిఫణాపంక్తుల్ - పటపైన = విశాలములగు, ఎవ్వని = ఏ శేషునియొక్క, ఫణాపజ్జుల్ = పడగలబంతులు, హరి = విష్ణుమూర్తి, ఒక్కప్పు

* వేడుకఁ గూడఁ గాఁ.

డు=ఒక సమయమున, సిరిక్=లక్ష్మిని, కన్మొఱంగి=కిరుంచి, తక్=తన్ను, చేరక్=కదియఁగా, ప్రహర్షించు=కడుఁబ్రీతినొంచుచున్న, ఉర్వరశక్=భూమికి, ని. 'ఉర్వరా సర్వసస్యాధ్యా' యని యమరము, వంచనక్=వంచనచేత, కూడఁగాక్=పొందఁగా (గుప్తక్రీడఁ జేయునిమిత్త మనుట), కలుగు=సిద్ధించినట్టి, భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న, చంద్రశాలా=ఉప్పరిగలయొక్క, పరంపరలు=గుంపులు, అయ్యెన్=అయెనో, దాంతుక్=ఇంద్రియనిగ్రహము గలయట్టియు, అతీత=అతిక్రమింపఁబడిన, బ్రహ్మకల్పాంతునిక్=బ్రహ్మప్రళయములుగల, అయ్యనంతునిక్=ఆశేషుని, నిరంతరముక్=ఎల్లప్పుడును, భజింతుక్=కొల్పెదను. ని. 'చంద్రశాలా శిరోగృహమ్' అనియు, 'శేషో నన్తః' అనియు నమరము.

తా. ఎల్లప్పుడును, ద న్నెడఁబాయకుండెడిలక్ష్మిని స్వామి యొక సమయమున మఱుఁగుపటిచి కదియఁగా నాశ్రీహరితో గుప్తక్రీడ సేయఁదలఁచినభూదేవికి నెవ్వని యొక్క విశాలంబు లైనపడగలు మేడలచాల్లాయెనో, నిత్యుడై యింద్రియనిగ్రహము గలవాడైనయాశేషుని నిరంతరమును సేవించెద ననుట.

సీ. ఖ నట త్వయోబ్ధి వీఁత్య రసాతలాన్యోన్య,
పిండికృతాంగ భీతాండజములు
ధృత కులాయార్ధ ఖండిత సమిల్లవ రూప,
చరణాంతికభ్రమ త్తరువరములు
ఘన గుహా ఘటిత ఝాంకరణ లోకైక ద్వి,
దుందుభీకృత మేరుమందరములు
చటుల ఝంపాతరస్వ నగరీ విపరీత,
పాతితాళాకోణపరిబృథములు

తే. ప్రబలతర బాడబీకృతేరమ్మదములు
భాస్వరేరమ్మదీకృత బాడబములు
పతగ సమాత్పతత్ర ప్రభంజనములు
వృజనితూలౌఘములఁ దూల విసరుఁగాత.

వి

టీ. ఖనటత్...జములు - ఖ=అక సమందు, నటత్=అడుచున్న, పయః=ఉదకముగల, అబ్ధి=సముద్రములయందు, వీత్య=చూడఁదగిన, రసాతల=పాతాళ మందు, అన్యోన్య=ఒకటితోనొకటి, పిండికృత=ముద్దలుగాఁజేయఁబడిన, అంగ=అవయవములు గలవై, భీత=భయపెట్టఁబడిన, అండజములు=సర్పములుగలవియు (అనఁగా గరుడని యొక్కలగాలిసోకుటచేత సముద్రమునందలి నీళ్ల కాశమున కెగసి

పోగాఁ బాతాళద్వారము బట్టబయలై కనుపడఁగా నచట సాములు తమనుఁ బక్షి
రాజగు గరుత్మంతుఁడు నిత్యశత్రుఁడౌచేత భయపడి యొండొరులఁ గఱచికొని
ముద్దలుగా నణఁగి యుండె ననుట), ధృత...చరములు-ధృత=ధరింపఁబడిన, నూనాయా
ర్థ = గూఁటికొఱకు, ని. 'కులాయో నీడ మస్త్రీయామ్' అని యమగము. ఘండిత=
విఱువఁబడిన, సమిత్ = సమిధలయొక్క, లవ=తుంటలయొక్క, యాప = ఆకా
రములుగల, చరణ = (గరుడుని) పాదములకు, అంతిక=సమీపమును, భ్రమత్ =
తిరుగుచున్న, తరువరములు = పెనుమాఱులు గలవియును, (అనఁగా తెక్కలగాని
చేత గొప్పమాఱులు పెల్లగిలి యతనిపాదములవెంబడి నీసుడి గొనిపోగా గరుత్మం
తుఁడు పక్షి యగుటంజేసి గూఁటినిమిత్తమై కాళ్ల నిఱికికొనిపోవునన్న కట్టియలనఁజె
గన్పట్టెననుట, ఘన...రములు - ఘన=గొప్పలైన, గుహ = గుహలయందు, ఘటిత=
చేర్పఁబడిన, ఝాంకరణ = ఝాంకారముచేత, లోక = లోకములను, ఏక=ముఖ్య
ముగా, ద్విదుందుభీకృత=రెండుభేరులు గాఁజేయఁబడిన, మేనుమందగములు - మేను
మందరపర్వతములుగలవియును, (అనఁగా తెక్కలవాయువులు పర్వతగుహలలోఁ
బ్రవేశింపఁగా నప్పుడా పర్వతములు, మారు మొరయ లోకముల కెల్ల వినఁబడునట్లు
శబ్దించు రెండుదుందుభులొయని తోచుచున్నవనుట.), చటుల...డములు - చటుల=
చంచలమగు, ఝంపా = సుడియుటయొక్క, తరః = వేగముచేతను, స్వ = తమ
యొక్క, నగరీ=పట్టణములనుండి, విపరీత = వ్యత్యస్తమగునట్లు, పాతిత-త్రోయఁ
బడిన, ఆశాకోణ=దిక్కోణములయొక్క, పరిబృహములు=ప్రభువుగలవియు, (గాడ్పు
లు వేగముగా వिसరుటచేతను దిక్కులయొక్కయు మూలలయొక్కయుఁ బాలకులు
తమతమపట్టణములయందు నిలుచుటకు వలనుగాక త్రోవునడి మఱియొకదిక్కునను
వేలువేఱఁబఱిచి రనుట), ప్రబల...ములు-ప్రబలతర=మిక్కిలి ప్రబలములగు, బాడనీ
కృత=బడబాగులుగాఁ జేయఁబడిన, ఇరవ్వుదములు=మెఱుపులుగలవియు, (మేఘ
ములతోడ మెఱుపులను మింటినుండి సముద్రములలోనఁ గూలఁ ద్రోయుననుట.), భా
స్వర...బములు - భాస్వర = ప్రజ్వలించుచున్న, ఇరవ్వుదీకృత = మెఱుపులుగాఁ
జేయఁబడిన, బాడబములు=బడబాగులుగలవియు, (సముద్రములయందలిబడబాగు
లను మింటి కెగయఁజిమ్ము ననుట.), ఇట్టిదైన, పతగసమాగ్రీ-పతగ = పతాకము,
సమాగ్రీ = ప్రభు వగుగరుత్మంతునియొక్క, పతత్త్ర = తెక్కలవలని, ప్రభంజన
ములు = వాయువులు, వృజిన = పాపము లనియెడి, తూల = దూదిపింజెలయొక్క,
ఓఘములక = గుంపులను, తూలక = తూలిపోవునట్లు, వिसరుఁగాత = వీచుఁగావు
త. అట్టిమహాబలముగల గరుత్మంతుని తెక్కల వలని గాడ్పులు నాపాపము లని
యెడు దూదిపింజెలను జెదరిపోవునట్లు వీచుఁగాక యని గ్రంథకర్త ప్రార్థన సేయు
చున్నాఁడు.

ఉ. పూని ముకుందు నాజ్ఞగనుఃబామ్మనె కాంచి యజాండభాండముల్
వానను మీదఁ బోవ నడవ న్గొనెఁ దన్నన నగ్రనిశ్చల
త్వానుచలత్వనిష్ఠలె సమస్తజగంబుల జాడ్యచేతనల్
గా నుతి కెక్కుసైన్యపతి • కాంచనవేత్రము నాశ్రయించెదన్. 4

టీ. ముకుందునాజ్ఞ = నారాయణునియాజ్ఞను, కనుబామ్మనె = భూసంజ్ఞ చే
తనే, కాంచి = గ్రహించి, పూని = ప్రయత్నపడి, అజాండభాండముల్ - అజాండ =
బ్రహ్మాండము లనియొడు, భాండముల్ = కుండలను, వానను = రూపుగలవిగాఁ జేయు
కొఱకును, మీదఁ = ప్రళయమందు, పోవనడవఁ = పోవునట్లడచుకొఱకును, త
న్నుఁ = తన్ను (అనఁగా వేత్రము ననుట), కొనె ననఁ = గ్రహించె ననఁగా, అగ్ర
నిశ్చలత్వానుచలత్వనిష్ఠలె - అగ్ర = తనచివరయొక్క, నిశ్చలత్వ = కదలకుండుట
యొక్కయు, అనుచలత్వ = కదలుటయొక్కయు, నిష్ఠలె = నియమములే, సమస్త
జగంబుల = ఎల్లజగత్తులయొక్క, జాడ్యచేతనల్ - జాడ్య = లయ మొందుటయు,
చేతనల్ = తెలివొందుటయును, కాఁ = కాఁగా, నుతికెక్కు = స్తుతింపఁబడుచున్న,
సైన్యపతి = సేనానాయకుని (విష్వక్సేనుని) యొక్క, కాంచనవేత్రముఁ = బంగారు
బేత్రమును, అశ్రయించెదన్ = భజించెదను.

తా. విష్వక్సేనుఁడు భగవత్కార్య భూర్వహుఁడు గనుక భగవదభిప్ర
యానుగుణముగ లీలావిభూతి యగు ప్రపంచమునకు స్థితిసంహారములఁ గావింపఁబూ
నఁగాఁ గులాలదండము ఘటాదులకుఁ గారణ మైనట్లే విష్వక్సేనుని వేత్రము బ్రహ్మాం
డములకుఁ గారణ మైన దనియు నా వేత్రాగ్రము గదలనియపుడు లోకవ్యాపారము
లేదనియుఁ గదలినప్పుడు లోకవ్యాపారము గల దనియును భావము.

మ. హరి పూరింపఁ దదాస్య మారుత సుగంధాకృష్టమై నాభిపం
కరుహక్రోడమిళిందబృంద మెదు తెఱక్కం దుష్క్రియాపంకసం
కరదైత్యానుపరంపరం గముచు రేఖం బొల్చురాకానిశా
కరగౌరద్యుతి పాంచజన్య మొనఁగుం • గళ్యాణసాకల్యమున్. 5

టీ. హరి = నారాయణుఁడు, పూరింపఁ = ఒత్తఁగా, తదాస్యమారుతసు
గంధాకృష్టమై - తత్ = అహరియొక్క, అస్య = ముఖమందలి, మారుత = వాయువు
యొక్క, సుగంధ = పరిమళముచేతను, అకృష్టమై = అకర్షింపఁబడినవై, నాభిపంక
రుహక్రోడమిళిందబృందము - నాభి = పొక్కిలియందలి, పంకరుహ = పద్మముయొ
క్క, క్రోడ = మధ్యమందలి, మిళింద = తుమ్మెదలయొక్క, బృందము = సమూ
హము, ఎదు తెఱక్కఁ = ముఖమారుతమున కెదులు రాఁగా, దుష్క్రియాపంక

సంకరదైత్యాసుపరంపరఁ - దుష్క్రియా = దుష్కార్యములవలన, సంక - పాపములతోడ, సంకర = కూడుకొన్న, దైత్య = రాక్షసులయొక్క, అసు = ప్రాణములయొక్క, పరంపరఁ = పంక్తిని, కముచు = ఆకర్షించెడు, ఖలు - రీతిచేతను, పొల్చు = ఒప్పుచున్న, రాకొనిశాకరగౌరద్యుతి - రాకొ = పున్న సునాటి, నిశాకర = చందురునివలె, గౌర = ధవళ మగు, ద్యుతి = కాంతి గల, పాంచజన్యము - హరిశంఖము, కల్యాణసాకల్యముఁ - కల్యాణ = మంగళములయొక్క, సాకల్యముఁ = సమృద్ధిని, ఒసఁగుఁ = ఇచ్చును.

తా. శ్రీపతి పాంచజన్యమును బూరించు నప్పు డాహారిముఖనాయువు దైత్య సుగంధము గలిగి వాసించుటవలన నాభీకమలమం దున్న తుమ్మెదల గుం ప చ్చేటను వదలి యక్కమలవాసనకంటె మిగుల సొగయఁజేయు ముగముతావి కగమునున్న ప్పడు శత్రుజనంబుల హృదయ విదారణం బగు నాదంబునకుం బొ దగు శిలఖలు గుట్టు లగు రక్కసుల మలీమసంబు లగునసువులఁ బీల్చుచున్నట్లే యున్న క్షుణ్ణుడనని భావము. అట్టి శ్రీవిష్ణునిచేతిలో నుండెడిపాంచజన్య మనుశిలఖము నూరు గుంఘారము లగుమంగళముల నిచ్చుచుండును.

మ. ప్రతతోర్ధ్వాధరభాగ పీఠ యుగళీ * భాస్వత్స్పరు స్తంభ * సంస్థితః దీండ్రించెడుజాళువా మొసలివా * దీప్తార్చిగాఁ గజ్జలాన్వితధూమాసిత రేఖ పై యలుగుగా * విజ్ఞానదీ పాంకురాకృతి నందం బగునందకం బఘలతా శ్రేణిచ్ఛిదం జేయుతఁ. 6

టీ. ప్రతత = విస్తీర్ణములగు, ఊర్ధ్వాధరభాగ = మీఁదిక్రిందప్రదేశములయందలి, పీఠ = పీఠములయొక్క, యుగళీ = ద్వంద్వమునందు, భాస్వత్ - ప్రకాశించెడి, త్స్పరు = పిడికిటిపట్టనియెడు, స్తంభ = కంబమంగు, సంస్థితఁ = ఉన్మిచేతను, దీండ్రించెడు = వెలుంగుచున్న, జాళువా = స్వర్ణమయమైన, మొసలివా - మకరవక్త్రమును, ఖడ్గాంగవిశేషము. దీప్తార్చిగాఁ - దీప్త = ప్రజ్వరిల్లుచున్న, అర్చిగాఁ - బావలగాఁగా, 'ని. అర్చి హేతి శ్చిఖా స్త్రీయా' మని యమరము. పైయలుగు = ముని, కజ్జలాన్వితధూమాసితరేఖగాఁ - కజ్జల = కాటుకతో, అన్విత = కూడికొనిన, ధూమ = పొగయొక్క, అసిత = నల్లనైన, రేఖగాఁ = గీటుగాఁగా, (ఇచ్చట సర్వద్రుమములనన్వయము.), విజ్ఞానదీపాంకురాకృతిఁ - విజ్ఞానదీప = జ్ఞానదీపముయొక్క, అంకుర = మొలకయొక్క, ఆకృతిన్ = ఆకారములచేతను, అందరబగు = సుందరమైన, నందకంబు = విష్ణుఖడ్గము, అఘలతాశ్రేణిచ్ఛిదఁ - అఘ = పాపములనియడు, లతా

తీగలయొక్క, శ్రేణి = పంక్తులయొక్క, ఛిదక్ = ఛేదనమును, చేయుతక్ = చేయుఁగాత.

తా. నందక మనువిజ్ఞానదీపమునకుఁ బరుజు దీపస్తంభమనియును, బంగారు మొసలివాయి దీపకళిక యనియును, నలుగు దీపపుఁగొడి యనియును భావము.

ఉ. యాదవసార్వభౌమ భయదాయత బాహునియుక్తిఁ జేసి యెం
దే దనుజేంద్రసాశ్వపురః హేమమణీవరణంబు సంగతం
బై దివి నాత్మకంకణములం దొకకంకణ మయ్యె నట్టి కా
మోదకి మోదకీలితసముజ్జ్వలకల్పకమాల్యఁ గొల్చెదన్. 7

టీక. యాదవ...జేసి - యాదవ = యదువంశజులకు, సార్వభౌమ = రాజైన కృష్ణునియొక్క, భయద = భయంకరమైన, ఆయత = పొడవైన, బాహు = భుజము యొక్క, నియుక్తిఁజేసి = పనుచుటచేత (బాహువుచేఁ బ్రయోగింపఁబడుటవలన నని యర్థము.), ఎందేనిక్ = ఏయాకాశమందు సంచరించుచున్నగదయందు (ఇచట నపి శబ్దార్థకం బగునేని శబ్దమువికారమునకు వైకల్పికలోపం బని యెఱుంగునది.), దను... ణంబు - దనుజేంద్ర = రాక్షసవరుండైన, సాశ్వ = సాశ్వఁ డనువానియొక్క, పుర = పట్టణముయొక్క, హేమ = స్వర్ణమయమును, మణీ = రత్నమయమును నగు, వరణంబు = కోట, ని. 'ప్రాకారో వరణ స్సాల' యని యమరము. సంగతంబై = కలిసి కొన్నదై, దివిక్ = అంతరిక్షమందు, ఆత్మకంకణములందున్ - ఆత్మ = తనయొక్క, కంకణములందున్ = నలయములయందు, ఒకకంకణ మయ్యెన్ = కంకణ మాయెనో, మోదకీలితసముజ్జ్వలకల్పకమాల్యక్ - మోద = సంతోషముచేతను, కీలిత = కూర్చఁ బడిన, సముజ్జ్వల = ప్రకాశించెడు, కల్పక = కల్పవృక్షములయొక్క, మాల్యక్ = దండలుగల, అట్టికామోదకిక్ = అట్టివిష్ణుగదను, కొల్చెదన్ = భజించెదను.

తా. అనఁగాఁ దొలుత సాల్వుఁ డను రక్కసుఁడు కామగమన మైనతన పట్టణముతోఁ గూడ మధురానగరమందు వ్రాలి ప్రజాహింస గావించు నని రాఁగాఁ గృష్ణుఁడు కామోదకి యనుతనగద నాపట్టణముపైఁ బ్రయోగింపఁగాఁ గనకరత్న మయమైన యా నగరికోట యీకామోదకియందుఁ దొడిగిన కంకణములలోఁ దాను నొకకంకణమై కనుపట్టినది గాని బాధకము కాదాయెను. కావున సర్వశత్రు నిరాసకం బగునాకామోదకి మదీయశత్రునిరాసమునుం గావింపఁ గల దని యభి ప్రాయము.

చ. సిడికెడుకొనుఁ గొప్పఁ గని • ప్రేమఁ ద్రివక్ర సమాంగిఁ జేసి తేఁ
బిడి కెడుకొనుఁ గొప్పఁ బయిఁ • *బెచ్చుగుణంబును గంటినంచు నే

ర్పడంగ నిజత్రివక్రతయః • బాపంగ మృక్కైశు నానుమాల్కిషః
 జడిగొన నమ్మ లీనుహరి • శార్ఙ్గధనుర్గత గాచుః గావుతః . 8

టీక. పిడికెడుకాను = పిడికిటిలో నడచుచు, కాను = నడు
మును, కొప్పుకొ = ధమ్మిల్లమును, కని = చూచి, ప్రేమకొ = ప్రేమచేతను, త్రివక్రకొ =
(మూడువంకరలుగల) కుబ్జును, సమాంగిన్ = చక్కనిదానినిగా, చేసితి = చేసితివి.
ఏన్ = నేను, పిడికెడుకాను = పిడికిటి కడచున యగు లస్తకమున, కొప్పుకొ =
ధనురగ్రమును, పయిబెచ్చు = అధికతరమగు, గుణంబును = అట్టిత్రాళిని (కబ్బచ్చలము
వలన మంచిగుణ మనియు లభించుచున్నది.), కంటి నంచుకొ = పొందితి ననుచు, ఏర్ప
డగకొ = స్ఫుటమగునట్లు, నిజ = తనయొక్క, త్రివక్రతముకొ = మూడువంకరలు
గలుగుటను, పాపగకొ = పోగొట్టుకొనుటను, మొక్కెడునాకొ = మొన్నకున్న
దియో! యనగా, సుమాలిపైకొ = సుమాలి యనురాక్షసునిమీఁద, జడిగొనకొ = సంత
తధారగా వర్షించునట్లు, అమ్మలీను = బాణముల నీనెడు, హరిహరగ్రధనుర్లత = హరి
నారాయణునియొక్క, శార్ఙ్గ = శార్ఙ్గ మను పేరుగల, ధనుర్లత = తీగవంటివిల్లు,
కొంచుగావుతకొ = రక్షించుఁగాత.

తా. శ్రీపతి సుమాలీయను నాదిమరాక్షసునితో యుద్ధము చేయునప్పుడు శార్ఙ్గకోదండముయొక్క రెండుకొనలు నొకచోటికిఁ జేరునట్లు నారి కడి యుపద్రవ్యఁ గాఁ గృష్ణావతారమందుఁ గుబ్జను జూచి దీనికిఁ బిడికెడుకాను గొప్పనున్న దని దానిం జక్కనిదానిం జేసితివి నాకును బిడికెడుకాను గొప్పను విశేషించి గుణము నున్నది కాబట్టి నన్ను జక్కనిదానిం జేసి రక్షింపు మని శరవ్రయోగనమయమనిగు నెఱచు మైయావిల్లు మ్రొక్కుచున్నదో యన్నట్లుండెను.

చ. అడరుగళాస్రధారలు మహాముఖవాంతసుధాంబుధారలు

బొడ వగువహ్ని కీలములు • పొంగునుగాఁ బెట్టెడ త్యక్తోటికి

బెడిదపుగిన్నతో నెసరు • వెట్టినపెద్ద * పనంటివోలా నా

క్కుడువెస రాహుమస్తకముః • గొన్ననుదర్శన చేపుః గొల్చెదన్. 9

టీక. అడరు = ప్రస్ఫుటమగుచున్న, గళ = కంఠముయొక్క, అస్రధారలు = రక్తధారలు, మహాముఖ = వెడఁదనోరివలన, వాంత = వెడలఁగ్రక్కఁబడిన, సుధాబుధారలు = అమృతోదకధారలును, పొడవగు = దీర్ఘములగు, నహ్నికీలములు = అగ్నిజ్వాలలు, పొంగునుగా = ఎసటిపొంగునుగా, పెట = ఇతరమయిన, దైవ్యకోటికి = రాక్షససమూహమునకు, బెడిదపుఁగిన్నతో = తీక్షణోపముతో, ఎసగు

వెట్టిన పెద్దపనంటివోలెన్ = 'ఎసరెక్కించిన పెద్దకుండవలె, ఎక్కుడువెసన్ = అధిక వేగముచేతను, రాహుమస్తకమున్ = రాహు వనురాక్షసునిశిరమును, కొన్న = గ్రహించిన, సుదర్శనదేవున్ = విష్ణుచక్రమునుదేవుని, కొల్చెదన్ = సేవించెదను.

తా. తొల్లి రాహు వనురాక్షసుడు మాయచేత దేవతావేషధారియై యమృతము త్రాగునప్పుడు విష్ణుదేవుం డెఱింగి తనసుదర్శనముచే వానిశిరంబుఁ ద్రుంచినప్పుడు కంఠమునుండి వెడలెడు రక్తధార లడుగున మండెడుమంటలుగాను నమృతమును మ్రింగకమునుపే తునిసెను గావున నాయమృతము మఱల నోటఁ గ్రక్కుచుండ నదియె కుండపయిపొంగుగాఁ గానంబడుచుండెను గాన నప్పు డాశిరస్సు ప్రాయ్యమిఁద నెసరు పెట్టిన పెద్దపంటివలె నుండె నని భావము.

మ. అలపన్నిద్దఱుసూరులందును సముద్యల్లీలఁ గా పున్న వె
గ్గలపుందాపముఁ బాప నా నిజమనఁకంజాతసంజాతపుష్ప
ష్కలమాధ్వీకర్షురి న్మురారి సొగియంఁగాఁ జొక్కి ధన్యాత్ము తా
నిలపన్నిద్దఱుసూరులం దలఁతు మోక్షేచ్ఛామతిం దివ్యులన్. 10

టీక. అలపన్నిద్దఱుసూరులందును = ఆ ప్రసిద్ధులగుద్వాదశాదిత్యులయందును, (సూర్యమండలము నారాయణస్థాన మని శ్రుతిప్రసిద్ధము.) సముద్యల్లీలన్ = ఒప్పుచున్న విలాసముచేతను, కొపున్న వెగ్గలపుందాపమున్ = నివసించుటచే నైనయధికతాపమును, పాపనాన్ = పోఁగొట్టుటకొఱ కనునట్లుగా, నిజ = స్వకీయములగు, మనః = మనస్సులనియెడు, కంజాత = కమలములయందు, సంజాత = పుట్టినట్టియు, పుష్కల = సమృద్ధమగు, మాధ్వీక = మకరందముయొక్క, ఝురిన్ = ప్రవాహముచేతను, మురారి = హరి, సొగియంఁగాన్ = సుఖింపఁగా, చొక్కి = ఆనందించి, ధన్యాత్ముతా = కృతార్థులయిన, ఇలపన్నిద్దఱుసూరులన్ = భూమియందలి పన్నిద్దరైన యాళువారులను, దివ్యులన్ = దేవతామూర్తులగువారిని, మోక్షేచ్ఛామతిన్ = మోక్షభిలాష గల మనస్సుచేతను, తలఁతున్ = సంస్మరించెదను.

తా. నారాయణుడు సూర్యమండలమధ్యవర్తి యగుటంజేసి యాసూర్య సంబంధ మగుతాపమును బోఁగొట్టుకొనుటకై భూమియందుఁ బన్నిద్దతాళువారులై యవతరించినమహాత్ములమనఃపద్మములయందుఁ జేరి వసించి సుఖించె ననియును, పన్నిర్వురాళువారులు ద్వాదశాదిత్యులకంటెనుఁ బరిశుద్ధులయి తమయంతరంగములయందు నారాయణుని నిలుపుకొని యాస్వామిశరీరతాపము నడంచి సుఖపఱిచి తా మానందించువారనియును భావము. సలోత్పేక్ష.

వ. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబుఁ జేసి మున్నే కళింగదేశవిజిగీషామ నీషన్ దండెత్తి పోయి విజయవాటిం గొన్ని వాసరంబు లుండి శ్రీకా

కుశనికేతనుం డగునాంధ్రమధుమధను సేవింపం బోయి హరివాస
రోపవాసం బచ్చటఁ గావింప నప్పణ్యరాత్రచతుర్థయామంబున.

టీ. అని=ఇట్లు (ప్రియదేవతాప్రార్థనముఁజేసి), మున్ను=పూర్వము, ఏను=ఏను, కళింగదేశ=కళింగ మనుదేశముయొక్క, విజగీషా=విజయముఁ జేయఁజాలయు ననునిచ్చగతి, మనీషణ్=బుద్ధిచేతను, దండెత్తి పోయి=దండయాత్ర దిగి, విజయ నాటిక=బెజవాడయందు, కొన్ని వాసరంబు లుండి = కతిపయదినంబులు నిససి, శ్రీకౌకుశనికేతనుం డగు = శ్రీకౌకుశ మనియెడు పుణ్యక్షేత్రము గృహము గాఁగల, ఆంధ్రమధుమధనుని=తెలుఁగువల్లభరాయఁ డను పేరుఁగల హరిని, సేవింపఁ బోయి-
భజింప నేగి, హరివాసరోపవాసంబు = ఏకాదశీవ్రతరోపవాసము, అచ్చటఁ . . అ శ్రీకౌకుశమందు, కావింపణ్ = చేయఁగా, అప్పణ్యరాత్రచతుర్థయామంబునఁ = ఆపుణ్యమైన రాత్రియొక్క నాలుగవజామునంగు.

నీ. నీలమేఘముడాలు • డీలు సేయఁగఁ జాలు,
మెఱుఁగుఁజామనచాయ • మేనితోడ
నరవిందములకచ్చు • లడఁగించుజిగి హెచ్చు,
నాయతం బగుకన్న • దోయితోడఁ
బులుఁగురాయనిచట్టు • పలవన్నె నొఱఁబట్టు,
హొంబట్టుజలుగురెం • టెంబుతోడ
నుదయార్కబింబంబు • నొఱపు విడంబంబు,
దొరలంగ నాడుకొ • స్తుభముతోడఁ

తే. దమ్మికే లుండఁ బెఱకేల • దండ యిచ్చు
లేము లుడిపెడులేఁజూపు • లేమతోడఁ
దొలఁకుదయఁ దెల్పుచిఱునవ్వు • తోడఁ గలఁ ద
దంధ్ర జలజాక్షుఁ డిట్లని • యాన తిచ్చె.

12

టీ. నీలమేఘముడాలు = నల్లని మేఘములకొంతిని, డీలు సేయఁగఁ = బల పీనముగాఁ జేయుటకు, చాలు=సమర్థమగు, మెఱుఁగుఁజామనచాయ=నిద్రమ నిగ నిగలాడుచామనచాయగల, మేనితోడఁ=శరీరముతోడను, అరవిందముల=తామర పువ్వులయొక్క, కచ్చులు=గర్వములను, అడఁగించు=తక్కువ సేయు, జిగిణ్=కొంతి చేతను, హెచ్చు = అతిశయించుచున్న, అయతం బగు = నిడువాలికియగు, కన్న దోయితోడఁ = నేత్రయుగళముతోడను, పులుఁగురాయనిచట్టుపలవన్నె = పక్షి

ద్రుఁడగుగరుత్మంతునిఁజెక్కలవర్ణమును, ఒఱబట్టు=ఒటియికఁజేసెడు, హొంబట్టు=బంగారుపట్టుగలిగిన, జిలుఁగు=సన్నపునేతగల, రెంఁటెంబుతోడఁ = వస్త్రముతోడను, ఉదయార్కబింబంబు = బాలసూర్యబింబముయొక్క, ఒఱపు = ఒప్పిదముయొక్క, విడంబంబు=సామ్యమును, తొరలంగ నాడు=తూలనాడెడు, కౌస్తుభముతోడఁ=కౌస్తుభ మనియెడుగత్నముతోడను, తమ్మికేలుండఁ = పద్మముఁబట్టినహస్తమటుండఁగా, పెఱకేలఁ=ఇతరహస్తముచేతను, దండయిచ్చు=కైదండ యిచ్చెడు, లేములుడిపెడు=దారిద్ర్యధ్వంసక మగు, లేజూపు=లేతచూపుగల, లేమతోడఁ=తరుణి యగులక్ష్మీదేవితోడను, తొలకు=తరంగితమగు, దయఁ=కృపను, తెలుపు=ఎఱిఁగించెడు, చిఱునవ్వుతోడఁ=మందస్థితముతోడను, కలఁ=స్వప్నమందు, తదండ్రజలజాక్షుఁడు = ఆల్ల తెలుఁగునల్లభరాయఁడు, ఇట్లని = వక్ష్యమాణప్రకారముగా, అనతిచ్చెఁ=సెల వొసంగెను.

తా. గ్రంథకర్త నిద్రించుచుండఁగా స్వప్నమందు నల్లనిశరీరచ్ఛాయగలిగి, తామరతేకులం దిరస్కరించెడుకన్నులు గలిగి, యురంబునం గౌస్తుభమాణిక్యంబు గలిగి, తనపార్శ్వమందు నిలిచి లక్ష్మీదేవి యొకచేతఁ గమలంబును, రెండవచేతఁ దనహస్తంబునుం గీలించి యుండఁ జిఱునగవులయందే తనకుం గలదయ దెలియుచుండ నాయాండ్రనల్లభస్వామి కనుపడి ముందు చెప్పఁబోవురీతిని పలికెనని భావము.

సీ. పలికి తుత్ప్రేక్షోపమల జాతిపెం పెక్క,
రసికు లౌ నన మదాలసచరిత్ర
భావధ్వనివ్యంగ్య* నేవధి గాఁగఁ జె,
ప్పితివి సత్యావధూ*ప్రీణనంబు
శ్రుతిపురాణోపసం*హిత తేర్చి కూర్చితి,
సకలకథాసార*సంగ్రహంబు
శ్రోత్రఘుచ్ఛటలు *వి*చ్ఛుగ రచించితి సూక్తి,
నైపుణిజ్ఞాన చిం*తామణికృతి

తే. మఱియు రసమంజరీముఖ్య*మధురకావ్య
రచన మెప్పించికొంటి గీ*ర్వాణభాష
నంద్రభాష యసాధ్యంబె*యందు నొక్క
కృతి వినిర్మింపు మిఁక మాకుఁ • బ్రియము గాఁగ.

టీ. ఉత్ప్రేక్షోపమలక్ = ఉత్ప్రేక్షాలంకారము చేతను, నుపమాలంకారము చేతను, జాతి=స్వభావోక్తిచేతను, పెంపెక్క=అతిశయించునట్లు, రసములు=రసజ్ఞులు, జౌననక్ = ఒప్పుకొనునట్లుగా, మదాలసచరిత్రక్ = మదాలసచరిత్ర యను ప్రబంధమును, పలికితివి = రచించితివి. భావ...గాఁగక్ = భావ=అభిప్రాయమునకును, ధ్వని=ధ్వనులకును, వ్యంగ్య=వ్యంజనావృత్తికిని, నేనధిగాఁగక్ = నిశ్చేపము అగునట్లు, సత్యభామాపరిణయ మనుప్రబంధమును, చెప్పితివి=వచించితివి. శ్రుతి=వేదములు, పురాణ=పురాణములును, శాసనసంహితలు=పాంచరాత్రాగమాదులలో విష్వక్సేనసంహిత మొదలగువానిని, ఏర్పి=భోధించి, సకల కథాసారసంగ్రహంబుక్ = సకలకథాసారసంగ్రహ మనుగ్రంథమును, కూర్చితివి=అనుకూలపఱిచితివి. శ్రోతృ=వినియెడువారియొక్క, అను = సానములయొక్క, ఛటలు=సమూహములు, విచ్ఛగక్=విచ్ఛిపోవునట్లు, నూక్తిసేపుణీ=భాషాచాతుర్యముచేత, జ్ఞానచింతామణిక్తిక్=జ్ఞానచింతామణి యనియడు ప్రబంధమును, గనించితివి=చేసితివి. మఱియుక్ = ఇంకను, రసమంజరీ = రసమంజరీ యనుగ్రంథము, ముఖ్య = మొదలగు, మధుర = మనోహరము లగు, కౌవ్య = కౌవ్యములయొక్క, రచనక్=కూర్చుటచేతను, గీర్వాణభాషక్=సంస్కృతభాషయందు, ముప్పించుకొంటివి=మెప్పువడసితివి. ఆంధ్రభాష=తెలుఁగుభాష, ఆసాధ్యంబె=(నీను) సాధ్యంబని యదియా, అందుక్=ఆయాంధ్రభాషయందును, మాకుక్, ప్రయముగాఁగక్=అనుభవమగునట్లు, ఇంక నొకకృతి వినిర్మింపుము=ఇంక నొక్క గ్రంథము రచింపుము.

తా. ఎల్ల భాషలకును దల్లి యగుసంస్కృతభాషయందు మదాలసచరిత్ర, సత్యభామాపరిణయము, సకల కథాసారసంగ్రహము, జ్ఞానచింతామణిక్తియును, రసమంజరీ మొదలగుశృంగారకౌవ్యములు రచించిననీకు నాంధ్రభాష యసాధ్యము కాదు గావున నాయాంధ్రభాషయందును మాకుఁ బ్రయ మగునట్లొక్క ప్రబంధము రచియింపు మని తెలుఁగువల్లభరాయఁడు పలికె నని భావము.

ఉ. ఎన్నినుఁ గూర్తు నన్న విను * మే మును దాల్చినమాల్య మిచ్చున
ప్పిన్నది రంగమం దయిన * పెండిలి సెప్పుము మున్ను గొంటి మే
వ న్ననదండ యొక్క మగ * నాఁ డిడ నేను దేలుంగురాయఁడక్
గన్నడరాయ యొక్కదువ * గప్పు ప్రియాపరిభుక్తభాక్తధక్. 14

టీ. ఎన్నినుక్=ఎనిన్ను, కూర్తు నన్నక్=కూర్తు నంటివేని, వినుము. ఏక్=నేను, మును=ముందుగా, తాల్చిన=ధరించిన, మాల్య మిచ్చు=దండము సమర్పించిన, అప్పిన్నది=అచిన్నది (చూడికుడు త్తనాంచారసుట), రంగమంబుక్=ప్రేరింగమము, అయిన=చేసికొనిన, పెండిలి=వివాహమును, చెప్పుము=రచింపుము. మున్ను=పూర్వ

మందు, ననదండ=పుష్పమాలికను, ఒక్కనుగవార డిడక=ఒక్కపురుషుఁ డీఁగా,
ఏవక=అసహ్యతచేతను, కొంటిమి = గ్రహించితిమి. నేను, తెలుంగురాయఁడక=
తెలుంగువల్లభరాయఁడను, కన్నడరాయ = ఒక్కర్ణాటరాజా! ప్రియాపరిభుక్తభాక్కు
ధక-ప్రియా=ప్రియురాలిచేతను, పరిభుక్త=తెస్సగా ననుభవింపఁబడినమాల్యమును,
భాక=పొందినరంగమన్నారు స్వామియొక్క, కధక=కథచేతను, అక్కొదువక=
అట్టితక్కువను, కప్పము=అచ్చాదింపుము.

తా. శ్రీరంగనాయకాద్యర్చ్యవతారములలో నేయర్చ్యవతారము నహిం
చిన నిన్ను నాగ్రంథమునందుఁ గూర్తు నంటివేని వినుము. నేనును పూలదండలను
దొలుతఁ దానే ధరించి పిమ్మట నవి నాకు సమర్పించినచిన్నది యగుచూడికుడుత్త
నాంచా రనియెడుపొలఁతియు శ్రీరంగమందుఁ బెండ్లాడినకథను జెప్పు మనియును,
పూర్వము కృష్ణావతారమందు నొకపురుషుఁ డగు మాలాకౌరుఁ డొసంగిన పుష్ప
మాలికను మే మిష్టము లేక గ్రహించియున్నాము గావున నట్టికొఱఁత దీటునట్లు
ప్రియురాలు మున్ను దాననుభవించి పిదప నొసంగఁగాఁ బ్రీతిచేత గ్రహించి యా
దండను బూనుకొన్నవార డగు రంగమన్నారులకథఁ జెప్పు మనియును, దానివలనఁ
గాని పురుషుడత్త మాల్యధారణ మనుపొచ్చెము నదల దనియును భావము.

మతాంతరమందు మగవార డన్నయెడ విష్ణుచిత్తుం డని యన్వయించి తత్సమర్పి
తమాల్య మిష్టములేక గ్రహింపఁబడినట్లును, అక్కొఱఁతను బ్రియాపరిభుక్తభా
క్కుధచేత నాచ్చాదింపు మనిన ట్లూహించినవిధంబునం గానఁబడుచున్నది.

ఆ. తెలుఁ గ దేల యన్న • దేశంబు దెలుఁ గేను

దెలుఁగువల్లభుండఁ • దెలుఁ గొకండ

యెల్లనృపులు గొలువ • నెలుఁగవే బాసాడి

దేశభాషలందుఁ • దెలుఁగు తెస్స.

15

టీ. తెలుఁగ దేలయన్నక=తెనుఁగుకౌవ్య మేలయంటివేని, దేశంబు=నేనివ
సించియున్న దేశము, తెలుఁగు=తెలుఁగుది, ఏను=నేను, తెలుఁగువల్లభుండక=తెలుఁగు
రాయఁడను, తెలుఁగొక్కటియే, (అనఁగా నది వింత గా దనుట). ఎల్లనృపులు
గొలువక=సకలరాజన్యులు నేవింపఁగా, బాసాడి=నీవు సంభాషించి, యెలుఁగవే=
కౌక్వర్థమువలన సకలదేశభాషల నెలుఁగుదు వనుట. దేశభాషలందుఁ దెలుఁగు
తెస్స

తా. ఇన్ని సంస్కృతగ్రంథంబుల వ్రాసిన నన్నుఁ దెలుఁగున నేల ప్రబంధము
వ్రాయు మని నెలవిచ్చుచున్నా ననవలను. ఏమనఁగా నేను నివసించియున్న దేశము
తెలుఁగుదేశము. నేను దెలుఁగు వల్లభుఁడను. తెలుఁగు గ్రొత్తది గాదు, సకలసామంత

రాజులును గొలుచుచుండఁగా నీవు సకలదేశభాషలను మాటలాడుచుండుట లేనా? సమస్తమైన దేశభాషలలోనను బెలుఁగే కదా చక్కని భాష.

క. అంకితమో యన నీ కల, వేంకటపతి యిష్టమైన వేల్పుగుటఁ దదీ
యాంకితము చేయు మొక్కొక, సంకేతమ కాకతఁడ రసన్నేఁగా నే.

టీక. అంకితమో యనఁ = ఎన్వరిపేర నంకిత మొనర్తు నంటేని, నీకుఁ, అల
వేంకటపతి = ఆవేంకటరమణుఁడు, ఇష్టమైనవేల్పుగుటఁ = ఇష్టదేశతి గావున, తదీ
యాంకితము = ఆవేంకటరమణసంబంధి యగునంకితమే, చేయుము = ఒనర్చుము. (అట్లు
చేసిన నీ కేమిలాభ మని శంకింపఁగా నాశంకను బరహరించుచున్నాఁడు.) ఒక్కొక
సంకేతమ కాక = ప్రత్యేకనామభేదమే కాక, రసఁ = గూమియగును, తఁడ = అనేం
క పేశ్వరుఁడే, నేఁగా నే = నేను గానా.

తా. నేను వ్రాయు ప్రబంధ మెవరి కంకితము చేయును నగునవేదా వినుము.
నీ కల్ల వేంకటేశ్వరస్వామి యిష్టదైవమే కనుక నతని పేర నంకితము చేయుము. నానను
నతనికిని బేరుమాత్రమే భేదముగాని నేనే యతఁడు అతఁడే నేను.

తే. పొత్త మిటు సేయ నీ కుత్తఁ రోత్తరాభి

వృద్ధి యని పోవ మేల్కని • వెఱఁగుతోడి

భక్తిఁ దద్గృహగోపుర ప్రణతిఁ జేసి

వేఁగుటయుఁ గల్యకరణీయ విధులు దీర్చి.

17

టీక. పొత్తము = పుస్తకము, (ప్రబంధ మనుట.) ఇటువంటి కృత్యముగా, చే
యఁ = చేయఁగా, నీకు, ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధి = ఒకనాటికొకటి నొకనాటి కభివృద్ధి
(అగును), అని, పోవఁ = వేంచేయఁగా, మేల్కని = (నేను) నిడుగ లేచి, వెఱఁగుతోడి
ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన, భక్తిఁ = భక్తిచేతను, తద్గృహగోపురప్రణతిఁ = ఆగూఁధ
నాయకస్వామియొక్క యాలయగోపురప్రణామ మాచరించి, వేఁగుట యనఁ = ప్రభా
తము గాఁగా నే, కల్య = ప్రత్యూషకాలమందు, కరణీయ = చేయుదగిన, విధులు =
సంధ్యావందనాదివిధులను, దీర్చి = నెఱవేర్చికొని.

తా. నేను జెప్పినచొప్పునఁ బ్రబంధము వ్రాసితివేని నీ కుత్తరోత్తరము నభి
వృద్ధి యగు నని చెప్పి స్వామి యంతర్ధానము గాఁగా నేను మేలుకొని ఆశ్చర్య
పడుచు భక్తితో నాస్వామియాలయగోపురమునకు నమస్కారము చేసి తల్లవాఁ
గానే నిత్యకృత్యములు నెఱవేర్చికొని.

వ. నిం డోలగం బుండి దండనాథసామంతసందోహంబులం బెందల
కడన మందిరంబుల కనిపి వివిధవేదాగమవిదు లగువిద్యజ్ఞనంబులఁ

గాన్పించికోని నమస్కరించి యాశుభస్వప్నంబు వినిపించిన హర్షించి
వారు సవిస్మయస్వాంతులయి దేవా దేవదేవుండు విజయంబుఁజేసిన
యాస్వప్నం బనేకశోభనపరంపరలం దెలుపుచున్నయది యెట్లనినఁ
బ్రథమ మప్పద్యేక్షణ స్వప్నసాక్షాత్కారం బితోధికభక్తియు,
నతండు ప్రబంధనిబంధనంబుఁ గావింపు మనుట యితోధికాగాధ
సారస్వతోద్బోధనంబును, నతని దేవీసమాగమం బితోధికాఖండ
భాండాగారసమృద్ధియు, నతనియాసతిచేతివిశదశతచ్ఛదం బితో
ధికాద్వితీయసితచ్ఛత్రతయు, నతం డశేషనృపసేవం దత్తద్భాష
లెఱుంగవే యనుట యితోధికసమస్తసామంతసమాజసమాకర్షణం
బును, బ్రియోపభోగపరిశిష్టభోగం బిం పనుట యితోధికబహుప్రే
యసీప్రాప్తియు, నీకుఁ గృతి సెప్ప నుత్తరోత్తరాభివృద్ధి యగు
ననుట యితోధికాపత్యపరమాయురవాప్తియు నగు నఖర్వమహి
మాతిధూర్వహుం డగుదుర్వసువంశంబునం బుట్టినట్టినీ కిట్టిశోభ
నంబు లే మద్భుతంబు లవధరింపుము.

18

టీ. నిండు=పరిపూర్ణమగు, ఓలగంబుండి=సభయంబుండి, దండనాథ = సేనా
నాయకులయొక్కయు, సామంత=సామంతరాజన్యలయొక్కయు, సందోహంబు
లక=సమాహమలను, పెందలకడన=తేపకడనే, మందిరంబుల కనిపి=ఉనికిపట్ల
కుం జన సెల వొసంగి, వివిధ=పలుదెఱంగు లగు, వేద=వేదములను, ఆగమ=పాం
చరాత్రాద్యాగమములను, విమలగు=ఎఱింగిన, విద్యజ్ఞనంబులక=విద్వాంసులను,
కాన్పించికోని=దర్శనముచేయించుకొని, నమస్కరించి=(వారికి) మ్రొక్కి, ఆశుభస్వ
ప్నంబు=తాఁగన్నకలను, వినిపించినకొ, వారు=ఆవిద్వాంసులు, హర్షించి=సంతో
షించి, సవిస్మయ=ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన, స్వాంతులై = చిత్తముకలవారై, దేవా=
ఓరాజా, దేవదేవుండు=దేవతలకు దేవుఁ డయిననారాయణుండు, విజయంబుఁజేసిన=
విచ్చేసిన, ఆస్వప్నం బనేకశోభనపరంపరలం దెలుపుచున్నయది=ఆకల పెక్కుశుభ
పరంపరల కాస్పదంబై యున్నది. ఎట్లనిన, ప్రథమము=మొదట, అప్పద్యేక్షణ=
ఆకమలాక్షునియొక్క, స్వప్నసాక్షాత్కారము=కలలో ప్రత్యక్షదర్శనము, ఇతో
ధికభక్తియుక=ఇంతకంటెనధికభక్తియును, 'దృశ్యతే భగవాన్ యస్య స్వప్నే
సర్వ శుభావహః । తస్మిన్నేవ దృఢాభక్తిర్జ్ఞాయతే తస్య సంతతమ్' సకలమంగళ
ములను గలిగించు విష్ణు అనఁగా నెవనికలలో భగవానుండు కనుపడునో వాని కెప్పు
డును నాభగవానునియందె దృఢమైన భక్తిగలుగును. (అనియుండుటచే స్వప్నమందు

భగవత్సత్త్వత్కారము భక్తిసాంతత్యకారకము), అతండు—అదేవుడు, ప్రబంధ
 నిబంధనంబుకొ=గ్రంథసందర్భమును, కౌవింపుచునుట=చేయుచునుట, ఇతోధిక=
 ఇంతకంతిశయ మగు, అగాధ=గంభీరమగు, సారస్వత=విద్యయొక్క, ఉద్వోధనం
 బును=జ్ఞానమును, అతనిదేవీసమాగమంబు=అవిష్ణుపత్ని రాక, ఇతోధిక=ఇంతకు
 మిక్కిలియగు, అఖండ=ఎడతెగని, భాండాగార=ధనమునిలువచేయునిగడ్డయొక్క,
 సమృద్ధియుకొ=సంపూర్ణత్వమును, అతని=అవిష్ణునియొక్క, అసతిచే=అలక్ష్యచేత
 నున్న, విశదశతచ్ఛదంబు=విశద=శుభ్రమగు, శతచ్ఛదంబు=శతపత్రిము, (తామ
 రపువ్వు) ఇతోధిక=ఇంతకంటె నెక్కుడగు, అద్వితీయ=ఏకమైన, నిత్యస్మృతతయుకొ=
 శ్వేతఛత్రము గలుగుటయును, అతడు=అదేవుడు, అశేషవృష=సకలరాజులయొ
 క్క, సేవకొ=భజించుటచేతను, తత్తద్భాషలు=ఆయాదేశభాషలను, ఎలుంగినే య
 నుట=తెలిసికొనవా యనుట. ఇతోధిక=ఇంతకంటె నధికమగు, సమస్తసామంత=ఎల్ల
 సమానరాజులయొక్క, సమాజ=సమాహమయొక్క, సమాకర్షణంబును=రాజుల
 టయును, ప్రియా=ప్రియురాలియొక్క, ఉపభోగ=ఆనుభవమునుండి, పరిశిష్ట
 శేషించిన (మాల్యమను) వస్తువుయొక్క, భోగము=ఆనుభవము, ఇంపనుట=ఇట్లు
 నుట. ఇతోధిక=ఇంతకంటె నధికమగు, బహు=పలువు రగు, ప్రేయసీ=ప్రియురాలి
 డ్రయొక్క, ప్రాప్తియుకొ=లాభమును, కృతిఁ జెప్ప నుత్తరోత్తరాభివృద్ధి యగు
 ననుట=ప్రబంధనిర్మాణమును జేసినచో నీకు నొకనాటికింట నొకనాటికి ప్రేయ
 స్సగు ననుట. ఇతోధికౌపత్యపరమాయురవాప్తియుకొ=ఇంతకంటె నధిక మగుసం
 తానము, సంపూర్ణ మగునాయువు లభించుటయు, అగుకొ=కలుగును. అని శోభన
 పరంపరలం దెలుపుచున్న దని పూర్వముతో నన్వయము. అఖర్వ = నలుగు గాని,
 (అధికమైన) 'ఖర్వోహస్వశ్చవామనః' అని అమరము. మహిమ=మహత్త్వముచే
 తను, అతిధూర్వహుండగు=మిక్కిలిధురంధరుడైన, దుర్వసు=దుర్గ్వసుడనుచును
 యొక్క, వంశంబునకొ=కులమునందు, పుట్టినట్టి=జనించినయట్టి, నీనుకొ=నీకు, ఇట్టి
 శోభనంబులు=ఇటువంటిశుభంబులు, ఏమచ్ఛతంబులు=ఏమాశ్చర్యకరములు, (అచ్ఛ
 తంబులు కొ ననుట.) అవధరింపుము=చిత్తగింపుము.

సీ. కలశపాథోరాశిఃగర్భవీచిమతల్లి,

కడుపార నెవ్వనిఁ గన్నతల్లి

యనలాక్షుఘనజటాఃవనవాటి కెవ్వఁడు,

వన్నె వెట్టుననార్తవంపుఁబువ్వు

నకలదైవతబుభుఃకౌస్సుర్తి కెవ్వని,

పుట్టు కామని లేనిఁమెట్టపంట

కటికిచీకటిదిండికరములగిలిగింత,
 నెవ్వఁడు దొగకన్నె • నవ్వఁ జెనకు
 తే. నతఁడు పొగ డొందు మధుకైటభారిమఱఁది
 కళలనెల వగువాఁడు చుక్కలకు తేఁడు
 మిసిమిపరసీమ వలరాజు • మేనమామ
 వేవెలుంగులదొరజోఁడు • రేవెలుంగు.

౧౯

టీ. కలశపాథోరాశి = క్షీరసముద్రముయొక్క, (అమృతప్రాప్తికై దేవాసురులు మధించునెడఁ గలశప్రసాద మగుటఁజేసి సముద్రము కలశపాథోరాశి యనఁబడినది). గర్భ=లోపలి, వీచిమతల్లి=తరంగశ్రేష్ఠము, కడుపారణ=గర్భము పరిపూర్ణమగునట్లు, ఎవ్వనికొ=ఏచంద్రుని, కన్నతల్లి=ప్రసవించినజననియో (అనఁగాఁ జంద్రుఁడు క్షీరసముద్రమందుఁ బుట్టినవాఁడు గనుక నచ్చటితరంగమునకు మాతృత్వము తోచుచున్న దనుట), ఎవ్వఁడు=ఏచంద్రుఁడు, అనలాక్షు=ఫాలాక్షుఁ డగుశివునియొక్క, ఘన=దట్టమైన, జటా=జడ యనెడు, వనవాటికికొ = వనప్రదేశమునకు, వన్నెవెట్టు=శృంగారించెడు, అనార్తవంపు=ఋతుసంబంధికొని, పువ్వు=పుష్పమో (అనఁగా శివుఁడు శిరస్సునధరించినాఁ డనుట.), ఎవ్వనిపుట్టుక=ఏచంద్రునిజన్మము, సకలదైవత=ఎల్ల వేల్పులయొక్క, బుభుక్షా=పేరాఁకటియొక్క, స్ఫూర్తికికొ=స్ఫురణకు, ఆమనిలేని=నుటిపిడికొలములేని, మెట్టపంట=దేవమాతృకభూఫలమో, ('ప్రథమాం పిబతే వహ్నిః' అను మొదలయినప్రమాణము ననుసరించి యనుట.) ఎవ్వఁడు ఏచంద్రుఁడు, కటికి=కఠినమగు, చీకటి=అంధతమసము, తిండి=భక్షణముగాఁగల, కరముల=కిరణములయొక్క, గిలిగింతకొ=చక్కిలిగింతచేతను, తొగకన్నెకొ=కలువ తీగయనియెడు కన్యకను, నవ్వకొ=నవ్వునట్లు, చెనకుకొ=స్పృశించునో, మధుకైటభారిమఱఁది=మధుకైటభు లనురాక్షసులకు శత్రు వగువిష్ణునకు మఱఁదియు, కళల=షోడశకళలయొక్క, నెలవగువాఁడు=స్థానమైనవాఁడు, చుక్కలతేఁడు=నక్షత్రనాథుఁడు, మిసిమిపరసీమ-మిసిమి=కొంతికి, పరసీమ=ఎక్కుడగు పొలిమేఱయైనవాఁడు, వలరాజుమేనమామ=మన్మథునికి దల్లితోఁబుట్టినవాఁడు, వేవెలుంగులదొర=సహస్రకిరణములుగలదొరయగుసూర్యునియొక్క, జోడు=ఉద్దియగువాఁడు, రేవెలుంగు=రాత్రియందుఁ బ్రకాశించెడువాఁడగు, అతఁడు=ఆచంద్రుఁడు, పొగ డొందుకొ=నుతింపఁబడును.

తా. కృష్ణదేవరాయలవంశంబునకు మూలం బగుచంద్రుఁడు సాలసముద్రంబునం బుట్టినాఁ డనియును, శివునిజటాజూట మలంకరించినాఁ డనియును, సమస్తదేవతలకును, దున్నక, చల్లక, కోయక, నులుపక, కొలనిర్ణయములేక, అఁకటి కొది

గెడుసుకరమగునాహార మైనవాఁడనియు, (మహాపకారియనుట), తనగృహములచేతఁ గలువతీగ యనుకన్యకను నన్వేషేయు ననుటవలన మహాగణికుఁడనియును, విష్ణునకు మఱిది యనుటవలన మిక్కిలియాభిజాత్యము గలవాఁడనియును, కళినిధి యనుట వలనఁ గాంతిమంతుఁడనియును, చుక్కలశ్రీఁడనుటవలన రాజ్యపరిపాలనకలుఁడని యును, మిసిమిపరసీమ, వలరాజు మేనమామ యనుటవలన లావణ్యసౌందర్యాదిగుణములు గలవాఁడనియును, సూర్యసఖుఁడనుటవలనఁ బ్రతాపగుణముగలవాఁడని యును, రేవెలుం గనుటవలన స్వయంప్రకాశుం ఁడనియును భాసము.

తే. ఆసుధాధామవిభవమహంబురాశి

కుబ్బు మీఱంగ నందనుండుదయ మయ్యె

వేదవేదాంగశాస్త్రార్థవిశదవాస

నాత్తధిషణాధురంధరుం డైనబుధుఁడు.

20

టీ. ఆ=అల్ల, సుధాధామ = చంద్రునియొక్క, విభవంబురాశికి = మహాసముద్రమునకు, ఉబ్బుమీఱంగ = సంతోష ముగియుటను నట్లుగా, నందనుండు = కుమారుఁడగు, వేద = వేదములయొక్కయు, వేదాంగ = వేదముల కవయవము లగుశిక్షాదులయొక్కయు, శాస్త్ర = మీమాంసాదిశాస్త్రములయొక్కయు, అర్థ = అర్థములయొక్క, విశద = స్వచ్ఛమగు, వాసనా = సంస్కారము చేతను, అత్త = పొందఁబడిన, ధిషణా = బుద్ధియొక్క, ధురంధరుఁడైన భారవాహి యగు, బుధుఁడు = బుధగ్రహము, ఉదయమయ్యె = జనించెను.

అ. బుధుఁడు చంద్రునకుఁ దనయుఁడై సమస్తవేదశాస్త్రములయగ్గఁబులు తెస్సఁగా చెలిసికొనియె ననుట.

క. వానికిఁ బురూరవుఁడు ప్ర

జ్ఞానిధిజనియించె సింహసదృశుఁడు తదూభ

జానికి నాయువు తనయుం

*డాన్యపతికిఁ దనయుఁడై యయాతి జనించె.

21

టీక. వానికి = అబుధునకు, ప్రజ్ఞానిధి = మతిమంతుఁడును, సింహసదృశుఁడు = సింహసమానవిక్రముఁడును అగు, పురూరవుఁడు = పురూరవుఁడనుచక్రవర్తి, జనియించె = పుట్టెను. తదూభజానికి = అపురూరవశ్చక్రవర్తికి, అయువు = అయువనుడేయ గలరాజు, తనయుండు = కుమారుఁడు, అన్యపతికి = అయాయువనురాజునకు, యయాతి = యయాతి యనుమహారాజు, తనయుఁడై = నందనుఁడై, జనించె = జన్మముంచెను.

* డై నెగడె నతఁడు గ నె యయాతిన రెంద్రున్.

తా. బుధునకుఁ బురూరవుండును, బురూరవునకు నాయువును, నాయువునకు యయాతియు సుతులై పొడమి రని భావము.

క. అతనికియదుదుర్వసులను, సుతులుద్భవమందిరహితఃసూదనులుకళా
న్వితమతులు వారిలోవి, శ్రుతకీర్తివహించె దుర్వసుఁడు గుణనిధియై.

టీ. అతనికిన్ = ఆయయాతిమహారాజునకు, యదుదుర్వసు లనుసుతులు= యదువు, దుర్వసుఁడు ననుతనయులు, అహితసూదనులు-అహిత=శత్రువులను, సూదనులు=మర్దించువారును, కళాన్వితమతులు-కళా=విద్యలతోడను, అన్విత=కూడుకొన్న, మతులు=బుద్ధిగలవారు, ఉద్భవమందిరి=పుట్టిరి. వారిలోన్=ఆయదు దుర్వసులలో, దుర్వసుఁడు, గుణనిధియై=సుగుణనిధానమై, విశ్రుతకీర్తి వహించెన్=ప్రశస్తమైన యశస్సును బొందెను.

తా. ఆయయాతికి యదుదుర్వసు లనునిర్వురు తనయులు గలిగి రనియును, వారిలో దుర్వసుఁడు కీర్తిమంతుఁ డాయె ననియును భావము.

తే. వాని వంశంబు తుళువాన్వఃవాయ మయ్యె
నందుఁ బెక్కండ్రు నృపు లుదయంబు నొంది
నిఖిలభువనాభిపూర్ణనిర్ణద్రకీర్తి
నధికు లైరి తదీయాన్వయమునఁ బుట్టి.

23

టీ. వాని = ఆదుర్వసునియొక్క, వంశంబు=కులము, తుళువాన్వఃవాయమయ్యెన్=తుళువకులమయ్యెను. అందున్=ఆకులమందు, పెక్కండ్రు=అనేకులగు, నృపులు=రాజులు, ఉదయంబునొంది=జనించి, నిఖిల=సమస్తములగు, భువన=లోకములందు, అభిపూర్ణ=నిండింపఁబడిన, నిర్ణద్ర=ప్రకాశించెడు, కీర్తిన్=కీర్తిచేతను, అధికులైరి=అధికమును వహించిరి. తదీయాన్వయమున-తదీయ=ఆరాజుల సంబంధియగు, అన్వయమునన్=సంశంబునందు, పుట్టి=జననమంది, ఇది ముందరిపద్యమున కన్వయము.

తా. ఆదుర్వసుని వంశము తుళువవంశమని పేర్పడినది. ఆవంశమందు పెక్కుమందిరాజులు పుట్టి సకలలోకములయందును నిండిన కీర్తిచే గొప్పవారయిరి. అటువంటి రాజుల వంశమునందుద్భవించి;

మహాస్థగర. ఘనుఁడైతిమ్మక్షి తీశాః గ్రణిశ తకమతః గ్రావసంఘాతవాతా
శనరాడాశాంతదంతిఃస్థవిర కిరుల జంఃఝూటము ల్మాన్వి యిమ్మే
దని దోర్దం డైక పీఠిః స్థిరము పఱిచి కీర్తిద్యుతు లోదసింబ
ర్వనరాతుల్నమ్మలైపాఃర్వములఁగొలువదీఃవ్రప్రతాపంబుఁజూపెన్.

టీ. తిమ్మక్షీతీశాగ్రణి = తిమ్మభూపాలశ్రేష్ఠుఁడు, ఘనుఁడై = అధికుఁడై, శత
... రూటముల్ - శత = గూఢవిప్రియకొరియగు, కమఁ = మూర్తముగముక్కయు, గ్రాన
= పర్వతములయొక్క, సంఘాత = సమూహముయొక్కయు, వాతాననరాట్ - వాత =
వాయువే, ఆశన = ఆహారముగాఁగలసర్పములయొక్క, రాట్ = రాజున శేషునియొక్క
యు, ఆశాంతదంతి - ఆశాంత = దిగంతములయందలి, దంతి = గజములయొక్కయు,
స్థవిర = వృద్ధయిన, కిరి = అదినరాహముయొక్కయు, (శతశబ్దముమొదలుగాఁగిరి
శబ్దమువఱకు ద్వంద్వసమాస మగుటచలన నంతమందలికిరిశబ్దము బహువచనాంత
మైనది). జంరూటముల్ = జంబాటములను, మాన్వి = పదలించి, ఇమ్మేగినిక్ - ఈ
భూమిని, దోర్దండైక పీఠిక్ - దోర్దండ = తనభుజాదండంచునియడుగు, ఏక = సౌఖ్యమును,
పీఠిక్ = పీఠమందు, తిరముపటిచి = స్థిరముగా నిలిపి, కీర్తిస్యతుల్ - యశఃకౌంతులు,
రోదసిక్ = భూమ్యాకౌశములందు, పర్వక్ = వ్యాపింపఁగా, ఆరాగులు = శత్రువులు,
నమ్ములై = తగ్గినవారై, పార్వములఁగొలునక్ = చెంతలఁ జీరి సేవించఁగా, తీవ్ర
ప్రతాపంబుక్ = తీక్షణ మగుశౌర్యమును, చూపెక్ = కనబఱచెను.

తా. అవంశమునందుఁ బుట్టి ఘనుఁడయిన తిమ్మదేవరాయఁడు మున్న భూ
మిని భరించుచున్న యాదికూర్మ, సప్తకులపర్వత, శేష, దిగ్గజాదినరాహములయందు
వరుసగాఁగలిగిన శతత్వకౌత్యవాతాశనత్వదూరనిహాసిత్వవృద్ధత్వములనుగోచములఁ
జూచి యట్టికమఠాచులతోడితొడుసు భూమికి తేకుండుఁ దానే తనభుజులచుని భరి
యించి శత్రువులు నమ్ములై తన్ను సేవించుచుండఁ దన కీర్తిప్రతాపములు భూమ్యుల
తరిక్షంబులయందు వ్యాపింపఁ జేసి భూమి కధిక సౌఖ్యమును గలుగఁ జేసె నని భావము.

క. వితరణఖని యాతిమ్మ, క్షీతిపగ్రామణికి దేవకీదేవికి సం

చితమూర్తి యీశ్వరప్రభుఁడతిపుణ్యుఁడు పుట్టె సజ్జనాననపరుఁడై.

టీ. వితరణఖని = దాననిధియగు, అత్తిమ్మక్షీతిపగ్రామణికిక్ - అత్తిమ్మ
భూపాలశ్రేష్ఠునకు, దేవకీదేవికిక్ = దేవకీదేవి యనునతనిభార్యకును, ఆఁచితమూర్తి
అంచిత = ఒప్పుచుండెడి, మూర్తి = ఆకౌరముగల, అతిపుణ్యుఁడు = ముక్తినిపుణ్యముగల,
ఈశ్వరప్రభుఁడు = ఈశ్వరదేవరాయఁడు, సజ్జనాననపరుఁడై = సాధుజనసంరక్షణశ్రద్ధ
గలవాఁడై, పుట్టెక్ = జనించెను.

తా. తిమ్మభూపాలునకును దేవకీదేవమ్మకును నీశ్వరదేవరాయలు పుట్టె నని
భావము.

చ. బలమదమత్తదుష్టపురఃభంజనుఁడై పరిపాలితార్కుఁడై

యిలపయిఁ దొంటియీశ్వరుఁడై యీశ్వరుఁడై జనియింప రూపకాక్

జలరుహనేత్రలం దొఱఁగి • శైలవనంబుల భీతచిత్తు లై
మెలఁగెడుశత్రుభూవరులు • మేనులఁ దాల్చినమన్మథాంకముల్. 26

టీ. బల...జనుఁడై - బల=బలముచేతను, మద=గర్వముచేతను, మత్త=మదిం
చిన, దుష్ట=దురాత్ము లైనశత్రువులయొక్కయు, రాక్షసులయొక్కయు, పుర=పట్ట
ణములను (త్రిపురములను), భంజనుఁడై=భంగపఱచుచువాఁడై, పరి...ర్యుఁడై - పరిపా
లిత=సంరక్షణముచేయఁబడిన, ఆర్యుఁడై = పెద్దలుగలవాఁడై, (పార్వతిగలవాఁడై),
తొంటియీశ్వరుఁడై=మొదటి యీశ్వరుఁడే (అనఁగా శివుఁడే), ఇలపయిఁ=
భూమిమీఁదను, ఈశ్వరుఁడై=ఈశ్వరరాజై, జనియింపఁ=పుట్టఁగా, జలరుహనేత్ర
లఁ=స్త్రీలను, తొఱఁగి=విడిచి, శైలవనంబులఁ=పర్వతారణ్యములయందు, భీత
చిత్తులై=భయపడినమనస్సుగలవారై, మెల...రులు - మెలఁగెడు = సంచరించెడు,
శత్రుభూవరులు=శత్రురాజులు, మేనులఁ=దేహములందు, తాల్చి...కముల్ - తాల్చి
న=ధరించిన, మన్మథాంకముల్=మదనలాంఛనములు, రూపఁజెఁ=రూపుమాసెను.

తా. అనఁగా నాయీశ్వరరాజు శత్రువు లతనిదాడికి నిలువం జాలక ప్రీయు
రాండ్రును విడిచి కొండలయందు నడవులయందును భయముపడుచుఁ దిరుగు నపుడు
వారి దేహములందలి మన్మథ చిహ్నములు మాసె ననియు నీశ్వరసందర్శనముచే మ
న్మథచిహ్నములు మాయుట యుక్త మనియు భావము.

ఇందలివిశేషణములు, శివపరముగాను, రాజపరముగాను నన్వయించుటవలన
శ్లేషాలంకారము.

సీ. నిజభుజాశ్రితధారుఁణీవజ్రకవచంబు, దుష్టభుజంగాహిఁతుండికుండు
వనజేక్షణామనోఁధనపశ్యతోహరుఁ, డరిహంససంసదఁభ్రాగమంబు
మార్గణగణపికఁమధుమాసదివసంబు, గుణరత్నరోహణఁక్షోణిధరము
బాంధవసందోహఁపద్మవనీహేళి, కారుణ్యరసనిమ్నఁగాకళత్రుఁ

తే. డన జగంబుల మిగులఁ బ్రఁఖ్యాతిఁ గాంచె
ధరణిధవదత్తవివిధోపఁదావిధాన
మార్జితశ్రీవినిర్జితఁనిర్జరాల
యేశ్వరుఁడు తిమ్మభూపతిఁయీశ్వరుండు.

27

టీ. నిజ...చంబు- నిజ = స్వకీయమగు, భుజ=బాహువును, ఆశ్రిత=ఆశ్ర
యించిన, ధారుణీ=భూమికి, వజ్రకవచంబు=మగతొల మైమఱువయినవాఁడును, దుష్ట
కుండు, దుష్ట=దుర్తార్గులనియెడు, భుజంగ=సర్పములకు, ఆహితుండికుండు=పాము
లంబట్టెడువాఁడును, వన...హరుఁడు- వనజేక్షణా=కమలలోచనలగుస్త్రీలయొక్క,
మనః=మనస్సులనియెడు, ధన=ధనములకు, పశ్యతోహరుఁడు=ద్రుశ్యక్షుఁడోరుఁడును,

అరి...మంబు - అరి=శత్రువులనియెడు, హంస--అంశలయొక్క, సంసత్ - సమూహమునకు, అభ్యాగమంబు - అభి=మేనుములయొక్క, ఆగమంబు - కాలమున, (తర్జుననుట), మార్గ...సంబు - మార్గంబు=యాచకులయొక్క, గుణంబు - గుణపులనియెడు, ఏక=కోయిలలకు, మధుమాస=వసంతమాసముయొక్క, దినసంఖ్య - దినమునదిగణించును, గుణరత్నరోహణతోణిధరము-గుణ=గుణములనియెడు, రత్న - మణులను, రోహణతోణిధరము=రోహణపర్వతమైనవాడును, బాంధ...హేళి - బాంధవసంబంధంబు - బంధుసమూహమనెడి, పద్మవనీ=కమలవనమునకు, హేళి - సూర్యుడును, కాసు...కశత్రుడు - కారుణ్యరస=కరుణయనునదకమునకు, నిమ్నగాకశత్రుడు - నదీభిర్తయగుసముద్రుడును, అనక=అనగా, ధర...రుడు - ధరణిధి=రాజులచేత, వత్త-ఈలబడిన, వివిధ=పలుతెగలగు, ఉపదా=కొనుకలయొక్క, విధా-ప్రకారమునది, సమాజిత=సంపాదింపబడిన, శ్రీ=సంపదచేత, వినిర్జిత-జయింపబడిన, నిర్జరాలయ-స్వర్గమునకు, ఈశ్వరుడు=ప్రభువగునింద్రుడునుగల, తిమ్మభూపతియ్యాస్విరుండు తిమ్మభూపాలపుత్రుడు డగునీశ్వరదేవరాయుడు, జగంబులక=జగత్తులయందు, మిగులక=అతిశయించునట్లు, ప్రఖ్యాతిగాంచెక=కీర్తిబొందెను.

తా. తిరుమలదేవరాయలకుమారుడు డగునీశ్వరదేవరాయుడు రాజులనలనికప్పంబులచే నధికసంపద గలవాడయి తనర్థమశ్వర్యముచే నిర్మించి జయింపమచుదనభుజము నాశ్రయించినభూమికి వజ్రకనచంబన దుష్టజనులను గొములను బొములవానివలె జెండాడుచును, మిగుల సాగసగువాడు గావున మగునలచునంబులకనచక్కడనంబుచే నాకర్షించుచు వానకాలము హంసలను వలమినట్లు శత్రువులను వటుముచు గోయిలలకు వసంతర్తురట్ల యాచకులకుఁ బాను సంకోచకదుట్టై రత్నంబులు రోహణపర్వతంబునంబుగల గుణంబులు దనయందు వెలుగొంద సూర్యునిఁ గాంచినపద్మవనంబుచందంబునఁ దన్నుం గాచి చుట్టరంబులు ముకంబునం బొదల సముద్రంబున నెడఁబడనిజలంబట్ల తనహృదయంబునఁ గాసుర్యరసం బూరుమండ నేలుచున్నఁ డని లోకంబులందు విఖ్యాతి వహించెను.

క. ఆయాశ్వరనృపతికిఁ బు, ణ్యాయతమతి యైనబుక్కమాంబకుఁ దేజస్తోయజహితులుదయించిరి, ధీయుతులగునారసింహతిమ్మన రేంద్రుల్.

టీ. ఆయాశ్వరనృపతికి = ఆయాశ్వరదేవరాయలకును, పుణ్యాయతమతి యైన=పుణ్యములయందు విశాలమగు మనస్సుగల, బుక్కమాంబకు = బుక్క మును, తేజ...తుల - తేజః=తేజముచేతను, తోయజహితులు=సూర్యులును, ధీయుతులు=బుద్ధిమంతులును, అగు=ఆయిన, నారసింహతిమ్మన రేంద్రుల్ = నారసింహదేవరాయలును నెరుమలదేవరాయలును, ఉదయించిరి=జననమందిరి. ఈపద్యమున రెండవచరణమందు

బుక్కమాంబ యనుచోట నంబాశబ్దభవ మైనయమ్మ యనునది తేలఁబలికిన నమ యై నది గనుక బుక్కమ యని యుండఁ గా దానిపైని మరల నంబాశబ్దము ప్రయోగించి నందునఁ బానరు క్త్యముగాఁ గానఁబడుచున్నది. ఇందుకు 'ఆర్యాంబాదికశబ్దా స్సుప్తి ర్యత శ్చేష్ఠార్థగోచరాః, తత స్తదంతశబ్దేభ్యో నైవశ్చేష్ఠార్థగోచరాః' అని యధర్వణ వచనము. ఈతీరున నున్నను నీప్రకారముగాఁ బ్రయోగించుటకు మూలము విచారింప వలయును.

తా. అటువంటి యీశ్వరరాజునకును, బుణ్యాత్మురాలైన బుక్కమ్మకును, సూర్యునివంటి తేజశ్శాలురును, బుద్ధిమంతులును నగు నరసింహరాజును, తిమ్మరాజును బుట్టిరి.

క. అందు నరసప్రభుఁడు హరి

చందనమందారకుందఁ చంద్రాంశునిభా

స్పందయశస్తుందిలది

క్కందరుఁ డై ధాత్రి యేలెఁ గలుషము లడఁగె.

29

టీ. అందుఁ = వారిరువురందును, నరసప్రభుఁడు = నరసింహదేవరాయఁడు, హరి...రుఁడై - హరిచందన = శ్రీగంధముతోడను, మందార = పారిజాతపుష్పములతో డను, కుంద = మల్లెపువ్వులతోడను, చంద్రాంశు = చంద్రకిరణములతోడను, నిభ = సమానమైనట్టి, అస్పంద = చలింపని, యశః = కీర్తిచేతను, తుందిల = పెద్దకడుపుగల, దిక్ = దిక్కులయొక్క, కందరుఁడై = గుహలుగలవాఁడై, కలుషములు = పాపములు, అడఁ గె = నశించునట్లు, ధాత్రి = భూమిని, ఏలెఁ = పాలించెను.

తా. వారిద్దఱిలో నరసభూపాలుఁడు హరిచందనాదులతో సమానమై శుభ్ర మైన తన కీర్తి దిగంతములయందు వ్యాపించుచుండఁ గాఁ బాపము లడఁగిపోవునట్లు భూమిని పాలించెను.

సీ. అంభోధివసనవిశ్వంభ రావలయంబు,

దనబాహుపురి మరతకముఁ జేసె

గకుబంతనిఖిలరాణ్యకరంబుఁ జరణమం,

జీరంబు సాలభంజికలఁ జేసె

మహనీయనిజవినిర్మలయశస్సరసికి,

గగనంబుఁ గలహంసకంబుఁ జేసె

నశాంతవిశ్రాణనాసారలక్ష్మికిఁ,

గవికదంబముఁ జాతకములఁ జేసె

తే. నతిశితకృపాణకృత్తమః త్తారివీర

మండలేశసకుండలః మకుటనూత్న

మస్తమాల్యపరంపరాః మండనార్చి

తేశ్వరుం డగునారసింః హేశ్వరుండు.

30

టీ. అతి...రుండు - అతిశిత=మిక్కిలివాఁడయిగు, కృపా=భిక్షము చేతను, కృత్త=నాకబడిన, మత్త=మదించిన, అరివీర=శత్రులగుదువీరులగు, మండలేశ=రాజుల యొక్క, సకుండలమకుట = కుండలకిరీటములతోఁగూడిన, నూత్న = నూతనము లయిన, మస్త=శిరస్సులనియెడు, మాల్య=విరిసరములయొక్క, పరంపరా=సమూహ ముచేతనుగలిగిన, మండన=అలంకారముచేతను, అర్చిత=పూజింపఁబడిన, ఈశ్వరుం డు=సర్వేశ్వరుండు గలిగినవాఁడు, అగు=అయినట్టి, నారసింహేశ్వరుండు=నరసిం హదేవరాయఁడు, అంభో...యంబుఁ - అంభోధి=సముద్రము, ననన=నిస్త్రము గాఁగల, విశ్వంభరా=భూమియొక్క, వలయంబుఁ=నిలయమును, తన...తముఁ= తన=తనయొక్క, బాహుపురి=కేయూరమందలి, మరతకముఁజేసెఁ - మరకతమణిని జేసెను. కకు...రంబుఁ - కకుప్=దిక్కులయొక్క, అంత=దేహింగులయందలి, నిఖిల = సమస్తమయిన, రాట్=రాజులయొక్క, నికరంబుఁ=సమూహమును, నగ... కలఁ - చరణమంజీరంబు-చరణ = పాదముయొక్క, మంజీరంబుఁగండ పెండేరము యొక్క, సాలభంజికలఁజేసెఁ=ప్రతిమలఁజేసెను, మహ...సిక్కిఁ-మహనీయ-ఆధి కమైయున్న, నిజ=స్వకీయమయిన, వినిర్మల=మిక్కిలిశుభ్రమగు, యశః=గీర్తియని యెడు, సరసిక్కిఁ=సరస్సునకు, గగనంబుఁ=అకాశమును, కలహంసకలంబుఁజేసెఁ = హంసవిశేషమునుజేసెను. అశ్రా...లక్ష్మిక్కిఁ - అశ్రాంత=ఎడఁదగని, విశ్రాంత = వితరణమనియెడు, అసార = ధారాసంపాతముయొక్క, లక్ష్మిక్కిఁ = సమృద్ధికి, కవికదంబముఁ = కవీశ్వరసమూహమును, చాతకములఁజేసెఁ = చాతకపక్షులను జేసెను.

తా. నరసింహరాయలు యుద్ధరంగమందు బహిరంగముగా నెదిరించినశత్రు వీరులతలలు మకుట కుండలంబులతోడఁ గూడఁ దనభిష్టంబున ఖండించి, అట్టి శిరం బులను విరులసరములచేఁ గఱకంతుఁడు కపాలమాలాధరుఁడు గనుక నతని నలంకరిం చుచుఁ జతుస్సముద్రముద్రితభూవలయంబు ననాయాసంబుగ వహించి పాలించుదు సమస్తదేశాధీశ్వరులచే మ్రొక్కులు గైకొనుచు భూమ్యంతరిక్షంబులయందుఁ దన యశంబు నించి యెల్లప్పు డెడతెగనిదానంబులచేతఁ గవీశ్వరులకుఁ దృప్తి సేయు చుండె నని భావము.

తే. ఆనృసింహప్రభుండు దిఃపాంబవలన
నాగమాంబికవలన నంఃదనులఁ గాంచె
వీరనరసింహరాయభూఃవిభుని నచ్యుత
తాయతాంశజు శ్రీకృష్ణరాయ నిన్ను.

31

టీ. శ్రీకృష్ణరాయ=కృష్ణదేవరాయా ! ఆనృసింహప్రభుండు=ఆనరసింహదేవ
రాయండు, తిపాంబవలన=తిప్పమ్మాదేవినలన, వీరనరసింహరాయభూవిభుని=
వీరనరసింహరాయలను, నాగమాంబికవలన=నాగమ్మవలన, అచ్యుతాయతాంశ
జు-అచ్యుత=శ్రీకృష్ణనియొక్క, ఆయత=పూర్ణమగు, అంశ=కళచేతను, జు=
పుట్టినట్టి, నిన్ను=నిన్నును, నందనుల=పుత్తులనుగా, కాంచె=పడసెను.

తా. ఆనరసింహరాయలకు భార్యలగు తిప్పమ్మ, నాగమ్మ యనువారిలోఁ
దిప్పమ్మకు వీరనరసింహరాయలును, నాగమ్మకు కృష్ణాంశసంభూతుఁడగు కృష్ణ
దేవరాయలును సుతులైరి.

క. వీరనృసింహుండు నిజభుజ, దారుణకరవాలపరుషఃధారాహత వీ
రారి యగుచు నేకాతప, వారణముగ నేలె ధరనఃవారణమహిమన్.

టీ. వీరనృసింహుండు=వీరనరసింహరాయండు, నిజ ..యగుచు=నిజ=
స్వకీయమగు, భుజ=భుజమందలి, దారుణ=భయంకరమైన, కరవాల=ఖడ్గము
యొక్క, పరుష=కఠినమగు, ధారా=అంచుచేతను, హత=సంహరింపఁబడిన, వీర=
వీరులైన, అరియగుచున్=శత్రువులుగలవాడగుచు, అవారణమహిమన్ - అవారణ=
అప్రతిహతమైన, మహిమన్=మహత్త్వముచేతను, ధరన్=భూమిని, ఏకాతపవార
ణముగన్=ఏకచ్ఛత్రముగలుగునట్లుగా, ఏలెన్=పాలించెను.

తా. వీరనృసింహరాయండు తనఖడ్గముచేత నెదురించినవీరులగు శత్రువుల
నఱకి యడ్డము లేనివిజృంభణముచేత నేకఛత్రాధిపతియై భూమిని బాలించెను.

క. ఆవిభుననంతరంబ ధ
రావలయముఁ బూని తీవు • రహిమైఁ దిరుమ
ల్దేవియును నన్నపూర్ణా
దేవియుఁ గమలాబ్జముఖులు • దేవేరులుఁగాన్.

32

టీ. ఆవి...రంబ - ఆవిభు=ఆవీరనృసింహరాయలయొక్క, అనంతరంబ =
తరువాతనో, ఈవు=నీవు, తిరుమల్దేవియున్=తిరుమలయనుయు, అన్నపూర్ణాదేవియున్
=అన్నపూర్ణమ్మయినను, కమలాబ్జముఖులు=కమలముసరిటియు చంద్రునిసరిటియు

ముఖముగలవారు, దేవేరులుగాఁ = పట్టపుదేవులుగాఁగా, ధరానలయముఁ = భూవలయమును, రహిమైఁ = సంతోషముచేతను, పూనితివి = పహించితివి.

తా. జ్యేష్ఠఁ డగునాన్యసింహరాయలపిమ్మటఁ గృష్ణదేవరాయలు భూభారమును వహించె ననియును, దిరుమల్దేవి, యన్నపూర్ణాదేవి యతనికిఁ బట్టపుదేవులనియును భావము.

సీ. తొలఁగెను ధూమకేతుక్షోభ జనులకు,

నతివృష్టిదోషభయంబు వాసెఁ

గంటకాగమభీతి • గడచె నుద్ధతభూమి,

భృత్కటకం బెల్ల • నెత్తువడియె

మానె నఘస్ఫూర్తి • మరుభూములందును,

నెలమూఁడువానలు • నిండఁ గురిసె

నాబాలగోపాల • మఖిలసద్వ్రజమును,

నానంద మగుమన్ని • సతిశయిల్లెఁ

తే. బ్రజల కెల్లను గడు రామరాజ్య మయ్యెఁ

జారుసత్త్వాఢ్య యీశ్వరనారసింహ

భూవిభునికృష్ణరాయ అభ్యుదయ మొంది

పెంపుతో నీవు ధాత్రిఁ బాలింపఁగాను.

34

టీ. చారుసత్త్వాఢ్య - చారు = ఒప్పదమగు, సత్త్వ - సాత్త్వికగుణముచేతను, బలముచేతను, అఢ్య = ఘనఁడవైనవాఁడా! ఈశ్వర...రాయ - ఈశ్వరనారసింహభూవిభుని = ఈశ్వరరాయలపుత్రుఁడగునారసింహరాయల తనయుఁడనగు, కృష్ణరాయ - కృష్ణదేవరాయ! నీవు, అభ్యుదయమొంది = శ్రేయస్సునుజేంది, ధాత్రిఁ - భూమిని, పాలింపఁగాను = పాలించుచుండఁగా, జనులకుఁ - ప్రజలకు, ధూమ...క్షోభ - ధూమకేతు = తోఁకచుక్కవలని, క్షోభ = నుర్భిక్షము, తొలఁగెను = లేదాయను. అతివృష్టిదోషభయంబువాసెఁ = అధికవర్షదోషమువలని వలపు నడలేను. గంట...భీతి - గంటక = క్షుద్రవైరిరాజులయొక్క, ఆగమ = రాకవలని, భీతి - భయము, గడచెదఁ = అతిక్రమించెను, ఉద్ధత...బెల్లఁ - ఉద్ధత = గర్వించిన, భూమిభృత్ - రాజులయొక్క, కటకంబెల్లఁ = రాజ్యమెల్లను, ఎత్తువడియెఁ = బలహీనమయ్యెను, అఘస్ఫూర్తి - అఘనపములయొక్క, స్ఫూర్తి = అతిశయము, మానెఁ - రూపు నెడియెను. మరుభూములందును = నిర్జలభూములయందును, నెలమూఁడువానలు = నెలమముఁడైనవానలు,

నిండన్ = పరిపూర్ణమగునట్లు, కురిసెన్ = ఎర్పించెను. ('మరుభూములందును' అనుసముచ్చాయకద్రుతసారస్యమువలన ఫలవదూభములందు సైతము పదిదినముల కొక్కవర్షము గురియు ననుట). ఆబాలగోపాలము = బాలురు గోపాలురు మొదలుగా, అఖి...ములు - అఖిల = సమస్తములగు, సత్ = సజ్జనులయొక్క, ప్రజమును = సమూహమును, అనందమగు = సంతోషముగల, మున్మిక్ = బ్రహ్మచేతను, అతిశయిల్లెన్ = అధికమయ్యెను. ప్రజలకెల్లను = సమస్తజనులకును, కడున్ = మిక్కిలి, రామరాజ్యమయ్యెన్ = బాలమరణాదిపీడలులేని శ్రీరామరాజ్యమువలె నయ్యెను.

తా. కృష్ణదేవరాయలు శ్రేయస్సు గలిగి రాజ్య మేలుచుండఁ గా, భూమిపై జనులకు దుర్భిక్షభయమును, అతివృష్టిభయంబు ననావృష్టిభయంబు మొదలగునీతిబాధలు లేననియును, దగినకాలములయందుఁ గావలసిన వానలు గురియుచుండె ననియును, బరరాజులు దాడి సేయ రనియును, బాలురు వృద్ధులు గోపకులు మొదలుగా నెల్లవారలును నిరంతరసంతోషంబుఁ గాంతు రనియును, బాలమరణాదిదోషంబులు లేక శ్రీరామరాజ్యమై యుండె ననియును భావము.

క. తునియలు దొమ్మిదియఁటఁ బదు

నెనమండ్రఁట మోచువా రఁ నేకపకిటికూ

ర్మనగాహు లేటిలావరు

లని తావకబాహు వొకఁడ • యవని భరించెన్.

౩5

టీ. తునియలు = భూఖండములు, తొమ్మిదియఁట = నవసంఖ్యాకంబులఁట. మోచువారు = ఎహించెడువారు, పదు నెనమండ్రఁట = అష్టాదశసంఖ్యాకులఁట. అనే...హులు - అనేకప = రెంటఁబానము జేసెడిదిగ్గజము . తెనిమిదియును, కిటి = వరాహమొక్కఁడును, కూర్మ = ఆదికూర్మ మొక్కఁడును, నగ = కదలనికులపర్వతంబులేడును, అహులు = శేషుఁడొక్కఁడును, (ద్వంద్వాంతమున బహువచనము) వీరు, ఏటిలావరులు = ఏపాటిబలవంతులుఅని, తావక = నీసంబంధమగు, బాహు వొకఁడ = భుజమొక్కఁడే, అవనిన్ = భూమిని, భరించెన్ = పూసెను.

తా. కృష్ణదేవరాయలభుజము మున్ను భూభారమును వహించియున్నవారగు, గజ, వరాహ, కమత, కులపర్వత, శేషులను లెక్కించి పదు నెనమండ్రని యెఱింగి భూభాగములు లెక్కించి భరతఖండాదినవిఖండంబు లని తెలిసి యొక్కొక్క ఖండం బిద్దటిద్దట వహించుచున్న ట్లాహించి వారి లెట్టిబలవంతు లని యెగ్గించి యట్టి తొమ్మిదిఖండంబులు గలభూమండలం బంతయుఁ దానే ఎహించె నని భావము. ఈ పద్యంబునందలి 'యఁట' శబ్దద్వయం ఎనంగీకారార్థకంబై యున్నది.

సీ. తొలుదొల్త నుదయాద్రిశిలఁ దాకి తీండ్రంచు,
 నసిలోహమున వెచ్చ • నై జనించె
 మఱి కొండవీఁ డెక్కి • మాతొక్కన నల్లియైన,
 యలకసవాపాత్రు • నంటి రాజై
 నట సాగి జమ్మిలోయఁ బడి వేగి దహించె,
 గోనఁ బిట్టరైఁ గొట్టానఁ దవలెఁ
 గనకగిరిస్ఫూర్తి • గఱచె గౌతమి గ్రాచె,
 నవల నాపొట్నూర • రవులుకొనియె

తే. † మాఁడెములు వ్రేల్చె నొడ్డాణి • మసి యొసఁగ్చు
 గటకపురిఁ గాల్చె గజరాజు • గలఁగి పఱవఁ
 దోకచి చ్చన నొర నీదురవగాహ
 భేలదుగ్రప్రతాపాగ్ని • కృష్ణరాయ.

86

టీ. కృష్ణరాయ = కృష్ణరాయభూపాలా, నీను... పాగ్ని - నీ - నీయుక్తి, దురవగాహ = ప్రవేశింపక కృష్ణముగానియట్లు, భేలత్ - ద్రవీణమును, గాల్చె - తీర్చుముగా, ప్రతాప = ప్రతాపమనియెడు, అగ్ని = నిప్పు, తోకచిచ్చనన్ - తీర్చుచున్న బావలయొ
 యన్నట్లు, తొలుదొల్త = ప్రప్రథమమందు, ఉదయాద్రిశిల - ఉదయగిరిదుర్గ
 మనియెడుచెనుముకిరాతిని, తాకి = స్పృశించి, తీండ్ర... మునన్ - తీండ్రించు - బ్వాలిం
 చెడు, అసి = ఖడ్గమనియెడు, లోహమునన్ = అగ్ని జననకారణమగునయినప్రతికయందు,
 వెచ్చనై = వేడిమిగలదియై, జనించెన్ = అంకురించెను, (శిఖియుభిలయును లోహప్రతి
 కయు నొలసినప్పుడు నిప్పుపుట్టు ననుట), మఱి = సమ్మట, కొండవీఁడు = కొండవీటి
 దుర్గమును, ఎక్కి = అరోహించి, మాతొక్కని = ప్రతిభుటించి, నల్లియైన = నలఁగియున్న,
 అల = అప్రసిద్ధుండగు, కసవాపాత్రుఁడనువానిని, (నల్లియైన = నలఁగిన, కసవా
 పాత్రున్ = కసవాపాత్రుఁడనుకసవును), అంటి = తాకి, రాజున్ = పాగిసెను.
 (అనిప్పు నలఁగినకసవునైఁ బడినప్పుడు రాజు ననుట). అటన్ = అచ్చట, సాగి =
 వెడలి, జమ్మిలోయఁబడి = జమ్మిలోయ యనుప్రదేశము ప్రవేశించి, (జమ్మిచెట్టు గల
 బాటియలోఁ బడియును), వేగిన్ = వేగినాడును, దహించెన్ = కాల్చెను. వేగి =
 ప్రకాశించి, (కాల్చె ననుట), గోనన్ = గోననీమను, బిట్ట = కడినముగా, ఏర్చి =
 కాల్చి, కొట్టానఁ దగిలెన్ = ఘోట్టాణ మనుదేశమందంటుకొనియెను. (జమ్మిచెట్టు
 గాల్చి యాయగ్ని కొట్ట మనఁగా శాల గావున దాని నంటికొనెననుట), కనకగిరి =

* కెరలునీ, యసిలోహ. † మాడుగులవ్రేల్చె నొడ్డాణి • మసియొసఁగ్చు.

కనకదుర్గముయొక్క, స్ఫూర్తికొ=అధిక్యమును, కఱచెకొ=కఱగఱజేసెను. (అగ్ని వలన బంగారము గఱగు ననుట), గౌతమిక గ్రాచెకొ=గోదావరిని దహింపఁ జేసెను, (అగ్నివలన జలంబులు దహ్తము లగు ననుట), అవలకొ=అనంతరమందు, అపొట్టూరకొ=పొట్టునూరు అనుప్రదేశమందు, రవులుకొనియొకొ = ప్రజ్వలించెను. (అగ్ని పొట్టుమీఁదఁ బడినప్పుడు రగులుకొను ననుట), మాఁడెములు వ్రేల్చెకొ=మాఁడెము లనియొడుమన్నె పుదేశములు గ్రాల్చెను, ఒడ్డాణికొ=ఒడ్డదేశమును, మసియొనర్చెకొ = భస్మసాత్కృతముఁగావించెను. (అనఁగా బుగ్గించేసెననుట), కటకపురికొ=కటక మనుపట్టణమును, గజరాజు=గజపతి, కలఁగి=కలఁతపడి, పఱవకొ = పలాయితుఁడు గాఁగా, కౌల్చెకొ=దహించెను. కటకపురికొ=పురివంటిగిరినితంబమును, గజరాజు= పర్వతమందలిగజశ్రేష్ఠము, పఱవకొ=మంటఁ జూచి పలుగులిడునట్లు, కౌల్చెకొ= తగులఁబెట్టెను.

తా. కృష్ణదేవరాయలప్రతాపము ప్రథమమం దుదయగిరిదుర్గ మాక్రమించి పిమ్మటఁ గొండవీటిదుర్గముమీఁది కేఁగి కనకదుర్గమును సంహరించి యచ్చట వెడలి జమ్మిలోయమీఁద నేఁగి వేఁగిదేశము నాక్రమించి కొనసీమఁ గైకొని కొట్టమును గ్రహించి కనకదుర్గమును బాడుఁజేసి గోదావరిని దహింపించి పొట్టనూర వ్యాపించి మన్నెపు దేశము లాక్రమించి యోడ్డదేశము జయించి గజపతి భయంపడి పఱచు నట్లు కటకపురి నాక్రమించె ననియును, అప్రతాప మగ్నివలె నుండె ననుటవలన నయ్యగ్ని యుదయగిరి యనుచెక్కిముక్తిశిలఁ దాఁకి కత్తియనెడుచెక్కిముక్తి కత్తియందుఁ దొలుతఁ బుట్టి కొండవీఁ డనుకొండయొక్కి నలియైనకనకదుర్గమును దహించి కనకదుర్గమును కనకమును గఱగఱజేసి గోదావరిలోనియుదకములు గ్రాగఱజేసి పొట్టనూరను పొట్టుమీఁదఁ బ్రజ్వరిల్లి యావలఁ గటకపురి యనుకొండదరియందుఁ జేరి యచ్చట నివసించుచున్నయేనుంగు పాటిపోవునట్లుప్రదేశమును దహించె నని యచ్చటచ్చట నుండెడుశబ్దములవలన రూపకాలంకారమును, ధ్వన్యలంకారమును దోచుచున్నది.

ఉ. చిత్రము కృష్ణరాయనృపశేఖర నీదగుధాటి కోడి స
ర్వత్ర నిలింపకామినులవాడకుఁ గాఁపులు వోదు రుత్కల
క్షత్రియపాత్రు లెల్లఁ గనుగందనిమేనులఁ దొంటిపెద్ద లే
సూత్రముఁ బన్నినారొ బలసూదనువీటికిఁ గొండవీటికిన్. 37

టీ. కృష్ణరాయనృపశేఖర=ఓకృష్ణరాయభూపాలశ్రేష్ఠుఁడా! నీదగు=నీసంబంధమగు, ధాటికికొ = ఔద్ధత్యముచేత, (ఇది విభక్తివ్యత్యయము), ఓడి=హతులై,

సర్వత్ర = అన్ని దేశములరాజులు, నిలింపకొమినులవాడగుట - అస్పృశశ్రీలవాడను,
 (అనగా స్వర్గమున కనుట. యుద్ధములోఁ జచ్చినవారు స్వర్గమునకుఁ బోవురల
 యిండ్లకుఁ బోవుమరని వర్ణించుట కవిసంప్రదాయము), కాపులు గాఁబోయెను కాపుర
 ముగాఁబోవుమరు. నీదగు=నీసంబంధియగు, ధాటికిఁ - దాడి పట్టుదును, ఓడి - ధియం
 పడి, ఉత్క...లెల్లఁ - ఉత్కల=ఓధ్రదేశమందలి, ఉత్కము పాత్రులెల్లఁ =
 పాత్ర నామధేయు లగురాజు లందఱును, కనుగొందని=లేతఱికియు పడనియున్న, (కను
 వుచేతఁ గొందని యని మఱియొక యర్థము), మేనుల=కీర్తనముల చేతను, నిలింపకొ
 మినుల=దేవతాశ్రీలయొక్క, వాడకుఁ=పట్టణమునకు, కాపులు గాఁబోయెను కాపు
 రము లేగుమరు. తొంటి పెద్దలు=పూర్వపుఁబిద్దలు, బలసూదనునీతికిఁ=ఇంద్రు
 పట్టణ మగుస్వర్గమునకును, కొండవీటికిఁ=కొండవీడునుపట్టణమునకు, ఏమాత్రముఁ
 =ఎట్టిసూత్రమును, పన్ని నారొ=కల్పించినవారో, చిత్రము=అశ్చర్యము.

తా. కృష్ణరాయనృపశేఖరా! నీవు దాడి పడవినప్పుడు ఉత్కలదేశపు రాజులు
 భయపడి గఱచిట్లనిశరీరములతోడన దేవతాశ్రీలన్న పట్టణమునకుఁ గాపులమును
 వోయెదరు; స్వర్గమునకును, కొండవీటికినిఁ బూర్వపుఁబిద్ద లేకుమాత్రముఁ బన్ని
 రోకదా! ఇది చిత్ర మనఁగా లోకములో గలరంగము దెరుకొని శ్రుతశరముల
 వలనితొమ్ముగాయములతోడిశరీరము లిచ్చట విడిచినవారికి నీగస్వర్గము గలుగుఁ
 గాక పిఱికితనంబునఁ బఱచినవారికి స్వర్గ సౌఖ్య ము కలుగును? పోయి స్వర్గ మెట్లు
 గల్గు నని శంక రాఁగా గృష్ణదేవరాయలదాడి విన్నమాత్రముననే ఉత్కలదేశము లగు
 రాజులు పూరి గఱచి గాయ పడని దేహముతోఁ గొండవీడు నకుని రాజమహేంద్ర
 వరమునకు సమీపమందలికిరాతశ్రీలపల్లెకుఁ గాపులు గాఁబోయె రని భావము. కనువు
 గఱచినవారిని గొట్టఁగూడ దని యుద్ధధర్మము. నిలింపకొద్దము. 'స్వాన్ని నీవు కిరా
 తశ్చ' యనియు, 'నిలిమ్మా దేవశబర' అనియు మన్న నిహలలువులవలన దేవతార్థక
 మును, కిరాతార్థకము నవుటంజేసి యాశబ్దముమీఁదను బలసూదనునీతి వసుశబ్దము
 మీఁదను శ్లేషకలిగి యిట్టి యర్థము నచ్చునట్లు చమత్కరింపఁబడియ్యెను. ఇటు బల
 సూదనునీతి డనఁగా నమరారామ మని కొందఱ అందుదురు.

ఉ. కూరిమిఁ గృష్ణరాయనృపకుంజర చేరెఁ గళింగరాజ్య ల
 క్షీరమణీలలామ నిను + మిన్నలు ముట్టిన మోహనాంబుతోఁ
 గారణ మట్ల లక్ష్మి గను+గొందనివేడుకఁ గృష్ణరాయనిం
 జేరునకాక వావి సెడఁ + జెందునె సోదరుఁ డ్దనదున్రునిన. 38

టీ. కృష్ణరాయనృపకుంజర=కృష్ణరాయగూపాలశ్రీమఁడా! కళింగరాజ్య
 లక్ష్మీరమణీలలామ=కళింగదేశరాజ్యలక్ష్మీయ నెడుపాలఁగిమిన్న, కూరిమిఁ = ప్రేమ

చేతను, మిన్నులుముట్టిన=అకాశమంటిన, మోహనాలతో=ఏనుగులతో, (కళింగ పతి గజపతి గనుక నని భావము. మోహనా అనఁగాఁ గోటయందలిశత్రునిరసన సాధనము అని కొందఁ ఁందురు. ఆపక్షమున వానిఁ బెరికి తెచ్చినాఁ డని భావము). మోహనాలతో=మోహములతో, నినుఁజేరె=నిన్నుఁబొందె, కారణమట్ల= ఆక్రమమున నే హేతువు, లక్ష్మి=శ్రీదేవి, కృష్ణరాయని=శ్రీకృష్ణదేవుని, కసుగం దని=వాడిపోవని, వేడుక=ప్రీతిచేతను, చేరునకాక = పొందునేకాని, సోదరుఁ డైన=సహోదరుఁడగు, రుద్రుని=రుద్రదేవుని, వానిసెడ=వరుస చెడిపోవునట్లు, చెందునె=చెందునా, చెందదనుట.

తా. కృష్ణరాయా! కళింగరాజ్యలక్ష్మి యతిప్రేమచేతను నిన్నే చేరును గాని ప్రతాపరుద్రునిఁ జేరకపోయె నేల యనఁగా నాకళింగరాజ్యలక్ష్మి లక్ష్మి యనునామ మును వహించుటంజేసి తనకుఁ బ్రియుఁ డగుకృష్ణనామము వహించిననిన్నే చేరును గాని తనకు సోదరుఁ డగురుద్రునినామము వహించినప్రతాపరుద్రునిఁ బొంద దని భావము. లక్ష్మీదేవికి రుద్రదేవుఁడు సోదరుఁ డౌట యాగమప్రసిద్ధము.

సీ. కచసక్తఫణికంచుకము మాళి వీరకే,

దారంపుఁబాగచందంబు నొందఁ

గలయ నంగమున మర్కటకీటకృత మైన,

మగ్గంబు నేత్రసంపద వహింప

ధ్వంతగహ్వరశిలాఃతాడితాళికచిక్క,

ణాస్త్రపంకము చంద్రమై పొసంగఁ

దనుభృశశ్రాంతవేష్టనలగ్నబర్హిబ,

ర్హంబు మువ్వన్నెచుంగై చెలంగ

తే. నిద్ర మేల్కొంచి సెలయేట • నీడఁ గాంచి

గోపవేషంబు సెడి తొంటిఁభూపవేష

మగుట యవ్వనమహిమఁగా • నలికి యచట

విడుచు గజరాజు నీధాటి • వింధ్యవాటి.

39

టీ. కచ=జుట్టునందు, సక్త=తగులుకొన్న, ఫణికంచుకము=పాఁపకుబుసము, మాళి= శిరస్సునందు, వీరకేదారంపు = వీరకేదారమనియెడిపేరుగల, పాగ = ఉష్ణీషముయొక్క, చందంబు=రీతిని, ఒండ= పొందఁగా, కలయ= కలి యునట్లు, (అంతటననుట), అంగమున=శరీరమునందు, మర్కటకీట=సాలెపుర్వ

చేతను, ని. 'లూతాస్త్రీతస్తువాయోర్థనాభమర్కటకాస్సమాః', కృత-దేయబడిన, మగ్గంబు=తంతురచన, నేత్ర...పదక-నేత్ర-వని పెంపునలునందుకీ, సంపదక=సంపత్తును, వహింపక=తాల్పగాను, ని. 'స్వాజ్ఞటాంశుకదయో గ్నోత్రహి', ధ్వంత... కము - ధ్వంతగహ్వర = చీకటిగుహయందలి, శిలా - గూఢదేవుని, తాడిత = పాడునబడిన, అళిక=నొసటియందలి, ని. 'లూటమళికగోధి', చిక్కి-చిక్కినట్టుమయిన, అస్ర=రక్తముయొక్క, పంకము=బురద, చంద్రమై-చంద్రుడై, (సిందూరమైయునుట), పాసంగక=ఒప్పుచుండఁగా, తను...ర్హంబు-తను-శరీరముయొక్క, భృశ=అధికమగు, శ్రాంత = బడలికచేతనైన, వేష్టన బొగ్గాడుటచేతను, లగ్న=కఱచుకొన్న, బర్హి బర్హంబు=నెన్నిపురి, మున్వ న్నెచుంగ్గ - మూడువర్ణము లనఁగా నీల రక్త పీతవర్ణములు గల యుత్తరీయపుఁజేఱంగ్గ, చెలంగక-ప్రకౌశించుచుండఁగా, నిద్రమేల్కొంచి=నిద్దురమేల్కొని, సెలయేటక=కొండవాఁకయగు, నీడఁగాంచి=నీడఁజూచుకొని, గోప వేషంబు=తాను ధరించిన గొల్లనివేషము, తడి - పోయి, తొంటి=పూర్వము దనకున్న, భూప వేషము=రాజవేషము, అగుట = సంభవించుట, అవ్వనమహిమఁగాక=అవనసంబంధియయిన మహిమచేతనుగాని, (కలిగించి యునుట), అలికి = భయపడి, గజరాజు = గజపతి, నీధాటిక - నీదాడి చేతను, వింధ్యవాటిక=వింధ్యపర్వతప్రాంతమందు, అచట=తానున్న యాప్రదేశమును, విడుచుక=వదలును.

తా. నీవు దాడి వెడలినప్పుడు గజపతి భయపడి కలింగదేశము విడిచి వింధ్య పర్వతమునకు వలస పోయి యచ్చటఁ బసులఁ గాచువానియావముతో నొక యర్హములోనిచీకటిగుహలోఁ బ్రవేశించి వడివడిగాఁ బోవుచుండ నాగుహలో నున్న యొక్కతొయి నొసలు దాఁకె. దానివలనఁ గ్రొత్తనెత్తు గొలిక పేరుకొనియును. తత్ప్రదేశంబుననే యాయాసముచేత నిగురించి మేలుకొని యాసమీపమునఁ బ్రవహించెడుసెలయేటినీటిలో నీడఁ జూచుకొని తాను నిద్రపోవుచుండఁగా నాగుహలో నుండెడుపాపకుబుసము జుట్టునకుఁ గఱచుకొనెను గావున నది యుత్తరమైన గానిక భయభ్రాంతిచేత నుష్ణీష మనియును, తాను నిద్రించునప్పుడు తద్గుహలో నొక్క సూర్య పుర్వ తనమీఁద మగ్గంపునేత నేయఁగా నది రవస్థిల్ల యనియును, మున్ను వేప్పఁ బడిననొసటిగాయము సిందూరపుఁదిలక మనియును, అగుహలోఁ దాను మిక్కిలి బడలికచేతఁ బొగ్గాడుటంజేసి చెమర్చి యున్న తనశరీర మెల్ల నంటికొన్న చెమటపరిధము చిత్రవస్త్ర మనియును, భ్రమాత్మకజ్ఞానమును బొంది తాను గుహలోఁ బ్రవేశించు నప్పుడు వహించి యున్న గోపాలవేషము రూపుచెడి తొల్లిటిధూపాలవేషము వచ్చెనే యిది యీవనమాహాత్మ్యముచేతఁ గాఁబోలు ననియు నగచి యావేషముతో నచ్చట నివసించుటకు నీవలనిభయముచే నిచ్చగింపక యావలఁ గదలు నని భావము.

చ. అభి*రతిఁ గృష్ణరాయ విజయాంకము లీవు లిఖించి తాళస
న్నిభముగఁ బొట్టునూరికడ • నిల్వినకంబము సింహభూధర
ప్రభుతిరునాళ్లకుం డిగును*ర ప్రకరంబు కళింగమేదినీ
విభునపకీర్తికజ్జలము • వేమఱుఁ బెట్టి పఠించు నిచ్చలున్.

40

టీ. కృష్ణరాయ=కృష్ణదేవరాయా, విజయాంకములు - విజయ = జయించుట
యొక్క, అంకములు = రేఖలు, ఈవు=నీవు, లిఖించి = వ్రాసి, పొట్టునూరికడన్=
పొట్నూరిసమీపమునందు, తాళసన్నిభముగఁ=త్రాటిచెట్టుపొడవునకు సమానమగు
నట్లు, నిల్విన=నాటించిన, కంబము = స్తంభము, సింహ...శృకుఁ - సింహభూధర
ప్రభు = సింహాచలస్వామియొక్క, తిరునాళ్లకుఁ = బ్రహ్మాత్సవమునకు, డిగు=దిగి
వచ్చెడు, సురప్రకరంబు=దేవసమూహము, కళింగమేదినీవిభు=కళింగ దేశాధీశ్వరుం
డగుగజపతియొక్క, అపకీర్తి=అపయశస్సనెడు, కజ్జలము=కొటుకనీరు, వేమఱుఁ=
పలుమాఱును, పెట్టి=కప్పవేసి, నిచ్చలుఁ=నిత్యమును, అభిరతిఁ = ఆసక్తిచేతను,
పఠించుఁ=చదువును.

తా. నీవు విజయాక్షరమును వ్రాయించి పొట్నూరియొద్ద నాటించినజయ స్తం
భమునందలియక్షరములు తెస్సగా నగపడమిం జేసి గజపతియపకీర్తి యనెడునల్లని
కప్పవేసి దేవతలు సింహాచలస్వామితిరునాళ్లకు వచ్చినప్పు డెల్లమిక్కిలి యాసక్తిచేతఁ
జనువుదు రని భావము. (తాటియాకులమీఁద వ్రాయఁబడిన యక్షరములు స్పష్టముగా
నగపడనిచో నల్లని రంగుపూసి చదువుచుండుట ప్రసిద్ధము.)

సీ. సనకాదిదివిజయ*స్కరిఫాలగోపిచం,

దనపుండ్రవల్లిక • ల్నాకి నాకి

సెలసి హాహాహూహూ*పులదండియలతంత్రి,

ద్రెవ్వ సింగిణులుగాఁ • దివిచి తివిచి

సప్తర్షి కృతవియ*జ్ఞురవాలుకాలింగ,

సమితి ముచ్చెలకాళ్లఁ • జమరి చమరి

రంభాప్రధానాప్స*రఃపుధూరోజకుం,

భంబు లెచ్చటఁ గన్నఁ • బట్టి పట్టి

తే. తిరుగు హరిపురసురతరు*సురల మరగి

బహుళహళహళిభరితక*ల్పరిగనగర

సగరపురవరపరిబృథః జవనయవన

పృతన భవదసి ననిఁ దెగి • కృష్ణరాయ.

41

టీ. కృష్ణరాయ=కృష్ణదేవరాయా! బహు...తన...మా...పట్టమని, హాళి=హాలాహాలిచేతను, భరిత=నింపబడిన, కల్పరిగి సగర కల్పరిగి పట్ట ముయొక్కయు, సగరపురవర-సగర=సగరునియొక్క, పురవర=పట్టణశ్రీస్థ మగు నయోధ్యయొక్కయు, పరిబృథ=దొరలయిన, జవన=వేగముగల, యవన=తురకలయొక్క, పృతన=సైన్యము, అనిఁ=యుద్ధమునందు, భవదసిఁ=భవతీ=...యొక్క, అనిఁ=ఖడ్గముచేతను, తెగి=ఖండింపబడి మృతినొంది, హరి...గలఁ - హరి=దేవేంద్రునియొక్క, పుర=పట్టణమగు స్వర్ణమందలి, సుగతయ=కల్పవృక్షములయందలి, సురలఁ=మద్యములను, మరగి=అలవాటు చేసికొని, సన...సత్త్వకల్=సనకొని-సనకసనందనాదులగు, దివిజమస్కరి=దేవమునులయొక్క, ని...గి...పరివ్రాటక...గి...పారాశర్యపి మస్కరీ, ఫాల=లలాటములయందలి, గోపచందన=చృద్ధి శీలముయొక్క, పుండ్రవల్లికల్=తీగెలపంటి యూర్ధ్వపుండ్రములను, నాకనాకి మాడిమాడికిని నాలుకలతోనాకివైచి, హాహ...తంత్ర - హాహాహూహువుల-హాహాహూహువులనెడుదేవగాయకులయొక్క, దండియల=వీణలయొక్క, తింత్ర=తింతువులు, త్రవ్వఁ=తెగిపోవునట్టు, నెలసి=గుంజుకొని, సింగిణులుగాఁ - ధనుస్సులగునట్లు, తివిచి=తివిచి=అకర్షించి యాకర్షించి, సస్త...సమితిఁ - సస్త్ర - సస్త్రమహాన్నిలపతిను, కృత=చేయబడిన, వియజ్ఞర=ఆకాశగంగయందలి, వాలుకొలింగ=స్థితిశీలములయొక్క, సమితిఁ=సమాహమును, ముచ్చెలకొల్లఁ=ముచ్చెలునొడిగియన్న కొల్లచేతను, చమరిచమరి=తాచితాచి, రంభా...భంబుల్ - రంభాప్రధానమగుభంబుదలుగాఁగల, అప్పరః=అచ్చరలయొక్క, పృథు=పెద్దవియగు, ఉగోజులధులు=కుండలపంటిస్తనములను, ఎచ్చటఁగన్నఁ=ఎక్కడఁజూచినను, పట్టిపట్టి=పట్టుకొని పట్టుకొని, తిరుగుఁ=సంచరించును.

తా. కృష్ణరాయా! అధికకొలాహలధ్వని గలకల్పరిగపట్ట ముయొక్కయు, నయోధ్యయొక్కయు నాథు లగుతురకలసేనాజనులు యుద్ధమునందు నీఖడ్గప్రహారము చేత మృతులై స్వర్ణమందుఁ జేరియును చొల్లి వారు భూముపై నున్న పృథివీలనే యెచ్చటను గల్పవృక్షమద్యములు పానము సేయుచును దేవమునులగోపచందనపుండ్రముల నాకుచును మొఱకుండనముచేత గంధర్వులవీణలు దాము లాఁగికొని విల్లులెంచి నట్ల వంచుచును, సస్త్రమహామును లాకాశగంగాతీరములఁ జేయుచున్న స్థితిశీలముల రూపుమాపుచును, రంభ మొదలగునచ్చరలగబ్బిగుబ్బలఁ బట్టి నలుపుచును బూర్వ ప్రకృతివాసన ఎదలక తిరుగుచున్నారని భావము.

మ. అలుక న్నోటక ధట్టికా ఖురపుటీ హల్య న్నురాసానిపు
 చ్చలు వోఁ దున్ని చలచ్చమూగజమదా సారపుతి న్నీర్తిపు
 మ్మలసస్యం బిడియేక ధాటి భళిరా కట్టించి తౌ దృష్టి కే
 దులఖా నోగ్రకపాల మర్థపహరి ద్భూజాంగల శ్రేణిక. 42

టీ. అలుక=కోపము చేతను, ఘోట...హల్య=ఘోటక=గుఱ్ఱములయొక్క, ధట్టికా=దండుయొక్క, ఖురపుటీ=దొప్పలవంటిగిట్టలనియెడు, హల్య=నాగళ్లగుంపుచేతను, కురా...చ్చలు - కురాసాని=కురాసానిదేశస్థులగుమ్మేచ్చలనియెడు, పుచ్చలు=పుచ్చచెట్లు, (కురాసానిపుచ్చలనఁగాఁ దురకల కభీష్టములైనయాదేశపుపుచ్చచెట్లనియును జెప్పవచ్చును), పోఁదున్ని=చెడఁచున్ని, చల...పుతి=చలత్=నడుచుచున్న, చమూ=సేనయందలి, గజ=యేనుంగులయొక్క, మదాసార=మదధారాసంపాతమనియెడుధారావర్షముచేత, పుతి=తడుపుటచేత నయినపదనుచేతను, కీర్తి...స్యంబు - కీర్తి=యశస్సనియెడు, పుమ్మల=సమృద్ధమగు, సస్యంబు=పైరును, ఇడి=ఉనిచి, ఏకధాటి=ఏక=ముఖ్యమగు, ధాటి=దాడిచేతను, దృష్టికి=వెఱబొమ్మకొఱకు, ఏరు...లము=ఏరులఖాన=ఏరులఖానుఁడనుమ్మేచ్చనియొక్క, ఉగ్ర=భయంకరమగు, కపాలము=పుసుకను, అర్థ...ణిక=అర్థప=కుజేరునియొక్క, హరిత్=దిక్కుయొక్క, భూ=భూమియందలి, జాంగల=మెట్టచేలయొక్క, శ్రేణిక=పక్షియందు, కట్టించితౌ=కట్టించితివి, భళిరా=అశ్చర్యము.

తా. కృష్ణదేవరాయా! నీ పుత్తరదేశమందు గుఱ్ఱపు దండుతో వెడలి కురాసానులనుమ్మేచ్చల నశింపఁజేసి యచ్చట నీకీర్తి నిలిపి యేదులఖానుఁడనుపేరు గలమ్మేచ్చనితల నఱికి వ్రేలఁగట్టించితివి గావున నది యాదేశమందలి మొలవవేయఁబడిన నీకీర్తి యనెడుపైరుగల మెట్టచేలకు దృష్టిపరిహారార్థముగా నెత్తించిన తలపుఱియవలె నుండెను; ఏమాశ్చర్యము!

చ. సుమతిపునఁపునారచితః పోడశ దానపరంపరావసం
 తముల ననంతవిత్తము ననంత ననంతమహాగ్రహారబృం
 దమును నొసంగుని న్నొఱసి తా రెన రాక కదా నిలింపభూ
 జములు పహారచుద్ధుర్యశము పట్టదకోకిలకై తవంబున. 43

టీ. సుమ...ముల=సుమతి=మంచిమనస్సుచేతను, పునఁపునఁ=మాటిమాటికిని, రచిత=చేయఁబడిన, పోడశ=పహారములుదానములయొక్క, పరంపరా=సమూహమనియెడు, ననంతముల=ననంతకొలఱులయందు, అనం...ము=అనంత=పారములేని, విత్తము=ధనమును, అన్మరిన్=క్షయమిని, అనంత...దమును=అనంత=

నశింపని, మహత్ = గొప్పలగు, అగ్రహార = విప్రవృత్తులయొక్క, బృందమును = సమాహమును, ఒసంగు = ఇచ్చునట్టి, నిన్ను, ఒఱసి = కలహించి, తారు = తాము, ఎనరాక కదా = సరిరాకకదా, (అది హేతువుగా ననుట), నిలింపభూజములు = కల్పవృక్షములు, షట్ప...బునకొ - షట్పద = తుమ్మెదలనియెడు, కోకిల = కోయిలలనియెడు, కైతవంబునకొ = నెపముచేతను, దుర్యశముకొ = అపకీర్తిని, వహించుకొ = మోయుచుండును.

తా. కృష్ణదేవరాయలు సేయు షోడశదానపక్షియనువసంతకాలములయందు మిక్కిలి ద్రవ్యమును బుడమియు మహాగ్రహారము లొసంగఁగా వసంతకాలములయందు దాతృత్వమును వహించెడు కల్పవృక్షము లంతయు లేనివిత్తాదు లియ్యలేక తుమ్మెదలు కోయిలలు అనుమిషచేతను దుష్కీర్తి వహించెను. వృక్షములయీవి శాఖాంతములు లతాంతములు మొదలయినవి కావున ననంతములుగా నియ్యంజాల వనియును వసంతకాలములయందుఁ దుమ్మెదలు గోయిలలు వృక్షములమీఁదఁ జేరి యుండుట స్వభావసిద్ధం బగుటంజేసి యవి యపయశస్సూచకంబులై యున్న వనియు భావము.

తే. ప్రబలరాజాధిరాజవీరప్రతాప

రాజపరమేశ్వరార్థదుర్గానటేశ

సాహితీసమరాంగణసార్వభౌమ

కృష్ణరాయేంద్ర కృతి వినిర్మింపు మనిరి.

44

టీ. ప్రబలరాజాధిరాజవీరప్రతాప, రాజపరమేశ్వరార్థదుర్గానటేశ, (ఇవి బిరుదాంకములు), సాహితీసమరాంగణసార్వభౌమ - సాహితీ = సాహిత్యమందును, సమరాంగణ = యుద్ధరంగమందును, సార్వభౌమ = చక్రవర్తివైన, కృష్ణరాయేంద్ర = కృష్ణరాయ భూపాలా, కృతి = ప్రబంధమును, వినిర్మింపుమనిరి = రచింపుమని చెప్పిరి.

తా. సులభము.

వ. అని విన్నవించినఁ బ్రహృష్టాంతరంగుండ నై.

45

టీ. అని = ఈవిధంబున, విన్నవించినకొ = మనవిచేయఁగా, (మహాప్రభు ఎగుటం జేసి పండితులును విన్నవించి రనుట), ప్రహృ...డనై - ప్రహృష్ట = సంతసించిన, అంతరంగుండనై = మనస్సు గలవాడనై యని ముంగడనమునులగోపించందనపుండ్ర

→ మవ్యంత్రాక్షులూ దాము లాఁగికొని విండువంచి

కొశగంగాతీరములఁ జేయుచున్న సైక

క. అంభోధికన్యకాకుచ, కుశునచ్చరలగబ్బిగుబ్బలఁ బట్టి నలుపుచు
జంభారిముఖాధ్యక్షున, గావము.

46

టీ. అంభోధి...నకు - అంభోధి=సముద్రునికి, కన్యకా=పుత్రికయగులక్ష్మీ యొక్క, కుచకుంభ = కలశములవంటి కుచములయందు, ఉంభిత = పూయబడిన, ఘృణ=కుంకుమముచేత, మసృణ=స్నిగ్ధమగు, గురు=విశాలమగు, వత్సనకు = వత్స స్థలముగలవానికిని, జంభారి...నకు - జంభారి=దేవేంద్రుడే, ముఖి=మొదలగువారికి, అధ్యక్షనకు = నాథుడగువానికిని, అంభోజాత్సనకు - అంభోజ=కమలముల వంటి, అత్సనకు=నేత్రములుగలవానికి, సామిహర్యత్సనకు - సామి = అర్ధభాగము, హర్యత్సనకు = సింహమగువానికి, 'సామిత్వరే' యనియమరము (నరసింహకృతి కలిగినవాడనుట).

తా. సులభము.

క. మర్దితకాళియఫణికిఁ గ, పర్దభృదజబింబితాచ్ఛపదనఖఘృణికిఁ దోర్దండశార్ఙ్గిణి కఘ, కర్దమదినమణికి దనుజకరివరస్పణికిఁ. 47

టీ. మర్ది...ణికి - మర్దిత=మర్దింపబడిన, కాళియ=కాళీయుడనుపేరుగల, ఫణికి=సర్పముగలవానికి, (కాళీయుడనునాగేంద్రునిశిరస్సుమీఁదఁగృష్ణుడైతాండవముపలిపెననుట), కపర్ద...ణికి - కపర్ద = జటాజూటమును, భృత్ = భరించిన శివునిచేతను, అజ = బ్రహ్మదేవునిచేతను, బింబిత = ప్రతిఫలింపబడిన, ఆచ్ఛ = పరిశుద్ధములగు, పద=పాదములయొక్క, నఖ=గోళ్లయొక్క, ఘృణికి = కొంతులుగలవానికి, (పంచాస్యచతురాస్యులువిష్ణునిపాదములకు నమస్కరింతురనుట), దోర్దండ...ణికి - దోర్దండ=దండమువంటి భుజమందలి, శార్ఙ్గ = శార్ఙ్గామనుపేరుగల ధనస్సుయొక్క, కిణికి = కొయలుగలవానికి (శార్ఙ్గకొదండమునొలుయుటవలనఁ గాయలుగాచినబాహువు గలవాడనుట), అఘ...మణికి - అఘ=పాపములనెడు, కర్దమ=బురదకు, దినమణికి = సూర్యుడగువానికి, (అనఁగాసూర్యుడై బురద నెండించినట్లు పాపముల శోషింపఁ జేయువానికనుట), దనుజ...స్పణికి - దనుజ=రక్కసులనియెడు, కరివర=గజశ్రేష్ఠములకు, స్పణికి = అంకుశమగువానికిని.

తా. సులభము.

క. గుహపుష్కరిణీతటఘన, గహనగుహాఖేటవంచకపుళిందునకున్.

ద్రుహిణాండతుందునకయా, వహదీర్ఘపాంగకరుణావాస్స్యందునకు
జములు వహించు

టీ. సుహస్వయగుహా...గుహా=గుహవంటివనమందు, ఆఖేట=వేటయందు, వంచకపుళిందునకు = ప మగుపూగముగలవానికిని, ద్రుహి...నకు - ద్రుహిణాండ=బ్రహ్మాండములు, వహి అనునూత్తమంతకొలపగలవానికి, అయా...నకు - అయ=శుభములను, ఆనహ...ను వచ్చినది. స్పణికి = జ్యేష్ఠ = వాలికలగు, అపాంగ=కడ

టీ. శ్రీవిలుబుత్తూరు = శ్రీవిల్లిపుత్తూరునుపట్టణము, పాండ్య...సీమంతమై - పాండ్య=పాండ్యదేశమందలి, నగర=పట్టణమగుమధురయొక్క, ఉర్వీ=భూమికి, రత్న సీమంత మై=మానికపురబాపటబొట్టై, లలితో...ముల్-లలిత = ఒప్పుచున్న, ఉద్యాన=ఎలదోటలయొక్క, పరంపరా=గుంపులయందలి, పిక=కోయిలలయొక్కయు, శుక=చిలుకలయొక్కయు, ఆలాప=పలుకులయొక్క, ప్రతిధ్వనములు=ప్రతిధ్వనులు, వలభీ...భ్రమంబు-వలభీ=ముంజూరులయందలి, నీల=నీలములయొక్కయు, హరిన్తణీ=గరుడపచ్చలయొక్క, పిక=కోయిలలయొక్కయు, శుక=చిలుకలయొక్కయు, స్వాన=పలుకులయొక్క, భ్రమంబు=భ్రాంతిని, ఉన్పత్=వహింపఁజేయఁగా, మిన్నులతో=ఆకాశముతో, తాయు=ఒటియుచుండెడు, సువర్ణసౌధముల=బంగారుమేడలచేతను, ఎందుఁజూడక=ఏదిక్కునఁజూచినను, చెన్నొంది=శృంగారమై, చెలంగుక=ప్రకాశించును. (విల్లిపుత్తూరు అనుటయే సాధువు).

తా. పాండ్య దేశమందలి భూమి యనెడు నాతికిఁ బాపట బొట్టువోలె నొప్పుచున్న శ్రీవిల్లిపుత్తూరు సమీపమునందుండు నుద్యానములలోని కోయిలలుచిలుకలు గూయుచుండఁగా వాని కామేడలు ప్రతిధ్వనులు సేయఁగా నప్పట్టణ వీధులలో నేఁగెడు మార్గస్థులు తల లెత్తి చూడఁగా నత్యున్న తము లగు మేడలయొక్క వాచూరులయందు నీలములతోఁ జెక్కఁబడియున్న కోయిలలును మరకతంబులచేఁ జెక్కఁబడిన చిలుకలును గానరాఁగా నీపక్షులే యాధ్వనులు సేయుచున్న వన్నట్లుండు ననియును నావిల్లిపుత్తూరిలోని బంగారుమేడలు మిన్నంటి యున్న వనియును భావము.

చ. మలఁచి పయోజకోశములఁమాడ్కి నొనర్చినపద్మరాగపుం
గలశపుటెఱ్ఱడాల్పొమిడిఁకంబులతో నవరంజయోడుబి
ల్లల నలవైజయంతముఁ జలంబునఁ గెల్వఁగ దంశితంబు లై
నిలిచినయట్లు మాడువు లఁనేకము లుల్లసిలుక బురంబునక. 52

టీ. మలఁచి=తొలిచి, పయోజ...మాడ్కిక-పయోజ=కమలములయొక్క, కోశములమాడ్కిక=మొగ్గలవలెను, ఒనర్చిన=చేసినట్టి, పద్మ...లతోక-పద్మరాగపుక=కెంపులయొక్క, కలశపు=కలశములనియెడు, ఎఱ్ఱడాల్ = రక్తకాంతిగల, బొమిడికంబులతోక=శిరస్త్రాణములతో, (ఇచ్చటఁ బద్మరాగపుంగలశపుటెఱ్ఱడాలునుచోటను, 'నుష్పాతః' అనునూత్రమువలనం బవర్ణగతం బగునుకొరంబునకంఠం బరంబున నుమాగమరూప మగుపూగనాచు, 'సామానాధికరణ్యేషాదంతానాం టుగాగమోఽచిస్యాత్' అనునూత్తరసంతకాలము గలశశబ్దసంబంధి యగుపువర్ణమునకుఁ బరమందు టుగాగమంబును వచ్చినది. శ్రీమద్భక్తీసంజయోడుబిల్లలక=మేలివన్నెబంగారు

కప్పుబిళ్లలచేతను, ఆల=ఆప్రసిద్ధమగు, వైజయంతముక్=ఇంద్రసౌధమును, చలంబు
నక్=చలముచేతను (ఇచ్చటఁ దృతీయార్థమున సప్తమి.) గెల్వఁగక్=గెల్చుటకు,
దంశితంబులై=మైమఱువులు దొడగినవై 'దంశితో వ్యూఢకంకట' యని యమరుఁడు.
నిలిచినయట్లు = నిలిచియున్నవనఁగా, మాడువులు = గృహములు, అనేకములు =
పెక్కులు, పురంబునక్=శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు, ఉల్లసిలుక్=ప్రకౌశించును.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందలి గృహములు తమపైనఁ దామరమొగ్గలవలె మలఁ
చియున్న కెంపుల కలశములనెడు నెఱ్ఱమంటి శిరస్త్రాణములు గలిగి బంగారుచేతఁ
జేయఁబడిన యోడుబిళ్లలనెడు కవచముఁ దొడిగి స్వర్గమందలి ఇంద్రుని మేడయగు వైజ
యంతముతో యుద్ధము చేయుటకు సిద్ధపడి నిలిచియున్నట్లుండు నని భావము. యుద్ధ
సన్నద్ధు లెఱ్ఱమట్టివస్త్రములు తలలకుఁ గట్టుకొని కవచములు దొడిగికొనుట ప్రసిద్ధము.

నీ. పాథోధి జలయుక్తిఁ • ప్రాచివట్టిన దిశా,
కరులు నాఁ దగు మరకతపుఁ గరులు
గరులతోండము సిక్కఁ • గబళించి మ్రింగిన,
హరులు నాఁ దొండ మొప్పగుఁ దదశ్మ
హరులఁ దాపినతాప • అమర నేనికదోయి,
నీరార్చు నపరంజినీటి వ్రాత
శ్రీలుఁ దత్పార్శ్వచిత్రితశంఖచక్రముల్,
రత్నపుఁదిన్నెలఁ • బ్రతిఫలింపఁ

తే. బెఱపురాళి గృహశ్రీలఁ • బెండ్లియాడ
భవనరాజులు గట్టినబాసిక మనఁ
దనరు మణితోరణములతో • ద్వారవితతిఁ
బరఁగు పీఠులు పురిసూత్రపట్టినట్లు.

53

టీ. పాథోధిజలయుక్తిక్ - పాథోధి = సముద్రముయొక్క, జల = జలము
యొక్క, యుక్తిక్ = సంయోగముచేతను, ప్రాచివట్టిన = పాఁతుడునట్టిన, దిశాక
రులునాక్=దిగ్గజములనఁగా, తగు = తగునట్టి, మరకతపుఁగరులు=పచ్చలయోనుంగు
లును, కరులతోండముసిక్కక్=ఏనుంగులతుండముమాత్రము మిగులునట్లు, కబళించి
=అహరించి, మ్రింగిన=మ్రింగినట్టి, హరులునాక్=సింహము లనునట్లు, తొండమొప్ప
గు=తొండముచేఁ బ్రకౌశించుచున్న, తదశ్మ=అమరకతవికారములగు, హరులక్=సిం
హములను, తాపిన = చెక్కిన, తాపలు=సోపానములు, అమరక్=అమరుచుండఁ
గా, ఏనికదోయి=గజద్వంద్వము, నీరార్చు...శ్రీలు-నీరార్చు = స్నానముచేయించె

డు, అపరంజినీటి=బంగాననీటియొక్క, వ్రాత = చిత్తరువుయొక్క, శ్రీలు=లక్ష్మీ ప్రతిమలు, తత్పార్శ్వ...ముల్-తత్పార్శ్వ=అప్రతిమల యుభయపార్శ్వములయందు, చిత్రిత = చిత్రంపఁబడిన, శంఖచక్రముల్=శంఖచక్రములును, రత్నంపుఁదిన్నెలక = రత్నమయములగువేదలయందు, ప్రతిఫలింపక=ప్రతిబింబింపఁగా, పెఱ... శ్రీలక-పెఱ = ఇతరములగు, పురాళి=పట్టణసమూహముయొక్క, గృహశ్రీలక = గృహసంపద లనియొడుశ్రీలను, పెండ్లియాడక=వివాహమగుటకు, భవనరాజులు= తత్పురగృహము లనురాజులు, కట్టిన=కట్టుకొన్న, బాసికమనక = పట్టబంధ మనునట్లుగా, తనరు = ప్రకాశించుచున్న, మణితోరణములతోక = మాణిక్యతోరణములతోఁగూడిన, ద్వారవితతిక = ద్వారసమూహముచేతను, వీధులు, పురిక=శ్రీవిల్లి పుత్తూరియందు, సూత్రపట్టినట్లు=సూత్రముపట్టినట్లుగా, పరఁగుక=ఓప్పును. సూత్ర పట్టినట్లున్నచోట, శ్లో. 'అదంతపాది శబ్దేచ పత్యధే బిందులోపకా, ఐర్ణకస్యాత్రక థితౌ క్వచి త్సుకవి సప్తుతేః' అని యధర్వణాచార్యసూత్రము ప్రమాణము.

తా. అష్టదిగ్గజము లెల్లప్పుడు సముద్రోదకములయందే యుండుటవలనఁ బ్రాచిపట్టిన వన్నట్లు తోఁచెడు పచ్చతాతియేనుంగులును ఆయేనుంగులతుండము మాత్రము గనఁబడుచుఁ దక్కినశరీరము గానరాకుండుటంజేసియును, నల్లతుండంబులు పచ్చతాతిసింహముల నోళ్లలోనుండి వెడలినట్లుండుటంజేసియును, ఏనుంగుల శరీర మెల్లను మ్రింగి తుండంబుల మిగిలించినట్లు కనుపడు సింహంబులనుజెక్కిన పలుకతాలు వెనుకదిక్కునఁ బ్రకాశించు ననియును, ఇట్టిసోపానములకుఁ బైఁగా గోడలయందు లక్ష్మీదేవి కభిషేకముఁజేయుచున్నట్లపరంజినీటితోఁ జిత్రంపఁబడిన యాలక్ష్మీప్రతిమలును గజంబులును లక్ష్మీప్రతిమల యుభయపార్శ్వములయందలి శంఖచక్రములును దిగువను రత్నమయవేదికలయందు నీడలు దోచుచుండఁగా బ్రతియింటివాకిట మణితోరణములు ప్రకాశింపఁగా నాగృహరాజంబు లితర పట్టణ గృహశ్రీలను వివాహముఁ జేసికొనుటకుం గట్టికొన్న బాసికము లనునట్లొప్పుననియును వీధులు వంకరలు లేక సూత్రము పట్టి కట్టినట్లు వంకరలేక ప్రకాశించుచుండును.

చ. పగడపుఁజాయ చెందిరముఁ • బ్రామిన పాండ్యవధూకుచంబులకొ
నగునరుణంపుఁబొండ్లముల • నారికెడంబులు వజ్రకుట్టిమం
బగు పథముం జెలంగు భవనాహృతశేషితరత్నరక్షక
బ్రగతరుసంతతిం బ్రథమభార్యఁ బురిక గిటవుంచె వార్ధినాక. 54

టీ. పగడ...ముక-పగడపుఁజాయ=విగ్రమకౌంతిగల, చెందిరముక=కుంకుమమును, ప్రామిన...బులక-ప్రామిన = అలఁదినట్టి, పాండ్యవధూకుచంబులక = పాండ్యదేశ శ్రీలగుబ్బలను, నగు...బులు-నగు=పరిహసించుచున్న, అరుణంపు=ఎఱ్ఱ

నగు, బొండ్లముల = పైపీచు ఒలువనికాయలు గల, నారికేళములు = నారికేళపు
 మ్రోకులును, వజ్ర = వజ్రముల చేతను, కుట్టిమంటగు = గట్టింపబడిన, పథము = మార్గము
 ను (ప్రథమాంతముమీఁద ద్రుతము సముచ్చయార్థకము.) భవనా... కుక్ - భవన = గృహ
 ములకొఱకు, అహృత = న్యయముఁ జేయబడినవానినుండి, శేషిత - మిగిలింపబడిన,
 రత్న = రత్నములయొక్క, రక్షకుక్ = కౌపాడుటకు, వార్ధి = సముద్రుండు, అభ్రగ =
 అకౌశలతములగు, తరు = వృక్షములగు మందారాదులనియడు, సంతతిక్ = సంతాన
 మును, ప్రథమభార్యక్ = మొదలి పెండ్లామగు గంగానదిని, పురిక్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరి
 యందు, గిఱవుంచెనాక్ = కుదువయుంచె ననునట్లు, చెలంగుక్ = ప్రకౌశించును.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో నుండెడుగృహములు రత్నమయములైనవి గావున నా
 గృహములకు వినియోగము కాఁగా మిగిలినరత్నములను గాపాడుట నని రత్నాకరుం
 డగుసముద్రుండు పూటపడి యారత్నములు తీసికొని యగదులకై తనసంతాన మగు
 కల్పవృక్షములను పెద్దభార్య యగుగంగను దత్వట్టామునందుఁ గుదున యుంచెనో
 యన్నట్లు సంతత మెడతెగని యెఱ్ఱనిబొండ్లములతోడి నారికేళపుమ్రోకులును వజ్ర
 ములచేత గట్టింపబడిన రాజమార్గమును ప్రకౌశించును. నారికేళములు కల్పవృక్షము
 లవలెను మార్గము తెల్లనికొంతి గలగి యుండుటచేసి గంగానదియుంబోలె నుండును
 చున్నకతంబున నట్లుత్పేక్షింపం బడియను.

క. కోరకితనారికేళ

క్షౌరుహములు రత్నకుట్టిమంటులఁ దోఁచుక్

ద్వారములయత్నకృతశృం

గారంబుగ నలికి మ్రుగ్గు + ఘటియించి రసక్.

55

టీ. ద్వారములు = వాకిళ్లు, కోరకిత = సంజాతకోరకములు గల, నారికేళ
 క్షౌరుహములు = పెంకాయమ్రోకులు, రత్నకుట్టిమంటులక్ = రత్నములచేఁ గట్టిం
 పబడిన భూములయందు, అయత్నకృత = యత్నముచేతఁ జేయబడిన, శృంగారంబు
 గక్ = శృంగారము గలుగునట్లు, అలికి = గోమయలిప్తముఁజేసి, మ్రుగ్గుఘటియించిరసక్
 = రంగవల్లిక యుంచి రనునట్లు, తోఁచుక్ = ప్రతిబింబించును.

తా. శ్రీ విల్లిపుత్తూరిలో వాకిళ్లముందట రత్నమయములైనగృహములయందు
 మొగ్గులు పచ్చనియాకులు గల నారికేళములు ప్రతిఫలింపఁగా నా యిండ్లవాగు యత్న
 ముచేత సింగారింపకయే శృంగారము గలుగునట్లు అమలనీడ యలికనట్లును మొగ్గుల
 నీడ మ్రుగ్గులు పెట్టినట్లు నుండె నని భావము.

మ. శయపూజాంబుజముల్ ఘటిం దడఁబడన్ • జన్దోయి లేఁగొనుపై
దయఁ దప్పన్ బస పాడి పాగడపుఁబాదంబొప్పఁ జెంగల్వడి
గ్గియ నీ రచ్యుత మజ్జనార్థము కటిం • గీలించి దివ్యప్రబం
ధయుగాస్యల్ ద్రవిడాంగనల్ నడుతు రుద్యానంపులోఁద్రోవలన్.

టీ. చెంగల్వడిగ్గియన్ = ఎఱ్ఱకలువపూలు గలకొలనియందు, పసపాడి =
హరిద్రాతేపపూర్వకముగా స్నానముఁజేసి, అచ్యు...ర్థము-అచ్యుత=శ్రీపతియొక్క,
మజ్జనార్థము=అభిషేకముకొఱకు, నీరు=తీర్థము, కటిన్=ఱొండియందు, గీలించి =
ఊనిచికొని, శయ = హస్తమందలి, పూజాంబుజముల్ = పూజకొఱకైన కమలములు,
ఘటిన్=తీర్థపుబిందెయందు, తడఁబడన్=తొట్రు పడుచుండఁగా, జన్దోయి=కుచ
ద్వంద్వము, లేఁగొనుపైన్=లేతనడుముమీఁద, దయతప్పన్=కృపాహీన మగు
చుండఁగా, దివ్య...స్యల్-దివ్యప్రబంధ=ద్రావిడప్రబంధముతోడ, యున్=కూడికొ
న్న, ఆస్యల్=వక్త్రములుగల, ద్రవిడాంగనల్=ద్రావిడస్త్రీలు, ఉద్యా...లన్-ఉ
ద్యానంబు=ఎలదోటయొక్క, లోఁద్రోవలన్=అంతర్భాగములయందు, పాగడపుఁ
బాదంబు=పాదకటకము లనియెడుభూషణము ధరించినపాదము, ఒప్పన్=ఒప్పు
చుండఁగా, నడుతురు=వత్తురు.

తా. విల్లిపుత్తూరియందలి ద్రవిడస్త్రీ లుద్యానంబులలోని చెంగలువలుగల
కొలఁకులలోఁ బసపుతో స్నానముఁ జేసి స్వామి తిరుమజ్జనము నిమిత్తము తీర్థంపు
బిందె యాదేశాచారరీతిగా ఱొండియందు ధరించి తమహస్తములయందు నాళములు
గలిగి పూజార్థము లైనకమలములు తద్గుటములయందుఁ దొట్టిల్లుచుండఁ గుచభారము
చే లేతనడుము లసియాడుచుండ దివ్యప్రబంధానుసంధానముఁ జేయుచు నుద్యానం
బుల లోపలితోవలయందుఁ బాదాలు ధరించినపాదములు గదల నడుచుచుందు
రనిభావము.

మ. కలయన్ నీలమయంపుఁదల్లి యొఱదాఁకం దేటనీ రొప్పు ర
ధ్యలకూపంబుల మీలఁ జూచి వలభీవ్యాసంగితుంగ ద్రుశా
ఖలలో *డాఁగి గుభాలనన్ లకుముకుల్ • క్రందై పడున్ లేచు ము
చ్చిలి గే హేందిరద్రావిడీపరిచితిన్ • జెండాడుచందంబునన్. 57

టీ. గేహేందిర=గృహలక్ష్మీ, ద్రావి...తిన్-ద్రావిడీ=ద్రవిడస్త్రీలయొక్క,
పరిచితిన్=పరిచయముచేతను, ముచ్చిలి=నంచించి (ఎవ్వరికిని గనుపింపకయనుట),
చెండా...నన్-చెండాడు=కందుకక్రీడ సలిపెడు, చందంబునన్=రీతిచేతను, లకు

ముకుల్ = పక్షి విశేషములు, కలయక్ = నిండునట్లుగా, నీలమయంపు = నీలమణివికారముగా, తల్లియొలుదాఁకక్ = బొడ్డుటొలుదనుకను (పైనుండెడు పెద్దయొలుదనుట), తేటనీరు = నిర్మలదకము, ఒప్పుక్ = ఒప్పుచున్న, రథ్యలకూపంబుల = వీధులబావులయందలి, మీలక్ = మీనములను, చూచి = ఈక్షించి, నలభి...లోక్ = నలభి = చూచులయందు, వ్యాసంగి = కూడియున్న, తుంగ = సాడవులగు, మ్రు = వృక్షములయొక్క, శాఖలలోక్ = కొమ్మలలో, డాఁగి = పొంచి, గుభాలనక్ = గుభా లనుశబ్దము గలుగునట్లు, క్రంజై = సందడించి, పడుక్ = దుముకును, లేచుక్ = చురల నుద్గమించును.

తా. వీధులలోని యొలులబావులలోఁ దల్లియొలుదనుక నై నునికి యున్న తేటనీటిలోఁ గనఁబడుచున్న చేపలను జూచి యిండ్లచూరులవెంబడి వ్యాపించియున్న పెద్దపెద్ద తరుశాఖలయందు పొంచియుండి యాబావులలో నుముకుచు లేచుచున్న లకుముకిపిట్టలు ద్రవిడస్త్రీపరిచయము గలిగిన గృహాలక్షి తనశరీరము గానఁబడుచుండ రహస్యముగాఁ జెండు గొట్టుచుండఁగా నట్టి పుట్టచెండ్లవలె నుండనని తాత్పర్యము. లకుముకులు చేపల బట్టి కొనుటకు నీట దుముకుట ప్రశస్తము.

మహాస్రగ్ధర. స్వనిలింపావాసదత్వాశనదతలమిథస్తారతమ్యంబు లీరెండును దీనుల్లాంచునమ్మాడువులనయడుగం దోచునుద్యద్రతోన్మేళనసిద్ధద్వంద్వబృందాఽలయ తటబిల కల్యాణమంథాద్రులో నావనజాక్షస్యందనద్వంద్వము లిఖిత సరావాప్తదాంపత్యమొప్పున్.

టీ. లిఖిత...త్యము-లిఖిత=చిత్రింపఁబడిన, సర=మనుష్యప్రతిమలచేత, అవాప్త=పొందఁబడిన, దాంపత్యము=మిథునములుగల, వనజాక్షస్యందనద్వంద్వము- (వనజాక్షీచ-వనజాక్షశ్చ-వనజాక్షే-వనజాక్షయోస్యందననేతయోర్ద్వంద్వం- 'పుమాక్ స్త్రీయా' యను సూత్రమువలన స్త్రీవాచక మగువనజాక్షీశబ్దము యుక్తమై పురుషవాచక మగువనజాక్షశబ్దమాత్రము శేషించుటంజేసి యట్టిరూపంబు నచ్చేరి గావున), వనజాక్ష=శ్రీశ్రీపతులయొక్క, స్వందన=తేరులయొక్క, ద్వంద్వము=జోడు, స్వనిలింపా...బులు-స్వ=తమయొక్క, నిలింప=జేవతలకు, అవాస=నివాసముయొక్క, దత్వ=ఇచ్చుటయొక్కయు, అశన=అహారముయొక్క, దతల=ఇచ్చుటయొక్కయు (ద్వంద్వాంతమునబహుత్వము), మిథః=ఒండొంటియొక్క, తారతమ్యంబులు=ఎచ్చుదగ్గులు, ఈరెండును=ఈయశనవాసములు, దీనుల్లాంచు=రిగ్తులుపొందుచున్న, అమ్మాడువులన=అమ్మాడుగులనే (అమ్మాడుగులయందు నివాసభుక్తిగానములు విస్తరించి కలవనుట). (మఱియు క్వచిద్గకారో వ యనుసూత్రము కలిమింజేసి మాడుగులు మాడువులనియునుం గలదు). అడుగక్ = వేడుకొనుటకు, తోచు...ద్రులో నాక్- తోచు=కొనఁబడుచున్న, ఉద్యత్=ఒప్పుచున్న, రతి=సురతములదిలి, ఉన్మేళన=

కూటములుగల, సిద్ధ=సిద్ధులను దేవయోనులయొక్క, ద్వంద్వ=మిథునములయొక్క, బృంద=సమూహములకు, ఆలయ=నివాసస్థానములగు, తట=దరులును, బిల=గుహలునుగల, కశ్యాణమంథాద్రులో=హేమాద్ర మందరాద్రులో, (మేరుమందరపర్వతములో యనుట. కశ్యాణమన బంగారము, మంథమనః గవ్వము గాన నాకశ్యాణమంథశబ్దము లద్రీశబ్దముతోడ సంబంధించి ద్వంద్వాంతమందు బహువచన మగుచున్నది). నాక=అనునట్లు, ఒప్పుక=ప్రకౌశించును.

శా. మానవ దంపతులరూపములుగాఁ జెక్కఁబడిన బొమ్మలు గల శ్రీశ్రీ పతుల రెండుతేరులు దేవతలకు నివాస మిచ్చినమేరుపర్వతమును నాహార మగునమృత మిచ్చిన మందరపర్వతమును దమతమ పుణ్యతారతమ్యముల నడిగి తెలిసికొనవలయునని వచ్చి శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలో దీనులకు నివాసంబులును నాహారంబు లిచ్చెడు నాగృహములదగ్గఁ జేరి తమ దరులయందును గుహలయందును 'సురతములయందు ననురక్తులగుసిద్ధమిథునములతోడ నున్నవో యన్నట్లు ప్రకౌశించుచున్న వని భావము. తేరుల మీఁదిబొమ్మలు సిద్ధదంపతులంబోలే నున్నవి. ఈపద్యమునందు దీనుల్గొంచు ననుచోట మిన్నుల్గొంచు ననియుఁ గొందఱు చదువుదు నచ్చట నాకౌశమునొఱయుచున్న యమ్మాడువు లని యన్వయింతురు.

సీ. సవలయధ్వని గాఁగ • సాలివ్రేయు నదల్పు,
యతి నైన గుండె ఝల్లనఁ గలంప
సుడిసిన మొగమెత్తిఁచూడకుండు పరాకు,
కుసుమబాణుని నైనఁ • గువిటుఁ జేయ
శ్రీకార్యపరులఁ గాంచిన లేచిమొక్కు నం,
జలికి నిండ్రుండు నఁకొల్లువుఁ గోర
హరిగృహవసరశంఖాకర్ణనకుఁ ద్రిప్పు
కడగంటిజిగిప్రజఁ • గాఁడిపాఱఁ

తే. గవట లుంకించి వ్రేయఁ గొప్పవి య నవలి
కరమున నమర్పఁ బైఁటలో • మరుని బటువు
బిల్లక్రియఁ బట్టుకంచలఁ • బిగువు చన్ను
నిక్కఁ దిన్నెలఁ బాత్రముల్ • నెత్తమాడు.

59

టీ. సవలయధ్వనిగాఁగక = కంకణధ్వనికలుగునట్లుగా, సాలివ్రేయు=పాచికవ్రేసెడు, అదల్పు=అదలించుట, (ఇచ్చట సాలివ్రేయునదల్పుని కొందఱందురుగాక. యది ఎకారయుతరేఘాంతశబ్దమయ్యేనేని దానిబహువచనమందు సాలిలని నిల్వ

వలయు నట్లుగాక మహాభారతంబున నడ్డసాళ్లనియు నడ్డసాగులనియుఁ బ్రయోగంబు కలిమింజేసి యిచ్చట నికొరయుత లకొరాంతశబ్దముగా నుండుటయే సమీచీనంబు.) యతినైనఁ = సన్న్యాసి నైనను, గుండెర్పులనఁ = హృదయము జలదరింపఁగా, కలంపఁ = కలుషముఁ జేయుచుండఁగా, సుడిసినఁ = ఎగురైనప్పుడు, మొగమెత్తి - ముఖము పైకెత్తి, చూడకుండు = ఈక్షింపకుండెడు, పరాకు = గరునచందము, కుసుమబాణుని నైనఁ = పూవిలుతునైనను, కువిటుఁ చేయఁ = నీచవిటునిఁజేయఁగా, శ్రీకృష్ణపరులఁ = భగవత్కైంకర్యపరులను, కొంచినఁ = చూడఁగానే, లేచి - ప్రత్యుత్థానముఁజేసి, మ్రొక్కు = మ్రొక్కెడు, అంజలికి = దోసిలికై, ఇంగ్రుఁడుఁ = దేవేంగ్రుఁడును, అక్కులువుఁ = అభగవత్కైంకర్యమును, కోరఁ = అపేక్షింపగా, హరి...నకుఁ = హరి - స్వామియొక్క, గృహ = ఆలయమునందలి, అనసర = ఆయాసమయములయొక్క, శంఖ - శంఖనాదముయొక్క, అకర్ణనకుఁ = వినుటకు, త్రిప్ప = మరల్పెడు, కడగరికి - నేత్రాంతములయొక్క, జిగి = బెళుకు, ప్రజఁ = చూచెడువారిని, కొండిపొయి - ఉచ్చిష్టంపఁగా, (అంత వాడియనుట.) కవటలు = అడ్డసాళ్లు, ఉంకించి - కుప్పించి, వ్రేయఁ = వ్రేయఁగా, కొప్పవియఁ = తుఱుము వదలఁగా, అవలికగమునఁ = రెండవహస్తము చేతను, అమర్పఁ = సవరింపఁగా, పైటలోఁ = పైయెడలోపలను, మధుని - స్మరునియొక్క, పట్టువుబిల్లక్రియఁ = తొడక్రింద నునిచికొను చుట్టుదిండునెడను, పట్టుకంచలఁ = పట్టురవికయందు, బిగువుఁజన్ను = బటువుగుబ్బ, నిక్కఁ = నిట్టివొడవఁగా, పాత్రములు = వేశ్యాంగనలు, తిన్నెలఁ = వేదికలయందు, నెత్తము - మ్యాతమును, ఆడుఁ = క్రీడింతురు.

తా. ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు నరుఁగులమీఁద వేశ్యాకొంతలు యతీశ్వరుని హృదయమైన గలంగునట్లు విలాసము గలిగి యదలించి కంకణములు కదలి ధ్వని సేయునట్లు పాచిక వ్రేయుచును, మఱియు నెట్టివా రెదటికి నచ్చినను మొగ మెత్తి చూడక పరాకుఁ జేయుచు గరువము గలిగియును స్వామి యాలయము కైంకర్యముఁ జేసెడువారిఁ జూచినమాత్రముననే లేచి మ్రొక్కుచుండఁగా నట్టి మ్రొక్కు తినకుఁ గలుగ వలయునని దేవేంగ్రుఁడును స్వర్గమందలి యప్సరోగణముల కొల్వు గలప్రభుత్వము నైన మాని యాదేవాలయమందుఁ దా నొక్కనేచుకొండె యుండవలయునని కోరుచుండఁగా నట్టిసౌందర్యము గలిగి యప్పుడప్పుడు స్వామి యాలయమందలి కొలువుల సమయములలోని శంఖనాదములు వినఁగానే బెదరిబెదరి చూచుచును బాచికలూనికఁజేసి దొరలింపఁగాఁ గొప్పు వీడఁగా నాటయందలి త్వర నొటుచేతను రెండవచేత నాకొప్పు సవరించుటకుఁ జేయెత్తినప్పుడు పైటలోని పట్టురవికలో నిక్కవొడిచెడు బటువుగుబ్బ కొనరాఁగా నిట్టివిలాసములు గలిగి పగడసా బాధునురని భావము,

నీ. వీడెంపుఁ బలుకెంపు • విరిసి వెన్నెల గాయ,
 వరిగింజ నొకటఁ బల్వరుసఁ దోమ
 నొఱసి యొత్తినమణుం • గొందక మేన ని,
 గులు దేఱఁ బస పాడి • జలక మాడ
 ముదుక గాకుండఁ బయ్యెదలోనె గేలార్చి,
 కలయఁ నొంటను జంటఁ • గలప మలఁద
 రతి రయచ్చిన్నసూత్రమునఁ జిక్కక ముత్తె,
 ములు రాల గఱగఱికలు వహింప

తే. నొలసినను నెట్టినరునైనఁ • గులముఁ దెలియఁ
 బ్రభుత సెడి పల్లవుఁడు పేద • వడిన నేద
 నృపతి వెలి యంతిపురముగా • నెన్న మెలఁగ
 బాసఁ గృతిఁ జెప్పవలఁతు • లప్పద్మముఖులు.

60

టీ. వీడెంపుఁబలుకెంపు=తాంబూలసంబంధియగు నరుణకాంతి, విరిసి=విచ్చి
 పోయి, వెన్నెల గాయ=శుభ్రవర్ణమేర్పడఁగా, వరిగింజనొకట=ఒక్క శాలిబీజము
 చేతనే, పల్వరుస=దంతపంక్తిని, తోమ=ధావనముఁజేయుటకును, ఒఱసియొ
 త్తిన=తాచియద్దినను, మణుంగొందక=తెలివలువనంటక, మేన=శరీరమందే,
 గులుదేర=మిసిమిగనుపించునట్లు, పసపాడి=పసపుఁబూసికొని, జలకమాడ=
 స్నానముఁజేయుటకును, ముదుకగాకుండ=ముదుగుఁదనములేకుండ, పయ్యెదలో
 న=పైఁటలోనే, కేలార్చి=హస్తమాడించి, కలయ=వ్యాపించునట్లు, ఒంట=
 ఒడలియందును, చంట=కుచములయందును, కలపమలఁద=కదంబముఁబూయుట
 కును, రతి...మున=రతిరయ=పురుషాయితసురతవేగముచే, చిన్న=త్రెస్సిన, సూత్ర
 మున=త్రాటియందు, చిక్కక=చిక్కుపడక, ముత్తెములురాలఁగ=మాక్తికములు
 రాలుచుండఁగా, గఱగఱికలు=సొగసులను, వహింప=తాల్చుటకును, ఒలసినను=
 సమీపించినను, ఎట్టినరునైన=ఎంతధనరూపాదులు గలవానినైనను, పులముఁదెలి
 య=వర్ణ మడిగి తెలిసికొనుటకును, ప్రభుతసెడి=ప్రభవములేక, పల్లవుఁడు=తన
 మునుపటివిటకొఁడు, పేదవడిన=దరిద్రుఁడైనను, ఏద=పోషించుటకును, నృప
 తివెలియంతిపురముగా=నరపాలునియొక్క బహిర్గతమైన మఱియొక్కయంతఃపుర
 మనఁగా, ఎన్న=గణింపఁగాను, మెలఁగ=సంచరించుటకును, బాస=ప్రతిభా
 షయందును, కృతిఁజెప్ప=ప్రబంధనిర్మాణముఁ జేయుటకును, అప్పద్మముఖులు=

* నునుగెంపు. † జంటను నొంట.

ఆవారవనితలు, వలతులు = సామర్థ్యముగలవారు, వలతు లనుపదము పల్వరుసఁ దోమ ననునదిమొదలుగాఁ గృతఁజెప్ప ననుదానివఱకు నెనిమిదిపనులకు నన్వయించు చున్నది.

తా. విడియము పెక్కుమాటులు నమలుటం జేసి మిక్కిలి కఠినపెక్కిన తమ దంతములయందలి యరుణిమ విరిసి తెల్లనగునట్లావారవనిత లొక్కనరిగింజచేతనే దంత ధావనముఁ జేయుదు రనియును, స్నానముఁ జేయునప్పుడు పూసికొన్న పసుపు పరీక్షకై నను దెల్లనివస్త్రముతో తాచినను వస్త్రము నంటక వారి నెమ్మేను లంటే నిగనిగ లాడుననియును, వారు చనుగవ బయల్పడనీక పైఁటలోనె కార్తీర కస్తూరీ కర్పూరములు మొదలగు వాసనలు గల కదంబము మిక్కిలి పలుచనఁగాఁ బూసి కొనును రనియును, సురతమందు తమహారముల ముత్తియంబులు తెగిన సూత్రం బున నుండక పలువెత్తు నంత వడిగా నుపరతిఁ జేయును రనియును, ఎట్టిసాబగుండైన నెట్టిధనికుండైనఁ దమ్ము వలచెనేని యతని కులము తెలియక కేవల ద్రవ్యాపేక్షచేతనే యతనితోఁ గూడరనియును, మున్న దమతోడఁ జెలిమిచేసిన విటుఁడు ధనహీనుఁ డయ్యెనేని యతని నాదరింతురనియును, రాజాంతఃపుర శ్రీజనమునకుఁ గలిగి నంత పరువు గలిగి సంచరింతు రనియును, మిగుల విద్యావతులు గావునఁ గావ్య రచనఁ జేయుటకైనను నేర్పు గలవారనియును భావము.

ఉ. అంచితహారవల్లినలఁ యాభరణంబుల తక్కఁ ద్రోయుఁ జి

ల్మంచుఁ బసిండి యేణమద • మంగముఁ జేర్చుట తక్క రోయు జి

డ్డంచు జవాది ధూపితమ • యందుట తక్క విదిర్చుఁ బూవుఁజె

మ్మంచు జలుంగ తక్క నగు • యశావత మొత్తు నటంచు నన్యమున్.

టీ. యశావతము=యువతీసమూహము, అంచిత...బుల-అంచిత — సాగసగు, హారవల్లి=వల్లికలవంటి ముక్తాహారములచేతఁజేసిన, వలయాభరణంబుల=వలయాభరణములములే, తక్కన్ = కౌక, పసిండి = బంగారము, చిల్మంచు = చిలుముసల్లుననుచు, త్రోయున్=పరిహరించును. ఏణమదము=కస్తూరి, అంగముఁజేర్చుటతక్కన్=శరీరమందు నలఁదుటయేకౌక, జవాది=సంకుమదమును, జిడ్డంచున్=చమురుతోడిమలినమని, రోయున్=ఏవిగించును. ధూపితమయందుటతక్కన్=శిరోజముల కగరు సాంబ్రాణిమొదలగువస్తువులధూమధూపముఁ బొందుటయేకౌక, పూవున్=పుష్పమును, చెమ్మించున్=తడియనుచు, విదిర్చున్=విసర్జించును. జలుంగదక్కన్=సన్నఁపుఁజీరయేకౌక, అన్యమున్=పెరసరిగచీరనైనను, ఒత్తునటంచున్=ఒత్తుకొనుననుచును, నగున్=పరిహసించును.

తా. ఆపురిజవరాండు) మిగుల సుకుమార శరీరములు గలవా రగుటం జేసి రంగగుబంగరుకన్న మిన్న యగు వన్నియ గల తమ నెమ్మేనుల ముత్తయంబుల సొమ్ములు ధరింతురేకాక పసిడి సొమ్ములు చిలుము పట్టు నని త్రోసి వేయుదురు. పునుంగు జిడ్డు గలదని దానిఁ బూసికొనుట వదలి కస్తూరియే పూయుదురనియును, తుఱుములయందు విరులఁ దురిమిన నవి చెమ్మగిల్లు నని వాని విడిచి ధూమధూపములచేత నే వెండ్రికలకు వాసన లెక్కింతురనియును, సరిగ మొదలగు వానిచే నెక్కుఁడు వెలగల వలువల నేని యవి కఱకుగ నొఱయు నని వానిఁ బరిహసించి జిలుంగు వలువలే కట్టుచు రని యును నిట్టి నాగరకంబు గల వారని భావము.

ఉ. వేవిన మేడపై వలభి • వేణికఁ జంట వహించి విప్పఁగా
బూవులు గోటమీఁటుతటిఁ • బోయెడుతేఱులమ్రోత కామిశం
కావహ మాఁ గృతాభ్యసన • తొటను దంతపుమెట్లవెంబడిం
జేవడి వీణ మీఁటుటలుఁ • జిక్కెడలించుటలు న్సరింబడన్. 62

టీ. వేవిన=ప్రభాతముకాఁగానే, ('క్వచిద్గకారోవః' అనునూత్రమును బట్టి వేగిన యనుశబ్దము వేవిన యనియునుం గలదు.) మేడపై=సౌధాగ్రముమీఁదను, వలభి=లోవయందు, వేణిక=జడను, చంట=కుచమందును, వహించి=ధరించి, విప్పఁగా=ఉద్గ్రథనముఁజేయుటకొఱకు, పూవులు=పుష్పములను, గోట మీఁటుతటి=నఖముచేత విదిర్చునమయమునందు, పోయెడు...మ్రోత-పోయెడు= విచ్చించుచున్న, తేఱులమ్రోత=భ్రమరములధ్వని, కృతాభ్యసనలొటను - కృత=చేయఁబడిన, అభ్యసనలొటను=అభ్యాసముగలవారొటచేతను, దంతపుమెట్లవెంబడి=వీణకు వేసియున్న దంతపుమెట్లవెంబడిఁగా, చేవడి=హస్తలాఘవముచేతను, వీణమీఁటుటలు=వీణవాయింతుటలును, చిక్కెడలించుటలు=శిరోజములచిక్కుఁ దీయుటలును, సరింబడన్=సదృశములగుచుండఁగా, కామి...మా-కామి=కాము కులకు, శంకావహమా= సంశయాస్పదమగును. (ఈపద్యమునందు వారస్త్రీలని యధ్యాహారముఁ జేసికొనవలయును).

తా. ఆపట్టణమందు వారస్త్రీలు తెల్లవాఱఁగానే మేడమీఁదఁ జూరువెంబడి గూర్చుండి తమ వేనలి కుచోపరిభాగము మీఁద ధరించి యాజడ విప్పచు నందలి పుష్పములు గోట విదిలించునప్పుడు పరిమళార్థ మయి ముసరికొని మరల విచ్చి పోవు తుమ్మెదలు రొదఁజేయుచుండఁగా నా యుంకారము విని వీధిఁబడి బోవుచున్న కాము కులు నిలిచి యాస్త్రీలు చేతులు ఎడివడిగా నాడించుట వీణవాయించిన ట్లుండఁగాఁ బుష్పములు దంతపు మెట్లవలెనుండఁగా జడ వీణవలెనుండఁగా నాస్త్రీలు వీణాభ్యా

సము గలవా రగుట వలన నప్పడు జడ విప్పట వీణవాయించుటకొ ఆని సంశయింతు రని భావము. సందేహాలంకారము.

క. ఆళివచఃకార్పణ్యం, బా లేమల చెవులు సోక • దధమాన్వయ జీ
ర్ణా లావణ్యలపిలుపున, కై లాభముఁ దెలిపెనేని • యవి శ్రీలగుటకొ.

టీ. ఆళిర...ణ్యంబు - ఆళి=చెలిక తైలయొక్క, వచః=వాక్కులయొక్క,
కార్పణ్యంబు=లుబ్ధత్వము, అధమా...కై - అధమాన్వయ=తక్కువజాతియొక్కయు,
జీర్ణ=ముసలివాండ్రొ యొక్కయు, అలావణ్యల = సౌందర్యహీనులయొక్కయు,
(ద్వంద్వాంతమున బహువచనము) పిలుపునకై=పిలుపుటకొఱకు, లాభముఁ దెలిపె
నేని=ఆదాయ మెఱింగించెనేనియు, అవి=ఆశ్రీలచెవులు, శ్రీలగుటకొ = లక్ష్మీస్వ
రూపములగుటచేతను (శ్రీకౌరములఁబోలినవనుట), ఆలేమల=అసౌగంధక తైలయొక్క,
చెవులుసోకను=చెవిజొరను.

తా. జన్మనము గలయావారకౌంతల దాఁపున నుండు చెలులు కొందఱుం బు
రుషులఁదాల్చు వా రై యాపురుషులు మిక్కిలి ధన మిచ్చెద గని చెప్పినను అవ్వార
కౌంతలు పురుషులు తక్కువకులము వారయినను ముసలి వారైనను సోగసు లేని వారై
నను వారిని దెలియఁజేయుచు చెలుల పలుకులు విన రనియును సామాన్యము కేవల
విత్తాపేక్ష గలవా రైన నచ్చటి వార లుత్తమ కులీను లై యకావనము గలిగి నుండగు
లైనపురుషుల నేకాని కూడరనియు భావము.

చ. ద్రవిడ కుటుంబిను ల్ససపు • తాచినరత్నపుఁదాఁపక్రింద సం
బువు దెరవారఁగా నిదుర • వోయి గరుత్తతి పచ్చఁబొటినకొ
భవనసరోమరాశములు • భర్మమయచ్చద గుచ్చవిస్ఫుర
ద్దివిజధునీమరాశవితతిభ్రమఁ *బూన్చుఁ బురి స్ఫ్రమించుచుకొ. 64

టీ. భవన...శములు - భవన = గృహసంబంధులగు, సరః = కొలఁకుల
యందలి, మరాశములు=హంసలు, ద్రవిడకుటుంబినుతో = ద్రావిడశ్రీలు, పస...
క్రిందకొ - పసపుతాచిన=పసపుఁజాఁదినట్టి, రత్నపుదాఁపక్రిందకొ - రత్నసోపానము
క్రింద, అంబువు తెరవారఁగాకొ=ఉదకము తరంగితమగుచుండఁగా, నిదురవోయి
నిదించి, గరుత్తతి - గరుత్ = అక్కలయొక్క, తతి=గుంపు, పచ్చఁబొటినకొ -
హరిద్రావర్ణముగలదికొఁగా, పురికొ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరను, భ్రమించుచుకొ - తిరుగు
చును, భర్మమయ...భ్రమకొ - భర్మమయ=స్వర్ణమయములగు, భవ - అక్కలయొ
క్క, గుచ్చ=గుత్తులచేతను, విస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, దివిజధునీ - అకౌశలం

యందలి, మరాళ=హంసలయొక్క, వితతి=సమూహముయొక్క, భ్రమన్=భ్రాంతిని, పూన్పున్=వహింపఁజేయును.

తా. ద్రావిడస్త్రీలు గృహముల వెనుక నుండెడుకొలనిలోఁ బసపాడి స్నానము సేయునప్పుడు రత్నసోపానము క్రింద హంసలు నిద్రఁబోవుచుండఁగా నా పసపునీరు తెక్కల కంటుకొని పచ్చబడియెఁగావున నాహంసలే పట్టణమందుఁ దిరుగఁగా బంగారు తెక్కలు గలస్వర్గమందలి హంసలని చూపఱ భ్రమింపించు ననియు నచ్చటికొలఁకుల సోపానములు మణిమయము లనియును భావము.

మ. తలఁ బక్షచ్ఛటఁ గ్రుక్కి బాతువులు కేదారంపుఁగుల్యాంతర
స్థలి నిద్రింపఁగఁ జూచి యారెకు లుషఁస్సన్నతప్రయాతద్విజా
వలిపిండికృతశాటుల న్సవిఁ దదావాసంబుఁ జేర్పంగ రే
వుల డిగ్గ న్వెసఁ బాటు వానిఁ గని నవ్వు శాలిగోప్యోఘముల్. 65

టీ. బాతువులు=బాతులనియెడుజలపక్షులు, తలన్=తమతలను, (జాత్యేక వచనము) పక్షచ్ఛటన్ = తెక్కచాలునందు, క్రుక్కి = క్రుచ్చి, (క్రుచ్చి యను పాఠముంగలదు) కేదారంపు...స్థలిన్ - కేదారంపు=వరిమల్లసంబంధులగు, కుల్యా=కాలువలయొక్క, అంతరస్థల=మధ్యప్రదేశమందు, నిద్రింపఁగన్=నిద్రపోవుచుండఁగను, చూచి=కొంచి, ఆరెకులు=ఊరికొపరులు, ఉషస్సన్నత...లు-ఉషస్సన్నత=ప్రాతస్సన్ననముఁజేసినట్టియు, ప్రయాత=చనినట్టి, ద్విజావలి=బ్రాహ్మణసమూహము చేతను, పిండికృత=పిడుచలుగాఁజేయఁబడిన, శాటులు=వస్త్రములు, అన్ సవిన్=అను భ్రుచేతను, తదావాసంబున్ - తత్=ఆబ్రాహ్మణులయొక్క, ఆవాసంబున్=గృహములను, చేర్పంగన్=చేర్చుటకొఱకు, రేవులన్ = రేవులయందు, డిగ్గన్=దిగఁగా, వెసన్=వేగముచేతను, పాటు=పరుగెత్తెడు, వానిన్=ఆబాతులను, కని=చూచి, శాలిగోప్యోఘముల్ - శాలిగోపీ=పైరుగాఁపరులగు స్త్రీలయొక్క, ఓఘముల్=సమూహములు, నవ్వున్=హసించును.

తా. ఆపట్టణగమిపమందు వరిమల్లకు దిద్దినకాలువలయందు బాతులు వాని స్వభావగుణముచేతఁ దలలు తెక్కలలోఁ దూర్చికొని నిద్రించుచుండఁగాఁ దలవరులు వానిఁ జూచి యుషగకాలమందు స్నానార్థమై యాకాలువలకు వచ్చినబ్రాహ్మణులు తమవస్త్రములను బిండి యచ్చట నుంచి మఱిచి పోయిరని తలంచి వాని మరల వారి వారి గృహములలో నొప్పగించుటకై రేవులలో దిగఁగానే యాపక్షులు పఱచుటఁ జూచి యచ్చటఁ బైరులను గాపాడుచున్న గజితలు తలవరులను బరిహసించు రని భావము.

మ. సారిదిం జేర్చినతీఁగెమల్లియలు ఖిఁజ్జూరంబులు న్బుష్పమం
జరులు న్మామిడిగుత్తులు న్గుసుమము • ల్సంపెంగలు సచ్చగ
న్నెరు*లు న్బాళెలు గల్గి రాజనము కాంతిం దారు ముల్సాపి చే
లరుదార న్నగుఁ బువ్వుదోటల బలాఁకానీకదంభంబునన్. 66

టీ. చేలు=కేదారములు, ('బహువచనేకుత్రచిన్న లోపశ్చ' యను సన్న యభట్టి
యసూత్రమువలనఁ జేనుశబ్దబహువచనమాదూపమయ్యెను) సారిదిన్ = పరుసగాఁగ, చేర్చి
న=విత్తినట్టి, తీఁగెమల్లియలు=అల్లమల్లెలును, ఖిఁజ్జూరంబులున్ = ఖిఁజ్జూరపుఁ జెట్లును,
పుష్పమంజరులున్ = పువ్వులగుత్తులును, మామిడిగుత్తులున్ = రసాలగుఁసన్నములును,
గుసుమముల్ = పుష్పములును, సంపెంగలున్ = చంపకములును, సచ్చగ న్నెరులున్ =
పచ్చపూలకరవీరములును, పాళెలు = పాళెలనుపుష్పవిశేషములు, కల్గిన, పువ్వుఁ
దోటలన్ = పుష్పద్యానములను, (తీఁగెమల్లియలు, ఖిఁజ్జూరంబులున్, పుష్పమంజరు
లున్, మామిడిగుత్తులున్, గుసుమముల్, సంపెంగలున్, సచ్చగ న్నెరులున్, పా
ళెలు అను పేరుగలధాన్యవిశేషములు), కల్గి=తమకుంగలిగి, రాజనము- రాజనమును పేరు
గలశాలివిశేషముయొక్క, కాంతిన్ = ప్రకాశముచేతను, తారు=అర్థన్ శబ్దబహు
వచనము (చేలనుట), ముల్సాపి = ముల్లుసూపి, (రాజనములకు ముల్లుగలిగి ముండుట
సహజము. త్రాచునఁదూచునప్పుడు భారమగుచున్నపు నిక్కునఁద్రాసుముల్లువ్రాలును
గాన దమతమసామ్యవిమర్శయందుఁ దామే హెచ్చయ్యెనుట), బలాకా...నన్ = బ
లాకా=బెగ్గుగుఁపిట్టలయొక్క, అనీక=సమూహమనియెడు, దంభంబునన్ = నెపముచే
తను, అరుదారన్ = అశ్చర్యమగునట్లు, నవ్వున్ = ప్రహసించును. (ముల్సాపి యనునో
ట 'ప్రథమైక వచనమాద్రేవిక్యతానాంతాదయోపికభ్యంతే' యనుసూత్ర మాకరము).

తా. అచ్చటి వరిచేలు పువ్వుదోటలయందుఁ గలతీఁగెమల్లియలు మొదలు
గా బాళెలను పదమువఱకుఁ జెప్పఁబడిన పేరులు గలధాన్య విశేషములు దమయందుం
గలిగి తోటలయందుఁ గలుగనిరాజనము విశేషముగాఁగలిగి యారాజనమునకుఁ గల
ముల్లనియెడు త్రాసుముల్లు జూపి తాము హెచ్చగుటవలన నాపువ్వుదోటలను దమ
మీఁదఁ దిరిగెడు బెగ్గురుపులుగుల తెలిచాయలనియెడి నెపమున నవ్వుచున్న వని
భావము. అనఁగాఁ బువ్వుదోటలకంటె నధికతర శృంగారములై వరిచేలు ప్రకా
శించునని తాత్పర్యము.

చ. బలసినహల్లకచ్చటలఁపైఁ దమ జుంజురుముండ్లు రాయఁగాఁ
గలమము లుండుఁ బండి యొలుఁగంబడినీ రెడలింపఁ దృష్ణ లోఁ

నలకొన వంగిముఁ జలముఁ ద్రావెడుక్రిందటివేళ్లు మీఁదటఁ
నిలిపి మరంద మానుకరణిన్నికటోపవనానిలాహతిఁ. 67

టీ. కలమములు=వరిపైరులు, పండి=పక్వములై, నీరెడలింపఁ=కట్టియున్న
నీరు పరిపాకార్థమైవెడలఁజేయఁగా, తృష్ణ=నీరువట్టు, లోఁదలకొనఁ=అంతర్వా
పకముగాఁగా, వంగి=నమ్రములై (బడలికచేతననుట), ముఁ=పూర్వమందు, జల
ముఁద్రావెడు=ఉదకపానముఁజేసెడు, క్రిందటివేళ్లు=క్రిందనున్నమూలములను, మీఁద
టఁ=ఉపరిభాగమందు, నిలిపి=ఉంచి, బలసిన=పుష్టిగల, హల్లకచ్చటలపైఁ - హల్ల
క=చెంగలువపువ్వులయొక్క, ఛటలపైఁ=గుంపులమీఁద, మరందము=మకరంద
మును, ఆనుకరణిఁ=పానముసేయురీతిగా, నిక...తిఁ - నికట=సమీపమందలి,
ఉపవన=ఉద్యానవనములవలని, అనిల=గాలియొక్క, ఆహతిఁ=వీచుటచేతను, తమ
జుంజురుముండ్లు=తమయొక్క ధాన్యమంజరీకంటకములు, రాయఁగాఁ=ఓఱసికొను
చుండఁగా, ఓఱుగంబడి=కైవాలి, ఉండుఁ=ఉండును.

తా. వరిపైరులు పక్వము గాఁగానే కోత నిమిత్తమై మళ్లలో నీరుండనీక
కర్నకు లెడలించిన నెల్లప్పు డుదకపానము సేయుచున్నయవి గావున నప్పుడు నీరు
లేమిం జేసి డప్పిచేత నామళ్లలోఁబుష్పించి యున్న చెంగలున పువ్వులమీఁద న్రాలి
మున్న నీరు ద్రావెడు వేళ్లవలెనున్న ముండ్లు రాచు కొనుచుండఁగాఁ బువ్వులఁదేనె
యానిన ట్లుండెననియును, వాయువశముచేతఁ గదలుచుండఁగాఁ దృష్ణాభరము వలనిఁ
బడలికచేత సోలుచున్న వన్న ట్లుండె ననిభావము. కేదారములయందుఁ బైరులు పండి
యొటిగియుండు నని ముఖ్యతాత్పర్యము.

చ. అడుగునఁ బండి వ్రీలియసఁ లై మధు*పుట్టఁగఁ ద్రావఁ దేంట్లు మ
ల్లడిఁ గొని చుట్టి రాఁ బనసఁల న్నొలుచు. న్నలుగుండ్లతోడ నీ
డ్వడుపెనుఁబండ్లు భిన్నతటఁపాంసుల భూరిమదాంబుసేచనా
జడదృఢశృంఖలాయుతవఁసంత †మదద్విరదాధిపాకృతిఁ. 68

టీ. కలుగుండ్లతోడఁ=కాశిగుండ్లతోడ, ఈడ్వడు=సమానములగు, పెనుఁ
బండ్లు=పెద్దఫలములు, అడుగునఁ=భూమిలో నే, పండి=ఫలింపి, వ్రీలి=బ్రద్దలై,
అసలై=బురదయై, మధు=రసము, పుట్టఁగఁ=కల్గఁగా, త్రావఁ=పానముసేయు
కొఱకు, తేంట్లు = భృంగములు, (ఇచ్చటఁ దేటిశబ్దమునకు బహువచనమందు లువ
ర్ణము పరముగాఁగా దేటులని రూపము వచ్చెం గావున 'రోలోడలటాముదితాంతస్య
చవాలుక్సలోలోఁ' యనునాంధ్రశబ్దచింతామణిసూత్రమును బట్టియల తేటిశబ్దాంత

మందలి టివల్లేకొరము వికల్పములుగా లుప్తం బగుటగజేసి తేట్లనినిలువనలసి యుండి నను తేట్లని పూర్ణబిందుయతముగా బహుప్రయోగముల కలిమిం జేసియును, 'శాస్త్ర ప్రయోగవచనో శ్శాస్త్రంబలవదుచ్యతే, అనిష్పన్నే పదే తేన ప్రయోగాశ్రయణం హితమ్' అను వికృతి వివేకసూత్రము కలిమిబలిమిం జేసియును నిట్లే బోంట్లు మొదలగు శబ్దములు గానంబడు చుండుటం జేసియును దేంట్లని యుండుటే సాధువుగాఁ దోఁచుచున్నది). మల్లడిఁగొని=పెనఁగొని, చుట్టిరాఁ=చుట్టికొనిరాఁగా, భిన్న=పగిలి నట్టి, కట=చెక్కులయందలి, పాంసుల=పరాగితమైన, భూరిమదాంబు=అధికమద జలముయొక్క, సేచన=తడుపుగలట్టియు, అజడ=కదలుచున్న, దృఢ=గట్టియైన, శృంగిలా=సంకెలతోడను, యుత=కూడికొన్న, వసంత...కృత్=వసంత = వసం తునియొక్క, మదద్విరదాధిప = మదపుటేరుగుమిన్నలయొక్క, అకృతిక = అకారముచేతను, పనసలక = పనసచెట్లయందు; పాలుచుక=ప్రకాశించును.

తా. వేరుపనస పండ్లు భూమిలో నే పండి పగులఁగా నారసము పగిలిన భూమి లోనుంచి పైకివచ్చి బురుదకాఁగా నవ్వాసనకుఁ దుమ్మెదలు పెనగొని చుట్టుకొనఁగా నాపండ్లే వసంతుని మదపుటేనుంగులవలె నున్న ననియును, మదాతీతమును నలన భిన్న ములైన చెక్కులవలన దొఱఁగెడు మదధారలతోఁ గలసిన దుమ్ముతోడి బురుదవలె నాఫల రస మున్న దనియును కదలు చున్నయినుపసంకెలవలెఁ జుట్టుకొన్న తుమ్మెద లున్న వని భావము.

ఉ. చాల దళంబుగాఁ బృథులఁచంపకకీలనఁ బొల్చు బొందుఁ దో
మాతె లనంగఁ బండి మహిఁమండలిఁ జీఱుచు వ్రాలి గంధమూ
ర్చాలన యైనభృంగతతిఁనాఁదుదకప్పమరస్థలావళు
లీర్వలి గెల ల్గుగంధ కదఁలీవన పజ్జుల నొప్పు నప్పురిక. 69

టీ. అప్పురిక=అపట్టణమును, సుగంధ...జ్జులక = సుగంధకదళీ=సుగం ధములను పేరుగలయరఁటిచెట్లయొక్క, వన=తోటలయొక్క, పజ్జులక=గుం పులయందు, గెలల్=గుళుచ్చములు, చాలక=మిక్కిలియు, దళంబుగాక = దట్ట మగునట్లు, పృథుల...లనక=పృథుల=గొప్పలగు, చంపక=సంపరిపూలయొక్క, కీల నక=కూర్చుటచేతను, పొల్చు=ఒప్పుచున్న, బొందుఁదోమాతెలనంగక=నావుగలతో మాతెలనునట్లు, పండి=ఫలించి, ఫలావళులు=పండ్లపీఠపులు, వ్రాలక=పగులగా, మహి మండలిక=భూమండలమందు, చీఱుచుక=తొచికొనుచు, వ్రాలి=సంపరిపూలమీఁ దవ్రాలి, గంధ...లన-గంధ=పరిమళమువలని, మూర్చా=శోషచేతను, అలసదిన=విప శమైన, భృంగతతినాక=భృంగసమూహమనఁగా, తుదకప్ప = తుద=తమకొనలయం

దలి, కప్పు=నీలిమము, అమరణ్=కనుపడఁగా, ఒప్పున్=ప్రకాశించును. (ఈపద్యము మూడవపాదమందుఁ బ్రత్యయతి).

తా. ఆపట్టణమందు దరఁటితోఁటలయందు సుగంధము లనియెడు నరఁటిపండ్లు గెలలయందు లెస్స పండి విరిసి కొనలయందలినలుపు గలిగి భూమిపర్యంతము జీతాడు చుండఁగా నాపండ్ల గెలలు సంపెంగ పూల బొందు తోమాలెల వలె నున్న వని యును, పండ్లు వికసించిన సంపెంగ పువ్వులవలె నున్న వనియును, పండ్ల కొనలనున్న నీలకొంతి యాసంపెంగ పువ్వులమీఁద వ్రాలి మూర్చ వోయిన తుమ్మెదలవలె నున్న వనియును, నట్టిగెలలు తోమాలెలవలెఁ బొడవు గలిగి యాఁడోఁకపాటుగా నున్న వనియును భావము.

చ. మన కనురక్తి హెచ్చ నిదే + మం దని కంఠముఁ గొఁగిలించి ని
క్కిన ఫణిరాజవల్లి యెఱిఁగింపఁగనో యనఁ బూగము ల్భరం
బునఁ బడు మట్టచేఁ జెఱకుఁముత్తియము ల్చిటిలించి తద్రసం
బనిశము వండు నంతికతఁలాంతికఁ జూర్ణముఁ జేయు నప్పరిన్. 70

టీ. కంఠమున్=మెడను, కొఁగిలించి=ఆలింగనముజేసి, నిక్కి...ల్లి-నిక్కిన=పై కుబ్జికిన, ఫణిరాజవల్లి=తములపుండీఁగెయనులతకూన, మరకున్=మరయిద్దఱకును (తములపాకునకును బోఁక చెట్టునకనుట.), అనురక్తి=అరుణిమయును అనురాగమును, హెచ్చన్=అతిశయించుటకు, ఇదె=ఈచూర్ణ మే, మందని=ఔషధ మని, ఎఱిఁగింపనో=తెలియఁజేయఁగానో, అనన్=అనునట్లుగా, పూగముల్=పోఁకచెట్లు, భరంబునన్=పోఁకలభారముచేత, పడు=పతనమగు, మట్టచేన్=పోఁకగెలలచేతను, చెఱకుముత్తియముల్=సమీపమందున్న చెఱకులలోనిముత్తెములను, చిటిలించి=రాల్చి, తద్రసంబు=ఆచెఱకురసమును, అనిశము=నిరంతరము, వండు...కిన్-వండు=పాకముఁ జేయుచున్న, అంతికతల=సమీపస్థలమందలి, అంతికన్=ప్రాయ్యియందు, చూర్ణముజేయున్=సున్నముజేయును, అప్పరిన్ అని మొదటికన్వయము. క. 'జలధర ఫణిఫణ కీచక, జలచర కరిమస్తకేక్షు శంఖ వరాహా, జ్వలదంష్ట్ర శక్తిజాతం, బులు ముత్తెము లొప్పు వర్ణముల వివిధము లై.' అని చెప్పఁబడిన రత్నశాస్త్రపద్ధతిచేతఁ జెఱకులయందును ముత్యములుండుట ప్రసిద్ధము.

తా. ఆపట్టణమందుఁ జెఱకు తోఁటలలోనే తములపాకు తీఁగెలును బోఁక మ్రాఁగులు నాటఁబడి యున్నవనియును, ఆచెఱకుపా లచ్చటనే వండు చున్నారని యును, పోఁకలమట్ట లప్పటప్పటికిఁ బరిపక్వములై చెఱకులమీఁదఁ బడఁగా నందలి ముత్తెములు చెదరి ప్రాయ్యిలోఁ బడి సున్నమగుచున్న దనియును, అట్లు సున్న మగు

టకుఁ బోకచె ట్లనియెడు పురుషుల కంతములను దములపుఁదీఁగెయనుపొలఁతి యల్లు
కొనుట యనియెడు కవుఁగిలింతఁజేసి మన కిద్దఱు ననురాగము కల్గుటకు నీసున్నము
మం దని తెలుపఁగా దానివలన నాపోకచెట్లే సున్నముఁ జేయుచున్న ననియును, ఆకు
పోకలకు సున్న మెఱుపు తెచ్చునది యనియును భావము.

చ. అలరుఁ బురంబునం దొగల • నంతరదామరఁ బ్రాఁచిఁ గప్రపుక
వలపులు *మీఱ లో వలుద•వాలుగ మొత్తము వోర నీరుకో
శ్శోశకొశ యంచుఁ గ్రుంకుమెడ•గుంపులవంపులు దోఁప మావితోఁ
పుల విరుల న్బయి న్నడువఁ • బొల్చు పురాతనతీర్థకుండముల్. 71

టీ. పురంబునక = అపట్టణమందు, తొగల = కలువల చేతను, అంతరదామరక =
జలవల్లి చేతను, ప్రాఁచి = శైవాలము చేతను, కప్రపుకవలపులు = కర్పూరవాసనలు,
మీఱక = అతిశయింపఁగా, లోక = లోపలను, వలుద = వట్టువలగు, వాలుగ మొత్త
ము = వాలుగ చేపలగుంపు, పోరక = కలహింపఁగా, నీరుకోళ్లు = జలకుక్కుటములు,
(‘సలోశ్చ’ యనునూత్రమును బట్టి నీరుకోడి యనుశబ్దము బహువచనమందు నీరూపమును
వచ్చును.) కొశకొశయంచు = కొశకొశధ్వనిఁజేయుచు, గ్రుంకు = మునుఁగునట్టి, మెడ
గుంపుల = కంతసమూహములయొక్క, వంపులు = నమ్రాకరణములు, తోఁపక = కాన
రాఁగా, మావితోఁపులక = మామిడితోఁపులయందు, విరులక = పువ్వులచేతను,
పయిక = ఉపరిభాగమందు, నడువఁబొల్చు = నడుచుటకు వలనగు, పురాతనతీర్థకుండ
ముల్ = ప్రాతనీటిగుండములు, అలరుక = ఒప్పును.

తా. అపట్టణమందు మామిడితోఁపులలోని ప్రాతబావులుండుననియును, నా
బావులయందుఁ గలువలు మొదలయిన నానివాసనలు కర్పూర వాసనలవలె నుండు
ననియును, లోపల వాలుగ చేపలు చెరలాడు ననియును, నీరుకోళ్లు మునుఁగుచు లేచు
చుండు ననియును, బైనినిండిన పూలచేత నవి బావులని తెలియరాక నడిచి పోవచ్చు
ననిపించు ననియును భావము.

శా. సాయంకాలములం దదీశమురజి•త్సద్మన్వనద్దుందుభి
స్సాయత్కాహశకాప్రతిస్వనత దోఁప స్లంజగర్భంబుల
స్మోయుం గేళివనిం గులాయగమన•ప్రోత్తిష్ఠ దస్తస్సర
స్థాయి శ్వేతగరుద్గరుత్పటపటా•త్కారంబుఁ గ్రేంకారముక. 72

టీ. సాయంకాలములక = సూర్యాస్తమయకాలములయందు, కేళివనిక =
లీలోద్యానమందు, కులాయ...బుక = కులాయ = గూండ్లనుగూర్చి, గమన = పోవుట

కొఱకు, ప్రోత్తిష్ఠత్ = లేచుచున్న, అంతస్సరః = కొలఁకులలోన, స్థాయి = ఉన్నట్టి, శ్వేతగరుత్ = హంసలయొక్క, గరుత్ = టెక్కలవలనఁబుట్టిన, పటపటాత్కారంబు = పటపటాత్కృత్యమును, క్రేంకౌరము = కంఠక్రేంకృత్యమును, తదీశ...త - తత్ = ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరికి, ఈశ = స్వామియగు, మురజిత = మన్నారకృష్ణునియొక్క, సద్మ = కోవెలయందు, స్వనత్ = మ్రోయుచున్న, దుందుభి = భేరులయొక్కయు, స్ఫాయత్ = వృద్ధియగు, కాహళికా = బూరుగలయొక్కయు, ప్రతిస్వనత = ప్రతిధ్వనులగుట, దోఁపత్ = దోఁచునట్లు, కుంజగర్భంబులక్ = పొదరిండ్లలోపలను, మ్రోయుక్ = ధ్వనిఁజేయును.

తా. సాయంకాలములయందు విల్లిపుత్తూరియందుండునుద్యానవనములలోని సరస్సులయందు హంసలు విహరించుట చాలించి గూండ్లకుఁ బోవుటకు లేచునప్పుడు వానిటెక్కలవలనఁ బుట్టిన ధ్వనులును గంఠధ్వనులును వినఁబడఁగా నప్పుడే యా పట్టణమందు స్వామి యగు మన్నారకృష్ణునికోవెల సంద్యకొలువులో మ్రోసెడు భేరుల ధ్వనులును గాహళముల ధ్వనులును వ్యాపించి పొదరిండ్లలోఁ బ్రతిధ్వను లిచ్చుచున్నట్లు దోఁచునప్పుడు పటపటాత్కారము భేరీప్రతిధ్వనిగాను క్రేంకౌరము కాహళప్రతిధ్వనిగాను దోఁచు నని భావము.

మ. పోలయుం గాడ్పు లుదజ్జహాలయవదంభోజాక్షవక్షస్తుల

స్యలఘుస్రజ్మకరందబిందువులఁ బఞ్చారంపుఁబుణ్యంపుఁగం

పులఁ దాపత్రయి మీఁటి వీట నటనఁ ప్రోద్యోగసజ్జీభవ

ల్లలనావరితకై శికక్షరితకల్లారాళి నల్లార్చుచున్.

73

టీ. వీటక్ = అప్పట్టణమందు, ఉద...లన్ - ఉదక్ = ఉత్తరదిశయందలి, మహత్ = గొప్పదియగు, అలయవత్ = కోవెలగలిగిన, అంభోజాక్ష = మన్నారకృష్ణునియొక్క, వక్షః = అఘ్ననందలి, తులనీ = తులనీదళములయొక్క, అలఘు = గొప్పలగు, స్రక్ = మాలికలయందలి, మకరందబిందువులక్ = మకరందకణములచేతను, పఞ్చారంపు = అపూపసంబంధులగు, పుణ్యంపు = పవిత్రములగు, కంపులక్ = వాసనలచేతను, తాపత్రయిక్ = ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికములనుతాపత్రయమును, మీఁటి = పోవిడిచి, నటన...లన్ - నటన = నాగవాసమనెడు, ప్రోద్యోగ = ఉద్యోగమునకు, సజ్జీభవత్ = ఆయితమగుచున్న, లలనా = వారకాంతలచేతను, అనర్జిత = చెరువఁబడిన, కైశిక = కొప్పులవలన, క్షరిత = జాఱిన, కల్లారాళిక్ = చెంగలువపూలచాలును, అల్లార్చుచున్ = మెల్లనఁగదలించుచు, గాడ్పులు = వాయువులు, పోలయుక్ = వీచును. ఈపద్యమందుదజ్జహాలయవదంభోజాక్షశబ్దము ద్రవిడభాషయందు—

వడపెరుంగోయిలుడయ రని యా మన్నారు కృష్ణుని కేర్పడి యున్నదానినిలనఁ గలిగినది.

తా. అపట్టణమందు వాయువులు మన్నారు కృష్ణుని పక్షస్థలమందలి గులసీసన మాలికల చుకరంద బిందువుల మీఁద వీచుటంజేసి యాశ్చత్యంబును చరిమింబును స్వామి కోవెలయందలి యపూపములపైఁగా వీచుటంజేసి పుణ్యసౌరభంబును అందలి యాటకత్తెల కొప్పుల చెంగలువల నల్లనల్లనఁ గదల్చుచు మాంద్యంబును నందలి సౌర భంబును గలిగి సంచరించు నని భావము.

చ. మలయపుగాలి రేలు వనఃమాలివిమానపతాక ఘల్లుమం

చులియఁ బసిండిమువ్వగమి • యొక్కొక్కమాటు గదల్చు నుల్కి మి
న్నలము తదీయ హేమవరఃణాంచలచంపక శాఖలందుఁ బ
క్షులు రొద సేయ వేగె నని • కూడుదు రల్కలు దేరి దంపతుల్.74

టీ. మలయపుగాలి = మలయమారుతము, రేలు = రాత్రులయందు, వన... తాకణ - వనమాలి = స్వామియొక్క, విమాన = కోవెలయందలి, పతాకణ = ధ్వజ మందు, పసిండిమువ్వగమి = బంగారుచిటుగంటలగుంపు, ఘల్లుమంచులియణ = ఘల్లు మని ధ్వనిసేయునట్లు, ఒక్కొక్కమాటు = ఒక్కొక్కసారి, గదల్చు = కదలింపఁగా, మిన్న...దున్ - మిన్నలము = అకసమునంటెడు, తదీయ = అకోవెలసంబంధయగు, హేమవరణ = బంగారు ప్రాకారముయొక్క, ఆంచల = ఆంచులనున్న, చంపక శాఖలందు = సంపెంగకొమ్మలయందు, పక్షులు = పులుగులు, ఉల్కి = అదగు పాటుఁజేంది, రొదసేయ = కలకలఁబలుకఁగా, దంపతులు = అపట్టణమందలిస్త్రీ పురుషులు, వేగెనని = తెల్లవాటె ననుకొని, అల్కలుదేరి = ప్రణయకోపములను మాని, కూడుదురు = సంభోగింతురు.

తా. అపట్టణమందు స్వామి కోవెలధ్వజస్తంభమం దున్న బంగారు మువ్వలు రాత్రులయందు మలయమారుతము సోకి కదలి ఘల్లు మని యొక్కొక్క సారి చప్పుడు కాఁగా నా కోవెల బంగారు ప్రాకారము వెంబడి నున్న సంపెంగ కొమ్మల యందు నిద్రించుచున్న పక్షులదరి ధ్వనిఁ జేయఁగా విని పక్షులు గూయుచున్నవి తెల్లవాటెవచ్చె నని భ్రమించి ప్రణయ కలహములు విహించి యున్న దంపతులు కోప ములు మాని యప్పుడ రమింతు రని భావము.

చ. కలమపుటెండుగ ల్ద్రవిడఃకన్యలు ముంగిటఁ గాచి యుండి త
జ్జలరుహనాభ గేహారురుఃశాఙ్ము సారెకు బొక్కులాడఁ గొం

డెలపయి కమ్మగ్రామ్యతరుణీతతి డించిన పేపగంపలం
దల మగుచున్న చెంగలువదండల దోలుదు రప్పరంబునన్. 75

టీ. అప్పరంబునన్ = ఆవిల్లి పుత్తూరను, ద్రవిడకన్యలు = ద్రావిడకన్యకలు, కలమపు టెండుగల్ = రాజనపువడ్లుపోసినయెండుగలను, ముంగిటన్ = గృహపురో భాగమందు, కొచియుండి = కనిపెట్టియుండి, తజ్జ...ము-తత్ = ఆపట్టణమందలి, జలరు హనాభ = స్వామియొక్క, గేహ = కోవెలయొక్క, రురుశాబము = ఇట్టిపిల్ల, సారెకున్ = మాటిమాటికిని, బొక్కులాడన్ = ఆయెండఁబోసినవడ్లు దినుచుండఁగా, కొండెల పైకిన్ = తమకొండెసిగలమీఁదికిగా, ఆమ్మన్ = విక్రయించుటకై, గ్రామ్యతరుణీతతి = పల్లెలస్త్రీలసమూహము, డించిన = అక్కడ దించుకొనియున్న, పేపగంపలన్ = పేములచేనల్లినగంపలయందు, తలమగుచున్న = నిండియున్న, చెంగలువదండలన్ = ఎఱ్ఱకలువదండల చేత, తోలుదురు = పోజోపుదురు.

తా. ఆవిల్లి పుత్తూరియందు ద్రవిడకన్యలు ముంగిళ్ల నెండఁబోసియున్న వడ్లకుఁ గావలియుండఁగా నచ్చటి స్వామికోవెలలోని పెంపుడు జింకపిల్ల యావడ్లు మాటిమా టికి బొక్కుచుండఁగా నాపిల్లను వేఱ మఱియొకదానిచేఁ గొట్టిన నొచ్చుననియెడు నాన్యశంస్యముచేతను, దమకొండెసిగలపైకిగాఁదెచ్చి విక్రయార్థ మచ్చట దించుకొని యున్న గ్రామ్యస్త్రీల పేపగంపలలోని కలువదండలచేతనే తోలుదు రనిభావము.

సీ. ఎదు రేగి సాష్టాంగ మెరగి పాద్యం బిచ్చి,
నారి కేశకటాసనముల నునిచి
నునుబోక పొత్తిఁ గుట్టిన దొప్పగమితోడ,
రంభావిశాలపర్ణములు వఱచి
శాల్యన్నసూపాజ్యకుల్యాబహువ్యంజ,
నక్షీరదధు ల*ర్పణంబుఁ జేసి
పార్చినపిదప సంవాహన మంఘ్రిల,
కొనరిచి తాంబూల మొసఁగి కుశల

తే. మడిగి పోయెద మన్న ద వ్వనిచి సిరికిఁ
దగినసత్కృతిఁ జేసి ఖేదమున †మగిడి
యర్చఁ గావెంతు రెపుడు ని ట్లతిథు లైన
భాగవతులకు ‡నప్పరిభాగవతులు.

టీ. అప్పరిక్ = అపట్టణమందలి, భాగవతులు = భగవత్సంబంధులు, అతిథులైన = అభ్యాగతులైన, భాగవతులకు = భగవద్భక్తులకు, ఎరురంగి = ఎరురుగాఁబోయి, సాష్టాంగము = కరపాదపాలనతో భుజములనియడి యష్టానయనములతోఁ గూడునట్లు, ఎరంగి = ప్రణమిల్లి (శ్లో. 'వైష్ణవంవైష్ణవోద్భవైష్ట్య దట్టవత్ప్రణామేద్భువి' యన్నట్లు దండప్రణామముఁ జేసి యనుట), పాద్యంబిచ్చి = పాదప్రత్యక్షనముఁజేసి, నారికేళికటాసనములకు = నారికేడపుటాకులచే నల్లినచాఁపలయందు, ఉనిచి = కూర్చుండఁబెట్టి, స్నానాద్యనుష్ఠానములు మున్నే తీర్చికొనివచ్చినారుగాన, నునుబోఁక పొత్తికొ - నును = మృదువగు, పోకపొత్తికొ = పోకమట్టచేత, కుట్టిన = కూర్చిన, దొప్పగమితోడకొ = దొన్నెలగుంపుతోఁగూడ, రంభావిశాలపర్ణములు = విడందయరఁజియూకులు, పటచి = ఆస్తీర్ణముఁజేసి, శాల్యన్న...లు - శాల్యన్న = వరియన్నమును, సూప = ప్రస్పను, అజ్యకుల్యా = నేతికాలువలును, బహువ్యంజన = పెక్కుసరికరములును, క్షీరదధులు = పాలుపెరుగులును, అర్పణంబుఁజేసి = వారికి సమర్పించిన భోజనానంతరము, నార్చినపిదప = హస్తప్రత్యక్షన పాదప్రత్యక్షనములవెనుక నాచమనము జేసిన యనంతరమందు, అంఘ్రులకు = వారిపాదములకు, సంవాహనము = మర్దనము, ఒనరించి = చేసి (పాదములఁ బిసికియనుట), తాంబూలమొసఁగి = విడమిచ్చి, కుశలమడిగి = వారప్పటికి నేదజేరి యుండఁగాఁ గుశలప్రశ్నఁజేసి, పోయెద మన్నకొ - వారే పోయెద మని చెప్పిరేని, (వీరు బలాత్కారముగా నిల్పుటకు స్వాతంత్ర్యము లేనివారుగావున వేంబడించి), దవ్వనిచి = దూరముగననిచి, సిరికిఁదగిన = తమ కలిమికిఁ దగిన, సత్కృతిఁజేసి = సత్కారముఁజేసి (సంభావన యిచ్చియనుట), ఖేదమునకొ = ఎడఁబాసిన ముగ్ధముచేతను, మగిడి = తిరిగి, ఎపుడును = ఎప్పుడు, ఇట్లు = ఈచెప్పినట్లు, అర్చఁగావింతురు = పూజసేయుదురు.

తా. సులభము. ఇచట భాగవతులతిథులం బూజించి రనుట విష్ణుచిత్తుఁడీరీతిని భాగవతులం బూజించునని సూచించుచున్నది.

శా. అం దుండుం ద్వయసద్మపద్మవదనుం • డద్వంద్వఁ డశ్రాంతయో
గాందూబద్ధమధుద్విషద్ద్విరదుఁ డన్వర్థాభిధానుం డురు
చ్చందోబృందతదంతవాగపతనా • సంజాతతజ్జన్యని
ష్పందద్వైతసుసంవిదాలయుఁడు నిష్ఠ నిష్ఠుచిత్తుం డనక. 77

టీ. ద్వయ...నుండు - ద్వయ = ద్వయమనుశ్రీవైష్ణవమంత్రమునకు, సద్మగృహమైనట్టియు, పద్మ = కమలమువంటి, వదనుండు = ముఖముగలయట్టియు, అద్వంద్వఁడు = శీతోష్ణ సుఖదుఃఖాదులు లేనియట్టియు, అశ్రాం...డు - అశ్రాంత = ఎడతెగని, యోగ = న్యాయోగమనెడు, అందూ = సంకిల్లచేత, బద్ధ = కట్టబడిన,

మధు ద్విషత్ = మధుసూదనుడనియెడు, ద్విరదుడు = ఏనుగు గలయట్టియు, ఉరు...
 డు-ఉరు = బహువిధము లయిన, ఛందః = వేదములయొక్క, బృంద = సమూహము
 యొక్కయు, తదంత - తత్ = ఆవేదములయొక్క, అంత = అంతములగు నుపనిషత్తుల
 యొక్క, వాక్ = వాక్యములయొక్క, అపతనా = చదువమిచేతనే, సంజాత = పుట్టినట్టి
 యు, తజ్జన్య = ఆవేదవేదాంతజన్య మగునట్టియు, నిష్పంద = చలింపనియట్టి, ద్వైత =
 చిదచిదీశ్వర భేదకమైన, సుసంవిత్ = మంచిజ్ఞానమునకు, ఆలయుడు = గృహమగునట్టి,
 విష్ణుచిత్తుండనక్ = విష్ణునందుఁ జిత్తము గలవాడనఁగా, అన్వర్థాభిధానుండు = సా
 ర్థకనామధేయముడగు పరమయోగి, నిష్ఠక్ = సదాచార సంపత్తిచేతను, అందుక్ =
 ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు, ఉండుక్ = నివసించును.

తా. ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు నిరంతరము ద్వయానుసంధానముఁ జేయుచు
 సుఖదుఃఖములు శీతోష్ణములు సరిగాఁ దలంచుచుఁ దన నిరంతర యోగముచేత శ్రీప
 తిని వశపఱచుకొని వేదవేదాంతములు చదువకయే వానివలనఁ గలుగవలసిన నిశ్చల
 ద్వైతజ్ఞానమునకుఁ దాను నివాసభూమియై విష్ణుచిత్తుం డనుసార్థకనామధేయముగల
 యొకమహాయోగి నిష్ఠఁగలిగియుండు నని భావము. (ద్వయ తిరుమంత్ర చరమ స్లోక
 ములు వైష్ణవ సాంప్రదాయకములు).

వ. అమ్మహీసురవరుండు ప్రకృతికంటెఁ బరుం డగుదన్నును దనకంటెఁ
 బరుం డగుపరమేశ్వరుం బరమేశ్వరప్రసాద బహుజననకృత సుకృత
 ఫలరూప యగు నాచార్యకృపగుప్తదానంబు నిధానంబుఁ దెలిపిన
 గతిం దెలుప నాత్మీయ తదీయ శేష శేషిత్వ సంబంధం బనాద్యంబుగాఁ
 దెలిసి యీతెలివి గలిగి యఖర్వనిర్వృతిం గాంచి సుఖించు పరమ
 యోగికి బహుక్లేశదంబు లగుచదువులం బనియేమి యీవివేకంబు
 లేనివాని హేతువాదంబు ధాతువాదంబు కాణాదంబు ప్రాణాదంబు
 కాపిలంబు చాపలంబు మీమాంసహింసవ్యాకరణంబ శరణం బటు
 గాక చదువదొరకొనిననరునకుఁ గాలంబు నాలంబు విఘ్నంబు లఖి
 లోద్యమఘ్నంబు లందులకు సామగ్రి గిటకిటన గొంతెఱుంగ నగు
 మదంబు పుటపుటన దుదముట్టం జదివెనేనియు సముత్పన్న విజ్ఞానం
 డై త్రైగుణ్యావిషయంబు లగువాని నానీతధాన్యుండు నిష్ఫలం బైన
 పలాలంబును నాలబ్ధమధుండు సిక్థకంబును విడుచువడువున విడువ
 వలయుఁ గావున శాంతిదాంతిపరతం బరమైకాంతినైన నాకు మొదల
 నివిధియధిగమింపం దుద విసర్జింప నేమిప్రయోజనంబు వాదిభంజ

నంబు రాజరంజనంబును జేయుచుఁ బునర్జననంబులకు వినువనిజనం,
బులకుఁ గానిమ్ము మాదృశులకుఁ దదీయభ్యాతి యీతిలాభంబు యో
భంబు పూజనం బు ద్వేజనం బని వితర్కించి యుర్వరఁ బూర్వంబున
సోపీరభూరమణునకు గౌరవం బంగీకరించి బోధించి ముక్తి కనిచిన
భరతభూమి సురవతంసంబునుబోలె దుర్విభావ్యబోధుండై పరమ
పదంబునను భాగవతుల కప్రాకృతంబు లగుబహుభద్రమూర్తులు
భరియించి భగవత్పరిచర్య సేయుటయు పరమపురుషార్థం బగుట
యెఱిగి యచటి రథచరణపాణిమాలికాకరణాకంకర్యంబున కంకు
రితకౌతూహలుం డై చేయుచుండె మఱియును. 78

టీ. అమ్మహిసురవరుండు = అవిష్ణుచిత్తుఁడు, ప్రకృతికంటెఁ = ఇరువది నాల్గు
తత్త్వములుగల యచిత్తుకంటె, పరుండగు = వేఱైన, తన్నును = జీవుననుట, తనకంటెఁ
బరుండగు పరమేశ్వరుఁ = బ్రహ్మమును, అనఁగా శ్లో. 'ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం
హృద్దేశేఽర్జునతీర్థతి, భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రాయాఘానిమాయయా.'
అను తెఱంగునఁ దనకంతర్యామి యగుపరమేశ్వరు ననుట. పగమే...రూప - పగమే
శ్వరప్రసాద = భగవదనుగ్రహము వలననైన, బహుజనన = పెక్కు-జన్మముల యుద్దళి,
సుకృత = పుణ్యములకు, ఫలరూపయగు = ఫలస్వరూపమగు, అచార్యకృప = గురుకృప
ణ్యము (ఇది కర్తృపదము), గుప్తదానంబు = పూర్వజన్మమందుఁజేసిన యేకాంతదా
నము, నిధానంబుఁదెలిపినగతిఁ = సద్యోజన్మమందు నిత్యేపమును దెలిపిన తెఱంగున,
తెలుపఁ = తెలుపఁగా, అనఁగా సకలవేదశాస్త్రపురాణేతిహాసములకు సాగభూతమైన
చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయజ్ఞానమును బహుజన్మకృత సుకృతలబ్ధమైన యాచార్యకృప
తేటపఱచినదనుట. శ్రు. 'ఆచార్యదేవోభవ' యని తైత్తిరీయశ్రుతియందును, 'ఆ
చార్యవాఁ పురుషోవేద' యని ఛాందోగ్యమందును, 'యస్యదేవేపరాభక్తి ర్యథాదే
వేతథాగురౌ, తస్యైతేకధితాహ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహత్మనః.' అని కఠవల్లియం
దును, 'దేవతాయాగురోశ్చైవ మంత్రస్యాపి ప్రకీర్తనాత్, విహికాముష్మికాన్వి
ర్ద్విజస్యాన్తి నసంశయః.' అని పురాణసముచ్చయమందును, 'యస్మా ద్దేవో
జగన్నాథః కృత్వా మర్త్య మయీం తనుమ్, మగ్నా నుద్ధరతే లోకాః కాయణ్యా
చ్ఛాస్త్రపాణినా, తస్మా ద్భక్తి ర్గురౌ కార్యా సంసారభయభీరుభిః.' అని పాం
చరాత్రమందలి జయాఖ్య సంహితయందును, 'చక్షుర్గమ్యం గురుం త్యక్త్వా శాస్త్ర
గమ్యంతు యస్మిరేత్, హస్తస్థ ముదకం త్యక్త్వా ఘనస్థం సోఽభివాంఛతి. సుల
భం తు గురుంత్యక్త్వా దుర్లభం య ఉపాసతే, బద్ధం త్యక్త్వా ధనం మూఢో గుప్త

మన్వేషపతిక్షితౌ' అనునీమొదలగు ప్రమాణములచేత నాచార్యకృపయే ప్రధానమని యెఱుఁగఁదగినది. ఆత్మీయ...బు-ఆత్మీయ=తనసంబంధమగు, తదీయ=ఆపరమేశ్వర సంబంధమగు, శేష=శేషిత్వ సంబంధము, భృత్యత్వ=స్వామిత్వసంబంధము, అనాద్యంబుగాఁ దెలిసి=అనాది సిద్ధమని యెఱిఁగి, ఈ తెలివిగలిగి=ఈజ్ఞానము గలిగి, అఖర్వ=అఖండమగు, నిర్వృతిం గాంచి=సుఖమును జేంది, సుఖించు=సోగిసెడు, పరమయోగికి=మహాయోగీశ్వరునకు, శ్లో. 'శాస్త్రజ్ఞానం బహుక్లేశం బుద్ధేశ్చలనకౌరణ' మ్మన్నట్లు, బహుక్లేశదంబులగు=బహుప్రయాస కరములగు, చదువులంబనియేమి=చదువులచేనేమిపని, ఈవివేకంబులేనివాని=ఈజ్ఞానములేనివానియొక్క, హేతువాదంబు=కౌరణవాదము, ధాతువాదంబు=లోహాదిమారణక్రియ, కాణాదంబు=తర్క శాస్త్రము, ప్రాణాదంబు=ప్రాణహారము, కాపిలంబు=సాఁఖ్యమతము, చాపలంబు=సర్వేశ్వరనిరీశ్వరభావభేదములచేత బుద్ధి చాంచల్యకరము, మీమాంస=అగ్నిష్టోమాది కర్మకాండ విషయము, హింస=పరప్రాణాపహారిణి, వ్యాకరణంబు=శబ్దశాస్త్రము, అశరణంబు=రక్షించునది గాదు, చదువదొరకొనినకొ=పఠించుట కుపక్రమించెనేని, కాలంబు నాలంబు=కాలము చాలదనియు, అననుకూల మనియును, విఘ్నంబులు=అంతరాయములు, సకలోద్యమఘ్నంబులు=సర్వకార్యనాశకంబులు, ఆండులకు=శాస్త్రాభ్యాసమునకు, సామగ్రి=సాధనసంపత్తి, కిటకిటన=మిక్కిలి కొంచెము, కొంతెఱుంగనగు మదంబు పుట పుటన=కొంతదెలియఁగానే గర్వంబు పుటపుటన పొడమును ; పలాలంబు=ఉముక పొట్టు, సిక్ధకంబు=మైనము, ఈతి=ఈతిబాధ, ఉద్వేజనంబు=భయంకరము, గౌరవంబు=గురుత్వమును, రథచరణపాణి = చక్రపాణియగు మన్నారకృష్ణుని. కడమది సులభము. తా. సులభము.

క. న్యాయార్జితవిత్తంబున

నాయోగీశ్వరుఁడు వెట్టు + నన్నం బాప్రా

లేయ పటీరాచల ప

ద్యాయాతాయాత వైష్ణవావలి కెల్లె.

79

టీ. ఆయోగీశ్వరుఁడు = అవిష్ణుచిత్తుఁడు, న్యాయార్జితవిత్తంబునకొ=న్యాయార్జిత ధనముచేతను, ఆప్రాలేయ పటీరాచల పద్యాయాతాయాతవైష్ణవావలి 'కెల్లె'=హిమాచల మలయాచలముల మధ్యమార్గములై వచ్చుచుం బోవుచుండెడు వైష్ణవ సముదాయమునకెల్లను, అన్నంబుపెట్టుకొ. 'సరణిః పద్ధతి పద్యా' యని యమరుఁడు. తా. సులభము.

చ. గగనము నీరుబుగ్గ కెన+గా జడివట్టిననాల్గు భార్య క

నొబ్బగ సొరకుండ నారికెడ+పుంబొటియ ల్దవులించి వండ న

య్యగపల ముంచిపెట్టుఁ గలఁమాన్నము నొల్చినప్రప్పు నాలుగే
నొబ్బిగిపినకూరలు న్నడియఁము ల్వరుగు ల్పెరుగు ఘృతపుత్తిన్. 80

టీ. కర్తృపద మధ్యాహార్యము. ఆయోగీశ్వరుండు, గగనము = ఆకాశము, నీరుబుగ్గకుఁ = జలబుద్ధుడమునకు, ఎనగాఁ = సదృశముకొఁగా, జడిపట్టిననాళ్లు = వర్షముపట్టిన దినములయందు, భార్య = తనయిల్లాలు, కన్నుఁ = నేత్రమును, పొగ సొరకుండఁ = ధూమము ప్రవేశింపకుండ, నారికెడవుంబొటీయలు = నీరువెడలించియెండించిన యెడనీటి టెంకాయ బొండ్లములు, తవులించి = ప్రాయ్యిలోనంటించి, వండఁ = పొకముఁజేయఁగా, అయ్యగపలఁ = ఆ టెంకాయ చిప్ప యబకలచేతనే, కల మాన్నముఁ = వరియన్నమును, ఒల్చినప్రప్పు = ఒల్చుప్రప్పును, నాలుగేనొబ్బిగిపిన కూరలుఁ = నాలుగైదుపొరటిన కూరలును, నడియములు = నడియాలును, పెరుగులు = శుష్కశాకములును, పెరుగుఁ = దధియును, ఘృతపుత్తిఁ = అజ్యసిక్తమగునట్లుగా, ముంచి పెట్టును = ఘృతపుత్తిదధికిఁ బూర్వమన్వయించునది.

చ. తెలినులివెచ్చయోగిరముఁ • తియ్యని చారులుఁ తిమ్మనంబులుఁ
బలుచనియంబళు ల్చెఱకుఁపా లెడనీళ్లు రసావళు ల్బలం
బులును సుగంధిశీతజలఁము ల్పడఁబిందెలు నీరుజల్లయుఁ
వ్వెలయఁగ బెట్టుభోజనము • వేసవిఁ జందనచర్చ మున్నుగఁ. 81

టీ. వేసవిఁ = గ్రీష్మర్తువందు, చందనచర్చ = చందనాలంకారము, మున్నుగఁ = మొదలుగాఁగా, (ముందఱు చందనమిచ్చియనుట), తెలినులివెచ్చయోగిరము = తెల్లనై మందోష్ణమగు నన్నంబును, తియ్యనిచారులు = తియ్యఁజారులును, తిమ్మనంబులుఁ = తిమ్మనములను రసాయన విశేషములును, పలుచని యంబళులు (అంబళి శబ్దబహువచన మంబళులనియునుంగలదు), చెఱకుపాలు = ఇత్తురసములు, ఎడనీళ్లు = లేత టెంకాయనీళ్లును, రసావళులు = పడ్రససమాహములు, ఫలంబులును = కదళీ రసాలాదిఫలములును, సుగంధిశీతజలములు = పట్టివేళ్లు మొదలగువానివలనఁ బరిమళించు చల్లనగు నుదకములును, పడఁబిందెలు = ఊరవేసిన లేతమామిడి పిండియలు, నీరుఁ జల్లయుఁ = నీరుమజ్జిగయును, వెలయంగఁ = ప్రసిద్ధమగునట్లు, భోజనముఁ బెట్టుఁ = ఆహారమొసంగును. తా. సుగమము.

మ. పునుఁగుందావి నవోదనంబు మిరియంపుం బొళ్లతోఁ జట్టిచు
య్యను నాదాఱనికూఱగుంపుముకుమం • దై యేర్చునావం జిగు
రొకనుపచ్చళ్లును బాయస్నానములు నూరుంగాయలుఁ జేసులు
క్కనునేయుం జిలుపాలవెల్లువుగ నాహారం బిడు న్నితునఁ. 82

టీ. నీతునక = శీతకాలమున, పును...బు-పునుగుందావి=పునుగుదావు
 లను పేరుగల కలమ విశేష సంబంధియగు, నవ=నూతనమగు, ఓదనంబు=ఓగిరమును,
 (వేడివేడి యన్నమనుట - పునుగు రాజనము లుష్ణప్రధానములని వైద్య శాస్త్ర)
 మందుఁ బ్రసిద్ధము గనుక నాశీతకాలమున కుచితములు), మిరియంపుంబొళ్లతోక =
 మిరియముల పొడులతోడ, చట్టి=భాండ విశేషము, చుయ్యనునాదు = చుయ్యనుచు
 మోసెడు నాదము, అఱిని= నశింపని, కూరగుంపు=శాక సమూహము, (మిరియాల
 పొడితోఁగూడఁ దిరుగఁ బోసిన నాదము వదలకమున్నేయచుట), ముకుమందై =
 ముక్కులో వేసికొనెడు నస్యమై, ఏర్చు = చుటచుట మనియెడు, ఆవక = ఆవాల
 పిండి చేతను, చిగుర్మొను = క్రుచ్చియొత్తిన, పచ్చళ్లును = ఊరుఁ బిండ్లును, పాయ
 సాన్నములును = పాలువోసి చేసిన పరమాన్నములును, ఊరుఁ గాయలును = ఊరుఁ
 గాయలును, చేసుఱుక్కను నేయుక = చేతిమీఁదఁబడఁగా నే యుష్ణతగనుపించెడు
 ఘృతమును, చిఱుపాలవెల్లువుగక = చిన్న పాలవెల్లువు గట్టునట్లు (చిఱుపాలనఁగా
 సగ మిగురఁగాఁచిన పాలని కొందఱందురు), ఆహారంబిడుక = భోజనము పెట్టును,
 ఈపద్యంబునందు, 'నుష్పాతః' అను సూత్రబలమువలనఁ బునుగుదావి యను నెడఁ
 బూర్ణబిందువును 'సంస్కృతపదేన పరిమిత మాంధ్రపదం కర్మధారయో భవతి'
 యను సూత్రమువలనను, 'అంధ్రం షడ్వర్ణపర్యంతం సంస్కృతేన సమస్యతే' యను
 నధర్వణోక్తివలనను, పునుగుందావినవోదనంబని కర్మధారయసమాసంబును బ్రయు
 క్తంబులయ్యెను. తా. సుగమము.

చ. కదళిగభీరపుష్పపుటిః కాచ్చటః జేతుల నిష్పపిండిపైః
 గుదురుగ నిల్పి యోపుగతిః గూనల నూనియ నించి త్రాట ము
 న్నుదికినశాటి వ్రేల నదిః నొక్కటః గ్రుంకిడి వత్తు రెందతే
 వదలక యాతనింట శనివారమున న్బరదేశివైష్ణవుల్. 83

టీ. ఆతనింటక = ఆవిష్ణుచిత్తునింటను, (ఇచ్చట నీత్వసంధి), పరదేశివైష్ణ
 వుల్ = అభ్యాగతులగువైష్ణవులు, శనివారమునక=మందవాసరమునాఁడు, కదళి...
 టక-కదళి=అరటియొక్క, గభీర=లోతగు, పుష్పపుటికా=పూదొన్నెలయొక్క,
 ఛటక=సమూహమును, చేతులక=హస్తములయందు, ఇష్పపిండిపైక = తలఁబులిమి
 కొనుటకునూటిన మధుకపిష్టముమీదను, గుదురుగక=తొలఁగకుండునట్లు, నిల్పి =
 పాచుకొల్పి, ఓపుగతిక=చాలినరీతిగ, గూనలనూనియ - గూనల=మహాభాండముల
 లోని, నూనియ=తిలతైలమును, నించి=నిండించి, త్రాటక=దారమందు, మున్నుది
 కిన = పూర్వధాతమగు, శాటి=శస్త్రము, వ్రేలక=వ్రేలుచుండఁగా, నదిక = ఏటి

యందు, ఒక్కొక్కట = ఒక్కసారిగా, క్రుంకిడి = స్నానముఁజేసి, ఎందఁజేయఁ - అనేకులనుట, వదలక వత్తురు = విడువక తిరిగి వత్తురు.

తా. ఆవిష్ణుచిత్తునియింట శనివారమునాఁడనేకులగు పగజేళివైష్ణవులు తమ తమ యభ్యంగన స్నానములకొఱకు నిప్పపిండి నూటి యాముద్ద చేతిలోఁ బెట్టుకొని దానిమీఁద నటఁటిపూవు దొన్నెలు పెట్టుకొని వానిలోఁ దమకుఁ గానలసినంతనాట కావిష్ణుచిత్తుని యింటిలో గూనలకుఁ బోసి యున్ననూనె తామే పోసికొని స్నానానంతరము ధరించుకొనుటకై ఛాతవస్త్రములు త్రాడునకుఁ గట్టి తాఁకిక యొక చేతఁ బెట్టుకొని నదికిం బోయి యచ్చట నభ్యంగన స్నానముఁ జేసి నత్తు గని భావము.

శా. ఆనిష్ఠానిధిగేహసీమ నడురే • యాలించి న న్నోయ్య నెం

తే నాగేంద్రశయానపుణ్యకథలుం • దివ్యప్రబంధానుసం

ధానధ్వానము నాస్తి శాకబహుతా • నా స్తుష్టతానాస్త్వపూ

పో నా స్త్యోదనసౌష్ఠవంచకృపయా • భోక్తవ్యమన్తాటలుక్. 84

టీ. ఆని...మన్ - ఆనిష్ఠానిధి = ఆవిష్ణుచిత్తునియొక్క, గేహసీమన్ - గృహసీమయందు, నడురేయి = అర్ధరాత్రమందు, అలిచినన్ - వినఁగా, ఎంతే - మిక్కిలి, నాగేం...లుక్ - నాగేంద్రశయాన = శేషశాయియగు స్వామియొక్క, పుణ్యకథలుక్ = పవిత్రకథలును, దివ్య...ము - దివ్యప్రబంధ = ద్రావిడ ప్రబంధముయొక్క, అనుసంధాన = పారాయణముయొక్క, ధ్వానము = ధ్వనియును, శాకబహుతా = కూరల బాహుళ్యము, నాస్తి = లేదు, ఉష్ణతా = పదార్థములందు వేడిమి, నాస్తి = లేదు, అపూషః = పణ్యారము, నాస్తి = లేదు, ఓదనసౌష్ఠవంచ - ఓదన = ఓగిరముయొక్క, సౌష్ఠవంచ = సౌకర్యమును, నాస్తి = లేదు, కృపయా = దయచేతను, భోక్తవ్యం = ఆగ గింపఁదగినది, అన్తాటలుక్ = అనియెడు వాక్యములను, మ్రోయుక్ = ధ్వనిసేయును. ఈపద్యమందుఁ గేవలసంస్కృతవాక్యములుండినను ననియెడు ననుకరణము గలిగినది గావున, 'అనుకృతేఽస్తివాక్యంతు' అనునూత్రబలమువలనఁ జెల్లును. భోక్తవ్యమును చోట 'అహమాదీనాం ద్విత్వ' మను నూత్రముంబట్టి ద్విత్వంబు రావలయునైనను, శ్లో. 'శబ్దానా మస్త్యభాగేషు యోఽనుస్వారః ప్రదృశ్యతే, తస్యాచిపరతోమ స్స్య త్వర్వత్రకవిసమ్మతేః' 'పదేషు తద్య దాద్యంతే వాద్విత్వం హరసమ్మతేః,' అను నధర్వణోక్తులవలన ద్విత్వాభావమై యనుస్వారమునకు మకారము వచ్చెను. మూడవపాదమందు నిత్యసమాసపదములఁ జేరిన నాస్తిపదమున కనునాసికయగు.

తా. ఆవిష్ణుచిత్తుని గృహమందుఁ బగటిపూటలయందేకొక అర్ధరాత్రమందు వినఁబోయినను శేషశాయిపుణ్యకథలఁ జెప్పకొనువారి కంఠానాదములును, దివ్యప్రబం

ధముల రసములును, భోక్తలతో నావిష్ణుచిత్తుఁడు కూరలులేవు సాదము వేడిగాలేదు
భక్ష్యములే దన్న సౌకర్యములేదు కృపచేత నే యారగింపవలయు నని చెప్పెడి యుప
చారవాక్యములును వినంబడు నని భావము.

తే. ఇతైఃఽఽంగున నవైష్ణవోత్తముండు

జాగరూకతః దైర్ఘికః భాగవతుల

కీతర మెఱుఁగక యెవ్వ రేమేమి వేడి

రలయ కవి పెట్టి సంతుష్టిః సలుపు చుండె.

85

టీ. అవైష్ణవోత్తముండు=అవిష్ణుచిత్తుఁడు, జాగరూకతః=హెచ్చతీక చేత,
దైర్ఘిక భాగవతులకుఁ=తీర్థయాత్రాపరులగు భగవద్భక్తులకు, అలయక=ఆయాసము
నొందక, ఎవ్వరేమి వేడిరి=ఎవ్వరేమియేమి యడిగిరో, వారికి. కడమ సులభము.
తా. సుగమము.

శా. బాలార్కాంశువిజృంభితామలశరత్పద్మాక్ష పద్మాక్షమా

నీశాజాంబవతీశ యీశ బలభిఃన్నీరేరుహోద్భూతది

క్పాలామూల్యశిరోమణిద్యుతికనః త్పదాబ్జ పాదాబ్జఘా

లాలంకారకచావలీమకరదీప్యత్కుండలంచన్ముఖా.

86

టీ. బాలా...క్ష - బాలార్క=లేతసూర్యునియొక్క, అంశు=కిరణముల
చేత, విజృంభిత=వికసింపఁజేయఁబడిన, అమల=నిర్మలములైన, శరత్=శరత్కాల
మందలి, పద్మ=కమలములవంటి, అక్ష=నేత్రములు గల్గినట్టివాఁడా, (ఇదిమొద
లుగా శ్రీవేంకటేశ్వరునకు విశేషణములు), పద్మా...శ-పద్మా=లక్ష్మీదేవికి, క్షమా=
భూదేవికి, నీశా=నీశాదేవికి, జాంబవతీ=జాంబవతీదేవికి, ఈశ=నాథుఁడా, ఈశ
...బ్జ-ఈశ=శివునియొక్కయు, బలభిత్=ఇంద్రునియొక్కయు, నీరేరుహోద్భూత-
నీరేరుహ=కమలమందు, ఉద్భూత=పుట్టిన బ్రహ్మయొక్కయు, ఆమూల్య=వెలఁబెట్ట
రాని, శిరోమణి=శిరోరత్నములచేత, కనత్=ప్రకాశించుచున్న, పాదాబ్జ=పాద
పద్మములుగలవాఁడా, (శివుఁడు మొదలగు దేవతలచే నమస్కరింపఁ బడియెడువాఁ
డనుట), పాదా...ఖా - పాదాబ్జ=చవితినాటి చంద్రునివంటి, 'పాదారశ్మ్యజ్ఞి'
తుర్యాంశాః' అని యమరుఁడు. ఫాల=లలాటమునకు, అలంకార=అలంకారమగు,
కచానలీ=ముగిగురులచేతను, మకర=మకరాకారములచేత, దీప్యత్=ప్రకాశించు
చున్న, కుండల=కర్ణభూషణములచేత, అంచత్=ఒప్పుచున్న, ముఖా=నెమ్మొగము
గలస్వామీ. తా. సుగమము.

క. జలచర కిటి హరి వటి భృగు, కుల రఘుకుల నీరి బుద్ధః ఘోటిప్రముఖో
జ్వల జనికృత జనరత్నౌ, అలమేల్మంగాభిధేందిః రాలయనత్నౌ. 87

టీ. జల...త్నౌ - జలచర = మినకూర్మములును, కిటి = వరాహమును, హరి = సింహమును, వటు = బ్రహ్మచారి యగువామనుండును, భృగుకుల = పరశురాముండును, రఘుకుల = శ్రీరాముండును, నీరి = బలరాముండును, బుద్ధ = బుద్ధుండును, ఘోటి = గుఱ్ఱముగలిగిన కల్మీయు, ప్రముఖ = మొదలు, ఉజ్వల - ప్రకాశించుచున్న, జని = అవతారములచేత, కృత = చేయఁబడిన, జనరత్నౌ = ప్రజాసంరక్షణము గలవాఁడా, అలమే...త్నౌ - అలమేల్మంగా = అలమేలుమంగయ నెడు, అభిధా = పేరుగల, ఇందిరా = లక్ష్మీదేవికి, అలయ = నివాసమగు, నత్నౌ = పక్షిస్థలముగలవాఁడా. తా. సుగమము.

భుజంగ ప్రయాతము. బలద్విద్వినిర్దిష్టః పాథోధరోరూ

పలాసారధారాతః పత్రీకృతాద్రీ

ఫలన్మూర్ధచాణూరః భంగోగ్ర * బాహు

కళాకృత్తకంసా శిఖండావతంసా.

88

టీ. బల...ద్రీ - బలద్విత్ = దేవేంద్రునిచేత, వినిర్దిష్ట - నియోగింపఁబడిన, పాథోధర = మేఘములయొక్క, ఉరు = గొప్పలగు, ఉపల = పాపములయొక్క, అసారధారా = ధారావర్షమునకు, ఆతపత్రీకృత = గొడుగుగాఁ జేయఁబడిన, ఆద్రీ = గోవర్ధన గిరిగలవాఁడా, ఫలత్ = పగులుచున్న, మూర్ధ = శిరస్సుగల, చాణూర = చాణూరమల్లునియొక్క, భంగ = సంహారమందు, ఉగ్ర = వాఁడిమిగల, బాహు = బాహువులుగలవాఁడా, కళా = కళాసంజ్ఞగల యల్పతమకౌలమందు, కృత్త = నలుకఁబడిన, కంసా = కంసుండు గలవాఁడా, శిఖం...సా - శిఖండ = నేమిలిపింఁగము, అవతంసా = శిరోభూషణముగాఁ గలవాఁడా, బాహుర్గళా యనుపాదమున గడియ ప్రమానులవంటి భుజములచేత ననిఅర్థము. 'తద్విష్కమేభిర్గళాననా' యని యనురుడు; అపక్షమునఁ గృత్తకంసాయనియే పైపదము. తా. సుగమము.

మ. ఇది కర్ణాటధరాధృతిస్థిరభుజః హేలాకలభే భరా

దుదయోర్ద్విధర తత్పితృవృకృతనః వ్యోపాయనోష్ఠీష ర

త్నదృగంచత్పద కృష్ణరాయ వసుధాః ధృత్తోదితాముక్తమా

ల్యద నాశ్వాసము హృద్యపద్యముల నాః ద్యంబై మహిం బొల్పుగున్.

టీ. ఇది = ఈ సందర్భము, కర్ణాట...దన్ - కర్ణాటధరా = కర్ణాటభూమియొక్క, ధృతి = ధరించుటయందు, స్థిర = నిశ్చలమైన, భుజ = బాహులయొక్క,

* బాహుర్గళా.

హేలాక = విలాసముగలయట్టియు, లబ్ధ=పొందఁబడిన, ఇభరాట్ = గజపతియగు
రుద్రునియొక్క, ఉదయోర్విధర=ఉదయగిరియందలి, తత్పితృవ్య - తత్=ఆరుద్రుని
యొక్క, పితృవ్య=పితండ్రియగు ప్రహరేశ్వరుని చేత, కృత=చేయఁబడిన, నవ్య=
నూతనమగు, ఉపాయన=కానికయగు, ఉష్ణీష=కిరీటముయొక్క, రత్న=రత్నముల
యందలి, దృక్=దృష్టిచేతను, అంచత్=ఒప్పుచున్న, పద=పాదములుగల, కృష్ణ
రాయవసుధాధ్యక్ష=భూమిశ్వరుఁడగు కృష్ణరాయలచేత, ఉదిత = చెప్పఁబడిన,
అముక్తమాల్యదఁ=అముక్తమాల్యద యనుగ్రంథమునందు, హృద్య=మనోజ్ఞములగు,
పద్యములఁ=పద్యములచేత, ఆశ్వాసము, ఆద్యంబై=ప్రథమమై, మహిఁ=భూమి
యందు, పొల్పుగుఁ=ఒప్పును.

తా. కృష్ణరాయలు గజపతిపితండ్రి యగుప్రహరేశ్వరుఁ డుదయగిరిదుర్గము
మీఁద నుండఁగా నచ్చటి కేఁగి యతని తలఁ దొక్కక స్నానము సేయ నని ప్రతిజ్ఞ
చేసెఁ గావున, సేనలు లగ్గులు వట్టఁగా నాప్రహరేశ్వరుఁడు భయపడి తనతలకుఁ బదు
లుగాఁ గిరీటము రాయలకుఁ గానిక జేయుటవలన నది చూచి త్రొక్కెనని భావము.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తి మంత్రోపాసనాసమాసాదితాఖండ సాహితీ
ధురీణుండు నాత్రేయగోత్రపవిత్రుండును వావిళ్లవంశపయోరాశిరాకాసుధాకరుండు
నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేకపూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁ బర్యాలో
చించి రచింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదావ్యాఖ్యానంబునఁ
ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

ఆ ము క్త మా ల్య ద

స వ్యాఖ్యానము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. శ్రీనయనకువలయుగళా

నూనజ్యోత్స్నాన్నయితస్మిన్జ్వలముఖై

త్యానీతసురశ్రీపున

రానయనక్రమణ వేంకటాచలరమణా.

1

టీ. శ్రీ...ఖ - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, నయనకువల - కనులనంగీకర్చుల
యొక్క, 'కువలంచాసితాంబుజే' అని వైజయంతి, ముగళ - రుద్రక, నూన - అధి
కమైన, జ్యోత్స్నాన్నయిత = వెన్నెలైన, స్మిత = చిఱునవ్వువీత, జ్వల - ప్రకాశించు
చున్న, ముఖ = పదనముగలయట్టియు (అనగా స్వామియొక్క చిఱునగవు మహాలక్ష్మీ
కన్నులకు సంతత వికాసహేతువై యున్నదనుట), దైత్య - రాక్షసులవీత, ఆనీత =
అపహరింపబడిన, సుర = దేవతలయొక్క, శ్రీ = సంపదయొక్క, పురానయన - మగల
దెచ్చనట్టి (అనయనశబ్ద మిచట ధర్మపరము), క్రమణ - పాదవిశ్రేణుకముగలయట్టి,
వేంకటాచలరమణా = వేంకటేశ్వరుడా యని సంబోధనము.

తా. గ్రంథకర్త యాశ్వాసాది యగుటంజేసి, మంగళాదీని మంగళమధ్యాని
మంగళాంతా నీత్యాదిప్రమాణవచనమును బట్టి యిష్టదేవతా స్మరణార్థమంగ
ళాచరణ పూర్వకముగా శ్రీవేంకటాచలపతి నవధరింపుమని నచించుచున్నాడనుట.
వ. అవధరింపు మానమయంబునఁ బాండ్యమండలంబున. 2

సీ. ఏవీటినతులపాల్లిండ్లపై గంబూర,

నవహారములచిప్పకవుఁచు మాన్చు

లయజం బేవీటఁ • దొలుచెక్క డులిచి మే,

డలకిడ్డ మిగుల భూములకు డిగ్గుఁ

గలఁచు నేవీటసింహశగజంబులగాలి,
 చైత్రవేళ నుదగ్గిఁశాగజంబుఁ
 దాల్తు రేవీటిప్రాక్తనభూపనిర్మల్య,
 మరకతంబులు పెఱఁధరణీపతులు

తే. కపివర నియుక్తగిరిసదృగ్గహననిలయ
 గాత్రగాహితకనకముఁక్తాకవాట
 గోపురావేదితోచ్ఛతాఁక్షోభ్యవప్ర
 దనరు దక్షిణమధుర సాంధ్రద్రుమధుర.

3

టీ. ఏవీటి...ర - ఏవీటి=ఏపట్టణమందు, సతుల = స్త్రీలయొక్క, పాలిం
 డపై = స్తనములమీఁది, గంబూర=(అలఁదిన) కర్పూరము, నవ...చు - నవ=నూతన
 ములైన, హారముల = ముక్తాహారములయొక్క, చిప్పకవుఁచు = శుక్తిదుర్గంధమును,
 మాన్పుకొ=పోఁగొట్టుచున్నదో (అనఁగా ముత్యపుచిప్పలుత్పత్తి యయ్యెడి తామ్రప
 ర్ణీనదికి సమీపముననుండువారుగాన నప్పటికప్పుడు తెచ్చినకొఁచు నదలని ముత్యాల
 హారములు ధరింపుచున్నారని భావము), ఏవీటకొ, మలయజంబు=శ్రీగంధవృక్షములు,
 తొలుచెక్కడులిచి = మొదటిచెక్కఁదీసి, మేడలకిడ్డకొ = మేడలకుఁ బెట్టఁగా, మి
 గులు=మిగిలినవి, భూములకుదిగ్గు=భూములకు దిగినచ్చునో (అనఁగా నాపట్టణమం
 దలి మేడలన్నియు నుత్తమ శ్రీగంధములచేఁ గట్టఁబడియున్నవనుట), ఏవీటకొ,సింహ
 శగజంబులగాలి=సింహశద్వీపమునందుఁ బుట్టినయేనుఁగులయొక్కవాయువు, చైత్ర
 వేళకొ = వసంతకాలములయందు, ఉద...బుకొ = ఉత్తరపుదిక్కునందున్న యేనుఁగు
 ను, కలఁచుకొ = చెదరఁజేయునో, (అనఁగా నాపట్టణమందలి గజంబులు సింహశ
 ద్వీపంబునఁ బుట్టినవౌటంజేసి సింహశరీర వాసనవంటి వాసనగలవియనుట), ఏవీటి...
 లు - ఏవీటి, ప్రాక్తన=పూర్వికులగు, భూప=రాజులయొక్క, నిర్మల్య = ధరించి
 కడ వేసిన, మరకతంబులు=పచ్చలను, పెఱధరణీపతులు=ఇతరరాజులు, తాల్తురు=ధరి
 యించుచుందురో (అనఁగా నుత్తమరత్నంబుల కొపట్టణ మునికిపట్టుగా నుండెననుట),
 కపి...వప్ర - కపివర=సుగ్రీవునిచే, నియుక్త=నియోగింపఁబడినట్టి, గిరి=పర్వతముల
 తో, సదృక్=సరిపోలునట్టి, గహననిలయ=కపులయొక్క, గాత్ర = శరీరములచేత,
 గాహిత=ప్రవేశింపఁబడిన, కనకముక్తాకవాట=స్వర్ణయుతమైన ముత్యాలతలుపులు
 గల, గోపుర = పురద్వారములచేత, ఆవేదిత=తెలియఁజేయఁబడిన, ఉచ్ఛత=పొడ
 వుచేత, అక్షోభ్య=కోలుపుచ్చనశక్యంబైన, వప్ర=కోటగలట్టియు (అనఁగా సుగ్రీ
 వుఁడు నీతాన్వేషణార్థముగ హనుమదాదులను దక్షిణపుదిక్కునకు నంపుచుఁ దొలు
 తఁ దాను చెలిసినవాఁడు గనుక నాయాదిక్కులఁగల తావులఁ బెల్పుచును, శ్లో. 'ము

క్తా కవాటం పాణ్డ్యానాం తత్రద్రక్ష్యథ వానరాః' అని పల్కరించినతెలింగున నా వానరులు కొండలంతలేసి తమశరీరములతో నాపట్టణము వాకిళ్లలోఁ బొచ్చిరనుట వలన నావాకిళ్ల కత్యున్నతత్వమును గోటకు నతో భ్యత్వమును దెలిపినట్లాయును). సాంద్ర=దట్టములైన, స్రు=వృక్షములచేతను, మధుర = మనోహరమైనట్టి, దక్షిణ మధుర=మధురాపట్టణము, తనరుక్=ఒప్పును. దక్షిణమధుర యనుటవలన నుత్తర మునఁగూడ నొకమధుర యున్న దని తెలియునది.

క. శమనరిపుత్రిపురభిధో, ద్యమవద్దోర్వర్జ్యవలయితస్వర్గిరి

భ్రమదంబై కాంచనవప్రముదీప్రం బగుచు నప్పరంబున నొప్పుకొ.

టీ. శమన...బై-శమనరిపు=శివునియొక్క, త్రిపురభిధా=త్రిపురములను భేదిం చుట యనియెడు, ఉద్యమవత్=ఉద్యోగముగల, దోః=భుజమువలన, వర్జ్య=విడువఁ దగినట్టియు, వలయిత=వలయముగాఁజేయఁబడిన, స్వర్గిరి=మేరుసర్వతమనియెడు, భ్రమదంబై=భ్రాంతినిచ్చునదియై, కాంచనవప్రము=బంగారుకోట, దీప్రంబగుచుకొ =ప్రకాశమగుచు, అప్పరంబునకొ=అమధురాపట్టణమందు, ఒప్పుకొ-తగియుండును.

తా. త్రిపురములఁ గెలిచి యీశ్వరుఁడు కడవేసిన మేరుగిరి ధను స్సనునటుల నామధురాపట్టణపుబంగారుకోట వలయాకార మై యుండ ననుట.

తే. సారిదిఁ గనుపట్టి హేమరశ్మలు సెలంగఁ

బొడవుకతమున సూక్ష్మమై పొల్చుఁ జూడఁ

బట్టణము కోటకొమ్మలపంక్తి గగన

మండలశ్రీకి సంపంగిదండవోలె.

5

టీ. పట్టణముకోటకొమ్మలపంక్తి, సారిదికొ=బంగుగాను, హేమరశ్మలు= సువర్ణప్రభలు, కనుపట్టి=కొనుపించి, చెలంగకొ=విజృంభింపఁగా, బొడవుకతమునకొ =కోటపొడవైనందున, సూక్ష్మమై=కొమ్మలచాలుకొంచెముగా నున్నదియై, చూడకొ =చూడఁగా, గగనమండలశ్రీకికొ= ఆకాశలక్ష్మీకి, సంపంగిదండవోలెకొ=సంపంగి దండవలెనే, పొల్చుకొ=ప్రకాశించును.

తా. మధురాపట్టణపు కోట మిగులఁ బొడవైనందున నతి సూక్ష్మముగఁ గను పడుచున్నదై సువర్ణ కాంతులు విజృంభించువేళఁ జూడఁగా గోటకొమ్మలపంక్తి యాకాశలక్ష్మి ధరించిన సంపంగిదండవలెఁ బ్రకాశించెననుట.

మ. పరిఖం దత్పురకామినీజనము లంభఃకేళిసల్పంగఁ ద
ద్గురువత్సోరుహలి ప్తసంకుమదకస్తూరీమిశచ్ఛందనా

గురుతంకంబుల సౌరభంబులఁ జూమి • కుంభీనసావాసని
ర్జరకల్లోలిని కందు భోగవతి నాఁ • జన్మంజ్ఞ గల్గె న్దగన్. 6

టీ. పరిఖన్=అగడ్తలో, తత్పురకామినీజనములు=అమధురాపురస్త్రీలు, అంభస
కేళి=జలక్రీడ, సల్పంగన్=చేయఁగా, తద్గురు...లన్-చూమి-తత్=ఆస్త్రీలయొక్క,
గురు=గొప్పలైన, పత్నీరుహ=స్తనములయందు, లిప్త=పూయఁబడిన, సంకుమద=జవ్వా
దితోడను, కస్తూరీ=కస్తూరితోడను, మిశ్రత్=కూడుకొనియున్న, చందన=శ్రీగంధ
ముయొక్కయు, అగురు=అగరుగంధముయొక్కయు, పంకంబులన్=బురదలయొక్క,
సౌరభంబులఁజూమి = వాసనలచేతనే, కుంభీనసా...కిన్ - కుంభీనస=సర్పములకు,
ఆవాస=ఉనికిపట్టగునాగలోకమందున్న, నిర్జరకల్లోలినికిన్=దేవగంగకు, అంచున్=
అపాతాళలోకమందు, భోగవతినాన్=భోగవతియనఁగా, చన్=ఒప్పునట్టి, సంజ్ఞ=
అన్వర్థనామము, తగన్=తగునటుల, కల్గెన్=కలిగెను. శ్లో. 'నదీ నగర్యో రానాగా
నాం భోగవతీ' యని యమరుఁడు.

తా. అమధురాపురస్త్రీలు కుచకుంభములకు నలఁచినపరిమళములు పాతాళము
నెఱకు వ్యాపించి యున్నయగడ్తనీళ్ల జలక్రీడలాడుతరియందు నిండింపఁబడినదిగాన
నాగంధానుభవముగల నాగలోకమందలి గంగకు నక్కారణంబునంజేసి భోగవతి
యనునామము గల్గెననుట. ఇచట నిరుక్త్యలంకారము. 'శ్లో నిరుక్తి ర్యోగతో నా
మామన్వార్థత్వ ప్రకల్పనమ్' అని లక్షణము.

తే. కాద్రవేయులు భూమియుఁ • కైకొనంగ
నురగలోకంబు వెడలి తత్పురిఖనీట
నెగసి తోడనె క్రుంకుదు • ర్నిలువ లేక
తత్తటాబద్ధగారుత్మతముల కులికి. 7

టీ. కాద్రవేయులు=సర్పములు, భూమియున్=భరిత్రీయును, కైకొనంగన్=
అక్రమించుటకు, ఉరగలోకంబు=పాతాళలోకంబు, వెడలి=తల్లి; తత్పురిఖనీటన్=
తత్=ఆపురముయొక్క, పరిఖనీటన్=అగడ్తనీటను, నెగసి=లంఘించి, తత్త
టా...లకు - తత్తట=ఆపరిఖదరులయందు, ఆబద్ధ=అంతటంజెక్కఁబడిన,
గారుత్మతములకు=గరుడపచ్చలకు, ఉలికి=భయపడి, తోడనె=వెంటనే, నిలువ
లేక=ఉండఁజాలక, క్రుంకుమరు=మునుఁగుమగు (నెగసి యనుచోట నీటిలోనుండి
భీముండు నెగయువెంచె నని భారతప్రయోగమును హలాదిగాఁగలదు).

తా. సర్పములు భూమినిఁగూడ నాక్రమించుటకై నాగలోకమునుచదలి
యాయగడ్తనీట నెగసివచ్చి యంగఁ గట్టంబడియున్న గరుడపచ్చలకు వెఱచి నిలువ

జాలక వెంటనే మునుంగు ననఁగాఁ బాతాళమువలకు నాయగడ్డ న్యాపించియున్న దనియు, సర్పములు గరుడున కౌహరముగానఁ దస్మిణిదర్శనమాత్రజన్యభయముచే వెఱచినవనియు, పరిఖములుగూడ రత్నఖచితమై యున్నవనియును తాత్పర్యము.

తే. తరుణశైవాలజలజపఃత్త్రములు పొదువ
మరకతచ్ఛాయ బొల్పుఁ దత్పరిఖజలము
కోట బంగరు సేయుటఁకొఱకు మున్ను
బ్రహ్మ పిడిచినమందాకుఁపస రనంగ.

8

టీ. తరుణ...ములు - తరుణశైవాల = తేతనాఁచుతీగలును, జలజపత్త్రములు = తామరాకులును, పొదువ = క్రమ్మకొనఁగా, మరకతచ్ఛాయ = పచ్చరాలవన్నెచేత, తత్పరిఖజలము = ఆయగడ్డనీళ్లు, మున్ను = అపురనిర్మాణకౌలమునందు, కోట = ప్రాకారమును, బంగరు సేయుటకొఱకు = కనకమయముగాఁజేయుటకై, బ్రహ్మ = చతుర్ముఖుఁడు, పిడిచినమందాకుపసరనంగా = పిండినమందాకుపసరాయనునటుల, పొల్పు = బిప్పును.

తా. అనఁగా మధురాపట్టణపుకోట బ్రహ్మానిర్మితంబై స్వర్ణమయముగా నున్న దనితాత్పర్యము.

చ. అడుగున నుండియు న్బదిల • మై చద లంటెడుకోట నొప్పు ప్రా
త్యేడనికడంక దంచెనపుఁ • జేతుల గంగను కాసెఁ దూఱఁగా
నడుమన యున్కిఁ జేసి యల • నాకపురిన్ *సరికై పెనంగి లా
వెడలఁగఁ బట్టివేయుటకు • నెత్తె ననన్జను మల్లుపోరునన్.

9

టీ. అడుగుననుండియున్ = దిగువనుండియును, పదిలమై = దృఢమైనదై, చదలు = అకసమును, అంటెడు = తాఁచుచున్నట్టి, కోటన్ = ప్రాకారముచేత, బిప్పు = ప్రకౌశించుచున్న, ప్రా = పట్టణము, చెడనికడంకన్ = పొలివోనిబలిమిచేతను, దంచెనపుఁజేతులన్ = పిరంగు లనియెడి చేతులచేతను, గంగను = గంగయనియడు, కాసెన్ = దట్టికోకను, దూఱఁగా = ప్రవేశింపఁగా, నడుమన = మధ్యమున నే, యున్కిఁ = ఉండుటచేతను, అలనాకపురిన్ = ఆస్వర్ణమును, సరికై = దీక్షియుండుటకై, పెనంగి = పెనఁగులాడి, లావు = బలిమి, ఎడలఁగన్ = పోవునట్లుగా, మల్లుపోరునన్ = మల్లయుద్ధమునందు, పట్టివేయుటకున్ = చేతఁబట్టికిందవైచుటకు, ఎత్తెన్ = ఎత్తెను, అనన్ = అనఁగా, చనున్ = బిప్పును (గంగను కాసెననువోట సంస్కృతశబ్దాంతముగు నచ్చునకు వైకృతాచ్చుపరముగాఁగా, శ్లో. కుత్రచిత్సంస్కృతీయోఽపి ప్రాచోఽప్యత్రచ్యుతోభవే' త్తను నధర్వణోక్తి ప్రమాణము.)

* సరియై పెనంగ.

తా. ఆకాశగంగ స్వర్గమును వలయాకారమై చుట్టికొని యుండును గాన స్వర్గమును జెట్టికి గంగ కాసెవలెనుండెననియు శత్రుభంజనార్థముగ వప్రాగ్రమించుచిన దంచెనములనఁగా నినప గొలుసులతోఁగూడిన పాపాణవిశేషములు చేతులవలె నిడుపు గానఁ బురమును జెట్టికి దంచెనములు హస్తములవలెనుండెననియు నామధురాపురమును జెట్టి తనతో సాదృశ్యమునకు పెనఁగుచును నాయాకాశగంగ మధ్యస్రదేశమందే యుండుటవలన మల్ల యుద్ధమునం గుఁ గోటకొమ్మలనియెడి హస్తములచేత గంగయను కాసెకోకదూఱునటులఁ బట్టి బలిమిచెడునట్లుగా క్రిందవై చుటకు నెత్తెనోయనునటుల నొప్పుచుండెననఁగా నాకాశగంగవఱకు గోటకొమ్మలున్నవనియు నప్పట్టణము స్వర్గము కంటె విశేషవస్తు సమృద్ధంబై నిఖిలసుఖప్రదమై యుండె నని యభిప్రాయము.

తే. ఉడుటుగుబ్బలు గలతల్పు • టురముసూచి

గందపటైలు సూచి బంగారు సూచి

వీటివాకిటిచోటనే • విడువ కెప్పుడు

సుట్ల బెట్టుచు నుందురు • సోమరవులు.

10

టీ. సోమరవులు = చంద్రసూర్యులు, ఉడుటుగుబ్బలు-ఉడుటు = నిక్క-ఁ బొడిచియున్న, గుబ్బలు=గుబ్బలను పేరంబరగినములుకులనియెడు స్తనములు, కల=కలిగినట్టి, తల్పుటురము=కవాటమనియెడునురస్థలము, చూచి=కనియును, గందపటైలు సూచి=కవాటతీర్థగారువిశేషములనియెడు గందపుగీఱలనుచూచి, బంగారుసూచి=కవాటఖచితస్వర్ణమును స్వర్ణభూషణముఁజూచి, వీటివాకిటిచోటనే=ఊరివాకిటిదగ్గఱనే, విడువక=వదలక, ఎప్పుడు=ఎల్లప్పుడు, చుట్లబెట్టుచునుందురు=చుట్టుకొనియుందురు.

తా. సోమరవులను విటులు గొప్పలైనగుబ్బగోళ్లను స్తనములచేతను గందపటైలనియెడు మైపుఁతలచేతను కవాటమందలి బంగారపుతగుళ్లను స్వర్ణభూషణములచేత నామధురాపట్టణ మొక స్త్రీవలెనుండఁగా దానిఁజూచి దానివాకిట్లువిడువక చుట్టిచుట్టి తిరుగుచుండు రనిభావము. దీనియందు శ్లేష.

మ. స్థిరసౌధాగ్రవిహారయశావతరతిఁ బ్చిన్నాచ్ఛహారస్ఫుర
ద్గురుముక్తావలిఁ జేటిక ల్విరులతోఁ • గూడంగఁ ద్రోయ న్నిజో
దరలగ్నం బగుదాని నెమ్మొగు లధఃస్థంబై తటిక రాల్ప నా
కర మభ్రం బని యంద్రు గా కుదధిఁ దఃక్కు న్బుట్టునే ముత్తైముల్.

టీ. నెమ్మొగులు=మేఘము, అధఃస్థంబై=క్రిందనున్నదై, స్థిర...లిక-స్థిర=నిశ్చలమైన, సౌధాగ్ర=మేడకొప్పులయందు, విహార=సంచరించుచున్న, యశావత=

యువతిసమూహముయొక్క, రతి=సురతమునందు, భిన్న=తెగినట్టియు, అచ్చ=స్వ
 చ్ఛమైనట్టి, హార=దండలయందు, స్ఫురత్=ప్రకాశించునట్టి, గురు=స్థూలములగు,
 ముక్తా=ముత్తెములయొక్క, అవళిక్=పంక్తిని, చేటికల్=పరిచారికలు, విరులతోఁ
 గూడంగ్=పువ్వులతోఁగూడ, త్రోయక్=పాఱజల్లఁగా, నిజోదర...గు-నిజ=
 మొగులయొక్క, ఉదర=గర్భమునందు, లగ్నంబగు=తగిలికొనినట్టి, వానిక్=ఆ
 మాక్తికపంక్తిని, తటిక్=వానగురియువేశ, రాల్పక్=నర్సింపఁగా, ఆభ్రంబు=
 మేఘము, అకరమని=ముత్యములకు జన్మస్థానమని, అండ్రుగాక=సచింపుదురకాని,
 ఉదధిక్=సముద్రమున, తక్కక్=కొక, ముత్తెములు=మాక్తికంబులు, పుట్టునే=
 జనియించునే, జనియింపవనుట.

తా. మేఘమండలాతీతంబు లగునప్పట్టణపు మేడలయందు యాననస్త్రీలు సుర
 తక్రీడ నలుపుతటి తెస్సి రాలినముత్తెములఁ బరిచారికలు కసువుఁ ద్రోయువేశఁ
 బుప్పములతోఁగూడఁ జిమ్మిత్రోయఁగా మేఘములయందు బడునుగాన సర్వకాల
 మున భూమియందు నాముత్యము లుండుటంజేసి మేఘములునుగూడ యజ్ఞాకరంబని
 చెప్పంబడుటయేకొక సముద్రభిన్నం బొకటియును మణిజన్మస్థానముగాన. దీనియల
 దత్యుక్తి.

మ. ఘనసౌధాళి వియద్ధునీజలధి వీరక న్నావ లై నీడ దోఁ

ప నెలంత ల్వణిగాకృతి న్నరకు మార్ప న్గోలల న్గట్టి యి

చ్చునిజద్వీపవిచిత్రపట్టవసనస్తో మంబు నాఁ బొల్పుఁ బె

ల్ల నిలానోన్యవి*మర్శితన్నగరనాకానేక కేతుచ్చటల్.

12

టీ. ఘనసౌధాళి - ఘన=గొప్పలైన, సౌధాళి=మేడలసముదాయము, వియద్ధు
 నీజలధిక్ - వియద్ధునీ=అకాశగంగయనెడు, జలధిక్=సముద్రమునందు, వీరక=
 స్పష్టముగాను, నావలై=ఓడలై, నీడ=మేడలనీడ, తోపక్=కనుపింపఁగా, నెలం
 తల్=ఆమేడలమీఁదనుండువనితలు, వణిగాకృతిక్=నర్తకులవలె, సరకుమార్పక్=
 భాండప్రతిభాండముఁజేయుటకై, కోలలక్=గడలచేత, కట్టి=బంధించి, ఇచ్చు...
 బు - ఇచ్చు=ఇచ్చునట్టి, నిజ=తమయొక్క, ద్వీప=దీవియందలి, విచిత్ర=నన్నెవ న్నె
 లైన, పట్టవసన=పట్టువస్త్రములయొక్క, స్తోమంబు=సమూహము, నాక్=అనునటు
 ల, అనిలా...ల్ - అనిల=వాయువుచేత, అనోన్య=ఒకటితోనొకటి, విమర్శి-విర
 యుచున్నట్టి, తన్నగర=ఆపురమునందలియు, నాక=స్వర్గమందలి, అనేక - ఆసంఖ్యా
 కములైన, కేతు=పెక్కెములయొక్క, చటల్=గుంపులు, పెల్లు=తలుచుగా, సా
 ల్పుక్=ప్రకాశించును.

తా. ఆకౌశగంగ యను సముద్రములో మేడలనీడ గనుపింపఁగా నోడలవలె నుండెననియును, అప్పు డామేడలమీఁదనుండు స్త్రీలు బేరగాండ్రుంబలె నుండి రనియు, గడలయందున్న టెక్కెములకుఁ గట్టిన వసనంబులు గాలిచేఁ గదలుటంజేసి యాస్త్రీలచేతఁ దమదీవియందలి పట్టుపటావళులు ద్వీపాంతరవాసులకు భాండప్రతి భాండరీతిచే విక్రయింపఁబడుచున్నవో యనునటులఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

ఉ. సోరణగండ్ల రాఁ గొదమఁచుక్కలు పట్ట సతు ల్కవాటము
 లేర్చుప మా క్తికంబులని • చిల్లులు వుత్తురు ద మ్మటంచుఁ బొ
 ల్పారువితానహారములయం దొకహారత వ్రేలి ప్రొద్దు వోఁ
 గా రతి డస్సి గాడ్పులకుఁగా దెఱువ న్జను విచ్చి మేడలన్. 13

టీ. కొదమచుక్కలు=పిన్ననక్షత్రములు, సోరణగండ్లన్=గవాక్షములవలన, రాన్=రాఁగా, పట్టన్=అనక్షత్రములఁ బట్టుటకొఱకు, సతులు=యువతులు, కవాటములు=తలుపులను, చేరుపన్=మూయఁగాను, తమ్ము=అనక్షత్రములను, మాక్తికంబులని=ముత్తైములని, చిల్లులువుత్తురు=రంధ్రములువేయుదురు, అటంచున్=అట్లనుచు, పొల్పారు...దున్ - పొల్పారు=సుందరమైన, వితాన=మేలుకట్లయొక్క, హారములయందున్=సరములయందు, ఒకహారత=ఒకదండవలె, వ్రేలి=వ్రేలాడి, ప్రొద్దు=విశేషకౌలము, పోఁగాన్=గతింపఁగా, రతిన్=క్రీడచేత, డస్సి=అలసి, గాడ్పులకుఁగాన్=వాయుసంచారముకొఱకు, తెఱువన్=తల్పుఁదెఱువఁగా, మేడలన్=సౌధములనుండి, విచ్చి=విడచి, చనున్=వెడలిపోవును.

తా. అనఁగా మేడలు నక్షత్రమండలమును ముట్టిపోయిన వని భావము.

ఉ. ఆపురసౌధవీధి నధఁరాధరభూముల గర్జ మున్నుగా
 నాపయికి న్వివంబడనియట్లుగఁ గ్రాలుఘనాలిఁ దార్చి లీ
 లాపరతన్ ఘటింపుదురు • లాస్యము నేయఁగ మేఘరంజనా
 లాపముఁ జేసి పోషితకలఁపిఁ గలాపికలాపకుంతలల్. 14

టీ. కలాపి...లు-కలాపి=నెమిలియొక్క, కలాప=బర్హమువంటి, కుంతలు=కురులుగలస్త్రీలు, ఆపురసౌధవీధిన్ - ఆపుర=అపట్టణముయొక్క, సౌధ=మేడలయొక్క, వీధిన్=పంక్తియందు, అధరా...లన్ - అధరాధర=క్రిందటిక్రిందటి, భూములన్=ప్రదేశములయందు, గర్జమున్నుగాన్=ఉఱుములుమొదలుగా, అపయికిన్=అమేడలమీఁదికి, వినంబడనియట్లుగన్=వినరానియటుల, గ్రాలుఘనాలిన్ - గ్రాలు=ఒప్పుచున్నట్టి, ఘన=మొగులయొక్క, ఆలిన్=సమూహమును, మేఘరంజనాలాపముఁజేసి=మేఘరంజన మనురాగము నాలాపముఁజేసి, తార్చి=క్రిందనున్న మేఘములను

మేడలపైకి రప్పించి, పోషితకలాపిక్-పోషిత=పెంపబడినట్టి, కలాపిక్-నెమలిని, లీలాపరతక్=విలాసాసక్తిచేతను, లాస్యమునేయఁగఁ-స్యత్య మొనర్చునటుల, ఘటింపుదురు=సంఘటనచేయుదురు, అనఁగా నాపురమందలి యువకులు గాననృత్యాదులయందు నిపుణులగుటంజేసి యామేడలు మేఘమండలావీతంబులై యున్నను తదనుగుణ రాగాలాపములచే మొగిశులఁ బైకి రప్పించుచున్నారని యభిప్రాయము.

చ. అనిమిషపట్టణంబు పురహర్ష్యపతాకలు మువ్వమోతతోఁ
దనగృహపంక్తిపైఁ గలశతామరసంబులఁ గప్పఁ గ్రింద నుం
డును నిజలక్ష్మిచే సరిపణుల్ మొఱయంగఁ దదీయలక్ష్మిశం
కను మొగ మెత్తి చూచుతఱిఁ గన్నులు కేళికి మూయఁగా బలెన్.

టీ. నిజలక్ష్మి=మధురాపురలక్ష్మి, చేసరిపణుల్=తనచేతనున్న సరిపణుగొలుసులు, మొఱయంగఁ = మ్రోయఁగా, తదీయలక్ష్మి = అమరావతీపురలక్ష్మి, గంకను=ఈ చప్పు డేమనుశంకచేతను, మొగ మెత్తి=ముఖమునుబై కెత్తి, చూచుతఱిక్-వీక్షించు సమయమున, కన్నులు=నేత్రములను, కేళికిక్=వినోదమునకు, మూయఁగా బలెన్ = మూయుచుండఁగాననునటుల, అనిమిషపట్టణంబు=అమరావతీపట్టణంబు, పురహర్ష్యపతాకలు - పుర=మధురయొక్క, హర్ష్య=మేడలయందలి, పతాకలు=తెక్కెములు, మువ్వమోతతోఁ = చిఱుగజ్జెలధ్వనితోఁగూడ, తనగృహపంక్తిపైఁ=అమరావతి గృహపంక్తియందలి, కలశతామరసంబులఁ = తామర మొగ్గలవంటి కలశములను, కప్పఁ = మూయఁగా, క్రిందనుండును = మధురాపట్టణపు తెక్కెములను దిగున నుండును.

తా. మధురాలక్ష్మిచే సరిపణుగొలుసులయొక్క మ్రోతను విని యిదేమనుశంకచే నమరావతీలక్ష్మి చూచుసమయమున మధురాలక్ష్మి యాలక్ష్మియొక్క కన్నులను వేడు కకై మూసెనో యనురీతి మధురాపురపు మేడలయందలి పతాకలు గజ్జెలమ్రోతతోఁ గూడవచ్చి తనగృహపంక్తిపై నున్న తామర మొగ్గలవంటి కలశములఁ గప్పఁచుండఁగా నమరావతీలక్ష్మి తెక్కెములకుఁ క్రింద నుండు నని తాత్పర్యము.

చ. ఘనగతశంపఁ గంచ మిడిఁ కాటుకఁ దీర్చి పునుం గినోష్మఁ ద
ట్టినది యలంది కై శికముఁ రేవఁ బ్రభాతశశాంకుమోఽప వి
చ్చిననవహల్లకాలిఁ గయిఁ సేసి సతు ల్పతితో రమింతు ర
మ్మునిజరథాంగన ల్కలహఁముల్కృప నేడ్వరుఁ దీర్ప మేడలన్.

టీ. మేడలన్=అప్పట్టణపు మేడలయందు, సతులు=స్త్రీలు, అమ్మునిజరథాంగనలు, అమ్ముని=ప్రసిద్ధులగుసప్తరులయొక్క, జరథాంగనలు=వృద్ధభార్యలు, (వృద్ధులు

గావుననే దంపతులకలహములం దీర్చుచున్నారని చెప్పబడియె.) కృపక = దయ చేతను, కలహములు = సతీపతులప్రణయకలహంబులను, తీర్పక = పోగొట్టఁగా, ఘన గతశంపక - ఘన = మేఘములను, గత = పొందినట్టి, శంపక = మెలుప నెడిదీపమందు, కంచము = పల్లెమును, ఇడి = ఉంచి, కొటుకఁదీర్చి = ఆపల్లెమునందుఁ గలిగినకొటుకను గన్నులఁబెట్టుకొని, ఇనోష్మఁదట్టినది - ఇనోష్మక = సూర్యునివేడిమిచేతను, తట్టినది = కరిగినట్టి, పునుంగు = తట్టుపునుఁగు, అలంది = పూసికొని, కైశికము = కొప్పులను, శేవక = తీవీచేత, ప్రభాత = ప్రాతఃకాలమునందు, శశాంకుక = చంద్రుని, మోపక = మోపఁగా, (ఇచట రాత్రియందుఁ బ్రణయకలహంబుననే పొద్దుపుచ్చఁబడినది గావునఁ దెల్లవాటవచ్చెనని సూచింపఁబడియె.) పిచ్చిన = వికసించినట్టి, నవ...లిక - నవ = కొత్తలగు, హల్లకాలిక = చెంగల్వలను, కై కేసి = శృంగారించుకొని, పతితోక = పెనిమిటితోడను, జాత్యేకవచనము. రమింతురు = క్రీడింతురు - అనఁగా సప్తర్షి మండల పర్యంత మామేడలు గట్టంబడియున్న వని భావము.

చ. రవి యనుదివ్వెఁ గేతువు చెఱంగునమూసి ధృతోర్ధ్వయంత్రవా
రవిరళఘర్మ యై కలరఁవాల్పరవోక్తుల వాంతధూపరా
జివరనిశ న్ననన్మదనఁచేతులచాతురి నెయ్యపుంగురుం
జువిదలు దార్ప విష్ణుపదఁ మొత్తుఁబురిక గృహలక్ష్మీ నూత్నతక.

టీ. పురిక = పట్టణమందు, గృహలక్ష్మీ = గృహలక్ష్మీయ నెడిస్త్రీ, నూత్నతక = నవోధాత్వముచేతను, కనక = చూడఁగా, మదనచేతులక = మదనచేతులనియెడి చేతులయొక్క, (మదనచేతులనఁగా గృహమున కమర్చిన యంగదారువు), చాతురిక = నైపుణ్యముచేతను, నెయ్యపుం...లు - నెయ్యపుక = ప్రేమగలిగినట్టి, కురుంజు విదలు = కురుజులనియెడిచెలులు, తార్పక = చేర్పఁగాను, రవియనుదివ్వెక = సూర్యుఁడనుదీపమును, కేతువుచెఱంగునకమూసి = టెక్కపుగుడ్డయనెడు పైఁటచెఱఁగునఁ గప్పి, ధృతోర్ధ్వ...యై - ధృత = ధరింపఁబడిన, ఊర్ధ్వ = ఉపరిప్రదేశమందున్న, యంత్ర = జలయంత్రములయొక్క, వాః = ఉదకములనియెడి, అవిరళ = ఎడతెగని, ఘర్మయై = చెమటగలదై, (సాత్త్వికోదయమాయెననుట), కలరవాల్పరవోక్తులక - కలరవ = పావురములయొక్క, అల్పరవ = కొంచెపుధ్వనులనియెడు, ఉక్తులక = పలుకులచేత, వాంత...నిశక - వాంత = గవాక్షలనుండి వెడలెడు, ధూప = అగరుశ్రింగంధాదిధూపములయొక్క, రాజి = సమూహమనియెడు, వర = శ్రేష్ఠమైన, నిశక = రాత్రియందు, విష్ణుపదముక = విష్ణుపదము, అకౌశ మనియెడు విష్ణుపాదమును, ఒత్తుక = సంవాహనముచేయును.

తా. ఆపట్టణమందు ధ్వజపటములు సూర్యునిం గప్పఁగా, మదన చేతులతో గురుజులు మిన్న ముట్టఁగా జలయంత్రములు స్రవింప ధూపధూమములు మెలయఁ బురలక్ష్మి యాకాశమును స్పృశించెను. మఱియు, పురలక్ష్మి విష్ణుపదమనియెడి పదద్వయ స్వారస్యముచేత నర్థాంతరముఁ దోచుచున్నది. నూతనస్త్రీకిఁ జెలుల ప్రేరణముచేతఁ బెనిమిటినిఁబొందుట, దీపము మఱుగుపఱుచుటయు, స్వల్పధ్వనితో సంభాషించుటయు, భోగగృహమందు ధూపవాసనలునిండఁబడినరణములాత్తుటయు, స్వభావముగానఁ బురలక్ష్మి యనుస్త్రీ ధూపధూమములనియెడి రాత్రియందు గత్యనుకూల సంభారముగలదియై విష్ణుపదము నొత్తుననుట. సమాసోక్త్యలంకారము. శ్లో. 'సమాసోక్తిః పరిస్ఫూర్తిః ప్రస్తుతే ప్రస్తుతస్యచేత్' అని దానిలక్షణము.

చ. గిఱికొనుగోపురాగ్రపరిఃకీలితపంకజరాగరశ్మిక

ట్టెఱ యగుచాయఁ బొల్చు దివః సేంద్రుఁడు సక్కనిమింటఁ బోవుచో
మఱచి విధాత పాటలిమ + మధ్యమసంధ్యకుఁ జేయ లేనియా
కొఱతయుఁ దీర్చుకోఁ దొగరు + కొల్పినకై వడిఁ బట్టణంబునన్.

టీ. దివసేంద్రుఁడు=సూర్యుఁడు, చక్కనిమింటఁబోవుచో= ఆకాశమధ్యమునఁ బోవునపుడు, విధాత=చతుర్ముఖుఁడు, పాటలిమ=రక్తిమను, మధ్యమసంధ్యకు= మధ్యాహ్నమునకు, చేయలేని=నిర్దింపఁజాలని, ఆకొఱతయున్= ఆకొడువను, తీర్చుకోన్=తీర్చుకొనుటకు, తొగరు=రక్తిమను, కొల్పిన=చేసిన, కైవడిన్=రీతిగా, గిఱికొను=నిబిడమైన, గోపురాగ్ర=మేడలమీఁద, పరికీలిత=చెక్కఁబడిన, పంకజరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క, రశ్మి=కాంతులచేత, కట్టెఱయగుచాయన్=మిగుల నెఱ్ఱనైనకాంతిచేత, పొల్చుకా=ఓప్పును, పట్టణంబునన్=మధురయందనుట.

తా. మధురాపురగోపురములకు సరిగా నంతరిక్షమునఁ బోవునూర్యుండు, సృష్టికాలమున బ్రహ్మ, ప్రాతస్సాయంకాలములకే రక్తిమగులుగఁజేసి మధ్యాహ్నమునకుఁ జేయనేరకున్న కొఱత దీర్చుకొనుటకు రక్తిమను గలుగఁజేసిన విధమునఁ బురద్వారములయందుఁ జెక్కఁబడిన పద్మరాగమణుల ప్రభలచే మిగుల నెఱ్ఱనైనచాయచేత నొప్పెనని తాత్పర్యము.

సీ. వెలఁది యీనీదండ + వెలయెంత నాదండ,

కును వెలఁ బెట్ట నెవ్వనితరంబు

కలువతావులు గాన + మలికదంబకవేణి,

కలువతావులు వాడఁకయ కలుగునె

కడివోదు నాకిమ్ము • పడఁతి యీగేదంగి,
 ననకడివోమి ముందటికిఁ జూడు
 జాతు లే వంబుజేక్షణ పద్మినులు సైత,
 మును నున్నయెడ జాతు • లునికి యరుదె

తే. యనుచుఁ దొలి నుడి నభిలాష • లెనయ మూఁగి
 పలుకుతోడనె నర్మగర్భంబు గాఁగ
 నుత్తరము పల్లవశ్రేణి • కొనఁగు చలరు
 లమ్ముదురు పుష్పలావిక • లప్పరమున.

19

టీ. వెలది=ఓయింతి, ఈనీదండ=ఈనీయొక్క పుష్పమాలికకు, వెల=క్రయము, ఎంత=ఏమాత్రము, అని విటుఁడడుగ నావెలఁదిచెప్ప నుత్తరము, నాదండకును=నామాలికకు (నాసమీపమున నిలుచుటకును), వెలఁబెట్ట నెవ్వనితరంబు=మూల్యమింతయని నిర్ణయింప నెంతవానికైనను వశంబే, (వశముగాదనుట), అలికదంబకవేణి=భ్రమర సమూహమువంటి జడగలయోయింతి, కలువతావులుగానము (తావులనఁగా వాసనలకు స్థలమునకునుఁ బేరగుటంజేసి) కలువదండవాసనలు గానమేమియనియు, కలువలకు, తావులు, వాసస్థానములగుకొలంకులవంటి నాభులుగాన మేమియనియునుప్రశ్న, కలువతావులు=కలువవాసనలు, (కలువస్థాన సాదృశ్యముగల నాభులును), వాడకయె=వాడుఁజూపకయె, (పరిచయములేకయే), కలుగునె=సిద్ధింపవనుట, (కడియనఁగా వాసన) పడఁతి=ఓస్త్రీ, కడివోదు=వాడుఁబారదు, (కడిబోకయుండును), ఈగేదంగినన=ఈమొగలితేకు, దానివంటి రహస్యప్రదేశమును, నాకిమ్ము, కడివోమిముందటికిఁజూడు=వాసన చెడకుండుట ముందుఁగరించిచూడుము, (తనతోఁగలసి యెడబాసినప్పుడు కబళము నోటికిఁ బోకయుండునది ముందరఁ జూచెదవనుట), అంబుజేక్షణ=ఓపద్మాక్షి, జాతులేవి=జాజిపువ్వులేవి, (జాతియేమని ప్రశ్న), పద్మినులు సైతము=తామరపువ్వులును, (పద్మినీజాతిస్త్రీలును), రతిరహస్యమందుఁ బద్మినీజాతిలక్షణము. శ్లో. 'కమలముకుళమృద్వీపుల్లరాజీవగంధి స్సరతపయసి యస్యా స్సౌరభం దివ్యమగ్లే, చకితమృగదృగాభేభ్రాంతరక్తేచ నేత్రే స్తనయుగళమనర్ఘం శ్రీఫలశ్రీవిడంబి. వ్రజతి మృదుసలీలం రాజహంసీవతన్వీ త్రివళిలలితమధ్యా హంసవాణీసువేషా, మృదుశుచిలఘుభుజ్జ్యే మానినీగాఢలజ్జా ధవళకుసుమవాసో వల్లభా పద్మినీస్యాత్.' అని. ఉన్నయెడ=ఉన్నచోటను, జాతులునికి=జాతులుండుట, అరుదె=అశ్చర్యమా, (అశ్చర్యముగాదనుట), అనుచున్ = ఇట్లనినచించుచు, తొలినుడిన్=మొదటిమాటచేతను, అభిలాషలు=కోరికలు, ఎనయన్=స్ఫుటమగునటుల, మూఁగి=

క్రమ్మకొని, పలుకుతోడనే=వచింపఁగానే, నర్తగర్భంబుగాఁగఁ - నర్త=శృంగా
రచేష్ట, గర్భంబుగాఁగఁ=అంతస్థమైయుండఁగా, ఉత్తరము=ప్రతివాక్యమును, పల్లవ
శ్రేణికిఁ=విటుల సమాహమనకు, ఒసఁగుచుఁ=ఇచ్చుచును, పుష్పలావికలు=పువ్వు
లఁగోసి విక్రయించెడి స్త్రీలు, అలరులు = పుష్పములను, అప్పురమునఁ=ఆపట్టణ
మందు, అమ్మదురు=విక్రయింతురు.

తా. ఆమధురయందు విలాసవంతులగు విటులు విహరించువేళ నీపద్యపాద
చతుష్టయమున మొదటఁ జెప్పబడియున్న తెఱఁగునఁ దమయభిలాషలు స్ఫుటమ
గునటులఁ బ్రశ్నలఁజేయుచుఁజుట్టుకొని పలుకఁగా వెంటనే నర్తగర్భంబుగ నావిటు
లఁగూర్చి ప్రత్యుత్తరములిచ్చుచు రసికశిఖామణులగుపుష్పలావికలు పువ్వులమ్ముచురని.

చ. సరసులనర్థ మింపుల నొసంగఁ గదంబపుదండఁ గట్టుచోఁ

గరఁగుటఁ దెల్పుదృక్తరళఁకాంతులు నుత్తర మిచ్చునంతరాం

తరముల నవ్వులు న్గలువతండము మొల్లలు నంచు మిన్ను గ్రు
చ్చి రహిని రిత్తనూలొసఁగి • సిగ్గు వహింతురు పుష్పలావికల్.

టీ. సరసుల=రసికులగువిటులయొక్క, నర్తము=శృంగారము, ఇంపులఁ=
ఇష్టములను, ఒసంగఁ = కలుగఁజేయుచుండఁగా, కదంబపుదండఁగట్టుచోఁ=క
దంబపుసరముఁగట్టెడువేళ, కరఁగుటఁ = అవిటులసరసంపుబలుకు దమమనములు
గరఁగుటను, తెల్పు...లు - తెల్పు = తెలియఁజేయుచున్నట్టి, దృక్ = నేత్రము
లయొక్క, తరళ=చంచలములగు, కాంతులు = ప్రభలు, ఉత్త...లఁ = ఉత్తర
ము = ప్రత్యుత్తరమును, ఇచ్చు = ఒసఁగుచున్నట్టి, అంతరాంతరములఁ = నడుమ
నడుమను, నవ్వులుఁ=నవ్వెడునవ్వులును, కలువతండము=ఉత్పలములు, మొల్లలు=
మొల్లలును, అంచుఁ=నిశ్చయించుకొని, మిన్నుగ్రుచ్చి = బయలుగూర్చి, రహిని=
విలాసముగఁ, రిత్తనూలొసఁగి = ఒట్టినూలుచేతికిచ్చి, పుష్పలావికలు= పుష్పము
లమ్మువారలు, సిగ్గువహింతురు=లజ్జపడుదురు. అ. ఆమధురాపురమందుఁ బుష్పముల
విక్రయించు స్త్రీలు మిగులఁ జమత్కారిణులై యున్నను రసికశిఖామణులగు
విటులు సరసోక్తులచేత నట్టిచాతుర్య యుక్తస్త్రీలనుగూడ మోహింపఁజేయుచురని
వసఖ్యాభిప్రాయము.

సీ. పద్మాస్య పురి నను*భవతకు నీవ యె,

త్తులు వెట్టు దనఁగ రావలసె నిటకుఁ

దెలుపుమా జాముండునల రింపొ ఘటికాద్వ,

యం బుండు నల రింపొ • కంబుకంతి

యే వేడుటకు నీవు • ఋతు వేల చెప్పెద,
పువిద మే మందాఁక • నోర్వఁగలమె
చేరఁగా రాదె బాఁసకముగే లోకిన,
యంతనే చెడునె యేఁనాయతాక్షి

తే. యనుచుఁ బరిభాషవోలెఁ ద • మ్మాస దొరల
నాడ మోవిఁ జెఱంగిడి • యాఁగు నవ్వు
కంట నిగుడ విరు ల్పాన్పు • కరణి జల్లు
సరసపుజలంబె జాణల • మరులుకొల్పు.

21

టీ. పద్మాస్య=ఓపద్మముఖి, పురికొ = ఈమధురలో, అనుభవతకుకొ=అనుభ
వించుటకు, నీవ=నీవే, ఎత్తులు వెట్టుదు=పుష్పముల యెత్తులు వెట్టుదువనియును, క్రీడ
కొఱకు నెదురు వెచ్చమువెట్టుదు వనియును (ఎత్తులనఁగాఁ బ్రయత్నములని కొందఱం
దురు), అనఁగకొ=వచింపఁగా, ఇటకు=ఇచ్చటికి, రావలసెకొ=వచ్చుటకుఁ గారణం
బాయెను, కంబుకంఠి=శంఖమువంటి మెడగలయోవనితా, జాముండు=యామమువలకు
వాసనచెడకుండు, అలరు=పుష్పము, ఇంపా=బాగైనదో, ఘటికొద్వయంబుండు=
రెండుగడియలు వాసనచెడకుండు, అలరు = పుష్పము, ఇంపా = బాగైనదో, (అది
యానందమునకును నామమగుటవలన) యామపు సురతానందమిష్టమో లేక రెండుగడి
యల సురతానందమిష్టమో, తెలుపుమా=తేటపలుపుమా, ఉవిద=ఓయింతి, ఏవేడు
టకు=నేను వలయునని కోరినపుష్పమిచ్చుటకు, ఋతువు=ఋతుకాలమురావలయునని,
ఏల=ఎందుకు, నీవు=నీవు, చెప్పెదవు=నుడివెదవు, మేమందాఁకకొ=ఏమదివలకు,
ఓర్వఁగలమె=ఓర్వఁగలమా, (ఏమునీతోడిసంసర్గమును గోరిన ఋతుస్నానముఁజేసినది
వెసమున నయ్యెడునని చెప్పెదవు. మేమందాకనోర్వలేమనట), ఏనాయతాక్షి - ఏణ=
ఇట్టియొక్క, ఆయత=దీర్ఘములైన, అక్షి=కన్నలవంటి కన్నులుగల యోలలనా,
చేరఁగా రాదె=దగ్గఱఁ జేరఁగూడదా, బాసకమనఁగా బుష్పమాలిక రచనావిశేష
మునకును, ఊరుమూలమునకును నామముగావున, పుష్పమాలికయు=నీయూరుమూల
మును, కేలుసోకినయంతనె=నాచేసోకిన మాత్రముననే, చెడునే=చెడి పోవునా,
అనుచుకొ=ఏలస్పృశింపనియ్యవనుచు, పరిభాషవోలెకొ=సంకేతపుమాటలాడినటుల,
తమ్ముకొ=తమ్ముకొ, అసదొరలకొ=అభిలాషవెడలనటుల, అడకొ=పలుకఁగా, మోవికొ=
అధరోష్ఠమున, చెఱంగిడి=పైటకొంగు మూసికొని, ఆఁగునవ్వు - ఆఁగు=నిలిపిన,
నవ్వు=హాసము, కంటకొ=నేత్రములయందు, నిగుడకొ=వెడలి రాఁగా, విరులు=
పుష్పములను, నాన్పు=తడుపునట్టి, కరణికొ=రీతిచేత, చల్లుసరసపు జలంబె - చల్లు

చల్లెడు, సరసపు జలంబె=రసయుక్తంబగు నుదకమే, జాణలక=విటులను, మనులు
కొల్పుకొ=మోహపడఁజేయును.

తా. సుగమము.

సీ. ఇంద మంతరి దంతకుందాభఁ గూడి ని,
శృలపుఁజూపులు మున్ను • సంభ్రమింప
వెలయొప్ప కవలఁబోఁవిటుచుమోవియుగోప,
మొదవెడుచూపు మో • మోటఁ ద్రిప్పఁ
దిరిగినసస్తితోఁక్తియుఁ జూపుటొయ్యార,
ములు నగుఁ గా దనుపలుకు లుడువ
నని గాని కావొ నీకనుపరాసాపత్న్య,
సంపాదనంబుల • నింపుఁ బెనుపఁ

తే. జతురవచనవిలాసాంగ • సౌష్ఠవములఁ
బసిడిఁ దా నిచ్చినట్టియప్పణఁతి మఱువఁ
బతికిఁ గైదువ లందిచ్చు • రతివిధమున
విటుల కిత్తురు మఱి వారు • విరులు పురిని.

22

టీ. ఇందము=ఇదిగో, అంతరి=అనువేశ, దంతకుందాభక=ముల్లలవంటిదంత
ములకాంతి, కూడి=చేరికొని, నిశ్చలపుఁజూపులు=నిశ్చలపు=కదలకుండునట్టి, చూపులు
=చూడ్కులు, మున్ను=తొలుతనే, సంభ్రమింపక=తొట్రుపడఁగా, వెల=క్రయ
ము, ఒప్పక=సమ్మతింపక, అవలఁబోక=అనల మఱియొకయంగ డికిఁబోఁగా, విటుచు
మోవియు=మడవఁబడిన యధరోష్ఠమును, కోపమొదవెడుచూపు=కోపమును గనుపఱి
చుచున్నదృష్టియును, మోమోటఁద్రిప్పక=మొగమాటమునఁ ద్రిప్పఁగా, దిరిగిన=
అవిటులు మరలరాఁగా, సస్తితోక్తియుక=చిఱునవ్వుతోఁగూడినమాటయును,
చూపుటొయ్యారములును=గర్వపుజూపులును, అగుఁగాదనుపలుకులు=జెనుకాదన్న
వాక్యములను, ఉడుపక=మాన్పఁగా, అనిగాని=అమాలిక లేగాని, అశ్రీలేగాని,
కావోనీకు=నీకిష్టములుగావా, అను=అనునట్టి, పరాసాపత్న్యసంపాదనంబులు=పరా
=ఇతరశ్రీలకు, సాపత్న్య=తమతో సపత్నిభావమును, సంపాదనంబులు=సంపా
దింపుచున్న పలుకులు, ఇంపుక=ఇష్టమును, పెనుపక=వృద్ధిఁజేయఁగా, (అదిడ
పువ్వేగాని నాపువ్వు పనికిరాదా యని భావార్థము.), చతురవచన...లక=చతుర
వచన=చాతుర్యపుమాటలచేతను, విలాస=చెప్పలచేతను, అంగసౌష్ఠవములక=సౌం
దర్యముచేతను, పసిడి=పైకము, తానిచ్చినట్టి యప్పణఁతిక=తానిచ్చిన యాశ్రీని,

మఱవన్ = మఱచి పోగా, పతికిన్ = పెనిమిటికి, కైదువలు = ఆయుధములు, అందిచ్చు రతివిధమునన్ = చేతికందిచ్చునట్టి రతీదేవితె, పురిని = మధురయందు, వారు = పుష్పములమ్ము యువతులు, విరులు = పుష్పములను, ఇత్తురు = ఒసగుదురు. అ. మన్తధునికి రతీదేవి యాయుధములఁ జేతికందిచ్చునటుల యామధురాపట్టణమందలి పుష్పలావికలు విలాసచాతుర్య సౌందర్యములచే మోహింపఁజేయుచు విటులకుఁ బుష్పములమ్మునురని యభిప్రాయము.

చ. దల మగుచంద్రఖండములు • దారలు సాంకవ మొప్పుపాణిపాటల మగుదంతపుంగరవఁడంబు శశాంకుఁడు గుంకుమైనచీరలజిగి కెంపుగా బయిటిరథ్యల నొప్పుదు రిందుకాంతవేదులపయి సంధ్యయే బహుతఁ • దోచె నన న్బురి గట్టి వాల్సతుల్.

టీ. దళ...ఖండములు - దళమగు = సాంద్రమైన, చంద్రఖండములు = కర్పూరంపుఁదునుకలు, తారలు = చుక్కలు, సాంకవము = పునుఁగు చేతను, ఇచటఁ దృతీయార్థమందు ప్రథమ. ఒప్పు = ప్రకాశించుచున్న, పాణి = హస్తముచేతను, పాటలమగు = తెలుపు ఎఱుపునర్ణముగల, దంతపుంగరవఁడంబు = దంతపుఁ గరాటము, శశాంకుఁడు = చంద్రుఁడు, గుంకుమైనచీరలజిగి = చెందిరమంటిన కోకలకాంతి, కెంపుగాన్ = ఎఱుపుగాఁగా, ఇందుకాంతవేదులపయిన్ = చంద్రకాంతపుఁది న్నెలమిఁదను, సంధ్యయే = సంధ్యాకాలమే, బహుతఁ = బహుత్వముచేతను, దోచెననన్ = కానఁబడియెననునటుల, పురిన్ = పట్టణమందలి, బయిటిరథ్యలన్ = వెలపటివీధులయందు, గట్టివాల్సతులు = పరిమళద్రవ్యముల మైదు స్త్రీలు, ఒప్పుదురు = ప్రకాశించుచుందురు.

తా. ఆపట్టణమందుఁ బరిమళద్రవ్యము లమ్ముచున్న స్త్రీలు, బైటివీధులయందున్న చంద్రకాంతమణిమయమగు వేదికలపైఁ దమచేతనుండు పునుఁగుచే నిండింపఁబడి హస్తకాంతిచే నెఱునైన దంతపుబరణి చంద్రుఁడుగాను, ఆకరాటమందున్న కప్రపుఁదునుకలు చుక్కలుగాను, గుంకుమచేఁ దుడువఁబడిన చీరలకాంతి ఎఱునగుచుండఁగా సంధ్యాకాలలక్షణ మొప్పుచుండెనుగాన ననేకరూపంబులఁబొందిన సంధ్యయోయనునటులఁ బ్రకాశించుచు నుందురని తాత్పర్యము. (గట్టివాల్సతులు అనుపదము భారతప్రసిద్ధము).

సీ. ఉపరిస్తజనవారఁణోక్తికిఁ జెవిఁ దార్చి,
యమ్మొగంబై బయ • ల్చిమ్మి చిమ్మి

గవని వెన్నొటయ మిన్నవియ దట్టించుతో,
 త్రధరు బందపుదాంట్లఁ దఱమి తఱమి
 చలువచే ద్వారవేడు లెఱింగి నిల్చి త,
 జనజిఘృక్షకుఁ గేలు • సాచి సాచి
 డిండిమంబుల కుబ్బి • గండాల్పదాన మే,
 టులుగఁ దద్వహు తాల • టువ్వి టువ్వి
 తే. వేణుకాహతులకు వీడు • వెడలి వెడలి
 పరపథగజధ్వనికిఁ బోక • తిరిగి తిరిగి
 దృక్కుటలు వైరులకుఁ బంపుకృత్యలన వ
 శానుగతిఁ జేరు వెలిఁ గరు • లగ్గలికల.

24

టీ. కరులు=ఏనుగులు, ఉప...కిక్ - ఉపరిస్థ=పైనుండెడు, జన-మావటీల
 యొక్క, వారణోక్తికిక్ - వారణ=వారణార్థమైన, ఉక్తికిక్=అదలింపునను, చెవిఁ
 దార్చి=చెవియొగ్గి, అమ్మగంబై=అదిక్కుముఖమై, బయలు = ఆకాశమును, చిమ్మి
 చిమ్మి, మిన్నవియక్=ఆకాశము బద్దలయ్యెడునట్లు, దట్టించుతోత్రధరుక్ - దట్టించు
 =ధ్వనిజేయుచున్న, తోత్రధరుక్ = ఈత్రధరించినవానిని, గవనివెన్నొటయ=ఊరి
 వాకిలిపీఠపుఁదాఁకఁగా, బందపుదాంట్లక్=కుప్పిగంతులచేతను, తఱమితఱమి, చలు
 వచేక్=చల్ల గానుండుటచేత, ద్వారవేడులు=వాకిటనున్న తిన్నెలను, ఎఱింగి=తెలిసి
 కొని, నిల్చి, తజ్జనజిఘృక్షకుక్ - తత్=ఆవేదికలయందలి, జన=జనములయొక్క,
 జిఘృక్ష=పట్టవలయునను నిచ్చుచేత, కేలు = తొండము, సాచిసాచి, డిండిమంబు
 లకుక్=ముందఁబోవువాఁడు వాయించెడు డిండిమవాద్యధ్వనులకు, ఉబ్బి=ఎక్కు
 వై, గండాల్పదానము - గండ=గండస్థలమందలి, అల్ప = కొంచెమగు, దానము=
 మదోదకము, ఏటులుగక్=ఏటులైపాఱఁగా, తద్వహుక్=అడిండిమవాద్యములఁ
 జేతఁబట్టియున్నవాని, తాలక్=శిలలచేతను, టువ్వి టువ్వి, వేణుకాహతులకుక్=
 పెద్దవెదురుకోలల పెట్లకు, వీడు=పురమును, వెడలి వెడలి, పరపథగజధ్వనికిక్ -
 పరపథ = ఇతరమార్గములయందలి, గజధ్వనికిక్ = ఏనుగులబృంహితములకు, పోక
 తిరిగి తిరిగి, దృక్కుటలు=దొప్పలవంటికన్నులు, వైరులకుక్=శత్రువులకు, పంపు=
 పంపునట్టి, కృత్యలనక్ = శక్తులొననునట్లు, వెలిక్ = వెలపటను, శానుగతిక్ -
 వశా=ఆడేనుగులయొక్క, అనుగతిక్=అనుసరించు మార్గమున, ని. 'కరిణీ భీను
 కా వశా' యని యమరుఁడు). అగ్గలికలక్=ఉద్దండాలచేత, చేరుక్=పట్టణము
 బ్రవేశించును.

తా. ఆపురమందలి మదపు టేనుగులు మావటీలయదలింపులు విని యాముఖము గ బయలు చిచ్చుచు ఊరివాకిటియొద్దనుండెడి యరుగులమీఁదనున్న జనులఁ బట్టుటకుఁ దొండములు సాచుచుఁ దమ్ముఁగట్టిగ దండించుచు నీటెఁబట్టి క్రిందనున్న వానిఁ దఱుముచు తమముందఱు డిండిమవాద్యధ్వనిఁజేయుచున్న వానిని మదోదకము హెచ్చుటం జేసి తొలఱువ్వుచును పెద్దవెదురు పెట్లకుఁ బురంబు వెడలివచ్చి యీవలావల వినంబడు గజబృంహితముల లక్ష్యపెట్టక శత్రురాజులమీఁదికిఁ బ్రయోగించినశక్తులో యనునటుల నుండెడు దొన్నెలవంటి కన్నులుగలవై ఆఁడేనుగులు పోవుమార్గముఁ బట్టి యతి ప్రయాసచేత మరలఁ బట్టణముఁ జేరు నని తాత్పర్యము.

ఉ. పై ననిశంబుఁ జల్లుకొనుఁ పాంసువుపై ఖగతుండఁఖండితా
లానమహామహీరుహాఘలచ్యుతబీజము లుత్తి పత్కరాం
భోనిబిడాప్లుతి న్మొలువఁ బొల్చునగమ్యతఁ దూలుచు న్భురో
ద్యానముల న్మదేభములు • ప్రాణము తోడినగంబులో యనన్. 25

టీ. పై = దేహముమీఁదను, అనిశంబు = నిత్యమును, చల్లుకొను పాంసువుపై = చల్లుకొను = రాల్చుకొనునట్టి, పాంసువుపై = పరాగముమీఁదను, ఖగ...లు - ఖగ = పక్షులయొక్క, తుండ = చంచాపుటములచేతను, ఖండిత = పగుల్పఁబడిన, ఆలాన = కట్టుకంబములైన, మహాత్ = పొడవులైన, మహీరుహ = వృక్షములయొక్క, ఘల = పండ్లనుండి, చ్యుత = జాతిన, బీజములు = విత్తనములు, ఉత్తి పత్ = పైఁజిమ్ముకొనియెడి, కర = తొండములయందలి, అంభః = జలములయొక్క, నిబిడ = దట్టమగు, ఆప్లుతి = తడుపుటచేత, మొలవన్ = చెట్లుపుట్టఁగా, అగమ్యతన్ = పట్టనశక్యంబగునటుల, తూలుచున్ = ఊఁగుచును, మదేభములు = మదపు టేనుగులు, భురోద్యానములన్ = పుర = పట్టణమందలి, ఉద్యానములన్ = శృంగారవనములయందు, ప్రాణముతోడి నగంబులోయనన్ = ప్రాణములుగలపర్వతములో యనునటుల, పొల్చున్ = ఒప్పును.

తా. ఏనుగులకు దమ్ము పైజల్లుకొనుట సైజముగాన నట్లు నిండింపఁబడియున్న మంటిపై గజములఁ గట్టువృక్షముల మీఁదనున్న పక్షులు ఘలములఁ బగిల్చి రాల్పఁగా బడిన బీజములు దొండముచేఁ బైజల్లుకొను మదకమునలన మిగుల నాన్పఁబడి యంకురింపఁగాఁ బట్టనశక్యంబులై యూఁగుచుఁ బురోద్యానములయందుఁ జైతన్యయుక్తంబులగు పర్వతములో యనునటుల సంచరించుచుండు నని తాత్పర్యము.

శా. మానిక్రోధవిధూతపత్త్రముల మా • మాతో సపత్త్రు ల్గదా
*కా నిం డంచును గేకరాక్షిరుచిమొక్క ల్పొక్కల న్సార్జతూ

ణానల్పాహిపకల్పకాండతతులం + దారం బురిం బొల్చు నా
జానేయంబులు ఫేనహాస మిడి కై + జామోర లల్లార్చుచున్. 26

టీ. మాని...లము - మాని=ఒకానొకమహామునియొక్క, క్రోధ = కోపము
చేతను, విధూత=పోగొట్టబడిన, పత్రిములమా=తెక్కలుగలవారమైనట్టియనగా
(తెక్కలులేని వారమనుట. ని. 'గరుత్పక్షచదాఃపత్రి'మని యమరుడు), మాతోన్
= ఇట్టిమాతోడను, సపత్రిల్లదా=మీరు తెక్కలుగలవారుగదా, కానిండంచును=
తలయూచినట్లు, కే...లు-కేకరాక్షి=కడకన్నులయొక్క, రుచి=కొంతులయొక్క,
మొల్కలు=అంకురములు, ప్రక్కలన్=పార్శ్వములయందు, శాబ్దన్=విండ్లతో
గూడిన, తూణ=పొదులయందు, అనల్ప=విస్తారమైన, అహిప = సర్పరాజములతో,
కల్ప=తుల్యమగు, కాండ=బాణములయొక్క, తతులన్ = సమాహములయందు,
తారన్ = ప్రసరింపగా, ఫేనహాసమిడి = నురుగుననవ్వుగలదై, కై జామోరలల్లార్చుచున్=
కై జాచేసినముఖములనూచికొనుచు, (కై జాఅనగా గల్గెముపైకెత్తి బిగి
యగట్టుట), ఆజానేయంబులు=జాతిగుఱ్ఱములు, ('ఆజానేయాః కులీనాస్సుప్తః' అని
యమరుడు), పురిన్=పట్టణమందు, పొల్చున్ = ఒప్పును.

తా. ఆపట్టణమందలి వేగశీలంబులగు జాతిగుఱ్ఱములు కల్గెములచే బిగింప
బడిన ముఖము లల్లార్చుచు బ్రక్కలఁజూచుచుండ మాకు మునిశాపంబున తెక్కలు
పోయినవి మీకు తెక్కలున్నవి. ఉండిననుండనిండు త్రొక్కుకొనితరలుదము రండని
ప్రక్కలఁ గట్టియున్న పొదులలోనుండెడి సర్పతుల్యంబులగు బాణములఁ బిలుచు
చున్నవో యనునటుల నొప్పుచుండునని తాత్పర్యము.

చ. చలమున సింగిణీతటక+సంబులు గట్టుక మాన రంపపె

నైలగతి మాగతి న్వెనుకఁజిక్కక మానదు తప్పి దారి నె

న్నొలసినఁ దారు వెన్నెఱుఁగఁకుండుట నొచ్చెము సాదికోటి కం

చలమినచింతఁ ద్రవ్వకొనునంఘి) తుద న్పురిలోనివాహముల్. 27

టీ. పురిలోనివాహముల్=ఆపట్టణమందలి యుత్తమాశ్వములు, చలమునన్ =
ఈసుచేత, సింగిణీతటకసంబులు=శాబ్దతూణీరంబులను, కట్టుకమానదు=బంధింపక
విడువదు, అంపపెనైలగతిన్ - అంప=బాణములయొక్క, పెను=అమితమైన, నెల
= గుంపుయొక్క, గతి=గమనము, మాగతిన్ = మావేగమునకు, వెనుకఁజిక్కక
మానదు=వెనుకఁజిక్కకయుండదు (అబాణంబు లెదిగిరాలేవనుట), తప్పిదారి = ఒక
వేళను, వెన్నొలసినన్=వీఁపుదాఁకినను, తారు వెన్నెఱుఁగకయుండుటన్ = తాము
వెన్నెఱుఁగకయుండుటచేత, మాఱువీఁపనియొకపాఠము, సాదికోటికిన్=కొంతులకు,

ని. 'అశ్వారోహస్తుసాదిన' యనినిఘంటువు. ఒచ్చెము = తక్కువ, అంచు = అనుచును, అలమినచింత = కప్పకొన్నచింతచేతను, అంఘ్రితుద = కాలిగొరిసెలచేత, త్రవ్వకొను = భూమినిఁ ద్రవ్వచుండును.

తా. గుఱ్ఱములకుఁ గాలిగొరిసెలచేత నేలఁద్రవ్వుట స్వభావముగావున నాపట్టణమందలి యశ్వము లాక్రియలొనర్చుచుండ రోషంబులు గలతొతులు శాఙ్గతూణీరంబులఁగట్టి శత్రువులపై శరములఁ బ్రయోగింప నాశరములగమనము దమవేగమునకు వెనుకఁ జిక్కునుగాన వీఁపెఱుఁగని సాదులకు వెన్నునఁ దగులుననియెడి యొచ్చెము వచ్చెగదా యనుచింతతో నేలత్రవ్వచున్న వచనటుల నుండు నని తాత్పర్యము. లోకమునం దొకానొకచింత గలిగినయెడ మనుజులలో నేలఁ ద్రవ్వుట ప్రసిద్ధము.

ఉ. అంజ సమానవాయుగణ • మంతయు ఖంజతఁ జిక్క నజ్జవో
ష్మం జనియించుచిక్కనిసమానపువాయువులో నొకండు గ
ల్మిం జనియించు దుర్యశమ • మేల్కని లేహనవేళ వాజు లూ
ర్పం జెడుమాణిబంధముకురంబుల కాళిమ పేరఁ గార్కొనున్. 28

టీ. అంజ = ఒక యంగలోపలనే, సమాన = సరియైన, వాయుగణమంతయు = వాయుసమాహంబెల్లను, ఖంజత = వేగములేమిచేత, చిక్క = పట్టుపడఁగా, అజ్జవోష్మ = ఆవేగపువేడిమివలన, జని...లో = జనియించు = పుట్టుచున్నట్టి, చిక్కని = స్వాధీనముగానియట్టియు, సమానపు = సమానంబనియెడి, వాయువు = గాడ్పు, లో = దేహములోపల, ఒకండు = ఒక్కఁడు, కల్పి = ఉండుటవలన, జనియించు = సరియైనదియొకటియుండెననిపుట్టిన, దుర్యశము = అపకీర్తి, మేల్కని = తెలిసి, లేహనవేళ = గుఱ్ఱములు కవణముదిన సమయమున, వాజులు = గుఱ్ఱములు, ('వాజివాహర్వగంధర్వహయసైంధవసప్తయ'యనియమరుఁడు.), ఊర్ప = అఘ్రూణింపఁగా, చెడు = చెడిపోవుచున్నట్టి, మాణిబంధముకురంబుల = అద్దములవంటి సైంధవలవణపుఁబిల్లలయొక్క, కాళిమ = నైల్యమనియెడి, పేర = వ్యాజముచేత, కార్కొనున్ = నల్లనగును.

తా. అచటనుండు నశ్వముల లేహనవేళలయందుంపఁబడిన సైంధవ లవణపుఁ జెక్కల నాగుఱ్ఱము లాఘ్రూణింపఁగా దానియందేర్పడిన నైల్యము సమానవాయువుల నెల్లగెలిచి సమానమనుపేరుగలిగి తమనాభిస్థానమందున్న వాయువును గెలువనైతిమను నపకీర్తి జనియించెనో యనునటులనుండె ననఁగా వాయువేగముల నతిక్రమించెడి వేగముగలయశ్వము లని తాత్పర్యము.

మ. ఇలఁ బాదద్వయి రాయ నల్కొనఁగు నెంఁదే పారుచో సంకవ
 న్నెలు రెండై *లఘుమందకీర్తి యిడుముఁ న్నే యెక్కుచో నిందు నెం
 దులకే మాదు మటంచు సాదు లలయఁ రూపోచ్చ ముల్వాజులం
 దలరుఁ బాష్టిక పారసీక శకః ధారా రట్ట ఘోట్టాణముల్. 29

టీ. ఎందేఁ = ఎక్కడనైనను, పారుచో = పరుగిడునపుడు, పాదద్వయి =
 తమమీఁద నారోహణముజేసియున్న వారియొక్క రెండు పాదములను, ఇలఁ = భూమి
 యంగు, తాయఁ = మెఱయఁగా, అల్కొ = భయమును, ఒసఁగుఁ = ఆయాహ
 కులకు నిచ్చును, మున్నే = తొలుతనే, ఎక్కుచోఁ = ఎక్కునపుడు, అంకవ న్నె
 లురెండై = రెండంకవ న్నెలచేతఁగాని యెక్కుటక సాధ్యంబై, లఘుమందు = లఘుత్వ
 మందు, అకీర్తియిడుఁ = అపకీర్తినిచ్చును, ఇందుఁ = ఈరెంటియంగు, ఎందులకే
 మాదుము = దేనికి నెటులఁజేయుదుము, అటంచుఁ = అట్లని, సాదులు = గుఱ్ఱపు
 రౌతులు, అలయఁ = వేసటపడఁగా, రూపోచ్చముల్ = రూపములచేఁ గొప్పనువహిం
 చియున్నట్టి, బాష్టిక పారసీక శక ధారా రట్ట ఘోట్టాణములు = ఈ దేశములయంగు
 జనించిన, వాజులు = జాత్యశ్వములు, అందుఁ = అపట్టణమందు, అలరుఁ = ఒప్పును.

తా. పట్టణమందున్న యశ్వములు ' బాష్టికాదిదేశ సంధనము లగుటంజేసి
 మిగులఁ బాడవైనవిగాన రెండంకవ న్నెలతోఁగాని యెక్కుఁగూడక పోవుటయు, పరు
 గిడెడి సమయమున సాగి నేలకు వంగునపుడు కుఱుచటొటసలన రౌతులపాదము నేల
 తాచుకొనుచుండఁగా నీయపకీర్తులకేమి నేయువారమని గుఱ్ఱపురౌతులు నిత్యము చింత
 పరులైయుండ నశ్వములచే నాపట్టణము ప్రకాశించునని తాత్పర్యము. వేగవంతంబు
 లగు సుత్తమాశ్వంబులు పరుగిడునపుడెల్లను నేలకు వంగుటయు, మరల హెచ్చుటయు
 గొప్పగుఱ్ఱములకు రెండేసి యంకవ న్నెలు వేయుటయును లోకసిద్ధము.

సీ. ముడివిప్ప నడుగుఁదమ్ములపై నె వ్రాలుపె,
 న్నెలులుదేంట్లగుట సంఘియము గలదె
 కన నెంతవాని లోఁగొనుట నాదర్శంబు,
 నెమ్మొగం బగుట సంఘియము గలదె
 ఇఱిగొనుమింటిపై • మెఱయుటఁ జక్రద్వి,
 తయిచన్న లగుట సంఘియము గలదె
 పొలుసుదొర్లఁగఁ జూచుకలికిచూపులమీలు,
 దెలిగన్న లగుట సంఘియము గలదె

తే. పొలసిననె తావి బుగులుకోనలరుదీగ

తిన్ననిశరీర మగుట సందియము గలదె
యనగఁ జెలువొంది సురతవై యాత్యనిధులు
పణ్యయువతులు పొలుతు రప్పట్టణమున.

30

టీ. ముడివిప్పకొప్పవిప్పగా, అడుగుదమ్మలపై నె = పాదములనుకమలములపైననే, వ్రాలు = వ్రాలెడి, పెన్నెలు = పెద్దవెండ్రుకలు, తేంట్లగుటకొ = తుమ్మెదలగుటయందు, సందియముగలదె = సందేహముగలదా (నిస్సందేహమనుట, తలుచుగాఁగమలములమీఁద వ్రాలునపితుమ్మెదలుగాననిట్లు వర్ణింపఁబడియె), కనకొ = చూడఁగానే, ఎంతవానికొ = ఎట్టిగొప్పమనుష్యానిని, లోఁగొనుటకొ = తనలోనిమిడిచికొనుటనలన, నెమ్మొగంబు = ముఖము, ఆదర్శంబు = అద్దము, అగుటకొ = అగుటయందు, సందియముకలదె, (ఎంతటిధీరుడైనను పురుషుండాస్త్రీలముఖ సౌందర్యముఁ జూచినవారికి వశ్యుఁడగుననుట), ఇటిగొను = సూక్ష్మమైన నడుమనియెడి, మింటిపైకొ = ఆకాశముపై, మెఱయుటకొ = ప్రకాశించుటచేత, చన్నులు = స్తనములు, చక్రద్వితయి = జక్కవదోయి, బొటకొ = బొటయందు, సందియముగలదె, (మధ్యప్రదేశమాకాశమువలె శూన్యముగనుండుటవలన నందుపైనుండునది చక్రద్వితయియనియూహింపఁబడియె), పొలుసుదొర్లకొ = మత్స్యగంధముకొటిల్యమును పొర్లునటుల, (పొలుసన మత్స్యగంధమునకు, కొటిల్యమునకును బేరు). చూచుకలికిచూపులకొ = చూచునటువంటిసొగసైనదృష్టులచేతను - సొగసుగాఁగనఁబడుటచేతను, మీలు = మీనములు, కన్నులొటకొ = నేత్రములొటయందు, సందియముగలదె, (తమయందుఁ బొలుసుండుటవలన మీనములు గన్నులొటకు సందేహము లేదనుట). పొలసిననే = సుడిసినప్పుడే, తావి = సుగంధము, బుగులుకోకొ = గమ్మనఁగా, తిన్ననిశరీరము, అలరుదీగ = పూఁదీగఅగుటసందియముగలదె, (పరిమళించునది పూఁదీగగాన సుగంధముండుటవలన నదియనియు తేల్చిక్షింపఁబడియె), అనకొ = అనునట్లు, చెలువొంది = ఓప్పి, సురత = రతియందు, వైయాత్య = ప్రౌఢత్వమునకు, నిధులు = స్థానములగు, పణ్యయువతులు = ప్రాయపువేశ్యలు, అప్పట్టణమునకొ = అమధురయందు, పొలుతురు = ఓప్పుచుందురు.

తా. సుగమము.

మ. ప్రతతప్రాంతపిశంగకుంకుమజటాపాలీకురంగీమదా

సికవీణాళికలన్వనంబు లెనగం జెన్నారుకర్పూరపుం

జతతు ల్కంటికి నారదత్వమున మించ న్నామినీకామినం

తతి కేలా యెడతెవ్వు గంతుకలహోన్తాదంబు లాప్రోలునన్. 31

టీ. ప్రతత...లు-ప్రతత=విస్తారమైనట్టియు, ప్రాంత=సమీపమున (కొంతిప్ర సరించుటచేత ననుట), పిశంగ=పచ్చనైన, కుంకుమజటాపాలీ=కుంకుమపురాసులను జడల సమూహములును, కురంగీసుదాసితవీణా=కస్తూరియునునల్లనైన వీణయును, అళి కల స్వనంబులు=తుమ్మెదలర్పుంకొరములను వీణావాదములును, ఎసంగ్=కూడఁగా, చెన్నారు=ఒప్పుచున్నట్టి, కర్పూరపుంజతతులు=కర్పూరపురాసులు, కంటికిక్ = కన్నులకు, నారదత్వమునక్=నారదభావముచేతను, మించక్ = అత్యంతముగా, కామినీ కామిసంతతికిక్=కాముకులగు స్త్రీపురుషులసమూహమునకు, కంగుకలహో న్నాదంబుల్=మన్తధయుద్ధమనియెడియున్నాదములు (సురతములనుట), అప్రోలునక్= ఆపురమున, ఏలా=ఏమిటికి, ఎడత్రెవ్వుక్=ఎడఁబడును.

తా. ఆమధురయందుఁ దమసమీపమునఁ గర్పూరకొంతులు ప్రసరించుటని లనఁ గొంచెము పచ్చనై జడల కొంతినలెనున్న కుంకుమరాసులును, వీణలె నల్లనై యున్న కస్తూరియు అవ్యక్తమధురమైనతుమ్మెదల ర్పుంకొరములును గూడియుండఁ బ్రకాశించుచున్నట్టి కర్పూరపురాసులు నారదభావముచేతఁ గంటి కిగపడఁగా నా రదుఁడు కలహప్రియుఁడుగానఁ దద్ధర్మముగల కర్పూరపురాసులుండఁగ నాకాముకు లగు స్త్రీపురుషులకు మన్తధయుద్ధమేల మానుననఁగాఁ గాద్యశికర్పూరపురాసులఁ జూడఁగాఁ గామోద్రేకమున మోహితులై నిత్యము సురతక్రీడలయం దాసక్తులై యుందు రనితాత్పర్యము.

తే. నిం గిటు త్రిశంకుకతన మాతంగవాటి

యయ్యె నిక నుండఁదగదని • యవని కరిగి

నట్టినక్షత్రతారాగ్రహలి యనఁగఁ

గాంతనవరత్న రాసు లంగళ్లఁ బొలుచు.

32

టీ. ఇటు=ఈప్రకారము, నింగి=అకసము, త్రిశంకుకతనక్ = త్రిశంకుఁడు బ్రవేశించుటచేతను, మాతంగవాటియయ్యెక్=వెలివాడయాయెను. ని. 'మాతృత్వో గజనీచమోః' అని వైజయంతి. ఇకనుండఁదగదని = ఇకమీఁద నుండఁగూడ దనుచు, అవనికి=భూమికి, అరిగినట్టి=వ్రాలినట్టి, నక్షత్ర=నక్షత్రములు, తారా = అశ్విన్యాదితరతారలు, గ్రహ=సూర్యాదిగ్రహములు, వీనియొక్క, అలియనక్ = సమూహమునునటుల, కొంత=రమ్యములైన, నవరత్న రాసులు, అంగళ్లక్ = పువ్య గృహములయందు, పొలుచుక్=ఒప్పును.

తా. ఆమధురాపట్టణమందలి యంగళ్లయందున్న నవరత్నరాసులు అకా శము త్రిశంకుచే నాక్రమింపఁ బడినదిగానఁ జండాలవాటియయ్యె. నింగి నుండఁ

గూడదని యభిప్రాయముగలవై భూమికివచ్చియున్న సూర్యాదిగ్రహశ్విన్యాది నక్షత్రములును విజ్ఞాతనామములగు జ్యోతులునో యనునటుల వెలుంగుచుండునని తాత్పర్యము. నక్షత్రతారలను భేదము రఘునంశమందు, శ్లో. 'నక్షత్రతారాగ్రహసంకులాః' అని యున్నది.

చ. చిరసముపాశ్రితాగ్ని తడిఁ • జెంది నశించునటంచునో కృతా
ధ్వరతఁ దదగ్నిమైనునికి • దాన నొకంగము దాచుచేతనో
పురధరణీసురుల్ని గమభూధరము జ్జపయజ్ఞశీలురా
హరిధన దేశు లైనవలహస్తము సాపరు వారిధారకుఁ.

33

టీ. చిరసముపాశ్రితాగ్ని - చిర = బహుకాలమునుండి, సముపాశ్రిత = ఆశ్రయించియున్న, అగ్ని = వైశ్వానరుఁడు, తడిఁజెంది = తేమదాకి, నశించును = చల్లారును, అటంచునో = ఆప్రకారమనియో, కృతాధ్వరతఁ - కృత = చేయఁబడిన, అధ్వరతఁ = జన్నముగలవారాటచేత, తదగ్ని = ఆయగ్ని, మైఁ = దేహమందు, ఉనికిఁ = ఉండుటచేతను, దానఁ = దానియందు, ఒకంగము = ఒక్కవయవమును, దాచుచేతనో = దాచుటచేతనో, పురధరణీసురులు - పుర = పట్టణమందలి, ధరణీసురులు = బ్రాహ్మణులు, నిగమభూధరములు = వేదపర్వతములు, జపయజ్ఞశీలురు = జపయజ్ఞపరులై, ఆ హరిధనదేశులైనఁ = ఆయింద్రకుబేరాదులు, వారిచ్చెదనన్నప్పటికిని, వారిధారకుఁ = దానార్థమగునుదకధారకు, వలహస్తము = దక్షిణహస్తము, చాపరు = చాచెడువారు గారు.

తా. బ్రాహ్మణుల దక్షిణహస్తంబున నగ్నియుండుట నిగమసిద్ధంబు గావున నాయగ్ని దానోదకముచేతఁ జల్లారుననియో, లేక, యెల్లరు సోమయాజులగుటచేఁదమయిందగ్నియుండునుగాన దానియొకయంగమునుదాచవలయుననియో యాపట్టణమున వసించుచున్న బ్రాహ్మణులు దేవేంద్రాదులవంటి వారిదానోకమునైనను గ్రహింపక యుందురనఁగాఁ బ్రతిగ్రహపరాజ్ఞులై వేదాధ్యయన జపయజ్ఞ పరులగుచు నొప్పుచుండు రని తాత్పర్యము.

చ. ఉరవడిఁ బోరికై కవచః మొల్లరు మంత్రములందుఁ దక్క సు
స్థిరనిజశక్తి నైదుపదిసేయరు దత్తినఁ దక్క మంటికై
పొరల రథీశుఁ డీకమలబుద్ధి ఖళూరికఁ దక్క వజ్రదోః
పరిఘవశీకృతాన్యనరః పాలకు లష్ఠరిరాకుమారకుల్.

34

టీ. అప్పరిక్ = అమధురయందలి, వజ్రదోహపరిఘవశీకృతాన్యనరపాలకులు - వజ్ర = వజ్రాయుధతుల్యమైన, దోహ = భుజమందలి, పరిఘ = పరిఘయను నాయుధవిశేషముచేత, వశీకృత = స్వాధీనులుగాఁజేయఁబడిన, అన్య = ఇతరులైన, నరపాలకులు = మనుజుపతులుగల, రాకుమారకులు = రాచకొమరులు, మంత్రములందు = జపకాలంబున నుచ్చరించెడు మహామంత్రములయందు, తక్కు = తప్ప, ఉరపడిక్ = బలముగా, పోరికై = యుద్ధముజేయుటకై, కవచమొల్లరు = కనచముదొడుగరు, సుస్థిరభుజశక్తి = సుస్థిర = దృఢమగు, భుజశక్తి = బాహుబలముచేతను, దత్తినదక్క = దానకాలమందుదక్క, విదుపదిసేయరు = రెండుచేతులుజోడింపరు, ఖశూరికదక్క = గరడీలయందువినాగా, ని. 'ఖశూరీఖురళీసమే' యని గరడీపర్యాయము. అమలబుద్ధి = సద్బుద్ధిగలవారుగాన, అధీశుడు = ఏలుచున్నప్రభువు, ఈక = ఇయ్యకయే, మంటికై = ఎఱ్ఱమంటికై - భూమికొఱకు, పొరలరు = పొర్లాడరు.

తా. మిగుల బలశాలులగు నప్పట్టణమందలి రాచకొమరులు కనచముదొడుగకయే యుద్ధముజేయుదురనియు, మంత్రజపానుష్ఠానపరులుగాన మహాసనాకాలమందే కవచాదులు పరింతురనియు, దృఢమైననిజశక్తిగలవారుగాన దానకాలమున నైదిచ్చుచోఁ బదిగానిచ్చునట్టి దానశీలురనియు, పరులకు బద్ధాంజలులైయుండరనియు, సాముఁజేయుటయం దతిసమర్థులనియు, విమలమతులుగాన రాజు పిలుపిచ్చియిచ్చునటను భూముల నపేక్షింపక యుందురనియును తాత్పర్యము.

శా. దంభాపేతవితీర్ణ తోయములు రథ్యందొట్టి హట్టస్థిత
స్తంభంబు ల్చిగురించుచున్నవి యన • స్థరై కనిత్యాగ్జనన్
సంభూతం బగుపైఁడికోటికొకటై • నానాటికి న్నెచ్చుచ
య్యంభోదావళిఁ గప్పుకేతువులవై • శ్యశ్రేణి పొల్చు న్పురిన్. 35

టీ. దంభా ... ములు - దంభ = దంభమువలన, అపేత - విడువఁబడిన, వితీర్ణ = దానసంబంధులగు, తోయములు = ఉదకములు, రథ్యందొట్టి = వీధులకెగదొట్టి, హట్ట...బుల్ - హట్ట = అంగళ్లయందు, స్థిత = ఉన్నట్టి, స్తంభంబులు = కంఠములు, చిగురించుచున్నవి = సంజాతపల్లవములగుచున్నవి, అనన్ = అనునటుల, స్థరై కనిత్యాగ్జనన్ - స్థర = మర్మముచేతనే, ఏక = ముఖ్యముగాను, నిత్య = ఎల్లప్పుడును, అగ్జనన్ = సరిగదించుటచేత, సంభూతంబగుపైఁడి = లభ్యపడినట్టి ద్రవ్యముయొక్క, కోటికొకటై = కోటికొక్కపడగయై యనుట, నానాటికిన్ = దినదినమునకు, హెచ్చుచున్ = నృద్ధిఁబొందుచు, అయ్యంభోదావళిన్ = ఆమేఘపంక్తిని, కప్పు = కప్పుచున్నట్టి, కేతువులన్ = టెక్కెములచేత, వైశ్యశ్రేణి = కోమటులగుంపు, పురిన్ = పట్టణమందు, పొల్చున్ = బిప్పును.

తా. అపట్టణమందుఁ దాము పారమార్థికముగ నిచ్చుదానజలంబులు వీధుల
యందుఁ దొట్టియుండ దానిచేత నంగళ్లకంబములు చిగురించుచున్న వి యానునటుల ధర్మ
మునదలక యార్జించినద్రవ్యము కోటికిఁ బడగై త్తి నానాఁటికి హెచ్చుచుండ మేఘ
బృందములఁ గప్పనట్టి టెక్కెములచేతఁ గోమట్లగుంపు లొప్పుచుండు నని తాత్ప
ర్యము.

తే. నృపులపదహాలరేఖలఁకెల్ల మాభు

జాగ్రహాలరేఖలే మూలఁ మనుచుఁ గోటి

కొండలుగ ధాన్యరాసులుఁ పండ వీట

సుజనభజనైకవిఖ్యాతిఁ శూద్రజాతి.

36

టీ. నృపుల...కెల్లకొ - నృపుల = భూపతులయొక్క, పద = పాదముల
యందలి, హాలరేఖలకెల్లకొ = హాలాకౌరరేఖలకెల్లకు, మాభుజాగ్రహాలరేఖలే =
మాభుజములమీఁదనున్న నాఁగేళ్లరేఖలే, మూలమనుచుకొ = మొదలనుచు, కోటికొం
డలుగకొ = కొండలుకోట్లుగాను, ధాన్యరాసులు, పండకొ = ఫలింపఁగా (పండించు
కొనుచు ననుట), వీటకొ = పట్టణమునందు, సుజన = సత్పురుషులయొక్క, భజన = సేవ,
ఏక = ముఖ్యమైన, విఖ్యాతి = కీర్తిగాఁగల, శూద్రజాతి = శూద్రకులము, పొలుచుకొ =
ఒప్పును. ఈపొలుచు ననుపదము పూర్వపద్యమునుండి యధ్యాహార్యము.

తా. ఆపురముననున్న కౌపులు తాము నాఁగేలుపట్టి దున్నుటచేతనేగదా
రాచవారి రాచతికపుసాగసని యెంచుకొనుచు దున్ని కొండలుకోట్లుగ నానావిధ
ధాన్యములఁ బండించికొని సత్పురుషులకు సేవఁజేయుచు సుఖంబున నుండుదురు.

చ. ఉమియఁగ దన్న నవ్వు ననఁనొచ్చెము గాంచినకొన్నిమ్రాఁకు లా
ప్రమదల నప్పగింపు మనిఁ రంజిలుసేతలు గన్న చెట్లకుకొ
దమ కళిశృంఖల నైనఁచిఁ నమ్మక *చుట్టెఁ బురంబుఁ గంతుసై
న్యముఁ గొని నా వెలికొ శుకపిఁకాదులఁ గేళివనాళి పొల్పుగుకొ.37

టీ. పుష్పింపఁజేసెడి పద్మికియలు దోహద మనంబడును. అందు-ఉమియఁగకొ =
ఉమియఁగాను, తన్నకొ = తన్నఁగాను, నవ్వుకొ = నవ్వుఁగాను, అనకొ = పల్కరింపఁగా
ను, ఒచ్చెముఁగాంచిన = అవమానముఁబొందిన, కొన్నిమ్రాఁకులు = కొన్నివృక్షములు,
అప్రమదలకొ = ఆయవమానపఱచిన స్త్రీలను, ఒప్పగింపు మని = తమకునొప్పింపుమని,
రంజిలుసేతలుగన్న చెట్లకుకొ = తగినచేష్టలుగల వృక్షములకు, (తక్కిన దోహదముల
గల్గిమ్రాఁకులకుననుట), తమకుకొ = తమకును, కళిశృంఖలకొ = తుమ్మెదలను సంకిలిని

‘పెనఁచి=తగిలించి, నమ్మక=అప్పటికిని నమ్మకముచాలక, కంతునైన్యము=మన్మథబలము, కొని=తీసికొనివచ్చి, ‘పట్టణంబు=పురమును, చుట్టె=ముట్టడివేసెను. నా=అనఁగా, వెలి=వెలపటను, శుకపికాదుల=చిలుకలు కోయిలలు మొదలగుపక్షి జాతులచేతను, కేళివనాళి=శృంగారవనములపంక్తి, పొల్పగు=సుందరమాను, శ్లో. ‘తరుగులమలతాదీనా మకాలేకుశలైఃకృతమ్, పుష్పామృతాద్దకంద్రదన్యం దోహదం స్యాత్తు తత్క్రియా. ఆలిజ్జనాత్కురవక స్తిలకో వీక్షణేనచ, కరస్పర్శేన మాకన్దో ముఖరాగేణ చమృకః. సల్లాపతః కర్ణికార స్సిన్ధువారోముఖానిలాత్, గీత్యాప్రియాభు ర్నితరాం నమేరుర్హ సితేనచ.’ అని దోహదశాస్త్రమం దున్నది.

తా. దశదోహదములు గలవృక్షములను తుమ్మెదలు చుట్టుకొని తరుగుటవలన సంకిళ్లుగాఁగాఁ దొలఁగనీయక మన్మథబలముఁ గూర్చికొనివచ్చి యుమియుట మొదలగు నవమానంబులు చేసినస్త్రీలను దమకుఁ బట్టియిమ్మని యవమానపడినచెట్లు తక్కిన చెట్లను ముట్టడివేసెనో యనునటులఁ జిలుకలు కోయిలలు తొట్టుకొన శృంగారపు తోటలు పురమానుకొని సుందరముగా నుండును.

సీ. మదగంధతారతఃప్రమము యామ్యకరికిఁ ద,
 త్కరులకుం గనబలెఁ + గటము లొఱసి
 సురతశ్రమజ మాటఁ + జూపోపకయెబలె,
 గామినీమృదుగండఃఘర్మ ముడిపి
 పరిమళవాహేచ్ఛఁ + బ్రాణమిబలెఁ జించు,
 మృగనాభిచర్మభఃస్త్రీకలు దూఱి
 అహితపన్నగభేదు + లనిబలె గృహవిటం,
 కవుఁగలాపుల నొయ్య + గఱులు నిమిరి
 తే. వీటిసామగ్రిఁ గనుఁగొన + వేగపడక
 నడవఁ దనదిక్కుపుష్పదంఠద్యిపంబు
 నెక్కెనో యన జడగతి + నెపుడుఁ బొలయు
 నందుఁ జందనశిఖరిమంఠదానిలుండు.

38

టీ. మద...ము - మద = మదముయొక్క, గంధ=వాసనయొక్క, తారతమ్యము = ఎక్కువతక్కువ, యామ్యకరికి - యామ్య = యమదిక్సంబంధియైన, కరికి = వామనమనుగజమునకును, తత్కరులకు = ఆపట్టణపు టేనుఁగులకును, కనబలె = చూచుటకొఱకుబలె, కటములు = గండస్థలములను, ఒఱసి = తాచికొని, సురతశ్రమజము-సురత = రతియందలి, శ్రమ = బడలికచేతను, జము = పుట్టినది,

ఔట = ఐనందువలన, చూపోపకయెబలె = చూడలేకవలె, కామినీ...ము-
 కామినీ = స్త్రీలయొక్క, మృదు = లేతలైన, గండ = చెక్కి శ్శయందలి, ఘర్తము =
 చెమటను, ఉడిపి = పోగొట్టి, పరి...చ్చ = పరిమళ = సుగంధమును, వాహ = వహించె
 డి, ఇచ్చ = కొండు చేత, ప్రాణమిబలె = ప్రాణమిచ్చుటకొఱకుబలె, చించు...లు-
 చించు = చనిగినట్టి, మృగ = కురంగములయొక్క, నాభి = బొడ్డుయొక్క, చర్మభస్మ
 కలు = చర్మపుడిత్తులను, దూటి = ప్రవేశించి, అహిత...లె-అహిత = తనకుశత్రువులైన,
 పన్నగ = పాములను, భేదులనిబలె = భేదించెడురవియన్నట్టువలె, గృహ...లె-
 గృహ = గృహమందలి, విటంక = కొణిగలమీదనున్న, కలాపులె = నెమళ్ళను,
 ఒయ్యె = తిన్నగా, గఱులు = తొక్కలను, నిమిరి = తొడసి, వీటిసామగ్రి - వీటి =
 పురముయొక్క, సామగ్రి = పరిపూర్ణతను, కనుగొన = చూచుటకొఱకు, వేగ
 పడక = త్వరపడక, నడవ = సంచరింపగా, తనదిక్కు = వాయవ్యపుదిక్కుననున్న,
 పుష్పదంతద్విపంబు = పుష్పదంతమను నేనుంగును, ఎక్కెనోయన = ఆరోహణముఁ
 జేసెనోయనునటుల, జడగతి = మందగమనముచేతను, ఎప్పుడు = నిత్యమును, చంద
 ...డు-చందనశిఖరి = చందనపర్వతమందలి, మందానిలుండు = తిన్ననిగాలి, అందు
 = ఆపురమునందు, పాలయు = విసరును.

తా.యమునిదిక్కునందలి యేనుగునకుఁ బురగజంబులకును మదగంధ తారత
 మ్యముఁ జూత మనునటు లయ్యేనుగుల గండస్థలముల నొఱసి యందున్న పరిమళం
 బులం గ్రహించి రతిశ్రమవలనఁబుట్టిన చెమటనార్చునట్లు స్త్రీలచెక్కిశ్శఁ బ్రసరించి
 తద్గంధముల సంగ్రహించికొని చించినబొడ్డుగలిగిపడియున్న కస్తూరీమృగములకుఁ బ్రాణ
 ములఁ గల్పించుదానివలె వానిబొడ్డుచర్మపుడిత్తులలోఁ జొచ్చి యాసుగంధమును దీసి
 కొని గృహములయందున్న నెమళ్లు దమకు శత్రువులగుపాముల భక్షించునవియని యా
 ప్తతచేత దువ్వెనోయనునటుల వానితొక్కల నిమిరి పట్టణపుసకలసమృద్ధిఁ జూడనిచ్చ
 గలదై వేగిరపడక మెల్లఁగాఁ దనదిక్కుననున్న పుష్పదంత మను గజమునెక్కిసంచరిం
 చుచున్నదో యనునటుల నాపట్టణమంను మందమారుతము గమ్మున వాసించుచు విసరు
 చుండును.

సీ. ద్విద్వయోపాయధీవిద్వద్వతంసంబు,
 షాడ్గుణ్యాచాతురీచక్రవర్తి
 క్రేడాచలీకృతశ్రీఖండగిరిరాజు,
 కనకాద్రిముద్రణగ్రంథకర్త
 యందూనిబద్ధాబ్ధబృందవేదండాళి,
 వననిధిస్తంభనాధునికరఘువు

తామ్రపర్ణ్యమలపాఠః కేళిహంసంబు,
లంకేశమైత్రిప్రియంకరుండు

తే. స్వస్తికృద్వాస్తవస్తుత్యంగస్తిమఘవ
మకుటమోటనశతకోటిమంత్రభృత్య
భూతభూతాత్తశాంభవీభూమికుండు
దత్పురం బేలుఁ బాండ్యమత్యధ్వజుండు.

39

టీ. ద్విద్వ...బు - ద్విద్వయ = నాలుగైన, ఉపాయ = సామదానభేదదండము లనియెడి యుపాయములయొక్క; ని. 'సామ దానే భేద దణ్డా విత్యుపాయా చతుష్టయ' మని యమరుడు. ధీ = బుద్ధియందు, విద్వద్వతంసంబు = పండితశ్రేష్ఠుఁడు, షాడ్గు...ర్తి - షాడ్గుణ్య = సంధి విగ్రహ యాన ఆసన ద్వైధీభావ సమాశ్రయము లనియెడి షడ్గుణములయొక్క, చాతుర్య = నిపుణతయందు, చక్రనర్తి = సార్వభౌముఁడు, ని. 'సన్ధిర్నా విగ్రహో యాన మాసనం ద్వైధ మాశ్రయః, షడ్గుణాః' అని యమరుడు. వ్యా. 'షడ్గుణా ఏవ షాడ్గుణ్య' మని చాతుర్వర్ణ్యం - త్రైలోక్య మన్నట్లు స్వార్థమందు పృచ్ఛిత్యయము. క్రీడా...జు - క్రీడాచలీకృత = విలాసార్థమైన పర్వతము గాఁ జేయఁబడిన, శ్రీఖండగిరిరాజు = మలయపర్వతముగలవాఁడు, కనకా...ర్త - కనకాద్రి = మేరుపర్వతమును, ముద్రణ = ముద్రించుటయందు, గ్రంథకర్త = తన గేలుపు లిఖించినవాఁడు, శ్లో. 'ఉదీచీం దిశ మాక్రమ్య పాణ్డ్యః పరమధార్మికః, ప్రాప్యమేరు గిరిం తస్మిన్ లిలేఖ బిరుదాన్ స్వకాన్' అని హాలాస్యమందు నతని గేలుపులు మేరుపర్వతమున వ్రాసినకథ వర్ణింపఁబడియున్నది. అందూ...లి - అందూ = శృంఖలలచేతను, నిబద్ధ = బంధింపఁబడిన, అబ్బబృంద = మేఘసమూహమువంటి, వేదండాళి = గజసమాజముగలవాఁడును, వన...వు - వననిధి = సముద్రముయొక్క, స్తంభన = కట్టుటయందు, అధునిక రఘువు = నూతనరాఘవుఁడు, 'అధునాభవః అధునికః' అని కాలవాచకముమీఁద తక్ ప్రత్యయము. 'ఏతర్హి సంప్రతీదానీ మధునా' యనియమరుఁడు. తామ్ర...బు - తామ్రపర్ణి = తామ్రపర్ణి యనునదియొక్క, అమల = నిర్మలమగు, పాథః = ఉదకమందలి, కేళి = క్రీడించుటకు, హంసంబు = హంసప్రాయుఁడు, లంకేశ...డు - లంకేశ = విభీషణునితో, మైత్రి = చెలిమియందు, ప్రియంకరుండు = ఇష్టముఁజేయువాఁడు, స్వస్తి...స్తి - స్వస్తికృత్ = ఆశీర్వాదించెడి, వాస్తవ = సత్యమైన, స్తుతి = స్తోత్రముగల, అగస్తి = అగస్త్యుఁడుగలవాఁడును, 'వస్తున ఇయం వాస్తవీ', 'వాస్తవీస్తుతిర్యస్య వాస్తవస్తుతిః' అని వ్యుత్పత్తి. (అగస్త్యశబ్దమున కగస్తిశబ్దమునుంగలదు.) మఘవ...డు - మఘవ = దేవేంద్రునియొక్క, మకుట = కిరీటమును, మోటన = మొట్టునట్టి, శతకోటి = నూలుకొట్లు లెక్కగల, మంత్ర = మంత్రశక్తిచేతను, భృత్యభూత = కిరీటలయిన,

భూత=భూతములుగలిగి, అత్త=పొందబడిన, శాంభవీ=రుద్రసంబంధియగు, భూమి
కుండు=వేషాంతరముగలవాఁడునునైన, పాండ్య మత్స్యధ్వజుండు = మత్స్యధ్వజుఁ
డను పాండ్య దేశపురాజు, తత్పురంబు=ఆమధురాపట్టణమును, ఏలుకొ=పరిపాలించును.

తా. పాండ్యదేశము నేలెడి మత్స్యధ్వజుఁ డనురాజు మేరుపర్వతమందుఁ దన
గెలుపుకథలను వ్రాసినవాఁడై వాసపునినెత్తి మొట్టినవాఁడై నూలుకోట్ల సంఖ్యలుగలి
గియున్న భూతములను మంత్రశక్తిచే ఏకపఱచుకొనుటవలన నవితన్ను సేవింపుచుండ
రెండవరుద్రునివలె నుండువాఁడై సామాద్యపాయములయందును సఁధి విగ్రహాది
షాడ్గుణ్యవిచారణయందును నతికుశలుఁడై విలాసకౌలంబులయందు మలయపర్వతమున
నే విహరించుచు నసంఖ్యాతంబులగు నేనుంగులుగలవాఁడై సముద్రబంధనముఁ జేసిన
వాఁడై శుద్ధోదకములుగల తామ్రపర్ణియందుఁ గ్రీడించువాఁడై విభీషణునితోఁ జెలి
మిఁజేసి యతనికిష్టములఁదీర్చువాఁడై నిత్య మగస్త్యాశీర్వాదముఁ బొందుచు నాపట్టణ
మును బాలించుచుండును.

ఉ. ఇందుకులావతంస మతః • డేతటి నేతరిగాఁ డరిం బ్రజ

ల్కందఁ గొనం డొరుం డొరుతఁల నివినిపించినమాట డెందముం

డెంద ముదంబు దక్కి చెడఁజేయఁ డొరు నివినతాన్యుఁడౌ నుతిం

పందనుఁ బందనుం గొఱతఁవల్కుఁడు శూరత దానమిచ్చియున్.

టీ. ఇందుకులావతంసము = చంద్రవంశభూషణుండగు, అతఁడు=ఆమత్స్య
ధ్వజుఁడనురాజు, ఏతటికొ=ఎప్పటికిని, ఏతరిగాఁడు=నీతితప్పువాఁడుగాఁడు, అరికొ=
పన్నును, ప్రజలు=మనుష్యులు, కందకొ=నలుగునట్లుగ, కొనండు=గ్రహింపఁడు,
ఒరుండు=పరుఁడు, ఒరుతలకొ=మఱియొకనిమీఁద, వినిపించిన=విన్నవించిన, మాట=
కొండెపుమాట, డెందముకొ=హృదయమును, చెందకొ = పొందఁగా, ముదంబు
దక్కి=సంతసమువిడిచి, ఒరుకొ=పరుని, చెడఁజేయఁడు=చెఱుపఁడు, తనుకొ=తన్ను,
నుతింపకొ=ప్రజలస్తోత్రముఁజేయఁగా, వినతాన్యుఁడౌకొ=ముఖమువంచువాఁడౌను.
అనఁగా నీరాజు ధీరోదాత్తనాయకుఁడు గనుక, శ్లో. 'శౌర్యశ్రీప్రవణప్రశంసిషున
మద్భూర్లజ్జతే వందిషు' అని ప్రతాపరుద్రీయమందలి ధీరోదాత్తోదాహరణమును,
శ్లో. 'మహతాం కుష్జరాణాం పురఃస్తోత్రం నహిప్రియ' మ్మని మత్స్యభౌవకథనమున
నుండు రీతిగా నాత్మప్రశంసయందు నిష్టములేనివాఁడనుట. శూరత...యుకొ =
శూరతకొ=శౌర్యముచేత, దానమిచ్చియుకొ=దానమొసఁగియును, పందకొ=సోమరి
యగువానిని, కొఱతవల్కుఁడు=తక్కువమాట నెప్పఁడు.

తా. ఆపురము నేలెడి మత్స్యధ్వజుఁడనురాజు ప్రజల నొప్పించి పన్నుదీయక,
కొండెపుమాటలు విని జనుల బాధపెట్టక, తన్ను ప్రజలు స్తోత్రముఁ జేసిననుబ్బక,

పరాక్రమముచేత గర్వపడి పందలఁ దక్కువమాటలాడక, చంద్రనంశమునకు భూషణప్రాయుఁడై సుగుణములచే నొప్పుచు నెప్పటికిని నీతిప్పక యుండెను.

సీ. పాటీరగిరివనఁవాటిఁ గ్రీడించియు,

నహిభయం బెఱుంగఁ డావంతయైన
నత్యంతమితభాష • నవికత్థనుం డయ్యుఁ,
బరులఁ గేరడమున • భంగపఱుచుఁ

బ్రీతిఁ దాఁ దామ్రపర్ణికి నాథుఁ డయ్యును,
సద్గోష్ఠిచే ననంజనత మెలఁగు

మహనీయమహిమఁ దా • మధురాస్పదుం డయ్యు,

లావణ్యకలన నుల్లాస మొందు

తే. విషధిలహరిభిదోత్పతఃత్పృషతజటిల

వలదురుక్రమతిమినరఁవాలపతన

తులితపరబలకరిశిరఃస్థలసముత్థ

బహుళముక్తావిముక్తాసిఁపాతుఁ డతఁడు.

41

టీ. పాటీ...టికొ-పాటీరగిరి=మలయపర్వతమందలి, ఎనవాటికొ=ఎనవీధిని, గ్రీడించియుకొ=గ్రీడసల్పుచును, ఆవంతయైనకొ=ఆవగింజంతయైన, అహిభయంబు=సర్పభయంబును, ఎఱుంగడు (శ్రీచందనాదులయందు సర్పములున్నను తద్భయం బెఱ్ఱెఱుంగఁడని విరోధముగలుగఁగ నిత్యము క్రీడాపరుఁడైయున్నను స్వపక్షభయం బెఱుంగఁడని పరిహారము. ని. 'మహీభుజామహిభయంస్వపక్షప్రభవంభయ' మ్మని యమరుఁడు. అత్యం...పకొ-అత్యంత=మిక్కిలియు, మితభాషకొ=అల్పభాషచేత, అవికత్థనుండయ్యుకొ=ప్రల్లదములాడనివాఁడయ్యును, కేరడమునకొ=పరిహాసముచేత, పరులకొ=అన్యులను, భంగపఱుచుకొ=అవమానపఱుచును. (అల్పభాషికిఁ గేరడమేమని విరోధముగల్గఁగ కేరడదేశమునందలిశత్రువుల భంగపఱుచునని పరిహారము. కేరడమనుచోట శడల కభేదము - 'విషయానంతరోరాజా' శత్రువనురీతినిఁ గేరథ దేశపురా జితనికి శత్రువు). ప్రీతికొ=ప్రేమచేతను, తామ్రపర్ణికికొ=తామ్రపర్ణియను నాఁడమేనుంగునకు, నాథుఁడయ్యును=ప్రభువయ్యును, సద్గోష్ఠిచేకొ=సత్సహపాసముచేత, అనంజనతకొ=(అంజనోనభవతీ త్యనంజనః-తస్యభావః-అనంజనతా) అనువృత్తృత్తిచేతను అంజనమను దిగ్గజముగాక, మెలఁగుకొ (తామ్రపర్ణియను పేరుగల దిక్కరిణికిఁ బెనిమిటియై యుండియు అంజన మనుదిగ్గజ మెట్లుగాకపోయెనని విరోధము జనింపఁగా - తామ్రపర్ణియను పేరఁ బాండ్యదేశమందుఁ బ్రసిద్ధి నొందిన నదికిఁ బ్రభువై సద్గోష్ఠి

చేత, అపగతం అంజనం పాపం యస్యసః తస్యభావః, అనంజనత యనువృత్తత్తిచేత
పాపరహితుఁడు గా నుండెనని పరిహారము. మహ...మత్ - మహనీయ = ఓప్పుచు
న్నట్టి, మహిమత్ = సామర్థ్యము చేతను, తాత్ = తాను, మధురాస్పదుండయ్యును =
తియ్యఁదనమునకు స్థానము గానుండియును, లావణ్యకలనత్ = లవణభావసంగతిచేతను,
ఉల్లాసమొందును. మధురాస్పదుండైనవాఁడు లవణభావసంగతిచేత నెల్లుల్లాసమొం
దునని విరోధముపుట్టఁగా మధురాపట్టణమందుండి ఆవయవకౌంతి విశేషప్రాప్తిచేత
నుల్లాసమొందుననిపరిహారము. శ్లో. 'ముక్తాఫలేషు తారశ్యం మనోజ్ఞందృశ్య తేయథా,
తద్వద్దాత్రేషు లోకానాం లావణ్యదృశ్యతేబుధైః' అని లావణ్యలక్షణము. నీస
పాదము నాలుగింటను విరోధాభాసాలంకారము. శ్లో. 'ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధా
భాస ఇష్యతే' యని లక్షణము. విషధి...డు - విషధి = సముద్రముయొక్క, లహరి = ప్రవా
హముయొక్క, భిదా = భేదించుటచేత, ఉత్పతత్ = ఎగురుచున్న, పృషత = బిందువుల
యందు, జటిల = ముప్పిరిగా, వలత్ = చుట్టుకొనియున్నట్టియు, ఉరు = విస్తారమగు, క్రమ =
సంచారముగల, తిమి = పెద్దచేపయొక్క, పర = శ్రేష్ఠమైన, వాల = తోకయొక్క,
పతన = పతనముతోడను, తులిత = తుల్యమైన, పరబల = శత్రుబలములయందలి, కరి =
ఏనుఁగులయొక్క, శిరస్థల = కుంభస్థలములవలన, సమ్మత్ = ఎగిరినట్టి, ముక్తా = ముత్య
ములయందు, అవిముక్త = విడువబడని, అసి = ఖడ్గముయొక్క, పాతుఁడు = పతనము
గలవాఁడు, ఆతఁడు = ఆమత్స్యధ్వజుఁడనురాజు.

తా. పరబలము సముద్రమునలె నేనుంగుల కుంభస్థలములు కరుళ్లవలె ముత్య
ములు జలబిందువులవలె ఖడ్గము తిమివాలమువలె నుండె నని యంతటను ఉపమాలం
కారము.

శా. దానత్యాగపతత్రమై తొలుపతత్రం బంబుధార సదా
నానం దత్తితకీర్తిహంసి చను మింటం గ్రొత్తనానేల నా.
నానీరార్ద్రపతత్రయయ్యు వడి మింటం బాటు తజ్జాతికే
లా నిల్చు స్థితి యన్యపత్రిగతిఁ బత్రైకప్రదేశాప్లుతి. 42

టీ. దానత్యాగపతత్రమై = దానమన నుదకధారాపూర్వకముగ నిచ్చునది, త్యా
గమన నడుగఁగ నుదకస్పర్శలేక యిచ్చునది, పతత్రమై = దానత్యాగములు రెండును
రెండుతొక్కలుగాఁగలదై, తత్తిత...సి-తత్ = ఆరాజుయొక్క, సిత = తెల్లనైన, కీర్తి
= యశమనియెడి, హంసి = పెంటిహంస, తొలుపతత్రంబు = మొదటితొక్క, 'పతత్రం
చితనూరుహ' మ్మనియమరుఁడు. అంబుధారత్ = ఉదకధారచేత, సదా = ఎల్లప్పుడు, నా
నత్ = నానఁగా, మింటత్ = అక సమందు, చనుత్ = పోవును, గ్రొత్తనానేల = ఇదిగ్రొత్త
యననేటికి, నానా...యయ్యుత్ - నానా = సకలమయిన, నీర = ఉదకముల

చేతను, ఆర్ద్ర=తడుపఁబడిన, పతత్రయయ్యుఁ=తెక్కలుగలదైనను, నడిఁ=వేగముచేతను, మింటఁ=అకాశమందు, పాఱు=పిరుగుస్వభావముగల, తజ్జాతికిఁ=అహంసజాతికి, అన్యపత్తిగతిఁ=ఇతరపక్షీవలె, పత్తైకప్రదేశాప్లుతిఁ-పత్ర=తెక్కలయొక్క, ఏకప్రదేశ=ఒకప్రక్క, అప్లుతిఁ=తడియుటచేతను, గతి=గమనము, ఏలా=ఏమిటికి, నిల్పుఁ=విరమించును.

తా. అనఁగా రెండు తెక్కలుదడిసినను హంసగమనమున కవిరోధమనియుఁ దదితరజాతిపక్షాలయిన యెడ నార్ద్రమగు తెక్కలతో నెగసిపోనంజాల వనియు నారాజుయొక్క కీర్తి దానత్యాగము లను తెక్కలుగల హంసీస్వరూపమై తడిసిన మొదటి తెక్కతోనే యాకాశమునందును వ్యాపించి సంచరించుచున్నది.

సీ. శుకకదంబము గొలుసులచే నిబద్ధమై,

వారాంగనాగారకారఁ బడఁగ

గిరికానికాయంబు • అరిశూన్యబహుపుర,

హర్మ్యవాటికలఁ జెండాడు చుండఁ

గ్రందుగా నితరేతరంబు రాయిడి సేయు,

రాజులు దసనూపురమున నొడుగ

నెగడు ననావృష్టినిజబలేభస్పర్ధి,

సమదాన్యకరటి గండములఁ జేర

తే. దానవేళల నతివృష్టి • తనదు హస్త

గతముగాఁగఁ బ్రతాపాగ్నిఁ • గ్రాగిపోవు

కంటకులయందు శలభతగలయనడఁగ

నేలు నాపాండ్యుఁడు మహి నిరీతిగాఁగ.

43

టీ. శుకకదంబము=చిలుకలగుంపు, గొలుసులచేఁ=శృంఖలలచేతను, నిబద్ధమై=కట్టఁబడినదై, వారా...రఁ-వారాంగనా=వేశ్యాశ్రీలయొక్క, అగార=గృహములనియెడు, కారఁ=చెఱసాలయందు, పడఁగఁ=ప్రవేశింపఁగా, గిరికానికాయంబులు=చిట్టెలుకలగుంపులు, అరి...లఁ-అరి = శత్రురాజుపరుగిడినందున, శూన్య=పాడుపడియున్న, బహుపుర=అనేకపట్టణములయందలి, హర్మ్యవాటికలఁ=మేడలవరుసలయందు, చెండాడుచుండఁ=గంతులు వేయుచుండఁగా, గ్రందుగాఁ=సందడిగా, ఇతరేతరంబు=తమలోదాము, రాయిడి=జగడము, చేయు=ఒనరించునట్టి, రాజులు=పుడమి తేండ్లు, తన=తనయొక్క, నూపురమునఁ=పాదకటకమందే, ఒడుగఁ=అణఁగియుండఁగా-పాదాక్రాంతులై తనుఁ గొలుచు చుండఁగా ననుట, నెగ

డు=మిక్కుటమైన, అనావృష్టి=వర్షములేకపోవుట, నిజ=స్వకీయమైన, బల=సేనల
యందలి, ఇభ=ఏనుగులతోడను, స్పర్ధి=కలహించిన, సమద=మదముతోఁగూడిన,
అన్యకరటి=ఇతరగజములయొక్క, గండములఁ=చెక్కిళ్లయందు, చేరఁ=ప్రవేశిం
పఁగా, అతివృష్టి=అతివర్షము, దానవేశలఁ=దానముఁజేయు సమయములను, తనదు=
తనయొక్క, హస్తగతముగాఁగ=హస్తమునఁ బ్రవేశింప, శలభత=శలభదోషము,
ప్రతాపాగ్నిఁ - ప్రతాప=తనప్రతాపముయొడి, అగ్ని=అగ్నియందు, క్రొఁగిపోవు=
మాడిపోవుచున్న, కంటకులయందుఁగలకొమ్మలయందు, కలయఁ=కలియున
టుల, అడఁగఁ=అణఁగిపోఁగ, అపాండ్యరాజు=అపాండ్యరాజు, మహిన్=భూ
మిని, నిరీతిఁగాఁగన్=ఈతిపట్టుకొనిపోవుట, పాలిం=పాలించును.

తా. శ్లో. 'అతివృష్టి రనావృష్టి శుభా శ్శుకాః, అత్యాసన్నాశ్చ
రాజానన్షడేతా ఈతయస్త్వతాః' అనునట్టి షడ్భాషలను స్వరాష్ట్రమున లేకుండు
నట్లు, నితరస్థలముల నిల్చి యాపాండ్యభూపతి రాజ్యపరిపాలనముఁ జేసెను.

వ. అమ్మహీవల్లభుం డివ్విధంబున సామ్రాజ్యవైభవంబు లనుభవించు
చుండఁ గొంతకాలంబున.

2. 51

44

టీ. అమ్మహీవల్లభుండు=అభూపాలుఁడు, ఇవ్విధంబునఁ=ఈరీతిని, సామ్రా
జ్యవైభవంబులు=సామ్రాజ్యసుఖంబులను, అనుభవించుచుండఁ, కొంతకాలంబున=
కొన్నిదినంబులకు.

శా. 8/31
శ్రీ

తా. సుగమము.

తే. పాటలవసుంధరారుహాభాగధేయ

మాతతమరీచికాంబువర్షాగమంబు

ధరణి బొడసూపె సంత నిదాఘసమయము

ముదుటుతో శాల్మలీఫలవిదళనంబు.

8/6/78
45

టీ. అంతఁ = అంతలో, పాటల...ధేయము - పాటలవసుంధరారుహా =
పాదిరిచెట్లకు, భాగధేయము=భాగ్యరూపమైనట్టియు, ఆతత...వర్షాగమంబు - ఆత
త=విస్తారమగు, మరీచికా=ఎండమావులనియెడి, ని. 'మృగతృష్ణా మరీచికా' యని
యమరుఁడు. అంబు=ఉదకమునకు, వర్షాగమంబు = వర్షాకాలమైనట్టియు, శాల్మలీ
ఫలవిదళనంబు - శాల్మలీ=బూరుగ చెట్లయొక్క, ఫల=ఫలములను, విదళనంబు=పగ
లఁగొట్టునట్టి, నిదాఘసమయము=గ్రీష్మర్తువు, ఉదుటుతోఁ=ఉద్ధతితోడ, ధరణిఁ=
భూమియందు, బొడసూపెఁ=కనఁబడెను.

తా. పాదిరిచెట్లను బుష్పింపఁజేయుచు నెండమావులఁ గలుగఁజేయుచును
బూరుగకాయలఁ బగలగొట్టునట్టి గ్రీష్మర్తువు, ఉద్ధతిచేత భూమియందుఁ గనిపించెను.

సీ. నిర్ఘ్నరప్రబలవేణిక లింకఁ జట్రాలఁ,
బేరినప్రాచి పెన్బీటలెగయ
నెఱుకులు పడియనీరిపుర గువ్వలఁబట్టఁ,
బోయునీ రాడాడఁ బొలమునెఱసె
సురగాలిదవదగ్ధతరుపర్ణతతిరేపఁ,
బావురాలని డేగఁపదుపు దూతె
నిద్రితద్రుచ్చాయఁ నిలువక జరుగ వెం,
బడిగ నధ్వగపంక్తిఁ పొడలువెట్టె
తే. తేత్రపాలున కుదికినచీర లాఱు
చాకిరేవులగములయ్యెఁ సకలదిశలు
దెలుపులుగఁ దోచె నెండమావుల బయల్లు
గందె నివి యెండనన దిజ్ఞుఁఖములు రాజె.

46

టీ. నిర్ఘ్నరప్రబలవేణికలు - నిర్ఘ్నర = సెలయేళ్లయొక్క, ప్రబల - విస్తారమైన,
వేణికలు = ప్రవాహములు, ఇంకఁ = ఇనికిపోఁగా, చట్రాలఁ = చట్టుతాలయందు, పే
రిన = పేముకొన్నట్టి, ప్రాచి, పెన్బీటలెగయఁ = పెద్దబీటికలెగయఁగా, ఎఱు
కులు = ఎఱుకువాండ్రు, పడియ = పడియలయందలి, నీరు = ఉదకము, ఇపురఁ = ఇగిరి
పోఁగా, గువ్వలఁబట్టఁ = పిట్టలఁబట్టుటకు, పోయు = పోయుచున్న, నీరు = ఉదకము,
రాడాడఁ = అక్కడక్కడ, పొలమునఁ = భూమియందు, నెఱసెఁ = వ్యాపించెను, సు
రగాలి = సుడిగాడ్చు, దవదగ్ధతరుపర్ణతతిఁ - దవ = కారుచిచ్చుచేత, దగ్ధ = కాలినట్టి,
తరు = మ్రాఁగులయొక్క, పర్ణతతిఁ = ఆకులగుంపులను, రేపఁ = ఎగురఁగొట్టఁగా,
పావురాలని = కపోతములనుకొని, డేగపదుపు = శ్వేనసమూహము, దూతెఁ = అడ్డ
ముగదూరెను. నిద్రి...యఁ = నిద్రిత = తామునిదురఁబోయిన, ద్రు = నిృత్యములయొక్క,
ఛాయ = నీడ, నిలువక = నిలిచియుండక, జరుగఁ = ఆవలఁబోఁగా, వెంబడిగఁ = వెంట
నే, అధ్వగపంక్తి - అధ్వగ = పాంథులయొక్క, పంక్తి = సమూహము, పొడలువెట్టెఁ =
పొల్లుదండములుపెట్టెను, సకలదిశలు = అన్నిదిక్కులును, తేత్రపాలునకుఁ = భైరవు
నకు 'త్వం'భైరవసమాగమ్య పుణ్యతేత్రాణిపాలయ, తేత్రపాల ఇతిశ్రీమకృష్ణ
లోకేశువిశ్రుత'యని స్కాందముననున్నది గనుక తేత్రపాలుఁ డనఁగా భైరవుఁడు.
ఉదికిన = భౌతముఁజేసిన, చీరలు = వస్త్రములు, అఱు = అఱుగట్టినట్టి, చాకిరేవులగము

ల్యయే=చాకిరేవులాయెను. ఎండమావులన్=ఎండమావులచేతను, బయళ్లు=బహిష్కరణ
దేశములు, తెలుపుగఁదోఁచెన్=తెలుపులైతోఁచెను. ఎండన్=ఎండచేతను, ఇవి=
ఈదిబ్బుఖములు, కందెన్=వాడెను. అనన్=అనఁగా, దిబ్బుఖములు=దిక్కుల మొగము
లు, రాఁజెన్=ధూమితములయ్యెను.

తా. గ్రీష్మర్తువు ప్రవేశింపఁగా నే నెలయేఱులప్రవాహము లింకెను గానఁ జట్రా
తియందుఁ జేరియున్న ప్రాచిపెన్నీటలెగ సెను. ఎఱుకునాండ్రు పిట్టలఁబట్టుటకుఁ
బోవగాఁ బడియలయందు నీరింకియున్నందున వారిచేతఁ బోయంబడిన యుదకము
పాలములయందు గనుపించును. సుడిగాడ్పు లెండుటాకు లెగురునటుల వీచుచుండ
డేగలు చూచి యవి పావురము లని యెదురుదూఱుచుండును. త్రోవనడుచువారు వేడి
మిచేత వృక్షములక్రిందఁ బరుండి నిద్రించుచుండ నావృక్షములనీడ ప్రొద్దుతోఁగూడ
జరుగునపుడు వెంటనే పొర్లాడుదురు. నలుదిక్కుల నెండమావులు వ్యాపించియుండ
నవి భైరవుఁడు దిగంబరుఁడుగనుక నతని కుదికి యార వేయించినచీరలో యనునటులఁ
జెల్లనై యుండును.

చ. సరియగు నిట్టివెట్టలను • సర్వము నం చటమిఁదిస్మృష్టికై
శరధిప దిబ్బరుజ్వలితఁచండతరాతపవహ్ని నాఱఁగాఁ
గరువు లజుండు వీనిపయిఁ • గట్టె ననన్ గనుపట్టె వెచ్చల
స్థిరి కిరికాసరాంగములఁ • గప్పిన తొంపులు నంటి యాఱఁగన్ .47

టీ. వెచ్చలన్ = ఉడుకులచేతను, కరికిరి...ములన్ - కరి = ఏనుగుల
యొక్కయు, కిరి=వరాహములయొక్కయు, కాసర=ఎనుబోతులయొక్క, ని. 'వాహ
ద్విషత్కాసరస్థిభా'యని యమరము. అంగములన్=దేహములను, కప్పినతొంపులు
=అచ్చాదించినపంకంబులు, అంటి=పేరుకొని, అఱగన్=ఎండఁగా, ఇట్టివెట్టలను=
ఇట్టివేసవియందు, సర్వమున్=సకలమును, సరియగున్=నష్టమగును, అంచున్=అను
కొని, అటమిఁదిస్మృష్టికై=భావిస్మృజనకై, అజుండు = బ్రహ్మ, శరధిప = సముద్ర
ముల కధిపతియగువరుణునియొక్క, దిక్=దిశయైనపడమటిదిక్కుయొక్క, మరుత్=
వాయువుచేతను, జ్వలిత=ప్రజల్వింపఁజేయఁబడిన, చండతర=మిక్కిలి ప్రచండమైన,
తపవహ్నిన్=తపమనునగ్ని చేతను, అఱగన్=ఎండునటుల, వీనిపైన్=ఈకాస
రానులపై, గరువులు=మూసలు, కట్టెనన్=కట్టెనోయనునటుల, కనుపట్టెన్=కాన
పచ్చెను.

తా. వేడిమిచేత నేనుంగులు వరాహములు ఎనుబోతులు వీనిదేహములయందు
పేరుకొనియున్న బురద లెండఁగా నిట్టివేసవియందుఁ గాసరాదులు నష్టమగునని పైస్మ

ప్రీతి కై చిచ్చునంటి పడమటిగాడ్చున నాటుచుండఁ జతుర్ముఖుండు వీనిపై కరువులు గట్టె
నోయనునటులఁ గనుపడుచుండును.

మ. దవధూమంపుఁదమంబులోఁ దమరసఁద్రవ్యంబుఁ బంకేజబాం
ధవభానుప్రతతుల్లరింపఁ గుయివెట్ట వెళ్లు శూన్యోరుకూ
పవితానం బనఁ జూడఁ జూడఁ బుడమి • న్బాటిల్లి పైవిప్పులై
యవసం బంచుల నాడఁగా నెగసె వాఁత్యాళి స్రజశ్చక్రముల్. 48

టీ. దవ...బులోఁ - దవ=గ్రీష్మసంబంధి యగుకొర్చిచ్చుయొక్క,
ని. 'దవోవనహుతాశనః' అనియమరుఁడు. ధూమంపు=పొగలనియెడి, తమంబు
లోఁ=చీకటియందు, పంకేజబాంధవభానుప్రతతుల్ = సూర్యకిరణసమూహములు,
తమ...బు - తమ = తమయొక్క (అనఁగా బావులయొక్కయనుట), రస = ఉద
కములనియెడు, ద్రవ్యంబు=ధనమును, హరింపఁ = గ్రహింపఁగా, కుయి వెట్టఁ =
మొఱవెట్టుటకు (కుయివెంట ననుపాతమున జూడవెంట నని యర్థము), వెళ్లు...
వితానంబు - వెళ్లు = వెళ్లిపోవుచున్నట్టి, శూన్య=పాడైన, ఉరు = బహుళంబులగు,
కూపవితానంబులు=నూతులగుంపులు, 'క్రతువిస్తారయోరస్త్రీవితాన' మ్మనియమరుఁడు.
అనఁ=అనఁగా, వాత్యాళిఁ=వాయుసమూహముచేత, ('వాతానాంసమూహోవా
త్యా' యని పాశానికముగనుక సమూహార్థమందు యప్రత్యయము) పైవిప్పులై=విరివి
గలపై, యవసంబు=కసువు, అంచులఁ = కొసలను, అడఁగాఁ = చుట్టితిరుగఁగా,
చూడఁజూడఁ=వీక్షించు చుండఁగా, పుడమిఁ=భూమియందు, పాటిల్లి=విస్తరిల్లి,
రజశ్చక్రములు=చక్రాకారపుఁబరాగములు, ఎగసెఁ=ఎగిరెను.

తా. సూర్యకిరణంబులు తమయొక్కరసములనియెడి ద్రవ్యంబులను హరింపఁ
గా మొఱవెట్టుటకు వెళ్లుచున్న పాడుబావులగుంపులో యనునటుల సుడిగాలి చుమ్ము
కసవులతో నెగసి చక్రాకారముగఁ దిరుగుచుండును.

చ. పడమరవెట్ట నయ్యుడుకుఁబ్రాశన మొల్లక కూటిపేదలై
బడలిక నూడు నచ్చిలువప్రగ్గములఁ రవియాజ్ఞ మాటికి
న్మడియిడఁ బిచ్చుగుంటు రథము న్నిలుప న్బయనంబు సాగమిఁ
జడను వహించె నాఁగ దివసంబులు దీర్ఘము లయ్యె నత్తఱి. 49

టీ. పడమర వెట్టఁ = పశ్చిమదిక్కుయొక్క వేడిమిచేత, అయ్యుడుకుఁబ్రాశ
నము=అయ్యుడుకుటన్నమును (అనఁగా వేడిగాలిననుట.), ఒల్లక=తిననొల్లక, కూటిపేద
లై=కూటికినొచ్చినవై, బడలికఁ=అయాసముచేతను, ఊడు=వీడిపోవుచున్న, అచ్చి
లునప్రగ్గములఁ=అపాములనియెడుప్రగ్గములను, రవియాజ్ఞఁ=సూర్యునియాజ్ఞ సేతను,

మాటికిఁ = ప్రతిపదమున, ముడియిడఁ = ముళ్లు వేయుటకు, పిచ్చుగుంటు = అనూరుడు,
రథముఁ = అరదమును, నిలుపఁ = నిలుపఁగా, పయనంబు = ప్రయాణము, సాఁగమిఁ
= సాఁగకుండుటచేత, జడనువహించెఁ = జాడ్యమును బొందెను, నాఁగఁ = అనఁగా,
అత్తఱిఁ = ఆగ్రీష్మకాలమందు, దివసంబులు = వాసరములు, దీర్ఘములయ్యెఁ =
పొడవులాయెను.

తా. గ్రీష్మకాలంబున నహస్సుస్పృద్ధినొందుటకుఁ గారణమును దెల్పుచున్నాఁడు.
పడమటిగాలి వేడియగుటవలన నాయశనమొల్లక యన్నము లేనివియై యున్నందు
వలన బడలికచేత ముళ్ళువీడిపోవుచున్నట్టి ధములకుఁగట్టియున్న సర్పములను
దివసేశ్వరునియాజ్ఞచేత మాటిమాటికి ముడియిడుట కనూరుఁడరదము నిలుపఁ బ్రయా
ణము సాఁగనిహేతువుచేత జడత్వము వహించెనోయనునటుల నాగ్రీష్మసంబంధియగు
దివసంబులయం దహస్సు పొడిగెను.

క. తరణిఖరకిరణశిఖి జగ, మెరియింపఁగ బొడమి గాలిఁ నెగసినభసితో
త్కర మనఁగ శాల్మలీతరు, పరిణతఫలతూలమర్కః పథమున కెగసెఁ.

టీ. తర...ఖి - తరణి = సూర్యునియొక్క, ఖర = తీక్షణమైన, కిరణ = కిరణము
లను, శిఖి = అగ్ని, జగము = జగత్తును, ఎరియింపఁగఁ = దహింపఁగా, ని. 'ద్యుమణిస్తరణి
ర్క్రితః, తిగ్మంతీక్షణఖరంతద్వ' త్తనియు నమరుఁడు. పొడమి = జనియించి, గాలిఁ =
వాయువుచేతను, ఎగసినభసితోత్కరము = ఎగసినట్టిభస్మసమూహము, అనఁగఁ =
అనునట్లు, శాల్మ...ము - శాల్మలీతరు = బూరుగచెట్లయొక్క, పరిణత = పరిపక్వము
లైన, ఫల = ఫలములయందలి, తూలము = దూది, అర్కపథమునకుఁ = సూర్యమార్గము
నకు, ఎగసెఁ = ఎగిరెను.

తా. బూరుగకాయలు పగిలి యందున్నదూది యాకసమున కెగయఁగా
సూర్యకిరణంబు లనునగ్ని జగంబుల దహింప నాసమయంబున జనియించి గాలిచేత
నెగసినభస్మసమూహమో యనునటుల నుండును.

చ. భరితనిజాంబుబింబితవిఃభాకరబింబవిజృంభితప్రభాం
కురముల నధ్వనీనకృతఃకూపకపంక్తులు వొల్చు నబ్ధిరా
ద్విరహభరంబున న్బొడముఁవెచ్చకు శాంతి యొనర్ప వాహినీ
తరుణులు మేన దట్టముగఁ దాల్చినముతైపుఁ బేరులో యనఁ. 51

టీ. భరిత...లఁ - భరిత = సంపూర్ణమైన, నిజ = తమయొక్క - చెలమల
యొక్కయనుట, అంబు = నీళ్లయందు, బింబిత = ప్రతిఫలించిన, విభాకరబింబ =
సూర్యబింబముయొక్క, విజృంభిత = ప్రకాశితములగు, ప్రభా = కాంతులయొక్క,

అంకురములక = మొలకలచేతను, అధ్వ...పజ్జులు - అధ్వనీన = పథికుల చేతను, కృత=ఉదక పాననిమిత్తముగాఁ జేయఁబడిన, కూపకపంక్తులు=చెలమలచాళ్లు, ని. 'కూపకాస్తువిదారికా'యని యమరుఁడు. అబ్ధి...నన్ - అబ్ధిరాట్ = సముద్రుని యొక్క, విరహాభరంబునక=విరహాతిశయముచేత, పొడము వెచ్చకుక=జనియించిన వేడిమికి, శాంతియొనర్పక=ఉపశమనముఁ జేయుటకు, వాహినీతరుణులు - వాహినీ= నమలనియెడి, తరుణులు=స్త్రీలు, మేనక=శరీరమంగు, దట్టముగక=నిండాఁగా, తాల్చిన = ధరియించిన, ముత్తైపుఁ బేరులోయనక= ముత్యపుదండలో యనునటుల, పొల్పుక=ఒప్పును.

తా. ఉదక పానముజేయుటకై పథికులచేత నదులయందుఁ జేయఁబడిన సంపూర్ణములగు చెలమలచాళ్లు తమయందు సూర్యప్రభాంకురములు ప్రతిసరింపఁగా నిజనాథుఁ డగుసముద్రునితో గ్రీష్మకాలమందుఁ గలియకుండుట యను విరహముచే జనియించిన వేడిమికి శమనముఁ జేయుకొఱకు నదులనియెడు స్త్రీలు స్వశరీరములందు నిండాఁగా ధరియించిన ముత్యపుదండలో యనునటులఁ బ్రకాశించుచుండును.

మ. అతివృష్టి న్మును వార్ధిఁ గూర్చునెడకాఁడౌటం దముం గూర్చున
 న్మతి లంచంబుగ హేమటంకములు మింఁటం బొల్పుపర్జన్యదే
 వత కీ నెత్తినకే లనాఁ బొలిచె నిర్వారిస్రవంతి స్వయ
 శ్చ్యుతి నమ్రచ్చదదృశ్యకర్ణికములైఁయున్నా శనాళికముల్. 52

టీ. అతివృష్టిక= అతిశయంబగువానలచేతను, మునుక=మునుపు, వార్ధిక= సముద్రుని, కూర్చు=పొందించునట్టి, ఎడకాఁడౌటక= కుంటెనకాఁడవుటచేతను, తముక=తమ్మును, కూర్చుక=పొందించును, అక=అనునట్టి, మతిక=బుద్ధిచేతను, లంచంబుగ=ఉత్కృచముగ, హేమటంకములు = స్వర్ణటంకములు, మింటక= అంతరిక్షమున, పర్జన్యదేవతకు=పర్జన్యఁడనుదేవతకు, ఈక= ఇచ్చుకొఱకు, ఎత్తిన కేలనాక=ఎత్తినహస్తమనఁగా, నిర్వారి=ఉదకములేని, స్రవంతిక= నదియంగు, పయశ్చ్యుతిక=నీళ్లుదలుగుటచేతను, నమ్ర...వై - నమ్ర=వంగిన, ఛద=శీమలమీఁద, దృశ్య=కనఁబడుచున్న, కర్ణికములై=మిద్దెలుగలవై, ఉన్నా శనాళికముల్= ఉత్=ఉన్నతములైన, నాళ=కాండలుగల, నాళికములు=కమలములు, పొలిచెక= ఒప్పెను.

తా. పూర్వ మతిశయంబుగ నిర్మించి మేఘుఁడు సముద్రమునకు నదులగును సంధానముఁజేసెగాన మరల నాలాగు జేయుమని వేడి పర్జన్యనకు లంచమిచ్చుటకై బంగారు నాణెములఁ జేతులం బట్టి యెత్తినదో యనునటుల సుండునగులయందున్న నీ

రినుకఁగాఁ గాఁడలు హస్తములవలెను తేకులు వ్రేళ్లవలెను మిదైలు వరాలవలె
నొప్పుచుండును.

సీ. నులివాడునాఁచునల్పుల గొంతొగర్చి లేఁ,
బొలవల్పుగాలి వేఁ + బోక యొదిగి
కడకువెళ్లఁగ నొక్కఁకడనుండి త్రొక్కుచు,
నులుచలఁ జిటుతగుల్లల నమలుచు
నెండ్రి కాలిటికినఁనెగసి యొక్కించుక,
తొలఁగి శిత్రోటిఁ + దూఁటి తినుచుఁ
దడియింకునిలఁ జేమఁమడివోనితమ్మిగుం,
పులను జీలుగల నెంఁడలుగడపుచుఁ

తే. దనరుబకపంక్తులకు జానుదఘ్నమయ్యెఁ
జెలువుగమి యుడుములన రే + ల్లిరిగెఁ గుక్క
వసికి బావులఁ బడుటకు + పసులయెరవు
ఁజెలుకు మొసళ్లు మలుఁగుమీ + న్బొటియఁ దూఁతె. 53

టీ. నులి...లక - నులివాడునాఁచు = కొంతవాడిన నాఁచుతీఁగయొక్క,
వల్పులక = బొబ్బరలచేత, గొంతొగర్చి = గొంతొగరించి, లేఁబొలవల్పుగాలిక = లేత
మాంసపువాసన గలవాయువుచేత, వేఁబోక = శీఘ్రముగఁజనక, ఒదిగి = శరీరము వంచి
కొని, ఒక్కకడనుండి = ఒక వోటనుండి, కడకువెళ్లఁగక = తుదముట్టునట్లుగ,
త్రొక్కుచుక, ఉలచలక = ఉలచలను పేరుగల చేపలను, చిటుతగుల్లలక - చిటుత =
పిన్నలైన, గుల్లలక = నత్తగుల్లలను, నమలుచుక = భక్షించుచు, ఎండ్రె = ఎండ్రకాయ,
కాలిటికిన = తన కాలుపట్టుకొన్న, ఎగసి = ఒక్కించుకతొలఁగి, శిత్రోటిక = వాడి
ముక్కున, దూఁటి = పొడిచి, తినుచు = నమలుచు, ని. 'చంచుస్త్రోతిరు భేష్ఠ్రియా' మ్మని
యమరుఁడు. తడియింకునిలక = తేమయింకునట్టి భూమియందు, చేమమడివోని = చేమ
కూర మడివంటి, తమ్మిగుంపులను = తామరగుంపులయందును, జీలుగలక = జీలుగచెట్ల
యందును, ఎండలుగడపుచు, తనరు = ఒప్పుచున్న, బకపంక్తులకుక = కొంగగుంపు
లకు, చెలువుగమి = చెలువులగుంపు, జానుదఘ్నమయ్యెక = మోఁకొలిబంటిదాయెను,
ఉడుములనక = ఉడుములవలెనే, మొసళ్లు = మకరములు, పసులయెరవు = పశువుల
యెరవుపెంటలలోని, ఎఱుకుక = ఎఱుకు, కుక్కవసికి = కుక్కలరాయిడికి, బావులఁ
బడుటకు = కూపములయందుఁ బతనమగుటకు, రేల్ = రాత్రులయందు, ల్లిరిగెక = సంచ

రించెను, మలుఁగుమీఁ = మలుఁగును పేరుగల చేప, బొటియఁదూఁతె = బొక్కలో దూఁతెను.

తా. అగ్రీష్మవాసరంబులయందు నులివాడిననాఁచుఁదిని గొంతుకయొగ రెక్కి లేతమాంసపువాసనగల గాలిచేత వేగిరఁబోక యొదిగి కడముట్టఁ గ్రొక్కుకొనిపోయి యొకచోటనున్న యులుచలను నత్తగుల్లలను నమలి తిని, యెండ్రకాయ తనకాలుపట్టు కొనఁగా నెగసి కొంతదూరమున నిల్చి ముక్కునఁ బొడిచి దానిం భక్షించి, చేమకూర మళ్లవలె దడియాటిన తామరగుంపుల క్రిందను జీలుగఁబెండుచెట్ల క్రిందను నెండలకు దాఁగియున్న కొంగలకుఁ జెఱువులు జానుదఱ్ఱములాయెననియు, కుక్కలకు వెఱచి మొసళ్లు బావులలోఁ బడుటకుఁ బసరముల యెరవులలోని యెఱ్ఱలకుఁగా సం నరించె ననియును, మలుఁగుమీను బొక్కలోఁ బ్రవేశించె ననియును తాత్పర్యము.

ఉ. మీటగుమీలనెల్ల మును • మ్రింగి క్రమంబున నైనయెండపె

నీటికవెంటఁ దోఁచుతొగఁ వేరుబడి న్నొడుపై చెలంగఁగాఁ

ద్రోటికఁ గర్దమద్రవముతోనె నశించిన బొమ్మడాయ డా

తూటకులంబులం దినె బొకోటకులంబు జలహ్రదంబులన్. 54

టీ. బొకోటకులంబు = పెద్ద కొంగలగుంపు, ని. 'బొకోటస్తుమహాబకః' యని నిఘంటువు. మీటగు = గొప్పలైన, మీలనెల్లన్ = చేపలనన్నిటిని, మునుమ్రింగి = ముందు మ్రింగి, క్రమంబునన్ = వరుసగా, ఐన = ఐనట్టి, ఎండపెనీటికవెంటన్ = ఎండచేత నైనపెద్దనీటికలచాలున, తోఁచు = కనుపించెడి, తొగవేరుబడిన్ = కలువవేరు వెంటను, కొడుపై = కొడుపువలెనై, చెలంగఁగాన్ = ఒప్పఁగా, ద్రోటికన్ = ముక్కు చేతను, కర్దమద్రవముతోనె = బురదతడితోనె, నశించిన = చనిపోయిన, బొమ్మడాయ = బొమ్మడాయలను పేరుగల చిన్న చేపలయొక్కయు, డాతూట = చేదుచేపలయొక్కయు, కులంబులన్ = గుంపులను, ని. 'బొమ్మడాయన్సృష్టమతోస్య డాతూటస్తి క్తమత్యక్' యనివిశ్వము. జలహ్రదంబులన్ = మడుగులయందు, తినెన్ = భక్షించెను, (క్రమంబున నానె ననుపాతమున అనెను ద్రాగె నని యర్థము - డాతూటకులంబు లేదైన ననుపాతమున జెన యనఁగా వంకరగుడ్డులలోని రక్తవిశేషము.)

తా. పెద్ద కొంగలగుంపు మడుగులయందుఁ దొలుత గొప్పచేపలనెల్ల భక్షించి గ్రీష్మకాలము రాఁగా నీళ్లింకిన పిమ్మట నేల పగులుటవలన బొరియలలోఁ గలుపవేళ్ల వెంటఁ గొడుపువలె నొప్పుచున్న బొమ్మడాయలనియెడి పిన్నచేపలను, బురదతోఁ గూడ నెగిరిన చేదుచేపలను భక్షించెను.

శా. పాతర్వేళల నట్టివెట్ట సొగసై • పాటిల్లెఁ గుంభోంభనో

దూభతాంబుధ్వనివాద్యమై మరుదధసఃపుంజీభవత్పాటల

వ్రాతామ్రేడిత సి క్తభూసురభిశా రామంబు కుల్యాబహు

స్తోతస్సంధుల నంధుయంత్రనతికృతోద్ధీతగేయాఘముల్. 55

టీ. ప్రాతర్వేళలక్=ప్రాతఃకాలములయందు, అట్టివెట్టక్=అటువంటి గ్రీష్మ మునందు, మరుద...లక్ - మరుత్=వాయువుచేతను, ఆధః=చెట్లక్రిందను, పుంజీభ వత్=రాసులుగాఁబడిన, పాటలవ్రాత = కలిగొట్టుపువ్వులచేత, అమ్రేడిత=రెండు మూఁడువరుసలుగా, సి క్త=తడుపఁబడిన, భూ=భూమియందు, సురభిశా = సౌరభ్య ముగల, ఆరామంబు=ఉద్యానవనముయొక్క, కుల్యా = కౌలువలయొక్క, బహు= అనేకములైన, ప్రాతః=ప్రవాహములయొక్క, సంధులక్=మధ్యప్రదేశములయందు, అంధు...ల్ - అంధు=బావులయొక్క, యంత్ర=ఏతములయొక్క, నతి=ఎంగదొక్కుటను, కృత్=చేయుచున్న జనులచేతను, ప్రోద్ధీత=ఎత్తిపాడఁబడినట్టి, గేయ=గాన ములయొక్క, ఓఘముల్ = సమూహములు, కుంభో...ధ్వని - కుంభ=ఘటముల యొక్క, ఉంభన=మునుగుటచేతను, ఉద్భూత=పుట్టినట్టి, అంబుధ్వని=నీళ్లచప్పుడు, వాద్యమై=వాద్యధ్వనినలెనై, సాగనై=సాంపుగను, పాటిల్లెక్ = ఒప్పెను. ని. 'అమ్రేడితం ద్విస్త్రోరుక్తం కుల్యాల్పకృత్రిమాసరిత్, పుంస్త్యేవాన్ధుః ప్రహిఃకూప' యనియు నమరుఁడు.

తా. వాయువుచే రాలపఁబడిన కలిగొట్టుపువ్వులచేత రెండుమూఁడు మాటులు తడుపఁబడినవైయున్న భూమియందుఁ బరిమళించుచున్న యుద్యానవనములయందలి వృక్షములకు నీళ్లుగట్టుటకై యేతములు దొక్కుచున్నవాండ్రు గానముఁజేయఁగ బొక్కెనల ముంచునపుడు జనియించిన నీళ్లచప్పు డను తాళధ్వనిగలదియై సాగసుగా నుండెను.

తే. మెండుమీఱిన పగటి పేరెండ దాకి

యొల్లఁబోయిన లేబొండుమల్లెపొదల

తుదలఁ జప్పటివై కడుదొడ్డలగుచుఁ

బొడమె మొగ్గలగము లగ్గిబొబ్బలట్లు.

56

టీ. మెండు...రెండ-మెండుమీఱిన=దట్టమైన, పగటి=పవటియొక్క, పేరెండ=పెద్దయెండ, తాకి=కొట్టి, ఒల్లఁబోయిన=మూర్ఛబోయిన, లేబొండు...లక్-లే బొండుమల్లెపొదల=లేతబొండుమల్లెపొదలయొక్క, తుదలక్=కొనలయందు, చప్ప టివై=అణగినవై, కడుదొడ్డలగుచుక్=మిగులగొప్పలై, అగ్గిబొబ్బలట్లు=కొలినబొ బ్బలవలెను, మొగ్గలగములు=మొగ్గలగుంపులు, పొడమెక్=పుట్టెను.

తా. అవేసవియందు దట్టమైన పేరెండ దాకి వాడినబొండుమల్లెపొదల కొ నలయందు అణగినవై మిగుల గొప్పలగుచు నగ్గిబొబ్బలవలె నామొగ్గలగుంపులు పుట్టెను.

మ. సుడి నాభిచ్ఛలన సరోజములు చక్షుఃప్రక్రియన్నాచు క్రొ
ముడి దంభంబునఁ జక్రఫేనపటలంబు ల్చున్నులు న్నవ్వుగా
నడరంజేసి నిదాఘభీతి సలిలం బాగామిబీజార్థమై
కడవం బెట్టినవారి దేవతల నాఁ గాంతాళి యొప్పు న్బ్రపన్. 57

టీ. సుడి...లనన్ - సుడి = నీళ్లుసుడి, నాభిచ్ఛలనన్ = బొడ్డులనియెడివ్యా
జముచేతను, సరోజములు = పద్మములు, చక్షుఃప్రక్రియన్ = నేత్రములరీతిచేతను, నాఁ
చు = ప్రాచి, క్రొముడిదంభంబునన్ = కొప్పనువ్యాజముచేతను, చక్ర...ల్ - చక్ర =
చక్రవాకములయొక్కయు, ఫేన = నురుగుయొక్కయు, పటలంబుల్ = సమూహము
లు, (క్రమముగా) చున్నులు = చనుదోయి, నవ్వుగాన్ = మందహాసమునుగా, అడరం
జేసి = అమరునట్లుచేసి, నిదాఘభీతిన్ = గ్రీష్మమువలనిభయముచేత, ఆగామి = ముందటికి,
బీజార్థమై = విత్తనముకొఱకై, సలిలంబు = జలమును, కడవన్ = కుండలోన్, పెట్టిన =
ఉంచినట్టి, వారిదేవతలనాన్ = ఉదకౌధిదేవతలో యనునటుల, ప్రపన్ = చలిపందిల్ల
యందు, కాంతాళి = స్త్రీసమూహము, ఒప్పున్ = పొల్పును.

తా. జలదేవతాలక్షణములు స్త్రీలయవయవములకుఁ జెప్పబడెను గానఁ
జలిపందిల్లయందు నీళ్లుపోయుచున్నస్త్రీలు గ్రీష్మమునందు సకలము నట్టమగునని భయ
పడి ముందటివిత్తనముకొఱకు నీళ్లుకడవల నించికొని తమయందుఁ గలనస్తువులను
నంగములుగాఁ జేసికొనియుండెడి వారిదేవతలో యనునటులఁ బ్రకౌశించుచుందురు.

సీ. సెగ కుల్కి మఱుఁగుఁజొచ్చినజహన్నరవిజల,
సరణి మల్లెలతోడిఁజడలు మెఱయ
వలిచన్నుకొమరుఱ్ఱుఁచ్చిలినదిమ్మనుతెఱం,
గున ముంచుగరిగకాఁగులమునుంగ
ధారలోఁ దోచు కన్దళుకులు వాసితో,
త్పలపత్త్రపతనసంభ్రాంతి నొసఁగ
దెలిమోముపస మెచ్చి తలయూచు తెఱిగి మా,
నక నవ్వునేర్పు డెన్దములఁ గరఁప

తే. దెఱవ లిటు నీరువోయుపందిరియచేరి
యవలఁ గొఱగాక పిచ్చుగుంటై యనంగుఁ
డనువుఁగొనఁ జొచ్చెఁ గల్లగుట్టమర వారి
కధ్వగులు లాచియిడువిడియములపేర.

58

టీ. సెగకు = గ్రీష్మమునకు, ఉల్కి = భయపడి, మఱుఁగు...ణిన్ - మఱుఁగు

జొచ్చిన, జహ్నురవిజలసరణిఁ = గంగాయమునలరీతిని, మల్లెలతోడిజడలు = గంగవలె
మల్లెలు, యమునవలెజడలు, మెఱయఁ = ఒప్పఁగా, వలిచన్నకొమరు = వట్టువలెనతమ
స్తనముల సౌందర్యమును, మ్రుచ్చిలినది = హరించినది, ఇమ్మను తెఱంగునఁ = అది మరల
నిమ్మనుకరణిని, ముంచు = మునుంగఁజేయునట్టి, గరిగ = కడపముంత, కాఁగులమునుంగఁ =
నీళ్లకాఁగులలోమునుఁగఁగా, ధారలోఁ = పథికులకుఁబోయు నీటిధారలో, తోఁచు...
లు-తోఁచు = ప్రతిఫలించిన, కన్దకులు = నేత్రప్రభలు, వాసి...తిఁ - వాసిత = వాసింపు
చున్న, ఉత్పలపత్రి = కలువ తోకులయొక్క, పతన = పడుచున్నవనియెడి, సంభ్రాం
తిఁ = భ్రమను, ఒసఁగఁ = కలుగఁజేయఁగా, తెలిమోముపస = ఆశ్రీలముఖసౌందర్య
మును (నీరుఁద్రాగుచున్నవారు సూచి), మెచ్చి = ఆనందించి, తలయూఁచుటెఱిగి =
వారియభిప్రాయముఁగని, మానక = నీరుపోయుట చాలింపక, నవ్వునేర్పు = నవ్వెడు
చమత్కారము, డెందములఁ = పథికులమనంబులను, కరఁపఁ = కరఁగింపఁగా, తెఱవ
లు = శ్రీలు, ఇటు = ఇట్లు, నీరుపోయుపందిరియచేరి = నీళ్లుపోయుచుండెడిపందిటిఁబ్రవే
శించి, అవలఁ = మఱియొకతావునకు, కొఱగాక = పనికిరాక, పిచ్చుగుంటై = పంగువై,
అనంగుఁడు = మన్మథుఁడు, కల్లగుట్టమర = ఆబద్ధముగనఁబడకుండ, వారికిఁ = ఆశ్రీలకు,
అధ్వగులు = తెరువర్లు, లాఁచియిడు = ప్రీతితోనిచ్చునట్టి, విడియములపేరఁ = తాంబూ
లములనువ్యాజముచేతను, అనువుగొనఁ = సుంకముఁదీసికొనుటకు, చొచ్చెఁ = ప్రవే
శించెను.

తా. మల్లెపూదండలు గలకొప్పులు గంగాయమునలు రెండును నెండకువెఱచి
శ్రీలముఖుఁగుఁ జొచ్చెనో యనునటుల నొప్పెననియు, నీళ్లకాఁగులలో ముంచెడి
ముంతలు మానక్కదనమును మీరుదొంగిలినారుగాన మరల నిమ్మని చన్నులుకడవల
లోఁజొచ్చి బాధించునట్లుండెననియు, నీళ్లుపోయఁగ నాధారయందఁ గనుపించుచున్న
కన్నులకొంతులు పరిమళమునకుఁగాఁ గట్టినకలువలో యనునట్లుండెననియు, పథికు లా
శ్రీలముఖ సౌందర్యముఁజూచి తలయూఁచఁగా వాచారఁబట్టి నీళ్లుత్రాఁగుచుఁ జాలు
నని యూఁచినట్లుఁహింపక మానక నీళ్లుపోయుచు నవ్వెడు నేర్పుపథికులమనంబులఁ గర
గింపఁగ శ్రీలకుఁ బొంతులు మంచితనమునకై యిచ్చువిడియములు పిచ్చుకుంటై మఱి
యొకచోటికిఁ బోక పడియున్న మన్మథుఁడు తీసికొను సుంకమువలె నుండెను.

చ. తొడిబడ నమ్మ యక్క యని • తూలుచు దీనత దోయిలోగ్గుచుఁ
వడ మఱి తేరఁదేర నలఁపాక్యము లెన్నక మోము గుబ్బలుఁ
గడకొనురక్ష*దీధతు లెఁగాదిగఁ గన్గొనుచిట్టకంపుఁద్రాఁ
గుడుఁ గని సన్నల న్నగిరి • కొందఱు పాంథుఁ బ్రపాప్రపాలికల్. 59

టీ. తొడిబడక = దాహత్వరచేత నైనతొట్టుపాటుచేత, తూలుచుక = తూలగాడుచు, అమ్మ, అక్క, అని = అనుచు, దీనతక = దైన్యముతో, దోయిలాగ్గుచుక = దోసిలిపట్టుచు, నడమటితేరక = నీళ్లుద్రాగుటచే నట్టి వెట్ట దీరఁగా, అలవాక్యములు = మునుపన్నమాటలను, ఎన్నక = విచారింపక, మోముగుబ్బలక = ముఖములను స్తనములను, కడ...ధతులక - కడకొను = బయలొఱసిన, కత్తనీధతులక = చంకలమెఱపులను, ఎగాదిగక = పైనిఁగ్రిందను, కన్గొను = చూచుచున్నట్టి, చిట్టకంపుఁద్రాఁగుడు = చేష్టలుగలత్రాఁగుటను, చిట్టకమని, కపటమనియునర్థముగలదు. కని = చూచి, పాంథుక = పథికుని, సన్నలక = సజ్జ చేతను, కొందఱు = కొందఱైన, ప్రపాప్రపాలికలు = చలిపందెటియందు నీళ్ళుపోయుచున్నస్త్రీలు, నగిరి = నవ్విరి.

తా. తొలుత నమ్మ యక్క యనుచు దీనభావముతో నచ్చి దాహత్వరచేదూలుచు దోసిళ్లయందు నీళ్లుపోయఁగఁ ద్రాఁగి బడలికదీరఁగా మునుపటిమాటల విచారింపక నీళ్ళుపోయు స్త్రీలయొక్క కన్నులు, మోములు, స్తనములు, చంకలు, వీని నెగాదిగఁ జూచి వికారముతోఁ ద్రాఁగుచున్న పథికునింగని యాస్త్రీలు సైగతో నవ్విరనియు, పాంథుఁడు కాముకుఁడనియు, తొట్టుపాటుచేతఁ దొలుత నమ్మ యక్కయని వచించెను.

తే. ఎసఁగు కట్టావిక్రియ నావిరెగయఁ బగటి

యెండ యుడుకొఱకుండ భూమండలమునఁ

బొలిచె మాపటిపండువెన్నెల చకోర

పోతవితతికి జాచట్టు • పోసినట్టు.

60

టీ. ఎసఁగు = పెనముమీఁదఁ బిండిఁబోయఁగఁజూట్టు నెగసినట్టి, కట్టావిక్రియక = కట్టవలె లేచెడియావిరిపొగవలెను, ఆవిరెగయక = ఆవిరి యెగురుచుండఁగా, పగటియెండ, ఉడుకొఱకుండక = చల్లొఱకుండఁగ, భూమండలమునక = కాలిన పెనము వంటిభూమండలమున, మాపటిపండువెన్నెల = రాత్రిముదురువెన్నెల, చకోరపోతవితతిక = చకోరపుఁబిల్లలగుంపులకు, చాచట్టు = పలుచనిదోసెలను, పోసినట్టు = పోసినట్టువలె, పొలిచెక = బిప్పెను.

తా. పెనముమీఁద బిండిఁబోయఁగ నెగసినయావిరి, పొగవంటియావిరివలె నెగయఁగాఁ బగటియెండ యుడుకొఱకుండెనుగానఁ గాలిన పెనమువలెనున్న భూమండలమునందు రాత్రి ముదురు వెన్నెల చకోరపుఁబిల్లలగుంపులకుఁ బలుచని దోసెలను బోసినట్లుండును.

సీ. పవలెల్ల దీర్ఘి కాంబువుచల్లుపోరాడ,

సొలసి మృణాళికోజ్వలము లైన

బాహువు ల్తమదుకూర్పరముల కెదురుగా,
 మలఁచి మాఁపులఁ గరఁతలము లునిచి
 ప్రాల్తాలి మిగుల నాఁర్పమిఁ గమ్ము క్రొమ్ముడిఁ,
 దని మొగ్గవిరవాదిఁదండవిరియ
 ధౌతగంధామోదఁశీతల స్తనములు,
 పొందఁ గాఁగిల్లతో * బోరగిల్లి
 తే. నారి కేళాసవపుఁదీపుఁటూరుపొలయ
 వలిపెయొంటొలైతో నురఁస్థులులఁగూర్కు
 ప్రియలవేకువఁ దొడ లెచ్చఁరించి కలసి
 కలమి ధన్యులు దఱిపివె న్నెలబయళ్ళ.

61

టీ. పవలెల్లక = పగటివేళలనెల్లను, 'క్వచిద్గకారోప'యనునూత్రమున గవర్ణమునకు నవర్ణము. దీర్ఘ...డక-దీర్ఘ కా=డిగ్గియలయొక్క, అంబువు=నీళ్లచేతను, చల్లుపోరాడక=చల్లులాడఁగా, సొలసి=అలసి, పృణా...లై న-మృణాళికా=తమ్మితూఁడులపలెను, ఉజ్జ్వలములైన=ప్రకాశించునట్టి, బాహువుల్=భుజములు, తమ...కుక=తమను=తమయొక్క, కూర్పరములకుక = మోఁచేతులకు, ఎదురుగాక, మలఁచి=మరిలించి, మాఁపులక=భుజములపై, కరతలములు=అఱచేతులను, ఉనిచి=ఇడికొని, ప్రాల్తాలి=బద్ధగించి, మిగులక=మిక్కిలి, ఆర్పమిక = ఆర్పకుండుటచేత, కమ్ముక్రొమ్ముడిక=వ్యాపించుచున్న కొప్పునందు, తని...డ-తని=క్రొత్తలగు, మొగ్గ=మొగ్గలచెఱగట్టిన, విరవాదిదండ=మలైపువ్వులదండ, విరియక=వికసింపఁగా, ధౌత...లు-ధౌత=కడుగఁబడిన, గంధామోద=చందనపువాసనగలిగి, శీతల=చల్లనైన, స్తనములు=చన్నులు, పొందక=స్పృశించినటుల, కాఁగిల్లతోక = ఆలింగనములతోడ, బోరగిల్లి, నారికేళాసవపు=నారికేళమద్యమయమగు, తీపుటూరుపొలయక=తీపుగలనిట్టూర్పుపడలఁగను, వలిపె=సన్నమైన, ఒంటొలైతో=ఏకవస్త్రముతోను, ఉరస్థులులఁగూర్కు=అొమ్ములపైనిద్రించుచున్న, ప్రియలక=ఇష్టులగు స్వస్త్రీలను, వేకువక=వేకువ జాములయందు, తొడలు=ఊరువులను, ఎచ్చరించి=కదలించి, తఱిపివెన్నెలబయళ్ళక=పండువెన్నెలగల బయళ్లను, ఎలమిక = సంతోషముచేత, ధన్యులు=భాగ్యవంతులు, కలసిరి=రమించిరి. తఱిపివెన్నెల యనుపదమునకు లక్షణచేత బండువెన్నెల యనుసర్థము సిద్ధించును.

తా. వేడిమిగలిగియుండుటచేతఁ బగలెల్లను నడబావులయందు జలక్రీడలుసేసి తూఁడులసలెఁ బ్రకాశించుచున్న హస్తములఁ దమమోఁచేతులకెదురుగ మరలించి భుజములపైఁ జేతుల నుంచికొని ప్రాల్తాలి తడిబోవున ట్లార్పబడమి వాసించుచున్న కొప్పు

నందున్న కొత్తలగువిరవాదిమొగ్గలు వికసింపఁగా కడుగఁబడిన శ్రీగంధపువాసనగలిగి
చల్లనైన స్తనములు దాఁకుచుండునట్లాలింగనముతో బోరగిల్లి పొనముసేసిన నారికేళా
సనముచేతఁ దీపుగలనిట్టూర్పు వెడలఁగా సన్నమైన యొంటవస్త్రముతోఁ దమతొమ్మ
లపై నిద్రించుచున్న ప్రియురాండ్రను వేఁకువజాములయందుఁ దొడిలసంజ్ఞచేత తేపి
పండువెన్నెల బయళ్లను వారితో భాగ్యవంతు లగుపురుషులు రమించుచుండును.

చ. హృదయము లెప్పుడు న్నదియ? కే తటచౌ వెడకౌఁగిలింతలక

గదిరెడుమేలుకార్యములఁ • గల్గక మాటలయందె కల్గుచు

న్జదురులు వట్టిశైత్యములు • చాలఘనంబయి మండువేసవిక

బొదలఁగ నిల్చె దంపతులఁపొందు అనార్యులపొందుకై వడిక. 62

టీ. మండువేసవిక = గ్రీష్మమందు, దంపతులపొందులు = సతీపతుల సంపర్క-
ములు, అనార్యులపొందుకై వడిక = దుర్జనులకూటమినివలె, హృదయములు తొమ్మలు,
ఎప్పుడుక = ఎప్పటికిని, కదియకే = సోఁకకయే (ఉష్ణవస్తుచేత ననుట), తటచౌ = మెం
డైన, వెడకౌఁగిలింతలక = వెట్టికౌఁగిలింతలను, మనస్సంగములేక యని యర్థాంతరము.
గదిరెడు = ప్రాప్తమైన, మేలుకార్యములక = రత్నక్రియలయందు, కల్గక = లేక, మాటల
యందె = ఒకప్రయోజనములేక మాటలనేర్పునందే, కల్గు = కలుగుచున్నట్టి, న్జదురు
రులు = గొప్ప చాతుర్యములు, పెద్దఱచ్చలని యర్థాంతరము. వట్టిశైత్యములు = వట్టి
చల్లదనములు (క్రియలచేత లేవనుట), చాలఘనంబయి = మిగుల గొప్పయు, బొదలఁగ
= పొందునట్లుగా, నిల్చె = ఉండెను.

తా. గ్రీష్మమందు సతీపతుల సంపర్కములు దుర్జనులకూటమిలవలె నెప్పటి
కిని మనస్సంగములేక మెండైన వట్టికౌఁగిలింతలచేత ప్రాప్తమైన రత్నక్రియలయందు
లేక మాటలయందుఁ గల్గు చాతుర్యములచేతను చల్లదనముచేతను మిగుల గొప్ప
యై పొందునట్లుంబలె నుండెను.

ఉ. తీలగు కంఠువెంబడిన • తెమ్మెలు న్రవిదీప్తికల్కి పా

తాళముఁ బట్టుచుండఁ దమతావులు మ్రుచ్చిలఁ బట్టి యోషధీ

పాలున కొప్పగించె ననఁ • బై సురభిశ్వసనంబు నించెఁ గాం

తాలసవక్త్రసీమ విటు • లార్చు నుశీరపుఁదాళవృంతముల్. 63

టీ. విటులు = పల్లవులు, కాంతా...మక = కాంతా - శ్రీలయొక్క, ఆలస-
బడలినట్టి, వక్త్ర = ముఖముయొక్క, సీమక = ప్రదేశమునందు, అర్చు...ల్ = అర్చు-
విసరునట్టి, ఉశీరపుఁదాళవృంతముల్ = వట్టివేళ్లవిసనకట్టలు, తీలగు = బలహీనుడైనట్టి,
కంఠువెంబడిన = మన్మథునివెంటనే, తెమ్మెలుక = శీతవాయువును, గవిదీప్తికల్కి =
సూర్యప్రతాపమునకు వేఱచి, పాతాళముఁ బట్టుచుండక = పాతాళి లోనికి ముఁ దీగ

బోవుచుండఁగా, తమ తావులు = తమవాసనలను, మ్రుచ్చిలన్ = అపహరింపఁగా, పట్టి=పట్టుకొని, ఓషధీపాలునకున్ = చంద్రునికి, ఒప్పగించెననన్ = అప్పగించెనను నటుల, పైన్ = ముఖముమీఁద, సురభి = వాసించుచున్న, శ్వసనంబు = గాలిని, నించెన్ = నిండించెను.

తా. గ్రీష్మమందు బలహీనుడై బాతాశమునకు వెళ్లుచున్న మన్మథుని వెన్నంటి సూర్యదీప్తికి వెఱచి నలసపోవుచున్న వాయువులను, దమవాసనల దొంగిలికొని పోవుచున్నవని పట్టి తామోషధులు గనుకఁ దమకుఁ బ్రభువైన చంద్రునికి నొప్పగించెనో యనునటుల విటులు స్త్రీలముఖములయందలి చెమటాఱవినరెడు వట్టివేళ్లవిసన కఱ్ఱ లొప్పచుండెననియు, నప్పగించిన సురభిశ్వసనము మలయమారుతము. స్త్రీల ముఖములు చంద్రుఁడు. వాయువు దొంగ యనియును భావము.

చ. సమసి కథావశిష్టమగుఁచందనశైలసమీరణంబుఁ గృ
త్రిమగతి నింద్రజాలమునఁ దేదొడఁగె న్భువిఁ దాళవృంతజా
లము లది మాయయాటకుఁ దలంప దదీయమయూరపింఛికా
భ్రమణమె సాక్షిగాదె నగరంబున నట్టికడిందివేసవిన్. 64

టీ. సమసి = నష్టమై, కథా...బున్ - కథావశిష్టమగు = కథామాత్రమందు మిగులునట్టి, చందనశైలసమీరణంబున్ - చందనశైల = మలయపర్వతమునందలి, సమీరణంబున్ = మందమారుతమును, భువిన్ = భూమియందు, తాళ...బు - తాళ వృంత = విసనకఱ్ఱలయొక్క, జాలములు = సమూహములు, ఇంద్రజాలమునన్ = ఇంద్ర జాలవిద్యచేత, కృత్రిమగతిన్ = మాయచేతను, ని. 'వ్యజనం తాలవృంతకం, చక్రం జాతంచజాలక' మ్మనియు నమరము. తేదొడఁగెన్ = తెచ్చుట కారంభించెను, అది = ఆవాయువులఁ దెచ్చునది, మాయయాటకున్ = కపటమాటకు, తలంపఁగన్ = విచారింపఁగా, తదీయ...మె - తదీయ = ఆతాళవృంతసంబంధియైన, మయూరపింఛికా భ్రమణమె - మయూర = నెమలియొక్క, పింఛికా = పింఛముయొక్క, భ్రమణమె = తిరుగుటయే, నగరంబునన్ = పట్టణమునందు, అట్టి = అటువంటి, కడిందివేసవిన్ = కఠినమగుగ్రీష్మమందు, సాక్షిగాదె = గుఱుతుగాదా.

తా. మిగుల కఠినమగు గ్రీష్మమందు మలయమారుతము నష్టమైపోఁగా దానిని మాయతో గారడవిద్యచేత విసనకఱ్ఱలు దెచ్చెననియు, నది గారడమగుటకుఁ దాళ వృంతముల చుట్టును కొనలయందున్న నెమలిపింఛికయే సాక్షియనియు, దాఁ గను పింపకయుండి యిట్టివిద్యను జేసెననియును భావము. ఇంద్రజాలికునకు నెమలిపింఛము కౌపలయు ననుటకుఁ బ్రయోగము. శ్లో. 'భ్రామయన్ బర్హి బర్హాణి మోహయన్ జంతుసంతతిం, విస్తాపయన్ సభాః కశ్చి దాయయా వైంద్రజాలికః' అని.

తే. అట్టివేసవి బెడిదంపు • వెట్టకతన

హస్తము సెమర్ప సారెకు • లస్తకంబు

దుసికిలఁగఁగాదె సవరింప • వసముగాక

పుష్ప బాణునిచెఱకువి • ల్పుడమిఁ బడియె.

65

టీ. అట్టివేసవిఁ = అట్టిగ్రీష్మమందు, బెడిదంపువెట్టకతనఁ = కడినమకువెట్ట చేతను, హస్తము = పాణి, చెమర్పఁ = చెమటఁబోయఁగా, సారెకుఁ = పలుమాలును, లస్తకంబు = ధనుర్తద్యము, ని. 'లస్తకస్తుధనుర్తద్య'మ్మని నిఘంటువు. దుసికిలఁగఁగాదె = పిడికిటనుండక జాతిపోవఁగఁగదా, సవరింపఁ = చక్కఁజేయుటను, వసముగాక = వశముగాక, పుష్ప...ల్ = పుష్పబాణుని = మన్మథునియొక్క, చెఱకువిల్ = ఇటు ధనువు, పుడమిఁ = భూమియందు, పడియెఁ = పతనమాయెను.

తా. అనఁగా నది భూమియందుఁ జెఱకుపడెడుకొల మనుట.

మ. తరుణు ల్లియొట న్గుచంబు లునువం • దచ్చెత్తము దీములై

పెరరేపం జనుదెంచెఁగాక రవిదీప్తి గ్రంక పాతాళగ

హ్వరముం దూతినవాని నీయదుకుత్రాల్లా తెచ్చు నా దీర్ఘత

చ్చిరకృష్టింగనునట్టిశైత్య మలరించె న్నూతులం దత్తటిక. 66

టీ. తరుణులు = యువతులు, తల్లియొటఁ = నూతులందుఁ గట్టియున్న పెద్దయొర మీదను, గుచంబులునుపఁ = నీళ్లుజేయనప్పడు స్తనములానింపఁగా, దచ్చెత్తముల్ = తత్ = ఆకుచములయొక్క, శైత్యముల్ = చలువలు, దీములై = పొటిగువ్వలై, (పొటి గువ్వయనఁగా స్వజాతిపక్షుల నాకర్షించుటకుఁ బెంపఁబడినపక్షి. ఉదా. శైత్యమున కాకర్షకంబులై యనుట), పెరరేపం = ప్రేరేపింపఁగా, చనుదెంచెఁగాక = శైత్యము వచ్చెఁగాక, అట్లుగాకుండెనేని, రవిదీప్తిఁ = సూర్యప్రతాపముచేతను, గ్రంక = అఁగి, పాతాళగహ్వరముఁ = పాతాళబిలమును, ని. 'దేవఘాతబితగుహ, గహ్వర'మ్మని యమరము. దూతినవానిఁ = చొచ్చినయుదక శైత్యములను, ఈయదుకుత్రాల్లా = ఈ ముల్లువేసినత్రాడులా, తెచ్చుఁ = తేఁగలవు, నాఁ = అనఁగా, దీర్ఘ...ష్టిఁ = దీర్ఘ = పొడవైన, తత్ = ఆత్రాళ్లయొక్క, చిర = తడవైన, కృష్టిఁ = చేరుటచేతను, కనునట్టి శైత్యములు = పొందనట్టిచల్లదనములు, అత్తటికఁ = అగ్రీష్ణమున, నూతులందుఁ = చేదుడుబావులయందు, అలరించెఁ = సంతోషపెట్టెను.

తా. శ్లో. 'కూపోదకం నటచ్ఛాయా తాంబూలం తరుణీకుహా, శీతకాశేభవే దుష్ట ముష్టకాశేతు శీతల'మ్మను న్యాయముంబట్టి బావులయందు నీళ్లు చేడెడి తరుణుల యొక్క కుచములు తల్లియొటమోపఁగ నాకుచశైత్యములు పొటిగువ్వలై సూర్యకిరణ ములకు వెఱచి పాతాళము ధూలుకొనియున్న శైత్యమును రేపఁగాఁ జనుదెంచఁగాని

యీముళ్ళు వేసిన త్రాళ్లు తెచ్చునా యచనట్లు నూతులయందున్న నీళ్లచల్లడన మట్టి గ్రీష్మమునందు మిగుల సంతోషముపెట్టె నని తాత్పర్యము. నూతులలోనీళ్ళు పాతా శమునంటె ననిభావము.

మ. స్వ నిదానోగ్రనిదాఘవై ఖరిన యూఃష్మన్మల్లిక లామినీ
కనదానీలకచాగ్రపజ్జీ నెటియల్లాః బాపఁగాః బాటల
ల్లనతం దేనియసోనఁ గూర్చునది యాఃగా నాభియు నిర్విషం
బును దోఁబుట్టువులయ్యు వేర్పడ గుణంబు ల్లాపఁ గాఁ జూడమే.

టీ. స్వని ..న - స్వ=తమకు, నిదాన = కారణమైనట్టి, నిదాఘవై ఖరిన = వేసవివలెనే, మల్లికల్=మల్లెలు, ఊష్ణ=వేడిమిచేత, కామినీ...న్ - కామినీ= స్త్రీలయొక్క, కనత్=ఒప్పుచున్నట్టి, అనీల=సర్వమునల్లనైన, కచాగ్రపజ్జీ= తలవెండ్రుకలకొసలను, నెటియల్లా= పగిలి బద్దలగునట్లుగా, బాపఁగా= పాయఁజేయఁగా, బాటలల్= కలిగొట్టుపుష్పములు, 'పుష్పేక్షీ బేపిపాటలా' అని యమరము. ఘనత=అధికమగునట్లుగా, తేనియసోన= మధుస్రవముచేతను, కూర్చు=ఆక చాగ్ర పుబద్దలనుమరలఁగలియునట్లు చేయును, అదియాఁగా=ఒక ఋతువు నందుఁబుట్టినద్యవిధంబులగు పుష్పములకు విరుద్ధముగనుండు రెండుగుణము లెట్లుగల్గు ననఁగాయుక్తంబే, నాభియు=విషము, నిర్విషంబును=అమృతమును, దోఁబుట్టువులయ్యు= గుణంబులు=నైజగుణంబులను, వేర్పడ=వేరుపడునట్లు, చూపఁగా= అగపటుపఁగను, చూడమే=చూడలేదా (చూచితమనుట).

తా. గ్రీష్మమున మల్లెలు పొదిరిపువ్వులును మెండుగనుండుటవలన మల్లెలు ధరి యింపఁగా నవి విచ్చుటవలన స్త్రీలతలవెండ్రుకలు వదులుననియు పొదిరిపువ్వులధరి యింపఁగా నందున్న దేనెసోనచేత విచ్చియున్న కచాగ్రములు మరలఁ గదిసియుండునని యు దోఁబుట్టువులైనను భిన్నగుణంబులు గల్గియున్న విషామృతములంబలె మల్లెలు పొదిరిపువ్వులు నొకఋతువునందుఁ బుట్టినవైనను భిన్నగుణంబులను బ్రకాశింపఁ జేయుచుండెను.

శా. తారుణ్యాతిగచూతనూత్న ఫలయుః కైలాభిఘారస్వన
ద్ధారాధూపితశుష్యదంబుహృతమాత్స్యచ్ఛేదపాకోద్గతో
ద్ధారంపుంగన రార్చు భోగులకు సంధ్యావేళలం గేళికాం
తారాభ్యంతరవాలుకాస్థితహిమాంతర్నారికేళాంబువుల్. 68

టీ. కేళి...న్ - కేళికాంతార=శృంగారవనములయొక్క, ఆభ్యంతర=నడు మగున్న, వాలుకా=ఇసుకయందు, స్థిత=ఉంచఁబడిన, హిమాంతః=అంతశ్చీతముగల,

నారికేళాంబువుల్ = పెంకాయనీళ్లు, తారుణ్యా...రు-తారుణ్య-తరుణత్వమును, అ
తిగ = అతిక్రమించిన, చూత = చూమిడిచెట్లయొక్క, నూత్న ఫల = దోరపండ్లతోడను,
యుక్ = కూడినట్టి, తెల = నూ నెయొక్క, అభిఘార = తిరుగఁబోతచేతను, స్వనత్ =
ధ్వనించుచున్నట్టి, ధారా = అవిచ్ఛిన్నముగ, ధూపిత = పొగపఁబడినట్టి, శుశ్మత్ = శో
షించుచున్న, అంబు = ఉదకముగలప్రదేశమువలన, హృత = లేఁబడినట్టి, మాతస్య =
మత్స్యసంబంధియగు, ఛేద = శకలములయొక్క, పాక = జీర్ణకాలమందు, ఉద్ధత =
ఉద్ధృతముగ వెల్లివచ్చునట్టి, ఉద్ధారంబు = త్రేపులయొక్క, కనరు = కనరువాసనను,
భోగులకుఁ = భోగానుభవశాలుగకు, సంధ్యావేళలకుఁ = సంధ్యాకాలములందు,
ఆర్చుక = అణఁచును.

తా. అనఁగా నాగ్రీష్మకాలమందు భోగపరులయిన పురుషులు మామిడికాయ
లతో వండుచున్న నూనెవలన గమ్ముమనునట్లు దిరుగఁబోసినచేపలతో భోజనముఁజేసిన
త్రేపులు విడువఁగ నది కనరుగనుండును గాన నాకనరు మట్టుపడుటకుఁగా శృంగార
వనములయందలి యిసుకలో స్థాపించియుండుటవలన నతిగీతలమగు పెంకాయనీళ్లను
సంధ్యాకాలములయందుఁ ద్రాఁగుచుండురు.

క. గ్రామగ్రామంబున నొక

సామంతున కిడినచలువఁచప్పరములు * త

రైచ్చ మేదినిఁ గుంపటిలోఁ

దామరలుంబోలె నట్టితటి నొప్పారెన్.

69

టీ. గ్రామగ్రామంబునకుఁ = ఊరూరనున్న, ఒక సామంతునకుఁ = ఒక్కొక్క
దొరకుఁగా, ఇడిన = దట్టముగ వేసిన, చలువచప్పరములు = చలువపందిళ్లు, తరైచ్చ =
మెండై, (తనై యనుపాఠమందుఁ దనియఁజేయునవియై యనియర్థము.) అట్టితటికొ
= ఆవేసవియందు, మేదినికొ = పుడమియందు, కుంపటిలో = కుంపటిలోనున్న,
తామరలుంబోలె = కమలములవలెను, ఒప్పారెన్ = ఒప్పెను.

తా. ప్రతిగ్రామమునందుండెడి దొరలకుఁగా వేసిన యనేకములగు చలువ
పందిళ్లు మెండై యాగ్రీష్మకాలమందు ఘూమిలోఁ గుంపటియందుఁ దామరలు మొలి
చినరీతి నుండెను.

తే. తోటఁ బగ లుండి మల్లెలు * దుటిమి కావు

లమర మా పైన నిత్యుయం * త్రముల కొయ్యఁ

జేరుప్రజ వొల్చె భావివృష్టికిని గుడ్డు

తో మధురిమేచ్చ డిగునెఱచీమ లనఁగ.

70

టీ. తోట = తోటయందు, పగలుండి = పవలెల్లనుండి, మాపైన = ప్రా
ద్దుగుంకఁగా, మల్లెలునుటిమి = మల్లెపువ్వులు శిరంబునముడుచుకొని, కావులమర =
చంద్రకావినస్త్రములుధరియించి, ఇత్తుయంత్రములకు = చెఱకుగానిగెలసమీపము
నకు, ఒయ్యజేరు = మెల్లగఁబ్రవేశించుచున్న, ప్రజ = జనము, భావివృష్టికి = ముందు
గాఁగలవర్షమునకు, గ్రుడ్డుతో = గ్రుడ్డుమోచికొని, మధురిమేచ్ఛ = తీపుమీది
కొండుచేతను, డిగు = దిగివచ్చునట్టి, ఎఱచీమలనఁగ = రక్తపిపీలికలనునట్లు, పా
ల్చె = ఒప్పెను.

తా. పగలెల్లను దోటలలోనుండి యస్తమింపఁగ మల్లెపువ్వులను శిరంబుల
ధరియించుకొని చెఱకుగానిగెల సమీపములను మెల్లగఁజేరుచున్నప్రజలఁ జూడఁగా
ముందువర్షమునకు సూచకంబై గ్రుడ్డుతోఁగూడఁ దీపువస్తువులమీదియాశచేత దిగి
వచ్చుచున్నయెఱచీమలో యనునటుల నొప్పుచుండెను.

క. అప్పెనువేసవి విభవము

విష్వగఁ దన్నగరనికటఃవృషగిరి హరికిం

దెప్పతిరుణాళ్ళ రా ముద

మొప్ప న్బరదేశవిప్రుఁ డొక్కఁడు భక్తి.

71

టీ. అప్పెనువేసవి = అగ్రీష్మమందు, విభవము = వైభవము, విష్వగ =
విస్తరింపఁగాను, తన్న...కి = తన్నగర = అమధురయొక్క, నికట = సమీపమందలి,
వృషగిరిహరికి = అశఘురియందుండు సుందరబాహుస్వామికి, తెప్పతిరుణాళ్ళ =
ఉడుపోత్సవము, రా = రాఁగా, భక్తి = ప్రియభక్తిచేతను, ముదమొప్ప =
సంతసము పొల్చునటుల, ఒక్కఁడు = ఏకాకియైనట్టి, పరదేశవిప్రుఁడు = పరదేశమం
దలిబ్రాహ్మణుఁడు.

తా. సుగమము.

క. నేవించి పోవుతటి మధు

రావిభవముఁ జూడ వచ్చి శ్రాంతిమెయి న్న

పా వైఘనీటఁ గృతసం

ధ్యావిధి యై నృపపురోహితావాసమునన్.

72

టీ. నేవించి = భజించి, పోవుతటి = పోవునపుడు, మధురావిభవము = మధురా
పట్టణపుశృంగారమును, చూడవచ్చి = కన్గొనుటకువచ్చి, శ్రాంతిమెయిన్ = బడలిక
చేతను, మాపు = సాయంకాలమందు, ఆ వైఘనీట = ప్రసిద్ధంబగు నావైఘయను నదీ
తీర్థంబులందు, కృత...విధియై - కృత = చేయఁబడిన, సంధ్యావిధియై = సంధ్యా

నుష్ఠానముగలవాడై, నృపపురోహితావాసమునకొ = రాజపురోహితునిగృహముం జేరి యందు.

తా. ఆ విప్రుఁడు సుందరబాహుస్వామిని నేవించిపోవు సమయమున నా మధురాపురవైభవంబులఁ జూడ నిచ్చగలవాడై పచ్చి బడలి సాయంకాలముం దాప్రసిద్ధంబులగు వైఘయను నదీతీర్థంబులయందు సంధ్యానందనాద్యనుష్ఠానములం బరిసమాప్తి నొందించి రాజపురోహితునియొక్క యిల్లు సొచ్చి యని యభిప్రాయము.

సీ. పరిపక్వసురభిరంభాఫలంబులతోడ,
దలమెక్కు పనసపెండ్లొలలతోడ,
ఘృతపిండనిభకర్కరీఖండములతోడ,
బలుదెఱంగుల మావిపండ్లతోడ,
గోస్తనీమృదుగుళుచ్చస్తోమములతోడ,
గప్పుదేరిన వడపప్పుతోడ
సుమధురస్థూలదాడిమబీజములతోడ,
* తనరాగు రసదాడిగనెలతోడ

తే. బానకం బతిథుల కీడ్డఁ దానుఁ గ్రోలి
యర్చనాదత్తచందనఁ చర్చఁ చేలి
విరులు సిగఁ దాల్చి కర్పూరఁ వీటిజబురు
గొట్టుచు ద్విజుండు వెన్నెలఁబెట్టుగాయ.

73

టీ. పరి...తోడకొ - పరిపక్వ=క్రమముగఁబక్వమై, సురభి=పరిమళించుచున్న, రంభాఫలంబులతోడకొ = అరటిపండ్లతోడను, దలమెక్కు--బలిసియున్న, పనసపెండొలతోడకొ = పనసలొలలతోడను, ఘృత...తోడకొ-ఘృతపిండనిభ=నేతికరుడులవంటి, కర్కరీఖండములతోడకొ = దోసపండ్ల బ్రద్దలతోడను, ని. 'ఉర్వారుః కర్కరీశ్చ్రీయా' మ్మనియమరము. పలు...తోడకొ - పలుదెఱంగుల=ఆ నేకవిధములయిన, మావిపండ్లతోడకొ = మాతఫలంబులతోడను, గోస్తనీ...తోడకొ - గోస్తనీ=ద్రాక్షయొక్క, ని. 'మృద్వికౌగోస్తనీద్రాక్షా'యనియమరము. మృదు=కోమలంబులగు, గుళుచ్చ=గుత్తులయొక్క, స్తోమంబులతోడకొ = సమూహములతోడను, గప్పుదేరినవడపప్పుతోడకొ = పొట్టువదలినవడపప్పుతోడను, సుమధుర...తోడకొ - సుమధుర=మిక్కిలియుఁ దీపై, స్థూల=గొప్పలైయున్న, దాడిమబీజములతోడకొ = దానిమ్మగింజలతోడను, తన...తోడకొ - తనరారు=వడవేసి, (తను పారు అను పాసమునఁ దృప్తిగరములైన

* తనుపారు.

యనియర్థము.) రసదాడిగ నెలతోడఁ = రసదాడిచెఱకుగడలతుంటలతోను, పానకంబు = పానకమును, అతిథులకుఁ = అతిథులైన బ్రాహ్మణులకు, ఇడ్డఁ = ఆయింటి బ్రాహ్మణుండియ్యఁగా, తానును, త్రోలి = పుచ్చుకొని, అర్చ...న్ - అర్చనా = పూజాకాలమందు, దత్త = ఇయ్యఁబడిన, చందన = శ్రీగంధముయొక్క, చర్చఁ = పూతచేత, తేలి = తోఁగి, విరులు = పుష్పంబులు, సిగఁ = శిఖయందు, తాల్చి = ధరియించి, కర్పూరవీటి జబురుగొట్టుచుఁ = కర్పూరమతిశయించినవిడియముచే జబురుగొట్టుకొనుచు, వెన్నెల బెట్టుకొయఁ = నుంచి వెన్నెల గాయఁగా, ద్విజుఁడు = అపరదేశ బ్రాహ్మణుఁడు.

తా. పండిన యరఁటిపండ్లు బెద్దవిగానున్న పనసతొలలు దోసపండ్ల బ్రద్దలు ననేకవిధములైన మామిడిపండ్లు ద్రాక్షగుత్తులు తీపుగలదాడిమవిత్తులు పొడవైనచెఱకుతుంటలు వీనితో నాయింటి బ్రాహ్మణుం డతిథులకుఁ బానకంబిచ్చునెడఁ దానును బానముసేసి తొలుతనిచ్చియున్న చందన మలదిఁకొని పుష్పముల సిగయందు ధరియించి కర్పూరముక్తంబైన తాంబూలము వేయుచు నుంచి వెన్నెలయం దాపరదేశ బ్రాహ్మణుండుండఁగా.

తే. మాత్రసంచి తలాడగా • మార్గవేది

నొక్కఁ డార్యులు గీత లొం•డొకఁడు దా ను

భాషితంబులుగాఁ దోడి•బ్రాహ్మణౌఘ

ముబుసుపోకకుఁ జదువఁ బరున్న వేళ.

74

టీ. మాత్రసంచి = అసిమిసంచిని, తలాడగాఁ = తలగడబిల్లగాఁబెట్టుకొని, మార్గవేదిఁ = త్రోవయందున్న యరుఁగుమీఁదను, ఒక్కఁడు = ఒక బ్రాహ్మణుండు, ఆర్యులు = ఆర్యావృత్తములను, ఒండొకఁడు = మఱియొక్కఁడు, గీతలు = గీతలనుశ్లోకములను, తాఁ = తాను, సుభాషితంబులుగాఁ = నీతిశ్లోకంబులుగా, తోడిబ్రాహ్మణౌఘము = తనతోఁబరుండియున్న బ్రాహ్మణులు, ఉబుసుపోకకుఁ = ప్రొద్దుపుచ్చుకొనుటకు, చదువఁ = పఠింపఁగా, పరున్న వేళఁ = పండియున్న సమయమున.

తా. అసిమిసంచిఁ దలగడబిల్లం జేసికొని మార్గములో నున్న తిన్నెమీఁద నొకఁ డార్యావృత్తములు మఱియొకండు గీతలును, దాను నీతిశ్లోకములు నిట్లు తనతోఁగూడ నున్న బ్రాహ్మణులును ప్రొద్దుఁబుచ్చుకొనుటకుఁ బఠింపఁగాఁ బరుండియుండఁగా.

సీ. పన్నీటితోఁ గదం•బముఁజేసి పూసిన,

మృగనాభిపస రాచ•నగరు దెలువఁ

బాటలానిలము లా•ర్పఁగఁ దపారపుఁజుంగు,

లలరుఁ దావికి మూఁగు • సథుల జోఁప

గర్జడోలామా క్తికచ్చాయ లెగఁబ్రాఁకు,
 నురుహారదుచులఁ ద్రుస్తరికిఁ దన్న
 శశికాంతి చెంగావి • దసిలిమించిన కేలి,
 స్వర్ణత్సరువువాఁడివాలు మెఱయ
 తే. మెలఁత యడపముఁ దేఁ జరఁన్నేగు వనఁగ
 దలవరులు గొందఁ జొలసి ముందఱఁ జనంగ
 సర్థి రథ్యాంతరాంతఃపురాంతరమున
 భోగినీసంగతికి రాజు • పోవుచుండి.

75

టీ. పన్నీటితోఁక = పన్నీటితోడను, కదంబముఁజేసి = పరిమళద్రవ్యముల నన్ని
 టిఁగలిపి, పూసిన...స - పూసిన = అలఁదినట్టి, మృగనాభి = కస్తూరియొక్క, పస =
 మేలిమి, రాచనగరు = రాజగృహమును, తెలుపఁక = కనుపఱుపఁగా, (కస్తూరి రాజు
 లకుఁడక్కసామాన్యలకుఁజిక్కదనుట), పాటలానిలములు - పాటల = కలిగొట్టుపువ్వు
 లయొక్క, అనిలములు = గాడ్పులు, అర్పఁగఁక = విసరఁగా, తపోరపుఁజొంగులు =
 తలనుజుట్టియున్న వస్త్రపుఁజొంగులు, అలరుఁదావికిఁక = పుష్పవాసనలను, మూఁగు
 నళులఁక - మూఁగు = చుట్టుకొనునట్టి, ఆళులఁక = తుమ్మెదలను, పోఁపఁక = పోలఁగా,
 కర్ణ...లు - కర్ణ = శ్రోత్రములందు, డోలా = కదలుచున్న, మాక్తికః ముత్యములయొక్క,
 ఛాయలు = కొఁతులు, ఎగ...లఁక - ఎగఁబ్రాఁకు = పైకిగయునట్టి, గురు = అధి
 కమైన, హార = ముత్యాలదండలయొక్క, రుచులఁక = కొంతులను, త్రుస్తరికిఁక = వెను
 కకు, తన్నఁక = కాలఁద్రోయఁగా, శశి...లు - శశి = చంద్రునియొక్క, కాంతి =
 కాంతివంటి కాంతిగల, చెంగావిదసిలి = చెంగావిరుమాలు, మించిన = మీతిన, కేలి =
 చేతఁబట్టిన, స్వర్ణత్సరువు = బంగారుపరుఁజుగల, వాఁడివాలు = తీక్షణుఁడు, మెఱయఁక
 = ప్రకాశింపఁగా, మెలఁత = ఒకస్త్రీ, అడపముఁదేక = అడపంబుఁదేఁగా, చరన్నే
 రువు = నడగూడు మేరుపర్వతము, అనఁగఁక = అనునటుల, తలనరులు = తలారులు,
 కొందఱు = కొపుగానుండుకొందఱు, ఒలసి = కనిపెట్టి, ముందఱఁక = పురోభాగము
 నందు, చనఁగఁక = పోఁగా, అర్థిఁక = అసక్తిచేతను, రథ్యాంతరాంతఃపురాంతరమునఁక -
 రథ్యాంతర = మార్గమధ్యమందలి, అంతఃపురాంతరమునఁక = రండవయంతఃపురమునలె
 నున్నగృహమునందు, భోగినీసంగతికిఁక = భోగస్త్రీని భోగించుటకొఱకు, రాజు = పాం
 డ్యుఁడు, పోవుచుండి = వెళ్లుచుండి.

తా. సులభము.

చ. వినియె నెల ల్చతుర్ద్వయిని • వృష్టిదినాలికి రాత్రికై దివం
 బున జరకై వయస్సునను • బూని పరంబున కప్పు డుద్యమం

బనువుగఁ జేయఁగా వలయునంచుఁ బురోహితధర్మ మాత్మ గీ
లొక్కన నలవిప్రుఁ డాద్విజులలోన సుభాషితము న్బరింపఁగన్. 76

టీ. వృష్టిదినాలికిన్ = వర్షాకాలమైన నాలుగుమాసములకు, నెలలోచతుర్ద్వ
యిని = తక్కినయెనిమిది నెలయందును, రాత్రికిన్, దివంబున్ = పవటియందును, జర
క్తై = ముదిమిక్తై, వయస్సునను, పూని = ఆరంభించి, పరంబునకున్ = పరలోకమునకు,
ఇష్పడు = ఈశరీరమందే, ఉద్యమంబు = ప్రయత్నము, అనువుగన్ = లెస్సగా, చే
యఁగావలయున్ = చేయవలయును, అంచున్ = అనుచును, పురోహితధర్మము, పురః =
ముందటికి, హిత = తేమకరంచైన, ధర్మము = న్యాయము, అత్తై = బుద్ధియందు,
కీల్కొనన్ = నాటునట్లుగ, అలవిప్రుడు = అబ్రాహ్మణుడు, ద్విజులలోన్ = విప్రుల
లోపల, సుభాషితమున్ = నీతిప్రతిపాదకశ్లోకములను, పరింపన్ = చదువఁగా, విని
యెన్ = విన్నవాడాయెను.

తా. 'వర్షార్థమష్టప్రయతేతమాసాన్నిశార్థమర్థం నివసేయతేత, వార్ధక్యహే
తోర్వయసానవేన పరత్రహేతోరిహజన్తనాచ' అను శ్లోకార్థముచొప్పున వర్షాకా
లమైన నాలుగుమాసములకు వలయువస్తుసామగ్రులను మిగతయగు నెనిమిది మాసముల
యందును, రాత్రికిఁ బవటియందును, జరకు వయస్సునందును, పరలోకమునకు వర్త
మానశరీరమందును, చేయందగిన ప్రయత్నములను బాగుగాఁ జేయవలయు నని ముం
దటికి హితమగు న్యాయము మనంబున కంటునట్లుగా నాబ్రాహ్మణుండు విప్రుల నడు
మనుండి నీతిశ్లోకములఁ బరింపఁగా నప్పొండ్యరాజు వినియె నని యభిప్రాయము.

క. విని తద్గ్రంథార్థము నె

వ్వునమున నూహించి తెలిసి • మాన్పడి కడకుం

దనమోసమునకు భయపడి

జనపతి యటుచనక నిలిచి • సంతాపమునన్.

77

టీ. విని, తద్గ్రంథార్థమున్ = ఆశ్లోకములయభిప్రాయమును, నెవ్వునమునన్ =
నిండుమనస్సునందు, ఊహించి = ఆలోచించి, తెలిసి = ఎఱింగి, మాన్పడి = స్తబ్ధచిత్తుఁ
డై, కడకున్ = చినఱకు, తన = తనయొక్క, మోసమునకున్ = ప్రమాదమునకు, భయ
పడి = భీతిల్లి, జనపతి = రాజు, అటుచనక = భోగినీగృహమునకుఁబోక, సంతాపము
నన్ = పరితాపముచేత, నిలిచి, పైపద్యములోక్రియ.

ఉ. ఎక్కడిరాజ్యవై భవము • లెక్కడిభోగము లేటినంభ్రముం

బక్కట బుద్బుదప్రతిమఁమైనశరీరము నమ్మి మోక్షపుం

జక్కి గణింపకుంటి యుగఁసంధుల నిల్పియుఁ గాలుచేతిబల్

త్రొక్కుల నమ్మనుప్రభృతులు దుద రూపఱ కుండ నేర్చిరే. 78

టీ. ఎక్కడిరాజ్యవై భవములు = రాజ్య మేమిశాశ్వతము, ఎక్కడిభోగములు = తనభోగ మేమినిత్యము, ఏటిసంభ్రమంబు = ఎక్కడిసంతోషము, అక్కట = కట కట, బుద్బుదప్రతిపమైన = నీరుబుగ్గతోడఁ దుల్యంబైన, శరీరమునన్ని = దేహము నిత్యమనినన్ని, మోక్షపుంజక్కి = మోక్షమార్గమును, గణింపక = లయ్యఁపెట్టక, ఉంటి = ఉన్నవాడనైతిని. యుగసంధుల = ఒక్కొక్కయుగము ముగియునొకటను, నిల్చి యు = ఉండియును, కాలు...ల = కాలుచేయి = యమునిచేతనైన, ఒక్కొక్కొక్క = విశేషమగుతొక్కిళ్లచేత, అమృతప్రభృతులు = ప్రసిద్ధులైనమన్వాదులును, తుద = శరీరత్యాగకాలమందు, రూపఱక = రూపునష్టముగాకొండఁగ, ఉండనేర్చిరే = ఉండఁగలిగిరా.

తా. అవిప్రండు సెప్పిననీతిశ్లోకముల యభిప్రాయమును గ్రహించి మనం బున మిగులవిచారించి స్తబ్ధచిత్తుడై చివరకుఁ దనకుం గలిగెడు ప్రమాదమునకు భీతిల్లి యప్పొండ్యరాజు భోగినీగృహమునకుఁ బోక మార్గమందే నిలిచి పరితాపముచేత రాజ్య మేమి శాశ్వతము భోగ మేమి నిత్య మెక్కడి సంతోషము కటకటా నీరు బుగ్గతో సమానంబగు నీశరీరమును నన్ని మోక్షమార్గము విచారింపనైతి నొక్కొక్క యుగవత్సరములు భూమినిఁ బాలించినమన్వాదులు దమతమశరీరములను నిల్పఁగలిగి రా లేదుగదా యని విచారయుక్తుడై యుండె నని తాత్పర్యము.

క. ఉన్నట్ల యుండఁగా దరి

కి న్నరులను నావ చేర్చుక్రియ వెనఁ దాఁ బో

కున్నట్ల యుండి కాలం

బు న్నరులకు వయసుఁ బుచ్చి మోసముఁ దెచ్చు. 79

టీ. ఉన్నట్లయుండఁగా = ఉన్నదానింబలెనుండి, నావ = ఓడ, సూ. 'స్తోవావౌ రై నావో' యను సూత్రముచేత నౌశబ్దమున కీరూపంబునచ్చెను. దరికి = శరీరమునను, నరులను = మనుష్యులను, చేర్చుక్రియ = చేర్చులాగున, తా = తాను, వెనఁబోకు న్నట్లయుండి = వేగిరముజరిగిపోకున్నట్లుగానుండి, కాలంబు = కాలము, నరులకు = మనుష్యులకు, వయసుఁబుచ్చి = ఆయువుఁబోఁగొట్టి, సూ. 'సాంతాదపయః ప్రభృతే స్తోపోఽన్యే షాం చ' యనుసూత్రముచేత ద్విత్యాభావము, మోసముఁ దెచ్చు = భంగపాటు గలిగించును.

తా. నావ యొక్కఁగా నచటనే యున్నట్లు గనుపడుచు దరికి మనుష్యులఁ జేర్చురీతినిఁ గాలంబును నరులవయసు దెలియకుండునట్లుగఁ జేసి పోఁగొట్టి కడపటికి మోసముఁ దెచ్చు నని తాత్పర్యము.

చ. సగరు నలుం బురూరపుఁ ద్రిశంకుసుతు న్పురుకుత్సుఁ గార్తవీ
ర్య గయుఁ బృథుం భగీరథు సుహవోత్త్ర శిబిం భరతుం దిలీపుని
భృగుకులు యశావనాశ్వ శశిబిందు ననంగుని నంబరీషుఁ బూ
రుఁ గురుని రంతి రాఘవు మరుత్తునిఁ గాలము కోలుపుచ్చదే. 80

టీ. షట్చక్రవర్తు లగు సగరుని, నలుని, పురూరపుని, త్రిశంకుని సుతుఁడగు హరిశ్చంద్రుని, పురుకుత్సుని, కార్తవీర్యుని, మఱియు మహారాజులగు గయుని, పృథుని, భగీరథుని, సుహవోత్త్రుని, శిబిని, భరతుని, దిలీపుని, పరశురాముని, యశావనాశ్వని (అనఁగా మాంధాత), శశిబిందుని, అనంగుని, అంబరీషుని, పూరుని, కురుమహారాజును, రంతిదేవుని, రాముని, మరుత్తుని, అగు వీరలను కాలము కోలుపుచ్చదే = కాలము మోసపుచ్చలేదా.

తా. సుగమము. ఇచ్చట పేర్కొనఁబడిన మహారాజులు, పోడశమహారాజులును, మఱియునొక్కఁడునని తెలియునది.

క. కానఁ దటిచ్చల మగురా

జ్యానందము మరగి యింద్రియారాముఁడనై
పో నింతనుండి పరలో

కానందంబునకె యత్న మాపాదింతున్.

81

టీ. కానఁ=కావునను, తటిచ్చలమగు = మెఱుపువలె ననిత్యమైన, రాజ్యానందము=రాజ్యసుఖము, మరగి=తగిలి, ఇంద్రియారాముఁడనై = ఇంద్రియపరవశుఁడనై, పోఁ=పోవను, ఇంతనుండి=ఇదిమొదలు, పరలోకానందంబునకె=పరలోకసుఖమునకే, యత్నము=ప్రయత్నమును, అపాదింతుఁ=ఁనరింతును.

తా. కాలము చక్రవర్తులు మొదలగువారినింగూడ మోసపుచ్చినది. కావున మెఱుపువలె నతిచంచలంబగు రాజ్యానంద మపేక్షించి ఇంద్రియపరవశుఁడనై యుండక యిదిమొదలు పరలోకసుఖమునకు వలయుప్రయత్న మొనరించెదను.

క. వర్గత్రయపరత ముహూ

స్వర్గత్కౌమధ్యమాధ్వజాంఘాలికతా
దుర్గతియు నొల్ల మఱి యప

వర్గదుఁ డే వే ల్పెటింగి వాని భజింతున్.

82

టీ. వర్గత్రయపరతఁ=ధర్మార్థకామాసక్తిచేత, ముహూః=పలుమాఱును, స్వర్గ...యున్ - స్వర్గ=త్రివిష్టపముయొక్క, త్కౌ=భూమియొక్క, మధ్యమ=మధ్యప్రదేశమందలి, అధ్వ=మార్గమునందు, జాంఘాలికతా=సత్వరగమనమనియెడు, దుర్గతిఁ=

నరకమును, 'నిరయోమర్గతీశ్రీయా' మ్మనియమరుఁడు. ఒల్లక = ఇష్టపడను, మఱి = మఱియేమనఁగా, అపవర్గదుఁడు = మోక్షము నిచ్చువాఁడు, ఏవేల్పు = ఏదైనమో, ఎఱింగి = తెలిసి, వానికొక = అదైనమును, భజింతుకొక = సేవింతును.

తా. ధర్మార్థకౌమంబు అనియెడి పురుషార్థత్రయాసక్తిచేతఁ బలుమాఱు స్వర్గము నుండి భూమికి భూమినుండి స్వర్గమునకును బోవుచుండు మార్గమునందు సత్వరగమన మను నరకమొల్లను. మఱి యేమన నపవర్గప్రమం డగునట్టివాఁ డెన్వఁడో వాని నెఱింగి సేవించుచున్నాఁడను.

క. అని తలఁచి మెచ్చి యవ్వి

పునకు స్వీటీకరండమున ముద్రిత మై

యునిచినయొకముడు పార

క్షునిచే నిప్పించి నగరుఁసొచ్చి నిశి చనకొ.

83

టీ. అని తలఁచి = అట్లని యూహించి, మెచ్చి = తన కిట్టి జ్ఞానముఁ గలుగఁజేసి నందులకై సంతసిల్లి, అవ్విపునకుకొక = అబ్రాహ్మణునికి, వీటీకరండమునకొక = నక్కలా కుల బరణియందు, 'గడుఁకరణ్డోలగుడో వరణ్డశ్చకిణోఘుణః' యని పుంలింగ శేషమునం దమరుఁడు. ముద్రితమై = ముద్రింపఁబడి, ఉనిచిన = ఉంచఁబడియున్న, ఒక ముడుపు = వరాలముల్లెయొకటి, ఆరక్షునిచేకొక = అముల్లెపాలించువానిచేతకొక, ఇప్పించి, నగరు = రాజగృహమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి, నిశి = రాత్రి, చనకొక = వెళ్లఁగా.

తా. అప్పాండ్యరాజు పూర్వోక్తప్రకారంబుగ నూహించి తన కిట్టి జ్ఞానముఁ గలుగఁజేసిన యవ్విపువిషయమై యానందమొంది యతనికిఁ దాంబూలకరండంబున ముద్రింపఁబడి యుంచున్న వరాలముడు పొకటి యాధనరక్షునిచేత నిప్పించి తాను నగరు ప్రవేశించి తెల్లవాటిన పిమ్మట.

క. కొలువై బహుసమయంబుల

మెలఁగెడు కోవిదులఁ జూచి • మీమీశాస్త్రం

బులలో నెవ్వఁడు మోక్షం

బెలయించునొ చూచి నిశ్చయింపుఁ డటంచుకొ.

84

టీ. కొలువై = ఆస్థానమందుఁగూర్చుండి, బహు...లకొక = బహు = అనేకవిధం బులగు, సమయంబులకొక = సిద్ధాంతములయందు, ని. 'సమయా శృపగాచార కాల సిద్ధాంతసంవిద' యని నిఘంటువు. మెలఁగెడుకోవిదులకొక = మెలఁగెడు = సమర్థులైన, కోవిదులకొక = పండితులను, చూచి = వీక్షించి, మీమీశాస్త్రంబులలోకొక, ఎవ్వఁడు, మోక్షంబు = అపవర్గమును, ఎలయించునో = పొందించునో, చూచి నిశ్చయింపుఁడు = పరిశీలనఁజేసి నిర్ణయింపుఁడు, అటంచుకొక = అలాగని, పైపద్యములో క్రియ.

తే. వాద మొనరించి గెలిచి తత్త్వంబు దెలుపు
వాని కని బీరపువ్వులఁ బోని టంక
సాలవాటులు నించి యాస్థానిఁ గట్టఁ
గాలసర్పముగతి వ్రేలుఁజాలెఁ జూచి.

85

టీ. వాద మొనరించి = ప్రసంగము సేసి, గెలిచి = జయమునొంది, తత్త్వంబుఁ దెలుపువానికని = ఇదియ సత్యం బని కనుపఱుచువానికనుచు, బీర...లు = బీరపువ్వులఁ బోని = బీరపువ్వులవంటి, టంక సాలవాటులు = కొత్తముద్రలు వేసినమాడలను, నించి = నిండఁబోసి, ఆస్థానిక = సభయందు, ని. 'ఆస్థానీ క్షీ బమాస్థాన' మ్మనియమరము. కట్టక = కట్టఁగా, కాలసర్పముగతిక = కృష్ణసర్పమువలె, వ్రేలుజాలెక = వ్రేలాడుచున్న జాలెను, చూచి = వీక్షించి.

తా. ఆస్థానమం డాపాండ్యరాజు గూర్చుండి యున్నవాఁడై యనేకశాస్త్ర సిద్ధాంతములు దెలిసికొనియున్న పండితోత్తముల రావించి వారినింజూచి మీమీశాస్త్రములయందుఁ జక్కఁగా విచారించి మోక్షప్రదుం డైనదేవుఁ డెవ్వఁడో యెఱింగింప వలయు ననుచు బ్రసంగ మొనరించి గెలిచి తత్త్వముం దెలిపినవానికి నిప్పించెద నని మాడలచే నింపఁబడిన జాలెను దెప్పించి సభయందుఁ గట్టింప నావరాలజాలెను జూచి యప్పండితులు.

క. హరు నొకఁ డన నుమ నొకఁ డన

హరి నొకఁ డన శిఖి నొకఁ డన • నర్కు నొకఁ డనక

గరిముఖు నొకఁ డన రజనీ

శ్వరు నొకఁ డన నజు నొకఁ డన • వా దైనతటిక.

86

టీ. ఒకఁడు = ఒకవిద్వాంసుఁడు, హరుననక = శివుఁడు మోక్షప్రదుఁడనఁగా, ఒకఁడు = మఱియొకఁడు, ఉమననక = శక్తి మోక్షప్రదాత్రయనఁగా, ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, హరిక = ఇంద్రుని, ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, శిఖిక = అగ్నిని, ఒకఁడు = ఇంకొకఁడు, అర్కుక = సూర్యుని, ఒకఁడు, కరిముఖుక = విఘ్నేశ్వరుని, ఒకఁడు, అజుక = బ్రహ్మను, (వీరలు మోక్షప్రదాతలని) వాడు = ప్రసంగము, ఐనతటిక = ఐనసమయమందు.

తా. సుగమము.

తే. విల్లిపుత్తూరులో నల్ల విష్ణుచిత్తుఁ

డతులతులసీసుగంధమాఽల్యమును మూల

మంత్రమున నక్కు సేర్చుచో * మన్ననా రు
దారమధురోక్తి * నిట్లని * యానతిచ్చె.

87

టీ. విల్లిపుత్తూరిలోక్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరియందు, అల్లవిష్ణుచిత్తుడు = ఆవిష్ణు
చిత్తుండు, అతుల...ను - అతుల = శ్రేష్ఠమైన, తులనీ = తులని చేతను, సుగంధ = పరిమ
ళించుచున్న, మాల్యమును = పుష్పమాలికను, మూలమంత్రమునన్ = శ్రీమదస్తోత్రమును
మహామంత్రముచేత, అక్కు సేర్చుచో = వక్షస్థలమందు సమర్పించునపుడు, మన్న
నారు = మన్నారుస్వామి, ఉదార = గంభీరమైన, మధురోక్తి = తియ్యనిమాటలచేత,
ఇట్లని = ఇవ్వధముగ, అనతిచ్చెన్ = సెలవిచ్చెను.

తా. శ్రీవిల్లిపుత్తూరులోనున్న యావిష్ణుచిత్తుండు త్తమంబగు తులనీదళము
లచేఁ బరిమళించుచున్న వనమాలిక నస్తోత్రమును మహామంత్రంబగు మూలమంత్రమును
జపించుచు వక్షస్థలంబున సమర్పింపంగ నాసమయంబున మన్నారుస్వామి గంభీర
మైన తియ్యనిమాటలచేత నిట్లని యానతిచ్చెను.

ఉ. నేడు మహామతీ మధురనీవు రయంబునఁ బొచ్చి యందుఁ బాం
డీడు దివాణము న్నెఱయ * † నించినఁ బ్రేలెడుదుర్మదాంధులన్
బోడిమి మాన్పి మన్మహిమముం బ్రకటించి హరింపు శుల్కమున్
వాడును రోసినాఁ డిహము * వైష్ణవుఁగా నొనరింపు ‡ సత్కృపన్.

టీ. మహామతీ = మహాజ్ఞానముగల విష్ణుచిత్తుఁడా, నేడు = ఈప్రసాదు, ఈవు =
నీవు, మధురన్ = మధురాపురమును, పొచ్చి = ప్రవేశించి, అందు = ఆమధురయందు,
పాండీడు = పాండ్యరాజు (ఇది దేశోక్తి), దివాణమున్ = అస్థానమును, నెఱయన్ =
నిండునట్లుగా, నించినన్ = నింపఁగా, ప్రేలెడు = నానావిధములుగఁ బలుకుచున్న,
దుర్మదాంధులన్ = దుర్మదముచేత నంధులైనవాండ్రను, బోడిమిమాన్పి = గర్వ
మణించి, మన్మహిమన్ = నాయొక్క మాహాత్మ్యమును, ప్రకటించి = ప్రసీద్ధియునర్చి,
శుల్కమున్ = విద్యాశుల్కమును, హరింపు = గ్రహింపుమా, వాడును = అపాండ్యుఁ
డును, ఇహము = ఈలోకమును, రోసినాడు = అసహ్యపడినాడు, సత్కృపన్ =
దయచేత, వైష్ణవుఁగాన్ = విష్ణుభక్తునిగా, ఒనరింపుము = చేయుము.

తా. మహాబుద్ధిశాలివగు విష్ణుచిత్తుఁడా యని స్వామివారు సంబోధించి నేటి
దినమున నతివేగముతో మధుర కేతించి యందున్న పాండ్యరాజు దివాణము నిండఁ
గూర్చుండి నానావిధములుగ బలుకుచున్న దుర్మదాంధులయొక్క కైపు మాన్పి నా
మహిమలను కొంతఁ దెలిపి విద్యాశుల్కమును గ్రహించి యీలోకమును రోసియున్న

* సవ్యధ. † జూచి. ‡ సత్కృపన్.

పాండునిం గృహచేత వైష్ణవం గావింపు మని మన్నారస్వామి విష్ణుచిత్తునితో నెల విచ్చెను.

తే. అనిన వడవడవడఁకి సాష్టాంగమెఱఁగి
సమ్మదాశ్రులు పులకలు • ముమ్మరముగ
వినయవినమితగాత్రుడై • విప్రవరుఁడు
వెన్నునకు భక్తి నిట్లని • విన్నవించె.

89

టీ. అనినన్ = అనఁగా, విష్ణుచిత్తుండు, వడవడవడఁకి = మిక్కిలికంపించి, సాష్టాంగమెఱఁగి = సాష్టాంగప్రణామముఁజేసి, సమ్మదాశ్రులు = ఆనందాశ్రులు, పులకలు = పులకాంకురములు, ముమ్మరముగన్ = అతిశయింపఁగా, వినయవినమితగాత్రుడై = వినయముచేత ఎంపఁబడినదేహము గలవాడై, విప్రవరుఁడు = బ్రాహ్మణోత్తముండగు విష్ణుచిత్తుఁడు, వెన్నునకున్ = విష్ణునకు, భక్తిన్ = భక్తిచేతను, ఇట్లని = ఈవిధముగా, విన్నవించెన్ = విన్నపము సేసెను.

తా. మన్నారస్వామి యారీతి నాజ్ఞాపింపఁగా భయమునొంది విష్ణుచిత్తుండు సాష్టాంగనమస్కారముం జేసి యానందబాష్పములుఁ బులకాంకురములును విస్తరిల్లఁగా వినయముచేత నత్రుడై విష్ణునకు వక్ష్యమాణక్రమంబుగా భక్తిచేత విన్నవించెను.

శా. స్వామీ నన్ను నితఃపురాపఠితశాస్త్రగ్రంథజాత్యంధు నా
రామత్నాఖననక్రియాఖరఖనిత్రగ్రాహితోద్యత్కిణ
స్తోమాన్నిగ్ధకరు నభవద్భవనదాసు న్వాదిఁ గాఁ బంపుచో
భూమీభృత్సభ నోట మైన నయశంబు నీకు రాకుండునే. 90

టీ. స్వామీ = రక్షకుఁడా, ఇతః...ధున్ - ఇతఃపురా = ఇంతకు మున్ను, అపఠిత = చదువంబడని, శాస్త్రగ్రంథ = శాస్త్రగ్రంథములయందు, జాత్యంధున్ = పుట్టు గ్రుడ్డివాడ నైనట్టియు, ఆరామ...రున్ - ఆరామ = ఉద్యానవనముయొక్క, త్నా = భూమియొక్క, ఖననక్రియా = త్రవ్వటకొఱకు, ఖర = తీక్షణమైన, ఖనిత్ర = గుద్దలియొక్క, గ్రాహిత = గ్రహించుటచేత, ఉద్యత్ = ఏర్పడిన, కిణస్తోమ = కాయల సమాహముచేతను, అన్నిగ్ధ = బిరుసైన, కరున్ = హస్తములు గలయట్టియు, భవ...సున్ - భవత్ = మీయొక్క, భవనదాసున్ = గృహసేవకుడైనట్టి, నన్నున్ = ఇట్టినన్ను, వాదిఁగాన్ = ప్రసంగించువానిఁగాఁజేసి, పంపుచోన్ = అనిపినయపుడు, భూమీభృత్సభన్ = ఆపాండ్యరాజుయొక్కసభయందు, ఓటమైనన్ = ఓటమియైనను, అయశంబున్ = అపకీర్తి, మీకురాకుండునే = మీకు వచ్చునుగదా.

తా. ఇంతకుమున్ను శాస్త్రముం జనువక జ్ఞానమునందుఁ బుట్టుగుడ్డినైనట్టియు, పూలతోఁట నేలఁ ద్రవ్వటకుఁ గా గుద్దలిం బట్టుటచేతఁ గాయలు గాచి బిరుసైన హస్తములు గలయట్టియు, మీఁకోవెలకు దాసుఁడనైనట్టి నన్ను వాదమున కనిపితిరేని యారాజసభయందు గెల్పు లేక యోటము నచ్చినయెడల దేవరకే యపకీర్తి వచ్చును గదా యని విష్ణుచిత్తుండు విన్నవించెను.

మ. గృహసమ్మార్జనమో జలాహరణమో • శృంగారపల్యంకికా
వహనంబో వనమాలికాకరణమో • వాల్లభ్యలభ్యధ్వజ
గ్రహణంబో వ్యజనాతపత్రధృతియో • * ప్రాగ్గీపికారోపమో
నృహరీ వాదము లేల లేరె యితరు • నీలీలకుం బాత్రముల్. 91

టీ. నృహరీ=నృసింహ స్వామీ, గృహసమ్మార్జనమో=మీ ఁకోవెలయందుఁ బరిమార్జనముఁజేయుటో, జలాహరణమో=తీర్థంబుఁదెచ్చుటో, శృంగార పల్యంకికా వహనంబో=విలాసార్థము దేవరవా రారోహణముఁజేసిన పల్లకిమోచుటయో, వనమాలికాకరణమో=తులసిదండలుగట్టి సచుర్పించుటయో, వాల్ల...బో - వాల్లభ్య = ప్రభుత్వమునకు, లభ్య = పొందఁదగిన, ధ్వజగ్రహణంబో = తెక్కిములు మోచుటయో, వ్యజనాతపత్రధృతియో = విసనకట్టి గొడుగు వీనిం బట్టుటయో, ప్రాగ్=ముందటను, దీపికారోపమో = దీపముఁబెట్టుటయో, వాదములేల=వేటెవాదులేల, ఇతరుల్=అన్యులు, నీలీలకుం = నీవిలాసమునకు, పాత్రముల్=తగినవాని, లేరే=లేరా, ఉన్నారనుట. 'కృచిద్ధర్మవిశేషేతు క్షీ బేప్యభయరూపతా' యను సధర్వణోక్తి చేతఁ బాత్రములని యమహద్రూపము.

తా. సుగమము.

తే. అనినఁ దద్భక్తి కెదమెచ్చి • యచ్యుతుండు
మొలకనగవొప్ప శ్రీదేవిమోము సూచి
వా దితనిచేత గెలిపింతు • నాదుమహిమ
యువిద కను మని ప్రాభవం • బొప్పఁ బలికె. 92

టీ. అనినక=అనఁగా, తద్భక్తికిక=అనిష్ఠుచిత్తునిభక్తికి, ఎద మెచ్చి=మనంబున మెచ్చి, అచ్యుతుండు=శ్రీహరి, మొలకనగవొప్ప = చిటునన్వంకురింపఁగా, శ్రీదేవి మోముసూచి=లక్ష్మీముఖమువీక్షించి, వాను=వాదము, ఇతనిచేత గెలిపింతుక=అనా ఘ్రాతశాస్త్రగంధుడైన యీవిష్ణుచిత్తునిచేతనే గెలిపింతును. నాదుమహిమ=నా

* ప్రాగ్గీపికారోపమో.

సామర్థ్యమును, ఉవిద=ఓయువతీ, కనుమని=చూడుమని, ప్రసాభవము=ప్రభుత్వము, ఒప్పన్=పొల్పుగునట్లుగా, పల్కెన్=మఱియు నొక్కవాక్య మానతిచ్చెను.

తా. ఇట్లనఁగా నావిష్ణుచిత్తునిభక్తికి మెచ్చి మన్నారస్వామి చిఱునవ్వు వెడలుచుండ శ్రీదేవిముఖము చూచి యితనిచేతనే వాదము గెలిపించెద నాసామర్థ్యముం జూడుమని ప్రభుత్వ మొప్పునటుల మఱియొకవాక్య మానతిచ్చెను.

క. నీయిచ్చయె మిన్నక పో

వోయి మునిప్రవర నిన్ను • మెప్పింతును భూ

నాయకసభ నిందులకై

నీయత్నము వలవ దవల • నే నున్నాఁడన్.

93

టీ. మునిప్రవర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా, నీయిచ్చయె=నీయిష్టమా, మిన్నక=ఊరక, పోవోయి=చనుము, భూనాయక=పాంధ్యునిసభయందు, నిన్నున్=నిన్ను, మెప్పింతున్ = సభ్యులు శ్లాఘించునట్లు చేయుదును, ఇందులకై = ఈకార్యమునకై, నీయత్నము = నీప్రయత్నము, వలవదు = అక్కఱలేదు, అవలన్=అవలనడుచుకార్య విషయమై, నే నున్నాఁడను.

తా. మునిశ్రేష్ఠుఁడ వగు నోయి విష్ణుచిత్తుఁడా, నీయిష్టప్రకారమా, ఊరక వెళ్లు మప్పాండ్యరాజుయొక్క సభయందు నీకు మెప్పు గలుగఁ జేసెద నిందులకై నీ వేమియుం జేయవల దచ్చటి కార్యముల నెఱవేర్చుటకై నేనున్నాఁడ నని స్వామి యానతిచ్చెను.

ఆ. అనిన మాటు వలుక • నలికి యయ్యాళువా

రియ్యకొనియెఁ బోవ • నింతలోనఁ

బద్ధనయనుఁ డతనిపయనంబుఁ దూగింపు

మనుచు నంబితోడ • నానతిచ్చె.

94

టీ. అనినన్=అనఁగా, మాటువలుకన్=ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు, అలికి=వెఱచి, అయ్యాళువారు = అప్పెరియాళ్వారు, పోవన్=స్వామిసన్నిధినుండియాజ్ఞ వహించి వెళ్ళుటకు, ఇయ్యకొనియెన్=సమ్మతించెను, అంతలోనన్ = అసమయమున, పద్ధనయనుఁడు = మన్నారస్వామి, అతనిపయనంబు = ఆవిష్ణుచిత్తుని ప్రయాణమును, తూగింపుము=సాగింపుము, అనుచున్=ఇట్లనుచు, నంబితోడన్=అర్చకునితో, ఆనతిచ్చెన్=అజ్ఞాపించెను.

తా. సుగమము.

క. ఆనతిఁబడి శ్రీభండా

రాన న్నంబడమునందు • ప్రాయందలమున్

స్థానికుఁ డొసంగి పనుపం

గా నానతిఁ బడిన నిమితకాండ్రు వహింపన్.

95

టీ. ఆనతిఁబడి=స్వామియాజ్ఞ నుపొంది, స్థానికుఁడు = పొరుపత్తి, శ్రీభండా
రానన్=ఉగ్రాణమునుండి, సంబడము=బత్తెపుసంబళము, తన...మున్ - తనదు=తన
సంబంధియైన, ప్రాయందలమున్=పురాతనమైన యందలమును, ఒసంగి = ఇచ్చి,
పనుపన్=అనుపఁగా, ఆనతిఁబడిన=సెలవువెంటనే, నిమితకాండ్రు=మోతకాండ్రు,
వహింపన్=మోయఁగా.

తా. ఆకోవెలపొరుపత్తి స్వామి యానతిచ్చినతెఱంగున నుగ్రాణమునుండి
బత్తెపుసంబళము దీసియిచ్చి పురాతనమగు నందలము నొసఁగి పంపఁగా సెలవొందిన
మోతకాండ్రు మోయుచుండఁగా.

క. లావు గలయట్టిగుఱ్ఱపుఁ

జావడములమీఁద మాత్రసంచులు దూలన్

క్రేవల నేకాంగులు రా

వేవిధముల నరిసె లవనివిభునకుఁ గొనుచున్.

96

టీ. లావు...మీఁదన్ - లావుగలయట్టి=బలిసియున్నట్టి, గుఱ్ఱపుఁజావడము
లమీఁదన్=గుఱ్ఱపుఁదట్టువులమీఁద, మాత్రసంచులు=అసిమిసంచులు, దూలన్=
వ్రేలాడుచుండఁగా, ఏకాంగులు=కోవెలయధికారులగు నేకాంగులు, (ఏకాంగులనఁ
గా బుత్తమిత్తకశత్రాదులం బరిత్యజించి భగవత్కైంకర్యమే పరమప్రయోజనమని
కావివస్తుములు గట్టుకొని భగవత్కైంకర్యార్థము శరీరమును బ్రాణము నర్థమును
త్యజముగాఁ జూచు విరక్తులు.) క్రేవలన్=ఇరుప్రక్కల, రాన్=రాఁగా, వేవిధ
ములనరిసెలు=అనేకవిధములుగాఁ జేయంబడిన యతిరసములు, అవనివిభునకున్ =
భూపతికి, కొనుచున్=పట్టించికొని.

తా. మిగుల బలిసియున్న గుఱ్ఱపుఁదట్టువులమీఁద నసిమిసంచులు వ్రేలాడు
చుండఁగా గోవెల యధికారు లుభయపార్శ్వంబులఁ జనుదేర ననేకప్రకారంబు
లగు భగవత్ప్రసాదంబులయిన యతిరసంబులు రాజునకిచ్చుటకుఁగాఁ బట్టించికొని.

సీ. భక్తిఁ ద్రోవకు సాధ్యి • బరికరంబులు వెట్టి,

కట్టిన పొరివిశంఘాయ గములు

నెసటిపోతలు గాఁగ • నేర్చి నించినచిరం,

తనపుశాలిక్షేమతండులములు

వడిఁబెట్టి లో జీర • గుడము సాఁబౌ లూన్పుఁ,
జెలఁగు సంబారంపుఁజింతపండు

పెల్లులోహండికావిశ్ల కొమ్ములవేలు,
గిడ్డిమొత్తము నేతిలడ్డిగలును

తే. పెరుగువడియంబులును బచ్చివరుగు బేడ
లురుతరాచ్యుతపూజోపకరణపేటి
కలును చాత్తిన చాత్తనికులము బలసి
విధినిషేధము లెఱిగితే • మధుర కరిగె.

97

టీ. సాధ్య=అవిష్ణుచిత్తునిభార్య, భక్తి=భక్తిచేతను, త్రోవకు=మార్గము
నకు, పరికరంబులువెట్టి=పరికరంబులునిచి, కట్టిన=మూటఁగట్టిన, పారివిశంగాయగ
ములు=పారివిశంగాయలపణ్యారములును, ఎసటిపోతలుగాఁగ=ఆతీరుననే వండు
కొనఁదగినవై యిసుక లేకుండునట్లుగా, ఏర్పి=ఏటి, నించిన=నిండించిన, చిరంతనపు=
ప్రాతలైన, శాలిక్షేమతండులములు, లో=లోపల, వడిఁబెట్టి=శోధించి (నలు
సులు లేకుండునట్లేరుట), జీర=జీలకఱ్ఱను, గుడము=బెల్లమును, సాఁబాలు=సరివా
టుగా, ఊన్పు=ఉంచఁగా, చెలఁగు=ఒప్పుచున్న, సంబారంపుఁజింతపండు,
పెల్లు...ల=పెల్లు=మెండైన, లోహండికావిశ్ల=లోపలహండిలుగలకావిశ్లయొ
క్క, కొమ్ముల=అగ్రములందు, వేలు...ము - వేలు=వేలాడుచున్నట్టి, గిడ్డి...
ను - గిడ్డిమొత్తము=ఆవులసంబంధియైన, నేతిలడ్డిగలును = నెయ్యిపోసిన లడ్డిగలును
(లడ్డిగలనఁగా మూఁతికూచిగనుండుపిడతలు), పెరుగువడియంబులును, పచ్చివరుగు=
వేయింపనివరుగులు, బేడలు = ఒలుపుపప్పు, ఉరు...టి - ఉరుతర = గొప్పలైన,
అచ్యుత=శ్రీవిష్ణునియొక్క, పూజోపకరణపేటికలును=అర్చనోపయోగివస్తుపూరితము
లగు పెట్టెలును, చాత్తిన=శ్రీవైష్ణవులయొక్కయు, చాత్తని = చాత్తాదులయొక్క,
కులము=సమూహము (చాత్తినవారనఁగా ద్రావిడప్రబంధమధికరించియు భగవత్సన్నిధి
యందు సమర్పితముఁజేసిన బ్రాహ్మణోత్తములైన శ్రీవైష్ణవులు, చాత్తనివారనఁగా
ద్రావిడప్రబంధ మధికరించియు భగవత్సన్నిధియందు సమర్పితముఁజేయ నధికారముచా
లని యితరవర్ణవైష్ణవులు.) విధినిషేధములెఱిగితే=ఎవ్వరెవ్వ రేమేమియుంచెచ్చుట
కర్హులో వార లాయావస్తువుల దెచ్చుచుండఁగా, అవిష్ణుచిత్తుఁడు, మధురకరిగె=
మధురాపురంబునకుఁ జనెను.

తా. ఆపెరియాశ్వారుయొక్కభార్య పతివ్రతాశిరోమణి యగుటంజేసి మిగుల
భక్తితోఁగూడినదై యతనిత్రోవకుఁ బరికరంబు లుంచి మూటఁగట్టినపారివిశంగాయలు

మిక్కిలియు పరిశోధింపఁబడిన క్షేమతండులములు, సంబాఠంపుఁజింతపండు, హండి
కావిళ్లకొనలయందు వ్రేలాడుచుండెడి యావునేతిచే నింపఁబడిన కూచిమూఁతిపిడత
లును పెరుఁగు వడియంబులు వరుగులు చాయపప్పు శ్రీవిష్ణుపూజోపయోగిపరికరణబృం
దపూరితంబులగు పేటికలును వీని శ్రీవైష్ణవులు చాత్రాదులు స్వస్వయోగ్యతానురూపం
బుగ వెంట చెచ్చుచుండ నావిష్ణుచిత్తుండు మధురానగరమునకు వెళ్లెను.

చ. యమనియమాదిలభ్య ద్రుహిః*ణాది*జరన్మరుదిభ్య సంస్మృతి

శ్రమహరనామకీర్తన మురప్రవికర్తన పాతకావలీ

దమన రమాంగనాకమనః తామరసాయతనేత్ర భక్తహృ

ద్భ్రమతృణదాత్ర భూయువతిరంజన వర్ణజితాభ్రంజనా. 98

టీ. యమ నియమాదిలభ్య=యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యా
హార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధు లనియెడు నష్టాంగయోగములచేఁ బొందఁదగినవాఁ
డా, ద్రుహి...భ్య-ద్రుహిణ=బ్రహ్మ, అది=మొదలగు, జరత్=వృద్ధులైన, మరుత్=
దేవతలకు, ఇభ్య=ప్రభువైనవాఁడా, ని. 'ధాతాబ్జయోనిర్ద్రిహిణః, ఇభ్యఅథోగనీ
స్వామీ మరుతౌ పవనామరా' యని యమరుఁడు. సంస్మృతి...న - సంస్మృతి=జన్మ
మరణాదిరూప సంసారమందలి, శ్రమ=ఆయాసమును, హర=హరించునట్టి, నామ
కీర్తన=నామసంకీర్తనముగలవాఁడా, మురప్రవికర్తన=మురాసురునిభిండించినవాఁడా,
పాతకావలీదమన=పాపములహరియించువాఁడా, రమాంగనాకమన=లక్ష్మీకాముక,
'కమనఃకామనోభిక' యనియమరుఁడు. తామరసనేత్ర = తామరతేకులవలె వెడల్పు
తైనకన్నులుగలవాఁడా, భక్త...త్ర - భక్త=భక్తులయొక్క, హృత్=మనంబులం
దలి, భ్రమ=భ్రమలనియెడు, తృణ=గడ్డికి, దాత్ర=లవిత్రమైనవాఁడా, ని. 'దాత్రం
లవిత్ర' మ్మనియమరుఁడు. భూయువతిరంజన - భూయువతి=భూమియునుస్త్రీని, రంజన=
సంతోషపెట్టువాఁడా, వర్ణ...నా - వర్ణ=దేహకొంతిచేతను, జిత - గెలువఁబడిన,
అభ్ర=మేఘము, భంజనా=కొటుకపిట్టయునుగలవాఁడా, ని. 'భిజ్జరీటస్తుభిజ్జనః,
వర్ణోద్విజాదౌ శుక్లాదౌ అభ్రంమేఘోవారిచాహ' యనియు నమరుఁడు.

తా. యమ నియమాసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధ్యాన ధారణ సమాధు
లనియెడియష్టాంగయోగములచేతఁ బొంద సాధ్యమైనట్టియు, చతుర్ముఖుఁడు మొదలగు
బృందారకబృందంబులకుఁ బ్రభువైనట్టియు, జననమరణాదిరూపసంసారజన్య శ్రమ
నివారకంబైన నామకీర్తనముగలయట్టియు, మురాసురునివధియించినట్టియు లక్ష్మీదేవికిఁ
గాముకుఁడైనట్టియు, తామరతేకులవలె విశాలంబులైన నేత్రంబులు గలయట్టియు,
భక్తజనహృదయస్థితంబులగు భ్రమలనియెడిగడ్డికి లవిత్రమైనట్టియు, భూవల్లభుండై

నట్టియు నిజదేహకౌంతిచేత గలువంబడిన మేఘఖంజనములయొక్క కౌంతిగల యో శ్రీహరీ యని గ్రంథకర్త గ్రంథమధ్యమందుఁ జేయందగిన మంగళం బొనరించు చున్నాఁడనుట.

క. దోర్ధూర్ధృతదుర్ధరగో, వర్ధన రాధానురాగఃవర్ధన లీలా
వార్ధషికా యిషికాకృత, వార్ధశ్రవసైకనేత్రఃవైకృతినిపుణా. 99

టీ. దోర్ధూ...న - దోః=భుజములయొక్క, ధూః=భారముచేతను, ధృత=ధరి యింపఁబడినట్టి, దుర్ధర=అన్యులచేఁగరియింపశక్యముగాని, గోవర్ధన=గోవర్ధనపర్వతము గలవాఁడా, రాధా...న - రాధా=రాధయొక్క, అనురాగ=ప్రీతిని, వర్ధన=వృద్ధిఁ బొందించువాఁడా, లీలా...కా - లీలా=విలాసముచేతను, వార్ధషికా=వడ్డిపుచ్చుకొ నువాఁడా, ని. 'వృధ్యాజీవో వార్ధషిక' యనియమరుఁడు. (వేంకటేశ్వరుఁడు వడ్డి కాసులవాఁడనుట.) ఇషికా...ణా - ఇషికాకృత=తృణముచేతఁజేయఁబడిన, వార్ధశ్ర వస=కౌకిరూపుగలజయంతునియొక్క, ఏక=ఒక్కటైన, నేత్ర=కంటియొక్క, వై కృతి=భంగమునందు, నిపుణా=సమర్థుఁడా.

తా. ఇతరులచే ధరియింపనశక్యంబైన గోవర్ధనపర్వతమును భుజముచేతధరియిం చినట్టియు, రాధకుఁ దనయందుఁగలప్రీతి నభివృద్ధిఁజేయుచున్నట్టియు, విలాసార్థము జనులచే వడ్డిఁబుచ్చుకొనునట్టియు, తృణముచేత కాకరూపము వహించి నీతాస్తవవిదా రణముచేసినజయంతుని యొకకంటియొక్క వికారమును బొందించుటయందలి సమ ర్థుఁడవైనట్టి యోశ్రియఃపతీ; యని పూర్వమువలె మంగళం బొనరించుచున్నాఁడు.

మాలినీ. ద్రుహిణజముఖమౌనిస్తోమనిస్తంద్రభాస్వ
ద్దహరవిహరమాణా తామ్రపాదాంబుజాతా
బహిరబహిరపారఃప్రాణికోటిప్రపూర్ణా
మహిమవినుతవాణీ మాధురీవేద్యపర్ణా. 100

టీ. ద్రుహిణజ...తా - ద్రుహిణ=బ్రహ్మవలన, జ=పుట్టిననారదుఁడు, ముఖ= మొదలగు, మౌనిస్తోమ=మునిబృందముయొక్క, నిస్తంద్ర=మఱపులేని, భాస్వత్= ప్రకాశించుచున్న, దహర=దహరాకౌశమందు, విహరమాణా=విహరించుచున్న, తామ్ర=అంతటనెఱ్ఱనై, పాదాంబుజాతా=కమలములవంటి పాదములుగలవాఁడా, బహి...ర్ణా - బహిః=వెలపలను, అబహిః=లోపలను, అపార=పారములేని, ప్రాణి కోటి=జంతుకోట్లయందు, ప్రపూర్ణా=సంపూర్ణుడైనవాఁడా, మహిమ...ర్ణా - మహి మ=మహత్త్వముయొక్క, వినుతి=స్తోత్రరూపమైన, వాణీ = వాక్యములయొక్క, మాధురీ=మాధుర్యమును, వేది=తెలిసిన, అపర్ణా=ప్రార్థనగలవాఁడా.

తా. బ్రహ్మవలన జనియించిన నారదుఁడు మొదలగువారి సమాజముయొక్క నిశ్చలమై ప్రకాశించుచున్న దహరాకాశమందు సంచరించుచున్న ట్టిమిగుల నెఱుఁగెను. న్నకమలములవంటి పదయుగళముగలవాఁడా, నెలపలను లోపలను పారము లేక యసంఖ్యేయంబులగుజంతువులయందుఁ బరిపూర్ణుఁడా, పార్వతీదేవితేతఁ దెలియఁ బడిన నిజమాహాత్మ్యముయొక్క స్తోత్రనాక్యమాధుర్యముగల లక్ష్మీనాయకా, అని.

మ. ఇది భూమండనకొండవీటిధరణీభృద్దుర్గపూర్వాద్రిభా
స్వదిభేశాత్మజవీరభద్రజనజీవగ్రాహరాహూయమా
ణదృఢాంచద్భుజకృష్ణరాయమహిరాణ్నమాస్మదాముక్తమా
ల్యదనాశ్వాసముహృద్యపద్యముద్వితీయంబై మహింబౌల్పగుఁ.

టీ. ఇది, భూమండన...దన్ - భూమండన = భూదేవికిభూషణంబైన, ని.
'భూషణంస్యాదలంక్రియా, మణ్డనంచ' యనియమరము. కొండవీటిధరణీభృద్దుర్గ=
కొండవీడును కొండదుర్గమునందు, పూర్వాద్రి=ఉదయగిరిదుర్గమునందు, భాస్వత్=
ప్రకాశించు చున్న, ఇభేశాత్మజ=గజపతిమారుఁడైన, వీరభద్ర=వీరభద్రపాత్రుని
యొక్క, జన = ప్రజయొక్క, జీవగ్రాహ = ప్రాణముతో గ్రహించుటయందు,
రాహూయమాణ=రాహువువలె నాచరించెడి, దృఢ=బలిష్ఠమైన, అంచత్ = ఒప్పు
చున్న, భుజ=భుజములుగలయట్టి, కృష్ణరాయమహిరాణ్నమ=కృష్ణరాయభూపతి
యను పేరుగల, అస్మత్ = నాయొక్క, ఆముక్తమాల్యదఁ = ఆముక్తమాల్యద
యందు, హృద్యపద్యము=మనోహరపద్యములుగల, ఆశ్వాసము, ద్వితీయంబై=రెండవదియై, మహిఁ = భూమియందు, పౌల్పగుఁ = ఒప్పుగును.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమంత్రోపాసనా సమాసాదితాఖండ సాహితీధురీ
ణుండు నాత్రేయగోత్ర పవిత్రుండును వావిళ్లవంశ పయోరాశిరాకాసుధాక
రుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁ
బర్యాలోచించి రచియింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదా
వ్యాఖ్యానంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తుః ఆముక్తమాల్యద

స వ్యాఖ్యానము.

తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీక్షీతి నీశా వరదను
జోక్షప్రాణహర దంష్ట్రీః కోత్కృత్తహిర
ణ్యాక్షక్షపాచర కృపా
వీక్షాదృతబాహులేయః వేంకటరాయా.

1

టీ. శ్రీ...వర - శ్రీ=లక్ష్మీకి, క్షీతి=భూమికి, నీశా = నీశాదేవికిని, వర = నాథుడైనవాడ, దను...ర - దనుజోక్ష=వృషభరూపుడైన రాక్షసునియొక్క-, ప్రాణ=ప్రాణములను, హర=హరియించినట్టివాడ, దంష్ట్రీ...ర - దంష్ట్రీకా=కోటచేత, ఉత్కృత్త=ఖండింపబడిన, హిరణ్యాక్ష=హిరణ్యాక్షుడనునట్టి, క్షపాచర=నిశాచరుడుగలవాడ, కృపా...య - కృపా=దయతోగూడిన, వీక్షా=కటాక్షముచేత, ఆదృత=ఆదరింపబడిన, బాహులేయ=గుమారస్వామిగలవాడవైన, వేంకటరాయా=వేంకటేశుడ.

తా. కమలాక్షీతినీశాదేవులకు భర్తయైనట్టియు వృషభాసురుని జీవమును హరియించి నట్టియు పరాహుతారమందుఁ దన దంష్ట్రీకచేత ఖండింపఁ బడిన హిరణ్యాక్షుడు గలయట్టియుఁ గృపాకటాక్షముచేతఁ గుమారస్వామి నాదరించినట్టి వేంకటరాయా ! యని గ్రంథకర్త దన యిష్టదైవం బగు వేంకటేశుని సంబోధించి మంగళ మొనర్చెను.

వ. అవధరింపు మట్లరిగి యవ్విష్ణుచిత్తుండు.

2

టీ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము, అట్లరిగి = అత్తెఱఁగునవెడలి, అవ్విష్ణుచిత్తుండు.

శా. నిత్యంబు స్మృతిహారి వాద మగుటఁ నివృజ్ఞప్తి లే కంపఁ దా
నత్యుర్జస్వలుఁ డౌట భూపతియు సభ్యవ్రాతము నృంకమై
బ్రత్యుత్థానముఁ జేసి మ్రొక్కఁగ పభాభాగంబు సొత్తెంచి యా
న్నత్యప్రోజ్జ్వల రాజదత్తవరరత్నస్వర్ణపీఠస్తుడై.

3

టీ. నిత్యంబున్ = ప్రతిదినమందును, వాదమగుటన్ = విద్వాంసులకుఁ బరస్పర సంవాదము గలిగియుండుటచేత, ప్రతిహారి = ద్వారపాలకుఁడు, విజ్ఞప్తిలేక = ప్రభువు నకు విన్నవింపకయే, అంపన్ = అనుపఁగా, తాన్ = తాను, (అనఁగా విష్ణుచిత్తుఁడనుట.) అత్యూర్జస్వలుఁడు = మిగులఁదేజముగలవాఁడు, ఔటన్ = అగుటచేత, భూపతియు = ప్రభువును, సభ్యవ్రాతమున్ = పండితసమూహంబును, శంకమైన్ = శంకచేత, ప్రత్యుత్థానముఁజేసి = లేచి, మ్రొక్కఁగన్ = నమస్కారముసేయఁగా, సభాభాగంబు = సభా ప్రదేశమును, చొత్తెంచి = చొచ్చి, ఔన్నత్య = పాదవౌటచేతను, ప్రోజ్వల = ప్రకృష్టముగఁ బ్రకాశించుచున్నట్టియు, రాజ = ఏలికచేతను, దత్త = ఇయ్యఁబడిన, నగ = శ్రేష్ఠములగు, రత్న = రత్నములుదాపిన. స్వర్ణపితృస్థుఁడై = బంగారుపీఠయందుఁ గూర్చుండియున్నవాఁడై.

తా. నిత్యమును విద్వాంసు లేతెంచి ప్రసంగించుట దెలిసి యున్నవాఁడు గాన ద్వారపాలకుండు రాజాజ్ఞఁ బొందకయే లోపలి కనుపఁగాఁ బ్రవేశించిన విష్ణుచిత్తుండు మిగులఁ దేజోవంతుఁ డగుటం జేసి యాధూపాలుండును పండితులును మహాత్ముం డను శంకచేత లేచి నమస్కరింప సభాప్రదేశము సొచ్చి రాజదత్తంబైన రత్నఖచితసింహాసనమందుఁ గూర్చుండి యున్నవాఁడై.

క. ఆతిథ్యము గొని హరి తన

చేతోగతి నొలయ రంతుఁ సేయని విద్య

ద్వాితంబుఁ జూచి లాఁతుల

మా తరవా యుడుగ మాటలాడుం డనుచున్.

4

టీ. ఆతిథ్యముగొని = అతిథిపూజనుగ్రహించి, తనచేతోగతిన్ = తనయొక్కచిత్త వృత్తిని, హరి = శ్రీహరి, ఒలయన్ = విహరింపఁగా, రంతుసేయని = చప్పుడుసేయకున్న, విద్యద్వాితంబున్ = పండితసమూహమును, చూచి = పీక్షించి, లాఁతులమా = కొత్త వారమా, తరవాయి = ఉపక్రమము, ఉడుగన్ = నిలుపుటకు, మాటలాడుండు = ప్రసంగముఁ జేయుండు, అనుచున్.

తా. సుగమము.

తే. కతిపయోక్తులకే వారిప్రతిభఁ దెలిసి

నగవు దళుకొత్త రాజునెఁ మొగముఁ జూచి

యీవు మాధ్యస్థ్యమున నున్న • నేముఁ గొన్ని

నొడివెధము మాట లని తదనుజ్ఞ వడసి.

5

టీ. కతిపయోక్తులన్, కతిపయ=కొన్నియైన, ఉక్తులన్=మాటలచేతనే, వారి
=ఆసభ్యులయొక్క, ప్రతిభన్=బుద్ధిని, తెలిసి=ఎఱింగి, నగవు=నవ్వు, తళుకొత్తన్
=అంకురింపఁగా, రాజు=రాజుయొక్క, నెమ్మొగము = ముఖమును, చూచి=కని,
ఈవు=నీవు, మాధ్యస్థ్యమునన్=తటస్థభావమునందు, ఉన్నన్=ఉన్నయెడ, ఏము=
మేము, కొన్నిమాటలు=కొన్నియుక్తులను, నొడివెదము=వచించెదము, అని=చెప్పి,
తదనుజ్ఞ వడసి=ఆరాజానుమతి నొంది.

తా. విష్ణుచిత్తుం డా సభ్యులు వచించు చున్న కొన్ని మాటలు వినుటచేతనే
వారలబుద్ధిని తెలిసికొని చిఱునవ్వుతోఁ గూడినవాడై రాజుయొక్క ముఖమును
జూచి నీవు మాధ్యస్థ్యమునం దున్నయెడ మేము కొన్ని యుక్తులు చెప్పెద మని
రాజానుమతి నొంది.

సీ. అందులో నొకమేటి • కభిముఖుం డై యాతఁ,
డనిన వన్నియును ము • న్నునువదించి
తొడఁగి యన్నిటి కన్ని • దూషణంబులు వేగ,
పడక తత్సభ యొడఁబడఁగఁ బల్కి
ప్రక్కమాటల నెన్న • కొక్కొక్కమాటనె,
నిగ్రహస్థాన మనుగ్రహించి
క్రందుగా రేఁగినం • గలఁగ కందఱఁ దీర్చి,
నిలిపి యమ్ముదలివానికేనె * మగిడి

తే. మఱి శ్రుతి స్మృతి సూత్రసమాజమునకు
నైకకంఠ్యంబు గల్పించి • యాత్మమతము
జగ మెఱుంగఁగ రాద్ధాంతముగ నొనర్చి
విజితు గావించి దయ వాని • విడిచి పెట్టి.

6

టీ. అందులోన్ = అవానులలో, ఒకమేటికి = ఒకప్రాధవాదికి, అభిము
ఖుడై=ఎదురుగానున్నవాడై, అతఁడనినవన్నియును=అతఁడు చెప్పినయుక్తుల నన్ని
టిని, మున్ననువదించి=ముందనువాదముఁజేసి, తొడఁగి=ఉపక్రమించి, అన్నిటికిన్=
అతఁడు చెప్పినయుక్తుల కన్నిటికిని, అన్నిదూషణంబులు = అన్నిదోషంబులు, వేగ
పడక = త్వరపడక, (ప్రథమావైభక్తికమోర్బిందుశ్చమహాన్పతిక్రియార్థేషు' అను
సూత్రముచేత మువర్ణకలోపము.) తత్సభ=ఆసభ్యులు, ఒడఁబడఁగన్ = సమ్మతించు
నట్లుగ, పల్కి=సంభాషించి, ప్రక్కమాటలన్=పార్శ్వములనున్నవారు చెప్పునట్టి

యా యుక్తులను, ఎన్నక=గణనచేయక, ఒక్కొక్కమాటనె = ఒక్కొక్కయుక్తిచేతనే, నిగ్రహస్థాన మనుగ్రహించి=నిగ్రహస్థానమును బొందించి యనుగ్రహించి, (నిగ్రహస్థానమనఁగాఁ బ్రసంగదోషములకుఁ బేరు.) క్రండుగారేఁగిన=దొమ్మిగఁబ్రసంగింపరాఁగా, కలఁగక=తొట్రుపాటుపడక, అందఱు = ఎల్లరను, తీర్చి = సమాధానపఱిచి, నిలిపి=ఉంచి, అమైదలివానికి నె = అమైదలివిద్వాంసునకే, మగిడి=తిరిగి, మఱి=మఱియును, శ్రుతి=వేదవేదాంతములు, స్మృతి=ధర్మశాస్త్రములు, నూత్ర=వ్యాసనూత్రములు మొదలగు దర్శననూత్రములు, పీనియొక్క, సమాజమునకు=సమాహమునకు, ఐకకంఠ్యము=ఏకగ్రీవత, కల్పించి=చేసి, ఆత్మమతము=స్వమతము, జగమెఱుంగఁగఁ = లోకమెఱుంగునట్లు, రాధాంతముగఁ = సిద్ధాంతముగా, ఒనర్చి = చేసి, విజితుఁగావించి=ఓడించి, దయఁ = కరుణచేతను, వానిఁ = అతనిని విడిచిపెట్టి.

తా. ఆవాదులలో నొక ప్రౌఢవాది కభిముఖుండై యతఁడు నెప్పిన యుక్తులను ముందనువాదముఁ జేసి యుపక్రమించి పిమ్మట నాయుక్తుల కన్ని దూషణంబులును దాను త్వరపడక సభ్యులు మెచ్చునటులఁ బల్కి యిరుప్రక్కల నున్నవారు సెప్పుచున్నమాటల నెన్నక యొక్కొక్కయుక్తిచేత నిగ్రహస్థానము లొదవిన ననుగ్రహించి సభ్యులు దొమ్మిగా వచ్చి ప్రసంగింపఁ దాఁదొట్రుపడక యందఱును సమాధానపఱిచి యుంచి యామైదలివిద్వాంసునకే మరల వేద శాస్త్రబ్రహ్మనూత్రములకు నేకవాక్యతఁ గల్పించి చెప్పి పిమ్మట స్వమతము సిద్ధాంత మని లోకమెఱుంగునట్లుగాఁ జేసి యోడించి దయచేత వాని విడిచి.

క. నీ వే మంటివి రమ్మం

చావలి వానికిని మగిడి • యట్లనె వానిం

గావించి యొకఁ డొకఁడు రా

నా విప్రుఁడు వాదసరణి • నందఱుఁ గెలిచెన్.

7

టీ. నీవేమంటివి=తొలుతఁ దొమ్మిగఁబ్రసంగింప వచ్చినవారలలో నొక్కనిం జూచి యీవువల్కినదేమి, రమ్మంచు=రమ్మని యోడించి, అవలవానికిని = అవలనున్న మఱియొకనికిని, మగిడి=అభిముఖుండై, వానిఁ = ఆవాదినిని, అట్లనె=మైదలివాది వలెనే, కావించి=చేసి, మఱియు నీప్రకారముగఁ, ఒకఁడొకఁడు = ఒకని వెంట నొకఁడుగా, రాఁ = రాఁగా, ఆవిప్రుఁడు = ఆవిష్ణుచిత్తుఁడు, వాదసరణిఁ = వాదముఖమున, అందఱు = వాదులనెల్లను, గెలిచెన్ = జయించెను.

తా. మఱియొకనితట్లు తిరిగి నీవేమంటివి రమ్మని ప్రసంగించి యోడఁగొట్టి యావలివాని కెదురై వానిని నోడఁగొట్టి యీరీతి నొక్కొక్కఁడుగా రాఁగా నావిప్రుఁడు ప్రసంగించి యందఱుఁ బ్రసంగించుసమయమున నోడఁగొట్టె.

నీ. జగదుద్గతికిని బీజము ప్రధాన మన నీ,
 ఊత్యాది వీశు నశబ్దవాది,
 బారి నీశుఁ డే నని • భోగమాత్రేత్యాద్యు,
 దాహృతిస్ఫూర్తి మా•యావివాది
 ఫలియించుఁ గ్రియయ నా • ఫలమత యిత్యాది,
 సర్వేశుఁ గొనని య•పూర్వవాది
 శాస్త్రయోనిత్వాది•సరణి నీశ్వరునిఁ దె,
 ల్పెడు ననుమాన మ•స్పీలువాది

తే. నిత్యులం దెల్ల నిత్యుఁ డ•న్యుత్పరూక్తి
 ఊణికసర్వజ్ఞ తేశ సా•గత వినాది
 ననుపపత్తేర్న యనుసూత్ర • మాది యైన
 *వాని నృపతీశుఁ బ్రత్యక్ష • వాదిఁ గెలిచె.

8

టీ. జగదుద్గతికిని - జగత్ = జగంబులయొక్క, ఉద్గతికిని = ఉత్పత్తికి, బీజము =
 కారణము, ప్రధానము = ప్రకృతి, అనన్ = ఇట్లని వాదింపఁగా, వీశున్ = విగతేశుఁ
 డనఁగా నీశ్వరుండు జగత్కారణము గాదనునట్టి, అశబ్దవాదిన్ = సాంఖ్యుని, ఈక్ష
 త్యాదిన్ = ఈక్షత్యాదిసూత్రోక్తులచేతను, పారిన్ = మిక్కిలి, ఏను = నేను, ఈశుఁడు =
 ఈశ్వరుఁడు, అనన్ = అనఁగా, మాయావివాదిన్ = మాయకుఁ గారణత్వముఁ జెప్పు
 చున్నట్టి యద్వైతని, భోగ...న్ - భోగమాత్రేత్యాది = భోగమాత్ర అనునది
 మొదలుగాఁగల సూత్రముయొక్క, ఉదాహృతి = ఉదాహరణముయొక్క, స్ఫూర్తిన్
 = స్మరించుటచేతను, క్రియయ = అగ్నిష్టోమాదిసత్క్రియయే, ఫలియించున్ =
 ఫలముల నిచ్చును, నాన్ = అని వాదింపఁగా, సర్వేశుఁగొనని = సర్వేశ్వరునిఁ గొని
 యాడనట్టి, అపూర్వవాదిన్ = మీమాంసకుని, ఫలమతయిత్యాది = ఫలమత యను మొద
 లగుదానిచేతను, ఈశ్వరునిన్ = జగదీశుని, అనుమానము = 'క్షీత్యంశురాదికంసకర్తృ
 కంకార్యత్వాద్భటవత్' అనునట్టి యనుమానమే, తెల్పెడున్ = ఈశ్వరసద్భావమందు
 ప్రమాణము, అన్ = అనియెడు, పీలువాదిన్ = పరమాణుకారణవాదిని, శాస్త్ర...
 ణిన్ - శాస్త్రయోనిత్వాది = శాస్త్రయోనిత్వాత్తనునది మొదలగు, సరణిన్ = రీతి
 చేతను, నిత్యులందెల్లనిత్యుండు = నిత్యవస్తువులలోనిత్యుఁడీశ్వరుండు, అన్ = అనునట్టి,
 శ్రుత్యురూక్తిన్ - శ్రుతి = వేదముయొక్క, ఉరు = గొప్పయైన, ఉక్తిన్ = వాక్యముచేత,
 ఊణికసర్వజ్ఞ తేశ = ఊణికత్వసర్వజ్ఞత్వాదు లీశ్వరలక్షణంబులనియెడు, సాగతవివా

*వానినె నిరీశుఁ.

దిన్ = బౌద్ధుని, ని. 'సౌగత శూన్యవాదిని' యని యమరము. అనుపపత్తేర్న యను సూత్రము, ఆదియైనవానిన్ = మొదలగువానిచేత, నృపతీశున్ = నిగ్రహానుగ్రహసమర్థుడగు రాజే యీశ్వరుండనునట్టి, ప్రత్యక్షవాదిన్ = ప్రత్యక్షమే సత్యమని వాదించు వానిన్, (అనఁగాఁ జార్వాకుఁ డనుట.) గెలిచెన్ = సభయందుఁ గ్రమముగ నందఱ నోడించెను.

తా. పరిదృశ్యమానం బగు నీ జగత్తునకుఁ బ్రకృతి కారణం బని వాదించునట్టి యశబ్దవాదియగు సాంఖ్యుని ఈక్షత్యాదిసూత్రములచేతను, నే నీశ్వరుడని వాదించు చున్న యద్వైతిని భోగమాత్రేత్యాది సూత్రములచేతను, కర్మబ్రహ్మవాది యగు మీ మాంసకుని ఫలమత ఇత్యాది సూత్రములచేతను, పీలుపాకవాదిని శాస్త్రయోనిత్యాది సూత్రములచేతను, నిత్యత్వసర్వజ్ఞత్వాదు లీశ్వరలక్షణం బనియెడు బౌద్ధుని నిత్యో నిత్యానా మను శ్రుతిచేతను, నిగ్రహ సామర్థ్యము గలిగి కంటికి విషయుం డైయున్న రా జీశ్వరుం డను నట్టి ప్రత్యక్షవాదిని అనుపపత్తేర్న యను సూత్రముచేతను, నిత్యే యగున నా విష్ణుచిత్తుండు సభయందు వాదించి, వారల నెల్లఁ గ్రమంబుగ నోడఁ గొట్టెను.

పైని చెప్పఁబడిన సూత్రముల యర్థములను శ్రీరామానుజాచార్య విరచిత బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమునఁ గనం దగు.

శా. విద్వద్వందితుఁ డాతఁ డిట్లు సుఖ సంవిత్ తత్త్వబోధైకచుం

చుద్వైపాయనసూత్రసచ్చితుల నీశు న్తు నిరూపించి పైఁ

దద్విష్ణుత్వము దాని కన్య దివిషద్యావర్తనంబు నివ్వె

ప్రాద్వైతంబును దేటగాఁ దెలుప మాటాడె న్బ్రమాణంబులన్. 9

టీ. విద్వ...డు - విద్వత్ = విద్వాంసులచేతను, వందితుండు = నమస్కరింపఁబడు, ఆతఁడు = ఆవిష్ణుచిత్తుండు, ఇట్లు = ఈరీతిగా, సుఖ...లన్ - సుఖ = సుఖస్వరూపమును, సంవిత్ = జ్ఞానస్వరూపమునైన, తత్త్వ = పరబ్రహ్మముయొక్క, బోధైకచుంచు = జ్ఞానమునకు ముఖ్యసాధకంబైన, 'తేనవిత్తశ్చంచుప్పణపౌ' అనిసూత్రము. ద్వైపాయనసూత్ర = వ్యాససూత్రములచేతను, సచ్చితులన్ = వేదములచేతను, ఈశున్ = సర్వేశ్వరుని, మున్ = మున్న, నిరూపించి = తెల్పి, పైన్ = పిమ్మట, తద్విష్ణుత్వము - తత్ = ఆసర్వేశ్వరునికి, విష్ణుత్వమున్ = వ్యాపకత్వమును, 'విష్ణువ్యాప్తే' దానికిన్ = ఆవిష్ణుత్వమునకు, అన్య...నంబున్ - అన్యదివిషత్ = ఇతర దేవతలకు, వ్యావర్తనంబున్ = లేకుండుటయును, విశిష్టాద్వైతంబును, దేటగాన్ = ప్రత్యక్షముగా, తెలుపన్ = తెలుపుటకు, ప్రమాణంబులన్ = ప్రమాణములచేతను, మాటాడెన్ = సంభాషించెను.

తా. విద్వాంసులచే నమస్కరింపఁబడుచున్న యా విష్ణుచిత్తుండు జ్ఞానస్వరూపమును, సుఖిస్వరూపమునైన పరబ్రహ్మయొక్క- బోధను బ్రకటింపఁజేయునట్టి బ్రహ్మసూత్రములచేతను వేదములచేతను నీశ్వరుని మున్నుగా నిరూపించి సిద్ధాంతముజేసి యాపిమ్మట నాయీశ్వరునికి వ్యాపకత్వమును దదితర దేవతలకు వ్యాప్యత్వమును విశిష్టాద్వైతంబును బ్రమాణములచేతఁ బ్రత్యక్ష మగునటులఁ దెలుపుటకు సంభాషించెను.

సీ. ఆదినారాయణుం డాయె • నొక్కఁడ బ్రహ్మ,

లేఁడు మహేశుండు • లేఁడు లేదు

రోదసి లేఁడు సూర్యుండు లేఁడు చంద్రుండు,

లేవు నక్షత్రము • లేవు నీళ్లు

లే దగ్ని యట్లుండ లీల • నేకాకిత,

చనదు పెక్కయ్యెద • ననుచు నయ్యె

జదచిద్ద్యయంబు సొచ్చి యని ఛాందోగ్యంబు,

దెలిపెడు సంతరాదిత్యవిద్య

తే. నర్కులోఁ బుండరీకాక్షుఁ • డతఁడ యగుట

కక్షిణీ యని యష్టదృక్త్వక్షదశశ

తాక్షవిధిరుద్రశక్రాదులందు నొకఁడు

కామి కాశ్రుతియే విలక్షణతఁ దెలిపె.

10

టీ. ఆదికొ = సృష్ట్యాదియందు, నారాయణుండు = విష్ణువు, ఒకఁడ = ఒక్కఁడె, ఆయొకొ = బహురూపములాయెను. బ్రహ్మ = చతుర్ముఖుండు, లేఁడు. మహేశుండు = శివుండు, లేఁడు. రోదసి = భూమ్యంతరిక్షప్రదేశము, లేదు. సూర్యుండు, లేఁడు. చంద్రుండు, లేఁడు. నక్షత్రములు = చుక్కలు, లేవు. అగ్ని, లేదు. అట్లుండకొ = ఆరీతి నుండఁగా, లీలకొ = విలాసముచేత, ఏకాకిత = ఒక్కఁడై యుండుట, చనదు = యుక్తముగాదు. పెక్కయ్యెదకొ = అనేకములయ్యెదకొ, అనుచుకొ = సంకల్పించి, చిదచి...సొచ్చి - చిత్ = చిత్తు, అచిత్ = అచిత్తు, వీనియొక్కద్వయంబు = రెంటిని (అనఁగా జీవులయందును జడములయందునుననుట), చొచ్చి = ప్రవేశించి, ఆయొకొ = తాను బహురూపంబులాయెను, అని = ఇట్లని, ఛాందోగ్యంబు = ఛాందోగ్యంబును నుపనిషత్తు, తెలిపెడుకొ = బోధించుచున్నది. అంతరాదిత్యవిద్యకొ = అంతరాదిత్యవిద్యయందు, అర్కులోఁబుండరీకాక్షుఁడతఁడయగుటకు = సూర్యునియందున్న పుండరీకాక్షుండు శ్రీమన్నారాయణుండౌటకు 'కప్యాసం పుణ్డరీకాక్షం పుణ్డరీకే ఇవఅక్షిణీ' యని ద్వివచనముచేతను, అష్ట...దున్ - అష్టదృక్ = ఎనిమిదికన్నులుగలయట్టి, త్ర్య

క్ష=త్రీలోచనుండైనట్టి, దశశతాక్ష = సహస్రలోచనుండైనట్టి, విధి రుద్ర శక్రౌదు
లందుఁ = బ్రహ్మేశానేంద్రాదులందు, ఒకఁడు = ఒక్కఁడును, కామికి = సూర్యమం
డలాంతర్వర్తికాపోవుటకు, అశ్రుతియే, విలక్షణతఁ = వైలక్షణ్యమును, తెలిపెఁ =
కనఁబఱచెను.

తా. సృష్ట్యాదియందు శ్రీమన్నారాయణుం డొక్కఁడై యుండుటంజేసి యే
కాకిత విలాసమునకు యుక్తము గామి ననేకరూపంబులం బొందెద నని సంకల్పించి
చిదచిద్వయాత్మకం బైన ప్రపంచమందుఁ దాను బ్రవేశించి బహురూపము లాయె
నని ఛాందోగ్యమును నుపనిషత్తు బోధించు చున్నదనియు, ఇదియునుంగాక యంతరా
దిత్య విద్యయందు సూర్యునియందున్న పుండరీకాక్షుండు నారాయణుం డనుటకు
సక్షీణీ యను ద్వివచనము ముఖ్యసాధకం బనియు, బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదులలో నెవ్వఁ
డుఁ గా దనుటకు అశ్రుతియే వైలక్షణ్యమును దెలుపు చున్నదనియు భావము.

మ. తుల లేకుండు స్వరూప రూప గుణ భూతు ల్లోఁచె నేతచ్ఛ్రితి
ద్దలమై లో వెలిఁ దానె యున్కిఁ దెలిపె • న్నారాయణం బారుణం
బుల సామాన్య విశేషరీతినిఖిలంబు నృబ్దజాలంబు ని

ర్మలనారాయణశబ్దమందునె తుద • స్వర్యాప్తమయ్యె న్శ్రితిన్.

టీ. తుల...ల్ - తులలేకుండు = సమానములేనట్టి, స్వరూప = నారాయణునియొ
క్క దివ్యస్వరూపమును, రూప = దివ్యవిగ్రహమును, గుణ = అనంతకల్యాణగుణములు
ను, భూతుల్ = దివ్యైశ్వర్యంబును, ఏతచ్ఛ్రితిఁ = ఈజేదముచేత, లోఁచెఁ = కాన
పఱచెను, దలమై = తఱచుచుగా, లోవెలిఁ = లోపలను బైటను, తానెయున్కిఁ = శ్రీమ
న్నారాయణుండై యున్నవాఁడని (తైత్తిరీయోపనిషత్తునందు), నారాయణంబు = నా
రాయణమును నైదవపన్నము, తెలిపెఁ = తెలుపుచున్నది. శ్రుతిఁ = వేదమందలి, ఆరు
ణంబులఁ = ఆరుణములందు, సామాన్యవిశేషరీతిఁ = సామాన్యవిశేషన్యాయముచేతను,
నిఖిలంబుఁ = సకలమైన, శబ్దజాలంబు = శబ్దసమూహము, నిర్మలనారాయణశబ్దమందు
నె = నారాయణశబ్దములోపలనే, తుదఁ = కడపట, పర్యాప్తమయ్యెఁ = పర్యవసన్న
మాయెను.

తా. సాదృశ్యము లేనట్టి శ్రీహరియొక్క దివ్యస్వరూప దివ్య విగ్రహానంత
కల్యాణ గుణ దివ్యైశ్వర్యములు నీ శ్రుతియందు స్పష్ట మౌచున్న వనియు, నారాయ
ణుండై సర్వాంతర్బహిర్యపకుఁ డై తఱచుచుగా నున్నవాఁ డని తైత్తిరీయస్థమైన
నారాయణ మను నైదవ పన్నము దెలుపుచున్న దనియు, నారుణంబులందు సామాన్య
విశేష న్యాయముచేత బ్రహ్మేంద్రాది సకల శబ్దములును దుదను నారాయణ శబ్ద
మందై పర్యవసన్నము లాయెననియు భావము.

క. వా దపహతపాపాద్వి, వ్యోదేవ యనంగఁ బరఁగుః సూక్తులమీఁదం
బా దగు నారాయణపద, మే దేవాంతరము లేమిఁకీ శ్రుతిఁ దీర్చెన్.

టీ. ఈశ్రుతిఁ = ఈశాందోగ్యాదిశ్రుతులందు, అపహతపాపాద్వివ్యోదేవ
యనంగఁ = శ్రు. 'అపహతపాపాద్వివ్యోదేవఏకో నారాయణః' అనునటుల, పరఁగు =
ఓష్ఠుచున్న, సూక్తులమీఁదఁ = వేదవాక్యములమీఁదను, పాదగు = కుదురై యున్నట్టి
నారాయణపదము, ఏదేవాంతరములేమికి = అంతకంటె వేతేదైవము లేకుండుటను,
వాచు = వివాదమును, తీర్చెన్ = పోఁగొట్టెను.

తా. 'అపహతపాపే' త్యాది శ్రుతివాక్యములమీఁద కుదురై యున్న
యా నారాయణ పదమే శ్రీమన్నారాయణనికంటెఁ బరంబుగ నే దైవమును లేదని
నిస్సందేహ మగునటుల భ్రమాత్మకజ్ఞానజన్య వివాదమును దీర్చెను.

వ. తొల్లి జామదగ్నిభయంబునఁ బరిత్యక్తరాజ్యం డై వైరాగ్యం
బున దివోదాసాత్మజుం డగు ప్రతర్దనుండు జనార్దను నెఱుంగక
యపవర్గకాంక్ష నింద్రు నారాధించిన నతండు సన్నిహితుం డై మా
ముపాస్వ యనుటయు, ముందు గర్భమునందుండియు నఖండిత తప
స్సులిత వామదేవుం డగు వామదేవుండు సూర్యోహం మనురహం
కక్షీవానహ మ్మని శరీరవాచకశబ్దంబు శరీరపర్యంతంబు పోవుటం
జేసి చిదచిచ్ఛరీరకుం డగు నప్పరమాత్ముం గూర్చి యనుసంధించె
ననియుఁ దెలిసి, చేతనుండు న తా జగత్కారణంబు గామి విబుధులం
దెల్ల విజ్ఞానవృద్ధుం డగు నా వృద్ధశ్రవుండు తదనుసంధాన న్యాయం
బున నుపదేశించె నని శ్రుతి సూత్రముఖంబుల నిగమాంత శాస్త్ర
ఫక్కికఁ జాల వక్కాణింపంబడు నాత్మయు నవనియు ననల పవన
గగన కాల మృత్యు ప్రభృ త్యఖిల చిదచిత్ప్రపంచంబు లతనిశరీ
రంబు లనియు నందె వినంబడు, నట్లగుట నశేష దివిషచ్ఛరీరంబు ల
న్నారాయణ శరీరంబులే కదా యని ముముక్షువున కప్పండరీ
కాక్షు దక్క నేవ్యక్తి నైన నుపాసింపవచ్చునే? విష్ణునకుఁ దత్తత్తాల
విగ్రహంబు లగుటం బ్రహ్మ రుద్రాక్షున వ్యాస భాను భార్గ వాది భజ
నంబు త్రైవర్గికునకుం గాక యపవర్గ కాంక్షుల కయుక్తం బని
స్మృతి చెప్పు, నదియునుంగాక యీశ్వరునకుఁ జేతనునకు నిత్యసం
బంధంబు 'మాతా పితా భ్రాతా వాస శ్వరణం సుహృద్గతి రాక్ష

రాయణ' యని సమస్తంబునకుఁ బరాయణంబుగా నతనిఁ బ్రతి
పాదించు శ్రుత్యంతరంబు గల దట్టి పరమేశ్వరుం గనుటకుం దగిన
యోగంబుఁ జెప్పెద ; ఖండిక్యకేశిధ్వజ సంవాదంబు విను మని
యిట్లనియె.

13

టీ. తొల్లి=పూర్వకాలమందు, జామదగ్నిభయంబునన్ =పగశురామునివలని
భయముచేత, పరిత్యక్తరాజ్యండ్లై=రాజ్యముఁ ద్యజించినవాఁడై, వైరాగ్యంబునన్ =
వైరాగ్యముచేత, దివోదాసాత్మజుండగు=దివోదాసునకుఁగూమారుఁడైన, ప్రతర్దనుండు
=ప్రతర్దనుండనువాఁడు, జనార్దనున్ =శ్రీహరిని, ఎటుంగక=తెలిసికొనక, అపవర్గ
కొంక్షన్ =మోక్షేచ్ఛచేత, ఇంద్రున్ =పాకశాసనుని, ఆరాధించినన్ =ఉపాసనసే
యఁగా, అతఁడు=ఆయింద్రుఁడు, సన్నిహితుండై=సమీపించినవాఁడై, మాముపాస్వ
=నన్ను నారాధింపుము అనుటయు, (తొలుతఁ దన్ను నారాధించుచున్నవానితో
మరలఁదన్నె యారాధింపుమనుటచేత నతనియంతర్యామి యగు నారాయణుని నుపా
సన సేయుమన్న ట్లర్థము సిద్ధించె నదియెట్లనిన), మున్ను=పూర్వమందు, గర్భమునం
దుండియు=ఉదరమునందుండియె, అఖండిత=భేదింపఁబడని, తపః = తపంబుచేతను,
తులిత=సరిసేయఁబడిన, వామదేవుండగు=రుద్రుఁడుగలవాఁడైనట్టి, వామదేవుండు=
వామదేవుండనుజడదారి, సూర్యోహం=సూర్యుఁడుసేను, మనురహం=మనువుసేను,
కక్షీవానహం=అగ్నిసేను, అని = అనుచు, శరీరవాచకశబ్దంబు = శరీరవాచకంబైన
యస్మచ్ఛబ్దంబు, శరీరపర్యంతంబు=శరీరముగల జీవపర్యంతంబు, పోవుటంజేసి=పోవు
టచేతను, చిదచిచ్ఛరీరకుండగు - చిత్ =జీవుఁడు, అచిత్ =శరీరము, శరీరకుండు=శరీర
ముగాఁగలవాఁడు, చిద్రూపాచిద్రూపదేహముగలవాఁడనఁగా సర్వశరీరకుండునుట.
అగు=అగునట్టి, అపరమాత్ముంగూర్చి=అపరవాసుదేవునింగూర్చి, అనుసంధించెను=
చింతించెను, అనియు=అట్లని, తెలిపి=ఎఱింగించి, చేతనుండైనతాన్ =జీవుఁడైనతా
ను, జగత్కారణంబుగామిన్ =ఆకాశాదిజగత్తునకు హేతువు గాకపోవుటను, విబుధులం
దెల్ల=దేవతలయందెల్లను, విజ్ఞానవృద్ధుండగు = విశేషజ్ఞానముచేతఁ బెద్దయైన, నృద్ధశ్ర
వుండు=దేవేంద్రుఁడు, తద...న్ - తత్ =ఆయర్థముయొక్క, అనుసంధానన్యాయం
బునన్ =చింతన యను న్యాయముచేతను, ఉపదేశించెను=ఆరాజున కుపదేశముజేసెను,
అని=అనుకొని, శ్రుతినూత్రముఖంబుల=వేదములచేతను వ్యాసనూత్రములచేతను, నిగ
మాంతశాస్త్రోపక్రికన్ =వేదాంతశాస్త్ర వాక్యరీతులచేతను, మిగులన్ =విశేషముగ,
ప్రకృణింపఁబడున్ =వ్యాఖ్యానముసేయఁబడుచున్నది, ఆత్మయు=జీవాత్మయును,
అననియు=భూమియును, అనల పవన గగన కాలమృత్యుప్రభృతి = అగ్ని వాయ్వా
కాశ కాలమృత్యువులు మొదలగు, చిదచిత్ప్రపంచంబులు=చిదచిత్తులయొక్కవిస్తా

రము, అతని=అప్పరమాత్మనియొక్క, శరీరంబులనియు=దేహములని, అందెవినం
బడు=ఆవేదమందెవినబడును, అట్లగుటన్=అలాగగుటచేత, అశే...లు-అశేష=సమ
స్తమైన, దివిషత్=బ్రహ్మది దేవతలయొక్క, శరీరంబులు=దేహములు, అన్నారాయ
ణుని శరీరంబులేకదా యని, ముముక్షువునకు=మోక్షేచ్ఛగలవానికి, అప్పండరీకాక్షుఁ
దక్కన్=అనారాయణుండుగాక, ఏవ్యక్తినినను=ఏశరీరమునైనను, ఉపాసింప
వచ్చునె=ఉపాసనచేయఁదగునా? విష్ణునకున్=పరమాత్మునకు, తత్తత్కాల విగ్రహం
బులగుటన్=సమయోచిత దేహములొటచేతను, బ్రహ్మ రుద్రాద్జన వ్యాస భాను భా
ర్గవ వీరులు, ఆది=మొదలగువారియొక్క, భజనంబు=ఉపాసన, త్రైవర్గికునకుంగాక
=ధర్మార్థకామాపేక్షగలవారలకేగాని, అపవర్గకాంక్షులకు=ముముక్షువులకు, అయు
క్తంబని=తగదని, స్మృతి=ధర్మశాస్త్రము, చెప్పన్=తెలుపుచున్నది, అదియునుం
గాక, ఈశ్వరునకున్, చేతనునకు=జీవునకును, నిత్యసంబంధంబు, మాతా=తల్లి, పితా=
తండ్రి, భ్రాతా=తోఁబుట్టువు, ఆవాసః=అధిష్ఠానము, శరణం=రక్షకుఁడు, ని. 'శరణం
గృహరక్షిత్రో'యని యమరము, సుహృత్=మిత్రుఁడు, గతిః=ప్రాప్త్యము, నారాయ
ణః=నారాయణుండే, అని=అట్లని, 'లోపోనమ ఆదికే విసర్గస్య' యను సూత్రము
చేత విసర్గలోపము. సమస్తంబునకుఁ బరాయణంబుగాఁ=నిఖిలమునకును బరమపదం
బుగాఁ, అతనిన్=అనారాయణుని, ప్రతిపాదించు=తెలుపునట్టి, శ్రుత్యంతరంబు
గలను=మఱియొకశ్రుతిగలను, అట్టిపరమేశ్వరుంగనుటకున్=తాదృశదేవునిం దెలిసి
కొనుటకు, తగినయోగంబుసెప్పెదన్=అనుకూలమైనయోగమునువచించెదను, ఖాం
డిక్యకేశిధ్వజ సంవాదంబు, వినుమని=అకర్ణింపు మని, ఇట్లనియె=వక్ష్యమాణక్రమం
బుగాఁ బలికెను.

తా. పూర్వకాలంబునఁ బరశురామునకు వెఱచి వైరాగ్యము నొందినట్టి దివో
దాసాత్మజుండైన ప్రతర్దనుం డనువాఁడు మోక్షేచ్ఛ గలవాఁడై జనార్దనునిం గానక
యింద్రు నారాధింప నతండు ప్రత్యక్షమై నన్ను పాసనసేయుమనఁగా మదంతర్యామి
నుపాసన సేయుమన్నట్టియర్థ మూహింపఁబడియె, నెట్లనఁగా మున్ను గర్భమునందుండి
యుఁ దపంబునం దీశ్వరునితోఁ దుల్యుం డైనవామదేవుం డనుమని సూర్యుఁడు నేను
జంద్రుఁడు నే నన్నియు నే నను శరీరవాచకశబ్దము శరీరపర్యంతము వోవుటచేత
నుభయశరీరకుం డైనపరమాత్ముం గూర్చి యనుసంధాన మొనర్చె నని తెలిపి జీవుఁడైన
తా నుపాస్యుండను గానని జ్ఞానవృద్ధుం డగునింద్రుఁడు దదనుసంధాన న్యాయంబున
నుపదేశించెనని వేదవ్యాససూత్రవేదాంతశాస్త్రములయందు వివరింపఁబడియె ననియు,
బ్రహ్మ శివుఁడు భూమి మొదలగు పంచభూతములు కాలమృత్యుప్రభృతి నిఖిలం బగు
చిదచిద్రూపవిస్తారంబు లతనిశరీరంబులనియు, నైనను శుద్ధంబగు నారాయణ స్వరూ
పమును దక్క మఱియొకస్వరూపమును భజింపఁగూడదనియు, బ్రహ్మములను ధర్మార్థ

కామకాంక్షులు పాసన నేయుదురుగాని మోక్షార్థులు పాసన నేయరని స్త్రీతులు వెలుపుచున్నవనియు, జీవేశ్వరులకు నిత్యసంబంధంబనియు, మాతా పితా భ్రాతావాసశ్శరణం సుహృద్గతి ర్నారాయణ యని నిఖిలంబు నా నారాయణుండని తెలుపునట్టి కొన్ని శ్రుతులున్నవనియు, నట్టి పరమేశ్వరుం గనుటకు సాధకం బైనయోగంబు గలను, ఖండిక్య కేశిధ్వజ సంవాదంబు చెప్పెద విను మని యిట్లనియె.

మ. జనకాఖ్యాఖిలరాజ మొప్పు నిమివంశం బందు ధర్మధ్వజుం
డను భూజాని మితధ్వజాఖ్య వసుధాధ్యక్షుం జగద్రక్షణా
వనజాతాక్షుఁ గృతధ్వజాఖ్యఁ గనియె + న్వారిద్దఱు స్తర్మతున్
ఘనవిజ్ఞానుఁ గ్రమంబునం గనిరి తత్థాండిక్యుఁ కేశిధ్వజున్. 14

టీ. జనకా...జము - జనక = జనకుడను, అఖ్య = పేరుగల, అఖిలరాజము = సమస్తరాజులుగల, నిమివంశంబు = నిమి యను రాజయొక్క వంశము, ఒప్పున్ = తనరును (అనఁగా నా నిమివంశంబునఁబుట్టిన రాజులకెల్ల జనకులను నామము గలదనుట), అందు = ఆ నిమివంశమందు, ధర్మధ్వజుండను = ధర్మధ్వజుండనునట్టి, భూజాని = భూపతి, మితధ్వజాఖ్య = మితధ్వజుం డనుపేరుగల, వసుధాధ్యక్షున్ = అననీశుని, జగ...న్ - జగత్ = జగత్తుయొక్క, రక్షణా = పాలనయందు, వనజాతాక్షున్ = విష్ణువైనట్టి, కృతధ్వజాఖ్యున్ = కృతధ్వజుడనువానిని, కనియెన్, వారిద్దఱున్ = వారిరువురును, క్రమంబునన్ = వరుసగా, కర్మతున్ = యాగాదికర్మశీలుఁడైనట్టి, ఖండిక్యున్ = ఖండిక్యుఁ డనునతనిని, ఘనవిజ్ఞానున్ - ఘన = అధికమగు, విజ్ఞానున్ = జ్ఞానముగల (అనఁగా బ్రహ్మనిష్ఠుడనుట), కేశిధ్వజున్ = కేశిధ్వజుఁ డనువానిని, కనిరి.

తా. నిమివంశమందుఁ బుట్టిన రాజులకెల్లను జనకులను నామము గలదనియు, ఆ నిమివంశోత్పన్నుఁ డైనట్టి ధర్మధ్వజుం డురాజు మితధ్వజుం డనునట్టియుఁ గృతధ్వజుఁ డనునట్టి యిద్దఱు బుత్తులుగాఁ బడసెననియు, వారిరువురును క్రమంబుగ ననఁగా మితధ్వజుఁడు ఖండిక్యుఁ డనువానిని, కృతధ్వజుఁడు బ్రహ్మనిష్ఠుం డగుకేశిధ్వజుఁ డనువానినిం గనిరి.

క. వారిరువురుఁ దమలోపల

వేరము గొని రాజ్యకాంక్ష + విజిగీషువు లై
హోరాహోరిం బోరిరి

బారాసిదినంబు లవని + ప్రజలు దలంకన్.

15

టీ. వారిరువురు = ఖండిక్యకేశిధ్వజులు, తమలోపలన్, వేరము గొని = వైరముఁ బెట్టికొని, రాజ్యకాంక్షన్ = రాజ్యాపేక్షచేతను, విజిగీషువులై = జయేచ్ఛగల

పారలై, హోరాహోరిక=ఎకతెగక, బారాసిదినంబులు=పండ్రెండు దినములు, అవనిప్రజలు=భూమియందలిప్రజలు, శలంక=భయపడఁగా, పోరిరి=జగడమాడిరి. (బారాసి యనఁగా నేడని కొందఱు).

తా. పిమ్మట నాఖాండిక్యకేశిధ్వజు లిరువురును దమలో విరోధపడి రాజ్యా పేక్షచేత నొకని నొకఁడు జయింప నిచ్చఁగలవా రై భూమియందున్న ప్రజలు భయంపడునటులఁ బండ్రెండు దినములు ఘోర మగు యుద్ధ మొనర్చిరి.

చ. స్థలపల వేగ నిచ్చలును • పౌఞులు దీర్చి యతండు నాతఁడున్
వెలువడి వచ్చి యిత్తుమతి • వేణిక యేపిరిగాఁగ వీఁగుచున్
దలపడుచుం పెనంగఁగఁ గృతధ్వజనందను సైనికావళి
హళహళికిం చెడ నివ్విగె • నార్తి మితధ్వజనందనుం డనిన్. 16

టీ. అతండున్=ఆఖాండిక్యుఁడును, అతఁడున్=ఆకేశిధ్వజుండును, నిచ్చలును = నిత్యమును, పలపలవేగ=తెల్లవాఱఁగా, పౌఞులుదీర్చి=బారులుదీర్చికొని, వెలువడి=రణమునకు వెళ్లి వచ్చి, ఇత్తుమతివేణిక=ఇత్తుమతీనది, ఏపిరిగాఁగన్=ఎల్లగాఁగను, వీఁగుచున్=విక్రమించుచును, తలపడుచున్=తగులు పడుచును, పెనంగఁగన్=పోరఁగా, కృత...కిన్-కృతధ్వజనందను=కేశిధ్వజునియొక్క, సైనిక=సేనాపతుల యొక్క, అవళి=సమూహముయొక్క, హళహళికిన్=రాయిడికి, అర్తిన్=ఆపద చేత, మితధ్వజనందనుండు=ఖాండిక్యుఁడు, అనిన్=యుద్ధమందు, చెడనివ్విగెన్=పాటిపోయెను.

తా. ప్రతి దినస మందును తెల్లవాఱఁగానే యిత్తుమతీనది నెల్లఁ జేసికొని పౌఞులు దీర్చుకొని జగడమునేయఁగాఁ గేశిధ్వజుని సేనాపతుల ధాటికి నిలువఁజాలక వెఱచి చెడవిటిగి ఖాండిక్యుండు యుద్ధమందుఁ బరువిడెను.

క. చెడవిటిగి యడవిఁ బడి యెడ

నెడఁ గట్టులతుదలఁ గోవు • లిడి లోఁ గడకున్

దడుకుఁ బొడిపించి యాకుల

గుడిసెల వసియించె మంత్రిగురుభటయుతుడై.

17

టీ. చెడవిటిగి=పాటిపోయి, అడవిఁబడి=అరణ్యముఁ బ్రవేశించి, ఎడనెడన్=అక్కడక్కడను, గట్టులతుదలన్=కొండలమీఁదను, గోవులిడి=కోవరములునిచి, లోన్=లోపలను, కడకున్=తుదవెళ్లను, తడుకుఁబొడిపించి=కంపపాతించి, ఆకుల గుడిసెన్=పర్ణశాలలయందు, మంత్రి...డై-మంత్రి=ప్రధానులతోడను, గురు=గురువు లతోడను, భట=బంట్లతోడను, యుతుడై=కూడినవాడై, వసియించెన్=ఉండెను.

తా. పరువిడి యరణ్యముసొచ్చి యక్కడక్కడనున్న కొండల కొసలయందుఁ గోవరాలుంచి లోపలఁ జుట్టును గంప నాటించి పర్ణశాలలయందు నాఖాండిక్యుఁడు మంత్రి పురోహిత భట సహితుండై వాసము సేయుచుండెను.

శా. ఆకేశిధ్వజుఁ డంత నా నృపునిరాజ్యం బెల్ల జేర న్ఫలం
బాకాంక్షింపక గెల్తు మృత్యువు నవిద్య న్బుట్టకుండం దుదన్
జా కుండ న్వలె నంచు యోగనిరతిం • జ్ఞానాశ్రయుం డై మఖా
నీకంబు ల్రచియించు చం దొకటికిం • దీక్షించి తా నున్నచోన్.18

టీ. అంతః=పిమ్మట, ఆకేశిధ్వజుఁడు, అనృపునిరాజ్యంబెల్లఁ = ఖాండిక్యుని రాజ్యమంతయును, చేరఁ = రాఁగా, ఫలంబాకాంక్షింపక = యాగాదికర్మ ఫలంబులంగోరక, మృత్యువుఁ = సంసారరూపమృత్యువును, గెల్తుఁ = జయింతును, అవిద్యఁ = అజ్ఞానముచేత, పుట్టకుండఁ = మరలజనింపకుండ, తుదఁ = కడపట, చాకుండన్వలెఁ = చావకుండవలెననుచును, యోగనిరతిఁ = యోగాసక్తిచేత, జ్ఞానాశ్రయుం డై = జ్ఞానము నాశ్రయించినవాఁడై, మఖానీకంబు - మఖ = క్రతువులయొక్క, అనీకంబుఁ = సమూహమును, రచియించుచు = ఒనరించుచు, అందు = అక్రతువులయందు, ఒకటికిఁ = ఒకజన్మమునకు, దీక్షించి = దీక్షఁగైకొని, తాఁ = తాను, ఉన్నచోఁ = ఉండఁగా.

తా. పిమ్మట నా ఖాండిక్యుని రాజ్యమంతయుఁ దనస్వాధీనమై యుండఁగాఁ గర్మఫలంబుల నపేక్షింపక మృత్యువును గెలువవలెననియు, నజ్ఞానముచేత మరలఁ బుట్టక కడపటఁ జావులేకుండవలెననియు, నపేక్షించి యోగస్థితిచేతను జ్ఞానము నాశ్రయించి యసంఖ్యేయంబు లగుక్రతువులం జేయుచు నందొక క్రతువునకు దీక్షనహించి యున్న సమయంబున.

చ. పులు మఖశాలికానికటభూముల మేయుచు నేటివెంటఁ బె
ల్లలమెడునీఱముం దరసి • యామృతాకన ఘర్మధేను వా
కెలవుల నాడు వాలభుజిగిం గని గొండ్రుని యంగలార్చుచున్
గళగతఘంటమ్రాయ నులుకం బిడుగుం బలె చాఁకి యుద్ధతిన్.

టీ. ఘర్మధేనువు = యాగధేనువు, మఖశాలికానికటభూములఁ = యజ్ఞశాలా సమీపభూములయందు, పులు = కసవును, మేయుచున్, ఏటివెంటఁ = నదివెంబడి, పెల్ల...న్ - పెల్లలమెడు = మిగులదట్టమైన, ఈఱముఁ = పొదరింటిని, సూ. 'సస్సాన్య తద్దర్శిత' యని తద్దర్శకవిశేషణమున కచ్చుపరమైనప్పుడు నకారాగమము రాఁగా నలమెడునీఱ మనియాయెను. తరసి = అనుకొని, యామృత... కనన్ -

యామ్య=యమసంబంధియైన, పతాకనన్ = ధ్వజపటమనఁగా, ఆకెలవులనాడు = ఆపార్శ్వమునందుఁ గదలుచున్న, వాలభుజగిన్ = పామువంటి తోఁకను, కని=చూచి, గోండ్రనియంగలార్చుచున్ = గోండ్రనిమిడుకుచును, గళగతఘంట - గళగత=మెడ నున్న, ఘంట, మ్రోయన్ = ధ్వనించుచుండఁగా, ఉటుకన్ = పరువెత్తఁగా, పిడుగుం బలెన్ = అశనివలె, తాకి=స్పృశించి, ఉద్ధతిన్ = వడిచేతను.

తా. యాగ ధేనువు యజ్ఞశాలాసమీప ప్రదేశములందుఁ గనవు మేయుచు నేటివెంట దట్ట మగు పొదరింటి నానుకొని యమ సంబంధియైన ధ్వజపట మను నటుల నా పార్శ్వమునం గదలుచున్న పామువంటి పులితోఁకను జూచి గోండ్రని యంగలార్చుచు మెడ నున్న ఘంట మ్రోయునటులఁ బరువిడిసను వదలక పిడుగు వలె వెంబడించి వడిచేత తాఁకెను.

ఉ. గర్భ సమక్షికం బయి మొగంబడువ న్దరుపర్ణము ల్పడన్
ద్రొబ్బుచుఁ గార్మోగిల్లరొదతోఁ బురణించెడు బొబ్బరింతగా
ద్వబ్బి విసంజ్ఞగాఁగఁ జెవులూఁదిన వల్లవుఁ డుర్విఁ గూలఁగా
బెబ్బలి గొంతుక్రో ల్గఱచి • పెల్లున మార్మెడఁ ద్రెళ్లదాటుచున్.

టీ. గర్భ=దుర్గంధము, సమక్షికంబయి = ఈఁగెలతోఁగూడినదై, మొగం బడువన్ = ముఖమునఁ గొట్టుచుండఁగా, తరుపర్ణముల్పడన్ = చెట్లనున్న యాకులురాలు నట్లుగా, ద్రొబ్బుచున్ = త్రోయుచును, కార్మో...తోన్ - కార్మోగిల్ల = వర్షకాలపు మేఘములయొక్క, రొదతోన్ = ధ్వనితోడను, పుర...గాడ్పు - పురణించెడు = సమా నమగునట్టి, బొబ్బరింత = తొప్పటయొక్క, గాడ్పు = గాలి, ఉబ్బి = ఉల్బణమై, విసం జ్ఞగాఁగన్ = ఒడలెటుఁగకుండునట్లుగాను, చెవులూఁదినన్ = కర్ణములఁ బ్రవేశింపఁగా, వల్లవుఁడు = గొల్ల, ఉర్విన్ = భూమియందు, కూలఁగాన్ = పడఁగా, బెబ్బలి = పెద్ద పులి, గొంతుక్రో ల్ = గొంతుక్రో వి, కఱచి, పెల్లునన్ = అతిశయముచేత, మార్మెడన్ = మాటుమెడతో, త్రెళ్లన్ = పడునట్లుగా, దాటుచున్ = లంఘించుచును.

తా. ఈఁగెలతోఁ గూడిన దుర్గంధము ముఖమునకుఁ గొట్టుచుండఁ జెట్లయందు న్నయాకులు రాలునటుల నూకుచును మేఘధ్వనివంటి రొదచేత నిండియున్న తొప్ప వలని గాలి యుబ్బి స్కృతి దప్పునట్లుగాఁ జెవులూఁదినఁ బసులకొపరియైన గొల్ల వాఁడు నేలఁ బడఁగాఁ బెద్దపులి ధేనువు మెడ గొటికి మాటుమెడతోఁ బడునటుల దాఁటెను.

ఆ. తనువుఁ గొమ్ము గొరిజఁ • గొనకుండ మలపుచుఁ
జప్పు డెసఁగఁ దోక • నప్పళించి

శోణితంబుఁ గ్రోలుచునె నేర్పుమై ఘర్మ
గవిని గవికి నీడ్చునవసరమున.

21

టీ. ఆవ్యాఘ్రము, కొమ్ముకొ=అగోవుయొక్క-శృంగమును, గొరిజకొ=గొరి
సెలను, కొనకుండకొ=తాకకుండ, తనువుకొ=దేహమును, మలఁపుచు=మరలించుచు,
చప్పడెసఁగకొ=ధ్వనించునటుల, తోకకొ=వాలమును, అప్పళించి=తాటించి, శో
ణితంబుకొ=రక్తమును, క్రోలుచుకొ=పానము సేయుచు, నేర్పుమైకొ=నేర్పుతోను,
ఘర్మగవికొ=యాగధేనువును, గవికికొ=కొండగుహకు, ఈడ్చునవసరమునకొ=ఈడ్చు
సమయమందు.

తా. ఆ పులి యాగోవుయొక్క కొమ్ములు గొరిసెలు దాకకుండ దానిశరీరము
మరలించి తన తోకను జాడించుచు రక్త పానము సేసి తన సామర్థ్యమునఁ గొండ
గవికి నీడ్చుచున్న సమయంబున.

యి

చ. పొలమరు లందుఁగూతలిడ + భూసురు లన్నది *వార్చివార్చి మ్రాఁ
కుల తుద లెక్కి చప్పటలు + గొట్టి యదల్పఁగ సాహిణీలు మా
పులఁ బఱపంగ వైచి సెలవు ల్వెస నాకుచు బోయె వృక్షమం
డలికయి †తూలుచు ఘటఘటధ్వని సారె మలంగి చూచుచుకొ.

టీ. అందుకొ=అక్కడ, పొలమరులు=పొలముఁదిరుగువారు, కూతలిడకొ=
కూతలు పెట్టఁగా, భూసురులు=బ్రాహ్మణులు, అన్నదికొ=అనదియందు, వార్చివార్చి
=సంధ్యవార్చి, మ్రాఁకులతుదలెక్కి = కొనమ్రాఁకులకెక్కి, చప్పటలుగొట్టి=చప్ప
ట్లగొట్టి, అదల్పఁగకొ=అదలింపఁగా, సాహిణీలు=రౌతులు, మాపులఁబఱపంగకొ=
గుఱ్ఱముల నెక్కితఱమఁగా, వైచి=అధేనువునువిడిచి, సెలవులు నాకుచు, వెసకొ=గొ
బ్బన, వృక్షమండలికయి=చెట్లు మెండుగ నుండుచోటికి, తూలుచుకొ=తూఁగుచు,
ఘటఘటధ్వనికొ=ఘటఘటధ్వనిచేత, సారె=మాటిమాటికి, మలంగిచూచుచుకొ=
మరలించుచును.

తా. ఆ ప్రాంతములందుఁ బొలముఁ దిరుగువారలు సూచి కూతలిడఁగా విని
బ్రాహ్మణు లానదియందు సంధ్యవార్చి చెట్లపై నెక్కి చప్పట్లు గొట్టి యదలింపుచుం
డ నంతలో రౌతులు గుఱ్ఱముల నెక్కివచ్చి తఱమఁగా నా పెద్దపులి సెలవులనాకుచు
శీఘ్రముగా మిగుల జెట్లు గలిగియున్నచోటికి ఘటఘటధ్వని జేయుచుఁబలుమాలు
జేసుకఁ దిరిగి చూచుచు వెళ్లెను.

క. చుఱుచుఱుకున నెత్తు రువెలి

కుఱుకుచు రొద సేయ నటిలియొడపిన యార్పుల్

* లోనవార్చి. † తేలుచు.

పఱవ మిడిగ్రుడ్లు వడఁకఁగఁ

గొఱప్రాణముతోడఁ దన్నిఁ కొను నమ్మొదవున్.

23

టీ. చుఱచుఱకునన్, నెత్తురు=రక్తము, వెలికి=వెలపటికి, ఉఱకుచున్=బయలువెడలుచు, రొదసేయన్=చప్పుడుసేయఁగా, అఱితియొడపిన=మెడగండివలనసే, ఊర్పులు=నిట్టూర్పులు, పఱవన్=వెడలఁగాన్, మిడిగ్రుడ్లు=మిట్టగ్రుడ్లు, వడఁకఁగన్=వణఁకుచుండఁగా, కొఱప్రాణముతోడన్ = కొనయుసురుతోడ, తన్ని కొను=తన్నుకొనుచున్న, అమ్మొదవున్=అగోవును.

తా. సుగమము.

సీ. విన్నవించుటయు ఋత్విజులఁ బ్రాయశ్చిత్త,

మడిగె రా జడిగిన • నడుగు మనిరి

వారు కసేరువుఁ • దా రెఱుంగక పోయి,

అతఁడును శునకుని • నడుగు మనియె

నతఁడు దాను నెఱుంగ • నని పల్కి *నృప విను,

మా ఋత్విజులపిండు • నాకసేరు

వేను నెఱుంగ లే • మిఁక నొక్కయేమెకా,

దిల మఱి యెవ్వఁడు • నెఱుంగఁ డెవ్వఁ

తే. డేని సప్తాంగములు నీకు • నిచ్చి చెట్లు

వట్టి పెన్ద్రాలతిప్పలు • వట్టి తిరుగు

నట్టిఘండిక్యుఁ డొక్కఁడ • యరయ నెఱిఁగె

నేనెఱుంగు వేఁడు మది కర్జుమేని యనిన.

24

టీ. విన్నవించుటయున్=ధేనువుకథను రాజునకుఁ చెలుపఁగా, రాజు, ఋత్విజులన్=ఋత్విజులను, ప్రాయశ్చిత్తమడిగెన్, అడిగినన్=అడుగఁగా, వారు, తారెఱుంగకపోయి=తా మెఱుంగక, కసేరువున్=కసేరువను ఋషిని, అడుగుమనిరి, అతఁడును=అక సేరువును, శునకునిన్=శునకమహర్షిని, అడుగుమనియెన్, అతఁడు=అశునకుండు, తానున్=తానును, ఎఱుంగన్=ఎఱుంగను, అనిపల్కి=అట్లని చెప్పి, నృపా=ఓరాజా, వినుము=ఆలకింపుము, ఆఋత్విజులపిండును=ఋత్విక్సమూహమును, అక సేరువును, ఏనున్=నేనును, ఎఱుంగ లేము=ఎఱుంగఁజాలము, ఇఁక నొక్కయేమెకాదు=ఒక మేముమాత్రమె యెఱుంగనివారము కాదు, ఇలన్=భూమియందు,

ఎవ్వఁడును=ఎట్టివాఁడును, ఎఱుఁగఁడు=తెలిసికొనఁడు, ఎవ్వఁడేని=ఎవ్వఁడైన, నీకు, సప్తాంగములు=స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశ రాష్ట్రబలదుర్గము లనియెడి సప్తాంగములను, ఇచ్చి=ఒసంగి, చెట్లువట్టి=వృక్షములంబట్టి, పెన్మాలతిప్పలువట్టి=పెద్దతాతి గుట్టలంబట్టి, తిరుగున్=సంచరించుచున్నవాడో, అట్టి ఖాండిక్యుఁడు, ఒక్కండ=ఒకఁడుమాత్రమే, అరయన్=విచారింపఁగా, ఎఱిఁగెనేని=ఎఱింగియుండెనేని, ఎఱుఁగున్=ఎఱింగియుండును, అది=అడుగుట, కర్జమేని=కర్తవ్యమాయెనా, వేడుము=అడుగుము, అనినన్=అనఁగాన్.

తా. ఆ ఘర్మధేనువుయొక్క వృత్తాంతము రాజునకు విన్నవింప నతఁడు ఋత్విజులను బ్రాయశ్చిత్తమడుగఁగా దమకుఁ దెలియదుగానఁ గనేరు వనుఋషి నడుగుమనిరి, వానినడుగఁగ నాకనేరువు శునకుని నడుగుమనియె, నాశునకు నడుగఁగా నతఁడు నాకుం దెలియదని పల్కి, ఋత్విజులకును గనేరువునకును నాకును తెలియదుగదా, భూమియం దెవ్వరికిని తెలియదు, తెలిసియున్నయెడ నెవ్వఁడు సప్తాంగముల నీకిచ్చి యడవిపాలై చెట్లు గుట్టలువట్టి తిరుగుచున్నవాడో యట్టి ఖాండిక్యునికిఁ దెలిసి యుండవచ్చును గాన ప్రాయశ్చిత్త మడుగుట యవశ్యకముగాఁ గర్తవ్యమాయెనేని యతని నడుగవలయునని చెప్పెను.

చ. నరపతి పల్కె మాని వర • నారిపు నిష్క్రతి వేడ బోయిన

నర హతుఁ జేసెనేని సవ•నంపు ఫలం బొడఁగూడుఁ గా కమ

త్సరగతిఁ జెప్పెనేని మఖ•తంత్ర మతంత్రముఁ గాక పూర్ణ మా

నిరుదెఱఁగు న్మదీప్సితమె • యేగెద నంచు రథాధిరూఢుఁ డై. 25

టీ. నరపతి=రాజు, పలికెన్ = ఆశునకునితో ననియెను, మానివర = ముని శ్రేష్ఠుఁడా, నారిపున్ = నాశత్రువును, నిష్క్రతిన్ = ప్రాయశ్చిత్తమును, వేడఁబోయినన్ = అడుగఁబోతి నేని, ధరన్ = నేలపై, హతుఁజేసెనేని = చంపెనా, సవన ఫలంబు=యజ్ఞ ఫలంబు, ఒడఁగూడున్=సిద్ధించును, కాక=అట్లుకాక, అమత్సరగతిన్=మత్సరపుమార్గము విడిచి, చెప్పెనేని=ప్రాయశ్చిత్తము వచించినయెడ, మఖతంత్రము=యజ్ఞకృత్యము, అతంత్రముగాక=క్రమము తప్పక, పూర్ణమాన్ = నెఱవేరును, ఇరుదెఱఁగున్=రెండువిధములు, మదీప్సితమె=నాకుఁ గోరఁబడినవే, ఏగెదనంచున్=పోయెదనని, రథాధిరూఢుఁడై=అరదము నెక్కినవాడై.

తా. ఆ కేశిధ్వజుండనురాజు శునకునితో సోయిమునిశ్రేష్ఠుఁడా ! నాయొక్క శత్రువును బ్రాయశ్చిత్త మడుగఁబోయిన సమయంబున నేలపైఁ జంపెనేని యజ్ఞ మధ్యంబున శరీరము విడుచుటచేత యజ్ఞఫలము చేకూరును. లేక మాత్సర్యము వదలి

ప్రాయశ్చిత్తము సెప్పేనేని యజ్ఞానుష్ఠానము పరిసమాప్తి నొందును. గాన నీరెండు విధంబులు నా మనోరథంబు లగుటచేతఁ బోయెద నని చెప్పి రథము నెక్కెను.

క. హరిణాజినోత్తరీయుఁడు

నిరాయుధుఁడు నగుచు నతని + నెల వగు నడవిన్

జొర *గొట్టికొండ్లు డెక్కెముఁ .

బరికించి యెఱింగి కలయఁబడి కూత లిడన్.

26

టీ. హరి...డు - హరిణాజిన=జింకచర్మము, ఉత్తరీయుండు=పైవస్త్రముగాఁ గలవాఁడును, నిరాయుధుఁడును=ఆయుధము లేనివాఁడును, అగుచున్ = ఐ, అతని నెలవగు=అఖండిక్యుని స్థానమైన, అడవిన్=అరణ్యమును, చొరన్ = ప్రవేశింపఁ గాన్, గొట్టికొండ్లు=అచ్చటనున్న వేగువాండ్రు, డెక్కెముఁ బరికించి=డెక్కెమును జూచి, ఎఱింగి=కేశిధ్వజుండని తెలిసి, కలయఁబడి = కూడి, కూతలిడన్= కూతలు పెట్టఁగా.

తా. జింకచర్మము నుత్తరీయంబుగా ధరించి నిరాయుధుండై యా ఖండిక్యు నకు నివాసస్థాన మగు నడవిఁ జొచ్చి పోఁగా నచ్చటనుండు వేగువాండ్రు డెక్కెముఁ జూచి కేశిధ్వజరాజని యూహించి కలసి కూతలువేయ సాగిరి.

ఆ. వలస బెదర నృపతి + కలఁగక ప్రజ వగ

లార్పఁ బనిచి కనమఁలందు నిలువ

వేఱు వేఱ యేర్చి + విలుమందిఁ బనిచి తాఁ

దడుకు పెండె మలుక + వొడమ వెడలి.

27

టీ. వలసబెదరన్=వలసవచ్చియున్న జనము భయపడఁగా, నృపతి=ఖండిక్యుఁడు, కలఁగక=చలింపక, ప్రజవగలు = జనులచింతలు, అర్పన్=మాన్యుటకు, పనిచి=కొందఱఁబంపి, కనమలందు నిలువన్ = గండ్లుకొంచుటకు, విలుమందిన్=విలుకొండను, వేఱువేఱయేర్చి=ఏర్పఱచి, పనిచి=పంపి, తాన్=తాను, అలుక=కోపము, పొడమన్=అంకురింపఁగా, తడుకుపెండెము=తెట్టువాకిటితలుపు, వెడలి=వెల్లివచ్చి.

తా. వలస వచ్చియున్న ప్రజలు బెదరఁగా నాఖండిక్యుఁడు చలింపక ప్రజల గోడు మాన్యుటకుఁ గొందఱ నియమించి గండ్లు గాచుటకు విలుకొండ నేర్పఱచి పంపి తాను గోపయుక్తుండై తడికపెండెము వెడలి వచ్చెను.

క. వచ్చు రిపుఁ జూపులనె చుటఁ

బుచ్చుచు సిరిఁ గొనుట మగుడఁ బొడముట రుష ము

చ్చిచ్చునను వెచ్చమరి వి

ద్యుచ్చలచాపజ్యఁ దూపుఁ బొడుగుచుఁ బలికెన్.

28

టీ. వచ్చురిపున్-వచ్చు-తనదిశక్తువచ్చెడి, రిపున్-శత్రుఁడైనకేశిధ్వజుని, చూపులనె=చూపులచేతనే, చుటఁబుచ్చుచున్=దహించుచు, సిరిఁగొనుట=రాజ్యముఁ దీసికొనుట, మగుడఁబొడముట=మగలనచ్చుట, రుష=రోషము గలుగుటయును నీ, ముచ్చిచ్చునను=మూఁడున్నులచేతను, వెచ్చమరి=వేడిగలిగి, విద్యు...న్-విద్యుత్=మెఱపువలె, చల=కదలుచున్నట్టి, చాపజ్యన్=వింటియల్లెయందు, తూపుఁబొడుగుచున్=బాణముపొడుగుచు, పలికెన్=నచించెను.

తా. తన దిక్కునకు వచ్చుచున్న కేశిధ్వజుని ఖాండిన్యండు చూపులచేతనే దహించుచు రాజ్యముఁ దీసికొనుటయు మగల నచ్చుటయు రోషము గలుగుటయు నీ మూఁడు విధంబులైన యగ్నిచేతఁ వేడిమిని బొంది మెఱపువలెఁ జపలమైనట్టి వింటియల్లెయందు బాణముఁ పొడుగుచుఁ బలికెను.

మ. ధన ధాన్య ద్విర దాశ్వ గోధనసమేతం బెల్ల సామ్రాజ్యమున్

గొనియుం జాలక తాటకేయ ఫల భుక్కుటాకృతిం జింకతో

లున నాచ్చున్నఁడ వై ప్రశాంతుగతిమాలోఁబొచ్చిప్రాణంబులున్

గొన నేతెంచితె దుర్మతీ కెడపెద • స్మారంపుభల్లంబునన్. 29

టీ. ధన...బు-ధనము, ధాన్యము, ద్విరద-ఏనుగులు, అశ్వములు, గోధన=గోవులనెడి ద్రవ్యములతో, సమేతంబు=కూడిన, ఎల్లసామ్రాజ్యముం గొనియున్=సామ్రాజ్యమంతయుఁ గైకొనియును, చాలక=తృప్తిపొందక, తాట...తిన్-తాటకేయ=తాటకాపుత్తుఁడైన, ఫలభుక్=మాంసభక్షకుఁడైన మారీచునియొక్క, కూటాకృతిన్=కపటాకారముతో, ని. 'మాయానిశ్చల యంత్రేషు కైతవాన్యతరాశిషు, ఆయోషునే శైలశృఙ్గే నీరాఙ్గేకూటమస్త్రీయా' మ్మని యమరము. జింకతోలునన్=కృష్ణాజినముచేత, అచ్చున్నఁడవై=కప్పఁబడినవాడవై, ప్రశాంతుగతిన్=శాంతునింబలె, మాలోన్=మాలోపల, పొచ్చి=ప్రవేశించి, ప్రాణంబులున్గొనన్=ప్రాణములనుం దీసికొనుటకు, ఏతెంచితె=ఎచ్చితివా, దుర్మతీ=ఓరినున్నదీ, స్మారంపుభల్లంబునన్=ఘోరమైనయమ్ముచేత, కెడపెదన్=పడవేసెదను.

తా. ధనధాన్యాది సకల సామ్రాజ్య సమృద్ధంబగు రాజ్యముం గైకొనియును దృష్టి లేక మాయావేషము ధరియించిన మారీచునిం బలె జింకతోలుఁ గప్పకొని

వచ్చి మాలోఁ జొచ్చి మదీయ ప్రాణంబుల హరింప వచ్చితివా నురుబ్బి నీన్న బెడి
దపు బాణమునఁ బడ వేసెద నని ఖాండిక్యుండు వచించెను.

మ హా స్ర గ్ధ ర.

అనినం జేయె త్తి యోహోఁ యలుగక విను కాఁ నాతతాయి న్బ్రమాదం
బున వైకల్యంబు యాగంఁబునకుఁ బాడమ నేఁభూసుర శ్రేణి వేడన్
నిను నావేదించి పంపెఁన్నప యతఁడెఱుఁగుఁన్నిష్కృతిన్వేడు పో పొ
మ్మని కోప మ్మైనరోపఁమ్మైన విడువు మెఁల్లెన మే లింక నన్నన్. 30

టీ. అనినన్ = ఇట్లనఁగా, కేశిధ్వజుండు, చేయె త్తి = హస్తముఁ బైకెత్తి, ఓహో,
అలుగక = కోపింపక, వినుము = ఆకర్ణింపుము. ఆతతాయిన్ = ఎఱోద్యతుఁడను, (వధా
ర్థుం డనియుఁ జెప్పవచ్చును), కాన్ = కాను, శ్లో. 'అగ్ని దోగరద శ్చైవ శస్త్రపాణి
ర్ధనాపహః, క్షేత్రదారాపహర్తారౌ షడేతే హ్యతతాయినః, ఆతతాయి నమాయాం
తం హన్యాదేవా విచారయన్' అని మనుస్మృతి, ప్రమాదంబునన్ = మాంద్యముచేత,
యాగంబునకున్ = యజ్ఞమునకు, వైకల్యంబు = వికలత్వము, పాడమన్ = పుట్టఁగా,
ఏన్ = నేను, భూసురశ్రేణిన్ = విప్రసంఘమును, వేడన్ = ప్రాయశ్చిత్తమడుగఁగా,
న్యప = రాజా, అతఁడు = ఖాండిక్యుఁడు, ఎఱుఁగున్ = తెలిసినవాఁడు, నిష్కృతిన్ =
ప్రాయశ్చిత్తమును, వేడుము = అడుగుము, పో పొమ్మని, నినున్ = నిన్ను, అవేదించి =
నిరూపించి, పంపెన్ = పైనము సేసెను. ని. 'పత్తిరోప ఇషుర్ద్వయోః' అని యమ
రము. విడువుము, ఎల్లెనన్ = ఏవిధంబైనను, ఇంకన్ = ఇంకమీఁదను, మేలు = క్షేమము,
అన్నన్ = అనఁగా.

తా. ఖాండిక్యుండు చంపెద ననఁగా విని కేశిధ్వజుండు చేయె త్తి యోహో
కోపింపకుము. మఱి 'హన్యాదేవా విచారయన్' అను మను ఏచనప్రకారము విచా
రింపకయే వధించుటకు నే నాతతాయిని గాను. బుద్ధిమాంద్యమువలన జన్మమునకు వైక
ల్యమొదవఁగా, విప్రసంఘమును ప్రాయశ్చిత్తము వేడ నందులకు, నోయి రాజా!
యా ఖాండిక్యునకుం దక్క. నెవ్వరికిం బెలియను గాన, నతని వేడుము పొమ్మని
నిన్ను వేదించి పనిచిరి గాన వచ్చితిని. రోపమును వదలి ప్రాయశ్చిత్తము సెప్పినను
లేక బాణమును విడిచి వధించినను, నికముం దేవిధం బైనను క్షేమంబే యని పలికెను.

వ. అనిన నతండు తరుషండంబు సొచ్చి మంత్రి పురోహిత ప్రభృతి
సుహృజ్జనంబులకుఁ దద్వృత్తాంతం బంతయుంజెప్ప మంతనంబునకుం
జొచ్చిన మంత్రు లిట్లనిరి.

31

టీ. అనినన్ = ఆకేశిధ్వజుండిట్లని చెప్పఁగా, అతండు = అఖాండిక్యుఁడు,
తరుషండంబుసొచ్చి = చెల్లగుంపులో పలికిఁబోయి, మంత్రి పురోహిత ప్రభృతి సుహృ

జ్ఞనంబులకుఁ = ప్రధానులు పురోహితులు మొదలగు నాప్తజనంబులకును, తద్వృత్తాంతంబు నెప్పి = ఆకేశిధ్వజుని యొక్కవృత్తినింజెప్పి, మంతనంబులకుఁ = ఆలోచించుటకు, చొచ్చినఁ = ప్రవేశింపఁగా, మంత్రులు = ప్రధానులు, ఇట్లనిరి.

తా. సుగమము.

క. పాలు గల వాఁడు మన కొక

జాలి యిడక తానె తారసానకు వచ్చెఁ

వేళ యిదె లెమ్ము నృప కృప

చాలు న్గారాకు మేపి • చంపకు ప్రజలఁ.

32

టీ. పాలుగలవాఁడు = దాయాదుఁడయినవాఁడు, మనకొక జాలియిడక = మనకొక వ్యధపెట్టకయె, తానె, తారసానకు వచ్చెఁ = తలపడుట కేతెంచెను, 'వికృతా క్వచిచ్ఛలోపో మో దీర్ఘశ్చాత ఆదిమస్యభవే' త్తను సూత్రముచేత ములోపమును బూర్వవర్ణ దీర్ఘంబునుం గలిగె. వేళయిదె = సమయమిదె, నృప = రాజా, కృప చాలును = దయ చేసినదిచాలును, ప్రజలను = మీప్రజలను, గారాకు మేపి = ముదికూర దినిపించి, చంపకుము = వధింపకుము, లెమ్ము.

తా. మంత్రులు దాయాదుఁడైనవాఁడు మన కొకశ్రమ నియ్యక తానె తారసమునకువచ్చెఁగాన నిదె సమయము; రాజా! శత్రువు విషయమయి మీదయ చాలును, మీసేవకులగు ప్రజలను ముదికూరఁ దినిపించి చంపకుము, శీఘ్రముగయుద్ధమునకు లెమ్ము.

ఉ. అంటలు గట్టి * చేలకును • నాండ్రును బిడ్డలుఁ గూరఁగోయఁబోఁ
గంటకము ల్పదాగ్రముల • † గాడఁగ దూసిననొప్పిఁ గూయిడఁ
గంటికి నిద్ర గాన కొదుఁగంబడి వేఁగెద మిందు నొక్కమా
కంటయ కాదు నీవు వడుఁనట్టియవస్థ వచింప శక్యమే.

33

టీ. అండును = భార్యలును, 'నిత్యం దారాదేశ్చ స్యా ల్లో ర్లులయో రురాచ తత్రస్త' అను సూత్రముచేత నాండ్రు, బిడ్డలు, అంటలుగట్టి = గుంపులుగట్టుకొని, చేలకుఁ = చెలికలకు, కూరఁగోయఁబోఁ, గంటకముల్ = ముండ్లు, పదాగ్రములఁ = కాళ్లకొసలయందు, గాడఁగఁ = నాటఁగా, దూసిననొప్పిఁ = విడఁదీసిననొప్పిచేత, కూయిడఁ = కూతలు వెట్టఁగన్, గంటికినిద్రగానక = గంటికినిద్రయెఱుంగక, ఒమగంబడి = ఒదిగి, వేఁగెదము = వేఁగుచున్నారము, ఒక్కమాకంటయకాదు = మాకుమాత్రమనుటేకాదు, ఇందుఁ = ఇక్కడ, నీవువడునట్టియవస్థ = నీవుపడుకష్టము, వచింపఁశక్యమే = చెప్పఁదరమా.

* చెల్లెలకు. † గాడ నొదర్చిన.

తా. అందుచే బిడ్డలును పొలములయందుఁ గూరలు గోయం బోవుతఁటిఁ గాళ్ల ముండ్లునాటినది దీయఁగానే నొప్పిచేతఁ గూతలిడఁ గంటికి నిద్ర దొట్టక యిచ్చట నొదిగికొని వేఁగుచున్నార మిట్టి శ్రమ మాకు మాత్రమే కాదు నీవు పడునట్టి యవస్థ యు చెప్పఁదరము గా కున్నది గదా.

తే. స్వామ్యమాత్మసుహృత్కోశః జనపదబల
దుర్గములు స్వామి గలిగినఁ • దొలుతఁ గలవు
అంగి సుఖయైన సంగంబు • అటకు మునుపె
చాల సుఖు లౌట మనకు • దృష్టంబు గాదె.

34

టీ. స్వామ్య...లు-స్వామి=ప్రభుత్వము, అమాత్య=మంత్రులు, సుహృత్= అత్తలు, కోశ=భండారము, జనపద=దేశము, బల=చతురంగబలము, దుర్గములు= కోటలు, ఇవి, స్వామి=ప్రభువు, కలిగినఁ=కలిగినట్లాయెనేని, తొలుతఁగలవు= అమాత్యాదులుముందేకలరు, అంగి=శరీరి, సుఖయైనఁ=సుఖముగలవాఁడాయెనేని, అంగంబులు=కరచరణాదులు, అటకుమునుపె=అంతకుముందటనే, చాలసుఖులౌట= మిగుల సుఖముగలవౌట, మనకు దృష్టంబుగాదె=మనకు దృష్టాంతముగావా.

తా స్వామ్యమాత్యాది సప్తాంగములు రాజు గలిగెనేని యటకు మున్నె య మాత్యాదులుం గలరు. శరీరి సుఖయైన యెడఁ గరచరణాద్యవయవములు మున్నె సుఖంబులం బడసి యుండుట మనకు దృష్టాంతముగా నుండలేదా యని నుడివిరి.

క. అతనిపనిఁ దీర్ప రాజ్య
ద్వితయము నినుఁ జేరు నెట్టివెఱవున నైనన్
క్షీతిపుల కరిజయము ధనో

న్నతియుఁ బ్రజానీతిరక్షణము ధర్మంబుల్.

35

టీ. అతనిపనిఁదీర్పఁ=ఆకేశధ్వజునిం జంపింతివేని, రాజ్యద్వితయము= మీయుభయుల రాజ్యములు, నినుఁ=నిన్ను, చేరుఁ=పొందును. ఎట్టివెఱవుననైనన్=ఏయుపాయము చేతనైనను, అరిజయము=శత్రుసంహారము, ధనోన్నతియు= ధనమార్జించుటయు, ప్రజానీతిరక్షణము=ప్రజలయొక్క నీతి చెల్లించుటయు, ఇవి, క్షీతిపులకుఁ=రాజులకు, ధర్మంబుల్=ధర్మములు.

తా. ఆ కేశధ్వజుని వధియించితి వేని మీ యిరువుర రాజ్యములు నిన్నుఁ జేరును. ఎట్టి నేర్పుచేతఁ గాని శత్రుసంహారము సేయుటయు ధన మార్జించుటయుఁ బ్రజలను నీతిప్రకారముగఁ బాలించుటయు నివి క్షత్రియ ధర్మంబులు.

క. అన్యాయంబున దుస్సహ

మన్యుం డగుప్రబలరిపుని • మడియించిన ధ

ర్మన్యక్కృతి కగు నిష్కృతి

సన్యాయంబుగఁ బ్రజాళి • సంరక్షింపఁ.

36

టీ. దుస్సహమన్యుండగు = సహింపరాని యాగ్రహముగలవాడైన, ప్రబలరిపునిఁ = బలనంతుడైన శత్రువును, అన్యాయంబునఁ = అనీతిచేత, మడి...కిఁ = మడియించిన = మడియించుటవలని, ధర్మన్యక్కృతికిఁ = ధర్మతిరస్కారమునకు, ప్రజాళిఁ = ప్రజలసంఘమును, సన్యాయంబుగఁ = న్యాయముక్తముగా, సంరక్షింపఁ = పరిపాలింపఁగా, నిష్కృతి = అదే ప్రాయశ్చిత్తము, అగుఁ.

తా. మిగుల గోపయుక్తుడైన శత్రువు సన్యాయముగ నిధియించిన పక్షమున ధర్మ తిరస్కారముగు నందులకు న్యాయముగా దయతోఁ బ్రజాపాలన మొనరించిన యెడ నదియే ప్రాయశ్చిత్త మగుఁ గాక; నిరాయుధుడైనచ్చిన పగనానిం జంపిన యెడఁ బ్రాయశ్చిత్త మొనరింప వచ్చునని చెప్పిరి.

క. తనరాష్ట్రము చెడ వచ్చిన

ననిమిషపతి విప్రుఁ డనక • యాచార్యుఁ ద్రిశీ

ర్షునిఁ దునుమఁడె విడువుము దయ

నిను నమ్మిన ప్రజలు నవయ • నీ దయ యేలా.

37

టీ. తనరాష్ట్రము = తనరాజ్యము, చెడవచ్చినఁ = హానిఁజిందరాఁగా, అనిమిషపతి = దేవేంద్రుండు, విప్రుఁడనక = బ్రాహ్మణుండనక, అచార్యుఁ = గురువైనట్టి, త్రిశీర్షుఁ = విశ్వరూపుని, తునుమఁడె = నధింపఁడా, దయఁ = శత్రునిమీఁది కృపను, విడువుము = విడలుము, నినునమ్మినప్రజలు, నవయఁ = కష్టపడఁగా, నీదయ = నీకృప, ఏలా = ఏటికి.

తా. దేవేంద్రుండు తన రాజ్యమునకుఁ గీడొనరించుచున్న యాచార్యుండగు విశ్వరూపుని బ్రాహ్మణుం డని విచారింపకయే నధింపలేదా. శత్రునిమీఁద నున్న కృప విడువుము. నిన్ను నమ్మియుండు ప్రజలు కష్టపడుచుండఁగా నీ దయవలన నేమి ప్రయోజనం బని పలికిరి.

క. శిష్టు నిను నింతఁ జేసిన

దుష్టాత్ముని బిలుకు మార్చి • దురితము పిదపఁ

నష్టంబుగ భూవల్లభ

యిష్టాపూర్తములు సేసి • యెసఁగఁగ రాదే.

38

టీ. భూవల్లభ=రాజా! శిష్ట౯ = శిష్టుడవైనట్టి, నిను౯ = నిన్ను, ఇంతఁజేసిన, దుష్టాత్తుని౯=సురాత్తుని, పిలుకుమార్చి=చంపి, పిదప౯=పిమ్మట, దురితము=పాపము, నష్టంబుగ౯=నశించునటుల, ఇష్టాపూర్తములు నేసి=క్రతువులు వాపీకూపాది నిర్తానములు నేసి, ని. 'అథ క్రతుకర్మేష్టం పూర్తంఞాతాదికర్మ' యని యమరము. ఎసఁగఁగరాదే=ఒప్పురాదే.

తా. పూజ్యుండ వైన నిన్ను వ్యధపెట్టిన దుష్టుండగు శత్రునిం జంపి పిదపఁ బాపములు పోవుటకుఁ గాఁ గ్రతువులు వాపీ కూపాది ధర్మములు నేయఁ గూడదా యని వచించి రనుట.

తే. ఇంక రెన్నాళ్లు సూచి నీవంకఁ దెగువ
గలుగ కుండినఁ బ్రజ లూళ్లు • దలఁచి పోవ
మాని వగుట యె యొండె విహీనసంధి
నతనిఁ గను టొండె గా కొండుమతము గలదె. 39

టీ. ఇంక౯=ఇంకను, రెన్నాళ్లుసూచి = రెండుదినములు సూచి, నీవంక౯=నీయందు, తెగున=తెంపు, కలుగకుండిన౯ = లేకయుండె నేని, ప్రజలు = జనులు, ఊళ్లుదలఁచిపోవ౯=తమతమయూళ్లు స్మరించి లేచిపోయినయెడల, మానివగుటయె=మునివగుటకాని, విహీనసంధి౯ = హీనమగుసంధిచేత, అతనిఁగనుటొండె = అశేషిధ్వజునిఁ జేరుటగాని, ఈరెండువిధములు దక్క, ఒండుమతము = గౌరవమైన మఱియొక మార్గము, కలదె=కలదా, లేదనుట.

తా. రాజా! ఇంకమీఁద రెండు దినములు సూచి జనులు నీయందుఁ దెగువ పుట్టకుండెనేని వారి వారి యూళ్లు తలంచుకొని వెల్లెదరు. పిదప నీవు మునివృత్తి నాశ్రయింపవలెను ; లేక యతనితో హీన సంధియైనను జేయవలయు. ఈరెండు విధములు దక్క గౌరవంబైన మఱియొకమార్గము లేదనిరి.

క. జనవర తపమునకుం జొ
చ్చినఁ గన్నులు మూసికొంటె • సెల వింతియకా
క నిది ధ్యాసకు బ్రహ్మం
బెనయునె పరిభవము శల్య • మెదలో మెఱమ౯. 40

టీ. జనవర = రాజా! తపమునకు౯ = తపస్సునకు, చొచ్చిన౯ = ప్రవేశించినను, కన్నులు మూసికొంటె = కన్నులు మూసికొనుటయె, సెలవింతియకాక = ఇంతేప్రయోజనము గాని, నిదిధ్యాసకు=ధ్యానమునకు, బ్రహ్మంబు=పరబ్రహ్మము,

ఎనయు నె=సందర్శించునా, పరిభవముశల్యము = తిరస్కారమనియెడియలుగు, ఎద
లోక=హృదయమున, మెఱమక=మెఱముచుండఁగా.

తా. ఓ రాజా! తపం బొనర్చుట కేతెంచినను గన్నులు మూసికొనుటే ప్రయో
జనముగాని తిరస్కార మనియెడి యలుగు హృదయమందు మెఱముచుండఁగా బ్రహ్మ
నుసంధాన మనుకూలింపదు.

క. అవమతిఁ బితృఘ్ను లగు భూ

ధవుల వెదకి పిల్లపిల్ల తరము దునిమి భా

ర్గవుఁడు ముని యయ్యె మఱి వై

భవము వలదు శాంతి కై నఁ బగ దెగ కగునే.

41

టీ. అవమతి=అవమానముచేత, పితృఘ్నులగు=తండ్రినిఁ జంపినట్టి, భూధ
వులక=రాజులను, వెదకి, పిల్లపిల్ల తరము, తునిమి=చంపి, భార్గవుఁడు=పరశురాముఁ
డు, మునియయ్యె=జడదారియయ్యెను, మఱి=మఱియును, వై భవము=ప్రభుత్వము,
వలదు=అక్కఱలేదు, శాంతి కై నక=ఉపశాంతి కై నను, పగ దెగక=పగఁ దీర్చికొనక,
అగునే=సిద్ధించునా, సిద్ధింపదనుట.

తా. పరశురాముం డవమానముచేతఁ దనతండ్రినిఁ జంపిన రాజులను వెదకి
పిల్లపిల్ల తరము చంపి పిమ్మట మాని యయ్యెను కాన నటువలెఁ బ్రభుత్వము నలను,
పోనీ, శాంతి కై నను పగఁ దీర్చకయె సిద్ధింప దని పల్కిరి.

తే. పగయు వగయును లేక యే పాటి గన్న

నలరు సామాన్య సంసారి • యగుట మేలు

మదిఁ దగిలె నేని శాంతిచే • మఱవఁ దగదు

రాజ్యభూమికఁ దాల్చిన • రాజునకును.

42

టీ. పగయు=ద్వేషము, వగయును=విచారమును, లేక, ఏపాటికన్నక=
ఏమాత్రము గలిగినను, అలరు...రి - అలరు=సంతసించునట్టి, సామాన్య సంసారి అగు
టమేలు=పరిపాటి సంసారి యగుటయే మేలు, రాజ్యభూమిక-రాజ్య=ప్రభుత్వము
నెడి, భూమిక=వేషమును, తాల్చినరాజునకును - తాల్చిన=ధరియించిన, రాజున
కును=భూపాలునకు, మదిక=బుద్ధిని, తగిలెనేని=శత్రుకృత తిరస్కార మంటినట్టా
యెనా, శాంతిచేక=శమముచేత, మఱవఁదగదు=మఱవరాదు.

తా. ఒకనితో ద్వేషమును జింతయును లేక యేపాటి కలిగినను సంతసించు
నట్టి పరిపాటి సంసారి యగుట యుత్తమము. రాజ్య మను భూమికను ధరియించిన

రాజునకు శత్రుకృత తిరస్కారము మదిం దగిలెనేని శాంతచిత్తుడై సమాధిమైనుండ
దుష్కరము.

క. పులి మల డిగి యూళ్ల కు న

క్షులరుజ రా జనము మాన్పుకొఁ బనిచి గవి

* నెలకొన సురియలు గొని చని

పొలియునొ యూరఁ గుయిరేగి + పొడుచునొ చెపుమా. 43

టీ. పులి=వ్యాఘ్రము, (ఈనినపుడు) అక్షులరుజ=కన్నులకలఁక చేత, మల
డిగి=పర్వతముడిగి, ఊళ్లకు=గ్రామములకు, రా=రాఁగా, జనము=ప్రజ, మా
న్పుకొఁబనిచి=దయచే మాన్పుకొననిచ్చి, గవి=గుహయందు, నెలకొన=స్వస్థ
మైయున్న దానిమీఁద, సురియలుగొని=ఆయుధములువట్టి, చని=పోయి, పొలియు
నొ=దానిచేతఁజచ్చునో, లేక, ఊర=కన్నుల నొప్పితో వచ్చినప్పుడు గ్రామమం
దున్నవారందఱు, కుయిరేగి=గుంపులయి కూతలుపెట్టుచు, పొడుచునొ, చెపు
మా=వచింపుమా.

తా. పులి యీనినప్పుడు కన్నుల కలఁకతోఁ గొండఁ దిగి గ్రామములకు రాఁ
గా నందఱు పోగై కూత లిడుచు వచ్చి యపాయము నొందిన పులినిఁ జంపుదురో,
లేక దాని నేత్రవ్యాధిని దయచేసి మాన్పుకొన నిచ్చి, దానికి నెలవగు గవియందు స్వ
స్థముగా నుండు తఱి జన మాయుధములం బట్టి పోయి యా పులిచేతఁ జచ్చునో వచిం
పుము.

క. ఈవేళ బలియు నతనిం

బో విడిచితి పొమ్ము వాఁడు + పోయిన రాజ్యం

బేవిధిఁ గ్రమ్మఱు నావెర

వీవెర వని వ్రేలు మడచి + యేర్పడఁ జెపుమా. 44

టీ. ఈవేళ=ఈసమయమున, బలియునతని=బలవంతుడగు నా కేశిధ్వ
జుని, పోవిడిచిపొమ్ము=పోవునట్లుగ విడిచిపెట్టితివి పో, వాఁడుపోయిన, రాజ్యం
బు=సామ్రాజ్యము, ఏవిధిఁగ్రమ్మఱు=ఏప్రకారము మరలవచ్చును, అవెరవు=సా
మ్రాజ్యమునచ్చెడి యాయుపాయము, ఈవెరవని=ఈయుపాయ మని, వ్రేలుమడచి=
అంగుళమునంచి, ఏర్పడన్=తెలియునటుల, చెపుమా=వచింపుమా.

తా. ఈ సమయమందు మిగుల బలవంతుడగు కేశిధ్వజుని విడిచి పెట్టితివి పో
వాఁడు పోయిన పిమ్మట సామ్రాజ్య మేవిధంబున మరల వచ్చునో యాయుపాయం
బిది యని వ్రేలు మడచి చెప్పుము.

* నెలవుకొని సురియ గొని.

తే. అలసతఁ బరున్న మనుజుండు • కలియుగంబు
 ద్వాపరం బెన్నఁ గూర్చున్న • వాఁడు త్రేత
 యుత్థితుఁడు యాయి మఱి కృత • యుగ మటన్న
 నముచిదమనోక్తి ఋగ్బ్రాహ్మణమున వినవె.

45

టీ. అలసతఁ = అయాసపడుటచేతను, పరున్న మనుజుండు = పండిననరుఁడు, కలియుగంబు = కలియుగము వంటివాఁడు, కూర్చున్న వాఁడు, ఎన్నఁ = విచారింపఁగా, ద్వాపరంబు = ద్వాపరమువంటివాఁడు, ఉత్థితుండు = లేచినవాఁడు, త్రేత = త్రేతాయుగమువంటివాఁడు, మఱి = మఱియును, యాయి = సంచరించువాఁడు, కృత యుగము = కృతయుగమువంటివాఁడు, అటన్నఁ = అట్లనునట్టి, నముచిదమనోక్తిఁ = ఇంద్రుని వాక్యమును, ఋగ్బ్రాహ్మణమునఁ = ఋగ్వేదమందలి బ్రాహ్మణమందు, వినవే = విన్నవాఁడవుకావా. (అనఁగా నిరుద్యోగుఁడుగా నున్నవాఁడు పరమ నికృష్టఁ డనుట.)

క. ఛిద్రప్రహరి రాష్ట్రో
 పద్రవ పరిహరి యాప్త • భాషణ రుచి వే
 శోద్రిక్తుఁ డన్యవేశా
 నుద్రిక్తుఁ డనల్పకాల • ముర్వి భరించున్.

46

టీ. ఛిద్రప్రహరి - ఛిద్ర = తన రాజ్యమందుఁ బుట్టిన దోషంబులను, ప్రహరి = పోఁగొట్టువాఁడును (శత్రువున కేదేని యిక్కట్టు వచ్చినప్పుడు సమయించువాఁడును), రాష్ట్రోపద్రవపరిహరి = రాజ్యమునకు శత్రువులవలన యుపద్రవమును పోఁగొట్టువాఁడును, ఆప్త = ఇష్టమయినవారియొక్క, భాషణ = వాక్యములయందు, రుచి = ప్రీతిఁగలవాఁడును, వేశా = శత్రువును వధింపఁదగిన సమయముదొరకినప్పుడు, ఉద్రిక్తుఁడు = త్వరపడినవాఁడు, అన్యవేశఁ = సమయము కొనియప్పుడు, అనుద్రిక్తుఁడు = త్వరపడక యుండువాఁడును, అనల్పకాలము = బహుకాలము, ఉర్విఁ = భూమిని, భరించుఁ = వహించును.

తా. తనరాజ్యమునఁ బుట్టిన దోషములను వెంటనే పోఁగొట్టుచుఁ దనరాజ్యమునకు శత్రువుల వలని యుపద్రవము లంటకుండఁ జేయుచు శత్రుభంజనావసరము సిద్ధించినప్పుడు వాక్యముల విని ప్రయత్నపడుచును నాసమయములయందుఁ ద్వరణతీక్షణ నిమ్మళించుచు నితైఱంగునఁ బ్రవర్తించురాజు బహుకాలము పుడమిఁ బాలించును.

వ. లే లె మ్మనుటయుఁ బ్రధానులకు భూనాథుం డిట్లనియె.

47

క. మీ నొడివినయది కార్యం

బౌ నిప్పని సేయ రాజ్య • మంతయు మనకు
వానికిఁ బరలోకము జిత

మౌ నొక్కటి యిందు వాసు • లరయఁగ వలయున్. 48

టీ. మీనొడివినయది=మీరన్న వాక్యము, కార్యంబౌ=కర్తవ్యమవును, ఇప్పనిసేయన్=ఈకార్యము సేయఁగా, రాజ్యమంతయున్ = ఎల్లరాజ్యము, మనకున్, వానికిన్=అకేళిభ్యజునకు, పరలోకము=స్వర్గము, జితమౌ = గెలుపఁబడినదౌను. (అనఁగాఁ గలుగుననుట). ఒక్కటి=ఒక్కసారిగా, ఇందున్=ఈరెంటియందు, వాసులు=ఎక్కువతక్కువలు, అరయఁగవలయున్=విచారింపవలయును.

తా. మీరన్నది చేయఁ దగినది యౌను. ఈలాగునఁ జేయఁగా మనకు నెల్ల రాజ్యంబును వానికిఁ బరలోకమును సిద్ధించుచున్నది యయిన నొకసారిగా నీ రెంటి యొక్క తారతమ్యము విచారింప వలయు నని చెప్పెను.

క. పర*లోకసుఖము శాశ్వత

మరయ మహీరాజ్యసౌఖ్య • మల్పానేహః

పరిభోగ్యం బిందుల కై

దురితము కావించి తొలఁగుదునె పరమునకున్. 49

టీ. పరలోకసుఖము=పరలోకానందము, అరయన్=విచారింపఁగా, శాశ్వతము=నిత్యము, మహీరాజ్యసౌఖ్యము=భూపాలనమువలనిసుఖము, అల్పానేహఃపరిభోగ్యంబు=స్వల్పకాల మనుభవింపఁదగినది. ని. 'కాలోద్దిష్టోఽప్య నేహఃపి' యని యమరము. ఇందులకై=ఈయల్పసుఖమునకై, దురితము=పాపము, కావించి=చేసి, పరమునకున్=పరలోకసుఖమునకు, తొలఁగుదునె=దూరమగుదునా.

తా. విచారింపఁగాఁ బరలోకానందము నిత్యమును, రాజ్యానంద మనిత్యమును గాన నల్పకాలానుభవయోగ్యం బైన రాజ్యమునకై పాప మొనర్చి పరలోకమునకు దూరీభూతుఁడను కా నొల్ల ననియె.

క. బద్ధాంజలిపుటు దీనున్

† గ్రద్ధతఁ దనమఱుఁగుసారఁగఁ • గూల్చుట కడు కీ

డుద్ధతి పరలోకార్జన

బుద్ధికి నను కణ్వవాక్యములు • దలఁప రొక్కో. 50

* లోకము శాశ్వతసుఖ. † గ్రద్ధుండై శరణు చొరఁగ.

టీ. బద్ధాంజలిపుటున్ = ముకుళితహస్తఃడయినట్టి, దీనున్ = దైన్యమొందినవానిని, తనమటుఁగుసారఁగన్ = తన్ను శరణుఁజొచ్చినపుడు, క్రుద్ధతన్ = కోపయుక్తుడై, ఉద్ధతిక్ = గర్వముచేత, కూల్చుట = వధియించుట, పరలోకార్జనబుద్ధికిన్ = పరలోకము సంపాదించెద ననుమనంబు గలవానికి, కడుకీడు = మిక్కిలిపాపము, అను = అనునట్టి, కణ్వవాక్యములు = కణ్వమహర్షి వాక్యములు, తలఁపరాఁ = విచారింపరా.

తా. బద్ధాంజలి యయి దీనత్వము వహించి శరణుఁ జొచ్చినవానిఁ బరలోకబుద్ధిగల పురుషుఁడు కోపయుక్తుడై గర్వముచేత వధియించెనేని యతనికి మహాపాతకం బని కణ్వమహర్షి నెప్పినవాక్యములు విచారింపరు కాఁబోలును.

ఆ. అనుచు వెడలి వచ్చి • యారాజు నడిగి త

దర నెచికివధక్రమంబు

దెలిసి తగిన నిష్క్రృతి వచింప నాతండు

* మగుడఁ క్రతువు సాంగముగ నొనర్చి.

51

టీ. అనుచుఁ = ఇట్లునుచు, వెడలివచ్చి = బెండెము బయలు వెళ్ళివచ్చి, ఆరాజుఁ = ఆకేశిధ్వజుని, అడిగి, ధర్మనైచికివధక్రమంబు = యజ్ఞధేనువధ ప్రకారమును, ని. 'ఉత్తమాగోషునైచికి' యని యమరము. తెలిసి = బెఱింగి, తగిననిష్క్రృతిక్ = సరియైన ప్రాయశ్చిత్తమును, వచింపఁ = చెప్పఁగా, అతండు = ఆకేశిధ్వజుండు, మగుడఁ = మరలివచ్చి, క్రతువు = యజ్ఞమును, సాంగముగఁ = సంపూర్ణముగా, ఒనర్చి = చేసి.

తా. ఖండిక్యుండు మంత్రులతో నాలోచించి యిట్లునుచుఁ బెండెము వెడలి వచ్చి కేశిధ్వజునివలన యజ్ఞధేను వధక్రమం బెఱింగి తగిన ప్రాయశ్చిత్తము విచారించి చెప్పఁగా నా కేశిధ్వజుండు మరల యజ్ఞశాలకు వచ్చి క్రతువును సాంగోపాంగముగ నొనర్చెను.

ఆ. అవభృథాప్లుతోత్తమాంగుఁ డై ఋత్విక్స

దస్యగణముఁ బూజఁ • దనిపి పిదప

సూత మగధ వంది • వైతాళికప్రభృ

త్యర్థికోటి కభిమతార్థ మొసఁగి.

52

టీ. అవ...డై = అవభృథ = అవభృథమను యజ్ఞదీక్షాంతస్నానముచేతను, అప్లుత = చక్కఁగాఁ దడపఁబడిన, ఉత్తమాంగుఁడై = శిరముగలవాఁడై, ఋత్వి...న్ = ఋత్విక్ = ఋత్విజులయొక్కయు, సదస్య = సభ్యులయొక్కయు, గణముఁ = సమూహమును, పూజఁ = దక్షిణాంతపూజచేత, తనిపి = తృప్తి నొందించి, పిదపఁ = పిమ్మట, సూత...

కిక్-సూత, మగధ, పండి, వైతాళికప్రభృతి=వీరలుమొదలగు, అర్థికోటికిక్=యాచకసమాహమునకు, అభిమతార్థము=కోరినవస్తువులను, ఒసఁగి=ఇచ్చి.

తా. కేశిధ్వజుండు యాగము ముగియఁగా నవభృథస్నాతుఁడై ఋత్విజులకుఁ బూజనీయులగు సభ్యులకును దక్షిణాంతపూజ లొనర్చి తృప్తి నొందించి సూత మాగధాది యాచక సమాజమునకుఁ గోరిన వస్తువుల నెల్ల నిచ్చెను.

తే. మఱియుఁ గోరినవారి యక్కటలు తీర్చి
యును మనఃపూర్తి చాల కొయ్యనఁ దలంచి
యకట గురుదక్షిణ యొసంగ • నయితి నంచు
మగుడఁ జని శంక నతఁడు సంభ్రమపడంగ.

53

టీ. మఱియుక్ = ఇదియునుంగాక, కోరినవారి యక్కటలు తీర్చియును = కోరినవారికోర్కులన్నియు నిచ్చియును, మనఃపూర్తిచాలక=మనస్సునకుఁ దనివితీరక, ఒయ్యనక్ = మెల్లగా, తలంచి=తలఁచుకొని, అకట, గురుదక్షిణయొసంగనైతిని = గురుదక్షిణయియ్యనైతిని, అంచుక్, మగుడక్ = మరలను, చని=పోయి, అతఁడు = ఆఖాండిక్యుఁడు, శంకన్ = అనుమానముచేతను, సంభ్రమపడంగన్ = తొట్రు పడఁగా.

తా. మఱియు నాకేశిధ్వజుండు గోరిన వారి మనోరథముల నెల్లఁ బూరించి యును మనస్తృప్తిలేక యాలోచించి గురుదక్షిణ యియ్యనయితినని మెల్లగఁ దలంచి కొని యాఖాండిక్యుఁ డున్న నెలవుఁ గూర్చి వెళ్ళి యాఖాండిక్యుఁడు తొట్రు పడఁగా.

క. వారించి నీకు నెయ్యది
కోరిక యేతెంచినాఁడ • గురుదక్షిణ యీ
భూరమణ వేఁడు మనుటయు
నారాజన్యుండు మఱియు • నాప్తులతోడక్.

54

టీ. వారించి=నీకుశంకవలనదని తొట్రుపాటుమాన్పి, గురుదక్షిణయీన్ = గురుదక్షిణ యిచ్చుటకొఱకు, ఏతెంచినాఁడన్ = ఏచ్చినాఁడను, భూరమణ=ఓరాజా, నీకున్ = నీకు, ఎయ్యది కోరిక = ఏమేమియ పేక్షితంబు, వేఁడుము = అడుగుము, అనుట యున్ = అనఁగా, ఆరాజన్యుండు = ఆఖాండిక్యుఁడు, మఱియున్ = మగుడన్, అప్తులతోడన్ = ఇష్టులతోడ.

క. గురుదక్షిణ యిచ్చుట కీ
నరవరుఁ డేతెంచె మీరు • నా కనురక్తుల్

పరికించి పదింబదిగా

నరయుఁడు మది నెద్ది మేలు • ప్రార్థించుటకున్.

55

టీ. గురుదక్షిణయిచ్చుటకున్, ఈనరవరుఁడు = కేశిధ్వజుండు, ఏతెంచెన్ = వచ్చెను, మీరు=మీరలు, నాకున్, అనురక్తులు = అత్తలు, ప్రార్థించుటకున్ = అడుగుటకు, ఎద్దిమేలు = ఏదియు తమంబు, మదిన్ = మనస్సున, పరికించి = వెదకి, పదింబదిగా, అరయుఁడు=విచారింపుఁడు.

తా. గురుదక్షిణ యిచ్చుట కై కేశిధ్వజుండు వచ్చి యున్నాఁడు. మీరలు నాకాత్తులు కొన నెయ్యది యుత్తమం బపేక్షించుటకు దానిం బరికించి మనంబునఁ బదింబదిగా విచారింపుడీ యని పలికెను.

ఉ. నావుఁడు వార లమ్మనుజునాధున కిట్లని రుబ్బి నేఁడుగా
దైవము గల్గె వేగ గురుదక్షిణగాఁ జతురర్ణ వీవృతో
ర్వీవలయం బశేషమును • వేఁడుము భూవర మమ్ము నందఱన్
బ్రోవుము బాంధవాప్తజనః పోషణకంటెను ధర్మ మున్నదే. 56

టీ. నావుఁడు=అట్లనఁగా, వారలు, అమ్మనుజునాధునకున్=అఖాండిక్యునకు, ఇట్లనిరి = ఈవిధముగా నొడివిరి, ఉబ్బి=పొంగి, నేఁడుగా = నేఁడుగదా, దైవము కల్గెన్=అదృష్టము కలిగెను, వేగన్ = గొబ్బన, చతు...బు - చతురర్ణవీవృత= నాలుగు సముద్రములచేతఁ జుట్టఁబడియున్న, ఉర్వీవలయంబు = భూమండలము, అశేషము=సమస్తము, గురుదక్షిణగాన్, నేఁడుము=ప్రార్థింపుము, భూవర=రాజా, మమ్మునందఱన్, బ్రోవుము = రక్షింపుము, బాంధవాప్త జనపోషణకంటెను = బంధు మిత్రవర్గ రక్షణకంటె, ధర్మము=పుణ్యము, ఉన్నదె=ఉన్నదా, లేదనుట.

తా. అట్లనఁగా వారలు హర్షముచేత నుబ్బి నేఁడుగదా యదృష్టము గలిగెను, నాలుగు సముద్రముల మధ్యంబున నున్న యశేష భూమండలమును దక్షిణగాఁ గోరి మమ్ముం గాపాడుము, బంధు మిత్ర జన రక్షణ కంటెను వేరే ధర్మము లేదని ఖాండిక్యునితో విన్నవించిరి.

ఉ. ఎన్నఁడు లావు గూడు మన • కెన్నఁడు న్దతి యయ్యె నేని పో
రెన్నిక యానె పోరిన జయింప నశక్యము నీదుభాగ్యసం
పన్నతఁ జేరెఁ గార్య మిటు • బంధు సుహృత్తతి కొక్కకీడు రా
కున్నటులుండఁగానె సిరు • లూరక చావక నోవ కబ్బునే. 57

టీ. ఎన్నఁడు=ఎప్పుడు, లావుగూడు = బలిమిగల్గును, మనకున్, ఎన్నఁడు= ఎప్పుడు, తతి=సమయము, అగున్ = ఔను, అయ్యెనేని = సమయము సిద్ధించినను,

పోరు=యుద్ధము, ఎన్నికయకానె = శ్రేష్ఠమగునా, శ్రేష్ఠము కొదనుట, పోరినకొ = యుద్ధమొనరించినను, జయింపకొ = గెలుచుటకు, అశక్యము=శక్యముగాదు, నీచు= నీయొక్క, భాగ్యసంపన్నతకొ=భాగ్యాతిశయముచేతను, కార్యము=ప్రయోజనము, ఇటు=ఈవిధంబుగ, చేరెకొ=ఒనగూడెను, బంధుసుహృత్తతికికొ=బంధుమిత్రవర్గము నకు, కీడు=చెఱుపు, రాక = కలుగక, ఉన్నటులుండఁగా నె, సిరులు = సంపదలు, చావక=మరణము నొందక, నోవక=నొప్పింబడక, ఊరక, అబ్బునె=సిద్ధించునా, సిద్ధింపననుట.

తా. ఎప్పుడు బలిమి గలుగు నెన్నఁడు సమయమగును సమయము కల్గినను జగడము శ్రేష్ఠము గాదు కదా. అయినను జగడ మొనర్చితమిపో జయింప నశక్యంబు, నీయదృష్టమువలన నిట్టి ఘనకార్య మొనగూడెను, బంధుమిత్ర వర్గముల కపాయము సంభవింపకయే సంపదలు సిద్ధింప వనిరి.

చ. అనవుఁడు నల్ల నవ్వి మనుజాధిపుఁ డిట్లను మీర లర్థసా
ధనపరతంత్రకోవిదులు • దక్క మహాసుఖదాయి మోక్షమా
ర్గనయవిచారకోవిదులు • గా రతిచంచలరాజ్యలక్ష్మీ యే
మని చని వేఁడు వాఁడఁ బరమార్థము వేఁడక యమృహామతికొ. 58

టీ. అనవుఁడుకొ=వారిట్లనఁగా, అల్ల నవ్వి=మెల్ల గా నవ్వి, మనుజాధిపుఁడు= ఖాండిక్యుండు, ఇట్లనుకొ=ఈప్రకార మనియెను, మీరలు = మీరు, అర్థసాధన పర తంత్రకోవిదులు దక్క=అర్థసాధక తంత్రవేత్తలుగాని, మహాసుఖదాయి = అఖండా నందము నిచ్చునట్టి, మోక్షమార్గ నయవిచారకోవిదులు=మోక్షమార్గ విచారపరులు, కారు, అతిచంచల=మిగుల నస్థిరంబైన, రాజ్యలక్ష్మీ=రాజ్యసంపదను, ఏమని=ఏమి పదార్థమని, పరమార్థము వేఁడక = పరమపురుషార్థము గోరక, అమృహామతికొ=అజ్ఞా ననిష్ఠుండగు కేశిధ్వజుని, చని=వెళ్ళి, వేఁడువాఁడకొ=ప్రార్థింతును.

తా. వార లిట్లవేక్షింప మనుజాధిపుఁడగు ఖాండిక్యుండువిని నవ్వి మీర లర్థ సాధక తంత్రవేత్తలుగాని పరమ పురుషార్థసాధక తంత్రవేత్తలుగా రమృహాజ్ఞానియైన కేశిధ్వజుని యొద్దకుఁ బోయి మోక్షసాధక మార్గముం గోరక యస్థిరం బగు రాజ్య సంపద నెట్లు వేఁడుదు నని పల్కెను.

క. నిమివంశోత్పన్నుల మఁట

మముబోటుల కకట రాజ్యమా లక్ష్మ్యము వాఁ

డమలిన యోగాశ్రయుఁ డు

త్తమయోగము గొనుట యుఱివొ • ధరఁ గొను టుఱివో. 59

టీ. నిమి=నిమిచక్రవర్తియొక్క, వంశ=కులమందు, ఉత్పన్నులమఱు=పుట్టిన వారమఱు, అకట = అయ్యో, మముబోలులకున్ = మావంటివారికి, రాజ్యమాలక్యము=రాజ్యము విషయమా, వాఁడు=అకేళిధ్వజుండు, అమ...డు - అమలిన = శుద్ధమైన, యోగ=యోగమునకు, ఆశ్రయుఁడు=స్థానమైనవాఁడు, అతనివలన, ఉత్తమయోగముఁగొనుట, ఉఱవో=ఉచితమో, ధరన్=భూమిని, కొనుట=గ్రహించుట, ఉఱవో=యుక్తమో.

తా. అయ్యో! నిమిచక్రవర్తివంశంబునఁ బుట్టిన మావంటి వారలకు రాజ్యమొక విషయమా? వాఁడుత్తమయోగి గాన వానివలన నపనర్గప్రదం బగు నుత్తమయోగంబుఁ గొనుట యుత్తమంబో, లేక, భూమిని గొనుట యుత్తమంబో యని వచించె ననుట.

నీ. విడుఁడని *వీడు వెల్వడి వచ్చి ఖండిక్యుఁ,
 డారాజుఁ గనుఁగొనీ • గారవమున
 గురునిష్క్రమంబు నిఁక్కువముగా నొసఁగెదే,
 యని పల్కి యిత్తుఁ దధ్యముగ నన్న
 నవనీతలేంద్ర నీ • వధ్యాత్మరతుఁడవు,
 దక్షిణ గురున కీఁ • దలఁచితేని
 సకలభవక్లేశ • సంక్షయం బెయ్యది,
 యవ్వద్య బోధింపు • మనిన నవ్వి
 తే. యహహ నిష్కంఠకాస్మదీ • యాధిరాజ్య
 మడుగ నొల్లక యిది యేటి • కడిగి తిప్పుడు
 క్షత్రియుల † కెల్ల రాజ్యంబు • కంటె మఱి ప్రి
 యంబు గలదె యటన్న ని • ట్లనియె నతఁడు.

60

టీ. విడుఁడని=ఈమాటలు యుక్తంబులుగావు విడువుండని, వీడు వెల్వడివచ్చి=పాలేమువిడిచివచ్చి, ఖండిక్యుఁడు, ఆరాజుఁ=కేళిధ్వజుని, కనుఁగొని=చూచి, గారవమునఁ=ప్రేమచేత, గురునిష్క్రమంబు = గురుదక్షిణ, నిక్కువముగాఁ=నిజముగా, ఒసఁగెదేయని=ఇచ్చెదవాయని, పల్కి=నవించి, ఇత్తుఁ=ఇచ్చెదను, తధ్యముగఁ=సత్యముగా, అన్నఁ=అనఁగా, అవనీతలేంద్ర=రాజా, నీవు=ఈవు, అధ్యాత్మరతుఁడవు=బ్రహ్మవిద్యానిష్ఠుండవు, దక్షిణగురునకీఁదలఁచితేని=గురుదక్షిణ యీదలఁచితేవా, సకలభవక్లేశసంక్షయం బెయ్యది = సాంసారిక సర్వక్లేశనాశకంబేదో,

అవ్యిద్య౯=అట్టివిద్యను, బోధింపుము=తెలుపుము, అనిన౯=అనఁగా, నవ్వి = హ
సించి, అహహ=అశ్చర్యము, నిష్కం...ము-నిష్కంటక=శత్రురహితమైన, అసృ
దీయ=నాసంబంధియైనట్టి, ఆధిరాజ్యము=ప్రభుత్వమున, అడుగనొల్లక=వేడవలవక,
ఇదియేటికడిగితిపుడు=ఈయధ్యాత్మవిద్య నిపుడేల యడిగితివి, ఓ త్త్రియుల కెల్ల౯=
రాజుల కెల్లను, రాజ్యంబుకంటె౯=ప్రభుత్వమునకంటె, మఱిప్రియంబుగలదె=అతి
శయమైనయిష్టముగలదా, అటన్న౯=అట్లనఁగా, అతఁడు=ఖాండిక్యుఁడు, ఇట్లనియె=
ఈప్రకారమనియె.

తా. ఈ మీమాట లుత్తమంబులు గావు విడువుండని యా ఖాండిక్యుండు పా
శేము వెడలివచ్చి కేశిధ్వజుం గని ప్రీతితో గురుదక్షిణ నిశ్చయముగ నీఁ దలఁచితివా
యని పల్కి సత్యముగా నిత్తునన్న నోరాజా నీ వధ్యాత్మ విద్యయందు దక్షుండవు.
గాన సాంసారిక సర్వక్షేశ నాశకం బగునది యేదో యట్టి విద్యను బోధింపు మనఁగా
నవ్వి యాశ్చర్యమొంది నిష్కంటకం బగునారాజ్యము నడుగ నొల్లక యీ య
ధ్యాత్మవిద్య నిపు డేల యడిగితివి, రాజుల కెల్ల బ్రభుత్వముకంటె గొప్పకార్యముం
గలదే యనఁగా నాఖాండిక్యుండు వక్ష్యమాణ ప్రకారంబుగ నిట్లనియె.

మ. విను కేశిధ్వజ ధాత్రి వేడమికి నా వేదించెద స్తే తు వ

జ్ఞానకుం గాక వివేకి కేల జనియించు౯ లౌల్య మెందు౯ రణం

బున౯ బాడి౯ రిపుగెల్పువాడియు౯ బ్రజాపోషంబు ధర్మంబు రా

జున కౌ నైన నశ క్తు త్వద్విజితరాజ్య౯ న్న * న్నఘం బంటునే. 61

టీ. కేశిధ్వజ=కేశిధ్వజుఁడా, వినుము=ఆకర్ణింపుము, ధాత్రి వేడమికి౯=
భూమినిఁ బ్రార్థింపకయుండుటకు, హేతువు=బీజమును, ఆవేదించెద౯=తెలిపెదను,
ఎందు౯=ఎందైనను, లౌల్యంబు=చాపల్యము, అజ్ఞానకుం గాక=అవివేకికిఁదక్క, వివే
కికి౯=జ్ఞానికి, ఏలజనియించు౯=ఎందులకుఁబుట్టును, రణంబున౯=జగడమందు,
పాడి౯=ధర్మముచేత, రిపు౯=శత్రువును, గెల్పువాడియు౯=జయించునట్టి బంటు
తనము, ప్రజాపోషంబు=ప్రజలరక్షించుట, రాజునకు౯=ప్రభువునకు, ధర్మ౯బౌ౯=
న్యాయమగును, ఐనన్=అట్లయినను, త్వద్విజితరాజ్య౯-త్వత్=నీచేత, విజిత=జయిం
పఁబడిన, రాజ్య౯న్=రాజ్యముగలయట్టియు, అశ క్తున్=బలిమిలేనియట్టి, నన్ను=నను,
అఘంబు=పాపము, అంటునె=స్పృశించునా, అంటదనుట.

తా. ఓయి కేశిధ్వజుఁడా! రాజ్యము వేడకుండుటకుఁ గారణముఁ తెలిపెద
వినుము. ఏవస్తువందయినను చాపల్య మజ్ఞానకుం గలుగు గాక జ్ఞానికి నేల జనియిం
చును? యుద్ధమందు ధర్మముచేత శత్రువును గెల్పుటయుఁ బ్రజల రక్షించుటయును

రాజులకు ధర్మంబౌ నయినను నీచేత నపహరింపఁబడిన రాజ్యము గల్గి యశక్తుఁడనై యున్న నన్నఘంటులు స్పృశింపనని చెప్పెను.

సీ. నరనాథ యీరాజ్యపరిపాలనారాతి,

హననాదికృతరూప • యగునవిద్య
యనధికారికి విసర్జనముఁ గావింపంగఁ,

గలుషంబు రా దధికారియైన

వాఁడు విసర్జింప వచ్చు • వర్ణాచార,

లోపంబుచే నగు • పాపలేప

మైన నేనిత్తుఁ గొమ్మనఁ గొను ధరణిభో,

గమునకుఁ గాక ధర్మమున కగునె

తే. కాన సత్త్రియులకు భైక్షంబు కీడు

మత్ప్రధానులు వేడు సామ్రాజ్యమనెడు

పలుకు ధర్మచ్ఛలంపులోభం బయుక్త

మది రెఱుఁగి రాజ్య • మడుగ నే నిచ్చయింప.

62

టీ. నరనాథ=కేశిధ్వజుఁడా, ఈరాజ్య...ప - ఈరాజ్యపరిపాలనము, అరాతి
హనన=శత్రు సంహారము, అది=మొదలగువానిచేత, కృత=చేయఁబడిన, రూపయగు=
స్వరూపము గలదైన, అవిద్య=అజ్ఞానము, అనధికారికిన్=అధికారము లేనివానికి,
విసర్జనముఁ గావింపఁగన్=విడిచిపెట్టఁగా, కలుషంబురాదు=పాపమొదవను, అధి
కారియైనవాఁడు, విసర్జింపన్=విడువఁగా, వర్ణాచారలోపంబుచేన్=క్షత్రియ సంశా
చార లోపముచేతను, అగు...ము - అగు=ఐనట్టి, పాప=కిల్బిషముయొక్క, లేపము=
పూత, వచ్చున్=కలుగును, (అనఁగాఁ బాపప్రాప్తియకొననుట), ఐనన్=ఐనను,
ఏన్=నేను, ఇత్తున్=ఒకఁడెదను, కొమ్మనన్=గ్రహింపుమనఁగా, కొను=గ్రహించున
ట్టి, ధరణి=భూమి, భోగమునకుఁగాక=అనుభవించుటకేగాని, ధర్మమునకగునె=ధర్మ
మునకగునా, కానన్=గనుక, క్షత్రియులకున్=పుడమి తీండ్లకు, భైక్షంబు =
అడిగిపుచ్చుకొనుట, కీడు=పాపము, మత్ప్రధానులు=నామంత్రులు, వేడుసామ్రా
జ్యము=రాజ్యముకొనుము, అనెడు = అనియెడు, పలుకు=మాట, ధర్మ...బు-ధర్మ
చ్ఛలంపు=ధర్మ మనువ్యాజముగల, లోభంబు=లోభగుణము, అయుక్తము=యుక్తము
గాదు, అదియెఱిగి=అది తెలిసి, రాజ్యమడుగన్=ప్రభుత్వము వేడుటను, ఇచ్చయిం
పన్=అడేక్షింపను.

తా. ఓయి కేశిధ్వజుఁడా ! యీరాజ్య పరిపాలన శత్రుసంహారము మొద
లగువానిచేతఁ జేయఁబడిన రూపము గల్గుట్టి అవిద్య యనధికారి యగువాఁడు

గ్రహింపక విడిచెనేని పాతకము రా దధికౌరి యగువాఁడు విడిచెనేని క్షత్రియ వంశాచారలోప మగుటవలని పాపలేపంబౌ నైనను నే నిచ్చెదఁ బరిగ్రహింపు మనఁగా గ్రహించినట్టి సామ్రాజ్యము భోగమునకేఁగాని ధర్మమునకుఁగాను కౌపున రాజులకు యాజ్ఞావృత్తిచేతఁ బుచ్చుకొనుట మిగులఁ బాతకము నామంత్రులు రాజ్యమును గోరు మన్నమాట ధర్మ వ్యాజముగల లోభగుణం బయుక్తమైనది యని తెలిసి నే రాజ్యమడుగక బ్రహ్మవిద్య నడిగితి నని ఖండిక్యుఁడు పలికెను.

తే. ఆసపడుదురు బుధులు * రాజ్యమున మమత

మానని జడాత్తుల ట్లహంమానపాన

మత్తులకెకాక యది యేల * మాదృశులకు

ననిన హర్షించి మెచ్చి యజ్జనకుఁ డనియె.

63

టీ. బుధులు=పండితులు, మమతమానని=మమకౌరము విడువనట్టి, జడాత్తులట్లు=మాధాత్తులంబలె, రాజ్యమునన్=రాజ్యమందు, ఆసపడుమరే=వాంఛింతురా, అది=ఆవాంఛ, అహం...కాక - అహంమాన=అహంకౌరమనియెడి, పాన=మధుపానముచేతను, మత్తులకెకాక=మదించినవారికేకాని, మాదృశులకున్=మావంటివారికి, ఏల=ఎందుకు, అనినన్=అనఁగా, హర్షించి=సంతసించి, మెచ్చి=శ్లాఘించి, అజ్జనకుఁడు=అకేశిధ్వజుండు, అనియె=పలికెను.

తా. ప్రాజ్ఞులైనవారు మమకౌరము విడువని మూఢులవలె రాజ్య మపేక్షింపరను వాంఛ యహంమానపానమత్తులై యున్న వారలకే కాక మముఁబోటులకేల? అనఁగా నజ్జనకుండు హర్షించి స్తుతిజేసి యొకమాట నెప్పెను.

ఆ. ఏ నవిద్యవలన * మృత్యువుఁ దరియింప

ననఘ రాజ్యమును మఖాదికములు

చేయు చున్నవాఁడ * క్షీణింపఁ జేయుదుఁ

బుణ్యఫలము భోగభుక్తివలన.

64

టీ. అనఘ=పాపరహితుఁడా! ఏన్=నేను, అవిద్యవలనన్=అజ్ఞానమువలన, మృత్యువున్=సంసారమును, తరియింపన్=దాటుటకై, రాజ్యమును=ప్రభుత్వమును, మఖాదికములు=యజ్ఞాదిసత్కర్మఫలమును, భోగభుక్తివలనన్=భోగానుభవముచేతను, క్షీణింపఁజేయుదున్=నష్టపఱుతును.

తా. పాపరహితుఁడ వగు నోయి ఖండిక్యుఁడా! నే నజ్ఞానమువలన సంసారము దాటుటకు బ్రభుత్వమును, యాగాది సత్కర్మములుఁ జేయుచున్నాఁడను, భోగానుభవమువలనఁ బుణ్యఫలంబుల క్షీణింపఁ జేయుదు నని వచించెను.

* రాజ్యంపు మమత.

క. మన యీ నిమిషంశము పా

వన మగుభాగ్యమున మనుజువర త త్వవివే

చనచింత నీకుఁ బొడమెను

విను మిఁక వినుపింతు నేను • విద్యావిధమున్.

65

టీ. మనుజువర=రాజా ! మన...ము-మన=మనయొక్క, ఈనిమిషంశము= నిమిషక్రవర్తివంశము, పావ...న్-పావనమగు=పవిత్రమగునట్టి, భాగ్యమునన్=పుణ్యముచేత, తత్త్వవివేచనచింత-తత్త్వ=తత్త్వముయొక్క, వివేచన= తెలిసికొనునట్టి, చింత=విచారము, నీకున్, పొడమెన్=పుట్టెను. ఏన్=నేను, విద్యావిధమున్=జ్ఞానమార్గమును, వినుపింతున్=తెలియఁ జెప్పెదను. ఇఁక, వినుము=అలకింపుము.

తా. మానవశ్రేష్ఠుఁడా ! మన యీ నిమిషక్రవర్తివంశము పరిశుద్ధ మగునట్టి పుణ్య విశేషముచేత నీకుఁ దత్త్వవివేచనచింత గలిగెను గాన నిఁక నేను జ్ఞానమార్గముం దెలిపెద నాకర్ణింపు మనియెను.

ఆ. ఆత్మగాని మేన • నాత్మబుద్ధియును స

స్వంబునందు మిగుల • సత్త్వమతియు

నవనివర యవిద్య • యను మహాతరువు ను

త్పత్తి కీద్యయంబు • విత్తు మొదలు.

66

టీ. అవనివర=భూనాథుఁడవగు నోయి ఖాండిక్యుఁడా ! ఆత్మగాని=జీవుఁడు గానట్టి, మేనన్=శరీరమందు, ఆత్మబుద్ధియును = జీవజ్ఞానమును, అస్వంబునందు= తనదిగాకుండునట్టి గృహదులయందు, సత్త్వమతియు=తనది యను బుద్ధియు, ఈద్యయంబు=ఈరెండును, అవి...కిన్ - అవిద్యయను=అజ్ఞానమనియెడు, మహాతరువు= గొప్పవృక్షముయొక్క, ఉత్పత్తికిన్=జననమునకు, 'షష్ఠాఁడతోఁచినుమ్మే' అను నూత్రముచేత నుమాగమము. మొదలు=ఆదియైనట్టి, విత్తు=బీజము.

తా. ఓ ఖాండిక్యమహారాజా ! తానుగాని దేహమందు తాననుజ్ఞానమును, తనదిగాక యుండెడి గృహదులయందుఁ దనది యనెడి బుద్ధియు, నీరెండు నజ్ఞానమను మహావృక్షమునకు నాదియైన బీజంబు.

క. సరనాథ పాంచభౌతిక

శరీరమున దేహి మోహసాంద్రతమతముఁ

పరివృతుఁ డై యే నిది నా

ఫరికర మని యవధిలేని మిమపడి తిరుగున్.

67

టీ. నరనాథ=రాజా ! దేహి=జీవుండు, పాంచ...నన్-పాంచభౌతిక=పంచ భూతపరిణామంబై, శరీరమునన్=కాయమునందు, సాంద్ర...డై-సాంద్రతమ=మిగుల దట్టమైన, తమః=అవిద్యచేతను, పరివృతుడై=ఆవరింపఁబడినవాడై, ఏన్=నేను, ఇది, నాపరికరము=నాసొమ్ము, అని=నిశ్చయించికొని, అవధిలేని, భ్రమపడి=అజ్ఞాన మునఁబడి, తిరుగున్=భ్రమణముఁ జేయుచుండును.

తా. ఓరాజా! పంచభూత పరిణామంబగు దేహమందు మిగుల బలసియున్న అజ్ఞానముచేత నావరింపఁబడినవాఁడు గాన జీవుఁడు నేననియు, నాపరికరంబు అని యును దరిలేని భ్రాంతిఁజెంది తిరుగుచుండును.

క. జలవసుధాంబరపవన

జ్వలనంబులకంటెఁ దా నజస్రంబు వెలిన్

వెలుఁగొందునాత్మ యుండఁగఁ

గళేబరము నెవ్వఁ డాత్మఁగాఁ దలపోయున్.

68

టీ. జల...న్-జల=ఉదకము, వసుధా=భూమి, అంబర=ఆకాశము, పవన= వాయువు, జ్వలన=అగ్ని, ఈపంచభూతములకంటె, తాన్=తాను (అనఁగా నాత్మ యనుట), అజస్రంబు=నిరంతరమును, వెలిన్=కడను, వెలుఁగొందున్=ప్రకాశించు నట్టి, ఆత్మ=జీవుఁడు, ఉండఁగన్=ఉండఁగా, గళేబరమున్=దేహమును, ఎవ్వఁడు= ఎట్టివాఁడు, ఆత్మగాన్=తానుగా, తలపోయున్=నిశ్చయముఁ జేయును.

తా. పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశంబు లను పంచభూతములకంటెను దా నిరం తరము వెలపటఁ బ్రకాశించు చున్న జీవుం డై యుండియు శరీరము నెవ్వఁ డాత్మ యని తలంచును.

సీ. వపు రుపభోగ్యముల్ • నృప గృహక్షేత్రాదు,

లవి బొంది వొఁగాక • యాత్మవగునె

య ట్లన పుత్త్రపౌత్రానీకమును నాత్మ,

గాని మైఁబుట్టుటఁ • గావు తనవి

గాన మృత్యువుఁగను • కాయంబున జనించు,

పుత్త్రాదులెడ స్వత్వబుద్ధి దగదు

ఎపుడేని యాత్మ వేతే యనునప్పుడే,

యడరు భోగంబు లీయాత్మకంట

తే. వట్లుగా కీయొడలె యాత్మ • యన్న నంటు
మృద్ధహము నిల్చు నెట్లల్కు • మృజ్జలాది
నట్లు భౌతికభోగాశ • నాది భౌతి

కాంగములు నిల్చు భోగ మిం • దాత్మ కెద్ది.

69

టీ. నృప=రాజా, వపురుపభోగ్యముల్ = శరీరముచేత ననుభవింపఁదగినట్టి, గృహక్షేత్రాదులు=ఇండ్లు భార్యమొదలైనవి, ని. 'క్షేత్రంపత్నీ శరీరయోః' అని యమ గము. అవి=ఈచెప్పఁబడినవి, బొందివి=దేహసంబంధులైనవి, ఔగాక, ఆత్మవగునె= ఆత్మసంబంధులైనవి యగునా, అట్లన=ఆరీతిగానే, పుత్త్ర...ము-పుత్త్రపౌత్ర = కొమారులు మనుమలు, వీరియొక్క, అనీకమును=సంఘమును, ఆత్మగాని=జీవుఁడు గాని, మై=దేహమందు, పుట్టుట=జనియించుటచేత, తనవిగావు=ఆత్మవిగావు, కాన=అట్లగుటచేత, మృత్యువుగనుకొయంబున=మృత్యువును బొందునట్టి శరీర మందు, జనించు = పుట్టుచున్న, పుత్త్రాదులెడ= కుమారులు మొదలగువారి యందు, స్వత్వబుద్ధి=తనదనుజ్ఞానము, తగదు=కూడదు, ఎప్పుడేని = ఎప్పుడైనను, ఆత్మ=జీవాత్మ, వేతే=భిన్నమే, అను=అనుకొనునో, అప్పుడె, అడరు = నృద్ధి యగుచున్న, భోగంబులు=స్రిక్ష్చందనాదులు, ఆత్మకు=తనకు, అంటవు=స్పృశిం పవు, అట్లుగాక=అటుగాక, ఈయొడలె=ఈశరీరమే, ఆత్మ=నేను, అన్న=అన్న ట్టాయెనేని, అంటున్=ముట్టును, మృద్ధహము=మృత్తాయనికేతనము, అల్కుమృజ్జ లాదిన్ = అలికి పూసినట్టి మన్న నీళ్లు మొదలగువానిచేత, ఎట్లు = ఏప్రకారము, నిలుచున్=ఉండునో, అట్లు=ఆప్రకారముగ, భౌతిక=భూతసంబంధులైన, భోగ= సుఖము, అశన=అన్నము, ఆది= మొదలుగాఁ గలవానిచేత, భౌతికాంగములు నిల్చున్=పంచభూతాత్మక శరీరములు నిలుచును, ఇందు=దీనియందు, భోగము = సుఖము, ఆత్మకు=జీవునకు, ఎద్ది=ఏది.

తా. ఓయిరాజా! దేహోప భోగ్యంబులైన, గృహక్షేత్రాదులు, శరీర సం బంధులుగాని యాత్మ సంబంధులుగావు. అత్తెఱంగుననే పుత్త్రపౌత్రాది సమూహము దేహమందు జనియించుటచేత నాత్మవిగావు, గాన మరణము నొందునట్టి శరీరమున జని యించిన పుత్త్రాదులందు స్వత్వబుద్ధి కూడదనియు నెపుడేని యాత్మకు దేహము భిన్నం బని భేదజ్ఞానము గలుగుచున్నదో యపుడు భోగంబు లాత్మకంట వట్లుగాక శరీరమే తానని తలంచినయెడ భోగంబు లంటుచున్నవి; మంటితోఁ గట్టంబడియున్న గృహ ము మృజ్జలాదులచేత నెట్లు నిలుచునో యత్తెఱంగున పంచభూతసంబంధులైన సుఖ ము, అశనము మొదలగువానిచేత భౌతికాంగములు నిలుచును, దీనియం దాత్మకు భోగమెక్కడిది.

మ. జనిసాహస్రబహుప్రయాణ మగు సంసారంపుఁద్రోవ న్నదా
చనుచుండు స్థున మోహభేదమల మ • న్సంసారి పాంథుండు వా
సనలం ధూళి ముసుంగుఁ గాఁగ నెపుడేక • జ్ఞానంపుటుష్టోదకం
బునఁ దత్తాళనసేయు వాని కపు డామోహాశ్రమంబు స్థనుఁ. 70

టీ. జని...ము - జనిసాహస్ర = జన్మసహస్రము లనియెడి, బహుప్రయాణ
మగు = అనేక ప్రయాణములు గల, సంసా...వక్ - సంసారంపు = జననమరణాది
రూపమైన సంసారమనియెడు, త్రోవక్ = మార్గమునందు, సంసా...డు - సంసారి =
సంసారియను, పాంథుండు = పథికుఁడు, వాసనలక్ = అనాదికర్మ వాసనలనియెడు,
ధూళి = పరాగము, ముసుంగు గాఁగక్ = కప్పగాఁగా, ఘన...ము - ఘన = అతిశ
యమగు, మోహ = మోహమనియెడు, భేదము = క్లేశము, అలమక్ = చుట్టుకొనఁగా,
సదాచనుచుండుక్ = ఎప్పటికినిఁ దిరుగుచుండును, ఎపుడేక = ఏసమయమున, జ్ఞానంపు
టుష్టోదకంబునక్ = శాస్త్రజన్య జ్ఞానమనియెడి యష్టజలంబుచేత, తత్తాళనసేయుక్ -
తత్ = ఆకర్మవాసన లనియెడు పరాగమును, త్తాళనసేయుక్ = కడుగుకొనునో,
వానికి = సంసారియను పథికునికి, అపుడు = అక్షణమందు, ఆమోహాశ్రమంబుక్ =
ఆమోహమను శ్రమమును, చనుక్ = నివర్తించును.

తా. జన్మసహస్రము లనియెడి యనేకప్రయాణముగల జనన మరణాది రూప
మగు సంసార మను త్రోవయందు సంసారి యనుపథికుం డనాదికర్మవాసన లనియెడి
పరాగముగప్పకొనఁగా నతిశయం బగు మోహ మనుక్లేశము చుట్టుకొనఁగా నెడతెగక
తిరుగుచుండును. ఎపుడు శాస్త్రజన్యజ్ఞానమను నుష్టోదకముచేత సంసారి యను తెరువరి
యా కర్మవాసన లనియెడి పరాగమును గడుగు కొనుచున్నాఁడో యపుడ యమోహ
మను శ్రమము నివర్తించును.

తే. అట్టి మోహాశ్రమం బాట • నాశరీరి
స్వస్థుఁడై తా ననన్యాతిశయ మబాధ
మనఁగ విలసిల్లు నిర్వాణ • మనుభవించు
ననఘ తొల్లియు నిర్వాణఃఖనియ కాన.

71

టీ. అనఘ = పాపరహితుఁడా! అట్టి...బు - అట్టి = అటువంటి, మోహాశ్ర
మంబు = అజ్ఞానమనియెడి యాయాసము, అటక్ = తీటఁగా, అశరీరి = అజీవుఁడు, స్వ
స్థుఁడై = తాను సుఖపడినవాఁడై, అనన్యాతిశయము = తనకంటె నతిశయము లేనట్టిది
యు, అబాధము = దుఃఖరహితమైనది, అనఁగక్ = అనఁగా, విలసిల్లు = ఒప్పుచున్న,
నిర్వాణము = మోక్షానందమును, అనుభవించుక్ = భోగించును, తొల్లియు = మునుపు
ను, నిర్వాణఃఖనియె కాన = మోక్షాశ్రయం దేకాన, (అనఁగా జీవన్ముక్తుఁడై యనుట).

తా. పాపరహితుండవగు నోయిరాజా! యతండు తొలుత జీవన్ముక్తుడై కానఁ దాదృశంబగు నజ్ఞానమనియెడి యాయాసము దీఱఁగా జీవుండు సుఖియై సర్వోత్తమంబును దుఃఖరహితము నైనది యనునట్లుగఁ బ్రకౌశించుచున్న యానంద మనుభవించును.

వ. విను జనేశ్వర జలం బస్పృష్టదహనం బయ్యుఁ దదీయ యోగం బునఁ గలశోదరంబున నునికిం దా నతిశీతలం బయ్యు నుడికి శబ్దో ద్రేకాది ధర్మంబులం బొందున ట్లాత్మయుం బ్రకృతి సంబంధంబున నహంమానాది దూషితుండై ప్రాకృతంబు లగు ధర్మంబులం బొందు వీని కత్యంత విలక్షణుండు నక్షయండు నాత్మయ ట్లగుట నింత యనర్థమూలం బగు నీయవిద్యాబీజంబు నీ కెఱింగించితి నేవం విధంబు లగు సకల క్లేశంబులకు నంతయ కరంబు యోగంబు దక్క మఱియొం దుపాయము లే దనుటయుఁ బ్రీతుం డై ఖాండి క్యుండును మహాత్మా యిన్నిమివంశంబున విజ్ఞాత యోగశాస్త్రా ర్థుండ వీవు నాకు నయ్యోగంబు సమస్తంబు విస్తరింప వలయు ననినఁ గేశిధ్వజుండు కృపాళుం డై మహీపాలా విను మెందేని సంస్థితుం డై ముని మఱి పునర్భవంబునకు రాక బ్రహ్మసాధర్మ్యం బుఁ బొందు నట్టియోగంబుఁ జెప్పెద సావధానుండ వై విను మని యిట్లనియె.

72

టీ. విను=వినుము, జనేశ్వర = రాజా, జలము = నీరు, అస్పృష్ట దహనం బయ్యున్=అగ్ని నంటకయుండియు, తదీ...న్ - తదీయ=అయగ్ని సంబంధియైన, యోగంబునన్=సంపర్కముచేత, కలశోదరంబునన్=ఘటోదరమునందు, ఉన్మిక్= ఉండుటంజేసి, తాన్=ఉదకము, అతిశీతలంబయ్యున్=మిగులఁ జల్లనై యుండియు, ఉడికి=కాఁగి, శబ్దోద్రేకాది ధర్మంబులన్ = సలసలయను శబ్దము పొంగు మొదలైన గుణములను, పొందునట్లు=అశ్రయించినట్లు, అత్మయున్ = జీవుఁడును, ప్రకృతి సంబంధంబునన్ = శరీరసంబంధముచేత, అహంమానాదిదూషితుండై = అహంకార మమకారాదులచేత మలినుండై, ప్రాకృతంబులగు ధర్మంబులంబొందున్ = ప్రకృతి జన్యగుణంబుల నాశ్రయించునుగాని, వీనికి = ఈప్రకృతిధర్మములకు, అత్యంతవిలక్షణుండును = మిగుల వేఱైనవాఁడును, అక్షయండును = నాశము లేనివాఁడును, అత్మ=జీవుఁడు, అట్లగుటన్ = అట్లుగాన, ఇంత యనర్థమూలంబగు, ఈ అవిద్యా= ఈ అజ్ఞానముయొక్క, బీజంబు=కారణమును, ఎఱింగించితిన్ = తెలిపితిని. శ్లో. 'అనా

త్త న్యాత్తబుద్ధిర్యా అస్వేస్వమితియామతిః, అవిద్యాతదసంభూత బీజమేత ద్విధా
స్థితమ్.' అని విష్ణుపురాణము. ఏనంవిధంబులగు=ఈప్రకారమైన, సకలక్షేశములకు=
సమస్త దుఃఖములకు, సంక్షయకరంబు = నాశముఁ జేయునది, యోగంబుదక్క =
యోగము వినా, మఱియొం డుపాయము లేదనుటయు = మఱియొక సాధనంబు
లేదనఁగా, ప్రీతుండై=సంతసించినవాడై, ఖండిక్యుండును, మహాత్మా = మహామతి
యగు నోయి కేశిధ్వజుఁడా, ఈనిమిషంశంబునకొ, విజ్ఞాత = తెలియఁబడిన, యోగ
శాస్త్రార్థుండవు = యోగశాస్త్రార్థము గలవాడవు, నీవు, నాకున్ = నాకును,
అయ్యోగంబు సమస్తంబు విస్తరింపవలయు ననినన్ = ఆయోగమంతయు విపులము
గాఁ జెప్పవలయు ననఁగా, కేశిధ్వజుండు, కృపాశుండై=దయగలవాడై, మహీపా
ల=భూనాయకుఁడా, వినుము=ఆకర్ణింపుము. ఎందేని సంస్థితుండై=ఏయోగశాస్త్ర
మందు నున్నవాడై, ముని=సాధకుండు, మఱి=పిమ్మట, పునర్భవంబునకున్ రాక=
పునర్జన్మమునకురాక, బ్రహ్మసాధర్మ్యంబు=బ్రహ్మత్వమును, పొందున్ = పొందునో,
అట్టి యోగంబుఁజెప్పెద=ఆయోగము వచించెదను, సావధాన చిత్తుడవై=నిశ్చలమన
స్కుడవై, వినుమని=ఆకర్ణింపుమని, ఇట్లనియె.

ఆ. ప్రాణికోటి కెల్ల • బంధంబు మోక్షంబు

చేరుటకును మనసు • కారణంబు

విషయసంగియైన • విను బంధకారి ని

ర్విషయ మైన ముక్తి • విభవకారి.

73

టీ. ప్రాణికోటి కెల్లన్=ఎల్లప్రాణులకు, బంధంబు=సంసార రూపబంధము,
మోక్షంబు=తద్వీమోచనము, చేరుటకును=ఈరెండుపొందుటకు, మనసు=మనంబు,
కారణంబు=హేతువు, విషయసంగియైన=స్రక్చందనవని తాదివిషయములయందుఁ దగి
లేనేని, బంధకారి=బంధము గలుగఁజేయునది, నిర్విషయమైన=విషయములయందుఁ
దగులకుండేనేని, ముక్తివిభవకారి=ముక్తివై భవముం జేయునది.

తా. సకల ప్రాణులయొక్క సంసారరూపబంధమునకును మోక్షమునకును
మనంబే కారణ మనియు, నామనంబు స్రక్చందనాదివిషయములయందుఁ బ్రవేశించె
నేని బంధంబును, విషయములయొడఁ దగలకుండేనేని యనన్యతీతయం బగుమోక్షం
బునుం గలుగఁ జేయును.

సీ. విజ్ఞానమునఁ జేసి • విషయాది వలన నె,

మ్మన మాహరించి బ్రహ్మము బరేశుఁ

జింతింపవలయు • నిశ్చేయసంబున కట్లు,

చింతింప నతఁడు తచ్చింతకునకు

నాత్మభావం బిచ్చు • నాకర్షకము వికా,

ర్యశ్మసారముఁ దార్చు • నట్లు యోగ

మన యమాదికవిష • యంబై న యాత్మ ప్ర,

యత్నంబున కధీన • యైన సాత్త్వి

తే. కపుమనోగతి యెయ్యది • గలదు దాని

బ్రహ్మసంబంధినిఁగఁ జేయు • ప్రాధి సూవె

యిట్టి వైశిష్ట్యధర్మ మెం • దేనిగలుగు

నట్టి యోగంబు గలిగిన • యతఁడె యోగి.

74

టీ. విజ్ఞానమునఁజేసి = విశేషజ్ఞానముచేతను, విషయాదివలన = స్రక్చందనాది విషయములు మొదలగు వానివలన, నెమ్మనము = మనస్సును, అహరించి = మరలించి, పరేశుఁ = పరమేశ్వరుఁడైన, బ్రహ్మముఁ = పరబ్రహ్మను, నిశ్చేయసంబునకుఁ = మోక్షమునకు, చింతింపవలయుఁ = ధ్యానము సేయవలయు, అట్లుచింతింపఁ = ఆలాగు ధ్యానము సేయఁగా, అతఁడు = అబ్రహ్మము, తచ్చింతకునకుఁ = ఆధ్యానము సేయు వానికి, ఆకర్షకము = ఆకర్షక మైనట్టి సూదంటుతాయి, వికారి = రూపాంతరముగల, అశ్మసారము = లోహమును, తార్చునట్లు = ఆకర్షించునట్లు, ఆత్మభావంబు = తనస్వరూపమును, ఇచ్చున్ = ఒసఁగును, యోగమనఁ = యోగమనఁగా, యమాదికంబైన = యమ నియమాది విషయకమయిన, ఆత్మప్రయత్నంబునకున్ = జీవునియొక్క వ్యవసాయము నకు, అధీనయైన = తగులైన, సాత్త్వి...గతి - సాత్త్వికపు = సత్త్వగుణప్రధానమైన, మనోగతి = మనోవ్యాపారము, ఎయ్యదిగలదు = ఏదికలదో, దానిన్ = ఆమనో వ్యాపారమును, బ్రహ్మసంబంధినిఁగాన్ = బ్రహ్మమునుబొందినదానిఁగా, చేయుప్రాధి సూవె = చేయుప్రాధిమ్యముచూపి, ఇట్టివై శిష్ట్యధర్మము = విశేషభావముగల ధర్మము, ఎందే నిగలదు = ఎక్కడఁగలదో, అట్టియోగంబు గలిగినయతఁడె యోగి = అట్టియోగముగల వాఁడె యోగి.

తా. విశేషజ్ఞానముచేత విషయాదులను హరించి బ్రహ్మనుసంధానముఁ జేయు వాని కౌపరబ్రహ్మము సూదంటుతాయి వికారముగల యినుమును దనయందు గ్రహించినట్లు నాత్మస్వరూపము నిచ్చుననియు, యోగమనఁగా యమనియమాది విషయకంబయిన తనప్రయత్నమున కధీనమైన సత్త్వగుణప్రధానమగు మనోవ్యాపారమును బ్రహ్మసంబంధిఁగాఁజేయునట్టి ప్రాధిమ్యముచూపి యనియు, నిట్టివై శిష్ట్యధర్మ మెందుఁగలదో యదే యోగ మాయోగము గలవాఁడె యోగి.

వ. మఱియు బ్రహ్మచర్యాదులగు యమంబు లేనును స్వాధ్యాయాదు
లగు నియమంబు లేనును నిష్కాముఁడై యోగి యగువాఁడు మ
నోనైర్మల్య సంపాదనకు నాచరింపవలయు నివి కామ్యంబు లైన
విశిష్టఫలదంబులు నిష్కాములకు ముక్తిదంబు లగునట్టి యమనియ
మంబులు వదలక భద్రాసనాదులందు నొకటి నవలంబించి ప్రాణా
భిధానం బగు పవనంబు నభ్యాసంబున వశంబు సేయవలయు నదియె
ప్రాణాయామ మనంబడు నట్టి ప్రాణాయామంబు సబీజాబీజ సంజ్ఞ
లం బరఁగునదియె ప్రాణాపానంబుల మిథోనురోధంబుల నుభయ
నిరోధనంబున రేచకాదిత్రైవిధ్యంబునుం బొందు మొదల నా చె
ప్పిన బీజాబీజ సంజ్ఞలందు నంతస్థూలరూపావలంబి యగునదియ
సబీజం బితరం బబీజంబు మఱి శబ్దాదివిషయంబులం బ్రవ
ణంబు లగు నింద్రియంబులం ద్రిప్పి మానసంబున కధీనంబులు
సేయుట ప్రత్యాహారం బిట్టి ప్రత్యాహారంబు ముముక్షున కవ
శ్యకర్తవ్యంబు దీనివలన నతిచంచలంబు లగు నింద్రియంబులకు నా
త్మవశ్యత గలుగు నివిగన వశ్యంబులు గాకుండిన నాయోగి యోగ
సాధకుండు గానేరండు ప్రాణాయామంబునఁ బవనంబులు ప్రత్యాహా
రంబున నింద్రియంబులు వశంబు లైన పిమ్మటఁ జిత్తంబు శుభాశ్ర
యంబునం దిడునది యనుటయు ఖాండిక్యుఁ డిట్లనియె. 75

టీ. మఱి=మఱియును, బ్రహ్మచర్యాదులగుయమంబులేనును = బ్రహ్మచర్యము
మొదలైనయమంబులైదును, స్వాధ్యాయాదులగు నియమంబులేనును = వేదపారాయ
ణము మొదలైన నియమంబులైదును, యోగియగువాఁడు, నిష్కాముఁడై=కోరిక లేని
వాఁడై, మనోనైర్మల్యసంపాదనకు=మనశ్శుద్ధిని సంపాదించుటకొఱకు, ఆచరింప
వలయు=అనుష్ఠింపవలయును, ఇవి=ఈయమనియమములు, కామ్యంబులైన=కోరి
కచేతఁజేయఁబడినయెడ, విశిష్టఫలదంబులు=సకల ఫలప్రదంబులు, నిష్కాములకున్
=కోరిక లేనివారలకు, ముక్తిదంబులగు=మోక్షమిచ్చునవియగును, అట్టియమనియ
మంబులు, వదలక=విడువక, భద్రాసనాదులయందు=భద్రాదులగునాసనవిశేషముల
యందు, ఒకటినవలంబించి = ఒకటినాశ్రయించి, ప్రాణాభిధానంబగు = ప్రాణమను
పేరుగల, పవనంబు= వాయువును, అభ్యాసంబున వశంబుసేయవలయు=వా
డుకచేత వశపఱుచుకొనవలయు, అదియెప్రాణాయామమనంబడు= అట్టిప్రాణా
యామంబు, సబీజాబీజసంజ్ఞలం బరఁగు=సబీజప్రాణాయామం బబీజప్రాణాయా

మం బని నామద్వయముచేత నొప్పును, అదియె=ఆ ప్రాణాయామమే, ప్రాణాపానంబుల=ప్రాణాపానంబులను రెండు వాయువులయొక్క, మిధః=పరస్పరము, అనురోధంబులకొ=అనుసరించుటచేతను, ఉభయనిరోధనంబునకొ = రెంటిని నిలుపుటచేతను, రేచకాది త్రైవిధ్యంబునుకొ=రేచక పూరక కుంభకము లనియెడి త్రైవిధత్వమునుకొ, పాండుకొ=వహించును, మొదలనాచెప్పిన=తొలుత నేఁ జెప్పిన, సబీజాబీజసంజ్ఞలందు=ఈరెండు నామములయందు, అంతః=లోపలను, స్థూలరూపావలంబియగునదియ=స్థూలస్వరూపము నాశ్రయించునదియ, సబీజంబు=సబీజప్రాణాయామంబు, ఇతరంబు=నూత్నస్వరూపావలంబి యగునదియే, అబీజంబు=అబీజప్రాణాయామంబు, మఱిశబ్దాదివిషయంబులకొ=శబ్ద స్వరూప రస గంధంబులను విషయములందు, ప్రవణంబులగు=న్యవహార్తలైనట్టి, ఇంద్రియంబులకొ=శ్రోత్ర, త్వక్, చక్షుః, జిహ్వాఘ్రాణంబు లనుపంచేంద్రియములను, త్రిప్పి = మరలించి, మానసంబున కధీనంబులు నేయుట=మానసంబునకు వశమునేయుట, ప్రత్యాహారంబు, ఇట్టిప్రత్యాహారంబు, ముముక్షునకుకొ=మోక్షేచ్ఛగలవానికి, అవశ్యక ర్తవ్యంబు=తప్పక చేయఁదగినది, దీనివలనన్=ఈప్రత్యాహారయోగమువలన, అతిచంచలంబులగు=మిగులఁజలంబులైన, ఇంద్రియంబులకుకొ=పంచేంద్రియంబులకు, ఆత్మవశ్యతగలుగుకొ=ఆత్మవశంబౌటకలుగును, ఇవి=ఈప్రాణేంద్రియంబులు, కనకొ=చూడఁగా, వశ్యంబులు కొకుండినకొ=వశపర్తులు కొకుండినేని, ఆయోగి=ఆయోగపురుషుండు, యోగసాధకుండు కొనేరండు=యోగము సాధించువాఁడుగాఁడు, ప్రాణాయామంబునకొ = ప్రాణాయామముచేతను, పవనంబులు = వాయువులు, ప్రత్యాహారంబునకొ = ప్రత్యాహారముచేత, ఇంద్రియంబులు=శ్రోత్రాదులు, వశంబులైన = అధీనములైన, పిమ్మటకొ=పిదప, చిత్తంబు = మనమును, శుభాశ్రయంబునంగు = శుభాధారమగు పరబ్రహ్మమునంగు, ఇడునది = పొందింపవలయును, అనుటయు = అనఁగా, ఖండిక్యండు, ఇట్లునియొకొ=ముందు చేప్పుచున్నాఁడు.

తా. బ్రహ్మచర్యము మొదలగు యమములైదును, స్వాధ్యాయము మొదలగు నియమములైదును జిత్తశుద్ధికొఱ కనుష్ఠింప వలయును. ఇవి కోరికచేతఁ జేసిన పక్షమున విశేషఫలములనిచ్చును. కోరిక లేకచేసినయెడ మోక్షమబ్బును. భద్ర ముక్త పద్మ సిద్ధ వీర ముక్త పద్మ మను నివి మొదలగు నాసనములలో నొకటి నవలంబించి వాయువును రేచక పూరక కుంభకాభ్యాసముచేత వశపఱుచుకొనవలయును. ఇట్లు ప్రాణవాాయువును వశపఱుచుకొనుటయే ప్రాణాయామ మనంబడును. అది సబీజంబబీజం బని ద్వివిధంబు. శబ్ద స్వరూప రస గంధము లను పంచవిషయములకుఁ బోవు శ్రోత్రత్వకృక్షుర్జిహ్వఘ్రాణము లనుపంచేంద్రియంబుల మరలుచుకొనుట ప్రత్యాహారంబు. ఇది ముముక్షున కవశ్యము చేయఁదగినది. ఇట్లొనరింప నింద్రియ

ములు మనస్సున కధీనములగును. పిమ్మట శుద్ధం బగుచిత్తమును పరబ్రహ్మాయందుఁ జేర్పవలయును.

క. మనమున కెద్ది శుభాశ్రయ

మనఘ యెఱింగింపు మఱి సమస్తాధారం

బనఁ జన యద్వస్తువు య

న్మనన మశేషోరుదుఃఖమండలిఁ జెఱుచున్.

76

టీ. మనమునకున్ = మనస్సునకు, ఎద్ది = ఏవస్తువు, శుభాశ్రయము = శుభమైన స్థానము, మఱి = మఱియును, సమస్తాధారంబు = సకలమును ధరించునది, అనన్ = అనునటుల, యద్వస్తువు = ఏవస్తువు, చనున్ = ఒప్పును, యన్మననము = ఏదేవునిమననము, అశే...లిన్ - అశేష = సకలమైనట్టియు, ఉరు = విస్తారమయిన, దుఃఖమండలిన్ = శోకసమూహములను, చెఱుచున్ = నష్టముఁజేయునో, అనఘ = పరిశుద్ధుఁడా, ఎఱింగింపుము = తెలుపుము.

తా. మానసంబున కేది శుభమైన స్థానము, సకలాధారంబగు వస్తువేది, ఏదేవుని మననము సకల దుఃఖ సమూహంబులం బోగొట్టునో, పరిశుద్ధుండవగు నోయి కేశిధ్వజుఁడా! యెఱింగింపు మని పలికెను.

తే. అనినఁ గేశిధ్వజుఁడు వాని + కనియె బ్రహ్మ

మాశ్రయంబు మనంబున + కదియ పరము

నపరము ననంగఁ బొలుచు నం + దపర మనఁగ

మూర్తము పరం బనంగ నమూర్త మనఘ.

77

టీ. అనినన్ = ఇట్లనఁగా, కేశిధ్వజుఁడు = జనకుండు, వానికనియెన్ = అఖాండిక్యునకుఁ జెప్పెను, అనఘ = పరిశుద్ధుండవగు నోయిరాజా, మనంబునకున్ = చిత్తంబునకు, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, ఆశ్రయంబు = స్థానము, అదియ = అపరబ్రహ్మమే, పరమున్ = పరమనియు, అపరమున్ = అపరమనియు, అనంగన్ = అనునటుల, పొలుచున్ = ఒప్పును. అందు = అరెంటియందు, అపరమనంగన్ = మూర్తము, అనఁగా రూపముకలది, పరంబనంగన్ = అమూర్తము, అనఁగా రూపము గాకుండునది.

తా. అట్లనఁగాఁ గేశిధ్వజుండు పరబ్రహ్మమే చిత్తమునకు నాశ్రయం బనియు, నా పరబ్రహ్మము పరాపరభేదంబులఁ జేంది యుండు ననియు, నపర మనఁగా రూపవత్పదార్థమనియు, పరమనఁగా రూపవత్తనియు, నాఖాండిక్యునకుఁ చెలిపెను.

మ. మును నాచెప్పిన రెంటిలోఁ బర మనన్ ముక్తాత్మ దూరం బుపా

సనఁ గావింప నమూర్త మింక పరసంజ్ఞం బబ్జగర్భాది బ

ద్ధనికాయం బది మూర్త మైనను బరిత్యాజ్యంబు శశ్వత్త్రిభా
వనలం గూడుట నారురుత్తున కసేవ్యం బీద్యయంబు న్దుదన్. 78

టీ. మును=మును, నాచెప్పిన=నేఁ జెప్పినట్టి, రెంటిలోన్=ద్వయములో, పరమనన్=పరమనఁగా, ముక్తాత్మ=విడువఁబడిన బ్రహ్మము, అమూర్తము=ఆకారము లేనిది, గనుక, ఉపాసనగావింపన్=ధ్యానముచేయుటకు, దూరంబు=శక్యముగాదు, ఇంక=ఇంకను, అపరసంజ్ఞంబు=అపరమనుపేరుగలది, అబ్జగర్భాది = బ్రహ్మమొదలగు, బద్ధనికాయంబు=బద్ధజీవుల సంఘరూపము, అది=ఆయపరమ, మూర్తమైనను=రూపవత్తైనను, శశ్వత్=మాటిమాటికిని, త్రిభావనలన్ = భావనాత్రయముతోడను, గూడుటన్=కూడియుండుటచేత, పరిత్యాజ్యంబు=నేవింపఁదగినదికొదు, ఆరురుత్తునకున్=సాధకునికి, తుదన్=కడపట, ఈద్యయంబున్=ఈపరాపరములురెండును, అసేవ్యంబు=విడువఁదగినది.

తా. పూర్వము నాచేతఁ జెప్పఁబడిన పరాపరములోఁ బరము నిరాకారము గాన ముముత్తువు లగుజీవుల కుపాసనా శక్యమనియు, నపరమను సంజ్ఞగల చతుర్ముఖాది బద్ధజీవ సంఘరూపము సాకారమైనను భావనాత్రయవిశిష్ట మగుటంజేసి పరిత్యాజ్య మనియు, నారురుత్తునకు శరీరత్యాగకాలమంను నీరెండువిధంబు లుపాసనకుఁ దగినవి కావనియును దాత్పర్యము.

వ. ఆభావనాత్రయం బెద్ది యనినఁ జెప్పెద బ్రహ్మభావనయుం గర్మభావనయు బ్రహ్మకర్మోభయభావనయు నందు బ్రహ్మభావనాయు తులు సనందనాదులు, దేవాది స్థావరావరు లగుప్రాణు లందఱు కర్మభావనాభావకులు హిరణ్యగర్భాదు లుభయభావనాపరు లీ మూఁడుతెఱఁగులవారు భావనాత్రయాన్నితులు గావున నీత్రివిధాత్మక రూపంబ సేవ్యంబు సనందనాదులునుం బ్రాగ్భ్రహ్మకల్పంబులసంచరించుట భావనాబద్ధులె యిభావనాత్మకం బగు విశ్వంబు సంస్థితికి నవధి దేవమనుష్యాది విశేషజ్ఞాన కర్మంబులు క్షీణించుటయ యట్టి విశ్వంబై తోచు హిరణ్యగర్భాదులకంటె నన్యంబు పరాఖ్యం బిది ముక్తరూపం బమూర్తంబై యుండు నని మొదల సూచించితిం గదా తదాకారంబుఁ దేటపఱచెద ; పూర్వోక్త దేవాది భేదరహితంబై తద్భేదరాహిత్యంబున నిట్టి దట్టి దని వచించుటకు గోచరంబుగాక యపక్షయాది రహితంబును సచ్ఛబ్దవాచ్యంబును నాత్మసంవేద్యంబును నై జ్ఞానైకనిరూపణీయం

బగుచు జ్ఞానశబ్ద వాచ్యంబునుం దానయై బ్రహ్మాత్మకం బగుట
 బ్రహ్మ సంజ్ఞయుం గాంచి యొప్పు ; మఱి భావనాత్రయాత్మక
 విశ్వ వైలక్షణ్యంబై లక్షణంబుగాఁగల యీరూపం బభ్యస్యమాన
 యోగుండగు యోగికిం జింతింప నశక్యంబు. మఱి యపరంబని
 చెప్పంబడిన హిరణ్యగర్భుండు వాసవుండును ప్రజాపతులు మరు
 త్తులు నసువులు రుద్రులు ఆదిత్యులు తారకంబులు గ్రహంబులు
 గంధర్వ యక్ష రక్షో దైత్యాది సమస్త దేవయోనులు మనుష్యులు
 పశువులు అద్రులు సముద్రంబులు ద్రుమంబులు వెండియు నేకపాద
 ద్విపాద బహుపాదాపాదంబు లగు నితర భూతంబులుం దదు
 త్పత్తి హేతువులునుగా విలసిల్లునట్టి ప్రధానాది విశేషాంత చేతనా
 చేతనాత్మక ప్రపంచభావం బగు స్థూలరూపం * బుప్రకాంతయోగు
 నకుఁ జింతింప శక్యంబు. శక్యమేనియుఁ దద్భావనాత్రయాత్మకం
 బగుట నశుభాశ్రయంబుగావున ముక్తిసాధనంబుగా దీ చెప్పఁబడిన
 సకల ప్రపంచంబును విష్ణుశక్తి సమన్వితంబై యతనికి శరీరంబునై
 యుండు నట్టి విష్ణుశక్తులు మొదల నేజెప్పిన పరాపరాఖ్యలనుదద
 తిరిక్తయగు కర్మాఖ్యనుం ద్రివిధములైయుండు నందుఁ గర్మాఖ్యశక్తి
 చేత వేష్టితయై యపరాఖ్య యగు తేత్రజ్ఞశక్తి జన్మ జరామరణా
 న్యనేక సంసారతాపంబు లనుభవించుచుఁ దత్తత్కర్మానుగుణ శరీ
 రంబు లెత్తి విజ్ఞాన తారతమ్యంబుల నొందుఁ దత్ప్రకారం బాక
 ర్ణింపుము.

79

టీ. అభావనాత్రయం బెద్దియనిన=అభావనాత్రయం బేదియనిన, చెప్పెదన్
 =వచించెదను. బ్రహ్మభావనయు కర్తృభావనయు బ్రహ్మకర్తృభయ భావనయు నని
 మూఁడు ప్రకారములు. అందు = ఆమూటియందు, సనందనాదులు = సనందనుఁడు
 మొదలగు మహాయోగులెల్లను, బ్రహ్మభావనాయుతులు, దేవాదిస్థావరావరులగు=దేవ
 తలుమొదలు పర్వతసాహుణములుతుదగాఁగల, ప్రాణులందఱు = జీవులందఱును,
 కర్తృభావనాభావకులు = కర్తృభావనాయుతులు, హిరణ్యగర్భాదులు, ఉభయభావనా
 పరులు = కర్మబ్రహ్మఉభయభావనాపరులు, ఈమూఁడు తెఱంగులవారు =
 ఈమూఁడు విధంబులవారును, భావనాత్రయాన్వితులు = త్రిభావనలతోఁ గూడి

యున్నవారు, కౌవునక్ = అట్లౌటవలన, ఈత్రివిధాత్మకరూపంబు = మూడువిధంబులగు రూపంబులు, అసేవ్యంబు = సేవింపఁదగినవికౌవు, సనందనానులు = సనందనుఁడు మొదలగువారును, ప్రాగ్భ్రష్ట కల్పంబులక్ = మునుపటి బ్రహ్మకల్పములయందు, సంచరించుటక్ = జన్మము లెత్తుటచేతను, భావనాబద్ధులు = బ్రహ్మభావనచేత బద్ధులైనవారు, ఈ భావనాత్మకంబగు = భావనాస్వరూపంబైన, విశ్వంబు = జగత్తుయొక్క, స్థితికిక్ = ఉనికికి, అవధి = మర్యాద, దేవమనుష్యాది = దేవమనుష్యులు మొదలగు, విశేష = నానావిధప్రపంచముయొక్క, జ్ఞానకర్మంబులు, క్షీణించుట = నష్టమౌట, ఇట్టి = ఈదృశంబైనట్టి, విశ్వంబై = జగత్తే, తోచు = కనుపించునట్టి, హిరణ్యగర్భానులకంటెక్ = చతుర్ముఖాదులకంటెను, అన్యంబు = ఇతరమైనది, పరాఖ్యంబు = పరమనుపేరుగలది, అది, ముక్తరూపంబు = రూపము లేనిది, అమూర్తంబైయుండునని, మొదల = తొలుతనే, సూచించితిఁగదా = జ్ఞాపకము సేసితిఁగదా, తదాకారంబు దేటపఱచెద = తత్స్వరూపంబుఁ దెలిపెద, పూర్వో...బై - పూర్వోక్త = మున్ను చెప్పఁబడిన, దేవాది భేదరహితంబై = దేవాది భేదంబులు లేనిదై, తద్భేద రాహిత్యమునక్ = ఆభేదము లేకపోవుటచేత, ఇట్టిదట్టిదని వచించుటకుక్ = ఈదృశంబు తాదృశంబని పల్కుటకు, గోచరంబుగాక = విషయము గాక, అపక్షయాది రహితంబును, అపక్షయ = నాశము, అది = మొదలగు విచారము లచే, రహితంబు = విడువఁబడినది, సచ్ఛబ్దవాచ్యంబు - సత్ = సత్తును, శబ్ద = శబ్దముచే, వాచ్యంబు = చెప్పఁదగినది, ఆత్మసంవేద్యంబును - ఆత్మ = జీవునిచేత, సంవేద్యంబు = తెలియఁదగినదియు, జ్ఞానైకనిరూపణీయంబును = జ్ఞానముచేతనే నిరూపింపఁదగినదియును, అగుచుక్, జ్ఞానశబ్దవాచ్యంబును = జ్ఞానమును శబ్దముచేఁ జెప్పఁదగినవియును, తానయై, బ్రహ్మాత్మకంబగుటక్ = బ్రహ్మస్వరూపమాటచేతను, బ్రహ్మసంజ్ఞయుక్ = బ్రహ్మమనునట్టి నామమును, కౌంచి = పొంది, ఒప్పుక్ = ఒప్పును, మఱి, భావనా...బై - భావనాత్రయాత్మక = త్రిభావనస్వరూపమైన, విశ్వ = జగత్తుకంటె, వైలక్షణ్యంబై = వేరుగుటె, లక్షణంబుగాఁగల = చిహ్నముగాఁగల, ఈరూపంబు = ఇట్టి రూపము, అభ్యస్యమానయోగుండగు = అభ్యసింపఁబడు యోగముగల, యోగికిక్ = యోగవంతునికి, చింతింప నశక్యంబు = అనుసంధానముచేయ శక్యముగాదు, మఱి యపరంబని చెప్పఁబడిన, హిరణ్యగర్భుండు = చతుర్ముఖుండు, వాసవుండు = ఇంద్రుఁడును, మొదలుగామృతమాంతము = ఏకపాదాదీతరభూతంబులును, తదుత్పత్తి హేతువులుగాక్ = ఆభూతాది జన్మములకుఁ గారణంబులుగా, విలసిల్లునట్టి = ఒప్పుచున్నట్టి, ప్రధానాది విశేషాంత = ప్రధానము మొదలు వ్యక్తివిశేషములు తుదగాఁగల, చేతనాచేతనాత్మక = జ్ఞానాజ్ఞానజీవరూపమైన, ప్రపంచభావంబగు = ప్రపంచభావము గలయట్టి, స్థూలరూపంబు, ఉపక్రంతయోగునకుక్ = యోగమున కుపక్రమించినయోగికి, చింతింప

శక్యంబు=ధ్యానసాధ్యంబు, శక్యమేనియు=ధ్యానసాధ్యంబైనను, తత్=ఆ, భావనా
త్రయాత్ కంబగుటకుఁ=భావనాత్రయ స్వరూపమగుటచేత, అశుభాశ్రయంబు=శుభా
శ్రయముగాదు, కౌవునఁ=కౌన, ముక్తిసాధనంబుగాదు, మోక్షసాధనంబుగాదు=ఈ
చెప్పఁబడిన సకల ప్రపంచంబును, విష్ణుసమన్వితంబై, ఆతనికిఁ=ఆదేవునికి, శరీరంబు
నైయుండుఁ, అట్టి విష్ణుశక్తులు=విష్ణుసామర్థ్యములు, మొదల నేఁజెప్పిన=తొలుతనా
చేఁజెప్పఁబడిన, పరాపరాఖ్యలను=పర అపర అను నామములచేతను, తదతిరిక్తయగు=
వానికివేఱైన, కర్తాఖ్యము=కర్తృశక్తియనునట్లుగా, త్రివిధములైయుండును, అందు=
వానియందు, కర్తాఖ్యశక్తిచేత వేష్టితయై=కర్తృమను పేరుగల శక్తిచేతఁ జుట్టఁబడినదై,
అపరాఖ్యయగు=అపరమను పేరుగల, త్తేత్రజ్ఞశక్తి=పురుషశక్తి, జన్త...లన్ - జన్త
జరామరణాది=జననము ముదిమి చచ్చుట మొదలగు, ఆ నేక సంసారతాపంబులఁ=
బహువిధములగు సంసారమువలని వేదనలను, అనుభవించుఁ, తత్క...లు - తత్క
ర్త=ఆయాకర్తలకు, అనుగుణ=సరియైనట్టి, శరీరంబులు = దేహములు, ఎత్తి=పొంది,
విజ్ఞానతారతమ్యంబుల = విశేష జ్ఞానంబులయొక్క వాసులను, పొందుఁ=చెందును,
తత్ప్రకారంబు=తత్కృమంబు, ఆకర్ణింపుము=వినుము.

నీ. ఉండు నప్రాణులం • దొక్కించు కాశక్తి,
స్థావరశ్రేణిఁ దఃజాతికంటె
నెట్ల రోఁకటిబండ • జెట్టి మన్నిండి ము,
న్నగు సరీసృపములం • దంతకంటె
ఖగముల మఱి వానికంటె మృగావలి,
యందు నూహింపంగ • నంతకంటె
దంతి గోముఖ పశుఃతతి నంతకంటె మా,
ర్త్యకదంబకములయం • దంతకంటె

తే. యక్ష గంధర్వ నాగాళి • నంతకంటె
నంతకంటె నిలింపులం • దంతకంటె
హరిహాయునియందు దక్షునం • దంతకంటె
నాద్యుడు హిరణ్యగర్భునం • దంతకంటె.

80

టీ. ఆశక్తి=ఆక్షేత్రశక్తి, అప్రాణులందుఁ = ప్రాణరహితవస్తుజాలమందు,
ఒక్కించుక=కొంచెము, ఉండుఁ=ఉండును, తజ్జాతికంటెఁ = ప్రాణరహిత వస్తు
జాతికంటెను, స్థావరశ్రేణిఁ=స్థావరపజ్జులగు పర్వతవృక్షాదులయందు, ద్వగుణం
బుగ నుండును, (ఈపద్యమునం దుదాహరింపఁబడిన స్థావరశ్రేణిశబ్దము మొదలు

హిరణ్యగర్భశబ్దమువలనకు యథాక్రమంబుగా దత్తచ్ఛబ్దవాచ్యంబు లగు భూతముల
యందు నొకదానికంటె నొకదానియం దావిష్టుశక్తి ద్విగుణంబు హెచ్చుగా నుండు
నని యూహింపవలయు), తజ్జాతికంటెఁ = అస్థానరజాతికంటెను, ఎఱ్ఱలు, రోఁక
టిబండలు, జెఱ్ఱిపోతులు, మన్నిండి = మన్నదినునట్టికణగురు, మున్నగు = మొదలయిన,
సరీస్యపములందున్ = సర్పములందును, అంతకంటెన్, భగములఁ = పక్షులందు,
వానికంటెఁ, మృగావలిఁ = మృగసమూహమందు, ఊహింపఁ = గ్రహింపఁగా,
అంతకంటెఁ, దంతి...న్ - దంతి = ఏనుఁగు, గో = ఆవు, ముఖ = మొదలగు, పశు
పతిఁ = పశుసంఘమందును, అంతకంటెఁ, మార్త్య...దున్ - మార్త్య = మను
ష్యసంబంధియైన, కదంబకములయందుఁ = గుంపులయందును, అంతకంటె, యక్ష
గంధర్వనాగాళిఁ = యక్షాదులయందును, అంతకంటె, నిలింపులందుఁ = దేవతల
యందు, అంతకంటెఁ, హరిహయునియందు = దేవేంద్రునియందు, అంతకంటె,
దక్షునియందును, అంతకంటెఁ, ఆమృందు = మొదలివాఁడైన, హిరణ్యగర్భనం
దుఁ = చతుర్ముఖునియందు, తేత్రజ్ఞశక్తి యుండును.

ఆ. ఇట్టిరూపకోటు లెల్ల నవిష్టుని
తనుచయంబు సుమ్ము • ధరణినాథ
యతఁ డచింత్యశక్తి • నిఖిలభూతముల నా
కసమువోలె నిండి • యెసంగుఁ గాన.

81

టీ. ధరణినాథ = రాజా! ఇట్టిరూపకోటులెల్లఁ = ఏతాదృశరూప సహస్రం
బులన్నియును, అవిష్టుని = ఆదేవునియొక్క, తనుచయంబుసుమ్ము = దేహసమూహ
మునుమీ, అతఁడు = ఆదేవుఁడు, అచింత్యశక్తిఁ = చింతింప నశక్యంబైన సామర్థ్యము
చేత, అనిఖిలభూతములఁ = సకలభూతములయందు, ఆకసమువోలెఁ = ఆకాశముం
బలె, నిండి = సంపూర్ణుఁడై, ఎసంగుఁగానఁ = ఒప్పునుగాన.

తా. ఓ ధరణినాథా! అవిష్టుం డప్రమేయం బగు నిజసామర్థ్యముచేత నిఖిల
భూతములయం దాకాశముమాడ్కి నిండి ప్రకాశించుచుండును గాన నుక్తంబు
లగు నేతాదృశరూప సహస్రంబు లాదేవుని శరీర పుంజంబులు చుమీ! యని కేశి
ధ్వజుండు పలికెను.

సీ. ము న్నెన్ని నపరాఖ్యమునకు ద్వితీయమై,
విష్టుసంజ్ఞఁ గను నుర్వీతలేశ
యోగిహృద్ధ్యేయ మై • యొప్పు నమూర్తరూ,
పం బొండు సత్సంజ్ఞఁ • బ్రాజ్ఞకోటి

దానివచించు నేతద్రూపమే సమస్త,
 శక్తుల కెల్ల నాశ్రయత నొంది
 ప్రాగుక్త విశ్వరూపవిలక్షణతఁ గాంచి,
 కల్యాణ గుణభూతి • గరిమఁ దనరి
 తే. యతిమహత్త్వంబుచే వెల్లునట్టి శక్తి
 నలరు బ్రహ్మంబు దేవతిర్యజ్ఞమష్య
 నామచేష్టావదవతరణముల నాత్మ
 లీల జగదుపకృతికిఁ గల్పించుచుండు.

82

టీ. ఉర్వీతలేశ=రాజా! మున్నెన్నిన పరాఖ్యమునకుఁ=మునుపు చెప్పినపర
 మనియెడు పేరుగల బ్రహ్మమునకు, ద్వితీయమై=రెండవదియై, యోగిహృద్ద్యేయమై=
 యోగిచిత్తములచేత ధ్యానము నేయఁదగినదియై, ఒప్పు...బు-ఒప్పుకొ=ఒప్పుచున్న,
 అమూర్తరూపంబు=మూర్తభిన్నరూపంబు, ఒండు=ఒకటి, విష్ణుసంజ్ఞకొ=విష్ణువను
 పేరును, కనుకొ=పొందును. ప్రాజ్ఞకొటి=పండితసమూహము, ని. 'ధీరోమనీషీజ్ఞః
 ప్రాజ్ఞస్సజ్ఞోవాన్పణ్డితః కవిః' యని యమరము. దానికొ=ఆరూపమును, సత్సంజ్ఞకొ
 =సత్తచనామముచేత, వచించున్=పలుకును. ఏతద్రూపమే=ఈరూపమే, సమస్తశక్తుల
 కెల్లన్ = నానావిధములైన సామర్థ్యములకు, ఆశ్రయతన్ = స్థానమగుటను,
 ఒంది=పొంది, ప్రాగు...తన్-ప్రాగుక్త = ముందు చెప్పఁబడిన, విశ్వరూప=జగ
 ద్రూపముకంటె, విలక్షణతన్=వైలక్షణ్యమును, కొంచి=కని, కల్యాణగుణభూతి=
 కల్యాణగుణ సంపత్తియొక్క, గరిమన్=గురుత్వముచేతను, తనరి=ఒప్పి, అతిమహత్త్వం
 బుచే=అత్యంత మాహత్త్వముచేత, వెల్లున్=ప్రకాశించును, అట్టి, శక్తిన్ = సామ
 ర్థ్యముచేత, అలరు...బ-అలరు=ఒప్పునట్టి, బ్రహ్మంబు = పరబ్రహ్మమే, దేవ...లన్-
 దేవ=దేవతలయందు, తిర్యగ్=మత్స్యది తిర్యగ్జాతులయందు, మనుష్య=మనుష్యులం
 దు, నామచేష్టావత్=నృసింహ వామన మత్స్య కూర్మ వరాహ రామకృష్ణాది నామ
 ములకుఁదగిన చేష్టలుగల, అవతరణములన్=అవతారములను, ఆత్మలీలన్-ఆత్మ=తన
 యొక్క, లీలన్=విలాసముచేతను, జగదుపకృతికిన్=లోకోపకారమునకు, కల్పించు
 చుండున్=చేయుచుండును.

తా. ఓయి భూనాయకుడా! మున్ను నేఁ జెప్పిన పరబ్రహ్మమనియెడు బ్రహ్మ
 మునకు రెండవదియై యోగులచేతఁ దెలియఁదగినది యైన మూర్తభిన్నరూపం బొక్క
 టి విష్ణువను నామమును బొందియున్నదనియు, బండితు లట్టిరూపంబును సత్తను
 సంజ్ఞచేత వచించుచున్నారనియు, నీరూపంబే నానావిధసామర్థ్యముల ఆశ్రయతను
 బొంది పూర్వము చెప్పఁబడిన జగద్రూపముకంటెను వైలక్షణ్యముం గాంచి కల్యాణ

గుణ సంపద్గుర్వముచేత నొప్పి యత్యంత మాహాత్మ్యము గలిగి ప్రకౌశించుచున్న సామర్థ్యముచేత నొప్పుననియు, నట్టి పరబ్రహ్మమే నిజవిలాసముచేత దేవతిర్యజ్జను ఘృలయొక్క నామములు వ్యాపారములుం గలరామకృష్ణాద్యవతారములను లోకో పకారమునకై కల్పించుచుండును.

ఆ. కర్మభుక్తికొఱకుఁ • గా దిట్టి తల్లీల
యతఁడు సకలజాతులందుఁ బుట్టు
బుట్టినట్టి యతని • భూరిచేష్టితము ల
వ్యాహతములు రావఁగాదివలన.

83

టీ. ఇట్టితల్లీల-ఇట్టి, తత్=ఆదేవునియొక్క, లీల=విలాసక్రియ, కర్మభుక్తి కొఱకుఁగాదు = కర్మానుభవము కొఱకుఁగాదు, అతఁడు = ఆవిష్ణుదేవుండు, సకల జాతులందుఁ = దేవమనుష్య తిర్యగాది సమస్తజాతులయందును, పుట్టుక = జన్మము నొందును. పుట్టినట్టి=జనియించిన, అతని=ఆదేవునియొక్క, భూరిచేష్టితములు=అధికములైన వ్యాపారములు, రావఁగాదివలన=రావణుండు మొదలగు దుష్టులవలన, అవ్యాహతములు=భగ్నములు గావింప నశక్యంబులు.

తా. ఆవిష్ణుదేవునియొక్క విలాసక్రియ స్వకీయ కర్మానుభవము కొఱకుఁ గాదనియు, అతఁడు తిర్యగాది నిఖిల జాతులయందుఁ బుట్టినను నతని వ్యాపార విస్తారంబులు దుష్టులగు రావణాదులవలన భగ్నములు గావింప నసాధ్యంబులనియును తా.

వ. అట్టి పరమేశ్వరునకు బద్ధముక్తాది రూపంబు లనేకంబులు గలిగిన ముముక్షునకు జ్ఞానసిద్ధికిఁ బరవ్యూహ విభవాది రూపంబు లేచింతనీయంబులు; ప్రజ్వలిత శిఖుం డగుపవనసఖుండు నీరస నికుంజంబు నెట్లు దహించు నట్లు చిత్తస్థుం డగునవిష్ణుండు యోగి జనంబుల సకల కీల్బిషంబులు నిర్దహించుఁ గావున సకలశక్త్యాశ్రయం డైన యప్పరమాత్మనియందుఁ జిత్తంబు నిల్పుట విశుద్ధయగు ధారణ యనంబడు; సర్వసంగంబునఁ జలాత్మకం బగుచిత్తంబునకుఁ ద్రిభావభావనాతీతుం డగునదేవుండు శుభాశ్రయం డై ముక్తికరుం డగు; నేతద్వ్యతిరిక్తు లగుబ్రహ్మాదిదేవతలు కర్మయోను లగుట నశుద్ధులు గావునఁ జిత్తంబున కవలంబనీయులుగారు; మఱి నిరవలంబధ్యానంబు పొందుపడదు గావున, ధారణాధ్యాన విషయంబై శుద్ధంబగు స్థూలరూపాంతరం బయ్యనంతునకుం గలదు, దాని విస్తరంబు గాఁ జెప్పెద నాకర్ణింపుము.

84

టీ. అట్టిపర మేశ్వరునకు, బద్ధ, ము క్త, ఆది=మొదలైన, రూపంబులు, అనేకంబులుగలిగినకొ=పెక్కులుగలిగియుండినను, ముముక్షునకుకొ=సాధకునికి, జ్ఞానసిద్ధికొ=జ్ఞానము సిద్ధించుటకొఱకు, పర...లే-పర=వైకుంఠవాసుడైన పరవాసుదేవుడు, పూహ=సంకర్షణ ప్రమృత్నానిరుద్ధులు, విభవ=రామకృష్ణాద్యవతారంబులు, ఆది=మొదలగు, రూపంబులే = స్వరూపములే, చింతనీయంబులు = ధ్యానవిషయంబులు, చిత్తస్థుడగు=మనంబున నిల్చినట్టి, విష్ణుండు=విష్ణువు, ప్రజ్వలిత శిఖుండగు=మిగుల మండుచున్నజ్వాలలుగల, పవనశిఖుండు=అగ్ని, నీరసనికుంజంబుకొ=ఎండినపొదను, ఎట్లుదహించుకొ=ఏవిధంబుగఁగాల్చునో, అట్లు=ఆవిధంబుగ, యోగి...లు - యోగి జనంబుల=యోగులయొక్క, సకల కిల్బిషంబులు=సమస్త సాపములను, నిర్దహించుకొ=కొల్చును, కౌవునకొ=కొనకొ, సకలశక్త్యాశ్రయుండైన = సమస్త సామర్థ్యముల కౌధారమైన, అప్పరమాత్మనియందుకొ, చిత్తంబునిలుపుట=మనంబుంచుట, విశుద్ధయగు ధారణ యనంబడు, సర్వసంగంబునకొ=నిఖిలవస్తుసంబంధములచేత, చలాత్మకంబగుచిత్తంబునకుకొ=చంచలరూపమైన మనంబునకు, త్రిభావ...డు-త్రిభావ=మూడు భావములుగల, భావనా=ధ్యానమునకు, అతీతుండుగు=వెలిగానున్నట్టి, అద్దేవుండు, శుభాశ్రయుండై=శుభస్థానమై, ముక్తికరుండగు=మోక్షమునిచ్చువాడగును, ఏతద్వ్యతిరిక్తులగు=ఈవిష్ణునకు భిన్నులైన, బ్రహ్మాదిదేవతలు=చతుర్ముఖుండు మొదలగు నిలింపులు, కర్తయోనులగుటకొ = కర్మమేకారణంబుగాఁగలవారౌటచేత, అశుద్ధులు=అయోగ్యులు(మలినులనుట), కౌవునకొ, చిత్తంబున కవలంబనీయులుగారు=మనస్సునకొశ్రయింపఁదగినవారలుగారు, మఱియును, నిర...బు - నిరవలంబ=అధారములేని, ధ్యానంబు, పాంచుపడదుకౌవునకొ=సిద్ధింపదుగాన, ధారణాధ్యానవిషయంబై=ధారణాధ్యానంబులకు గోచరంబై, శుద్ధంబగు=నిర్మలంబగు, స్థూలరూపాంతరంబు=మఱియొకస్థూలరూపము, అయ్యనంతునకుకొ=అపరబ్రహ్మమునకు, కలదు=ఉన్నది. దాని విస్తరంబుగాఁ జెప్పెద నాకర్ణింపుము.

సీ. శరదిందుచకచకఃస్మయజిత్ప్రసన్నాస్యు,

దొడ్డకెందమ్మికఃన్దోయివాని

నతికమగ్లభాఃగాభోగఫాలాఢ్యు,

మకరాంకరత్నకఃకరికలవానిఁ

గాంబవోద్యచ్ఛ్రీవిఃడంబివృత్తశిరోధి,

సిరి పొల్చుమచ్చ పేరురమువాని

నతనాభియుతవళిఃత్రితయశాతోదరు,

జానులంబిచతుర్భుజములవానిఁ

తే. గరివరకరోరురుచిరజం* ఘరమణీయు

సమతబొందిన పదపల్ల వములవాని

హైమవసనుఁ గిరీటహాఁ రాంగదాది

కలితు శంఖరథాంగాదు • లలరువాని.

85

టీ. శర...స్యౌక్-శరదిందు = శర త్కాలచంద్రునియొక్క, చక చక=చాక చక్రముయొక్క, స్తయ=గర్వమును, జిత్=గెలిచినట్టి, ప్రసన్న = ప్రసాదముగల, ఆస్యౌక్=ముఖముగలవానిని, దొడ్డ...నిక్-దొడ్డ=గొప్పలైన, కెందమ్మి=ఎఱ్ఱదామరలవంటి, కన్దోయివానిక్=నేత్రయుగళముగలవానిని, ఆతి...ధ్యౌక్-ఆతిక్రమ=మిగులఁ గమనీయమైన, గల్ల=చెక్కిళ్లయొక్క, భాగ=ప్రదేశముచేత, ఆభాగ=పరిపూర్తిగల, ఫాల=నొసటిచేత, ఆధ్యౌక్ = సంపన్నుడైనవానిని, మకర...నిక్-మకర=మొసళ్లు, అంక=చిహ్నముగాఁగల, రత్న = మణిఖచితములయిన, కర్ణికలవానిక్=పోగులుగలవానిని, కౌంబవ...ధిన్-కౌంబవ=శంఖసంబంధియైన, ఉద్యత్=విలసిల్లుచున్న, శ్రీ = కౌంతియొక్క, విడంబి = పోలికగలిగినట్టి, వృత్త = ఎఱ్ఱువైన, శిరోధిక్ = మెడగలవానిని, సిరి = లచ్చి, పొల్పుపేరురమువానిక్ - పొల్పు = ఒప్పునట్టి, మచ్చ = శ్రీవత్సమనుమచ్చగల, పేరురమువానిక్ = గొప్ప తొమ్ముగలవానిని (లక్ష్మీదేవియు శ్రీవత్సమను మచ్చయును స్వామివత్సస్థలమందుండుట ప్రసిద్ధంబు), నత...రుక్-నత=లోఁజేయైన, నాభి=బొడ్డుతోడను, యుత=కూడియున్న, వళిత్రితయ=మూఁడుతరులుగలిగిన, శాత=సూక్ష్మమైన, ఉదయక్=బొజ్జగలవానిని, జాను...నిక్ - జానులంబి=మోఁకొల్లపర్యంతము వ్రేలుచున్న, చతుర్భుజములవానిక్=నాలుగుచేతులు గలవానిని, కరి...యక్-కరివర=గజశ్రేష్ఠముయొక్క, కర=తుండమువంటి, ఊరు=తొడలచేత, రుచిర=మనోహరమైన, జంఘ=పిక్కలచేత, రమణీయుక్=సుందరుడైనవానిని, సమ...నిక్ - సమతఁబొందిన=సమమైనట్టి, పదపల్లవములవానిక్=చిగురుటాకులవంటి పాదములు గలవానిని, హైమ...స్యౌక్ - హైమ=సువర్ణసంబంధియైన, వసనుక్=వస్త్రముగలవానిని, కిరీట...తుక్ - కిరీట, హార, అంగద=బాహుపురి, ఆది=మొదలైనవానితో, కలితుక్=కూడియున్నవానిని, శంఖ...లు - శంఖ=శంఖము, రథాంగ=చక్రము, ఆదులు=మొదలుగాఁగల పంచాయుధములు, అలరువానిక్=ఒప్పుచున్నవానిని.

తా. శర త్కాలచంద్రునియందలి చాక చక్రమును ధిక్కరించుచుఁ బ్రసన్నమైయున్న ముఖము గలట్టియు, గొప్పవైన యెఱ్ఱదామరలవంటి నేత్రయుగళము గలిగినట్టి

యు, మిగుల సుందరమగు చెక్కిళ్లు పరిపూర్తిగలనొసలు వీనిచే సంపన్నుడైనట్టి యు, మకరాంగములు రత్నఖచితములు నైన ప్రోగులుగలయట్టి శంఖకౌంతి ననుకరించుచు వట్టువగానున్న మెడగలయట్టియు, లక్ష్మీచేతను శ్రీవత్సమను మచ్చచేత నొప్పుచున్న తొమ్ముగల మిగుల లోతైన నాభితోఁగూడిన వళిత్రయముగల సూక్ష్మమగు బొజ్జగలయట్టియు, మోఁకొళ్లఁజుట్టకు ప్రవేలెడి చతుర్భుజములుగలట్టియు, నేనుంగు తుండమువంటి తొడలచే నతిరమణీయంబగు పిక్కలచేత సుందరుడైనట్టియు, చిగురటాకులవంటి పాదములుగల్గి హైమవసనము గలట్టియు, కిరీటహారాంగదాది సహితుడైనట్టియు, శంఖరథాంగాది పరిచాయధములచే నొప్పుచు నుక్తసకల లక్షణ లక్ష్మీతుండై యున్న జగదీశ్వరుం డగు శ్రీహరి దివ్యమంగళ విగ్రహమును సాధకుండు వక్ష్యమాణ క్రమంబున ధ్యాన మొనర్ప వలయును.

సీ. శ్రీవిష్ణు నీగతిఁ జింతింప వలయుఁ ద,
 న్మయుఁ డగు యోగి క్రమంబుతోడ
 నొక్కయంగమె మున్ను • చిక్క లో భావించి,
 యది దృఢం బగుటయు • నవలియంగ
 కము మఱి చింతింపఁ గాఁ దగునట్టి య,
 భ్యాసంబువలన నాయ్యవయవములు
 నడచిన నున్నమానక యెద్దియేనియుఁ,
 జేయుచున్నను మదిఁ బాయఁడేని

తే. యతనిసామ్యంబు గని ముక్తుఁ డగు సురాది
 భేదసంజనకాజ్ఞాన • మేదఁ బిదప
 నలము కల్యాణగుణముల • హరికిఁ దనకు
 లేని భేద మెవ్వఁడు కల్పింపఁగలఁడు.

86

టీ. శ్రీవిష్ణుఁ = శ్రీహరిని, ఈగతిఁ = వక్ష్యమాణ ప్రకారంబుగ, చింతింప వలయుఁ = ధ్యానము సేయవలయును, తన్మయుఁడగు = ఆవిష్ణుస్వరూప మయ్యెడి, యోగి = యోగవంతుఁడు, క్రమంబుతోడఁ, మున్ను = తొలుత, ఒక్కయంగమె = ఒకయవయవమునే, చిక్కఁ = గుఱుతుచిక్కునట్లుగ, లోఁ = లోపల, భావించి = చింతించి, అదిదృఢంబగుటయుఁ = ఆయంగము దృఢముగ మనఁబులో నిలిచినపిమ్మట, అవలియంగకము - అవలి = అవలనున్న, అంగకము, మఱి = మఱియును, చింతింపఁగాఁదగుఁ = ధ్యానము సేయవలయు, అట్టియభ్యాసంబువలనఁ = అటువంటివాడుకచేత, అయ్యవయవములు = ఆయంగములను, నడచినఁ = గమన మొనరించినను, ఉన్నఁ = స్థితుండైనను,

మానక=వదలక, ఎద్దియేనియుఁజేయుచున్నను=ఏపని స్నేయుచుండినను, మదిన్=బుద్ధిని, పాయఁడేని=తొలఁగకుండఁ జేసెనేని, అట్లాచరించిన సాధకుండు, అతనిసామ్యంబు- అతని=అప్పరమాత్తునియొక్క, సామ్యంబు=సారూప్యము, కని=కాంచి, ముక్తుండగున్=మోక్షమందును, సురాది...ము - సురాది=సురలు మొదలగు, భేద=భేదమును, సంజనక=పుట్టించుచున్న, అజ్ఞానము=అవిద్య, ఏదన్=నివర్తింపఁగా, పదపన్=పిమ్మట, అల...ములన్ - అలము=ప్రాప్తమగునట్టి, కల్యాణగుణములన్=సౌశీల్యాది శుభగుణములచేత, హరికిన్=విష్ణునకు, తనకున్=యోగికిని, లేనిభేదము=ఎన్నఁటికిలేకుండు భేదమును, ఎవ్వఁడు=ఎట్టివాఁడు, కల్పింపఁగలఁడు=నిర్మాణమునేయ సమర్థుఁడౌను.

తా. శ్రీయగపతియొక్క సారూప్యం బపేక్షించువార లీప్రకారము ధ్యానము సేయవలయు, నెట్లనిన, మున్నొక్క యవయవమును మనంబున కంటునట్లుగా మిగుల భావన యొనర్చి యది దృఢముగ గుర్తు దగిలినపిమ్మట మఱి యొక యంగమును భావించుచు నిత్యైతంగున నవయవంబుల నెల్ల ధ్యానించి తానూరకున్నను లేక గమనాది వ్యాపారంబులు వడసి యున్నను మఱియు నెట్టి యశస్థ నొందియున్నను ధ్యానము మానక యుండిన నాయంగంబులు మనంబు విడిచి కదల కుండునట్లభ్యాసపాటవ మొనర్చి నేని యట్టిసాధకుండు శ్రీహరి సారూప్యము నొంది ముక్తుండగుననియు, దేవతలు మొదలగు భేదమును గల్పించుచున్న అజ్ఞానము నివర్తించిన పదపఁ గల్యాణ గుణ సమన్వితుండై యావిష్ణునకుం దనకును లేని భేదం బెవ్వఁడేనియుం గల్పింపఁజాలఁడు.

క. నరవర యిటు బంధచ్యుతి

కొఱ కగు నంగాష్టకాఖ్య • గురుయోగము వి

స్తరముగఁ జెప్పితి నింకన్

గరణీయం బెద్ది నాకుఁ • గల్పింపు మనన్.

87

టీ. నరవర=రాజా! ఇటు=ఈప్రకారము, బంధచ్యుతి కొఱకగు=సంసారబంధమోచనమునకై నట్టి, అంగా...ము - అంగాష్టకాఖ్య=అంగాష్టకమును పేరంబరఁగిన, గురు=అతీతయంబగు, యోగము=సమాధిని, విస్తరముగన్=విపులమగునట్లు, చెప్పితిన్=ఎచించితిని, ఇంకన్=ఇంకను, నాకున్, కరణీయంబు=చేయందగినది, ఎద్ది=ఏది, కల్పింపుము=చెప్పుము, అనన్=అనఁగా.

తా. ఓయి రాజా! ఈప్రకారముగా సంసార రూప బంధ మోచనంబునకై అంగాష్టకాఖ్యం బగు నుత్తమ యోగంబు నెప్పితి వింక నేఁ జేయం దగినది యెద్ది మో తెలుపు మనఁగా నాఖాండిన్యండు ముందు ఎచించుచున్నాఁడనుట.

తే. నృప కృతార్థుండ నైతి నా • కింతకంటె
నర్థనీయంబు మఱి యెద్ది • యనుచు నతని
కర్చుఁ గావించి వల దన్న • నతఁ డొసంగు
తనదు తొంటిరాజ్యంబునఁ • దనయు నిలిపి.

88

టీ. నృప=కేశిధ్వజుండా! కృతార్థుండనైతి=ధన్యుండనైతిని, నాకుఁ, ఇంతకంటె=ఈయోగముకంటెను, అర్థనీయంబు=కోరఁదగినది, మఱియెద్ది=మఱి యొకటియేది, అనుచుఁ, అతనికి=కేశిధ్వజునకు, అర్చుఁగావించి=పూజయొనర్చి, వల దన్నను=వలవదన్నను, అతఁడు=అకేశిధ్వజుండు, ఒసంగు=ఇచ్చినట్టి, తనచు...నక- తనచు=తనయొక్క, తొంటిరాజ్యంబునక=పూర్వపు రాజ్యమునందు, తనయుక= పుత్రుని, ఉనిచి.

తా. ఓయి కేశిధ్వజుండా! ధన్యుండనైతి నీ యోగంబుకంటె వేడఁదగినది యెద్దియును లేదనుచు నాకేశిధ్వజునకుం బూజఁ గావించి వలవదన్నను కేశిధ్వజుం డిచ్చిన తన పూర్వపు రాజ్యమునందుఁ దన పుత్రుని నియమించి.

వ. పురోహిత ప్రధానుల నప్రాప్తయావనుం డగు నతని మెలపి కొం డని నియోగించి వారల దానసమ్మానాదులం బ్రోవు మని కుమా రునకు నప్పగించి గోవిందచరణారవింద విన్యస్తమానసుండై ఖాం డిక్యుం డుభయ కర్తంబులు డులిపి యవ్వనంబ తపోవనంబుగాఁ గొంతకాలంబు కేశిధ్వజోపదిష్టభక్తియోగానుసంధానంబున మధు మథన సాధర్మ్యంబు నొందెఁ గేశిధ్వజుండును దత్పుత్తునిఁ దత్ప్ర ధానులఁ దదీయ రాజ్య పరిపాలన కనిచి మగుడి మిథిలాపురంబు ప్రవేశించి యోగాశ్రయండ్ల భోగంబులం బుణ్యంబులు తదితరం బుల దురితంబులు ప్రక్షీణంబులుగా ఖోణీతలం బేలుచుండెం గావున ముముక్షున కుపాశ్రయణీయుం డధోక్షజుండు పాండ్యక్షీ తీశా, నీ వతని భజియింపు మిదియె భక్తి యోగంబు దీనియందు నొక్క కొఱఁతగల దంతరాయంబు నొందినఁ బునర్భవంబుఁ బొం దించి మఱి ముక్తిఁ జేర్చు నట్లగుట నింతకంటె సులభోపాయం బాయోధనంబున నయ్యధోక్షజుండు గాండీవి కుపదేశించిన శరణాగత ధర్మంబ నిరపాయధర్మం బని పరిణతాంతఃకరణం డగు నతనికి మూలమంత్ర పూర్వకంబుగా ద్వయము ప్రసాదించి భాగ వత ప్రధానుం గావించిన.

89

టీ. ఖాండిక్యండు, పురోహితులను, ప్రధానులను, అప్రాప్తయావనుండగు
 =వయసురానివాడైయున్న, అతనికొక=ఆకుమారుని, మెలపికొండని=తీర్చికొండని,
 నియోగించి=అజ్ఞాపించి, వారలకొక=అమంత్రిపురోహితులను, దాన...లకొక-దాన =
 ఈవులు, సమ్మాన=బహుమానములు, ఆకులకొక=మొదలగువానిచేత, ప్రోవుమని=రక్షిం
 పుమని, కుమారున కప్పగించి=పుత్రికుని నశపఱచి, గోవింద...డై-గోవింద=శ్రీహ
 రియొక్క, చరణారవింద=పాదపద్మములయందు, విన్యస్త=ఉంచబడిన, మాన
 సుండై=మనంబుగలవాడై, ఖాండిక్యండు, ఉభయకర్మములుడులిపి=పుణ్యపాప
 ములడుల్లఁగఁగొట్టి, అవ్వనంబు=తానున్న యరణ్యంబు, తపోవనంబుగాకొక=తపమొన
 రించునట్టి యాశ్రమముగా, కొంతకాలంబు=కొన్ని నాళ్లు, కేశి...నకొక - కేశిధ్వజోప
 దిష్ట=కేశిధ్వజునిచేత నుపదేశింపబడిన, భక్తియోగాను సంధానమునకొక=భక్తియోగ
 ము నాచరించుటచేత, మధు...నకొక - మధుమథన =శ్రీమన్నారాయణునియొక్క,
 సాధర్మ్యంబుకొక=సమానధర్మమును, ఒండెకొక=పొండెను, కేశిధ్వజులడును, తత్పుత్రిని
 =అఖాండిక్యుని కుమారుని, తత్ప్రధానులకొక=అతని మంత్రిులను, తదీయ రాజ్య
 పరిపాలనకనిచి=ఖాండిక్యునిరాజ్యమంతయు నేలుటకుఁబంపి, మగుడి=మరలి, మిథిలా
 పురంబు ప్రవేశించి=తాను మిథిలాపట్టణముసొచ్చి, యోగాశ్రయంబుండై, భోగంబులకొక
 =సుఖానుభవములచేత, పుణ్యంబులు=పుణ్యకర్తవ్యములు, తదితరంబులకొక=వానికంటె
 వేరైన దుసఖానుభవములచేత, దురితంబులు=పాపములు, ప్రక్షీణంబులుగాకొక=నశించు
 నటుల, 'ప్రారబ్ధకర్తవ్యకారణభోగాదేవక్షయ' యనునట్టిన్యాయానలంబియై, షోణీ
 తలంబేలుచుండెకొక, కొవున=అటుగాన, ముముక్షునకుకొక, ఉపాశ్రయణీయుండు=
 ఆశ్రయింపఁదగినవాఁడు, అయ్యధోక్షజుండు=ఆవిష్టుండై, పాండ్యక్షీతీశా=ఓయి
 రాజా! నీవు, అతనికొక=ఆవిష్టుని, భజింపుము=భజనసేయుము, ఇది భక్తియోగంబు,
 దీనియందునొక్క-కొఱతగలదు, అంతరాయంబు=విఘ్నము, ఒందినకొక=పొందినకొక,
 పునర్భవంబుఁబొందించి=పునర్జన్మమొత్తించి, మఱి=పిదప, ముక్తింజేర్చుకొక=పరమపద
 మునందుఁజేర్చును, అట్లుగుటకొక=అలాగగుటచేత, ఇంతకంటె సులభోపాయంబు, ఆయో
 ధనమునకొక=తొల్లిభారతయుద్ధమందు, అయ్యధోక్షజుండు=ఆశ్రీకృష్ణుండు, గాండి
 వికికొక=అర్జునునకు, ఉపదేశించిన శరణాగతధర్మంబు=శ్రీభగవద్గీతా చరమశ్లోకోక్త
 ధర్మంబే, నిరపాయధర్మంబు=అపాయరహితమైన ధర్మము, అని=ఇట్లని, పరిణతాంతగ
 కరణుండగు=పరిపక్వమనస్కుండైన, అతనికి = ఆపాండ్యరాజునకు, మూలమంత్ర
 పూర్వకంబుగాకొక=శ్రీమదష్టాక్షరీమంత్ర సహితంబుగా, ద్వయంబు=వాక్యద్వయం
 బును, ప్రసాదించి = అనుగ్రహించి, భాగవతప్రధానుకొక = భాగవతోత్తమునిఁగా,
 కావించినకొక=చేయఁగా.

మ. వకుళాలంకృత యోగిహృన్నిలయ భాస్వత్పాండు భాస్వన్నయాం
 బక నాభీజలజాత సూత విధి సంప్రాప్తస్మరారిష్టము
 ప్లికతోర్వణ కర్మరీఫలిత కేశశిక్రూర రక్షోంగకా
 కృకవాకుధ్వజ దీర్ఘి కాప్లవతపఃక్రీడోత్సవాద్యుత్సుకా. 90

టీ. వకుళా...య - వకుళ=పొగడపువ్వులచేతను, అలంకృత = అలంకరింపబడిన, యోగి = నమ్మాళ్వారనుయోగియొక్క, హృత్ = హృదయము, నిలయ = గృహముగాఁగలవాఁడా! భాస్వ...క - భాస్వత్ = సూర్యునియొక్క, పాండు = తెల్లనైన, భాస్వత్ = కౌంతిగల చంద్రునియొక్క, మయ = స్వరూపమైన, అంబక = నేత్రద్వయముగలవాఁడా! ని. 'స్యాదంబకమిషేదృశి' యని నిఘంటువు. నాభీ...ష్ట - నాభీజలజాత = బొడ్డుతామరయందు, సూత = పుట్టిన, విధి = చతుర్ముఖునిచేతను, సంప్రాప్త = పొందఁబడిన, స్మర = మనఃగునికి, అరిష్ట = శత్రుఁడైన శివుఁడుగలవాఁడా! (విష్ణువువలన బ్రహ్మయు నతనివలన రుద్రుఁడును బుట్టినట్లు) ముష్టి...కా - ముష్టి = పిడికిలియొక్క, కఠోర = నిష్ఠురమైన, అర్పణ = ఈవికి (అనఁగా ముష్టిఘాతమున కనుట), కర్మరీఫలిత = దోసపండుగాఁ జేయఁబడిన, ని. 'ఉర్వారుఃకర్మరీప్రియా' మ్మని నిఘంటువు. కేశి = కేశియనునట్టి, శ్రూరరక్షః = కర్మశుండగురక్కసునియొక్క, అంగకా = దేహముగలవాఁడా, కృకవాకుధ్వజ = కోడిపైకైమందుగల కుమారస్వామియొక్క, దీర్ఘికా = సరస్సునందు, ప్లవ = ఈచులాటగల, తపస్క్రీడా = గ్రీష్మకాలమందలి కేళియొక్క, ఉత్సవ = మహోత్సవము, ఆది = మొదలగువానియందు, ఉత్సుక = ఆసక్తుఁడైనవాఁడా.

తా. భాగవత ప్రధానుండగు నమ్మాళ్వారు హృదయమందుఁ గ్రుమ్మరుచున్నట్టియు సూర్యచంద్రులు నేత్రములుగాఁగలయట్టియు తనవలనఁ బుట్టినట్టి చతుర్ముఖునియందుం బుట్టిన రుద్రుఁడుగల యట్టియుఁ గఠోర మగు ముష్టిఘాతముచేత దోసపండుంబలెఁ బగల్పఁబడిన కేశిదనుజుఁడు గలట్టియుఁ గ్రీష్మర్తువందు స్వామిపుష్కరిణిలో నీచులాడుట యను నుత్సవమం దుత్సుకుఁడ వైనవాఁడా! యని తాత్పర్యము.

క. ఊరీకృతపాండవరథ, సారధ్యసయూధ్యగోపశాబకసహకే
 లీరత భక్తప్రహ్లా, దారచితస్తోత్రపులకితాంచితగాత్రా. 91

టీ. ఊ...ధ్య - ఊరీకృత = అంగీకరింపఁబడిన, పాండవ = అర్జునునియొక్క, రథ = అరదముయొక్క, సారధ్య = సూతత్వముగలవాఁడా! సయూధ్య...రత - సయూధ్య = చెలికొండైన, గోపశాబక = గొల్లపిన్నవాండ్రతోడను, ని. 'పృథుకశ్చాబకశ్శిశుః' అని నిఘంటువు. సహకేశీ = కూడంగ్రీడించుటయందు, రత = ఆసక్తిగలవాఁడా! భక్త...త్రా - భక్త = అనురక్తుఁడైన, ప్రహ్లాద = ప్రహ్లాదునిచేత, దారచిత = విశేషముగాఁ

జేయంబడిన, స్తోత్ర=స్తుతిచేత, పులకిత=సంజాత పులకమైన, అంచిత=ఒప్పుచున్న,
గాత్ర=దేహముగలవాఁడా.

తా. అర్జునుని రథమునకు సారథియైనట్టియు వయస్కులగు గొల్లలతోడి క్రీడల
యం దాసక్తిగలయట్టియు భాగవతుం డగు ప్రహ్లాదునిచేతఁ జేయఁబడిన స్తోత్రముచేత
నైన రోమాంచముచే నొప్పుచున్న దేహముగలవాఁడా యని తాత్పర్యము.

సర్వగిణి. ఆస్థితాహీంద్రశఃశ్యాదవీయస్తర
ప్రస్థితాంఘ్రి శ్రితఃవ్రాతచేతోఘదా
కస్థలప్రస్పృశఃకౌళియత్వేశమూ
రస్థలీన్యత్రమఃతల్లిహల్లీసకా.

92

టీ. ఆస్థితా...శ్యా - ఆస్థిత=శయనింపఁబడిన, అహీంద్ర - శేషుండనెడు,
శయా=పొన్నుగలవాఁడా! దవీ...ఘ్రి - దవీయస్తర=మిగులపొడువుగ, ప్రస్థిత=నడ
చిన, అంఘ్రి=పాదములు గలవాఁడా! శ్రితవ్రాత=భక్తసమూహముయొక్క, చేతః=
మనంబులందలి, అఘ=పాపములను, దా=ఖండించువాఁడా! (దో=అవఖండనే అని
ధాతువు), కస్థల...కౌ - కస్థల=ఉదకప్రదేశములు, ప్రస్పృశత్=స్పృశించుచున్న
ట్టి యనఁగా నుదకమందున్న, కౌళియ=కౌళియుండను సర్పముయొక్క, త్వేశ=విష
యు క్తమైన, మూర్ధస్థలీ=శిరస్థిప్రదేశమందు, నృత్రమతల్లి=నృత్రశ్రేష్ఠమైన, హల్లీసకా
=హల్లీసకమను తాండవము గలవాఁడా.

తా. శేషశాయియైనట్టియు వామనావతారమందుఁ గడుదూరముగ నుంచఁ
బడిన యంఘ్రియుగముగలయట్టియు నాశ్రిత జనపుంజ చిత్తస్థితంబులగు పాపంబులఁ
బోఁగొట్టునట్టియుఁ గాళియుండనురక్కసుని శిరంబున నృత్రమొనర్చినట్టి యోశ్రీహరీ
యని గ్రంథకర్త యొనర్చినధ్యానము.

మ. ఇది పాత్రప్రహరేశ్వరప్రభృతి బంహిష్టోత్కలానీక గు
ప్త దివిస్పృక్పటుయంత్రకొండపలి హృద్బాహుసి కద్రూజదీ
వ్యదుదారోద్యమకృష్ణరాయనృప సంజ్ఞాస్మత్కృతాముక్తమా
ల్యద నాశ్వాసము హృద్యపద్యము తృతీయంబై మహిం బొల్పుగు.

టీ. ఇది, పాత్ర...దృ - పాత్రప్రహరేశ్వర ప్రభృతి=పాత్ర ప్రహరేశ్వ
రులు మొదలైన, బంహిష్ట=మిక్కిలి యధికులైయుండెడి, ఉత్కల=ఒడ్డెరాజులయొ
క్క, అనీక=గమూహముచేత, గుప్త=రక్షింపఁబడిన, దివిస్పృక్పటుయంత్రకొండ
పలిహృత్=అకౌశము నొరయుచుండెడు సమర్థమైన యంత్రములు గలిగియుండెడి
కొండపల్లిదుర్గమును హరించుచునుండెడి, బాహు=భుజమందలి, అసి=ఖడ్గమనియెడు,

కద్రూజ=సర్పముయొక్క, దీప్యత్=ప్రకాశించుచునుండెడి, ఉదారోద్యమ = మహోద్యోగముగలిగిన, కృష్ణరాయన్యపసంజ్ఞాస్తత్కృత=కృష్ణరాయలనియెడిపేరుగలిగిన నాచేతఁ జేయఁబడిన, ఆముక్తమాల్యదఁ=ఆముక్తమాల్యద యనియెడు ప్రబంధమునందు, హృద్యపద్యము=మనోహరపద్యములుగల, ఆశ్వాసము, తృతీయంబై = మూడవదియై, మహిన్=భూమియందు, పాల్పగున్=ఓప్పుఁగాత.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తిమంత్రోపాసనా సమాసాదితాఖండ సాహితీ ధురీణుండు నాత్రేయగోత్ర పవిత్రుండును వావిళ్లవంశ పయోరాశి రాకాసుధాకరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁ బర్యాలోచించి రచియింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదఁ వ్యాఖ్యానంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు. ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము.

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీమందిరభుజమధ్యమ
గోమండలకర్షివేణుగుంభన దృప్య
ద్భామాహృతసురజనయి
శ్రీమణితాటంక వృషగిరిస్థ ఖగాంకా.

1

టీ. శ్రీ...మ-శ్రీ=లక్ష్మీదేవికి, మందిర=నివాసస్థానమగు, భుజమధ్యమ = సత్తుః
స్థలముగలవాఁడా! గోమం...న-గోమండల=ధేనుసమూహమును, కర్షి = ఆకర్షించు
చున్న, వేణు=పిల్లఁగ్రోవియొక్క, గుంభన=పూరించుటగలవాఁడా! దృప్య...క-
దృప్యత్ భౌమ-దృప్యత్=గర్వితుఁడగు, భౌమ=భూసుతుండగు నరకాసురునిసలన,
అహృత=అపహరింపఁబడిన, సురజనయిత్రీ = దేవతామాతయగు నదితియొక్క, మణి
తాటంక=రత్నమయుక్త భూషణములుగలవాఁడా! వృషగిరిస్థ=వేంకటాచల నివాసా!
ఖగాంకా=గరుడకేతనా.

తా. నరకాసురుఁడదితీకర్ణతాటంకములు తనపరాక్రమమువలనఁ దెచ్చియుం
డెను; వానిని శ్రీకృష్ణుండు మరలఁ దీసికొనె నని శ్రీభాగవతప్రసిద్ధము. తక్కినవి
వేంకటరమణస్వామికి విశేషణములు.

వ. అవధరింపు మాసమయంబున.

2

టీ. ఇది గ్రంథకర్త స్వామికి విన్నవించెడు మాట. ఆసమయంబునకా =
విష్ణుచిత్తుఁడు పరతత్త్వనిరూపణముఁ జేసిన సమయమందు.

మ. బలిమిం ద్రైంపఁగఁ బోలెఁ బాయవడుచుం బర్యాయభంగంబునకా
గలనూలెల్లను నంచు మోవఁ దెగి రాఁగాఁ గొంత సేపుండి తాఁ
బెలుచ న్గంటు పుటుక్కనం దునిసి వేఁపుధ్వం బడె న్జాలె మి
న్నుల మ్రోసె న్సురదున్దుభు ల్గురిసెఁ బెఁన్సొనై విరుల్బోరనకా.

టీ. బలిమిక్ = బలాత్కారముచేత, త్రెంపగఁబోలెన్ = త్రెంచివేయుట చేత నన్నట్లు, పాయవడుచుక్ = విచ్చిపోవుచు, పర్యాయభంగంబునక్ - పర్యాయ = క్రమముగా, భంగంబునక్ = తెగుటచేత, కలనూలెల్లను = ఆనూత్రమందుఁ గలిగి యున్న నూలంతయును, అంచుమోవక్ = చివరదనుక, తెగిరాఁగాక్ = తెగివచ్చు చుండఁగా, కొంతసేపుండి = కొంతకాలమచ్చటనుండి, తాక్ = జాలెయనుట, పెలు చక్ = కఠినముగా, గంటు = ముడుపు, పుటుక్కనందునిసి = పుటుక్కనుశబ్దము గలుగునట్లుగా భిన్నమై, వే = త్వరితముగా, జాలె = వరహాలసంచి, పృథ్విక్ = భూమి యందు, పడెక్. అంత, మిన్నులక్ = ఆకాశమందు, సురదుందుభుల్ = దేవతా భేరులు, మ్రోసెక్ = ధ్వనిచేసెను, విరుల్ = పుష్పములు, పెన్నోనై = పెద్దవర్షమై, బోరనక్ = బోరనిధ్వనిగలుగునట్లు, కురిసెక్ = వర్షించెను.

తా. విష్ణుచిత్తుఁడు పరతత్త్వనిరూపణము సేయఁగా నంతకుమున్ను విద్యా శుల్కముగా వ్రేలఁగట్టించియున్న వరహాల సంచికిఁ జుట్టియున్న సూత్రమందలి నూలంతయును దనకుఁ దానే తెగి యంచునకు వెడలఁగా ముడుపు పుటుక్కనుధ్వని సేయుచు సూత్రమునుండి తునిసి జాలె క్రిందఁ బడెననియును, ఆపరతత్త్వ నిర్ణయ మునకు దేవతలు సంతోషించి దుందుభులు మ్రోయించి పుష్పవర్షములు గురియించి రనియు భావము.

శా. ఆవేశ నృతి పారితోషికము లీ • నందంద పంపక్ భ్రమ

తేవివ్రాతముచే ద్రుతస్థలిత యై • దీప్యన్మణిస్వర్ణభూ

షావాసచ్ఛటజానుదఘ్న యగుచు • స్సంసచ్ఛతుశ్శాలికా

రై వేశ్మాంతరపద్ధతి న్నెరసె గోత్రాచిత్రమాల్యం బనక్. 4

టీ. ఆవేశక్ = ఆసమయమందు, పతి = పాండ్యరాజు, పారితోషికములు = సంతోషపు బహుమతులను, ఈక్ = ఇచ్చుటకై, అందంద = అచ్చటచ్చటనే, పం పక్ = సేవకులను బంపఁగా, భ్రమ...చేన్ - భ్రమత్ = తొట్రుపడుచున్న, సేవి = సేవకుల యొక్క, వ్రాతముచేక్ = సమూహముచేత, ద్రుతస్థలితయై = త్వరితముగా జాతిన యై, దీప్యన్మణిస్వర్ణభూషావాసచ్ఛట (ఇది కర్తృపదము), దీప్యత్ = ప్రకాశించు చున్న, మణి = రత్నములుచెక్కిన, స్వర్ణభూషా = బంగారు సొమ్మలయొక్కయు, వాసః = నిశ్రమలయొక్కయు, ఛట = సమూహము, సంస...తిక్ - సంసత్ = సభా సంబంధినియగు, చతుశ్శాలికా = నాలుగు శాలలుగల మండపము యొక్కయు, రై వేశ్మ = బొక్కసపుటింటియొక్కయు, అంతర = మధ్యప్రదేశమందలి, పద్ధతిక్ = మార్గ మందు, జానుదఘ్న యగుచుక్ = మోఁకొలిలోఁతై, గోత్రా...బనక్ - గోత్రా = భూమియొక్క, చిత్ర = వానానిర్ణముగల, మాల్యంబనన్ = మాలికొలంకారమోయను నట్లు, నెరసెన్ = వ్యాపించెను.

తా. పాండ్యరాజు సమయమందు సంతోషించి విష్ణుచిత్తుడగు మొదలగు వారికి బహుమతులొసంగుటకై పైపైని సేనకులను బొక్కసములకుఁ బంపఁగా వా రాయుగ్రాణమునుండి రత్నములుచెక్కిన కనకభూషణములను వస్త్రముల నవ్వారిగాఁ దెచ్చునప్పుడు త్వర పొటుచేత వారిచేతులలో నుండి జాఱిపడిన యవి రాజు మొదలగువారు గూరుచున్న సభామంటపము మొదలుకొని బొక్కసమునకు మార్గ మధ్యమందు మోఁకాలియెత్తున నిండియుండె నని భావము. దీనిచే జాఱిపడిన రత్న భరణాదులే యంతమిక్కుటముగా నుండఁగా బహుమతులిచ్చిన రత్నములకు లెక్కయే లేదనుట. అలం. అతిశయోక్త్యర్థాపత్త్యుత్పేక్షలు.

ఆ. వేదవేద్యమైన • విష్ణుతత్త్వం బిట్లు

వాదు గెలిచి తెలిపి • వసుమతీశు

భక్తి నోలలార్చి • భగవత్ప్రపన్నుఁగాఁ

జేసి లోకహితము • సేయుటయును.

5

టీ. ఇందు విష్ణుచిత్తుడను కర్తృపద మధ్యాహార్యము. వేదవేద్యమైన=వేదములచేఁ దెలియఁదగిన, విష్ణుతత్త్వంబు=నారాయణ తత్త్వమును, ఇట్లు, వాదు గెలిచి =వాదమున గెలిచి, తెలిపి=బోధించి, వసుమతీశు= పాండ్యరాజును, భక్తి=భక్తిరసమందు, ఓలలార్చి=తేలఁజేసి, భగవత్ప్రపన్నుఁగా=భగవత్ = శ్రీమన్నారాయణునియందు, ప్రపన్నుఁగా=ప్రపత్తిగలవానిఁగా, జేసి=జనరించి, లోకహితము, లోక=లోకములకు, హితము=ఉపకారమును, చేయుటయును=సేయఁగానే.

శా. అద్ధావాగ్విబుధ మ్మహోవచనకః • వ్యాహార మాహవచ

స్సిద్ధ మ్మాకృతతాం గతః కలి రితి • శ్రీసూక్తివిద్యాధర

మృద్ధౌద్ధత్య మగాల్లయంహి కుధియా • మిత్థం వద త్కిన్నర

మద్ధీరాగ్రణి గెల్పుటుత్సవమునం • దయ్యె న్నభమ్మంతయున్. 6

టీ. సభమ్మంతయున్=అకౌశ మెల్లను, అద్ధీ...దున్ - అద్ధీరాగ్రణి=ధీరాగ్ర సరుడగు నావిష్ణుచిత్తునియొక్క, గెల్పుటుత్సవమునందున్ = విజయోత్సవమునందు, అద్ధావాగ్విబుధమ్ము - అద్ధా = యథార్థమనెడు, (అద్ధా యన్నది సత్యార్థకమైన యవ్యయము.), వాక్=మాటలుగల, విబుధమ్ము=(దేవతలు) గలదియు, అహోవచనక వ్యాహారము - అహో=అస్ఫుతమును, సచన=పలుకులుగల, కవ్యాహారము = పితృదేవతలుగలదియు, 'హవ్యక వ్యేదేవపిత్రే'యని యమరము, అహోవచస్సిద్ధమ్ము - అహో=చిత్రమనెడు, వచః=పలుకులుగల, సిద్ధమ్ము=సిద్ధులుగలదియు, ఆకృతతాంగతః కలి రితి శ్రీసూక్తివిద్యాధరమ్ము - కలిః=కలియుగము, కృతతాం = కృతయుగమాటను, గతః=పొందెను, ఆః=ఆశ్చర్యము, ఇతి = ఇట్లును, శ్రీసూక్తి - శుభివాక్కులుగల,

విద్యాగరము = విద్యాధరులుగలదియు, ఇద్ధౌద్ధత్యమ గాల్గయంహికుధియామితంవద
త్కిన్నరము - కుధియామ్=కుత్తితబుద్ధులు గలవాఁడయొక్క, ఇద్ధౌద్ధత్యమ్-ఇద్ధ=
వృద్ధిఁబొందియున్న, ఔద్ధత్యమ్=ధౌర్త్యము,లయమ్=నాశమును, అగాద్ధి=పొందెను
గదా, ఇత్థంవదత్=ఇట్లుచెప్పుచున్న, కిన్నరమ్ము = కిన్నరులుగలదియు, అయ్యెన్=
అయెను, అద్ధావాగ్విబుధమ్మచనది మొదలుగా నైదు కేవలసంస్కృతములవలెఁ గనఁ
బడు వాక్యములనడుమ నున్న యద్ధాదిపదములు వానికి వేఱువేఱుఁ బరమందున్నవా
గాదిసంస్కృతశబ్దములతోడ నన్వయించుచుండ విబుధాదిశబ్దములు సమాసాంతగత
ములై తత్సమంబులగుచు నుండుటవలన నపదాన్యన్యయ సుప్తిజ్ఞత్వాదుమునా మను
సూత్రంబునకు విరుద్ధమ్ము గాకుండుటంజేసి సుసంగంబు లయ్యెను.

తా. అవిష్ణుచిత్తుండు వాదమున జయించినప్పు డాకౌశమందుఁ జేరియున్న జేన
తలు సత్యమనియును, పితృదేవత లహో యనియును, సిద్ధు లాహాయనియును, విద్యా
ధరులు కలియుగము కృతయుగమాయె నిది యెంత వింత యనియును, కిన్నరులు
దుర్జనులబింక మడఁగెననియును, మెచ్చి సంతసిల్లి పలుకుచుండిరని భావము.

సీ. సెలవులు నాఁకుచు • వెలియరుంగులు సూడ,
కరిగి పాదూవాహు • నరయువారు
తమమోల నుండునం • దలము గానక దాటి,
పేరెలుంగున బెస్త • జీరువారు
నగరు వెల్వడుదాఁక • దెగి పోయి మఱి నిల్చి,
తోడివిద్వాంసుల • గూడువారు
నెదురై న తమవాని • గృహకృత్య మడిగి వా,
డనునవి తప్ప నూ • కొనెడివారు

తే. వాద మేమాయె నన్న భూ • వరునిపక్ష
పాత మాదాసరికిఁ గల్గి • బ్రతికె ననెడు
వారు నౌ లెం డిటు విమర్శ • దూరమైన
వాకిట వసించు నెవ్వ • డన్వారు నగుచు.

7

టీ. ముందు వచ్చెడు పద్యములోనుండు విద్వాంసులను కర్తృపద మధ్యా
హార్యము. ఇదివఱలో వాదముసేయుచున్న యితరవిద్వాంసులు, సెలవులు=ఊర్ధ్వ
ధరోష్ఠసంధికోణములను, నాఁకుచున్=విన్నవదనమున నాఁకికొనుచు, వెలియరుంగులు
=నగరు వాకిట నున్న పిన్నెలను, చూడక = వీక్షింపకయే, అరిగి = ఆవలఁబోయి,
పాదూవాహున్=పాశుకలు చెచ్చువానిని, అరయువారున్=వెదకెడువారును, వాకిటి

తిన్నెలమీఁదనున్న తమ పాదుకలు చెచ్చెడు సేనకులను గానక అవల నరిగి వెదకు చుండి రనుట. తమమ్రోలక=తమయెనుటనే, ఉండునందలముక=ఉన్నయందోళి కను, కొనక=చూడక, దాఁటి=అతిక్రమించి, పేరెలుంగునక=పెద్దకంఠనాదము చేత, బెస్తక=బోయిని, చీరువారుక=పిలిచెడువారును, నగరు వెల్వడుదాకక=రాజగృహము విడుచునటకు, తెగిపోయి=కేడించిపోయి, మఱి=పిమ్మట, నిల్చి=నిలుచుండి, తోడివిద్వాంసులక=తమతోడిపండితులను, కూడువారుక=కలిసికొనువారును, రాజుభయముచేత నొండొరు లచ్చటఁ గలియక నగరుదాటి పోయి యొకరితో నొకరుగూడిరనుట. ఎనురైన=తమకెదురుపడిన, తమవానిక=తమకు సంబంధించినవానిని, గృహకృత్యము=తమయింటివార్తను, అడిగి=ప్రశ్నచేసి, వాఁడు=అయగుఁ బడినవాఁడు, అనునవి=చెప్పెడు మాటలను, తప్పక=మనస్సునకుఁ దగులనియట్లు, ఊఁకొనెడువారు = ఊఁకొట్టెడువారును, తమయింటనుండి వెచ్చినవాఁడు తమ కెగురుపడఁగా వానిఁ దమ యిండ్లవార్త యడిగి వాఁడు చెప్పెడు పల్కులయందు మనస్సులేక జరిగిన వాదమందే మతి గలిగి యూరక యూఁకొనుచుండి రనుట. వాదమేమాయక=వాడుసెల్లినవిధమేమి, అన్నక=అని ఎవరేని యడుగఁగా, భూవరుని పక్షపాతము = రాజుయొక్క పక్షపాతము, అదాసరికిక = అవిష్టుచిత్తున కనుటకు బదులుగాఁ దిరస్కారోక్తిగ నాదాసరివాని కనిరనుట. కలిగి=ఉదయించి, బ్రతికెక=అదాసరి జీవించెను, రాజు పక్షపాతమునలన నావిష్టుచిత్తుఁడు బ్రతికెనే కాక నిక్కమునకు మేమే జయించితి మని చెప్పిరనుట, అనెడు వారును = అని చెప్పెడువారును, జౌలెండు = జౌ నుద్గమింపుఁడు, ఇటు = ఈవిధముగా, విమర్శదూరమైన = విచారణకు దూరమగు, వాకిటక = ద్వారమందు, ఎవ్వఁడు వసించుక = ఎవ్వఁడు నిలుచును? అకవారు నగుచుక = అని పలికెడువారునై, కలిసి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము. ఇట్లు న్యాయవిమర్శలేని రాజు ద్వారమం దెవ్వఁడును నిల్వఁగూడ దని రనుట. ఇక్కడఁ బరాజితులయిన విద్వాంసుల స్వభావము వర్ణింపఁబడెఁగాన స్వభావోక్త్యలంకారము.

తే. కలిసి యొకకొంతసేపు శృంగాటకముల

నగరుదెసఁ జూచుచునె మంతనంబు లాడి

చనిరి విద్వాంసు లిండ్ల కజ్జనవిభుండు

రూఢి కతనిమహాగజారూఢుఁ జేసి.

8

టీ. విద్వాంసులు = అపండితులు, శృంగాటకములక = నలుత్రోవలు గలిసెడు చోటులయందు, కలిసి = కూడుకొని, నగరుదెసక = రాజగృహముతట్టు, చూచుచునే = వీక్షించుచునే, మంతనంబులాడి = రహస్యములాడి, ఇండ్లకుఁ జనిరి=

తమ గృహములకుఁ బోయిరి. అజ్ఞనవిభుండు = అపాండ్యరాజు, రూఢికిఁ = ప్రసిద్ధి
కొఱకు, అతనిఁ = అవిష్ణుచిత్తుని, మహాగజారూఢుఁ - మహాగజ = పెద్దయేనుఁగు
మీఁద, ఆరూఢుఁ = ఎక్కినవానిఁగా, చేసి = ఒనరించి ; పురి నేఁగించి యను
ముందటి పద్యముతో నన్వయము.

మ. పురి నేఁగించి తదీయ మైననగరంబుం జేర్చుఁ డంచు న్వడిఁ
దొరలఁ రాజకుమారులఁ బనుపఁగాఁ దూర్యస్వనంబు ల్నిరం
తరవందిస్తుతులుం జెలంగ గజఘంటావారకాంతాంఘ్రినూ
పురము ల్క్రియఁగఁ గొల్చి వా రిరుగడం దు మార్గమధ్యంబునఁ.

టీ. పురిఁ = మధురాపట్టణమందు, ఏఁగించి = మెఱవడిఁ జేయించి, ఊరేఁగించి
యనుట తదీయమైన = అవిష్ణుచిత్తునిసంబంధియైన, నగరంబుఁ = పట్టణమగు శ్రీవిల్లి
పుత్తూరిని, చేర్చుడంచుఁ = ప్రవేశపెట్టుండని, పాండ్యరాజనుట. దొరలఁ = రాజు
లను, రాజకుమారులఁ = రాచకొమారులను, పనుపఁగాఁ = పంపఁగా, తూర్యస్వనం
బుల్ = వాద్యఘోషములును, నిరంతరవందిస్తుతులఁ = ఎడతెగని బట్టులకై వారము
లును, చెలంగఁ = విస్తరిల్లుచుండఁగా, గజ...ల్ - గజఘంటా = ఏనుఁగులకుఁ గట్టిన
గంటలును, వారకాంతాంఘ్రినూపురముల్ = అటకత్తియలయొక్క పాదముల
యందలి అందియలును, మ్రోయఁగాఁ = ధ్వనిసేయుచుండఁగా, వారు = రాజులు,
రాజకుమారులు, వందిమాగధులు, వారకాంతలు మొదలగువారు, ఇరుగడఁ = పార్శ్వ
ద్వయమందు, ద్విగుసమాసము, పోఁ = పోవుచుండఁగా, మార్గమధ్యంబునఁ = నడి
తెరువునందు, క్రియ ముందటి పద్యమం దున్నది.

ఉ. ఇంగిలికంబునం దడిపి యెత్తు కనీసపురెంటెమో యన
న్నింగి గరుత్పరంపరల నిగ్గున లేదొగ రెక్కునంత వీఁ
చెం గలశాబ్ధిమీఁగడలజి డ్డెఱిగించెడు కమ్మగాడ్పు నిం
డెం గడు మ్రోత పెన్దిరువడిం గని రాఖగరాజు మూపునఁ. 10

టీ. నింగి = ఆకాశము, ఇంగిలికంబునఁ = హింగుళశబ్దార్థమగు నింగిలికము
చేతను, తడిపి = ఆర్ద్రముఁజేసి, ఎత్తు = పైకెత్తిన, కనీసపురెంటెమో = నీలవస్త్రమో,
అనఁ = అనునట్లుగా, గరు...నిగ్గునఁ - గరుత్ = ముందు చెప్పబడు పెరియ
తిరువడి తెక్కలయొక్క, పరంపరలఁ = పంక్తులయొక్క, నిగ్గునఁ = కాంతిచేత,
లేదొగరెక్కునంతన్ = తరుణారణకాంతి గలుగునంతలోనే, గరుత్మంతుని తెక్క
లెఱ్ఱనివిగావున వానికాంతులచే నాకాశమెఱ్ఱనయ్యెననుట. కల...జిడ్డు - కలశాబ్ధి =
పాలసముద్రముయొక్క, మీఁగడల = మీఁగడలయొక్క, జిడ్డు = జిడ్డువాసనను,
ఎఱిగించెడు = తెలిపెడు, కమ్మగాడ్పు = సుగంధివాయువు, వీఁచెఁ = విసరెను, గరు

త్మంతుఁడు కడలఁగానే యాయన తొక్కలనలనఁ బుట్టిన వాయువు క్షీరసముద్రపు
మీఁగదలవాసనను రేపఁగా నావాసన లావాయువుతోఁ గూడ సచ్చె ననుట.
ప్రమోత=పెద్ద ధ్వని, కడుక్ = మిక్కిలి, నిండెక్ = సంపూర్ణమయ్యెను. పెద్దిరు
వడిక్ = పెరియ తిరువడి యని ద్రవిడభాషయందు శ్రీవైష్ణవసంకేతమైన నామము గల
వైనతేయుని, కనిరి = ఆరాజులు మొదలగువారు సూచిరి, అఖగరాజు మూఁపునక్-
అఖగరాజు=ఆపక్షింద్రుఁడగు గరుత్మంతునియొక్క, మూఁపునక్ = స్కంధమందు,
క్రియ ముందటి పద్యమునందున్నది.

తా. విష్ణుచిత్తునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుటకు శ్రీ క్షీరసముద్రము నుండి స్వామి
వెడలఁగానే గరుత్మంతుని తొక్కల యెట్టికొంటిదేత నాకాశ మింగిపోకముతోఁ
దడిపి యెత్తిన నీలిగుడ్డనలె నీలఱోహితనర్ణము గలిగియుండె నింతలోనే పాలమీఁ
గడ జిడ్డువాసనలతో వాయువులు విసరె నంతలోనే గరుత్మంతుని తొక్కల ధ్వని
వినంబడె నింతలో నతివేగవంతుండగు గరుత్మంతుండు గానబడియె నంత నతని
వీఁపుమీఁద స్వామియుఁ దోచె నని భావము.

సీ. చిగురుఁబొట్లపుదోయిఁ • జెందమ్ములనఁ దార్క్ష్యి,

హస్తోదరముల ది•వ్యాంఘ్రి లమర

నునుఁగప్పమేనఁ దోఁచిన తదర్వచ్ఛాయ,

లీలఁ దాల్చుపసిండిఁచేల మెరియ

వ్రాలిన యోగినర్ణము నిర్మలాంతఃక,

రణములుఁబోలె హఃరములు దనర

సిరికి బుట్టింటినెఁచ్చెలు లౌట మనవికి,

డౌసె నా మకరకుం•డలము లమర

తే. శ్రిత సిత మరాళ వాత్యాభిహాస పరాగ

వలయమండిత కల్పశాఖలౌ యసంగ

శంఖచక్రాంచితోరుహాస్తములు దసరి

దోచెఁ గమలేక్షణుండు చతుర్భుజుండు.

11

టీ. చిగురు...న్ - చిగురుఁబొట్లపు-చిత్తశ్చేదనముయొక్క, దోయిక్ - ద్వం
ద్వమందు, చెందమ్ములనక్ = ఎట్టిదామరపువ్వులనునట్లు, తార్క్ష్యి...ములక్ -
తార్క్ష్యి=గరుత్మంతునియొక్క, హస్తోదరములక్ - కరతలపుటములయందు, దివ్యాం
ఘ్రిలు=శ్రీపాదములు, అమరక్ - పొంగుపడఁగా, నునుఁగప్పమేనక్ - నిద్దమగునీల
వర్ణముగల దివ్యపుంగళవిగ్రహమందు, దోచిన=ప్రతిఫలించిన, తదర్వ=అవాహన

మగు గరుత్మంతునియొక్క, ఛాయలీల = కౌంతివలె, తాల్చు...చేల - తాల్చు = ధరియించిన, పసిండిచేల = కనకౌంబరము, మెఱయ = ప్రకౌశించుచుండఁగా, వ్రాలిన...లె = వ్రాలిన = చేరినట్టి, యోగివర్గము = యోగీశ్వర సమాహమయొక్క, నిర్మలాంతరంగరణములుఁబోలె = నిష్కళంకములగు అంతరంగములవలెను, వ్రాలిన యను శబ్ద మంతరంగరణశబ్దముతో నన్వయించునది. ఇది సమస్తపదము. హారములు = ముక్తా హారములు, తనర = ఒప్పుచుండఁగా, సిరికి = శ్రీదేవికి, పుట్టి...ట = పుట్టింటి = జనకగృహసంబంధులైన, నెచ్చెలులొటన్ = స్నేహితులొటచేతను, మనవికి = విన్నవించుటకు, డాసెనా = సమీపించెనో యనునట్లు, మకరకుండలములు = మకరాకారకర్ణ భూషణములు, అమర = శ్రీదేవియును మకరములును సముద్రమునందే జనించుటందేసి లక్ష్మీకిఁ బుట్టినయింటి స్నేహములు గలవి గావున మిక్కిలి చనువు గలిగి శ్రియఁగపతి వీనుల సమీపమునకుఁ జేరెననుట. శ్రిత...లా - శ్రిత = చేరియున్న, సిత = తెల్లనైన, మరాళ = హంసచేతను, వాత్యా = సుడిగాడ్చుచేత, అభిహత = రేపఁబడిన, పరాగ = కెందూళియొక్క, వలయ = పలయముచేతను, మండిత = అలంకరింపఁబడిన, కల్పశాఖ లాయనంగ = కల్పవృక్షపుకొమ్మలో యనునట్లు, శంఖ...లు - శంఖ = పొంచెజన్యముచేతను, చక్ర = సుదర్శనముచేతను, అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఉరు = దీర్ఘములైన, హస్తములు = భుజములు, తనర = ప్రకౌశింపఁగా, శంఖము హంసవలెను, చక్రము పరాగ పలయము వలెను, భుజములు కల్పశాఖవలె నున్నవనుట. కమలేక్షణండు = తమ్మి కంఠి, చతుర్భుజుండు = నాలుగుభుజములు గలిగినస్వామి, తోచె = ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. ఎప్పుడు హరి గని రమరులు

ముప్పదియును మూడుకోట్లు • మునిఁ గనుఁగొనువా
రప్పుడు తత్కరములతో

విప్పిన గొడుగులును మింట • వేగమ మొగిడె.

12

టీ. ఎప్పుడు = ఆక్షణమందు, మునిఁగనుఁగొనువారు = విష్ణుచిత్తుని సేవించెడి వారు, ముప్పదియును మూడుకోట్లు = త్రయస్త్రింశతోటిసంఖ్యగల, అమరులు = దేవతలు, హరి = స్వామిని, కనిరి = చూచిరో, అప్పుడు = ఆక్షణమందు, తత్కరములతోన్ = వారిహస్తములతోడ, విప్పిన = తెఱవఁబడిన, గొడుగులును = దేవతల ఛత్రములును, మింట = ఆకౌశమందు, వేగమ = శీఘ్రమే, మొగిడె = ముకుళితమయ్యెను.

తా. ముందే స్వర్గమందలి ముప్పదిమూడుకోట్లు దేవతలు విష్ణుచిత్తునిఁ జూడ వచ్చియుండిరి గావున వారలు స్వామి వేంచేసినంతనే యదివఱలోఁ దెఱవఁబడియున్న గొడుగులు ముడిచి హస్తములు మొగిడ్చి నమస్కరించిరి. అలం. సహోక్తి.

తే. సామరదిదృక్షుఖస్థరక్షఃపిశాచ
 పుంజమహిభుక్పతత్రప్రభంజనములు
 సోక వెఱ బాటె గళ్ళాన • శూర్పవాత
 ఘట్టనల బాటు పెనుపొల్లకట్టువోలె.

13

టీ. సామర...లు - సామర = దేవతలతోఁగూడిన, దిదృక్షు = చూడనిచ్చయించిన, ఖస్థ = ఆకొశమందు నిలిచియున్న, రక్షఃపిశాచపుంజము = రక్కసులయొక్కయు పిశాసులయొక్కయు సమూహము, రక్షఃపిశాచాదులు దేవయోనులగుటంజేసి స్వర్గమందుంచురనుట. అహి...ములు - అహిభుక్ = సర్పభక్షకుఁడగు గరుత్మంతుని యొక్క, పతత్ర = అక్కలవలని, ప్రభంజనములు = పెనుగాడ్పులు, సోక = స్పృశింపఁగానే, వెఱ = వెఱపుచేతను, కళ్ళాన = కళ్ళమునందు, శూర్ప...ల = శూర్పవాత = చేటల గాడ్పులయొక్క, ఘట్టనలన్ = ఒరపిళ్లచేత, పాటు...న్ = పాటు = ఎగసిపోవుచున్నట్టి, పెను = పెద్దదియగు, పొల్లకట్టువోలెన్ = తఱకలవలె, పాటెన్ = పరుగెత్తెను. ప్రథమపాదమందున్న సామరపదముయొక్క ప్రథమవర్ణమును రక్షశబ్దముయొక్క యంతిమవర్ణముతోడ సంబంధపడునట్లు హల్పిధానముగా నుభయవశులలోనిదిగా సాంబాదిశబ్దములవలె విశ్రమముఁ జెప్పినాఁడు. సమ్మదదిదృక్షు అను పాతమున సంతోషమునఁ జూడఁగోరడు అని యర్థము. కళ్ళాన ననుచోట, 'వికృతౌ క్వచిచ్ఛలోపో మేర్ధీర్ఘశ్చత ఆదిమస్యభవే' త్తను నూత్రానుసరణముగా, కం. 'మానుగ ధృతరాష్ట్రఁడు ప్రా, జానం గలుగంగ' ననియెడు భారతప్రయోగమువలె సంగతమైనది. అంతరిక్షమం దంతకు మున్ను దేవతలతోడఁ జేరి యున్న రక్షఃపిశాచ సంఘము తమజాతికి విరోధియగుస్వామికి వాహనమైన గరుత్మంతునికి అక్కలగాడ్పు తమపై వీవఁగానే భయపడి పరుగెత్తెను. దేవతలు మాత్రము నిలచి యుండిరి; ఎట్లంటేని, కళ్ళమందు ధాన్యముమీఁదఁ జేటలచేత విసరఁగానే గట్టి నిల్చి పొట్టు చెదరి పోయినట్లని భావము.

క. నీరంధ్రకుసుమధారా

సారచరచ్ఛంచరీకనంకులకలర్పుం

కారానుకారిసంస్తవ

కారి మునిస్తోమ సామగానం బెనఁగె.

14

టీ. నీరంధ్ర...లు - నీరంధ్ర = దట్టమైన, కుసుమధారా = పుష్పధారల యొక్క, అసార = వర్షమందు, చరత్ = సంచరించుచున్న, చంచరీక = తుమ్మెదల యొక్క, 'ఇన్దిన్దిరశ్చశ్చరీకః' యని యమరము. సంకుల = అధికమైన, కల = అవ్యక్త మధురములగు, యుంకార = యుంకృతులను, అనుకారి = అనుకరించుచున్న, సంస్తవ =

స్తోత్రములను, కౌరి=చేయుచున్న, ముని=నారదాదిమునులయొక్క, స్తోమ=సమూహముయొక్క, సామగానంబు=సామవేదముపాట, ఎసఁగెన్=విస్తరిల్లెను, స్వామితోఁగూడ నారదాది మునీంద్రులు సామగానము నేయుచుండఁగా నది పుష్పవర్షము బడి తిరిగెడు తేఁటుల మ్రోతవలె మధురమై వీ తెంచె ననిభావము.

తే. అట్లు ప్రత్యక్ష మైనపద్మాక్షు సంత
రిక్షమునఁ గాంచి ముని ప్రమోదాక్షిజలము
నిగుడఁ బులకించి కరటిఘంటికల తాళ

ములుగ ని ట్లని యమ్మహాత్ముని నుతించె.

15

టీ. అట్లు = పూర్వోక్తరీతిగా, ప్రత్యక్ష మైన = సాక్షాత్కరించినట్టి, పద్మాక్షున్=తామరలవంటి నేత్రములుగల స్వామిని, లేక, లక్ష్మీదేవియే నేత్రములయందుఁ గలస్వామిని, అంతరిక్షమునన్=ఆకాశమందు, కొంచి=చూచి, ముని=విష్ణుచిత్తుఁడు, ప్రమోదాక్షిజలము=ఆనందబాష్పములు, నిగుడన్=వెలికులుకఁగా, పులకించి = గగుర్పాటు గలిగి, కరటిఘంటికలన్ - కరటి = తానెక్కియున్న యేనుఁగుయొక్క, ఘంటికలన్=ఇరుప్రక్కలనున్న గంటలే, తాళములుగన్=వాయించెడు తాళములు గాఁగా, అమ్మహాత్మునిన్=ఆపరమాత్ముఁడగు స్వామిని, ఇట్లని=వక్ష్యమాణక్రమముగా, నుతించెన్=కొనియాడెను.

కవిరాజవిరాజితము.

జయ జయ దానవదారణకౌరణ • శార్ఙ్గరథాంగగదాసిధరా

జయ జయ చంద్రదినేంద్రశతాయుత • సాంద్రశరీరమహాప్రసరా

జయ జయ తామరసోదరసోదర • చారుపద్మోజ్జితగాంగర్పురా

జయ జయ కేశవ కేశినిషూదన • శౌరి శరజ్జలజాక్షహరీ. 16

టీ. దానవ...రా - దానవ = రాక్షసులయొక్క, దారణ = ఛేదనమునకు, కౌరణ=హేతువులగు, శార్ఙ్గ=ధనువును, రథాంగ = చక్రమును, గదా = గదను, అసి=నందకమనుఖడ్గమును, ధరా=ధరించినస్వామి ! జయజయ=సర్వోత్కృష్టృడవు గాఁ బ్రవర్తిల్లుమా : దరా అనుపాఠమందు శంఖమును గలవాఁడా యని యర్థము. దానవదారణకౌరణ యని ప్రత్యేక విశేషణముగానుం జెప్పవచ్చును, జయజయ యని నాల్గు పాదములయందును వచ్చును. చంద్ర...రా - చంద్ర=చందురులయొక్కయు, దినేంద్ర=సూర్యులయొక్కయు, శతాయుత = అయుతశతసంఖ్యలయొక్క వలెనే, సాంద్ర=తఱుచైన, శరీర = దివ్యమంగళముయొక్క, మహాః = కొంతులయొక్క, ప్రసరా=వ్యాప్తికలవాఁడా, తామ...రా - తామరస = తామరపువ్వులయొక్క, ఉదర=అంతర్భాగమునకు, సోదర=తోబుట్టువును, చారు = సుందరమునగు, పద=

పాదముచేత, ఉజ్జి త=విడువంబడిన, గాంగ = గంగానదీసంబంధియగు, ఝరా= ప్రవాహము గలవాఁడా! కేశనిషాదన=కేశియను రక్కసుని సంహరించినవాఁడా, శరజ్జలజాక్ష - శరత్=శరత్కాలమందలి, జలజ=కమలమువంటి, అక్ష=కన్నులుగల వాఁడా! కేశవ=బ్రహ్మరుద్రుల కుత్సత్తిస్థానమైనస్వామి. 'కఇతి బ్రహ్మణోనామ ఈ శోహం సర్వదేహినామ్, అవాంతవాగ్నేసంభూతో తస్మాత్కేశవనామవాక్' అని ప్రమాణము. శౌరి=హరి, అని మంగళా శాసనము చేసెను. భగవంతునకు జీవకోటి యాశీర్వాదము చేయనచ్చునా యనినఁ బూర్వ మట్టియాచారము కలదు. 'పూర్వాం దిశం వజ్రధరః దక్షిణాం పాశు తే యమః, నిరుణః పశ్చిమా మాశాం కుబేరస్తూత రాందిశ' మని నీతమ్మవారు శ్రీరాములవారికి మంగళాశాసనము చేసియున్నారు.

మ. దివిజద్వేషి నుదారవారిచరమూర్తిం ద్రుంచి చాతుర్య మొ
ప్ప వడిం జొకపుడెల్ల కౌచుగమి దంభం బొంద మైదాల్చి వే
దవిశుద్ధాక్షరపజ్జీఁ గ్రమ్మఱఁగ వేధం జేర్చెదో నాఁగఁ ద
ద్భువనం బబ్ధిసితాంబుబిందు లలమం బ్రోద్యద్రుచిం దాటవే. 17

టీ. దివిజద్వేషి=వేదవోరకుఁ డగుహయగ్రీవాసుగుని, ఉదార...ర్తిన్-ఉదార=కొలఁదిదెలియరాని, వారిచర=మీనముయొక్క, మూర్తిన్ = శరీరముచేతను, త్రుంచి=ఖండించి, చాతుర్యము=విన్నానము, ఒప్పన్=తనర్చునట్లు, నడిన్=వేగముచేత, జొకపు...బు-జొకపు=చదరమగు, తెల్లకౌచు=ధవళకౌంతిగల పైపొట్టుయొక్క, గమి=సమూహమనెడు, దంభంబు=వ్యాజము, ఒందన్=పొందునట్లు, మైన్=శరీరమందు, తాల్చి=ధరించి, వేద...పజ్జీన్-వేద-వేదములయొక్క, విశుద్ధ=శుభ్రములగు, అక్షర=అక్షరములయొక్క, పజ్జీన్=శ్రేణిని, క్రమ్మఱఁగన్=మరల, వేధన్=బ్రహ్మదేవుని, చేర్చెదోనాఁగన్=చేర్చువోయనునట్లు, తద్భువనంబు=అబ్రహ్మలోకము, అబ్ధి...లు-అబ్ధి=సముద్రముయొక్క, సిత-తెల్లనైన, అంబు=ఉదకములయొక్క, బిందులు=బిందువులు, అలమన్ = వ్యాపింపఁగా, ప్రోద్యద్రుచిన్-ప్రోద్యత్=వృద్ధిబొందుచున్న, రుచిన్=కౌంతిచేత, దాటవే = అతిక్రమింపవా. 'ఉదారోదక్షిణేఖ్యాతే దానశౌణ్డే మహత్యపి' యని రత్నమాల. 'స్త్రీయాంమూర్తిస్తచుస్తనూః' అనియును, 'కపటోస్త్రీవ్యాజ దమ్భాపభయశ్చదృక్కైతవే' యనియు నమరము. నీవు మత్స్యరూపమును ధరించి వేదవోరకుఁడగు రక్కసుని నధించి వాఁడ పహరించిన వేదములు నేర్పుతో నప్పుడే బ్రహ్మకిచ్చుటకై పోయెదవోయనునట్లు నీవు సంచరింపు చుండుట వలన సముద్రోదకములు సత్యలోక మాక్రమింపుచుండఁగా నీ వాలోకమును దాటిపోవనియు నప్పుడు నీమీసరిగముందలి తెల్లనిబిందువు పరిశుద్ధ

ములగు వేదాక్షరములలో యన్నట్లుండె ననియు భావము. కైతవాపహ్నుత్యసుప్రాణిత మైన యుత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. ఎలమియుగాంతవారి కెదురెక్కుతటిక వడిఁ దాలుగహ్వారం

బులఁ జనునీటివెల్లిబడిఁ బోవు సపక్షులగోరు వాశ్చరం

బులు దనుఁ దాఁకఁ దద్గతత • మ్రోయు నజాండమ దైత్యువేదప

జ్జులుగొని గూల్చి*నట్టి జయదుందుభిఁ జేసితి కా మురాంతకా.

టీ. ఎలమిక్ = సంతోషముచేతను, యుగాంతవారికిక్ = ప్రళయోదకమునకు, ఎదురెక్కుతటిక్ = ఎదురుగాఁబోవు సమయమందు, వడిక్ = వేగముచేతను, తాలుగ హ్వారంబులక్ = దవుడలనెడు, గహ్వారంబుక్ = గుహలయందు, చను = పోవునట్టి, నీటివెల్లిబడిక్ = జలప్రవాహమువెంట, పోవు = పోయెడు, సప...లు - సపక్షునగ = తెక్కలతోఁ గూడియున్న మైనాకొదిపర్వతములును, ఉరు = గొప్పలగు, వాశ్చరంబులు = తిమితిమింగిలములు మొదలగు జలచరములును, తనుక్ = బ్రహ్మాండముననుట, తాఁకక్ = తగులఁగా, తద్గతతక్ = ఆదవుడలను పొందియుండుటచేతను, మ్రోయు = ధ్వనిఁజేయుచున్న, అజాండమ = బ్రహ్మాండమే, దైత్యుక్ = సోమకౌసురుని, వేదపంక్తులుగొని = వేదసమూహములను దీసికొని, కూల్చినట్టి = సంహరించినట్టి, జయదుందుభిక్ = జయభేరినిగా, చేసితికా, మురాంతకా = మురాసురహారా యని సంబోధనము. ఇచ్చట నజాండమ యని ప్రథమావిభక్తి. 'ఇతరత్రచద్వితీయా తస్యాః ప్రథమాచ జడపదానాంస్యాత్' అనుసూత్ర మనుసరించి యప్రాణి వాచక మగు జయదుందుభియందలి ద్వితీయకుఁ గుల్యమైనది. మరియు, 'కర్తాదేః కర్తృత్వ' మిత్యాది సూత్రపద్ధతివలన జయదుందుభియందుఁ గూల్చినట్టి యనుపద మన్వయించుట సరిగా నున్నది.

మీనము తన నైజగుణముచేత నీటి కెదురెక్కుట ప్రసిద్ధము గావున నీమత్స్యము ప్రళయోదక ప్రవాహమున కెదురెక్కుచుండఁగా నావేగమునకు నిలువలేక యానీటి వెంటబడి మైనాకొది పర్వతంబులును దిమిప్రముఖంబు లగు మహాజలచరంబులు నవశంబులై దొరలి యామీనముయొక్క దవుడలలోఁ బడినవనియును, జలప్రళయమందు బ్రహ్మాండము నెడకుండ నామత్స్యమూర్తి తనదవుడల నునిచికొని యున్నాడనియును, నామైనాకొదు లావేగముచేత నాబ్రహ్మాండము దగులఁగా నది ధ్వనిఁజేసెఁగావున నాబ్రహ్మాండమే స్వామివేదములు దీసికొని రక్కసునివ్రక్కలించినదానికి జయభేరివలె నుండెననియు భావము. అనుభయతాద్రూప్యరూపకాలంకారము.

చ. మితి గడవం దిమింగిలత • మెయ్యెయి వెంచిన నీదు వాతఁ గు

త్సితపలలాశియైనచిటుఁజేఁ పది ద్రెళ్ళుట నీవు మ్రొంగుటే

శ్రుతు లగునూరుపు ల్మగుడఁ • జొచ్చుతటి న్భవదేధనై ధనై

ధిత జవశక్తి నీడ్చుకొని • తెచ్చుటకాక తదల్పతాల్పతన్. 19

టీ. మితి=పరిమాణము, కడనన్=మీఱునట్లు, తిమింగిలతన్=మహామీనత్వముచేత, మెయ్యె...తన్-మెయ్యెయివెంచిన = మిక్కిలిశరీరము పెంచినట్టి, నీదు=నీసంబంధియైన, వాతన్=వక్త్రమునందు, కుత్సిత...శ-కుత్సితపలలాశియైన=కుత్సితరాక్షసుడనియును, మీనములు మాంసము భక్షించుట ప్రసిద్ధముగావున నట్టిపలలాశియగు, చిటుచేఁప=చిన్న చేఁప, ఆది=మత్స్యతారోపముచేత నమహాద్వాచకము, రాక్షసుడనుట, తెల్లుట=పడుట, నీవుమింగుటే=నీవు కబళించుటయే యని ప్రశ్నార్థకము. శ్రుతులగు=వేదమయములగు, ఊరుపుల్=ఉచ్చాస్వసవాయువులు, మగుడన్=మరల, చొచ్చుతటిన్=వక్త్రమునందుఁ బ్రవేశించునప్పుడు, తదల్పతాల్పతన్-తత్=అపలలాశియొక్క, అల్పతాల్పతన్=అత్యంతాల్పమాటచేతను, భవ...న్-భవత్=నీయొక్క, ఏధనైధన = అతిసమృద్ధిచేతను, ఏధిత = వృద్ధిచేయఁబడిన, జవ = వేగముయొక్క, శక్తిన్ = సామర్థ్యముచేతను, ఈడ్చుకొని తెచ్చుటకాక = తీసికొనివచ్చుటయేకాక, మింగుట కాదనుట. తిమింగిలత మెయ్యెయి యనుచోట నికారము లోపించుటకు విరాటపర్వమున మ. “మగుడం గీచకుఁ బట్ట వాడును బలోన్మాదంబున న్నాహుగ, ర్వగరిష్ఠం డగునాహిడింబరిపుఁ దీవ్రక్రోధుఁ డై పట్టి బె, ట్టుగఁ ద్రోపాడఁగ నిద్దలు న్భజబలాటోపంబుమై నొండొరు, న్మిగులం జాలక కొంత సేపువడి మెయ్యెఁ బోరి రుగ్రాకృతిన్.” అన్న పద్యంబునం జతుర్థపాదంబునను, నిర్వచనోత్తరరామాయణమందు, ఉ. “అటున మూర్ఛవోయినప్రహస్తుఁ గనుంగొని యింకఁ దాఁకిన, స్థిటడఁగించు నర్జునుఁడుకేవలుఁడే యని భీతచిత్తులై, మేటిమగ ల్బలంబెడలి మెయ్యెయి మార్కొన లేక పాటిన, న్నాటుకకొండవోలె దశకంఠుఁ డెదిర్చె మహీమహేంద్రునిన్.” అనిన పద్యంబునఁ దృతీయపాదంబునను, దిక్కున సోమయాజిప్రయోగంబు కలిమింజేసి యిందుం బ్రయోగింపబడియె.

ఇంతంత యని చెప్పఁగూడని యత్యున్నతశరీరముతో మత్స్యమూర్తి విహరించుచుండఁగా నాయన యుచ్చాస్వసవాయువులు మగిడి ముఖమందుఁ బ్రవేశించునప్పుడావాయువులవెంబడి నీమహామీనము ముందట నత్యల్పతముం డనఁగా నున్నయారక్కసుఁడు దనకుఁ దానే తెల్లెను గాక యామత్స్య మదియొకయత్నముగా వాని మ్రింగ లేదనియును మహామత్స్యములును బర్వతాదులును బ్రవేశించెడు నావక్త్రముం దీకుత్సితపలలభక్షక మగురాక్షసుఁ డనుచిన్న చేఁప పడిపోవుట చిత్రము గాదు. హేత్యపహ్నుత్యలంకారము.

. జలపూరప్లవమానమృణ్మయమహీఃసంరక్షకై గారయీ
బలె ముక్తామణిశుక్తిశంఖనికురుంబం బెల్లఁ జూర్ణంబుగా
బలభిద్వజ్రసదృజ్జీవోపరిపరిభ్రామ్యన్మహామందరా
చలసంఘృష్టిఘరట్టమైనకమఠస్వామిన్నినుం గొల్చెదన్. 20

టీ. జల...కై - జలపూర=నీర్వామియందు, ప్లవమాన=నానుచున్న, మృణ్మ
య=మృత్తికావికారమగు, మహీ=భూమియొక్క, సంరక్షకై=రక్షణముకొఱకు,
గారయీబలెకై=గచ్చుసేయుటకొఱకువలె, ముక్తా...బు - ముక్తామణి=ముత్తెముల
యొక్కయు, శుక్తి=గుల్లలయొక్కయు, శంఖ=సంకులయొక్కయు, నికురుంబంబె
ల్లకై=సమూహమంతయును, చూర్ణంబుగాకై=సున్నమగునట్లు, బల...ము - బలభి
ద్వజ్ర = దేవేంద్రుని వజ్రాయుధముతోడ, సదృశ్ = సమానమైన, నిజోపరి=
స్వకీయమైనపైభాగమందు, పరిభ్రామ్యత్=తిరుగుచున్న, మహత్=గొప్పదియైన,
మందరాచల=మందరపర్వతముతోడ, సంఘృష్టి=ఒరసికొనుటకు, ఘరట్టమైన=అడు
గు తిరుగలియున్న, కమఠస్వామికై=కూర్మరాజైన, నినుకై=నిన్ను, కొల్చెదన్=
సేవించెదను.

తా. సముద్రమథనకౌలమందు మందరాచలముక్రిందఁ గమఠమూర్తియొక్క
కర్పర మొరసికొనుచుండఁగా సముద్రమందలి ముత్తెములు ముత్తెపుఁజిప్పలు శంఖము
లెల్ల నాపర్వతకర్పరములసంఘనఁబడి నలిగి చూర్ణమగుచుండె గావున సముద్రోదక
ములయందు మృద్వికార మగుభూమి నానికరఁగునని దానిఁ గట్టిపఱచుటకై గార
కొఱకు స్వామి సున్నము నూలుచున్నాఁడో యన్నట్లుండె నని భావము. ఫలో
త్పత్తి. సంఘృష్టిఘరట్టమను హా రూపకము.

చ. ఒకమఱి బుడ్డగింప విలఁయోదకము ల్పయి కుబ్బి చిప్పవ్ర
చ్చుకొని మహాభ్రవీధిఁ జనఁ సూకరత న్మెయి వెంచి వెండి క్రిం
దికిఁ గయివ్రాలు తత్సలిలఁ నిర్మలధార నతఃపరస్పర
త్ప్రకృతికి నీ యజాండమును బంగరు ముంగఱఁగా నొనర్పవే. 21

టీ. ఒకమఱి=ఒకతూరి, బుడ్డగింపకై=పూత్కారముసేయఁగా, ఇది వరాహ
చేష్ట, విలయోదకముల్=ప్రళయజలములు, పయికుబ్బి = పైకినుబికి, చిప్ప=బ్రహ్మాం
డకర్పరమును, వ్రచ్చుకొని = భేదించుకొని, మహాభ్రవీధికై = మహాకాశముయొక్క
వీధియందు, చనకై=పోవునట్లుగా, సూకరతకై=వరాహత్వముచేత, 'మెయివెంచి=
శరీరమును బెంచి, వెండి=మరల, క్రిందికికై=అధోభాగమునకు, కయివ్రాలు=దిగజా
లుచున్న, తత్స...ధారకై-తత్=మున్నుచెప్పఁబడిన, సలిల = ఉదకముయొక్క,

నిర్మల=తేటయైన, ధారక=ధారచేతను, అతఃపర=బ్రహ్మాండమునకుఁ బరమైనట్టియు, స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, ప్రకృతికి=మాయయనెడుస్త్రీకి, ఈయజాండమును=ఈబ్రహ్మాండమును, బంగారుముంగటగా=సువర్ణమయ నాసాభూషణముగాఁ గ, ఒనర్పవే=చేయవా.

తా. వరాహావతారమందు నొక్కసారి ప్రళయసముద్రమందలియుదకములలో నాదివరాహము మాఁతి నుంచి బుడ్డగింపఁగానే యాయుదకములు బ్రహ్మాండకర్పరము దాఁటియావలఁ బైకి పోయి మగిడి వచ్చుచుండఁగా నాయుదకధార యాకర్పరమున కుఁ బైగా నున్నప్రకృతి యనెడు స్త్రీయొక్క ముక్కుకొన నున్నసన్నకొండవలె నుండె ననియును, బ్రహ్మాండ మాకొండకు నదికి యున్నబంగారుముంగటవలె నుండెననియు నట్లొక్కసారి బుడ్డగించినమాత్రనే సముద్రోదకములు బ్రహ్మాండమును దాటఁ జేయునంత బలముగలిగిన వరాహరూపమును స్వామి ధరించె ననియును భావము. రూపకము.

మ. అసురేంద్రాశయకుండికాచ్ఛరుధిరఃప్రవాప్తస్వకచ్ఛాయః గాం
చి సముద్యత్ప్రతిసింహమత్సరమిశఃచేష్టక దదుద్దామదీ
ర్ష సటార్ఘూటముః పెల్లగించుగతి నాంఃత్రశ్రేణిః గిన్కం పెరం
జుసితకూర భవన్నఖావళులు ప్రోచు న్మర్త్యపంచాననా. 22

టీ. మర్త్యపంచాననా=ఓనరసింహా అనిసంబుద్ధి. అసు...న్ - అసురేంద్ర=రాక్షసేశ్వరుడగు హిరణ్యకశిపుయొక్క, అశయ=హృదయమనెడు, కుండికా=కుండికనందలి, అచ్ఛ=తేటయైన, రుధిర=నెత్తుటియందు, ప్రవాప్త=ప్రతిబింబితమైన, స్వక=స్వీయమైన, ఛాయ=నీడను, కాంచి=చూచి, సము...న్ - సముద్యత్=విజృంభించుచున్న, ప్రతిసింహ=అన్యసింహమనెడి, మత్సర=ఈసుతోడను, మిశత్=కూడుకొన్న, చేష్టక=చిట్టకముచేతను, తదు...న్ - తత్=ఆప్రతిసింహముయొక్క, ఉద్దామ=గొప్పలగునట్టియు, దీర్ఘ=నిడుదలగు, సటా=జూలువెండ్రుకలయొక్క, ఘాటము=సమాహమును, పెల్లగించుగతి=పెకలించినట్లుగా, ఆంత్రిశ్రేణిక=ప్రేగులయొక్కపంక్తిని, కిన్క=కోపముచేత, పెరంజు...లు=పెరంజు=తెమల్చుచున్నట్టి, సిత=తెల్లనైన, కూర=తీక్షణములైన, భవన్నఖావళులు=నీగోళ్లయొక్కపట్టులు, ప్రోచు=మమ్ము రక్షించును.

తా. స్వామి నృసింహావతార మెత్తినప్పుడు హిరణ్యకశిపునిహృదయముఁజేల్చి యారక్తమందు నీడఁ జూచి ప్రతిబింబించిన తనరూపును మఱియొకసింహము రూపమని మత్సరించి యాకోపముచేత దత్సింహముయొక్క నటలు పెల్లగించెనో యన్నట్లు హిరణ్యకశిపునిప్రేగులు బైటికి లాఁగె ననియు, నట్లు లాఁగిన తెల్లనితీక్షణము లగుగోళ్లు

తమ్ము రక్షించు నని మంగళాశీర్వచనము చేసె ననియు భావము భ్రాంతిమదను ప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

ఉ. మునుముద్దెల్పును దూఱఁదూఱమఱికెంపున్వెండియుందూఱఁగం
దనగాయం గలనల్పుఁ దోఁప నఖికోణశ్రేణిచే విక్రమం
బున వాఁ డుగ్రతఁ గొన్నయట్టి విలసన్మూర్తిత్రయీ తేజముం
గొను లీల నిదళింపవే యసురవఁక్షోభిత్తి మిథ్యాహరీ. 23

టీ. మిథ్యాహరీ = మాయాసింహరూపధారివగు నృసింహస్వామియని సంబుద్ధి. మునుము = మొదలను, తెల్పును = ధావశ్యమును, తూఱఁదూఱ = ఉచ్చిపోఁగా, మఱి = పిమ్మట, కెంపు = ఎఱుపును, వెండియుందూఱ = ఇంకనుందూఱిపోఁగా, కందనగాయ = గుండెకాయయందు, కల = కలిగినట్టి, నల్పు = నీలవర్ణమును, తోఁప = కనుపడఁగా, విక్రమంబున = పరాక్రమముచేతను, వాఁడు = ఆ హిరణ్యకశిపుఁడు, ఉగ్రత = బెట్టిదముచేతను, కొన్నయట్టి = గ్రహించిన, విలస...ము = విలసత్ = ఒప్పుచున్న, మూర్తిత్రయీ = పంచానన చతురానన జనార్దనులని యెడు ముగ్గురు మూర్తులయొక్క, తేజము = తేజస్సును, కొనులీల = మరలగ్రహించుచునట్లు, నఖ...చే = నఖ = గోళయొక్క, కోణ = కొనలయొక్క, శ్రేణిచే = పజ్జిచేత, అసుర...న్ - అసుర = రాక్షసునియొక్క, వక్షోభిత్తి = గోడవంటి వక్షస్థలమును, నిదళింపవే = చీల్చువా?

తా. హిరణ్యకశిపుని వక్షస్థలము భేదించినప్పుడు మొదటిభాగము తెగఁగానె తెల్లగా నుండె ననియును, మఱికొంత తెగఁగానె ఆమాంస మెఱ్ఱగా నుండెననియు, కడకుఁ దెగఁగా గుండెకాయం దవిలి నల్లగా నుండెననియును, ఆ మూఁడుకొంతులు దోచుట దొల్లిట వాఁడు విక్రమించి శివుని తెల్లనితేజస్సును బ్రహ్మచేవుని యెఱ్ఱనితేజస్సును విష్ణుదేవుని నల్లనితేజస్సును గ్రహించెను గావున నవి వానిశరీరములోనుండఁగా స్వామివారు వాని మరల బైటికిఁ దీయుచున్నట్లుండె ననియు భావము. స్వభావోక్త్యనుప్రాణితోత్పేక్షాలంకారము.

మ. బలిదై తేయభయాంధకారభరితః బ్రహ్మాండగేహంబులో
పలఁ బై మండెడుతత్ప్రతాపమయదీపజ్వాల డింద న్లడుం
దలమై మింటికి గ్రక్కున న్నెగయునుఁద్యత్తన్మహాచ్ఛాయ నాఁ
గలసీలాంగము శింశుమార మొరయంఁగాఁ బెంపవే వామనా. 24

టీ. బలి...ల = బలి = బలిచక్రవర్తియనెడు, దైతేయ = రాక్షసునివలని, భయ = భయమనియెడు, అంధకార = కటికినీఁకటిచేత, భరిత = నింపబడిన, బ్రహ్మాండ = బ్రహ్మాండమనెడు, గేహంబులోపల = ఇంటిలోపలను, పై = ఉపరిభాగమందు,

మండెడు...ల - మండెడు=ప్రజ్వరిల్లెడు, తత్ప్రతాపమయ=అ బలిచక్రవర్తియొక్క
పరాక్రమరూపమైన, దీపజ్వాల=దివ్యవెలుగు, డిందె - మఱుగుపడునట్లుగా,
కంఠ=మిగుల, దలమై=దట్టమై, మింటికి = అకాశమునకు, గ్రక్కున = వేగ
ముగా, నెగయు...య - నెగయు=ఉద్గమించుచున్న, ఇది నకొరాది పదము, ఉ
ద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, తత్ = అదీప్రభానివారణానంతరమయిన, మహాచ్ఛా
యనా = పెద్దనీడయోయనగా, కలనీలాంగము - కల=ఉన్నట్టి, నీలాంగము=నల్ల
నిశరీరమును, శింశుమారము=శింశుమారచక్రము, ఒరయంగా = అంటునట్లు, పెం
పవే=పెనుపవా? వామనా=వామనస్వామి! యని మొదటికన్వయము.

తా. బలిచక్రవర్తిసలని భయమనెడు చీకటి బ్రహ్మాండమునునింటిలో వ్యాపించి
యుండె ననియును, దానిమీఁద ననగా మూఁడులోకము లుక్రమించి యతని ప్రతా
ప మనియెడుదీపము వెల్లుచుండె ననియును, దద్దీపజ్వాల యడవగునట్లంతకంటె
బైగా శింశుమారచక్ర మంటునటుకు స్వామివారు నల్లనిశరీరముఁ బెంపగా నది
దీపమున కడ్డ మగుఱాయవలె నుండె ననియును భావము. రూపకానుప్రాణితో త్వే
క్షాలంకారము.

మ. శమితక్షత్రికశత్రునేత్రజలవర్షావేశ నీకీర్తి హం

సము క్రౌంచస్ఫుటతావకాంబకసుషిం • బాఁగంగ నీక్షించి న

ర్షము రా నంచలు నంద నేడుఁ జను నిచ్చ న్నాటి తచ్చేష్ట వా
యమిఁ దిర్యక్తి దా గతానుగతికం • బాఁగా కుతారీ హరీ. ౨౭

టీ. కుతారీ హరీ = పరశుధారివగుస్వామి! యనిసంబుద్ధి, శమిత...శ = శ
మిత=నశింపఁ జేయఁబడిన, క్షత్రి = రాజులయొక్క, కశత్రు = భార్యలయొక్క, నేత్ర
జల=కన్నీళ్ళనియెడు, వర్షావేశ = వర్షాకాలమందు, నీ కీర్తిహంసము - నీకీర్తియ
నెడునంచ, (ఇచ్చట సమాసాంతమగుటవలన మువర్ణకము పుచ్చినది.) క్రౌంచ...న్ -
క్రౌంచ=కొంచగుబ్బలియందు, స్ఫుట=వ్యక్తమైన, తావక = నీసంబంధయగు, అంబక
=బాణమువలని, సుషి = బలమందు, 'రంధ్రంశ్వభ్రం నపాసుషి' యనియమరము.
బాఁగంగ = కదలిపోఁగా, ఈక్షించి = చూచి, సగమురా = వానరాగానే,
అంచలు = హంసలును, ఇచ్చ = మనస్సునందు, తచ్చేష్ట - తత్ = అనీకీర్తిహంసము
యొక్క, చేష్ట = గమనవ్యాపారము, నాటి = సాగుకొని, బాయమిన్ = ఎడఁబాయవలం
డుటచేత, అంద = ఆక్రౌంచబలమందే, నేడున్ - ఈకాలమందును, చనున్ = పోవును,
తిర్యక్తి - తిర్యక్ = పశుపక్షిప్రముఖతిర్యగ్భాతులయొక్క, తత్ = సమూహము, తాన్
= తాను, గతానుగతికం బాఁగా = ముందటఁబోయినదానివలెనే పోవునుగదా.
అర్థాంతరన్యాసము.

తా. ఓ పరశురామావతారా! నీవు రాజులను సంహరించుటవలన వారిభార్యలు దుఃఖించుచుండఁగా వారి కన్నీరను వర్షాకాలమందు నీ కీర్తిహంసము, తొల్లి నీవు కుమార స్వామివలెనే శివునొద్ద విలువిద్య నేర్చికొని పరీక్షకొఱకుఁ గ్రాంచపర్వతమును నీ బాణముచేత ఛేదించితిని కావున, నాబిలములోనుండి యావలికి వెడలి పోయెననియును, ఆపోవుట సూచి భూమియందలి యితరహంసలు వర్షాకాలము రాఁగానే ఆ బిలములోనుండియే యిప్పటికిని మానససరస్సునకుఁ బోవుననియును, దిర్యగాతి యొకదానివేంట నొక్కఁడువోవునేకాని జంటవిడువదనియును భావము. హంసలు వర్షాకాలము రాఁగానే గ్రాంచపర్వత బిలముద్వారా మానససరస్సునకుఁ బోవుట ప్రసిద్ధము. పరశురాముఁడు గ్రాంచపర్వతమును భేదించె ననుటకు 'భృగుపతియ శోవర్త్యయత్కౌచరంధ్ర' మ్మని కాళిదాసప్రయోగము.

మ. పవిధారాపతనంబుఁ గైకొననియఁపౌలస్త్యమై సప్తధా
తువులం దూఱఁ బరిశ్రమంబునకు నుద్యోగించె నా సప్తసా
లవిభేదం బొనరించి నిల్వక వెసం • జన్నట్టి యుష్మన్నరు
జవనాస్త్రం బొసఁగు సిరుల్ రఘుకులఁస్వామి రమావల్లభా. 26

టీ. రఘుకులస్వామి = రఘువంశ నాయకా ! రమావల్లభా = శ్రీసీతానాథా ! పవి...బున్ - పవి = సజ్జాయుధముయొక్క, ధారా = అంచుయొక్క, పతనంబున్ = ప్రహారమును, కైకొ...లన్ - కైకొనని = సఱకునేయని, అపౌలస్త్య = ఆపులస్త్య సంశయజుడైన రావణాసురునియొక్క, మై = శరీరముయొక్క, సప్తధాతువులన్ = త్వగస్యగస్థిస్నాయు శుక్లవసామజ్వలనియెడు నేడు ధాతువులను, తూఱన్ = ప్రవేశించుటకై, పరిశ్రమంబునకున్ = అలవాటునకు, ఉద్యోగించెనాన్ = ఆరంభించెనో యనునట్లు, సప్త...బు-సప్త = ఏడైన, సాల = కిష్కింధాప్రాంతమందలి మద్దిచెట్లయొక్క, విభేదంబు = వ్రచ్చుటను, ఒనరించి = చేసి, నిల్వక = విరమింపక, వెసన్ = వేగముచేత, చన్నట్టి = పోయినట్టి, యుష్మ...బు - యుష్మత్ = నీయొక్క, మరుత్ = వాయువువలె, జవన = వేగముగలిగిన, అస్త్రంబు = బాణము, (వాయవాస్త్రమనియేనియుం జెప్పవచ్చును.) సిరుల్ = శ్రీలను, ఒసఁగున్ = ఇచ్చుగాఁత.

తా. జేవేంద్రుని సజ్జాయుధముచేతఁ బ్రహరింపఁబడియు లక్ష్మమునేయని రావణాసురుని కఠినమైన శరీరమందలి సప్తధాతువులను భేదించుటకై మున్నే యలవలుచుకొనుటకువలె సప్తసంఖ్యగల సాలస్పృక్షములమీఁద సుగ్రీవునినమ్మకముకొఱకు శ్రీరామస్వామివారు బాణమునుబ్రయోగింపఁగా నది ఆసాలములలోదూఱి యావలఁబోయెననియు, నట్టి బాణము మాకు సిరులొసంగుత మనియును భావము.

సీ. స్యందనస్థితబిడౌఁజఃక్షత్తృజాడ్యకృ,
 జంఝామరుద్గరుఁజ్ఞాతక్రృతములు
 క్రవ్యాశిరాడ్గాత్రఁకనదస్పగ్గాహన,
 స్ఫుటశల్యహవ్యభుఁకూఁతక్రృతములు
 యోధవర్మితహృత్పుఁటోత్కాంతనిజపాత,
 సాలాశ్మకృతముహుఁష్టాతక్రృతములు
 పతితోగ్రరక్షకఁబంధభారభృశార్తి,
 భుగ్నభోగఘణీంద్రఁఘాతక్రృతములు

తే. శ్రాంతరథ్యనిరంతరఁచ్ఛాయదములు
 దివ్యతాపకకారుక్మోఁతేర్పిరితములు
 కలుషము లడంచుఁ గాత లంఁకాపురాంగ
 శాంబరచరత్కలంబ కదంబకములు.

27

టీ. స్యందన = రథమంసు, స్థిత = ఉన్నట్టి, బిడౌజః = దేవేంద్రుని యొక్క, క్షత్తృ = సారథియగు మాతలికి, జాడ్య = మాంద్యమును, కృతో = చేయుచున్న, జంఝామరుత్ = పెనుగాడ్పులుగల, గరుత్ = గలులయొక్క, ఝాతక్రృతములు = ఝాత్కారములు గలవియు, క్రవ్యా...లు - క్రవ్య = మాంసమును, అశి = భక్షించెడురాక్షసులను, రాట్ = రాజైన దళకంఠుని యొక్క, గాత్ర = దేహమందలి, కనత్ = ఒప్పుచున్న, అస్పక్ = రక్తమందు, గాహన = మునుగుటచేత, స్ఫుట = వ్యక్తమైన, శల్య = ములుకులయందలి, హవ్యభుక్ = అగ్నియొక్క, చూతక్రృతములు = చూత్కారములు గలవియు, యోధ...లు - యోధ = జోదులయొక్క, వర్మిత = సంజాతకవచములగు, హృత్పుట = హృదయపుటములవలన, ఉత్కాంత = వెడలిన, నిజ = స్వకీయములగు, పాత = వ్రేటులచేత నగు, సాల = లంకాపురి కోటలయందలి, అశ్మ = పాషాణములచేత, కృత = చేయఁబడిన, ముహుః = సారెసారెకుఁగలుగు, తాతక్రృతములు = తాత్కారములు గలవియు, పతిత...లు - పతిత = పడిన, ఉగ్ర = భయంకరులగు, రక్షః = రక్కసులయొక్క, కబంధ = మొండెములయొక్క, భాగ = వ్రేఁగుచేతనైన, భృశ = మిక్కిలియగు, అర్తి = పీడచేత, భుగ్న = వంగిన, భోగ = పడగలుగల, ఘణీంద్ర = పంప శోడగు శేషునియొక్క, ఘాతక్రృతములు = ఘాత్కారములు గలవియు, శ్రాంత...లు - శ్రాంత = బడలిన, రథ్య = తేరిగుట్టములకు, నిరంతర = దట్టమగు, శ్చాయదములు = నీడయిచ్చునవియు, దివ్య...లు - దివ్య = శ్రేష్ఠమగు, తాపక = నీసంబంధియగు, కారుక్మ = ధనువువలన, ఉత్పేరి

రితములు = విడువఁబడినవియు, అగు, లంకౌ...లు - లంకౌపుర = లంకౌపట్టణము
యొక్క, అంగణ = సమీపమందలి, అంబర = బైటను, చరత్ = చరించుచున్న, కలం
బ = బాణములయొక్క, కదంబకములు = సమూహములు, కలుషములు = మాపాపముల
ను, అడంచుఁగాత = అడచివేయుఁగాత. ని. 'శతాజ్ఞస్సృందనోరథః', 'బిడౌజాఃపా
కశాసనః', 'సూతః త్తత్తాచ సారథిః', 'జంఝావాతస్సవృష్టికః', 'గరుత్పక్షశ్చదాః
పత్త్రం', 'రుధిరేస్సగ్లోహితాస్ర రక్తక్షతజశోజితం', 'హుతభుగ్దహనోహవ్యవాహ
నః', 'భటా యోధాశ్చయోద్ధారః', 'సన్నద్ధోవర్మితస్సజ్జః', 'ప్రాకారోవరణస్సాలః',
'ముహూఃపునశ్శశ్వదభీక్షమసకృత్సమాః', 'కబంధోఽస్త్రీక్రియాయుక్త మపమూర్ధ
క శేబరం', 'భోగస్సుభేస్త్ర్యాది భృతావహేశ్చఫణకాయయోః', 'రథోవోధా
రథస్యయః', 'కలంబమార్గణశరాః', 'నికురుంబం కదంబక' మ్మని యాయాపదముల
కమరము. 'శల్యావంశ శలాకాయాం శకుంతామరయోరపి, శల్యః కశ్చిన్మహీపాల'
యని రత్నమాల.

శ్రీరాముఁడు రావణునితో యుద్ధము సేయునప్పుడు స్వామి ధనుస్సువలన
విడువఁబడి లంకౌపట్టణ ప్రాంతములయందు సంచరించెడు బాణపరంపర లప్పుడు
స్వర్గమునుండి దేవేంద్రునివలనఁ బనుపఁబడిన రథమందు సారథ్యముఁ జేయుచున్న
మాతలికి మాంద్యము గలుగునట్లు, పార్శ్వములయందుఁ గట్టిన లెక్కలు పెనుగా
డ్చుతో ఝూత్కారములు సేయుననియును, మఱియు రావణుని శరీరమందుఁ బ్రవే
శించి యెఱ్ఱులతో నొఱసికొనినప్పుడు ములుకులలో నిప్పువడఁగా నందలి రక్త మా
నిప్పుతోఁ జేరి చుండునుని శబ్దము వెడలుననియును, ఇతర రాక్షసుల కవచములు చించి
హృదయములు భేదించి వెన్నులోనుండి దూఱి యంత నిలువక లంకౌపట్టణపుకోట
పాషాణములకుఁ దగులఁగా సారెను రాంకౌరములు గలుగుననియును, ఈబాణముల
చేత లెక్కకు మిక్కిలియగు రక్తసుల, పీనుంగు పెంటలవలన నధిక భారముగల
భూమిని భరింపలేక పడగలు నంచుకొని శేషుఁడు బుసలు విడుచుననియును, విడువని
యుద్ధమందు రథమునకుఁ బూన్చినవి వేలుపుల గుఱ్ఱములేనియు మిక్కిలి బడలికను
జెందఁగా వాని బడలిక దీటుటకుఁ బందిలివేసినట్లు దట్టమగు నీడ నిచ్చుచున్న వనియును,
నట్టిబాణములు మాపాపములు పోగొట్టుఁగాక యని భావము.

చ. క్షీతి హలకృష్టిఁ బుట్టి యడఁగెన్ క్షీతియందున సీత యంచుఁద

త్సతి విరహార్తి పాండిమముఁ దాలించి రామశరీరమెత్తి యీ

క్షీతిఖననక్రియ న్మగుడఁ జెందఁగఁ గాక కళిందజాతట

క్షీతి దున నేటికి న్నలముచే మఱి నీ కవశాత్మత న్నరీ. 28

టీ. హరీ = ఓస్వామీ! ఇచ్చట హలీయనియునుంగలదు, సీత = సీతాదేవి,
క్షీతిః = భూమియందు, హలకృష్టిః = నాగ లివలన, దున్నుటచేత, పుట్టి = జనించి,

క్షీతియందున=భూమియందే, అడంగెన్ = ఆడంగిపోయెను, అంచున్ = అనుచు, తత్సలి=అసీతయొక్క, విరహార్తిన్ - విరహ = ఎడఁబాపుచేసెనెన, ఆర్తిన్ = పీడచేత, సాండిమమున్ = తెల్లఁదనమును, తాలిచి=ధరించి, రామశరీరము = రామావతారము, (బలరామావతారమనుట) ఈక్షీతిఖననక్రియన్ - ఈక్షీతి = ఈ భూమియొక్క, ఖనన = త్రవ్వటయొక్క, క్రియన్ = కార్యముచేతను, మగుడఁజింగఁగఁగా = తిరిగిపొందుట కైకొక, కళింద...న్ - కళిందజా = కాలిందీనదియొక్క, తట = దరియొక్క, క్షీతిన్ = భూమిని, మఱి = పదంపడి, హలముచేన్ = నాఁగలిచేతను, అవశాత్మతన్ - అవశ = స్వాధీనముగాని, ఆత్మతన్ = శరీరముగలుగుటచేత. నీను నున నేటికిన్ - నునన్ = దున్నుట, నీకేటికిన్ = నీకేమి యక్కట యనుట. — ఇచ్చట దున్ను ధాతువు 'ప్రథమ లుగ పిద్వినుల్వోః' అనుసూత్రమువలన నును అనియెడు ధాతువయ్యె. కం. 'దునక యు వెదబెట్టకయును' ననుమొదలగు ప్రబంధపరమేశ్వరాది మహాకవి ప్రయోగసిద్ధం బయి యున్నది.

స్వామీ! పూర్వము రామావతారమెత్తినప్పుడు నీతాదేవి భూమియందు జనక చక్రవర్తి దున్నించుచుండఁగా బుట్టి కడపట స్వామివారి సభాస్థలిలో భూమియందే యడంగిపోయెఁ గావున నారాముఁడే మరల బలరాముఁడై యనతిరించి యా నీతావిర హమువలన మున్నునల్లనైన బేహము తెల్లనై యుండఁగా నానీతి భూమిలో నేయున్న దనియును, మున్నుదున్నుటవలననే పుట్టెఁగావున మరల దున్ని యానీతిను బొందవల యునని యూహించి విరహాతిశయమువలన మైమఱచి కాలిందీతీరభూమి నాఁగటిచే దున్నితివేకొక వేతోకప్రయోజన మేమున్నదనియును భాసము. యమునాతీరమును దున్నుటకు నీతాప్రాప్తిని ఫలముగా నుత్పేక్షించినాఁడు గనుక ఫలోత్పేక్ష.

ఉ. ఆయతయుష్మదాకృతి కఃరాగ్రనగాంచలవాంతవారిధా
రాయతచంద్రకాంతఫలకావళి బింబితయై వెలుంగ నా
రాయణమూర్తిమత్కవచఃరత్నముచేఁ బరిరక్షఁ గాంచె నా
నోయదువీరవృష్టిఁ బసి + యూఅడఁ బ్రోవవె సస్తరాత్రముల్. 29

టీ. ఓయదువీర = ఓయాదవవీరుఁడనగు శ్రీకృష్ణాయని యామంత్రణము. ఆయ త...తి - ఆయత = పొడువగు, యుష్మత్ = నీయొక్క, అకృత = అకౌగము, కరాగ్ర... శిఖ - కరాగ్ర-కర = నీహస్తముయొక్క, అగ్ర = చివరయందలి, నగ - గోవర్ధనపర్వత మయొక్క, అంచల = అంచులవలన, వాంత = వెడలుచున్న, వారిధారా = ఉదకధార లతోడ, యత = కూడిన, చంద్రకాంతఫలక = చంద్రకాంతపుఁబలకలయొక్క, అన శిఖ = పట్టులయందు, బింబితయై = ప్రతిఫలించినదై, వెలుంగన్ = ప్రకాశించుచుండఁ గా, నారా...చేన్ - నారాయణ = నారాయణసంబంధయగు, మూర్తిమత్ = శరీరము

గల, కవచరత్నముచేత్ = కవచశ్రేష్ఠముచేత, పరిరక్షణ = మిక్కిలిసంరక్షణమును,
కొంచెనాన్ = పొంచెనోయనగా, వృష్టిన్ = దేవేంద్రనియుక్తవర్షమందు, సప్తరాత్ర
ముల్ = ఏడురాత్రులు, పసి = పశుసమూహము, ఊటన్ = ఊటబండెందునట్లు, ప్రోవవె =
సంరక్షింపవా.

తా. స్వామి కృష్ణావతారమెత్తినప్పుడు దేవేంద్రుడు సప్తరాత్రములు ప్రబల
మగు వర్షము గురియింపగా నట్టికాలమందు గోవర్ధనగిరి హస్తాగ్రమునందు ధరించి గోవు
లను రక్షించితివిగావున నాపర్వత మెత్తినప్పుడు చుట్టును జూటుచున్న యుదకధాగల
తోఁగూడిన చంద్రకాంతములయందు నీయాకృతి ప్రతిఫలించుచుండగా నేదిక్కుఁ
జూచినఁ గృష్ణమయమై యుండుటంజేసి శరీరముగల నారాయణకవచము గోవులుధరిం
చినవియో యన్నట్లుండెననియును నారాయణకవచ మాపదలనడంచుట ప్రసిద్ధంబుగా
వున నట్టికవచధారణంబుననే యవి రక్షింపబడినట్లు గోవులను నీవు రక్షించితివనియును
భావము. నారాయణుడనుపదమున కర్థముదకవాసియగు విష్ణువు గనుక నిచ్చట
నుదకప్రతిబింబితమైన శ్రీకృష్ణవిగ్రహము నట్లు చెప్పెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

మ. తరుణత్వత్సుత బాణపంచకమునం • దై త్యాబలాశ్రేణి త
ద్వరసందోహము యుష్మదాత్మకజరద్బాణం బొకంట నెడన్
ద్వరఁ గావించితి వేటికో యహహ బుద్ధం బయ్యె నీభావ మ
త్తరుణీశీలతనుత్ర మేరికి నసాధ్యం బౌటఁ గా కేశవా. 30

టీ. కేశవా = బ్రహ్మేశానోత్పత్తికారణమవైన స్వామి యని సంబోధనము.
తరుణ...న్ - తరుణ = లేతవాడగు, త్వత్సుత = నీకొడుక గు మనమగునియొక్క, బాణ =
బాణములయొక్క, పంచకమునన్ = ఐదింటిచేత, దై త్యాబలాశ్రేణిన్ - దైత్య = త్రిపు
రరాక్షసులయొక్క, అబలా = భార్యలయొక్క, శ్రేణి = సమూహంబును, యుష్మ...
టన్ - యుష్మదాత్మక = భవన్మయమైన, జరత్ = ముదిమిగల, బాణంబొకంటన్ =
ఒక్కబాణముచేతను, తద్వర...ము - తత్ = అదైత్యస్త్రీలయొక్క, వర = భర్తల
యొక్క, సందోహము = సమూహము, చెడన్ = భంగపడునట్లు, ఏటికో = ఏలాకో,
త్వరఁ గావించితివి = శీఘ్రముసేసితివి, అహహ = ఆహా ! నీభావము = నీయభిప్రాయ
ము, బుద్ధంబయ్యెన్ = తెలియనయ్యె. అత్తరుణీశీల = ఆస్త్రీలయొక్క పాతివ్రత్య మని
యెడు, తనుత్రము = కవచము, ఏరికిన్ = ఎవ్వారికిని, అసాధ్యంబౌటఁ గా = అసాధ్యమా
టచేతఁగదా యని త్వర గావించితివనుట కన్వయము.

తా. త్రిపురసంహారకాలంబున నాత్రిపురస్త్రీలపాతివ్రత్య మసాధ్యమవుటంజేసి
ముందటవారిని జేటుచుటకు స్వామి తనకుమారుడగు మనమగుఁడు దనకంటె లేతవాడ
గుట వలన నతని యైదుబాణములను ముసలివాడగు తనరూపమయిన యొక బాణమును

ద్వారితముగా వారిభర్త లగు త్రిపుర రాక్షసులఁ జెఱపుట కుపయోగింపఁ జేసెనని ముఖ్యభావము.

శా. ఘోరాపారమహాఘపంచకముఁ జెక్కు లేయఁగా నేర్ప నా
ధారాపంచకధావనం జెలఁగుగంధర్వంబుఁ ద్రొక్కించు బ
ల్బీరంపున్నెఱరాతు కీకటశరాః శీవారవాణీభవ

ద్వోరుద్భాంతకృపాణికాద్వితయవిద్యుద్ధాంతినిం గొల్చెదన్. 31

టీ. ఘోరా...న్-ఘోర = కఠోరములగునట్టియు, ఆపార=పారములేని, మహత్=అధికములగు, అఘ=పాపములయొక్క, పంచకమున్=ఏనింటని, 'స్వర్ణస్తేయీ సురాపాయీ భూణహా గురుతల్పగః, మహా పాతకిన స్తేవ తే తత్సంయోగీచ పఞ్చమః' అని. ఇవి మహా పాతకములు. చెక్కుల్=భేదములు, చేయఁగాన్=చేయుటకు, నేర్పన్ నాన్=నేర్పుటకొఱకొయనునట్లు, ధారా...న్-ధారా=ఆశ్వగతి విశేషములగు నాస్కండిత ధారితక చేచితపల్లితపుతములనియెడు ధారలయొక్క, 'గతయోమూః పఞ్చధారా' యని యమరము. పంచక=ఐదింటియొక్క, ధావనన్=పనువిడుటచేతను, చెలఁగు...బున్ - చెలఁగు=ప్రకాశించుచున్న, గంధర్వంబున్=ఆశ్వమును, త్రొక్కించు...తున్-త్రొక్కించు=నడిపించుచున్నట్టి, బల్=అధికమగు, బీరంపు=వీరగుణముగల, నెఱరాతున్=పూర్ణరాహుత్తయినట్టియు, కీకట...ధిన్-కీకట=బోయలయొక్క, కీకటదేశవాసులు బోయలు, 'దేశభేదేచకీకటః' యని నిఘంటువు. శరాళి=బాణసమూహములకు, వారవాణీభవత్=కవచమగుచున్న, దోః=భుజములయందు, ఉద్భాంత=త్రిప్పబడుచున్న, కృపాణికా=పట్టాకత్తులయొక్క, ద్వితయ=జంటయనియెడు, విద్యుద్ధాంతిన్=మెఱపులముడి గలిగిన, నిన్=కల్మియగునిన్ను, కొల్చెదన్=సేవించెదను.

తా. స్వామి కల్మ్యవతారమం నుత్తమాశ్వముమీఁద నెక్కి బవిరి, నువాలంబు, రవగాలు, జోడన, జలిపి యను పేటలుగల యైదు గమన విశేషములచేత నడుపుచుండఁగాఁ బంచమహాపాపముల నడఁగఁగ్రొక్కుటకు నైదు విధములగు గమనములు నేర్పుచున్నట్లుండుననియును, రెండుచేతుల రెండు పట్టాకత్తులు పూని త్రిస్వచుండఁగా నన్ని ప్రక్కల మెఱపులు మెఱసినట్లుండు ననియును, నాభిష్టద్వయ సంచార మేయాకాలమందు స్వామి నెదురింపఁగల బోయల బాణ పరంపరలకుఁ గవచమై యాబాణములను బైకి రానీకుండు ననియును భావము.

చ. అని నుతియింపఁగా హరి సుధాశనవర్ధకిఁ జూచి పాండుఁ డి
చ్చినధన నిమ్మునీశ్వరుఁ డశేషము భాగవతాస్మదీయగే

హనివహసాత్కరించి యకటా కడు రిక్తత నొందు నేతదీ
యనిలయ మప్పరి న్మణిమఃయంబును సార్థముఁ జేయు నావుడున్.

టీ. అని = ఈరీతిగాను, నుతియింపఁగాన్ = స్తోత్రము నేయఁగా, హరి = స్వామి, సుధాశనవర్ధకిన్ - సుధాశన = దేవతలయొక్క, వర్ధకిన్ = వడంగియగు విశ్వకర్మను, 'తతాతు వర్ధకీ త్వష్టా'యని యమరము. చూచి = ఈక్షించి, పాండ్యుఁడిచ్చిన ధనము = పాండ్యరాజు సంగిన ద్రవ్యమును, ఇమ్మనీశ్వరుఁడు = ఈ విష్ణుచిత్తుఁడు, అశేషము = సమస్తమును, భాగ...చి - భాగవత = భగవద్భక్తులవిషయమందు, అస్మదీయ = నాసంబంధులగు, గేహ = ఆలయములయొక్క, నివహ = సమూహమునకు, సాత్కరించి = వినియోగ పఱచి, అకటా = అయ్యో, కడున్ = మిక్కిలి, రిక్తతన్ = లేమిని, ఒందున్ = పొందును. ఏతదీయనిలయము - ఏతదీయ = ఈవిష్ణుచిత్తుని సంబంధియగు, నిలయము = గృహమును, మణిమయంబును = నుణివికొరముగాను, సార్థమున్ = ధనసహిత మైనదిగాను, అప్పరిన్ = ఆవిల్లిపుత్తూరియందు, చేయు = చేయుము, నావుడున్ = అనఁగా.

తా. సుగమము.

తే. విశ్వకర్మయు నట్ల కావించె నంత
నంబుజాతుఁడు నమ్ముని • నాదరించి
యీక్షణాగోచరుం డయ్యె • ఋషియు నేఁగి
పౌరులు భజింప విల్లిపుత్తూరి కరిగె.

33

టీ. ఈక్షణాగోచరుండయ్యెన్ = అంతర్ధానముం జేందెను. కడమ సుగమము.

క. స్థానికులు దన్నుని దిదృ
క్షానందితు లగుచుఁ బురము • కై నేసి ప్రజ
ల్లో నరుగ నాగవాసము
తో నెదురుగ నేఁగి రంత • తూర్యము లులియన్.

34

టీ. స్థానికులు = శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలోని దేవస్థానమందలి యధికారులు, తన్నుని = ఆవిష్ణుచిత్తునియొక్క, దిదృక్షా = చూడనిచ్చుచేత, ఆనందితులగుచున్ = సంతోషపడిన వారగుచు, పురమున్ = విల్లిపుత్తూరిని, కై నేసి = అలంకరించి, ప్రజల్ = పౌరులు, తో నరుగన్ = కూడఁగా, నాగవాసముతోన్ = బోగముమేళముతోడ, ఎదురుగ నేఁగిరి = ఆభిముఖముగాఁ బోయిరి. తూర్యములు = వాద్యములు, ఉలియన్ = ధ్వని నేయుచుండఁగా, అంతన్ = పిమ్మట, ఇది మొదటి కన్వయము.

తా. సుగమము.

వ. ఇట్లెదుర్కొని పట్టపవిత్ర భగవత్ప్రసాదతీర్థంబు లుపాయనంబు
 లుగాఁ బ్రణామంబు లాచరించి లేచి ప్రాంజలులై భర్తాపరికర్మవర్మి
 తం బగుబ్రహ్మరథంబున నబ్ధాగవతవతంసంబు నునిచికొని పోవు
 సమయంబునఁ, బరస్పరసమేతంబు లగుపౌరజానపదజనంబులు గలసి
 మెలసి నడుచునెడ మృదంగం బుపాంగం బావజంబు దండెతాళం
 బురుమ కిన్నెర సన్నగాళె వీణ ముఖవీణ వాసెక్రొలు డోలు మారి
 భేరి గౌరు గుమ్మెటంబు డుక్క డక్కి చక్కి చుయ్యంకి లోనగు నసం
 ఖ్యాతవాదిత్ర త్రితయ పరంపరలు మొరయ, నెడనెడఁ బడఁతుకలు
 మలఁపుగొనఁ, బట్టణాగతగజ ధట్టఘోష్టాణఘోటక ఘంటికాకదం
 బ ఘర్జర ఘోషంబుల కనుప్రాసంబులై విలాసినిమంజుమంజీరంబు
 లెలుఁగియ్య, నల్లనల్లనం జాఁగుతటిఁ గెలంకులఁ గవచితకుఢాకర్బుర
 లగుకరివరక రేణుకంధరలం గనకాంకుశంబులు చేఁబూని నేవించి
 పోవుసామంత భూకాంతకుమారధట్టంబులం బిట్లు గాంచి యొండొ
 రుఁ గడవ, సంభ్రమించుచు మ్రొక్కి నిక్కి చేయెత్తి యొత్తిలి
 నేత్రంబు లుత్తానతరళతారకంబులుగా మగిడి మగిడి పొగడుచుం
 బోవుతటిఁ, దద్రాజకదంబకం బచ్చటిపడంతుకలకుం దమకుం బురి
 కిం జనుదెంచినప్పు డెల్ల నెడకాం డ్రగుట మేలమాడఁబోలు నా
 ప్రోలిమేళంపుఁ గళాపతుల వ్రేయునెపంబునం గ్రామగ్రామగ్రామణు
 లొసంగునారంగమాతులుఁగజంబీరకుందకందుకాదులం బూర్వాను
 భుక్త లగునక్తంకరముఖుల వైవ, ధళధళ త్తరళతాటంకంబును నంకు
 రితస్మితంబునుగా నాతన్ముఖప్రేంఖోళితస్ఫీతసాకూతవిభ్రమాకేకరా
 పాంగ విలోకనంబును నాచలితధమ్మిల్లంబునుంగా మొగంబులు
 మొగిచికొని సంమర్దంబునం జనుమార్దంగికుల మూఁపుల మఱుఁ
 గులం డాఁగి యన్నాగవాసంబు నాగరకవిలోకనంబునం జెలరేఁగి
 మొగంబులు బిగించికొని వేదు రెత్తినగతి నరిదియెత్తఁ బ్రతిపదం
 బును మర్దశముఖావమర్దినకుఁ గ్రుంగుటయు, బయలు పడి చేయునది
 లేక యాకడకు మగిడి తుఱుము దిద్దుచుఁ దద్వారణాభినయవత్స
 రాచీనకరాబ్జలై సుడివడునెడం బొడముకర్ణకుసుమావతంసకపోల
 ఖురళీ కించిచ్చలనోపలక్ష్యవై లక్ష్య హాసకుందంబులు సాంద్రితర

చంద్రికాకందంబులం దీటుకొలుపఁ, జాటూ క్తివాచాట, లగుజరత వని
 తలు తమకు మ్రొక్కం దారు మ్రొక్క కొక్కించుక యోరమో మి
 డివారి యిరుపక్కయల నొదిగి తొంటియంటుఁ దలంచి తలవాంచిన
 వంచనం గటాక్షించి యెక్కసక్కెంబునకుఁ దమచేత మ్రొక్కించు
 కొనువేడ్క నక్కడం బుడమితేడు లేమి సామాన్యమానవులం గై
 కొనక సుమాళంబు వేద్యంబుగా విద్యావయోవృద్ధుల రగుమీరు
 మ్రొక్కం దారు మ్రొక్కమి యెట్లు మ్రొక్కింపుం డనుటయు, గ్ర
 క్కునం బొడము మ్రొక్కనగవులమోముదమ్ములకు వేటొక్కవిత
 తెలివియెక్క మ్రొక్క కక్కడఁ గెడఁగూడి నడచు తోడిచేడియల
 కద్దొరలకుఁ దమకుం దద్దయుం బొందు గలదను పెద్దటికం బెఱుక
 పఱుపఁ గెమ్మోపులు మలంచి లోలోన నొయ్యనను చుక్కన నక్కీ
 లెఱింగి దక్కెసొమ్మని తమ్మనమ్ముదుసళ్లు ముందటికి నూకి యక్క
 క్క మ్రొక్కవే మనపాలివేలు పని బుజ్జగించియు బొమలుగొని
 జంకించియు నెట్టకేలకు నొడంబటిచినఁ, ద్రపాతరశనయనలై విరళ
 నిరళాంగుళాంజలిబంధంబుగా మ్రొక్కి కక్కసాన నిట్లు మ్రొక్కిం
 చి హెచ్చి యచ్చయ్యాట మెడఁ బడకయుండఁ జిగురుగండెలుఁ
 బోలె నల్లుకొని గొల్లన నగునల్లోలాంగనలఁ గల్లకోపంబునం గొట్టి
 కసరుఁ జూప, భూపసంఘంబుపై నిగుడ మగుడ మఱుపడు కొమిరె
 హరిణలోచనలచలితకంకణ సంకులక్రేంకారంబు లాననామోద మే
 దురాళి ఝంకారంబుల బింకంబు లడంపఁ, జెవులసంకులు లోవంక
 భుజంబులు కొంకి సిగలు గావిదుప్పటులు నొప్ప నిమ్ముదెప్పరంబై
 ముప్పున నప్పరంబు నేరి, రసికజనబాంధవంబున బంధువియోగంబు
 మఱచి, గంధకలనాకుసుమ స్రగ్గధనాదుల నాంధ్యంబులే కలరునం
 ద్రదేశీయు లగు గంధకారులు పాటిపాటి పద్యంపు మ్రొక్కులతో
 వెట్టివెట్టికై వారంబుల గౌరు తత్తడులపై వచ్చు రాచవారిపై నాఁ
 డువారిపై నాళువారిపైఁ జల్లగాఁ జల్లఁబెల్లెగసి సృష్టియెల్లను ముష్టి
 కరించు నస్పృష్టభేద యగు పరిమళసమష్టిం బెట్టు పిష్టాతకంబు నభో
 మండలికిం జండాతకంబై చండకిరణంబులు మాటుపఱుపఁ, బన్నీరు
 సించిన నన్నీరుతిత్తు లొత్త, వియత్తలంబునం బాటి కైవ్రాలు ధా

రల వాద్యంబులు దడిసిన విద్యోపజీవులు పుష్కరంబులు గ్రావనగ్ని
 రోయుచుండ, నమ్మొత్త మత్తటి నృత్తంబుఁ జూడ నిలిచి మెత్తమె
 త్తన నడుచుచుండు మిండతండంబునుం దారునప్పిండు పుండరీకాస్య
 లవకాశంబుఁ గాంచి కాశకుసుమప్రతిఫలనపాండురంబులై పద్యాతి
 హృద్యపార్శ్వద్వయోద్యానపాదపంబులకుం బొలుచెంగలువకా
 లువలకుండిగ్గి, కాసరదధిమండమాసరంబులుగాఁ బిసికి యారంబెట్టిన
 నారంగశృంగి బేరభంగంబులతోఁ గట్టిన కలమాన్నంపుఁజల్లి పోక
 పొత్తులంగుడువఁ గూర్చుండ వీక్షించి, కుక్షింభరిత్వంబున తుతాము
 లై తిరిగితిరిగి వేసరియోసరిలిన దాసరిగుంపు వారిపాల గోపాలభిక్షు భి
 క్షించి భక్షింపఁ దీరఁగోని నిలిపిన తోరంపుదివెదారికోలల (తిరువలి
 క్కోలల) రంద్రగోళంబుల నుత్కిలంబులై మండు ధగధగనిజగ
 జ్జ్యోతి దీపజాలంబుల మధ్య ధూపకుండికాంగారంబుల నీరారఁ గ్రా
 చి నాదుఁబరికింప వాయించు ధిమిధిమిధ్వానంబులకుం బెదరి యీ
 వలి యుపవనశుకంబు లావలికావలియు పవనశుకంబు లీవలికి దట్టం
 బుగాఁ గట్టనితోరణంబులై పఱవఁ, దలలు వినరుటయు నోరు దెఱ
 చుటయుఁ గేలు నఱచుటయుఁ దక్క మిక్కుటంబగు నక్కోలాహలం
 బున నేపాటియుం బొట వినరాక మూకగట్టిన భాగవతజాతంబు
 లేతేర, నూరూరి సంతసంతకుం దిరుగఁ బెద్ద లింటింట సంతరించిన
 పిలుకవాటుగోడిగల జావడంబులకుం బుట్టి కాల్గట్టి విడువ నెత్తంబున
 మెత్తని గతిక మేసి పోసరించి మాపుమాపున మేపునజ్జకవణంపు
 మేపునఁ బిడుక గొఱపంబుతో మకంబునఁ బుటపుటనై కఠీయకం
 బడి వ్రాతఁ గని యైన నీడకని యైనం బెదరుకొదమతట్టువగుంపు
 కాలి కొలందికి వ్రేలు లాలుకుంచెలు గీలించిన గవ్వదంటలగంటల
 నలంకరించి మోలుగుమడ్డిం దోచి మూర కొక్కండును జేన
 కొక్కండునుగాఁ గుట్టినడొల్లు టల్లారు లుల్లసిల్ల బల్లించిన పల్లం
 బులపైఁ జిల్లతైలంబును వాసనకొడుపులం బూనినమణుంగుఁజంద్రి
 కచేలై రవణంబులుగా నెదురుగా వేడుకకుం జూడవచ్చిన యవ్వీటి
 మేటిసాలె యగసాలె పటుసాలె వానె వైజాతి సాత్రు లెత్తెలకొమి
 రెలు తుములపై పచ్చు తచ్చుమూసామజంబులం జూచి యేచిన

వెఱం దమయెక్కిరింత లెక్కికొని వాగె లిరుగేలం గుదియంబట్టిన
నిలువ కయ్యుత్సవం బీక్షింపవచ్చినప్రజలం ద్రొక్కుచుం బోవఁ,
దన్తధ్యవృద్ధవధ్వాతురాదులు దిట్ట నిట్టటనలేక ప్రాణంబులు పిడి
కిటం బట్టుకొని పోవుచున్న విధవిధకేదారంబులం ద్రెల్లి చట్టలు
దిగంబడి వెడల లేకుండం దారు దిగ నిమ్మలేక బిమ్మటిగొని నలుదె
నలుం జూడం జూచి కేలు చఱచి కొహో యని గేలిసేయు గణి
కాకదంబంబుల చప్పటులు నిబిడనిమ్మటవిటపిర్ఘాటమ్ములం బ్రతి
శబ్దంబులు పుట్టింప, నిట్లనూ నవిభవంబు సిగురొ త్త న త్తిరుపతి సొచ్చి
యచ్చక్రధరు నగరిమోసల నిలుచుటయు, నవ్విష్ణుచిత్తుండు దద్ర
ధావతరణంబు చేసి ధరణీధవ సమూహస్థాని కవ్యూహంబు వెం
టరా నవై వ్వికుంతు సేవించి, తత్ప్రసాదలబ్ధం బగు పరిధట్టంబున
నలంకృతుండై, నానాలంకార సహితంబును రత్న కాంచన మయం
బు నగు నాత్మీయభవనంబుం గాంచి విస్మితుండై పుండరీకాక్ష
మహిమాభిలబ్ధవై భవంబుకాఁ దెలిసి తత్రత్యధాత్మిక శత్రవర్గంబుల
ననిపి, ప్రవేశించి తొంటికంటె శతగుణంబుగా భాగవతపూజాప్రవ
ణుండై యుండె నంత.

35

టీ. ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారముగా, ఎదుర్కొని=ఎదురుగావచ్చి, పట్ట=తిరు
ప్పరిపట్టమును, పవిత్ర=పావనములైన, భగవత్ప్రసాద తీర్థంబులు=రంగమన్నారస్వా
మియొక్క యభిషేకోదకనిర్మాల్యాదులును, (ఇచ్చట గ్రన్థకర్త 'అల్పాచరంపూర్వ'
మని ద్వంద్వమునకు నిషేధ మున్నప్పటికిని 'లక్షణహేత్వోక్తియా' యనుజ్ఞాపక
సూత్రముచేతఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు.) ఉపాయనంబులు కా = కానుకలు
కాఁగా, ప్రణామంబులాచరించి=నమస్కరించి, లేచి=ఉత్థితులై, ప్రాంజలులై=
చేతులు జోడించినవారై, భర్మ...బగు - భర్మ=బంగారుమయమైన, పరికర్మ=అలం
కారముచేతను, నిర్మితంబగు = సన్నద్ధమైన, బ్రహ్మరథంబున = బ్రహ్మరథమందు,
అబ్భాగవతవతంసంబుకా = భగవద్భక్తశిరోభూషణమయిన యావిష్ణుచిత్తుని, ని.
'గాజ్ఞేయం భర్తకర్పరం', 'పరికర్తాజసంస్కారః', 'సన్నద్ధో నిర్మితస్సజ్జః', 'పుంస్య
త్తంసావతంసోద్వా కర్ణపూరేష శేఖరే', యనియు నమరము. ఉనిచి=ఉంచి, కొని
పోవు సమయంబున = వేంచేపు చేసికొని వెళ్ళుకాలమందు, పరస్పర...లగు - పర
స్పర=అన్యోన్యము, సమేతంబులగు=కలిసియున్నటువంటి, పౌర...బులు - పౌర=
పట్టణమందలి, జానపద=పల్లెలయందలి, జనంబులు = నరులు, కలసి = కూడికొని,

మెలసి=వ్యాప్తమై, నడచునెడ=పోవుతటి, మృదంగంబు = మద్దెల, ఉపాంగంబు=శిత్తి, ఆవజము=రుంజ, దండె=తంబురా, తాళంబు=లయకుసరిగావాయించు కంచువాద్యము, ఉరుమ=వాద్యవిశేషము, కిన్నెర = తంత్రీవాద్యవిశేషము, సన్నగాళె=తిరుచ్చిన్నము, వీణె=విపంచి, ముఖవీణె = మోర్చింగు, వాసెక్రోలు = పిల్లనగ్రోవి, డోలు = వాద్యవిశేషము, మారి = నాగసరమును, భేరి = చుంచుభి, 'భేరిస్త్రీ' చుంచుభిః పుమాన్ అని యమరము. గౌరు=కౌహళి, గుమ్మెట=తుడుము, గుమ్మెటంబు=డప్పు, డుక్క, చక్కి, డక్కి, వాద్యవిశేషములు. చుయ్యంకి=సాన్నాయి, లోనగు=మొవలుగాఁగల, అసంఖ్యాత = లెక్కకుమిక్కుటమైన, (అంక్యాదివాద్య త్రితయ మనియును పాఠముగలదు) వ్యాది...లు - వాదిత్ర=వాద్యములయొక్క, త్రితయ=మూఁటియొక్క, పరంపరలు = సమూహములు, ని. 'తౌర్యత్రకం నృత్తగీత వాద్యం నాట్యమిదంత్రయ' మ్మని యమరము. మొరయన్ = ధ్వనిచేయఁగా, ఎడనెడన్=నడుమనడుమ, పడఁతుకలు=నాట్యస్త్రీలు, మలఁపుగొనన్ = ఎదురుతిరిగి నాట్యముచేయఁగా, పట్టణా...కున్ - పట్టణ = నగరములనుండి, ఆగత = వచ్చినటునంటి, గజధట్ట=ఎనుంగుల సమూహముయొక్కయు, ఘోట్టాణ = ఘోట్టాణదేశమంగుఁబుట్టిన, ఘోటక=అశ్వములయొక్కయు, ఘంటాకడంబు=గంటలసమూహముయొక్క, ఘర్ఘరఘోషంబులకున్ = ఘర్ఘరధ్వనులకు, అనుప్రాసంబులై=అనుకరణములై, విలాసిని...లు - విలాసిని=స్త్రీలయొక్క, మంజు=సుందరములయిన, 'మనోజ్ఞం మంజుమంజుళ' మ్మని యమరము. మంజీరంబులు - అంగెలు, 'మంజీరో నూపురో స్త్రీయా' మ్మని యమరము. ఎలుఁగియ్యన్ = ధ్వనిచేయఁగా, అల్లనల్లనన్=మెల్లమెల్లగా, చాగుతటిన్=నడచుసమయమందు, కెలంకులన్=ప్రాంతములందు, కవచి...లగు - కవచిత=కంచుకములుగాఁ జేయఁబడినటువంటి, కుథా=స్వప్నాస్తరణములచేత, కర్పరలగు=చిత్రనర్ణములయిన, ని. 'ప్రవేశ్యాస్తరణంబర్ణః పరిస్తోమః కుథోద్వయోః' యని యమరము. కరి...లన్ - కరిసర=గజశ్రేష్ఠములయొక్కయు, కరేణు=పిడియేనుంగులయొక్కయు, కంధరలన్=కంఠప్రదేశములయందు, ని. 'కరేణురిభ్యాంస్త్రీనేభ'యనియు, 'కంతోగళోఽధగ్రీవాయాం శిరోధః కంధరేత్యపి'యనియు నమరము. కనకౌంకుశంబులు=బంగారపుస్పృణులు, చేఁబూసి = చేతఁబట్టి, సేవించిపోవు=విష్ణుచిత్తు ననుసరించిపోవుచున్నట్టి, సామంత...బులన్ - సామంత=తనదేశమును జుట్టికొనియున్న దేశములకు నధిపతులైన, భూకౌంత = రాజులయొక్క, కుమార = పుత్రులయొక్క, ధట్టంబులన్ = సమూహముల, బిట్టుగాంచి = మిగులఁజూచి, ఒండొరు...చున్ - ఒండొరున్ = ఒకరొకరిని, కడవన్ = అతిక్రమించుటకొఱకు, సంభ్రమించుచున్ = త్వరపడుచు, మ్రొక్కి = అంజలిఁజేసి, నిక్కి = ఉబికి, చేయెత్తి = హస్త ప్రసారణముఁజేసి, ఒత్తిలి =

ఒక పార్శ్వమున కొదిగి, నేత్రంబులు=కన్నులు, ఉత్తాన...గాన్ - ఉత్తాన=ఉబికి నట్టియు, తరళ=చంచలమయిన, తారకంబులుగాన్=కనీనికలు గలిగినవికొఁగా, (కను పాపలుగలిగినవికొఁగా ననుట.) ని. 'నిమ్నంగభీరంగభీర ముత్తానం తద్విపర్యయే, చఞ్చలం తరళం చైవ తారకాక్షః కనీనికా' యనియు నమరము. మగిడిమగిడి=ఎదురు తిరిగితిరిగి, పొగడుచుం బోవుతటిన్=స్తోత్రమొనరించుచు వెళ్లునమయంబున, తద్రాజకదంబకంబు = ఆరాజకుమారవర్గము, అచటిపడఁతులకున్ = అక్కడనున్న స్త్రీలకును, తమకున్=తమకును, (వచ్చినవారికనుట). పురికిం జనుదెంచి నపుడెల్లన్ =మధురకు వచ్చినప్పుడంతయు, ఎడకొండ్రగుటన్=కుంటెనగాండ్రగుటచేత, మేల మాడన్=పరిహాసమాడుటకొఱకు, పోలు=తగిన, ఆ ప్రోలి...లన్ - ఆ ప్రోలి=అప్పు ట్టణమందలి, 'పట్టణంబున కాఖ్యలై బరగుచుండు, ప్రోలనఁగ వీడనంగను శూలపాణి' యని యాంధ్రనామసంగ్రహము. మేళంపు=నాగవాసము గూడివచ్చిన, కళావ తులన్=వేశ్యలను, వ్రేయునెపంబునన్ = వ్రేయునట్టి వ్యాజముచేత, గ్రామ...లు- గ్రామగ్రామ=ఊరూరియొక్కయు, గ్రామణులు=గ్రామాధికారులు, ని. 'గ్రామణీ ర్నాపితేశ్రేష్ఠః' యని యమరుడు. ఒసంగు...లన్ - ఒసంగు=తెచ్చియిచ్చిన, నారంగ=తీయనారింజ (కిచ్చిలి) పండ్లచేతను, మాతులుంగ=మాదీఫలములచేతను, జంబీర=నిమ్మపండ్లచేతను, కుందకందుకొదులన్=మొల్లపూబంతులు మొదలగువానిచేతను, ని. 'ఫలపూరో బీజపూరో రుచకో మాతులుజ్గకః' యనియు, 'స్వర్జంబీరేదంతశతఃజంబ జంబీరజంభలా' యనియు, 'గేందుకః కంచుకః' యనియు నమరము. పూర్వానుభుక్త=ముందనుభవింపఁబడి నటువంటి, నక్తం...లన్ - నక్తంకర=చంద్రునివంటి, ముఖులన్=మోములుగలస్త్రీలను, వైవన్=వ్రేయఁగా, ని. 'నక్షత్రేశః త్నపాకరః' యని యమ రము. ధళధళ...ను-ధళధళత్=తళతళమనునట్లుగా, తరళ=మెఱయుచున్న, తాటం కంబును=కమ్ములుగలిగినదియు, ని. 'తాటంకః కర్ణపూరకః' యని యమరము. అంకు ...ను-అంకురిత=ఉదయించినటువంటి, స్మితంబును గాన్=చిటునవ్వుగలదియు నగు నట్లుగ, తన్ముఖ...ను - తన్ముఖ=విటముఖ పర్యంతమును, ప్రేంఖోళిత=జోగినటు వంటి, ని. 'అజీషదర్థభివ్యాప్తా నీమ్న్యర్థే ధాతుయోగజ' యనియు, 'ప్రేంఖోళిత స్తరళిత స్తులితాందోళితావపి' యనియు నమరము. స్థీత=విశాలమైన, సాకూతః=అభిప్రాయ సహితమైన, విభ్రమ=విలాసముగలిగిన, ఆకేకర=ఇంచుకంతయోరగా చూచుచున్నట్టి, అపాంగ=కడకన్నులయొక్క, ని. 'విశాలంవిపులంస్థీత' మని యు, 'అపాంగౌనేత్రయో రంతౌ' అనియు విశ్వామరములు. విలోకనంబును=చూపులు గలుగునట్లుగా, ఆచలిత...గాన్ - ఆచలిత = ఇంచుకంత చలింపఁబడిన, ధమ్మిలంబునుగాన్=కొప్పుగలుగునట్లుగా, 'ధమ్మిలస్సంయతాః కచాః' యని యమ రము. మొగంబులు తిగిచికొని=ముఖంబులఁ ద్రిప్పికొని, సమర్థంబునన్=సంఘమందు,

చను...నన్ - చను = వెళ్లుచున్న, మార్దంగికుల = మద్దెలవాయించువారలయొక్క, మూ
 ఫుల = భుజములయొక్క, మఱుగులన్ = చాటున, దాఁగి = అదృశ్యమై, అన్నాగ
 వాసంబు = ఆవేశ్యాసమాహము, నాగరక...నన్ - నాగరక = ఆపట్టణపు జనుల
 యొక్క, విలోకనంబునన్ = చూచుటచేతను, చెలరేఁగి = బిట్టురేఁగి, మొగంబులు =
 ముఖములు, బిగించి = ముడిచికొని, వేదురెత్తినగతిన్ = వెట్టెత్తినరీతిని, 'వెడగువేదురు
 వెట్టివేరడి వీరడి వెంగలి వెంబరవిత్తనంగ'నని యాంధ్రనామ సంగ్రహము. అరిదియె
 త్తన్ = ఆశ్చర్యమగునట్లు, (అరులెత్తన్ - అనుపాఠమందు దరువుబట్టుటకని యర్థ
 ము.) ప్రతివదనంబును = అడుగడుగునకును, మర్దల...కున్ - మర్దలముఖ = మృదం
 గముఖముయొక్క, అవమర్దనకున్ = వాయించుటకు, క్రుంగుటయు = పంగఁ
 గా, బయలుపడి = బయటబడి, (మద్దెలకొండ చాటున దాఁగియున్న వేశ్యలనుట.)
 చేయునదిలేక = ఒనరించునట్టి యుపాయాంతరము దోచక, అకడకుమగిడి = నారం
 గాదుల వేయుచున్న విటులవైపునఁదిరిగి, తుఱుముదిద్దుచున్ = కొప్పుసవరించుచు,
 తద్వా...లుబ - తత్ = అకంచుకొదులయొక్క, వారణ = నివారించుటయందు, అభి
 నయవత్ = వ్యంజకముతోఁగూడిన, పరాచీన = పరాజ్ఞుములైన, 'పరాజ్ఞుః పరా
 చీన' యని యమరము. కరాబ్జలై = హస్తారవిందములుగలవారై, సుడివడునెడన్ =
 తిరుగుచున్న సమయమందు, పొడము...లు - పొడము = కనుపడుచున్నటువంటి, కర్ణ
 కుసుమావతంస - కర్ణ = చెవులయందున్న, కుసుమ = పుష్పరూపమైన, ఆవతంస = భూ
 షణముయొక్కయు, కపోల = గండస్థలములనియెడు, ఖురళీ = సాముచేయుప్రదేశముల
 యందు, కించిచ్చలన = ఇంచుకంతకంపనముతో, ఉపలక్ష్య = కూడుకొన్నటువంటి,
 వైలక్ష్య = ఆశ్చర్యముతోఁగూడినటువంటి, 'విలక్షోవిస్మయాన్విత' యని యమరము.
 హాసకుందంబులు = మల్లెమొగ్గలవంటి నగవులు, సాంద్ర...లన్ - సాంద్రతరమైన =
 దట్టమైన, 'ఘననిరంతరం సాంద్ర' మని యమరము. చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క,
 కందంబులన్ = మూలప్రదేశములను, దీటుకొలుపన్ = సామ్యమునుబొందింపఁగా,
 ముఖములనేకములుగాన బహువచనప్రయోగము. చాటూక్తి...లు - చాటూక్తి =
 చతురవాక్యములచేతను, వాచాట = గర్హ్యవాక్యములు గలిగినవారు, ని. 'వాచాటో
 బహుగర్హ్యవా' క్కని యమరము. అగుజరతవనితలు = అయినవృద్ధాంగనలు, 'జరతా
 జీర్ణ కర్మతౌ' అని నానార్థరత్నమాల. తమకున్ = ఆ విటులకు, మ్రొక్కన్ = నమ
 స్కరింపఁగా, తారు = తాము, మ్రొక్కక = అంజలిగావింపక, ఒక్కించుక = ఇంచు
 కంత, ఓరమోమిడి = మాఱు మొగముచేసి, వారి...లన్ - వారి = ఆ వృద్ధస్త్రీలయొక్క,
 ఇరుపక్కియలన్ = ఒదిఁగి, ఇరు = రెండైన, పక్కియలన్ = పార్శ్వములయందు, ఒదిఁగి =
 ఒత్తిగిలి, తొంటియంటుదలంచి = పూర్వపు సంబంధమును స్మరించి, తలవాంచినన్ =
 శిరస్సువంపఁగా, వంచినన్ = ఆరాజకుమారులు ఆస్త్రీలు నమస్కరింపని కపటమును

కటాక్షించి=చూచి, ఎక్కసక్కెంబునకున్ = పరిహాసమునకు, తమచేతన్ = ఆ స్త్రీల
 చేత, మ్రొక్కించుకొనువేడ్కన్ = వందనము చేయించుకొనవలయునను కుతూహలము
 చేతను, అక్కడన్ = ఆస్థలమందు, పుడమి పేడమిన్ = రాజులేనందువలన, సామాన్య
 మానవులన్ = సాధారణ జనులను, కైకొనక = లక్ష్యపెట్టక, సుమాళంబు = మనోభా
 వము, వేద్యంబుఁగాన్ = తెలియుటకొఱకు, విద్యావయోవృద్ధులగు - విద్యా = గానా
 దులచేతను, వయః = వయస్సుచేతను, వృద్ధులగు = పెద్దలగు, మీరుమ్రొక్కిన్ = మీరు
 నమస్కరింపఁగా, తారు = తాము, (వయస్త్రిలనుట.) మ్రొక్కిమియెట్లు = నమస్క
 రింపక పోవుటెట్లు, మ్రొక్కింపుఁడనుటయు = మీరు నమస్కరింపఁ జేయుఁడనుట
 యు, గ్రక్కునన్ = శీఘ్రముగ, పొడము...లన్ - పొడము = పుట్టుచున్న, మొక్కునగ
 వులన్ = హాసాంకురములచేత, మోముదమ్ములకున్ = ముఖపద్మములకు, వేటొక్క
 వింత తెలివియొక్కన్ = మఱియొక యాశ్చర్యపు తేట గనుపట్టఁగా, మ్రొక్కుక = నమ
 స్కరింపక, అక్కడన్ = ఆ స్థలమందు, కెడగూడి = జతగూడి, నడచు = చనుచున్న,
 తోడిచేడియలకున్ = సహవాసపుస్త్రీలకు, అద్దొరలకున్ = ఆ రాజకుమారులు, తమకు
 ను = వారాంగనలకు, తద్దయుంబొందుగలదను - తద్దయున్ = ఎక్కువగా, పొందుగలద
 ను = ఆనుకూల్యము గలదను, పెద్దటికంబు = గొప్పతనము, ఎఱుకపఱుపన్ = బయలు
 పఱుచుటకొఱకు, కెమ్మోవులు = ఎఱ్ఱనియధరోష్ఠములు, మలంచి = మడిచి, (పెదవులు
 విఱచియను) లోలోనన్ = లోలోపల, ఒయ్య నొయ్యనన్ = మిగుల శీఘ్రముగను,
 చుక్కనన్ = రిక్కవేయఁగా, (అనఁగా నాశ్చర్యకరమైన ధ్వని విశేషముచేయఁగా
 ననుట) అక్కిలెఱింగి = అజాడదెలిసి, దక్కసామ్మని = ధనము దొఱకెనని, తమ్మున్ =
 ఆస్త్రీలను, అమ్ముదుసళ్లు = ఆవృద్ధవేశ్యలు, ముందటికినూఁకి = అగ్రభాగమునకుఁద్రోచి,
 అక్కక్క = ఓయక్కక్క, (ఆదరముచేత ద్వీరుక్తి.) మనపాలివేలుపు = మనపా
 లిటిదైవము, మ్రొక్కువే = వందనముసేయుము, అని, బుజ్జగించియున్ = మంచిమా
 టలాడియును, బొమలగొని = భూసంజ్ఞచేతను, జంకించియున్ = వెఱపించి
 యును, ఎట్టకేలకున్ = కొంతసేపటికి, ఒడంబటిచినన్ = సమ్మతింపఁజేయఁగా,
 త్రపా...లై - త్రపా = లజ్జచేతను, తరళ = చంచలములైన, నయనలై = నేత్రములు
 గలవారై, విరళ...గాన్ - విరళవిరళ = మిక్కిలి యెడములైన, అంగుళ =
 వ్రేళ్లుగల, అంజలి బంధంబులుగాన్ = జోడింపబడినచేతులు గలుగునట్లుగా,
 మ్రొక్కి = వందన మొనరించి, (విరళవిరళాంజలి బంధమనియును బాఠము గలదు.
 కక్కసంబునన్ = బహుసంకటముచేతను, అట్లు = ఆలాగున, మ్రొక్కించి =
 నమస్కారముచేయించి, హెచ్చి = అతిశయించి, అచ్చయ్యాట మెడపడక
 యుండన్ = అసల్లాప మెడముగాకుండఁగా, జిగురుగండెలువోలెన్ = జిగురు గండెల

లాగున, (జిగురుగండెలనఁగాఁ బట్టులఁబట్టుటకొఱకు నశ్వత్థ క్షీరాదులచేత వండఁబడి
 వీ నెలకుఁ బూయఁబడి యుండు పక్షిగ్రహణ యంత్ర విశేషములు) అల్లకొని=చుట్టి
 కొని, గొల్లననగు=గొల్లనహసించుచున్న, అల్లోలాంగనలకొ=అవృద్ధవేశ్యలను, కల్ల
 కోపంబునకొ=అబద్ధపు కోపముచేత, కొట్టి=ప్రహరించి, కసురుఁజూపు=కోపదృ
 ష్టి, అబూభసంఘంబుపైకొ=ఆ రాజకుమార సంఘముమీఁద, నిగుడకొ=ప్రసరించు
 నట్లుగ, మగుడకొ=మరలను, మఱుపడు=అదృశ్యులగునట్టి, కొమిరె...నలు-కొమిరె
 =పిన్నవయస్కుగల, హరిణలోచనల=లేడికన్నులవంటి కన్నులుగల స్త్రీలయొక్క,
 చలిత...రంబు-చలిత=కదలింపఁబడిన, కంకణ=కరభూషణములయొక్క, సంకుల=
 సంకీర్ణములైన, ని. 'సంకీర్ణం సంకులాకీర్ణే' యని యమరము. క్రేంకొరంబులు=క్రేం
 కొరధ్వనులు, ఆననా...లకొ-ఆననామోద - ఆనన=ముఖముయొక్క, ఆమోద=పరి
 మళమునకు, ని. 'ఆమోదస్సోఽతి నిర్హారీ' యని యమరము. మేదుర=దట్టమైన, అళి
 =తుమ్మెదలయొక్క, ఝంకొరంబులకొ=ఝంకొరధ్వనులను, బింకంబులడంపకొ=
 గర్వముల నణఁపఁగా, తిరస్కరింపఁగా ననుట, చెవులసంకులు - చెవుల = కర్ణ
 ప్రదేశములయందలి, సంకులు=సంకుపూసలును, లోవంకభుజంబులు - లోనంక =
 లోపలికిఁబంగిన, భుజంబులుకొ = బాహువులును, కొంకిసిగలు=వంకరకోశబంధం
 బులు, కావిమప్పట్లుకొ=చాయబట్టలును, ఒప్పకొ=అమరియుండఁగా, ఇమ్ము=స్వ
 స్థలము, దెప్పరంబై=తప్పిపోయి, ముప్పనకొ=వార్ధక్యమందు, అప్పరంబు=ఆ శ్రీవి
 ల్లిపుత్తూరు, చేరి=ప్రవేశించి, రసిక...నన్-రసికజన=సజ్జనులయొక్క, బాంధవంబు
 నకొ=సహవాసముచేత, బంధువియోగంబు మఱచి-బంధువియోగంబుకొ=బాంధవుల
 నెడబాయుటను, మఱచి=విస్మృతిజేంది, గంధకలనా...లకొ - గంధకలనా =
 బుక్కచేయుట, కుసుమస్రుకొ=పుష్పమాలికలయొక్క, గ్రథనాదులన్=కూఱుట
 మొదలగువానియందు, ఆంధ్యంబులేక=మాధ్యములేక, అలరు=ఒప్పుచున్నట్టి, ఆంధ్ర
 దేశీయులగు=తెనుఁగు దేశమందుండివచ్చిన, గంధకొరులు=బుక్కవాండ్రు, పాటి
 ...తోకొ - పాటిపాటి = కొంచెకొంచెపు, పద్యంపు=పద్యములతోఁ గూడిన,
 మ్రొక్కులతోకొ = దండములతోడను, వెట్టివెట్టికైవారంబులకొ = చేతులు సాచి
 చేయు పిచ్చిపిచ్చి స్తోత్రములతో, గౌరు తత్తడులపైఱచ్చు = ఏనుంగులమీఁదను
 గుఱ్ఱములమీఁదను వచ్చెడి, రాచరిపైకొ = రాజసంఘంబులమీఁదను, ఆడు
 వారిపైకొ=నాట్యమాడు స్త్రీలమీఁదను, ఆళువారిపైకొ=పెరియాళ్వారి (విష్ణుచిత్తుని)
 పైని, చల్లఁగాఁజల్లకొ=మిగుల నవకీర్ణము చేయఁగా, పెల్లగసి=బిట్టెగసి, స్పష్టియె
 ల్లను=సర్గజగమంతయును, ముష్టికరించు=పిడికిటిపట్టున వ్యాపించిన, అస్పష్టభేదయగు
 =భేద మేర్పడకయున్న, పరిమళసముష్టింబెట్టు=వాసనలనీనుచున్న, పిష్టాతకంబు=
 బుక్క, ని. 'పిష్టాతః పటవాసకః' యని యమరము. నభోమండలికికొ=అంతరిక్ష

ప్రదేశమునకు, చండాతకంబై=అర్థోరుకమై, చండకరకిరణములకొ=సూర్యకిరణము
 లను, మాటుపటుపకొ=ఆచ్ఛాదింపఁగా, పన్నీరునించిన=హిమాంబువులచే నిండించిన,
 అన్నీరు తిత్తులొత్తకొ=(తన్నీరుతిత్తులనియును బాతముకలను.) అపన్నీటి చర్మభస్మి
 కలను బిగియఁబట్టఁగా, వియత్తలంబునంబారి=అంతరిక్షమునకెగసి, కైవ్రాలు=క్రిందు
 గా వింగుచున్న, ధారలకొ=ఉదకధారలచేతను, వాద్యంబులు=మృదంగాదులు, తడ
 సినకొ=క్లిన్నములుగాఁగా, విద్యోపజీవులు=ఆవాద్యవిద్యలచేత జీవనము చేయువారు,
 పుష్కరంబులుగాఁపకొ- పుష్కరంబులు = వాద్యభాండముఖంబులు, క్రొవకొ=
 క్రొచుటకొను, ని. 'పుష్కరం కరిహస్తాగ్రే'వాద్యభాణ్డము ఖేజలే' అని యమరము.
 అగ్గిరోయుచుండకొ=నిప్పును వెదకుచుండఁగా, అమైత్తము = ఆసమాహము, అత్త
 టికొ=ఆసమయమందు, నృత్తంబుజూడనిలిచి=నాట్యమాడుటను వీక్షింపనిలిచి, మైత్త
 మైత్తనకొ=మెల్లమెల్లన, నడచుచుండు=ఆరుగుచున్నట్టి, మిండమితండంబును=విట
 సమాహమును, తారుకొ=తామును, అప్పిండు...లు-అప్పిండు=ఆసమాహమందలి,
 పుండరీకాస్యలు=స్త్రీలు, అవకౌశంబుకొ=సమయమును, కాంచి=చూచి, కౌశ...
 లు-కౌశకుసుమ=తెల్లుపువ్వులయొక్క, ప్రతిఫలన=ప్రతిబింబించుటచేతను, పాండు
 రంబులు=తెల్లనై, పద్మా...కుము-పద్మా=మార్గములయందు, ని. 'హరిణఃపాండురః
 పాండుః సరణిః పద్ధతిః పద్మా' యని యమరము. అతిహృద్య = మిగుల మనో
 హరములైన, పార్శ్వద్వయ = ఇరుప్రక్కలయందును, ఉద్యానపాదపంబులకుకొ=
 ఆక్రీడావనమందున్న వృక్షములకు, పాటు...కుకొడ్గి - పాటు=ప్రవహించుచున్న,
 చెంగలువ కౌలువలకుడ్గి - చెంగలువ = ఎఱ్ఱకలువలుగల, కౌలువలకుకొ = సార
 ణులకు, డిగ్గి = దిగి, కాసరీదధిమండ మాసరంబులుగాఁ బిసికి - కాసరీ = గేదెల
 యొక్క, దధి = పెరుగుచేతను, మండ = మీఁగడచేతను, ని. 'మండందధిభవం
 మస్తు' అని యమరము. మాసరంబులుగాకొ=దట్టముగాను, పిసికి=కలిపి, ఊరంబెట్టిన
 నారంగశృంగిబేర భంగంబులతోకొ కట్టిన - ఊరంబెట్టిన=లవణముతోఁ జేర్చి నానఁ
 బెట్టిన, నారంగ = నారింజకాయల (నారదబ్బ కాయల) యొక్కయు, శృంగిబేర=
 అల్లముయొక్కయు, భంగంబులతోకొ = తునకలతోడను, ని. 'అర్ద్రకంశృంగిబేరం
 స్యా' త్తని యమరము. కట్టిన=బంధించిన, కలమాన్న పున్నలి=రాజనపుఁ బర్యుషితాన్న
 ము, 'మోస్తువిభక్త్యేకవచనకేపుంపూ' అని శబ్దానుశాసనుఁడు సూత్రించినాఁడు గనుక
 కలమాన్న మనుచోట మకారమునకుఁ బుమాదేశము వచ్చెను. పోకపొత్తులకొ=క్రము
 కపుపట్టలయందు, పొత్తులకొ=ఏకపాత్రలయందు, కుడువకొ=భోజనము సేయుటకు,
 కూర్చుండకొ=ఆసీనులుకొఁగా, వీక్షించి=చూచి, కుక్షింభరిత్వంబునకొ=ఉదరపోషణ
 త్వంబుచేతను, తుత్తాములై=ఆకలిచేతఁ గృశించినవారై, తిరిగితిరిగి=సంచరించి సంచ
 రించి, వేసరి=విసికి, ఓసరిలిన=అలసినట్టి, దాసరిగుంపు = దాసశ్శసమాహము, వారి

పాలక = చల్లిగుడుచువిటులయొద్ద, గోపాలభిక్ష = అన్నభిక్ష, (దాసల్లు భిక్షకుఁ బోవునపుడు గోపాలభిక్ష యని యడుగుట ప్రసిద్ధముగాన నిచ్చట గోపాలభిక్షయని ప్రయోగించినాఁడు. మాధుకర మన్నట్లు) భిక్షించి=యాచించి, భక్షింపక = భోజనము చేయుటకు, తీరతోణులక = ఏటిదరినేలలయందు, నిలిపిన=ఉనిచిన, తోరంపు= లావగు, దివెదారికోలల = దీపపు కంబములయొక్క, (తిరువిళక్కోలలను పాఠమున నిదె యర్థము.) రంధ్రగోళంబులక = సుషిరప్రదేశములనుండి, ఉత్క్లిలంబులై = ఉద్గత జ్వాలలై, మండు = వెలుఁగుచున్న, ధగధగని = ధగధగమనియెడు, జగజ్జ్యోతి దీపజాలంబులక - జగజ్జ్యోతి (యనఁగాఁ బ్రమిదెలు మొదలగువానియందు వత్తివేయక మధ్య ప్రదేశమందుఁ జమురుచేతఁ దడపఁబడిన గుడ్డలులోను గాఁగలవానినించి వెలుఁగించు దీపము.) దీపజాలంబులక = దీపసమూహములచేతను, 'జాలంగవాక్ష ఆనాయే తారకే కపటే గణే'యని విశ్వము. మధ్య...లక - మధ్య=మార్గముయొక్క నడుమను వేసిన, ధూపకుండికాంగారంబులక - ధూప=ఉపచారార్థము వేసిన సాంబ్రాణి పొగయొక్క, కుణ్డికా = పాత్రలయందున్న, వి. 'పుంసిచకుండః పీఠ రేతోయాధా రేచవహ్నిగ ర్తేచ, కుండోజా రాజ్జాతస్సభర్తృ కాయాంకమండలౌకుండీ'యని నానార్థరత్నమాల. అంగా రంబులక = అగ్నులయందు, ని. 'అంగారోఽలాతముల్ముక'మ్మని యమరుఁడు. నీరారంగ్రాచి, నీరారక = తడియాటునట్లుగ, క్రొచి = తప్తముచేసి, నాదుఁబరికింపక = ధ్వనిచూచుటకు, వాయించు = ధ్వనిజేయునట్టి, ధిమిధిమిధ్వానంబులకుక = ధిమిధిమి యను ధ్వనులకు, బెదరి = జడసి, ఈవలియుపవన శుకంబులు - ఈవలి = ఇవతలి వైపున నున్న, ఉపవన = ప్రాంతోద్ధానవనమందలి, శుకంబులు = చిలుకలు, ఆవలికిక = ఆవలి వైపునకును, ఆవలి యుపవనశుకంబులు = ఆవలి తోఁటయందున్న చిలుకలు, ఈవలికిక = ఇవతలికిని, దట్టంబుగాక = ఎడతెగకుండ, కట్టనితోరణంబులై = ఏర్పఱుపని మకర తోరణంబులై, పఱవక = వ్యాపింపఁగా, తలలు వినరుటయు = శిరఃకంపనములు చేయుటయును, (అభినయించునపుడు తలలు కదలుచుండుననుట.) నోరు దెఱచుటయు = పొడుటకు వదనములు విప్పటయు, కేలుపఱచుటయు = చప్పట్లు గొట్టుటయును, తక్కక = తప్ప, మిక్కుటంబగు = అతిశయమైన, అక్కోలాహలంబునక = ఆకలకల ధ్వనియందు, 'కోలాహలః కలకలః'యని యమరము. ఏపాటియు = ఎంతమాత్రమును, పాటవినరాక = పొడుట వినఁబడక యుండఁగా, మూఁకగట్టిన = గుంపులైయున్న, భాగవతజాతంబులే తేరక - భాగవత = భగవద్భక్తులయొక్క, జాతంబులు = సంఘంబులు, 'ఉత్పన్న భూతయోర్జాతం బృందజాత్యోస్తునద్వయోః'యని యుత్పలమాల. ఏతేరన్ = ఎచ్చుచుండఁగా, ఊరూరి సంతసంతకున్ - ఊరూరి = ప్రోగ్రామముయొక్క, సంతసంతకున్ = ప్రతిసంతకును, (సంతి యనఁగా వారమున కొకపర్యాయము సకల వస్తువులంజేర్చికొని యందఱకును విక్రయించుటయుఁ గ్రయమునకుఁ దీసికొనుటయు

నిట్టి వ్యాపారమునకు నిర్ణయించుకొన్న ప్రదేశము.) తిరుగన్ = సంచరించుటకు, పెద్దలు=ప్రముఖులు, ఇంటింటన్=ప్రతిగృహమందును, సంత...కున్ = సంతరించిన=పోషించిన, పిలుకవాటు=పిల్లలనిచ్చునట్టి, గోడిగలజావడములకున్ = అడుగుజుట్టుపుతల్లకు, పుట్టి=జనియించి, కాలుగట్టివిడువన్=పాడువైన త్రాటిచే బాదబంధన మొనరించి విడువఁగా, నెత్తంబునన్ = ఊరఁబాటియందు, మెత్తని=మృదువులైన, గతికమేసి=దూర్వునుదిని, బోసరించి=గర్వించి, మాపుమాపునన్ = ప్రతి సాయంకాలమందును, మేపు తినిపించుచున్న, సజ్జకవిణంపు మేపునన్ = గంటెకొటి మేతచేతను, పిడుక=కరీషమును, గొరపంబు=గుట్టమును దోమునట్టి సాధనముచేత, తోమకంబునన్ = శరీరశోధనముచేత, పుటపుటనై=నున్ననున్ననై, కరియకంబడి ప్రాతఁగనియైనన్ = నల్లకంబడి గుడ్డచూచినను, నీడఁగనియైనన్ = మనుష్యాదులనీడను వీక్షించినను, బెదరు=జడుపుఁగొనుచున్న కొదమతట్టువగుంపు, కొదమ = లేతలైన, తట్టువ = గుట్టములయొక్క, గుంపు=సమూహము, కాలికొలందికి=పాదముల పర్యంతము, వ్రేలు=లంబితములై యున్న, లాలుకుంచెలు = ఎఱ్ఱని కుచ్చులు, లాలుకుంచెలనఁగా గంగెద్దుల వాండ్రు చేతబట్టుకొనివచ్చు సౌరంపుకుచ్చులని కొందఱు. కీలించిన=కట్టిన, గవ్వదండలన్ = వరాటికాసరములచేతను, కంటలన్ = గంటలచేత, అలంకరించి=ప్రసాధనముఁజేసి, మొలుగుమడ్డిందోచి = మోదుగుచెక్కవేసి కాంచిననీళ్లతోఁ దడిసి, మూరకొక్కండును=హస్తప్రమాణమున కొకటియును, జేనకొక్కండునుగాన్ = అరమూరకొక్కటియును గలుగునట్లుగ, కుట్టిన=కుట్టబడిన, డొల్లుటుల్లారులుల్లసిల్లన్ = డొల్లుటుల్లారులు=వ్రేలుజాలరు, ఉల్లసిల్లన్ = వెలుఁగునట్లుగా, (మోదుగుచెక్క రసముచేతను రంగువేయఁగా, నలుపువర్ణము వచ్చునుగాన నెఱ్ఱని కుచ్చుల నడుమను వీని నొక్కటిని జేర్చి కట్టఁబడియున్న జాలరుల ననుట.) పల్లించిన = ఆయితపఱచిన, పల్లంబులపైకొ = పల్యాణముల మీఁద, చిల్లతెలంబును = ఇడుగవగదను, వాసనకొడుపులకొ = పరిమళయుక్తమైన శలాకలచేతను, పూసిన = లేపనము చేయఁబడిన, మణుంగు = చలువచేయఁబడి నటువంటి, చంద్రికచేలె = తెల్లబట్టె, రవణంబులుగాకొ = భూషణములుగాను, ఎదురుగాకొ = అభిముఖముగాను, వేడుకకుంజూడవచ్చిన=సంతోషముచేత వీక్షించుటకై వచ్చిన, అవ్వీటి...లె - అవ్వీటి=ఆశ్రీవిల్లి పుత్తూరియందున్న, మేటి = ప్రబలులైన, సాలె=ఏత్రుకారులును, అగసాలె=స్వర్ణకారులును, పటుసాలె=పట్నాలువాండ్రును, వానె=హీనజాతికొమట్లును, వై జాతి = పలుపవాండ్రును, సాతులు=గోనెలు నేయువాండ్రును, (అనఁగా బెరికెవాండ్రునుట) ఎత్తెల=చాపలునేయువాండ్రును, వీరలయొక్క, కొమిరెలు=స్త్రీలు, (కొమరులు అనుపాశమున చిన్న వాండ్రనియర్థము.) తుములమై=సంకులమై, ఎచ్చు...లకొ-వచ్చు=ఏతెంచుచున్న, తచ్చుమూసానుజంబులకొజూచి = ఆసేనయందలి యేనుంగుల

వీక్షించి, ని. 'ప్యత నానీకినీ చమూః' యని 'సామజః పేచకీశూర్పశ్రుతి ర్వేదణ్ణ ఇత్యపి' యనియు నమరము. ఏచిన=అధికమైన, వెఱ=భయముచేతను, తమ=తమయొక్క, ఎక్కిరింతలెత్తికొని=ఆశ్వములు దమపైనున్నవారి నెత్తుకొని, వాఁగెలిరుగేలంగుదియంబట్టినకొని - వాఁగెలు=కల్లములను, ఇరుగేలకొని=రెండుచేతులచేతను, కుదియంబట్టినకొని=బిగియఁబట్టినను, నిలువక=ఆ స్థలమందుండకయె, అయ్యుత్సవంబీక్షింపవచ్చిన=ఆ తిరు నాళ్లఁజూడ నేతెంచినట్టి, ప్రజలకొని=మనుష్యులను, తొక్కుచుకొని, పోవకొని=పారి పోవఁగ నె, తన్మధ్యవృద్ధపద్ధాతురాగులుదిట్టకొని - తన్మధ్య=ఆ తొక్కుఁడుపడుచున్నవారి నడుమనున్న, వృద్ధ=ముచుసల్లును, వధూ=స్త్రీలును, ఆతుర=రోగపీడితులును, అదులు=లోనగువారు, తిట్టకొని=శపింపఁగా, ఇట్టిట్టనలేక=మాటుమాటాడలేక, ప్రాణంబులుపిడికిటంబట్టికొని=ఆరచేతిలో నుసురులంబెట్టికొని, పోవుచుకొని=వెళ్లుచును, నవీనసవిధకేదారంబులకొని - నవీన=నూతనములైన, సవిధ=సమీపమందున్న, కేదారంబులకొని=దమ్ముచేసిన పరిమళ్లలోను, ని. 'కేదారకంస్యాత్కైదార్యంక్షేత్రం కైదారకం గణే' యనియుమరము. కైతెల్లి=తుల్లి, చెట్టులుదిగంబడి=చంకలవఱకుఁ గ్రుంగిపోయి, (చప్పటలనియును బాతముగలదు) వెడలలేకుండకొని=పైకిలేవజాలకుండఁగా, తారు=తాము, దిగన్=దిగుటకు, ఇమ్ము లేక=స్థలముగానక, పిమ్ముటఁగొని, ఉంగిటగుడిచి=మనోదుఃఖముబొంది, నలుచెసలున్=నాలుగు చుట్టులను, చూడన్=వీక్షింపఁగా, చూచి=వారినిజూచి, కేలుచఱచి=చప్పట్లుగొట్టి, కోహోయని=కోహోయను పరిహాసవ్యంజకమగుధ్వని విశేషముచేసి, గేలిసేయు=పరిహాసముఁజేయుచున్న (తేరిచూచి హోయని గేలిసేయు నగ్నికొకదంబంబులయని యొక పాతము) (నగ్ని కయనఁగా సమర్థుడనిది) గణికొకదంబంబుల=వేశ్యాసంఘములయొక్క, చప్పటులు=చేతులు తట్టుటలు, నిబిడనిమ్ముటవిటపిర్ఘాటంబులన్ - నిబిడ=దట్టమైన, నిమ్ముట=ఉపవనములయొక్క, విటప=వృక్షములయొక్క, ఝాటంబులన్=సమూహములందు, ప్రతిశబ్దంబులు=ప్రతిధ్వనులు, పుట్టింపన్=ఇయ్యఁగా, ఇట్లు=ఇతైఱంగున, అనూనవిభవంబు=మహావైభవము, చిగురొత్తన్=అంకురింపఁగా, అత్తిరుపతి=ఆ శ్రీవిల్లి పుత్తూరు, చొచ్చి=ప్రవేశించి, అచ్చక్రధరు=ఆ శ్రీమహావిష్ణునియొక్క, నగరికొని=దివ్యమందిరముయొక్క, మోసలన్=ముఖశాలయందు, నిలుచుటయున్=ఉండఁగా, ఆ విష్ణుచిత్తుండు=ఆ పెరియాళువారు, తద్రథావతరణంబుజేసి=ఆ బ్రహ్మరథమునుడిగి, ధరణీధవసమూహస్థానిక వ్యూహంబులు - ధరణీధవ=రాజులయొక్క, సమూహ=సంఘమును, స్థానిక=దేవస్థానాధికారులయొక్క, వ్యూహంబులు=సమూహములును, వెంటరాన్=వెంబడించిరాఁగా, అవ్వైమంతుసేవించి=ఆస్వామిని దర్శనముచేసి, తత్ప్రసాదలబ్ధంబగు=ఆ పుండరీకాక్షుని యనుగ్రహమువలనఁ బొందఁబడినదైన, 'ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా' యని యమరము. పరివట్టంబునకొని=తిరుపరివట్టంబుచేత, అలంకృతుండై=భూషితుం

డై, నానాలంకారసహితంబును - నానాలంకార=అనేక విధములగు ప్రసాధనముల తోడ, సహితంబును=కూడికొనినదియును, రత్న=మణులయొక్కయు, కాంచన= బంగారముయొక్కయు, మయంబునునగు=వికారమునైన, ఆత్మీయభవనంబుఁగాంచి= స్వీయగృహమునుజూచి, విస్మితుండై=ఆశ్చర్యమునొందినవాడై, పుండ...గాఁ - పుండరీకాక్ష=శ్రీమహావిష్ణునియొక్క, మహిమ=ప్రభావముచేతను, అభిలబ్ధ=పొందఁ బడిన, వై భవంబుగా=ప్రభావముగాను, తెలిసి=ఎఱింగి, తత్రత్య...లఁ - తత్రత్య= అచ్చటనున్న, ధాత్రీకశత్ర=రాజులయొక్క, షర్ణబులఁ=సమూహములను, అనిపి= పంపి, ప్రవేశించి=గృహప్రవేశ మొనరించి, తొంటికంటెఁ=మునుపటికంటెను, శత గుణంబుగాఁ=నూఱంతలధికముగా, భాగవతపూజాప్రవణుండై - భాగవత=విష్ణుభక్తు లయొక్క, పూజా=సపర్యయందు, ప్రవణుండై=ఆసక్తి గలవాడై, ఉండెఁ= ఉండెను. అంతఁ=తరువాత.

తా. శ్రీ విల్లిపుత్తూరిలోనుండు దేవస్థానమందలి యధికారులు నృత్యగీత వా ద్యములతోడ నా విష్ణుచిత్తు నెదుర్కొని నమస్కరించి యతనిం దాను తెచ్చిన స్వర్ణ మయంబైన బ్రహ్మరథమునం దునిచికొనిపోవుతఱి మహావై భవంబులతో నందఱు వెంట నంటిరాఁగా నా విష్ణుచిత్తుండు పురము ప్రవేశించి కోవెలముందఱ బ్రహ్మరథంబుడిగ్గి యచ్యుతుని సేవించి యాదేవుని యనుగ్రహంబున లబ్ధంబైన కాంచననిర్మితంబగు తన గృహము ప్రవేశించి తొల్లింటికంటె నధికంబుగ భాగవతపూజాపరాయణుండై యుండెనని భావము.

మ. ఉలుపాల్పట్టినయిండ్ల మజ్జననృపాః స్తోదారభుక్తిక్రియో
జ్వలులై రే హరికొల్వునన్ వివిధలాః స్యస్పర్ధి సుభూభుక్తుం
సులవాదు ల్పరి దీర్చి పుచ్చి మణివాః సోభూషణగ్రామముల్
జలజాతాక్షునకున్ సమర్పణము సిఃప్థం జేసి యవ్వేకువన్. 36

టీ. ఉలుపాల్పట్టిన=కానుకలుదెచ్చిన, ఇండ్లఁ = వారి గృహములయందు, మజ్జన=అభ్యంగములచేతను, నృపార్హ = రాజయోగ్యమైన, భుక్తిక్రియా = భోజన వ్యాపారములచేతను, ఉజ్వలులై = వెలుగుచున్నవారలై, రే=రాత్రియందు, హరి కొల్వునన్=భగవత్సన్నిధానమందు, వివిధలాః స్యస్పర్ధి - వివిధ = పలుదెఱంగులైన, లాః స్య=నాట్యములయందు, 'లాః స్యంనృత్యంచనర్తన'మని యమరము. స్పర్ధి = వివాద పడుచున్న, సుభూభుక్తుం=స్త్రీలయొక్కయు, భుక్తుంసుల=నర్తకులయొక్కయు, 'భుక్తుం సశ్చ భుక్తుంసశ్చ భూక్తుంసశ్చేతి నర్తకః'యని యమరము. వాదులు = వివాదము లను, సరిదీర్చి=సరిపుచ్చి, (సప్తతిపఱచియనుట.) పుచ్చి=అంపి, (ఇచ్చి యనుపాఠమున వారికి బహుమతులిచ్చి యని యర్థము.) మణివాసోభూషణ గ్రామముల్ - మణి=రత్న

ములును, వాసః=వస్త్రములును, భూషణ=ఆభరణములును, గ్రామముల్ = ఊళ్లును, జలజాతాక్షునకున్ = పుండరీకాక్షునకు, నిష్ఠన్ = భక్తిచేతను, సమర్పణముఁ జేసి = సమర్పించి, అవ్వేకువన్ = ఆ తెల్ల వాఱుజామున.

తా. అప్పు డా విష్ణుచిత్తు ననుసరించి నచ్చియున్న పుడమి తేంద్రు తమకుఁ గాను కలుదెచ్చి యిచ్చియున్న వారి గృహములయందు నభ్యంగస్నానములును రాజయోగ్యంబు లయిన భోజనకృత్యంబులం దీర్చికొని రాత్రియందు భగవత్కైంకర్యాసక్త చిత్తులై యాదేవమందిరముల కరుగుచెంచి యం ద నేకవిధ నాట్యములయందు వాడు లిడుచున్న నర్తకీనర్తకుల వాదములు దీర్చి పుత్తైంచి యప్పుండరీకాక్షునకు నతిభక్తితో డం బ్రత్పరత్పభూషణాంబర గ్రామావళు లొసంగి తెల్లవాఱుగా నే.

తే. ప్రభువు లరిగిరి క్రమ్మఱఁ • పాండ్యనగరి

కమ్మనియు నట్లు వైష్ణవాభ్యర్చనంబుఁ

దనచిరంతనతులసికాదామకరణ

దాస్యమును జేసికొనుచుఁ దత్పరత నుండె.

37

టీ. క్రమ్మఱన్ = తిరిగియు, ప్రభువులు = అధికారులు, పాండ్యనగరికిన్ = మధురకు, అరిగిరి = వెళ్లిరి, అమ్మనియున్ = ఆ విష్ణుచిత్తుఁడును, అట్లు = పూర్వప్రకారము, వైష్ణవాభ్యర్చనంబున్ = భాగవతారాధనమును, తన...ను - తన = తనయొక్క, చిరం తన = బహుకాలమునుండి యొప్పియున్న, తులసికాదామ = తులసిమాలికలయొక్క, కరణ = చేయుటయను, దాస్యమును = కైంకర్యమును, చేసికొనుచు = సలుపుకొనుచు, తత్పరతన్ = భగవదాసక్తిచేతను, 'తత్పరేప్రసితానక్తా' అని యమరము. ఉండెన్.

తా. అప్పు డాప్రభువులు మధురాపురంబునకు మరల నే తెంచిరి. పిమ్మట ముని వరుండైన యావిష్ణుచిత్తుఁడు మునుపటియట్లు తాను భాగవతారాధనమును, చిరకాలా నుస్థితంబై యున్న తులసీమాలికాకరణరూపంబగు భగవత్కైంకర్యమును జేసికొ నుచు నాదేవునియం దాసక్తిగలవాఁడై యుండెను.

వ. ఒక్కనాఁడు మధ్యాహ్న సమయమాలికారోపణానంతరంబున మం దిరంబునకుం బోవునతనిం బ్రసాదమందస్మితవళక్షం బగుకటాక్షం బున వీక్షించి పక్షిపుంగవకేతనుండు పుండరీకనికేతన కిట్లనియె.

టీ. ఒక్కనాఁడు = ఒకదినము, మధ్యా...నన్ = మధ్యాహ్న సమయము = మధ్యాహ్న కాలమును, ని. 'సమయా శ్శపథాచార కాలసిద్ధాంతసంవిద' అని యమరము. మాలికారోపణానంతరంబునన్ = పుష్పమాల సమర్పణముఁ జేసిన పిదప, మందిరంబు నకుంబోవు = తన గృహమునకు వెళ్లుచున్న, అతనిన్ = ఆవిష్ణుచిత్తుని, ప్రసాదమందస్మిత

వశత్తుంబగు - ప్రసాద = అనుగ్రహముచేతనైన, మందస్థిత = చిటునప్పుచేతను,
వశత్తుంబగు = తెల్లనైన, ని. 'వశత్తోధవళోఽర్జునః' యని యమరము. కటాక్షంబు
నన్ = అపాంగదర్శనముచేత, వీక్షించి = చూచి, పక్షి పుంగవకేతనుండు = గరుడధ్వజం
డు, (భగవంతుడనుట.) పుండరీకనికేతనకున్ = లక్ష్మితో, ఇట్లు = వక్ష్యమాణక్రమం
బున, అనియెన్ = పలికెను.

తా. ఒక్కనాఁ డావిష్ణుచిత్తుండు మధ్యాహ్న కాలమున నిత్యము తాను పుష్ప
మాలికను స్వామికి నొసంగురీతిని సమర్పించి తనయింటికి వెళ్లుచుండఁగా నప్పడప్పక్షి
పుంగవకేతనుండైన విష్ణుదేవుం డతనిం దన కరుణాకటాక్షమునకుఁ బాత్రుంజేసి యా
పద్మనికేతన యగులక్ష్మీదేవితో నిట్లని వచించెను.

తే. యామునాచార్యుఁ డొక్కఁడు • నీమహాత్ముఁ
డొక్కఁడును గాదె మన్మతం • బుద్ధరించి
రస్మదీయకృపాతిశయమున ననిన
నిందిరాదేవి తనభర్త • కిట్లు లనియె.

39

టీ. యామునాచార్యుఁడొక్కఁడు = యామునాచార్యుఁ డొక్కఁడును, ఈ
మహాత్ముఁడొక్కఁడును = ఈవిష్ణుచిత్తుఁడొక్కఁడును, కాదె = వీరలిరువురే గదా, మన్మ
తంబు = శ్రీవైష్ణవసిద్ధాంతమును, బుద్ధరించిరి = నిర్వహించిరి, అస్త...నన్ - అస్తదీయ =
నాసంబంధియైన, కృపాతిశయమునన్ = దయాధిక్యముచేతను, అనినన్ = ఇట్లనఁ
గా, ఇందిరాదేవి = లక్ష్మీదేవి, 'ఇందిరా లోకమాతా మా' యని యమరము.
తనభర్తకున్ = తనకు భర్తయైన శ్రీమహావిష్ణువునకు, ఇట్లులనియెన్ = వక్ష్యమాణ
క్రమంబున వచించెను.

తా. యామునాచార్యుండను ఆశవందారును, విష్ణుచిత్తుండును, వీరిరువురెకదా
నాకృపకుం బాత్రులై వైష్ణవసిద్ధాంతం బుద్ధరించి రనఁగా విని యా లక్ష్మీదేవి తనభర్త
యైన శ్రీవిష్ణుదేవునితో నిట్లనియె.

క. ఇతనికథ యెఱిగినది కా

యతఁ డేమి యెనర్చె ననిన • నబ్జాక్షుం డా
శతపత్త్రనిలయ కిట్లను
నతివ కలం డొక్కఁడు మత్స్యదాశ్రితుఁ డాదిన్.

40

టీ. ఇతనికథ = ఈవిష్ణుచిత్తునిచరిత్రము, ఎఱిగినదికా = తెలియఁబడినదిగదా, అతఁ
డు = ఆయామునాచార్యుఁడు, ఏమియెనర్చెన్ = ఏమిచేసెను, అనినన్ = ఇట్లు మంద
లింపఁగా, అబ్జాక్షుండు = పుండరీకాక్షుఁడు, ఆశతపత్త్రనిలయకున్ = ఆ యిందరా

దేవికి, ఇట్లనుకొనఁగలగునఁబలికెను, అతివ=ఓ లక్ష్మీ, ఆదికొ=తొలుదొల్తును, మత్పదాశ్రితుఁడు, మత్పద=నాచరణములను, ఆశ్రితుఁడు=ఆశ్రయించినవాఁడు, ఒకఁడు=ఒక్కఁడు, కలండు=ఉండెను.

తా. ఈ విష్ణుచిత్తుని చరిత్రంబెల్లఁ దెలియంబడియున్నదిగాని యయ్యామునా చార్యుం డేమి యొనరించెనో తెలియఁబడదు గాన వివరించి తెలుపుమనవుఁ డప్పు డప్పండరీకాక్షుం డాయబ్జాలయతో నోయింతి యింతకుమున్ను మదీయచరణారవిం దమరంద పాన ప్రముదిత హృదయుం డై యొక్కరుం డుండె నని యానతిచ్చెను.

ఆ. అతఁడు చిటుతనాఁడె యాచార్యకులమున

వేడ్క వేదశాస్త్రవిద్య లభ్య

సించు చుండ నపుడు చెలువ యిప్పటిపాండ్య

నృపతి పూర్వవంశ్యుడై యొకండు.

41

టీ. అతఁడు = ఆ యామునాచార్యుఁడు, చిటుతనాఁడె = పిన్నవయస్సున నే, ఆచార్యకులమునన్ = గురుని గృహమందు, ని. 'సభావాసః కులం క్షీతిః'యని యమరశేషము. వేదశాస్త్ర-వేద=శ్రుతులు, శాస్త్ర=షట్శాస్త్రములు, విద్యలన్ = కళలను, అభ్యసించుచుండకొ = నేర్చుకొనుచుండఁగా, (అనఁగా జడవులుచదువఁగా ననుట.) చెలువ=ఓలక్ష్మీదేవి, అపుడు = ఆ కాలమందు, ఇప్పటి పాండ్యనృపతి పూర్వవంశ్యుడై = ఈపాండ్యరాజువంశమునఁ బూర్వము జనించినవాఁడై, ఒకండు=ఒక రాజు.

తా. యామునాచార్యుండు బాల్యమందె గురుకులవాస మొనరించుచు వేద శాస్త్రాది నిఖిలవిద్యలు గఱచుచుండు నవసరంబున నిప్పటి పాండ్యరాజుయొక్క వంశజుడగు పూర్వపు రాజులలో నొక్కరుఁడుండెను. ఇక్కడ యామునాచార్యునికంటె విష్ణుచిత్తుఁడు పూర్వుడైనను యామునాచార్యుఁడు పూర్వుడని భగవంతుఁడు చెప్పుటవలన లోకసంరక్షణార్థము భగవదనతారము తెల్లు పలుమాటు కలుగునో అట్లే భాగవతావతారము లని యెఱుఁగునది.

తే. వెట్టిశైవంబు ముదిరి ముద్వినుతి వినఁడు

నతి యొనర్పఁడు మామకప్రతిమలకును

హరుఁడె పరతత్త్వ మను మదీయాలయముల

నుత్సవంబుల కులుకు నెయ్యరును నట్ల.

42

టీ. వెట్టిశైవంబు=చిత్తభ్రమరూపమైన శివభక్తి, ముదిరి=అతిశయించి, ముద్వినుతివినఁడు=నాస్తోత్రముల నాలకింపఁడు. (అనఁగా జెవులబెట్టఁడనుట) మామకప్రతిమలకును=నా సంబంధులయిన విగ్రహములకును, నతియొనర్పఁడు=నమస్కరింపఁడు,

హరుఁడె=శివుఁడె, పరతత్త్వమనుకొ=పరబ్రహ్మమనుచు, మదీయాలయములకొ=విష్ణుమందిరములయందలి, ఉత్సవములకుకొ=తిరునాళ్లకుచు, ఉలుకుకొ=అదరిపడుచు, నెయ్యరును=అతని స్నేహితులును, అట్ల=ఆరాజువలెనే, (ఉలుకుమరనుట.)

తా. ఆ రాజునకు వెట్టిశైవము ముదిరి విష్ణుసవములు చెవియందుబెట్టక విష్ణు విగ్రహములకు నమస్కరింపక విష్ణుమందిరములయందు జరిగింపంబడు నుత్సవాదుల కసహ్యపడుచు శివుఁడే పరబ్రహ్మ మని తాను తనస్నేహితులతోఁగూడ నివ్వధంబు గానుండెను.

సీ. అశ్రాంత జంగమాఁర్చా శ్రద్ధ వర్తిలు,
వేదవిద్వజపూజఁ వీటఁ గలుపు
భౌమవారపు వీరభద్ర పల్లెర మిడు,
గృహదైవతంబు లిఁజ్ఱింకు లింక
షణ్ణవతిశ్రాద్ధఁచయ మారఁ బెట్టు శం,
కరదాస మయ్య భక్తప్రతతికి
నాద్యంబు లైనదేవాలయంబులు వ్రాల,
నవని నిరాశ మఁఠాళి నిలుపుఁ

తే. జందె ముత్తరశైవంబుఁ జెంది త్రెంచుఁ
బతితు లారాధ్యదేవల్లెఁ ప్రాప్య లనుచు
నుపనిషత్తులు వారిచేఁ నుబ్బి వినును
వెండి యే జంగ మెత్తినఁ వెఱఁగుపడును.

43

టీ. అశ్రాంతజంగమాఁర్చాశ్రద్ధకొ - అశ్రాంత=ఎడతెగని, జంగమాఁర్చా=జంగములపూజయందు, శ్రద్ధకొ=అసక్తిచేత, (అత్యంతజంగమాఁర్చాశ్రద్ధననియును బాధముకలదు.) వర్తిలుకొ=ప్రవర్తించుచును, వేదవిద్వజపూజకొ - వేదవిత్=వేదార్థమెఱింగిన, ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, పూజకొ=సపర్యమును, వీటఁగలపుకొ=వ్యర్థమగునట్లుచేయును, భౌమ...ము - భౌమవారపు=అంగారకవారసంబంధియైన, వీరభద్రద్రపల్లెరము=వీరభద్రద్రపల్లెరమనుగణార్చనము, ఇడుకొ=ఓనర్చును, గృహదైవతంబులు=ఇలువేల్పులు, ఇఱ్ఱింకులింకకొ=మిక్కిలి యింకిపోఁగా, (బెదిరిముడిగియుండఁగా నని కొందఱు, అపక్షమున నిఱ్ఱింకులనఁగా జింకలుభయమునొంది దూరముగ వెళ్లుటకు యత్నించుసమయమున బెదిరి ముడిగియుండు ననస్తావిశేషము.) షణ్ణవతిశ్రాద్ధఁచయము=తొంబదియాఱుతిథులు. శ్లో. 'అమాయుగమసుక్రొంతిధృతిపాతమహాలయాః, తిస్రోష్టకాశ్చ విజ్ఞేయా షణ్ణవత్యః ప్రకీర్తితాః' అరకొ=నశింపఁగా, శంకరదాసమయ్య=

శంకరదాస్యముగల యయ్యలనియెడు, భక్తప్రతతికిఁ = సేవక సమూహములకు, పెట్టుఁ = ఇడును, ఆద్యంబులైన = పురాతనములగు, దేవాలయంబులు = కోవెలలు, వ్రాలఁ = పడిపోఁగా, అవనిఁ = భూమియందు, నిరా...ళినిరాశ = జంగములకు, మఠాళి = సన్న్యాసులు మొదలగువారుండుగృహసమూహములు, నిలుపుఁ = కట్టించును, (జంగమపీఠస్థులకు స్థిరంతులనియును, మఱియు వారలకే చరంతులనియు, లింగధారులయొక్క గురువులకు నయ్యలనియును వారిలో వ్యవహారము గనుక స్థిరాళిమఠాళి యను పాపమున స్థిరంతులమతముల నని యర్థము.) జందెము = యజ్ఞోపవీతమును, ఉత్తరశైవంబుఁ = పిమ్మటవచ్చిన శైవంబును, చెంది = అంగీకరించి, త్రెంచున్ = త్రెంచివైచును, పతితులు = వేదబాహ్యులైన, ఆరాధ్యదేవశ్చే = ఆరాధ్యదైతములె (అనఁగా లింగధారులనుట.), ప్రాప్యలనుచున్ = పొందఁదగిన వారనుచును, ఉపనిషత్తులు = కౌలాగ్నిరుద్రాద్యుపనిషత్తులను, వారిచేన్ = ఆ యారాధ్యులచేతను, ఉబ్బి = సంతోషించి, వినుచున్ = ఆలకించివినుచును, వెండి = మఱియును, ఏ జంగము = ఏ జంగమదేవరైనను, ఎత్తినన్ = ప్రశంసచేసినను, వెఱఁగుపడున్ = ఆశ్చర్యపడును.

తా. అనఁగా నప్పొండ్యరాజు వైదికంబులగు కర్తముల మాని జంగాల సేవించుచు వారు చెప్ప శైవ శాస్త్రములనే యాదరించుచుండె నని ముఖ్యతాత్పర్యము.

క. శివలింగముఁ దాల్చినజన

నివహము లేమైనఁ జేయఁనిది పాపము దా

నవుఁగాదనఁ డాసమయము

నవునను విప్రులక యగ్రహారము లిచ్చున్.

44

టీ. శివలింగముఁదాల్చిన = శివలింగము గట్టికొనిన, జననివహములు = నరసమూహములు, ఏమైనఁజేయన్ = ఏపనిచేసినను, తాఁ = తాను, ఇది = ఇట్లొనర్చుట, పాపము = దురితమని, అవుఁగాదనఁడు = యుక్తమనిగాని అయుక్తమనికొని చెప్పఁడు, ఆసమయముఁ = ఆయాచారమును, ని. 'సమయాశ్శపథాచార కౌలసిద్ధాంత సంవిద' యని యమరము. అవునను విప్రులక = అదియుక్తమని చెప్పుచున్న పుడమివేలుపులకే, అగ్రరము లిచ్చున్ = గ్రామముల నొసంగును.

తా. మఱియు నారాజు లింగధారులగు జనంబు లెటువంటి దుష్కృత్యములొనర్చినను విచారింపక యుండుటయకొక, యాశైవాచారము యుక్తమని తన యభిప్రాయము ననుసరించి పలుకుచుండు బ్రాహ్మణుల కగ్రహారముల నిచ్చుచుండెను.

తే. అతఁడు రాజ్యంబుఁ బాలించుఁనవసరమునఁ

దనవశం బైనయట్టియఁత్రామృపర్ణిఁ

గలుగు నలపుట్టరానిముక్తామణివర
కులము మాహేశ్వరులకంధరలకుఁ దీతె.

45

టీ. అతఁడు=అస్పాండ్యరాజు, రాజ్యంబు=దేశమును, పాలించు నవస
రమునన్=ఏలచున్న కాలమందు, తనవశంబైనయట్టి=తనయధీనమైన, అత్రామ్రపర్ణిన్
=అత్రామ్రపర్ణియచునదియందు, కలుగు...బు-కలుగు = జనించుచున్న, అల=ప్రసిద్ధ
మైన, పుట్టరాని=అపూర్వములైన, ముక్తామణివర = శ్రేష్ఠంబులగుముత్తియములయొ
క్క, కులంబు=రాశి, మాహేశ్వరుల కంధరలకు=లింగధారుల మెడలకు, తీతె
=సరిపోయెను, (కంధలకును దీతెననుపాతమున బొంతలకు సరిపోయె నని యర్థము.)

తా. ఆరాజు రాజ్యపాలనం బొందుతఁడీ దనదేశమందున్న తామ్రపర్ణి యను
నదియం దుద్భవించి యమూల్యంబులై చెలంగుచున్న ముత్తియపురాసు లాలింగధారుల
కు హారములయ్యెననిభావము.

తే. అప్పు డిచ్చకు లగుబ్రాహ్మణౌఘమెల్ల
నాత్మజనిభూమి విడువలే + కలికభూమి
గడ్డముల నాన రుదురాకలిడ్డ సంది
సూతసంహిత లిఱికించి + చొరఁ దొడఁగిరి.

46

టీ. అప్పుడు=అక్కాలమందు, ఇచ్చకులగు = ఇచ్చాచువర్తులైన, బ్రాహ్మణౌ
ఘమెల్ల=విప్రులందఱును, అత్మ జనిభూమి = తమజన్మభూమిని, విడువలేక=
త్యజింపఁజాలక, అలికభూతి - అలిక=ముఖమందలి, భూతి=భస్మము, గడ్డముల=
చుబుకప్రదేశములయందు, ఆన=నిండఁగా, రుదు...ద=రుదురాకలిడ్డ = రుద్రా
క్షులుకట్టికొనిన, సంది=సందిటియందు, సూతసంహితలు=సూతసంహితా గ్రంథము
లను, ఇఱికించికొని=ఉనిచికొని, చొరఁదొడఁగిరి=ప్రవేశింపనారంభించిరి. ని. 'జని
రుత్పత్తిరుద్భవ' యనియు, 'భూతి ర్భస్మని ర్భసిత' యనియు నమరము.

తా. అప్పుడు జన్మభూమియం దపేక్షగల కొందఱు బ్రాహ్మణు లా రాజుయొ
క్క యిచ్చాచువర్తనముగలవారలై తమముఖములయందు గడ్డములవలకు వ్యాపించు
నట్లు విభూతీఁబూసి రుద్రాక్షులు ధరించికొని చంకలో సూతసంహిత యను గ్రంథ
ము నిఱికించికొని యెమటికి రా సాగి రని తాత్పర్యము.

క. శీలముఁ బట్టియు గంజా, హాలలుపాంశున భుజించునధముల బైటం
జాలఁడు వైవ విప్రస్థాలిత్యము బైట వేసి + కనుగిఱవు సభ.

టీ. శీలము=జంగమదీక్షను, పట్టియు=పూనియును, గంజాహాలలు-గంజా
=గంజాయిని, హాలలు=వివిధమద్యములను, ఉపాంశున=రహస్యమందు, భుజించు

ధములక = సేవించుచున్న నీచులను, బైటవైవక = బయలుబెట్టుటకు, చాలడు = శక్తిపొందుడును, విప్రస్థలిత్యముక = విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క, స్థలిత్యముక = తప్పితమును, బైటవేసి = ప్రకటనచేసి, సభక = కొలువుకూటమందు, కనుగొనువుక = హేళనముచేయుమని సభ్యులఁజూచి కనుసంజ్ఞఁజేయును. ని. 'సురాహలిప్రియాహలా' యనియు, 'రహశ్చోపాంశు చాలిజ్ఞ' యనియు నమరము.

తా. శైవదీక్ష వహించియు రహస్యముగా గంజాయిఁ దిని మద్య పానముఁ జేయుచున్నట్టి భ్రష్టులనుబట్టి విచారించి శిక్షింపఁడుగాని, బ్రాహ్మణులకుఁ బ్రమాదము చేత సంభవించిన కొంచెపుతప్పితములను సభయందు బయలుపఱచి సభ్యులఁజూచి హేళనముచేసి యాక్షేపింపుఁడని కనుసంజ్ఞఁ జేయుచుండును.

క. ఆరాజుమహిషి నియతి మ, దారాధనపరత నుండు, నట్లుండియు దుర్వారవ్యధకుంగానదు, పారము విభుఁ డస్తదంఘ్రిభక్తుఁడు గామిక.

టీ. ఆ రాజుమహిషి = ఆ పుడమి తేనిపట్టపురాణి, నియతిక = భాగ్యముచేతను, మదారాధనపరతక - మత్ = నాయొక్క, ఆరాధన = పూజనమందు, పరతక = ఆసక్తి చేత, ఉండుక = వర్తించును, అట్లుండియుక = మద్భక్తురాలైయుండియును, విభుఁడు = ప్రియుఁడు, అస్తదంఘ్రిభక్తుఁడుకామిక - అస్తత్ = నాయొక్క, అంఘ్రి = పాదములకు, భక్తుఁడుగామిక = భక్తుఁడుకొకుండుటంజేసి, దుర్వారవ్యధకుక = మితితేని మనోదుఃఖమునకు, పారముక = తుదను, కానదు = చెందదు.

తా. ఆ రాజయొక్క భార్య మాత్రము తనసుకృతముచే నాసపర్యయందనురక్తిగలదియైయుండియు, దనమగండు నాకు భక్తుఁడుగాకయుండుటంజేసి, తానపారంబగు దుఃఖసముద్రంబున మునింగియుండు.

వ. మఱియు సప్సరంద్రీరత్నంబు.

49

టీ. మఱియుక = ఇంకను, ఆప్సరంద్రీరత్నంబు - పురంద్రీ = సచ్చరిత్రగలవని తలఁపఱ, రత్నంబు = శ్రేష్ఠయైన యాపట్టపుదేవి.

నీ. వింగడం బైనట్టి * ముంగిట * నెలకొన్న,
బృందావనికి న్ముగ్గు * బెట్టు దాన
దశమినాఁ డేకభక్తముఁ జేసి యవలినాఁ,
ఙ్గోర్చి జాగరముతో * నుండు నిట్లు
బారసి పోనీదు * పైనిద్రఁ బాటుట,
క్కలువాడు మత్పుణ్యకథలఁ ద్రోయు

నేమంపుమూనాళ్లు • కామింప దధినాథు,
 మఱునాఁడు కన్నును • మనసు దనియ
 తే. నారజపువన్నెఁ బ్రతి సెజ్జ • కరుగుఁ గూర్చి
 నరుగుచో నాభిఁ దుడిచి కప్పరపునాభి
 బెట్టు నిట్టులు మద్భక్తి • పుట్టియును ని
 జేశునెడ భక్తి చెడదు మదిష్ట మగుట.

50

టీ. వింగడం బైనట్టి=విరళముగనున్నయట్టి, ముంగిటన్ = ముంగిలియందు,
 నెలకొన్న=పాదుకొనియున్న, బృందావనికిన్ = తులసీవనమునకు, తాన = తానె,
 ముగ్గుఁబెట్టున్=రంగవల్లినిడును, దశమినాఁడు=దశమిదినసమందు, ఏకభక్తముఁజేసి
 =ఒక్కప్రార్థుండి, అవలినాఁడు=మఱుచటిదినము, (అనఁగా నేకాదశియందనుట.)
 ఓర్చి=సహించి, జాగరముతోన్=నిద్రలేమితోడను, ఉండునిట్రు = ఉపవాసముం
 డును, బారసి=ద్వాదశీవ్రతము, పోనీచు=విడువచు, పై నిద్రన్ = పారణానంతర
 మందుఁగలుగునిమరను, పాటుటక్కలువాడు=బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాడునట్టి, 'పాఱుఁ
 డనఁగఁ బుడమివేల్పు బాఁపఁడనఁగ' నని యాంధ్రనామసంగ్రహము. మత్ = నాయొ
 క్క, పుణ్యకథలన్=పవిత్రకరంబులగు చరిత్రములచేతను, త్రోయున్ = కడపును,
 నేమంపుమూనాళ్లు, నేమంపు=నియమమైన, మూనాళ్లు=దశమి యేకాదశి ద్వాదశి
 యను మూఁడు దినములును, అధినాథున్=పెనిమిటిని, కామింపదు=కోరదు, మఱు
 నాఁడు=ఆ మూఁడురోజులు కడచినవెనుక, కన్నులు=నేత్రంబులు, మనస్సున్=మనం
 బును, తనియన్ = ఆనందించునట్లు, ఆరజపువన్నెన్ - ఆరజపు = మనోహరమైన,
 వన్నెన్=సొగసుతోడను, పతి=ప్రియునియొక్క, సెజ్జకున్ = పానుపుమీఁదికి,
 కూర్చిన్=ప్రేమచేత, అరుగున్=వెళ్లును, అరుగుచోన్=ప్రియునింగలయుటకు వెళ్ళు
 నపుడు, నాభిన్=నిడుపుగఁబెట్టిన కస్తూరిబొట్టును, తుడిచి = తీసివేసి, కప్పరపునా
 భిన్=కర్పూరపుబొట్టును, పెట్టున్=పెట్టుకొనును, (విభూతిచుక్కయని పెనిమిటి
 కగపడునట్లునుట.) ఇట్టులన్=ఇవ్విధంబుగ, మద్భక్తిపుట్టియును=నాయందుఁబూజ్యా
 నురాగ ముదయించియును, నిజేశునెడన్=తనభర్తయందు, భక్తిచెడదు=అనురాగము
 విడువదు, మదిష్టమగుటన్ = నాకిష్టమైనయదియగుటచేతను, (స్త్రీలు పతివ్రతలై
 యుండుట తమకిష్టమని తెలిసి యామె పతిభక్తి విడువదనుట).

తా. మఱియు సచ్చరిత్రులు గలవనితారత్నం బైన యారాణియు, విశాలం
 బైన నగళ్లయొక్కముంగిళ్ళయందు నెలకొనియున్నతులసీవనమందుఁ దాన ముగ్గులు
 పెట్టుచు దశమినాఁ డొక్కప్రార్థుండి యేకాదశిని శుద్ధోపవాసజాగరణములచేతఁ
 గడపి ద్వాదశినాఁడు పారణయొనర్చి బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాడుచున్న విష్ణుస్తోత్రపాఠ

ములచేత నిదురపోకయ ప్రొద్దుపుచ్చి యామూఁడురాత్రులు పతిసంభోగముఁ గోరక నియమముచేత ని శ్లేకాదశీవ్రతమాచరించి యామటునాఁడు ప్రియుఁ డుత్సహించు నట్లు కన్నులపండువై సొబగైయున్న యలంకారమునఁజెలంగుచు నత్యంతప్రీతితోడం గాంతునిఁ గూడం దలంచిపోవు నవ్వసరంబున ముందు దనముఖంబున నిలువుగ నునిచి కొనియున్న కస్తూరీతిలకమునుచుడిచి శైవదీక్ష వహించియున్న తనభర్త విభూతి యని యుత్సహించునట్లు కర్పూరముతోఁ జుక్కబొట్టు పెట్టి పతిశయ్యం జేరును. నా యం దిట్లమృతంబైనభక్తి జనించియును స్త్రీలకుఁ బతివ్రతాధర్మం బత్యంతాదరణీయం బని మచ్చాసనంబు నెఱింగియ పతిభక్తియందు మిగుల ననురక్తురాలై యుండె నని భావము.

క. వనజజరుద్రాదులు మ, త్తనువుల తత్పూజనంబు • తథ్యము మత్పూజనమతదీప్సితఫలదా, తను నే నట్లైనఁ గలవు • తరతమవృత్తుల్.

టీ. వనజజరుద్రాదులు=బ్రహ్మయు, రుద్రుఁడు మొదలగువారు, మత్తనువుల=నాశరీరములే, తత్పూజనంబు-తత్=వారలయొక్క, పూజనంబు=అర్పించుట, మత్పూజనమ=నన్నుఁ గూర్చి యొనర్చినపూజయే, సత్యము=యథార్థము. తదీ...ను - తత్=అట్లా బ్రహ్మరుద్రాదులను బూజించువారలయొక్క, ఈప్సితఫల = ఇష్టసిద్ధిలకు, దాతను=ఇచ్చువాఁడను, నేన=నేనే. అట్లైనఁ=అలాగై నప్పటికిని, తరతమవృత్తుల్=హెచ్చుదగ్గులు, కలవు=కలిగియుండును.

తా. ఈశానుఁడు, బ్రహ్మయు లోనగువారంతయును నాశరీరంబు లగుటంజేసి వారల నారాధించినయెడ యథార్థముగ నన్నారాధించినట్లు సంతసించి యట్లొనర్చిన మనుజులకు నభీష్టార్థముల నిచ్చువాఁడను నేనయైనను నాకును వారలకును దారతమ్యము గలదు.

క. కేవలశరీరదృష్టిన, దేవతల న్వేఱ కలుగఁ • దెలిసినజడులన్

నావాసు దేవతాస్థితి, భావింపనిపూజ సాంతఃఫలమై త్రిష్పౌ. 52

టీ. కేవలశరీరదృష్టిన-కేవల=ముఖ్యముగ, శరీర=ఇతరదేవతల శరీరములయొక్క, దృష్టిన=చూచుటచేతనే, దేవతలన్=అస్మచ్ఛరీరభూతులైన యితర దేవతలను, వేఱ కలుగన్=ప్రత్యేకముగ నున్నట్లు, తెలిసినజడులన్=ఎఱిగినయజ్ఞానులను, నావాసుదేవతాస్థితి - నా = నాయొక్క, వాసుదేవతా=వాసుదేవత్వముయొక్క, శ్లో. 'సర్వత్రాసౌ సమస్తంచ వసత్యత్రేతివైయతః, అతోఽస్యవాసుదేవేతి విద్వద్భిః పరిపర్యతే' అని విష్ణుపురాణము. స్థితీన్=ఉంటను, భావింపని=తలంపని, పూజ=ఆరాధనము, సాంతఫలమై-సాంత=ఆంతముతోఁగూడిన, ఫలమై=ఫలముగలదై, త్రిష్పౌ=మల్లించును,

తా. ముఖ్యముగ నితరదేవతలందఱు నా శరీరంబులే, కాన నట్టిదేవతలు నాకు వేఱుగా నున్న వారనియును, బ్రత్యేక ఫలప్రదులనియును, దెలిసికొనియున్న యజ్ఞులను నా వాసు దేవత్వస్థితిని దెలియనిపూజ యల్పఫలప్రదాయక మై యనేక జననమరణరూప దుఃఖములం ద్రిష్టచుండు నని భావము.

వ. మఱియు నీరహస్యంబుఁ దెలియ కబూభపతి తామసుండై మామకీ నంబు లగు జనంబుల సామాన్యబుద్ధిం జూచుచుఁ దద్వృత్తుల కగు నుపద్రవంబుల నుపేక్షించుచు రక్షావిముఖుండై యుండ వీక్షించి కలియుగంబునఁ ద్రవిడమండలంబునఁ గృతమాలాతామ్రపర్ణి తటంబుల మద్భక్తులు తఱ చగుటను దద్దేశంబున కొడయం డతం డగు టను రక్షణశిక్షణంబులు రాజముఖంబునం గాక నేన సాక్షాత్కరించి చేయమియుఁ దద్రక్షణేచ్ఛ యస్మదాభిముఖ్యంబునం గాని పొడమమియు నాయాభిముఖ్యంబు సంవాదంబునం గాని వుట్టమియు నే విచారించి తదాభిముఖ్యకరణార్థంబుగ నాస్థానం బెక్కి వాది జయంబు సేయవలయు ననుతలం పవ్విప్రకుమారునకుం బుట్టింప నతం డేఁగి నానాదేశాగతదీనానాధవృద్ధభూసురకుటుంబంబులకు ధాన్యాజినపటాదులు వటువులకుం బెండ్లిండ్ల కనుపనీతుల కుపనయ సంబులకుఁ బంగ్వంధబధిరాదులకు సౌరభేయాదియానంబులు మఱి యుఁ జెలువు గడమబడియె ననియుఁ బేదగుడులకుఁ బూజ నడువ దనియు నెడవునం జలిపంది రిడియెద మనియుఁ దిథి చిక్కు ననియుఁ దీర్థయాత్రఁ జనియెద మనియును వ్రతోద్వ్యాపన కనియును వ్యాధి మాన్పుకో ననియును జెప్పి పంప నారాణివాసంబు గుప్తాగు ప్తప్రకారంబులం బంపుద్రవ్యంబుఁ దెచ్చి యిచ్చుముదుస శృగు వర్ష ధరులచేతులకుం గ్రందుకొని చే సాఁచిన సందిటితోరణంబులై తోఁచునేకదండిత్రిదండిబ్రహ్మచారుల యున్నమితదండంబుల నిండా రుకాషాయక ద్రువస్త్రు కౌపీనపరంపరలం గ్రమ్మి *కావళ్ల పడగల జూడఁ గొని కేవలకార్పణ్యంబ విద్యగాఁ దక్కినవిద్య లెఱుంగక వేఁడు నీదృగ్విధానేక ప్రాణుల కాధారం బగు పడమటిద్వారంబుఁ జేరి ప్రతి దినాస్మత్పాదభజనకథాశ్రుతపూర్వ యగునాయుర్వీధవు దేవి కాశీ

ర్వచనాక్షతంబులు దౌవారికముఖంబునం బంపి వైదేశికుండ వైష్ణవ
వటుండ వాదిగలిగిన విష్ణుతత్త్వంబె పరతత్త్వం బని వాదించి గెలి
చెద వసుధావరుండు విష్ణుభక్తివిముఖుండు గావున వైష్ణవునిమనవి
విన్నవింప నెవ్వారు వెఱతురు నీవు విష్ణుభక్తిపరాయణవు పతిహి
తాచారవుం గావున నీకు విన్నవించి పంపితి నీవిభుఁడు నీకు విధే
యుండు విన్నవించి నన్ను రప్పించి వాదంబు సేయింప నోపుదేని
వాదించి గెల్చి నీదుభర్తకు భగవద్భక్తి బుట్టించి కృతార్థుం గావిం
చెద నని విన్నవింపం బంచిన.

53

టీ. మఱియు, నీరహస్యంబుకొ = సర్వము నేననియెడి యేకాంతమును, తెలియ
క = ఎఱుంగక, అబ్బాపతి = ఆరాజు, తామసుండై = తమోగుణముగలవాడై, మామకీ
నంబులగు = మద్భక్తులైన, జనంబులకొ = మనుజులను, సామాన్యబుద్ధింజూచుచు = సాధా
రణజనులని తలంచుచు, తద్వృత్తులకుకొ - తత్ = ఆ భక్తులయొక్క, వృత్తులకుకొ =
మాన్యక్షేత్రములకు, అగు నుపద్రవంబులకొ = కలిగినబాధలను, ఉపేక్షించుచు = నివ
ర్తింపఁజేయక, రక్షావిముఖుండై = పాలించుటకుఁ బరాజుఁబుండై, ఉండకొ = వర్తిం
చుచుండఁగా, వీక్షించి = చూచి, కలియుగంబునకొ = కలికాలమును, ద్రవిడమండలం
బునకొ = అఱవ దేశమునను, కృతమాలాతామ్రపర్ణితటంబులకొ - కృతమాలా = కృతమాల
యను నదియొక్కయు, తామ్రపర్ణి = తామ్రపర్ణియనునదియొక్కయు, తటంబులకొ =
తీరములయందు, మద్భక్తులు = నాకు దాసులైన భాగవతోత్తములు, తఱచగుటకొ =
విస్తరిల్లియుండుటచేతను, శ్లో. 'కలౌఖలు భవిష్యంతి నారాయణపరాయణాః, క్వ
చిత్క్వచిన్మహాభాగ ద్రావిడేషుచభూరిశ' యని శుకయోగీంద్రునివచనము. తద్దేశం
బునకుకొ = ఆదేశమునకు, ఒడయండు = రాజు, అతండగుటకొ = ఆ పాండ్యరాజ
గుటచేతను, 'ఒడయఁ డేలిక యెకిమిఁడు పుడమిఁట' డని యాంధ్రనామ సంగ్ర
హము. రక్షణశిక్షణంబులు - రక్షణ = పాలించుటయు, శిక్షణంబులు = శాసించుటయు
ను, రాజముఖంబునంగాక = పార్థివునివలననేకొని, నేన = నేనే, సాక్షాత్కరించి =
ప్రత్యక్షమై, చేయమియుకొ = చేయకుండుటయును, తద్రక్షణేచ్ఛ - తత్ = అభగవ
ద్భక్తులయొక్క, రక్షణేచ్ఛ = పాలనాభిలాషము, అస్మదాభిముఖ్యంబునంగాని -
అస్మత్ = నాయొక్క, అభిముఖ్యంబునంగాని = సన్నిధియందేకొని, పాడమి
యకొ = పుట్టమియును, నాయాభిముఖ్యంబు - నా = నాయొక్క, అభిముఖ్యంబు =
అనుకూల్యము, సంవాదంబునంగాని = సంవాదాత్ప్రమాణ్యంబను న్యాయముచేతనే
కొని, పుట్టమియుకొ = జనింపకుండుటయును, విచారించి = తలపొసి, తదాభిముఖ్యకర
ణార్థంబుగకొ - తత్ = ఆరాజుయొక్క, అభిముఖ్య = అభిముఖుఁ డగుటయొక్క, కరణా

ర్థంబుగఁ = చేయుటకును, అస్థానంబెక్కి = సభను బ్రవేశించి, వాదిజయంబు - వాది = వా
 దులయొక్క, జయంబు = గెలుపును, చేయవలయుఁ = ఓనరింపవలయును, అను = అను
 నట్టి, తలంపు = ఆలోచనను, అవ్విప్రకుమారునకున్ = అబ్రహ్మణులవలెనకు, పుట్టింపన్ =
 జనింపఁజేయఁగా, అతండు = అవిప్రుఁడు, ఏఁగి = వెళ్లి, నానా...కుఁ - నానాదేశా
 గత = బహుదేశములనుండి వచ్చినట్టియు, దీన = దరిద్రులైనట్టియు, అనాధ = దిక్కులే
 నట్టియు, నృద్ధ = నృద్ధులైనట్టి, భూసురకుటుంబములకుఁ = బ్రాహ్మణసంసారులకు,
 ధాన్యాజినపటానులు - ధాన్య = నడ్లును, ఆజిన = కృష్ణాజినములను, పటానులు = వస్త్రము
 లులోనగువానిని, ఎటువులకుఁ = బ్రహ్మచారులకు, పెండ్లిండ్లకును = వివాహములకును,
 అనుపనీతులకుఁ = జం చెములేనివారికి, ఉపనయనంబులకుఁ = ఉపనీతులుగా నొనర్చు
 టకును, పంగ్వంధబధిరాదులకుఁ = కుంటుగ్రుడ్డుచేవిటివాండ్రకు, సౌరభేయాదియా
 నంబులును = ఎడ్లు మొదలగు వాహనంబులును, (సురభి యనఁగాఁ గామధేనువు దాని
 వలనఁ బుట్టినది. సౌరభేయ మనఁగా నెద్దు, అది మొదలైనవి యని విగ్రహార్థము.)
 మఱియుఁ = వెండియును, చెఱువుగడఁపఁబడియెననియు = చెఱువుగుంటల పని ముగి
 యకున్నదనియు, పేదగుడులకుఁ బూజనడువదనియు = నీదవడియున్న శేవాలయము
 లోని దేవతలకు ధూపదీపనైవేద్యాదులకు లేకయున్నదనియు, ఎడవునఁ = ఎడారిని,
 చలిపందిరిడియెదమనియుఁ = పానీయశాలనేర్పఱిచెదమనియు, తిథి = పైతృకము,
 చిక్కుననియుఁ = దిగఁబడుననియు, తీర్థయాత్రఁజనియెదమనియు = పుణ్యతీర్థంబుల
 సేవించుటకు వెళ్లెదమనియును, ప్రతోద్యాపనకనియు = శాస్త్రసిద్ధకర్మంబులఁ దుది
 ముట్టించుటకనియును, వ్యాధమాన్సుకోననియు = రోగముఁ బోఁగొట్టుకోననియును,
 చెప్పిపంపఁ = వాత్రుచ్చియంపఁగా, ఆరాణివాసంబు = రాజుదేవి, గుప్తాగుప్తప్రకౌ
 రంబులఁ - గుప్త = రహస్యమైనట్టియు, అగుప్త = ప్రకటమైనట్టియు, ప్రకౌరంబులఁ =
 రీతులచేతను, పంపుద్రవ్యంబుఁ - పంపు = అనిపినట్టి, ద్రవ్యంబు = సామగ్రులను,
 తెచ్చి = తీసికొని వచ్చి, ఇచ్చు...కుఁ - ఇచ్చు = ఇడుచున్నయట్టి, ముదుసళ్ళగు =
 వృద్ధులైనట్టి, నర్మధరుల = షండులయొక్క, చేతులకుఁ = హస్తములకు, క్రంచుకొని =
 సందడిగొని, చెసాచిన = హస్తప్రచారము చేయుచున్న, సందితితోరణంబులై =
 సందిశ్యతోఁ గట్టిన తోరణములై, తోఁచు...లఁ - తోఁచు = కనఁబడుచున్న, ఏక
 దండి = స్థూరసన్నాహములయొక్కయు, త్రిదండి = వైష్ణవసన్నాహములనఁగా జ్యోతి
 రులయొక్కయు, బ్రహ్మచారుల = ఎటువులయొక్కయు, ఉన్నమిత = ఎత్తఁబడ్డ, దండం
 బులఁ = కఱ్ఱలయందు, నిండా...లఁ - నిండారు = వ్యాపించుచున్న, కషాయ = ఎఱ్ఱ
 నైనట్టియు, క్రమ = పచ్చనైనట్టి, ని. 'రాగద్రవ్యేకషాయోస్త్రీ నిర్యాసేపారదే
 రసే, పితౄకృష్ణపిబ్జశౌ' అని యాదవామరములు. వస్త్రకౌషేన పరంపరలఁ -
 వస్త్ర = శాటులయొక్కయు, (దండములకుం గట్టు ముద్రవస్త్రములనుట.) కౌషేన =

గోచులయొక్కయు, పరంపరలకొ = సమాహములచేతను, క్రిమ్మి = కప్పి, కావ
 శృపడగలజాడగొని - కావశ్య = కావలియున్న స్థానములందలి, పడగల = టెక్కె
 ములయొక్క, జాడగొని = వైఖరిచెలిసి, (కావశ్య = వివిధములయొక్క, పడగల
 = కొసలవలెను, జడగొని = మెలికలుగొని,) కేవలకౌర్వణ్యంబు = ఒక్క దీనత్వమే,
 విద్యకొక = చదువుగా, తక్కిన విద్యలెఱుంగక = వేఱుచదువు లెఱుంగక,
 వేడు...కుకొ - వేడు = యాచించుచున్న, ఈదృగ్విధ = ఇతైఱుంగుననున్నట్టి,
 అనేక = లెక్కకు మిక్కుటంబైన, ప్రాణులకుకొ = చేతనులకు, ఆధారంబగు =
 ఆస్పదమైన, పశ్చిమద్వారంబుకొ = వెనుకనున్న గుమ్మమును, (అనగా దిడ్డివాకిలి
 ననుట.) చేరి = ప్రవేశించి, ప్రతిదిన = దినదినమందును, ఆస్మత్పాద = నాచర
 ణములయొక్క, భజనకథాశ్రుతపూర్వయగు = ముందువినఁబడిన భజన గాథలుగల
 దైన, (పూర్వము వినఁబడినవి శ్రుతపూర్వములు, దేనిచేత నాపాద భజనకథలు ముందు
 వినఁబడియున్నదో అదియని విగ్రహార్థము. భగవత్పాదారవిందధ్యానగర్విష్టరాలనుట.)
 ఆయుర్విధరుదేవికికొ = ఆపాండ్యరాజుభార్యకు, ఆశీర్వచనాక్షతంబులు = మంగళాశా
 సన పూర్వకాక్షతలను, దౌవారికముఖంబునంబంపి = ద్వార పాలునిచేతఁ బంపి, వైదేశి
 కుండకొ = పరదేశిని, వైష్ణవఁబటుండకొ = విష్ణుభక్తిగల బ్రహ్మచారిని, వాదిగలిగినకొ =
 విద్యావాదము చేయువాఁడున్నయెడ, విష్ణుతత్త్వంబె = నారాయణస్వరూపమే, పర
 తత్త్వంబని = పరమార్థమని, వాదించి = ప్రసంగ మొనరించి, గెల్చెదకొ = జయించెదను.
 వసుధావరుండు = రాజు, విష్ణుభక్తివిముఖుండు కౌవునకొ = నారాయణనియందుఁబూజ్య
 ప్రతిపత్తిలేనివాఁడగుటంజేసి, వైష్ణవునిమనవి = విష్ణుభక్తుడైన నాయొక్క విజ్ఞాప
 నమును, విన్నవింపకొ = ఎఱిఁగించుటకు, ఎవ్వరును = అందఱును, వెఱతురు = భయపడు
 దురు. నీవు, విష్ణుభక్తిపరాయణవు = విష్ణుభక్తియందాసక్తిగలదానవు, పతిహితాచారవుం
 గావున = భర్త కనుకూలంబగు సద్వృత్తిగలదానవునుగనుక, నీకుకొ = నీకొఱకు, విన్న
 వించి = విజ్ఞాపనముచేసి, పంపితకొ = అనిపితిని. నీ విభుండు = నీ భర్త, నీకు విధే
 యుండు = నీకుఁవశ్యుండు, విన్నవించి = విన్నప మొనరించి, నన్నుకొ, రప్పించి = పిలువఁ
 బంచి, వాదంబు = ప్రసంగమును, చేయింపకొ = చేయించుటకు, ఓపుదేనికొ = సమర్థు
 రాలవైతివా, వాదించి = ప్రసంగించి, గెల్చి = ప్రతివాదులను జయించి, నీదుభర్తకుకొ
 = నీపతికి, భగవద్భక్తికొ = శ్రీమన్నారాయణనియం దాసక్తిని, పుట్టించి = జనింపఁ
 జేసి, కృతార్థున్ = కృతకృత్యునిఁగా, కావించెదకొ = చేసెదను. అని = ఇట్లని, విన్న
 వింపంబంచినకొ = విన్నపము చెయఁబంపఁగా.

తా. వెండియు నీ రహస్యం బెఱుంగక పుడమి టెడజ్ఞానుం డై నాభక్తులను
 సామాన్యజనులమాడ్కిం జూచుచు వారల జీవనంబులకుం గలుగు నుపద్రవంబులను
 హరింపకయుండం జూచి నాయం దనురక్తి లేని యీరాజును వాదమున మెప్పించి

నాభక్తుం గావింపనియెడఁ గలియుగంబునం గృతమాలాతామ్రపర్ణీ తీరములయందు
దండిగ వాసముజేయు నాభక్తుల నద్దేశము నేలుచున్న యితండు సమ్మానింపఁడని
విచారించి వాదమున జయించి రాజును విష్ణుభక్తుం గావింపవలయునను తలం
పయ్యామునాచార్యునకు నేఁబుట్టింప నతం డచ్చటి కరిగి యనేక దేశముల నుండివచ్చు
బహువిధ గూఢచకతండ్లంబుల కిష్టార్థంబుల నిచ్చుచు మత్పాదసేవయం దనురక్తురాలై
యున్న యాభూపతిదేవియొద్దకు దౌవారికముఖంబున మంగళాశాసనాక్షతలం బంపి
వాది గలిగినయెడ విష్ణుతత్త్వంబై పరతత్త్వ మని సిద్ధాంత మొనరింపఁగలవాఁ
డయ్యును విష్ణుభక్తివిముఖుండైన రాజునకు నామనవి విన్నవించువారు లేకయుండు
టంజేసి విష్ణుభక్తురా లగునీకు విన్నవించితిని నీవు విష్ణుభక్తియు, పతిభక్తియునుఁ గల
దానవగుటచేత నీభర్త నీకు వశ్యుఁడైయున్నవాఁడు గాన విన్నపముఁజేసి నన్నుఁ
బిలువనంపి ప్రసంగముఁ జేయింపఁగలదాన వైతివేని వచ్చి సభయందుఁ బ్రసంగించి
వాదులను జయించి నీ పతికి శ్రీవిష్ణుభక్తిఁ బుట్టించి ధన్యునిం జేసెద నని విన్నవింపు
మని పంచెననుట.

తే. గ్రీష్మసమయనిరుత్సాహః కేకిరమణి

నవఘనధ్వని కలరుచందమున నలరి

*యేకతపు నర్మగోష్ఠిఁ బ్రాణేశుతోడ

నతని విధ మెఱిఁగింప నిట్టట్టు వడుచు.

54

టీ. గ్రీష్మ...ణి-గ్రీష్మసమయ=వేసవికాలమునం, ని. 'సమయా శ్మసథాచార
కాలసిద్ధాంతసంవిద' యని యమరః నిరుత్సాహ=సంతోషరహితయైన, కేకిరమణి=
అడు నెమలి, నవఘనధ్వనికిఁ-నవ=క్రొత్తయైన, ఘనధ్వనికిఁ=ఉలుమునకు, అలరు
చందమునకు=సంతసించునట్లుంబులై, అలరి=ఆనందించి, ఏక...ష్ఠిఁ-ఏకతపు=ఏ
కాంతమందైన, నర్మ=విలాసార్థమగు, గోష్ఠిఁ=ముచ్చటించునపుడు, ప్రాణేశుతో
డకు=పెనిమిటితో, అతనివిధము-అతని=అయ్యామునాచార్యునియొక్క, విధము=
ప్రసంగమొనరించెదనన్నరీతిని, ఎఱిఁగింపకు=తెలుపఁగా, ఇట్టట్టువడుచుకు=అచ్చెరు
వొందుచును.

తా. పిమ్మట నారాజుభార్య వేసవికాలమునం దుత్సాహము లేకయున్న
యాడునెమలి నూతన మేఘధ్వని విని యానందించు పోలిక నుబ్బి యుత్సహించి యే
కాంతంబున సరసస్థలాపము లాడువేళం దనప్రాణవల్లభునితో నయ్యామునాచార్య
నయ్యం దానతిచ్చినవిధం బెల్ల నెఱిఁగింప నయ్యుర్వీనాథుండాశ్చర్యము నొందుచు.

క. భూవల్లభుఁ డెట్టెట్టా

తా వాదముఁ జేసి శివమతంబు జయింపం

గా వచ్చెనొ చూతముగా

రావింపు మటన్న నాటిరాత్రి చనంగఁ.

55

టీ. భూవల్లభుఁడు=రాజు, ఎట్టెట్టా=ఏలాగేలాగు, తాఁ=తాను, (బ్రహ్మచారియనుట.) వాదముఁజేసి=వాదించి, శివమతంబుఁ=శైవమతమును, జయింపంగా వచ్చెనొ=గెలువవచ్చెనో, చూతముగా=వీక్షించెదముగాని, రావింపుము=పిలువనంపుము, అటన్నఁ=అట్లనఁగా, నాటిరాత్రి=ఆ రాత్రి, చనంగఁ=వెళ్లఁగా.

తా. ఆ భూకాంతుం డేలాగున నా బ్రహ్మచారి వాదమొనరించి శివమతమును జయింపఁగలఁడో చూతము పిలువఁ బంపు మనుటయు, నింతలోఁ చెల్లవాఁడఁగా నని భావము.

వ. ప్రభాతంబునం బరిమితాస్థానంబునం గొలుపున్న భర్తమ్రోలఁ దా
నుండి యయ్యిందువదన యతనియనుమతిం బ్రతిహరిచేతఁ బిలువఁ
బంచిన నబ్బానిలింపకుమారుండు.

56

టీ. ప్రభాతంబునఁ=ప్రాతఃకాలమందు, పరిమితాస్థానంబునఁ=మితిజనముగలసభయందు, గొలుపున్న=కూర్చుండియున్న, భర్తమ్రోలఁ=పెనిమిటియెగుటను, ఉండి=నిల్చుండి, అయ్యిందువదన=చంద్రునినంటి మోముగలయారాజుభార్య, అతని=ఆరాజుయొక్క, అనుమతిన్=సమ్మతిచేత, ప్రతిహరిచేతన్=ద్వారపాలకునిచేత, పిలువఁబంచినన్ = రమ్మనిచెప్పిపంపఁగానే, అబ్బానిలింపకుమారుండు = ఆపుడమి వేల్పుకొమఁగుండు.

క. ద్వారంబు సొచ్చి కీలిత

గారుడమహి వజ్రవేదికం జివురులఁ గెం

పారు నొకపిప్పలముఁ గని

యా రావి న్వాదసాక్షిఁకై వలగొనుచుఁ.

57

టీ. ద్వారంబు=తలవాకిలిని, సొచ్చి=ప్రవేశించి, కీ...హిన్-కీలిత=చెక్కఁబడిన, గారుడ=మరకతమయమైన, మహిన్=భూమియందు, వజ్రవేదికన్=రవలతోఁగట్టినతిన్నెయందు, చివురులఁ=చిగుళ్ళచేతను, కెం...ముఁ-కెంపారు=ఎఱ్ఱనగుచున్న, ఒకపిప్పలముఁ=ఒకయశ్వత్థవృక్షమును, కని=చూచి, ఆ రావిఁ=ఆ యశ్వత్థమును, వాదసాక్షిఁకై=ప్రసంగమునకు సాక్షిగా నుండుటకై, వలగొనుచుఁ=ప్రదక్షిణ మొనరించుచు నని యుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

తా. పిమ్మట హజారమునుండి నగరుఁ బ్రవేశించి పచ్చలచేతఁ జెక్కఁబడి యున్న భూమియందు మిగుల వెలగల రసలచేతఁ గట్టఁబడిన వేదికయొద్దెఱునైన చిగుల్లచేత నొప్పుచున్న యశ్వత్థవృక్షమును జూచి తాను జేయఁబూనిన వాదమునకు దానిసాక్షిగాఁ గైకొను నిచ్చతోఁ బ్రవక్షిణ మొనరించుచును.

సీ. పసిఁడిగచ్చమర సోఁపానముల్ మూఁటఁ దుం,

గితవిశాలితయుఁ జిత్రితయు నైన

సభ మహాకుధముపై • శార్దూలచర్తకం,

ధావృతుల్ జటిలులు • నైన జరత

మాహేశ్వరులు చుట్టి • రాహారసంధిరు,

ద్రాక్షాయుతముఁ దాల్చి • యలికభూతి

సురటిగాడ్పులరాల • నరుణాయతాక్షుడై,

కుఱుగదై బిల్లఁ బ్రకొష్ఠ మునిచి

సంది ముద్రితపాణి • యందుఁ జెక్కుఁది యా,

గమములు వినుచు హేమము పొదివిన

తే. యలఁతిరుదురాకగమికుట్టులందు మెఱయ

వెలిదపారంబు మించ దుఃస్వలువ గప్పి

యడపమును వాడివా లొక్కయతివ దాల్చు

భార్య వింజామ రిడ నొప్పు • పాండ్యుఁ గనియె.

58

టీ. పసిఁడి==బంగారముయొక్క, గచ్చు=పూత, అమరణ్=ఓప్పుచుండఁ గా, సోపానముల్=మెట్లు, (అనఁగా నంతస్తు లనుట.) మూఁటన్=మూఁటిచేత, తుంగిత=పొడుగింపఁబడినది, విశాలితమున్=వైశాల్యముగలదిగాఁజేయఁబడినట్టియు, చిత్రితయున్=చిత్రరూపులు గలదియును, ఐన సభన్=ఆస్థానమండపమందు, మహత్=అధికమైన, కుధముపైన్=ఆస్తరణమునందు, శార్దూలచర్తకంధావృతుల్=శార్దూలచర్త=పులితోలుచేతను, కంధా=బొంతలచేతను, అన్యతుల్=కప్పఁబడినట్టియు, జటిలులును=జడలుగలిగియున్నట్టి, జరత=వృద్ధులైన, మాహేశ్వరులు=లింగధారులు, చుట్టిరాన్=సరివేష్టింపఁగా, హారసంధిన్=హార=ముత్యాలపేరులయొక్క, సంధిన్=సంనులయందు, ద్రాక్షాయుతముఁదాల్చి-ద్రాక్ష=రుదురాక్కములయొక్క, అయుతముఁదాల్చి=పెక్కులుధరించి, ని. 'శతంసహస్రమయుతంలక్షమానంత్యవాచక'మని పంచనము. అలికభూతి=ముఖమందలిభస్మము, సురటిగాడ్పులన్=వింజామరలగాలిచేత, రాలన్=పడుచుండఁగా, అరుణాయతాక్షుడై=ఎఱునైన దీర్ఘము

లైనట్టి కన్నులుగలవాడై, కుటుగ ద్వై = కుటుచపీఠమునందు, బిల్లై = వట్టువైన
తలగడయందు, ప్రకోష్ఠమునిచి = మోచేయాని, నంది...దుకై - నందిముద్రిత = వృషాం
కితాంగులీయకరముగల, పాణియంగుకై = హస్తమునందు, చెక్కుకై = గండస్థలము
నుజేర్చి, ఆగమములువినుచు = శైవాగమము లాలకించుచు, హే...మి - హేమము
పొదివిన = పైడిపొదిగిన, అలతి = సన్నములయిన, రుగురాక = రుద్రాక్షములయొక్క,
గమి = సమూహము, కుట్టులందుకై = అంటుపోగులందు, మెఱయకై = వెలుంగకై,
వె...బు - వెలి = తెల్లనైన, తపారంబు = పాగాను, మించకై = అతిశయించునట్లుగా,
దువ్వలువకై = దుప్పటిని, కప్పి = అచ్చాదించికొని, అడపమును = తాంబూలపుసం
చిని, వాడివాలు = పదునుగలఖడ్గమును, ఒక్కయతివతాల్పకై = ఒక స్త్రీధరించియుం
డకై, భార్య = రాజపత్ని, వింజామర, ఇడకై = విసరకై, ఒప్పు = చెన్నొందు
చున్న, పాండ్యకై = పాండ్యరాజును, కనియైకై = చూచెను (ఇది పంచపాదసీస
మని కొందఱును, చతుష్పాద మని, మఱికొందఱు దైదపపాదములేకయు వక్కా
ణింతురు).

తా. పసిండివన్నెపూతచే నొప్పి మూడంతస్తులమెట్లును మిగుల పొడవు
వెడల్పునుంగల్గి పలుదెఱంగులయిన చిత్తరువులచేఁ జెన్నొందియున్న సభామంటప
మునంగు గొప్పయాస్త్రణంబునం బులితోళ్లును బొంతలును గప్పుకొని జడలు ధరిం
చిన వృద్ధులగు లింగధారులు దన్నుఁ బరివేష్టించియుండ రత్నహారములయొక్క నడు
మనడుమను రుద్రాక్షములం గూర్చించి ధరియించి నొసటంబెట్టిన విభూతి వింజామ
రల గాలికి రాలుచుండఁ గన్నులెఱ్ఱఁజేయుచు చిఱుతగద్దయమందు బిల్లదిండుమీఁద
మోచేయుచు నంది ముద్రితంబులైన యుంగరములుగల హస్తమునఁ జెక్కిలి యుం
చికొని మాహేశ్వరులు చువుశైవాగమముల నాలకించి వినుచుఁ గుందనపు బంగా
రముచేతఁ గట్టఁబడిన సన్నరుద్రాక్షల కుట్టుపోగులుగల్గి తెల్లనిపాగాను ధరించి నా
ణ్యపుదుప్పటి గప్పుకొని ఒకప్రక్క నడపమును వాడియైనకత్తి చేతంబెట్టినయొకస్త్రీ
తన్ను నేవింపం బట్టపుడేవియైన తనభార్య వింజామర నిడుచుండం బ్రకాశించుచున్న
యప్పాండ్యరాజుం గనియె నని భావము.

వ. కని వినతుండై చేర నరిగి యజ్ఞోపవీతంబు గాను కిచ్చి కూర్చున్న
నాదరింపక సంరంభి యై యవ్వశ్వంభరాభర్త యిట్లనియె. 59

టీ. కని = చూచి, వినతుండై = నమ్రుడై, చేరనరిగి = సమీపమునకుఁబోయి,
యజ్ఞోపవీతంబుకొనుకిచ్చి = జందె ముపాయనంబుగ నొసంగి, కూర్చున్నకై = ఆసీనుఁ
డు కైకై, ఆదరింపక = మన్ననచేయక, సంరంభియై = ఉద్రేకముగలవాడై, అవ్వ
శ్వంభరాభర్త = ఆ రాజు, ఇట్లనియెకై = వక్ష్యమాణక్రమంబునఁ బలికెను.

తే. సంగతియె యోయి యిసుమంత • టింగణావు

తత్త్వనిర్ణయవాదంబు • దరమె నీకు

నోడితేనియుఁ బట్టి మొట్టో యనంగ

లింగమును గట్ట కుడుగ మెఁటింగి నొడువు.

60

టీ. ఓయి=ఓ బ్రహ్మచారీ! సంగతియె=యుక్తమా, ఇసు...వు - ఇసుమంత= ఇంచుకంత, టింగణావు = పిన్న వాడవు, తత్త్వనిర్ణయవాదంబు = స్వరూపనిశ్చయ ప్రసంగము, తరమెనీకు=నీకు శక్యమా, ఓడితేనియు= పరాజితుండవై తివేని, పట్టి=బలాత్కరించి, మొట్టోయనంగ=ఆర్తధ్వని చేయఁగా, లింగమును గట్టక= శివమూర్తిబంధింపక, ఉడుగము=మానము, ఎఱింగి = విచారించుకొని, నొడువు= మాటలాడుము.

తా. అప్పు డప్పాండ్యరాజు ఓ బ్రహ్మచారీ! న్యాయమా, నీవు మిక్కిలి చిటుత వాడవుగాన స్వరూపసిద్ధాంత మెట్లొనర్పఁగలవు. వాదమునఁ బరాజితుండవై తివేని మొట్టోయన్నను ఎదలక పట్టి లింగముఁ గట్టించి పంపుదుము ; విచారించి మాట లాడుమనియె.

తే. వాదుల మటంచుఁ జెప్పించి • వత్తు రోట

మైన దయ నీరె యేమైన • నని విలజ్జ

జూటుదనమున సభ లెక్కు • చొరవకాండ్రు

పాటువారలసుద్ది సెప్పంగ నేల.

61

టీ. వాదులమటంచు=ప్రాసంగికులమని, చెప్పించి = వర్తమానముఁ బంపి, వత్తురు=ఏ తెంచెదరు, ఓటమైన=ఓడినను, దయ=కృపచేత, ఏమైన=కొంచె మైనను, ఈరె=ఇయ్యరా, అని=ఇట్లని, విలజ్జ=సిగ్గు లేకుండుటచేతను, జూటుదన మున=మోసముచేతను, సభలు=అస్థానములను, ఎక్కు = ప్రవేశించునట్టి, చొరవ కాండ్రు = ప్రవేశించు స్వభావముగల సాహసికులైనవారు, వత్తురను క్రియతో నన్వయము. పాటువారల=బ్రాహ్మణులయొక్క, సుద్ది = వృత్తాంతమును, చెప్పంగ నేల=వచించుట యెందులకు.

తా. మఱియు నారాజు ఏమియు నెఱుంగని బ్రాహ్మణులు దాము వాదమం దోడినను, గరుణించి కొంచెమయిన నీయరా చూత మని తలపోసి ప్రాసంగికుల మని చెప్పికొనుచు వచ్చుచున్నారు. ఇట్లు లజ్జలేక మోసకారితనమున సభలను బ్రవేశించు నట్టిసాహసికులగు నా విప్రుల వృత్తాంత మేమని వచింపుదు నని నిందించె నని భావము.

వ. అని పలికి దరహాసంబుతో దేవిదెసఁ జూచి యిట్లనియె.

62

టీ. అని పలికి=ఈలాగునఁ జెప్పి, దరహాసంబుతో = చిఱునవ్వుతో, దేవి దేసఁ = భార్యదిక్కును, చూచి = వీక్షించి, ఇట్లనియెఁ = వత్సమాణక్రమంబుగ వక్కాణించెను.

క. అస్మత్తస్థఁ డోడిన

భస్మము రుద్రాక్షములును • బాసి యతనిచే

విస్మయముగఁ దప్తపుముర

ఘస్మరచక్రాంకితుండఁ • గాఁ గలవాఁడఁ.

63

టీ. అస్మత్తస్థఁ డోడినఁ = నాకిట్ట మైన శైవమత్తస్థఁడు పరాజితుఁడాయెనా, భస్మము = విభూతిని, రుద్రాక్షములును = రుద్రరాక్షములను, బాసి = త్యజించి, ఇతని చేఁ = ఈ వటువుచేతను, విస్మయముగఁ = ఆశ్చర్యముగా, తప్త...డఁ - తప్తపు = తపింపఁబడిన, మురఘస్మర = మురాసురుని భక్షించిన విష్ణుదేవునియొక్క, చక్ర = చక్రముచేతను, అంకితుండన్ = చిహ్నితుఁడను, కాఁగలవాఁడన్ = అయ్యెదను. ని. 'భక్షకోఘస్మరోద్ధర'యని యమరము.

తా. ఇప్పుడు నడువఁబోయెడి వాదమున నా కభిమతుండయిన శైవమత్తస్థఁ డోడేనేని విభూతి రుద్రాక్షములం బరిత్యజించి నే నీ బ్రహ్మచారిచేతఁ జక్రాంకితుండయ్యెద ననియె.

తే. ఉవిద యీనీదువిద్వాంసుఁ • డోడేనేని

నీకు నితనికి నన్నపూనికయ యన్న

నొప్పితిమి దేవరానతి • దప్పకున్నఁ

జాలు మఱి పంచభూతము • ల్సాక్షిగాఁగ.

64

టీ. ఉవిద = ఓశ్రీ, ఈ నీదువిద్వాంసుఁడోడేనేని = ఈ నీపండితుఁడు పరాజితుఁడాయెనా, నీకుఁ = నీకును, ఇతనికిన్ = ఈ యామునాచార్యునకును, అన్న = నే నన్నట్టి, పూనికయ = ప్రతిజ్ఞయే, అన్నఁ = ఇట్లనఁగా, ఒప్పితిమి = యేము సమ్మతించితిమి. దేవర = తాము, అనతిఁ = చెప్పినమాటను, తప్పకున్నఁ = అతిక్రమింపకయుంటిరా, చాలును = పర్యాప్తము. మఱి = మఱియును, పంచభూతములు = పృథివ్యైజోవాాయాకాశములు, సాక్షిగాఁగఁ = నిష్పక్షపాతముచేత జూచువారలుగాఁగా, తప్పకుండినఁ జాలునని క్రింది కన్వయము.

తా. ఓ వనితామణి! నీ పండితుఁడోడేనా నీవును నీ యామునాచార్యుఁడును నేఁ జెప్పినట్లే శైవదీక్ష వహింపవలసి యుండుననఁగా విని, యా రాజభార్య "యో స్వామీ మీయాజ్ఞాకొడంబడితిమి మీరును పంచభూతములు సాక్షిగా నానతిచ్చిన మాటను దప్పక నడపవలయు" నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చె ననుట.

వ. అని పలుకు నయ్యిరువుర ప్రతిజ్ఞ లాకర్ణించి.

65

టీ. అని=ఇట్లని, పలుకు=వచించుచున్న, అయ్యిరువుర = ఆయిద్దఱయొక్క, ప్రతిజ్ఞలు=శపథములను, ఆకర్ణించి=విని.

తే. అతఁడు మృగకృత్తి పెళపెళ • యనఁగ బసపు

గోచి గట్టిన మోదుగఁగోల నెగయఁ

బ్రాంజలి వినీతుఁడై విన్నపం బటంచు

నర్థముక్తాసనత నిట్టు • లనియెఁ బతికి.

66

టీ. అతఁడు=ఆ యామునాచార్యుఁడు, మృగకృత్తి=కృష్ణాజినము, పెళపెళ యనఁగన్=పెళ పెళయాడఁగాను, పసపుగోచిన్=హరిద్రాకాపీనము, కట్టిన = కట్టఁ బడిన, మోదుగఁగోలన్=పలాశదండమందు, ఎగయన్=చలింపఁగా, బ్రాంజలి = చేతులుజోడించినవాఁడై, నమ్రుఁడై, విన్నపంబటంచున్ = నేను శ్రుతపఱచునట్టి వాక్యము నాలకింపుమటంచును, అర్థముక్తాసనతన్=సగము విడువఁబడిన యాసనము గలవాఁడై, పతికిన్=రాజునుగూర్చి, ఇట్టులనియెన్=ఈలాగనియెను.

తా. అట్లయ్యిరువురు నిర్ణయించుకొనిన శపథముల నాకర్ణించి యామునాచార్యుండపుడు దానుధరియించునున్న కృష్ణాజినము పెళపెళలాడఁగాఁ బాలాశదండమునందు బంధింపఁబడినగోచి చలించునట్లు సగము విడువఁబడ్డ యాసనముగలవాఁడై చేతులుజోడించి విన్నవించెద నాకర్ణింపుమని రాజునుగూర్చి పలికె ననుట.

క. దేవా యిట్లని యానతి

యీ వల దేఁ గడుపుగూటి • కిట రా నాడ

బేవారిఁ బ్రోవ భిక్షా

జీవిక వర్ణికిని విధి సృజించెను గాదే.

67

టీ. దేవా=ఓరాజా! ఇట్లని=ఈలాగని, ఆనతియీవలను=ఆజ్ఞయియ్యవలదు, ఏన్=నేను, కడుపుఁగూటికిన్=పొట్టవంటకమునకు, ఇటరాన్ = ఇక్కడికిరాను, నాడబ్బు=నాద్రవ్యము, ఏవారిన్ ప్రోవన్=ఎవ్వరిని రక్షించుటకొఱకు, వర్ణికిన్ = బ్రహ్మచారికి, భిక్షాజీవిక=యాచాజీవనము, విధి = బ్రహ్మ, సృజించెనుగాచె = సృష్టించియున్నాఁడుగదా.

తా. ఓయిరాజా! నీవీలాగున నెలవియ్యవలదు; నేనుకడుపుకూటినిమిత్తమైవివాదముఁజేసెదననిచెప్పి వచ్చినవాడనుకాను. నేనెవ్వరిని రక్షింపవలసియున్నది; బ్రహ్మచారికి బ్రహ్మ భిక్షాస్మృతిని మున్నే సృజించియుండలేదా యనిభావము.

తే. ఎవ్వఁ డీసర్వభూతస్థుఁ • డితైఱంగు
నకును బ్రేరేచె నతనియా•నతియె తెచ్చె
నెఱిఁగినవి నాల్గు నడవ నెఱ్ఱేని లెస్స
యతఁడ బొంకిన నేమిసేయంగ వచ్చు.

68

టీ. ఎవ్వఁడు=ఏభగవంతుఁడు, ఈసర్వభూతస్థుఁడు=ఈసర్వాంతర్యామియై, ఇతైఱంగునకున్ = ఈప్రకారమునకు, (వాదార్థమైయునుట.) ప్రేరేచెన్=ప్రేరణచేసెనో, అతని=అదేవునియొక్క, అనతియె=అజ్ఞయే, తెచ్చెన్ = తీసికొనివచ్చెను, అతఁడ=నన్ను దెచ్చినభగవంతుఁడే, బొంకినన్ = అబద్ధమాడినను, ఏమిసేయంగవచ్చున్ = ఏమిసేయఁగలను, ఎఱిఁగినవి=నాకుఁ దెలిసినవి, నాల్గు=నాలుగుయుక్తులును, నొడువన్ = చెప్పఁగా, ఎఱ్ఱేని=ఏలాగైనను, లెస్స=యోగ్యమే.

తా. సర్వాంతర్యామియైన యేదేవుండు నన్నిట్లువాదముసేయుమని ప్రేరేపించెనో యట్టిభగవంతుండే బొంకినపుడు నేనేమిసేయంగలవాఁడను. నాకుం దెలిసియున్న నాలుగుయుక్తులనుజెప్పెద దానిపై నేలాగైనను యోగ్యమేయనిపలికెననుట.

తే. పంతమైనను గానిమ్ము • పార్థివేంద్ర .
యుక్తులను నిగ్రహస్థాన • మొదవె నేని
యమ్మ దెచ్చినవిద్వాంసుఁ • డనఁగ వలవ
దెల్లు గావింప వలయు నట్లు చేయు.

69

టీ. పార్థివేంద్ర=ఓయిరాజా! పంతమైనను=నీవాడినప్రతిజ్ఞనైనను, కానిమ్ము = జరగనిమ్ము, యుక్తులను=ప్రతివాదియుక్తులచేతను, నిగ్రహస్థానము=ఓడుట, ఒదవె నేని=ఎచ్చెనేని, అమ్మ=దేవరదేవి, తెచ్చినవిద్వాంసుఁడు = రావించినపండితుఁడు, అనఁగవలను=అనివిచారింపకుము, ఎట్లు గావింపవలయున్ = ఏలాగునఁజేయవలయునో, అట్లు చేయుము=అలాగుననేచేయుము.

వ. అని యలుకు విడిచి పలికి మగుడం కూర్చుండి యతని యనుమతి వాదంబునకుం దొడంగి.

70

టీ. అని=ఈలాగని, అలుకు=భయమును, విడిచి=త్యజించి, పలికి=వాక్రుచ్చి, మగుడన్=మరలను, కూర్చుండి=ఆసీనుఁడై, అతనియనుమతిన్ = ఆరాజుయొక్కయాజ్ఞచే, వాదంబునకున్ = ప్రసంగమునకు, తొడంగి=ఉపక్రమించి.

తా. ఓయిరాజా! నేఁబ్రతివాదియుక్తులకు నోడితి నేని మీరానతిచ్చినట్టిప్రతిజ్ఞనైనను జరగింపుఁడు; అప్పు గారు పిలువంబలచిన విద్వాంసుం డని మన్నింపక మీకిష్టము పచ్చినయట్లు చేయింపుఁ డని పల్కెననుట.

సీ. అందులో నొకమేటి + కభిముఖుండై యాతఁ,

డనినవన్నియును ము + న్ననువదించి

తొడఁగి యన్నిటి కన్ని + దూషణంబులు వేగ,

పడక తత్సభ యొడఁబడఁగ బల్కి

ప్రక్కమాటల నెన్న + కొక్కొకమాటనె,

నిగ్రహస్థాన మనుగ్రహించి

క్రందుగా రేఁగినఁ + గలఁగ కందఱఁదీర్చి,

నిలిపి యమ్మొదలి వానికినె మగిడి

తే. మఱి శ్రుతిస్మృతినూత్రసమాజమునకు

నై కకంఠ్యంబు గల్పించి + యాత్మమతము

జగమెఱుంగఁగ రాద్ధాంతమున నొనర్చి

విజితుఁ గావించి దయ వాని + విడిచిపెట్టి.

71

టీ. అందులో = అవాదులలో, ఒకమేటికి = ఒకప్రపాదవానికి, అభిముఖుండై = ఎదురుగానున్నవాడై, అతఁడనినవన్నియును = అతండు సెప్పినయుక్తులనన్నిటిని, మున్ననువదించి = ముందనువాదముజేసి, తొడఁగి = ఉపక్రమించి, అన్నిటికి = అతఁడు సెప్పినయుక్తులకన్నిటికిని, అన్నిదూషణంబులు = అన్నిదోషంబులు, వేగపడక = త్వరపడక, 'ప్రథమావైభక్తికమార్బింసుశ్చ మహాన్వతిక్రియార్థేషు' అనునూత్రముచేత మువర్ణకలోపము. తత్సభ = అసభ్యులు, ఒడఁబడఁగ = సమ్మతించునట్లుగా, పల్కి = సంభాషించి, ప్రక్కమాటల = పార్శ్వములనున్నవారు సెప్పినట్టియుక్తులను, ఎన్నక = గణనచేయక, ఒక్కొకమాటనె = ఒక్కొక్కయుక్తిచేతనే, నిగ్రహస్థానమును గ్రహించి = నిగ్రహస్థానమును బొందించి, యనుగ్రహించి, ('నిగ్రహస్థాన' మనఁగాఁ బ్రసంగదోషములకుఁబేరు.) క్రందుగారేఁగిన = దొమ్మిగాఁ బ్రసంగింపరాఁగా, కలఁగక = తొట్రుపాటుపడక, అందఱ = ఎల్లరను, తీర్చి = సమాధానపఱచి, నిలిపి = ఉంచి, అమ్మొదలివానికినె = ఆ మొదలి విద్వాంసునకె, మగిడి = తిరిగి, మఱి = మఱియును, శ్రుతి = వేదములు, స్మృతి = ధర్మశాస్త్రములు, నూత్ర = వ్యాసనూత్రములు, వీనియొక్క, సమాజమునకు = సమాహమునకు, ఐకకంఠ్యము = ఏకగ్రీవత, కల్పించి = చేసి, ఆత్మమతము = స్వమతము, జగమెఱుంగఁగ = లోకమెఱుంగునట్లు, రాద్ధాంతము = సిద్ధాంతముగా, ఒనర్చి = చేసి, విజితుఁగావించి = ఓడించి, దయ = కరుణచేత వాని = ఆతని, విడిచిపెట్టి.

తా. ఆ వాదులలో నొకప్రపాదవాది కభిముఖుండై యతఁడు సెప్పినయుక్తుల ను మందనువాదముఁజేసి యుపక్రమించి పిమ్మట నా యుక్తుల కన్నిదూపణంబులును దాను త్వరపడక సభ్యులు మెచ్చునటులఁబల్కి యరుప్రక్కలనున్నవారు సెప్పుచున్నమాటలనెన్నక యొక్కొకయుక్తిచేతనిగ్రహస్థానములొదవిన ననుగ్రహించి సభ్యులు దొమ్మిగావచ్చి ప్రసంగింపఁ దాఁదొట్టుపడక యందఱను సమాధానపఱచియుంచి యామొదలివిద్వాంసునకే మరల వేదశాస్త్ర బ్రహ్మసూత్రములకు నేకవాక్యతఁగల్పించి చెప్పి పిమ్మట స్వమతము సిద్ధాంత మని లోక మెఱుంగునట్లుగఁ జేసి యొడించి దయచేత వాని విడిచిపెట్టును.

క. నీ వేమంటివి రమ్మం, చావలివానికిని మగిడి + యట్లనె వానిం

గావించి యొకఁడొకఁడు రా, నావిప్రుఁడు వాదసరణి + నందఱఁగెలిచెన్.

టీ. నీ వేమంటివి = తొలుతఁదొమ్మిగఁ బ్రసంగింపవచ్చిన వారలలో నొక్కనిం జూచి యీవువల్కినదేమి, రమ్మంచు = రమ్మనియొడించి, అవలివానికిని = అవలనున్న మఱియొకనికిని, మగిడి = అభిముఖుండై, వానిన్ = ఆ వానిని, అట్లనె = మొదలివానినివలె నే, కావించి = చేసి, మఱియు నీప్రకారముగన్, ఒకఁడొకఁడు = ఒకనివెంట నొకఁడు గా, రాన్ = రాఁగాను, ఆ విప్రుఁడు = ఆ యామునాచార్యుఁడు, వాదసరణిన్ = వాదముఖమున, అందఱన్ = వాదుల నెల్లఱ, గెలిచెన్ = జయించెను.

తా. మఱియొకనితట్టు తిరిగి నీ వేమంటివి రమ్మని ప్రసంగించి యొడఁగొట్టి యావలివానికెదురై వానిని నోడఁగొట్టి యారీతి నొక్కొకఁడుగ రాఁగా నావిప్రుఁడు ప్రసంగించి యందఱఁ బ్రసంగించుసమయమున నోడఁగొట్టెను.

వ. ఇట్లు జయించి విష్ణుదేవుండె పరతత్త్వం బనియు విశిష్టాద్వైతంబ మతంబు నగుటం బ్రతిష్ఠించిన.

73

టీ. ఇట్లుజయించి = ఇవ్విధమున గెలిచి, విష్ణుదేవుండె = శ్రీమన్నారాయణుండె, పరతత్త్వంబనియున్ = పరబ్రహ్మమనియును, విశిష్టాద్వైతంబ = జీవేశ్వరులకు భేదప్రతిపాదనమగుటయె, మతంబున్ = సిద్ధాంతమును, అగుటన్, ప్రతిష్ఠించినన్ = స్థిరపఱుపఁగా (స్థూల చిదచిద్విశిష్ట పరబ్రహ్మమునకును, సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్ట పరబ్రహ్మమునకును ఆ భేదమనిచెప్పటయ విశిష్టాద్వైతశబ్దార్థమగుట.)

క. ఆయెడను నొక్కపలు కెదు

రై యుండెడు పిప్పలమున + నాయెను విన నో

హో యిది నిక్కము నృప నా

రాయణుండె పరంబు కొల్వు + మతని నటంచున్.

74

టీ. ఆ యెడన్=ఆ సమయమందు, ఎ...నన్-ఎదురై యుండెడు=పురోభాగముననున్నట్టి, పిప్పలమునన్=రావిచెట్టునందు, వినన్=అందఱు వినునట్లుగ, ఓహో=ఓయీ, నృప=రాజా! ఇది=ఈ యామునాచార్యుఁడు చెప్పినది, నిక్కము=యథార్థము. నారాయణుండె=విష్ణుదేవుండె, పరంబు=పరబ్రహ్మము, అతనిన్=ఆనారాయణుని, కొలువుము=సేవింపుము. అటంచున్=ఈ లాగంచును, ఒక్కపలుకు=ఒకవాక్యము, ఆయెన్=వినఁబడెను.

తా. ఇట్లయ్యామునాచార్యుండు సిద్ధాంతమొనర్చిన సమయంబున నెదుటనున్న రావిమానిలోనుండి, యోయిరాజా యీ బ్రహ్మచారిచెప్పినది నిజము శ్రీమన్నారాయణుండే పరబ్రహ్మమగుటంజేసి యద్దేవుని సేవింపుమటంచు నొక్కశబ్ద మెల్ల వారలచే వినఁబడియె నని భావము.

వ. అప్పలుకులు విని ఖిన్నుఁడై యక్కుడినపాపండపండంబు దలవంచుకొని పోయిన నాయుర్వీధవుండు నతని మాహాత్మ్యంబునకు సంతోషించి సాష్టాంగ మెఱఁగి హర్షాద్భుతరసోత్తరంగితాంతరంగుండై భుజగళయనచరణకు శేషయభక్తి వొడమి కృతార్థతం బొంది పాండ్యమండలమునకు భాగినేయుండ పట్టార్హుండు గావునఁ బాత్రంబని బ్రహ్మచారి యగునతనికిఁ దనకడగొట్టు చెలియలిం బరిణయంబు సేసి యరణంబుగ నమ్మహాత్మునకు ధారాపూర్వకంబుగా నర్ధరాజ్యంబిచ్చి యువరాజుం జేసి యధీతసాంగవేదుం డగునతనికి నధర్వశిరస్సభ్యస్తం బని యెఱింగి యందు దివ్యాస్త్రమంత్రంబుల కలిమియుం దెలిసి యమ్మహాత్మున కెచ్చరించి దుస్సాధం బగువిరోధియూ ధంబు సాధింపు మని దండయాత్రఁ బనిచిన నయ్యామునుండును సన్నద్ధుం డగుతఱిఁ దత్పురోహితప్రధానమంత్రివర్గంబు సన్నిహితంబు లగునివ్వార్షికదినంబులు గడపి శరత్సమయంబున విద్విషత్సంహారంబునకు విజయంబు సేయు మనుటయు నత్తెఱంగు రాజున కెఱింగించి తత్సమ్మతంబున నిలిచె నంత.

75

టీ. అప్పలుకులువిని=ఆ వాక్యము లాలకించి, ఖిన్నుఁడై = ఖేదయుక్తుఁడై, అక్కుడిన పాపండపండంబు=వాదమునకు నాయత్తపడినచ్చిన యావేదబాహ్యుల సమూహము, తలవంచుకొని=అవనతశిరస్కుడై, లేచిపోయినన్=ఉత్థితమైపోఁగా, ఆయుర్వీధవుండును=ఆ రాజును, అతనిమాహాత్మ్యంబునకున్=ఆయ్యామునాచార్యుని ప్రభావంబునకు, సంతోషించి=హర్షించి, సాష్టాంగ మెఱఁగి=ఎనిమిదియంగములతో

నమస్కారమొనర్చి, ఉరస్సు, శిరస్సు, దృష్టి, మనస్సు, నచస్సు, కాళ్లు, చేతులు, చెవులు, ఈ యెనిమిదింటితోఁ జేయునమస్కారము సాష్టాంగము (దండవత్తుగా భూమిపయింబడుట సాష్టాంగమండ్రు.) 'ఎరగఁ జేమోడై నన నమస్కృతియొనర్చె, ననుట కివి యాఖ్యలై చెల్లు' నని యాంధ్ర నామసంగ్రహము. హ...డై-హర్షాద్భుతర స=సంతోషరసముచేతను, ఆశ్చర్యరసముచేతను, ఉత్తరంగిత=ఉప్పొంగింపఁబడిన, అంతరంగుండై=హృదయముగలవాడై, భు...క్తి-భుజగశయన=శేషశాయియొక్క, చరణకు శేషయ=పాదపద్మములయందు, భక్తి=భజింపవలయు నన్నయాసక్తి, పాడమి = పుట్టి, కృతార్థతంబొంది=కృతకృత్యుడై, పాండ్యమండలంబునకుఁ=పాండ్య దేశమునకు, భాగినేయుండె=మేనల్లుడై, పట్టార్హుండుగావున=ప్రభుత్వమునకుఁ దగిన వాఁడుగాన, పాత్రంబని=యోగ్యుడని, బ్రహ్మచారియగునతనికిఁ = వటువైనట్టి యయ్యామునాచార్యునకు, తనకడగొట్టుచెలియలిఁ=తనపిన్న కనిష్ఠస్వసను, పరిణయంబునేసి=వివాహము గావించి, అరణంబుగఁ=కట్నముగ, (అరణంబనఁగా బెండ్లికొలమందు మామగా రల్లుని కిచ్చునట్టిద్రవ్యము.) అమ్మహాత్తునకుఁ=ఆ వటువునకు, ధారాపూర్వకంబుగాఁ=దానముగాను, అర్ధరాజ్యంబిచ్చి = సగముదేశమునొసంగి, యువరాజుంజేసి = పిన్నరాజుగా నియమించి, అధీతసాంగ వేదుండగు=షడంగవేదవేత్తయగు, అతనికిఁ=అయ్యామునాచార్యునకు, అధర్వశిరస్సు=అధర్వణశిఖి, అభ్యస్తంబని=చదువఁబడినదని, ఎఱింగి=తెలిసి, అందు = ఆ యాధర్వణవేదమందు, దిన్య = మహిమగల, అస్త్రమంత్రంబుల=బ్రహ్మస్త్రము మొదలగు నస్త్రంబులయొక్కయు, తత్సాక్షాత్కారము చేయుమనువులయొక్కయు, కలిమియుఁ=కలిగియుండుటను, తెలిసి=ఎఱింగి, అమ్మహాత్తునకు=అతనికి, ఎచ్చరించి=ప్రస్తావమొనరించి, దుస్సాధంబగు=సాధింపశక్యముగాని, విరోధియూఁధంబుఁ = శత్రుసమూహమును, సాధింపుమని=జయింపుమని, దండయాత్రఁ=యుద్ధయాత్రను, పనిచినఁ=చేయుమనఁగా, అయ్యామునుండు=అయ్యామునాచార్యుండు, సన్నద్ధుండగుతఱిఁ = ప్రయాణోద్యుక్తుండైన సమయమునను, తత్పు...వర్గంబు - తత్ = ఆయామునాచార్యునియొక్క, పురోహిత=పురోధస్సులయొక్కయు, ప్రధాన=మహామంత్రుల (దివానుల) యొక్కయు, మంత్రి=అమాత్యులయొక్కయు, వర్గంబు=గణంబు, సన్నిహితంబులగు=సమీపించియున్న, ఇవ్వార్హికదినంబులు = ఈ వానకొలపుదివసంబులు, కడపి=వెళ్ళఁజేసి, శరత్సమయంబునఁ = ఆశ్వయుజకార్తికమాసములయందు, విద్విషత్సంహారంబునకుఁ=శత్రువులంబరిమార్చుటకు, విజయంబుసేయుమనుటయు=చనుండనఁగా, అత్తైఱంగు=ఆ వర్నాకొలప్రయుక్తప్రవిరోధమును, రాజునకుఁ=ప్రభువునకు, ఎఱింగించి=తెలిపి, తత్సమ్మతంబునఁ=ఆ రాజుయొక్కయనుమతిచేతను, నిలిచెఁ=వెళ్ళకయుండెను, అంత=అట్లుపిమ్మటను.

తా. అపు డట్లమ్మతంబుగ నుత్పన్నంబులైన వాక్యంబులను విని చేయునది యులేక యాసభయందున్న పాపండులగు మర్వాదులు ఖిన్నులై తేచిపోవంజూచి, రా జయ్యామునాచార్య మహాత్మ్యంబునకు మెచ్చి సంతసించి యవ్విప్రునకు దండవ త్ప్రణామం బాచరించి శ్రీవిష్ణుదేవునియందు భక్తిజనించుటవలనఁ గృతకృత్యుండై తనరాజ్యము మేనల్లునికిం బట్టముగట్టునట్టిసంప్రదాయముగలది యగుటంజేసి యతనికిం దనముద్దుచెలియలినిచ్చి వివాహంబొనర్చి యావివాహకాలమున ధారాపూర్వకం బుగఁ దనరాజ్యమున నర్ధరాజ్యంబిచ్చి యువరాజుగా నియమించి తరువాత నధీతనిఖి లాశ్రువేదుం డగు నతనిం జిరకాలముగఁ దనకసాధ్యులైయున్న శత్రురాజుల సాధిం పుమని నియోగింప నందుల కయ్యామునాచార్యుం డొడంబడి యుద్ధయాత్ర వెళ్లుట కుద్యుక్తుండై యున్నంజూచి మంత్రిపురోహితులు మొదలగువార లిప్పుడు సంప్రాప్తిం చియున్న వర్షాకాలమువెళ్లఁగానే దండయాత్ర యొనర్చుట యుక్తమని విన్నవించిన న విద్విధం బారాజునకుం చెలిపి యతని యనుజ్ఞవడసి నిలిచియుండె నింతలో ననిభావము.

ఉ. కర్కశుఁ డంట కోర్వ కుదఁకంబులు వాగపతి గూర్చినట్లు న

య్యర్కుఁడుఁ దాను గూర్చి మఱియాసలిలాధిపచిహ్న వాహతం

పేర్కలుగంగ నాతఁ డెలమి న్మకరస్థితిఁ గన్న నీర్ష్యఁ దాఁ

గర్కటకస్థుఁ డయ్యె ననఁ • గర్కటకస్థితిఁ గాంచె నత్తటిన్. 76

టీ. అర్కుఁడు=సూర్యుఁడు, కర్కశుఁడంటకున్=ఉగ్రుఁడైనవాఁడనుటకు, ఓర్వక=సహింపక, ఉదకంబులు=జలములను, వాగపతిగూర్చినట్లు=వరుణుఁడుసంగ్రహించినట్లు, అయ్యర్కుఁడున్=అసూర్యుఁడును, తానుగూర్చి=తానును జలసంగ్రహముఁజేసి, మఱి=తరువాతను, అ...తన్-ఆసలిలాధిపచిహ్న=వరుణునియొక్క యాగుర్తు, వాహతన్=తనకువాహనమగుటచేతను, పేర్కలుగంగన్=ప్రసిద్ధపడునట్లుగా, అతఁడు=అవరుణుఁడు, ఎలమిన్=ప్రీతితో, మకరస్థితిన్-మకర = మొసలియందు, స్థితిన్=ఉండుటను, కన్నన్=పొందఁగా, ఈర్ష్యన్=అసూయచేత, తాన్=తాను, కర్కటకస్థుఁడయ్యెననన్=కుశీరమందుఁబ్రవేశించెనోయన్నట్లు, అత్తటిన్ = అసమయమందు, కర్కటకస్థితిఁగాంచెన్=కుశీరమందుఁబ్రవేశించెను. (సూర్యునకు సహజమైన కర్కాటకరాశి ప్రవేశమునకు మకరస్థవరుణేంద్ర్యాకృతత్వము నుత్ప్రేక్షించుట వలన నుత్ప్రేక్షాలంకారము.) అనఁగా సూర్యుఁడు కర్కాటకమును బ్రవేశించెనని చెప్పుటవలన వర్షాకాల మారంభమాయె నని భావము.

తే. వనతతివరాహవాహఃరివాయుభుగ్వి

రోధివారణవర్షాభులాధిఁ దొఱఁగె

నెండ్రి రవి చేర మూడవ యెడకుజేరు

తరణి ధరణిం బ్రమోదసంధాయి గాడె.

77

టీ. వన...ధిక్-వనతతి = వనసమూహమును, వరాహ = అడవిపందులును, వాహరి=మహిషములును, వాయుభుగ్విరోధి = మయూరములును, వారణ=ఏనుగులును, వర్షాభులు=కప్పలును, ఆధిదౌఱగె=మనోవ్యధమా నెను. ని. 'వరాహస్సాక రోఘృష్టిః, నీలకణ్ఠోభుజ్జభుక్, కుఞ్జరోవారణః కరీ, లులాయోమహిషో వాహద్విష త్కాసరసైరిభాః, భేకేమండుకవర్షాభూః' అని యంతట నమరము. రవి=సూర్యుడు, ఎండ్రెక్=కర్కటమును, చేరక్=ప్రవేశింపఁగా, మూడవయెడకున్=జన్మల గ్నతృతీయస్థానమునకు, చేరు=ప్రవేశించునట్టి, తరణి=సూర్యుడు, ధరణిన్=భూమి యందు, ప్రమోదసంధాయి=సంతోషమునిచ్చువాడు, గాడె=కాడా ! అగును.

తా. 'షట్త్రిదశస్థోభానుః' అని జన్మరాశికి మూట నాటింటఁ బడింటనున్న సూర్యుడు శుభఫలప్రదుఁడు గాన వనతతి, వారాహ, వాహరి, వాయుభుగ్విరోధి, వారణ, వర్షాభుల నామాద్యక్షరము ఏకారమగుటవలన 'వోవా వీవో రోహిణీ' అని నామాద్యక్షరముచేత వీనికి రోహిణీనక్షత్రమాయెను గానఁ గృత్తికా త్రిపాదం రోహిణీమృగ శిరార్ధం వృషభ మని వృషభలగ్నమాయెను. ఆవృషభలగ్నమునకు మూడవదియైన కర్కాటకమందు రవి ప్రవేశింపఁగానే వర్షములు కురిసినందున యాటింటికిని సంతోష కరుడాయెనని చెప్పి సామాన్యముచేత విశేషమును సమర్థించినందునఁ దద్రూపంబగు నర్థాంతరన్యాసాలంకారము. అనఁగా నెల్లప్పు డుదకములను గోరుచుండువనము మొదలగు నాటింటికిని సూర్యుడు కర్కాటకమును బ్రవేశింపఁగానే నర్షాకాలము గనుక వానలుకురిసి మిగుల సంతోషకరముగా నుండె ననిభావము.

తే. వనధిగమనజగర్భార్కజనిత ఘృణులు

మఱి ప్రసూతికి నతనిధామంబుఁ జేరె

ఘనతఁ జొచ్చినయిండ్లను దనయ లుండి

కాన్పునకుఁ బుట్టినిల్చేరుక్రమము గనమె.

78

టీ. ఎ...లు-వనధి=సముద్రముయొక్క, గమన=పోవుటచేతను, జ=పుట్టిన, గర్భ=చూలుగల (అనగా నుదకములోపలఁ గలిగినటువంటి), అర్క=సూర్యునివలన, జనిత=పుట్టినటువంటి, ఘృణులు=కిరణములు, మఱి=తదనంతరమందు, ప్రసూతిక్=ప్రసవించుటకు, అతనిధామంబుక్=ఆసూర్యునియొక్కస్థానమును, చేరెక్=ప్రవేశించెను. ఘనతక్=అధిక్యముచేతను, చొచ్చినయిండ్లక్=అత్తవారిండ్లను, తనయలు = కొమార్తెలు, ఉండి=కొఁపురముండి, కాన్పునకుక్=ప్రసవమునకు, పుట్టినిల్చేరుక్రమము=తల్లిగారింటకి వెళ్లుమర్యాదను, చూడమా=చూచుచున్నామనుట.

తా. సూర్యకిరణములే మేఘము లని ప్రసిద్ధిగాన నట్టిసూర్యనివలనబుట్టిన మేఘములు సముద్రునింబొందుటచేతఁ గలిగిన, లోపల నిమిడియున్న యుదకములను గర్భములఁదాల్చి ప్రసవమునకుఁ దమజన్మస్థానమైన సూర్యునిఁజేరుచున్న వన్నట్లు వర్షించుచున్నవనియు గొప్పదనముచేత నత్తవారింటఁ గాపురముచేయుచున్న కొమార్తలకు గర్భముగలుగఁగా నే బిడ్డలంగనుటకుఁ బుట్టినిల్లు చేరుచుండుమర్యాద యందఱు గుర్తెఱిగినదేయనియు భావము. మేఘములు సముద్రోదకముచేత గర్భమును ధరించి లోకమునంతట వర్షించుచున్నవని ప్రతీతిగనుక నిట్లు వర్ణింపఁబడియె.

తే. ఉర్విఁ గాదంబినుల యలఁయుమ్మనీరు

దొరుగఁ గేకులు కేకలు • తోన సేసె

ద్విజత నారణ్యకధ్వని • వినఁగఁ జేసి

గర్భము సుఖచ్యుతము సేయఁగడఁగె ననఁగ.

79

టీ. ఉర్విఁ = పుడమియందు, కా...రు-కాదంబినుల = మొయిళ్లగుంపుల యొక్క, అల=ప్రసిద్ధమైన, ఉమ్మనీరు=ఉబ్బనీరు, తొరుగఁ = స్రవింపఁగా, ద్విజతఁ = ద్విజత్వముచేతను, ని. 'దంతవిప్రాణ్ణజోద్విజః' యని యమరము. అరణ్యకధ్వని=అటవికజనము వర్షమురాగా వర్షమువచ్చెనని రొదచేయునుగనుక నదియనునారణ్యకశాఖయొక్క ధ్వనిని, వినఁగఁజేసి=శ్రుతపఱిచి, గర్భము సుఖచ్యుతముసేయుఁ = సుఖప్రసవము గల్గునట్లొనర్చుటకు, కడఁగెననఁగఁ = ఉపక్రమించెననఁగా, కేకులు= నెమిళ్లు, కేకలు=కేకాస్వరములను, తోన=వెంబడిగానె, చేసెఁ = ఒనర్చెను. ఇచ్చట మేఘోదయమువలన సంతసించిన మయూరములయొక్క కేకలను సుఖప్రసవార్థమైన యారణ్యకశాఖాధ్వనికి హేతువని యుత్పేక్షించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

తా. లోకమందు వేకటిగలయువిదలకుఁ బ్రసవసమయంబునఁ గల్గునుమ్మనీరు గానుపింపఁగా నక్కడనుండుస్త్రీలుదానింజూచి ప్రసవకాలంబనియూహించి తమలోఁ దాము గొలగొల లాడుట ప్రసిద్ధము గావున నావిధముగా నెమళ్లు మేఘములనుండి యుబ్బునీరు స్రవింపఁగాఁ దాము ద్విజులగుటంజేసి సుఖప్రసవార్థ మారణ్యకశాఖ నధ్యయనముఁజేసి వినుపించుటకు నుపక్రమించెనో యన్నట్లు వెంబడించి కేకానాదములం జేసెను.

మ. అలపర్జన్యుఁడు భానుఁ డనొలిమిలో • నభ్రంపుఁ బెన్గొప్పెరఁ

జల మాఁగఁ బిడుగుక్కుజాత్యపుటయఁస్కాంతంబు నత్తున్కులో

పలఁ జూప న్నహిమిఁదిలోహరజముం • బైఁ బర్వె నా లేచె వా

త్యలఁ బ్రాగ్దావమషు ల్కాగి ల్కాదల గ్రద్దంతై దివిం బర్వినఁ. 80

టీ. అ...డు-అల=ప్రసిద్ధుడైన, పర్జన్యడు=దేవేంద్రుడు (కష్టరవాడు), భానుడె=సూర్యుడనియెడు, కొలిమిలో=అయోగోళమందు, అభ్రంపు=బెన్గొప్పెర=మేఘమను పెద్దనీళ్లకొంగును, జలమాగ=ఉదకములనింపుటకై, పి...బు - పిడుగు=అశనియను, ఉక్కు=లోహముయొక్క, జాత్యపు=సజాతీయమైన, ఆయస్కాంతంబు=సూదంటుతొతియొక్క, అత్తున్క=ఆశకలమును, లోపల=అంతర్భాగమందు, చూప=అతికింపగా, మ...మున్-మహిమి=భూమండలము మీదనున్న, లోహరజమున్=ఉక్కు-పొడి, పై=పైకి, పర్వె=ఎగసి వ్యాపించె, నా=అనునట్లు, వాత్యల=సుడిగాడ్పులచేత, ప్రాగ్దావమషుల్-ప్రాగ్దావ=మొదలివైన కొర్పిచ్చులయొక్క, మషుల్=బూడిదలు, మొగిల్=మేఘము, మొదల=ప్రప్రథమమందు, గ్రద్దంతె=గృధ్రపరిమాణముగలదై, దివి=అంతరిక్షమందు, పర్విన=వ్యాపింపగా, లేచె=ఎగసెను.

తా. తొల్దొల్ల మేఘము గృధ్రమాత్రమై అంతరిక్షమున నుండునప్పుడు భూమియందున్న కొర్పిచ్చుల మహిమహములు సుడిగాడ్పులచే నెగురగొట్టబడి పైకెగసి యందున్న స్వల్పమేఘమును గలయునపుడు పర్జన్యండు కష్టరవాడు సూర్యుడనుకొలిమియందు మేఘమను నీళ్లకొంగును నీరు కొఱకుండుటకై పిడుగుక్కునకు సజాతీయైన సూదంటుతొతి తునుకను లోపల నతుకుబెట్టగా బుడమియందున్న లోహరజపుంజములన్నియుం బయికి నెగసి యా మేఘము నావరించి వృద్ధిబొందించునట్లుండెనని భావము. రూపకోత్థాపితమైన యుత్పేక్షలంకారము.

తే. ఇలకు డిగి చుట్టిచుట్టి దుమ్మెత్తి యెగసి

పోయి తము ముంచునుడిగాలిపుష్కరముల

గడలిసి రభ్రకలభము ల్లాసె ధరణి

నభ్రకరిశిక్ష దివి గాంచి నట్టికరణి.

81

టీ. ఇలకుడిగి=భూమికిదిగి, చుట్టిచుట్టి=గిరగిరందిరిగి, దుమ్మెత్తి=ధూళినిగ్రహించి, ఎగసి=మీది కెగిరిపోయి, తమున్=తమ్మును (అనగా మేఘములననుట), ముంచు=కప్పచున్న, సుడిగాలి=తిరుగుడువాయువును, పుష్కరములన్=తొండపుకొనలచేత, అ...ల్-అభ్ర=మేఘములనియెడు, కలభముల్=ఏనుగుగున్నలు, కడలిసీరు=సముద్రమునఁ బానముజేసియున్న నీటిని, ధరణిన్=భూమియందు, గ్రాసెన్=వెళ్ళజల్లెను, అభ్రకరి=ఐరావతముయొక్క, శిక్షన్=నేర్పుటను, దివిన్=అంతరిక్షమందు, కాంచి నట్టికరణిన్=పొందెనో యన్నట్లుంబలె నీరు వెళ్లగ్రాసెనని క్రిందికి నన్వయము.

తా. లోకమునం దేనుంగులు దొండంబుల కొనలచేత చుమైత్తి పైకింజల్లుట యును నీటింబీల్చి మరల వెళ్ళఁజిమ్ముటయును బ్రసిద్ధముగావున, మేఘము లనునేనుం గు గున్నలు భూమియందులేచిన సుడిగాడ్పులను తుండంబులచేత సముద్రోదకమును పానముఁజేసి యైరావతముయొక్క సాహచర్యముచేత నంతరిక్షముం దభ్యాసముఁ జేసిన విద్యచేతనో యన్నట్టుంబలె మరల వెళ్ళఁజిమ్మెను. ఇది రూపకోతాపితమైన యుత్పేక్షాలంకారము.

తే. కృతపయఃపాననవమేఘఃపృథుకములకు

రాలె నొయ్యన వడగండ్లఃపాలపండ్లు

మఱి బలాకాద్విజాళిసంఃప్రాప్తి గలిగెఁ

బెరుఁగఁ బెరుఁగంగ ధ్వనియు గంభీరమయ్యె.

82

టీ. కృ...కున్-కృత=చేయఁబడిన, పయః=ఉదకములను క్షీరములయొక్క, 'పయఃపానీయ మగ్ధయోః' యనిరత్నమాల. పాన=త్రాగుటగలిగినట్టి, నవ=క్రొత్త లైన, మేఘ=మొయిళ్ళనియెడు, పృథుకములకున్=పసిబిడ్డలకు, 'పృథుకశ్శాబకశ్శిశుః' అని యమరము. ఒయ్యనన్ = మెల్ల మెల్లగా, వడగండ్లపాలపండ్లు=వర్షోపలములను బాల్యదంతములు, రాలెన్=పడెను, మఱి=వెనుకను, బలాకా = కొంగలనియెడు, ద్విజాళి=పలునరుసయొక్క, సంప్రాప్తి=ప్రాప్తిచుట, కలిగెన్ = సంభవించెను, పెరుఁగఁబెరుఁగంగన్=నానాట వృద్ధిఁబొందఁగా, ధ్వనియు=శబ్దమును, గంభీరమయ్యెన్=మిగుల నతిశయించెను.

తా. స్తన్యపానముఁజేయు పసిబిడ్డలకు మెల్లమెల్లనఁ బాలపండ్లు రాలి, మరల పండ్లు మొలవఁగా నానాట వృద్ధిఁబొంది స్వరమతిశయించునట్లుదకపానము గల నూతన జలధరములకు వడగండ్లను బాల్యదంతములు రాలి, పిమ్మటఁ గొంగలను దంత పక్షి గల్గి క్రమముగా వృద్ధిఁజెందఁగా గంభీరధ్వని యతిశయిల్లె ననుట. రూపకాలంకారము.

మ. తనతోయం బినరశ్చ లెత్త నిల వాఃత్యా రేణుమూర్తి న్మహేం
ద్రునకుం జెప్పఁగ మ్రుచ్చుఁ బట్ట దివమండు నివ్విల్లుటింపం భయం
బునఁ దద్రశ్మిసహస్రము న్వేస డిగెం బో డాఁగి వే గ్రుమ్మరిం
ప ననం ధారలు దోచె మించు వెలిఁగింప న్మబ్బుల న్వెల్లిపె. 83

టీ. త...బు-తన=భూమియొక్క, తోయంబు = నీటిని, (తోయమనుశబ్దము దేశ్యమగుటవలన ముఖ్యపస్తువును బోధించుచున్నదిగాన శ్రేష్ఠమైనపదార్థమనుట.) ఇన రశ్మయః=సూర్యకిరణములు, ఎత్తె=అపహరింపఁగా, ఇల=భూమి, వా...ర్తిక-

వాత్యా=సుడిగాలివలన నెగసినట్టి, రేణు=పరాగరూపమయిన, మూర్తి=శరీరము చేత, మహేంద్రునకు=దేవేంద్రునకు, చెప్పఁగ=ఎఱింగింపఁగా, ఆయింద్రుండు, ముచ్చు=దొంగను, పట్ట=పట్టుటకై, దివమందు=అంతరిక్షమందు, విల్లిటింప=ధనుస్సునుబూనఁగా, భయంబున=భీతిచేత, తద్రశ్శి...మున్-తత్=ఆ సూర్యునియొక్క, రశ్మి=కిరణములయొక్క, సహస్రమున్=వేయును, వెసన్=వేగముచేత, డాఁగి=కొనరాకయుండి, వేన్=త్వరితముగా, వెల్లిపైన్=ప్రవాహము మీఁద, క్రుమ్మరింపన్=వర్షించుటకు, డిగెంబో=ఏఁగెను గాఁబోలు, ఆనన్=అనునట్లు, మించు=మెఱపు, వెలిఁగింప=కనుపించునట్లు వెలుఁగుచేయఁగా, మబ్బుల=మేఘములయందు, ధారలు=నీటిధారలు, తోఁచె=కనఁబడెను.

తా. భూమి తనయుదకములను ముఖ్యవస్తువులను సూర్యకిరణములు హరించి కొనిపోయినవని సుడిగాలిచే రేపఁబడిన పరాగరూపమును దాల్చి యింద్రునితో మొఱవెట్ట నాయింద్రుఁడంతరిక్షమందు దొంగలను బట్టుటకై తనధనుస్సును గనుపఱుపఁగా నందులకు భయమంది సహస్రకిరణములు నేకకాలమందు వానిం గ్రుమ్మరింప నుద్యమించినవోయనునట్లు మేఘములనుండి వచ్చు నుదకధారలు మెఱపుల వెలుంగునఁ గానవచ్చుచుండెను.

చ. తొలితొలివచ్చుధారల కెదుర్కొని తచ్చటఁ దీఁగెచుట్టుగా
నలముచు ధాత్రి లేచి పొలుపారె మలీమసబాష్పవల్లుల
తొలితొలి ధారకే వెఱచి • తోనె ఘనాఘము వానకాశ్మకుం
బలరిపుఁ డాలయాభ్రముల • భంగినె సంకెల లూన్చెనో యనన్.

టీ. తొలితొలివచ్చు = ముందుముందుగవచ్చుచున్న, ధారలకున్=నీటిధారలకు, ఎదుర్కొని=ఎదిరించి, తచ్చటన్=ఆధారాసమూహమును, తీఁగెచుట్టుగాన్=లతాపరివేష్టనమన్నట్లుగా, అలముచున్=చుట్టుకొనుచు, ధాత్రిన్ = భూమియందు, లేచి=ఉత్థితమై, మ...లు-మలీమస=నల్లనైన, బాష్ప=పొగలయొక్క, వల్లులు=తీఁగెలు, బలరిపుఁడు=ఇంద్రుఁడు, అత్తొలితొలిధారకే=ముందుముందుగురిసినయుదకధారకే, వెఱచి=మిగుల వర్షించునని జంకి, తోనె = వెంబడినే, ఘ...కున్-ఘనాఘము=మేఘ సమూహముయొక్క, వానకాశ్మకున్=ధారలను పొదములకు, ఆ=ప్రసిద్ధమయిన, లయ=ప్రళయకాలమందలి, అభ్రములభంగినె=పుష్కలావర్తాది మేఘములకుంబలె, సంకెలలు=నిగళబంధములు, ఊన్చెనోయనన్ = ఒనర్చెనోయన్నట్లు, పొలుపారెన్=ఒప్పుచుండెను. ని. 'సమితి ర్త్తండలీ పిండి రింఛోళిః పటలీ ఛటా, మలీమసంతు మలినం కచ్చరం మలదూషితం, బాష్ట్రోనేత్రజలోష్మణోః, వల్లితు వ్రతతి ర్లతా' అని యంతట నమరము.

తా. నేలమీఁదఁ జరుకులు రాలఁగానే యందున్న వేడిమి పొగరూపమై పై కెగయుట ప్రసిద్ధముగావున ముందు ముందు విరించు నుదకధారలచేతనైన గ్రీష్మతప తప్తభూమియొక్క పొగతీఁగ తెదుర్కొనుచుండ దేవేంద్రుండు తొలుదొల్తఁ గను పడినయుదకధారలకు వెఱచి ముందు విశేషముగావర్షించునన్న శంకచేత మున్ను ప్రళయకాలమేఘములైన పుష్కలావర్తామలను నిర్బంధించినవిధమున నీమబ్బులకును సంకెలలు దగిలించెనో యన్న ట్లొప్పుచుండెనట.

చ. ఎడపక మున్ను మింటిపయి • నేతగులంబును లేక మూకతక

వెడలెడుచోఁ గఠోరఘనఁబృందము అడ్డమువడ్డ వానిమే

యిడియ జవోష్మఁ బాతెడురఁవీందులదట్టపుబండికండ్లచ

ప్పుడుగతి మోసె రేవగలు • భూరిభయంకరగర్జ లత్తటిన్. 85

టీ. ఎడపక=ఎడ తెగక, మింటిపయి=ఆకాశమందు, మున్ను = వర్షాకాల మునకుఁ బూర్వమందు, ఏతగులంబునులేక=ఏప్రతిబంధమునులేక, మూకతక=చప్పు డులేనట్లు, వెడలెడుచోఁ=పోవువేళలందు, క ..లు-కఠోర=దట్టమైన, ఘన=మబ్బు లయొక్క, బృందములు=గుంపులు, అడ్డమువడ్డ=నిరోధింపఁగా, వానిమే=ఆ మే ఘముల శరీరము, ఇడియ=చూర్ణమగునట్లు, (ఇడియ నన్నది ద్రావిడదేశీయము.) జవోష్మ=వేగము చేతి వేంద్రముచేత, పా...తిక-పాతెడు = పరువిడుచున్న, రవీందుల=సూర్యచంద్రులయొక్క, దట్టపు=సాంద్రమైన, బండికండ్ల=రథచక్రముల యొక్క, చప్పుడుగతి=ధ్వనివలె, రేవగలు=అహోరాత్రములు, భూరి...లు-భూ రి=అధికమగునట్లు, భయంకర=భీకరములైన, గర్జలు=ఉఱుములు, అత్తటిక=ఆసమ యమందు, మోసె=శబ్దించెను.

తా. వర్షాకాలమునకుఁ బూర్వమున నాకాశమందు వెడతెగక యేలాటి ప్రతి బంధము లేమింజేసి నిశ్శబ్దముగఁ బోవునప్పుడు దట్టమైన మబ్బులచా శృంగమురఁగా వానికాయంబులు చూర్ణంబు లగునట్లు వేగము చేతి వేడిమితోఁ బరువిడుచున్న దివా కర త్న పాకరులయొక్క యరదముల చప్పుడులపగిఁది నయ్యవసరంబున నహోరా త్రంబు లత్యంతభయంకరంబు లైన యుఱుము లుఱిమెను.

చ. దినములవెంబడిం జడనిఁధి న్మును గొలినిననీరులోనఁ బే

రినలవణంపుఘట్టముల • దృప్యదిరమ్మదరావము ల్దవు

ల్కొని పెటలించునార్భటు లొఁకో యనఁగా సతటిద్భయంకర

స్తనితములక సృజించె నతిసాంద్రఘనాఘనగర్భగోళముల్. 86

టీ. దినములవెంబడిక=దినాలవరుసను, జడనిధిక=సముద్రమందు, మునుగో లిననీరులోనక=మున్ను ద్రావిన యుదకములోపల, పే...లక - పేరిన=ఘనీభవిం

చిన, లవణంపుఘట్టములకొ = ఉప్పుబిళ్ళలను, దృ...ల్ - దృప్యత్ = అతిశయించినట్టి,
 ఇరవ్వుద = మేఘజ్యోతియ నెడు, దావముల్ = కొర్చిచ్చులు, తవుల్కాని = అంటుకొని,
 పె...కో అనఁగా - పెటలించు = పెట్టునట్లుగఁ జేయునట్టి, అర్భటులొకో యనఁగా
 = ప్రయత్నములోయన్నట్లు, స...లకొ - సతటిద్భయంకర = మెఱుపులతోఁగూడిభయం
 కరములైన, స్తనితములకొ = ఉలుములను, అతి...ల్ - అతిసాంద్ర = మిగులదట్టమైన, ఘ
 నాఘన = వానకొలపు మొయిళ్ళయొక్క, గర్భగోళముల్ = ఉదరప్రదేశములు, సృజిం
 చెకొ = కావించెను, 'వార్షికాబ్దో ఘనాఘనః' యని యమరము. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

తా. మేఘములు నానాట సముద్రమందుఁ ద్రావిన నీరు లోపలఁ జేరి యుప్పు
 బిళ్ళలు కాఁగా వానిని మేఘాన్నులు దహింప నందుఁ బుట్టిన పెటపెటధ్వనులో
 యన్నట్లు మించులచేత భయంకరములైయున్న యులుము లామేఘములయం దొప్పు
 చుండె నని భావము.

మ. ఇనరశ్మ ల్తృష వార్ధిక జేరి జల మొక్కింతాన నాత్మోష్ణఁ జు
 య్యని వెంటం బొగముంచికో నెగసి వాతాధూతతత్సంధులం
 గన నౌచుం గళదశ్మలై వడకురేఖం దిక్తటప్రోత్థిత
 స్తనయిత్నుచ్ఛటఁ జంచల మ్మెఱసె నాసారంబు దోరంబుగకొ.

టీ. ఇనరశ్మల్ = సూర్యకిరణములు, తృషకొ = దప్పిచేత, వార్ధికొచేరి = సము
 ద్రమునుబొంది, జలముఒక్కింత ఆనకొ = ఉదకమును గొంత పానముచేయఁగా, ఆ
 త్మోష్ణకొ = స్వకీయమైన యుబ్బిచేత, చుయ్యని = చుయ్యుమని ధ్వనిపెట్టి, వెంటకొ =
 వెంటడిగా, పొగముంచికోకొ = ధూమముగప్పుకొనఁగా, ఎగసి = అంతరిక్షమునకెగసి,
 వా...లకొ - వాత = గాలిచేతను, ఆధూత = కదలింపఁబడిన, తత్సంధులకొ = ఆమబ్బు
 యొక్కసంధులయందు, కననౌచుకొ = అగపడుచు, గ...లువి-గళత్ = జాటుచున్నట్టి,
 అశ్మలై = కన్నీళ్ళుగలవై (వడదగిలినపుడు కన్నుల నీరుగాటుట ప్రసిద్ధము.), వడకురే
 ఖకొ = కంపించుచందమున, ది...టకొ - దిక్తట = దిగంతములయందు, ప్రోత్థిత = పుట్టి
 నట్టి, స్తనయిత్నుచ్ఛటకొ = మొయిళ్ళగమియందు, ఆసారంబు = ముసరువాన, తో
 రంబుగకొ = అతిశయింపఁగా, చంచలల్ = మెఱుపులు, మెఱసెకొ = వెలిఁగెను. ని.
 'స్తనయిత్ను ర్వలాహకః, ధారాసంపాత ఆసారః చచ్ఛలాచపలాపిచ' యని యంత
 ట నమరము.

తా. సూర్యుని కిరణరూపంబు లగు మేఘములు సముద్రోదకమును బీల్చుతటి
 దమయొక్క యూష్మముచేతఁ జుయ్యుమని శబ్దించుచుండ, వెంటనే పొగచుట్టికొ
 న్నందునఁ బైకెగసి వాయువుచేతఁ గదలింపఁబడినందువలనఁ, దమయందు గానవచ్చు
 చుఁ గాటుచున్న కన్నీరు గలవై కంపించుచందంబుననున్న మెఱుపులు దిగంతముల

యందు జనించిన మేఘములయందు జడివాన గురియుచుండఁగాఁ బ్రకాశించెనని భావము.

మ. ఇలకుం గల్గినజీవనంబుల నిజానిష్ఠోగ్రమార్తండమం
డల మానం దనవైరివైరి సఖుఁ డౌటం దద్రవిం బీల్చి య
య్యిల కొక్కువ్వుడిఁ గ్రుమ్మరింపఁ దగుఁ దాఁ నెంతైన నంతైనమం
డలమున్ రాహుపొసంగఁదాల్చుగతి మింఁటం బర్వే నీలాభ్రముల్.

టీ. ఇలకున్ = భూమికి, క...లన్ - కల్గిన = ఉన్నటువంటి, జీవనంబులన్ = ఉద
కములను, ని...ము-నిజ = రాహువునకు, అనిష్ఠ = శత్రువైన, ఉగ్ర = తీక్షణమైన, మార్తం
డమండలము = సూర్యుని బింబము, అనన్ = పానము సేయఁగా, త...రి-తన = తనయొ
క్క, వైరివైరి = పగవాని పగవాఁడు, సఖుఁడౌటన్ = మిత్రుఁడగుట చేతను, (అనఁగా
లోకమందుఁ దన శత్రునిశత్రువు దనకు మిత్రుఁడౌట ప్రసిద్ధముగాన భూమియందు
న్న జలముల నపహరించిన సూర్యునకు శత్రువైన రాహువునకును భూమికిని మైత్రి
యనుట.) తద్రవిన్ = అసూర్యుని, సీల్చి = ఊటకొని, (ముందు సూర్యుఁడు హరించిన
యుదకములను మరల నాకర్షించి యనుట.) అయ్యిలకున్ = అభూమికి, ఒక్కువ్వు
డిన్ = ఒకపర్యాయమే, గ్రుమ్మరింపన్ = కురియుటకు, తాన్ = ఆరాహువు, ఎంతైనన్ =
ఎంతటి యాకృతిగలవాఁడైనను, తగున్ = సమర్థుఁడగునో, అంతైనమండలమున్ =
అంతఁగా బెరుఁగుచున్న బింబమును, రాహు = సైంహికేయుఁడు, పొసంగన్ = సరిపడు
నట్లు, తాల్చుగతిన్ = ధారణ మొనరించెనోయన్నట్లు, నీలాభ్రముల్ = నల్లమబ్బులు,
మింటన్ = ఆకాశమందు, పర్వే = వ్యాపించెను.

తా. ఆకాశమం దంతట వ్యాపించియున్న నల్లమబ్బులను జూడఁగా భూమి
తనజీవనంబులను సూర్యుండు పానముఁజేసి హరింపఁగా దాని మరల రప్పించుకొన
వలయు నన్న యభిప్రాయముతో సూర్యునకు విరోధియైన రాహువుతోఁ జెప్ప నతఁడు
భూమికి మిత్రుఁ డౌటంజేసి యాసూర్యకిరణములయందున్న యుదకములను గ్రహిం
చి వర్షించుట కుద్యమించిన రాహుమండలమో యన్న ట్లుండెను.

తే. పుట్ట వెడలి నభోభిత్తిఁ • బట్టుశకృ
కార్ముకపుఁబెద్ద పలువన్నె • కట్లజెఱి
దైన నడచెడు కాళ్ళగుం • పనఁగ గాలి
కార్కొని దిగంతముల వాన • కాళ్లు నడచె.

89

టీ. పుట్టవెడలి = వల్లీకమునుండి బయలుదేఱి, శ్లో. 'వల్లీకాగ్రాత్ప్రభవతి ధ
నుః ఖండి మాఖండలస్య' యని కాళిదాస ప్రయోగము. నభోభిత్తిన్ = ఆకాశమని

యెడుగోడను, ప...ది.పట్టు=అవలంబించునట్టి, శక్రకౌర్మకపు=ఇంద్రధనుస్సనియె
డు, పెద్ద=గొప్పదైన, పలువన్నె=నానావర్ణములుగల, కట్టజెట్టిది = కట్టుగలశతపది
సంబంధి, ఐన, న...పు-నడచెడు=చనుచున్నట్టి, కౌశ్యగుంపు అనఁగఁ=పాదముల
చాళ్లనునట్లు, గాలిఁ=వాయువు చేత, కార్మొని=నల్లనివై, వానకౌళ్లు=వర్ష ధారలు,
దిగంతములఁ=దిక్కుటములయందు, నడచెఁ=ప్రవర్తించెను.

తా. వల్లీ కమునుండి వెడలి యాకాశ మనుగోడ నాశ్రయించి నడచుచున్న
యింద్రధను స్సనియెడు బహువిధముల వన్నెలుగల కట్టు గలిగియున్న జెట్టికాళ్ళో
యనునట్లు నలుగడలయందును వర్షధారలు కౌనఁబడెను.

చ. ఒకచినుకు నసస్య యగు • నుర్వికి డిగ్గఁగ నీవు మూఁగి చా
తకము లటంచు లోఁ గనలి • దట్టముగా నలమేఘుఁ డాడుచుం
డక చన నూఁదఁగాఁ దొరఁగు • నాశపుటుండలు వోలె రాలెఁ ద
క్కకపడు వర్ష ధారల ముఖస్థము లై కరకానికాయముల్. 90

టీ. ఒకచినుకుఁ=ఒక్క బిందువును, ససస్య = పయిరుతోఁగూడినది, అగు
ఉర్వికిన్=ఐనభూమికి, చాతకములు=స్తోకకపక్షులు, మూఁగి = చుట్టుకొని, డిగ్గఁగ
నీవు=జాఱనీయవు. (తా మే వర్ష బిందువుల నన్నిటిని పానము చేయును) ఆటంచుఁ=
ఈలాగ నుచును, అల=ప్రసిద్ధుఁడైన, మేఘుఁడు=జలధరుఁడు, లోఁక = లోపలను,
కనలి=కోపించి, దట్టముగాన్=నిబిడముగాను, అడుచుండక=సంచరింపక, చనఁ=
పోవునట్లు, ఊఁదఁగాఁ=వెళ్ళనూఁదఁగా, తొరఁగు=పడుచున్న, నాశపుటుండలువో
లెఁ=క్రొవీయందలియుండలవలెను, (లోకమునఁ బట్టువారు నోటిలో నుం
డలు వేసికొని గొట్టముతో వానిఁ బట్టలపైఁ బడునట్లు మట ప్రసిద్ధముగానఁ బ్రయో
గించినాఁడు.) కరకానికాయముల్=ఎడగండ్లరాసులును, తక్కక=ఎడతెగక, పడు
=పతనమగుచున్న, 'వర్ష ధారల=వానకౌశ్యయొక్క, ముఖస్థములై=అగ్రములయందు
న్నవై, రాలెన్=పడెను. శ్లో. 'సర్వంసహాపతిత మంబు నచాతకానా'మని యున్న
ప్రకౌరము భూసంస్పృష్టజలము చాతకములకు రోగహేతువుగాన నంతరాళముననే
గ్రహించుట ప్రసిద్ధము.

తా. చాతకపక్షు లొకబిందువునైనను భూమియందుఁ బడనీక పానముఁజేసి
గుంపై యాడుచుండం జూచి మేఘుం డాత్మలోఁ గోపించి యాచాతకపక్షులం గొట్టు
టకై పట్టలం బట్టువాఁడు నోటనించినయుండలను గొట్టముద్వారా వెళ్లగొట్టుచందం
బున నెడతెగకుండ వర్ష ధారాముఖంబున వర్షింపఁగ ఎడగండ్లు రాలె నని భావము.

సీ. ఎలగోలుజల్లు ము • న్నెళపెళ నేటవా

ల్పడిగాలి నట్టిండ్ల • దడిపి చనఁగ

నట్టె తో వడగండ్ల • కట్టావులు దుమార,
 మావులు రేచి రెండవదియుఁ జన
 మఱి మూడవది నిల్చి • మెఱసి బిట్టుఱిమి శీ,
 కరవారిసృష్టిఁ జీకటిగ నలమ
 నుయ్యెలచేరుల • యోజఁ బైపై వెండి,
 జల్లుపైఁ జల్లు పె • లల్లుకొనఁగ
 తే. భూభిదాపాది దుర్భరాంభోభరంపు
 వడి మరుజ్జుంఝుఁ దెరలక • కడవ వంచి
 నట్లు హోరని ధారాఘ • మైక్య మొంది
 విన్ను మన్నును నొకటిగా • వృష్టి బలసె.

91

1. టీ. ఎలగోలుజల్లు=మొదటవచ్చినవానజల్లు, ముక్=ప్రథమమందు, పెళపె
 శక్=పెళపెళధ్వనితో, ఏటవాల్పడి=సంపుగా వాలి, గాలిన్=వాయువుచేతను,
 నట్టిండన్=గృహమధ్యభూములను, తడిపి=నాన్చి, చనఁగన్=పోఁగా, అట్టె=ఆప్ర
 కారమే, తోన్=వెంటడిగానే, నడగండ్ల=వర్షోపలములయొక్క, కట్టావులు=ఆ
 విసులు, దుమారము=పరాగమును, అవులు=ఉబ్బలను, రేచి=ఎగురఁజేసి, రెండవది
 యున్=రెండవదియైన జల్లును, చనక్=పోగా, మఱి=పిమ్మట, మూడవది=తృతీయ
 మైనవానజల్లు, నిల్చి=నిలువఁబడి, మెఱసి=మించులను వెలిఁగించి, బిట్టుఱిమి=మిగుల
 గర్జించి, శీకర=తుంపరలతోఁగూడిన, వారిన్=ఉదకముచేత, సృష్టిన్=ప్రపంచమును,
 చీకటిగ నలమన్=అంధకారమగునట్లు చుట్టుకొనఁగా, ఉయ్యెలచేరులయోజన్=దో
 లయొక్క గొలుసులవలెను, పైపైన్=మీఁదమీఁదను, (వెంటవెంట ననుట.) వెండి=
 మఱియును, జల్లుపైక్=వర్షముమీఁదను, జల్లు=వర్షము, పెల్లు=అతిశయముగ, అల్లు
 కొనఁగాక్=క్రమ్మకొఁగా, భూ...న్=భూభిదాపాది-భూ=భూమియొక్క, భిదా
 =భేదమును, అపాది=ప్రతిపాదించుచున్న, నిర్భర=భరింపశక్యముగాని, అంభోభరం
 పు=ఉదకాతిశయముయొక్క, వడిన్=వేగముచేతను, మరుజ్జుంఝుక్=జంఝూమా
 రుతముచేతను, 'ఝంఝావాతస్సవృష్టికః' యని యమరము. తెరలక=తెమలక, కడవ
 వంచినట్లు=బానకుమ్మరించినవైఖరిని, హోరని=హోరుమనుధ్వనితోఁగూడి, ధారా
 ఘము=ధారాసమూహము, మైక్యమొంది=ఏకీభవించి, విన్నుమన్నునునొకటిగా=
 ఆకాశభూములు రెండునొక్కటియగునట్లు, వృష్టి=వర్షము, బలసెన్=వృద్ధిఁ
 బొందెను.

తా. అపుడు భూమ్యంతరిక్షము లేకమగునట్లు హోరుమను ధ్వనితో నెడతె
 గక వర్షము గురియించుండెననుట.

మ. అలపర్జన్యఁడు కేకిపాత్రములగుం + పాడించుచో మేఘముం
డలపున్ మద్దెల గ్రుంగ లేవను మరున్మార్దంగికుం డర్థి నె
త్త లలి స్నేలకు వ్రాలుచు న్నెగయుచుం + దారాడునత్తెల్లజ
ల్లులుఁ గెంగుచ్చులు నయ్యె ధారలును దల్లోలేంద్రగోపంబులున్.

టీ. అలపర్జన్యఁడు=ఆ యింద్రుఁడు, కే...పు- కేకి=మ యూరములనియెడు,
పాత్రములన్=నటులయొక్క, గుంపు=సమూహమును, పాడించుచోన్=నాట్యమా
డించుతఱి, మరున్మార్దంగికుండు=వాయువనెడు మద్దెలకొఁడు, లలిన్=విలాసముగా,
అర్థిన్=ప్రియముతో, మేఘమండలపున్ మద్దెల = మబ్బులగుంపను మృదంగము,
క్రుంగన్=వంగఁగా, లేవను=ఉత్థితముకొఁగా, ఎత్తన్=పై కెత్తఁగా, ధారలును=
ఉదకధారలును, నేలకున్=భూమికి, వ్రాలుచున్=వంగుచును, ఎగయుచున్=మీఁ
దికి నెగయుచును, తా...లున్-తారాడు=జీరాడుచున్న, అత్తెల్లజల్లులున్=ఆ ధవ
ళమయిన జాలరులును, తల్లోలేంద్రగోపంబులున్-తత్=ఆ వర్షధారలయందు, లోల
=చలించుచున్న, 'చలల్లోలంచలాచల'మని యమరము. ఇంద్రగోపంబులున్=అర్ద్రపు
రుగులును, కెంగుచ్చులున్=ఎఱ్ఱనికుచ్చులును, అయ్యెన్=అయెను. రూపకాలంకారము.

తా. అ ట్లమోఘముగా వర్షించుసమయంబున నాప్రసిద్ధుండగుపర్జన్యఁడు
మయూరము లనునటుల నాడించునవసరంబున మేఘములు మృదంగములుగా,
వాయువు మద్దెల వాయించువాఁడుగా, జలధారలు జాలరులుగా, వానియందు జలించు
చుచున్న యార్ద్రపురుగులు గెంగుచ్చులునుగాఁ గన్పట్టెనని భావము.

ఉ. ఓహరిసాహరిం బ్రథమ + మొల్కెడుధారల గాడ్పు లేటవా
ల్లా హతి నీడ్చి వీఁగుప్రజలం గలఁప న్నొగు లొందె నంబుభృ
ద్వాహచలద్రధత్వము మొద ల్మొలుగఁగఁధ్వజ మెక్క నొటగా
నాహదనం జెలంగుజన + మాంతము నూళ్ళకుఁ బోవ రామియున్.

టీ. ఓహరిసాహరిన్ = తఁడోపతండముగాను, ప్రథమము = ముందఱగా,
ఒల్కెడుధారలన్=కురియుచున్న నీటిధారలను, గాడ్పులు=వాయువులు, హతిన్=
తమయొక్క కొట్టుచేత, ఏటవాల్గాన్=చేటచేర్చుగా, ఈడ్చి=ఆకర్షించి, వీఁగుప్ర
జలన్=మఱుగులయందు దాఁగినజనులను, కలఁపన్=తడిపివ్యాకులపెట్టఁగా, మొగు
లు=మేఘము, అం...ము-అంబుభృద్వాహ=దేవేంద్రునకు, 'తురాషాణ్మేఘవాహనః'
యనియమరము. చలద్రధత్వము-చలత్=కదలుచున్న, రధత్వము = సృందనభావ
మును, ఒందెన్ = పొందెను, ఈజనమింతకుముందేల వెళ్లక నిల్చియుండెననుశంకను
వారించుచున్నాఁడు.— మొదల్=తొలుత, మొలుగఁగఁధ్వజము=మించనియెడు టె
క్కము, ఎక్కనొటగాన్=అరోహణముచేయఁగా, అహదనన్=అగ్వజారోహణ

సమయమందు, చెలంగుజనము=ఉన్నప్రజలు, అంతము=కడవటకును, 'అజీషదర్థేభి
వ్యాప్తా సీమార్థేధాతుయోగజే' యని యమరము. ఊళ్లకు=గ్రామములకు, పోవరా
మియు= వెళ్ళుటకు యుక్తముకానందున, (వానవెలియువటకనుట.) రథత్వము
నొందె నని పూర్వముతో నన్వయము.

తా. ముందుగఁ దండోపతండంబులుగాఁ గురియుచున్న వర్షధారలను
గాడ్పులు విసరుచున్న వేగముచేతఁ జేటచేర్పుగా లాగి, మఱుఁగునదాఁగినట్టి ప్రజలను
గ్లేశపెట్టఁగా, మేఘము లిండునకు జలద్రవమగుటను బొందెననియు; లోకము
నందుత్సవాదులలో ధ్వజారోహణకౌలమందున్న జనులు ధ్వజారోహణమువఱకు
నచ్చటనే యుండుట ప్రసిద్ధముగాన, మించనియెడు ధ్వజము నెత్తగానే యచ్చటను
న్న జనులు తుదవఱకు నుండిరో యన్నట్లు కదలుటకు యత్నములేక యావర్ష మునందుఁ
దడిసిరనియును భావము. మేఘము లిందునికి రథముగాను, వర్షధారలు తేలుమోకులు
గాను, మఱుఁగున వంగినప్రజలు రథమిడ్చువారుగా నుత్ప్రేక్షింపఁబడెను.

తే. మిగుల నామని బచ్చచాంపేయకముల

నమ్మి కడపళ్ళఁ దము వైచిఁనాఁడు మగుడ

నాసపడువారి నవ్వినట్ల విచ్చెఁ

గలయ మూతులు కేతకీగహనతతులు.

94

టీ. మిగుల=మిక్కిలియును, అమని=వసంతఋతువునందు, పచ్చచాం
పేయకముల= పచ్చ=పసుపువన్నెగల, చాంపేయకముల=సంపెగలను, 'భండీ
రోష్యధచాంపేయ శ్చంపకోహేమపుష్పకః' యని యమరము. నమ్మి=నిత్యమని విశ్వ
సించి, కడపళ్ళ=కడపటను, (కంచెలోననుట.) తము=కేతకులను, వైచి = పడ
వయిచి, నాఁడు=వర్షర్తువునందు, మగుడన్=తిరిగియును, అసపడువారి=అశించెడు
వారిని, నవ్వినట్లు=అపహసించినట్లు, అల్ల=మెల్లగా, కేతకీగహనతతులు=మొగలి
తోటవరుసలు, కలయ= అంతటను, మూతులు = ముఖములు, విచ్చె= విక
సించెను.

తా. ఆ వర్షర్తువల దంతట వికసించియున్న మొగిలిపువ్వులనుజూడఁగా వసంత
ఋతువునందుఁ బ్రబలియున్న సంపంగిపువ్వులను నమ్మి తమ్ముఁ గడపట వేసి యిపు
డాసంపంగులు లేకపోవుటచేత మరల నపేక్షించుచున్న జనులను జూచి నవ్వినట్లుండె
ననియు నాపత్తనమునందుఁ దోటలచుట్టును మొగిలిపూవు లుండుట ప్రసిద్ధముగాన,
గడపట వేసినట్లు వర్ణించె ననియును భావము.

చ. అనయము నందనంబు దివియందున యుండఁ బ్రసూనవాసనల్

గని పటతెంచిపోవు నలకారుమెటుంగులె పోవ రాక చి

క్కెనొ వనగంధలుబ్ధభుజగీపరివేష్టన నామొగిల్లపిం
డునఁ జెలఁగెం బసిండితగటుం దెగడుం బువురేకుమొత్తముల్.

టీ. అనయము=ఎల్లప్పుడును, నందనంబు=ఇంద్రోద్యానవనము, దివియందున
= అకసమునందె, ఉండన్=ఉండఁగా, ప్రసూనవాసనల్=నందనోద్యాన కుసుమా
మోదములను, కని=పొంది, పట తెంచిపోవు=వర్షించుటకు భూమికిదిగివచ్చిన మేఘ
ములతోడను వచ్చి మరలిపోవుచున్నట్టి, అల=ప్రసిద్ధమైన, కారు మెఱుగులె=తొలకరి
మెఱుపులై, నవ=క్రొత్తదైన, గంధ=పరిమళమునందు, 'గంధేగంధకామోదే దేశే
సంబంధగర్వయోః' యని విశ్వము. లుబ్ధ=లోభపడుచున్న, భుజగీ= ఆడునాగుఁబా
ములయొక్క, పరివేష్టన=చుట్టుకొనుటచేతను, పోవరాకచిక్కెనో = చనఁజాలక
పట్టుపడెనో, నా=అనునట్లు, మొగిల్లపిండునన్=మొగిలివనమందు, పసిండితగటు=
బంగారువన్నెను, తెగడు=తీర్చుకొనించుచున్న, పువురేకుమొత్తముల్ = పువ్వుల
రేకులసమూహములు, చెలఁగెన్ = ప్రకాశించెను. హేతూత్పేక్ష సస్తూత్పేక్ష.

తా. ఆ దేశమునందుఁ గంచెలవరుసలనుండెడు మొగిల్లయందుఁ జొక్కపుబం
గారువన్నెగలపువ్వుల రేకులఁజూడఁగా గగనంబుననె యనవరతమునుండునందనోద్యా
నవనప్రసూన పరిమళంబుల గ్రహించి తమకౌఠారంబులగు మొయిల్లవెంట వర్షించుట
కై భూమికి నరుగుదెంచి మరల పోవుచున్న మెఱుపు లా నవగంధమునం దాసక్తముల
యిన శ్రీసర్పములచేతఁ జుట్టఁబడి కదలుటకు శక్తిలేక నిలువంబడియున్నవో యన్న
ట్లుండె నని భావము.

చ. బలుసెగ నించువిల్లుడుగుఁ బట్టినదే యిపు డాకుబూదిగెం

పులఁ ద్రిరుచిత్వ మూఁది మరుముష్టి బిగిం దివిఁ గ్రాయు మాక్తికం

బుల జడి దీన నందఱకుఁ బో యిది యింద్రునిదేని పుట్ట రాఁ

గెలసమొ నాఁగ బో ల్విలుజిగిం గరకాస్త్రుతి నొప్పె మేఘముల్.

టీ. బలుసెగ=మిక్కుటమగువెట్టచేతను, (గ్రీష్మకాలమందనుట.) ఇంచు
విల్లు=చెఱకువిల్లు, అడుగుఁబట్టినదే=భూమినిబడవేసినదే, (అనఁగా మొలువవేసినచెఱ
కేయనుట.) ఇపుడు = ఈవర్షాకాలమందు, ఆకుబూదిగెంపుల=ఆకు = పచ్చనియా
కులచేతఁ బసరువర్ణము, బూది=నడుమనుండు తెలుపు, కెంపుల్=చెఱకుననుండెడియె
ఱుపును, వీనిచేత, త్రిరుచిత్వము=హరిత శ్వేత రక్తము లనియెడు త్రివిధకాంతులుగలి
గి యుండుటను, ఊఁది=పొంది, మరుముష్టిబిగి=మన్నధునిపిడికిటిబిగిచేతను, దివి=
అకసమునందు, మాక్తికంబులజడి=ముత్యపువర్ణము, దీన=ఈ ధనుస్సును, క్రా
యు=వెళ్లఁగాయును, అందఱకుఁ పో=ఎల్లవారికిని పోవునుజామీ, ఇది = ఈ
ధనుస్సు, ఇంద్రునిదేని=ఇంద్రునిదైన పక్షమున, పుట్టరాఁగెలసమొ=పుట్టలోనుండి

యేలవచ్చెను, నాఁగఁ = అనునట్లుగా, పోలు = చూడఁదగిన, విలుజిగిఁ = ఇంద్రధనుఁ
కాంతిచేత, కరకౌస్రుతిఁ = వడగండ్లవానచేత, మేఘముల్ = మొయిళ్లు, ఒప్పెఁ =
చెన్నొండెను.

తా. గ్రీష్మకాలమందు వెట్టచేత నిత్యధనుస్సు నేలం బడియుండి యిప్పు డా
కు బూది కెంపు లనియెడు మూఁడువర్ణములు గలిగినదై మరునిముష్టిబిగిచే వెలుపలికి
మాక్తికముల వర్తించుచున్నదిసుమా ! అట్లుగాక ఇంద్రునిదైన నీధనుస్సు పుట్టచుండి
రావలసిననిమిత్త మేమని తోఁపింపఁజేయుచున్న యింద్రధనుఁకాంతితోఁగూడిన వడ
గండ్లచేత మేఘము లొప్పుచుండెనని భావము. శుద్ధాపహ్నవానుప్రాణితో త్రేక్షా
లంకారము.

చ. అతిజల మబ్ధిఁ గ్రోతె నితఁ • డంతయు రా నతివృష్టిదోషమా
మితి నిపు డబ్ధతం బరిణామించినతోయమె చాలుఁ బంట క
న్మతి నలధాత గట్ట గగనంబున వర్తులత న్నమంతతో
వృత మగు సేతుమండలము • శ్రీపరివేషము నుట్టె భానునిఁ. 97

టీ. ఇతఁడు = ఈ సూర్యుఁడు, అబ్ధిఁ = సముద్రమందు, అతిజలము = మిక్కిలి
నీటిని, గ్రోతెఁ = పానముచేసెను. అంతయుఁ = పానముచేసిన యుదకమంతయు
ను, రాఁ = వచ్చినపక్షమున, అతివృష్టిదోషమాఁ = అతివృష్టిరూపమగు నీతిబాధ
యగును, మితిఁ = తగుమాత్రముచేతను, ఇపుడు = ఈ సమయమందు, అబ్ధతఁ =
మేఘత్వముచేత, పరి...మె - పరిణమించిన = ఏర్పడిన, తోయమె = ఉదకమే, పంట
కుఁ = సస్యములు ఫలించుటకు, చాలుఁ = పూర్ణమగును, అన్మతిఁ = అనునట్టితలంపు
చేత, అలధాత = ఆ బ్రహ్మ, కట్టఁ = కట్టగట్టఁగా, గగనంబునఁ = ఆకాశమందు, వర్తు
లతఁ = వలయాకృతిచేతను, స...ము అగు - సమంతతః = అంతటను, వృతమగుఁ =
చుట్టికొనియున్న, సేతుమండలము = మండలాకారమగు కట్టయొక్క, శ్రీఁ = కాంతి
చేత, పరివేషము = వరదగుడి, భానునిఁ = సూర్యుని, చుట్టెఁ = చుట్టుకొనెను.

తా. సూర్యునిఁ జుట్టికొనియున్న పరివేషమునుజూడఁగా నీ భానుం డబ్ధియం
దతిశయముగ నుదకపాన మొనరించియున్నవాఁడు గాన నితనికిరణము లీవల నావలవ
చ్చెనేనియతివృష్టిదోషము ఘటించును. మేఘరూపమువహించి యిపుడు మితముగ నర్పిం
చిన యుదకము సస్యములకుఁ జాలియున్నయది యని ధాత తనమనంబున నాలోచించి
యాసూర్యునికిరణములకుఁ గమనంబులేక యుండుటకై పరివేష మనుమిషచేత నాస
హస్రాంశుని బంధించెనో యన్నట్లుండెను.

తే. గగనరంగస్థలంబున • మిగులఁ బ్రౌఢి
మమునఁ గాళిక నిల్చి కోలము నటింపఁ

బారి మొగంబున రాలు నిప్పుక లనంగ
గుంపులై రాలె మహి నింద్రగోపతతులు.

98

టీ. గ...న - గగన = ఆకాశమనియెడు, రంగస్థలంబున = నాట్యభూమి
యందు, మిగుల = మిక్కిలి, ప్రాధిమమున = దిట్టతనముచేత, కాళిక = మబ్బులగుం
పనెడి కాళికాశక్తి, 'మేఘజాలేపి కాళికా' యని యమరము. నిల్చి = నిలువబడి,
కోలమునటింప = నాట్యమొనరింపఁగా, పారి = అధికముగా, మొగంబునరాలు =
ముఖమునుండి పడుచున్న, నిప్పుకలనంగ = అగ్నికణములతో యన్నట్లు, ఇంద్రగో
పతతులు = అర్ధపురువులు, గుంపులై = మొత్తములై, మహి = భూమియందు, రాలె
= పడెను. రూపకానుప్రాణితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. ద్యుమణికరాళి మొగుల్లై

యమవస శశి గలయఁ గూర్చి • హద నొటయు న
య్యమృతపుబిందులై క్రమ్మఱ
నుమిసెడు ననఁ గలయఁ గరక • లుడుగక రాలె.

99

టీ. ద్యు...ళి - ద్యుమణి = సూర్యునియొక్క, 'ద్యుమణిస్తరణిర్నిత్ర' యని యమర
ము. కరాళి = కిరణపక్షి, మొగుల్లై = మేఘములై, అమవస = దర్శయందు, శశి =
చందమామ, కలయ = తమతోఁ గలియుటవలన, కూర్చి = అమృతబిందువులనుగూడఁ
బెట్టికొని, (చంద్రుం డమృతకిరణుండగుటచేత ననుట. అమావాస్యనాఁడు చంద్ర
సూర్య లేకస్థానగతులౌట ప్రసిద్ధము.) 'దర్శస్సూర్యేందు సంగమ' యని యమరము.
హదనొటయు = వేళరాఁగానే, అయ్యమృతబిందులై = అయ్యమృతకణములనే,
క్రమ్మఱ = మగుడను, ఉమిసెడునన = వెళ్లఁగక్కుచున్నవోయన్నట్లు, కలయ =
అంతటను, కరకలు = వడగండ్లు, ఉడుగక = ఎడతెగక, రాలె = పతనమాయెను.

తా. అవిచ్చిన్నముగా వర్షముతోఁగూడ రాలుచున్న రుచ్యంబులగు వడగండ్లను
జూడఁగా సూర్యకిరణములు మేఘములై యమావాస్యయందుఁ జంద్రునితోఁగూడి
గ్రహించికొని కూడఁబెట్టియున్న అమృతబిందువులను సమయము తటస్థింపఁగా మరల
వెళ్లఁగక్కుచున్నవోయన్నట్లుండెను.

చ. స్ఫురణ మొగుల్పై మొదలఁ బొల్చి జలస్రతి నాఁడునాటికిం
గరఁగుచు బుట్టుచుండుమణి • కార్ముకరక్తిమ యెల్ల వెల్లిఁ గె
న్నరుగులు గట్టినట్లులు గనుంగొన నయ్యె సురేంద్రగోపముల్
గరఁగినవింటియప్పసరు • కై వడిఁ దెట్టెలు పెట్టుపచ్చిక.

100

టీ. స్ఫురణ్ = ప్రకాశముచేత, మొగుళ్ళపై = మేఘములమీఁద, మొద
లన్ = ప్రథమమందు, పొల్చి = బిప్పి, జ...తిన్ - జల = ఉదకముయొక్క, స్రుతిన్ =
స్రవణముచేతను, నాఁడునాటికిన్ = దినదినమునకు, కరఁగుచున్ = కరఁగిపోవుచు,
పుట్టుచున్ = ఉత్పత్తియగుచు, ఉం...మ ఎల్లన్ - ఉండు = ఉన్నటువంటి, మణికార్డుక =
ఇంద్రధనుస్సుయొక్క, రక్తిమ ఎల్లన్ = ఆరుణ్యమంతయును, వెల్లిన్ = ఎఱదయందు,
కెన్నురుగులుగట్టినట్టులు = రక్తవర్ణముగల శేనములయినట్లు, కనుంగొననయ్యెన్ = చూ
డసాంపై యుండెను, కరఁగిన = ద్రవించి స్రవించిన, వింటియప్పసరుకై వడిన్ = ఆమణి
ధనుస్సుయొక్క - యాకుపచ్చవర్ణమువలె, తె...కన్ - తెట్టెలు పెట్టు = గుంపులైయున్న,
పచ్చికన్ = పచ్చికపట్లయందు, సురేంద్రగోపములు = ఆర్ద్రపురుగులు, కనుంగొనన్
ఒప్పెన్ - అని క్రిందికి నన్వయము.

తా. ఇంద్రధనుస్సుకరఁగఁగా వైనరక్తిమము గెన్నురువువలె ఆర్ద్రపురుగు
లును, కరఁగినపసరువలె పచ్చికలును కానవచ్చెనని భావము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

చ. పెళపెళ మబ్బు బిట్టులుమ + భీతి విదూరశిలాంకుర *చ్చటో
త్పలకినియై ప్రియు న్నిదుర + వోవుహరి న్వడిఁ గాఁగలింపఁగాఁ
దలరి ధరిత్రి సాఁచుగఱుఁ + దాల్చినకే లనఁ గంకణంపుమ్రోఁ
తలఁ బులు దేల వండు పయిఁ + దాల్చి నదు ల్వడిఁ జొచ్చెవారిధిన్.

టీ. మబ్బు = మేఘము, పెళ పెళన్ = పెళ పెళమను, బిట్టులుమన్ = విశేషముగా
గర్జింపఁగా, భీతిన్ = భయముచేతను, వి...నిఐ - విదూరశిలా = వైదూర్యములయొక్క,
అంకుర = మొలకలయొక్క, ఛటా = సమూహముచేతను, (ఛల యనుపాఠమున వ్యాజ
ముచేత నని యర్థము.) ఉత్ = ఉద్గతమైన, పులకినియై = రోమాంచముగలదై, మేఘము
లులుమఁగా వైదూర్యాంకురములు పుట్టుట ప్రసిద్ధము. శ్లో. 'విదూరభూమిర్నవమేఘ
శబ్దా దుద్భిన్నయా రత్నశలాకయేవ' అని కాళిదాసమహాకవిప్రయోగము. ప్రియున్
= ఇష్టుఁడైనట్టియు, ని...రిన్ - నిదురఁబోవు = నిద్రించుచున్న, హరిన్ = శ్రీకృష్ణస్వామి
ని, వడిన్ = వేగముచేత, కాఁగలింపఁగాన్ = ఆలింగనమొనరించుటకొఱకు, తలరి = త్వ
రపడి, ధరిత్రి = భూమి, చాఁచు...లు - చాఁచు = ప్రసరింపఁజేసినట్టియు, గఱుఁదాల్చిన
= పులకాంకురితమైనట్టి, కేలుఅనన్ = హస్తమోయన్నట్లు, కంక...లన్ - కంకణంపు =
కంకణపత్యులనియెడు వలయములయొక్క (జాత్యేకవచనము.) మ్రోఁతలన్ = శబ్దముల
చేతను, పులు = పచ్చిక సవు, తేలన్ = మునుంగకపైనుండునట్లు, వండు = బురద, పయిన్
= మీఁదను, తాల్చి = ధరియించి, ననుల్ = ఏళ్లు, వడిన్ = వేగముతో, వారిధిన్ = సము
ద్రమందు, చొచ్చెన్ = ప్రవేశించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

తా. మేఘములు పెళపెళమని యులుముగా భూదేవి భీతినొంది నిద్రవోవు తనభర్తయగు శ్రీమహావిష్ణువును గౌఁగిలిరించుటకొఱకుఁ జూచిన గలుఁదాల్చినట్టిహస్తమో యన్నట్లు కంకణధ్వనులు విస్తరిల్లఁగా వండునీళ్లతోఁ బచ్చిక సవును బైనిఁదాల్చి ప్రవాహములు సముద్రమును బ్రవేశించె నని తాత్పర్యము.

తే. కేకిషడ్జంబె తక్కఁ గోకిలపుపంచ

మం బలుటఁ దోయిపదరులు • మది పొసఁగమి

నదియుఁ బ్రియుఁ గూర్ప నదులచో • నమృత మయ్యెఁ

ప్రోషితల చేరికకు సంపుఁబోటివోలె.

102

టీ. కేకిషడ్జంబె తక్కన్ = నెమలియొక్క షడ్జస్వరముదప్ప, ని. 'షడ్జం మయూరో నదతి పికః కూజతి పచ్చమ' మ్మని యమరము. కో...బు - కోకిలపు = కోయిలయొక్క, పంచమంబు = పంచమస్వరము, అలుటన్ = లేకపోవుటవల్ల, తో...లు - తోయి = మేఘములయొక్క, పదరులు = ధ్వనులు, (ఉరుములనుట.) మదిన్ పొసఁగమిన్ = మనంబునకుఁ దగనివై యుండుటవలన, అదియున్ = ఆషడ్జస్వరమును, ప్రియున్ = వల్లభుఁడైన సముద్రుని, కూర్పన్ = కూర్చుటకై, నదులచోన్ = సరిత్తులపట్లను, అమృతమయ్యెన్ = సుధారసమాయెను. (హితమాయె ననియర్థము.) ప్రోషితలన్ = విరహిణులయిన స్త్రీలను, చేరికకున్ = నాథులపొందునకు, అంపు...లెన్ - అంపు = పంపునట్టి, బోటివోలెన్ = మందయానవలె, హితమయ్యెనని క్రిందికినన్వయము. శ్లో. 'దేశాంతరగతేకాంతే ఖిన్నాప్రోషితభర్తృకా' యని వారిలక్షణము.

తా. వర్షాకాలమునందు నెమిళ్ళయొక్క షడ్జస్వరముదప్ప కోయిలలయొక్క పంచమస్వరంబు లేమింజేసి మేఘములయొక్కగర్జనధ్వను లుల్లంబునకు నిష్టములుగాక యాషడ్జస్వరమే విరహిణులైయున్న వామలోచనలను దమతమనాథులచెంతకుఁ జేర్చునట్టిబోఁటిపలె నదులకు వానికిం బ్రియుండయిన సముద్రునిఁగూర్చుట విషయమై యిష్టమాయెననుట. ఇచ్చట మయూరమునకు నదీసముద్రములకు దౌత్యవర్ణనముఁ జేయుటవలన దూతీసామ్యము చెప్పఁబడెను గనుక సుపమాలంకారము.

తే. తతతనువురాహు సోమామృతంబు మ్రింగఁ

జక్రి దునిమినమెడగంటిఁచాయఁ బొలిచె

నసితమేఘస్థమణిధను • వాసుదర్శ

నం బనఁగ నింగిఁ బ్రతిసూర్యఁబింబ మడరె.

103

టీ. అ...పు - అసిత = నల్లనైన, మేఘస్థ = మేఘమందున్న, మణిధనువు = ఇంద్రధనుస్సు, త...హు - తత = విస్తారమయిన, తనువు = దేహముగల, రాహువు = సైంహికే

యుండు, సోమామృతంబు=చంద్రసుధను, మ్రింగన్=కబళింపఁగా, చక్రి=శ్రీమహా విష్ణువు, తు...యన్=తునిమిన=ఖండించిన, మెడ=కంఠమందలి, గంటి=గాయము యొక్క, చాయన్=పోలికచేతను, పాలిచెన్=ఒప్పెను, ప్రతిసూర్యబింబము=ప్రతి ఫలితసూర్యబింబము, ఆసుదర్శనంబనఁగన్=తునిమియావంకనిలిచియున్న చక్రమో యన్నట్లు, నింగిన్=ఆకాశమందు, అడరెన్=ప్రకాశించెను.

తా. మితిలేని శరీరముగల రాహువు చంద్రునియందున్న యమృతకళ గ్రసిం పరాఁగా శ్రీమహావిష్ణువుచేత ఖండింపఁబడిన కంఠమందలి గాయముమాడ్కి మేఘ మధ్యమందు నింద్రధనుస్సును ఆరాహుకంఠమును ఛేదింపఁచియున్న చక్రమువలెఁ బ్రతి సూర్యబింబమును గానవచ్చుచుండె నని భావము.

చ. స్వరుఖరతాబ్రసాహిరిపుఃజాలమదాచిరమక్కిఖిప్రభా
కరకబకాతివాస్సుతికిఁ • గా లవణేక్షుసురాజ్యదధ్యుదా
కరములు దుగ్ధశుద్ధజలఃకంధులు * నాఁ గలయట్టిసప్తసా
గరములు మేఘుఁ డానె నొకొ • కా యనఁగాఁ గనుపట్టె వీనిచేన్.

టీ. వీనిచేన్ = స్వరుఖరతాదిగుణములు గలిగియుండుటచేత, స్వ...కిన్ - కాన్-స్వరు=పిడుగునకు, ఖరతా=తీక్షణతగలుగుటకొఱకును, అబ్ర...స-అప్=ఉదక మునకు, రస=మాధుర్యముగలుటకొఱకును, అహిరిపుజాల=నెమిళ్ళగుంపులకు, మద= గర్వముగలుగుటకొఱకును, అచిరయన్=మెఱుపులనియెడు, కిఖి=అగ్నికి, ప్రభా=దీ ప్తిగలుగుటకొఱకును, కరక=వడగండ్లకొఱకును, బక=కొంగలకొఱకును, అతివాస్సుతి కిఁగాన్=శుద్ధోదకమును పర్చించుటకొఱకును, ని. 'శతకోటిస్వరుశృంభోదంభోళి రశనిర్ద్వయోః, నీలకంఠోభుజంగభుక్, వర్షోపలస్తుకరకః, ఆపశ్రీభూమ్ని వార్వారీ' యనియంతట నమరము. మేఘుఁడు=అభ్రము, లవణ=ఉప్పుయొక్కయు, ఇక్షు=చెఱ కుపాలయొక్కయు, సురా=కల్లుయొక్కయు, ఆజ్య=నేతియొక్కయు, దధి= పెరుగుయొక్క, ఉదాకరములు=సముద్రములును, దుగ్ధ=పాలయొక్కయు, శుద్ధ జల=మంచినీళ్ళయొక్కయు, కంధులు=సముద్రములు, నాన్ కలయట్టి=అనుపేళ్ళ తోనుండునట్టి, (లోనగునట్టియనుపాతములు పాసఁగియుండమింజేసి దిద్దుపాటుచేయఁ బడెను.) సప్తసాగరములన్=సప్తసముద్రములను, ఆనెనొకొకా=పానముచేసెనా యేమి, అనఁగాన్=అనునట్లు, కనుపట్టెన్=చూపట్టెను. హేతూ త్వేక్షాలంకారము.

తా. మేఘములయందు స్వరుఖరతాది గుణములు గనుపట్టుటజేసి తత్తద్గుణ హేతుభూతంబులైన సప్తసముద్రములయందు నీ జలధరంబు లుదపాన మొనరించి వచ్చెనో యన్నట్లు గానంబడుచుండెననుట.

మ. తనిమం బచ్చమెఱుంగుగోచియు మణీధన్వోజ్జ్వలాపాథముం
 గొని పుట్టం గొడు గబ్బ నెమ్మిపురియాకు ల్విప్పి శబ్దంబు మిం
 చ నతస్సారరజోబలిత్వమున నుచ్చస్ఫూర్తి మిందన్ని వే
 ఘననీలాంగుఁడు గాంచెఁబాద*సలితాఁఘంబున్ మరుత్సప్తమున్.

టీ. తనిమన్ = నూత్నత్వముతోఁగూడిన, ప...యున్ - పచ్చ = పచ్చని, మె
 ఱుంగు = మెఱుపనియెడు, గోచియున్ = కాపీనమును, మ...మున్ - మణీధన్వ = ఇంద్ర
 చాపమనియెడు, ఉజ్జ్వల = వెలుంగుచున్న, ఆపాథమున్ = దండమును, 'పాలాశో
 దండ ఆపాథ' యని యశురము. కొని = వహించి, పుట్టంగొడుగబ్బన్ = పుట్టగొడుగు
 లనుగొడుగులు గలుగఁగా, నె...ల్ - నెమ్మిపురి = నెమలిపించ మనియెడు, ఆకు
 ల్విప్పి = పొత్తమందలియాకులు విచ్చి, శబ్దంబుమించన్ = ఉఱుములనియెడు వేదవాక్య
 ములు బయలుదేఱఁగా, (కేకాధ్వనులనియెడు వేదవాక్యములనియైనఁ జెప్పనచ్చును.)
 న...నన్ - నత = అడఁగిన, స్సార = అతిశయమైన, రజోబలిత్వమునన్ = పరాగమను
 బలిచక్రవర్తిగలుగుటచేతను, ఉ...ర్తిన్ - ఉచ్చ = ఉన్నతమైన, స్ఫూర్తిన్ = పటిమ
 చేతను, వే = శీఘ్రముగ, మిందన్ని = ఆకాశమందునిలిచి, ఘననీలాంగుఁడు - ఘన = మేఘ
 మనెడు, నీలాంగుఁడు = వామనుఁడు, మరుత్ = దేవతలచేతను వాయువుచేతను, సృ
 ప్తమున్ = కల్పింపఁబడిన, పాదసలితాఘంబున్ = పాద్యోదక ప్రవాహమును
 (వానకాశ్మను), కాంచెన్ = పొందెను. రూపకాలంకారము.

తా. మేఘుఁడు మెఱుపు మొదలగు లక్షణములను విహించియుండఁగాఁ బసపు
 గోచి మొదలగువానిని ధరించియున్న వామనస్వామిగా రూపింపఁబడెను.

క. ఘనవృష్టికతన ఘణు లే
 పున నలవల్లీకరంద్రములు మూయఁగ నె
 త్తినగొడుగు లనఁగ ఛత్రా
 కనికాయం బవని నెల్లకడలం బొడమెన్.

106

టీ. ఘనవృష్టికతనన్ = ఎక్కుడు వానగల్గుటచేతను, ఘణులు = సర్పములు,
 ఏపునన్ = ఉదుటుచేతను, అల = ప్రసిద్ధములయిన, వల్లీకరంద్రములు - వల్లీక = పుట్టల
 యొక్క, రంద్రములు = బిలములను, మూయఁగన్ = కప్పటకొఱకు, ఎత్తిన = పైనినిలి
 పిన, గొడుగులనఁగన్ = ఛత్రములనునట్లు, ఛత్రాకనికాయంబు = పుట్టగొడుగుల
 యొక్క సమూహము, అవనిన్ = పుడమియందు, ఎల్లకడలన్ = సకలదిక్కులయం
 దును, పొడమెన్ = పుట్టెను.

తా. మిక్కుటంబగు వర్షములు గురియుచుండఁగా సర్పములు దమ నివాస స్థానంబులయిన పుట్టలకలుఁగు మూయుటకై యెత్తిన ఛత్రములో యన్న ట్లెల్లదిక్కులయందును బుట్టగొడుగులు కానవచ్చెనని భావము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఉ. సారెకు మింట మేఘుఁడు నిజస్ఫురణం బఱఁ గ్రూర మా పురోం
గారకయోగమూఁది తీరుగ న్సకుటుంబముఁ దద్ద్రహంబు నెం
తే రుష ద్రొబ్బ నంతలును నింతలునై పడుతన్నభశ్చ్యుతాం
గారశిశుప్రతానములకై వడి రాలె సురేంద్రగోపముల్. 107

టీ. మేఘుఁడు=వలాహకుఁడు, మింటన్=అంతరిక్షమందు, సారెకున్=మాటి మాటికిని, ని...బు - నిజ=తనయొక్క, స్ఫురణంబు=స్ఫూర్తి, అఱన్=చెడునట్లు, గ్రూరమా=కఠినమైనట్టి, పురోంగారకయోగమూఁది = పురోంగారకమును నవయోగమువహించి, తీరుగన్ = అచ్చటనుండి మరలఁగా, శ్లో. 'పురోంగారేత్వనావృష్టిః పురశ్చక్రే ప్రవర్షతి' అని జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందున్నది. సకుటుంబమున్=దారపుత్త్రులులతోనున్న, తద్ద్రహంబున్=ఆ యంగారక గ్రహమును, ఎంతేరుషన్=అధికమైన కోపముచేతను, ద్రొబ్బన్=క్రిందికిఁ బడఁద్రోయఁగా, అంతలు నింతలునై=ఇంతంత తునియలై, పడు=పడుచున్నట్టియు, త...డిన్-తన్న భః=ఆ యాకాశమువలనను, చ్యుత=జాతిన, అంగార=అంగారకునియొక్క, శిశుప్రతానములకై వడిన్=పిల్లలగుంపుల వలె, సి. 'అంగారాభూసుతోల్ముకే' యని రత్నమాల. సురేంద్రగోపముల్=ఇంద్రగోపపురుగులు, రాలెన్=పడెను.

తా. ఇంద్రగోపపురుగులు పుడమియందురాలఁగా మేఘుఁడంతరిక్షమునందుఁ దనమహిమను నంగారకగ్రహము పురోంగారకయోగమును వహించి యడంచుచుండం జూచి, పిమ్మట నా యోగమును వదలి వెళ్లుచున్న యా యంగారకగ్రహమును, దారపుత్త్రులతో నత్యంతకోపముచేత భూమిపయిం బడఁద్రోయఁగాఁ దుత్తుముదలై పడుచున్న దానిపిల్లలో యన్న ట్లుండె నని భావము.

క. కాకోదరాహితుల వ

ల్రీకంబులఁ దూర్చె మెఱసి • మేఘుం డని గుం

పై కవ గూడి పొగడె నన

భేకధ్వను లెసఁగె వృత్తభేదానుకృతిక.

108

టీ. కాకోదరాహితులన్ - కాకోదర=సర్పములనియెడు, అహితులన్ = శత్రువులను, మెఱసి=మెఱుపుల మెఱయఁజేసి, మేఘుండు=ఘనుఁడు, వల్రీకంబులన్ = పుట్టలను, తూర్చెన్=ప్రవేశింపఁజేసెను, అని=ఈలాగని, గుంపై=మొత్తములై,

కవగూడి=జోడుజోడు గాఁ గూడిననై, పొగడెననన్=స్తోత్రముచేసెనో యనునట్లు,
వృత్తభేదానుకృతిన్-వృత్తభేద=మందూకొది వృత్తభేదములయొక్క, అనుకృతిన్
= అనుకరణముచేతను, భేకధ్వనులు=కప్పకూతలు, ఎసఁగెన్=అతిశయించెను.

తా. అపుడు మందూకొదివృత్తభేదముల ననుకరించు భేకధ్వనులు గలుఁగగా
మేఘుఁడు దమకు శత్రువులైన సర్పములను మెఱుపుల మెఱయజేసి పుట్టలలోఁ బ్రవే
శింపఁ జేసెనని తలంచికొని సంతోషించి గుంపుగూడి యామేఘమును బొగడుచు
న్నవో యన్నట్లుండెననుట. క్రియానిమిత్తక్రియాస్వరూపోత్పేక్ష.

తే. మొగులు మై చీఁకటుల నెక్కుఁజిగిమెఱుఁగుల

బగలు రాతిరి రాతిరి • పగలు చేసె

సకలమును నిద్రఁ బుచ్చుకేశవుని నిద్రఁ

బుచ్చునునకు నిట్టి దద్భుతమె *తలఁప.

109

టీ. మొగులు=మేఘుఁడు, మై చీఁకటులన్ - మై=శరీరముయొక్క, చీఁక
టుల=అంధకారముచేతను, ఎక్కుఁజిగి మెఱుఁగులన్=అధికమైనకొంతిగల మెఱుపుల
చేతను, పగలు=దినమును, రాతిరి=రేయిగా, రాతిరి=నిశను, పగలు = దివముగాను,
చేసెన్=కావించెను. సకలమును=సర్వప్రపంచమును, నిద్రఁబుచ్చు = ప్రళయకాల
మందుఁ దనయురంబుననునిచికొని నిద్రింపఁజేయునట్టి, కేశవునిన్=శ్రీమహావిష్ణువును,
ని...కున్ - నిద్రఁబుచ్చు=ఘృష్టిబొందించుచున్న, ఘనునకున్=మేఘునకును, అధి
కునకును, (భగవంతుండు వర్షాకాలమందు యోగనిద్రాసక్తుఁడని ప్రసిద్ధముగాన నిద్రఁ
బుచ్చునని ప్రయోగించెను.) ఇట్టిది=పగలు రాత్రి,రాత్రిపగలుగాఁజేయుట, తలఁపన్
= విచారింపఁగా, అద్భుతమె=అశ్చర్యమా! (కొదనుట.) అర్థాపత్యలంకారము.

తా. పెనుచీఁకటిచేతను జొక్కపుమెఱుపులచేతను మేఘుఁడు రాత్రిని బగలు
గను బగటిని రేయిగ నొనర్చె ననఁగా నంధకారము గ్రమ్ముకొనునట్లుగాఁ జుట్టికొని
వర్షించుచు మెఱుపులు మెఱయుచుండె నని భావము.

తే. ధూళి యడఁగిన మఱిమింటఁ • దోఁచె శంప

జలధరద్రోణి మన్న పర్జన్యుఁ డెత్తి

ఖనదిఁ దఱచ్చీవిభూషేచ్ఛఁ • గడుగ మెఱయు

మృదుమహీగతవసురజోఁదేఖ యనఁగ.

110

టీ. ధూళి=దుమ్ము, అడఁగినన్=అడఁగఁగా, మఱి=పిమ్మటను, మింటన్ =
అంతరిక్షమందు, శంప=మెఱుపు, దోఁచెన్ = కనుపించెను, పర్జన్యుఁడు =

ఇంద్రుడు, జ...ణిఁ - జలధర = మేఘమనియెడు, ద్రోణిఁ = దోనెయందు, (అనఁగా జలగడుగువాఁడు మసికట్టుకడిగెడు పలకయనుట.) మన్నుఁ = భూమియందలి భూళి రూపమైన మృత్తికను, ఎత్తి = ఉంచికొని, ఖనదెఁ = ఆకాశగంగయందు, తచ్చీవి భూషేచ్ఛఁ - తచ్చీ = అగగనలక్ష్మికి, విభూషేచ్ఛఁ = భూషణముకొఱకైన యిచ్చ చేతను, కడుగఁ = తొలినముచేయఁగా, మెఱయు = జ్వలించుచున్న, మృదుమహిగత = మృదువైనభూమియందున్న, వసు = బంగారముయొక్క, రజః = రవలయొక్క, రేఖ యనఁగఁ = చాలనఁగా, తోచె ననిక్రిందటి కన్వయము.

తా. వర్షముచేత భూమియందలి చుప్తుడఁగంగాఁ బిమ్మటఁ గానవచ్చినవిద్యుల తపర్జన్యుఁడు మేఘ మనుదోనెయందు భూపరాగము నెత్తికొని గగనలక్ష్మికి భూషణ ములు చేయవలయునన్న యిచ్చచేత నాకాశగంగయందుఁ గడఁగఁగాఁ బ్రకాశించు చుండెను.

తే. స్థూలపరిపక్వకాననోదుంబరాగ్ర
రంధ్రముల వాననీరు సొరంగ వెడలె
మశకపజ్జులు దావధూమంబు లడఁగ
రచ్చ సేయంగ వెడలె విశ్రాంతి కనఁగ.

111

టీ. స్థూ...లఁ - స్థూల = గొప్పలై, పరిపక్వ = పండియున్న, కానన = అడవి యందలి, ఉదుంబర = మేడి పండ్లయొక్క, అగ్ర = తుదలయందున్న, రంధ్రములఁ = బెజ్జములయందు, వాననీరు సొరంగఁ = న్నోదకముప్రవేశింపఁగా, మశకపజ్జులు = దోమలచాళ్ళు, దావధూమంబులడఁగఁ = కాఱుచిచ్చులపొగలఁగఁగా, విశ్రాంతికిన్ = శ్రమనుబోఁగొట్టుకొనుటకొఱకు, రచ్చసేయంగఁ = కొలువుసేయుటకు, వెడలెననఁ గఁ = బయలుదేఱె నన్నట్లు, వెడలెఁ = బయలుదేఱెను.

తా. మెండువానలు గురియుటచేత నడవియందలి పరిపక్వములైన మేడిపండ్ల నుండి దోమలగుంపులు వెడలఁగాఁ గాఱుచిచ్చులు చల్లాఱుటంజేసి విశ్రాంతికొఱకుఁ గొలువుచేయ నాలోచించి బయలువేల్లెనో యన్నట్లుండెను.

స్రగ్ధర. గ్రావాళిం గేతకీకోరకకుటజరజోరాజిదూర్వాంకురశ్రీ
తో వీక్షింపం దినానుత్ప్రటి మఱుపడుచుం దోచు చిట్టా తిరోభా
వావిర్భావంబులం బాఁయక పొరయ నభస్సభ్రము ల్గప్పి పై నెం
తే విప్పె పింఛికల్ బర్హిణులు దిరుగఁ బెల్లింద్రజాలంబుఁ జూపెన్.

టీ. గ్రావాళిఁ - గ్రావ = పర్వతములయొక్క, ఆళిఁ = సమూహమందు, ని. 'అద్రగోతగిరిగ్రావాచలశైలశిలోచ్ఛయః' యని యమరము. కే...జి - కేతకీకోరక =

మొగిలి మొగ్గలయొక్కయు, కుటజ=కొండమట్లె మొగ్గలయొక్క, ని. 'కలికాకోరకః
పుమా'ననియు, 'కుటజో గిరిమల్లికా' యనియు నమరము. రజోరాజి=పరాగపక్షి--
దూ...తోక-దూర్వాంకుర=గరిక మొలకలయొక్క, శ్రీతోన్=సంపదతో, వీక్షిం
పన్=చూడఁగా, ది...టిన్ - దిన=పగటియొక్క, అనుత్రుటిన్=ప్రతిక్షణమందును,
'స్త్రీయాంమాత్రాత్రుటిః పుంసి' యనియమరము. మఱుపడుచుకొ=కనుపడక యుం
డుచును, తోచుచుకొ=కనుపడుచును, ఇట్లొ=ఈప్రకారమయిన, తిరోభావావిర్భా
వంబులకొ-తిరోభావ=కనుపడకయుండుటను, ఆవిర్భావంబులకొ=కనుపడుటను, పా
యక=ఎడతెగక, పారయకొ=పొందఁగా, నభస్సు=శ్రావణమాసము, అభ్రముల్
=మేఘములను, కప్పి=పఱపి, పైకొ=మీఁద, బర్హిణులు = నెమిళ్లు, పింఛికల్=
పురుషులు, ఎంతేవిప్పై=మిక్కిలి వ్యాప్తములై, తిరుగకొ=అడుచుండఁగా, పెల్లు=
అధికంబైన, ఇంద్రజాలంబుకొ = ఇంద్రజాలమనుశాబరవిద్యను, చూపెన్ = కను
పఱచెను.

తా. వర్షాకాలంబునఁ బుష్పించుచున్న కుటజకేతకొమల పరాగములును గరిక
కొంతులును గొంతవడిఁ గన్నట్టియుఁ గొంతవడిఁ గన్నడకయు నిట్లు తిరోభావావి
ర్భావంబుల నెడతెగక పొందఁగా శ్రావణమాసం బనునైంద్రజాలికుఁడు మేఘంబుల
ను తెరవేసి నెమిళ్ళయొక్క వెడల్పులైన పింఛములు వ్యాపింపఁజేసి యతిశయంబైన
యింద్రజాలవిద్యను గనుపఱచెనని తాత్పర్యము. భస్మమును దూర్వయును నెమిలి
పింఛము నింద్రజాలసాధనములు. తిరోభావావిర్భావము లింద్రజాలగుణములు. ఇవి
యన్నియు నప్పుడు కలిగియున్న వనుట.

తే. గిరులతటజంబుతరువులఁ + దొరఁగుపండ్లఁ

బుట్టె జంబూనదులు గాన + బొదవుమొయిలు

మేన నవి సోఁకునెడలుగా + మితిఁ దటిచ్చ

లంబునను శుద్ధజాంబూనదంబు లయ్యె.

113

టీ. గిరుల=కొండలయొక్క, తట=చదులయందుఁబుట్టిన, జంబుతరువులకొ=
నేరేడుచెట్లనుండి, తొ...న్-తొరఁగు=రాలుచున్న, పండ్లకొ=ఫలములవలన, జం
బూనదులు=నేరేడుపండ్లరసపుటేళ్లు, పుట్టెకొ=ఉదయించెను, కొనకొ=అడవియం
దు, పొ...నకొ-పొదవు=అలముకొన్న, మొయిలు = మేఘముయొక్క, మేనకొ=
శరీరమందు, అవి=ఆ జంబూనదులు, సో...గా - సోఁకు=తాఁకునట్టి, ఎడలుగా =
తావులేగదా, మితికొ=మేరదప్పక, త...ను-తటిత్=మెఱుపనియెడు, ఫలంబునను
=వ్యాజముచేత, శు...లు-శుద్ధ=చొక్కములైన, జాంబూనదంబులు = సువర్ణములు,
అయ్యెకొ=అయెను.

తా. మేఘములయందుండు మెఱుపును జూడగాఁ గొండలయందలి చరులయందు జనించునున్న నేరేడుచెట్లనుండి రాలుచున్న పండ్లయందుఁ బుట్టిన జంబూనను అడవియందెల్లదిశలనుండఁగా నందలముకొన్న మేఘములయొక్క జేహములందు నవి సోఁకినందున జంబూనది ప్రవహించినచో స్వర్ణమగునట్టి మర్యాదదప్పక తటిత్తు లనువ్యాజమును పొంది మొయిళ్ళు శుద్ధజాంబూనదమయంబు లాయెననుట. అపహ్నవాలంకారము.

తే. సురభిబడిఁ జన్నసప్తలాశోకకమల

కువలయామ్రాళికిఁ గదంబకుటజనీప

కకుభయాధికలను సాయకములు మరున

కేను గల్గి గేదఁగిసురె • మొక్కు డయ్యె.

114

టీ. సురభిబడిఁ = వసంతునివెంబడిగా, చన్న = పోయినటువంటి, ని. 'సురభిస్తుగవిస్త్రీయాం, వసంతచైత్రయోః పుంసి త్రిషు సౌమ్యసుగంధినోః' అని రత్నమాల. సప్తలా = విరజాజియొక్కయు, 'సప్తలానవమాలికా' యని యమరము. అశోక = కంకేళియొక్కయు, కమల = పద్మముయొక్కయు, కువలయ = కలువయొక్కయు, అమ్ర = చూతముయొక్కయు, ఆళికిఁ = సమూహమునకు, క...లు - కదంబ = కడిమి పుష్పమును, కుటజ = కొడిసెపుష్పమును, నీప = కడపపువ్వును, (అమరమున గదంబనీపములు పర్యాయములుగాఁ జెప్పఁబడియున్నను శుకులు 'బిల్వవకుళామ్రకదంబనీపాః' అన భిన్నజాతిగాఁ బ్రయోగించియున్నారు గనుక నీ గ్రంథకర్తయును రెంటిని వేరుగాఁ జెప్పె నని యెఱుఁగఁదగును.) కకుభ = మద్దిపువ్వును, 'ఇంద్రద్రుఃకకుభోర్జునః' యని యమరము. యాధికలు = అడవి మొల్లయును, 'గణికాయాధికాంబష్ఠా' యని యమరము. అను = అనునట్టి, సాయకములు = బాణములు, మరునకుఁ = మన్మథునకు, ఏనుకల్గి = పంచబాణములకుఁ బ్రతినిధి పంచబాణములుగల్గియు, గేదఁగిసురె = మొగలితైకను సురియకత్తి, ఎక్కుడయ్యెఁ = శ్రేష్ఠమాయె నని యర్థము. అఱవయా యుధమాయెనని భావము.

తా. వసంతునితోడ నరిగిన సప్తలాశోకాది పంచబాణములకు బదులుగా నీ వర్షర్తువందుఁ గదంబకుటజాది పంచసాయకములు గల్గియుఁ గేతకీకుసుమం బెక్కుడయ్యె ననఁగా నీ ఋతువు వసంతర్తువుకంటె నతిశయముగా స్మరోద్దీపక మాయెననుట.

క. నటనపరకేకిపాత్ర

స్ఫుటయవనిక లన మొగుల్లు • పొదవె భూభృ

త్తుల నవి యాకు దిను చిట

పొటరవము సెలంగెఁ దాళములచప్పుడునై.

115

టీ. న...లుఅనన్ - నటన=నాట్యమునందు, పర = ఆసక్తములైన, కేకి= నెమళ్లనియెడు, పాత్ర=నాట్యస్త్రీలయొక్క, స్ఫుట = వ్యక్తమైన, యవనికలనన్ = నీలితెరలోయనఁగా, 'ప్రతిసీరాయవనికొస్యాత్తిరస్కరణీచసా' యని యమరము. భూభృత్తులన్ = కొండలచరులయందు, పాదవెన్ = వ్యాపించెను, అవి=ఆ మేఘములు, అకుదిను=పర్ణములను దినుచున్న, చిటపొటరవము=చిటపొటయనుధ్వని, తాళములచప్పుడునై=తాళధ్వనియై, (నాట్యోపయోగితాళంబులనుట.) చెలంగెన్ = ఒప్పెను. రూపకానుప్రాణితమైన యుత్పేక్షాలంకారము.

తా. అప్పుడు నెమళ్లనియెడునాట్యస్త్రీలు నర్తనంబుసేయఁగా మబ్బులు కొండలలోని యాకులు మేయుచుండఁ గల్గిన చిటపొటధ్వనులు తాళంబులుగా నా మేఘములు నీలపు తెరగుడ్డలుగా నొప్పుచుండె ననుట.

చ. జలధర ముప్పుతోఁ బులు సొంగురసం బని యప్పయోధి నిం

పొలయఁగఁ గ్రోలి పై దధిపయోధియుఁ గ్రోలఁగఁ బ్రాచి దౌటబె
న్బులుసుఁ గలుగ్లఁ గ్రాయ నవె + పో వడగండ్లన రాల్చె గాని నాఁ
డిలఁ బడువానిఁ దిన్నయపుడే చలిఁ బండ్లు వడంగ నేటికిన్. 116

టీ. జలధరము=మేఘము, ఉప్పుతోన్ = లవణముతోఁగూడిన, పులుసు= ఆవుము, రసంబు=రుచిని, ఒసంగునని=ఇచ్చునని, అప్పయోధిన్ = ఆ లవణసముద్రమును, ఇంపొలయఁగన్ = ప్రీతిగల్గునటుల, క్రోలి=పొనముఁజేసి, పైన్=ఆ పిమ్మటను, దధిపయోధియున్ = పెరుఁగుసముద్రమును, క్రోలఁగన్ = త్రావఁగా, ప్రాచి దౌటన్ = అది ప్రాచీనమైనదిగాన, (పులిసినపెరుఁగునుట.) పె...ల్లన్ = పెన్నులుసు=మిగులఁ బుల్లనైన, కలుగ్లన్ = పెరుఁగుగడ్డలను, క్రాయన్ = వెళ్లగక్కఁగా, అవెపో=అట్లువెళ్ళగక్కఁబడిన పెరుఁగుగడ్డలే, వడగండ్లనన్ = కరకలనునట్లుగా, రాల్చెన్ = పతనమునొందెను, కానినాఁడు = ఈ వడగండ్లు దధికణములు కాకపోయెనేని, ఇలన్ = భూమియందు, పడువానిన్ = పతనమగుచున్న యావడగండ్లను, తిన్నయపుడే=తినఁగానే, పండ్లు=దంతములు, చలివడంగ నేటికిన్ = జిల్లుమని చల్లపడవలసిన నిమిత్తమేమి?

తా. అప్పుడు రాలుచున్న వడగండ్లను నోటిలోవ్రేయఁగాఁ బండ్లు జివ్వనితీపు గలవై పులుసు దగిలిన దంతములమాడ్కి వస్త్యంతరముల నమలుటకు శక్తి చాలకుండుటంజేసి మేఘము పులుసుతో నుప్పు గలిపినట్లయిన మిక్కిలి రుచిగా నుండు నని తలంచి యందు లవణసముద్రమున నీరు ద్రావి యాపిమ్మట దధిసముద్రమును బానముచేయఁ

గా నది ప్రాచీదౌటవలన మిక్కిలి పులుసుగా నుండెను గాన దాని వెళ్ళఁ గ్రక్కఁ గానే యాగడ్డలే వడగండ్లనవ్యాజమున రాలుచున్న పని యుత్పేక్షించినాడనుట.

తే. అపు డసళ్లకు డిగక మేఘాళి పొదవు

నచలములపై నె నొడ్డికట్టగుమృగాలి

చూడఁ జూపట్టె మీఁదిపర్జన్యధన్వి

నృపున కగు తెర వేటయాఁయితమనంగ.

117

టీ. అపుడు=ఆ వర్షాకాలమునందు, అసళ్లకుడిగక=బురదలలోదిగక, మేఘాళి=మబ్బులచాళ్లు, పొదవు=చుట్టుకొన్న, అచలములపై నె=కొండలమీదనె, దొడ్డికట్టగు=దొడ్డిలోఁ దోలఁబడినవానివలె నిలిచియున్న, మృగాళి=లేళ్లగుంపు, (ఇదికర్తృపదము.) చూడఁ=వీక్షింపఁగా, మీ...న్వి - మీఁది=పయినున్న, పర్జన్య=ఇంద్రుఁడనియెడు, ధన్వి=ధనుర్ధరుఁడైన, నృపునకు=రాజునకు, అగు=అయినటువంటి, తెరవేటయాఁయితము=సిద్ధమయిన తెరవేట, అనంగఁ=అనునట్లు, చూపట్టెఁ=కొనవచ్చెను. (తెరవేటయనఁగా గొప్పయధికారులు వేటకు వెడలునవసరంబున ననుగతులయిన వేటకొండచేత మృగము లొక్కచోటఁ గూడియుండునట్లుగఁ జూట్టును తెరవేసి సమకూర్చుట).

తా. ఆ వానకాలమునందు జడిసి బురదలకు డిగక మబ్బులగుంపుచేతఁ జూట్టును వ్యాపింపఁబడియున్న కొండలపైని దొడ్డికట్టుగా నిలువంబడియున్న మృగములను చూడగాఁ బర్జన్యం డనువిలుకొడగు దొడ్డరాజునకై సిద్ధపఱపఁబడిన తెరవేటయో యన్న టుండెను.

చ. తడి తల డిగ్గి ముంప జడఁతం దుద తెప్పలఁ గన్న విప్పి పు

ల్పొడుచుచు నీరు ముంగఱలఁపోలిక ముక్కునఁ గూడ నోటిఁ గొం

తోడియుచు గూటికఱ సగ + మొత్తుచు తెక్కవిదిర్పు మున్నుగా

వడఁకుటె కాక చే వ్వుడిగె + వక్షము పక్షులు జానువుల్ చొరఁ. 118

టీ. తడి=నీరు, తలడిగ్గి=తమశిరంబులనుండిదిగి, ముంపన్=ముంచుకొనఁగా, (అనఁగా వర్షము దొల్తఁ బక్షులశిరంబులుదడిపి పిమ్మట వానిశరీరంబులను దడుపఁగా ననుట.) జడతన్=జాడ్యముచేతను, తుదరెప్పలన్=పత్తాగ్రములచేత, కన్నవిప్పి=నేత్రములుదెఱచి, పుల్పొడుచుచు=కన్నలుపులకరించుచును (అనఁగాఁ దెఱవఁగూడని కన్నల నతిప్రయత్నమునఁదెఱచి లోనినీళ్లు వెలువరించుచు), నీరు=వర్షోదకము, ముంగరలపోలికన్=ముక్కుఁటలకై వడి, ముక్కులఁగూడన్=నాసికలయందు వ్రేలఁగా, నోటఁ=వదనముచేతను, కొంతోడియుచు=కొంతస్వీకరించుచును, గూటికఱఁ=గూటిపుడకయందు, సగము=అర్థము, మొత్తుచుఁ=తుడుచుచును, పక్షులు=పిట్టలు,

జానువుల్ = తమ మోఁకొళ్ళు, వక్షము = ఎడ, చొరన్ = చొచ్చియుండఁగా, ఎడఁకు
 టెకొక = కంప మొందుటయేకొక, టెక్కవిదిర్పు మున్నుగాన్ = పక్షవిధూననము
 మొదలయిన, చేష్ట = వ్యాపారము, ఉడిగెన్ = మానెను.

తా. ఆసమయంబునఁ బిట్టలు గూండ్లయందు ముద్దలుగాఁ దడుపంబడి చలికి
 ఎడంకుట దక్క నొందుచేష్ట లుడిగి యుండె ననుట.

క. చెందు నెఱసంజ కుంకుమ

క్రందునఁ గెంపెక్కుదివికిఁ + గాశ్చీరత రా
 నిందుశిలాత్వము రవి గని

యెం దోయముఁ గురియ నేల + యిటు గాకున్నన్. 119

టీ. చెందు = ప్రాప్తమైన, నెఱసంజ = పూర్ణసంధ్యా రాగమనియెడు, కుంకుమ =
 కుంకుమపువ్వుయొక్క, క్రందునన్ = అతీతయముచేత, కెం...కిన్ - కెంపెక్కు =
 ఎటుపెక్కిన, దివికిన్ = ఆకాశమునకు, కాశ్చీరత = కాశ్చీరదేశత్వము, రాన్ =
 రాఁగా, రవి = సూర్యుఁడు, ఇందుశిలాత్వము = చంద్రకొంతమణియకొటను, క
 నియెన్ = పొందెను. ఇటుగాకున్నన్ = సూర్యుఁడు చంద్రశిల గాకుండెనేని, తో
 యమున్ = జలమును, కురియనేల = వర్షింప నిమిత్తమేమి?

తా. సంధ్యాకాలమునందు వర్షించుచుండఁగా నెఱుపుఁజేందినసంధ్య యను
 కుంకుమపువ్వుచేత నెఱునైన యాకసంబునకుఁ గాశ్చీరదేశత్వమురాఁగా సూర్యుఁడు
 తద్దేశోద్భవం బని ప్రసిద్ధికెక్కిన యిందుశిలాత్వమును బొందెను. అటుగాకపోయె
 నేని యాసూర్యుఁడుదకంబుల వర్షించుటకు హేతు వేమని ప్రజలు తలంచునట్లుండెనని
 భావము.

చ. అలజలరాశి నీటఁ బగ + లర్కకరావళి చూలు దాల్పఁగా

నలమిన యీర్ష్యరాత్రి ధవళాంశుకరావళి దాము దాల్పఁ ద

జలముల నాన మూఁగికొనుచాడ్పున నాడి వహించెఁ జూలు మ
 బ్బుల నిల ముంచ నీలఘనపుంజమువల్ల బలాకమాలికల్. 120

టీ. అల = ప్రసిద్ధమైన, జలరాశి = సముద్రముయొక్క, నీటన్ = ఉదకముచే,
 పగలు = పవటియందు, అర్కకరావళి = సూర్యకిరణసమూహము, 'బలిహస్తాంశవక
 రా'యనియమరము. చూలుదాల్పఁగాన్ = గర్భముధరియింపఁగా, అలమినయీర్ష్యన్
 = జనించిన యసూయచేత, రాత్రిన్ = రేయియందు, ధవళాంశుకరావళి = చంద్రకిరణ
 సమూహము, తామున్ = తామును, తాల్పన్ = గర్భములుధరియించుటకొఱకు, తజ్జల
 ములన్ = ఆసముద్రోదకములను, ఆపన్ = పానముచేయుటకై, మూఁగికొనుచాడ్పు
 నన్ = చుట్టుకొనినట్లుంబలె, అడి = సంచరించి, బలాకమాలికల్ = తెల్లకొంగలచాళ్ళు,

‘బలాకౌబిసకంఠిక’యని యమరము. మబ్బులక్ = చీకట్లచేతను, ఇలక్ = భూమిని, ము...ల్లక్ - ముంచు = కప్పచున్న, నీలఘన = కౌలమేఘముయొక్క, పుంజమువల్లక్ = సమూహమునలనను, చూలు = గర్భమును, వహించెక్ = ధరియించెను.

తా. తెల్లకొంగలు రాత్రులయందు నంధకౌర మగునట్లు భూమియందుఁ గప్పి యున్న నల్లమబ్బులను మాలికలుగాఁ జుట్టికొని యానీళ్ళుత్రాగి గర్భము ధరింపఁగా సూర్యకిరణములు పగటియందు సముద్రోదకముచేత గర్భముధరియింపఁజూచి యీర్ష్య గలవియై చంద్రకిరణములు దామును గర్భముల ధరియించుటకొఱను నాసముద్రోదక ములం నీల్చుటకై తిరుగుచున్నట్లుండె ననుట.

క. ఉఱుము విని యలకకై దివి

వెఱఁ బఱచుమరాళపటలి • విడిచినఁ బడు న

క్కఱచిన బిసలవవిసరము

తెఱఁగున వడగండ్లు ధవళదీధితి రాలెక్.

121

టీ. ఉఱుమున్ = గర్జితమును, విని = ఆలకించి, ఆలకకై = ఆలకౌపురమునకెచు నై, దివిక్ = అంతరిక్షమునందు, వెఱక్ = భయముచేత, ప...లి - పఱచు = పఱువి డుచున్నట్టి, మరాళపటలి = అంచలగుంపు, విడిచినక్ = వదలఁగా, పడు = పతనమునొం దుచున్నట్టి, అ...నక్ - అక్కఱచిన = ఆయంచలుగొఱికిన, బిసలవవిసరము = తామర తూఁడుతునుకలసమూహముయొక్క, తెఱఁగునక్ = చందమునను, వడగండ్లు = వర్షో పలములు, ధవళదీధితిక్ = తెల్లనికొంతితోడను, రాలెక్ = పడెను.

తా. సుగమము.

క. తటిదుత్సారితఘణిభృ

త్పటలి నిరన్నంబు లయ్యుఁ • దక్కవు బర్హుల్

నటన మతిహర్ష హేతు

త్కటలాభం బిడునె మది త్సుధ నీర్వట్టుక్.

122

టీ. బర్హులు = నెమళ్లు, త...లిక్ - తటిత్ = మెఱుపులచేత, ఉత్సారిత = పోఁ దోలఁబడిన, ఘణిభృత్ = పాములయొక్క, పటలిక్ = సమూహముచేత, నిరన్నంబుల య్యుక్ = నిరాహారములైనప్పటికిని, నటనము = నాట్యమాడుటను, తక్కవు = మాన వు, అ...బు - అతిహర్ష = అత్యంతసంతోషమునకు, హేతు = కారణముయొక్క, ఉత్కట = అధికమైన, లాభంబు = ప్రాప్తి, మదిక్ = మనంబునందు, త్సుధక్ = ఆకలిని, నీర్వట్టుక్ = దప్పిని, ఇడునె = కలుగఁజేయునా? (చేయవనుట).

తా. సంతోషము సగము లా వన్న నానుడిప్రకార మనుట. అర్థాంతరన్యాసా లంకారము.

సీ. రవిఁ జూచి కుడుచువాఁరలకును గృకలాస,
ములకును దృష్టి మిన్నులనె నిలిచె
సంధ్యాఋద్రదాయిద్విజశ్రేణి కిలు సేరు,
మొదవులకును భ్రాంతి • మది జనించె
హలజీవిసందోహములకు బలాకికా,
విసరంబులకు మంచి • వెదలు దొరకె
నెలమిఁ బొల్పుగుయూధి • కలకు సంతలకూట,
ములకును మఱి విచ్చు • మొగ్గ లొదవె

తే. నతిధిసంఘంబునకు నీనిఁనట్టియెనుప
కదుపులేఁగలగమికి వాఁకట్టు లెసఁగె
మంటిమిదైలవారికి • మరుపనులకు
నెలఁత వాసినవారికి • నిదుర చెడియె.

123

టీ. రవిఁ=సూర్యుని, చూచి=వీక్షించి, కుడుచువారలకును = భోజనము సేయువారికిని, గృకలాసములకును = తొండలకును, 'సరటఃకృకలాసస్సాన్య' త్తని యమరము. దృష్టి=చూపు, మిన్నులనె=అంతరిక్షమందే, నిలిచెఁ=ఉండెను. (ఆదిత్యునిఁజూడక భుజింపమను నియమముగలవారలకుఁ దద్దర్శనాపేక్ష చేతను, తొండలకు వానిపాలనుసంఘన నీరుచొచ్చిన వాని దేహము లూడుచున్నవిగానఁ గొమ్మలం దూర్ధ్వముగ నిలిచియుండుటచేతను గనుమాపు లంతరిక్షమందె యుండుననుట.) సం... కిఁ-సంధ్యాఋద్రదాయి-సంధ్యా=సాయంకాలమునందు, అర్ఘ్యదాయి=అర్ఘ్యప్రదానము చేయునట్టి, ద్విజశ్రేణికిఁ=పుడమివేల్పులసంఘమునకును, ఇలుసేరు మొదవులకుఁ=ఇండ్లకువచ్చుచున్న పసులకును, భ్రాంతి=సాయంకాలమునుభ్రమము, మదిఁ=బుద్ధియందు, జనించెఁ=పుట్టెను. హలజీవిసందోహమునకుఁ = వ్యవసాయముఁజేయు జనసమూహమునకును, బలాకికావిసరంబులకుఁ = తెల్లకొంగలగుంపులకును, మం...లు-మంద=అనుకూలమైన, వెదలు=చల్లఁబడ్డచేలు, చక్కఁగామొలచుటయు =గర్భధారణమును, దొరకెఁ=ప్రప్తించెను. శ్లో. 'గర్భం బలాకాదధతేబ్రయోగాన్నా కేనిబద్ధావలయం సమంతా' త్తని కర్ణోదయమందుఁ బ్రయోగము. ఎలమిఁ = ఉత్సాహముతో, పొ...కుఁ-పొల్పుగు=ఒప్పుచున్న, యూధికలకుఁ=మొల్లల భేదములకును, సంతలకూటములకును = సంతలకువచ్చి కూడియున్న జనములకును, (సంతయనఁగా గ్రామాంతరములనుండి వర్తకులు నానావిధంబులైన సరకులందెచ్చి బస్తీగా నుండుగ్రామమునకు వెలపలనునిచి యావస్తువులను విక్రయించెడు బజారు.)

మఱి=మిక్కిలియును, విచ్చుమొగ్గలు=పరువిడుటయు, మొగ్గలువిచ్చుటయును, ఒద
వె=కలిగెను. (అనఁగా వర్షాకాలమునందుఁబుష్పించునట్టియూధికలు వికసించినవని
యు, వర్షమురాఁగా సంతకునచ్చినప్రజ లూళ్ళకువిచ్చిపోయిరనియు భావము. అతిథి
సంఘంబునకు=అతిథిసమూహమునకును, ఈ...కి=ఈనినట్టి, ఎనుప = గేదెలయొ
క్క, కదుపు=సంఘముయొక్క, లేగలగమికిన్ = దూడలసమూహమునకును, వాక
ట్టులు=వాగ్బంధనములు, ఎసఁగెన్=అతిశయించెను, (మేరదప్పినవర్షముగురియుచుం
డఁగా సంచరించుట కుపాయమొందని యతిఘులకు నన్నములేనంగునను- గేదెకదుపుల
లేగలకుఁ జలిచేత దవడలుమూసికొని పాలుగుడువఁగూడనంగునను వాగ్బంధనము
లొదవె ననుట.) మంటిమిదైలవారికిన్=మంటితోమేడలేర్పఱచుకొన్నవారికిని, మరుప
నులకు=మన్మథవ్యాపారములకు, నెలఁతన్=స్త్రీలను, (ఇది జాత్యేకవచనము.) పాసి
నవారికిన్=ఎడఁబాసినవారికిని, నిదురచెడియె=నిద్రలేకపోయెను (అనఁగా మంటిమి
దైలుగలవారికిఁ బైనున్నమన్ను వర్షముచేతఁగఱఁగి యింటిలోనురియుటచేతను, మన్మథ
వ్యాపారములకు స్త్రీలులేనివారికి విరహవేదనగల్గుటచేతను నిదురలేకయుంట ప్రసిద్ధ
ము. మఱుపనులకు నెలఁతఁబాసినవారికనుదాని కితరవ్యాపారార్థముస్త్రీలనెడఁబాసిన
వారికిని కొన్ని వ్యాఖ్యానములలోనున్నది. మరుపనులకును నిద్రలేకపోయెననియైనం జె
ప్పవచ్చును. అపక్షమున నది యధికముగా జరగెననిభావము.) శ్లో. 'వర్ష్యానామితరేషాం
వాధర్మైక్యం తుల్యయోగితా' యను లక్షణముచేత నొప్పియున్న తుల్యయోగితాలం
కారము. రెండవగీటున భ్రాంతిమదలంకారము.

ఉ. కాలునిదున్న నందినయి • గంటలుదున్నక మంటినా మహా
కాలునినందిదున్ననయి • కర్దమమగ్నత లేక మంటి నా
హాలికు లెన్నఁడుం దెగని • యశారులచేలును జౌడుమల్లునుం
గా లలి నేరు సాఁగి రిలఁ • గల్గుపసింగొని పేద మున్నుగఁ. 124

టీ. కా...న్న-కాలుని=యమునియొక్క, దున్న = వాహనమైనమహిషము-
'కాలోదండధరశ్రద్ధదేవః'యని యమరము. నందినయి=వృషభమై, గంటలు=అవురు
దుబ్బలను, దున్నక=కృషిచేయక, మంటినాన్=బ్రదికితిననఁగా, మహాకాలునినంది=
రుద్రునకు వాహనంబైనవృషభము, 'మహాకాలోమహానటః' యని యమరము. దున్న
నయి=దున్నపోతనై, కర్దమమగ్నతలేక=బురదలయందుఁ గాళ్ళుదిగఁబడలేక - 'పం
కోస్త్రీశాదకర్దమా' యని యమరము. మంటినాన్=బ్రదికితిననునట్లుగ, హాలికులు=
కృషీవలులు, ఎ...ను-ఎన్నడుం దెగని=ఏ దినమందునుదున్నని, జౌరులచేలును=గంట
లుగల చేలికలును, జౌడుమల్లునుంగా=ఊషరములగు కేదారములుగా, లలి=ఆ
సక్తిచేతను, పేదమున్నుగా=దరిఁగ్రుఁడు మొదలుగా, ఇ...సికొని - ఇలఁగల్గు=

భూమియందున్న, పసింగొని=పశుమాత్రమునంతయును గూర్చి, ఏరుసాగిరి=మడక కట్టిదున్నిరి.

తా. దున్నపోతులకు వెలిచుక్కి- కష్టముగనుక యమునికి వాహనమగుటవల్ల దున్నక సుఖించితినని యామహిషంబును, ఎద్దులకు రొంపి చుక్కి- కష్టముగనుక నీశ్వరునకు వాహనమైనందున దున్నవలసినదిలేదని యావృషభంబును నెంచునట్లుగాఁ బుడమియం చెల్లెడలనుండు పశువులంచెచ్చి బీదలు మొదలగు హాళికులు బీటిచేలు చవటికయ్యలుగూడ దున్ని రనుట.

క. వరజుబడి రొంపిఁ ద్రొక్కం

జరణంబులఁ బెనఁగి పసిఁడిఁచాయకడుపులం

బారి నీరుకట్టె లమరెను

బిరుదులు హాళికులు దున్నఁ • బెట్టిరొ యనఁగన్.

125

టీ. వరజుబడిన్=గనిమవెంబడిని, రొంపిఁద్రొక్కన్=మడిలోనీరువెళ్ళకుండునట్లు బురదనుద్రొక్కఁగా, చరణంబులన్=పాదములను, పెనఁగి=చుట్టి, పసిఁడిఁచాయకడుపులన్=బంగారువన్నెగల యుదరములతోఁగూడిన, నీరుకట్టెలు=నీరుతొట్టుపాములు, పారిన్=బౌద్ధత్యముచేతను, హాళికులు=కర్షకులు, దున్నన్=చుక్కియందు, బిరుదులు=తమకు సరియెవ్వరును గారని గండపెండెరములు, పెట్టిరొయనఁగన్=ధరియించిరో యన్నట్లు, అమరెన్=ఓప్పెను.

క. నాని శిఖి వంటచెఱకుల

చే నట నవి వెండి వంటఁచెఱకులె యగుటం

బోనంబు ప్రజకు జక్కుల

బోనంబులె యయ్యెఁ బ్రొయ్యి • పొగయమి వృష్టిన్.

126

టీ. శిఖి=అగ్ని, వంటచెఱకులచేన్=వంటకట్టియలచేతను, నాని = తడిసి, అటన్ = చల్లాటఁగా, (ఎడతెగని వానలచేతఁ దడిసియున్నకట్టెలను నిప్పుమీఁద వేయఁగానే యాయగ్ని చల్లాటెననుట.) అవి=అయింధనములు, వెండి=మఱియును (అనఁగా విచారింపఁగాననుట.) వంటచెఱకులెయగుటన్ = వంటకుయోగ్యమైన చెఱకులని యన్వర్థము లగుటచేతను (అనఁగా బెల్లమువండుటకుఁ దగిన చెఱకులు రసఘనములైయుండి గానిగయందుంచి త్రిప్పఁగా నెట్లు రసమును వెళ్లఁగక్కునో యాతీరుననే ప్రాయిలోనఁ బెట్టఁగానే కట్టియలు నీరు వడియుటంజేసి వంటచెఱకులన్నపేరు సార్థకమాయెననుట.) బోనంబు=అన్నము, ప్రజకున్=జనమునకు, జక్కులబోనంబులెయయ్యెన్ = కామేశ్వరునిఁగొల్చు జక్కులవాండ్ర యన్నమాయెను. అనఁగా శూద్రులయొక్క పెండిలి మొదలగు నుత్సవములయందు జక్కులవాండ్రు,

అరివేణిపెట్టిన శూన్యభాండములను దలమీఁద మోచికొని బోనాలుబోనా లనిపల్కుట ప్రసిద్ధముగానఁ దత్తుల్యంబాయె నని భావము. ప్రాయ్యి=అధిశ్రయణి, వృష్టిక=వర్షము చేతను, పొగయమిక=రాజకయుండుటచేత నని క్రిందికన్వయము.

సీ. ఇల్లిల్లు దిరుగ నొక్కిం తబ్బు శిఖి యబ్బె,
 నే నింటిలోఁ బూరి + యిడి విసరక
 రాజదు రాజిన + *రవులుకొల్పాసలె,
 గాని కల్గదు గూడు + దానఁ గలిగె
 నేని కూ రగుట మం + దైనఁ పెన్పొగ సుఖ,
 భుక్తి నేకూర దా + భుక్తి కిడినఁ
 బ్రాగ్భోక్తలకె తీరు + బహుజనాన్నము దీర,
 నారుల కొదవుఁ బునఁప్రయత్న

తే. మాజ్యపటముఖ్యులయ మెన్న + రాలయాంగ
 దారులయమెన్న రంతిక + కారజనిక
 పచన నాంధోగృహిణి రామిఁ + బడక మరుఁడు
 వెడవెడనె యార్వ నొగిలి రజ్జడిని గృహులు.

127

టీ. ఇల్లిల్లు=ప్రతిగృహమునకును, తిరుగక=వెళ్లఁగా, శిఖి=అగ్ని, ఒక్కింత=కొంచెము, అబ్బుక=దొరకును, అబ్బెనేని=లబ్ధంబాయెనా, ఇంటిలోఁబూరి=ఇంటిపైకసవును, ఇడి=దానిపైనునిచి, విసరకరాజదు = వీజనమునేయకయింటికొనదు. రాజినక=అంటికొనినను, రవులుకొల్పాసలెకొని=ప్రజ్వలింపఁజేయు నపేక్షయొకటిదక్క, దానక=అమఁటవలన, కూడు=అన్నము, కల్గదు=దొరకదు (రవులుకొల్పాసాలఁగాని యను పాఠమునందు గృహములలోని వాసములను విడిచి పెట్టక గాని రగులదని యర్థము.) కలిగెనేని=అన్న మైనప్పటికిని, కూరగుట=శాకముగుట, మందు=దౌషధము (అనఁగా దుర్లభమనుట.) ఐనక=శాక మైనను, పెన్పొగక=ప్రబలంబైన ధూమముచేతను, సుఖభుక్తిచేకూరదు=సుఖకర మైనభోజనముదొరకదు. అభుక్తికిడినక=అభోజనమున కొసంగినను, బహుజనాన్నము=ఇంటిలో నున్నవారల కెల్ల వండిన యన్నము, ప్రాగ్భోక్తలకె = తొలుబంతి భోజనముఁ జేయువారలకె, తీరుక=సరిపోవును (ఆకొలమునకువచ్చిన యతిథులఁ బరిహరింపరామింజేసి వారలకిడుటచేతఁ బక్వాన్నము సరిపోవు ననుట.) తీరక=సరిపోఁగా, నారులకు=ఉవిదలకు, పునఁప్రయత్నము=మరలవంటయొనర్చుట, ఒదవుక=కలుగును, అంతికకుక=ప్రాయ్యికి, నా...ము - అజ్య=నేతిచేతఁ దడుపఁబడిన, పటముఖ్య=కోకలు లోనైన

వానియొక్క, లయముఎన్నరు=నష్టమువిచారింపరు, ఆ...ము - ఆలయ=ఇంటియొక్క, అంగదారు=వాసాలయొక్క, లయము = నాశమును, ఎన్నరు = లెక్కింపరు (ప్రాయ్యమందుటకై నేతిలో బట్టలుదడిపివైచియు వాసాలు పెటికివైచియును వానినష్టమును లెక్కింపకుండిరనుట.) ఆ...ణి - ఆరజనిక=రాతిరివఱకును, పచన=పాకముసేయుటచేతను, నాంధః=ఆన్నములేకయుండిన, గృహిణి = ఇల్లాలు, రామిక్=రాకపోవుటవలన, పడకక్=శయ్యయందు, మరుఁడు = పచ్చవిల్లుఁడు, వెడవెడనె=పెళపెళమని, ఆర్వక్=వేగిరింపఁగా, అజ్జడిక్=అముసారునందు, గృహులు=గృహస్థులు, నొగిలిరి=కృశించిరి. (అనఁగాఁ దొఁట్రుపడి రనుట.)

తా. ఆసమయంబునందు నెల్లదిక్కులనుండు సతీపతులందఱాహారమజనశయ నాదులయందుఁ గ్లేశము నొందున ట్లెడతెగక జడివానలు గురియుచుండె ననుట.

చ. పిడుగుల కల్కి లోఁ దొలిచి • భీరులు కంచముఁ జల్లుదీధితు

ల్లడపల వెళ్ళిరాఁ బొగలఁ • గావిరిబ్రుంగెడు పుల్లహంబు లె
ల్లడఁ గనుపట్టె నూళ్ళ నిల • యెల్లను ముంచి రసాతలంబుపై
విడియఁగ దండు డిగ్గిన సవిద్యుదురుస్తనయిత్తులో యనన్. 128

టీ. పిడుగులకుక్=అశనిపాతములకు, అల్కి=వెఱచి, భీరులు=భయస్వభావముగల స్త్రీలు, 'భీరుర్భిమ్భాధరాజ్ఞనా' యని నిఘంటువు. కంచము=భోజన పాత్రమును, లోఁదొలిచి=కడపలకులోపల నేక డిగి, చ...ల్-చల్లు=త్రిప్పినీరు బైటఁ జల్లఁగాఁబుట్టిన, దీధితుల్=కొంతులు, కడపలవెళ్లి రాక్=దేహశులదాటిరాఁగా, పొగలక్=ధూమములచేతను, కౌ...లు-కౌవిరిబ్రుంగెడు=ధూమ్రవర్ణము గప్పినట్టి, (పెర్నాకౌలమందుఁ దడిసిన గృహములకుఁ బొగచుట్టికొనియుండుట ప్రసిద్ధము.) పుల్లహంబులు=పూరి యిండ్లు, ఎల్లెడక్=ఏదెసఁజూచినను, ఊళ్ళక్=గ్రామములయందు, ఇలయెల్లను=ధూమియంతయును, ముంచి=వాననీళ్ళచేత నిండింపఁజేసి, రసాతలంబుపైక్=పాతాళముమీఁద, విడియఁగక్=అక్రమింపవలయునని, ద...లో అనన్-ఉరు=గొప్పలయిన, దండుడిగ్గిన=ధూమియందు సేనాసమేతమైవిడిసిన, సవిద్యుత్=మెఱుములతోఁగూడిన, స్తనయిత్తులోయనన్=మేఘములోయనునట్లు, కనుపట్టెక్=చూపట్టెను. ఉత్పేక్ష.

చ. గొడుగుల గాలిఁ గూల్చి మఱి • కోలలతోడన పాఱ నాన్చెఁ జే

డ్పడ జడి మేఘుఁ డల్లకట • పాంథులపైఁ దన కెంతవెరమో

తడిసినమేన నింకి యది • దారవియోగజవహ్నిఁ గొంత కొం

తుడిపె విధాతరక్ష విష • మొక్కొకమా టమృతంబు సేయఁగన్.

టీ. మేఘుఁడు=జలధరుఁడు, గొడుగులఁ=ఛత్రములను, గాలిఁ=వాయువు
చేతను, కూల్చి=ఎగురఁగొట్టి, మఱి=పిమ్మట, కోలలతోడన=గొడుగుకఱ్ఱలుమాత్రము
చేతఁబట్టి, పాఱఁ=పలువిడుచుండఁగా, జడిన్=వర్షముచేతను, చేడ్పడఁ=బాధ
పడునట్లుగ, నాన్చెన్=తడిపెను, అట్లు=అలాగుతడుపునట్లు, అకట = అయ్యో, తన
కుఁ=మేఘునికి, పొంఁకులపైఁ=పథికులమీఁద, ఎంతవైరమో=ఏపాటివిరోధమో
(నాన్చెనని క్రిందికన్వయము.) విధాతరక్ష=విరించియొక్క రక్షణము, విషము=గరళ
మును, ఒక్కొక్కమాటు=ఒక్కొక్కపర్యాయము, అమృతంబుసేయఁగన్ = సుధగాఁ
జేయుటవలన, అది=ఆవర్షము, తడిసిన మేనఁ=నానినశరీరమంగు, ఇంకి=ఇగిరి, దార
వియోగజనహీన్=భార్యలవిరహమువల్లఁబుట్టినయగ్నిని, కొంతకొంతుడిపెన్=కొం
తవడిఁబోఁగొట్టెను. ఈపద్యమునందుఁ బూర్వార్థంబున వ్యాఘాతాలంకారంబు నుత్త
రార్థంబున విచిత్రాలంకారము. శ్లో. 'స్వాద్వ్యాఘాతో తథాకారి తథాకారిక్రియే
తచేత్, విచిత్రంయత్ప్రియత్న శ్చే ద్విపరీతఫలేఘ్నయోః' అని వానికి లక్షణము.

తే. దవులఁ జల్లని దూఱ సంఠకమునుపటి

జల్లునీరాని వచ్చునాఁజల్లు మొదలి

గాలి యెలగోలుచేఁ గొమ్మఁగదలి జల్లు

దలపడకమున్ను వంగుళ్లఁ దడిపెఁ దరులు.

130

టీ. తరులు=వృక్షములు, దవులన్=దూరమునందు, జల్లని = వానయనుకొని,
దూరన్=వానిక్రిందికిబోఁగా, అంతకమునుపటిజల్లు=దూరముననుండి వచ్చువానకంటె
మున్ను గురిసియున్న వానయొక్క, నీరాని=ఉదకముగలవై, వచ్చునాజల్లు=దూరమున
వచ్చుచున్నయావానయొక్క, మొదలి=ముందుగవచ్చిన, గాలియెలగోలుచేన్=ఎలగో
లుగాలిచేతను, (దండునకు ముందుగాఁబోయి హెచ్చరికచేయుటకు నెలగోలని చెప్పా
ట ప్రసిద్ధము.) కొమ్మగదలి=శాఖ చలనమునొంది, జల్లుదలపడకమున్ను=వచ్చుచున్న
వర్షము రాకమునుపే, వంగుళ్లన్=నమ్రములైయున్న కొమ్మలు మొదలగువానిచేతను,
తడిపెన్=నాన్చెను, పథికుల నని పూర్వపద్యముననుండు కర్మ నధ్యాహరింపవలయును.

చ. రయమున వృష్టికై యొదిగి • రచ్చలపై విధియింతు రుగ్రతఁ

హయపతిమీఁద దంతిపతి • నాతనిపై నృపతిం గజాదిని

రణముల మొత్తులాడుదురు • మబ్బొక యించుక విప్ప విచ్చుమొ

గ్గయి మఱి పాటి పోదురు సమస్తదిశాగతు లైనయధ్వగుల్. 131

టీ. స...ల్-సమస్తదిశ=సకలదిశలనుండి, అగతులైన=వచ్చినట్టి, అధ్వగుల్
= తెరువరులు, రయమునన్=వేగముచేత, వృష్టికై=వానకై, ఒదిగి=చోటుచాలక య

డంగికొని, రచ్చలపైన్ = ధర్మపుచావిశ్శ యరుగులమీఁద, హయపతిమీఁదన్ = అశ్వ పతిపైని, దంతిపతిన్ = గజపతిని, అతనిపైన్ = ఆగజపతిమీఁదను, నృపతిన్ = నరపతిని (అశ్వపతి ప్రబలుఁడు, వానికంటె గజపతి ప్రబలుఁడు, గజపతికంటె నరపతి ప్రబలుఁ డనియనుట.) ఉగ్రతన్ = కోపముతోడను, విధియింతురు = నిర్ణయింతురు, గజాదినిర్ణయ ములన్ - గజ = యేనుగులు, ఆది = మొదలగు వానియొక్క, నిర్ణయములన్ = నిశ్చయించు టలయందు, మొత్తులాడుదురు = కలహపడుదురు (అనఁగా నశ్వపతి యొక్క ఁడనియొక్కం డును, గజపతియ ప్రబలుండని మఱియొక్కండును, నందఱకంటె నరపతి యధికుండని యన్యుండును, వానికంటె వీనికి నశ్వము లెక్కువనియు, వీనికంటె వానికి గజంబులు తక్కువనియు, నీ మొదలగు గజాదిసంఖ్యానిర్ణయాభినివేశములచేతఁ గలహించుచుండు రనుట.) మబ్బు = మేఘము, ఒకయించుకవిప్పన్ = కొంచెము విడువఁగా, మఱి = పిమ్మట, విచ్చుమొగ్గయి = ప్రోగువీడినవారలై, పాటిపోదురు = ఎన్వరిచారిని వారు వెళ్ళుదురు.

తా. బాటసారులకుఁ ద్రోవ జరగకుండునట్లు జడివానలు గురియుచుండె నని భావము.

క. తనరె బలిభుక్తతులు నిం

డినగ్రామశ్రీల కటితి • నీలము లగుటం

గనియెఁ దృణగ్రాహిత ననఁ

గొనుకసవులఁ జైత్యతరుల • గూండ్లీడుభ్రమలన్.

132

టీ. బలిభుక్తతులు = కాకులగుంపులు, 'ధ్వాంతాత్మహూప పరభృద్బలిభుగ్వా యసా ఆపి'యని యమరము. నిండిన గ్రామశ్రీలకున్ = సంపూర్ణగ్రామలక్ష్యులకు, అటితి = కంతమునందున్న, నీలములగుటన్ = ఇంద్రనీలమణులొటచేత, తనరెన్ = ఒప్పెను, చైత్యతరులన్ = ఉద్యాన పాదపములందు, 'చైత్యమాయత నేబుద్ధౌ బింబేచోద్యానపా దపే' యని విశ్వము. గూండ్లీడుభ్రమలన్ - గూండ్లీడు = గూండ్లు పెట్టుటకొఱకు, భ్రమ లన్ = తిరుగుటచేతను, కొనుక సవులన్ = పట్టికొనిపోవుతృణములచేతను, తృణగ్రాహితన్ = తృణగ్రాహితమును, కనియెన్ = పొందెను, అనన్ = అనునట్లు, తనరె ననిక్రింది కన్వయము.

తా. నీలములు తృణగ్రాహులుగాన నావిధంబుగఁ గాకుల గుంపులు గ్రామ సమీపముననుండు నుద్యానమందలి చెట్లయందుఁ గూండ్లు గట్టికొనవలయునన్న యిచ్చచేతఁ గఱచికొనిపోవుచున్న కసవులం జూడఁగా దండియైన గ్రామలక్ష్యులు కంతమునందు ధరియించిన హారమందలి నీలమణులు తృణంబులను గ్రహించుచు న్నువో యన్నట్లుగా నొప్పె ననుట.

మ. వసతు ల్వెల్వడి వానకై గుడిసె మోవన్ రాక తా నాని యే
వసగా నిల్చినజమ్ముగూడఁ బొల మంబ ల్మోయుచుం బట్టి పె
న్ముసురం దీగెడుకాఁపుగుబ్బెతలపెన్గుబ్బ ల్పనాస ల్వెలిం
బిసికిళ్లుం బిసికిళ్లు హళికుల కర్పించె న్నభస్యంబునన్. 133

టీ. వసతుల్వెల్వడి=గృహములు బయలువెళ్లి, వానకై = వర్ష బాధానివర్తికొ
ఁకు, గుడిసెమోవన్ రాక=పొలములోఁ గాపునిమిత్తమై వేయఁబడ్డకుటీరముదగిలికొ
నఁగా లోపలికిరాక, తాన్=తాను, అనియే=తగిలికొనియే, వసగాన్=ఒప్పిదముగా,
ని...డన్-నిల్చిన=నిలుపంబడియున్న, జమ్ముగూడన్=జమ్ముచేగట్టఁబడ్డగూడను, (జమ్ము
గూడకొవలిగుడిసెలోనికి రాక గుడిసె దగిలి నిలిచియుండఁగాననుట.) పొలమంబల్మో
యుచున్ = కృషి సేయుభూమికి నంబలిమోచికొనుచు, పట్టి = ధరియించి, పెన్ముసు
రంచున్=జడివానయందు, ఈ...ల్-ఈగెడు=గుడిసెలోపలం దూరునట్టి, కాఁపు
గుబ్బెతల=కాఁపువాండ్రవనితలయొక్క, పెన్గుబ్బల్=గొప్పనైనకుచములును, పునా
సల్=పూర్వసస్యంబులైన సజ్జలుమొవలయినవియును (పునర్వసుకొరైయందుఁ జల్లఁ
బడ్డధాన్యములు గనుకఁ బునాసలని వ్యవహారము.) వెలిన్=వెలుపలను, హళికులకున్
= కృషిఁజేయు శూద్రులకు, పిసికిళ్లున్=కుచగ్రహణంబులును, పిసికిళ్లు = కంకులు
నల్పుటలును, నభస్యంబునన్=భాద్రపదమాసమునందు, అర్పించెన్=ఒసంగెను.

మ. గురుగుం జెంచలి దుమ్మి లేదగిరిసాకుం దింత్రినీపల్లవో
త్కరముం గూడఁ బొరంటి నూనియలతోఁ గట్టావికుట్టారికో
గిరము *లెక్కి తమిం గొమల్పాలము వోగ్రేపు ల్మెయు ల్మాకమేఁ
కెరువుం గుంపటి మంచ మెక్కిరి ప్రభుత్వైకాప్తి రెడ్లజ్జడిన్. 134

టీ. గురుగున్=కురకటశాకమును, చెంచలి=తువిన్నకశాకము, తుమ్మి=ద్రోణ
శాకము, లేదగిరిసాకున్ = కొమలమైన తంబెపుకూరయును, తింత్రినీపల్లవోత్క
రమున్=చింతచిగురును, గూడన్=వానితోఁగలిపి, నూనియలతోన్=తెలములతో,
పొరంటి=పొరఁటి, కట్టావి = చుట్టు నావిరి బాటి మిగుల వేడియయిన, కుట్టారికో
గిరముల్=కుఱుచయారికకూళ్లు, (మూడు నెలలకుఁ బండునవి కుఱుచయారిక లనియు
నయిదు నెలలకుఁ బండునవి పెద్దారికలనియుం జెప్పుదురు.) మెక్కిరి=తిని, తమిన్=రాత్రి
యందు, కొమల్=కొడుకులు, (చెట్లకు శాఖలవంటివారు గనుక నిట్లు చెప్పవచ్చును.)
పొలముపోన్=చేలుగాయఁబోగా, రెడ్లు = పెత్తనముచేయుకాఁపులు, ప్రభుత్వై
కాప్తిన్ = అధికారమొకటియబ్బుటచేత, అజ్జడిన్ = ఆ ముసురునందు, క్రేపుల్ =

దూడలు, మెయూల్ = దేహములను, నాకన్ = లేహనమొనరింపఁగా, మేఁకెరువుం
గుంపటి = మేఁకలయెరువున నెత్తియుంచిన కుంపట్లుగల, మంచమెక్కిరి = ఖట్వమారో
హించిరి, (వానకుఁదడియు నని దూడలను మంచపుఁగోళ్లకుంగట్ట నని దేహములను
నాకుచుండఁగా శయనించి రనుట).

నీ. మణియష్టిఁ గేలిబర్హిణషడ్జసుధ వీను,
లోలాడఁ బ్రొద్దెక్కి • మేలుకొంచి
ఘమఘమవత్సుమంగంధరాజాంగమ,
ర్దనపైఁ జిరోష్ణమజ్జనము లాడి
మిసిమిదువ్వలువ బన్నసరంబు మొగలితే,
కులఁ దాల్చి జా మెక్కి • కొలువొసంగి
జాంగలామిషముతో • శాల్యన్న మధికహ,
య్యంగవీనంబుగా • నారగించి

తే. మృగమదము మించుతములంపుటిఱుల మోవి
దలముగా సాగరుహసంతివెలుఁగ సౌధ
శిఖరవాతాయనాగతాచిరరుగంశు
నతదృగవరోధములతోడ • నగిరి నృపులు.

135

టీ. మణియష్టిఁ = మణిమయమైనదండమునందున్న, కే...ధ - కేలిబర్హిణ =
పెంపుడు నెమళ్ళయొక్క, షడ్జ = షడ్జస్వరమనియెడు, సుధ = అమృతము, వీనులో
లాడఁ = చెవులునిండఁగా, ప్రొద్దెక్కి = సూర్యోదయంబైన మఱి కొంతసేపటికి, మే
లుకొంచి = నిద్రలేచి, ఘ...పైఁ - ఘమఘమవత్ = ఘమ్మనినాసించుచున్న, సుమ
గంధరాజ = ఈ పేరిటి ద్రవ్యముయొక్క, అంగమర్దనపైఁ = నలుఁగు బెట్టినవ్హిఁదట,
చిరోష్ణ = మిక్కిలి వేడిమిగలయుదకములచేత, మజ్జనములు = జలకములు, అడి = సలిపి,
(చిరోష్ణమజ్జనములాడి యని యున్నందున నుష్ణశబ్దమునకు నుష్ణోదకమని యర్థముఁజెప్ప
వలయును.) మిసిమిదువ్వలువఁ = సరిగ తళతళలాడుదుప్పటిని, బన్నసరంబున్ = బన్న
సరములను హరములను, మొగలితేకులఁ = మొగిలిపువ్వులను, తాల్చి = ధరియించి,
జామెక్కి = జాముప్రొద్దెక్కినవెనుక, కొలువొసంగి = సభఁజేసి, జా...తోఁ - జాం
గల = మరుభూమియందలి, ఆమిషముతోఁ = మాంసముతోడను, (అనఁగా మరు
భూమియందు సంచరించెడు కాఁజు, పూరేడు, ఉడుము, ఏఁచుఁబంది మొదలగు
వాని మాంసమనుట.) 'పలలంక్రవ్యమామిష'మ్మని యమరము. శాల్యన్నము = రాజనపు
సాదమును, అధికహయ్యంగవీనంబుగాఁ = అప్పుడు వెన్నగాఁచిన నేయి యెక్కుడు

గాఁ గలుగునట్లు 'తత్తుహయ్యంగవీనం య ద్ద్యోగోదోహోన్భనంఘృత'మ్మని యమ
రము. ఆరగించి=భోజనముఁజేసి, మృగమదముమించు = కస్తూరియొక్కవగాఁగల,
తములంపుటిరులు=విడెముకొంతులు, (కస్తూరి యధికమగుటవలన నల్లగానుండుటచేత
నిరులనుట.) మోవిదళముగాఁ = పెదవిదట్టముకొఁగా, సాగరుహసంతివెలుఁగన్ =
అగరుచెక్కతో నించినకుంపట్లు ప్రజ్వలించుచుండఁగా, సా...న్-సాధ=ఉప్పరిగె
లయొక్క, శిఖర=పైయంతస్తులయంచున్న, వాతాయన=గ వాక్షములనుండి, ఆగత=
వచ్చినట్టి, అచిరదుక్=మెలుపులయొక్క, అంశు=కొంతుల చేతను, నత=వంపఁబడిన,
దృక్=చూపులుగల, అవరోధములతోడన్=అంతఃపురస్త్రీలతో, 'శుద్ధాంతశ్చాప
రోధశ్చ' యని యమరము. నృపులు=రాజులు, నగిరి=ఆనందించిరి.

వ. ఇట్లు సాంద్రసలిలధారాసారమాసరంబు లగు వార్షికవాసరంబులు
ప్రశాంతం బగుటయుఁ దదనంతరంబ. 136

టీ. ఇట్లు=ఇవ్విధంబుగా, సా...లు - సాంద్ర=ఘనమైన, సలిల = ఉదక
ములయొక్క, ధార=ధారలయొక్క, ఆసార = సమ్యక్ప్రసన్నములచేతను, మాస
రంబులగు=వ్యాప్తములైన, వార్షికవాసరంబులు = వానకాలపుదినములు, ప్రశాంతంబగు
టయున్ = శాంతింపఁగా, తదనంతరంబ=అటుపిమ్మట.

ఉ. రాజమరాశలబ్ధగిరిరంధ్రము శాలివనీశరావలీ

వైజననంబు యజ్వహుతఃవాజహుతాశము భాస్వదిందిరాం
భోజనమాగమం బుదితఃభోధభుజంగశయోపచార నీ

రాజనపుల్లహల్లకసఃరం బుదయించె శరద్దినం బిలన్. 137

టీ. రా...ము - రాజమరాశ=రాజహంసలచేత, లబ్ధ = పొందఁబడిన, గిరి
రంధ్రము=కొంచపర్వతముయొక్క బిలముగల్గినట్టియు, (అంచలు మానససరోవరం
బున వర్షాకాలమువెళ్లఁబుచ్చి శరదృతువురాఁగాఁ గ్రొంచపర్వతపుబిలములోఁజొచ్చి
దశార్ణాదిదేశంబులకువచ్చుట ప్రసిద్ధము.) శాలివనీ=రాజనపుంజేలకు, శరావలీ=రెల్లుగం
టలసమూహమునకును, వైజననంబు=ఈనునెలయైనదియును, 'నూతిమాసోవైజననః'
యని యమరము. యజ్వ = విద్యుత్ప్రకారము జన్నముఁజేసినవారిచేత, హుత=
హోమముచేయఁబడ్డ, వాజి=హవిస్సుగల, హుతాశము = శ్రౌతాగ్నిగలదియును,
(అపుడు సోమయాజులు నూతనాన్న భోజనముకొఱకు నాగ్రయణేష్ట్యాదికముఁజేసిర
నుట, లేక, వాజివాజపేయము గలయవియైనఁ జెప్పవచ్చును. శరద్వాజపేయము
ప్రసిద్ధము.) భా...బు - భాస్వత్ = వెలుంగుచున్న, ఇందిరా=లక్ష్మికి, అంభోజ=

కమలములతోడి, సమాగమంబు=కలయికగలదియును, (శరద్భతువునందుఁ గమలము లకు వికసనముగల్గుటంజేసి వానియందే లక్ష్మి నివసించె ననుట.) ఉ...బు-ఉదిత= జనించిన, బోధ=మేల్కొనుటగల, భుజంగశయ=దామోదరునకు, ఉపచార = పూజ నార్థమైన, నీరాజన=నివాళియయిన, పుల్ల=పూచియున్నట్టి, హల్లక = చెంగల్వలు గల, సరంబు=కొలంకులుగ లిగినట్టి, 'హల్లకంరక్తసంధ్యక'మ్మని యమరము. అనఁగాఁ జాతుర్మాస్యము లప్పటికిఁ గడచినవిగాన భగవంతుండు నిద్రమేలుకొనఁగా శరల్లక్ష్మి నీరాజనమెత్తెనోయన్నట్లుంబలెఁ జెన్నొందియున్నయెఱ్ఱచెంగల్వలతో నొప్పియున్న కొలంకులు గలదనుట.) శరద్దినంబు=శరద్వాసరము, ఇలన్=భూమియందు, ఉదయిం చెన్=కనుపడెను, వికసించినచెంగల్వలను నిద్రమేలుకొన్న యీశ్వరునకు శయనోప చారనీరాజనముగా వర్ణించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

తా. నర్మర్తుధర్మములయిన వర్ణించుట మొదలగు చిహ్నములు మాని శరద్భ తుధర్మములు గానవచ్చె నని తాత్పర్యము.

క. కరము పొగ రెక్కె నంబర

మురువిద్యుదీపకళిక + లుమిసిన ధూమ

స్ఫురణ బొగచూరె ననఁగా

హరిమణిజంబూఫలాసి+తామలరుచులన్.

138

టీ. కరము=మిక్కిలి, అంబరము=గగనము, ఉ...లు - ఉరు=అధికమైన, విద్యుత్=మెఱుపులనియెడు, దీపకళికలు=దీపాంకురములు, ఉ...ణన్-ఉమిసిన= చిమ్మినటువంటి, (హో. 'నిష్ఠ్యాతోద్గిర్ణవాంతాదిగౌణవృత్తివ్యపాశ్రయమ్, అతిసుంద రమన్యత్రగామ్యకత్యోంవిగాహతే' అనిఅచార్యుడండి చెప్పియున్నాడుగాన నుమిసిన- అనునది మొదలగువానికి గౌణార్థములెకాని ముఖ్యార్థములు చెప్పఁగూడదు.) ధూమ=పొగయొక్క, స్ఫురణన్=స్ఫురించుటచేత, పొగసూరెననఁగాన్=ధూమిత మాయెనోయన్నట్లు, హ...లన్-హరిమణి=ఇంద్రనీలములవలెను, జంబూఫల=నేరే డుపండ్లవలెను, అసిత=నల్లనై, అమల=స్వచ్ఛములైయున్న, రుచులన్=కాంతులచే తను, పొగరెక్కెన్=మదించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

ఆ. సాంధ్యరాగలహరి + సామిరంజితములై

తిరిగె మింట నిదుర + దెలిసినట్టి

యిందిరాధిపతికి + నెత్తుకర్పూరనీ

రాజనంబు లన శరద్భు నములు.

139

టీ. శరద్భునములు=శరత్క్రాలమేఘములు, సా...లువి - సాంధ్య=సంధ్యాసం బంధియయిన, రాగ=రక్తిమయొక్క, లహరి=తరంగములచేతను, 'మహత్సూక్ష్మలకల్లో

తౌ లహర్యుత్త లికేసమే' అని యమరశేషము. సామి=సగము, రంజితములై=కెంపువ
ర్ణములుగలవిగాఁ జేయఁబడినవై, ని...కిన్-నిదుర చెలిసినట్టి=నిద్ర మేల్పాంచిన, ఇంది
రాధిపతికిన్=లక్ష్మీరమణునకు, ఎ...నన్-ఎత్తు=పట్టినటువంటి, కర్పూరనీరాజనంబుల
నన్=ఘనసారపునివ్వాళులోయన్నట్లు, మింటన్=అంతరిక్షమునందు, తిరిగెన్=సం
చరించెను, 'సామిత్వరేజుగుఘ్ననే' యనియు, 'ఇందిరాలోకమాతామా' యనియు
నమరము. ఉ త్పేక్షాలంకారము.

చ. అళిగరుదంచలామల తదంతరబింబిత యయ్యెఁ బాకని

ర్దళితమహాఫలౌఘహరితచ్ఛదకర్కరికావనాలి నాఁ

గలమవన భ్రమచ్ఛకనికాయములోపల సాంధ్యరక్తిమం

బలతిగఁ దాల్చి మింటఁ గననయ్యె విపాండుపయోదఖండముల్.

టీ. వి...న్-విపాండు=మిగులఁ దెల్లనైన, పయోద=మబ్బులయొక్క, ఖండ
ముల్=శకలములు, క...ము-కలమవన=పండినరాజనపుచేలమీఁద, భ్రమత్=తిరుగు
చున్న, శుకనికాయము=చిలుకలగుంపు, లోపలన్=శరత్కాల మేఘములలోపల, సా
...బు-సాంధ్య=సంధ్యాకాలసంబంధియైన, రక్తిమంబు=ఆరుణ్యమును, అలతిగన్=
కొంచెముగా, తాల్చి=ధరియించి, పా...లి-పాక=పండుటచేతను, నిర్దళిత=మిక్కిలి
విరిసిన, మహత్=గొప్పవైన, ఫల=పండ్లయొక్క, ఓఘ=సమూహముగల్గియు, హరిత
చ్ఛద=పచ్చనియాకులుగల, కర్కరికావనాలి=దోసతోటలగుంపు, అ...త - అళి=
తుమ్మెదలయొక్క, గరుత్=తొక్కలయొక్క, అంచల = కొనలవలెనున్న, అమల =
నిర్మలమయిన, తత్=ఆకాశముయొక్క, అంతర=నడుమను, బింబితయయ్యె నాన్=
ప్రతిఫలించెనొకోయన్నట్లు, కననయ్యెన్=చూడనొప్పెను. ఉ త్పేక్షాలంకారము.

తా. పండినపైరులమీఁద సంచరించుచున్న చిలుకలగుంపును దమయం దించు
కంతసంధ్యాకాలిక రక్తిమము ధరియించిన తెల్లని మేఘఖండములును బరిపక్వములై
పండి విరిసిన గొప్పపండ్లును బచ్చనయినయాకులును గల దోసతోటలు ద్విరేఫముల
తొక్కలమొనలవలె నైగనిగ్యము గలయయ్యాకాశమునందుఁ బ్రతిఫలించెనో యన్న
ట్లుండెననుట.

క. ఘుణగణవిహారణఁ జివికిన

మణిధనువునఁ దొరఁగు నుసి సమానములై ద

ర్పణనిభనభమునఁ బరిణత

శణకణహరిణములు పాండు + జలదము లొలసెన్.

141

టీ. ఘు...ణన్-ఘుణ = నుసిపురుగులయొక్క, గణ = సమూహముయొక్క,
విహారణన్=సంచారముచేత, చి...నన్-చివికిన=వానలకుఁదడిసి శిథిలమయిన, మణి

ధనువునకొ = ఇంద్రధనువునందుండి, తొ...లు వి-తొరంగు = పడుచున్నటువంటి, నుసీస
మానములై = పరాగసదృశములై, పరి...లు-పరిణత = పరిపక్వములయిన, శణ = జనప
నారయొక్క, కణ = లేశములనలెను, హరిణములు = తెల్లనైనటువంటి, పాండుజలద
ములు = తెల్ల మబ్బులు, ద...నకొ-దర్పణ = అద్దముతోడను, నిభ = సమానమయిన,
నభమునకొ = ఆకౌశమందు, ఒలసెకొ = సంచరించెను. శరత్తాలమేఘము లను మణిధను
వుయొక్క పరాగములని యుత్పేక్షించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

క. రవిశశిముకురములు శర

ద్యువతి మెఱుగుఁబెట్టుభూతియో యనఁ బర్వె
బవనాహతసప్తచ్ఛద

నివహపరాగంబు దివికి • నిర్మలకాంతిక.

142

టీ. ర...లు-రవిశశి = చంద్రసూర్యులనియెడు, ముకురములు = అద్దములను,
శరద్యువతి = శరదృతువనుజవరాలు, మెఱుగుఁబెట్టు = కాంతిగలుగఁజేయునట్టి, భూతి
యోయనకొ = భస్మమోయనఁగా, ప...బు-పవన = వాయువుచేతను, ఆహత = ఎగురఁగొ
ట్టఁబడిన, సప్తచ్ఛద = ఏడాకుల యరంట్లయొక్క, నివహ = సమూహముయొక్క, పరా
గంబు = పుష్పాడి, దివికికొ = అంతరిక్షమునకు, ని...తికొ-నిర్మల = స్వచ్ఛమయిన,
కాంతిక = తేజస్సుచేతను, పర్వెకొ = వ్యాపించెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

తా. లోకమునం దద్దమునకు వచ్చిన మాలిన్యమును భస్మముచేతఁ దుడుచుట
ప్రసిద్ధముగాన నటు వర్షాకాలమందుఁ జంద్రసూర్యు లనునద్దములకు నైర్మల్యము
దక్కువ పడఁగా వానికి మెఱుఁగెక్కించి చక్రఁబఱచుటకై శరద్వనిత యుంచిన
విభూతియో యనునట్లాసమయమందు సప్తచ్ఛదపరాగములు గాలిచేత నెగురఁగొట్టం
బడి యంతరిక్షమున వ్యాపించె ననుట.

స్తగ్ధర. సంభూతజ్ఞప్తివాతాశనశయనము విశ్వంభరుం డూఁదిలేవం
గంభీరప్రక్రియామగ్నత డిగు జగతిం • గ్రందుగాఁ దోచు వర్షా
దంభోళిస్థూలరంధ్రోద్గతసితపృథుపాతాళజాతాంబుధారా
స్తంభంబు లోలె నెన్ను • ల్ధవశరుచిశర • స్తంభపక్తిం జనించెకొ.

టీ. స...ప్తికొ-సంభూత = జనించినట్టి, జ్ఞప్తికొ = మెలఁకువచేతను, వాతాశన
శయనముకొ = శేషపర్యంకమును, విశ్వంభరుండు = శ్రీమహావిష్ణువు, 'విశ్వంభరః కైట
భజి ద్విధుశ్శ్రీవత్సలాంఛనః' యనియమరము. ఊఁదిలేవన్ = ఊనికొనిలేవఁగా, గం...
తన్-గంభీరప్రక్రియా = నిమ్న ప్రకారమగునట్లు, మగ్నతన్ = మునుంగుటవల్లను, డిగు =
క్రిందికినడఁగినట్టి, జగతికొ = భూమియందు, గ్రందుగాకొ = దట్టముగా, తో...న్-తోఁ
చు = కొనెచుచున్న, వర్షా = వానకొలమందలి, దంభోళి = పిడుగులయొక్క, స్థూలరంద్ర

= గొప్ప బెజ్జములవలన, ఉద్గత=బయలుదేరిన, పృథు=గొప్పలైన, సిత=తెల్లనైన, పాతాళజాత = పాతాళలోకమందుబుట్టిన, అంబుధారా స్తంభంబులలోపోలెక = స్తంభములవంటి యుదకధారలవలె, శర స్తంభపత్తి-క=తెల్లకాడలవరుసయందు, ఎన్నుల్=కంకులు, ధవళరుచిక=తెల్లనికాంతితో, జనించెక=పుట్టెను. ఇందు తెల్లు యొక్క యెన్నులను బిడుగులరంధ్రములనుండి బయలువెళ్ళినట్టి పాతాళజలధారా స్తంభములుగా నుత్పేక్షించినందున నుత్పేక్షాలంకారము.

తా. ఆశరదృతువునం దేదిక్కునఁ జూచినను తెల్లుపాదలు ఎన్నులు దీసి తెల్లగాఁ బ్రకాశించుచుండె ననుట.

తే. నీరజేక్షణుఁ డవ్వేళ • నిద్ర దెలిసి

యడుగుఁ దనమీఁద మోప నోయవనిరమణి

కంటకితగాత్రి యయ్యె నాఁగా విపాక

పరుషకంటక శాలిమంజరులు పొలిచె.

144

టీ. నీర జేక్షణుఁడు=విష్ణుదేవుఁడు, అవ్వేళక= ఆ శరత్సమయమునందు, నిద్ర దెలిసి=నిదుర మేల్కొని, అడుగుక= పాదమును, తనమీఁదక= భూమిపైని, మోపనో=ఉంచఁగానో, అవనిరమణి=భూదేవి, కంటకితగాత్రయ్యెనాఁగాక= పులకితాంగియయ్యెనన్నట్లు, విపాక=పండుటచేత, ప...లు - పరుష = వాడియై యున్న, కంటక=ముండ్లుగల, శాలిమంజరులు = సన్నవరియెన్నులు, పొలిచెక= ఒప్పెను. హేతూత్పేక్షాలంకారము.

తా. పండి ముచురైనందున నాఁడిమి గలిగియున్న ముండ్లతోనుండు సన్నవరి యెన్నులం జూడఁగా నా శరదృతువునందుఁ గమలాక్షుండు నిద్ర లేచి యడుగుఁ దనమీఁద నుంచుటచేత నాభూదేవి కంటకితగాత్రి యాయె ననున ట్లుండె ననుట.

మ. స్ఫుటభూయోహృతిశంక వార్ధి నినరశ్శు ల్మిన్ను చేర్పం దటి
చ్చట తౌర్వంబుగఁ గారుగొంచు ఘనమై • త్మో దీర వర్షింప న
చ్చొటనుం దోచి గ్రసింపఁ బోలుఁ గలశీఃసూనుండు గాకున్న నొ
క్కొటఁ దారాగ్రహభాస్కరేందుమణిశుక్తులవ్యక్తమై తోచునే.

టీ. స్ఫు...కక - స్ఫుట=వ్యక్తమైన, భూయోహృతిశంకక=అగస్త్యుండు మరలఁబాసముఁజేయు ననుభయముచేత, 'శంకావితర్క-భయయోః' అని యమరము. ఇనరశ్శుల్=సూర్యకిరణములు, వార్ధిక=సముద్రమును, మిన్ను చేర్పక= అంతరిక్ష మును బొందింపఁగా, (సూర్యకిరణములు సముద్రోదకములను మేఘములందుఁ జేర్పఁ గాననుట.) తటిచ్చటలు=విద్యుత్సమూహములు, తౌర్వంబుగక= బడబాగ్నిగా,

కారుకొంచుకొ = నల్లనిదై, ఘనమై = మేఘమై, త్మౌకొ = భూమిని, తీరవర్షింపకొ = ఉదకమంతయు వానలుగురియఁగా, అవోటనుకొ = ఆ యాకౌశమునందును, గలశీ సూనుండు = అగస్త్యుఁడు, తోఁచి = కనుపించి, గ్రసింపఁబోలుకొ = సముద్రోదకమును బానముఁజేసెఁగాఁబోలు, కాకున్నకొ = అట్లుగాకుండెనేని, ఒక్కటకొ = ఏకరీతిఁగా, తా...ల్ - తారా = చుక్కలును, గ్రహ = అంగారకాదిగ్రహములును, భాస్కర = సూర్యుఁడును, ఇందు = చంద్రుఁడును, (అనియెడు) మణి = రత్నములును, శుక్తుల్ = ముత్యపుచిప్పలును, వ్యక్తమై = స్ఫుటమై, తోఁచు నే = కానవచ్చునా, కానరావనుట

తా. శరత్సమయమున నంతరిక్షమందు మేఘములు లేక, నక్షత్ర సూర్యేందువులు స్ఫుటముగఁ బ్రకాశించుటను నగస్త్యోదయంబగుటను జూడఁగా భూర్వ మగస్త్యునికి వెఱచి మేఘరూపమును వహించి యాకౌశమును జెందియున్న సముద్రుని నగస్త్యుండు మరలఁ బానముజేసియుండును. లేకపోయెనేని యందుండు తారాగ్రహములనియెడు రత్నములును సూర్యచంద్రులను ముత్యపుచిప్పలును గానవచ్చుటకుఁ గారణంబు లేదనునట్లు తోఁచుచుండెననుట.

చ. అలమలయాద్రిఁ గుంభభవుఁ డన్కతకంబు శరర్తుకుండమం

డలిఁ బ్రతిబింబకై తవమునం దమ కిచ్చిన వారిదేవత

ల్తాలకుల కేలఁ దాఁప నిడి • తోమఁ గలం కడఁగెం దదీయత

త్ఫలతకు హ్రస్వ మాటె కరి • తారక లంబువుఁ దేర్చునే యనక.

టీ. అ...న్ - అల = ప్రసిద్ధమైన, మలయాద్రికొ = పటీరపర్వతమునందున్నట్టి, కుంభసంభవుఁడు = అగస్త్యుఁడని, 'అగస్త్యః కుంభసంభవః' యని యమరము. అకతకంబు = అనుచిల్లగింజను, 'చక్షుష్యః కతకః కాంతిక్య' త్తనిరత్నమాల. శ...కొ - శరర్తు = శరదృతువను, కుండమండలికొ = సరస్వతీమూహములందు, ప్రతిబింబకై తవముకొ = ప్రతిఫలనవ్యాజముచేతను, తమకున్ = ఆవారి దేవతలకు, ఇచ్చినన్ = ఇయ్యఁగా, వారి దేవతల్ = జలదేవతలు, తొలకులకేలన్ = తరంగములను హస్తములచేతను, తాఁపనిడి = మెట్టురాతిమీఁదఁబెట్టి, తోమన్ = అరగఁదీయఁగా, కలంకడఁగెన్ = కాలుష్యము దీలెను, తదీయ = ఆ యగస్త్యుని సంబంధియైన, తత్ఫలతకుకొ = ఆ చిల్లగింజొటకు, హ్రస్వమాటె = చిన్నదొటయే, కరి = సాక్షి, (చిల్లగింజ గనుకనే తాచినందున హ్రస్వమాయె ననుట.) (అట్లుగాకుండెనేని) తారకలు = నక్షత్రములు, లంబువుకొ = ఉదకమును, తేర్చునే = తేటగాఁజేయునా, చేయవనుట. అనకొ = అనునట్లు, కలంకడఁగె నని క్రిందికన్వయము. యాపకానుప్రాణితాపహ్ను త్యుత్తాపితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. ఇలకు సుధాసమత్వము వహింప శరజ్జలజాక్షి కుండమం
డలి సలిలంబు కల్మష మడంగ మొగు ల్విరియెండ గాయుచో
జిలుకు నిశారజఃపటలి • చెన్ను వహించె దరంగపజ్జిపై
దళదరవిందకై రవకదంబకడారపరాగపూగముల్. 147

టీ. తరంగపజ్జిపైఁ = కరుళ్లబంతిమీఁద, ద...త్ - దళత్ = వికసించు
చున్న, అరవింద = పద్మములయొక్కయు, కైరవ = కలువలయొక్కయు, కదంబ =
సమూహములయొక్క, కడార = పచ్చనైనటువంటి, 'కడారఃకపిలఃపింగః' యని యమ
రము. పూగముల్ = సమూహములు, 'పూగోవితానంప్రకరః' యని యమరము ఇలకుఁ =
భూమికి, సుధాసమత్వము = అమృతసామ్యము, వహింపఁ = పొందునట్లు, శరజ్జల
జాక్షి = శరత్కాలమునుఁద్రీ, కుండమండలిఁ = కొలంకులయందు, 'కుండంపితరేతోయా
ధారవిశేషేచవహ్నిగర్తేచ, కుండోజారాజ్ఞాతస్సభర్తృకాయాం కమండలౌకుండీ'
యని రత్నమాల. సలిలంబు = ఉదకము, కల్మషమడంగఁ = కలుషముపోవుటకు,
మొగుల్ = మబ్బులు, విరి = విరిసిన, ఎండగాయుచోఁ = ఎండతపింపఁగా, చి...లి-
చిలుకు = చల్లఁబడినటువంటి, నిశారజఃపటలి = పసపుపొడిరాశియొక్క, చెన్ను =
సౌందర్యమును, వహించెఁ = పొందెను.

తా. ఆసమయంబున వికసించిన తామరలయొక్కయుఁ గలువలయొక్కయుఁ
బరాగములు తరంగముల పైఁ బడి శరదృతు వనుఁద్రీ యుదకములోని కల్మష మడఁ
గించి రుచిఁబుట్టించుటకొఱకుఁ జల్లిన పసపుపొడివలె నుండె ననుట.

ఉ. హెచ్చినమైత్రిఁ బద్మినుల • కెల్ల ఘనాత్యయకారకుండు సా
మృచ్ఛపడంగఁ జేయుటకు • నై యలక్రౌంచనగంబుపేరిక
మృచ్ఛన నీడ్చుశర్వగిరి • యందలి వెండిశలాకపిండు నా
వచ్చి మరాళమాలికలువ్రాలె గొలంకులఁ జక్రఘంకృతిఁ. 148

టీ. హెచ్చినమైత్రిఁ = అతిశయించిన స్నేహముచేత, పద్మినులకెల్లఁ = తామ
రకొలంకులను (పద్మినీస్త్రీల) కంతయును, ఘనాత్యయ = మేఘావసానమనెడు
(అనఁగా శరదృతువనుట.) కారకుండు = అగసాలవాఁడు, సామ్యు = భూషణము,
అచ్ఛపడంగఁ = సమముగనుండులాగున, చేయుటకునై = తీఁగెగా నొనరించుటకై,
అల = ప్రసిద్ధమైన, క్రౌ...నఁ - క్రౌంచనగంబుపేరి = క్రౌంచపర్వతమనియెడు
మిసగల, కమృచ్ఛనఁ = వెండిబంగారు తీఁగెతీయునట్టి యుక్కుకమ్మచ్చయొక్క
బెజ్జమందు, ఈ...నాన్ - ఈడ్చు = లాగెడు, శర్వగిరియందలి = కైలాసపర్వతమునం
దున్న, వెండిశలాకపిండునాన్ = రజతపుత్రీఁగసమూహమో యనునట్లు, మరాళిమాలి

కలు=హంసలబంతులు, వచ్చి=వీ తెంచి, కొలంకులన్=సరస్సులయందు, చ...తిన్-
చక్ర=సుడిగాలియొక్క, యుంక్పతిన్ = యుంకొరముతోడను, వ్రాలెన్ = దిగెను.
(అనగా విస్తరించి హంసలు వచ్చె నని భావము).

తే. కుంభజుడు వార్ధితోఁ గ్రోలి • కుక్షి నున్న
మించుముక్తాచ్ఛటలె క్రుమ్మరించె ననఁగ
జలజదళములఁ దేటలుఁ • జవులునయిన
యంబుకణములు నొలిచెఁ బద్మాకరముల.

149

టీ. కుంభజుడు=అగస్త్యుడు, వార్ధితోఁగ్రోలి=సముద్రముతోఁగూడఁ బాన
ముచేసి, కుక్షి నున్న = ఉదరములో నున్న, మించు=అతిశయించిన, ముక్తాచ్ఛటలె=
మాత్తక సమూహములే, క్రుమ్మరించెననఁగ = మగుడదిగువకుఁబోసెనోయనఁగ, జలజ
దళములఁ = తామరాకులయందు, తేటలు = స్వచ్ఛమైనటువంటియు, చవులునైన=
రుచిగలవియునైన, (ముత్యాలలో నొక్కలెక్కకు చవియనిపేరుగనుక నవియనియు
నర్థము.) అంబుకణములు=ఉదకబిందువులు, పద్మాకరములఁ - పద్మ=తామరలకు,
అకరములఁ = గనులైన కొలంకులయందు, పొలిచెఁ = ఒప్పెను.

చ. కెరలు స్రవంతిపై యిసుక • క్రిందగువేళ నినుండు మేఘపుం
దెర సనఁ జల్లఁగా విరహాదీప్తకరప్లుత మాసజీరణో
త్కరగుడ మట్ల పద్మినులఁ • గ్రమ్మున కేసరమాధ్వి పొల్చెఁ బైఁ
గర మరుదారెఁ దేంట్లు సెకఁగందినముతైపు సేసలో యనఁ. 150

టీ. కె...క - కెరలు=ప్రవహించుచున్న, స్రవంతి=నదులయందు, 'స్రవంతీ
నిమ్న గాపగా'యని యమరము. పైయిసుక=ప్రవాహవేగముచేత నీళ్లతోఁగలిసి పైగాఁ
ప్రవహించుచున్నయిసుక, క్రిందగువేళఁ = అడుగుబట్టినప్పుడు, (వేగముతగ్గినప్పు
డిసుకక్రిందఁబడుట ప్రసిద్ధము.) స్రవంతియనఁగా నిసుకపోసియుండు ఘటికా యం
త్రమునకును బేరుగనుక దానిలోఁ బైయిసుకక్రిందికిరాఁగాననియు నర్థము.) ఇనుం
డు=నూర్మ్యుడను నాయకుడు, 'ఇనస్సూర్యేప్రభా'యని యమరము. మేఘపుండెరస
నఁ = మేఘమును తెరదీయఁగా, చల్లఁగాఁ = చిలుకరింపఁగా (ఉంచగాననుట.) వి...
ముఅట్లు - విరహ=వియోగ వేదనచేత, దీప్త=వెచ్చునైన, కర=హస్తమందు, ప్లుతమా
=తేలుచున్న, సజీరణోత్కర=జీలకఱ్ఱతోఁగూడిన, గుడమ=బెల్లమువలె, పద్మిను
లఁ = తామరదీఁగెలనియెడు పద్మినీజాతిస్త్రీలయందు, క్ర...ధ్వి - క్రమ్ము=వ్యాపిం
చినట్టి, సకేసరమాధ్వి = కేసరములతోఁగూడినమకరందము, పొల్చెఁ = ఒప్పెను,
'పద్మినీకరిణీశ్రీ స్త్రీ సరోజనలినీషుచ'యని రత్నమాల. (విరహతాపతప్తమైన హస్త

మందు గుడ ముంచఁగాఁ గరఁగి పాకమైనట్లు మకరంద ముండెననుట.) తేంట్లు=భ్రమ
రములు, సెకన్ = తాపముచేతను, కం...లోఅనన్ - కందిన = కమలినటువంటి,
ముత్తెపు సేసలోయనన్ = ముత్యాలతలంబ్రాలోయనునట్లు, పైన్ = ఉపరిభాగమందు,
కరము=మిక్కిలి, అరుదారెన్ = ఒప్పెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. జలజదశస్థతోయములు • సందుల క్రిందుగఁ దోచుమింటిని
డలుఁ గనుపట్టె నత్తటిఁ దటాకముల న్నఘిమంబు రెంటిలోఁ
దెలియఁ దరంగఁ బై కెగయు • తేలులచేరులఁ దూన్పఁ దోయము
లలుచనఁ దేలె మిన్నడుగుఁబట్టెఁ గడుం దళమాటనో యనన్.

టీ. జ...లు - జలజదశ=పద్మపత్తములయందు, స్థ=ఉన్నటువంటి, తోయ
ములు=ఉదకములును, సం...గన్ - సందుల = ఆ పద్మపత్తములసందులయొక్క,
క్రిందుగన్ = అధోభాగమునందు, తో...లు - తోచు=కనుపించుచున్న, మింటి
నీడలున్ = ఆకాశముయొక్క ప్రతిఫలనములును, అత్తటిన్ = ఆ శరత్సమయమునందు,
లఘిమంబు=చులకఁదనము, రెంటిలోన్ = ఆకాశజలములలోను, తెలియన్ = ఎఱుంగు
టకొఱకు, తరంగఁబై కెగయు=కరుళ్లచేతఁ బైకెగయుచున్న, తేలుల=తుమ్మెదలని
యెడు, చేరులన్ = దారములచేతను, తూన్పన్ = తామరాకులనియెడు తూనికెసిబ్బుల
యందుఁ దూఁపగా, తోయముల్ = ఉదకములు, పలుచనన్ = తేలికయగుటవల్ల,
తేలెన్ = పైకిఁదేలెను. మిన్ను=ఆకాశము, కడున్ = మిక్కిలియును, దళమాటనో=
మందమాటచేతనో, అడుగుఁబట్టెన్ = క్రిందికిఁబోయెను. అనన్ = అనఁగా, తటాక
ములన్ = సరస్సులయందు, కనుపట్టెన్ = చూపట్టెను.

తా. తామరాకులపయినుండు నీరును, వానిసందులయందుఁ దటాకములోని
యుదకమునఁ బ్రతిఫలించిన యాకాశముయొక్క నీడలనుజూచి, యాకాశము తేలికో,
తేక యుదకములు తేలికయో, చూత మను సంకల్పముచేతఁ దేంట్లును దారములు గల
తటాక మనుతెక్కిడయందుఁ దూనికవేయఁగా నుదకములు పలుచన గనుక మీఁదికి
వచ్చెను ; మిన్ను దళముగనుక నడుగుఁబట్టెను.

మ. ఇలకు న్వేగుగఁ బండుతీరవన పుండ్రేక్షుచ్చట వ్రీపు ల
గ్గలమై వ్రాల నురుస్వనంబు లెసఁగంఁగాఁ ద్రిప్పు రాట్నంపు గుం
డ్రలు నాఁ దేనెకొలంకులం బొరలి పొర నిచ్చు పంకేరుహం
బుల నాడెం దొలుసంజఁ దేటివలయం • బుల్తారఘంకారముల్. 152

టీ. ఇలకున్ = భూమికి, వ్రేగుగన్ = బరువగునట్లు, పం...ల్ - పండు = పరి
పక్వమైన, తీర=దరియందలి, వన = ఉద్యానవనమందున్న, పుండ్రేక్షుచ్చటల్ =
నామాలచెఱకుగుంపులు, 'రసాలఇక్షుస్తద్భేదాః పుండ్రకాంతారకాదయః' యని య

మరము.) తీపులు=మాధుర్యములు, అగ్గలమై=అతిశయమై (రసముని స్తరించినట్లు), వ్రాలన్=మీదవంగఁగా, ఉరుస్వనంబులు=అధికమైనధ్వనులు, ఎసఁగఁగా=ఒప్పుఁగా, త్రిప్ప=త్రిప్పబడుచున్న, రాట్నంపుగుండ్రలునాన్=చెఱకుగానిగయొక్క కోల లోయనఁగా, తేనె=మకరందము, కొలంకులన్=సరస్సులయందు, పొరలిపాఱన్=లుంతితమై ప్రవహింపఁగా, విచ్చు=వికసించుచున్న, పంకేరుహంబునన్=పద్మములయందు, తారఘంకారముల్=గంభీరములయినధ్వని విశేషములుగల, తేటి... బుల్ - తేటి = తుమ్మెదలయొక్క, వలయంబుల్=మండలాకారభ్రమణంబులు, తొలుసంజన్=ప్రాతస్సంధ్యయందు, ఆడెన్=తిరిగెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

తా. తీరమందలి చెఱకులు వంగి తటాకములలో నున్న కమలములమీదఁ బడియుండ నా కమలంబులయందలి మకరందములు సరస్సులలోఁ బొరలి పాఱుచుండఁగా నందు మండలాకారభ్రమణంబులు సేయుచున్నతుమ్మెదలయొక్క ధ్వనులు చెఱకుగానిగకోలధ్వనులవలె నుండెను.

సీ. హలనమత్కదళికంఁదాభతిర్యజ్నతా,

స్యమునఁ గొమ్మొకటి మోసనఁగఁ గ్రుంగఁ
గటముల డిగి చిబుకమున రేఁ బేరిన,

మద మంజనగ్రంథిమాడ్కి మెఱయ

చిద్రోత్రహతవలత్కద్రూజ మనఁ జుట్టు,

తో విప్పతో దరిఁ + దొండ మాడ

తెల్లుపెల్లు నీటఁ + ద్రెల్లి ఫేనము వండు,

నయి పునఃప్రావృడాశయము నొసఁగ

తే. ఘనరజోవృష్టికై మీదికన్న మొగుడఁ

గటిదెసలు నిక్క బరితోలు + గదలఁ గీలు

మదము తిక్తత నదులకీ + దదనుకృద్వృ

షాలితోఁ దేంట్లు పఱవఁ గోరాడె గరులు.

153

టీ. హ...నన్ - హల=నాఁగేటిదుక్కిచేత, నమత్=వంగుచున్నటువంటి, కదళికండాభ=అనంటిదుంపసామ్యముగల, తిర్యక్=అడ్డముఁగా, నత=వంగినటువంటి, అస్యమునన్=ముఖమందు, కొమ్మొకటి=ఒక విషాణము (దంతమనుట), మోసనఁగన్=ఆకువిప్పనియరటిమొలక యనునట్లు, క్రుంగన్=వంగఁగా, కటములన్=గండస్థలమునుండి, డిగి=జాఱి, చిబుకమునన్=గడ్డమందు, రేన్=రాత్రియందు, పే...ము - పేరిన=ఘనీభవించిన, మదము=దానము, అంజనగ్రంథిమాడ్కిన్=కాటుకడబ్బి

వలెను, మెఱయఁ = ఒప్పఁగా, భి...ము - భిద్రోత = రంధ్రమునలన బయలు వెడలి
నట్టియు, హత = కొట్టఁబడినదిగ నుక, వలత్ = చుట్టుకొనుచున్న, కద్రూజము అనఁ =
సర్పమో యనఁగా, చుట్టుతోఁ = పెనఁచికొనుటతోడ, విప్పతోఁ = విడఁదీయుట
తోడను, దరిఁ = నదీకూలమందు, తొండము = శుండాదండము, ఆడఁ = చలించుచుం
డఁగా, తెల్లు = శరములు, పెల్లులు = మంటిగడ్డలును, నీటఁ = ఉదకమునందు,
తెల్లి = పడి, ఫేనము = నురువును, వండును = ప్రవాహముతో వచ్చియున్న బురదయు
ను, అయి = అయినదై, పు...మున్ - పునః = మరలను, ప్రావృ డాశయముఁ = వర్షాకౌ
లమనుబుద్ధిని, ఒసఁగఁ = పుట్టింపఁగా, (అనఁగాఁ చెల్లని తెల్లు నురుఁగుగా మంటి
పెల్లులు వండునుగానున్నందున వర్షాకౌల మను బుద్ధిని బుట్టించెననుట.) ఘనరజోవృ
ష్టికై - ఘన = అధికమైన, రజః = పరాగముయొక్క, వృష్టికై = వర్షమువలన (చల్లుట
వలన ననుట.), మీఁదికన్ను = పై నేత్రము, మొగుడఁ = మూయఁబడఁగా, కటిచెసలు =
మొలప్రక్కలు (పిఱుఁదు ప్రక్క లనియుం జెప్పదగును), నిక్కన్ = పైకెగయఁగా,
బరితోలు = పార్శ్వమందున్న చర్మము, కదలఁ = చలింపఁగా, కీలు = స్రవించుచున్న,
మదము = దానోదకము, తిక్తతఁ = సౌగంధ్యమును, నదులకుఁ = సరిత్తులకు, ఈఁ =
ఒసఁగఁగా, 'కటుతిక్తకషాయాస్తుసౌరభ్యేఽపిప్రకీర్తితాః' యని యాదవము. తత్ =
ఆ తమ్మును, అనుకృత్ = అనుకరించుచున్న (పోల్చినయనుట.), వృషాలితోఁ = వృష
భసమూహముతోఁగూడను, 'సుకృతేవృషభేవృషః' యనియమరము. తేంట్లు = తుమ్మెద
లు, పఱవఁ = తమవ్యాపారమునకు వెఱచి పాటిపోఁగా, కరులు = ఏనుగులు, కోరా
డెను = తిర్యగ్దంతప్రహారముఁజేసెను. ఉ త్పేక్షాలంకారము.

శా. గండద్వంద్వగళత్కరాళమదరేఖల్ పుల్లనస్తచ్చదా
ఖండక్షోదసిత ల్పక్వీర్ణకములై • కర్ణద్వయిన్మించఁగాఁ
గొండ ల్ద్రవిన్ మన్ను కత్తులగతిం • గొమ్ముం గొన ల్ముంపవే
దండంబు ల్చవుదంతు తొటఁ దెలిపెం • దండెత్తి భూపాలికిఁ. 154

టీ. గం...ల్ - గండద్వంద్వ = కపోలద్వయమువలన, గళత్ = జాఱుచున్న,
కరాళ = దట్టమైన, 'కరాళోదంతురేతుజ్ఞే' యని రత్నమాల. మదరేఖల్ = దానప్ర
వాహపుచాళ్లు, పుల్ల...ల్ - పుల్ల = విచ్చినటువంటి, సస్తచ్చద = ఏడాకులయరంట్లయొ
క్క, అఖండ = అధికమైన, షోద = పుష్పాడిచేత, సితల్ = తెల్లనైనవై, ప్రకీర్ణకములై
= చామరములై, 'చామరంతుప్రకీర్ణక' మ్మనియమరము. కర్ణద్వయిన్ = శ్రోత్రయుగము
ను, మించఁగాన్ = అతిక్రమించికొమ్ములపర్యంతమురాఁగా, కొండల్ ద్రవిన్మన్ను =
= పర్వతములుకోరాడిననుట్టి, కత్తులగతిన్ = ఒరలతో నున్న ఖడ్గములరీతిని, కొమ్ముం గొ

నల్ = దంతాగ్రములను, ముంపన్ = కప్పగా, వేదండంబుల్ = మత్తేభములు, భూపా
 శికిన్ = రాజమండలమునకు, దండెత్తన్ = యుద్ధయాత్రకొఱకు, చవుదంతులౌటన్
 = చతుర్దంతదంతావళములౌటను, తెలిపెన్ = చూపెను. చామరసదృశములైనమదరేఖ
 లు కొమ్ములమాడ్కి నుండెను.

తే. అప్పు డన్యోన్యవిజిగీషు • లై నదొరల
 కవ దొనలనుండి లబ్ధలక్ష్యంబు లై న
 స్వాన్వయశరాళిచేఁ గీర్తి • చాలఁ గనెనొ
 యన వనాళిఁ బ్రపుల్లశరాళి మెఱసె.

155

టీ. అప్పుడు = ఆశరత్సమయమునందు, అన్యోన్యవిజిగీషులైన = ఒండొరుల
 జయింపనిచ్చగల్గినటువంటి, దొరల = నృపులయొక్క, కవ = రెండైన, దొనలనుండి =
 తూణీరములందుండి, లబ్ధలక్ష్యంబులైన = పొందఁబడినగుటిగలవియైన, 'లక్షంలక్ష్యం
 శరవ్య' మ్మనియమరము, స్వాన్వయశరాళిచేన్ - స్వ = తమయొక్క, అన్వయ = వంశము
 గల, (తాము శరశబ్దవాచ్యులు గనుకననుట.) శరాళిచేన్ = బాణసమూహముచేత, కీర్తి
 చాలఁగనెనొయనన్ = అధిక మైనయశస్సునుబొందెనోయనఁగా, వనాళిన్ = అరణ్య
 పంక్తియందు, ప్ర...ళిన్ - ప్రపుల్ల = వికసించిన, శరాళి = కౌశకుసుమపంక్తి, మెఱసెన్
 = వెలిఁగెను. శ్లేషానుప్రాణితో త్ప్రేక్షాలంకారము.

తా. కీర్తి తెలుపని కవిసమయము గాన తెల్లుపువ్వులుం దెల్పుగుటంజేసి
 యపు డవి విస్తరించి యున్నందున పిస్తారమైనకీర్తిని బాణములు పొందెనో యన్న
 టుండె ననుట.

తే. దరులతడివండు పొదవునూఁపురము లంటు

తెల్లుగంటల నాఁబోతు • లుల్లసిల్లె

గిరుల మోరుల సవి సముద్గీర్ణసలిల

జలధరచ్ఛేదములు వ్రాలఁ జెలఁగుకరణి.

156

టీ. ద...లు - దరుల = నదీకూలములందలి, తడివండు = కర్దమము, పొదవు = వ్యా
 పించిన, మూపురములు = కకుత్స్థదేశములను, అం...లన్ - అంటు = తగిలికొనునట్టి,
 తెల్లుగంటలన్ = పూచిన తెల్లుగంటలచేత, అఁబోతులు = అచ్చుఁవేయఁబడిన కొడెలు,
 ఉల్లసిల్లెన్ = మిగుల నొప్పెను, గి...విన్ - గిరుల = కొండలయొక్క, మోరులసవిన్ = శిఖ
 రములను బుద్ధిచేత, స...లు - సముద్గీర్ణ = కురియఁబడిన, సలిల = ఉదకములుగల, జలధర
 ఛేదములు = మబ్బుతునియలు, వ్రాలన్ = పైఁ జేరియుండఁగా, చెలఁగుకరణిన్ = ఒ
 ప్పెడుచందంబునను. ఉల్లసిల్లె నని క్రిందికన్వయము. ఉత్ప్రేక్ష.

తే. గగనలక్ష్మీ నిజోరు నక్షత్రమాలి

కలు వియన్నది జలములఁ • గడుగఁ బిసుక

నెఱయు కుంకుడుపండులనురు వనంగఁ

బలపలని పాండురాంబుదపజ్జులమరె.

157

టీ. గగనలక్ష్మీ=ఆకాశలక్ష్మీ, ని...లు - నిజ=స్వీయమైన, ఉరు=గొప్పలైన, నక్షత్రమాలికలు=చుక్కలపంక్తులనియెడు నిరువదియేడు ముత్యములుగల హారములు 'నైవనక్షత్రమాలాస్యాత్సప్తవింశతి మాక్తికా' యని యమరము. వి...లన్ - వియన్నది=ఆకాశగంగయందలి, జలములన్=ఉదకములయందు, కడుగన్=ముటికి నెత్తుటకొఱకు, పిసుకన్=నలఁపఁగా, నె...వు అనంగన్ - నెఱయు = వ్యాపించినట్టి, కుంకుడుపండుల=ఫేనిలపుపండ్లయొక్క, నురువనంగన్=ఫేనములో యనునట్లు, పలపని=పలుచనైన, పాండుర=తెల్లనైనట్టి, అంబుదపజ్జులు=మబ్బులచాళ్లు, అమరన్=ఓప్పెను. శ్లేషానుప్రపాణితమైన యుత్పేక్షాలంకారము.

శా. అప్పు ల్వారిధిచేతఁ బుచ్చికొని కార్యంబైన మున్నొన్నయ

యప్పుల్దొ చనియు న్సవృద్ధికముగా • నవ్వార్ధికే తీర్పఁగా

నప్పుణ్యాతివిశుద్ధజీవుఁడు నిజాఁచ్చాంగంబులం దోఁచు న

ట్లొప్పారె న్నశిబింబగర్భితములై • ద్యోచారిశుభ్రాభ్రముల్. 158

టీ. అప్పుల్=ఉదకములు, ఋణములును, వారిధిచేత్=సముద్రునిచేత, పుచ్చికొని=కైకొని, కార్యంబైనన్=పనితీఱఁగా, ము...న్ - మున్నొన్న=ముందు పుచ్చికొనినట్టి, అయ్యప్పుల్=ఆ యుదకములను ఋణములను, దొచనియున్=దూరదేశములు వెళ్లియును- వానకాలము గడచియును, సవృద్ధికముగాన్=అధికముగాన వృద్ధితోఁగూడను, అవ్వార్ధికే = ఆ సముద్రునికే, తీర్పఁగాన్ = సరిపుచ్చఁగా, అ...డు - అప్పుణ్య=అఋణము క్తిరూప సుకృతముచేతను, అతివిశుద్ధ = మిగులఁ బరిశుద్ధుడైన, జీవుఁడు=ప్రపాణి, ని...లన్ - నిజ=స్వీయములైన, అచ్చ=స్వచ్ఛములైన, అంగంబులన్=అవయవములందు, తోఁచునట్లు=అగపడునట్లు, శశిబింబగర్భితములై=చంద్రబింబ ముదరమండుఁ గలవియై, ద్యో...ల్ - ద్యోచారి=అంతరిక్షమున సంచరించుచున్న, శుభ్రాభ్రముల్=తెల్లని మబ్బులు, ఓప్పారెన్=ఓప్పిదమాయెను.

తా. 'శ్లో. బ్రహ్మహామచ్యతే పాపైః ఋణీ తు నకదాచన' యన్నట్లు ఋణమపరిహార్యమైన పాపము గనుక నట్టిపాపముచేత విముక్తుఁడైనమనుజునిమాడ్కిఁ జంద్రగర్భితములైనమేఘములు వెలింగె ననుట. శ్లేషానుప్రపాణితమైన యుత్పేక్ష.

చ. విశదపయోదపుంబొరల వేప్పనచే నొకమై నభోమణిన్

లశునపటత్వమొందుట మనంబున నారసి కాంచి విష్ణుఁ డ

య్యశివతక్తై పదంబు వలంబునఁ బాపి యవస్తులోభక
త్కశతఁ బ్రబోధ మొంది సిరిఁగాంచి చెలంగెఁ బయఁపయోనిధిఁ.

టీ. వి...చేన్ - విశద=తెల్లనైన, పయోదపు = మేఘములవైన, పారల= అవరణములయొక్క, వేప్టనచేన్=వ్యాప్తిచేత, ఒకమైన్=ఒక ప్రదేశమునందు, నభో మణిన్=(సూర్యుని)ఆకౌశమందలి మణిని, లశునపటత్వమొందుటన్=లశునపటమును దోషము పొందుటను, మనంబునన్=చిత్తమందు, ఆరసి=విచారించి, కాంచి=చూచి, విష్ణుఁడు=లక్ష్మీరమణుఁడు, అయ్యశివతక్తై=ఆ దోషనివృత్తికై, (తులమెత్తుగల కెంపు నకు మణి యని సంజ్ఞ గాన దానికిఁ గలుగు లశునపటమునదోషము ద్యుమణియైన సూర్యునికి శరత్కాల మేఘరూపముతోఁ గలుగఁగాఁ జూచి శివంకరము గాదు గనుకఁ దన్ని వృత్తికై యనుట.) వలయంబున్=పరివేషమువలనను (అంబెవలనను), పదంబు=పాద మైన యాకౌశమును, పాపి=విడిపించి, (అప్పుడు పరివేషముండదనుట.) అవస్తులోభ కర్కశతన్=కూడనివస్తువునందు లోభముచేతఁ గఠినుండు కాకపోవుటవలన, (అనఁగా దోషవస్తువులయం దాసక్తిలేనివాఁ డౌటవలన ననుట.) ప్రబోధమొంది=జాగ్రత్తనొంది, మేలుకొని, పయఁపయోనిధిఁ=పాలసముద్రమునందు, సిరిఁగాంచి=సంపద నొంది, శ్రీమహాలక్ష్మిని బొంది, చెలంగెఁ=ఒప్పెను.

ఉ. అంబరవాసు లగ్నిక్రియఁకై ద్యుమణిస్ఫటికోపలంబునం
దుం బడయ న్శరజ్జలదఁతూలపరంపరఁ గొంత పై ఘటిం
పం బెలుచం జనించి మఱి • మట్టున నిల్వక యాక్రమించె గా
కం బరితాపమూనె ననఁ • గాసె మొగుల్విరియెండ ల త్తటిఁ. 160

టీ. అంబరవాసులు=దివిషదులు, అగ్నిక్రియకై=వహ్నిఁ బుట్టించుటకై, (వర్ష ర్తువునందు క్షీణమైనదానిననుట.), ద్యుమణిస్ఫటికోపలంబునందున్-ద్యుమణి=సూర్యుఁ డనియెడు, స్ఫటికోపలంబునందున్=స్ఫటిక శిలయందు, పడయన్=పొందుటకొఱకు, శ...రన్ - శరజ్జలద=శర నేఢ్మము లనియెడు, తూలపరంపరన్ = దూదిప్రోగును, కొంత=కొంచెము, పైఘటింపన్=మీఁద నుంచఁగా, బెలుచన్జనించి = విస్తరించి యగ్ని పుట్టి, మఱి=పిమ్మటను, మట్టునన్=కొద్దిగా, నిల్వక=నిలిచియుండక, కాఁకన్= వేఁడిమిచేత, పరితాపమూనన్ = వ్యాకులత్వమును బొందునట్లు, ఆక్రమించెన్ = వ్యాపించెను. అనన్=అనఁగా, అత్తటిఁ=అసమయమునందు, మొగుల్విరియెండన్= మబ్బువిరిసిన యెండలు, కాసెన్=తపించెను.

క. కంజహితాస్తోదయపెట

సంజ కడల నడుమఁ గప్పు • సంధిల మిన్న

పైం జూడఁ బ్రకృతిశబరీ

గుంజానాసావిభూషఁకొమరు భజింపఁ.

161

టీ. కం...జ - కంజహిత=సూర్యునియొక్క, అస్తోదయపు=అస్తమయోదయములయొక్క, ఎఱసంజ=ఎఱసంధ్యారాగము, కడలన్=దిక్కులయందును, కప్పు=నైల్యము, నడుమన్=మధ్యప్రదేశమందును, సంధిలన్=వ్యాపింపఁగా, మిన్ను=అంతరిక్షము, ప్ర...రు - ప్రకృతిశబరీ=మూలప్రకృతియనుచెంచితయొక్క, గుంజానాసావిభూష=గుఱిగింజముక్కఱయొక్క, కొమరున్=సౌందర్యమును, భజింపఁ=పొందునట్లుగా, చూడన్=వీక్షింపఁగా, ఒప్పెన్=చెన్నొందెను.

తా. సంధ్యాకాలములయందు దానిరక్తిమముఁ దిగంతములవఱకు వ్యాపించియుండఁగా నంతరిక్షమునడుమ నల్లనై ప్రకృతియను కిరాతస్త్రీయొక్క ముక్కఱయందు నలుపుపైవైపుగానుంచి యడ్డముగాఁ గ్రుచ్చిన గుఱిగింజవలెఁ జూడనొప్పెననుట. రూపకానుప్రాణితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

తే. గూండ్లకై శాలిమంజరు + ల్గొనుచు మూఁగి

యంబరంబునఁ బఱచు కీఁరాలి వొలిచెఁ

బసరుటొంటొంటియాకుతోఁ + బండఁ బాటి

ఛేదభయమున నెగసినఁచే లనంగ.

162

టీ. గూండ్లకై=కులాయములకై, శాలిమంజరులు=వరియొన్నలు, 'వల్లరీమంజరీస్త్రీయా' మ్మని యమరము. కొనుచు=గ్రహించికొనుచు, మూఁగి=గుంపులుగూడి, అంబరంబునన్=అకాశమునందు, పఱచు=ఎగసిపోవుచున్న, కీరాలి=శుకపంక్తి, 'కీరశుకా సమా' అని యమరము. పసరుటొంటొంటియాకుతోన్=పసరువర్ణముగలయొక్కొకపర్ణముతోడను, పండఁబాటి=పరిపక్వములై, ఛేదభయమునన్=తమ్ముఁగోసివేయుదురన్న భయముచేత, ఎగసినచేలనంగన్=పైకెగిరినపైరుచేలోయన్నట్లు, పొలిచెన్=ఒప్పెను. ఉత్ప్రేక్ష.

సీ. శ్రీలు దా రౌట నాశ్రితపద్మకర్ణికా,

కృతిఁ జెవు ల్కమలకర్ణికల మెఱయ

నతనుసారధ్యకృద్రతిరేఖ మంచపై,

నదలించు రొదఁ జిల్క + పదుపు పర్వఁ

దొగలమొగ్గలవైవ + దూరమేగమిఁ బెట్టు,

చప్పట్లఁ జిన్నులు + జడలు గదల

వెడత్రోవ మును చెప్పి • వడి నవ్వ దిరుగు న,
 ధ్వగులకొలఁది యపఃత్రపయు మరల
 తే. నధరరదనప్రసాదంబు • నడుగ నోరు
 దెఱచెనో యన వ్రీలి ముఁతైములు తోఁచు
 చెఱకుజంఘులఁ బోలమి • శిరసు వాంచు
 రాజనముఁ గాచు గోపికాఁరాజి పొలిచె.

163

టీ. తారు=శ్రోత్రములు, శ్రీలు = శ్రీకారములు, లఱ్ఱులును, జౌటన్=అ
 యినందువలన, అ...తిన్-ఆశ్రిత=ఆశ్రయించిన, పద్మకర్ణికౌకృతిన్=తామరమిద్దెల
 వలెను, చెవుల్=కర్ణములు, కమలకర్ణికలన్=తామరమిద్దెలతో, మెఱయన్=వెలుం
 గఁగా, అతను=పెనిమిటియైన మన్మథునకు, సారధ్యకృత్=రథమునడుపుచున్న, రతి
 రేఖన్=మన్మథునిభార్యయైన రతివలె, (సారధ్యముచేయుచు రతీదేవి చిలుక గుఱ్ఱము
 నెట్లదలించునో యట్లునుట.) మంచపెన్=మంచమీఁదను, అదలించురొదన్=నివా
 రించుధ్వనిచేత, చి...న్-చిల్మపదుపు = కీరపంక్తి, పర్వన్ = పరువిడుచుండఁగా,
 తొ...లన్-తొగల=కలువలయొక్క, మొగ్గలన్=కుట్మలములను, వైవన్ = విసరివే
 యఁగా, దూరమేగమిన్=అచిలుకలు దవ్వుగా వెళ్ళినందున, పెట్టుచప్పట్లన్=చేతుల
 తట్టుటలచేతను, చన్నులు=కుచములును, జడలు=కేశపాశములును, కదలన్=చలిం
 పఁగా, మును=పూర్వము, వెడత్రోవన్=దబ్బఱమార్గమును, చెప్పి=పల్కి, నవ్వన్=
 హాసముచేయఁగా, వడిన్=శీఘ్రముగా, తిరుగు=మరలవచ్చుచున్నటువంటి, అధ్వగుల
 కొలఁది=పథికులతోడనే, అపత్రపయున్=సిగ్గును, మరలన్=మళ్లఁగా, (పథికుల
 కుఁ దప్పదారి జెప్పి నవ్వగా నది గ్రహించి యా పథికులు మళ్లిరాఁగా లజ్జించి రను
 ట.) అ...బున్-అధర=పెదవియొక్కయు, రదన=దంతములయొక్కయు, ప్రసాదం
 బున్=అనుగ్రహమును, అడుగన్ = యాచించుటకొఱకు, నోరుదెఱచెనోయనన్=
 వదనమువిప్పెనోయనఁగా, వ్రీలి=పగిలి, ముత్యములు=మాక్తికములు, తోఁచు=కను
 పడునట్టి, చెఱకున్=ఇఱ్ఱువనమును, జంఘులఁబోలమిన్ = తమపిక్కలను సరిపోలనం
 దున, శిరసువాంచు=తలవంచికొనిన, రాజనమున్=శాలిసస్యమును, కా...జి-కాచు=
 రక్షించుచున్న, గోపికారాజి=చేలకాపరిశ్రీలవరుస, పొలిచెన్=ఒప్పెను. ఉత్పేక్ష.

తా. చెఱకులుతమయందలి రసమాధుర్యముకంటె నాచెఱకు తోటకాచు
 శ్రీలయొక్క యధర రసమాధుర్య మధికమనియు, దమలోనున్న ముత్యముల చక్కఁ
 దనముకంటె నాశ్రీలయొక్క పలువరుసల చక్కఁదన మతిశయమనియు, నధరరదన
 ములకునోడి పరాజతులయినవారు నో రిగిలించి వేడుకొన్నట్లుంబలె కనుపులు పగిలి
 గర్భగతములయిన ముత్యములు గన్నట్లుచెఱకును, తమపైరు పొట్ట లాశ్రీల పిక్కలకు

సాటిరానందున సిగ్గుచేరి దలవాంచికొన్నట్టుంబలెఁ బండి వంగియున్న రాజనపుచేలను గాచుచున్న స్త్రీలు శ్రీమహాలక్ష్మికి నాశ్రయస్థానమైన కమలకర్ణికలు బహిర్నిర్గతము లయినందున శ్రీసదృశములయిన శ్రోత్రములుగనుక వాని నవి యాదరించినట్లుగఁ జెవులయందుఁ గమల కర్ణికలు ధరించికొని మనమధ రధరధ్యంబులయిన చిలుకల నదలిం చురతీదేవిమాడ్కి జిలుకలందోలుచుఁ గలువపువ్వులతోఁ దోలఁగా నవి దూరము పోనందున చప్పట్లు గొట్టుచు నధ్వగులకు వెడత్రోవఁ జెప్పి నవ్వఁగా వారు మళ్లుట తోనే సిగ్గు గలవారయియొప్పి రనుట.

తే. నింగి య త్తటిఁ దన్మహానీలమైన

గరిమకుం దగఁగాఁ దృణగ్రాహి యయ్యె

ననఁగఁ బరిణత కలమాది యవసరాశి

తతులు గిరు లన నభ్రంకషతఁ జెలంగె.

164

టీ. నింగి=అకౌశము, అత్తటిన్ = ఆశరదృతువునందు, తత్ = ప్రసిద్ధమైన, మహానీలమైన=మిగుల నల్లనై నట్టియు నీలమణియైనట్టియు, గరిమకున్=అధిక్యమునకు, తగఁగాన్=అర్హమగునట్లు, తృణగ్రాహి=కసవును గ్రహించునది, అయ్యె ననఁగన్= ఆయెనో యన్నట్లు, పరిణత = పండియున్న, కలమాది = పరిమొదలగువానియొక్క, యవసరాశి=గడ్డివాములయొక్క, తతులు=పరుసలు, గిరులనన్ = కొండలోయను నట్లు, అభ్రంకషతన్=అకౌశమునొరసికొనుటచేత, చెలంగెన్=ప్రకాశించెను. పరిణామాత్ప్రేక్షాలంకారములు.

మ. అయనిష్ఠన్ ధవళాతపత్త్రి దగు నయ్యాగంబు సాగంగ నం

దు యమిశ్రేణులు రాఁగఁ బుంగవకకుత్స్థుం డల్ల వర్షాదినా

త్యయరాముండు సలక్ష్మణుం డినున కోజోవాప్తిగా విల్లు ని

ర్దయతం ద్రుంపఁ బ్రభగ్నశాల్యవని సీతాలబ్ధి గాకుండునే. 165

టీ. అయనిష్ఠన్ = శుభావహవిధినిష్ఠచేతను, 'అయశ్శుభావహో విధిః' యని యమరము. ధవళాతపత్త్రిదగు=తెల్లదామరగొడుగులగల శరదృతువుదైన, అయ్యా గంబు=ఆరాకయును, ధవళాతపత్త్రిదగు=తెల్లని గొడుగుగల జనకునిదైన, ఆయ్యా గంబు=ఆ యజ్ఞమును, (ఇచ్చట ధవళశబ్దముచేతఁ బుండరీకములు లక్షింపఁబడును. 'పుండరీకాతపత్త్రిస్తం వికసత్కాశ చామర' మ్మనిరఘువంశమునశరదృతుషర్ణవమున్న ది.), సాగంగన్=జరగఁగా, అందున్=ఆ శరత్కాలమందును, ఆ జన్మమునందును, యమిశ్రేణులు = హంసపంక్తులును, యోగిబృందములును, (యమిశ్రేణులమునకు ఋషులర్థము ఆఋషులకు హంసలను ఫేరుగలదు గనుక లక్షితలక్షణచేత హంసలన్న యర్థము.), రాఁగన్=వచ్చుచుండఁగా, పుంగవకకుత్స్థుండు=ఎడ్లయొక్కమూఁపుర

ములయందున్నట్టియు, కకుత్స్థులలో శ్రేష్ఠుడైనట్టియు, పుంగవాదులు తరపదములై శ్రేష్ఠార్థమునిచ్చునవియైన నిచ్చట శ్లేషనిమిత్తము పూర్వపదమాయెను. 'ప్రాధాన్యే రాజలింగేచ వృషాంగే కకుద స్త్రియా' మ్మని యమరము. అల్ల=ప్రసిద్ధమైన, ఎన్నా...డు-వన్నాది నాత్యయ=శరదృతువ నెడు, రాముండు=శ్రీరాముండు, సలక్షణుండు=అడు బెగ్గురులతోఁ గూడినవాఁడును, సుమిత్రానందనునితోఁ గూడినవాఁడును, 'సారసస్యతు లక్ష్మణా' యని యమరము. సారసపక్షులు వర్షర్తువునందుఁ బిల్లలు వెట్టి శరత్కాలమునందు వ్యాపించునవియనుట. ఇనునకున్ = సూర్యునకును, జనకునకును, ఓజోవాప్తిగాన్ = తేజమును, గీర్తియును గలుగునట్లుగా, విల్లు = మణి ధనుస్సును, శివధనుస్సును, నిర్దయతన్త్రుంపన్ = సంకోచింపకవిలువఁగా, ప్రభగ్న శాల్యవనిన్ = కొయ్యబడిన రాజనాలుగల భూమియందు, సీతాలబ్ధికాకుండునే = నాఁగేటిచాలుయొక్క లాభము కలుగకుండునా (పొలమున వరిగొయ్యఁగానే మరల దున్నిరనుట.), 'సీతాలాంగలపద్ధతిః' యని యమరము. ప్రభగ్న = విలుచుటచేత, శాలి = ఒప్పుచున్న, అవనిన్ = భూమియందు, సీతాలబ్ధికాకుండునే = వై దేహిప్రాప్తి కాక పోవునా? (కలుగుననుట.) రూపకానుప్రాణిత శ్లేషాలంకారము. 'నానార్థసంశ్రయ శ్లేషో వర్ణ్యావర్ణ్యో భయాస్పద' యని శ్లేషలక్షణము.

క. మొగులు విరియెండ వెండియు

నిగుడ శుకశ్రేణి పసరు • నింగి నిండన్

బెగడె బ్రజ హరితవాజుల

గగనమణిస్యందనంబు • గదిసెనొ యనుచున్.

166

టీ. మొగులు = మేఘములు, విరియెండ = విరిసినయెండ, (శరత్కాలాతప మనుట.) వెండియున్ = మిక్కిలియును, నిగుడన్ = వ్యాపింపఁగా, శుకశ్రేణి = చిలు కలపనుపుయొక్క, పసరు = పచ్చనిచాయ, నింగిన్ = ఆకాశమందు, నిండన్ = పూర్ణ మగుచుండఁగా, హ...బు-హరితవాజుల = పచ్చడాలుగల గుఱ్ఱములుగల, 'పాలాశో హరితో హరిత్, వాజివాహర్వ గంధర్వా' యనియు నమరము. గగనమణిస్యంద నంబు = సూర్యరథము, గదిసెనొ యనుచున్ = సమీపించివచ్చెనో యని, బ్రజ = జనము, బెగడెన్ = జడిసెను. అతిశయోక్త్యలంకారము.

తే. భువి సరస్వతై రవశ్రేణి • పోవఁదోల

దివిఁ గన న్గ్రహ నక్షత్ర • దీప్తి దఱుమఁ

గృష్ణపక్షపువాసిలే • కిరులు దనదు

నలుపునను గూడెనన నైల్య • మొలసె నభము

167

టీ. భువిన్=భూమియందు, స...సరః=కొలకులయందున్న, కైరవశ్రేణి = తెల్లనికలువబంతి, 'సితేకుముదకైరవే' యని యమరము. పోవదోలన్ = వెళ్లదోలగా, దివిన్=అంతరిక్షమందు, కనత్=ప్రకాశించుచున్న, గ్రహ=అంగారకాదులయొక్కయు, సక్షత్ర=అశ్విన్యాదులయొక్క, దీప్తి = కాంతి, తణుమన్=వెళ్లగొట్టగా, ఇరులు=అంధకారములు, కృష్ణపక్షపువాసిలేక = బహుళపక్షపురేలబలిమిలేక, తనదునలుపునను=తననైల్యముతోడను, కూడెననన్ = కలిసెనోయన్నట్లు, నభము = ఆకాశము, నైల్యమొలసెన్ = అతినైల్యమును బొంచెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క. క్రేపుదలఁచి పసి మేయుచుఁ
జేపినపాల్గలయ నెండఁచేఁ బాంధజనుల్
దూపింపమి కజుఁ డంపిన

యాపాగా యనఁగ నదుల • నంచలు మెఱసెన్. 168

టీ. పసి=పశుసమూహము, మేయుచున్=పాలముకసవుఁదినుచును, క్రేపుతలఁచి = లేఁగదూడలను తలంచికొని, చేపినపాలు = వెలికుబికి స్రవించినక్షీరములు, కలయన్=నద్యుదకములతోఁజేరగా, ఎండచేన్=ఆతపముచేతను, పాంధజనులు = అధ్వగులు, దూపింపమికిన్=పానము సేయనందునకు, (ఎండలోఁ దప్పిగొన్నవారు పాలుద్రావకుంటప్రసిద్ధము.) అజుఁడంపిన=ఆనదులలోనిక్షీరనీరములు వేఱుపఱపుమని బ్రహ్మదేవుఁడనిపినట్టి, ఆ పాగాయనఁగన్=తనవాహనపంక్తియో యనునట్లు, ఆంచలు = హంసలు, మెఱసెన్=వెలిఁగెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

తే. వెద మొదవుఁగూడఁబోలేమి • వెచ్చఁగ్రొవ్వు
స్వల్ప మెడసూప వెడలెనోయనఁగ నెట్ట
కేలకును గ్రుంగితెచ్చు అంకెలు నిగుడఁగ
మందగతి గున్కె వృషభము • ల్మంద పిఱుఁద. 169

టీ. వెద మొదవున్=ఋతువైనధేనువును, కూడన్=కలియుటకు, పోలేమిన్=నడువలేనందున, వెచ్చన్=తాపముచేత, గ్రొవ్వు=కంతమువఱకున్నమదము, స్వల్పము=కొంచెము, ఎడసూపఁగాన్=సందువిప్పఁగా, వెడలెనోయనఁగన్ = బయలుదేఱెనోయనఁగా, ఎట్టకేలకున్=కొంతదడవునకు, గ్రుంగి = భూమికివంగి, తెచ్చు అంకెలు=రప్పించెడు వృషభధ్వనులు, నిగుడఁగన్=సాగఁగా, వృషభముల్=ఆఁబోతులు, మందపిఱుఁదన్=పసులగుంపువెనుక, మందగతిన్ = మెల్లనినడకతో, గున్కెన్=కొంచెముగాఁ బఱుపుపెట్టెను.

తే. శరధిజలమెల్ల రిత్తగాఁ • గురియ నుప్పు
 డొక్కఁ బేరిన నత్తెల్పె • చిక్కి మీఁద
 గాన నగుచున్న దచ్చతఁచే ననంగఁ
 బఱచు శరదభ్రములమేని • పాండి మమరె.

170

టీ. శరధిజలముఎల్లఁ = సముద్రోదకమంతయు, రిత్తగాగురియఁ = శూన్యమగునట్లువర్షింపఁగా, డొక్కఁ = జలమందుండు లవణాంశము, డొక్కఁ పేరినఁ = కడుపులో ఘనీభవింపఁగా, అత్తెల్పెచిక్కి = అలవణముయొక్క ధావశ్యముమాత్రము మిగిలి, అచ్చతఁచేఁ = నైర్మల్యముచేత, మీఁదఁ = మేఘముపై, కొననగుచున్నది = చూడఁబడుచున్నది. అనంగఁ = అనునట్లు, పఱచు = పరువిడుచున్న, శ...మ-శరదభ్రముల = శరత్కాలమేఘములయొక్క, మేని = దేహముయొక్క, పాండిమ = ధావశ్యము, అమరెన్ = ఒప్పెను. ఉత్పేక్షాలంకారము.

క. శరనిధి మునుగ్రోలినని

ర్భరజలములు గురిసి మేఘభావం బఱి య
 క్కరములు కరములె కా జిగి

నొరిమె ననరవియు మెఱసెనుడిగెను మొయిలున్. 171

టీ. శరనిధిన్ = సముద్రమునందు, మునుగ్రోలిన = మున్ను పానముచేసిన, నిర్భరజలములు = అధికోదకములు, గురిసి = వర్షించి, మేఘభావంబఱి = జలధరత్వమును బోగొట్టికొని, అక్కరములు = ఆ సూర్యకిరణములు, కరములెకాన్ = సూర్యకిరణములుగానెకాఁగా, రవి = సూర్యుఁడు, జిగిన్ = తేజస్సుచేత, ఒరిమెననన్ = తీర్ణుఁడాయె నన్నట్లు, మెఱసెన్ = ప్రకాశించెను. మొయిలున్ = మేఘమును, ఉడిగెన్ = శాంతించెను. హేతు తత్పేక్ష.

క. ప్రాశించిన నీరంతయుఁ, బో శరదభ్రములు మగుడఁ • బూరింపఁగనా
 వేశించెఁ గొలంకుల ననఁ, గాశప్రతిబింబపటలి • కడు నొప్పారెన్.

టీ. శరదభ్రములు = శరత్కాలమేఘములు, ప్రాశించిన నీరంతయున్ = మునుపుదాము గ్రోలినయుదకమంతయు, పోన్ = వెళ్ళఁగా, మగుడఁబూరింపఁగన్ = మరలనిండించికొనుటకు, కొలంకులన్ = సరస్సులయందు, ఆ వేశించెన్ = ప్రవేశించెను. అనన్ = అనునట్లు, కాశప్రతిబింబపటలి = తెల్లపువ్వుల ప్రతిమానసమూహము, కడున్ = మిగులను, ఒప్పారెన్ = చెన్నొందెను.

తే. కొలనఁ గరిదంపతులు పద్మకళిక లొకటి

కొకటి యీ నెత్త మకరంద • మొలుక నమరె

నివి శరత్పద్మనిలయకు • నెలమితోడఁ
గవల నభిషేకమున కెత్తు • కడవ లనఁగ.

173

టీ. కొలనకొ = సరస్సులయందు (జాత్యేకవచనము), కరిదంపతులు = సతీపతులైన గజద్వంద్వము, పద్మకళికలు = అటవిరితమిమొగ్గలు, ఒకటికొకటి యీ నెత్తకొ = పరస్పరమిచ్చుటకై పైకెత్తగా, మకరందము = పూఁదేనె, ఒలుకకొ = క్రుమ్మరించుచుండఁగా, ఇవి = ఈ పద్మముకుశములు, శరత్పద్మనిలయకుకొ = శరత్లక్ష్మీకి, ఎలమితోడన్ = సంతోషముచేతను, కవలకొ = జోడుగా, అభిషేకమునకెత్తు = స్నానమొనరించుటకుత్తి పైమైనట్టి, కడవలనఁగకొ = కుంభములొయన్నట్లు, అమరెకొ = ఒప్పెను.

తా. తామరకొలంకులయందుఁ గ్రీడించుచున్న గజమిధునముఁజూడఁగా, శ్లో. 'లక్ష్మీ ర్ద్రివ్యై ర్గజేంద్రై ర్మణిగణఖచితైః స్నాపితా హేమకుంభైః' అన్న శ్లోనుంగులు శ్రీమహాలక్ష్మీకి హస్తంబులయందు సువర్ణకుంభములను ధరించి యభిషేక మొనరించు చందంబునఁ గానవచ్చుచుండెను.

తే. పంక మడుగంటి తేటిన • బావు లెల్లఁ
బంకములె చేసెఁ గ్రమ్మఱఁ • బంకజములు
గళితమకరందయుతరజః • కర్దమమునఁ
గారణగుణంబు గలుగదే • కార్యమునకు.

174

టీ. పంకము = అడుసు, అడుగంటి = అధఃప్రదేశముఁబట్టి, తేటినబావులెల్లకొ = స్వచ్ఛోదకములుగల్గినకొలంకులంతయును, పంకజము = కమలములు, గ...నకొ = గళిత = జాటినటువంటి, మకరందయుత = పూఁదేనియతోఁగూడిన, రజఃకర్దమమునకొ = పరాగ పంకముచేతను, క్రమ్మఱకొ = మగుడను, పంకములె = కర్దమయుక్తములైనవిగానే, చేసెకొ = ఒనర్చెను. కారణగుణంబు = కారణముయొక్కగుణము, కార్యమునకుకొ = క్రియకును, కలుగదె. (కలుగుననుట).

తా. కమలములు పంకజములుగాన నీళ్ళను బంకయుక్తములుగాఁ జేసె ననుట. సామాన్యముచేత విశేషమును సమర్థించిన యర్థాంతరన్యాసాలంకారము. శ్లో. 'జ్ఞేయస్సోఽర్థాంతరన్యాసో వస్తుప్రస్తుత్యకించన, తత్సాధనసమర్థస్య న్యాసోయోఽన్యస్య వస్తునః' అని దానిలక్షణము.

క. ఒసఁగి రగస్త్రాఘ్నములం
గొసరి జను ల్వార్ధి నీరు • గ్రోలితి వీనిం
బసికై మా కిమ్మని క
న్కిసరుడుగం గావ నప్పగించెడుమాడ్కికొ.

175

టీ. జనుల్ = మనుష్యులు, కొసరి = వేడికొనుచును, వార్ధి = సముద్రమందలి, నీరు = ఉదకము, క్రోలితి = పానము చేసితివి. వీనిన్ = మాకు పయోగమైన యాయుదకమును, పసికై = పశువులకొఱకై, మాకున్ = మా కొఱకు, ఇమ్మని = నిడువుమని, కన్ని సరుడుగన్ = కోపప్రయుక్తమైన నేత్రదోషము నివర్తించుటకై, కావత్ = ఆయుదకమును ద్రావకరక్షించుటకొఱకు, అప్పగించెడుమాడ్కిత్ = ఇదిగో రక్షింపుమనియొప్పగించినరీతిని, అగస్త్యార్ఘ్యములత్ - అగస్త్య = అగస్త్యునికి, అర్ఘ్యములత్ = జలాంజలులను, ఒసంగిరి = ఇచ్చిరి. హేతూ త్ప్రేక్ష. శరదృతువునందు నగస్త్యునికిచ్చునట్టి యర్ఘ్యముల నిట్లు త్ప్రేక్షించెను.

క. పరుషాతపతప్తం బగు

ధరణీపాత్రమునఁ బడుట • దళ మయ్యెఁ జూమి

పరిపక్వంబై యనఁగా

శరదిందుజ్యోత్స్న రేల • సాంద్రతఁ గాసెన్.

176

టీ. ప...నత్ - పరుష = కఠినమైన, అతప = ఎండచేతను, తప్తంబగు = కాఁగినటువంటి, ధరణి = భూమియనెడు, పాత్రమునత్ = ఆధారమందు (పెనముమీఁదననుట), పడుటత్ = పతనమగుటచేత, దళమయ్యెఁజూమి = దట్టమాయెనుజూమి, అనఁగాత్ = అనునట్లు, పరిపక్వంబై = పండినదై, శరదిందుజ్యోత్స్న = శరచ్ఛంద్రచంద్రిక, రేలత్ = రాశులయందు, సాంద్రతత్ = దట్టముగా, కాసెన్ = వెలిగెను.

తే. వృష్టితటి నిడ్డజెనఁ ద్రావఁ • గ్రింద నుండి

తేట నది నీటఁ దనవెంటఁ • దేలుమీల

తళుకుతో నాఁచులతదోఁచె • వెలికి జమిలి

వెండి మీ లెక్కువెండుక • విల్లువోలె.

177

టీ. వృష్టితటిత్ = వర్షాకాలమునందు, నిడ్డ = పెట్టిన, జెనత్ = చేపలయొక్క జెనను, త్రావత్ = పానము సేయుటకొఱకు, క్రిందనుండి = అడుగునఁబట్టి, తేట = నిర్మలమైన, నదినీటత్ = ఏటియుదకమందు, తనవెంటత్ = ఆనాఁచుతీగవెంట, తే...తోత్ - తేలు = పైకివచ్చుచున్న, మీల = మత్స్యములయొక్క, తళుకుతోత్ = కాంతితోడ, వెలికిత్ = బైటికి, జ...లు - జమిలి = జోడుజోడయిన, వెండిమీలు = రజతము చేతఁజేయఁబడినమత్స్యములు, ఎక్కు = పైకెగయఁగానొప్పుచున్న, వెండుకవిల్లువోలెత్ = గుఱ్ఱపుతోకవెండుకలచేఁగట్టినధనుస్సోయన్నట్లు (ఇది దాసరివాండ్రు నాయించువాద్యమనియు దీనిపేరు కామాచి యనియుఁ జెప్పుదురు.) నాఁచులతదోఁచెత్ = ప్రాచీతీగగన్పించెను.

తా. వానకాలమందుఁ జేపలు నాచుతీఁగవెంటఁ గ్రుడ్లు విడిచియుండ వానిం దినుటకు నీళ్లనుండి యానాచుతీఁగ వెంటిని మత్స్యములు పైకి రాఁగా, నదిదాసరి వాంగ్రుడు గుఱ్ఱపువెండ్రుకలచేత వింటిబద్దకట్టి వానిమీఁద వెండితగుళ్లచే మత్స్యముల నేర్పఱచి వాయించునప్పు డవి పైకెగయుటవలెఁ గన్పట్టెననుట.

క. హంసము క్రౌంచము తొలి రా

మాంసలరుచి వచ్చెఁ దానుమలయము శిఖఁబా

ల్లాంస విఱువ నీ ర్విఱిచెను

హంసమున కగస్తి పరమహంసం బగుటన్.

178

టీ. హంసము=అంచపిట్ట, క్రౌంచముతొలిరాక=క్రౌంచపర్వతబిలముననుం డిరాఁగా, తాను=ఆయగస్త్యుఁడును, మలయముశిఖ=మలయపర్వతాగ్రముననుం డి, మాంసలరుచి=అధికకాంతిచేతను, 'బలవాన్తాంసలోంసలః' యని యమరము. వచ్చె=ఉదయించెను, హంసమునకు=చక్రౌంగమునకు, అగస్తి=అగస్త్యమహర్షి 'అగస్త్యోఽగస్తిరిత్యపి' యని ద్వీరూపకోశము. పరమహంసంబగుట=పరమహంస యనుబుషియకాటచేత, హంస=అంచ, పాల్=క్షీరమును, విఱువ=నీరముతో వేఱు పఱపఁగా, నీర్విఱిచెను=తానునీళ్ళలోనిబురదను బోఁగొట్టెను.

తా. హంసలు పాలునీళ్ళు నేర్పఱుప నగస్త్యుండు నీరుబురద నేర్పఱచినందున పరమహంస యనునట్లు శరదృతువునందు నుదకంబులంతయు నిర్తలంబు లాయెననుట.

తే. క్రౌంచ మొకకొన్ని గ్రుడ్లులు • గాంచె మింట

నవి యహంసచ్చదాచ్ఛాదనానుభూతి

హంసతతు లయ్యెఁ గావన్న • నరుణచూడ

గుప్తభుజగాశనాండము • ల్గురులు గావె.

179

టీ. క్రౌంచము=కొంచగుబ్బలియందున్నరంధ్రము, ఒకకొన్నిగ్రుడ్లులు=కొన్ని అండములను, మింట=తనపైభాగమందు, కాంచె=వహించెను. (పరశురాముని బాణముచేతఁ దొలవఁబడిన క్రౌంచాచల రంధ్రమునుండి హంసలు మానససహో వరంబునకుఁ జనుటయు, మరలి వచ్చుచుండుటయునుం గలదని సంప్రదాయము.) అవి=ఆక్రౌంచాచలములోని గ్రుడ్లులు, ఆహంస=దానియందురాకపోకలుగల హంసే తరములైన పక్షులయొక్క, ఛద=ఔక్కలయొక్క, అచ్ఛాదన=కప్పటయొక్క, అను భూతి=అనుభవముచేత, హంసతతులయ్యె=అంచలగుంపులాయెను, కావన్న= హంసగ్రుడ్లనితరపక్షులుపొదిగిన హంసపిల్లలుగా నేరవన్నట్టాయెనా, అ...ల్-అరుణ చూడ = కోళ్ళచేతను, 'కృకవాకుస్తామ్రచూడః కుక్కుటశ్చరణాయుధః' యని యమరము. గుప్త=పొదుగఁబడిన, భుజగాశన=నెమళ్ళయొక్క, అండముల్=గ్రుడ్లులు,

గుణులుగావె = చిహ్నములుకావా (అవుననుట.) ఇందు సామాన్యముచే విశేషమును సమర్థించిన యర్థాంతరన్యాసాలంకారముచేత నుత్థాపితంబైన యసంబంధమైన సంబంధముఁ గలుగఁజేసిన యతిశయోక్త్యలంకారము.

చ. కలయఁగ వారిదేవతలు • గాంచుసరోవరదంభదర్పణం
బులుపయి దట్టపుంజిలుము • వోవఁగఁ దారలకంచు గీయఁగా
బలె నలువంకలం గలయఁ • బాయక తేలుచుఁ బద్మరేణువు
కెలఁకులఁ బాసిపోఁజెలఁగె • క్రేంకృతు లిచ్చుమరాళమాలికల్.

టీ. వారిదేవతలు=జలాధిదేవతలు, కలయఁగఁ=అంతటను, కాంచు=చూచుచున్నటువంటి, సరోవర=కొలంకులనియెడు, దంభ=వ్యాజముగల, దర్పణంబులపయిఁ=అద్దములమీఁదను, దట్టపుంజిలుము=సాంద్రమైన మాలిన్యము, పోవఁగఁ=పోవునట్లు, తారు=ఆజలాధిదేవతలు, అలకంచుఁ=అయద్దమైనకంచును, గీయఁగాబలె=తోమిగీతఁబెట్టినందు నలననోయన్నట్లు, నలువంకలుఁ=నాలుగుదిక్కులయందును, కలయఁ=వ్యాపించునట్లు, పాయక=విచ్చిన్నముగాక, తేలుచుఁ=పోవకమీఁదనేయుండుచు, పద్మరేణువుల్=నలినపరాగములు, కెలఁకులఁపాసిపోఁ=ప్రక్కలకువిడిపోవునట్లు, క్రేం...ల్ - క్రేంకృతులిచ్చు=క్రేంకారములుచేసెడు, మరాళమాలికల్=అంచలబంతులు, చెలఁగెఁ=ఒప్పెను. అపహ్నుత్యుత్థాపితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

సీ. అర్కమండలి కభ్రామడ్డమై నంతనె,

యెఱ మాని మోము బిఁటైతి చూచి

ఘుమఘుమధ్వని గాలిఁగుహఁ జొరఁబురి యొకిం,

చుక విచ్చి కని తలంఁచుకొని వంచి

నిప్పుష్ప కేతకీ • నేత్రాంబు వొత్తి భే,

కపు టెంకి పడియచోఁగర్ణ మొగ్గి

కేకకుఁ ద్య్రవనతఁగ్రీవమై రాక యొ,

క్కిం తార్చి వాత నేమేమొ కమిచి

తే. వెడలు పేరెండకును శరద్యక్ష ముడిగి

వార్షికమె యెక్కి త్రోటినిఁర్వంకపక్ష

తులను నివురుచు వెఱిచూపున నురంబు

కెలఁకులఁ గనుంగొనుచు గానఁగేకు లుండె.

181

టీ. అర్కమండలికిఁ=సూర్యమండలమునకు, అభ్రము=మేఘము, అడ్డమైనంతనె=కొంచెమాచ్చాదకముకాఁగానే, ఎఱమాని=మేఱతవిడిచి, మోము=ముఖమును,

బిట్టెత్తి=పొడవుగా నెత్తి, చూచి=వీక్షించి, (వానకొల మనుభ్రాంతిచేఁజూచి యనుట.) ఘుమఘుమధ్వని=ఘుమఘుమశబ్దముచేత, గాలి=వాయువు, గుహఁజొరక=గుహలోఁబ్రవేశింపఁగా, పురియొకించుకవిచ్చి=పింఛముచుగొంచెమువిచ్చి, (గాలిచేతఁగల్గిన ధ్వనిని మేఘధ్వని యనిభ్రమించియనుట.) కని=చూచి, తలంచుకొని=అదియుఱుముగా దనివితర్కించి, వంచి=పింఛమునుమరలనడంచి, నిప్పుచ్చుకేతకీనేత్రాంబువొత్తి=పువ్వులులేని మొగలిచెట్లయొక్కకన్నీరుదుడిచి, భేకపుటెంకి = కప్పలకునికిపట్టైన, పడియచోక=పల్వలములోని నెఱియకై, కర్ణమొగ్గి=చెవివంచి(కప్పకూతలుగలిగినవర్షముగలదన్న ప్రతీతినిబట్టియనుట), కేకకుక=తనవాక్కునకు, త్ర్య...ది-త్ర్యవనత=మూఁడుమాఱులువంచఁబడిన, గ్రీవమై=మెడగలదై, రాక=ఆకేకాధ్వనియునువెడలక, ఒక్కింతార్చి=కొంచెముధ్వనిసేసి, వాతక=నోటిచేతను, ఏమేమొకమిచి=ఎమేమొచప్పరించుకొనుచు, వె...కుక - వెడలు=కలిగిన, పేరెండకుక=తీక్షణతపనివృత్తికొఱకు, శరద్వృక్షముక=ఏడాకులరఁటిచెట్టును, డిగి=విడిచిపెట్టి, వార్షికమెయొక్కి=గుమ్మమునాఠోహించి, 'శారవోవిషమచ్చదః, వార్షికంత్రాయమాణాస్యా'త్తని రెంటికి నమరము. (వర్షాకాలమున నెక్కియున్న వృక్షమున నెక్కినవర్షము కలుగునని శరద్వృక్షమును విడిచి వార్షికవృక్షమున నెక్కిననుట) త్రోటిక=ముక్కుచేతను, 'చంచుస్తోటిరుభేస్త్రీయా'మ్మని యమరము. ఇర్వంక పక్షతులను=ఉభయపార్శ్వ పక్షమాలములను, 'స్త్రీపక్షతిఃపక్షమాల'మ్మని యమరము. నివురుచుక=వెండ్రుకలు దువ్వికొనుచు, వెట్టిచూపునక=వికృతపుదృష్టిచేత, ఉరంబుక=ఱొమ్మును, కెలఁకులక=ఇరుప్రక్కలను, కనుంగొనుచుక=చూచికొనుచును, కొనక=అరణ్యమునందు, కేకులు=నెమళ్ళు, ఉండెక=నివసించెను.

క. వెలుతు రస లంటి యెండియు

లలి విప్పమిఁ జెడక శిఖిక+లాపము వని వ

ర్తిలెఁ పర్జన్యఁడు నటన

మ్ముల మెచ్చి మెఱుంగుఁ గాసె + ముద్రించె ననక. 182

టీ. శిఖికలాపము-శిఖి=నెమిళ్లయొక్క, కలాపము=పురి, అసలంటి=బురదదగిలి, వెలుతురు=మబ్బువిడిచినయెండచేతను, ఎండియుక=ఆటియును, లలివిప్పమిక=ఎప్పటికినివిడఁజేయకపోవుటవలన, (సామాన్యముగాఁ దడిసినపురులు, విప్పరావు; బురదయంటియెండియున్నట్లున్న వనుట.) చెడక=చెడిపోక, వనిక=అడవియందు, పర్జన్యఁడు=వర్షదేవత, నటనమ్ములక=నాట్యములను, మెచ్చి=శ్లాఘించి, మెఱుంగుఁగాసెక=ప్రకాశించుచున్న చిత్రవస్త్రమును, ముద్రించెననక=ముద్రవేసెనోయన్నట్లు, వర్తిలెక=ఉండెను. (వానకొలపుబురదలు తమకలాపములకునంటి యెండచేత నిగిరి

నందున శరత్కాలమునందు నెమిళ్లు పింఛములు విప్పి యాడకయుండఁగా వర్షదేవత నెమిళ్ళయొక్క నృత్యములకు మెచ్చి తననటులు మఱియొకచో నాడకుండునట్లు ముద్రవేసెనో యన్నట్లుండెననుట.)

సీ. చక్రస్తనప్రకాశమునకు ఫేనంపుఁ,

గొం గిడి గొనకొన • గోళ్ల గొణిగి

యశ్శనితంబంబు • హంసహారమును బ,

రాగరేఖాస్వర్ణరశనముగను

జలశాటిపులినంపు • జఘనంబుపైఁ జాట,

వ్యస్తవేతసభుజస్వస్తిక మిడి

తనిమఱో వెచ్చనై • తటశరప్రతిబింబ,

హంసాలి బాష్పలు • చ్ఛాప్సములకు

తే. నగుచుఁ జెందొవకంటను • నలిగి తమ్ము

లంటు కై యొత్తు పదనతి • నలరి కువల

మధులహరి నబ్ధిపైఁ జెంది • మగతనముల

నొక్కెడలఁ గూడుచు స్తవన్తులుబ్బు పెనఁచె.

183

టీ. స్రవంతులు=నదులు, 'స్రవంతీనిమ్న గాపగా' యనియమరము. ఉచ్ఛాప్సములకు=పరీవాహము లనునిట్టూర్పులకు, 'జలొచ్ఛాప్స సాఃపరీవాహా' యనియమరము. అగుచు=అయినవై, చెం...ట=చెందొవ=ఎఱ్ఱగలువయనియెడు, కంట=నేత్రముచేత, అలిగి=కోపగించి, (శరత్కాలమందుఁ బ్రవాహములుతక్కువైనందునఁ బెనిమిటియైన సముద్రునితోఁ దమకు సంపర్కము లేమింజేసి ప్రణయకోపమునొంది యనుట.) తమ్ములంటు=పద్మములనంటుచున్న, కైయొత్తు=సముద్రపుకొలువల పొంగుటయనెడు, కై=హస్తముచేతను, ఒత్తు=పట్టుటగల, పద=పాదములయందు, నతి=నమస్కారముచేతను, అలరి=సంతసించి, చ...కు=చక్రస్తన = కోకములనియెడు కుచములయొక్క, ప్రకాశమునకు=కనుపించుటకొఱకై, ఫేనంపు=నురుంగనియెడు, కొంగు=పైఁటచెఱఁగు, ఇడి=విడిచి, (భర్తకుఁ గుచంబులుగన్పించుటకై పైఁటచెఱఁగుఁ దొలంగించెననుట,) గొనకొన=అవ్యక్తముగా, గోళ్ల=జలకుక్కుటములను వ్యాజముచేత (బొల్లికోళ్ళనుట.) గొణిగి=జల్పితముఁజేసి (అనఁగా మణితములనుట) అశ్మనితంబంబు=పాషాణములనుకటిపశ్చాద్భాగమును, 'పశ్చాన్నితంబః శ్రీకట్యా'మ్మని యమరము. హంసహారము=మరాళములనుముత్యాలసరమును, ప...ను=పరాగరేఖా=పద్మరేణువులబంతియే, స్వర్ణరశనముగను=బంగారు మొలనూలుగాను, జలశాటి-జల = ఉదకములనియెడు, శాటి=ఎత్త్రము, పులినంపు = ఇసుకదిన్నెయని

యెడు, జఘనంబుపైఁ = కటిపూర్వభాగముమీఁదనుండి, జాఱఁ = గళితముకాఁగా,
 'క్లి' బేతుజఘనంపుర' యని యమరము. వ్య...ముఇడి-వ్యస్త=వేఁతనట్టి, వేతస=ప్రబ్బలి
 చెట్లనియెడు, భుజ=బాహువులయొక్క, స్వస్తికమిడి=స్వస్తికబంధమునుంచి, (భుజస్వ
 స్తికమనఁగా భర్తనాలింగన మొనర్చుటకై చేయునట్టి భుజబంధవిశేషము.) తనిమతోఁ
 = నూత్మరూపముతోడ, వెచ్చనై=వేడియై, త...లు-తట=తీరమందున్న, శర=ఁటెల్లు
 పువ్వులయొక్క, ప్రతిబింబ=ప్రతిఫలనములనియెడు, హాస=నవ్వుచు, ఆళి=తుమ్మెదల
 నియెడు, బాష్పలు=సకజ్జలనంద బాష్పములుగలవియై, కువలమధులహరిఁ - కువల=
 కలువలయొక్క, 'కువాలంకువలంకువ' మ్మనినా నార్థరూపకోశము మధు=మకరందము
 యొక్క, లహరిఁ=ప్రవాహముచేతను, అబ్ధిపైఁ=సంద్రముమీఁద, చెంది=పొంది,
 (మకరందముదకములపైఁ దేలునుగనుకఁ బైఁజెందియనుటయు క్తము.) మగతనములఁ=
 పురుషాయితరతులచేత, ఒక్కడలఁ=ఒక్కొక్కప్పుడు, కూడుచుఁ = కలయుచును,
 ఉబ్బుపెనఁచెఁ=సముద్రుని నుప్పొంగించెను.

తా. (సముద్రముయొక్క సమీపమునకుఁ గలువమకరందప్రవాహముతోవచ్చి
 శరత్కాలమందుఁ బ్రవాహములులేమింజేసి కూటమిలేకుండుటవలనఁ బ్రణయకోప
 ప్రయుక్తంబైన నేత్రరక్తిమలు గల్గిన ట్టెఱ్ఱకలువలచే నొప్పుచు నుప్పుకొలువల పోటని
 యెడు హస్తములతో నొత్తుటచేత నమ్రత్వమునకు సంతరించి యొకొకప్పుడు
 గూడుచుఁ బురుషాయితరతులచేత నదులు సముద్రునిసంతోషమును బొందించెననుట.)
 ఈ పద్యమునకుఁ బెక్కండ్రు పెక్కువిధములుగ నర్థవర్ణనంబులు చేయుదురు. అవి
 యన్నియు మిగులరసయుక్తంబులుగా నుండనందున గ్రంథవిస్తరభీతిచేత నిందుపేక్షిం
 పంబడియె. పురుషాయితలక్షణము. 'నటదుత్తుంగపయోధరంబు గతమందాక్షక్రియో
 దారమ, స్ఫుటవాగంకురమక్షికోణనివసత్పుష్పేషుదర్పంబునం, ఘటితాలింగనవామనీ
 కృతకుచాగ్రప్రాధ రోమాంచమై, విటుఁజొక్కించెఁ బ్రపుల్లపద్మనయనా వీరాయి
 తంబెంతయున్.' అని నరసభూపాలీయమున నున్నది. రూపకాలంకారము.

వ. ఇట్లు శరత్సమయం బెసంగిన నంగీకృతక్షత్రిధర్ముండు గావున దిగ్వి
 జయయాత్ర ధర్మం బని యానీతబలషట్కంబు నాకృష్టసామంత
 రాట్కంబుగా వెడలి.

184

టీ. ఇట్లు=ఈ యుక్తక్రమంబున, శరత్సమయంబు=శరద్దృతువు, ఎసంగినఁ=
 ఒప్పఁగా, (యామునాచార్యుండు), అంగీకృత=అంగీకరింపఁబడిన, క్షత్రిధర్ముండు
 గావునఁ=క్షాత్రిములుగలవాఁడౌటచేత, దిగ్విజయయాత్ర - దిక్=తూర్పుమొదలగు
 దిశలయొక్క, విజయ=గెలుపునిమిత్తమై, యాత్ర=తల్లిపోవుట, ధర్మంబని=న్యాయ
 మని, అనీత=పిలువంబడిన, బలషట్కంబు = షడ్విధం బైన సైన్యము గలుగునట్లును

(మాల్యభృత్యాదిరూపముగ బలము పడివిధము.) శ్లో. 'పడివిధంబలమాదాయప్రతస్థే
దిగ్విగీషయా' యని కాలిదాసుని ప్రయోగము. ఆకృష్ట=ఆకర్షింపఁబడిన, సమస్త=ఎల్ల
వారైన, సామంతరాట్కంబుగాఁ=తనదేశమునకుఁ జుట్టుప్రక్కల నుండురాజులు
గల్గునట్లును, వెడలి=యుద్ధయాత్రకు బయలువెడలి.

మహాస్త్రధర. గజఘోటస్యందనాళీః కబళితధరణిం గాద్రవేయాధిరాణ్ఘ్రా
ర్థజరత్నశ్రేణు లంతఃర్మణులసవతులై • మ్రగ్గః బాదాతకుంత
ధ్వజవాతాఘాతఘూర్ణ • ద్వనధులరవళు • ల్వాద్యము ల్మీఱఁగాఁద
ద్విజరాజన్యుండువిద్విః డ్విదళన మనిఁ గాఁవించె దిగ్జైత్రయాత్రఁ.

టీ. గ...ణిఁ - గజ=ఏనుగులయొక్కయు, ఘోట=గుఱ్ఱములయొక్కయు,
స్యందన=ఆరదములయొక్కయు, అళీ=సమూహముచేత, కబళిత=మ్రింగఁబడిన,
ధరణిఁ=భూమియందు, కా...ల్ - కాద్రవేయ=పాములకు, అధిరాట్=దొరయైన
శేషునియొక్క, మూర్ధజ=తలయందుఁబుట్టిన, రత్నశ్రేణులు=రత్నాలపఙ్క్తులు, అంత
ర్మణులసవతులై=భూమి రత్నగర్భగనుకఁ దామాభూమిలో నున్నరత్నములలో సమా
నములైయునుట.) మ్రగ్గఁ=అవిసిపోఁగా, పా...ల్ - పాదాత=పదాతిసేనాసంబంధి
యైన, కుంత=ఈటెలయందున్నటువంటి, ధ్వజ=తెక్కెపుబట్టలయొక్క, వాత=గా
లియొక్క, అఘాత=తాఁకుడుచేతను, ఘూర్ణత్=పొంగుచున్నటువంటి, వనధుల=సము
ద్రములయొక్క, రవళుల్=ధ్వనులు, వాద్యముల్=మద్దెల, డోలు, వీణె, సన్నాయి
మొదలగువానిని, మీఱఁగాఁ=అతిశయింపఁగా, తద్విజరాజన్యుండు=విప్రుడైన
యా రాజు, (యామునాచార్యుడనుట.), దిగ్జైత్రయాత్రఁ=దిగ్విజయయాత్రయందు,
అనిన్=యుద్ధమందు, విద్విః డ్విదళనముఁ=పగఁగురయొక్క సంహారమును, కావించెఁ
=ఓనర్చెను.

క. జన్నములు చేసి దానము

ల న్నానాదేశవిప్రులం దనిపి సుసం

పన్నత ననిశము బహుభో

గోన్నతుఁడై యాదమఱచి • యుండె నశంకఁ.

186

టీ. జన్నములు=యజ్ఞములు, చేసి=కొవించి, దానములఁ=ఉదకధారాపూ
ర్వకంబుగ నిచ్చినయీవులచేతను, నానాదేశవిప్రులఁ=బహుదేశములనుండివచ్చిన
బ్రాహ్మణులను, తనిపి=తృప్తినిొందించి, సుసంపన్నతఁ=సకలసమృద్ధిగలవాఁడౌట
చేత, అనిశముఁ=ఎల్లప్పుడును, బహుభోగోన్నతుఁడై=ఎక్కుడైనసుఖములచే నతిశ
యించినవాఁడై, అశంకఁ=వెఱపులేనట్లు, ఆదమఱచి=పరాకునొంది, ఉండెఁ=
వసించెను. రాజ్యమోహముచేత జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములు మఱచి యుండె ననుట.

వ. మఱియు నతనిరాజ్యంబునఁ గనవుఁ గఱచి చే యె త్తి మొఱుబె
ట్టుట కరులయంద, యట్లు నట్లువడ మెడఁ బట్టి త్రోయుట వెడవె
డం బోవుపల్లవులం బండువతలంటులకు నింటికిం దెచ్చుపణ్యాంగ
నాభ్రాతల పరిహాసచేష్టలయంద, సున్న మెత్తుటయుం బట్టుకారులం
బట్టుటయు సౌధసౌవర్ణ భూషాదినిర్మాణంబులయంద, కా సెచుట్టుట
యుఁ గ త్తి గట్టుటయుఁ గృక వాకులకలహంబులయంద, యతుల్యతు
లనాదిఘర్షణాదిదోషంబులు జాంబూనద పరీక్షౌదులయంద, యే దే
నియుం గన్న వేయుటమృదంగాదివాదిత్రంబులయంద, ధాతువా
దంబులు తఱ చగుట శాబ్దీకులయంద కాక, యితరస్థలంబుల లేకుం
డ రాజ్యపరిపాలనంబు సేయుచుండె.

187

టీ. మఱియున్ = వెండియు, అతనిరాజ్యంబునన్ = అయ్యామునాచార్యునిదే
శమందు, క సవుఁగఱచి = తృణముగఱచి, చేయె త్తి మొఱుబెట్టుట = హస్తమును బైకె త్తియె
లుఁగిడుట, కరులయంద = ఏనుంగులయందె, (చెయ్యనఁగాఁగరము, అది గలది కరి
యని వ్యవహారము.), అట్లునట్లువడన్ = ఆయాలాగునఁ బతనమగునట్లు, మెడఁబట్టిత్రో
యుట = గళముఁబట్టి యావలికింద్రొబ్బుట, వెడవెడంబోవు = మెల్లమెల్ల నెనడచుచున్న
ట్టి, పల్లవులన్ = విటులను, 'షిద్ధఃపల్లవికోవిటః'యని యమరము. పండువతలంటులకున్ =
సంవత్సరాదిపండువ మొదలగు సంతోష దినములయం దభ్యంగనము సేయుటకొఱ
కు, ఇంటికిందెచ్చు = గృహమునకు రావించుచున్న, పణ్యాంగనాభ్రాతల = వేశ్యాస
హోదరులయొక్క, పరిహాసచేష్టలయంద = ఎగతాళివ్యాపారములయందె, సున్న మె
త్తుటయున్ = సుధాలేపమును, పట్టుకొలులంబట్టుటయు = కంసాలవానికొఱముట్లలో
నొకవిధమైనవాని చేతఁబట్టుటయు, సౌధసౌవర్ణభూషాదినిర్మాణంబులయంద - సౌధ =
మేడలయొక్కయు, సౌవర్ణ = సువర్ణమయములైన, భూషాది = ఆభరణాదులయొక్క
యు, నిర్మాణంబులయంద = చేయుటయందె, (సున్న ముఁబూయుట మేడలకును, బట్టు
కారులంబట్టుట స్వర్ణభూషాదులకు ననుట.) కా సెచుట్టుటయున్ = లాఁగుమీఁద గో
కకట్టుటయు, క త్తిగట్టుటయున్ = ఖడ్గబంధనమును, కృక వాకులకలహంబులయంద =
కుక్కుట యుద్ధంబులయందె, అ...లు - అతుల్య = సరిగానివస్తువుతో, తులనా = తూఁ
చుట, (పోల్చుటయని యొకయర్థము.) అది = లోనగు, ఘర్షణాదిదోషంబులు = ఓరయు
టమొదలైనవి, జాంబూనద పరీక్షౌదులంద = స్వర్ణశోధనాదులయందె, 'రుక్మంకార్త
స్వరంజాంబూనదమష్టాపదోస్త్రియా'మ్మనియమరము ఏదేనియున్ = ఏవస్తువునైనను,
కన్న వేయుట = అభిలాష పడుట, మృదంగాది వాదిత్రంబులయంద = మద్దెల మొదలగు
వాద్యములయందె, (మద్దెలకు వేయునట్టిఁన్న కరణియని చెప్పఁబడును.) 'చతుర్విధ

మిదంవాద్యం వాదిత్రాతోద్యనామక'మ్మని యమరము. ధాతువాదంబులు దఱచగుట = మోసములు మెండగుటయు, భూవాదధాతువులవిషయమైనవాదములు విస్తరిల్లుట యును, శాబ్దికులయందకొక = వైయాకరణుల యందెకొని, (ఈ కొకయను పదమన్ని సావధారణసప్తమ్యంతములతో నన్వయింపవలసినది.) ఇతరస్థలంబులకొక = వేఱుచోట్ల ను, లేకుండకొక = లేక యుండునట్లు, రాజ్యపరిపాలనంబు = ప్రజాపాలనము, చేయు చుండెకొక = ఒనరించుచుండెను.

తే. తత్ప్రతామహుఁ డైననాధముని శిష్యుఁ
డైనశ్రీపుండరీకాక్షుఁననుఁగుశిష్యుఁ
డైన శ్రీరామమిశ్రాఖ్యుఁ డార్తిఁ దనదు
పరమగురుపౌత్రునకు నిట్టిబంధ మెట్లు.

188

టీ. తత్ప్రతామహుఁడు = అయ్యామునాచార్యునికిఁడండ్రితండ్రె, అయిన = అయినటువంటి, నా...డు - నాధముని = శ్రీమన్నాధమునికి. శిష్యుఁడు = అంతేవాసి, అయిన = అయినట్టి, శ్రీ...డు - శ్రీపుండరీకాక్షుఁడు = యోగియగునప్పండరీకాక్షునకు, (ఈయనపేరు ద్రవిడభాషయందు ఉయ్యక్కొండారని యందురు.) అనుఁగుశిష్యుఁడు = ప్రియచ్ఛాత్రుఁడు, 'ఛాత్రాంతేవాసినాశిష్యాః' యనియమరము. అయిన = అయినటువంటి, శ్రీరామమిశ్రాఖ్యుఁడు = శ్రీరామమిశ్రుండను నామముగలయోగి, (ద్రవిడభాషచేత నీయనపేరు మణక్కొల్నంబియందురు.) అర్తికొక = బాధచేత, తనదు = తనకు, పరమగురు = పరమాచార్యుఁడైన నాధమునికి, పౌత్రునకు = మనుమఁడైన యామునాచార్యునకు, (ఇందున కుదాహరణము. శ్లో. 'పితామహంనాధమునిం విలోక్య ప్రసీద ముద్వృత్త మచింతయిత్వా' యని యామునాచార్యుని ప్రయోగము. అనుఁగుశిష్యుఁడైన శ్రీరామమిశ్రాఖ్యుఁడన్నచో శ్రీరామమిశ్రునికి నాచార్యుఁడు శ్రీపుండరీకాక్షుండు అయినకు నాచార్యుఁడు శ్రీమన్నాధముని గనుక నాయన యాచార్యునకు నాచార్యుండు పరమాచార్యుండు గానఁ బరమగురు పౌత్రుఁడని ప్రయోగింపఁబడెను.) ఇట్టి బంధమెట్లు = ఇటువంటి రాజ్యప్రాప్తిరూపమైన ప్రతి బంధక మేలాగు సంభవించెను.

వ. యోగసామ్రాజ్యంబు మఱచి సామ్రాజ్యంబునం దాసక్తుఁ డయ్యె
నట్టిమహాత్మువంశంబునం బుట్టినట్టి యితం డిట్లగుట యతివ్యతి
క్రమంబు.

189

టీ. యోగసామ్రాజ్యంబుమఱచి = విశ్వరూపమైన శక్తియోగ ప్రపత్తియోగములను విడిచి, సామ్రాజ్యంబునం దాసక్తుండయ్యెకొక = సమాట్టుయొక్క భావము సామ్రాజ్యము, 'శాస్తీయశ్చాజ్ఞయా రాజ్ఞ స్స సమా' ట్టని యమరము. అట్టిమహాత్ము

వంశంబునంబుట్టినట్టి = అటువంటి మహాపురుషుని కులమునందు జన్మించిన, ఇతండు = ఈ యామునాచార్యుండు, ఇట్లగుట = రాజ్యాసక్తుండౌట, అతివ్యతిక్రమంబు = మిగుల నక్రమము.

సీ. వృషశైలర్షురవారిఁ • ద్రిషవణస్నానంబు,
నిష్ఠఁ గావించి యాహ్నికముఁ దీర్చి
యేకాంతగుహ తత్తటీకుశాసనమున,
నుండి లక్ష్మీశాంఘిఁపుండరీక
మంకురత్పులక హార్షాశ్రువై దహరపు,
ష్కరమున భావించి • సవిత దిరుగ
యజ్ఞోపవీత పద్మాక్షమాలికతోడి,
యోగపట్టికఁ గూడి • యురము మెఱయ

తే. శౌరిఁ దద్ధరణీధ్రవాస్తవ్యుఁ గొలిచి
సతియు నాలర్కశాకమంచితము వండ
నిల్లుకుందున కర్పించి • వేల్కిఁ దీర్చి
యిట్లుతనుయాత్ర • నడపు మున్నితనితాత.

190

టీ. వృషశైలర్షురవారిన్ - వృషశైల = ఘటికాచలముయొక్క, (దీనికి ద్రవిడ భాషయందు అశగర్ తిరుమల యని నామము. నారాయణాద్రి వృషభాద్రి వృషాద్రి యనిపర్యాయములు గాను వ్యవహారము గలను.) ర్షురవారిన్ = సెలయేటియుదకమందు, త్రిషవణస్నానంబు = మూడువేళలయందును జలకములాడుటను, నిష్ఠన్ = నియమము చేత, కావించి = చేసి, ఆహ్నికమున్ = సంధ్యావందనాది కృత్యమును, తీర్చి = ఓనర్చి, ఏ...హన్ - ఏకాంత = రహస్యమైన, గుహ = గుహలుగల, తతో = ఆ వృషశైలము యొక్క, తటీ = చటియందు, హశాసనమునన్ = దర్భాసనమునందు, ఉండి = కూర్చుండి, లక్ష్మీశ = శ్రీపతియొక్క, అంఘ్రిపుండరీకము = పాదపద్మమును, అంకురత్ = మొలచు చున్న, పులక = రోమాంచమును, హర్షాశ్రువై = ఆనందబాష్పములు గలవాడై, దహర పుష్కరమునన్ = హృత్పుండరీకమందు, 'పుష్కరంకరిహస్తాగ్రేవాద్యభాండముఖే జలే, వ్యోమ్నిఖడ్గేఘటేపద్మేతీర్థాపధి విశేషయోః' అని యమరము. భావించి = ధ్యానించి, సవితదిరుగన్ = ప్రాద్దుపడమటికిమళ్లఁగా, యజ్ఞోపవీత = జందెముతోడను, పద్మాక్షమాలికతోడి = తామరపూసలతోడను గూడిన, (ఇది తులసిపూలదండల కుపలక్షణము. శ్లో. 'యేకంతలగ్నతులసీ నళినాక్షమాలా యేబాహుమూలపరిచిహ్నిత శంఖచక్రాః, యేవాలలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుండ్రాస్తేవైష్ణవాభువనమాశు పవిత్రయంతి' యని యున్నది. యోగపట్టికన్ = యోగులుజందెముగా వేసికొనునట్టి యల్లిక

పట్టుపట్టెడను, కూడి=కలిసి, ఉరము=టొమ్మ, మెఱయన్=వెలుంగఁగా, తద్దర
ణీధ్ర=ఆ వృషశైలమందు, వాస్తవ్యన్=ఉన్నటువంటి, శౌరిన్=సుందరబాహువును,
కొలిచి=సేవించి, సతియున్=నాథమునిభార్యయును, అంచితము=ఒప్పైన, అలర్క
శాకము=ముండ్లముపైకూరను, వండన్=పచనముఁ జేయఁగా, ఇల్లుకుందునకున్=తన
యింట నారాధింపఁబడు కమలనాభునకు, అర్పించి=సమర్పణముచేసి, వేల్చిన్=
జౌపాసనాదిహోమములను, తీర్చి=ఒనర్చి, మున్ను=పూర్వమందు, ఇతనితాత=
ఈ యామునాచార్యునికిఁ బితామహుండైన శ్రీమన్నాథముని, ఇట్లు = ఉక్తక్రమం
బుగా, తనుయాత్రన్=శరీరయాత్రను, నడపున్=కడపును.

క. తొడిఁబడ విషయాతురు నవి

విడువు మనుటకంటెఁ గలదె • వేతే పగనే

ర్పడరఁ గథాదుల నొకటం

బడి దోఁపం బలికి మైత్రి • వాపుట యొప్పున్.

191

టీ. తొడిఁబడన్=త్వరపడి, విషయాతురున్=స్రక్చందనాదివిషయములయం
దాసక్తుడైన వానిని, అవి=ఆ విషయములను, విడువుమనుటకంటెన్ = విడిచిపెట్టు
మనుటకంటె, వేతేపగ=అన్యమైనవిరోధము, కలదె=ఉన్నదా, (లేదనుట.) నేర్పు=
చతురత్వము, అడరన్=ఒప్పుఁగా, కథాదులన్=భారతాదికథలయందు, ఒకటన్=
దేనిచేతనైన నొకదానిచేత, బడిదోఁపన్ = పూర్వులక్రమముదోఁచునట్లు, పలికి =
తెలిపి, మైత్రి=విషయములయందున్న స్నేహము, వాపుట=వదల్చుట, ఒప్పున్ =
తగును.

క. వసుధం బుత్త్రాదికదు

ర్వ్యసనము సైతమును దండ్రి • వారించుటకున్

వసపడ దఁట మఱి రాజ్య

వ్యసనము వారింప నెంతవాఁ డెవ్వఁడున్.

192

టీ. వసుధన్=భూమియందు, పుత్త్రాదిక=సుతులు మొదలగువారియొక్క,
దుర్వ్యసనము సైతమును=స్త్రీద్యూతాదిచింతయైనను, తండ్రి=జనకుఁడు, వారించు
టకున్=నివర్తింపఁజేయుటకు, వసపడదఁట=శక్యముగాదఁట, మఱి=ఇకను, రాజ్య
వ్యసనమున్=దొరతనపుచింతను, వారింపన్=నివర్తింపఁజేయుటకు, ఎవ్వఁడున్ =
ఎవ్వఁడును, ఎంతవాఁడు=ఎంతటివాఁడు, (ఎట్టివాఁడైనను మాన్పలేడనుట.)

ఆ. నల్ల గ్రోల నిచ్చి • మెల్లనె చివ్వంగి

నోరి జింకఁ దివియు • నేరు పొదవు

వేటకాఁడువోలె • విషయాళివలనఁ ద

త్తృష్టఁ దీర నిచ్చి • త్రిప్ప టురువు.

193

టీ. నల్లన్ = రక్తమును, క్రోలనిచ్చి = త్రావనిచ్చి, పెల్లనె = తడవుగానె, చి...
కన్ - చివ్వంగి = తరతువుయొక్క, నోరి = నోటియందున్న, జింకన్ = లేడిని, తి...
లెన్ - తివియు = తీయునట్టి, నేరుపొదవు = నైపుణ్యముగల్గినట్టి, వేటకాఁడువోలెన్
= మృగయువువలె, విషయాళివలనన్ = శబ్దాదివిషయసమాహమందు, తత్తృష్టన్ = ఆ
యామునాచార్యునియొక్క యాశను, తీరనిచ్చి = ముగియనిచ్చి, త్రిప్పట = మల్లిం
చుట, ఉరువు = మంచిది.

వ. కావున నట్లయిన నితని నింక నుపేక్షింప రా దుపాయంబునఁ
జొచ్చి యొక్కరీతిం ద్రిప్ప వలయు నుర్వి నాహారదోషంబు విజ్ఞాన
నాశంబునకు మూలం బని వితర్కించి.

194

టీ. కావునన్, అట్లయినన్ = అలాగైనచో, ఇతనిన్ = ఈయామునాచార్యుని,
ఇంకన్ = ఇంకమీదను, ఉపేక్షింపరాదు. (అలక్ష్యముసేయరాదు.) ఉపాయంబునఁ
జొచ్చి = నేర్పుతోఁబ్రవేశించి, ఒక్కరీతిం ద్రిప్పవలయున్ = ఒకానొకప్రకారముచేత
మల్లింపవలయును, ఉర్విన్ = భూమియందు, అహారదోషంబు = భోజనమువలనిదోషం
బు (అనఁగాఁ బాపమనుట. ఆశ్రయనిమిత్తజాతస్వరూప ముష్టాహారవర్జనంబువలనఁ
గాయశుద్ధియనియున్నదిగావున), విజ్ఞాననాశంబునకున్ = మతిచెడుటకు, మూలంబని =
కారణంబని, వితర్కించి = ఊహించి.

క. ముల్లుదలకొననినవకపు, పల్లవములతోడ ముక్తి భామచెవులకుం
బల్లెరుపువ్వులగుపువు, లుల్లసిలునలర్కశాక మొదుగుగఁగొనుచున్.

టీ. ముల్లుదలకొనని = కంటకముపుట్టని, నవకపు = లేతతలైన, పల్లవములతో
డన్ = చిగుళ్లతో, ము...కున్ - ముక్తిభామ = మోక్షాంగనయొక్క, చెవులకున్ =
కర్ణములకు, పల్లెరుపువ్వులగు, (అనఁగాఁ బల్లెరుపువ్వులనెడు భూషణములవలెనున్నవి
యనుట.) పువులు = పుష్పములు, ఉ...ము - ఉల్లసిలు = ఒప్పుచున్న, అలర్కశాకము =
ముండ్లము సైకూర, ఒదుగుగన్ = విస్తారముగా, కొనుచున్ = సంగ్రహించికొనుచు,
ల్లో. 'అయత్నతో యామున మాత్మదాస మలర్క పత్తార్పణ నిష్క్రియేణ, యస
క్రీతవా నాస్థితయావరాజ్యం నమామి తం రామ మమేయసత్త్వమ్' అని ప్రసిద్ధము.

తే. తెచ్చి యొకవైష్ణవుఁడు గానుఁకిచ్చె ననుచు
బాసనపుబాడబులచేతఁ • బంపుటయును

నతఁడు ప్రియపడి వండించి • యారగింపఁ

దెచ్చు నిచ్చఁ గొన్నాల్లిట్లు • తెచ్చుచుండ.

196

టీ. ఒకవైష్ణవుఁడు=ఒకవిష్ణుభక్తుఁడు, తెచ్చి=తీసికొనివచ్చి, కానుకిచ్చెననుచుఁ=ఉపహారమొసంగెనని, బానసపుబాడబులచేతఁ=వంటబ్రాహ్మణులచేతను, పంపుటయును=అంపఁగా, 'అధర్వజాత్యగ్రజన్మభూదేవ బాడబాః' అని యమరము. అతఁడు=ఆ య్యామునాచార్యుండు, ప్రియపడి=ఇష్టపడి, వండించి=పచనము చేయించి, ఆరగింపఁ=భోజనముచేయఁగా, ఇచ్చుఁ=ప్రియముతో, తెచ్చుఁ=మరలఁదెచ్చియిచ్చును. కొన్నాల్లు=కొన్నిదినములు, ఇట్లు=ఈప్రకారముగా, తెచ్చుచుండఁ=తెచ్చియిచ్చుచుండఁగా.

వ. ఒక్కనాఁ డతఁడు భోజనసమయంబున సకలశాకాస్వాదనంబు నేయుచు వచ్చి తచ్చాకంబు నంజుచుం దలంచుకొని యేతదానీతయగుభాగవతు భోజనానంతరంబ మమ్ముం గాన్పింపుం డనిపలికి పాణిప్రక్షాళనాచమనానంతరంబ యతనిం గాన్పించుకొని నమస్కరించి వచ్చిన ప్రయోజనం బడుగుటయు నతం డిట్లనియె. 197

టీ. ఒక్కనాఁడు=ఒక్కదినమునందు, భోజనసమయంబునఁ=ఆరగింపుతఱి, స...బు - సకల=సమస్తమైన, శాక=వ్యంజనములయొక్క, ఆస్వాదనంబు=రుచిచూచుటనుచేయుచు, వచ్చి=క్రమముగావచ్చి, తచ్చాకంబుఁ=ఆముండ్లముస్థైకూరను, నంజుచుఁ=ఆస్వాదించుచును, తలంచుకొని=జ్ఞప్తి తెచ్చుకొని, ఏతదానీతయగు=ఈకూరదెచ్చినట్టి, భాగవతుఁ=భగవద్భక్తుని, భోజనానంతరంబ=ఆరగించినవెనుకనే, మమ్ముంగాన్పింపుండని=మమ్ముఁ గనుఁగొనఁజేయుండని, పలికి=నుడివి, పాణిప్రక్షాళనాచమనానంతరంబ=చెయిగడిగి యుపస్పర్శముచేసినపిమ్మటను, అతనింగాన్పించుకొని=ఆమహాభాగవతునిం గానిపింపఁజేసికొని, నమస్కరించి=సేవించి, వచ్చినప్రయోజనంబడుగుటయు=ఆగమనకార్యమును బృచ్ఛసేయఁగా, అతఁడు=ఆ శ్రీరామమిత్రుఁడు, ఇట్లనియెఁ=వక్ష్యమాణక్రమంబునం బలికెను.

క. మీపెద్దలు గూర్చినని, డేప మొకటి సహ్యాజనితఃసింధుజలాంత

ద్వీపమున నుండ నీకుం, జూపంగా వచ్చితిని వఃసుమతీనాథా. 198

టీ. ససుమతీనాథా=ఓయిరాజా ! మీపెద్దలు=వృద్ధులయిన మీపితృపితామహులు, గూర్చిన=కూడఁబెట్టినట్టి, భక్తిచేత సేవించినట్టియు, నిడేప మొకటి=పాఁతిపెట్టినయొకనిధి, స...నఁ - సహ్యా=సహ్యాపర్వతమునందు, జనిత=పుట్టినటువంటి, సింధు=కావేరియొక్క, జలాంతః=ప్రవాహద్వయమధ్యముననున్న, ద్వీపమునఁ=

దీవిగడ్డయందు, ఉండఁ = ఉండఁగా, నీకుఁ = నీకు, చూపంగాఁ = కనుపఱచుట కొఱకు, వచ్చితిని = ఏ తెంచితిని.

క. నా కేటికి నిక్షేప ము, నాకు నిధియు నాకరంబు + నరనాథులసా

మ్మొకాన విన్నవించెద, నాకర్ణింపుము తదీయమగువిధ మెల్లఁ.199

టీ. నిక్షేపము = ధననిధి, నాకేటికి = నాకెందులకు, అనాకు = అనిపలుకకుము, నిధియుఁ = నిక్షేపమును, అకరంబుఁ = గనియును, నరనాథులసామ్మొకానఁ = రాజుల ద్రవ్యమేగనుక, విన్నవించెదఁ = తెలిపెదను, తదీయమగు = అనిక్షేపసంబంధియైన, విధమెల్లఁ = స్వరూపమంతయును, అకర్ణింపుము = వినుము.

సీ. స్ఫటల మణు ల్మీఱ + శాంతమై శ్వేతమై,

నట్టిత్రాఁ చొక్కటి + చుట్టియుండు

రత్నోగృహీత మన్పృథ తొల్లి గల దది,

పొలయ దం దేఁడాఱు + నెలలు గాని

యేపాటిబలి యైనఁ + జేపడుఁ బ్రాణిహిం,

సాదిపూజనముల + కాసపడదు

తనవెలుం గొగి నిరంజనదృష్టికినె లక్ష్య,

మై యుండు నయ్యు నింతంత గాదు

తే. రత్న మొక్కటి పై నపూర్వంబు మెఱయుఁ

గలదు పద్మంబు శంఖంబు + పలుకు లేటి

కక్షయ మనంత మాద్య మేకాంతమందు

భూప నీ కొక్కనికె కాక + చూపరాదు.

200

టీ. స్ఫటలఁ = పడగలయందు, మణులు = రత్నములు, మీఱఁ = అతిశయింపఁగా, 'స్ఫటాయాంతు ఫణాద్వయోః' అని యమరము. శాంతమై = ఓర్పుగల్గినదై, శ్వేతమైనట్టి = తెల్లనైనటువంటి, త్రాఁచొక్కటి = ఒకకృష్ణసర్పము, చుట్టియుండుఁ = పరివేష్టించియుండును (ధననిక్షేపమును సర్పము చుట్టికొనియుంట ప్రసిద్ధముగానఁ బ్రకృతమందు రంగనాయకుని యామునాచార్యునియొక్క పూర్వులుంచిన నిక్షేపము గా రూపించిచెప్పినందున ద్వ్యర్థిగా శ్రీరంగేశ్వరునియందలి ధర్మములను నిధి ధర్మములుగాను, నాయన శేషశాయియగుటవల్ల నర్చావతారములకు నిధులని వ్యవహారము గలదు గనుక నట్టినిక్షేపమునకు సర్పము చుట్టికొనియున్నట్లును జెప్పట యుక్తము). ర...ము - రత్నః = రక్కసునిచేత, గృహీతము = స్వీకరింపఁబడ్డది, అఁ = అనెడు, ప్రథ = ప్రసిద్ధి, తొల్లి = పూర్వమునందు, కలదు = కద్దు, అది = అప్రసిద్ధి, అందుఁ = అ

నిధియందు, ఏడు=సంవత్సరమునకై నను, ఆఱు నెలలుగాని = పఞ్చాసములకుంగాని, పొలయడు=పొందడు (నిత్యేపమునకు రాక్షసగృహీతత్వముండునుగనుక నట్టిక్కడ శ్రీరంగనాయకుఁడు పూర్వము విభీషణునిచేత స్వీకరింపఁబడినను విభీషణుఁ డాఱు మాసములకు నొకపర్యాయముగాని సంవత్సరమునకు నొకపర్యాయముగాని పూజ యొనర్చుచుండుట ప్రసిద్ధముగాననిప్పు డా నిత్యేపమునకు రాక్షసగృహీతత్వము నిరంతరములేదు సులభముగా గ్రహింపవచ్చుననుట). ఏపాటిబలియైనఁ=నిశ్చలచిత్తుఁడై యెంతమాత్రముపూజచేసినను, చేపడుఁ=అనుగ్రహించును. 'బలిఃపూజోపహారయోః' అని యమరము. ప్రాణి=జంతువులయొక్క, హింసాది=కౌయక్లేశాదులవలన, 'పూజ నములకుఁ=అర్చనలను (ద్వితీయార్థమంచుషష్ఠి), అసపడదు=అపేక్షింపదు (లోకము నంచు నిత్యేపమును బొందువారలు ప్రాణిహింసాది బలులాసంగి దానింగొనుట ప్రసిద్ధముగాన నట్లుగాక సూక్ష్మబలిచేత నబ్బు ననిచెప్పుటవలన సులభోపాయముచేతనే శ్రీరంగేశుఁడు ప్రసన్నుఁడౌననుట), తన=ఆనిత్యేపముయొక్క, వెలుంగు=జ్వలించుట (అనఁగాఁగనుపించుటయనుట), ఒగిఁ=ప్రయత్నముచేత, నిరంజనదృష్టికి నె=కొలుకఁబెట్టనికన్నులుగలవానికె, లక్ష్యమైయుండుఁ=చూడఁదగినదై యుండును (ధన నిత్యేపాదులంజూచువారు గంటఁ గాటుకఁబెట్టిచూచుట ప్రసిద్ధమైన నీ నిత్యేపమును జూచుటకు నది యక్కరలేదనుట), తనవెలుంగు=స్వప్రకాశము, ఒగిఁ=యత్నము చేత, నిరంజన=బంధరహితమైన, దృష్టికి నె=జ్ఞానముగలవానికె, లక్ష్యమైయుండుఁ=చూడఁదగినదై యుండును (కేవలచర్తచక్షుస్సులకు గోచరము గాదనుట), అయ్యుఁ=కనుపించునదయ్యును, ఇంతంతగాదు=ఇంతమాత్రమని లెక్కింపరాదు, (ఆనిధి యింత యనియు శ్రీరంగనాయకులమహిమం బింతయనియుం జెప్ప శక్యంబుగాదనుట), పైన్=ఆ నిత్యేపముమీఁదను, రత్న మొకటి=ఒకమణి, మెఱయుఁ=వెలుగొందును, శంఖంబు పద్మంబు=శంఖపద్మాది శంఖ్యగలద్రవ్యము, కలదు=కద్దు (శ్రీరంగనాథునియంచు శంఖము నాభియంచు పద్మముండుట ప్రసిద్ధము). పలుకు లేటికి=మాటలేందులకు, అక్షయము=నాశరహితము, అనంతము=అంతములేనిదియు, దేశకృతకౌలకృతపరిచ్ఛేదము లేనిదియు, ఆద్యము=బహుకౌలముగనుండియున్నదియు, సర్వభూతాదియు, ఏకాంతము=రహస్యమైనదియును, అందుఁ=అనిచెప్పెదను. భూప=ఓయివిప్రప్రభుఁడా, నీకొక్కనికెకొక = నీకుమాత్రమేకొని, చూపరాదు = అన్యులకుఁ జూపఁగూడదు. అనఁగా నితరులుచూడఁగూడదనుట (అసాధారణభగవద్భక్తిఖని యైన నాథముని మనుమఁడవు గనుక నీ కాయోగ్యతగల దని భావము).

వ. అని విన్నవించిన సంతసించి నేనాసమేతుండై యతండు మున్నుగా శ్రీరంగంబున కరిగి కావేరీచంద్రపుష్కరిణులఁ నీర్థం బాడి రంగ

నాథు సేవించి సాభిప్రాయంబుగా నతనిం గటాక్షించిన నతం
డిట్లనియె. 201

టీ. అని=ఇట్లని, విన్నవించినన్=విజ్ఞాపనముచేయఁగా, సంతసించి=సంతో
షించి, సేనాసమేతుండై = సేనతోగూడుకొనినవాఁడై, అతండు=ఆ శ్రీరామమిత్రుఁ
డు, మున్నుగాన్=ముందుగాను, శ్రీరంగంబునకరిగి=శ్రీరంగ మను దివ్యక్షేత్రమునకు
వెళ్లి, కావేరీ చంద్రపుష్కరిణులన్=కావేరీ చంద్రపుష్కరిణులయందు, తీర్థమాడి
=స్నానముఁజేసి, రంగనాథున్=రంగనాయకుని, సేవించి=నమస్కరించి, సాభిప్రా
యంబుగాన్=ఆకూతసహితమగునట్లు, అతనిన్=ఆశ్రీరామమిత్రుని, కటాక్షించినన్=
చూడఁగా, అతండు=ఆశ్రీరామమిత్రుఁడు, ఇట్లనియె=వక్ష్యమాణక్రమంబుగఁబలికెను.

క. మీపెద్దలు గూర్చినని

క్షేప మ్మిది గొమ్మటంచు • శ్రీరంగపతి

శ్రీపదయుగ్మముఁ జూపిన

నాపృథివీపతిహారాదః పాస్తభ్రముండై.

202

టీ. మీపెద్దలు = మీపూర్వుకులయిన నాథమునిప్రభృతులు, గూర్చిన=సం
పాదించిన, నిక్షేపమ్ము=ధననిక్షేపము, గొమ్మటంచున్=దీనింబరిగ్రహింపు మని, శ్రీరంగ
పతి=శ్రీరంగ నాయకునియొక్క, శ్రీపదయుగ్మమున్=శోభాయుక్తమగు పదద్వంద్వ
మును, చూపినన్=కనుపింపఁజేయఁగా, అపృథివీపతి=ఆయామునాచార్యుఁడు, హ
...డు ఐ - హారాత్=అదరుపాటున, 'ప్రసహ్యతుహారార్థక' యని యమరము.
అపాస్త=పోఁగొట్టఁబడిన, భ్రముండై=భ్రాంతిగలవాఁడై.

వ. గ్రక్కునఁ దనపూర్వదశఁ దలంచి యిన్నాళ్లు దనప్రమాదంబున
కుం బరమ నిర్వేదననొంది నీ వెవ్వండ వనుటయు, నే మీపితామ
హుం డగునాథముని ప్రశిష్యుండ, నయ్యోగివరుండు భావిభవజ్ఞ
న్తం బెఱింగి భాగవతవతంసంబ వగునీచేత నివ్విశిష్టాద్వైతంబు సకల
భూతహితంబుగా వెలయం గల యది యని నిశ్చయించి నీకు ద్వ
యం బుపదేశింపు మని తన శిష్యుఁడగు పుండరీకాక్షున కుపదేశిం
చిన నతండు భోగాసక్తుండ వైన నిన్నుపాయంబునఁ దెలిపి నీ కుప
దేశింపు మనుటయుఁ బనివింటి ననిన సాష్టాంగంబుగాఁ బ్రణమిల్లి
యతనిచేతం బంచసంస్కారసంస్కృతుండై యంతనిలువక తురీయా
శ్రమంబునకు రాఁగలవాఁడై స్కంధావారంబునకు మగుడి వచ్చి
కుమారునందు రాజ్యభారంబుఁ బెట్టి బంధుమిత్రామాత్య సమేతం

బగు బలచతుష్టయంబును బ్రకృతవర్గంబును నతని కొప్పగించి
యిట్లనియె. 203

టీ. గ్రక్కునక = శీఘ్రముగా, తన...శక - తన=తనయొక్క, పూర్వ
దశక=పూర్వమైనస్థితిని, తలంచి=స్మరించుకొని, ఇన్నాళ్లు=ఇన్నిదినములు, తన=
తనయొక్క, ప్రమాదంబునకుక = మఱపునకు, పరమనిర్వేదనక = అధికమైన
విషాదమును, ఒంది=చెంది, నీవెవ్వండవనుటయున్ = నీవెవ్వండవనఁగా, నేక=
నేను, మీపితామహుండగు=మితండ్రితండ్రియైన, నాథమునిప్రశిష్యుండక = నాథముని
యొక్క, యనుంగుశిష్యుడయిన పుండరీకాక్షునకంతేవాసిని, అయ్యోగివరుండు=
శ్రీమన్నాథముని, భా...బు - భావి=కాఁగల, భవత్ = మీయొక్క, జన్మంబు =
అవతారమును, ఎఱింగి=తెలిసి, భాగవతవతంసంబవగు = భగవద్భక్తశిరోభూషణం
బయిన, నీచేతక = ఇవ్విశిష్టాద్వైతంబు (స్థూలచిదచిద్విశిష్టపరమాత్మకు నూత్న
చిదచిద్విశిష్టపరమాత్మకు నభేద మనిచెప్పటయేవిశిష్టాద్వైతశబ్దార్థము) సక...కాక -
సకలభూత = నిఖిలప్రాణులకును, హితంబుగాక = మేలగునట్లు, వెలయంగల
యది=శోభింపఁగలది, అని నిశ్చయించి=అట్లనిరూఢిఁజేసి, నీకు ద్వయంబుపదేశం
పుమని = నీకుమంత్రరత్నదానముఁజేయుమని, తనశిష్యుండగు పుండరీకాక్షున కుపదేశం
శించినక = తనయంతేవాసియైన పుండరీకాక్షునకు ద్వయమంత్రదానము చేయఁగా,
అతండు=ఆపుండరీకాక్షుండు, భోగాసక్తుండవయిన=ఆర్థకామాదులయం దిచ్చగల
వాడవయిన, నిన్నుక = నిను, ఉపాయంబునందెలిపి = నేర్పుచేత నెఱింగించి, నీ
కుపదేశంపుమనుటయుక = నీకుద్వయమంత్రదానముఁజేయుమనఁగా, శ్లో. 'నేతృత్వం
నిత్యయోగం సముచితగుణజాతం తనుఖ్యాపనం చోపాయం కర్తవ్యభాగం త్వథమిథు
నపరం ప్రాప్యమేషం ప్రసిద్ధం, స్వామిత్వం ప్రార్థనాంచ ప్రబలతరవిరోధిప్రహాణంద
శైతాన్తంతారంతాయతేచేత్యనిగతనియమం పట్టదోయం ద్విఖండ' మ్మనిద్వయమం
త్రైలక్షణము. పనివింటిననినక = వచ్చితిననఁగా, సాష్టాంగంబుగాఁబ్రణమిల్లి=అష్టాంగ
యుక్తమగునట్లు నతియొనర్చి, అతనిచేతక = ఆశ్రీరామమిశ్రునిచేతను, పంచసంస్కార
సంస్కృతుండై=అయిదు శోధనలచేత శోధింపఁబడినవాడై, పంచసంస్కారముల
నఁగా, శ్లో. 'తాపః పుండ్రస్తభా నామ మంత్రో యాగశ్చ పంచమః, అమీ పరమసం
స్కారాః పరమైకాంతిహేతవః' యని దానిలక్షణము. అంతనిలువక = అంతమాత్రము
చేత విరమింపక, తురీయాశ్రమంబునకు రాగలవాడై = చతుర్థాశ్రమమునకువచ్చుట
కుద్యుక్తుండై (అనఁగా యత్యాశ్రమమునకనుట), స్కంధావారంబునకుక = దండుదిగి
యున్న స్థలమునకు, మగుడివచ్చి=తీరిగివచ్చి, 'స్కంధావారోనివేశన' మ్మనినిఘంటువు.
కుమారునందుక రాజ్యభారంబుఁ బెట్టి=రాజ్యంబునఁ బుత్తునిఘట్టింపజేసి, బంధుమి

త్త్రామాత్యసమేతంబగు = బాంధవమిత్రామాత్యులతోఁ గూడియున్న, బలచతుష్టయంబును = చతురంగ సైన్యమును, ప్రకృతివర్గంబును = ప్రజాసమూహమును, అతనికిఁ = అకుమారునికి, ఒప్పగించి = అధీనముఁజేసి, ఇట్లనియెక = వక్ష్యమాణక్రమంబునఁ బల్కెను. 'రాజ్యాంగాని ప్రకృతయః పౌరాణాం శ్రేణయోఽపి చ' యని యమరము.

క. ఏపట్టున విసువక ర

తౌపరుఁడవు గమ్ము ప్రజలఁచక్కి విపన్ను

ల్లూపెట్టిన విని తీర్పుము

కౌపురుషులమీఁద నిడకు • కార్యభరంబుల్.

204

టీ. ఏపట్టునక = ఏసమయమునందును, విసువక = వేసరక, ప్రజలచక్కిక = జనులపట్లను, రతౌపరుఁడవుగమ్ము = రక్షణపరతంత్రుఁడ ఎగుము, విపన్నుల్ = ఆపద నొందినవారలు, కూపెట్టినక = మొఱపెట్టఁగా, విని = ఆలకించి, తీర్పుము = వారియా పదలఁదొలంగఁజేయుము, కార్యభరంబుల్ = గొప్పపనులను, కౌపురుషులమీఁదక = కుత్సితజనులయందు, ఇడకుము = ఉంచుము.

తే. రాష్ట్రవర్ధన మెదఁ గోరు • రాజు మేలు

రాష్ట్రమును గోరుదానఁ గార్యమొ యనంగ

రాదు బ్రహ్మోత్తరము లైన • ప్రజలయేక

ముఖపుఁగోర్కిఁ దదంతరాత్తుం డొనఁగఁడె.

205

టీ. రాష్ట్రవర్ధనము = ప్రజాభివృద్ధిని, (రాష్ట్ర మనఁగా దేశ మనియుం జెప్ప వచ్చును.) ఎదక = హృదయమందు, కో...లు-కోరు = అపేక్షించుచున్నటువంటి, రాజు = ఏలికయొక్క, మేలు = వృద్ధిని, రాష్ట్రమును = ప్రజయును, కోరుక = అపేక్షించును. దానక = అట్లుకోరుటవలన, కార్యమొ = ప్రయోజనమేమి, అనంగ రాదు = అనఁ గూడదు, బ్రహ్మోత్తరములైన = బ్రాహ్మణులులోనగు, ప్రజల = జనములయొక్క, ఏక ముఖపుఁగోర్కిక = ఒకరూపమయినకోరికను, తదంతరాత్తుండు = వారి యంతర్యామి యయిన శ్రీమన్నారాయణుఁడు, ఒనఁగఁడె = ఇయ్యఁడా (ఇచ్చుననుట).

ఆ. ఆజ్ఞవలయు నృపతి • కాభీరభిల్లాది

కంపకోల నూల • నాజ్ఞచెల్లు

నంట సార్వభౌముఁడైన భూపతియాజ్ఞ

కెల్ల వారుఁ దల్లఁడిల్లవలదె.

206

టీ. నృపతికిఁ = రాజునకు, ఆజ్ఞ = సెలవు, వలయున్ = వాలాయముకొవలయును, ఆ...కిఁ - ఆభీర = గొల్లలకును, భిల్లాదికిఁ = చెంచువాండ్రుబోయవాండ్రు మొదలగువారికి, 'భేదాఃకిరాతశబరపులిందా మ్లేచ్ఛజాతయః, గోపీగోపాలగోసంఖ్య గోధుగాభీరవల్లవాః' యని రెంటికినమరము. అంపకోలన్ = అంపకజ్జచేత, నూలన్ = దారపుపోగుచేతను, ఆజ్ఞచెల్లునంట = ఉత్తరువుచెల్లుబడియగునంట, (అడవులయంగుండెడు పశుప్రాయులైన పాలే గాండ్రుసహిత మెవనికైన నభయదానముచేసిన వాని చేత నొకయంపకజ్జైగాని నూలుపోగుగాని తమ ముద్రగా నిచ్చినపక్షమున మఱియతనిని జోరు అంట రనిప్రసిద్ధము.), సార్వభౌముడైన = సకలభూమండలమునేలుచున్న, భూ...కున్ - భూపతి = రాజయొక్క, ఆజ్ఞకున్ = ఉత్తరువునకు, ఎల్లవారున్ = సకలజనులు, తల్లడిల్లవలదె = వెఱవవలదా, భూమండలమునకంతయుఁ బ్రభుత్వముచేయుచుండు రాజున కెల్లవారును భయముతోఁగూడి వశంవదులై యుండవలయుననుట.

క. దుర్గము లాప్తద్విజవర, వర్గమునకె యిమ్ము దుర్గః పత్తతతి క
త్యర్గళధరాధిరాజ్యవి, నిర్గతసాధ్వసత పొడమః నిలుపకు కొలఁదిన్.

టీ. దుర్గములు = స్థలజలగిరివనదుర్గములను, ఆ...కె - ఆప్త = ప్రేయులయిన, ద్విజవరవర్గమునకె = బ్రాహ్మణోత్తమ సమూహమునకె, ఇమ్ము = ఇయ్యఁగావలయును, (దుర్గాధిపత్యంబులనుట.) దుర్గవత్ = స్థలదుర్గాదులుగల, తత్తతికిఁ = ఆద్విజబృందమునకు, అత్యర్గళ = నివారింపశక్యముగాని, ధ...తన్ - ధరాధిరాజ్య = భూమండలాధిపత్యముచేత, వినిర్గత = పోయినటువంటి, సాధ్వసత = భయముగలుగుట, పొడమన్ = జనించునట్లు, కొలఁదిన్ = కొద్దిని, నిలుపకు = ఉంచకుము. 'భీతిర్భీస్సాధ్వసంభయం' అని యమరము.

తా. దుర్గాధిపత్యమును బొందినవార డేపాటిశత్రువువచ్చినను వెఱవక యెదిరించుటకు యుక్తమైన బలస్తోమములం గూర్చి వానిం భరియింపు మనుట.

ఆ. మొదలఁ బెనిచి పిదపఁ • గుదియింప నెవ్వఁడుఁ

దనదు తొంటిహీనః దశఁ దలంపఁ

డలుగుఁ గాన శీల • మరయుచుఁ గ్రమవృద్ధిఁ

బెనిచి వేళవేళఁ • బనులు గొనుము.

208

టీ. మొదలన్ = ప్రథమమంశ, పెనిచి = వృద్ధిచేసి, పిదపన్ = వెనుక, గుదియింపన్ = తగ్గింపఁగా, ఎవ్వఁడున్ = ఎటువంటివారఁడయినను, త...శన్ - తనదు = తనయొక్క, తొంటిహీనదశన్ = ముందటితక్కువస్థితిని, తలంపఁడు = స్మరింపఁడు, అలుగుఁగానన్ = కోపించునుగనుక (అనఁగా దొర తన్నుఁదగ్గించినాఁడని కోపగించు

నుగాని తానున్న తక్కువస్థితిని దలంపడనుట.), శీలమరయుచున్ = వానివానినడవడి నెఱింగికొనుచును, (స్వభావము ననియైనఁ జెప్పవచ్చును.) 'శీలస్వభావే సద్వృత్తే' యని యమరము. క్రమబుద్ధిఁ బెనిచి = పర్యాయముగా వృద్ధి నొందించి, వేళవేళన్ = ఎల్లసమయములయందును, పనులుగొనుము = కార్యములు తీసికొనుము.

ఆ. అనభిజాతుఁ గీకఁటాలయు నశ్రుతు

నలుకువాని బొంకు + పలుకువాని

నాతతాయి గడుసు + నన్యదేశ్యు నధర్ము

విడుము విప్పునేల + వేడితేని.

209

టీ. అనభిజాతున్ = హీనకులముగలవానిని, కీకటాలయున్ = కీకట = శబరపల్లి యందు, ఆలయున్ = గృహముగలవానిని, అశ్రుతున్ = పాండిత్యము లేనివానిని, అలుకువానిన్ = పిరికిని, బొంకుపలుకువానిన్ = దబ్బరలాడువానిని, ఆతతాయిన్ = ద్రోహచింతకుని, శ్లో. 'అగ్నిదోగరదశ్చైవ శస్త్రపాణిర్ధనాపహః, క్షేత్రదారా పహర్తాచ షడేతే ఆతతాయినః' యని యాతతాయిలక్షణము. గడుసున్ = అపవాద భయములేనివానిని, అన్యదేశ్యున్ = దేశాంతరస్థుని, అధర్మున్ = ధర్మశూన్యుని, విప్పున్ = ఇట్టిబ్రాహ్మణుని, ఏలవేడితేని = ఉద్యోగమిచ్చి పోషింపఁదలంచితివేని, విడుము = వదలుము. ఇట్టివారలు బ్రాహ్మణులైనను బరిహరింపుమనుట.

క. తక్కుము మిగులఁ బథిచ్యుత

పక్కణవర్ధితులఁ దొల్లి + భ్రష్టగువిప్పుం

దొక్కం డలుగఁడె ప్రోచిన

కొక్కెరపై నొక్కపూట + కూటికిఁగాఁగన్.

210

టీ. మిగులన్ = మిక్కిలి, పథిచ్యుత = స్వవృత్తిభ్రష్టులై దుష్ట సంసర్గముగల, పక్కణవర్ధితులన్ = శబరవాటికలయందుఁ బెరిగినటువంటి బ్రాహ్మణులను, తక్కుము = విడుపుము. తొల్లి = పూర్వమునందు, భ్రష్టగు = చెడిపోయినట్టి, విప్పుండొక్కండు = బ్రాహ్మణుఁడొక్కరుండు, ప్రోచిన = తన్నుఁగాపాడినట్టి, కొక్కెరపయిన్ = కొంగమీఁద, ఒక్కపూటకూటికిఁగాఁగన్ = ఏకకాలాహారమునకుఁగా (మాంసార్థియై మేలుమఱచి యనుట.), అలుగఁడె = కోపింపఁడా. ఈకథ మహాభారతమందలి శాంతి పర్వంబున రాజధర్మమందుఁ జెప్పఁబడియున్నది.

తా. బ్రాహ్మణుఁడై జన్మించినను మద్యమాంసముల మఱిగి భ్రష్టుఁడైనవాఁడు నిరంతరము దానికై కులాచారములు మొదలగువానియందు లక్ష్య ముంచక స్వేచ్ఛాను సారముగ వర్తిల్లుచుండును గనుక నట్టివాని కధికార మియ్యఁగూడదనుట.

చ. చదివి యధర్మభీరు నృపశాస్త్రవిధిజ్ఞతల న్వయస్సు డె
బ్బదిటికి లోను నేఁబదికి బాహ్యమునై యరుజన్వప్సూర్వులై
మద మఱి రాజుప్రార్థన నమాత్యతఁ గైకొని తీర్చుపాటువా
రొదవిన నంగము ల్మిగుల నూర్జితమాటకుఁ బూటసాలదే. 211

టీ. చదివి=శాస్త్రములం బఠించి, అధర్మభీరు నృపశాస్త్రవిధిజ్ఞతలఁ=అన్యాయభీతితోను రాజనీతి పరిజ్ఞానముతోనుగూడి, వయస్సు=ప్రాయము, 'ఖగబాల్యాది నోర్వయ' యని యమరము. డెబ్బదిటికిఁ=సప్తతి సంవత్సరములకు, లోనున్=లోపు గాను, ఏఁబదికిఁ=పంచాశ ద్వర్షములకు, బాహ్యమును=వెలపటిదిగాను, ఐ = కల వాఁడై, అరుజఁ=రోగములేనివాఁడై, స్వప్సూర్వులై=తమ పెద్దలనాటనుండి కని పెట్టియున్నవారై, మదమఱి=మాతృర్యాదులు లేక, రాజు=నృపునియొక్క, ప్రార్థనఁ=వేడుకొనుటచేత, అమాత్యతఁ=ప్రధానత్వమును, కైకొని=అంగీకరించి, తీర్చు=కార్యనిర్వాహముచేయునట్టి, పాటువారు=బ్రాహ్మణులు, ఒదవినఁ=లభించిరేని, అంగముల్=రాజ్యాంగములు, 'స్వామ్యమాత్యసుహృతోశ రాష్ట్ర దుర్గబలానిచ, రాజ్యాంగాని' యని యమరము. మిగులఁ=మిక్కిలియు, ఊర్జితమాటకుఁ=వృద్ధిబొందుటకు, పూటచాలదె=అఱదినముచాలదా, నీతిశాస్త్రమందుఁ జెప్పబడియున్న లక్షణములుగల మంత్రి దొరకినట్లాయెనేని క్షీప్రమున రాజ్యమభివృద్ధి నొందుననుట.

వ. అట్టిమంత్రివర్గంబు దొరక దేని. 212

శా. నీతిం దాన తలంచి చేయఁ బని గానీ కాకపోనీ బల

వ్రాతార్థాధ్యత నెమ్మి నుండ కొరుఁ బ్రోవ న్మంత్రి యంచుం గుణా
తీతుం గుమ్మడికాయ యంత యగుముఁతైంబై మనం బేర్ప న
ట్లే తా నాతనిచేతిలో బ్రదుకువాఁడే యాఁ జుమీ మీఁదటఁ.

టీ. నీతిఁ=రాజన్యాయముచేతను, తానతలంచి=తానేయోజించి, చేయఁ=రాజ్యపాలనమొనరింపఁగా, పనిగానీ=కార్యముతీరనీ, కాకపోనీ=కార్యముతీరకపోనీ, బ...తఁ-బలవ్రాత=సేనాసమూహముచేతను, అర్థ=ధనముచేతను, అధ్యతఁ=ఒప్పియుండుటచేతను, 'ఇభ్యతిథ్యోధనీస్వామి' యని యమరము. (ధనబలములుగల్గి స్వతంత్రుఁడై యుంటచేతననుట.) నెమ్మినుండక=నెమ్మదినుండక, గుణాతీతుఁ=సద్గుణముల నతిక్రమించినట్టి (అనఁగాగుణశూన్యుఁడనుట), ఒరుఁ=మఱియొక పురుషుని, మంత్రియంచుఁ=అమాత్యుఁడని, ప్రోవఁ=రక్షింపఁగా, గుమ్మడికాయయంతయగుముఁతైంబై=కూశ్మాండప్రమాణమైన మాక్తికమై (గుమ్మడికాయయంతము తైమనఁగా శరీరమంబు ధరింపఁగూడదనుట), మనంబేర్పన్=మనోవ్యధనేయఁగా (స్వాధీనుఁడుగాక

యనుట.) అట్లే=అలాగుననే, తాన్=పరాధీనుడయినతాను, అతనిచేతిలోన్=అస్వ
వశుడుగానిమంత్రిహస్తములో, మీదటన్=వెనుకను, బ్రదుకువాడేయాజుమీ=
అతడు చెప్పినట్లు వినుకొని జీవింపవలయుజుమా. (అనఁగా దగినమంత్రి దొరక
నపుడు నీతిశాస్త్రపరుడై తానే యెల్లపనులు జూచికొనుచు స్వతంత్రుడైయున్న
రాజు సుఖపడును.

క. ఒక్కనివిరివికిని దొర

పెక్కండ్రై నొక్కనొకని • వెంబడి ననుఁగు

పెక్కండ్రు నిలువఁ బనులగుఁ

గక్కసము గుదింపఁ బెంపఁగాఁ గాకుండున్.

214

టీ. ఒక్కనివిరివికిని=ఒకనికిని స్తరించియిచ్చుదానికి, దొరల్=ఉద్యోగస్థులు,
పెక్కండ్రైని=అనేకులయి రేని (అనఁగా నొకయధికారమనేకుల కిచ్చినప్పుడనుట),
ఒక్కనొకనివెంబడిన్=వారిలో నొకనొకనివెంట, అనుఁగుల్ = వారివారి స్నేహి
తులు, పెక్కండ్రు=అనేకులు, నిలువన్=నిలిచియుండఁగా, పనులు = రాజకార్య
ములు, అగున్=అనుకూలములగును, గుదింపన్=తగ్గింపఁగా, కక్కసము=కఠినము,
పెంపఁగాన్=వృద్ధిసేయఁగాను, కక్కసముగాకుండున్=కఠినముగాకుండును.

క. ధనముఖ్యము కేవల మే

పనికిన్ రాదాస్థగలిగి • పలువురు ప్రభువుల్

పనిసేయక తద్వశ్యం

బునకు నలోభాన్యశంస్యముల్ ఋతముఁ జెలుల్.

215

టీ. పలువురు=పెక్కండ్రైన, ప్రభువులు=గొప్పయుద్యోగస్థులు, పనిసేయక=
ముందునిలువంబడి శ్రద్ధతోఁ గార్యమొనర్పక, ధనముఖ్యము=ధనప్రాధాన్యము, కేవ
లము=ముఖ్యముగా, ఏపనికిన్రాదు=ఏప్రయోజనమునకునురాదు, తద్వశ్యంబునకున్=
వారు స్వాధీనులౌటను, అ...ల్-అలోభ=లోభరాహిత్యమును, అన్యశంస్యముల్=
క్రౌర్యరాహిత్యమును, ఋతమున్=సత్యమును, చెలుల్ = స్నేహితులును, (ఉండ
వలయునని యధ్యాహారము.)

తా. అనఁగా రాజునకు ధనముమాత్రముండి యుపయోగింపదు, గొప్పవారి
సాహాయ్యమును ముఖ్యముగ నుండవలయును గాన, వారు స్వాధీను లగుటకై యకాదా
ర్యమును, క్రౌర్యము లేకయు, సత్యప్రవర్తనమును గల్గి మిత్రులతోఁగూడి యుండ
వలయు ననుట.

క. భాండాగారహయాద్యము

లుండియు ననువగుమనుష్యు • లొదవమి సవియున్

మండలము నవయ నరికొది

గుండిన సింహాసనంబు + ల్పర్విన్వినమే.

216

టీ. భాం...లు-భాండ=మూలధనముయొక్క, ఆగార = గృహమును, (బాక్కస మనుట.) 'స్వాద్భాండమశ్వాభరణే మంత్రేమూల వణిగ్ధనే'యని యమరము.) (ఇచట వణిగ్ధనము గాకుండినను మూలధనమాత్రమందే ప్రయోగము.) హయాద్యములు = గుఱ్ఱములు మొదలగునవి, ఉండియున్ = ఉండినను, అనువగుమనుష్యులు = తగినమనుజులు, ఒదవమిన్ = లేనందువలనను, అవియున్ = ఆయర్థబలములురెండును, మండలమున్ = రాష్ట్రమును, నవయన్ = నశించిపోఁగా, అరికిన్ = శత్రునకు, ఒదిగుండిన = మూలవీగుచున్న, సింహాసనంబులు = వానినధిష్ఠించురాజులను (అనఁగా సంస్థాముల ననుట), ఉర్విన్ = భూమియందు, వినమే = వినకున్నామా (అనఁగా నెవ్విధంబున నయినను మంచి మనుష్యులం గూర్చికొనియుంట యుక్తమనుట).

తే. బాహుజాంఘ్రిజముఖవిడంబనకు నయిన

గొలిచి మనువిప్రధర్మంబు + తెలిసియైన

బూని సంకటముల నిల్చుఁగానఁ దఱచు

బ్రాహ్మణునిఁ బ్రభుఁ జేయుట + పతికి హితము.

217

టీ. బా...కున్ - అయినన్ - బాహుజ = క్షత్రియులును, 'మార్థాభిషిక్తో రాజీన్యో బాహుజః క్షత్రియోవిరా'ట్టని యమరము. అంఘ్రిజ = శూద్రులును, ముఖ = మొదలగువారిని, విడంబనకున్ అయినన్ = అనుకరింపవలయుననియైనను, కొలిచి = పూర్వమందు రాజసేవయొనర్చి, మ...బున్ - మను = కౌలమునుగడపిబ్రదుకుచున్న, విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క, ధర్మంబున్ = ఆచారమును, తెలిసియైనన్ = గ్రహించియైనను, అతఁడు = ఆవిప్రుఁడు, సంకటములన్ = ఇక్కట్లువేళలయందు, పూని = వహించుకొని, నిల్చుఁగానన్ = నిలువంబడుచున్నాఁడుగనుక, పతికిన్ = రాజునకు, తఱచు = విస్తారముగా, బ్రాహ్మణునిన్ = విప్రుని, ప్రభుఁజేయుట = అధికారిగా నియమించుట, హితము = అనుకూలము.

ఉ. ఆయతికాని కీకు మమఃరాలయముఖ్యము లాతఁ డర్థతృ

ష్ణాయతుఁడై నిజోర్వి నగుఃసప్తికిఁ దద్ధనముం దొరల్చి రా

జాయతనంబుఁజేర్చు మఱియట్టి బపధ్యము దాన నొంటిఁ గాఁ

డే యధికారి గావలయు + నించుక తిన్నను వాఁడె రూపఱున్. 218

టీ. ఆయతికానికిన్ = ధనమురాఁబట్టువానికి, అమరాలయముఖ్యములు = దేవాలయము మొదలగువానిని, (అనఁగా దేవబ్రాహ్మణ జీవనాధికారముల ననుట.) ఈమ

ము=ఇయ్యకుము, అతఁడు=ఆయుద్యోగస్థఁడు, అర్థతృష్ణాయుతుఁడై=ద్రవ్యాశతోఁ
గూడినవాఁడై, నిజోర్విగగునప్పికిఁ=తానుద్యోగముఁ జేయునట్టి దేశమునందైన నప్పికి,
తద్దనముఁ=ఆదేవబ్రాహ్మణులయొక్క ద్రవ్యమును, దొరల్చి=హరించి, రాజాయ
తనంబుఁ=నృపునియింటిని, చేర్చుఁ=చెందించును, మఱి=అనంతరమందు, అట్టిది=
ఆదేవబ్రాహ్మణద్రవ్యప్రాప్తి, అపథ్యముగానఁ=రాజునకుఁగిడుగావున, ఒంటిగాఁ
డై=ఒక్కఁడై, అధికారిగావలయుఁ=ఉద్యోగస్థఁడుగా నుండవలయును (దేవబ్రా
హ్మణ ద్రవ్యలేశముగలసినను రాజునకుఁ బాతకముగాన నది కలియకుండునట్లధికారిని
వేటుగా నేర్పఱచుటయుక్తం బనుట). ఇంచుకతిన్నను=అట్లు నియమింపఁ బడినవాఁ
డు కొంచెము భక్షించినను, వాఁడై=ఆదేవబ్రాహ్మణ వృత్త్యాధికారియే, రూపఱున్
=నశించిపోవును.

చ. మును దనసీమ చేసికొని • ముల్లిడి గుద్దట వెండి చేనిమె
త్తనకయి వేరు వెల్లఁకియుఁ • ద్రవ్వెడుకర్నకునట్లు శత్రుతో
నెనసియయైన దుర్గబల • మేకొనియైన నిజాత్మ చింతలే
క నెగడఁజేసి లోన మఱి • కంటకశోధనఁ జేయుటాప్య. 219

టీ. (రాజైనవాఁడు) మును=ప్రథమమందు, తనసీమచేసికొని = తనయావరణ
ముకొనించికొని, ముల్లిడి=చుట్టును గంచెవేసి, వెంబడి=మఱియును, గుద్దటఁ=గు
ద్దలిచేత, చేనిమె త్తనకయి=వరిమొదలగునవి ఫలించునట్టి ప్రదేశముననున్న మున్న
మృదువగుటకై, వేరు=నృతౌదులమూలమును, వెల్లఁకియుఁ=వెల్లఁటును (జాత్యేక
వచనము.), త్ర...ట్లు-త్రవ్వెడు=ఖననముచేయుచున్న, కర్నకునట్లు=కాపువానివలె,
శత్రుతోఁ=పగతునితోడ, ఎనసియయైన=కపటస్నేహము చేసియైనను, దుర్గబలమే
కొనియైనఁ=స్థలజలాది దుర్గములం గైకొనియైనను, తనసీమచేసికొని = రాష్ట్రము తన
యధీనముచేసికొని, నిజాత్మ=తనహృదయమును, చింతలేక=పరునిచేత నుపద్రవము
కలుగునను విచారములేక, నెగడఁజేసి=ఒప్పఁజేసి, లోనఁ=ఆరాజ్యమందు, మఱి=
పిమ్మట, కంటకశోధనఁ = త్కుద్రశత్రునిరసనమును, 'సూచ్యగే' త్కుద్రశత్రౌచ
రోమహర్షేచకంటకః' యని యమరము. చేయుటాప్యగుఁ=చేయుట యుక్తము.

తా. రాజ్యమును స్వాధీనము చేసికొనకయే త్కుద్రశత్రు నిరసనము చేయు
గూడ దనుట.

క. మొదలనె యొరుదలకానిం

జెదరంగా నాడ కాత్మఁ • జింతింపు పదిం

బదిగ మృష యేని మఱి విడు

ముదస్తుఁగాఁ గాక యుండ • నొక్కమతమునఁ.

టీ. ఒరుదలకొనికొని=పిశునుని(కొండెగానిననుట), మొదలనే=ప్రథమమందె, చెదరంగనాడక=చెదరిపోవునట్లుచెప్పక, అత్మకొ=మనస్సునందు, పదింబదిగొ=లెస్సగా (పదిపర్యాయములనుట), చింతింపుము=విచారింపుము, మృషయేని=అబద్ధమాయెనా, మఱి=పిమ్మట, ఒక్కమతమునకొ=ఒకపక్షమునను, ఉదస్తుఁగాఁగాక యుండకొ=పరాభూతుండు గాకుండునట్లు, విడుము=వదలుము.

తా. కొండెగాండ్రు దూలనాడిన రాజునకు రహస్య వృత్తాంతములు తెలియవు గనుక చెదరనాడఁగూడ దనుట.

క. ధరణి నసాధ్యనగాటవు

లిరవుగ భూపీడ సేయు నెఱుకుల పొరుగు

ల్లిరవుగ నస్థితిశూరుల

కెరవుగ నిచ్చునది మిథము + నెట్లయిన నురుకొ.

221

టీ. ధరణికొ=భూమియందు, అ...లు - అసాధ్య=సాధంపనలవిగాని, నగ=కొండలును, అటవులు=అరణ్యములును, ఇరవుగకొ=ఁజెంకిచేసికొని, భూ...ళ్లు - భూపీడస్థైర్యం=భూమికుపద్రవముచేయుచున్న, ఎఱుకుల=ఈపేరుగలనీచజాతివాండ్రయొక్క, పొరుగుళ్లు = సమీపగ్రామములను, అస్థితి=స్థితిదప్పినటువంటి, శూరులకు=శౌర్యముగలపురుషులకు, (విదేశములనుండి స్థితిదప్పివచ్చిన శూరులకనుట.) ఇరవుగకొ=ఉనికిపట్టుగా, ఎరవుగన్=మనోవృత్తికిగాను, ఇచ్చునది=ఇయ్యవలయును, మిథముకొ=పరస్పరమును, ఎట్లయినన్=స్వర్థచేతనేలాగైనను, ఉరుకొ=మేలగును.

తా. ఇట్లొనర్చితివేని వైదేశికులైన శూరులు దెగినను మిగుల హనిలేదు, అటవికులు దెగిరేని యది మిక్కిలియు మేలొననుట.

వ. విశేషించియు నప్పార్వతీయబలంబు లోనం గూడుకొన్న రాజునకుఁ బ్రజాబాధదఱుగ దెట్లెని బెదరు వాపి వారలం జేకూర్చుకొనవలయు నవిశ్వాసంబును విశ్వాసంబును నలుకయు నెలమియు నతివైరంబును నత్యానుకూల్యంబును నల్పులగుట నల్పంబునన యగు నెట్లంటేని.

222

టీ. విశేషించియుకొ=మిగులఁగా, అప్పార్వతీయబలంబు=అయ్యాటవికసేన, లోనం గూడుకొన్నకొ=అడవిలో మెండైయుండెనా, రాజునకున్=మండలాధిపతికి, ప్రజాబాధతఱుగదు=జనపీడతక్కువపడను (రాజునకుం దిరుగంబడి పోరుతేకవాని దేశమున కుపద్రవము చేయుచుండురనుట), ఎట్లెనికొ=ఏలాగైనను, బెదరువాపి=జడుపుఁదీర్చి, వారలకొ=అయాటవికులను, చేకూర్చుకొనవలయున్=అనుకూలముచేసికొనవలయును, అవిశ్వాసంబును=నమ్మకపోవుటయును, విశ్వాసంబును=నమ్ముటయును,

అలుకయున్=కోపమును, ఎలమియున్=ఆర్ద్రహృదయత్వమును, అతివైరంబున్= అత్యంతవిరోధమును, అత్యానుకూల్యంబును=అత్యంతసహకారత్వమును, అల్పులగు టన్=తుచ్ఛజాతులగుటవలన, అల్పంబున=స్వల్ప కార్యముచేతనే, అగున్=కలు గును, ఎట్లంటేని=ఏవిధంబంటివా.

శా.విల్లుం దానును భిల్లుఁ డొక్కఁ డరుగ • నివిం దింట దుగ్ధాన్నమున్
భిల్లుం డన్యుఁడు వెట్ట నార యుడుక • నీవీక్షించి దొ బ్బించు వాఁ
డెల్ల న్వమ్ముగఁ జేసి త న్ననుపరా • నెందేఁ దెగం జూడఁగా
నుల్లంబై చన నంపు నార చెడు నా • నూహించి పో నంపఁడే.223

టీ. విల్లున్ తానును=వింటిబద్ధయును దానును (విల్లుచేతఁబట్టియనుట), భిల్లుఁ డొక్కఁడు=ఒక బోయవాఁడు, అరుగన్ = పోఁగా, భిల్లుఁడన్యుఁడు=మఱియొక బోయవాఁడు, ఇంటన్=తనగృహమందు, దుగ్ధాన్నమున్=పాలన్నమును, విందు = ప్రీతిపూర్వకమైనభోజనమును, వెట్టన్=ఇడఁగా, నారయుడుకనీవీక్షించి=వానియింటిజానకి త్రాటికొఱకై ప్రాయిమిఁదఁ బక్వమగుచున్న పట్టతాటలపై నెఱ్ఱఁగాఁ బొంగిననీటినిజూచి, దొబ్బించున్=మాంస మనియెంచి, (ఇది తనకుఁబెట్టకపోయెఁ గదాయని కొంచెపుపనిగా విచారించి కోపించియనుట.) వాఁడు=అతఁడు, ఎల్లన్= దీనినంతయును, వమ్ముగఁజేసి=వ్యర్థపఱచి, తన్ననుపరాన్=వాఁడు దన్ననుపుటకొ ఱకుఁ గొంతదూరమురాఁగా, ఎందేన్=ఎక్కడనైనను, తెగంజూడఁగాన్=చంపఁ దలఁపఁగా, ఉల్లంబై=మనస్సుగలవాఁడై, చననంపుము=పోనంపుము, నారచెడు నాన్=ప్రాయిమిఁద నుడుకఁబెట్టివచ్చినత్వక్కు చిమిడిపోవుచున్నదివెల్లవలెననఁగా, ఊహించి=ఆ పిమ్మట నుడుకునది నారగాని మాంసముకొదని వితర్కించి, పోనంపఁ డే=పోవునట్లునెలవిచ్చి పంపఁడా, (చంపకయె పోనిచ్చె ననుట.)

తా. అల్పుల కతివై రాత్యానుకూల్యము లల్పకార్యములవలననే పుట్టుచున్న వనిభావము.

క. ఆపాలుగూటనే నిజ, మేపాటియుఁ దప్ప రాడి • రే నెరసునఁ గొం
తేపాటిగన్న నలుగుదు, రీపని యెంతనక వెడఁగుఁటెద నాటవికుల్.

టీ. ఆటవికుల్ = భిల్లపులిందాచులు, ఆ పాలుగూటనె= ఆ క్షీరాన్నముఁ బెట్టుటచేతనే, అడిరేన్=పలికిరా, నిజమేపాటియుఁ దప్పరు=తామాడినయథార్థమైన పలుకు నెంతమాత్రమతిక్రమింపరు. నెరసునన్=తప్పిదము విషయమై, కొంత=కొం చెము, ఏపాటిగన్నన్=ఏ మాత్రము చూచినను, ఈపని=ఈ కార్యము, ఎంతనక=

ఎంతమాత్రమని యెంచక, వెడఁగుటెడఁ = వెట్టిమనస్సు చేతను, అలుగుదురు = కోప గింతురు.

తా. బోయవాండ్రు మొదలగు నల్పజనులు కౌరణములంబట్టి ప్రసాదని గ్రహములు గలవారగుదురుగాని గొప్పకౌర్యములకుఁ దగినట్లు గొప్పగా యోజింప రనుట.

తే. ఆటవికవశ్యకలన సత్యమున వైరి
మనుజుపతిమైత్రి దూతసమ్మానమునను
గూర్చి దఱి భృతిఁ గాల్పురకును సపారి
తోషికపునేన నెలమి రౌతులకుఁ గలుగు.

225

టీ. ఆ...న-ఆటవిక=పులిదానులయొక్క, వశ్యకలన=స్వాధీనకరణము, సత్యమునన్=యథార్థము వచించుట చేత, కలుగున్=అగును, (సత్యవాక్యమున కే వశ్యులగుదురనుట) వై...త్రి-వైరి=శత్రువైన, మనుజుపతి=నృపునియొక్క, మైత్రి=స్నేహము, దూతసమ్మానమునన్=వారిరాయబారులను బహుమానించుట చేతను, కలుగున్=సంభవించును, తఱిన్=కోరిన సమయమందు, భృతిన్=జీతమిచ్చుటచేతను, కాల్పురకును=పదాతులకు, కూర్చి=మైత్రి, కలుగున్=సంభవించును, 'భృతిర్భరణమాల్యయోః' యని రత్నమాల. సపారితోషికపునేనన్=బహుమానములతోఁగూడఁ గొలిపించుకొన్నందునను, రౌతులకున్=అశ్వారోహకులకు, ఎలమి=సంతోషము, కలుగున్=సంభవించును.

తా. రాజైనవాఁడు సమయములనుబట్టి వారివారికిం దగినట్లు నడపింపవలయు ననుట.

క. మేలగుఘోటకమును శుం

డాలంబును నాప్తసుభటునకె యిమ్ము తఱి

నేలగుమేపున మందుర

బాలింపుము దొరలపాలు పటపకు మెపుడున్.

226

టీ. తఱిన్=ఆయా సమయములయందు, మేలగుఘోటకమును = గొప్పయశ్వమును, శుండాలంబును=ఏనుగును, మందురన్ = వాజిశాలయందు, 'వాజిశాలాతుమందురా'యని యమరము. (ఇది గజశాలకు నుపలక్షణము.) మేలగుమేపునన్=మంచి మేతచేత, సాలింపను=సంరక్షింపను, ఆ...ట-ఆప్త=ఇష్టుడైన, సుభటునకె=మంచి రౌతునకె, ఇమ్ము=ఓసంగుము, ఎపుడున్=ఏ సమయమందును, దొరలపాలుపటపకుము=గొప్పయధికారులవశము చేయకుము.

తా. గజాశ్వాదులకు సుఖరక్షణము చేయఁదలంచితివేని దానినొప్పి నెఱుంగక యారోహణముజేయునట్టి గొప్పయుద్యోగస్థుల కధీనముచేయక యాపుఁడైన బంటున కధీనము సేయుమనుట.

తే. కార్య మొక్కఁడు గనిన మాత్యర్యమున నొ
కండు గా దని ఖండించుఁ • గ న్నెఱింగి
యిరువురను గా దనక కొల్వు • విరిసి మీఁద
నల్లవాఁ డెన్నినది సేయ • నగు శుభంబు.

227

టీ. ఒక్కఁడు=ప్రధానపురుషుఁడు, కార్యము = పనిని, కనినన్ = తెలిసి చెప్పఁగా, మాత్యర్యమునన్=అట్లుచెప్పిన వానిమీఁది ద్వేషముచేతను, ఒకండు = మఱియొకఁడు, కొదనిఖండించున్=అతఁడు చెప్పినట్లు కొదని భంగపఱచును, కన్నెఱింగి = వారిద్దఱలోని యాలోచనక్రమమునెఱింగి, ఇరువురను = ఆలాగున జెప్పిన వారిద్దఱను, కొదనక=నిషేధింపక, కొల్వువిరిసి=సభఁజాలించి, మీఁదన్ = పిమ్మటను, అల్లవాఁడు=మాత్యర్యములేక తొల్తహితముఁ జెప్పినవాఁడు, ఎన్నినదిసేయన్= విచారించిన కార్యమునేచేయఁగా, శుభంబు=మంగళము, అగున్=జౌను.

క. పగ వెలిఁగని లోదస్యులఁ

జిగురింపఁగఁ జేసి నృపతి • చిక్కుపడఁ బను

తెగి సేయక తారే ది

క్కుగ నడతు రశంక నల్లికొని దుస్సచివుల్.

228

టీ. పగవెలిఁగని=రాజునకుసమనంతర దేశమునందుండునట్టి విరోధుల నుండఁ జూచి, లోదస్యులన్ = స్వరాష్ట్రమునందలి తుద్రశత్రువులను, 'దస్యుఃశాత్రవశత్రవః' యని యుపరము. చిగురింపఁగన్=పల్లవింపఁగా, చేసి=ఓనర్చి, నృపతి = రాజు, చిక్కుపడన్ = గ్రహింపఁబడునట్లు, పనుల్ = రాచకార్యములను, తెగిచేయక = సాహసించి యొనర్పక, తారేదిక్కుగన్=వేటుమంతులులేక రాజునకుఁ దామేయాధారమగునట్లు, దుస్సచివుల్=దుష్టమంతులు, అశంకన్=భయములేనట్లు, అల్లకొని=కొందఱంగట్టుకొని, (ఏకీభవించియనుట.) నడతురు=ప్రవర్తింతురు, (కొవున నట్టిదుర్మంత్రులు లేక యుండునట్లుగఁ బ్రభుత్వము సేయవలయు ననుట).

క. ఇప్పింతు రాత్త వశులకుఁ

దప్పింతురు పదుల కాడి • తప్పింతురు రా

జిప్పగిది వాఁడె యని వే

చెప్పినఁ బెరవారు నమ్మి • చేరక యుండెన్.

229

టీ. ఆత్మవశులకున్ = తమకు స్వాధీనులై యుండువారలకు, ఇప్పింతురు = వలయువస్తువుల నియ్యజేయుదురు, పరులకున్ = తమ కనుబంధములేనివారలకు, తప్పింతురు = ఇయ్యకుండునట్లు చేయుదురు, ఆడితప్పింతురు = రాజుపలికినమాట దొలఁగు నట్లుచేయుదురు, వే = వేయివిధములుగా, చెప్పినన్ = పలికినను, రాజు = టేఁడు, ఇప్పగిదివాఁడేయని = ఈలాగునఁజెప్పి తప్పెడువాఁడేయని, పెరవారు = అన్యులేవ్వరును, నమ్మి = విశ్వసించి, చేరక యుండన్ = నగ్గఱవచ్చిచేరకుండునట్లు, రాజుచేతనాడి తప్పింతురని క్రిందికన్వయము.

ఆ. వాఁడె బొదలు జఠరఁవై శ్వాసరుఁడు గఘ

ప్రముఖదోషయుక్తి • బలిమిచెడిన

వెలి మహాషధంబు • బల మిచ్చుగతిఁ బ్రతి

సేయ వారిమదముఁ • జెఱచుఁ బరుఁడు.

230

టీ. వాఁడిన్ = తైత్త్వముచేత, పొ...డు-పొదలు = ప్రబలుండెన, జఠరవై శ్వాసరుఁడు = బొదరాగ్ని, కఘప్రముఖదోషయుక్తిన్ = శ్లేష్మాదిదోష సంబంధముచేత, బలిమిచెడినన్ = సత్త్వహీనుఁడుకొఁగా, వెలిన్ = వెలుపలనున్న, మహాషధంబు = శ్రేష్ఠమైనభైషజ్యము, బలమిచ్చుగతిన్ = జఠరాగ్నికిసత్త్వముగలుగజేయునట్టుంబలె, ప్రతిసేయన్ = బదులుగా నొకసమర్థుని నియమింపఁగా, పరుఁడు = ఆ యధికారమునకు వచ్చినపురుషుఁడు, వారిమదముఁ = ఆ దుర్మంత్రులయొక్క మదమును, చెఱచుఁ = అడంచును.

వ. వారిమిగిలి ప్రతిసేయ నెట్లంటేని.

231

టీ. వారిమిగిలి = పూర్వమునంచున్న యీమంత్రుల నతిక్రమించి, ప్రతిసేయను ఏలాగున నితరపురుషునిఁదేవచ్చును, అంటేని = ఈలాగంటివా చెప్పెదను.

క. భండారముతో హయమద

శుండాలఘటాళి దనదు • సొమ్మై పాగా

నుండిన నంతటఁ బాయదె

పండితుఁడును బిరుదునైన • పతికిని బయలై.

232

టీ. భండారముతో = బొక్కసముతోడను, హ...హయ = గుఱ్ఱములయొక్కయు, మదశుండాల = మదపుటేనుంగులయొక్క, ఘట = గుంపులయొక్కయు, అళి = వరుస, తనదుసొమ్మై = తనయధీనమై, పాగానుండిన = శాలయందుఁడఁగా, అంతట = అటుపిమ్మటను, పండితుఁడును = ఎఱుకగలవాఁడును, బిరుదునైన = శూరుఁడు నైనటువంటి, పతికిన్ = రాజునకు, బయలై = దుర్మంత్రివ్యాపారము నివృత్తమై, పాయదె = పోదా, (పోవుననుట).

క. కుడుపున నొకకడి దటిగినఁ

జెడఁ జూచుటె కాక పతికిఁ + జెలియుం గలఁడే

యిడ నని విడువం జెల్లునె

నడప వలయు నేర్చినట్లు + నమ్మకయె కృపన్.

233

టీ. కుడుపునన్ = భోజనమందు, ఒకకడి = ఒక్కక బళము, తటిగినన్ = తక్కువపడఁగా, చెడఁజూచుటెకాక = రాజునకుఁజెఱపుతలంచువారేకొని, పతికిన్ = రాజునకు, జెలియున్ = మిత్రుఁడును, కలఁడే = ఉన్నఁడా, (లేడనుట.) ఇడనని = ఇట్టివీరులకుఁబెట్టనని, విడువన్ = త్యజించుట, జెల్లునె = తగునా, (విడువంగూడదనుట.) నేర్చినట్లు = తగినయట్లు, నమ్మకయె = వారియందు మనంబున విశ్వాసముంచకయె, కృపన్ = దయచేతను, నడపవలయున్ = పోషింపవలయును, (సేవకులకుఁ దక్కువపడనట్లు పోషింపకున్న స్వప్రయోజనములు జరగవుగానఁ జక్కగాఁ బోషింపవలయుననుట.)

చ. ఒకటికి రోయకుంటఁ గను + మున్నవియుం ద్రుపదుండు మారణే
ష్టికిఁ బసిఁ జూపి వేడ మునిఁసింహుఁ డొకండు తమన్న వేల్పుఁబం
డొకఁ డపవిత్రభూమిఁ గని + యొల్లకయే చనఁ దా గ్రహించె రో
య కనియెఁ గాన నల్లెఱుఁగ + నొజను సర్వముఁ గాన శక్యమే.

టీ. ఒకటికిన్ = ఒకయకృత్యమునకు, రోయకుంటన్ = అసహ్యపడకుండుట చేత, ఉన్నవియున్ = తక్కిననడవడికలను, కనుము = తెలిసికొనుము, ద్రుపదుండు = పాంచాలుండు, మారణేష్టికిన్ = హింసారూపమైన హోమమునకై, పసిన్ = పెక్కుగోవులను, చూపి = అగపటిచి, వేడన్ = ఇచ్చెదనని ప్రార్థింపఁగా, మునిసింహుఁడొకండు = ఉపయాజుఁడు అనుమునిశ్రేష్ఠుఁడొకండు, 'స్వరుత్తరపదే వ్యాఘ్రపుంగవర్షభకుంజరాః, సింహశార్దులనాగాద్యాః పుంసీ శ్రేష్ఠార్థగోచరాః' యని యమరము. తమన్న వేల్పున్ = తమజ్యేష్ఠభ్రాతయైన యాజుఁడు పాపకర్మమనిరోయక హోమము సేయును, అదెట్లంటేని, పండొకఁడు = ఒక ఫలమును, అపవిత్రభూమిన్ = అపరిశుద్ధస్థలమందు, కని = పడియుండఁగాఁజూచి, ఒల్లక = అఫలమును గ్రహింపక, నేన్ = నేను, చనన్ = అవలికిఁబోఁగా, తాన్ = మాయన్నయైన యాజుఁడు, రోయక = ఏవగింపక, గ్రహించెన్ = పుచ్చుకొనెను, అనియెఁగానన్ = అలాగ నెనుగనుక, (అనఁగా ఫలాపేక్షగలవాఁడుగనుక నాయనయొద్దకు వెళ్లిన నీమారణయజ్ఞమును జేయించునుగాన నచ్చటికి వెళ్లు మని ద్రుపదునితోఁ బల్కెను గనుక ననుట.) అల్లెఱుఁగనాన్ = స్థలీపులాకన్యాయముచేత నల్లెఱుంగవలయును, చనుసర్వమున్ = జరగువానినన్నిటిని, కానన్ = పరీక్షించిచూచుట, శక్యమే = సాధ్యమా. (కొదనుట.)

క. వీఁ డెడరునఁ గీ డెన్నిన

వాఁడని జయమైన హింస • వదలికొనుము శ్రీ

పోడి మహి యేమిగొఱబ

ల్వాడి సెడిన నట్టిదయకు • వైరియు నమ్మున్.

235

టీ. వీఁడు = ఈపురుషుఁడు, ఎడరునన్ = ఇక్కట్టుసహాయమునందు, కీడు = అనిష్టమును, ఎన్నినవాఁడని = తలంచినవాఁడని, (గూఢశత్రువును, తదవష్టబుండ్లైన బలవద్విరోధియు ననుట.) జయమైనన్ = ఉపాయముచేత గెలిచినపిమ్మట, హింసవదలి = చంపఁదలఁపక, శ్రీ = విశ్వర్యముయొక్క, పోడిమి = అతిశయమును, కొనుము = హరింపుము, అహి = పాము, కొఱబల్వాడిసెడినన్ = పంటితెత్త్యమడంగినపిమ్మట, ఏమి కొఱ = ఏమిచేయఁగలము, వైరియున్ = శత్రువును, అట్టిదయకున్ = అటువంటివిరోధిని జంపకవిడిచినకృపకు, నమ్మున్ = విశ్వసించును, (హింసాపరుఁడు గాకుండెనేని శత్రువైనను నమ్ముననుట)

తే. దేశవైశాల్య మర్థసిద్ధికిని మూల

మిల యొకింతైన గుంటగాల్వలు రచించి

నయము పేదకు నరిఁ గోరునను నొసంగి

ప్రబలఁ జేసిన నర్థధర్మములు పెరుగు.

236

టీ. దేశవైశాల్యము - దేశ = రాష్ట్రముయొక్క, వైశాల్యము = విష్పగలుట, అర్థసిద్ధికిన్ = సాధనాయమునకు, మూలము = హేతువు, ఇలయొకింతైనన్ = (అట్లు విస్తారముగాక) భూమికొంచెమైనను, గుంట = తటాకములు, కాల్యలు = వఱుదకాలు వలు, రచించి = కలుగఁజేసి, పేదకున్ = దర్శించుఁడైన కౌపువానికి, అరిన్ = పన్నునందును, కోరునను = వారకమందును, నయము = మేలు, ఒసంగి = కలుగఁజేసి, ప్రబలన్ = వృద్ధిబొందునట్లు, చేసినన్ = ఒనర్చినట్లాయెనా, అర్థధర్మములు = ధర్మార్థములు, పెరుగున్ = వృద్ధిబొందును.

తే. ప్రజ లవసి చన్నఁ బిలువ కప్పసులఁ గొలుచు

నమ్మి యిండ్లింధనంబున • కాయె ననెడు

కలని నక్కెన యధికారి • గలనృపతికి

నేడుదీవులు గొన్న సమ్మద్ది లేదు.

237

టీ. ప్రజలు = తనరాష్ట్రమునందలిజనులు, అవసి = నొగిలి, చన్నన్ = లేచి పోఁగా, పిలువక = మరలవారిని నొడంబఱచి వెంటబెట్టుకొనిరాక, అప్పసులన్ = వారి పశువులను, కొలుచున్ = ధాన్యమును, అమ్మి = విక్రయించి, ఇండ్లు = వారిగృహములు,

ఇంధనంబులకొయ్యె = వంటచేయునకొదిగెను, అనెడు = అనునట్టి, కలనినక్కెన = పోరిలోని జంబుకమువలె నశుభమును గోరుచున్న, అధికారిగల = ఉద్యోగస్థుఁడుగలి నట్టి, నృపతికి = రాజునకు, ఏడుదీవులు = సప్తదీప్తిపములను, కొన్న = గ్రహించి నప్పటికిని, సమృద్ధిలేదు = సంపదచేకూటను.

మ హా సృ గ్ధ ర.

ఉర వాచాగంబు భోగంబు భయము నొకపాల్గునేనావనార్థం
బిరువాల్నిండ్లారుభండారిలుచొర నొకపాల్గుగా నాయమొప్పం
జరదృష్టి నైవిరిపక్షేక్షణము సచివముఖ్యస్వపక్షేక్షణంబుం
ధరణీనాథుం డొనర్పందగుఁ దగు తునుమందస్కరాళిన్నిజోర్వి.

టీ. రాజు దనకునచ్చునట్టి యాయతిని నాలుగుపాళ్లుచేసి, ఉరవు = అధికము, ఔ చాగంబు = ఐనత్యాగమును, (ఇది త్యాగశబ్దభవము.) భోగంబు = స్వానుభవము ను, ఉభయము = రెంటికిని, ఒకపాలు = ఒకభాగము, ఉ...బు-ఉగ్ర = ప్రతాపశాలి యైన, నేనా = చతురంగబలముయొక్క, అననార్థంబు = రక్షణముకొఱకు, ఇరువాల్ = రెండుభాగములును, నిం...లు-నిండ్లారు = సంపూర్ణమయి, భండారిలు = కోశాగార మును, చొర = ప్రవేశించుటకై, ఒకపాలు = ఒకభాగమును, ఇట్లుగా = ఈచతు స్ప్రకారములుగా, అయమొప్ప = అర్థాగమమేర్పడియుండఁగా, 'అర్థాగమభవే దాయ'యని యమరము. చరదృష్టి = చారులనియెడు నేత్రముచేత, 'అపసర్పశ్చర స్స్పృశ'యనియమరము. నైవిరిపక్షేక్షణము = శత్రుపార్శ్వదర్శనమును, సచివముఖ్యస్వపక్షేక్షణంబు = మంత్రులులోనగు స్వపక్షజనదర్శనమును, ధరణీనాథుండు = రాజు, ఒనర్పందగు = చేయఁదగును, నిజోర్వి = తనరాజ్యమునందు, తస్కరాళి = దొంగలగుంపును, తునుమందగు = చంపుట యోగ్యమగును.

క. లాలన నారత్నులగమి

నేలి తెలిసి మ్రుచ్చు నాజ్ఞయిడ కతఁడు చెరం

భో లాతి నిడ నయశ మెం

తేలేవదె శూలపృథువణిజ్ఞాన్యమునన్.

239

టీ. లాలన = బహుమానముచేత, అరత్నులగమి = తలవరులగుంపును, ఏలి = పోషించి, తెలిసి = ఎఱిగి, మ్రుచ్చు = దొంగను, ఆజ్ఞయిడక = వెంటనెఱిఁపక, చెర = బందిఖానాలోనుండి, అతఁడు = అదొంగ, పో = పాటిపోగా, లాతిని డ = వాఁడుపలాయితుఁడైనందునఁ దలవరులు తమకొజ్జ వచ్చునని యన్యునిం దెచ్చి యాచేటసాలలోనుంచఁగా, శూలపృథువణిజ్ఞాన్యమున = కొఱ్ఱునవేయఁబడిన పెద్దకోమటిశెట్టి న్యాయమువలె, అయశ మెంతేలేవదె = అపకీర్తియధికముగరాదా,

(వచ్చుననుట.) ఆదెట్లన, నపరాధముఁజేసినవానిం గొట్టునవేయునట్లొక వివేకములేని రాజాజ్ఞ చేయఁగాఁ, గొట్టునవేయునవసరంబునఁ బెద్దకొట్టునం దపరాధిని వేయునెడఁ దగియుండదు చూడవచ్చిన యీ పెద్దకోమటిసెట్టి తగియున్నాఁడని యొకండుచెప్పఁగా యుక్తమనియెంచి యట్లుపెద్దసెట్టినే కొట్టునవేయించిన రాజున కెంత యపకీర్తిగలిగెనో యంత యపకీర్తి గల్గుననుట.

చ. ఎఱుఁగ నగున్ స్వశక్తి నవనీశుఁడు నాలుగుపాళ్లు మూఁడుపా
ల్లెఱుఁగక మోచినట్టిపని • కిష్టసుహృత్తతి దెల్పు నొక్కపా
ల్లెఱుఁగ నగు న్నయాధ్యమతి • నిట్లు నిరాగ్రహుఁడైనఁ జేయునె
త్తటి విపదుగ్రదండపరతంత్రుఁడు గాక చిరంబు రాజ్యమున్. 240

టీ. అవనీశుఁడు=రాజు, నాలుగుపాళ్లన్ = తెలియందగిన నాలుగంశముల
యందు, స్వశక్తిన్ = తనసామర్థ్యముచేత, మూఁడుపాళ్లు = మూడంశములను, ఎఱుఁ
గనగున్ = తెలియఁదగును, ఎఱుఁగక మోచినట్టిపనికి = ఎఱుకపడనట్లు దాఁచియుంచిన
విషయమునకు, కిష్ట = అప్పులైన, సుహృత్తతి = మిత్రబృందము, తెల్పున్ = ఎఱుకచే
యఁగా, ఒక్కపాలు = ఆయొకభాగమును, ఎఱుఁగనగున్ = తెలిసికొనవలయును,
నయాధ్యమతిన్ = నీతియుక్తమైన బుద్ధిచేత, ఇట్లు = ఉక్తప్రకారముగా, నిరాగ్రహుఁ
డైనన్ = కోపములేనివాఁడాయెనా, ఎత్తటిన్ = ఏసమయమునందును, వి...డుగాక-విప
త్ = తనకుఁగల్గినయాపదకును, ఉగ్రదండ = అపరాధులవిషయమైన భయంకరంబగుదం
డమునకును, పరతంత్రుఁడుగాక = అధీనుఁడుగాక (క్రూరదండముసేయక'యనుట.),
చిరంబు = బహుకాలము, రాజ్యమున్ = దొరతనము, చేయున్ = ఓనర్చును.

తే. కన్నొకటి నిద్ర వోఁ పెఱకంట జాగ
రంబు గావించు భూరుహగ్రంబుమీఁది
యచ్చభల్లంబుగతి భోగ • మనుభవించు
నెడను బహిరంతరదులపై • దృష్టివలయు. 241

టీ. కన్నొకటి = ఒకనేత్రము, నిద్రపోన్ = నిదురింపఁగా, పెఱకంటన్ = రెండ
వనేత్రముచేత, జాగరంబుగావించు = మేలుకొన్నటువంటి, భూరుహగ్రంబుమీఁది =
చెట్టుయొక్కకొననున్న, అచ్చభల్లంబుగతిన్ = భల్లూకమువలె, 'బుత్తుచ్చభల్ల భల్లూ
కా'యని యమరము. భోగమనుభవించునెడను = రాజ్యసుఖానుభవముఁ జేయునప్పుడు,
బ...పైన్-బహిరంతః = బాహ్యంతరములయందున్న, అరులపైన్ = శత్రులమీఁద,
దృష్టివలయున్ = చూపునుంచవలయును.

ఉ. అక్షరపక్షపాతమున • సర్థము నూళ్ల నొసంగ నుబ్బునన్
భిక్షుజటాధరాదికులు • భిన్ననిజవ్రతు లొదు రైనదు

ర్భిక్షురుజా శిశుచ్యుతులు + పెక్కగుభక్తియ చాలు దాన నౌ
తత్తుభితత్వమే యథుముః + దార్పదు శంకః దలంగు మియ్యెడన్.

టీ. అ...నన్ - అక్షర=నాశమునొందని, (విద్యాపరముగానైనఁ జెప్పవచ్చును.) పక్ష పాతమునన్ = దాక్షిణ్యముచేత, (చెడనియనుగ్రహముచేత ననుట. అక్షరముఁ జదివియున్నారన్న పక్ష పాతముచేతననియుం జెప్పవచ్చును.) ఆర్థమున్ = ధనమును, ఊళ్ళన్ = గ్రామములను, ఒసంగన్ = ఈయఁగా, ఉబ్బునన్ = పొగరుచేతను, భి...లు-భిక్షు=సన్న్యాసులు, జటాధర=జడలు ధరించినవారును, ఆదికులు=లోనగువారు, భిన్న నిజప్రతు లౌదురు=నియమభ్రంశముగలవారౌదురు, ఐనన్ = అట్లగుటవలన, దు...లు-దుర్భిక్ష=తొమమును, రుజా=ముక్కఁడి మొదలగు వ్యాధులును, శిశుచ్యుతులు= బాలారిష్టములును, పెక్కగున్ = విస్తరిల్లియుండును, భక్తియచాలున్ = వారిపట్లఁ బూజ్యానురాగ మేచాలును, దాననౌన్ = ఆ యర్థగ్రామాదుల నియ్యనందున, అగు తత్ త్తుభితత్వము = అగునాసన్న్యాసులు మొదలగువారు తో భపడుట, ఏయథుమున్ = ఏ పాపమును, తార్పను=రాజును బొందింపను, ఇయ్యెడన్ = ఈపట్ల, శంకన్ = భయమును, తలంగుము=విడువుము 'శంకావితర్క భయయోః' యని యమరము.

క. విను వారత్రయవిజ్ఞా, పన కోర్వుము వధ్యకోటిపట్టున బెదరం

దనకప్పుడె కీడగు నను, జనముంబట్టుటకుమునుపః శస్త్రము చాలున్.

టీ. వినుము=ఈ చెప్పెడిహితము వినుమనుట. వధ్యకోటిపట్టునన్ = చంపఁ దగిన ప్రజలపట్లను, వా...కున్-వారత్రయ=మూఁడుమాటులు, విజ్ఞాపనకున్ = విన్న పమునకు, ఓర్వుము=సహించుకొనుము. (మూఁడు నేరములను గావుమనుట.) బెదరన్ = వాఁడు దప్పించికొనివెళ్లెనా, తనకున్ = రాజునకు, అప్పుడె=విడువఁగా నే, కీడు= అనిష్టము, అగునను=సంభవించునని తోచెడు, జనమున్ = మనుష్యులను, పట్టుటకున్ = పట్టుకొనివచ్చుటకు, మునుప=ముందె, శస్త్రము=శస్త్రమే, చాలున్ = పర్యాప్తము.

తా. పట్టుబడిన శత్రువును విడిచిపెట్టిన హానికరంబని తోచెనా యప్పుడ హతునిం గావింపు మనుట.

క. శూరాలాపములకు నతి

శూరుఁడూ దా నయ్యు నృపతి + సోకోర్వఁ దగు

న్వారుబ్బుదు రందున నిజ

శూరత దొరలందుఁ గనుటఃసూ కార్య మిలన్.

244

టీ. నృపతి=రాజు, తాను అతిశూరుఁడుఅయ్యున్ = మిగులఁ బరాక్రమవంతుఁ డైనప్పటికిని, శూరాలాపములకున్ = వీరుఁడాడెడి శౌర్యవాక్యములకు, ఓర్వఁదగున్ = శూరాలాపప్రవాణజన్యమైన యహంకృతి సహించి యుండఁదగును, అందునన్ =

అట్లోర్చి వినుటవలన, వారు=ఆశూరులు, ఉబ్బుమరు=ఉత్సాహమునువిడువరు, ఇలకొ=భూమియందు, నిజశూరతకొ=స్వీయశూరత్వమును, చొరలందుకొ=తనకు సరియైన ప్రభువులందు, కనుట=చూచుట, కౌర్యమునూ=యుక్తమునుమీ. (అనఁగా దన భటుల శూరాలాపంబుల నోర్వవలయుననుట.)

శా. రేవుల్తావు మతంగజంబులు మణిః శ్రీఖండముక్తాదియుకొ
రావాణిజ్యము పెంచి యేలఁగ నగు • న్వర్షంపుటెవ్వకొ రుజకొ
హావశ్యందిగు నన్యభూప్రజలరాజాయాయజాత్యైచితకొ
బోవంగాఁ దగుఁ దోట దొడ్డిగను లాఁపు లూచ్చడఁ బంపం దగుకొ.

టీ. రేవుల్=ఓడలుదిగునట్టి కరవాకపట్టణములందె, (సప్తమ్యర్థమందుబ్రథమ.) మా...లు-మావు=ఆశ్వములును, మతంగ జంబులు=ఏనుగులును, మణి=రత్నములును, శ్రీ...యుకొ-శ్రీఖండ=చందనము మొదలగు పరిమళద్రవ్యములును, ముక్తాదియుకొ=ముత్యములు మొదలగునవియును, రాకొ=వచ్చునట్లుగా, వాణిజ్యము పెంచి=బేరము పెంపునేసి, ఏలఁగ నగుకొ=పాలింపవలయును, న్వర్షంపుటెవ్వకొ=తామముచేత, రుజకొ=రోగముల చేతను, హావశ్యకొ=అలసటల చేతను, దిగు=చేరినటువంటి, అన్యభూప్రజలకొ=దేశాంతరపుజనులను, రాజు=ప్రభువు, ఆయాయజాత్యైచితకొ=వారివారి కులములకుఁ దగినట్లుగా, ప్రోవంగాఁదగుకొ=రక్షింపవలయును, తోట=ఉద్యానవనములు, దొడ్డి=పశువులమందను, గనులు=రత్నములుండు నాకరములును, అత్తుల్=తనకు హితముఁగోరుచున్న వారు, చూడఁబంపందగుకొ=పరామర్శచేయుటకై పంపుటయుక్తము.

తా. సముద్రతీరముననుండు పట్టణములకుఁ గురంగగజమణి శ్రీఖండములు వచ్చునట్లు వర్తకము వృద్ధిజేయించి యోడలలోని సరకులు సులభముగా దిగునట్లుగా నవతరణమార్గంబులం గాపాడవలయుననుట.

ఆ. హదను వచ్చుదాక • నపరాధిపై రోష
మాఁగి చెఱపవలయు • హదను వేచి
లక్ష్మసిద్ధిదాక • లావున శర మాఁగి
కాడ విడుచు వింటి • వాడువోలె.

246

టీ. హదనువచ్చుదాకకొ=తనకు సమయమువచ్చువఱకును, అపరాధిపైకొ=తప్పుచేసినవానిమీఁద, రోషముకొ=కోపమును, ఆఁగి=అడంచికొని, హదను=సమయమును, వేచి=కనిపెట్టి, లక్ష్మసిద్ధిదాక=గుటి తనకులొనయ్యెడు పర్యంతము, లావునకొ=తనబలిమిచేతను, శరమాఁగి=భాణమునాకర్షించిపట్టి, కాడవిడుచు=

బాణమును దిగబడునట్లు వదలుచున్న, వింటివాఁడువోలే = ధానుష్కునివలె, చేఱపవలయున్ = నిగ్రహింపవలయును.

శా. పోవం బోలు లఘుప్రయాణము దినంబు ల్గొన్ని యొండొంట నే
కావైరిక్షితి కంబువు * ల్పిఱుద రాఁగా నిల్చు జాలుంబలెం
ద్రోవన్ సైన్యము గూడ వైరిబలసాంద్రుం డైనఁ బూజాదులం
బోవం బోలుఁ జరోక్తిచేత నసఁదేఁ * బో కావరింపం దగున్. 247

టీ. (రాజు) కావైరిక్షితికిన్ = కుత్సితశత్రునియొక్క భూమికి, లఘుప్రయాణము = కొంచెపుపైనములుగ, దినంబుల్గొన్ని = కొన్నిదినములు, ఒండొంటనే = ఒకటొకటిగా, అంబువుల్ = ఉదకములు, పిఱుదరాఁగా = వెంబడిరాఁగా, (నఱదరాఁగా ననుపాఠమునఁ బ్రవాహమురాఁగా), నిల్చుజాలుంబలెన్ = ముందుపోవుచున్న కొంచెము నీళ్లు వెనుక మెండుగవచ్చునీళ్లు కూడువఱకు నిలుచుచందమున, ద్రోవన్ = మార్గమఁచు, సైన్యముగూడన్ = తనసేనకలిసికొను పర్యంతము, పోవంబోలున్ = వెళ్లఁదగును, వైరి = ఆశత్రువు, బలసాంద్రుండైనన్ = బలవంతుఁడాయెనా, పూజాదులన్ = వారు సేయునట్టి యుపచారములకే, పోవంబోలున్ = మళ్లికొని వెళ్లవలెను, చరోక్తిచేతన్ = వేగులవారివేగుచేతను, అసదేన్ = వాఁడు స్వల్పుడని వినబడెనా, పోక = వెనుకకు మళ్లక, ఆవరింపందగున్ = చుట్టుకొనవలయును.

చ. ద్రవిణము నొవ్వఁ గొంట నొటాద్రా బలతో నిడుచుంట భూమి గొం
తవలికి నిచ్చుచుంట ప్రథమాప్తతఁ జూడక శంక నుంట లోఁ
బొవయు నృపాళికై యభయము న్మణిభూషలు గుప్తిఁ బంపి భూ
ధవుఁ డరియం దిడం దగు భిదం దనయం దివి మాన్పుకోఁదగున్.

టీ. ద్రవిణము = ధనమును, నొవ్వన్ గొంట = తనరాజ్యమందలి ప్రజలునొచ్చునట్లు పుచ్చుకొనుటయు, 'హిరణ్యంద్రవిణంద్యమ్' మ్మని యమరము. ఒఱన్ = ఆలోచనను, ద్రాబలతోన్ = పందలతోడ, ఇడుచుంట = చేయుచుండుటయును, భూమి గొంత = కొంతదేశమును, ఆవలికిన్ = వెలుపలికి, ఇచ్చుచుంట = ఒసంగుచుండుటయును, (శత్రువులు బలాత్కరించి తనభూమి నాక్రమింపఁగా మంచిపని యని సమ్మతించియుండుటయనుట. ఈమూఁడు రాజదోషములను), ప్రథమాప్తతన్ = ముఖ్యముగా నిష్ఠులౌటను, చూడక = విచారింపక, శంకనుంటన్ = అహితముఁజేయునన్న సంశయముతో నుండుటచేత, లోన్ = లోపల, పొవయు = పొగ రాఁజుచున్నట్టి, నృపాళికై = శత్రువునొద్దనుండు రాజులకొఱకు, అభయమున్ = ఆభీతిదానమును, మణి = రత్నములను, భూషలు = అభరణములను, గుప్తిన్ = రహస్యముగా, పంపి = అనిపి, భూధవుఁ

అము క్తమాల్యద, సవ్యాఖ్యానము

దు=రాజు, భిద౯ = భేదోపాయము చేతను, అరియందిడందగు౯ = శత్రువునందుంచు
దగును, ఇవి=... = తనయొక్క, ఈచెప్పబడిన మూడురాజదోషములు, తనయందు మాన్పుకోదగు౯
అందువలన తేకుండఁజేసికొనవలయును.

శ తా. శత్రురాజు తనకుఁ బరమాప్తులయిన సామంతరాజులయందు పనమ్మకపడఁ
జూ గా నందుచేత వారు లోపల దుఃఖించుచుండు సమయమున, వారి కభయదానముచేసి,
మణిభూషాదులిచ్చి, భేదపఱచి, శత్రురాజుతనిరాజ్యమునందలి ప్రజలునొచ్చునట్లు పన్ను
పుచ్చుకొనులాగునను, నుష్టులతో నాలోచించునట్లును, వైరులు దనభూమి నాక్రమించు
కొన్నప్పుడు సోమరితనముననో కయ్యమునకు వెఱచియో కొంతభాగము నిచ్చులాగు
నను, జేయుచు, దనరాష్ట్రమునందు నివి పుట్టకుండునట్లు విచారించుకొనుచుండవలయు
ననుట.

క. అహితుఁడు వేడిన నేలెడు

మహి సగమే నిచ్చి తెగనిమైత్తి గొని విభుం

డహిభయము మాన్పికోదగు

నహిభయ మహిభయముకంటె • నధికము గాదే.

249

టీ. అహితుఁడు=శత్రువు, వేడిన౯=అడిగినచో, ఏలెడుమహి౯ = తాను
రాజ్యముఁజేయుచున్నట్టిభూమిని, సగముఇచ్చియే౯=అర్థమిచ్చియైనను, తెగనిమైత్తి
గొని=విడువని స్నేహము సంపాదించి, విభుఁడు=రాజైనవాఁడు, అహిభయము౯
=స్వపక్షభీతిని, మాన్పికోదగు౯=నివారించుకొనఁదగును, 'మహీభుజా మహిభయం
స్వపక్షప్రభవం భయ' మ్మని యమరము. అహిభయము=స్వచక్రభీతి, అహిభయముకం
టె౯=సర్పభీతికంటెను, అధికముగాదే = అతిశయముకొదా.

తా. రాజులు స్వపక్షమువలననే భయమువచ్చునప్పుడు పగవానికైనను బ్రయ
ముచెప్పి యతఁడు సగమురాజ్యము గోరిన నిచ్చి స్వపక్ష భయమును మానుపుకో
వలయును.

చ. పలుకులు వేయు నేమిటికిఁ • బార్ధివుఁ డాత్మభుజాభృతక్షమా

తలమునఁ గుట్టుపేడు బహుధా యరయించి యడంచి చంచలా

క్షులగమిలో మెలంగు పురుషుండును బోలె నశంక నించుచు౯

మెలగఁడ యేని రాజ్యఫల • మేయది రాజ్యము దుఃఖలబ్ధికే. 250

టీ. పలుకులు=మాటలు, వేయునేమిటికి౯=వేయియెందులకు, పార్ధివుఁడు=
రాజు, అ...న౯=ఆత్మభుజా=తనబాహువుచేతను, భృత=వహింపఁబడిన, 'దోర్దోషాచ
భుజ'యని ద్వీరూపకోశము. క్షమాతలమున౯=భూతలమందు, కుట్టుపేడు = గూఢ
శత్రువును, (తనరహస్యమును బయలుపఱచువాఁడనుట) (వియోగినీ సముత్కరముల
కీడు చూచుటకు ధర్మకురేపేడు కుట్టుపేడని వారాహప్రయోగము.) బహుధా=అనేక

ప్రకారములచేత, అరయించి=వెదకించి, (తెలిసియనుట.) అడంచి=అడచివేసి, చంచ
లాక్షులగమిలోక=స్త్రీసంఘములోపల, మె...లెక-మెలంగు=సంచరించుచున్న,
పురుషుండునుబోలెక=నరునిచందంబున, (స్త్రీలసమక్షమునందుఁ బురుషుండేలాగున
నిర్భయుండైయుండునో యట్లునుట.) అశరకనించుచుకొ=నిర్భయముఁ జేసికొనుచు,
మెలఁగఁడయేని=సంచరింపకపోయెనా, అది=అట్లుంట, రాజ్యఫలమే=దొరతనముఁ
జెల్లించుటకుఁ బ్రయోజనమా, రాజ్యము = దొరతనము, దుష్ఖలబిధికే = అసుఖప్రాప్తి
కొఱకా(గనుక లోపల నహిత మాచరించువారిని మట్టుఁ బెట్టవలయు ననుట).

తే. బెదరి చేరని బలియుని • బిగియఁ బట్ట

కతనిమై వడినేవచ్చి • హత్తఁజేత

క్రమము పెనఁగెడు బలుమీను • త్రాటఁ జేఁదు

నొడ్డుగాలంపువేటకా • డుపమ గాఁడె.

251

టీ. బెదరి=ఉలికి, చేరనిబలియునికొ=దేశమునకురాకయున్న ప్రబలశత్రువు
ను, బిగియఁబట్టక=శ్రమపడిగ్రహింపక, అతనిమైవడినేవచ్చి=తనకుఁదానేవచ్చి, హత్తఁ
జేత=తనకుఁబట్టుపడులాగునఁజేయుట, క్రమము=యక్తము, పె...ను - పెనఁగెడు=
లాగులాడుచున్న, బలుమీను = గొప్పమత్స్యమును, త్రాటకొ=త్రాటిచేత, చేఁదు=
చేఁదుచున్నటువంటి, ఒడ్డుగాలంపువేటకాఁడు=గట్టుననున్నట్టి ఒడిశధారియగు లుబ్ధ
కుఁడు, (గాలమును మత్స్యముపట్టఁగానే వడితోలాగిన నానూత్రము తెగును గాన
నట్లు గాకుండ లాగుచును వదలుచును మెల్లఁగా జేఁచుకొనుచున్న ఒడిశధారియనుట.),
ఉపమగాఁడే=దృష్టాంతముగాఁడా.

తా. కావున నెట్టికార్యమునైనను నేర్పుతో సాధింపవలయు ననుట.

సీ. దండపారుష్యంబు • కొండెంబున నతర్క,

మరిసంధి కెడయీక • మరలఁబడుట

యవలితప్పెన్నిక • న్న విదేశ్యుఁ జెఱచుట,

ప్రతిప్రవర్తకున కే • ర్పడఁగఁ జేత

జనులవిశ్వాసంబు • గనుఁగొని మెలఁగుట,

విశ్వసనీయుల • వేర్పఱచుట

మోమోట మంత్రంబు • చో మిక్కిలిడుకొంట,

మంత్రభేత్తకు నాజ్ఞ • మఱచియుంట

తే. వింత పుట్టినఁ గనుగల్గి • చింతసేయ

కుంట మాన్యులపట్టున • నొక్క చూపె

చూడకుంట విహీనులఁ గూడుకొంట

వ్యసనియైయుంట చలముంట • వలదు పతికి.

252

టీ. దండపారుష్యంబు=కఠినశిక్షయు, కొండెంబునకొ=పైశున్యమందు, అత
ర్కము=చర్చచేసిపరీక్షింపకుండుటయు, అరి=శత్రునితోడ, సంధికికొ=సమాధాన
పడుటకు, ఎడయికొ=సందీయక, మరలఁబడుట=తిరుగుబాటుగుటయు, అవలితప్పె
న్నికన్న=దేశాంతరమందుండి తనకక్కడి స్వామిచేసినయపరాధమునెంచి తన్నునమ్మి
చూడవచ్చిన, విదేశ్యకొ=వైదేశికుని, చెఱచుట=చెడగొట్టుట, ప్రతిప్రవర్తకునకుకొ=
ప్రతికూలుఁడైన ప్రధానికి, ఏర్పడఁగకొ=తేటపడునట్లు, చేత=అలోచనసేయుటయు,
జనులవిశ్వాసంబు=ప్రజలకుఁగల యప్రీతిని, కనుంగొని=తెలిసికొని, మెలఁగుట=వారి
తోఁగూడియుంటయు, విశ్వసనీయులకొ=నమ్మఁదగినవారలను, వేర్పఱచుట=భేద
ముగలవారిని యెన్నికొనుటయు, మోమోటకొ=ముఖప్రీతిచేత, మంత్రంబునొకొ=
అలోచించుస్థలమందు, మిక్కిలిడుకొంట=అలోచనకుఁ దగనివారినిఁ జేర్చుకొనుటయు
ను, మంత్రభేత్తకుకొ=అలోచన వెల్లడిచేసినపురుషునకు, అజ్ఞ=శిక్షవిధించుటను, మఱచి
యుంట=విస్మరించియుండుటయు, వింతపుట్టినన్=ఉత్పతములుజనింపఁగా, కనుగల్గి=
మెలఁకువగలవాఁడై, చింతసేయకుంట=వానికిఁ బ్రతికొవింపనాలోచింపకుండుటయు,
మాన్యులపట్టునకొ=పూజ్యులవిషయమై, ఒక్కచూపె=ఏకరీతిగా, చూడకుంట=పూజ
సేయకుండుటయు, హీనులకొ=దుష్టులతోడ, కూడుకొంట=సహవాసముఁజేయుటయు,
వ్యసనియైయుంట=స్త్రీద్యూత మృగయాదిచింతలు గలవాఁడైయుండుటయు, చలముం
ట=పట్టువలకలిగియుండుటయును (అనఁగా మాత్స్యర్యము కలిమియనుట), పతికికొ=
రాజునకు, వలదు=కూడదు.

తా. రాజైనవానికి నీపద్యమునందుఁ జెప్పఁబడియున్న దండపారుష్యాది దుర్గు
ణములు లేకయుండెనేని చిరకాలము రాజ్యసుఖ మనుభవించుచుండు ననుట.

క. త్రివిధోత్పాతము లొదవిన, నవనివిభుఁడు విడువవలయుఁ నధిక ద్రవ్యం
బవనీసురముఖసురముఖ, పవనసఖముఖముల భుక్తిఁ బలిహోమవిధికొ.

టీ. త్రివిధోత్పాతములు=దివ్యభౌమాంతరిక్షము లనియెడు మూఁడు తెఱంగులై
తెలియవచ్చునట్టికీళ్లు, ఒదవినకొ=జనింపఁగా, అవనివిభుఁడు=రాజు, అ...లకొ=అవనీ
సురముఖ=బ్రాహ్మణముఖమందును, సురముఖ=దేవతావదనమందును, పవనసఖముఖ
ములకొ=అగ్నిముఖమందును, భుక్తి=భోజనముల చేతను, బలి=పూజోపహారాదుల చేత
ను, హోమవిధికొ=వ్రేల్చుటచేతను, అధిక ద్రవ్యంబు = పెక్కుధనమును, విడువవల
యుకొ=వినియోగము చేయవలయును. క్రమాలంకారము.

తా. త్రివిధోత్పాతలక్షణము. వృద్ధవసిష్ఠుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. 'దివిజాయే
ఋక్షగ్రహస్తేదివాఖ్యా మహాఫలదాః, పరివేషేంద్రధనుర్లక్ష్మ గంధర్వ నగరనిర్ఘా
తాః, గగనవికారజ మేతన్మధ్యమఫలదం తథాంతరిక్షంచ, భూమిభవాభౌమాస్సుప్తి
శ్చరస్థిరా నస్తుసంభవాయేచ, ఏతేఽధమఫలదాస్సుప్తి స్తేషాంకథయామి ఫలాని
రూపాణి. ఆబాలవిద్యజ్జనసుప్రసిద్ధం యద్వస్తురూపంప్రకృతంతతోన్యత్, ఉత్పాత
మాద్యాస్త్రీవిధంవదంతి దివ్యాంతరిక్ష క్షీతజన్మభేదం.' తదుత్పత్తికారణము వృద్ధ
వసిష్ఠుఁడు చెప్పియున్నాఁడు. 'అధర్మత స్త్వసత్యాచ్చ నాస్తిక్యా దతిలోభతః,
అనాచారా న్నృణాం నిత్య ముపసర్గః ప్రజాయతే, తద్భేదా త్రివిధోత్పాతా జా
యంతే దుఃఖరోగదాః, దివ్యాంతరిక్షక్షీతజాః వికారా ఘోరరూపిణః.' ఎరాహా
క్తి. 'మనుజానామపచారా దపరక్తా దేవతాస్సృజంత్యేతాః, తత్ప్రతిఘాతాయన్య
ప శ్శాంతిం రాష్ట్రేప్రయుంజీత.' గార్గీవచనము. 'అకృత్వాశాంతికం రాజా దుఃఖాం
భోధా నిమజ్జతి, పురే జనపదేకోశే వాహనేషు పురోహితే, స్త్రీస్వాత్మనిచ పుత్రేషు
పశ్యతే చైవ మప్తసు.' అనియున్నందున, రా జట్టియుత్పాతంబులు గలుగకుండునట్లు
పాలింపవలయు, నొకవిధంబున నవి గలిగెనేని, యన్యవిహితముగఁ దచ్చాంతి యైనను
జేయవలయును.

ఉ. స్వర్ధ పరస్పరంబు దొర • పట్టున యోధులపట్టున న్నృపుల్
వర్ధన మొందఁ జేయఁ దగు • వారిహితాహితచర్య లొంద వం
తర్ధి మిధోవ్యధావహ హిత ప్రథమానసమానతాప్రథా
ధూర్ధరతాదులం దగిలి • ద్రోహపుఁజింతఁ దలంప రేమియున్. 254

టీ. నృపుల్ = రాజులు, దొరలపట్టునన్ = గొప్పయుద్యోగస్థులవిషయమునను,
యోధులపట్టునన్ = వారిక్రింద నుండుభటుల విషయమునను, పరస్పరంబు = ఒకడొరు
లకు, స్వర్ధ = విరోధము, వర్ధనమొందన్ = వృద్ధిఁబొందునట్లుగ, చేయఁదగున్ = చేయ
వలయును (అట్లుకలహముపుట్టించినట్లయినను), వా...లు - వారి = వారలయొక్క,
హితాహితచర్యలు = మంచిచెడ్డనడతలు, అంతర్ధిన్ = దాఁగుటను, ఒందవు = పొందవు,
మి...లన్ - మిధః = అన్యోన్యము, వ్యధావహ = దుఃఖహేతువుగు, హిత = ఇష్టులని,
ప్రథమాన = ప్రసిద్దులై, సమానతా = సములై యుండుటచేతనైన, ప్రథా = ప్రసిద్ధియొ
క్క, ధూర్ధరతాదులన్ = ధూరంధరత్వముమొదలగువానియందు, తగిలి = తగులు
కొని, ఏమియున్ = ఇంచుకం తైనను, ద్రోహపుఁజింతన్ = చెడుచింతను, తలంపరు =
స్మరింపరు. (అందఱును హితాచరణమునం దాసక్తు లైయుండు రనుట.)

చ. ధరణిపుఁ డెందునేఁ దగదు • తాఁ జన నూటకొక్కనిం దగుం
దొర నొనరించి వంప నరి • దుర్బలుచేఁ జెడఁ డాతఁ డర్థభూ

క రితురగర్ధి లేక కొఱ • గాఁ డటు నేయ ద్విజాన్యుఁ డల్కఁ కౌ
నెరపు నతండునున్ వలయు • నిండినదుర్గబలోర్వి యీఁ దగున్. 255

టీ. ధరణిపుఁడు=రాజు, ఎంచునేన్ = ఎచ్చటికెచ్చటికేనియును, తాన్ = తాను, చనఁదగను=చనరాదుకనుక, ఊరటకున్ = తనకు సహాయముగానుండుటకు, ఒక్కనిన్ = ఒక్కని, దొరన్ = ప్రభువునుగా, ఒనరించి=చేసి, పంపన్ = అంపుట, తగున్ = యుక్తము, అరి=ప్రబలశత్రువు, దుర్బలుచేన్ = బలహీనునిచేత, చెడఁడు= సాధింపఁబడఁడు (కౌవున), అతఁడు=అయధికౌరపురుషుఁడు, అ...ర్ధి - అర్ధ=రొక్కముయొక్కయు, భూ=వలయునట్టి భూమియొక్కయును, కరి = ఏనుంగులయొక్కయు, తురగ=గుఱ్ఱములయొక్కయును, ఋద్ధి=సమృద్ధి, లేక=లేకయుండెనేని, కొఱగాఁడు=పనికిరాఁడు, అటునేయన్ = అట్లు పెంపుఁజేసినడపుటకు, ద్విజాన్యుఁడు=క్షత్రియుఁడులోనగువాఁడు, అల్మక=అళుకులేక, నెరపున్ = తగినవాఁడై నిలుచును, అతండునున్ = ఆ బ్రాహ్మణుఁడును, వలయున్ = రాజునకొప్పుఁడై యుండవలయును, నిం...ర్వి - నిండిన=నిండారిన, దుర్గబలోర్వి=దుర్గమును గజతురంగబలములును భూములును, ఈదగున్ = ఇయ్యందగును.

తా. దుర్గస్థలములు బ్రాహ్మణుల కీయక క్షత్రియాగులకిచ్చిన వారు మళ్లఁబడి పోరుదు రనుట.

క. అడవులు గడిదేశములవి

దడములుగాఁ బెంపు మాత్మ • ధరణీస్థలికిన్

నడుములవి పొల్లుపొల్లుగఁ

బొడిపింపుము దస్యబాధ • పొందక యుండన్.

256

టీ. గడిదేశములవి=గడిస్థలములయందుఁగల, అడవులు=విపినములను, దడములుగాన్ = బలువిడిగా, పెంపుము=వృద్ధిఁబొందింపుము, అ...కిన్ - అత్త=తనయొక్క, ధరణీస్థలికిన్ = దేశమునకు, నడుములవి=మధ్యముననుండునట్టి యడవులను, దస్యబాధ=దొంగలవలనియుప్రదవము, పొందకయుండన్ = కలుగకుండునట్లు, పొల్లుపొల్లుగన్ = తునుకలుగా, పొడిపింపుము=నటికింపుము.

తా. నీయేలుబడిదేశమునందు మధ్యముననున్న యడవులను జోరబాధ లేక యుండుటకై పొడిపొడిగాఁ గొట్టివేయింపు మనుట.

చ. క్షమఁ గుఱుమన్నెపుంగహనఁచారిజనం బెడ దోషదృష్టి కు

డ్యముఁ గడుగంగఁ బూన్కి దెగ • దల్గిన సర్వము బాస నీగి వ

శ్యముగ నొనర్పఁ దాడి కగు • నొగడి కొల్లలకు నృతాపరా

ధమును సహస్రదండము సతర్క్యము సర్వము నేలువానికన్. 257

టీ. త్తమఁ = భూమియందు, కుటుమన్నె పుంగహనచారిజనంబెడన్ = కొంచె పాటిమన్నె తీకముగల యాటవిక జనులపట్ల, దోషదృష్టి = దోష మెంచుట, కుడ్యమున్ = మంటిగోడను, కడుగంగఁబూనిక - = మన్ను లేవకుండఁగడుగుటకు దొరకొన్న చంద ము, అల్గినన్ = వారిపట్లఁగోపించినను, సర్వముదెగదు = మొదలంట తెగదు, బాసన్ = సత్యవాక్యము చెప్పుటచేత, ఈగిన్ = వాహనామలనిచ్చుటచేతను, వశ్యముగన్ = తనకువారువశపర్తులగునట్లుగా, ఒనర్పన్ = చేసికొన్నట్లయిన, దాడికిన్ = శత్రువుల మీఁదదండెత్తుటకు, అగుఁ = పనికివచ్చును, గడికొల్లలకుఁ = గడిదేశములకొల్లల బెట్టుటకును, ఔఁ = పనికివచ్చును, సర్వమున్ = సమస్తమును, ఏలువానికిన్ = పరిపాల నముఁజేయురాజునకు, శతాపరాధమును = అనేకులుచేయునట్టి యపరాధమును, సహస్ర దండమున్ = అనేక జనులను శిక్షించుటయును, అతర్క్యము = తలంచుటయు క్తముకాదు.

తే. సింధుర మహాశ్వముఖ్యము • లేర్చు చౌల

దీవి వణిజుల కూళ్లు సద్గ్రహములు పురిఁ

గొలుపుఁ దేజంబు వెల మేలు • గలుగఁ బ్రాత

వారిఁగాఁ జేయు మరి నవిఁచేరకుండ.

258

టీ. సిం...ల్ - సింధుర = ఏనుఁగులును, మహాశ్వ = గొప్పయశ్వములు, ముఖ్య ముల్ = లోనగువానిని, చే...కున్ - చేర్చు = తెచ్చుచున్నట్టి, చౌల = దూరముననున్న, దీవినణిజులకున్ = ద్వీపములయందలి వర్తకులకు, ఊళ్లు = గ్రామములు, పురిన్ = నీపట్టణ మందు, సద్గ్రహములు = మంచియిండ్లును, కొలువున్ = నిత్యమునీసేవయును, తేజము = బహుమానములును, వెల మేలు = వారికొను మొదలుమీఁద నాదాయమును, కలుగన్ = కలుగునట్లుగా, (చేసి యగుపదమధ్యాహార్యము.) అవి = ఆగజాదివస్తువులు, అరిన్ = నీశ త్రువును, చేరకుండన్ = చెందకయుండునట్లు, ప్రాతవారిఁగాన్ = వారలను నీవారిని గాను, చేయుము = ఒనర్చుకొనుము.

తే. గడి నృపులరాయ బారులయెడఁ గొలువున

సరససల్లాపములు రాజు • సలుపవలయుఁ

గార్యఖడ్గము లనుచరు • ల్గానఁ బలుక

వలయు నవి మైత్రిఁ దాఁ దేలఁ • బలుకవలయు.

259

టీ. రాజు = ప్రభువు, గ...డన్ - గడినృపుల = తనభూమికి సమనంతర దేశాధిపతు లయొక్క, రాయబారులయెడన్ = నియోగులపట్లను, కొలువునన్ = తనకచ్చేరియందు, సరససల్లాపములు = రసయుక్తములగు మంచిమాటలె, సలుపవలయున్ = ఆడవలయును, కార్యఖడ్గములు = కార్యసమాచారములను ఖడ్గసమాచారములను, అనుచరుల్ = సమీ పస్థులు, కానన్ = తెలియునట్లు, పలుకవలయున్ = వచింపవలయును. అవి = చారులచేతి

నట్లు చెప్పబడినమాటలను, తాన్ = రాజు, మైత్రిన్ = స్నేహభిప్రాయముచేత, తేలఁ బలుకవలయున్ = ఆమాటలు తప్పిదము లైనవికావని తేలఁబలుకవలయును.

తే. తా నవంబుగ దొరఁజేయుఁవానిమంత్ర
మునకు వేగమె లోఁజేయఁజనదు వాఁడు
క్రొత్తమన్నన రహి ననుఁ గులకుఁ జెప్ప
నయిన నదిచెడు మఱివాఁడుఁ నడఁగు గాన.

260

టీ. (రాజు), తాన్ = తాను, నవంబుగన్ = క్రొత్తగా, దొరఁజేయువానిన్ = దొరతనమిచ్చి పెంపుఁజేసిననరుని, మంత్రమునకున్ = ఆలోచనకు, వేగమె = వేగిరముగా, లోఁజేయఁజనదు = కూర్చికొనఁగూడదు, (అట్లుచేర్చుకొనినట్లాయెనా) వాఁడు = ఆక్రొత్తయుద్యోగస్థుఁడు, క్రొత్తమన్ననన్ = నూతనపుబహుమానములకు నుప్పొంగి, రహిన్ = తేజముతో, అనుగులకున్ = తననెయ్యరకు, చెప్పన్ = చెప్పఁగా, అయినన్ = కొనసాగినను, అది = ఆకార్యము, చెడున్ = కాకపోవును, మఱి = ఇంతియకాక, వాఁడున్ = అట్లు మంత్రమును బైటఁబెట్టినవాఁడును, అడఁగున్ = చెడిపోవును, కానన్ = కావున, (మంత్రమునకు లోఁజేయఁగూడదని యన్వయము.)

సీ. హితబహుశ్రుతధర్మఁరత శూరతాస్వపూ,
ర్వతల మద్విజుల దుర్గముల నిలిపి
పులిజున్న మొదలుగాఁ గుఁ బురుషాయుషా వధి,
కం దుండ సవరణఁ లొందుపఱిచి
చీమంత యైననుఁ సామంతకోటికి,
మితము దప్పక యుండఁ గ్షీతు లొసంగి
యాయాధికవ్యయాఁ నధికంబునుం బ్రజా,
విరుజంబుగాఁగ బండ్లరువుఁ గూర్చి

తే. క్షీణరిపుధాత్రిఁ జరదృష్టిఁచేతఁ జూచి
బకగతి హఠాద్గ్రహించి తాఁ గుఁ బ్రజయు నొవ్వ
కయ పగఱగాత్రములనె చీఁ కాకుపఱచు
నృపతి డెందానఁ జేయిడిఁ నిద్రవోవు.

261

టీ. హిత...లన్ - హిత = కుశలచింతచేతను, బహుశ్రుత = విశేషశాస్త్రపరిచితి చేతను, ధర్మరత = న్యాయాసక్తిచేతను, శూరతా = మగఁటిమిచేతను, స్వపూర్వతలన్ = తనపంశక్రమానుగత్వముచేతను, (కూడి) మన్ ద్విజులన్ = పృథ్వియగుచున్న బ్రాహ్మణులను, దుర్గములన్ = దుర్గస్థలములయందు, నిలిపి = ఉంచి, పులిజున్న మొదలుగాన్ =

పులిజున్న మొదలైన నిఖిలంబగు నపూర్వవస్తువులును, పురుషాయుషావధికిఁ = నూలు సంవత్సరములపఱకును, అందుండఁ = ఆమర్గములయందుండునట్లు, సవరణల్ = పద్ధతులు, పొందుపఱచి = కలుగఁజేసి, సామంతకోటికిఁ = తన్నుఁగొలుచుచుండుమన్నె గాండ్రకు, చీమంతయైనను = కొంచెమైనను, మితమున్ = ఆడుకొన్న రీతిని, తప్పకయుండన్ = తప్పిపోకుండ, క్షీతులు = భూములు, ఒసంగి = ఇచ్చి, ఆయాధికవ్యయానధికంబును = అదాయ మెక్కుడుగాను వ్యయము తక్కువగాను, ప్రజావిరుజంబుగాఁగఁ = తనదేశ పుజనులు నొవ్వనియట్లుగా, బండరువున్ కూర్చి = బొక్కసమునించి, క్షీ...త్రిన్ - క్షీణ రిపు = క్షయింపబడెనశత్రుని యొక్క, ధాత్రిన్ = దేశమును, చరదృష్టిచేతన్ = వేగువాండ్ర చేతను, చూచి = ఎఱింగి, బకగతిన్ = కొంగచందమునంబొంచియుండి, హతాద్గ్రహించి = సమయము తటస్థింపఁగా నొక్క దాటున నాక్రమించి, తాన్ = తానును, ప్రజయున్ = తనయొక్క ప్రజలును, నొవ్వకయ = నొప్పిఁజెందకయే, ప...నె-పగఱ = తన శత్రువులయొక్క, గాత్రములనె = దేహములనే, చీ...తి-చీకాకుపఱచు = కలఁకపడునట్లుచేయుచున్న, నృపతి = రాజు, డెందానన్ = తొమ్మున, చేయిడి = హస్తమునుంచుకొని, నిద్రపోవున్ = సుఖముగా నిద్రించును.

తా. ఇందుఁ జెప్పబడియున్న విధముగా రాజు ప్రవర్తించెనేని యెందేనియు భేదమునొందక సుఖంబుల ననుభవించుచుండు ననుట.

క. ఎచ్చో గజఘోటక్రయ, తచ్చర్వణసుభటజీవితద్విజసురపూ
జోచ్చనిజభోగముల కగు, వెచ్చము వెచ్చంబు గాదు విత్తంబునకున్.

టీ. విత్తంబునకున్ = రాజార్జించినధనమునకు, ఎచ్చోన్ = ఏకాలమందును, గ...లకున్ - గజ = ఏనుంగులయొక్కయు, ఘోట = ఆశ్వములయొక్కయు, క్రయ = కొనుటకును, తచ్చర్వణ = వాసిమేపునకును, సుభటజీవిత = మంచిరాణువకునిచ్చునట్టి జీతములకును, ద్విజ = బ్రాహ్మణులయొక్కయు, సుర = దేవతలయొక్కయు, పూజా = పూజలకును, ఉచ్చనిజభోగములకున్ = ఉన్నతములైన తనయనుభవములకును, అగు = అగునటువంటి, వెచ్చము = వ్యయము, వెచ్చంబుకాదు = వ్యయముకాదు.

తా. పైని చెప్పబడినవానివిషయమైన వ్యయ మవశ్యముగాఁ జేయవలయుఁగాన నిది దుర్వ్యయ మని తలంపరాదు.

ఆ. ప్రతిన వలదు వైరిపట్టున నృపతికి
దండువెడలఁ దీఱ • కుండుఁ దీఱు
గాక యుండియుండి • కాలాంతరమున నౌఁ
గార్యకాఁడౌ యంకఁగాఁడౌ నృపుఁడు.

టీ. నృపతికిన్ = రాజునకు, వైరిపట్టునన్ = పగతునిపట్టున, ప్రతిన = ప్రతిజ్ఞ, వలదు = ఎప్పటికిని కూడదు, దండువెడలన్ = యుద్ధయాత్రకుఁబోయినను, తీరకుండున్ = నిర్ణయించుకొన్న సమయమునకు ముగింపుకొకపోవును, తీరున్ = ముగింపగును, కాకయుండియుండి = అప్పటికిఁ గాకుండనుండియుండి, కాలాంతరమునన్ = మఱియొకసమయమందు, ఔన్ = అవును, నృపుఁడు = రాజైనవాఁడు, కార్యకాఁడో = కార్యపరుఁడో, అంకగాఁడో = సమరశీలుఁడో (అనఁగాఁ గాకువుచేతఁ గార్యపరుఁడె యనుట.)

క. పోరానిపట్లఁ బొడుచుట, వైరిబలము దిరుగ జయముఁ స్వర్గము నగునా నారూపయంత్రతత్వా), కారాదులపట్లఁ బ్రజనెఁకవియింపఁ దగున్.

టీ. రాజు, పోరానిపట్లన్ = శత్రువులుపైకివెళ్లుటకు వనరులేకయున్న సమయములను, పొడుచుటన్ = పోరునఁ గొట్టుటచేత, వైరిబలము = శత్రుబలము, తిరుగన్ = ఏవంకఁబోవ నశక్యమైతెగించి తిరుగుబాటుకొఁగా, జయము = గెలుపైనను, స్వర్గమున్ = వీరస్వర్గమైనను, అగున్ = సిద్ధమాసు, (అనఁగాఁ ద్రోవలేక యిక్కట్టుననున్న శత్రువులబలమును జెనకరా దనుట.) నానారూపయంత్ర = పలుచెఱంగులగు నాయుధవిశేషములపట్లను, తత్ = ఆ శత్రురాజులయొక్క, ప్రాకారాదులపట్లన్ = కోటలుమొదలగు వానియందును, ప్రజనె = తనబలమునె, కవియింపందగున్ = కవియునట్లుచేయవలయును గాని తాను బోఁగూడ దనుట.

చ. మనమున కొండు రెండు మఱు • మంత్రముల స్మరిపోవఁ జెప్పినం జనపతు లాతనిం బిలువ • సాగుదు రాగతి సారె బిల్చున
చ్చనువునకే ధనాది గొని • సంగతి గానివి క్రొవ్వి చేయఁ జె
ప్ప నృపతి దద్బహిశ్చరితఁముం జరుచేఁ బరికింపఁగాఁ దగున్. 265

టీ. మనమునకున్ = రాజులయొక్కయుల్లమునకు, ఒండురెండుమఱు = ఒకటి రెండుమాఱులు, మంత్రములన్ = ఆలోచనలను, స్మరిపోవన్ = సరిపడునట్లు, చెప్పినన్ = చెప్పినట్టాయెనా, జనపతులు = రాజులు, అతనిన్ = అట్లుదమమనంబునకు సరిపడఁ జెప్పియున్నవానిని, పిలువసాగుదురు = పిలువనారంభింతురు, రాగతిన్ = అతీరునను, సారె బిల్చు = మాటిమాటికిఁబిలువనంపినట్టి, అచ్చనువునకే = ఆచారవకే, ధనాది = రొక్కము మొదలగువానిని, కొని = వారివలన సంపాదించికొని, క్రొవ్వి = మదించి, సంగతిగానివి = అసంగతములయిన కొన్నిపనులను, చేయన్ = ఒనర్చుటకై, చెప్పన్ = నిర్ణయించును, (అట్లుగావున), నృపతి = రాజు, తత్ = ఆయాలోచనఁజెప్పవానియొక్క, బహిశ్చరితమున్ = వెలినడవడిని, చరుచేన్ = వేగువానిచేత, పరికింపఁగాఁదగున్ = తెలిసికొనవలయును,

తా. రాజైనవాఁడు రెండుమూఁడు ఆలోచనలకే బేలుపోయి వానినమ్మియుం
డక వీఁడు పరహితుఁడై యోజనలు చెప్పుచున్న వాఁడో, లేక తనకు హితబుద్ధినిఁ జెప్పు
చున్న వాఁడో, యని వాని వెలినడవడి నితరులచేఁ దెలిసికొనవలయు ననుట.

క. గడివాఁడు చెడునెయ్యేఁ దగుఁ

జెడఁజేయుట చెడఁడయేని • చెల్మియె తగుఁ బై

గడివాఁ డేపని కగుఁ దన

గడివాఁ డరియైనఁ దనకె • గడికావఁబడున్.

266

టీ. గడివాఁడు=తనపగ వానిమానిసియై తనగడిసరిహద్దుననుండువాఁడు, చెడు
నెయ్యేన్=చెడునట్లుతోఁచినపక్షమున, చెడఁజేయుట=అట్లుపోడిచిచెఱపుట, తగున్=
యుక్తము, చెడఁడయేని = చెడఁడనితోఁచినట్లాయెనా, చెల్మియెతగున్ = వానితో
మైత్రియొనర్చుటయెమంచిది, తనగడివాఁడు=తనయొక్కయెల్ల యందుఁ గావలియుండు
వాఁడు, అరియైనన్=తనకుశత్రువైనట్లాయెనా, పైగడివాఁడు=పరునిసీమయొక్కగడి
కొంచువాఁడు, ఏపనిక గున్=ఏమికార్యమునకు వచ్చును, తనకే=తనకొఱకే, గడికావఁ
బడున్=గడిరక్షింపఁబడును.

తే. రాష్ట్ర మెరియింపుకొనుము దుర్గములు తదవ

రోధ మగపడ్డఁ బుట్టింటిఁరూఢి నడపు

పరుషములు తద్రపులరాయఁబారులెదుటఁ

బలుకకుము సంధి యొక వేళ • వలసియుండు.

267

టీ. రాష్ట్రము=నీ శత్రురాష్ట్రమును, దుర్గములు = వారిదుర్గస్థానములను, ఎరి
యింపుకొనుము=హరింపుము, తదవరోధము = వారిస్త్రీలు, అగపడ్డన్=దొరకిరేని,
పుట్టింటిరూఢిన్=ఆ స్త్రీలు పుట్టినంటనుండఁగా నేమిమర్యాద నడుచునో యట్టిమ
రాద్యను, నడపుము=జరగింపుము, త...టన్-తద్రపుల=ఆ శత్రువులయొక్క, రాయ
బారుల=సంధిమాటలాడువారియొక్క, ఎదుటన్=ముందరను, పరుషములు=కఠినవా
క్యములు, పలుకకుము=ఎచింపకుము, ఒక వేళన్=ఒకసమయమునందు, సంధి = సమా
ధానము, వలసియుండున్=కొవలసియుండును గనుక పరుషము లాడఁగూడ దని పూ
ర్వముతో నన్వయము.

ఆ. అభిచార ఘనగఁరాంబుదూషితరుజ్ఞి

రంతరాద్రిగహనఁదంతురోగ్ర

కీకటోర్వి మేరు • గిరిసమార్థము వచ్చు

నేని చొరకు మంపు • మిడుము కొనఁగ.

268

టీ. అభిచార=అభిచారక్రియలు చేయుజనులచేత, ఘన = నిబిడమైయున్న
ట్టియు, గరాంబు=విషజలములచేతను, దూషిత = దుష్టమైనట్టియు, రుజ్జిరంతర =

వ్యాధిబహుళమైనట్టిను, అద్రి=కొండలచేత, గహన=కొండవలచేతను, దంతుర=ప్రవేశింప నశక్యమైనట్టి, ఉగ్రకీకటోర్వి = ధూర్జలగుష్లేచ్ఛలయొక్కభూములను, మేరుగిరి=హేమాద్రితో, సమ=తుల్యమైన, అర్థము=ద్రవ్యము, వచ్చునేని=లభించునట్లుండినను, చౌరక=నీవువెళ్లక, ఇదుముకొనగన్ = ఆదేశముల నాక్రమించునట్లు, అంపుము=దళములనుమాత్రము పంపుము.

క. రాణింపఁ బల్కి తనపని

జాణై కొనుఁ గొలుచు సంతసపుఁదఱిఁ దొలఁగుం

ద్రాణ చెడఁ గపటమానిసి

నాణై మెఱుఁగ బచ్చు గాఁగ • నరపతికిఁ దగున్.

269

టీ. కపటమానిసి = కుత్సితుడైన మనుష్యుడు, రాణింపన్ = ఇంపుపుట్టునట్లుగా, పల్కి=మాటలాడి, జాణై=చతురుడై, తనపనిన్=స్వప్రయోజనమును, కొనున్=కాజేసికొనును, సంతసపుఁదఱిన్=దొర లుత్సాహవంతులై యున్నసమయంబునను, కొలుచున్=కొలుపుఁజేయును, ద్రాణచెడన్=దొర కించుక బలిమిదప్పి దిగులొందఁగా, తొలఁగున్=దాటిపోవును, నాణైము=మంచిచెడ్డలను, ఎఱుఁగన్=తాఁదెలిసికొనుటకు, బచ్చుగాఁగన్ = కోమటివానివలె నుండుట, నరపతికిన్=తేనికి, తగున్=ఆమరియుండును.

సీ. తద్జ్ఞమండలిఁ గూర్చి • ధాతువుల్ దెలిసి హే,

మాదులఁ గొని ప్రకృత్యనుగుణాల్ప

జీవనాహృతులచేఁ • జెలఁగి మహాబలో,

ద్రేకంబు మర్దన • రిత్తజేసి

స్నేహార్దుఁ డగుచు నశేషంబుఁ బోషించి,

నరవర్ణములతప్పు•సరణు లుడిపి

సతతద్విజప్రతిష్ఠాశాలియై బలి,

యించుపట్టులు బలి•యించి పలుచఁ

తే. జేయుపట్టులు పలుచఁగాఁ • జేసి తేజ

మెసఁగ శోధన మఱవక • మెసఁగ వలయు

సాంగరాజ్య మొకెత్తుగ • స్వాంగరాజ్య

మొక్కయెత్తుగ నృపతి యా•యుష్యపరత.

270

ఆవ. ఈపద్యమునందు స్వాంగరాజ్యమును బాలించుభంగి సాంగరాజ్యమును రాజైనవాఁడు పరిపాలింపవలయునని రెండర్థములు నచ్చునట్లు చెప్పచున్నాఁడు.—

టీ. తద్జమండలిక = వైద్యులను, అభిజ్ఞులను, కూర్చి = కలయజేసి, ధాతువు
 ల్ = సప్తధాతువులను, సువర్ణాదిజనకములైన ధాతువులను, తెలిసి = ఎఱింగి, హేమాదు
 లుగొని = సువర్ణభస్మము మొదలగువానిఁబుచ్చుకొని, అధాతువులయందుండు సువర్ణర
 జతాదులను స్వీకరించి, ప్ర...చేక - ప్రకృతి = తనశరీరప్రకృతికిని, ప్రజలకును, అను
 గుణ = తగునట్లు, అల్పజీవన = మితమైనయన్నోదకములయొక్కయు, మితమైనద్రవ్యము
 యొక్కయు, అహృతులచేక = పుచ్చుకొనుటచేత, చెలంగి = ఒప్పి, మహాబలోద్రేకం
 బుక = వాయువుయొక్కప్రకోపమును, ప్రబలశత్రువుయొక్కయాధ్యత్యమును, మర్ద
 నక = అంగమర్దనచేతను, దండించుటచేతను, రిత్తజేసి = మట్టుపఱచి, స్నేహార్ద్రుడగున్ =
 అభ్యంజనమును, ప్రేమయుఁగలవాడై, అశేషంబులక = సకలవయవములను, సమ
 స్తప్రజలను, పోషించి = పెంపొందజేసి, నరక = పలితమును, వర్ణములతప్పుసరణులు =
 దేహమం దాయాస్థానముల వన్నెలు మాటుటను, నరవర్ణముల = మనుష్యులయొక్కబ్రా
 హ్మణాదివర్ణములయొక్క, తప్పుసరణులు = శాస్త్రవిరుద్ధాచారములను, ఉడిపి = తదుచి
 తక్రియలచేతనుమాన్పి, సతతద్విజప్రతిష్ఠాశాలియై = ఎల్లప్పుడుఁబలువరుసలకును, బ్రాహ్మ
 ణులకును దార్ధ్యప్రతిష్ఠలను సంపాదించుటచే నొప్పుచున్నవాడై, బలియించుపట్టులు
 బలియించి = హస్తముప్ర్యేదులను, దుర్గములను బలియఁజేసి, పలుచఁజేయుపట్టులు బలు
 చఁగాఁజేసి = ఉదఁగములను, మధ్యదేశమునందలి యడవులను బలుచఁగాఁజేసి, తేజ
 మెసఁగక = ఇంద్రియప్రతాపము లభివృద్ధియగునట్లు, శోధనక = వస్తి శోధనను, నగర
 శోధనను, మఱవక = విస్మృతిఁజేందక, నృపతి = రాజు, ఆయుష్యపరతక = ఆయు
 ర్వృద్ధియం దాసక్తుఁడౌటచేతను, సాంగరాజ్యము = తనశరీరము, ఒక్కయెత్తుగక =
 ఒకవంతుగాను, సాంగరాజ్యము = సప్తాంగములతోడిరాజ్యము, ఒక్కయెత్తుగక =
 ఒకవంతుగాను, ఎసఁగనలయుక = పెంపొందనలయును.

సీ. సౌఖ్యశాయనిక భిషక్పూర్వకము కాల్య,
 వేళఁ గార్తాంతికఃద్విజులగోష్ఠి
 జాము వోవ నమాత్యసామంతపూర్వకం,
 బర్ధానస్థకాయస్థగోష్ఠి
 దినమధ్యమమున మర్దనమల్లపూర్వకం,
 బగుసూనసూపకృన్మృగయుగోష్ఠి
 యపరాహ్ణమున దేవతార్చనాపూర్వకం,
 బార్యధర్తాధికృద్యతులగోష్ఠి
 తే. భుక్తిమీఁద విదూషకపూర్వకము పు
 రాణకవిగోష్ఠి చారపూర్వకము సంజ

జాముగాయకగోష్ఠి నిశన్ సుషుప్తి
పూర్వకము ప్రేయసీగోష్ఠి పాసగుఁ బతికి.

271

టీ. పతికిన్ = రాజునకు, కాల్యవేశన్ = ప్రభాతసమయమునందు, 'ప్రత్యూషో హర్తుఖంకల్య'యనియమరము. సౌ...ము-సౌఖశాయసిక = సుఖశయనమాయనియడుగు వారును, 'భృగ్వాదీననుగృహ్లాంతుసౌఖశాయనికౌన్యప్రీ'ననిరఘువంశమునందుఁ గవిపుం గవుఁడైన కౌళిదాసునిప్రయోగమున్నది. భిషక్ = వైద్యులును, పూర్వకము = మొదలు గా, కౌర్తాంతికద్విజులగోష్ఠి = జ్యోతిశ్శాస్త్రవిదులైన విప్రులయొక్క సంబంధమును, జామువోప = జాముప్రొద్దెక్కినవెనుకను, అ...బు-అమాత్య = మంత్రులును, సామంత = అమరగాండ్రును, పూర్వకంబు = మొదలుగా, అ...ప్రి-అర్థార్థజన్య = ద్రవ్యార్థనాధి కౌరమునందుండువారలయొక్కయు, కౌయన్య = కరణాలయొక్కయు, గోష్ఠి = సంబంధమును, దినమధ్యమమునన్ = మధ్యాహ్న సమయమునందు, మ...బు-మర్దన = అంగమర్దనముఁజేయునట్టి, మల్ల = జెట్టివాండ్రు, పూర్వకంబుగన్ = లోనుగా, నూ...ప్రి-నూద = వంటకమువండువారియొక్కయు, నూపకృత్ = పప్పుకూరలు వండువారలయొక్కయు, మృగయు = వంటవారికి మాంసముదెచ్చియిచ్చునట్టి వేటకౌండ్రయొక్కయు, గోష్ఠి = సాంగత్యమును, అపరాహ్లామమునన్ = పగటితృతీయభాగమునందు, దేవతార్చనా పూర్వకంబు = దేవపూజ మొదలుగా, ఆర్య = పూజ్యులయొక్కయు, ధర్తాధిక్యత్ = ధర్తాధికౌరులయొక్కయు, యతుల = జ్ఞానము నుపదేశించుచున్న మానులయొక్కయు, గోష్ఠి = సభయును, భుక్తిమోదన్ = భోజనముఁజేసినపిమ్మటను, విదూషకపూర్వకము = వికటకవులు మొదలుగా, పు...ప్రి-పురాణ = పౌరాణికులయొక్కయు, కవి = కవీశ్వరులయొక్కయు, గోష్ఠి = సభయును, సంజజాము = సాయంకాలమునందు, చారపూర్వకము = వేగులవారు మొదలుగా, గాయకగోష్ఠి = పాఠకులయొక్కగోష్ఠియును, నిశన్ = రాత్రియందు, సుషుప్తిపూర్వకము = నిద్రవోవుట మొదలుగా, ప్రేయసీగోష్ఠి = తనప్రియురాలిగోష్ఠియును, పాసగున్ = ఒప్పును.

క. హితులు హితాహితులు సదా

హితులును నై రాజునెడల • నిటు త్రివిధమునన్
క్షీతి ననుచరు లుందురు సం

తతమున్ మఱి వారిఁ దెల్పెదన్ విను మనఘా.

272

టీ. ఈపద్యార్థము వెనుకటిపద్యమున స్పష్టమగునుగనుక దీనికి టీకవ్రాయలేదు.
చ. హితులు భిషగ్గ్రహజ్ఞబుధబృందకవీంద్ర పురోహితు, వ్హితా
హితులు ధనార్జనాదినృపకృత్యనియుక్తులు, నెండి కేవలా

హితులు దశావశార్పితసంమృద్ధరమాభరణేచ్ఛ, తాట నా
హితమును నట్ల కాఁ జతురవృత్తిఁ జరించుట నీతి తేనికిన్. 273

టీ. భి...ల్-భిషక్=వైద్యులును, గ్రహజ్ఞ=జ్యోతిషికులును, బుధబృంద=విద్యత్సమాహమును, కవీంద్ర=కవివరులును, పురోహితుల్=పురోహితులును, హితులు=ఇష్టులు. ధ...లు-ధనార్జనాది=ద్రవ్యముపోగుచేయుటమొదలగు, నృపకృత్య=రాచకార్యములయందు, నియుక్తులు=అధ్యక్షులుగా నియమింపఁబడినవారలు, హితాహితులు=హితులుగా నహితులుగానుందురు. వెండి=మఱియు, దశావశార్పిత=ఆయా దశావశముచేత నగరికియ్యఁబడినట్టి, సమృద్ధరమాభరణేచ్ఛలు=సమగ్రమైన తమయై శ్వర్యములను సమయభేదములయందు మరలఁ బొందవలయునని కాఁచియుండువారలు, కేవలాహితులు=కేవలశత్రువులు. ఔటన్=అట్లగుటవలన, అహితమును=వారిపట్ల రాఁజేసినహితమును, అట్లకాన్=తదనుగుణమగునట్లుగా, చతురవృత్తిన్=నైపుణిచేత, చరించుట=వర్తించుట, తేనికిన్=రాజునకు, నీతి=తగినది.

ఆ. పాత్రభూతు లెస్సఁ బరికించి యతఁ డడు
గకయు నొకఁడు సెప్పకయు మునుపుగఁ
బనసపండ్లు దిగినపరిగ స్వప్నము గన్న
నెఱిగ నొసఁగి వెఱఁగుపఱచు టొప్పు. 274

టీ. పాత్రభూతున్=సత్పాత్రమైనవానిని, లెస్సన్=చక్కఁగా, పరికించి=తెలిసి, అతఁడు=ఆయోగ్యపురుషుఁడు, అడుగకయున్=అడుగుటకును, ఒకఁడు సెప్పకయు = మఱియొక్కఁ డతనికి దాన మిచ్చుని తనతోఁ జెప్పటకును, మునుపుగన్=మున్నగా, పనసపండ్లు దిగినపరిగన్=మొత్తములుగాఁ బనసపండ్లొకసారిదిగినచందముగా, స్వప్నముగన్న నెఱిగన్ = కలలో సకలవస్తుజాతముల నొక్కపర్యాయముగాఁ జూచినరీతిని, ఒసంగి=ఒక్కసారిగానే హేరాశముగానిచ్చి, వెఱఁగుపఱచుట=ఆసత్పాత్రము నదృఢతమొందఁజేయుట, ఒప్పున్=తగును.

క. పితృ దేవక్రియలనువిధి, బితృక్రియలె నూత్తులగుటఁ బితృభక్తుఁడవై
శ్రుతిశీలతపశ్శాంతా, చ్యుతభక్తులకొసఁగి పనుపు మున్నతగతికిన్.

టీ. పితృ=పితృదేవతలయొక్కయు, దేవ=దేవతలయొక్కయు, క్రియలన్=కర్మములయందు, విధిన్=విధిశాస్త్రముచేతను, పితృక్రియలె = పితృప్రీతికరములైన కర్మములె, నూత్తులగుటన్=బుద్ధిమంతులచే విచారింపఁదగిన యతిశయము గలవి యగుటచేత, పితృభక్తుఁడవై=నీవును బితృభక్తి గలవాఁడవై, శ్రుతిశీలతపశ్శాంతాచ్యుత

భక్తులకు = శాస్త్రాధ్యయనము చేతను మంచినడకలచేతను వయస్సుచేతను శాంతులై
యచ్యుతునిభక్తిగల్గియున్నవారలకు, ఒసంగి = అభీష్టసస్తువులనిచ్చి, ఉన్నతగతికి =
పితృలనూర్ధ్వలోకములకు, పనుపుము = అంపుము.

క. దానము ద్విజరక్షణకును

జ్ఞానము నిజరక్షణకుఁగ • శరణముఁ జొరు మెం

తే నారాయణు 'రాజ్యాం

తే నరకం ధ్రువ' మటంట • దీరునె యొంటన్.

276

టీ. (బ్రాహ్మణసంరక్షణము రాజధర్మమగుటంజేసి) దానము = తాఁజేయునట్టి
దానములు, ద్విజరక్షణకును = బ్రాహ్మణసంరక్షణకొఱకనియు, జ్ఞానము = శ్రీపతిసర్వో
త్కృష్టుఁడనియు నీ సమస్తచేతనులు నతనికి దాసభూతులనియు నెఱుంగుట, నిజరక్ష
ణకుఁగ = తనరక్షణార్థమనియును, (తెలిసి), ఎంతేన్ = మిక్కిలి, నారాయణున్ = శ్రీమ
న్నారాయణుని, శరణముఁజొరుము = లెస్సఁగా శరణువేడుము, రాజ్యాంతేనరకం
ధ్రువమటంట = రాజునకు రాజ్యాంతమునందు నరకము నిశ్చయమను లోకోక్తిగలదు
గావుననది, ఒంటన్ = మఱియుక్కదానివలన, తీరునె = తొలఁగునా, (తొలఁగదనుట.)

తే. ఆలు పతిభక్తి స్త్రీపుంసః పాళి వావి

యతి వశిత్వము దిగుజాతు • అగ్రజాతి

ననుసరించుట హితవృత్తి • నధిపుపనికి

భృత్యుఁ డొదవుట నృపదండభీతిఁ జుమ్ము.

277

టీ. నృప = ఓయిరాజా ! ఆలు = భార్య, పతిభక్తి = భర్తవిషయమైన పూజ్యాను
రాగమును, స్త్రీ...ళి - స్త్రీపుంసః = స్త్రీపురుషులయొక్క, పాళి = పక్షి, వావి =
వగుసలను, యతి = జడదారి, వశిత్వము = ఇంద్రియనిగ్రహమును, దిగుజాతులు = తక్కువ
జాతివారు, అగ్రజాతిన్ = మొదటిజాతివారిని, అనుసరించుట = భక్తియుక్తులై యనుస
రించియుండుటయు, అధిపుపనికిన్ = ఏలెడువానికార్యమునకు, హితవృత్తిన్ = మంచి
నడతగలవాఁడై, భృత్యుఁడు = బంటు, ఒదవుట = ఉపయోగపడుటయును, దండభీతిఁ
జుమ్ము = దండభయముచేతఁజుమి.

తా. ఇట్లుండుటంజేసి రాజులకు యుక్తదండ మవశ్యకర్తవ్యమనుట.

ఆ. చంపి ధార్మికుండు • సతిఁ బొంది మఱి బ్రహ్మ

చారి బొంకి సత్యశాలి యార

గించి సదుపవాసి • కేడించి శూరుఁడు

చింది ధనియు నగు విచిత్రసరణి.

278

టీ. చంపి=దుష్టులనుమచ్చమాపి, ధార్మికుండు=ధర్మాత్ముండును, సతిన్=తన ధర్మపత్నిని, కూడి=ఋతుకాలములయందుఁగలిసి, బ్రహ్మచారియు=బ్రహ్మచర్యము సల్పువాఁడును, బొంకి=పరులకు మేలుగలుగుపట్ల దబ్బబలాడి, సత్యశాలి=యథార్థ వాది, ఆరగించి, (అవేశయందు భుజింపక) 'సాయంప్రాతర్ద్విజాతీనా'మను విధినను సరించి యినుమాటుమాత్రము భోజనము చేసి, సదుపవాసి=ఆహారరహితుండును, కేడించి=గురుజనాదులతో వారియనుమతిని సంప్రాప్తమగుయుద్ధముపట్లవిముఖుడై చాలించి, శూరుండు=వీరుండును, చింది = సత్త్వాత్రమందు మెండుగ వ్యయముజేసి, ధని యున్=ధనికుండును, విచిత్రసరణిన్=అద్భుతరీతిని, అగున్=అవును. (కావున ధర్మ సూక్ష్మమును చెలిసి నడవవలయుననుట).

తా. దుష్టుల నుక్కడంచువాఁడు ధర్మాత్ముండనియును; ఋతుకాలములయందుమాత్రము భార్యాసంగమముచేయువాఁడు బ్రహ్మచారియనియును; పరులకు మేలు కల్గునిమిత్ర మబద్ధములాడువాఁడు సత్యవంతుడనియును; దినమున కినుమాటులు భోజనముచేయువాఁడు సదోపవాసియనియును; పెద్దలయనుమతిచే శత్రువునుజయింపకయే యుద్ధమునుండి మఱలినవాఁడు శూరుడనియును; ధనమును సద్వినియోగ మొనర్చు వాఁడు ధనికుడనియును భావము.

ఆ. ప్రణిధి స్వపురగృహియు • భాషావిదుండు ప్రణి
ధ్యంతరావిదుండు • నగునతండు
లింగమాత్రకృశుండు • లిఘాధికద్రవ్య
దానధనియుఁ గాక • తటియఁ జొరఁడు.

279

టీ. ప్రణిధి=వేగువాఁడు, 'ప్రణిధిఃప్రార్థనేచరే' యనియమరము. స్వపుర గృహియు=తనపట్టణమునందుఁ గాపురముండువాఁడును, భాషావిదుండు=నానాభాషలుచెలిసినవాఁడును, ప్రణిధ్యంతరావిదుండు = దేశాంతరపువేగరులను చెలిసిన వాఁడును, లింగమాత్రకృశుండు=ఏచిహ్నమును లేనివాఁడును, లి...యు-లిఘా= తాఁగోరినంతకంటె, అధికద్రవ్య = అధికద్రవ్యమును, 'వాంఛాలిఘామనోరథః' యని యమరము. దాన=దొరయిచ్చుటచేత, ధనియు=ధనవంతుండును, కాక=కొని వాఁడై, తటియఁజొరఁడు=ఆవృత్తికిఁ బ్రవేశింపఁడు.

క. తనుభృశ దమనజ సుకృతము
ధనదత్తినె కొనఁగవలయుఁ • దత్తదృతుకమ
ర్దనమజ్జనభోజనలే
పన, వసన ప్రసవ వహనఃపరతం బతికిన్.

280

టీ. త...ము - తను=శరీరమును, భృశ=మిక్కిలి, దమనజ = ఉపవాసాదులుండి శోషింపఁజేయుటచేత సంపాదించునట్టి, సుకృతము=పుణ్యము, పతికిఁ=రాజునకు, ధనదత్తినె=ద్రవ్యము నమితముగా నిచ్చుటచేతనే, కొనఁగవలయున్=గ్రహింపవలయును, త...తఁ-తత్తదృతుక=ఆయాకాలములకు ననుకూలములైన, మర్దన=అంగమర్దనము, మజ్జన=స్నానము, భోజన=అభ్యవహారము, లేపన=మైపురాఁతయు, వసన=వస్త్రము, ప్రసవ=పుష్పము, వహనపరతన్=వీనియొక్క సేవతోనుండికొనవలయునని పూర్వపద్యముతో నన్వయము.

క. నానావిధషాడబముల

నాను నృపాహార మెపుడు • నపరాహ్ణామునం

గాని మఱి శుద్ధకోష్ఠువు

గానితమి న్భుక్తి యెపుడు • గడు బధ్య మగున్.

281

టీ. నృపాహారము = రాజులుభోజనముచేయువంటకము మొదలగునది, ఎపుడున్=ఏకాలమందును, నా...లలు - నానావిధ=పలు తెలుగులైన, షాడబములన్=రుచులతోడను, అనున్=కూడియుండును, అపరాహ్ణామునంగాని = అపరాహ్ణామందేకాని, మఱి=అటుగాక, శుద్ధకోష్ఠువు=గర్భగోళశుద్ధి, కానితమిన్ = కాకుండునట్టి త్వరచేత, భుక్తి=భోజనము, ఎపుడు=ఏసమయమందు, కడున్=మిగులను, పధ్యము=హితము, అగున్=ఁజెను.

తా. అనఁగా నపరాహ్ణామునందు భోజనము చేసినట్టాయెనా శరీరమునకు సౌకర్యకరముగా నుండు ననుట.

క. విను వర్గ సమత నృపుఁడు

న్నను ధర్మాంశంబె హెచ్చెనా పెఱ మడి కె

త్తిననీరును దెగి యలరా

జనపుమడికి నెక్కినట్లు • చను ముదమందన్.

282

టీ. నృపుఁడు = రాజు, వర్గసమత = ధర్మార్థకామములనియెడు త్రివర్గసంపదముందు సమత్వముతో, ఉన్నన్ = ఉండగా, ధర్మాంశంబె = అందు ధర్మముమాత్రము, హెచ్చెనా=అతిశయించెనా, పెఱమడికిన్=మిగిలినమళ్లకు, ఎత్తిన=కట్టఁబడిన, నీరును=ఉదకమును, దెగి=గండిచేసికొని, రాజనపుమడికిన్=వర్తిపైరుకయ్యను, ఎక్కినట్లు=పాతినచందముగా, ముదమందన్=సంతోషించుట, చనున్=తగును.

క. వెలయించునట్టి యొకమణి

వెల్పుఁగాశం గొనుము ధరణి • వెండి వేషో

జ్వలతకు వలదే వాసర

ముల మణులవిభూషణములు + భూపతి దాల్చు.

283

టీ. వెలయించునట్టి = నిర్దోషమైవెలుగునట్టి, ఒకమణి = ఒకరత్నములలో నేరత్నమునైననొక్కటిని, వెలుగుశక్తి = కౌంతియందుగల యపేక్షచేతను, కొనుము = విడువక ధరియింపుము, వెండి = ఇంతియేగాక, ధరణి = భూమియందు, భూపతి = రాజు, సువేషోజ్వలతకు = సువేష = మంచియలంకారముయొక్క, జ్వలతకున్ = ప్రకౌశించుటకు, వాసరముల = ఏడువారములయందును, తాల్చు = ధరియించుకొనుటకు, మణులవిభూషణములు = మణుల = రత్నములచే జెక్కబడిన, విభూషణములు = సొమ్ములు, వలదె = వలదా, అవశ్యముగ ధరియింపవలెనని కొకువు (అనగా నేజాతయందైనను ఘనమైన రత్నమొకటి ప్రకాశార్థమై నిరంతరము ధరియింపవలయుననియు, మతియు నేడు వారాలలోఁ గ్రమంబుగ నాయావారాధిపతులైన గ్రహములకుఁ జెప్పబడిన రత్నములసొమ్ముల నాయాదినములయం దలంకరించుకొనవలయుననియు భావము.)

క. చేయునది రాజ్యమట యఘ

మేయవధిగ నీగువారఁ మే మనఁ జన దా

మ్నాయంబు నశక్యాను

ష్టేయముఁ జెప్పదు స్వశక్తిఁ జేయఁగఁ జెప్పన్.

284

టీ. చేయునది = చేయుచుండునది, రాజ్యమట = ప్రభుత్వమట, అఘము = ఈ పాపమును, ఏయవధిగ = ఎన్నాళ్లకు, ఏము = మేము, నీగువారము = పోఁగొట్టుకొనఁగలవారము, అనఁజనదు = అని తలంపఁగూడదు, ఆమ్నాయంబును = వేదమును, స్వశక్తి = శక్త్యనుసారముగా, చేయఁగన్ = చేయవలయునని, చెప్పన్ = విధించునుగాని, అశక్య = సాధ్యముగాని, అనుష్టేయమున్ = కృత్యమును, చెప్పదు = విధింపదు, (అనఁగా శక్త్యనుగుణముగ ధర్మమాచరించి యధర్మపరిహార మొనర్చినం బాపంబులంటవనుట.)

వ. మను దండధరాదులు విశేషించి దోషం బెఱింగి దండించియె ధర్మ పరు లనఁబరఁగిరి ప్రజాపరిపాలనంబు పనిగాఁ బ్రజానాథుండు బహు ముఖంబులం బుట్టింపం బుట్టి విరాట్సుమ్రాట్ప్రభృతి వేదోదితశబ్ద వాచ్యుండై దేవసదృశుం డగుమూర్ధాభిషిక్తుఁడు సోకోర్చియిలకు నగునలజల్లు తీర్చినంగాక జన్మంబు సఫలం బగునె కేవలేంద్రియ ప్రీతి బందీకృత పరకళత్రపథిక పరిషత్ప్రహరణప్రాప్తవిత్తములఁ బాటచ్చర

ప్రభులకు జరగదే యింత లాంపట్ట మేమి పని యని యవనియెడ
 నవన వైమూఖ్యంబు చెల్ల దెట్లనినఁ దొల్లి కృతయుగంబునఁ గృతవీర్య
 నందనుం డగుసహస్రబాహుం డాత్మీయదోస్తంభ సంభృత యగు
 నీవిశ్వంభర నేదీప్వంబున నేనాట నేవీట నేత్రోవ నేక్రేవ నేవేళ
 నెవ్వఁ డేమి నేయం దలంచు నప్పు డందందు నసి ముసల చాపాది
 శస్త్రాస్త్రధారియై తోఁచి యాజ్ఞయిడు నట్లాజ్ఞయిడ నంతిమం బగు
 నీయుగంబున యాగానుసారంబుగా మితసారం బగు రాజలోకంబున
 కు శక్యంబుగాదుగదా యొక్క రాజలోకంబున కననేల యిక్కాలం
 బునందలిభూసురులకు నక్కాలంబు నందలి భూమిదివిజులకుఁ గలశక్తి
 యున్న దె యొక్క బాడబుండు కడలిసీరుగ్రుక్కంగొనియె నొక్కవిప్రుం
 డు స్రష్టసృష్టికిఁ బ్రతిస్రష్ట యయ్యె నొక్క బ్రహ్మణుండు బ్రహ్మదం
 డంబున బ్రహ్మస్త్రంబు వారించె నట్టియనుష్ఠానంబు మాకు లే దెం
 దేమి ప్రయోజనం బని శక్త్యనుష్ఠానంబు వీరికి విడువవచ్చునే పీ
 రితరుల కుపాసనీయులు గాక పోయిరె కావున సావధానుండవై శక్తి
 కొలఁది శ్రుతదృష్టంబు లుపేక్షింపక రక్షణశిక్షణంబు లాచరించుచు
 నశక్యంబున కార్తశరణాగతరక్షకుం డగుపుండరీకాక్షుమీఁద భారం
 బిడి యనహంకృతిఁ బ్రవర్తిల్ల నెల్ల సంసిద్ధులు కరస్థంబు లగు నది
 యట్లుండె నట్లయిన పట్టబద్ధుండగు రాజు ధర్మంబునంద దృష్టి యిడి
 నడవ వలయు వరుణవై శ్రవణ వాయు వై శ్వానర వాసవాదుల జన్మం
 బులును బహుభవార్థక్రియాలబ్ధంబుల భూర్భువస్స్వరాదు లగునిజ్జ
 గంబులును ధర్మప్రతిష్ఠితంబులు కావునఁ దదాచరణచణుండవై ఋ
 ణత్రయంబును నీఁగి సమానులం దుత్తమశ్లోకుండవై రాజ్యపరిపాల
 నంబు సేయు మని యభిషిక్తుం జేసె నిది మదీయభక్తప్రభావంబని
 యంబుజాలయ కానతిచ్చె.

285

టీ. మనుదండధరాదులు=మనువు యముఁడు మొదలగువాడు, విశేషించి దోషం
 బెఱింగి దండించియె=మిగులదోషంబులఁ దెలిసిశిక్షించియె, ధర్మపరులనఁబరగిరి=
 ధర్మాసక్తచిత్తులని నుతికెక్కిరి, ప్రజానాథుండు=చతురాననుండు, ప్రజాపాలనంబు
 పనిగాఁ=ప్రజాసంరక్షణార్థముగా, బహుముఖంబులఁ=ఇంద్రదాదిదిక్పాలకులయం
 శంబులందు, పుట్టింపఁ=జననమొందింపఁగా, పుట్టె=జనించి, వి...డువి - విరాట్=

విరాట్టు, సమాట్ = సమాట్టు, ప్రభృతి = మొదలగు, వేద = ప్రాజదువులయందు,
ఉదిత = చెప్పబడిన, శబ్ద = వాచకపదములకు, వాచ్యుండై = అభిధేయుండై, దేవసదృ
శుండగు = దేవతలతో సరియగు, మూర్ధాభిషిక్తుండు = రాజు, సోకోర్చి = కష్టమును సహించి,
ఇలకుఁ = భూమికి, అగు = కలుగుచున్న, అలజల్లు = ఉపద్రవములను, తీర్చినంగాక =
నివారింపజేయక గాని, జన్మంబు = పుట్టుక, సఫలంబగునె = సార్థకమగునా, కే...తి -
కేవల = ముఖ్యముగా, ఇంద్రియ = కర్మేంద్రియములయొక్క, ప్రీతి = తృప్తి, బ...లక -
బందీకృత = చెఱసాలలోనుంచబడియున్న, పర = ఇతరులయొక్క, కళత్ర =
శ్రీలచేతను, పథిక = తెరువరులయొక్క, పరిపత్ = సమాహమును, ప్రహరణ =
కొట్టుటచేతను, ప్రాప్త = లభించినటువంటి, విత్తుములకొ = ధనములచేతను, పాట
చ్చరప్రభులకుఁ = దొంగదొరలకును, జరగదె = కాలముగడవలేదా, ఇంతలాం
పట్యమేమిపనియని = ఇంతటియాయాసమెందులకని, అవనియెడకొ = భూమిపట్ల,
అ...బు - అవన = రక్షించుటయందు, వైముఖ్యంబు = విముఖభావము, చెల్లు =
కూడదు, ఎట్లనినకొ = ఏలాగంటివా, తొల్లి = పూర్వకాలమందు, కృతయుగంబునకొ
= కృతయుగమందు, కృత్యవీర్యనందనుండగు = కృతవీర్యనిపుత్తుండైన, సహస్ర
బాహుండు = సహస్రబాహుడనువాడు, ఆ...త-అగు - ఆత్మీయదోష్టస్సంభ =
తనభుజములచేతను, సంభృతయగు = భరింపబడినదైయున్న, ఈవిశ్వంభరకొ = ఈభూ
మిని, ఏదీపంబునకొ = ఏదీవియందు, ఏనాటకొ = ఏదినమందు, ఏవీటకొ = ఏపట్టణ
మందు, ఏత్రోవకొ = ఏమార్గమందును, ఏకేవకొ = ఏకార్యమందును, ఏవేశకొ = ఏసమ
యమందును, ఎవ్వఁడు = ఎట్టివాఁడు, ఏమిసేయందలంచుకొ = ఏమియొనర్చుటకుఁ జిం
తించుచుండునో, అప్పుడుఅందందు = అప్పుడెవానినంతయు నెఱింగి యక్కడక్కడ,
అ...రివి-అసిముసలచాపాది = కత్తి, రోకలి, విల్లు లోనుగాఁగల, శస్త్రాస్త్రధారియై
= శస్త్రాస్త్రములధరించినవాఁడై, తోచి = కనబడి, అజ్ఞయిడుకొ = దండించును, అట్లా
జ్ఞయిడకొ = అలాగుదండించుటకు, అంతిమంబగు = కడపటిదైన, ఈయుగంబునకొ =
ఈకలియుగమందు, యాగానుసారంబుగాకొ = యజ్ఞములకుఁదగినట్లు, మితసారంబ
గు = స్వల్పబలముగల, రాజలోకంబునకుకొ = నృపవర్గమునకు, శక్యంబుగాదుగదా,
ఒక్కరాజలోకంబునకుకొ = ఒకక్షత్రియజనమునకు, అననేల = చెప్పనేమిటికి, ఇక్కొ
లంబునందలి = ఇప్పుడున్నటువంటి, భూసురులకు = బ్రాహ్మణులకు, అక్కొలంబు
నందలి = అప్పుడున్నటువంటి, భూమిదివిజులకుకొ = భూసురులకును, కలశక్తి - కల =
కలిగియున్న, శక్తి = నిగ్రహసామర్థ్యము, ఉన్నదె = కలదా, ఒక్కబాడబుండు = ఒకపు
డమితేఁడు, కడలిసీరు = సముద్రోదకమంతయును, గ్రుక్కంగొనియొకొ = పుక్కిలియం
దిమిడ్చెను, ఒక్కవిప్రుండు = విశ్వామిత్రుఁడనునొకద్విజుఁడు, స్రష్టసృష్టికికొ = బ్ర
హ్మసృష్టికి, ప్రతిస్రష్టయ్యొకొ = మాఱుసృష్టిచేయువాఁడాయెను, ఒక్కబ్రాహ్మ

ఋండు = వసిష్ఠుండని నుతికెక్కినయొక మునివర్యుండు, బ్రహ్మదండంబునఁ = బ్రహ్మదండముచేత, బ్రహ్మశ్రుంబుఁ = చతురాననాశ్రుమును, వారింఁచెఁ = మట్టుపఱచెను, అట్టియనుష్ఠానంబు = అటువంటి తపశ్చర్య, మాకులేదు = మాయందుఁగనఁబడదు, ఎందేమి ప్రయోజనంబని = దేనియందేమికార్యమని, వీరికిఁ = ఈద్విజులకు, శక్త్యనుష్ఠానంబు = యథాశక్తినాచరించుట, విడువవచ్చునె = త్యజింపఁదగునా, వీరు = ఈబ్రాహ్మణులు, ఇతరులకుఁ = త్నత్రియాదులకు, ఉపాసనీయులుగాక పోయిరే = పూజ్యులుగాకయున్నారా, కౌవునఁ = అట్లుండుటచేత, సావధానుండవై = జాగ్రత్తగలవాడవై, శక్తికొలఁది = సామర్థ్యానుగుణముగా, శ్రుత = వినఁబడినవానిని, దృష్టంబులు = చూడఁబడినవానిని, ఉపేక్షింపక = అశ్రద్ధచేయక, రక్షణశిక్షణంబులు = శిష్టసంరక్షణదుష్టశిక్షణంబులను, ఆచరించుచుఁ = చేయుచును, అశక్యంబునకుఁ = నీకు నలవిగాని కార్యవిషయమై, అర్తశరణాగతరక్షకుండగు = దీనజనసంరక్షణబద్ధదీక్షుండగు, పుండరీకాక్షుమీఁదఁ = శ్రీమన్నారాయణునిమీఁద, భారంబిడి = బరువుంచి, అనహంకృతిన్ = అహంకారరాహిత్యముచేత, ప్రవర్తిల్లఁ = సంచరింపఁగా, ఎల్లసంసిద్ధులు = సకలకార్యసిద్ధులును, కరస్థంబులగుఁ = అఱచేతిలోనుండునవియగును, అదియట్లుండె = అదియాలాగుండెను. అట్లైన = ఆవిధమైన, పట్టబద్ధుండగు = పట్టముగట్టఁబడిన, రాజు = ప్రభువు, ధర్మంబునంద = ధర్మమునందే, దృష్టియిడి = జ్ఞప్తినుంచి, నడవవలయున్ = ప్రవర్తింపవలయును, వ...లు - వరుణవైశ్రవణ వాయు వైశ్వానర వాసవాదుల = వరుణకు బేరానిలధనంజయేంద్రాదులయొక్క, జన్మంబులును = ఉత్పత్తులును, బ...లు - బహుభవారబ్ధు = అనేకజన్మములయందారంభింపఁబడిన, క్రియా = యాగాదిక్రియలచేతను, లబ్ధంబుల = పొందఁబడిన, భూర్భువస్స్వరాదులగు, ఇజ్జగంబులును = ఈలోకములును, ధర్మప్రతిష్ఠితంబులుకౌవున = ధర్మమునందెయుండునవిగనుక, తదాచరణచణుండవై = దానినాచరించుటయందుదత్తుండవై, ఋణత్రయంబును = ఋషిదేవపితృఋణములను, నీఁగి = తీర్చి, సమానులందుఁ = నీతోడివారలలో, ఉత్తమశ్లోకుండవై = కీర్తికరుండవై, రాజ్యపరిపాలనంబు = ప్రజాపరిపాలనంబు, చేయుమని = ఒనర్పుమని, అభిషిక్తుఁజేసెన్ = పట్టాభిషిక్తుఁగావించెను, ఇది = నాచేతఁజెప్పఁబడినయీసంగతి, మదీయభక్తప్రభావంబని = నాభక్తునిప్రభావమని, అంబుజాలయకున్ = లక్ష్మీదేవికి, ఆనతిచ్చెన్ = తెలియునట్లునెలవిచ్చెను.

శా. దుగ్ధాంభోధిమహాగృహోత్సుక సుధాంధోబృందచూడామణీ

దుగ్ధారాశబలీకృతాంఘ్రియుగ కాంరుణ్యాంబుసింధూభవ

ద్విగ్ధామా ధృతమంథ సింధురవరాంత్రిక్షేపిదోశ్చక్ర శ్రీ

ముగ్ధాలాపరసాదరా కృతపలాన్మూర్ఛస్వనోదదరా.

టీ. దు...క-దుగ్ధాంభోధి=పా...కుద్రమనియెడు, మహాగృహ=గొప్ప మం
దిరమందు, ఉత్సుక=అసక్తుడవైనసా... సుధాంధోబృంద=వేల్పులగుంపులయొ
క్క, చూడామణి=శిరోరత్నములయొక్క, దుగ్ధారా=కాంతిపరంపర చేతను, శబలీకృ
త=శబలపర్ణముగాఁ జేయఁబడిన, అంఘ్రియుగ=పాదయుగళముగలవాఁడా, కా...
మా-కారుణ్యాంబు=దయారసమును నీటికి, సింధూభవత్=సముద్రమగుచున్న, దృక్=
=చూపులకు, ధామా=ఉనికిపట్టైనవాఁడా, ధృ...ధ-సిం...క్ర-ధృత=మోయఁబడి
న, మంథ=కవ్వపుఁగొండగలవాఁడా, సింధురవర=గ జేయఁబడినయొక్క, ఆర్తి=భేద
మును, తేపి=పోఁగొట్టుచున్నటువంటి, దోః=భుజమందలి, చక్ర = చక్రాయుధము
గలస్వామి, శ్రీ...రా - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, ముగ్ధాలాప = ముద్దుపలుకుల
యందును, రస=శృంగారాదిరసములయందును, ఆదరా=ఆదరముగలయోస్వామి,
కృ...రా-కృత=చేయఁబడిన, పలాత్=రక్కసులయొక్క, మూర్ఛ = మూర్ఛగల,
స్వన=ధ్వనిచేతను, ఉద్యత్=విజృంభించుచున్న, దరా=శంఖముగల యోస్వామి
యని యాశ్వాసాంతమున భగవత్ప్రార్థన.

క. కరధృతదరారివితరణ

పరిపాలిత తొండమాన్నుపాలక పునరు

త్తరిత నరనప్తబాలక

శరణాగతసేవధీ భుజంగాశరధీ.

287

టీ. క...క-కరధృత = హస్తముచేతధరింపఁబడిన, దరారి=శంఖచక్రముల
యొక్క, వితరణ = ఇచ్చుటచేత, పరిపాలిత=రక్షింపఁబడిన, తొండమాన్నుపా
లక=తొండమాన్చక్రవర్తియను రాజుగలవాఁడా, (తొండమాన్ చక్రవర్తికి శంఖ
చక్రము లిచ్చెననుట ప్రసిద్ధము), పు...క-పునరుత్తరిత=మరలఁబ్రతికింపఁబడఁగ, నర=
విజయునికి, నప్త=మనుమండైన, బాలక=చిన్నవాఁడుగలవాఁడా, శ...ధీ - శర
ణాగత=శరణుఁబొందినవారికి, సేవధీ=నిధియైన యోస్వామి, భు...ధీ-భుజంగాశ=
గరుత్మంతునిచేత, రధీ=రథముగలస్వామి.

మత్తకోకిల. కుండలిద్విషదుగ్ర కేతన • గోత్రభిద్ధృమహారిదో

శ్చండిమోత్పులకీకృతాంగక • సత్య దౌత్యకురూక్తవా

కృండితత్వ యశోనిధీకృత • పాండవేయ కపర్దికో

దండఖండన పాటవాంచదుదారదారసమాగమా.

288

టీ. కుం...న-కుండలి=సర్పములకు, ద్విషత్ = శత్రువైన గరుత్మంతుఁడే,
ఉగ్ర=భయంకర మైన, కేతన=ధ్వజముగాఁగలవాఁడా, గో...త్స-గోత్రభిత్=దేవేం

ద్రునియొక్క, ద్రుమ=వృక్షమును, హరి=వృత్త సప్తమింటి, నోః = భుజములయొక్క, చండిమ=అతికోపముచేతను, ఉత్పలము, ఉరులకొంకురయుక్తముగాఁజేయఁబడిన, అంగక=అవయవములుగల, సత్య=సత్య మయఁగాఁడా, దౌ...య-దౌత్య=దూతభావముచేతను, కురు=కౌరవులవిషయమందఁజేయఁబడిన, పలుకఁబడిన, వాక్=మాటలయందు, పండితత్వ=పాండిత్యముచేతను, మనోనిధీకృత=కీర్తిమంతులుగాఁజేయఁబడిన, పాండవేయ=పాండుకుమారులుగఁజేయఁబడిన, నిట్టూర్పు...మా-కపర్ది = శివునియొక్క, కోదండ=వింటియొక్క, ఖండన=విఠఁగఁజేయుటయు, పాటవ = నేర్పుచేత, అంచత్=ఒప్పుచున్నటువంటి, ఉదార=గొప్పదిర్ది, దారసమాగమా=సీతాసంయోగముగల స్వామి.

శా. ఇది సింహచలదంభ కేసరిపదాభీష్టార్చనాపుణ్యల

బద్ధురుట్టంకణ పొట్టునూరివిజయః స్తంభోపలోట్టంకితాం

కదృఢేష్టాక్షర కృష్ణరాయనృపసంజ్ఞాస్మత్కృతాముక్తమా

ల్యద నాశ్వాసవరంబు నాలవది హృద్యంబై మహిం బొల్పుగున్.

టీ. ఇది, సిం...దన్-సింహచల=సింహాద్రియందలి, దంభకేసరి=మాయానృసింహుఁడైనస్వామియొక్క, పద=పాదములయొక్క, అభీష్ట = ఇష్టములైన, అర్చనా=పూజలచేతనైనట్టి, పుణ్య=సుకృతముచేత, లబ్ధ=పొందఁబడినటువంటి, దురుట్టంకణ=ప్రయత్నముచేనాటఁదగినటువంటి, పొట్టునూరి=పొట్టునూరియందలి, విజయ స్తంభోపల=తాతిజయ స్తంభమందు, ఉట్టంకిత=వ్రాయఁబడినటువంటియు, అంక=బిరుదైనటువంటియు, దృఢ=శాశ్వతమైనటువంటి, ఇష్టాక్షర=అభిమతవర్ణములుగల్గిన, కృష్ణరాయనృపసంజ్ఞ=కృష్ణరాయధరణీకాంతుండనియెడు పేరుగల్గిన, అస్మత్=నాచేత, కృత=రచియింపఁబడిన, ఆముక్తమాల్యదన్=ఆముక్తమాల్యద యను ప్రబంధమందు, నాలవది=నాలవదియైన, అశ్వాసవరంబు=శ్రేష్ఠమైనయాశ్వాసము, హృద్యంబై=సకలకవిజనమనోహరంబై, మహిన్=భూమియందు, పొల్పుగున్=ప్రసిద్ధమౌను.

గద్యము. ఇది శ్రీ దక్షిణామూర్తి మంత్రోపాసనా సమాసాదితాఖండ సాహితీ ధురీణుండు నాత్రేయ గోత్ర పవిత్రుండును వావిళ్ళవంశపయోరాశి రాకాసుధాకరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేక పూర్వవ్యాఖ్యానాభిప్రాయంబులఁబర్యాలోచించి రచియింపఁబడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యద వ్యాఖ్యానంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

కిన్ = తెల్ల దామరపూవులుగలవాప్

శించుచున్న, తులసీవనసీమన్ = శ్రీరస్తు.

ద = కురువిందమనుపేరుగల యొక్క మా ల్య ద

చనద్యుతిః దనరారుః గురువింః మొలకలయొక్క, దశ = చెక్క వ్యాఖ్యానము.

తలహస్తతలములును, అధరన్

నెన్ = విష్ణుచిత్తుడు

పంచమాశ్వాసము.

క. శ్రీ నీలా జాంబవతీ

మానస తామరస విహరమాణమిళిందా

భా నద్యుదయ కళిందా

నానాంఘ్రిశిరోక్ష శేషనగ హర్యక్షా.

1

టీ. శ్రీ...దా - శ్రీ = లక్ష్మీదేవియొక్కయు, నీలా = నీలాదేవియొక్కయు, జాంబవతీ = జాంబవతీదేవియొక్కయు, మానస = మనస్సులనియెడు, తామరస = తామరపూవులయందు, విహరమాణ = విహరించుచున్న, మిళిందా = భృంగమా, భా...దా - భా = శరీరకాంతియనియెడు, నదీ = యమునానదియొక్క, ఉదయ = ఉత్పత్తికి, కళిందా = కళింద మనుపేరుగల పర్వతమా, (కళిందీనది కాంతివంటి శరీరకాంతిగల వాడనుట.), నా...క్ష - నానా = అపరిమితములైన, అంఘ్రి = పాదములును, శిరః = శిరములును, అక్ష = కన్నులును గలవాడా, (ఇది పురుషసూక్తప్రశస్తము.), శే...క్షా - శేషనగ = శేషాచలమందు, హర్యక్షా = సింహమా, అని స్వామికి విశేషణములు.

వ. అవధరింపు మవ్విష్ణుచిత్తుండు.

2

టీ. అవధరింపుము = చిత్తగింపుము, అవ్విష్ణుచిత్తుండు = కర్తృపదము ముందటి పద్యమున కన్వయింపఁగలదు.

మహాస్థగర.

ఒకస్థానాద్ మ్రాంక్షరేఘంబురు కుస్సుమ కుష్మం గోదధ్యక్షోణోద్యక్ష
ప్రకరం బై కాంక్షచే మున్పతులబదరిపైఁ బ్రాథి వాటించి నిట్టూ
ర్పకదొట్టండస్సి వీరాఁయితమతి మతి తాఁరెట్లము న్నట్లయానా
యికలంగందర్పుడోటంబెటిఁగి తఱమివీఁపేసె నానంటుకోటన్.

టీ. ఒక నాడు = ఒక్కదినమందు, (ఇట్లు సప్తమంటి, నోః = భుజములయొక్క = మామిడిచిగుళ్లయొక్క, ఓటుంబు = సమాహారము, ఉరులకొంకురయు క్తముగాఁజేయుఁ గ = పూవులపొదలయొక్క, ఉదర = అంతఃప్రదేశములయఁగాఁడా, దౌ...య - దౌత్య = యందు, తల్పప్రకరంబై - తల్ప = సెజ్జలయొక్క, ప్రకర = పలుకఁబడిన, వాక్ = చేత = కోరికచేత, ముక్ = ప్రథమమందు, పతులక్ = నిట్లుగను...మా - కపర్ది = శివుని లాడి, పైబ్రాధి = ఉపరతిని, పాటించి = ఉపక్రమించి, పాటవ = నేర్పు ఎకదొట్ట = ఉద్గతముకొఁగా, డస్సి = ఆయాసపడి, దారసమాగమా = నీతా అఱి = ఉడిగి, మఱి = సిమ్మట, తారు = తాము, (అనాయకలను బూర్వమందు, ఎట్లు = ఏవిధమో, అట్లయాక్ = అవిధముగా నేయగుక, రనుట.), నాయకలక్ = స్త్రీలను, కందర్పుడు = మన్మథుడు, ఓటుంబు = ఒడిపటను, ఎఱిగి = తెలిసి, తఱిమి = వెంటబడించి, వీఁపేసెనాక్ = వీఁపునఁగొట్టెనోయనగా, అంటు = అంటుకొన్న, తోటక్ = ఉద్యానమునందు, ఈ పద్యమునందు అమాంకురౌఘం బనునది కర్తృపదము, అంటు అను ధాతువుతోడ నన్వయింపఁదగినది. మఱియు విష్ణుచిత్తుం డను కర్తృపదముతో నన్వయింపఁదగిన క్రియాపదము పై పద్యమం దున్నది.

తా. మామిడి చిగుళ్ల శయ్యలయందు స్త్రీపురుషులు చేరి యుపరతమందుఁ బురుషుల నోడించునట్లు నాయకలు పంతగించి తాము పురుషులపైఁ జేరి యుపరతి సల్పుచు నాయాసమువలన రోజుచు నుపరతిఁ జాలించి పూర్వము తా మెట్లు కిందై యుండిరో యట్లే మరలఁ బురుషులకుఁ గ్రిందైరి. కావున నా సం దెఱింగి మన్మథుండు స్త్రీలు ఉపరతి చాలించి యోడినందులకుఁ గుఱుతుగా నోడిన వారిని వీఁపునఁ గొట్టుట ప్రసిద్ధ మగుటవలన వారిని వీఁపునఁ గొట్టఁగానైన గాయములో యను నట్లు మున్ను శయ్యగాఁ బఱచికొన్న యాచిగుల్లై చెమ్మటలుగల స్త్రీల వీఁపున నంటుకొని యుండెను. ఇట్టివనమం దొక్కనాడు విష్ణుచిత్తుండు, అని వెనుకపద్యముతో నన్వయము.

ఉ. వింగడ మైన యొక్కవనవీధిఁ గనుంగొనె నీడ సున్నపుఁ.
రంగుటరంగు పచ్చలయఁరంగు పో వెలిదమ్మి బావికిం
జెంగట నుల్లసిల్లు తులసీ వన సీమ శుభాంగి నొక్కబా
లం గురువంద కందళ దళప్రతిమాంఘ్రికరోదరాధరక్. 4

టీ. వింగడము = విశాలము, విన్, ఒక్కవనవీధిక్ = ఒకశృంగారవనశ్రేణి యందు, సున్నపురంగుటరంగు = సున్నపురంగుగల తెల్లనితిన్నె, నీడక్ = వనచ్ఛాయ చేత, పచ్చలయరంగుపోక్ = మరకతమువలన వేదిక యగుచుండఁగా, వెలిదమ్మిబావి

కిన్ = తెల్లదామరపూవులుగలవానికి, చెంగటన్ = సమీపమందు, ఉల్లసిల్లు = ప్రకాశించుచున్న, తులసీవనసీమన్ = తులసీవనప్రదేశమందు, శుభాంగిన్ - శుభ = శుభలక్షణయుక్తములగు, అంగిన్ = అవయవములు గలిగినట్టియు, కు...రన్ - కురువింద = కురువిందమనుపేరుగల యొకజాతి కెంపులయొక్క, సీ. 'సలలిత మత్తకోకిల లో చనద్యుతిఁ దనరారుఁ గురువింద మనెడు కెంపు' అని రత్నశాస్త్రము. కందళ = మొలకలయొక్క, దళ = చెక్కలతోడ, ప్రతిమ = సరియైన, అఘ్రికరోదర = పాదతలహస్తతలములును, అధరన్ = మోవియుఁగల, ఒక్క బాలన్ = ఒకబాలికను, కనుంగొనెన్ = విష్ణుచిత్తుఁడు చూచెను.

తా. విష్ణుచిత్తుఁడు శృంగారవనవీధిలో నీడలు దేఱుడు తెల్లని సున్నపురంగుల యరంగు చెట్టుల నీడలచేత మరకత మయమైనట్లు కనబడుచుండఁగా దాని సమీపమునందలి తెల్లదామరకొలని చెంగట నొక్క తులసీవనమందు శుభలక్షణలక్ష్మీతురా లగు నొకస్త్రీశిశువును జూచెనని భావము.

చ. కనుఁగొని విస్మయం బొదవఁగాఁ గదియం జని సౌకుమార్యమున్
దను రుచియు న్సులక్షణవి తానముఁ దేజముఁ జెల్వుఁ గొంత నే
పనిమిష దృష్టిఁ జూచి యహఃహ యనపత్యున కమ్ముకుందుఁడే
తనయఁగ నాకు నీశిశువుఁ దా గృహ నేసె నటంచు హృష్టుఁడై.

టీ. కనుఁగొని = చూచి, విస్మయంబొదవఁగాన్ = ఆశ్చర్యమంకురింపఁగా, కదియంజని = సమీపించిపోయి, సౌకుమార్యమున్ = సుకుమారత్వమును, తనురుచియున్ = దేహకౌంతియును, సు...మున్ - సులక్షణ = శుభలక్షణములయొక్క, వితానమున్ = సమాహమును, తేజమున్ = తేజస్సును, చెల్వున్ = సౌందర్యమును, కొంతనేపు = కించిత్కాలము, అనిమిషదృష్టిన్ = అప్పపాటులేనిచూపుచేత, చూచి = వీక్షించి, అహఃహ = ఆశ్చర్యము, అమ్ముకుందుఁడే = అవిష్ణుదేవుఁడే, అనపత్యునకున్ = సంతానములేనివాడనగు నాకు, తనయఁగన్ = కూతుఁగా, ఈశిశువున్ = ఈబిడ్డను, తాన్ = తాను, విష్ణువసుట, కృపనేసెన్ = దయచేసెను, అటంచు = అనుకొని, హృష్టుఁడై = హర్షముగలవాఁడై.

క. కొని పోయి ధర్మగేహిని

కనురక్తి నొసంగఁ బొంగి యాయమయును జే

పు నిజ స్తన్యంబులచే

బెనిచె న్నో మొప్పు నిట్లు • పెరుగఁ గ్రమమునన్.

6

టీ. కొనిపోయి = ఆ శిశువును దీసికొనిపోయి, ధర్మగేహినికిన్ = తనభార్యకున్, అనురక్తిన్ = అనురాగముతో, ఒసంగన్ = ఇయ్యఁగా, పొంగి = సంతోషించి, ఆయమ

యును=అయిష్టయు, చే...చేన్ - చేపు=ఉద్రేకించుచున్న, నిజస్తన్యంబులచేన్-నిజ= స్వకీయములగు, స్తన్యంబులచేన్=చనుఁబొలచేతను, గోము=గారాము, ఒప్పున్= పొందికయగునట్లు, పెనిచేన్=సాఁకెను, ఇట్లుపెరుఁగన్=ఈవిధమున పెరుఁగుచుండఁ గా, క్రమమునన్=క్రమక్రమముగా నని ముందటి పద్యమున కన్వయము.

సీ. వా తెఱ తొంటికై వడి మాటలాడదు,
కుటిలవృత్తి నహించె • గుంతలంబు
లక్షులు సిరులురా • నఱచూడ్కిఁ గనుఁగొనె,
నాడించె బొమగొని • యాననంబు
సనుగొమ ల్నెగయ వక్ష ముపేక్షఁ గడకొత్తె,
బాణిపాదము లెఱ్ఱవాఱఁ దొడఁగె
సారెకు మధ్యంబు • దారిద్ర్యములచెప్పె,
తొచ్చోర్వ కిటులోఁగఁజొచ్చె మేను
తే. వట్టిగాంభీర్య మొక్కఁడు • వెట్టుకొనియె
నాభి నానాఁటి కీగతిఁనాఁటిపొందు
చవుక యైనట్టి యిచ్చటఁ • జనదు నిలువ
ననుచు జాతినకరణి బాఁల్యంబు జాతె.

7

టీ. వా తెఱ=అధరోపము, తొంటికై వడిన్=పూర్వమువలె, మాటలాడదు= సంభాషింపదు, (యావన ప్రాదుర్భావము కాఁగానే రాజసము హెచ్చె ననుట.), కుంతలంబులు=తలవెండ్రుకలు, కుటిలవృత్తి=కుటిలవ్యాపారమును, వహించెన్=ధరి యించెను, (పూర్వమువలె సాధారణముగ నుండక కౌటిల్యమును దాల్చె నని యర్థ ము, వంకర లాయె నని భావము.), అక్షులు=కన్నులు, సిరులురాన్=సంపదలు దమకు రాఁగానే, అఱచూడ్కి=సగముచూపు చేత, కనుఁగొనెన్=చూచెను. (చిన్న నాఁటి వలెఁ జూడ దని యర్థము, యశావనాతిశయముచేత రక్త శ్వేత నీలవర్ణములు గలిగి మెఱుఁగెక్కి విలాసములు గలిగె నని భావము.), ఆననంబు=ముఖము, బొమగొని= కనుబొమముడివైచి, ఆడించెన్=కదలించెను. (పరిహాసమునకు బొమలాడించెనని యర్థాంతరము. మొగము చిట్టించుకొనె నని యర్థము, జవ్వనమునఁ గనుబొమలకుఁ గాంతియొక్కె నని భావము.), చనుఁగొమల్=స్తనాంకురములు, నెగయన్=ఎగయఁ గా, పక్షము=తొమ్ము, ఉపేక్షన్=ఒప్పురికించుటచేత, కడకొత్తెన్=అవలద్రోచెను, (స్తనములనియెడు వస్త్రవస్త్రాంతరములుగలుగఁగానే తన్ను పేక్షించి చేర నీయక మూలకుఁ ద్రోచె నని యర్థము. జవ్వనములదుఁ జన్నులు చెన్నుమీఱె నని భావము.), పాణిపాద

ములు=కరపాదములు, ఎట్టవాఱఁదొడఁగెన్=కినుకచేత నరుణవర్ణము వహించెను, (యావనము రాఁగానే కాలు సేతులు మిగులఁ దొగరు జిగియెక్కి నని భావము.), సారెకు=మాటిమాటికి, మధ్యంబు=నడుము, దారిద్ర్యముల=తనలేములే, చెప్పెన్=ఉచ్చరించెను. (తన లేమియే తెలుపునుగాని పిన్ననాఁటివలెఁ గలిమిఁ చెలుపదని యర్థము, నడుము సన్నమయ్యె నని భావము.), మేచు=శరీరము, తొవ్వోర్వక=మును పటివలె మాలిన్యమునోర్వక, ఇటు=ఈప్రకారముగా, లోఁగజొచ్చెన్=సంకోచింప నారంభించెను, (సందడి కోర్వదని యర్థము, నాగరకము హెచ్చయ్యెనని భావము.), నాభి=పొక్కిలి, వట్టిగాంభీర్యమొక్కఁడు = ప్రయోజనములేనియొక్క గంభీరతను, పెట్టుకొనియెన్ = ఉంచుకొనెను. (తొల్లింటియట్లుగాక బెట్టుగా నుండె ననియర్థము. మిక్కిలి లోఁతాయె నని భావము. నానాఁటికిన్ = నాఁడునాఁటికి, ఈగతిన్ = ఈవిధముచేత, నాఁటిపొందు = అలనాఁటిన్నేహము, చవుకయైనట్టి = ఎల్లిదమైనట్టి, ఇచ్చటన్ = ఈయమశరీరమందు, నిలువఁజనదు = ఉండఁగూడదు, అనుచు=ఇట్లని, జాతినకరణిన్=ఎదలిపోయినట్లుగా, బాల్యంబు = పసితనము, జాఁతెన్=తొలఁగిపోయెను.

శా. హేమాభాంగవిభాధరారుణిమవఃక్రేంద్రప్రభాశ్రీలఁద

ద్భామారత్నము పొందదయ్యె మును దత్తద్వర్ణయుక్తాఖ్యలన్
శ్యామాత్వం బలిగర్వధూర్వహకచఃచ్ఛాయాచ్చటం గాంచె నాఁ
గా మున్నుర్విశిరఃప్రధాన మనువాక్యం బెమ్మెయిం దప్పునే. 8

టీ. తద్భామారత్నము=ఆకన్యారత్నము, మును=మొదలును, హే...లన్=హేమాభాంగవిభా - హేమ=బంగారుయొక్క, అభా = కౌంతివంటికౌంతిగల, అంగ=నెమ్మేనియొక్క, విభా=పచ్చనికౌంతియొక్కయు, అధరారుణిమ-అధర = వాతెఱయొక్క, అరుణిమ=ఎఱునికౌంతియొక్కయు, వక్రేంద్రప్రభా - వక్ర=నెమ్మొగముయొక్క, ఇంద్రప్రభా=చంద్రకౌంతియొక్కయు, శ్రీలన్=సంపదలచేత, తత్తద్వర్ణయుక్తాఖ్యలన్ - తత్తత్=ఆయా, వర్ణ=వీతరక్తములగు ఎన్నెలను, యుక్త=తగినట్టి, అఖ్యలన్=నానుధేయములను, పొందదయ్యెన్=పొందనియదియయ్యెను. అ...టన్ - అలిగర్వధూర్వహ-అలి=తుమ్మెదలయొక్క, గర్వ=గర్వముయొక్క, ధూః=భారమును, ఎహ=ఎహించిన, కచ=క్రొమ్మడియొక్క, ఛాయా = నీలకాంతులయొక్క, ఛటన్=సముదాయముచేత, శ్యామాత్వంబు=శ్యామలవర్ణముగలిగినదనుటను, 'శ్యామాయశావన మధ్యస్థా' యని యునికింజేసి యశావన మధ్యస్థభావము ననుట. కాంచెన్=పొందెను, దొఁగా=యుక్తమేకదా, మున్ను = పూర్వమందు, ఉర్విన్=భూమియందు, శిరఃప్రధానమను=శిరస్సేప్రధానమనియెడు, వాక్యంబు=

మాట, 'సర్వస్యగాత్రస్య శిరఃప్రధాన' మ్మనియెడు వాక్యము. ఎమ్మెయిన్=ఏరి
తిచ్చేనైనను, తప్పునే=తప్పునా, తప్పదనుట.

తా. ఆకన్యక శరీరము బంగారుపన్నెగలిగి యున్నదానివలన నొండె, అగ
రోష్ఠ మెట్టఁగానుండినదానివలన నొండె, నెమ్మోము చందురుపన్నెగలిగి యుండిన
దానివలన నొండె, తత్తద్వర్ణానుసరణముగా హేమాంగి, బింబోష్ఠి, చంద్రముఖి
యనియెడు నిట్టి నామములు ఏహింపక తేలులతో దీటగు నల్లని తలవెండ్రుకల
కొంతి కనుగుణముగ శ్యామ యనునామము వహించె ననియును, శ్యామయన యకాసన
మధ్యస్థురాలనియును సర్వశరీరమందు శిరమే ప్రధాన మగుటచేత నా శిరఃకొంతియే
ప్రధానముగా నాపేరు వచ్చె ననియును భావము.

క. ఆయతభుజైకచక్రం -

డాయదుపతి దొమ్మిఁ గెలువ • నడరు మరుని కా
లాయసచక్రపరంపర

లో యన నుంగరపుఁగురులు • యువతికి సమరున్. 9

టీ. ఆ...డు - ఆయత=నిడువయగు, భుజ=భుజమందు, ఏక=ఒక్కటైన,
చక్రండు=సుదర్శనచక్రముగల, ఆయదుపతిన్=అప్రసిద్ధుఁడగు శ్రీకృష్ణుని, దొమ్మిన్
=క్రందుకయ్యముచేతను, గెలునన్=జయించుటకొఱకు, ఆ...లో - అడరు=విక్ర
మించుచున్న, మరుని=స్మరునియొక్క, కాలాయసచక్రపరంపరలో-కాల=నల్లనైన,
ఆయస=ఉక్కుతోఁజేయఁబడిన, చక్ర=చక్రములయొక్క, పరంపరలో=సమూహ
ములో, అనన్=అనునట్లు, ఉంగరపుఁగురులు=కుటిలకుంతలములు, యువతికిన్=ఆ
యువిదకు, అమరున్=ఒప్పును.

తా. ఈ గోదాదేవి శ్రీకృష్ణుని మోహింపఁ గలదియై యున్నది గావున నొ
క్కచక్రము మాత్రము గలిగిన యా శ్రీకృష్ణుని గెలుచుటకై యుద్యోగించిన మనస్క
రుని యుక్కుచక్రముల గుంపులో యన్నట్లా యువతియొక్క యుంగరములుగాఁ
బ్రకాశించుచున్న తలవెండ్రుక లొప్పు నని భావము.

తే. సకలసీమంతినీ లోకసమతిశాయి

భాగ్యవర్ణావళులు వ్రాసె • బద్మగర్భుఁ
డనఁగఁ గర్పూరతిలక రఃజోవదాత

ఫాలమునఁ గుంతలశ్రేణి • పడఁతి కమరు. 10

టీ. పడఁతికిన్=ఆ స్త్రీకి, పద్మగర్భుఁడు=బ్రహ్మదేవుఁడు, స...లు - సకల
=సమస్తమైన, సీమంతినీ=స్త్రీలయొక్క, లోక=జనములను, సమతిశాయి=మిక్కిలి
యతిశయించుచున్న, భాగ్య=భాగ్యముగల, వర్ణ = అక్షరములయొక్క, అవళులు=

పశ్చులను, వ్రాసెననగన్ = లిఖియించెనోయనునట్లు, కర్పూరతిలక = కపురంపుదిల
కముయొక్క, రజః = పరాగముచేత, అవదాత = ధవళవర్ణముగల, ఫాలమునన్ = నెన్ను
చుటియందు, కుంతలశ్రేణి = ముంగురులగుంపు, అమరున్ = ప్రకాశించును.

తా. కర్పూరతిలకముయొక్క పరాగముచేతఁ బెల్ల నైన లలాటమందు
నల్లని ముంగురు లాలయు చుండఁగా నీ యమయెల్ల పల్లవాధరలకంటె నధిక తమ
భాగ్యము గలది యగు నని తమ్మిచూలి వ్రాసిన శుభాక్షరములవలె నుండు నని భా
వము. వస్తూత్పేక్ష.

శా. సైరంధ్రు ల్పయి కెత్తి కజ్జలముఁ బక్షుశ్రేణికం దీర్ప వా
లారుంగన్నలమీఁదఁ జూచుతఁకి ఫాలాంచచ్ఛతుర్ధీనిశా
స్ఫారేందుం గనె వక్త్ర మక్కనుటఁగా బర్వేందుఁ డాత్మప్రభా
చోరుం డుండఁగఁ దన్నుఁ దద్గతవిభాచోరంబనున్ లోకముల్. 11

టీ. వక్త్రము = ముఖము, సైరంధ్రులు = ఆలంకరించెడు స్త్రీలు, పయికెత్తి =
ముఖమును పైకెగయనెత్తి, కజ్జలమున్ = కాటుకను, పక్షుశ్రేణికన్ = తొంగలితెప్ప
లయందు, తీర్పన్ = దిద్దుచుండఁగా, వాలారుంగన్నలన్ = నెఱిసోగలగు నేత్రముల
చేత, మీఁదన్ = ఊర్ధ్వభాగమందు, చూచుతఁకిన్ = ఈక్షించునప్పుడు, ఫాల = లలా
టమనియెడు, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, చతుర్ధీనిశా = చవితినాఁటిరాత్రియందు, స్ఫారేం
దున్ - స్ఫార = ప్రకాశించుచున్న, ఇందున్ = చందురుని, కనెన్ = చూచెను. అక్క
నుటఁగా = ఆచూచుటచేత నేకదా, పర్వేందుఁడు = పున్నమనాఁటి చందమామ, ఆత్మ
ప్రభాచోరుండు - ఆత్మ = తనయొక్క, (ముఖముయొక్కయనుట.), ప్రభా = కాంతిల
యొక్క, చోరుండు = ముచ్చు, ఉండఁగన్ = కొనవచ్చుచుండఁగా, తన్నున్ = ముఖ
ముననుట, లోకములు = జనములు, తద్గతవిభాచోరంబనున్ - తత్ = ఆచంద్రుని, గత =
పోదిన, ప్రభా = కాంతియొక్క, చోరంబనున్ = దొంగయనును.

తా. సైరంధ్రులు ముఖమును బైకెత్తి తెప్పలయందుఁ గాటుక పెట్టుచుం
డఁగా విశాలము లగు నేత్రములచేత స్వభావముగాఁ బైని జూచునప్పుడు లలాట
మనియెడు చవితినాఁటి చంద్రుఁడు గనఁబడుటం జేసి యా దోషంబున నీ మొగం
బుఁ జూచిన వారెల్ల ముఖకొంతి దొంగిలిన పూర్ణచంద్రుఁ డటుండఁగా నీ నెమ్మొగ
మే చంద్రుని కొంతిని దొంగలించిన దని వచింతు రనియును నిందువలనఁ గాంతిచే
ముఖచంద్రుల కభేద మనియును భావము.

చ. కనుఁగవఁ దన్నుఁ గెల్వఁగ మృగం బలసూడున కిందురేతు నే
నని రుచిదక్కఁ దత్పరిమఃశాఢ్యత లేమి నతండు గొంకఁ దా

నినుపఁ జన నృగం దనదు • నెత్తుటఁ బొట్టిడుకొంటకాక వా
సనక యన నొగం బమరుఁ • జామకు ఫాలము పచ్చికస్తురిన్. 12

టీ. మొగంబు=ముఖము, కనుఁగవన్=నేత్రద్వయముచేత, తన్నున్=మృగంబుననుట, గెల్వఁగన్=జయింపఁగా, మృగంబు=ఇట్టి, అలనూడునకున్=ఆవిరోధమునకు, నేను=మృగమనుట, ఇందున్=చంద్రుని, రేతున్=ప్రేరేపుమను, అని=అనుచు, రుచిదక్కన్=కొంతిదప్ప, తత్పరిమళాధ్యత-తత్=ఆముఖమందలి, పరిమళ=పరిమళమువంటిపరిమళముచేత, ఆధ్యత=చాలియుండుట, లేమిన్=లేకుండుటచేత, అతండు=ఆచంద్రుఁడు, కొంకన్=సంకోచింపఁగా, తాన్=ఆమృగము, నినుపన్=నింపుటకు, (నిండించుటకనుట.), చనన్=పోవఁగా, పగన్=చలముచేత, తనదు=ఆమృగముయొక్క, నెత్తుటన్=రక్తముచేత, బొట్టిడుకొంటకాక=తిలకముపెట్టుకొనుటకొని, వాసనక=వాసనకొ, అనన్=అనునట్లుగా, ఫాలముపచ్చికస్తురిన్ - ఫాలము=లలాటముయొక్క, పచ్చికస్తురిన్=ఆర్ద్రకస్తూరిచేత, చామకు=ఆశ్యామకు, అమరున్=ఓప్పును.

తా. ఆశ్యామయొక్క ముఖము లలాటమందలి కస్తూరితిలకముచేతఁ బ్రకాశించుచుండఁగా, నాముఖము తనయందలి కన్నుదోయిచేత నిట్టిని జయింపఁగా నా పగఁ దీర్చికొనుటకుఁ జంద్రునితోఁ గలిసికొని యామొగమును గెల్పుటకు నతనిఁదోడురమ్మన, ముఖమునకువలెఁ దనకును గాంతియున్నదే కాక, పరిమళము లేమింజేసి యతఁడు సంశయించుచుండఁగా నా మృగమనఁగా గస్తూరీ మృగమగును గావున నది పరిమళమును నతనికొసంగఁ బూనుకొనఁగా నిదియంతయు సహింపక యా మొగము మృగమునెత్తుటిచేతఁ దిలకముంచుకొనెనేకాక వాసనకొనుటకుఁ గాదనియును సమస్త పరిమళములు ముఖమందుఁ గలిగి యున్నవనియును భావము.

తే. కడిది విలు చేది గుటికిలఁకఱచి నిలుపు

మరుని కువలయశరము కంఠములబోలుఁ

దార కడకంటిక్తై సారె • చేరిచేరి

వేగ మగుడ సలజ్జదృగ్విభ్రమములు.

13

టీ. తార=కనుగ్రుడ్డు, కడకంటిక్తై=నేత్రాంతమునఱకు, సారె=మాటిమాటికి, చేరిచేరి=ప్రవేశించిప్రవేశించి, వేగన్మగుడన్=శీఘ్రముగా మరలుచుండఁగా, సలజ్జదృగ్విభ్రమములు-సలజ్జ=సిగ్గుతోఁగూడిన, దృక్=చూపులయొక్క, విభ్రమములు=విలాసములు, (ఇదికర్తృపదము.), కడిదివిలు-కడిది=బలువగు, విలు=ధనుస్సును, చేది=ఆకర్షించి, గుటికిన్=లక్ష్యసిద్ధికొనుటకు, (ఇచ్చటఁ జతుర్థికి పక్షి), ఈలకఱచి=పండ్లు

బిగియఁబట్టుకొని, ని...లన్ పోలున్ - నిలుపు=నిల్వబట్టిన, మరుని=మన్మథునియొక్క, కువలయశరము=కలువతూపుయొక్క, కంపములఁబోలున్=చలనములను బోలును.

తా. ఆనెలఁత మెఱుఁగెక్కిన కడకంటిచూపులు మన్మథుఁడు పెద్దవిలు పూని తివిచి గుఱికుదురునంతకు నల్లెత్రాటికి ధనుర్దండమునకు నడుమఁ జలింపించుచున్న కలువబాణములవలె నుండె నని భావము.

తే. నవ వయస్సీధుమదముచే • శ్రవణకూప

ములఁ బడెడు శంక నలువ చాపలము లుడుగ

నిడిన శృంఖల లనఁ గాటుకిడిన దీర్ఘ

పక్షురేఖలఁ గనుదోయి • పడఁతి కలరు.

14

టీ. నవ=నూతనమైన, వయః=వయస్సనియొడు, సీధుమదముచేత్=మద్యమద ముచేత, 'మైరేయమాసవ స్సీధు'వని యమరము. శ్ర...లన్-శ్రవణ=చెవులనియొడు, కూపములక్=నూతులయందు, పడెడుశంకక్=పడునను సంశయముచేత, నలువ=చతుర్ముఖుఁడు, చాపలములుడుగక్=నేత్రముల చంచలభావములు తగ్గునట్లుగా, ఇ...నక్-ఇడిన=ఉనిచిన, శృంఖలలనక్=సంకెళ్లునట్లు, కా...లక్-కాటుకిడిన=కాటుకబెట్టుకొనిన, దీర్ఘ=నిడుదలగు, పక్షు=తెప్పలయొక్క, రేఖలక్=రేఖల చేతనే, కనుదోయి=నేత్రద్వయము, పడఁతికిక్=ఆగోదాదేవికి, అలరుక్=ప్రకాశించును. ఈపద్యమందు సీధుమద మనఁగా గజమద మని యర్థము చేసిన పక్షమున సీధు కూప పతన శృంఖలాది పదములవలన గజము మద్యోతమాన మగుచున్నది గాన, నది యధ్యాహార్యము. ఆపక్షమున సీధు వనఁగా గజనేత్ర మదమునకుఁ బేరైనను వంశ కరీరకరికలభాది శబ్దంబుల వలె గ్రహింప వలయును.

తా. ఆ పడఁతియొక్క నిడువాలిక లగుచు వీనుల వలకు నున్న కాటుక కన్నులు తమయందలి యావన మను సారాయి మదము చేతఁ జెవులను నూతులలోఁ బడకుండననియు, సీధువనఁగా గజనేత్రమద మను నర్థమున నేనుఁగులు మదించినప్పుడు నేత్రములలో మదముచేతఁ గన్నెఱుంగక నూతులలోఁ బడినట్లే యీకన్నులును శ్రవణ కూపములందుఁ బడునో యను సంశయముచేత వాని చాంచల్య ముడుగునట్లు గా నేనుఁగులకుం బోలెఁ జతుర్ముఖుఁడు సంకెళ్లు వేసెనో యన్నట్లు తఱచు వెం డ్రుకలుగల తొంగలి తెప్పలతోఁ గూడి ప్రకాశించు చున్నవని భావము. అలం. రూపకానుప్రాణితోత్పేక్ష. శ్లో. 'దానం కపోలయో సీధు రక్షోశ్శుశ్శోస్తు సాగరః, కరాగ్రే సీకర స్సిక్థం స్తనాగ్రే మేహనే మదః. హృదయే ఘర్మ సలిలం మేఘస్తు చరణవ్రజే, సంజ్ఞ యాప్తమదాప్యేతే జాయంతే భద్ర దంతినః' అని గజ మదవిభేద మెఱుఁగవలయును.

చ. అనయము రాగమొప్ప సహజాననచంద్రకటాక్షపంక్తి ప

ర్విన నఘశంక గర్ణ మను శ్రీ మఱు వెట్టుఁ జెలంగి చెండుఁగొ

ట్ట నవనిబడ్డ కమ్మ మగుడం గొనునంతకు నంసపాలి నం

గన యిడి దాఁచు పేరఁ బెరకర్ణము కమ్మపయిం దళుక్కనన్. 15

టీ. అనయమున్ = ఎల్లప్పుడును, రాగము = అనురాగము, ఒప్పన్ = స్ఫుటముగాఁగా, స... క్తి-సహజ = తోఁబుట్టువగు, అననచంద్ర = ముఖచంద్రునియొక్క, కటాక్ష = క్రేగంటి చూపులయొక్క, పంక్తి = చాలు, పర్వినన్ = వ్యాపింపఁగా, అఘశంకన్ = పాపమువచ్చున నెడుసందియముచేత, కర్ణమను = వీననియెడు, (కర్ణము శ్రీకారమువలెనున్నది గనుకను శ్రీకారము లక్ష్మీరూపము గనుకను ఇట్లు రూపకము చేసెను.) శ్రీన్ = సిరిని, అంగన = అయింతి, చెలంగి = విజృంభించి, చెండుగొట్టన్ = కందుక క్రీడసలుపుచుండఁగా, అననిబడ్డ = భూమిపైఁబడిన, కమ్మ = కర్ణభూషణమును, మగుడన్ = మరల, కొనునంతకున్ = గ్రహించువఱకు, అంసపాలిన్ - అంస = భుజాగ్రముయొక్క, పాలిన్ = ప్రదేశమందు, ఇడి = ఉనిచి, దాఁచుపేరన్ = గుప్తముచేసెడు నెపముచేత, పెరకర్ణముకమ్మ = రెండవవీనుతాటంకము, పయిన్ = ఉపరిభాగమందు, తళుక్కనన్ = తళుక్కని మెఱయఁగా, మఱువెట్టున్ = మఱుగువెట్టును. అపహ్నవముచేతను త్రేక్షగలిగియున్నది. అది గమ్యకర్ణశ్రీయన్నది రూపకాలంకారము.

తా. లోకమందుఁ బుణ్యాంగన యగుసహోదరి వట్టి చెవుల నుండఁగాఁ బురుషుఁడు చూడఁగూడదు కావున, నీయంగన శ్రీకారమువంటి తన కర్ణ మనెడు లక్ష్మిని తాను జెండు గొట్టునప్పు డదరి క్రిందఁబడిన కమ్మను దాను మరలఁ దీసికొనువఱకు నాచెవికి సహోదరుడగు మొగ మనియెడు చంద్రుఁడు సూడకుండ నాచెవిం దన భుజాగ్రమందుంచి దాఁచుచున్న దనియెడు నెపముచేత నాకర్ణమును గనఁబడకుండఁ జేయుననియును, శిరము ప్రక్కకువంచి భుజాగ్రముచే నొకచెవి దాఁచినప్పుడు రెండవచెవి కమ్మపైఁ దళుక్కని మెఱయచున్నదనియు భావము.

శా. నాసాచంపకత స్సుగంధ మచటన్ రా భృంగముల్ గ్రోల సం

త్రాసం బందియుఁ బల్కుచో నలము వక్త్రం బేల నా నేల యం

దే సౌరభ్యము లేదు కుందములుగా వే దంతము ల్లానినాఁ

డాసక్తి బ్రతిబింబదంభమున నేలా వ్రాలఁ దజ్జాతికిన్. 16

టీ. నాసాచంపకతన్ - నాసా = నాసికయనియెడు, చంపకతన్ = సంపెఁగ పువ్వుగలుగుటచేత, స్సుగంధము = ఆ సంపెఁగెవాసన, అచటన్ = అముఖమందు, రాన్ = వచ్చుచుండఁగా, భృంగముల్ = తుమ్మెదలు, గ్రోలన్ = ఆస్వాదించుటకు, సంత్రాసంబు = భయమును, అంధియున్ = చెందియును, పల్కుచోన్ = ఆయువిదపలుకునప్పుడు,

వక్త్రంబు=ముఖమును, అలము నేల=ఏటికిముసరుకొనును, నాన్=అనఁగా, ఏల= ఏటికి, (తుమ్మెదలకు సంపఁగెవాసనవిరోధమనుట.), అందు=అముఖమందు, ఏసార భ్యములేదు=ఏ పరిమళములేదు (అన్ని పరిమళములునున్నవనుట.), దంతములు=రదనములు, కుందములుగావే=మొల్లమొగ్గలుగావా, కొనినాడు=కొనియెడల, తజ్జాతికిన్=అభ్యంగజాతికి, అసక్తిన్=శ్రద్ధచేత, ప్రతిబింబ=ప్రతిఫలన మనియెడు, దంభమునన్=నెపముచేత, వ్రాలన్=వ్రాలుట, ఏలా=ఏమియక్కఱ.

తా. ఆయువిదనాసిక సంపఁగెవాసనలె నుండు ననియును, ముఖమందు నా సంపఁగ వాసనలకు భయంపడి తుమ్మెదలు ముసర వెఱచియు మరల మాటలాడు నప్పుడు మఱియొక పరిమళము రాఁగఁగ నానికొఱకు ముసరుననియును, సర్వ పరిమళములు ముఖమందుఁ గలవనియును, దంతముల్ మొల్ల మొగ్గలవలె నుండు ననియును, తుమ్మెదలు ముఖము మీఁదఁ దిరుగునట్లు దాదంతములమీఁదఁ బ్రతిఫలించుననియు భావము. వ్యాజ్యోక్తి, భ్రాంతిమదతివ్యాజ్యోక్తి, రూపకాలంకారములు.

తే. శంఖసామ్యంబు రా మున్ను జలజభవుఁడు
సరసిరుహపత్త్రినేత్ర కంధర యొనర్చె
జవ్వనము వచ్చి వెండి సాక్షాత్కరించు
శంఖమున చేసె నును నున్న సారచర్చ.

17

టీ. జలజభవుఁడు=తమ్మిచూలి, మున్ను=పూర్వమందు, శంఖ...బు-శంఖ=శంఖముతోడి, సామ్యంబు=సరియగుట, వ్యాజ్యోక్తి=వచ్చునట్లు, సరసిరుహపత్త్రినేత్ర=తమ్మి తేకులవంటి కన్నులుగల యాపాలముక్క, కంధర=కంతమును, ఒనర్చెన్=నిర్మించెను. జవ్వనము=యశావనము, వచ్చి=సాదుర్భవించి, వెండి=మరల, సా...న-వగు, సాక్షాత్కరించు=ప్రత్యక్షమైనట్టి, శంఖమున=శంఖమునే, ను...ర్చెన్-నును=మృదువగు, గంధసారచర్చ-గంధసారముచిగంధముయొక్క, చర్చ=పూతచేతను, చేసెన్=ఒనర్చెను.

తా. ఆ సరసిజాతీ కంతము శంఖముతో సమ మగు నట్లు బ్రహ్మ మున్నొనర్చె ననియును, యశావనమువచ్చి గంధసారపూతచేత ధవళవర్ణమును గలుగఁజేసి ప్రత్యక్ష శంఖమునే చేసెననియును, దీనివల్ల బహుకంటె యశావనమే యధిక తరమనియును భావము. అలం. ఉపమా. గమ్యాత్కరించులు.

క. కమలదళేక్షణ సంగీ

తమున నెగడుమంద్రమధ్యఃకాంతిస్థా
నములకుఁ దీర్చిన రేఖల
క్రమమగు రేఖాత్రయమునఁ బ్రథమం బమరున్.

18

టీ. క...నక-కమలద శేషణ = తామరతేకులవంటికన్నులుగల యా నెలఁత యొక్క, సంగీతమునక=గానమందు, నె...కుక-నెగడు=ప్రశస్తములగు, మంద్రమధ్యతార=మంద్రము, మధ్యము, తార మనియెడి, త్రి=మూఁటియొక్క, స్థానములకున్=ప్రదేశములకు, తీ...నక-తీర్చిన=దిద్దినట్టి, రేఖలక్రమమగు=గుఱుతు రేఖలక్రమముగల, రేఖాత్రయమునక=వళిత్రయముచేతను, కంఠంబు=కంఠము, అమరుక=ఓప్పును. 'మంద్రస్తు గంభీరే తారోఽత్యుచ్చైశ్చత్రయము, విలంబితంద్రతం మధ్య' మ్మని యమరము. 'యస్యాస్తిసోగ శే రేఖా దృశ్యతే సా పతివ్రతా' యని సాముద్రిక శాస్త్రము.

తా. ఆయమ పాటఁబాడు నప్పుడు మంద్ర మధ్య తారము లనియెడు స్వరములు మూఁడు పుట్టుటకు స్థానములయైన వళిగుఱుతు కొఱకు మూఁడు రేఖలున్న వో యనునట్లు కంఠమున మూఁడు వళులు కనబడెడివి నని భావము. ఉత్పేక్షా లంకారము.

తే. లలన మృదుబాహుబిసయుగళతలు గడఁగి

బిసలతాశ్రీలనెల్లను • వెస హరించె

మఱి హరింపంగఁ గా.యవి నెఱులు విఱిగి

సారె దనుయాత్రఁ దంతుల జరపుచుండు.

19

టీ. ల...లు-లలన=ఆశ్రీయొక్క మృదు=మెత్తనగు, బాహు=భుజములనియెడు, బిస=తామరతూఁడులయొక్క, యుగ = జంటయొక్క, లతలు=తీరగెలు, గడఁగి=యత్నపడి, బిసలతాశ్రీలనెల్లను బిసలతా = లోకమందలితామరతూఁడులయొక్క, శ్రీలనెల్లను = సంపదలనన్నిటిని, వెసక=వేగముగాను, హరించెక=కైకొనియెను. మఱి=మరల, హరింపంగఁగా = గ్రహింపఁగా నేకదా, అవి=తూఁడులు, నెఱులు=పూర్ణత్వములు, విఱిగి=విరిసిపోయి, సారె=పలుమాలును, తనుయాత్రక=దేహయాత్రను, (శరీరపోషణము ననుట.), .తంతుల=నూలిపోగులచేతను, జరపుచుండుక=కడపుచుండును.

తా. ఆయమయొక్క కోమలమృదుగు బాహువు లనియెడు తామరతూఁడులు చెలరేగి యెల్లతూఁడుల కౌంతిసంపదల నపహరింపఁగా నవి గుంపు చెదరి మఱి యొక విధముచే బ్రతుకఁ జాలక నానాపోగులు వడికికొని శరీరయాత్రఁ గడపు నని యును, దామర తూఁడులు విఱిగెడివిగానిలో నూలిపోగు లుండు ననియును భావము. ఆలం. రూపకానుప్రపాణితగర్భిత ఉత్పేక్ష.

మ. తళుకొత్తు న్భుజకీర్తి వలనఁ బుణి సూత్రస్యాతహారస్ఫుర

త్కలికా చిత్ర కుచద్వయపరిగళాఽధస్సల్పవిస్తారదై

స్థ్యులసత్తిర్యగురస్తటం బనువివాహంచన్మనోజాత పా
టల దంతచ్ఛదబోడబాసికము దండల్వోలె గేల్లింతికిన్. 20

టీ. ఇంతికిన్ = ఆశ్రీకి, కేళ్లు = హస్తములు, భు...ఘృణి - భుజకీర్తి = బాహుపురులయందలి, వజ్ర = మగతాలయొక్క, ఘృణి = కాంతులనియెడు, నూత్ర = దారములచేత, న్యూత = కూర్పబడిన, హార = పూవులపేరులయందు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, క... = మొగ్గలచేత, చిత్ర = చిత్రవర్ణముగలయట్టియు, కుచద్వయ = చనుదోయికి, ఉప... = గాను, గళాధః - గళ = కంఠమునకు, అధః = క్రిందుగాను, స్వల్ప = అల్పమైన, వేడల్పుచేత, దైర్ఘ్య = పొడవుచేత, లసత్ = ఒప్పుచున్నట్టియు, తిర్యక్ = అ... ఉరస్తటంబను = వక్షస్థలమనియెడు, వివా...చ్ఛద - వివాహ = పెండ్లియ... చత్ = ఒప్పుచున్న, మనోజాత = మన్మథుని యొక్క, పాటల = ఎఱునగు, దం...వా తెఱగల రతీదేవియొక్క, బోడబాసికము = శిఖరములేని బాసికముయొక్క, దండల్వోలెన్ = ఇరుగడలవ్రేలుచున్నదండల నలె, తళుకొత్తున్ = మెఱయును.

తా. అయింతియొక్క కంఠమునకు దిగువగాను గుచముల కెగువగా నున్న ప్రదేశము కొంచెము వెడలుపును బాసికముగలిగియున్నదనియును, భుజకీర్తులయందలి వజ్రకాంతు లావక్షస్ప్రదేశమునకు గల దండలయందుఁ బ్రతిఫలింపఁగా నా మొగ్గలచేత నది విచిత్ర వర్ణముగలదియై మన్మథుఁడు రతీదేవిని వివాహ మైనప్పుడా రతీదేవి ముఖమందుఁ గట్టిన బాసికము నలె నే యుండె ననియును, హస్తములు రెండు నా బాసికమునకు రెండుపాదములయందు వ్రేలు చున్న దండలో యనునట్లును ఉండె నని భావము.

చ. ఒదవెడు జవ్వనంబు వెలికొత్తఁ బయ్యెద సిగ్గుఁ గూడి బి
ట్టదుమఁగ లేతలౌట దిగ...కుమీటను లేక వక్షపుం
జదుపునఁ బ్రక్కల న్మెఱసి...టలై మఱి లావుగూడఁ బైఁ
బొదలె ననంగఁ బిక్కటిలె...చన్నులు నాఁడునాఁటికిన్. 21

టీ. పా...లు - పొత్తుక = అ...యొక్క, చన్నులు = స్తనములు, (ఇది కర్తృపదము. ఒ...బు - ఒదవెడు = ...జవ్వనంబు = యౌవనము, వెలికొత్తఁ గన్ = బైటఁద్రోయఁగా, పయ్యెద = పై...సిగ్గుఁగూడి = లజ్జనుగూడికొని, బిట్టు = గట్టిగా, అదుమఁగన్ = లోపలి...లేతలౌట = తరుణములౌట చేత, దిగన్ = దిగివచ్చుటకును, అఁకకుమీటను = అజ్ఞకతిక్రమింపను, లేక = చాలక, వ...నన్ - వక్షపున్ = వక్షస్థలసంబంధము, చదుపునన్ = సమర్థముచేత, ప్రక్కలన్ = పార్శ్వములందు, మెఱసి = ప్రస్ఫుటముగా, చప్పటలై = అడఁగినవై, మఱి =

పిమ్మట, లావుగూడక = బలముగా, పైబొదలెనంగక = పైకివ్యాపించినవో
యన్నట్లు, నాడునాటికిక = దినక్రమమున, పిక్కటిలెన్ = విస్తరిలెను.

తా. ఆ యుగ్మలి కుచములను యావనము బయటఁ ద్రోయు చుండఁగాను
సిగ్గు వచ్చి పైఁట చెఱఁగుతోఁ గూడి మరల లోపలికిఁ ద్రోయఁగా నవి లేతవి గా
వున దిగి వచ్చుటకును బై కెగయుటకును నేరక యురస్థిలమందె యొత్తిడిం బడి పా
ర్శ్వముల కొఱిగి అడఁగి చప్పటలై పిమ్మటఁ గ్రమక్రమముగా లేతటికము నదలఁ
గానే బలము వచ్చి పైకిఁ బిక్కటిలై ననియును, ప్రాదుర్భావము కాఁగానే
చనుదోయి కొనబడె ననియును, లజ్జ దోచె ననియును, దరువాతఁ గుదురులు గట్టి
యుదరమెల్ల నాక్రమించి క్రిక్కిరిసి పిక్కిరిలై భావము.

తే. వృతరఘూత్తమ శాప మొక్కి విడిచి

విడిచి కడకేగ నప్పు డప్పుడ

చక్రయుగ మన తొమ్మియ్యది క్రమించి

కొమిరె చన్నులు పృథు చూచుచు నమరె.

22

టీ. వృ...ము - వృత = అవరించిన, రఘూత్తమ = శ్రీరామునియొక్క, శాపము
= శపించుట, ఒక్కిరిత = ఒక కొంచెము, విడిచివిడిచి వదిలివదలి, కడకేగక = తొలఁగి
పోఁగా, అప్పుడప్పుడ = తత్కాలమందే, కవినెడల = తాడుకొనియెడు, చక్ర = జక్ర
వలయొక్క, యుగమునక = కవయో యనునట్లు, తొమ్మియ్యది = పక్షస్థలమును, ఒయ్యన్
= మెల్లఁగా, అక్రమించి = వ్యాపించి, కొమిరె = క్రియొక్క యనికొని, కొమిరె చ
న్నులు = ఉడుటుకుచములనికొని, పృథు = కొంతము పెద్దవియగు, చూచుకములక = చ
నుమొనలచేత, అమరుక = ఒప్పును. చక్రవాకద్వయము రాత్రియెల్లవియోగముగలుగునట్లు
శ్రీరాముఁడు నీతాదేవి వియోగ మనుభవించునట్లు శాపమిచ్చుట పురాణప్రసిద్ధము.

తా. చక్రవాకద్వయము తమకు నుభవించిన శ్రీరామ శాపమునువదలి యప్పు
డప్పుడే కలియుచుండిన నెట్లుండు నో యాచార్యుగానే వట్టువయై యొండొంటికే
జేరువయై కుచద్వయము తొమ్మి నాక్రమించుననియును, అపక్షుల ముక్కులవలెనే
చనుమొన లున్నవనియును భావము.

క. తా రె ట్లుగఁ దమ్ము

జేరిన ముత్తైంపుసరులఁ దేడియచన్నుల్

లోరెంట లుడిపె ఘనము

వారు నిజార్జవముఁ జేయుచు నీరే.

23

టీ. చేడియచన్నుల్ = ఆభాసములు, తారెట్లు = తామెట్లో, అట్లు
గక = ఆరీతిగానే (అనఁగా రెండవ యులు వేటుగా దూరముననుండి నానాటఁ

జేరువకువచ్చి యొరసికొన్నట్లునుట), తమ్ముజేరిన = తమ్మునాశ్రయించిన, ముత్తెం
పుసరులకొ = ముక్తాహారములను, లోరెంటలు = లోపలిజంటలను, ఉడిపెకొ = పో,
జేసెను, ఘనమగువారు = ఘనతగలవారు, నిజార్జవము - నిజ = స్వకీయమగు,
ఆర్జవము = ఓయ్యారమును, చేరువారికికొ = తమ్మునాశ్రయించినవారికిని, ఈరే = ఇయ్య
రా (ఇత్తురనుట).

తా. కుచములు తాము మధ్యభాగమున సందు లేక కదిసియున్నవి గావున
నందుఁ జేరిన హారములును గుచమఃస్యమందు విరళముగ నుండుటకు తావులేక కుచ
ములయందన్ని పేట లొక్కటఁ గూడి యుండు ననియును, ఘనులైన వారు దమ
వలెనే యుండుటకుఁ దమ యాశ్రితులకుఁ దమ సుగుణము లిత్తురనియును భావము.
అర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

తే. విరహితతిమిఁది కోపానఁ మరుఁడు దివియ

వేగమై పైఁడియొఱతోనఁ విసరఁ గుట్టు
దునిసి బైటికి నసిధారఁ దోఁచె ననఁగఁ
గనకరుచి మధ్యలత నారుఁ కాంత కలరు.

24

టీ. కాంతకుకొ = ఆయింతి, ఆరు = నూఁగారు, (ఇదికర్తృపదము.) వి...నన్ -
విరహి = వియోగులయొక్క, తతిమిఁది = సమాహముపైనున్న, కోపానకొ = కోపము
చేత, మరుఁడు = స్మరుండు, తివియకొ = ఒఱలోనుండితీయుటకు, వేగమై = వేగము
గలవాడై, నీ. 'అప్సరోనికురుంబ మాటలుఁ బాటలు నై వినోదింపంగ నమరగణ' మని
యును, క. 'కాచికొనివచ్చితగనా, నేచినయట్లచటనచట నిలిపితిమునినా, ధాచేటును
భంగంబును, నైచిత్తముశోకమునకు నగ్గంబయ్యెకొ' అనియు నున్న భారతప్రయోగం
బుల కలిమి నగుధాతువునకు కలిమి అర్థము. పైఁడియొఱతోనఁ = కనకమయమగునొఱతోఁ
గూడనే, విసరకొ = నలుకుటకువిసరఁగా, కుట్టు = ఆయొఱకుట్టు, దునిసి = తెగి, బైటికిన్
= బాహ్యప్రదేశమునకు, అసిధార = కత్తివాదర, తోఁచెకొ అనఁగకొ = కొనవచ్చెనను
నట్లుగా, కనకరుచి = బంగరుకొంతిగల, మధ్యలతకొ = కొండీఁగెయందు, అలరుకొ =
ప్రకాశించును.

తా. మన్మథుఁడు విరహులపైఁ దన కధికమగు కోపము రాఁగా నా కోపా
తిశయముచేతఁ గత్తి బైటికిఁ దీయు నంత తడవులేక వేగము పడి పసిఁడి యొఱతోనే
యాఖిడ్గమును విసరఁగా నా వేగమువలన నొఱనుఁ గుట్టి యున్న కుట్టు తెగి యాసం
దున నా కత్తివాదర కనబడినట్లు బంగారు వన్నెగల కొండీఁగెయందు నల్లనికొంతి
గల నూఁగారు ప్రకాశించె నని భావము. అలం. ఉత్ప్రేక్ష.

క. అండజగామిని యూరువుఁ

భింధువలపు లాన నాభిఁబిల్ము వెడలి చ

న్గొండల నడుమను బ్రాకెడు

కుండలియో యనగ నారు • కొమరొప్పారుక.

25

టీ. అం...లు-అండజగామిని = అహంసయానయొక్క, ఊరుపుబిండు=ఉచ్చాసవాయుసమాహముయొక్క, పలపులు=పరిమళములను, ఆనన్ = ఆస్వాదించుటకు, నాభిబిలము=పొక్కిలియనుబిలమునుండి, వెడలి=బయలుదేటి, చన్గొండలనడుమను=కుచగిరులమధ్యమున, ప్రాకెడు=ప్రాకుచున్న, కుండలియోయనగక = త్రాచుచు బామోయనునట్లు, ఆరుకొమరు - ఆరు=రోమరాజియొక్క, కొమరు=సౌందర్యము, ఒప్పారుక=తనరును.

తా. మఱియు నా హంసయాన యొక్క నూఁగారు పరిమళముగల యుచ్చాసవాయువుల నాస్వాదించుటకై నాభియనీయెడు బిలములోనుండి వెలువడి చన్నులనియెడు కొండలనడుమ నెగ్రబాకుచున్న కౌలసర్పమో యనునట్లున్నదనియును, సర్పములు వాయు భక్షణము సల్పుననియును, వాని కున్నత పర్వములయందుఁ బ్రాకుటయందుఁ బ్రయాసము గావున మెల్లగఁ బ్రాకు చుండుననియును భావము.

క. అంగన నిలిచిన బాహువు

లుం గొనును నేఱుపఱుచు • లోకమునకు ర

త్నాంగద కాంచీభేదము

లుం గెళవుల నడిమియునుకు • లు న్నూఁగారుక.

26

టీ. అంగన=అయిలి, నిలిచినక = నిలుచున్నప్పుడు, లోకమునకుక = చూచెడుజనమునకు, రత్నా...లును-రత్న = మణిమయములైన, అంగద = బాహువురులయొక్కయు, కాంచీ=మొలనూలియొక్కయు, భేదములు=వేఱుపాటులును, కె...లుక - కెళవుల=పార్శ్వములయందలియును, నడిమి=మధ్యప్రదేశమందలియును, ఉనుకులుక = ఉండుటలును, నూఁగారుక = రోమావళియును, బాహువులుక = బాహువులను, కొనును=నడుమును, ఏఱుపఱుచుక = వివరించును.

తా. నడుమును గోమలములగు బాహువులును సమకృశములై యున్నవి గావునఁ, జూచు వారి కాభేద మెఱుక పడకుండఁగా భుజకీర్తులును బార్శ్వద్వయమందు నిలుచుటలును బాహువుల దెలుపుననియును, మొలనూలు నడుమ నుండుటయును, నూఁగారు నీమూఁడును ఇది నడుమని తెలుపుననియును, నట్లుగానియెడలఁ జేతు లెయ్యవియో నడు మెద్దియో తెలియనేర వనియును భావము.

క. తనుమధ్యవలీభంగము

లను గూర్చఁగ నవియుఁ దత్కులములయగుటఁ గం

తుని యిడిన పత్తితేకనఁ

జను నొడ్డాణమున నడుము చామకు నమరున్.

27

టీ. చామకున్ = ఆశ్వామకు, త...ను - తను = సూక్ష్మమగు, మధ్య = నడుముయొక్క, వశీ = త్రివళులనియెడు, భంగములను = విఱుగులను, కూర్పఁగన్ = అమకుటకు, అవియున్ = ఆవళులును, తత్కులములయగుటన్ = అబంగారుజాతిగలవేయవుటచేత, కం...నన్ - కంతుని = మన్మథుఁడనియెడు నగసాలెవానియొక్క, ఇడిన = ఉనిచిన, పత్తితేకనన్ = పత్తికట్టునిమిత్తముంచినబంగారుతేకోయనునట్లు, చను = ఒప్పుచున్న, ఒడ్డాణమునన్ = కాంచీగుణముచేతను, నడుము = మధ్యము, అమరున్ = చెన్నగును.

తా. సూక్ష్మమగు నడుముయొక్క వళులనియెడు తునుకలకు మన్మథుఁడమకు పెట్టఁదలఁచి బంగారు బంగారుతోనే యదుకుంగావున నావళులు బంగారుతునుకలేయగుట నా మధ్యవళుల నడుమఁదన పత్తితేకను బంగారుతేకు వేసి యదికి బిగించెనో యనునట్లున్న యొడ్డాణముచేత నడుము పొల్పుగు నని భావము. అలం. రూపకోతాపితోత్ప్రేక్ష.

క. లేకాదీగె నితంబము

వ్రేగునఁ ద్రెవ్వుటయుఁ గని విరించి బిగింపన్

లోఁగి ముడియిడియె వదలుగ

నాఁ గోకస్తని గభీరనాభి చెలంగున్.

28

టీ. లేకాదీగె = లేతయగుమధ్యలత, ని...నన్ - నితంబము = పిఱుఁదుయొక్క, వ్రేగునన్ = భారముచేతను, ద్రెవ్వుటయున్ = తెగిపోఁగా, కని = చూచి, విరించి = బ్రహ్మదేవుఁడు, బిగింపన్ = బిగియించుటకు, లోఁగి = సందేహించి, వదలుగన్ = బిఱులేకుండ, ముడియిడియెనాన్ = ముడివేసెనోయనునట్లు, గోకస్తని = ఆచక్రవాకస్తనియొక్క, గభీరనాభి = లోఁతైనపొక్కిలి (ఇదికర్తృపదము), చెలంగున్ = ప్రకాశించును.

తా. సృష్టికర్తయగుబ్రహ్మదేవుఁడాగోకస్తనియొక్క పిఱుఁదుల భారముచేత లేతకానుదీగెలాగఁబడి తెగుటఁజూచి మరల సంధించుటకు యత్నపడి బిగియించిన మరలఁదెగునేమో యని సందేహించి వదలు వదలుగా ముడివేసి మరల సంధించిన ముడియో యన్నట్లు నాభి ప్రకాశించు నని భావము. అలం. ఉపమేత్థాపితోత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. వెలది కటిపేర నిల నొక

పులినము దిగఁబడియె సింధుపులినపుఁబజ్జిన్

నలువ యది వడఁగఁగాదే

తెలియుట కం దంచపదము • దిరముగ నిలిపెన్.

29

టీ. సింధు...పక్షిన్-సింధు=నదీసముద్రములయొక్క, పులినపు=ఇసుక
దిన్నియలయొక్క, పక్షిన్=శ్రేణియందు, వెలఁదికటిపేరన్-వెలఁది=ఆశ్రీయొ
క్క, కటి=పిఱుఁదనియెడు, పేరన్=వ్యాజముచేత, ఇలన్ = భూమియందు, ఒక
పులినము=ఒక్కయిసుకదిన్నియ, దిగబడియెన్=తప్పిపోయెను. నలువ=చతుర్ముఖుఁ
డు, అది=ఆపులినము, వడఁగఁగాదే=తప్పిపోవుటచేతనేకాదా, తెలియుటకు=ఎఱుఁ
గుటకొఱకు, అందు=ఆసింధు పులిన పక్షియందు, అంచపదమున్ = హంసపాద
మును, దిరముగన్=స్థిరముగా, నిలిపెన్=ఉంచెను.

తా. ఆయమ పిఱుఁదు ఇసుక తిన్నియవలె నున్నదనియును, మున్ను బ్రహ్మ
దేవుఁడు సముద్రతీరములయందును నదీతీరములయందును సైకతములు సృజించునప్పు
డా పక్షిలో నీయమ పిఱుఁదను నిసుక దిన్నె చేరక దిగబడియెను గాన నది
యెఱిగి యక్షర పక్షిలో దిగబడిన యక్షరమునకు గుఱుఁతుగా నక్కడ హంస
పదము పెట్టుట ప్రసిద్ధము గావున, నట్టి విధముగానే యిది దిగబడుట దెలియుట
కొఱకా పులిన పక్షియందు సంచరించెడు హంసలయొక్క పదచిహ్నములని
యెడు హంసపాదము పెట్టె నని భావము. అలం. వ్యస్తరూపకానుప్రాణిత
హేతుత్వేక్ష.

తే. కదలి దివియించె నగ్రాంఘ్రికంబు దొడల

పెనుపు నెట్లన్నఁ బొరల శోధన నడంచు

కొన్న యాదోఁకపాటును • గొప్ప విప్పు

మెఱయు గోర్ముచ్చులును గెంపు • గుఱులు గావె. 30

టీ. కదలి=అరఁటిచెట్టు, అగ్రాంఘ్రికంబు=పాదాగ్రముయొక్కయు, తొ
డల=ఊరువులయొక్కయు, పెనుపున్=అతిశయమును, దివియించెన్ = లాఁగి
నెను. ఎట్లన్నన్=అది యేవిధమునననఁగా, పొరల = అరఁటిపట్టలపొరలయొక్క,
శోధనన్ = శోధించుటచేత, (దొంగవగ్గఱనుండు వస్త్రములలోని పొరలసందుల
సోదా చూచుటయనుట.), అడంచుకొన్న=దాచుకొన్నట్టి, ఆదోఁకపాటును=
గోపుచ్చాకారమును, (ఇదితొడల పెనుపు), కొప్పవిప్పన్ = అరఁటిపువ్వువిప్పఁగా,
(దొంగ సిగముడి విప్పఁగాననుట.), మెఱయు=బయటబడునట్టి, గోర్ముచ్చులును=
గోళ్లునుదొంగలును, (అరఁటిపువ్వులోని తెల్లనికుసుమలలోఁ గొన్ని గోళ్లవలెనుండు
ను వాని నిచ్చటఁ జౌర్యసాధకనఖాకారాయుధములుగాఁ జెప్పినాడు. ఆయరఁటి
పువ్వునందే నుఱియొకవిధమయిన కుసుమలకు దొంగలని పేరుకలదు), కెంపు=పద్మ

రాగమును, అరుణకౌంతియును, (దొంగ సిగవిప్పినప్పుడు కెంపుగనుపడెననుట.), గుఱులు=నిదర్శనములు, కౌవె=కౌవా, అవుననుట. (ఈ పద్యమునందుఁ గ్రమవ్యత్యయమయినను దోషావహంబు గాదు ప్రయోగములు గలవు).

తా. ఈయమ తొడల సౌందర్యమును, బాదాగ్రముల యొప్పిదమును, ఆరటి చెట్టు మ్రుచ్చిలింపఁగా నది యెట్లెఱుంగ వచ్చెననఁగాఁ, బొరలు విప్పఁగాఁ దొడల యందలి సౌందర్యమును; పు వ్వనియెడు కొప్పు విప్పఁగా, నందలి కెంపును గేసరము లును పాదతల రక్తకౌంతియును నఖాకౌర శస్త్రములును సాక్షులై యుండఁగా వేఱు నిదర్శనముతో నక్కఱ లే దని భావము.

తే. వసుధలో నెట్టి శ్రీ గల • వారివేని

కరభములు దాస్యములు చేయు • సరసిజాతీ

యూరువుల కెట్ల టన్నఁ బైఁ • దారు మోచు

గొడుగులును నల్ల కలశముల్ • గుఱులు గావె.

31

టీ. వసుధలోఁ = భూమిలో, ఎట్టి శ్రీగలవారివేని = ఏవిధమైనసంపద గలవారి నైనను, కరభములు = హస్తభాగవిశేషములు, ఊరువులకుఁ = పెందొడలకు, దాస్యములు = వరవుడములు, చేయుఁ = ఓనర్చును, అటు = అవిధము, ఎట్లన్నఁ = ఎట్లనఁగా, పైఁ = తమమీఁద, తారు = తాము, మోచు = వహించెడు, గొడుగులును = ఛత్రములును, అల్ల కలశములు = అప్రసిద్ధములగు పూర్ణకుంభములును, (దాస్యములుచేసెడువారు తమ హస్తములయందు గొడుగులను జలాహరణమునకుఁ గలశములను దాల్చురనుట.), మఱియు నుత్తమస్త్రీల హస్తములయందు ఛత్రకలశాదిరేఖ లుండు ననుట. శ్లో. 'అంకుశం కుండలం ఛత్రం యస్యాః పాణితలే భవేత్, పుత్రిం ప్రసూయతే నారీ సనరః పృథివీపతిః. యస్యాః కరతలే పద్మం పూర్ణకుంభం తథైవచ, రాజపత్నీ త్వమాప్నోతి పుత్రైశ్చ సహమోదతే.' అని సాముద్రికశాస్త్రము. గుఱులుగావె = అడియాలములుగావా.

తా. లోకమందలి యెంత సంపదగల స్త్రీల కరభములైన నాయమ యూరువులకు దాస్యము సేయునే కాక, యాయమ యూరువులతోడ సామ్యముఁ జెందనేరవని యును; అవి దాసులై యుండుటకు గుఱుతు లేమనిన, నాహస్తములయందు రేఖాకౌరములగు ఛత్రములును గలశములు గావా యనియును; అట్టి రేఖలుగల భాగ్యవతులు గావుననే యీ యమ్మవారికి దాస్యములు సేయుటకుఁ గలుగుననియును; సాధారణస్త్రీల కది దొరక దనియును భావము. ఉత్తమస్త్రీల చేతులయందుండు ఛత్ర కలశ రేఖల నూరు సేవార్థము ధరించిన ఛత్రకలశములుగా నుత్ప్రేక్షించినాఁడు గనుక నుత్ప్రేక్షా లంకౌరము.

క. వలరాజుకుటుంబము న, గ్గలముగఁ బోషించుకలమగర్భములయ్యెన్
బొలఁతుక జంఘు లతిశ్యా, మల మంజీరస్థ నిబిడఁమరకతకాంతిన్. 32

టీ. పొ...లు - పొలఁతుక=ఆపొలఁతియొక్క, జంఘలు=పిక్కలు, అ...
తిన్ - అతిశ్యామల=మిక్కిలి శ్యామలవర్ణములుగల, మంజీరస్థ=అందియలయందున్న,
నిబిడ=దట్టములగు, మరకత=పచ్చలయొక్క, కాంతిన్=ప్రకాశముచేత, వ...మున్ -
వలరాజు=మన్తఘనియొక్క, కుటుంబమున్=సంసారమును, అగ్గలముగన్=అధికము
గా, పో...లుఅయ్యెన్ - పోషించు=ప్రోచెడు, కలమగర్భములయ్యెన్ = వరిపొట్ట
లయ్యెను, శ్యామలహరిద్వర్ణముల కభేదంబగుటకు 'మరకతమణి స్తంభగంభీరబాహు'
వని శ్రీకృష్ణకర్ణామృతమునందును, 'శుకాంకనీలోపలనిర్మితానాం' అని మాఘకా
వ్య తృతీయ సర్గమందును, సీ. 'అభినవ జలధర శ్యామంబు లగుచోటు లాకు జొంపం
బుల ననుకరింప' అని విరాటపర్వంబున నునికిం జేసి మరకతంబులయందు శ్యామల
వర్ణము గలుగునట్లు నిచ్చటఁ జెప్పఁబడియె.

తా. ఆ పొలఁతి పిక్క లతి నిర్మలము లై యుండుటం జేసి పాద కటకముల
యందలి దట్టమగు పచ్చలకాంతిచే వ్యాప్తము లై వరి పొట్టలవలెఁ బచ్చని వన్నె
గలిగియున్న వనియును, లోకమునందు రాజనపుఁ బొట్ట లెవ్వరి కేని పోషణార్థముప
యోగించుఁ గావున నీ వరి పొట్టలు మన్తఘని కుటుంబ పోషణమునకు మిక్కిలి యు
పయోగ మగు చున్న వనియును భావము.

తే. ఉవిద నిద్దంపుజంఘుల • సవతుఁ గోరి

కలమగర్భంబు లడఁచు లోఁ • గంటకములు

చాతురుల మించి మఱి దివఁసక్రమమున

నిలువ కవి బాహిరము లైనఁ • దలలు వంచు.

33

టీ. ఉ...తున్ - ఉవిద=అయువతియొక్క, నిద్దంపు=స్నిగ్ధములగు, జంఘుల=
పిక్కలయొక్క, సవతున్=సాపత్న్యమును, కోరి=అపేక్షించి, కలమగర్భంబులు=
రాజనపుఁబొట్టలు, గంటకములు = తనయందలిదోషములు, (వరికి జంజులుముండ్లు
గలిగి యుండుట ప్రసిద్ధము.), చాతురులన్ = నేర్పులచేత, మించి = అతిశయించి,
లోన్=తనలోనే, అడఁచున్=దాచుకొనును, మఱి=పిమ్మట, అవి=అకంటకములు,
నిలువక=లోపలనిముడక, దివసక్రమమునన్=నానాట, బాహిరములైనన్=బయల్ప
డఁగా, తలలువంచున్=సిగ్గుచేత శిరములువంచును.

తా. నిద్దములగు నాయువిద పిక్కలతో రాజనపుఁ బొట్టలు సామ్యము రాఁ
గోరి తమ యంతర్దోషములు బయల్పడనీక నేర్పుచేత దాచెనే కాక మఱికొన్ని దిన
ములలోనే యా కంటక దోషము గనఁబడఁగా నా వరిపొట్టలు సిగ్గుచేతఁ దలలు

వంచుకొనును, అనఁగా నాయమపిక్కలు మిక్కిలి నునుపు గలిగియున్న వనియును వరి పొట్టలు మొదట సామ్యమునకు వచ్చినను వెనుక వెన్ను తీయఁగానే ముండ్లు బయలఁ బడుటయు భారముచేతఁ దలలు వంచుటయును బ్రసిద్ధమని భావము.

చ. ఇలఁగల వస్తు సంతతుల • కెల్లను గచ్చిడు మత్స్వభావ పా
టల రుచి యింక వేఱ యొకఁడా లిడ వచ్చు నె లక్కనీట మ
మ్మలమిన దెంత ముగ్ధ యిది • యంచు బదాబ్జము లంగుళీముఖం
బుల నగు నట్లు మించునఖిము ల్మెఱయన్ గొమరారు నింతికిన్.

టీ. ఇలన్=భూమియంచు, క...కున్ ఎల్లను - కల = ఉన్నట్టి, వస్తుసంత
తులకెల్లను=సమస్త వస్తుసముదాయములకు, చ...చి-చుత్=మాయొక్క, స్వభావ=
ప్రకృతిచేతనే, పాటల=ఎఱ్ఱని, రుచి=కాంతి, గచ్చిడున్ = వన్నెఁబెట్టును, ఇంక
వేఱ=మఱియితరమగు, ఒకడాలు=ఒకవర్ణమును, ఇడవచ్చునే=మాకుఁబెట్టవచ్చునా,
ఇది=ఈయమ, లక్కనీటన్=లాతూరసముచేత, మమ్మున్=మము, అలమినది=పూ
సినది, ఎంతముగ్ధ=ఎంతతేలియనిది, అంచున్=అనుచు, పదాబ్జములు=అడుగుదమ్ములు,
(ఇదికర్తృపదము.), అంగుళీముఖంబులన్-అంగుళీ = వ్రేళ్లనియెడు, ముఖంబులన్=
మొగములచేత, నగునట్లు=పరిహసించునట్లు, మిం...ల్ - మించు=అతిశయించునట్టి,
నఖముల్=గోళ్లు, మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగా, ఇంతికిన్=అయమకు, కొమరారున్=
ఒప్పును, ముగ్ధ యన్నంచుకు, “ శ్లో. ముగ్ధత్యాద్వాదశం శ్రీణాం మధ్యేత్యాష్టాద
శం స్మృతమ్, అత ఊర్ధ్వం ప్రగల్భేతి న్యవస్థాత్రయ ముచ్యతే. ” అని యాధారము.

తా. ఆయమ పాదాబ్జములకు మంగళార్థమై లాతూరసమిడఁగా నప్పు డాపా
దములు లోకమందలి సమస్తవస్తువులకు వన్నెఁ బెట్టెడు మాకు వేఱొకవన్నెఁ బెట్ట
వచ్చునా యది యెఱుంగక యీ ముగ్ధ మాకు లక్కనీరుపూసె నని వ్రేళ్లనియెడు
ముఖములచేతఁ బకపక నవ్వుచున్నవో యన్నట్లు గోళ్లు తెల్లఁగా మెఱయుచుం
డఁగా నాపాదము లొప్పు నని భావము.

క. లలనోపరిపదకచ్చప

ములు బలిమిమెయిన్ గజప్రభూతగతి శ్రీ

విలసనముఁ గొనఁగఁగాదే

కలిగెన్ గజకచ్చపోగ్రుంకలహం బుర్విక్.

35

టీ. ల...లు - లలనా=అయమయొక్క, ఉపరిపద = మీఁగాళ్లనియెడు,
కచ్చపములు=తాఁబేళ్లు, బలిమిమెయిన్=బలాత్కారముచేత, గజ = ఏనుఁగులయొ
క్క, ప్ర...లు - ప్రభూతగతి=ఒయ్యారపునడకయొక్క, శ్రీ=సంపదయొక్క, విల

సనము = విలాసమును, కొనఁగఁగా దే = గ్రహింపఁగాఁగదా, ఉర్వి = భూమియందు, గజకచ్చపోగకలహంబు-గజ = ఏనుఁగుయొక్కయు, కచ్చప = తాఁబేటియొక్క, ఉగ్ర = భయంకరమయిన, కలహంబు = పోరాటము, కలిగె = ఉదయించెను.

తా. ఆ లలనయొక్క మీఁగాళ్లు తాఁబేళ్లవలె నున్నవనియును, గజ గమనమువంటి గమనము గలిగియున్నవనియును, ఆకచ్చపములు గజముయొక్క గమన సంపదను హరింపఁగా దానివలన నా యేనుఁగునకును దాఁబేటికిని గలహము సంభవించెననియును, దానిచేతనే భూమియందు గజకచ్చప సంవాద మను సామెత పుట్టెననియును భావము.

తే. తరుణి తను కాంతి యెదుట నూతనహరిద్ర
తులకు రాలేక యత్యంతమలిన యయ్యె
నౌటఁగా రాత్రి యన నిశ + యనఁ దమిస్రీ
యన నిశీధిని యన క్షప + యనఁగఁ బరఁగె.

36

టీ. నూతనహరిద్ర = పచ్చిపసపు, తరుణి = ఆలేమయొక్క, తను = శరీరముయొక్క, కాంతియెదుట = ప్రకాశముముందట, తులకురాలేక = సామ్యమునకురాలేక, (త్రాసునకురాలేకయనుట.), అత్యంతమలినయయ్యె = మిక్కిలి మాలిన్యమునొందెను. (పచ్చిపస పెండిన పిమ్మటఁ బైన నల్లగానగును.), నౌటఁగా = కొఁబట్టియేకదా, రాత్రియన, నిశయన, తమిస్రీయన, నిశీధినియన, క్షపయన (ఇవియన్నియు రాత్రికి నామములు. ఈపేళ్లేపసుపునకును జెల్లును. 'నిశాఖ్యాకౌంచనీపీతా హరిద్రా వరవర్ణినీ' అని నిఘంటువు; కాన నీపేరుల చేత నా పసుపు), పరఁగె = ఒప్పెను. కరఁగె నను పాఠమును గలదు. పసుపురాచినఁ గరఁగుట ప్రశస్తము.

సీ. అయ్యిందువదన ధరాంగన గావునఁ,
బ్రాజ్ఞేత్రి బొరుగులభాగవతుల
గృహములందు మరాళికై కావళి హరి,
ణి మనోజ్ఞా స్రగ్వీణి సమాఖ్య
లమర జనించి వయస్య లై నాగక,
స్యలు పుత్రికావివాహములయందుఁ
బొడు పద్మాలయా + పరిణయామేయగే
యముల ననంతకళ్యాణగుణము

తే. లద్భుతం బొప్ప విని విని + యతనిఁ గవయు
బుద్ధి ప్రాగ్జన్మసంస్కారమున జనింప

దదవతానురామేయకథానుధాను

కలిత లీలానుకృతుల వర్తిలుచు నుండి.

37

టీ. అయ్యింనువదన = అచంద్రముఖి, ధరాంగనగావునన్ = భూదేవియగుటచేత, ప్రాజ్ఞైతిన్ = పూర్వజన్మస్నేహముచేత, నాగకన్యలు = భుజంగకన్యలు, పొ...దున్ - పొరుగుల = సమీపములయందలి, భాగవతుల = భగవద్భక్తులయొక్క, గృహములందున్ = తిరుమాళిగలయందు, మరాళికా, ఏకావళీ, హరిణీ, మనోజ్ఞా, స్రగ్వినీ అనియెడు, సమాఖ్యలమరన్ = నామధేయము లొప్పుచుండఁగా, జనించి = అవతరించి, వయస్యలై = ఆయమకు నెచ్చెలులై, పుత్రికావివాహములయందున్ = బామ్మల పెండ్లిండ్లయందు, పొ...లన్ - పొడు = గానముచేసెడు, పద్మాలయాపరిణయ = లక్ష్మీకళ్యాణమనియెడు, అమేయ = లెక్కకుమీతిన, గేయములన్ = పాటలయందు, అనంతకళ్యాణగుణములు - అనంత = విష్ణువుయొక్క, కళ్యాణ = మంగళకరములగు, గుణములు = గొనములు, అద్భుతంబొప్పన్ = అబ్బురముగలుగునట్లు, వినివిని, ఆతని = ఆ విష్ణుదేవుని, క...ద్ధి - కవయు = కూడెడు, బుద్ధి = మనీష, ప్రాగ్జన్మ సంస్కారమునన్ - ప్రాగ్జన్మ = పూర్వజన్మ సంబంధియగు, సంస్కారమునన్ = సంస్కారముచేత, (ఇచ్చటఁ దృతీయార్థమున సప్తమి.), జనింపన్ = పుట్టఁగా, తదవతారానుమేయకథానుధానుకలిత లీలానుకృతులన్ - తత్ = ఆస్వామియొక్క, అవతార = రామకృష్ణాద్యవతారములయొక్క, అనుమేయ = ఊహింపఁదగిన, కథానుధా = అమృతమువంటి కథలతోడ, అనుకలిత = కూడికొన్న, లీలా = విలాసములయొక్క, అనుకృతులన్ = అనుకారములచేత, (ఇచ్చట, తదవతారకథాగోష్ఠిఁ దదవతారకలిత లీలానుకృతుల వర్తిలుచునుండి; అనియును బాఠాంతరము గలదు).

సీ. తమతండ్రి శ్రీశ దత్తశ్రీలు గృహమునఁ,

ద్రవ్వి తండములయ్యుఁ • దనదు తొంటి

స్రగ్వనిర్మాణదాస్యంబ నుత్సేకత,

జరపుచుఁ బ్రజ్ఞవైష్ణవపురాణ

సంహితావ్యాఖ్యారచనఁ బ్రొద్దుఁ గడపుచు,

గట్టెడుకమ్మచెంగలువ విరుల

తోమాలె లలకలు • దువ్వి కంతునకు *నా,

ర్ద్రనిబద్ధభేటకం • బనఁగ నీల

తే. వృషకకుద్రేఖ నెడమకొక్కింతయొలుగ,

నిడిన ధమ్మిల్ల వలయంబు • నడుగునందుఁ

గొంతసే పర్థిఁ గీలించి + కూపవారి

నీడ వీక్షించి క్రమ్మఱ + గూడ నునుచు.

38

టీ. తమతండ్రు = ఆవిష్ణుచిత్తుండనుట, గృహమునన్ = తమయింటియంద, శ్రీశదత్తశ్రీలు - శ్రీశ = శ్రీయగపతిచేత, దత్త = ఇయ్యబడిన, శ్రీలు = సిరులు, 'భాసంపత్తిపద్మాసులక్ష్మీ శ్రీరితికథ్యతే' యని హాలాయుధము. త్రవ్వితండములయ్యున్ = తలుఁగకయుండినను, తనదు = తనసంబంధియగు, తొంటి = తొల్లింటి, స్రగ్వనిర్మాణ దాస్యంబు - స్రగ్ = పుష్పమాలికలయొక్క, వినిర్మాణ = కూర్చుటయనియెడు, దాస్యంబు = కైంకర్యంబు, అను త్యేకతన్ = గర్వములేమిని, జరపుచున్ = చేయుచును, ప్రజ్ఞన్ = జ్ఞానముచేత, వై...నన్ - వైష్ణవపురాణసంహితా = శ్రీవిష్ణుపురాణ సంహితయొక్క, వ్యాఖ్యానచనన్ = వ్యాఖ్యానముఁజేయుటచేత, ప్రొద్దుఁగడపుచున్ = కాలక్షేపముఁజేయుచు, కట్టెడు = కూర్చుచుండెడు, కమ్మ = సుగంధముగల, చెంగలువవిరుల = ఎఱ్ఱగలువపూలయొక్క, తోమాలెలు = దండలు, (ఇచ్చట ద్వితీయార్థమందుఁ బ్రథమ.), అలకలు = కురులు, దువ్వి = వ్యధపించి, కంతునకున్ = మనఃకునకు, అర్ధ్ర = నెఱుఁగితియొక్కలచేత, నిబద్ధ = కూర్చబడిన, ఖేటకంబనఁగన్ = కేడెమోయనునట్లు (కూర్చబద్ధ యను పాఠమున మోచేతఁగట్టబడిన యనియర్థము.), నీలవృష కకుద్రేఖన్ - నీలవృష = నల్లనియాఁబోతుయొక్క, కకుత్ = మాఁపురముయొక్క, రేఖన్ = ఆకారమువంటియాకారముచేత, 'వృషాజ్ఞేకకుదంత్రిషు' అని యమరము. ఎడమకు = వామ పార్శ్వమునకు, ఒక్కింత = ఇంచుకంత, ఒఱగ = ఒఱగగా, ఇడిన = ఉనుచుకొనిన, అనఁగా దిద్దిన, ధమ్మిల్లవలయంబు = వట్టువయగు కొప్పుయొక్క, 'ధమ్మిల్లస్సంయతాః కచాః' అని యమరము. అడుగునందున్ = అంతర్భాగమందు, కొంతసేపు, అర్థిన్ = కోర్కీచేత, కీలించి = తులుముకొని, కూపవారిన్ = నూతినీటియందు, నీడవీక్షించి = నీడఁజూచుకొని, క్రమ్మఱ = మగిడి, గూడన్ = తమతండ్రుయించినపుష్పముల పుటికలోను, ఉనుచున్ = ఉంచును. 'గూడ' అనఁగా వైష్ణవపరిభాషయందు బుట్ట అనియర్థము.

తా. ఆచంద్రవదన తనతండ్రుయగు విష్ణుచిత్తుండు శ్రీయగపతి కృపవలన నధికతర సంపదలు గలిగినను గర్వింపక పూర్వమువలెనే పుష్పమాలికాకైంకర్యముఁ జేయుచు శ్రీవిష్ణుపురాణవ్యాఖ్యానముచేతఁ గాలక్షేపముఁ జేయుచుఁ గూర్చెడు చెంగలువదండలను దాను కొప్పులోఁధరించి నూతిలో నీడఁజూచుకొని మరల వానినిగూడ బుట్టలో నునుచు ననియు నాకొప్పు నెడమ ప్రక్కకొఱగి యుండు ననియు భావము.

ఉ. * ఆ నవలా యలంతి పనుఁపాడి దుకూలముఁ దాల్చి గుబ్బచన్

గోనలఁ దావు లుప్పతిలఁ + గుంకుమ తేటల నిగుదేరఁ గ

ప్రానన నాభిఁ దీర్చి పితృబద్ధ లతాంతము లర్థిఁ గొప్పనం
బూని యొకింత సే పునిచిఁపుచ్చిచెలిం గని వెచ్చ నూర్చుచున్. 39

టీ. ఆనవలా=ఆయింతి, (అన్యదేశ్యమగుటంజేసి దీర్ఘాంతరము.), అ...డి-ఆలం
తి=స్వల్పమగు, పసు పాడి=పసుపుతోడి స్నానము చేసి, (ఆనవలావలంతి యనుపాఠ
మున స్త్రీరత్న మనియర్థము.), చుకూలము=భౌతవస్త్రమును, తాల్చి=ధరించి, గుబ్బ
చన్గోనలన్=గుబ్బచనుగొనలయందు, (కోణశబ్దమువలనఁ గోన కొన అనురూపములు
గలుగును లేక స్తనములు పర్వత సమములు గనుకఁ దత్ప్రదేశములను గోన లన
వచ్చును.), తావులు=పరిమళములు, ఉప్పతిలన్=ఉదయించునట్లు, కుం...గు-కుంకు
మ తేటల=కుంకుమకాంతులయొక్క, నిగు=నిగారింపు, తేరన్=కౌనరాఁగా, కప్రా
నన=కర్పూరముచేతనే, నాభిన్=తిరుమణిని, తీర్చి = దిద్ది, పితృబద్ధలతాంతములు-
పితృ=తండ్రియగువిష్ణుచిత్తునిచేత, బద్ధ=కట్టఁబడిన, లతాంతములు = పుష్పములను,
అర్థిన్=కోరికచేత, కొప్పనన్=ధమ్మిల్లమందు, పూని=ధరించి, ఒకింతసేపు, ఉనిచి=
ఉంచుకొని, పుచ్చి=మరలఁదీసి, చెలిన్=చెలికత్తెను, కని=చూచి, వెచ్చన్=వేడి
మిగాఁగ, ఊర్చుచున్=ఉచ్చస్థిచుచు నని ముందటిపద్యముతో నన్వయము.

క. మీపాడిన హరిచందము

లేపాడిగఁ దలఁప వచ్చు • నితఁ డేసతులం

గాపాడినవాఁ డనుఁగై

త్రోపాడినఁ దన్ను వలచి • తొయ్యలులారా ?

40

టీ. తొయ్యలులారా = స్త్రీలారా, మీపాడిన హరిచందములు=మీయొక్క
పాటలలోని స్వామియొక్కరీతులు, ఏపాడిగ=ఏమర్యాదగాను, తలఁపవచ్చున్ =
ఊహింపవచ్చును, ఇతఁడు = ఈహరి, తన్నువలచి=తన్ను మోహించి, త్రోపాడినన్
=వెంబడించినను, అనుఁగై=వారికిఁబ్రിയుఁడై, ఏసతులన్ = ఏస్త్రీలను, కాపాడిన
వాఁడు. ఈ ప్రశ్నవలన నాస్వామి మర్యాదలేనివాఁడనియును, దన్ను మోహించిన
స్త్రీలనైనను దాను స్నేహించి కాపాడ లేదనియును, బరిహసించుట.

తే. తాను సురమాని నృపతనుల్ • దాల్చి యకట

కామినీతతి నుడికించుకంటె నట్టె

గండెయును నల్లదాసరి • గాఁడు కిరియు

హరియు నై పోవుటయ మంచి • దనుయుగంబు.

41

టీ. తాను=ఆహరి, సు...ల్ = సురమాని=వామన పరశురామ బుద్ధులయొ
క్కయు, నృప=శ్రీరామునియొక్కయు, తనుల్=శరీరములు, తాల్చి = వహించి,

అకట=అయ్యయో, కామినీతతిక=స్త్రీ సమాహమును, ఉడికించుకంటెక=తపింపజేయుటకంటెను, అట్టె=అప్రకారమే, (మరల నవతారాంతరముఁ బొందకుండు నట్లునుట), గండెయును=మత్స్యమును, అల్లదాసరిగాఁడును=కూర్మమును, కిరియుక=వరాహమును, హరియు=సింహమును, అయి, అనుయుగంబు=ప్రతియుగమందును, పోవుటయు=పోవుటే, మంచిది=మేలు.

తా. ఆ హరి వామన పరశురామ బుద్ధ రామావతారములయందు స్త్రీలను దపింపఁ జేయుటకంటె మత్స్య కూర్మ వరాహ సింహ రూపములతో నే ప్రతియుగమందు నుండుటయే మేలనియును, నిట్లు తిర్యగ్జాతిరూపములతో నుండిన స్త్రీలెవ్వరును మోహింపరు. గావున వారికిఁ దాపము లే దనియును భావము.

క. ఆతనువుల లేరుగదా

నాతులు మఱి కాక కలిగిన న్వగ తిర్య

గ్జాతికి నీజాతికిఁ గల

యీతీవ్రత గలదె యెఱుఁగ + కి యే లంటిక.

42

టీ. ఆతనువులక=ఆమత్స్యకూర్మాద్యవతారములయందు, నాతులు=స్త్రీలు, లేరుగదా, మఱికాక=వెండియునటుగాక, కలిగినక=స్త్రీలుండినను, 'విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తను' మనియున్నది గనుకఁ దిర్యగ్జాతి స్త్రీలుండవచ్చుననుట.), వగ=భేదము, తిర్యగ్జాతికిక=ఆమత్స్యకూర్మాదితిర్యక్స్త్రీజాతికి, ఈజాతికిక=ఈమనుష్యజాతికిఁ గలిగిన, ఈతీవ్రత=ఈత్వరపాటు, కలదె=కలుగునా, అని మరల, ఎఱుఁగక=తెలియక, ఇట్లేలంటి=ఈవిధముగా నేమిటికంటి నని ముందటి పద్యముతో నన్వయము.

తే. 'ఆత్మనత్స్వర్వభూతాని' + యనుట బొంకె

ముద్దియల కైన వలవంత + ముచ్చటలను

నాటపాటలఁ గతలఁ గొంతడఁగుఁ గాని

నోరు లేనిజంతువులకు + నొప్పి ఘనము.

43

టీ. ఆత్మనత్స్వర్వభూతాని - స్వర్వభూతాని=సమస్తభూతములును, ఆత్మవత్=తనవలెనే, అనుట=అనిచెప్పట, బొంకె = అసత్యమా, (సత్యమేయనుట.), 'మాతృవత్పరదారాణి పరద్రవ్యాణిలోష్ఠవత్, ఆత్మనత్స్వర్వభూతాని యఃపశ్యతి సపశ్యతి.' యని శ్లోకము. ముద్దియలకుక=మనుష్యస్త్రీలకు, ఐన=కలిగిన, వలవంత=విరహతాపము, ముచ్చటలను = ఒండొరులకుఁ జెప్పుకొనుటచేత, అటపాటలక=నృత్యగానములచేత, కతలక=ఆహరికధలచేతను, కొంతడఁగుఁగాని=కొంత మట్టు

పడునుగాని, నోరులేనిజంతువులకుఁ = మాటలాడలేనిజంతువులకు, నొప్పి=ప్రయాసము, ఘనము=అధికము.

తా. పై పద్యమందు నెఱుంగక యని మరలఁ జెలిసి మనుష్యస్త్రీలకు ముచ్చటలు మొదలయిన వానిచేతఁ గొంత విరహతాప మాటునుఁ గాని, యీ మత్స్య కూర్మాది తిర్యగ్జాతి స్త్రీలకే తాప మధిక మని యెఱిఁగి చెప్పె నని భావము.

మ. ధరపై నీతఁడు పూర్వకల్పముల సక్తస్త్రీవిశాలాంబకాం
బురుహశ్రేణి జలంబుమైఁ బులకలుక్ + బూరించుచున్ జేచుదు
ర్భరకర్మంబలమంగ వచ్చుజలచారస్థబ్రోమత్వకే
సరితః ^{ప్రకృతి} ~~ప్రకృతి~~ డవతారదంభమున నాచ్ఛాదించుఁ దాఁ ప్రాథమిక్.

టీ. ఈతఁడు=ఈహరి, ధరపైఁ=భూమిమీఁద, పూర్వకల్పములఁ=పూర్వయుగములయందు, స...ణిక్-సక్త=తనయందు మోహముగల, స్త్రీ=స్త్రీలయొక్క, విశాల=వెడఁదలగు, అంబకౌంబురుహ=కమలములవంటి నేత్రములయొక్క, శ్రేణిన్=పక్షియందు, జలంబు = ఉదకమును, మైఁ = శరీరమందు, పులకలుక్=రోమాంచములును, పూరించుచున్=నిండించుచును, జేచు=వృద్ధిబొందఁ జేసెడు, దుర్భర= భరింపరాని, కర్మంబు = సంచితకర్మము, అలమంగఁ = వ్యాపింపఁగా, వచ్చు = సంభవించునట్టి, జలచారస్థబ్రోమత్వకేసరితల్ = నీటఁదిరుగుటయు, నిట్టవొడిచినరోమములు గలుగుటయు, (మెడమీఁదఁ గొనవెండ్రుకలు గలుగుటయును), తాఁ=ఆహరి, ప్రాథమిక్=నేర్పుచేతను, పొందు=ఇతరములగు, (ఇది యొండనుశబ్దము పకౌరాదిగానుండునెట్లన్నను, ఒచ్చెము, పొచ్చెము, ఊను, పూను, ఒనరించు, పొనరించు, ఇత్యాదులవలెనని యెఱుంగవలయు.), అవతారదంభమునఁ= అవతారమనియెడు నెపముచేత, ఆచ్ఛాదించున్=మఱుగుపఱుచును, కైతవాపహ్నువా లంకారము. 'కైతవాపహ్ను తిర్వ్యక్తై వ్యాజ్ఞార్థైర్ని హ్ను తిఃపదైః' అని దానిలక్షణము.

తా. ఆ హరి పూర్వయుగములయందు భూమిమీఁదఁ దన్ను మోహించిన స్త్రీల కోరికలు దీర్చక వారిని విరహమందు మునుగఁ జేసి దుఃఖపెట్టినాఁడు. కావున నా కర్మపరిపాకము దన కనుభవమునకు రాఁగా 'శుభకృచ్ఛభ మాప్నోతి పాపకృత్వాపమశ్చుతే' యన్నట్లాస్త్రీలకుఁ గన్నీరు గలుగఁజేసిన హేతువువలన నా కన్నులతో సరియగు మీనుమేనుతోఁ దాను నీటిలోఁ దిరుగు నట్లేర్పడఁగా నది మత్స్యవతారముగాను, మఱియు నా స్త్రీలశరీరములయందు గగుర్పాటు గలుగఁజేసిన హేతువువలనఁ దనకు నట్ల నిక్క వొడిచిన రోమములురాఁగా నది వరాహవతారముగాను, మఱియు దానివలననే తనకు మెడమీఁదఁ గొనవెండ్రుకలు గలుగఁగా నర

సీంహ ముఖము గల యవతారముగాను నేర్పడెను. కావున నది యా కర్మానుభవ మని తెలియరాకుండ మఱుగు పెట్టు నని భావము.

క. అనిమిషముని మనుజాధిప

జననంబుల నీతఁ డెట్లు * జలజాక్షులఁ గూ

ర్చిన వారి నేఁచె దయలే

కనిన వినుఁడు మీదు పాట * లంద తెలిపెదన్.

45

టీ. అనిమిషముని=వామన పరశురాములయొక్కయు, మనుజాధిప=శ్రీరాముని యొక్కయు, జననంబులఁ=అవతారములయందు, ఈతఁడు=ఈహరి, కూర్చినవారిఁ=ప్రేమపడినవారైన, జలజాక్షులఁ=స్త్రీలను, దయలేక=కృపమాలి, ఎట్లేఁచె ననినఁ=ఏరీతిచే భేదపెట్టెననఁగా, మీదు పాటలంద=మీసంబంధులగు పాటలయందే, తెలిపెదన్=ఎఱిగించెదను, వినుఁడు=వినుండు.

చ. మొదల నుపేంద్రుఁడై యితఁడఁ మోఘహతిఁ భృగుపత్ని ద్రుంచియ

మ్ముదుసలి గేహినీ విరహఁ ముందన యట్లన పొందు మన్న నా

కదియును దేవకార్యమున * కయ్యెడు నంచు వహించి త్రోచు లా

వేద వటు వయ్యులచ్చి మది * కెన్నఁడుఁ బాయని జాలి నింపఁడే? 46

టీ. ఇతఁడు=ఈహరి, మొదలఁ=ప్రథమమందు, ఉపేంద్రుఁడై=వామనుఁడై, అమోఘహతిఁ=బీజువోనివ్రేటుచేత, భృగుపత్నిఁ=భృగుమహామునిభార్యను, ద్రుంచి=సంహరించి, అమ్ముదుసలి=అవృద్ధయినభృగువు, తనయట్లన=తననలెనే, గేహినీ విరహముఁ=భార్యవిరహమును, పొందుమన్నఁ=అనుభవింపుమనఁగా, నాకదియును=నాకాభార్యవియోగము, దేవకార్యమునకుఁ=దేవతలకార్యముకొఱకే, అయ్యెడు నంచుఁ=అవునని, వహించి=ఆశాపమునువహించి, త్రోచు=కాలమునుగడపునట్టి, లావేదఁ=దృఢమయినమనస్సుచేత, వటువయ్యుఁ=తానుబ్రహ్మచారియయ్యును, లచ్చిమదికిఁ=లక్ష్మీదేవిమనస్సునకు, ఎన్నఁడుఁ=సంతతమును, పాయని=విడువని, జాలి=విచారమును, నింపఁడే=నిండింపఁడా? వ్యతిరేకప్రశ్న.

తా. భృగుభార్యను దునిమి యా వృద్ధిసంగిన శాపము దేవతల కార్యముకొఱ కగు నని తాను సమ్మతిగా వహించి వామనుఁడై యవతరించి బ్రహ్మచారియై యుండి యును వివాహము చేసికొనక నిత్యానపాయని యయిన లక్ష్మీకి నెడఁబాటువలని వ్యసనమును గలుగఁ జేసె నని భావము.

మ. ప్రళయార్కోగ్రకుఠారకోణము నృపఁ త్రైవిధ్యవత్పీఠికా

ఖ్యలఁ ద్రిస్థానము లేడుమార్లు వరుస * న్ఘటించు దోశ్శక్తిఁ గీ

ర్తిల సద్వల్లకి మ్రోయ రక్తయయి యెంతే వశ్యయా భూసతీ
తిలకంబుం దుదఁ ద్రోవఁ గశ్యపున కాఁర్తిం బిడ్డయై పోవ దే? 47

టీ. ప్ర...ము - ప్రళయార్క = విలయనూర్యునివలె, ఉగ్ర = తీక్షణమును, కుతా
ర = గండ్రగొడ్డలియనియెడు, కోణము = వీణవాయిం చెడుకడిని, 'కోణావీణాదివాద్యస'
మ్మనియమరము, నృ...లక్ - నృప = రాజులయొక్క, త్రైవిధ్యవత్ = శత్రుమిత్రోదాసీ
నభేదములచేత మూఁడువిధములుగల, పీఠికా = సింహాసనములనియెడు, ఆఖ్యలక్ = పేళ్ల
చేత, త్రిస్థానములు = మంద్రమధ్యతారకములనియెడు మూఁడుస్థానములను, ఏడుమా
ర్లు = సప్తవారములు, వసుసక్ = పట్టాదిసప్తస్వరక్రమముగా, ఘట్టించు = కొట్టెడు,
వాయిం చెడు, దోశ్యక్తిక్ = భుజశక్తిచేత, కీర్తిలసద్వల్లకి - కీర్తి = యశమనియెడు,
లసత్ = ఒప్పుచున్న, వల్లకి = వీణ, మ్రోయక్ = ధ్వనిసేయఁగా, రక్తయై = అనురక్తిగలి
గినదైయనియును, రాజరక్తముచేతఁ దడుపఁబడి యెఱ్ఱనిదై, ఎంతేక్ = మిక్కిలి, వశ్య
యా = స్వాధీనపడిన, భూసతీతిలకంబుక్ = భూదేవి యనెడు పతివ్రతారత్నమును,
తుదఁద్రోవక్ = కడకుఁద్రోయఁగా, కశ్యపునకుక్ = కశ్యపుఁడనుబుసికి, ఆర్తిక్ =
ఆయాసముచేత, బిడ్డయై = పుత్రికయై, పోవదే = పోవదా, పోయెననుట. (త్రైవిధ్యవ
త్తనుతావునఁ బూర్వవ్యాఖ్యానముల ననుసరించి శత్రుమిత్రోదాసీనభేదముచేత నని
వ్రాసితిమిగాని శత్రు, శత్రుమిత్ర, మిత్రశత్రుభేదముచేత మూఁడువిధములుచెప్పట
యుక్తమని తోచుచున్నది.)

తా. పరశురాముఁడు కుతారమనెడు కడ్డిచేతఁ ద్రివిధ నృప సింహాసనములని
యెడు మంద్రాదిస్థానముల నేడు మాటులు ఘట్టించఁగా మూఁడే భీరువదియొక్క
మాటయ్యె; నట్లు దోర్బలముచేత వాయిం చెఁ గావునఁ గీర్తియనెడు వీణయొక్క
మ్రోత విని, యనురక్తురాలగు భూమిని దా నేలక కశ్యపునకు ధారవోసిన, నాపె
పతివ్రత గనుక నతనిఁ బొందక యతనికి బిడ్డయై కాశ్యపి యని పిలువఁబడె నని
భావము.

మ. తనసౌందర్యము చెప్పఁగాఁ గరఁగి పద్మాకాంత రప్పించి మో
హన కంజంబున వైచి తియ్యమిడు నెయ్యం బొప్ప బైకొన్న మీ
తీ నృశంసత్వమునం దొఱంగి చని వెఱ్ఱిం జేసె గాకుత్స్థుఁ డై
న నిలింపారివిదారిచందములు డెందాన నిచ్చారింపుఁడా. 43

టీ. త...ము - తన = అహరియొక్క, సౌందర్యముక్ = చక్కఁదనమును,
చెప్పఁగాక్ = జనులుచెప్పఁగా, కరఁగి = ప్రియపడి, పద్మాకాంత = శ్రీదేవి, రప్పించి =
రావించి, మోహనకంజంబునక్ = మోహమునుగలుగఁజేసెడుపద్మముచేత, వైచి =
విసరి వేసి, తియ్యమిడు = మాధుర్యమొసఁగెడు, నెయ్యంబొప్పక్ = ప్రేమమించఁగా,

పైకొన్నక = కాగిలింపరాగా, మీటి = ఆయమ నశిక్రమించి, నృశంసత్వమునక = క్రూర్యముచేత, తొలగి = విసర్జించి, చని = పోయి, వెట్టింజేసెక = ఉన్నతురాలిని జేసెను, కాకుత్స్థుడైన = ఆకాకుత్స్థవంశజాతుడైన, నిలింపారివిదారి = రాక్షసాంతకునియొక్క, చందములు = చర్యలు, డెందానక = మనస్సునందు, విచారింపుడా = ఆలోచింపుడు.

తా. శ్రీరాముల సౌందర్యమును విని శ్రీదేవి పిలిపించి విలాసముగాఁ దన చేతికమలము చేత వైచి యశిప్రేమచేఁ గాగిలింప రాగా, నది తప్పుజేసి యొప్పుక కఠినచిత్తుడై తొలగి యా యమను వెట్టినిగాఁ జేసిన యా రామునిచందము మీరే మదిలో విచారింపుఁ డని భావము.

చ. చెలువముఁ దాల్చి త న్గవయఁ • జేరిన రాగిణి రావణస్వసక
నలువురు నవ్వ నత్తైఁట గొనర్పక యేలిన వియ్య మై యతం
డలుగఁడు నీత కిట్టి తలఁపాత్మఁ దలంపక యాయమ స్పృధా
కలహమునం దనుం దొఱఁగు • కాకకు నొకకు లోను సేయఁడే.

టీ. చెలువము = సౌందర్యమును, తాల్చి = తానువహించి, తక = తన్ను, కవయక = కూడుటకు, చేరిన = సమీపించిన, రాగిణిక = అనురాగముగల, రావణస్వసక = రావణుని తోఁబుట్టువగు శూర్పణఖను, నలువురు = చూచిననలుగురు, అనఁగా సర్వజనులనుట, నవ్వక = పరిహసింపఁగా, అత్తైఁట = ఆరీతిని, (ముక్కుసెవులు గోయుటననుట.), ఒనర్పక = చేయక, ఏలినక = పాలించినను, వియ్యమై = సంబంధియై, (అనఁగా బావమఱుదియైయునుట.), అతండు = ఆరావణుఁడు, నీతకుక = నీతాదేవికి, అలుగఁడు = కోపింపఁడు, ఇట్టితలఁపు = ఈ యాలోచనను, అత్కక = బుద్ధియందు, తలంపక = ఆలోచింపక, ఆయమక = ఆమెను, అనఁగా నీతాదేవిని, స్పృధాకలహమునక = రిత్తకయ్యముచేత, తనుక = తన్ను, తొలఁగు = ఎడఁబాసెడు, కాకకుక = తాపమునకును, ఆకకుక = రావణునింటచెఱలోనుండుటకును, లోనుసేయఁడే = లోఁబడఁజేయలేదా.

తా. ఆ శ్రీరాముఁడు దాను సుందరుఁడు గావునఁ దన్నుఁ జూచి మోహించి వచ్చిన శూర్పణఖను నలుగురు నవ్వున ట్లాభంగిఁ జేయక యేలికొనెనేని, దానికి సోదరుఁడగు రావణుండు దనకు బావమఱుదియై నీత నిమిత్తము కోపింపఁడుగదా. ఈ సంగతి యాలోచింపక ఇట్టి పోరు పెట్టుకొని, నీత, తన్నెడఁబాసి తాపముఁ జేందునట్లును, రావణుని నిర్బంధమునకు లోబడునట్లును చేసినాఁ డని భావము.

శా. ఫీట్కూర న్నవదస్త్రమై పెదవి గంపింప న్మొఱ లిట్టి ప్రా
వృట్కూలాంబుద గర్జ గెల్వఁగ వలఁచీఁఖండశాఖాసిత

త్విక్కుంభీనసరేఖః గే లసిలతా + ధృద్భాహు వేష్టింప ముక్
రాట్కంఠీరవ మై యొనర్చే వడి సోఁణాలంట ఘోణాచ్చిదత్. 50

టీ. ఫీ...మై-ఫీట్కార=ఫీట్టనుధ్వనితోడ, స్రవద్రసమై - స్రవత్=కొలు
చున్న, అస్రమై=నెత్తురుగలదై, పెదవి=ఓష్ఠము, కంపింపత్ = వడచుచుండఁగా,
మొఱల్=ఆర్తనాదములు, కిట్టి=సమీపించి, ప్రావృట్కాలాంబుద=వర్షాకాల మే
ఘముయొక్క, గర్జత్=ఉరుమును, గెల్వఁగత్=జయింపఁగా, వ...త్-వలత్=చుట్టు
కొనుచున్న, శ్రీఖండ=చందనవృక్షముయొక్క, శాఖా = కొమ్మయందలి, అసిత=
నల్లనగు, త్విట్=కొంతిగల, కుంభీనస=త్రాచుబాముయొక్క, రేఖత్ = పోలిక
చేత, కేలు=శూర్పణఖాహస్తము, అసిలతా=లతవంటిఖడ్గమును, ధృత్ = ధరించు
చున్న, బాహుత్=భుజమును, తే. 'నేలనాలుగు చెఱఁగుల నృపులకొలుపు, లం
దు నేను వర్తించితి నవని నాధ, యగ్గలించి నాయెదుట బాహుప్పళించి, కడఁగఁజాలె
డు మల్లులం గావ్రనెంచు.' అన్న పద్యమందుఁ దృతీయపాదమున పువర్ణకము లేనియట్లు
సోమయాజి విరాటపర్వంబునఁ బ్రయోగించెఁ గావున నిచ్చటను పువర్ణకము లేక
యే చెల్లుబడియయ్యె. వేష్టింపత్=చుట్టుకొఁగా, మున్ = పూర్వమందు, రాట్కం
ఠీరవమై = రాజసింహమై, ఘోణాచ్చిదత్ = నాసికాఛేదమును, సోణాలంటత్ =
నాసామూలముననుండు నెముక లంటునట్లు; వడిత్ = వేగముచేత, ఒనర్చెత్ =
చేసెను.

తా. మున్ను దాను రాజసింహమై స్త్రీబాధఁ జేయకుండెడు నియమము గల్గి
యు, శూర్పణఖయొక్క నాసికను శల్యము దగులునట్లు ఛేదింపఁగా నాముక్కుదెగు
నప్పుడు ఫీట్టనుధ్వనితోఁగూడ రక్తము గాలుచుండఁగా దానిపెదవి వడవడ వడచు
చుండఁగా మొఱ్ఱో యను నార్తనాద ముఱిమి నట్లుండఁగా దానిచేయి దనచేతిని
జుట్టుకొనఁగా నతి వేగముగా దాని ముక్కు నెవులు గోసె నని భావము. లక్ష్మణుఁడు
గోసిన నయ్యాజ్ఞ తనదిగావునఁ దానే యని తాత్పర్యము.

తే. ఒల్లఁ బొమ్మన్నఁ బోదె? తా + నుల్లసముల
నేఁప నది రక్కసియ యాట + * నెగ్గె? వలచి
స్త్రీలు దలవంపఁ దానవచ్చెనది చాల
కాఁడుదాని † బజీతు సేయంగ నగునె?

51

టీ. ఒల్లత్=నేనిష్టపడను, పొమ్మన్నన్ = పొమ్మనిచెప్పఁగా, పోదె=ఆశూ
ర్పణఖపోదా, తాను=ఆరాముఁడు, ఉల్లసములత్=పరిహాసములచేత, ఏఁపత్=తపింపఁ
జేయఁగా, అది=ఆశూర్పణఖ, రక్కసియయాటత్=రాక్షసియేయాటచేతను, ఎగ్గె=

తప్పిదమా, (ఔటయెగ్గె యనుపాతమున రాక్షసియౌటయె తప్పిదమా యనియర్థము.), వలచి=మోహపడి, స్త్రీలు=విన్నకన్నస్త్రీలు, తలవంపక=శిరములువంచుకొనునట్లు, తానవచ్చెక=శూర్పణఖ తానేవచ్చెను, అదిచాలక=అట్లువచ్చుటయేచాలక, ('ఎనిత తనంతఁ దానలచినచ్చినఁ జుల్కనగా నెయ్యేరికిక' అని మనుచరిత్రమున నున్నది.), అడుదానిక=స్త్రీని, బజీతు సేయఁగక=రచ్చసేయఁగా, అగు నే=తగునా.

తా. శ్రీరాముడు శూర్పణఖ మోహించి వచ్చినప్పుడు వలను పొమ్మని తాను జెప్పేనేని యది పోదా? యట్లు సేయక దానిని పరిహాసములచేత నడియాసలు గల్పించి మిగుల వగలం బొగిలించె ననియును, అది మోహము గలిగినది గావున నట్లువచ్చుట దానికిఁ దప్పుగాదనియును, లోకమందీవార్త స్త్రీలు విని, తలలు వంచునట్లు దనంతన తాను వచ్చుటచాలక మరల దాని నిట్లు రచ్చలఁబెట్టవచ్చునా యనియునుభావము.

మ. తను నంటక సతు తౌటఁ గోరు మునిబృందంబుం దదాపాదిప

ద్వనజక్షోదము గల్గియు న్బెజనిం , దా వల్లవ స్త్రీలుగా

జననం బందఁగఁ జేసి కూడియున్న సంతోషమున గాందినీ

తనయప్రేరణఁ బాసె భోజపుర యాత్రాదంభ సంరంభియై. 52

టీ. తనుక=తన్ను, అంటక = కవియుటను, సతుతౌటక = స్త్రీలగుటను, కోరు=అభిలషించెడు, మునిబృందంబుక=మునులసమూహమును, త...ము - తదాపాది-తత్=ఆ స్త్రీత్వమును, ఆపాది=కలుగఁజేయునట్టి, పద్వనజ=పాదపద్మముయొక్క, క్షోదము=పరాగము, 'పదంఘ్రిశ్చరణౌ స్త్రీయా' మ్మనియు, 'చూర్ణేక్షోదస్సముత్పింజ' యనియు నమరము. కల్గియుక=తానుగలిగియుండియును, బెజనిక=మఱియొక జన్మమందు, తాక=తాను, వల్లవ స్త్రీలఁగాక=గోపాంగనలఁగా, 'గోధుగా భీరవల్లవాః' యని యమరము. జననంబందఁగఁజేసి = పుట్టునట్లుచేసి, కూడియును=సంభోగించియు, సక్తస్వాంతలక - సక్త=తనయందుఁదగిలిన, స్వాంతలక=చిత్తములుగలయా స్త్రీలను, కాందినీతనయప్రేరణక=అక్రూరునిప్రేరణచేత, (అక్రూరుని తల్లిపేరు కాందిని.), భోజపురయాత్రాదంభసంరంభియై-భోజపుర=మధురాపురమునకు, యాత్రా=ప్రయాణ మనెడు, దంభ = నెపముచేతను, 'కపటో స్త్రీవ్యాజదంభో పథయ శ్చద్మకైతవే' యని యమరము. సంరంభియై=ప్రయత్నముగలవాడై, పాసెక=విడిచెను.

తా. శ్రీరామావతారమందు 'రామస్సర్వాంగసుందరః' యనినట్లును, 'రూపాదార్యగుణైఃపుంసాం దృష్టిచిత్తాపహరిణమ్' అనునట్లును, గలిగిన తన సౌందర్యమును జూచి మునిజనులుఁ దన్నుఁ గవియుటకై స్త్రీత్వము నపేక్షింపఁగా నప్పుడే వారలను స్త్రీలనుగాఁ జేయక, అనఁగా తాతని నాతనిగాఁ జేసినవాడనుట. అట్టి పాదపద్మ

పరాగము గలిగియుండియు నప్పు డట్లు చేయక, తా నొక యవతార మెత్తి యా కృష్ణావతారమందు వారిని గోపికలఁగా బుట్టఁ జేసి యప్పుడు వారితోఁ గలసియు సంతత మట్లుండక తన్ను మరిగియున్న స్త్రీలను విడిచి యక్రూర ప్రేరణవలన మధు రాపట్టణమునకుఁ బోఁడా? అట్లు పోవుటవలన నా స్త్రీలకు వెత గలిగె నని భావము. చ. హతల నొనర్చె మోహితలఁ నల్ల యయోముఖి నాపులస్త్యభూ సుతను విరూప లౌట ననుఁచో ముసలి న్బెద నిట్ట తాడువం

టతివ రమించెఁ దా ముసలిఁయయ్యు రహి న్మఱుగుజ్జు ప్రేష్యకై ధృతిసెడి యుగ్ర సేనునకుఁ బ్రేష్యత నొందియు దిద్ది యేలఁడే. 53

టీ. మోహితలఁ=వలచిన, అల్లయయోముఖిఁ=అప్రసిద్ధి నొందిన యయో ముఖి యను రాక్షసస్త్రీని, ఆపులస్త్యభూ సుతను=పులస్త్యనందనుఁడగు విశ్రవసునికూఁ తురగు శూర్పణఖును, విరూపలౌటఁ=రూపహీనలగుటచేత, హతలనొనర్చెఁ=భంగపఱిచెను, అనుచోఁ=అనెడుపట్ల, (వారు సౌందర్యము లేనివారుగనుక భంగపఱిచె నందమాయనిన ననుట.), ముసలిఁ=వృద్ధుడైనదానిని, పెద=పెద్దదియగు, నిట్టతాడు వంటి=నిడుతాటిమానివంటి, అతివఁ=రేవతీదేవిని, (ఇచ్చటఁ దదాదిగణపతిత సంధి వికల్పము), తాఁ=తానును, ముసలియయ్యుఁ=ముమసలివాఁడయ్యును, రమించెన్=భోగించెను, (యుగాంతరమునుండి వృద్ధయైనదియుఁ బెద్ద పొడవుగలదియు నైన రేవతీదేవిని దాను ముసల మను నాయుధము గలబలరాముఁ డయ్యును మోహించి రమింపఁడా? స్వరూపముచేత నానురూప్యమును గలుగఁ జేసికొని రమింప లేదా? అని భావము. 'తాలాంకో ముసలీహలీ' యనియమరము. మఱుగుజ్జుప్రేష్యకై=కుబ్జ యగుపరిచారికకై, ధృతిసెడి=ధైర్యములేక, ఉగ్రసేనునకుఁ=ఉగ్రమైనసేనగలవానికి, (ఉగ్రసేనుఁడనుపేరుగల కంసజనకుని కనుట.), ప్రేష్యతఁ=పరిచారకత్వమును, ఒందియుఁ=తానుబొందియును, (దానికనురూపుఁడైయునుట.), దిద్ది=దానికుబ్జతను దీర్చి, ఏలఁడే=పరిపాలింపఁడా.

తా. ఓ చెలులారా! అయోముఖియు శూర్పణఖయు మోహించి రేనియు వారు లావణ్యవతులు గారు. కావున వారిని దా నేలుకొన లేదని మీరంటిరేని, బలరాముఁడు దాను ముసలియయ్యును నిడుపాటితాటిచెట్టువంటి ముసలిది యగు రేవతిని రమింప లేదా? కృష్ణుఁ డుగ్రసేనునికిఁ బరిచారకుఁడయ్యును మఱుగుజ్జుగు త్రివక్రను జక్కఁ గా దిద్ది యతఁడు రమింపఁడా యనుటచేత నతనికిఁ బక్షపాతమేకాక లావణ్యతారుణ్యాది గుణములతో నక్కఱలే దని భావము.

తే. తనకు నందఱుఁ గూర్ప బృంఁదావనమున
నొకతె రతిఁ దేల్చి కాఁక నొంఁడొకతెఁ బ్రేల్చి

యంత రాధకు మేలువాఁడై మురారి
యెల్ల సతులకు నెద నుడుకే యిడఁడె.

54

టీ. తనకుఁ=ఆ కృష్ణునకు, అందఱుఁ=వల్లవపల్లవాధరలెల్లను, కూర్పుఁ=మోహపడియుండఁగా, బృందావనమునఁ=బృందావనమందు, ఒక తెఱఁ=ఒక్క గోపికను, రతిఁదేల్చి=సురతసుఖ మనుభవింపఁజేసి, ఒండొక తెఱఁ=మఱియొక గొల్లతను, కాఁకఁ=విరహతాపముచేత, ప్రేల్చి=తపింపఁజేసి, అంతఁ=అనంతరమందు, రాధకు=రాధ యనుప్రసిద్ధగోపికకు, మేలువాఁడై=అనుకూలుఁడై, మురారి=అశ్రీకృష్ణుఁడు, (ఇదికర్తృపదము.), ఎల్లసతులకుఁ=సర్వదర్శికరవేణులకును, (రతిఁదేలినట్టియు రతిఁదేలనట్టి వారి కందఱ కనుట), ఎదఁ=హృదయమందు, (జాత్యేకవచనము.), ఉడుకే=తాపమునే, ఇడఁడే=ఉనుపఁడా.

వ. అని యిట్లు త్రపాభరంబున నుపాలంభదంభంబుగాఁ జేయు పునః పునస్స్మరణంబున నంతఃకరణరాగంబు దేటపడం దెలిసి బోటు లీబోటి కైటభారియెడ నాటుకొన్న కన్నెకూర్మి లజ్జా వశంవదయై వెలివిరియంగానీక పుటపాక నికాశం బగుకాఁకఁ జీకాకుపడి నాఁడునాఁటికి నగుచున్నట్ల కిటకిట నగుచున్న దింత నియ్యంతి యెరవు మాన్చి యింగితం బెఱుక పఱచుకొని చింతాపనోదంబు నేయ కున్నం బ్రమాదం బని నవ్వుచు నర్మగర్భంబుగా నిట్లనిరి. 55

టీ. అనియిట్లు=ఈపూర్వోక్తప్రకారంబుగా, త్రపాభరంబునఁ=సిగ్గువ్రేఁగు చేత, ఉపాలంభదంభంబుగాఁ=నిందావ్యాజముగా, చేయు = చేయుచున్న, పునః పునస్స్మరణంబునఁ=సారెసారె కగుస్మరణముచేత, అంతఃకరణ=మనస్సునందలి, రాగంబు=కృష్ణునివిషయమున ననురాగము, దేటపడఁ=బయల్పడఁగా, తెలిసి=ఎఱిగి, బోటులు=చెలులు, ఈబోటి=ఈయువతి, కైటభారియెడఁ=కృష్ణునియందు, నాటుకొన్న=పాదుకొనినట్టి, కన్నెకూర్మిఁ=వివాహమునకుముందు గలిగినయనురాగమును, లజ్జావశంవదయై=లజ్జాపరవశురాలై, వెలివిరియంగానీక = బయల్పడనీయక, పుటపాకనికాశంబగు=పుటమువేసినపాకముతో సరియగు, కాఁకన్ = అంతస్తాపము చేత, చీకాకుపడి=చిక్కువడి, నాఁడునాఁటికిన్=నానాఁటికి, నగుచున్నట్ల=నవ్వుచున్నట్లే, కిటకిటనగుచున్నది=సంకటపడుచున్నది, ఇంతన్=ఇంతట, ఇయ్యంతి = ఈయువతియొక్క, ఎరవుమాన్చి=ఆయాసమునడంచి, ఇంగితంబు = అభిప్రాయమును, 'ఇంగితం హృద్గతోభావ' అని యమరశేషము. ఎఱుక పఱచుకొని=ఎఱిగింపఁజేసికొని, చింతాపనోదంబు=చింత=విచారముయొక్క, అపనోదంబు=పరిహారమును,

చేయకున్నన్ = చేయక యుంటిమేని, ప్రమాదంబని = మోసమగు నని తలంచి, నవ్వుచున్ = హసించుచు, నర్తగర్భంబుగాన్ = విలాసగర్భమగునట్లు, ఇట్లనిరి = ఈవక్ష్యమాణక్రమముగాననిరి.

ఉ. ఎవ్వరు నట్లపో నెరసు + లెన్నకమానరు ప్రాణభర్తలం
దవ్వుల నున్న కాకకతన న్మఱి వారలు వశ్యులైనఁ దా
రెవ్వరి నొల్ల కొక్కటయి + యింద్రుఁడు చంద్రుఁడటంద్రు బోటి దా
నివ్వలఁ దేరకతై యగు + నిట్టివి నీతలవేగనే చెలీ. 56

టీ. ప్రాణభర్తలన్ = ప్రాణేశ్వరులను, దవ్వులనున్న = దూరముననున్నట్టి, కాకకతనన్ = తాపహేతువుచేత, నెరసులు = తప్పులను, ఎన్నకమానరు = లెక్కింపకపోవరు, ఎవ్వరున్ = ఎల్లవారును, అట్లపో = అప్రకారమే, మఱి = పిమ్మట, వారలు = ఆ ప్రాణభర్తలు, వశ్యులైనన్ = స్వాధీనపడిరేని, తారు = స్త్రీలు, ఎవ్వరినొల్లక = ఎవ్వరినైన నిచ్చగింపక, ఒక్కటయి = సతీపతులేక మై, ఇంద్రుఁడు చంద్రుఁడటంద్రు = ఆభర్త నింద్రుఁడు చంద్రుఁడనియందురు, ఇవ్వలన్ = ఈవలను, బోటి = చెలికత్తై, తాన్ = తాను, తేరకతైయగున్ = అన్యురాలవును, ఇట్టివి = ఇట్టివార్తలు, నీతలవేగనే = నీతలమీదనే యుదయించెనా, సర్వత్రకలవనుట. చెలీ యని సంబోధనము.

తా. దూరమంద్రుఁ బ్రియు లున్నప్పుడు లోకమందలి స్త్రీ లందఱును భర్తల తప్పు లెన్నక పోరు. వారు సమీపించి విశపడినప్పుడు వారి నింద్రుఁడు చంద్రుఁడని భూషించుచు నేక మై యుందురు. పూర్వము ప్రియునిఁ బిలుచుట మొదలగు పనుల యందు నక్కఱ గలిగి యున్న చెలికత్తై యప్పుడు తేరకతైయగు నిట్టి పనులు నీకే కలిగినవా? యంతటఁ గలిగి యున్న వని భావము.

క. అనుటయు నెలనగ వడఁచుచుఁ

గన లించుక తెచ్చి యాడుఁగఱచుచు నయ్యం

గనలన్ కందుకనికరముఁ

గొని వ్రేయుచుఁ గెలను చూచుకొనుచుం బలికెన్.

57

టీ. అనుటయున్ = ఇట్లనిన, ఎలనగవు = లేతనవ్వు, అడఁచుచున్ = బయలు మెఱయనీకమాటుపఱచుచు, కనలు = కోపము, ఇంచుక = కొంచెము, తెచ్చి = బయలు పఱచి, ఔడుగఱచుచున్ = ఓష్ఠముదంతపంక్తివే గఱచుకొనుచు, అయ్యంగనలన్ = ఆ స్త్రీలను, కందుకనికరమున్ = చెండులపిండును, కొని = గ్రహించి, వ్రేయుచున్ = కొట్టుచును, కెలను = పార్శ్వమును, చూచుకొనుచున్ = ఈక్షించికొనుచు, పలికెన్ = (ఆయింతి) పలికెను.

క. విడువక మీగానము సొగ

సిడుటయు మఱి పాడుఁ డనుట • యెగ్గే? పాసెం

బడిగిన వారే పేదలె?

కొడిమలు గట్టకుఁడి యతనిఁ • గొని పని యేలా?

58

టీ. విడువక=ఎడతెగక, మీగానము=మీయొక్కపాట, సొగసిడుటయుకా= ఇంపాసంగినను, మఱి=ఇంకను, పాడుఁడనుట=గానముసేయుఁడని చెప్పట, ఎగ్గే= తప్పా, పాసెంబు=పాయసము, అడిగినవారే=వేడినవారే, పేదలే=దరిద్రులా, (పాయసము మధురమైయుండిన దానినడిగినవారు దరిద్రులా ఆమాధుర్యము గ్రోల నిచ్చుగించినవారే యనుట.), కొడిమలు=లేనినిండలు, ('ఎవ్వ రీ కొడిమను గట్టి పెండ్లి కొడుకుం గడియారము మోవఁ జేసిరి' అని పిల్లలమఱి పినవీరభద్రుని జైమిని భారత మందుఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు). కట్టకుఁడి=పెట్టకుఁడు, అతనిఁగొని=ఆకృష్టుని గ్రహించి, పనియేలా=యేమియక్కఱగలదు.

శా. పోనిం డన్న వయస్య లిట్లని రగుం • బో నిక్క మిం కెప్పుడే

కాని మ్మిం కొక కొంతనేపునకు నే • గానీ సఖి యెల్లియేఁ

కానీ నీనుడిఁ దన్మనోజ్ఞగుణము • ల్లానీ తదన్యాయము

ల్లానీ డిండినఁ జింత నీ కతనిపైఁ • గా కెవ్వరిం దేల్చెదే?

59

టీ. పోనిండన్నకా=ఆయమ పోనిండనిచెప్పఁగా, వయస్యలు=చెలులు, ఇట్ల నిరి=ఈవత్సమాణక్రమముగాననిరి, అగుంబో=ఔనుపో, నిక్కము=నిశ్చయమే, ఇంకిప్పుడేకానిమ్మ=ఇంకమీఁద నిప్పుడేకాని, ఇంకొకకొంతనేపునకునేగానీ=ఇం కొకకొంతకాలమునకేకాని, (ఇచ్చట నవధారణార్థకమగు నేకారము పశ్చిమిభక్త్యంతము ద్రుతముమీఁదవచ్చినది), సఖి=ఓచెలీ, ఎల్లియేకానీ=తేపేకాని, నీనుడికా=నీవాక్య మందు, తన్మనోజ్ఞగుణముల్గానీ=ఆస్వామియొక్క మనోహరములగు గుణములుగానీ, తదన్యాయముల్లానీ - తత్=ఆస్వామియొక్క, అన్యాయముల్లానీ = నేరములయినఁ గానీ, డిండినకా=జాతిన, (నీనోరవచ్చెనేని యనుట), చింత=విచారము, నీకు, అతనిపైఁ గాక=ఆస్వామిమీఁదనేకాని, ఎవ్వరిందేల్చెదే = మఱియెవ్వరిని బ్రస్తావించువు?

తా. ఎక్కడి ప్రసంగము లవి పోనిం డని యాయమ చెప్పఁగాఁ, జెలులగును, నీమాట నిక్కమేకాని, ఇంకమీఁద నిప్పుడే కాని, మఱికొంతనేపునకేకాని, తేపే కాని, నీనోట నా శ్రీకృష్ణుని మంచిగుణములేకాని, చెడుగుణములేకాని, వచ్చెనా, యప్పుడు నీమది యతనియందుఁ దగిలియుండును గాక; మఱి యెవ్వరిని దలంతు ఎనిభావము.

సీ. నఖముఖోఽఙ్గి తపరాఽఙ్గుఖము క్తబాష్పాంబు,
 పటిమ దీపపుఁజిటఁచిటలు దెలుపఁ
 బొరి రహస్యోత్సృష్టఁపూత్కృతు ల్కృశమధ్య,
 పార్శ్వముహూఃప్రకంఁపములు దెలుప
 నొదవెడుగాద్గద్య • మదరుపాటునఁ బల్క,
 రింపఁ బుట్టెడుకేకఁరింత దెలుప
 వలవంత విసువు కాంతల పుట్టు దూషించు,
 కారణంబుల తొంటికథలు దెలుప

తే. నలఁతఁ బానుపుపైఁ బొరఁలాట దెలుపఁ
 దెగువ లోలోననే నవ్వు • నగవుదెలుపఁ
 గలఁక మామీఁదిపనిలేని • కసరుదెలుపఁ
 బొలఁతి రేలు నీయున్నియే • పుల్కుగుగాదే.

60

టీ. మఱియు సఖివాక్యము, న...బు - నఖముఖ=కొనగోళ్లచేత, ఉఙ్గి త=విద
 లింపఁబడినట్టియు, పరాఙ్గుఖ=ఆవలిమొగమై, ముక్త=విడువఁబడిన, బాష్పాంబు=కన్నీ
 ళ్లయొక్క, పటిమ=పటుత్వమును, దీపపుఁజిటచిటలు=దీపమువలనఁబుట్టిన చిటచిట
 ధ్వనులు, తెలుపఁ=ఎఱిఁగింపఁగా, (ఆయమ యావలి మొగమై కన్నీరు విడుచుచు
 నాబాష్పాంబువులు గొనగోళ్ల విదిలింపఁగా నవి దీపముమీఁద బడి చిటచిట యనుచుం
 డఁగా జలసంబంధము లేక దీపమందుఁ జిటచిటధ్వని పుట్టచు గనుక నిదియ జ్ఞాపకమ
 యొననుట), పారిఁ=మిక్కిలియు, ర...ల్-రహస్య=రహస్యముగాను, ఉత్సృష్ట=
 విడువఁబడిన, పూత్కృతుల్=పూత్కృతములను, కృ...లు - కృశ=కృశించిన, మ
 ధ్య=నడుముయొక్క, పార్శ్వ=ప్రక్కలయందలి, ముహూఃప్రకంపములు=సారెసా
 రెకుఁగదలుటలు, తెలుపఁ=తెలియఁజేయఁగా, (ఎవ్వరికినిఁ దెలియకుండ రహస్యము
 గా నాయాసముచేత బుసలువిడువఁగా బ్రక్కలు గదలుననుట), ఒ...ము-ఒదవెడు=
 జనించెడు, గాద్గద్యము=డగ్గుత్తుకవిడుట, అదరుపాటునఁ = హఠాత్కారముగా,
 పల్కరింపఁ=మేముపల్కరింపఁగా, పుట్టెడు=ఉదయించెడు, కేకరింత = కుత్తుక
 సరుచుకొనుట, తెలుపఁ=తెలుపఁగా, (చెలికత్తెలు హఠాత్తుగాఁ బిలిచినఁ బలుకఁ
 బోఁగా నాయమకుఁ గలిగెడు డగ్గుత్తుక యాచెలులకుఁ దెలియకుండఁ గేకరించెడు
 నెపముచేత మఱుఁగు పఱుచు ననుట), వ...వు - వలవంత=విరహతాపమువలననైన,
 విసువు=వేసటను, కాంతలపుట్టు=స్త్రీలజన్మమును, దూషించు=దూషించెడు, కార
 ణంబుల=హేతువులుగల, తొంటి కథలు=పూర్వకథలు, తెలుపఁ=తెలియఁజేయఁ

గా, (శ్రీతైపుట్టఁగూడదని యనేకపూర్వకథా దృష్టాంతములు చెప్పిననుట.), అలఁ
తకఁ=ఆయాసమును, పానుపుపైకఁ=శయ్యమీఁద, పొరలాట=పొరలాడుట, తెలు
పకఁ=తెలుపఁగా, (విరహాతిశయముచేతఁ బడకకుదురక పొరలు ననుట.), తెగువ=
ప్రాణత్యాగమువలకుసాహసమును, లోలోననేనవ్వు=లోలోపలనే యపహసించెడు,
నగవు=హాసము, (నడచునడకలు, పలుకుపలుకులు అను వ్యవహారము ననుసరించి
నవ్వు నగవన్నప్రయోగము), తెలుపకఁ= తెలియఁజేయఁగా, ('మరణేసతి కిం భయ'మైన
రీతిగాఁబెంపుఁజేసి లోలోపలనే ప్రచ్ఛన్నముగా నవ్వుననుట), కలకఁ=కలంగుటను,
మామీఁది=మాపైఁగలిగిన, పనిలేని=కారణముమాలిన, కసరు = గద్దించుట, తెలు
పకఁ=తెలియఁజేయఁగా, (మనస్సు తాపాతిశయముచేతఁ గలుషించి యుండుటవలనఁ
జెలులను గారణములేక కసరివైచు ననుట), పొలఁతి=ఓయింతి, రేలు = రాత్రుల
యందు, నీయున్నియే=నీవర్తనమే, పులుఁగుగాఁబె=గుర్తుగాదా.

చ. ఎఱుఁగరుగా యొకద్భుతము • నీచెలి దీర్ఘ కఁ దీర్ఘ మాడ నా
యఱుతఁ దగిల్చి పోవుఁ దనఁహారము పోయిన నేను బోవుదుక
మఱవక వెంటఁ బోవ జలఁమగ్నత నౌ నది సున్నమైనఁ దాఁ
గఱకఱిఁ బెట్టి సొమ్మడుగుఁ • గాని నిజార్తి యెఱుంగ దేమియుక.

టీ. ఒకసఖి తక్కినసఖులతో ననుమాట, — ఒకద్భుతముక = ఒకయబ్బుర
మును, ఎఱుఁగరుగా = తెలియరుగా, ఈచెలి = ఈసఖి అనఁగా గోదాదేవియనుట,
దీర్ఘ కకఁ = డిగ్గియయందు, తీర్ఘమాడకఁ = స్నానముసేయుటకు, తనహారము = తనముత్తి
యపుఁబేరు, నాయఱుతకఁ = నాకంతమందు, తగిల్చి = ఉంచి, పోవుకఁ = చనును,
పోయినకఁ = తానటుపోయిన, నేనుబోవుదుకఁ = నేనునుబోచును, మఱవక = విస్మృతి
లేక, వెంటఁబోవకఁ = వెంటఁబడిఁబోఁగా, జలమగ్నతకఁ = నీటియందుమునుఁగుటచేత,
అది = ఆహారము, సున్నము = చూర్ణము, ఔన్ = అవును, ఐనకఁ = అట్లు సున్నముకొఁ
గా, తాకఁ = తాను, అనగా నీయమ, కఱకఱిఁపెట్టి = బాధించి, సొమ్మ = తన
హారమును, అడుగుఁగాని = వేడునుగాని, ఏమియుకఁ = కొంచెమైనను, నిజార్తి = తన
ప్రయాసమును, ఎఱుంగదు = తెలియనేరదు, ముగ్ధయగుట నని భావము.

తా. ఈ యమ విరహతాపముచేతఁ గ్రాఁగుడువలన శరీరమందలి ముక్తా
హారములు పెట్టిలి యుండిన ననియు, నవియే చెలికత్తియ యాయమతోడ నీట మునిఁ
గి నప్పుడు విరిసి సున్నమాయె ననియు, నంతతాప మియమ యనుభవించు చున్నదని
యును భావము.

చ. అనిన మరాళి పల్కు వినఁవాహరిణీ యొకనాఁడు కస్తురి

గొని యిడు బొట్టునా కనుచుఁ • గూర్చి నొసఁగినఁ బెట్టుచుండఁ జ

ఱ్ఱనుచు మొగంబు వేసినటు + తా తనయూర్పుల నింకి యింకి పో
యిన పలు బేంట్లు గోరఁ గొని + యెత్తనె పట్టెను మాటిమాటికిఁ.

టీ. అనినఁ = ఇట్లనఁగా, మరాళి = మరాళియనియెడిచెలి, పల్కుఁ =
పలుకును, హరిణీ, వినవా = వినుమనుట, ఒక నాఁడు = ఒకదినమందు, కస్తూరింగొని =
కస్తూరినిదీసికొని, ఇడుబొట్టు నాకనుచుఁ = నాకుఁ దిలకముఁ బెట్టుమని, కూర్మిఁ =
ప్రేమచేత, ఒసంగినఁ = కస్తూరినీయఁగా, పెట్టుచుండఁ = తానుబొట్టుపెట్టు
చుండఁగా, చుట్టునుచుఁ = చుట్టుమని, మొగంబువేసినటులొ = మొగమడచినట్లుగు
నట్టి, తనయూర్పులఁ = తనయుచ్చాస్వసనాయువులచేత, ఇంకియింకిపోయిన = మిక్కిలి
తడియాటిన, పలు బేంట్లు = కస్తూరియొక్క పెక్కుబీటికలు, మాటిమాటికిఁ =
సారెసారెకు, గోరఁగొని = గోటిచేగ్రహించి, ఎత్తనె = ఎత్తివేయుటకే, పట్టెను =
ప్రొద్దుసరిపోయెను.

తా. మరాళి హరిణితోఁ జెప్పెడు పల్కుఁ—వినవే చెలీ! యీ యమ నొక
నాడు నాకుఁ గస్తూరి తిలకముఁ పెట్టుమనఁగా నా మొగ మడచినట్లు దన వేడి
నిట్టూర్పులెగయఁగా వాని వేడిమిచేత నానుమటి తిలకము పెట్టునప్పుడేయెండి పోవు
చుండఁగా నాబీటికలు దన గోటితోడ మాటిమాటి కెత్తనే కాలము సరిపోయెను
గాని బొట్టుపెట్టుటకుఁ గాలము చాలక పోయె నని యాయమ తాపాతిశయము.

మ. అనిన స్రగ్వణి వల్కెఁ దన్నుఁ జెలులారా నే లతాడోలఁ జి
క్కన నూపం దెగి వ్రాల దీని చనువ్రేకం బేక్రియం దాల్తునో
యని పట్టం దిన మధ్య మార్క రుచి ఖిద్యన్మంజరుల్వోని వా
డిన పాలిండ్లను బెండు బొమ్మగతి నుంఁడె న్సందిటం జల్కనై. 63

టీ. అనినఁ = అనఁగా, స్రగ్వణి = స్రగ్వణియనుచెలి, పల్కెఁ = వక్ష్య
మాణరీతిచేతఁబలికెను, చెలులారా = సఖులారా, తన్నున్ = ఈయమను, నేఁ =
నేను, లతాడోలఁ = తీఁగెయుయ్యెలయందు, చిక్కనఁ = దృఢముగా, ఊఁపఁ
గాఁ = ఊఁగింపఁగా, తెగి = ఆలత ఈయమశరీరతాపముచేతఁచెగి, వ్రాలఁ = ఈమె
దిగువఁబడఁగా, దీని = ఈయమయొక్క, చనువ్రేకంబు = స్తనభారము, ఏక్రియన్ =
ఏరీతిగా, తాల్తునో, ధరింతునో, అని = అనుకొని సంశయించుచు, పట్టన్ = ఈయమ
నుబట్టుకొనఁగా, ది...ను = దినమధ్యమ = పట్టపగటి, ఆర్క = సూర్యునియొక్క, రుచి =
ఎండచేత, ఖిద్యత్ = వాడుచున్న, మంజరుల్వోని = పూలగుత్తులవలెనున్న, వాడిన =
వ్లానములగు, పాలిండ్లను = పయోధరములచేత, బెండుబొమ్మగతిఁ = బెండుతోఁ
జేసినబొమ్మవలె, సందిటఁ = నాకొఁగిటియందు, చుల్కనై = లఘువై, ఉండెఁ =
నిలిచెను.

తా. ఆ వియోగతాపముచేతఁ గృశించి శరీరము తేలిక యయ్యెనని భావము.
 వ. అని తన యవస్థఁ దోఁప నాఁడిన ననాదరయుం బోలె వారల
 కిట్లనియె. 64

టీ. తనయవస్థఁ = తనవిరహదశను, తోఁపనాఁడినఁ = బయల్పడఁబలుకఁ
 గా, అనాదరయుంబోలెఁ = ఆదరములేనిదానివలె, వారలకిట్లనియె.

క. ఆర్పఁగఁ దీర్పఁగ మిక్కిలి

నేర్పు గల వయస్య లట్లు • నెలఁతలు మీ మీ

నేర్పునఁ బలికెద రక్కఱ

యేర్పడ మీ కీ విచారమేటికిఁ జెప్పు డీ. 65

టీ. ఆర్పఁగఁ = పోఁబుచ్చుటకును, తీర్పఁగఁ = దిద్దుటకును, మిక్కిలి =
 అధికముగా, నేర్పుగలవయస్యలట్లు = పోఁడిమి గల చెలుల వలెనే, నెలఁతలు = స్త్రీ
 లారా, మీమీ నేర్పునఁ = మీమీ సామర్థ్యముచేత, పలికెదరు = చెప్పెదరు, అక్క
 ఱు = అవశ్యకము, ఏర్పడఁ = కుదురునట్లు, మీకీవిచారమేటికి = మీకీచింతయేల,
 చెప్పుడీ = చెప్పుడు.

తా. ఆర్పఁ దీర్ప నేర్పుగల చెలులవలె నక్కఱ గలిగినట్లు మీమీచాతుర్యముల
 కొలఁదిఁ బలికెదరుగాక మీకీ యాలోచన మేల? చెప్పుఁ డని భావము.

వ. అని మేలంబు సేసికొని తేలిపోఁ బలికి పుటపాక ప్రకారం బగు
 వియోగ దవధుభరం బవ్వధూరత్నం బడంచికొని యుండియు
 నుండలేక నిశాసమయంబుల నొక్కొక్కమాటు తనలోన. 66

టీ. అని = ఇట్లని, మేలంబుసేసికొని = పరిహాసముచేసికొని, తేలిపోఁబలి
 కి = అలక్ష్యముగామాటలాడి, పుటపాకప్రకారంబగు = పుటమువేసినలోపలఁగుము
 లుచున్నట్లుగు, వియోగదవధుభరంబు = విరహతాపాతీతయమును, అవ్వధూరత్నం
 బు = అబోటిమేటికి, అడంచికొనియుండియుఁ = మఱుఁగుపఱుచుకొనియుండియు,
 ఉండలేక = నిలువఁజాలక, నిశాసమయంబులఁ = రాత్రులయందు, ఒక్కొక్కమాటు =
 ఒక్కొక్క తూరి, తనలోన = తనంతటనే, ఈ వక్ష్యమాణప్రకార మనుకొనుచుండు
 నని మీఁది కన్వయము.

సీ. అభినవ కువలయశ్యామ కోమలమైన,

డామూఁపు మకరకుండలముఁ దాల్చి

నిస్తు లాస్యశ్రీ వయస్తంభ నిక్షిప్త,

నింబచ్చదభ్రువఁబూని నిక్క సుంత

బరువంపు మంకెనవిరి వంపు నేరవంపు
 వాతెఱ చెంద్రంపువాన గురియ
 నంధంపు మెఱుగువాలారు కన్గవ చూడ్కి
 శ్రవణ కుండల కాంతి సవతుగాఁగ
 తే. సప్తభువనాంగనానురంజనకు సప్త
 విధ పరీవాహముగ గానసుధ వెలార్చు
 చూడ్కి వేణువుపై వేల్పు మార్చిమార్చి
 మరులు కొలిపితె గోవిందమందనతుల.

67

టీ. అ...ము-అభినవ=అప్పుడువికసించిన, కువలయ=నల్లగలువవలెనే, శ్యామ=చామనచాయకలిగినదై, కోమలము=మృదువు, ఐన, డామూఁపు=ఎడమభుజశిఖరము, మకరకుండలము=వామకర్ణ మకరకుండలమును, తాల్పన్ = వహింపఁగా, (వేణు గానము నేయు నప్పుడు మెడ యొకగ నిడఁగా నెడమ భుజము మీదికిఁ గుండలమువచ్చె ననుట.), నిస్తుల = సరిలేని, ఆస్యశ్రీ = ముఖకాంతియొక్క, వయః=వయస్సును, స్తంభ=నిలువటకొఱకు, నిక్షిప్త = దృష్టిదోషములేకుండ నునుపఁబడిన, నింబచ్ఛద=వేఁపాకువంటి, భ్రువు = కనుబొమ, (ఈశబ్దము హ్రస్వాంతము నగును, 'భ్రుకుటిర్భ్రుకుటిస్త్రీయామ్' అని ఆమరము.) అల్పంబు = ఇంచుకంత, నిక్క=నిక్కుచుండఁగా, (సంస్కారవిశేషముచేత వేఁపాకు వయస్తంభకరమని ప్రసిద్ధము. కనుబొమయెగుర వేయుచు గానమునేయు నెడల ముఖకాంతి వయస్సతిక్రమింపకుండ దృష్టిదోషమురానియట్లుంచిన వేఁపాకువలె నాకనుబొమ యుండెననుట), ప...రి - పరువంపు=లెస్సవికసించిన, మంకెనవిరి=బంధూకపుష్పమును, వంపు=నమ్రముగాఁజేయుచున్న, అ...ఱ - అరవంపు=సగమునంచిన, వాతెఱ=అధరోన్మము, చెం...న=చెంద్రంపు=సిందూరసంబంధియగు, వాన=వర్షమును, కురియ=వర్షింపఁగా, (పెదవి సగము మడిచి పిల్లఁగ్రోవి నూఁచు చున్నాడనుట.), అం...డ్కి - అందంపు=అందమగు, మెఱుగు=నిద్దమగు, వాలారు=నిడుదయగు, కన్గవ=నేత్రద్వయముయొక్క, చూడ్కి=దృష్టి, శ్ర...తి - శ్రవణకుండల=కర్ణకుండలముయొక్క, కాంతి=కాంతికి, సవతుగాఁగ=సమానమగుచుండఁగా, (ఆ గానమప్పుడట్టి చూడ్కి-కర్ణాంతాయతములగు నేత్రముల కొనలను వ్యాపించియుండె ననుట), స...కు - సప్తభువన=భూర్భువస్సువరాది సప్తలోకములయందున్న, అంగనా=స్త్రీలయొక్క, అనురంజనకు=అనురక్తిగలిగించుటకు, సప్తవిధపరీవాహముగ=ఏడు తెఱఁగులగు ప్రవాహము లగునట్లు, 'జలోచ్చాస్యాపరీవాహ' అని యమరము. గానసుధ=గానామృతమును, వెలార్చుచూడ్కి=పై కుబుకఁజేసెడురీతిగా,

వేణువుపైకొ = పిల్లగ్రోవిమోద, వ్రేళ్లు = అంగుళములను, మార్చిమార్చి = పరివృత్తి,
జేసి, గోవిందా = ఓయి శ్రీకృష్ణుడా, మందసతులకొ = గోపికాస్త్రీలను, మరులుకొ
లిపితె = మోహపడజేసితివే, శ్రీకృష్ణుని వేణుగానవి నోదము ననుసంధించుచున్నదని
భావము.

ఉ. అక్కట రాధ నీకుఁ దగఁవా మగవారల నత్తమామలం

దక్కి ముకుంద వేణుకల • నాదపు టీలకు లేటిమొత్తమై

త్రెక్కొనుకాకచే నడికి • రే లరుదెంచిన గోపికావళికొ

బొక్కఁగ జేసి తద్రుచిరభోగము గుత్తగ నీవ కైకొనకొ. 68

టీ. రాధ = ఓ రాధికా, మగవారలకొ = భర్తలను, అత్తమామలకొ = శ్వశ్రూ
శ్వశురులను, తక్కి = కిక్కురించి, ము...కుకొ - ముకుంద = శ్రీకృష్ణునియొక్క, వేణు =
పిల్లనగ్రోవియొక్క, కల = అవ్యక్తమధురమగు, నాదపు టీలకుకొ = గానమను నీలకు,
(ఈల యనఁగా జారచోరులొండొరులకుఁ దెలుపుకొను సంకేతనాదము), లేటిమొ
త్తమై = మృగీసమూహమువలెనై, త్రె...చేకొ - త్రెక్కొను = భరింపఁగూడని, కా
కచేకొ = తాపముచేత, నడికి రేలు = అర్ధరాత్రులయందు, అ...ళికొ - అరుదెంచిన =
వచ్చినట్టి, గోపికావళికొ = గోపికాసమూహమును, బొక్కఁగజేసి = పరితపించున
ట్లొనర్చి, తద్రుచిరభోగము - తత్ = ఆ కృష్ణునియొక్క, రుచిర = ఇంపైన, భోగముకొ =
అనుభవమును, గుత్తగ = గుత్తజేసినట్లు, నీవ = నీవే, కైకొనకొ = గ్రహించుట, నీకున్ =
నీకు, తగవా = మర్యాదయే, అకట = అయ్యో, (ప్రథమపాదమందుఁ బ్రశ్నాకలిత
దీర్ఘయతి).

తా. తాను దాప మనుభవించుచు రాధ నుద్దేశించి శ్రీకృష్ణ సంభోగము సమస్త
గోపికలకు లేకుండఁ జేసి గుత్తఁ జేసి నట్లు నీ వొక్కతెవే యనుభవింప వచ్చునా
యని దూఱు చున్న దనట.

ఉ. అక్కమలాక్షుఁడుకొక్కతె నిజాంసమునం దిడి కుంజపుంజపుం

జక్కికిఁ గొంచుఁ బోవఁ బెట • చాన లినాత్మజవెంట వ్రేగున

న్నిక్కిలి డిగు పాదసరణిం జని రోయుదు రట్టె రోసి తా

రక్కడఁ గొంచు లేమివలదా యభిమాన మొకింత యింతికికొ?

టీ. అక్కమలాక్షుఁడు = ఆ కృష్ణుఁడు, ఒక్కతెకొ = ఒక స్త్రీని, నిజాంసము
నందుకొ = తనమూఁపునందు, ఇడి = ఉంచుకొని, కుంజపుంజక్కికికొ = పాదరిండ్లగుంపు
తావునకు, కొంచుఁబోవకొ = తీసికొనిపోవఁగా, పెటచానలు = ఇతర స్త్రీలు, ఇనాత్మ
జవెంటకొ = సూర్యతనయయగు యమునానదివెంటడి, వ్రేగునకొ = భారముచేత, మి
క్కిలి = అధికముగా, డిగు = దిగఁబడియున్న, పాదసరణికొ = కాళిజాడను, చని =

పోయి, రోయుదురు = వెదకుదురు, అట్టె = అప్రకారమే, రోసి = వెదకి, తారు = తాము, అక్కడ = అపొదరిండ్లప్రదేశమందు, కాంచుటేమి = చూచుటయేమున్నది, ఇంతికి = స్త్రీకి, అభిమానము = ఈలువు, ఒకింత = కొంచెమైనను, వలదా = ఉండవలదా.

తా. శ్రీకృష్ణుడు గోపికల వంచింది యొక్కదానిఁ దనభుజము మీఁదఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని పొదరిండ్ల చాటునకుఁ బోఁగా, నాగోపికలందఱును గృష్ణునిం గానక స్త్రీని మోచికొనిపోవుచున్న భారము చేత నాయన పొదములు యమునా నది సరితాతలంబుల మిగుల దిగఁబడియుండిన నాజాడను బోయి వెదకెదరుగాక; యట్లు వెదకి శ్రీకృష్ణునిఁ జూచుటవలన నాగోపికతోఁగూడి యున్నప్పుడు దమకేమిపనియని యను, (స్త్రీకిఁ గొంచెమైన నభిమానముండవలదా యని మాత్రే ననియును భావము.

చ. ఇలుగలనైన వెల్వడని • యీలువుటాండ్రకుఁ దాపికత్తెవై
యులు కెడలించి శౌరి తను • యోగపు వాచవిఁ జూపి మీఁదఁ బె
ల్లలము వియోగవహ్ని భవదంతర సైకతపజ్జ్వి పొంత వం
తలఁ బొరలింది తెదొ శమనస్వస యుగ్ర మయాఖనందనీ? 70

టీ. ఉగ్రమయాఖనందనీ = తీక్ష్ణకిరణములుగల సూర్యునియొక్కకూతుర వైన యో యమునానదీ, ఇలు = గృహమును, కలనైన = స్వప్నమందేని, వె...కు = వెల్వడని = వెడలిరాని, ఈలువుటాండ్రకు = మానవతులగుగోపికలకు, తాపికత్తెవై = కుంటెనకత్తెవై, ఉలుకెడలించి = (వారల) భయముదీర్చి, శౌ...వి = శౌరి = శ్రీకృష్ణునియొక్క, తను = శరీరముయొక్క, యోగపు = సంయోగమనియెడి, వాచవి = చూపి = వాగ్రుచిఁజూపి, (విటునియొద్దనుండి మధురవస్తువులుకొనివచ్చి స్త్రీలకిచ్చి రుచిఁబుట్టించి యనుకూలపఱుచుట దూతికకు యుక్తమేగనుక వాచవియని ప్రయోగించి నాడు.), మీఁద = అనంతరమందు, పెల్లు = అధికముగా, అ...హ్ని = అలము = వ్యాపించుచున్న, వియోగవహ్ని = విరహాగ్నిచేత, భ...త = భవత్ = నీ యొక్క, అంతర = మధ్యప్రదేశమందలి, సైకత = ఇసుకదిన్నెలయొక్క, పజ్జ్వి = సమాహముయొక్క, పొంత = సమీపమందు, వంతల = తాపములచేత, పొరలింది = వారినిఁబొరలునట్లుచేసితివి, శమనస్వసవౌదు = యమునితోఁబుట్టువగుచువు, 'యమునా శమనస్వసా' యనియమరము.

తా. ఓ యమునానదీ! నీవు జగములఁ దపింపఁజేసెడు సూర్యునికిఁ గూతురవై యంతకుండుగు యమునికిఁ దోఁబుట్టువైతివి గావున, నీ కఠిన గుణమునకుఁ దగినట్లు స్వప్నమందైన నీట్లు వెడలని మానవతులగు గొల్ల సతుల కెడకత్తెవై యిట్లు వెడలింది భయము వాపి మొదల నతనితోఁ గూడునట్లొనర్చి యారుచిఁ జూపి పిమ్మట నా

కృష్ణుని నెడఁ బాపి నీ యిసుకదిన్నియలమీఁద వారలు విరహాగ్ని చేతఁ బొరలాడు నట్లు చేసితివి గదే? యెంత కఠినాత్మురాల వని దూతె నని భావము.

వ. అని యొంటి పాటునం దనలోనం బలుకు పలుకు లాలించి పొంచి యున్న వయస్య లాస్యంబు లపహాస్యచంద్రికాతుందిలంబులుగాఁ దోచి భామ యే మేమి నీ మనం బెఱింగియే కదా మును మున్న యతనిమాటలు మానలేవంటిమని మూదలించినం గించి దవన తాననయై నెమ్మొగంబు వెలవెలపాటు లేనగవున నడంచి మఱి మొఱంగ ననువుపడక యందంబుగూడుకొని వారికిట్లనియె. 71

టీ. అని=ఈరీతిగా, ఒంటిపాటునఁ=ఏకాంతమందు, తనలోనంబలుకుపలుకులు=తనలోఁదాననియెడుమాటలు, అలించి=విని, పొం...లు - పొంచియున్న=దాఁగియున్న, వయస్యలు=సఖులు, అస్యంబులు=మొగములు, అ...గాఁ - అపహాస్య=మేలంపు నవ్వులనియెడు, చంద్రికా=వెన్నెలచేత, తుందిలంబులుగాఁ=పిక్కటిల్లు నట్లుగా, తోచి=కనబడి, భామ=ఓయింతి, ఏమేమి, ఎఱిగియేకదా=తెలిసియే కదా, మునుమున్న=ప్రప్రథమమందే, ఆతనిమాటలు=ఆస్వామివార్తలు, మానలేనంటిమని=విడువఁజాలవంటిమనుచు, మూదలించినఁ=ప్రస్తావింపఁగా, (తాఁకనాడఁగా ననుట.), కించిదవనతాననయై=కొంచెముదలనంచుకొన్నదై, నెమ్మొగంబు=ముఖము యొక్క, వెలవెలపాటు=సిగ్గుచేఁ దెల్లఁబోవుటను, లేనగవునఁ=లేత నగవుచేత, అడంచి=మట్టుపఱిచి, మఱి=ఇంకను, మొఱంగఁ=దాఁపఁగా, అనువుపడక=వలను గాక, అందంబుగూడుకొని=వారినిగలిపికొని, వారికిట్లనియె=ఆచెలుల కిట్లనియెను.

తే. నాఁడు మన మున్న నెట్లొ పూఁబోఁడులార

యనిన వారలు మగుడ నాయమకు ననిరి

యింతి నాఁడుండ కెందుఁ బోయితివి నీ వ

టన్న నచ్చెరువడి వారి కతివ పలికె.

72

టీ. పూఁబోఁడులార=ఓ చెలులారా, నాఁడు=ఆగోపికాకృష్ణులక్రీడాకాల మందు, మనమున్నఁ=నేనుమీరునుండినను, ఎట్లొ=ఏవిధమగునో, అనినఁ=అనఁగా, వారలు=ఆచెలులు, మగుడఁ=మరల, ఆయమకుఁ=ఆమెకు, అనిరి=చెప్పిరి, ఇంతి=ఓచెలీ, నాఁడునీవుండక=ఆకాలమందునీవుండక, ఎందుఁబోయితివి=ఎక్కడఁబోయితివి, అట్లన్నఁ=ఆప్రకారమనఁగా, అచ్చెరువడి=ఆశ్చర్యపడి, అతివ=అయింతి, వారికిఁ బలికెఁ=ఆచెలుల కనియెను.

{ తే. సకియలార త్రైకాలికః జ్ఞానవంతు
 లైన ఋషులట్ల పలికెదః రంత యెఱుక
 యెదః గలిగెనేని యెఱిగింపుః డేను మొదల
 నెవ్వతె నటన్న మఱి వారః లిట్లు లనిరి.

73

టీ. సకియలార=సఖులారా, త్రై...లు - త్రైకాలిక = భూతభవిష్య ద్వర్త
 మాన కాలత్రయసంబంధియగు, జ్ఞానవంతులు=జ్ఞానముగలవారు, ఐన, ఋషులట్ల=మునీ
 శ్వరులవలె, పలికెదరు=వచించెదరు, అంతయెఱుక=తాదృశజ్ఞానము, ఎదః=హృ
 దయమందు, కలిగెనేని=ఉండెనేని, ఏను=నేను, మొదలఁ=ప్రథమమందు, (పూర్వ
 జన్మమందనుట), ఎవ్వతెను, ఎఱిగింపుఁడటన్న=తెలుపుఁడనఁగా, మఱి=పిమ్మట,
 వారు=ఆచెలులు, ఇట్లులనిరి.

ప్రశ్నా మ. దివిజద్రుప్రసవంబుఁ గాంచిన సపత్నిం జూచి చూపోప కిం
 తవుజిల్లుంబని యంతసేసి మది నీర్ష్యాక్రోధము ల్పందడిం
 ప విరిం బోక ద్రుమంబుఁ గైకొని పతిః స్మందన్న మ్రానెల్లఁ దే
 నవధిం బెట్టిన సత్యవీ వహహ కావా? భామినీ నావుడున్. 74

టీ. ది...త్నిఁ - దివిజద్రు=కల్పవృక్షముయొక్క, ప్రసవంబుఁ=పుష్పము
 ను, ని. 'స్వాదుత్పాదేఫలేపుష్పేప్రసవోగర్భమోచనే' యని. కాంచిన=పొందిన, సప
 త్నిన్=సవతాలగురుక్మిణిని, చూచి=కొంచి, చూపోపక=ఓర్వలేక, ఇంతవుజిల్లుం
 బని=ఇంతైనచిన్న పనిని, అంతసేసి=అంతఁగాఁజేసి, మదిన్=మనస్సునందు, ఈర్ష్యా
 క్రోధముల్ - ఈర్ష్యా=ఈసును, క్రోధముల్=కోపమును, సందడింపఁ=పెనఁగొనఁ
 గా, విరిఁ=పుష్పముచేత, పోక=చనక, ద్రుమంబునఁ=వృక్షమును, కైకొని=గ్ర
 హించి, పతిఁ=భర్తయగుశ్రీకృష్ణుని, మందన్నఁ=ఔషధమనఁగా, మ్రానెల్లఁ=
 వృక్షమెల్లను, తేఁ=తెచ్చునట్లు, అవధింబెట్టిన = శ్రమపెట్టినట్టియ మేరఁబెట్టినట్టి,
 సత్యవు=సత్యభామవు, ఈవు=నీవు, కావా, అహహ = అశ్చర్యము, 'అహహేత్య
 ద్భుతేభేదే' యనియమరము. భామినీ=ఓయింతీయనిసంబోధనము, ('కోపనానైవభా
 మినీ' యనియున్నది గనుకఁ గోపముగలదానా యనుట), నావుడున్=అనఁగా.

తా. ఓభామినీ! నీసవతీయగు రుక్మిణీదేవి శ్రీకృష్ణునిచేతఁ బారిజాత పుష్పము
 గ్రహింపఁగా నీవు చూచి యోర్వఁజాలక యీసును జలంబును మెఱయ స్వల్పమగు
 నక్కార్యంబు నెంతోఁ గొప్పఁ జేసి యలిగి యీ పుష్పమునుమాత్రమేగాక స్వర్గము
 నుండి పారిజాత వృక్షమునే తెప్పించి, మందనిన మ్రానెల్లఁ బెప్పించునట్లు తలంచి
 యాప్రకారము శ్రీకృష్ణుని శ్రమ పఱచిన సత్యభామవు కావా యనిరని భావము.

వ. గ్రక్కునం బ్రత్యుత్పన్నవిజ్ఞానయై గృహదీపికారోహణంబునం గృహ
గత పదార్థంబు లొక్కమాటె దృగ్గోచరంబు లగునట్లు జన్మాంత
రంబున నయ్యనంతునితోడి క్రీడాప్రపంచంబు సద్యస్సమనుభూతం
బైన తెఱంగునం దోచిన.

75

టీ. గ్రక్కునఁ=త్వరగా, ప్రత్యుత్పన్నవిజ్ఞానయై - ప్రత్యుత్పన్న = ఉద
యించిన, విజ్ఞానయై = విశేషజ్ఞానముకలదై, గృహదీపికారోహణంబునఁ=నిలయ
మందు దీపముంచుటచేత, గృహగతపదార్థంబులు=ఇంటిలోనున్న వస్తువులు, ఒక్క
మాటె=ఒకసారియె, దృగ్గోచరంబులగునట్లు=దృష్టివిషయములయినభంగిని, జన్మా
ంతరంబునఁ=పూర్వజన్మమందు, అయ్యనంతునితోడి=ఆశ్రీకృష్ణస్వామితోడి, క్రీడా
ప్రపంచంబు=విహారవైపుల్యము, సద్యస్సమనుభూతంబయిన తెఱంగునఁ=అప్పుడు
తెస్సగా ననుభవించినమాడ్కిని, తోచినఁ=ఆగపడఁగా.

ఉ. వాలిక కన్నులం బొడము • వారి సకజ్జల మాశ్రితశ్రవో
గోళక మై తదంతికపుఁ • గుంతలవల్లికిఁ దల్లిఁదోడుగా
మైలవలి న్నన ల్నిగుడు • మైఁ బులక ల్పొడమఁ శ్లఘాంగియై
సోలినఁ జూచి డెందములు • నుట్టిన హోయనిబోటు లర్మిలిన్. 76

టీ. వాలిక=నిడుదలగు, కన్నులఁ=నేత్రములయందు, పొడము=ఉదయిం
చెడు, వారి=బొప్పము, సకజ్జలము = కాటుకనీటితోఁ గూడినదియై, ఆశ్రిత=ఆశ్ర
యింపఁబడిన, శ్రవః=చేవులనియెడు, గోళకమై = గోళములుగలదై, తదంతికపుఁ
ఆకర్ణసమీపమునందున్న, గుంతలవల్లికిన్ = తలవెండ్రుకలు అనుతీఁగకు, తోడుగాఁ=
తల్లియుఁదోలుట్టువుగాఁగా, (కాటుకతో నల్లనైయున్నదిగావునఁ గురులకు సమాన
వైచదునట.), మైలవలిఁ=శరీరమనియెడియేలకితీఁగయందు, (లవలి=వెన్నెలతీగ
యనియును), ననల్=పుప్పములు, నిగుడుమై=పుట్టెడిరితిచేత, పులకల్=రోమాం
కులు, శ్లఘాంగియై = బెండునడినదేహముగలదియై, సోలి
నఁ=చూచుటగా, జూచి=వీక్షించి, బోటులు=చెలికత్తియలు, డెందములు=అం
తరములు, నుట్టిన=పుట్టుకనఁగా, హోయని=అయ్యోయనియంగలార్చి, అర్మి
లిన్=కూర్మిచేత, అందులందలి ప్రేమచేత నని ముందటి పద్యముతోనన్వయము.

తా. ఆముక్తమాల్యదని పుచ్చుచుండ నది చేవులునిండి తలవెండ్రుకలు దడు
పఁగా నెమ్మేను గగుర్పొడు సోలినఁగాంచి డెందంబులంగంది తోడి పూఁబోఁ
డులు ప్రేమంబున నిట్లునిట్లు జూచుచున్నట్లు.

ఉ. ఎంతకుఁ బెచ్చెనే పుట్టినదా చెయ్యము లిందుమీఁద జ
న్మాంతర పర్రనంబు హృదయంబున కిత్తటి నెచ్చరించి గో

శ్లోకం

రంతలు గొండలంత లగునట్లుగఁ జేసితి మంచుఁ జేటికా
వాంత సతాశవృంత మృదువాత హిమాంబుకణాళిఁ దేర్చినన్.

టీ. స...ల్ = సరసిజేక్షణ = పద్మాక్షియగునీయమయొక్క, చెరుముల్ = వ్యాపారములు, ఎంతకుఁ దెచ్చెనే = ఎంతవఱకుఁ దెచ్చెను, ఇందుమీఁదన్ = ఈకష్టముమీఁద, జన్మాంతరవర్తనంబు = పూర్వజన్మ వ్యాపారమును, హృదయంబునకున్ = ఎవకు, ఇత్తటిన్ = ఈసమయమందు, ఎచ్చరించి = ఎఱుకపఱిచి, గోరంతలు = గోరంతస్వల్పములగుకార్యములు, కొండలంతలగునట్లుగన్ = పర్వతోపమానము లగునట్లుగా, చేసితిమంచున్ = కావించితిమని, చేటికా = పరిచారికలచేత, వాంత = వీవఁబడిన, సతాశవృంత = వీవనలతోఁగూడిన, మృదువాత = మందమారుతముగల, హిమాంబు = పన్నీటియొక్క, కణాళిన్ = బిందుపరంపరచేత, తేర్చినన్ = మూర్ఛఁదెప్పఁగా, (విసనకఱ్ఱలమీఁదఁ బన్నీరు చిలుకరించి చెలికత్తియును పరిచారికలచేత వీవఁ జేసి సేదఁ దేర్చిరనుట).

క. తెలిసి కను దెఱచి వెండియు

జలజేక్షణ తన్ముకుందఁ చరణస్మృతిని

శ్చలతఁ గనుమొగిచి మఱి య

శ్రులు తెప్పలఁ దోఁపఁ దెఱచిఁ చూచి సఖులతోన్. 78

టీ. తెలిసి = తెలివొంది, కనుదెఱచి = నేత్రమువిచ్చి, వెండియున్ = మరలను, జలజేక్షణ = ఆనాయిక, తన్ముకుందచరణస్మృతినిశ్చలతన్ - తన్ముకుంద = ఆశ్రీకృష్ణునియొక్క, చరణస్మృతి = పాదస్మరణమను, నిశ్చలతన్ = స్థైర్యముచేత, కనుమొగిచి = నేత్రముమూసి, మఱి = పిమ్మట, అశ్రులు = బాష్పజలములు, తెప్పలన్ = పక్షుములయందు, తోఁపన్ = కొనరాఁగా, తెఱచి = కనుదెఱచి, చూచి = వీక్షించి, సఖులతోన్ = చెలులతోడ. అని ముందటికన్వయము.

క. మీ రెవ్వరనుటయును శృం

గారిణి మే మురగకన్యకల మింతకు ము

న్ధారుణి కే తెంచితి మన

*నారామలఁ గొంగిలించి యార్తి న్బలికెన్. 79

టీ. మీరెవ్వరనుటయును = మీరెవ్వరనఁగా, శృంగారిణి = ఓసుందరి, మేమురగకన్యకలము = మేమునాగకన్యకలము, ఇంతకుమున్ = ఈజన్మమునకుముందు, ధారుణికే తెంచితిమనన్ = భూలోకమునకువచ్చితిమనఁగానే, నారామలన్ = ఆస్త్రీలను, కొంగిలించి = ఆలింగనముఁజేసికొని, అర్థిన్ = మనస్తాపముచేత, పలికెన్ = వచ్చించెను.

ఉ. అట్టి మురారి కప్పుడనుఁ • గై మఱి యీకలివేళఁ గ్రమ్మఱం
బుట్టి వియోగవేదనలఁ • బొక్కెడు నీ తను వేల తండ్రి దా
నిట్టగు నన్ను నింకొకని • కియ్యక తొల్లన యోగశక్తిఁ బోఁ
బెట్టెద దీని వెండియు నుపేంద్రపదాంబురుహంబు పట్టెదన్. 80

టీ. అట్టిమురారికిన్ = అట్టిశ్రీకృష్ణునకు, అప్పుడు = ఆకాలమందు, అనుఁ
గై=ప్రియురాలనై, (ఇచ్చట అనుఁగునై యని యుండవలసినను అది వైకల్పికవిధిగా
న అనుఁగై అనియునుండవచ్చును.), ఇట్లు అదిపర్వంబున - గీ. 'కౌరవుల కెల్ల గురు
వైన కౌరణంబు' అనిప్రయోగింపఁబడియున్నది. మఱి=పిమ్మటను, ఈకలివేళన్=
ఈకలియుగకాలమందు, క్రమ్మఱన్ = మరల, పుట్టి=జనించి, వియోగవేదనలన్=
విరహవేదనలచేత, పొక్కెడు=పరితపించెడు, ఈతనువేల=ఈశరీరమేటికి, తండ్రి=
మాజనకుఁడు, తాను=ఆయన, ఇట్టగు=ఈరీతిగ లిగియున్న, నన్నున్=నను, ఇంకొక
నికిన్=మఱియొకనికి, ఈయకతొల్లన=ఇయ్యకముందఱనై, దీనిన్=ఈశరీరమును,
యోగశక్తిన్=యోగబలముచేత, పోఁబెట్టెదన్=విసర్జించెదను, వెండియున్=మగి
'డి, ఉపేంద్ర = ఆత్రివిక్రమునియొక్క, పదాంబురుహంబు = చరణసరోజమును,
పట్టెదన్=ఆవలంబించెదను.

తా. అట్టి శ్రీకృష్ణునకుఁ దొల్లి ప్రియురాలనై యుండియు నీకలివేళ మరల
జనించి వియోగతాపముచేతఁ గ్రాఁగెడు నీదేహమును మాతండ్రి నన్నొకని కియ్యక
మున్నే యోగశక్తిచేత విడిచి మగిడి యాయుపేంద్రు పాదపద్మంబ యవలంబించెద
నని భావము.

క. అది యొండె భక్తి యెవ్వతె

యెద విశ్లేషైకభీరుఁవృత్తిన్ బ్రియలా

భదశన్తయిఁ దొఱఁగించును

హదనున నదిగాకయున్న • నవి వైశికముల్.

81

టీ. ఎవ్వతె=ఏస్త్రీయైన, ఎదన్ = హృదయమందు, వి...త్తిన్-విశ్లేష=
వియోగమువలన, ఏక=ముఖ్యమగు, భీరువృత్తిన్=భయంపడినవర్తనముచేత, ప్రియలాభ
దశన్ = ప్రియునియొక్కలాభదశయందే, హదనునన్ = మంచినమయమందు, మె
యిన్=శరీరమును, తొఱఁగించును = జూర్చునో, అది=ఆశరీరత్యాగవ్యాపారము,
ఒండె=ఒకఁడే, భక్తి=పతిభక్తి, అదిగాకయున్నన్=అట్లుగాకుండినను, అవి=మిగు
లునట్టిభక్తులు, వైశికముల్='విత్తమాత్రోపాధిక సకలపురుషాభిలాషా పామాన్య'
యనునట్లు, వేశ్యాభక్తియేకాక నిక్కము గాదనుట.

తా. ఏయింతి తనప్రాణనాథుఁడు దాఁపుననుండినప్పుడే యితనితో వియోగము గలుగు నేమో యను భయముచేత మంచినమయము గనుఁగొని శరీరత్యాగము సేయునో యాపెదే పతిభక్తిగాక యితరములైనవి వేశ్యాభక్తివంటి వని భావము.

తే. అనిన వారలు పల్కి రాఁయదువతంస

మెందుఁ జన్నాఁడు విను రంగమంద నిల్చె

వేగపాటేల? యతఁడ నీవిభుఁ డగుటకు

నర్చనాదుల నివ్వీటిహారి భజింపు.

82

టీ. అనినన్ = ఇట్లుచెప్పఁగా, వారలుపల్కిరి=ఆచెలు లీవక్ష్యమాణక్రమముగా వచించిరి, ఆయమవతంసము=ఆయాదవరత్న మగుశ్రీకృష్ణుఁడు, ఎందుఁజన్నాఁడు = ఎక్కడ నేఁగినాఁడు, వినుము = ఆలకింపుము, రంగమంద=శ్రీరంగక్షేత్రమందే, నిల్చెన్ = నివసించెను, వేగపాటేల = త్వరపడుటయేటికి, అతఁడ=ఆస్వామియే, నీవిభుఁ డగుటకున్=నీభర్తయగుటకు, ఇవ్వీటిహారిన్=ఈశ్రీవిల్లిపుత్తూరున నున్న స్వామిని, అర్చనాదులన్=పూజాదులచేత, భజింపుము=సేవింపుము.

తా. ఆ శ్రీకృష్ణుఁడిప్పు డెచ్చటికిఁబోలేదు, శ్రీరంగమందే యున్నాఁడు గావున నతఁడు నీ భర్తయగుటకు నీయూరనున్న వడపెరుంగోయి లుడయ ననుస్వామినిఁ బూజనాదులచేతఁ గొల్పు మని భావము.

చ. అలుకకుమన్నఁ దేటి మటి • యంతటనుండియు వేళవేళ నె

చ్చెలు లిడు తెల్పుల న్మగుడఁ • జింతల సంతమసంబుల న్నమా

కలితత మించె సొమ్మిడని • కార్మ్యమునన్ హృదయంబున న్నదా

పలపలగాక నీలముల • బన్న సరంబయి నిర్మలాంగికిన్.

83

టీ. అలుకకుమన్నన్=వెఱవకు మనిచెప్పఁగా, తేటి=తెలివొంది, మటి=అనంతరమందు, అంతటనుండియున్=అప్పుడు మొదలుకొని, వేళవేళన్=ప్రతికాలమందు, నెచ్చెలులు=చెలికత్తియలు, ఇడు=ఉంచెడి, తెల్పులన్=జ్ఞానము లనెడు ధావశ్యములతోడను, మగుడన్=మరల, చింతల=విచారము లనియెడు, సంతమసంబులన్=చీకటులతోడను, సమాకలితత=కూడుకొనుట, (ఇదికర్తృపదము.), నిర్మలాంగికిన్=స్వచ్ఛశరీరముగల యాయువిదకు, సొమ్మిడని=భూషణముధరింపని, కార్మ్యమునన్=కృశించుటచేత, హృదయంబునన్=ఎదయందు, నదా=ఎల్లప్పుడును, పలపలగాక=పలచనగాక, నీలములబన్న సరంబయి=నీలములతోడఁ గూర్చిన ముక్తాహారమై, మించెన్=ఓప్పెను.

తా. ఆయమకుఁ గృత్యము చేత సొమ్ము లిడుకుండినను హృదయమందుఁ జెలుల మాటల తెల్పులును, మరలఁ గలిగెడు చింతాభరంబులను చీకటులును, గూడి

కొని నీలములతోఁజేర్చిన ముత్తెపు సరమువలె నుండె ననియును, దీనికిఁ జింతాసంతమ సంబులు నీలములవలెను, చెలుల మాటలవలనఁ గలిగెడు తెలుపులను తెలుపులు ముత్తెములవలె నుండెననియును, లో నున్న భావము నిర్మలాంగియకాట బయలఁ దోచె ననియును భావము.

తే. ఎలసి యేప్రాద్దుఁ గనువొందఁ నీక మరుఁడు

కలహమున కంకకాఁడయి • కాలు ద్రవ్వఁ

బొండుబహుళక్షపాపరంపరలు వెడల

కింటిలో నేఁదుముల్లయ్యె • నిందుముఖికి.

84

టీ. ఎలసి=కనుపెట్టుకొని, ఏప్రాద్దుఁ=సంతతమును, కనువొందనీక=కన్ను మూయనీక, మరుఁడు=స్మరుఁడు, కలహమునకుఁ=పోరాటమునకు, అంకకాఁడై=బిరుదుగలవాడై, (ఇది విటకాఁడు మొదలగుశబ్దములవంటిది), కాలుద్రవ్వఁ=కాలు ద్రవ్వచుండఁగా, పా...లు-పొండుబహుళక్షపా=శుక్లపక్ష బహుళపక్ష రాత్రుల యొక్క, పరంపరలు=వరుసలు, వెడలక=కడవక, ఇందుముఖికిఁ=అచంద్రముఖికి, కింటిలోఁ=గృహమందు, ఏఁదుముల్లయ్యెఁ=ఏఁదుఁబందిముల్లుండినట్లే యాయెను.

తా. మన్మథుఁ డెడతెగక యప్పుడుఁ గనువైచి నిద్రఁబట్టినీకుండఁ గచ్చకుఁ గాలుద్రవ్వచుండఁగా శుక్లపక్షరాత్రులును బహుళపక్షరాత్రులు నొక్కఁడుగా నే చక్కఁగా జరగక యేఁదుముల్లింటిలో నండిన నాయింటి వారికెట్లు డేమములేక నిద్దుర పట్టక పోవునో, యారీతిగా నే యాయమ శ్రమపడు నని భావము. శల్యమృగ రోమ మింటనున్న నాయింటఁ గలహము కలుగుననుట ప్రసిద్ధము. ఇచ్చట శుక్లపక్ష రాత్రులు దెల్లగాను గృష్ణపక్షరాత్రులు నల్లఁగా నుండును గనుక వానిపరంపర యేఁ దుఁబందిముల్లుఁగాఁ జెప్పఁబడెను. ఆర్యోప్యమాణమయిన యేఁదుఁబంది ముల్లు కలహ మును గలుగఁజేయుట కుపయోగించెను గనుక పరిణామాలంకారము.

మ. తలిరుంగై దువుజోదునానతి వధూఁ ధైర్యంపుఁ బెన్గోట గం
దళితాహర్ముఖయంత్రకారుఁ డలుక • న్నానాటికిం ద్రెళ్లఁ గో
మలమార్తండమరీచిదీపకళికోఁష్మం జూడి యేయుం దళ
ద్దళపాథోరుహలోహనాళకుహరోఁద్యచ్ఛంచరీకాశ్మముల్. 85

టీ. కందళితాహర్ముఖయంత్రకారుఁడు = అంకురించినప్రాతఃకాలునియెడు పిరంగికాతు, త...తిఁ - తలిరుంగై దువు=చిగురుటాకుబాకుగల, జోదు=దాదయగు మన్మథునియొక్క, అనతిఁ=అజ్ఞాపితేత, వ...ట - వధూ=అవనితయొక్క ధైర్యంపు=ధైర్యమయమగు, పెన్గోట=పెద్దకోట, నానాటికిఁ=దినక్రమముగా, ద్రెళ్లఁ=కూలుటకు, కో...ష్మఁ=కోమల=మృదువులగు, మార్తండ=బాలసూర్యుయొక్క,

మరీచి=కిరణములనియెడు, దీపకళికా=మొగ్గవంటిదీపములయొక్క, ఊష్ణక=వేడిమిచేత, చూడి=ముట్టించి, ద...ల్ - దళత్=వికసించుచున్న, దళ=తేకులుగల, పాఫోరుహ=కమలములనియెడు, లోహనాళ=పిరంగులయొక్క, కుహర=బిలములనుండి, ఉద్యత్=వెడలుచున్న, చంచత్=మదించిన, చంచరీక=తుమ్మెదలనియెడు, అశ్మముల్=గుండ్లను, అలుకన్=కోపముచేత, ఏయున్=ప్రయోగించును.

తా. ప్రాతఃకాలమనెడు పిరంగిరౌతు మన్మథుఁడను యోధవరుని సెలవొంది యాయమ ధైర్యమనియెడు కోట నానాటికిఁ గ్రిందఁ గూలుటకై, బాల సూర్యకిరణములు సోఁకుటవలన వికసించుచున్న కమలములనియెడు పిరంగులలోనుండి వెడలెడు గండుచుమ్మెదలనియెడు గుండ్లను బాదు సేయుననియును; నప్పుడాకిరణజ్వాలయే జెనకి త్రాటిరంజకపువేడిమియై యుండె ననియును; ఆయమకు రాత్రులు ధైర్యము లేదాయెఁగదా ప్రాతఃకాలమందును లేదాయె ననియును; సాయంకాలములందుఁ గమలములు ముకుళించు నప్పుడు తుమ్మెదలా కమలములలోఁ జొచ్చియుండి సూర్యోదయము కాఁగానే వికసిల్లిన వానిలోనుండి వెడలుచుండె ననియును భావము.

తే. పొంత ఘటయంత్రసరముఁ ద్రిప్పచు జపించు

మగువధృతి మాల మధ్యాహ్నమంత్రవాది

సురుచిరవితానదంభకౌసుంభధారి

తుహినధారాగృహంగి * బిందువులు సెదర.

86

టీ. మధ్యాహ్నమంత్రవాది=మధ్యాహ్నమనియెడిమాంత్రికుఁడు, మ...తి - మగువ=ఆయమయొక్క, ధృతి=ధైర్యము, తూలక=చలించుటకై, సు...రి - సురుచిర=ప్రకౌశించుచున్న, వితాన=మేలుకట్టనియెడు, దంభ=వ్యాజముగల, కౌసుంభ=కౌసేయవస్త్రమును, ధారి=ధరించినవాఁడును, తు...గి - తుహినధారాగృహ=మంచువంటిధారలుగల గృహమనియెడు, అంగి=శరీరముగలవాఁడునై, (ఇవిరెండును మధ్యాహ్నమంత్రవాదికి విశేషణములు), బిందువులు=ధారాబిందువులు, (బిందువులనఁగా ధైర్యముయొక్క ప్రాణములనికొందఱు, బంధువులని మఱియొకపాఠము.), అప్పుడును బ్రాణములనియే యర్థము. 'బంధుర్బంధూకపుష్పేస్యాత్ప్రాణబంధో శ్చభర్తరి' అని విశ్వము. చెదరక=పడుచుండఁగా, ఘ...ముక - ఘటయంత్ర=కుంభయంత్రమనియెడు, సరముక=జపమాలికను, త్రిప్పచుక=పరివృత్తిజేయుచు, పొంతక=సమీపమున, జపించుక=జపముసేయును.

తా. తొగ రద్దిన చందువ లనియెడు కాషాయములను ధరించి మంచునలె ధారలు గురిసెడు గృహమనియెడి శరీరము భిస్మధూసరిత మైనట్లు తెల్లఁగా నుండఁగా, జలము వెదఁజల్లుచుఁ దిరుగుచున్న ఘటయంత్ర మనియెడు జపమాలిక ద్రిప్పుచు మధ్యాహ్న మనియెడు మాంత్రికుఁడు మగువ ధైర్యము చెడి పోవుటకుఁ దన నోటి తుప్పరలు రాలు నట్లు జపముఁ జేయు చుండు నని భావము. దీనివలనఁ దాపోప శమ నార్థమై నీటి తుంపురులు నెగయు చున్న ఘటయంత్రములుగల యింటిలో నాయమ యుండఁగా, నక్కడను దాప మధిక మాయె నని తోచుచున్నది. ఘటయంత్రమనఁగా నొక మోకు వెంటఁ గడనలు గట్టి బావిలోఁ జేనుచు రాఁగాఁ గొన్ని మునుఁగు నవియు మఱికొన్ని నీరు గ్రుమ్మరించునవియై యుండును.

ఉ. తామరసాప్తతామ్రముఖిః దంష్ట్రిత విస్ఫుట మల్లి హల్లక
స్తోమరజచ్చటాంగక మధుద్యుతితారవియద్ద్రుచంక్రమో
ద్దామ పితృప్రసూ ప్లవగిః దైన్యరుతోత్థ రథాంగ పోత చిం
తామయ నిద్రలం బాలసి తాపముసేయఁ దొడంగె నింతికి. 87

టీ. తా...ఖి-తామరసాప్త=కమలాపుఁ డగుసూర్యుఁ డనియెడు, తామ్ర=ఎఱ్ఱనైన, ముఖి=మొగముగలయట్టియు, దంష్ట్రిత=కోటలుగాఁ జేయఁబడిన, విస్ఫుట=వికసించిన, మల్లి=మల్లెపువ్వులు గలిగినట్టియు, హల్లక = ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, స్తోమ=సమూహముయొక్క, రజః=పుప్పొళ్లయొక్క, ఛటా=ప్రోగనియెడు, అంగక=శరీరముగలయట్టియు, మధు=మకరందముయొక్క, ద్యుతి = కాంతివంటి కాంతిగల, తార=నక్షత్రములనెడు కనుగుడ్లుగలట్టియు, (శిష్టరూపకము), వియత్=ఆకసమనియెడు, ద్రు=వృక్షమందు, చంక్రమ=సంచరించుటయందు, ఉద్దామ=అడ్డపాటులేనియదియును నగు, పితృప్రసూ=సాయంసంధ్యయనెడు, ప్లవగి = ఆడుకోతి, 'సాయంసంధ్యాపితృప్రసూ' అని యమరము. దైన్యరుత=దీనాలాపములతోడ, ఉత్థ=లేచినట్టి, రథాంగ=చక్రవాకములనియెడు, పోత=పిల్లలుగలదియై, చింతామయ=చింతావికారములగు, నిద్రలం=నిద్రురలయందు, పాలసి=కనఁబడి, ఇంతికి=అయిమకు, తాపముసేయక=తాపము గలుగఁ జేయుటకు, తొడంగె=ఉపక్రమించెను.

తా. 'స్వప్నేమయాయం వికృతోఽద్యదృష్ట శ్వాఖామృగశ్వాస్త్రగణైర్నిషిద్ధః' అని సుందరకాండమందును, 'స్వప్నే వానరమార్జాల భల్లూకౌదుగఖిహేతవః' అని గ్రంథాంతరమున నున్నట్లు, స్వప్నమందు వానరదర్శనము శుభాఽహముగాదు గావున 'కోయం తామ్రముఖిః కపి' అనినట్లు ఆస్తమింపఁబోయెడు సూర్యుఁ డనియెడు నెఱ్ఱని ముఖము గలిగి, సాయంకాలమందు వికసిల్లుచున్న మల్లెమొగ్గలనియెడు తెల్లని కోటలు గలిగి, యెఱ్ఱ గలువ పుప్పొడి తప్ప యిదియెడు పచ్చని శరీరము గలిగి 'పిఞ్గాక్షం

పురతస్థిత' మన్న ట్లాపూలమకరందమువలె పింగళ వర్ణముగల నక్షత్రములసేడు
కనుగ్రుడ్లు కలిగి యాకసమనియెడు చెట్టుమీఁదఁ దిరుగుచు నస్తమయకాలమందు
నొండొంటిఁ బాసి దీనాలాపములు సేసెడు జక్కవ లనియెడు పిల్లలలోఁ గూడిన
సాయంసంధ్యయనియెడు నాఁడుకోఁతి, యాయమకు నిద్రలు లేకున్నను శరీర మెఱుఁ
గరాని చింతామయ నిద్రలలోఁ దోచుచుండుఁ గావున, నాయమ మిగులవగలం
బొగిలెనని భావము.

వ. ఇతైఱంగున సకల కాలంబుల నారటంబునకు నూటటఁ గాన కుం
డియు నప్పండరీకాక్షి యందుండు నప్పండరీకాక్షు నారాధనం
బున నా రాధారమణుం గ్రమ్మఱఁ జెంద డెందంబునం దలంచి. 88

టీ. ఇతైఱంగునన్ = ఈ ప్రకారముగాను, సకలకాలంబును = ఆహారాత్ర
ములు, అరటంబునకు = పరితాపమునకు, ఊటటఁగానకుండియు = ఉపశాంతి పొందకుం
డియు, అప్పండరీకాక్షి = ఆనాయిక, అందుండు = ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరుననుఁడు, పుండరీ
కాక్షు = విష్ణువుయొక్క, అరాధనంబునన్ = పూజచేయుటచేతను, ఆ రాధారమణున్
= ఆ శ్రీకృష్ణస్వామిని, క్రమ్మఱంజెందన్ = తిరిగిపొందుటకు, డెందంబునన్ తలం
చి = మనస్సున నెంచుకొని.

సీ. పద్మాస్య ప్రతిదినః ప్రత్యూషమును మాన,
నియతి మేల్కని సఖీః చయము మోల
హేమపాత్రిక హరిః ద్రామలక్ష్మ్యాదిక,
స్నానీయవస్తువ్రజంబుఁ గొనుచు
ధౌతాంశుకంబులుఁ తడి యొత్తులును దేర,
నంతఃపథంబునఁ నరిగి నిజగృ
హారామదీర్ఘికఁ ననుసంహితద్రావి,
డామ్నాయయై స్నానఁ మాచరించి

తే. పర్జనీలేశ పూర్ణసాః భాగ్యదాంగ
ధూతి చకచక లీరెండఁ తోడ మాఱు
మలయ నిడువెండ్రుకలగుంపుఁ మలచినైచి
వేగ వెడవెడ దడియొత్తిఁ విధియుతముగ.

89

టీ. పద్మాస్య = ఆకమలముఖి, ప్రతిదినప్రత్యూషమును = ప్రతిదినప్రాతఃకాల
మందును, మాననియతిన్ = మానవ్రతముచేత, మేల్కని = నిద్దురలేచి, సఖీచయము =
చెలుల మొత్తము, మ్రోలన్ = తనముందట, హేమపాత్రికన్ = బంగారుపల్లెరమునఁడు,

హ...బున్-హరిద్రా=పసుపును, అమలక్యాదిక=ఉసిరికపిండిమొదలగు, స్నానీయ
=స్నానమునకుఁదగిన, వస్తు=ద్రవ్యములయొక్క, వ్రజంబున్=సమూహమును, కొను
చున్=గ్రహించికొనుచు, ధౌతాంశుకంబులు = ఉదికినచీరలును, తడియొత్తులును=
తడిఁదుడుచుకొను వస్త్రములును, తేరన్=తెచ్చుచుండఁగా, అంతఃపథంబునన్=పెర
టితోవను, అరిగి=పోయి, ని...యవి-నిజగృహ=తమయింటి సంబంధియగు, ఆరా
మ=ఉద్యానమందలి, దీర్ఘికన్=డిగ్గియయందు, అనుసంహిత=అనుసంధానముసేయఁ
బడిన, ద్రావిడామ్నాయయై=ద్రావిడవేదముగలదియై, 'నమామ్యహం ద్రావిడవేదసా
గరమ్' అనియు, 'ద్రవిడోపనిషద్ధాధాం పఠితస్య ద్విజస్యవై, యోవై పాదోదకం
పాతి సపునాతి వసుంధరామ్' అనియున్నది గనుక ద్రవిడ వేదానుసంధానముఁ జే
సెననుట. స్నానమాచరించి=తీర్థమాడి, ప...లు-పర్జనీతేశ=పసపుపొడికి, పూర్ణ=
మొండుకొన్న, సౌభాగ్య=సౌబగుఁదనమును, ద=ఇచ్చునట్టి, అంగ=శరీరముయొక్క,
ధూతి=వడఁకుటయొక్క, చకచకలు=చాకచక్యములు, ఈరెండతోడన్=బాలాతప
ముతోడ, మాటుమలయన్=ప్రతిఘటింపఁగా, ని...పు-నిడు=దీర్ఘములగు, వెండ్రు
కలగుంపు=కేశములసమూహము, మలఁచివైచి=వెనుకకువేసికొని, వేగన్ = శీఘ్రము
గా, వెడవెడన్=అసమీచీనముగా, తడియొత్తి=ఒడలుదుడిచి, విధియుతముగన్=శా
స్త్రవిధిప్రకారముగా నని ముందటికన్వయము. 'లలాటే కేశవం ధ్యాయే' త్తని యూ
ర్ధ్వపుండ్ర ప్రకరణమందున్నది గనుక విధియుత మని ప్రయోగింపఁబడెను.

ఉ. కుందరదాగ్ర నెన్నొసల + గుమ్మడిగింజ తెఱంగు పాండుమృ
ద్బిందువుఁ దీర్చి చెందిరము + పేచకశీర్షముపైఁ బలె న్గటిం
జందురుకావిజీ బమరఁ + జల్లని రేయిటి తట్టుపు న్గళు
ల్విందులఁదేల నూనెముడివెండ్రుకలం దడి తావు లీనఁగన్. 90

టీ. కుందరదాగ్ర = మొల్లమొగ్గలవంటిదంతాగ్రములుగల యాయువతి, నె
న్నొసలన్=లలాటమందు, పాండుమృత్ = తిరుమణియొక్కయు, గుమ్మడిగింజతె
ఱంగు=కూత్తాండ బీజముయొక్కరీతిగా, బిందువున్=తిలకమును, తీర్చి=దిద్ది, చెంది
రము=సిందూరము, పేచకశీర్షముపైఁబలెన్=గజమస్తకముమీఁదనలె, 'పేచకః పేచకీ
తథా' అని ద్వయాపకోశమందును, 'సామజఃపేచకీశూర్ప శ్రుతిర్వేదండ' అని
యమరమున నున్నదిగనుకఁ బేచకశీర్ష మన్న పాఠమును గ్రాహ్యము. చందురుకావి
జీబు = చంద్రకావిజిల్లచీర, కటిన్ = పిఱుందున, అమరన్ = ఒప్పుఁగా, చల్లని=
శీతలమగు, రేయిటి = రాత్రియలఁదిన, తట్టుపున్గు = సాంకవవిశేషము, అళుల్ =
తుమ్మెదలు, విందులఁదేలన్ = విందుభోజనములు సేయఁగా, నూనెముడి వెండ్రు
కలన్=నూనెగలిగి ముడివేయఁబడిన కేశపాశమునందు, తడితావులీనఁగన్=అర్ద్రపరి
మళములు సృజింపఁగా అని ముందటికన్వయము.

తా. తిరుమణిని శ్రీచూర్ణమును బెట్టుకొని, చంద్రకావీచీర ధరించి యుండె ననియు, రాత్రి శరీరమందు ధరించిన పున్న వాసనలకుఁ దుమ్మెదలు గ్రమ్ముకొనుచుండె ననియు, మెఱుఁగు రాచియున్న వెండ్రుకలు ముడియిడఁగా నొక వింత పరిమళము వచ్చుచుండె ననియు భావము.

తే. బోటి గట్టిన చెంగల్వఁపూవుటెత్తుఁ

దరు పరిణ తోరు కదలి మంజరియుఁ గొనుచుఁ

బోయి గుడి నంబి విజనంబుఁ జేయఁ జొచ్చి

మ్రొక్కి వేదికఁ బలువన్నె • ముగ్గు బెట్టి.

91

టీ. బోటి=చెలికత్తె, క...త్తు - కట్టిన=కూర్చిన, చెంగల్వపూవుటెత్తు=ఎఱ్ఱకలువ పూవులదండ, త...యున్-తరు=వృక్షమునందే, పరిణత=లెస్సగాఁబండిన, ఉరు=పెద్దదైన, కదలి=అరటిపండ్లయొక్క, మంజరియున్ = గెలయును, కొనుచు=గ్రహించుచు, పోయి=చని, నంబి=అర్చకుఁడు, గుడిన్=కోవెలను, విజనంబుఁజేయన్=జనరహిత మగునట్లు గావింపఁగా, చొచ్చి=అచ్చటఁ బ్రవేశించి, మ్రొక్కి=స్వామికి దండముసమర్పించి, వేదికన్=తిన్నెయందు, ప...గున్ - పలువన్నె=పెక్కురంగులు గల, ముగ్గున్=రంగవల్లిని, పెట్టి=తీర్చి.

తే. కపిలగవి సర్పిఁ బృథు దీపకళికఁ దీర్చి

ద్వయముతో వక్షమునఁ గల్వదండనేర్చి

యగరు ధూపంబు లిడి శర్కరాజ్యయుక్త

హృద్యకదళీఫలాళి నైవేద్య మిచ్చి.

92

టీ. కపిలగవి = కపిలధేనువుయొక్క, సర్పిన్ = నేతిచేత, పృథు = పెద్దయగు, దీపకళికన్=దీపజ్వాలను, తీర్చి = వెలిగించి, ద్వయముతోన్ = ద్వయమనియెడు మంత్రోచ్ఛారణముతోడ, వక్షమునన్=స్వామివక్షస్థలమందు, కల్వదండ=చెంగల్వమాలికను, చేర్చి=సమర్పించి, అగరుధూపంబులిడి = అగరుచెక్క పొడితో ధూపములువేసి, శ...ళిన్-శర్కరా=చక్కెరతోడను, ఆజ్య=నేతితోడను, యుక్త=కూడియున్న, హృద్య=మనోహరములగు, కదళీఫల=అరటిపండ్లయొక్క, ఆళిన్=సమూహమును, నైవేద్యము=అరగింపును, ఇచ్చి=సమర్పించి.

క. ఖండిత పూగీ నాగర

ఖండంబులు ఘన శశాంకఁఖండంబులచే

హిండితములు గావించి య

ఖండస్థిరభక్తి నొసఁగి • కదలి చెలులతో.

93.

టీ. ఖం...లు-ఖండిత=కత్తిరింపబడిన, పూగీ=పోకలయొక్కయు, నాగర=సాంటియొక్కయు, ఖండంబులు=తునుకలను, ఘ...చేన్ - ఘన=గొప్పలగు, శశాంక ఖండంబులచేన్=కర్పూరశకలములచేతను, 'ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః' అని నిఘంటువు. హిండితములుగావించి = కలియఁగూర్చి, అఖండ = కొదవలేని, స్థిర=తిరమయిన, భక్తిన్=భక్తిచేత, ఒసఁగి=స్వామికిసమర్పించి, కదలి=అచ్చటనుండి వెడలి, చెలుల తోన్=సఖులతోడ నని ముందరి కన్వయము.

తే. చెలువ గర్భగృహ ప్రదక్షిణముఁ జేసి

వినతయై మాళి శతకోపమును ధరించి

చరణతీర్థముఁ గొని తత్ప్రసాదలబ్ధ

మయిన మాల్యముఁ దాల్చి గేహమున కరుగు.

94

టీ. చెలువ=అసుందరి, గ...మున్-గర్భగృహ=గర్భగృహమునకు, ప్రదక్షిణముఁ జేసి=వలగొని, వినతయై=నమ్రయై, మాళిన్ = శిరమునందు, శతకోపమును=శ్రీశతకోపమును, ధరించి = వహించి, చరణతీర్థమున్ = అస్వామివారి శ్రీపాదతీర్థమును, ధరించి=వహించి, కొని=పుచ్చుకొని, త...మున్ - తత్=అస్వామియొక్క, ప్రసాద = ప్రసన్నత్వముచేత, లబ్ధమయిన = లభించిన, మాల్యమున్ = పూదండను, తాల్చి=ధరించి, గేహమునకున్=తనయింటికి, అరుగున్=పోవును.

క. ప్రతిదినము నిట్లు చని య

చ్యుత పూజ యొనర్చి వచ్చి సుదతి వియోగ

చ్యుతధైర్య యగుచు నయ్యదు

పతిగుణములు ద్రవిడభాషఁ బాడుచు నుండున్.

95

టీ. ప్రతిదినమున్ = అనుదినమందును, ఇట్లు = ఈరీతిగా, చని = పోయి, అచ్యుతపూజ=అస్వామిపూజనము, ఒనర్చి=చేసి, వచ్చి=మరలనింటికివచ్చి, సుదతి=అయమ, వియోగ = విరహముచేత, చ్యుత = జాతిన, ధైర్యయగుచున్ = ధైర్యముగలదియై, అయ్యమపతి=ఆ శ్రీకృష్ణునియొక్క, గుణములు=కల్యాణగుణములను, ద్రవిడభాషన్=ద్రావిడభాషయందు, పాడుచునుండున్=గానముచేయుచుండును. ఈయమ స్వయముగా తిరుప్పావను ద్రవిడప్రబంధము చేసి దానిని గానము చేసె ననుట.

తే. మొదల నాముక్తమాల్యద మదనతాప

తరణి పెనువెట్ట వేఁగిన దక్షిణాశ

మత్కతోష్మకుఁ దుదముట్ట మాఁడు ననుచుఁ

దొలఁగె నన నుత్తరాశకుఁ దొలఁగె దరణి.

96

టీ. మొదలన్ = ప్రథమమందు, అముక్తమాల్యద - అముక్త=ధరించివిడువఁబడిన, మాల్య=పుష్పమాలికలను, ద=స్వామికిచ్చిన చూడికొడ్డుత్త నాచ్చియారనియెడు నాయమ్మయొక్క, మదనతాప - మదన=మన్మథునిచేతనైన, తాప=విరహతాపమనియెడు, తరణి=సూర్యునియొక్క, పెనువెట్టన్=అధికోష్ణముచేత, వేగిన=పరితపించిన, దక్షిణాశ=దక్షిణదిక్కు, మత్కృత=నాచేతఁజేయఁబడిన, ఊష్మకున్=వేడిమికి, తుదముట్టన్=పరిసమాప్తమగునట్లు, మాడుననుచున్=మాడిపోవునని, తొలఁగెననన్=తొలఁగెనో యనునట్లు, తరణి=సూర్యుఁడు, ఉత్తరాశకున్=ఉత్తరదిక్కునకు, తొలఁగెన్=సంచలించెను, ఉత్తరాయణగతుఁడాయెననుట.

తా. ఇప్పుడె చూడికొడ్డుత్తనాచ్చియారుయొక్క విరహతాపమనెడు సూర్యదీప్తిచేత నీదక్షిణదిక్కు వేగుచున్నది ; దీనిపై నేనును వేడిమిఁ జేసితి నేని యీదిక్కుమాడి పోవు నని తలంచి సూర్యుఁ డాదిక్కునుండి తొలంగెనో యనునట్లుత్తరాయణ ప్రవేశమాయెననియు, నాచూడికొడ్డుత్తనాచ్చియారు ధనుర్దాసమం దీనతముఁబూని ముప్పది దినములు ముప్పది పాటలుగాఁ దిరుప్పావై పాడెననియును, బిమ్మట మకరసంక్రమణము ప్రవేశించె ననియును భావము. రూపకోత్థాపితహేతూత్పేక్ష.

చ. తెలియఁగ వచ్చె నట్టితటిఁ దిగ్మకరుండు ధనాధిపాశక్తై

తొలఁగినకారణం బతివ • దుర్వహ దీర్ఘవియోగవహ్ని పె

ల్లలమిన తద్దిశం దగిలి•నట్టి తనూష్మ ఘనీభవన్మహా

జలమయశంకర శ్వశురశైలము కోసల చల్వఁ దీర్పఁగన్. 97

టీ. అట్టితటిన్=ఆసమయమందు, తిగ్మకరుండు=తీక్ష్ణకిరణుండగు సూర్యుఁడు, ధనాధిపాశక్తై = కుబేరదిక్కునకై, తొలఁగినకారణంబు = తొలఁగించినహేతువు, అ...హ్ని - అతివ=అచూడికొడ్డుత్తనాచ్చియారుయొక్క, దుర్వహ=వహింపఁగూడని, దీర్ఘ=పొడువగు, వియోగవహ్ని=విరహాగ్ని, పెల్లు=అధికముగా, అ...శన్ - అలమిన=వ్యాపించినట్టి, తద్దిశన్=ఆదక్షిణదిశయందు, త...ష్మన్ - తగిలినట్టి=తనకు నంటినట్టి, తనూష్మన్ = శరీరతాపమును, ఘ...ల్పన్ - ఘనీభవత్=కరుడుగట్టిన, మహాజలమయ=మహాదకవికారమగు, శంకర=ఈశ్వరునకు, శ్వశుర=మామయగు, శైలము=హిమవత్పర్వతముయొక్క, కోసల=చరులయందలి, చల్వన్=శైత్యముచేత, తీర్పఁగన్=పొంగొట్టుకొనుటకని, తెలియఁగవచ్చెన్=ఎఱుకపడవచ్చెను.

తా. సూర్యుఁడు దక్షిణ దిక్కునుండి యుత్తరదిక్కునకుఁ జనుటకుఁ గారణమేమనఁగా, దక్షిణ దిశయందుఁ జూడికొడ్డుత్తనాచ్చియారుండెఁ గావున నాయమతాపమాదికైల్ల వ్యాపింపఁగా సూర్యుఁ డచ్చట నుండఁగా నతనికి నా వేడిమి దాఁకుట

కతంబున హిమవత్సర్వతము చటియలలోని శైత్యముచేత నాకొక నడంచుకొనుటకై
యా యుత్తర దిశకుఁ బోయె నని భావము. కొవ్వలింగానుప్రాణితఫలోత్పేక్ష.

తే. కినిసి వలతేఁడు దండెత్తఁ ♦ గేతు వగుట

మీన మిలఁ దోఁచు టుచితం బఁమేష మేమి

పని యనఁగనేల? విరహాఖ్యఁ ♦ బాంధయువతి

దాహమున కగ్గి రాఁగఁ దత్తడియు రాదే?

98

టీ. కినిసి=కొపించి, వలతేఁడు=మన్మథుఁడు, దండెత్తన్=విరహులమీఁద
దండెత్తిరాఁగా, గేతువగుటన్=తెచ్చెమాటచేత, మీనము = మత్స్యము, (మీనసం
క్రాంతియనుట.), 'ప్రమ్యష్నామీనకేతనః' అని యమరము. ఇలన్ = భూమియం
దు, తోఁచుట=కనబడుట, ఉచితంబ=తగినదియే, మేషము=మేక, (మేషసం
క్రాంతియనుట), ఏమిపనియనఁగనేల=ఏమిపనికినచ్చెననుటయేల, విరహాఖ్యన్=విర
హమనెడుపేరిచేత, పాం=కున్ - పాంధ=వియోగనతులగు, యువతి=ఉవిదలయొ
క్క, దాహమునకున్=దహించుటకై, అగ్గి=అగ్ని, రాఁగన్=వచ్చుచుండఁగా, తత్త
డియున్=వాహనమును, రాదే=రాదా.

తా. మన్మథునకు మీనము తెచ్చెము గావున నతఁడు దండెత్తి నచ్చునప్పు
డది కనబడుట సరియేగాని, మేషమేల వచ్చెననఁగా నగ్ని మేషవాహనుఁడుగావున
నతఁడు విరహ మను నామముచేత వియోగినులను దహించుటకై రాఁగా నతని
వాహనము వచ్చె ననియును, మీన సంక్రాంతి వచ్చి యానెల గడచి మేషసంక్రాంతి
వచ్చెననియును భావము. శ్లేషచేత మీనమేషములకు సంతాపకరత్వము చెప్పినాఁడు
గనుక నలంకారముచేత వస్తుధ్వని.

చ. ప్రియ పరిరంభణ ద్రుఢిమఁ పెల్లికఁ జైత్రుఁడు వచ్చి చేయుఁగా
వ్యయ మని నీతునంద చెలువ ల్పెదవు ల్దడుపంగ వచ్చెఁ దా
రయమునఁ జేర్చి యా ఋతువు • రాఁజలి విచ్చి తొఱంగి రయ్యవ
స్థయుచితమే కదా విపది • ధైర్య మనం జనుమాట యింతకున్.

టీ. ప్రి...ల్లు-ప్రియ=ప్రియులయొక్క, పరిరంభణ=అలింగనములయొక్క,
ద్రుఢిమ=దార్ఢ్యముయొక్క, పెల్లు=అధిక్యమును, ఇకన్ = భవిష్యత్కాలమందు,
చైత్రుఁడు = మధుమాసము, వచ్చి = అసన్నుడై, వ్యయమునేయుఁగా = నాశము
జేయునుగదా, అని = అనుకొని, నీతునంద = చలికాలమందే, చెలువన్ = సుంద
రులు, పెదవుల్దడుపంగన్ = భయముచేత పెదవులుఁదడుపుకొనుచుండఁగా (చలి

చేతఁ బగిలిన పెదవులను నాలుకలచేఁ దడుపుదురు గనుక దానిని భయానుభావము గాఁ జెప్పినాఁడు), ఆ ఋతువు=ఆవసంతర్తువు, తాన్=తాను, రయమునన్=వేగము చేతను, పేర్చి=అతిశయించి, వచ్చెన్=ప్రవేశించెను, రాన్=అట్లురాఁగా, చలివిచ్చి=చలిదీటి, (భయములేకయనుటయును వసంతర్తువురాఁగానే చలిపోయెననుట), అయ్య పస్థ=అట్లుభయపడి పెదవులుదడుపుటయును, చలిచేతఁదడుపుచుండుటయును, తొఱంగిరి=విడిచిరి. ఇంతకున్=ఇంతపనికిని, విపదిధైర్యమనంజను=అపదయందు ధైర్యముండవలయు ననఁగా నొప్పుచున్న, మాట=వాక్యము, 'విపది ధైర్యమథాభ్యుదయేక్షమా' అను వాక్యమునుట, ఉచితమేకదా=తగినదేకదా.

తా. స్త్రీలందఱు తమ ప్రియుల బిగి కాఁగిలింత లింకఁ జైత్రుఁడు వచ్చి యిప్పటివలెనుండనీక నశింపఁ జేయునని చలి కాలమందే భయపడి పెదవులు దడిపి కొనుచుండఁగా నతఁడు రానే వచ్చెను; అట్లు రాఁగా వారు చలిదీటి యా యవస్థవిడిచిరి, విపది ధైర్య మనుమాట యీపని కుచితమే కదా యనియును, చలికాలములో వలెఁ జైత్రమాసములో గాఢాలింగనము లుండవనియును, చలిచేతఁ బెదవులు పగులఁగా నాలుక కొనలచేఁ దడుపుకొందు రనియును, వసంతర్తువు రాఁగానే చలి తగ్గెననియును, వారా పెదవులు దడుపుట మాని రనియును భావము. హేతూత్పేక్ష. శ్లేషము.

ఉ. స్పష్ట బహువ్రణం బయిన నీతున కల్కి నిజోష్ఠపల్లవో
చ్ఛిష్టముఁ గొన్న దిమ్మధు విశీయన కింతులు మోవిఁ దన్మధూ
చ్ఛిష్టముఁ గొన్న యొచ్చె మఱఁజేసిన వారు కృతం బెఱింగి వి
స్పష్టముగా నొనర్చిరి వసంతున కూటట దోహదంబులన్. 100

టీ. ని...మున్ - నిజోష్ఠపల్లవ-నిజ=తమయొక్క, ఓష్ఠపల్లవ=మోవిచిగురుల యొక్క, ఉచ్ఛిష్టమున్=ఎంగిలిని, కొన్నది=గ్రహించినది, ఇమ్మధువు = ఈతేనియ, ఇశీయనక=చీయనక, ఇంతులు=స్త్రీలు, స్ప...బు - స్పష్ట=స్పటింపబడిన, బహువ్రణంబు=పలుగాయములుగలది, ఐన, నీతునకున్=చలికాలమునకు, అలిన్=వెఱచి, మోవిన్=అధరోష్ఠమునందు, తన్మధూచ్ఛిష్టమున్-తతో=తమచేతనిరసింపబడినట్టి, మధు=తేనియకు, ఉచ్ఛిష్టమున్ = ఎంగిలియైనమయినమును, 'మధూచ్ఛిష్టంతు సిక్థకమ్' అని యమరము. కొన్న=గ్రహించిన, ఒచ్చెము=లోపమును, అఱఁజేసినన్=పోవునట్లొనర్పఁగా, వారు=ఆస్త్రీలు, కృతంబెఱింగి=ఉపకార మెఱిగి, వసంతునకున్=మధు మాసమునకు, దోహదంబులన్=దశవిధదోహదములచేత, 'తరుగుల్మలతాదీనా మకాలే కుశలైః కృతం, పుష్పాద్యుత్పాదకం ద్రవ్యం దోహదంస్యాత్తు తత్క్రియా' యని దోహదప్రకారము. ఊటన్=విశ్రాంతిని, విస్పష్టముగాన్=ప్రకట మగునట్లు, ఓనర్చిరి=చేసిరి.

తా. శ్రీలు మున్ను తేనియద్రావునెడ నది యోష్ఠ పల్లవములయందలి మాధుర్యమును బుచ్చుకొన్నదిగానఁ దమయెంగిలి తిన్నదని తెలిసియు దానికి రోతపడక చలికి వెఱచి తమ పెదవులయం దున్నట్టి తేనియ కెంగిలి యగు మయినమును జలిపుండ్ల కడ్డముగాఁ బెట్టుకొనియుండి రనియును; వసంతర్తువు రాఁగానే చలి పోయెను గావున, వార లా మయినము వదలునట్లు, అనఁగా తమ నా చిన్నతనము నీ వసంతుఁడు పోఁగొట్టె నని యుపకౌరస్త్వతి గలిగి, యందులకుఁ బ్రత్యుపకౌరముగా వసంతుని కౌర్య మగు పుష్పింపఁజేయుటను దామే దోహదములచేతఁ గనఁబఱచి యతనికి నూట గలుగఁ జేసి రనియును భావము, పరివృత్త్యలంకారము.

మ. మునుపే చంద్రబలంబు గల్గి మలయంపుం గమ్మ లేగాడ్పుఁ దే
రున నేతెంచు లతాంత బాణునకు సూర్యుండు న్మహిం గ్రొత్తగా
ననుకూలించెఁ గలంబున నిరహిణీప్రాణాపహారంబు సే
యన యూహించు విధాత కృత్య మది యేలామాను నెప్పట్టునన్?

టీ. మునుపే=పూర్వమే, చంద్రబలంబుగల్గి=గ్రహచార రీతిచేతఁ జంద్రబలంబుగల్గి, (మన్తధునికిఁ జంద్రుఁడు స్నేహితుఁడనుట), మ...నన్ - మలయంపు=మలయపర్వతసంబంధియైనట్టియు, కమ్మ=పరిమళించునట్టి, లేగాడ్పు=మందమారుతమని యెడు, తేరునన్=రథమందు, ఏ...కున్ - ఏతెంచు=వచ్చునట్టి, లతాంతబాణునకున్=పుష్పాస్త్రుఁడగు మన్తధునికి, సూర్యుండున్=సూర్యుఁడును, మహిన్=భూమియందు, గ్రొత్తగా=నూతనముగా, అనుకూలించెన్=చాలివచ్చెను. (సూర్యుఁడు మేఘమునఁ బ్రవేశించి వసంతర్తువును తేఁగా నది మన్తధునకు సాహాయ్య మయ్యెననియును; చంద్ర సూర్యు లనుకూలించి రనుటవలనను, మహిననుటవలనను, గాల దేశములు మన్తధునికి మేలిమివై యుండెననియును భావము.) చలంబునన్=దీర్ఘక్రోధముచేత, నిరహిణీప్రాణాపహారంబు - నిరహిణీ=పాంథశ్రీలయొక్క, ప్రాణ=ప్రాణములయొక్క, అపహారంబు=అపహరణమును, చేయన=చేయుటకే, (అవధారణము), ఊ...ము - ఊహించు=సంకల్పించెడు, విధాత=బ్రహ్మయొక్క, కృత్యము=కౌర్యము, అది=అట్టిది, ఎప్పట్టునన్=ఎచ్చోటనైన, ఏలామానున్=ఏమిటికి విరమించును, కొనసాగుననుట. ఆర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

క. మలయ కట కోటజస్థిత

కలశీసుత సేన నిట్లు • గనెనొ తదాశా

నిలుఁడనఁగ వలసవృత్తిన

మెలఁగుచు నాపోశనించె • మిహికాజలధిన్.

టీ. మ...వన్ - మలయ=మలయపర్వతముయొక్క, కటక=చటియందలి, 'కటకం వలయే సానా రాజధానీ నితంబయోః' అని నిఘంటువు. ఉటజ=పర్ణశాల యందు, స్థిత=ఉండిన, కలశీసుత = కలశసంభవుఁ డగు నగస్త్యమహామునియొక్క, సేవన్=శుశ్రూషచేత, తదాశానిలుఁడు- తత్=అదక్షిణపుదియగు, ఆశా = దిశయందలి, అనిలుఁడు=వాయువు, ఇట్లు=ఈవక్ష్యమాణక్రమముగా, కనెనొయనఁగన్=పొందెనోయనునట్లు, అలసవృత్తిన- అలస=పాలుమాలిన, వృత్తిన=వర్తనముచేతనే, మెలఁగుచున్=సంచరించుచు, మిహికాజలధిన్ - మిహికా=మంచనియెడు, 'ప్రాతేయం మిహికాచసా' అని యమరము. జలధిన్=సముద్రమును, ఆపోశనించెన్=ఆపోశనము చేసెను.

తా. సముద్రపానముచేసియున్న యగస్త్యుఁడు నివసించెడు దక్షిణ దిశయందే మలయమారుత ముండును గావున, నాయనయొద్ద శుశ్రూషచేసి తానును దనగురువువలెనే మంచనియెడు కడలినిద్రావె ననియును 'మీ సేవితనివారణ' మ్మని యున్నది గావునఁ, జైత్రమాసమందు మంచు ఇనికిపోయె ననియును, మంద మారుతము వీచెననియును భావము.

క. మలయతరు న్యాయమ యిలఁ

గల తరువులకెల్లఁ జేయఁగా బొలసెఁ జుమీ

యలరించు నెపంబునఁ బరి

మళితములుగ ననఁగ నచటిమారుత మొలసెన్.

103

టీ. మ...మ-మలయతరు=మలయపర్వతమందలి చందనవృక్షములయొక్క, న్యాయమ=న్యాయమే, (పరిమళగుణమే యనుట), ఇలన్=భూమియందు, కలతరువులకెల్లన్=ఉన్న సమస్తవృక్షములకును, చేయఁగాన్=చేయుటకై, అలరించు నెపంబునన్=పుష్పించెడువ్యాజముచేత, పరిమళితములుగన్=సంజాత పరిమళములగునట్లు, పొలసెఁజుమీ=వీచెనుజుమీ, అనఁగన్=అనునట్లు, అచటిమారుతము=ఆమలయపర్వతమందలి వాయువు, ఒలసెన్=పొలసెను.

తా. మలయ పర్వత మందలి చందన వృక్షములకుఁ గల పరిమళగుణమే భూమియందలి యెల్ల చెట్లకుఁ గలుగఁ జేసెడు నిమిత్తము వానిఁ బుష్పింపఁ జేసెడు వ్యాజముచేతఁ బరిమళము గలిగె ననిపించి సంచరించెనో యనునట్లు, మలయ మారుతము వీచెను. ఎల్ల తరువులు లెస్సగా పుష్పించి పరిమళించు చున్న వని భావము.

ఉ. కుప్పసము ల్వదల్చి రితి + గుబ్బల నొత్తిలి హత్తి వేగుజా

మిప్పలలర్చు గాడ్పుల కధీశుఁ గ్రమంబున ఘర్మ శంకమై

నుప్పతిలంగ దోమతెర • లుప్పర మెత్తిరి దక్కి యాష్మముల్
దెప్పరమైన లోహశకటి ప్రకటికరణంబుఁ గామినుల్.

104

టీ. కామినుల్ = వలపుగలయింతులు, కుప్పసములు = కూర్పాసములను, (అవి కలననుట), వదల్చిరి = సడలించిరి, ఇతిగుబ్బలన్ = క్రిక్కిరిసిన గొప్పచన్నులచేత, (వలిగుబ్బల ననుపాఠమున శీతలస్తనములచేత ననియర్థము. 'కూపోదకంబటచ్చాయా తాంబూలంస్తనమండలం, శీతకాతే భవేదుష్ట ముష్టకాతేతుశీతల' మ్మని యున్నది. అధీశున్ = తమప్రియుని, ఒత్తిలి = ఒత్తిగిలి, హత్తి = ఆలింగనము చేసికొని, క్రమంబునన్ = కొంతసేపునకు, మైన్ = శరీరమందు, ఘర్మశంక = చెమ్మటపోసె ననుసందియము, ఉప్పతిలంగన్ = ఉత్పత్తికొఁగా, వేగుజాము = వేకువజామునందు, ఇప్పలర్చు = ఇప్పచెట్ల బుష్పింపఁజేసెడు, గాడ్పులకున్ = వాయువులకుఁగా, దోమతెరలు = మశకబాధా నివృత్త్యర్థముగా వేసియున్న తెరబట్టలను, ఉప్పరమెత్తిరి = పైకెగయవేసిరి, ఊష్మముల్ = కొఁకలు, దెప్పరమైనన్ = అతిశయముకొఁగా, లో...బున్ - లోహశకటి = ఇనుపకుంపట్లయొక్క, ప్రకటికరణంబున్ = బయల్పఱచుటను, తక్కిరి = మానివేసిరి.

తా. కామినులు చలికాలమందువలె అవికలు దొడుగక యవి సడల్చి తా మెత్తిగిలి నాధులం గొఁగిలించుకొని తమక్రిక్కిరిసిన గుబ్బలు వారి తొమ్ములుదాఁ కున ట్లునిచికొని కొంతసేపునకు శరీరమందుఁ జెమట వోసె నని సంశయించి ప్రభాత సమయమందు నిప్పపూల విప్పఁ జేసెడు వాయువులు మెల్లన వీచుచుండఁగా మంచముల దోమతెరలు పైకెగయ నెత్తిరి గాని, తొల్లింటి యట్ల యినుపకుంపటులు గదలింప రైరని భావము. స్వభావోక్త్యలంకారము.

మ. అరుణాంశుండు హిమర్తువన్ రజని డీ • లై క్రుంకి పుష్పర్తు వా
సర కల్యోదితుఁ డౌచు మున్న యిడుట • న్న్యాయమాకుచాలేప సం
కరసాంద్రాగ్నిశిఖారుణప్రభఁ గొనెన్ • గాకున్నఁ గాలజ్ఞప
త్ర రుతం బెట్లు చెలంగు మానకుపితఃస్త్రి కర్ణ దంభోళియై.

105

టీ. అరుణాంశుండు = అరుణకిరణుండగు సూర్యుఁడు, హి...నిన్ - హిమర్తువన్ = హేమంత ఋతువనియెడు, రజనిన్ = రాత్రియందు, డీలై = గుర్బలుఁడై, క్రుంకి = అస్తమించి, శ్లో. 'ఉపచితేషు పరేష్వసమర్థతాం వ్రజతి కాలవశా ద్బలవా నపి, తపసి మందగభస్తి రభీశుమా న్నహి మహాహి మహానికరో భవేత్.' అన్నట్లు హేమంతర్తువునందు సూర్యుఁడు బలహీనుడనియును రాత్రియందు బలహీనుఁడై యస్తమించి యనియును భావము. పు...డు-పుష్పర్తు = వసంతర్తువునెడి, వాసగ--దినముయొక్క, కల్య = ప్రాతఃకాలమందు, 'ప్రత్యూషోహర్మ్యఖంకల్యమ్' అని యమగము. ఉదితుఁడౌచున్ = ఉదయించుచు, మున్నయిడుటన్ = మునుపు నిలచియుండుటచేత, శ్వా...భన్ -

శ్యామా=చామలయొక్క, కుచ=గుబ్బలయందలి, ఆలేప = కలపముతోడను, సంకర=కూడియున్న, సాంద్ర=దట్టమగు, అగ్నిశిఖ = కుంకుమపువ్వునెడి యగ్నిజ్వాలయందలి, అరుణప్రభన్ = ఎఱునగుతనకొంతిని, కొనెన్ = మరలగ్రహించెను. 'కామినీస్తనభర గిరిమర్గనీమ్ని నిర్భయ నిలీన నిదాఘ భార' అన్నట్లు స్త్రీల కుచములయందుఁ జలికౌలమున నగ్నిదాగుట ప్రసిద్ధము. సూర్యుఁ డస్తమించునప్పుడు దన తేజ మగ్నిలో నునుచుట 'దినాంతే నిహితం తేజ స్సవిత్రేప హుతాశన' అన్నట్లు ప్రసిద్ధము. మఱియు 'కుంకుమేగ్నిశిఖం మతమ్' అను నిఘంటువుచేత నగ్నిశిఖ మను నామముగల కుంకుమపువ్వు స్త్రీలు కుచములయందు హేమంత సమయమందలఁచి కొని యుండిరి గనుక నాకుంకుమపువ్వు నందలి యరుణకొంతి యనుట. హిమర్తువను రాత్రి చని, వసంతర్తు వను మఱునాటి ప్రభాతము వచ్చెననుట. 'కౌకున్నన్ = అట్టురాకున్న, కౌ...బు - కౌలజ్ఞపత్రి=కుక్కుటములయొక్క, రుతంబు=నాదము, మా...శి-మానకుపిత స్త్రీ=నాథునితప్పునఁ గోపించియున్న స్త్రీలయొక్క, కర్ణ=చెవులకు, దంభోళిఐ=వజ్రాయుధమువలెఁగఱోరమై, ఎట్లుచెలంగున్ = ఏభంగి విజృంభించును. కౌలజ్ఞపత్రియనఁగాఁ గాలం వసంత కాలం జానాతి వేత్తితికౌలజ్ఞ అను వ్యుత్పత్తి చేతఁ గోకిలము. 'కౌలజ్ఞా పికకుక్కుటౌ' అని శాశ్వత నిఘంటువున నున్నది గనుక 'వసంతకాలేసంప్రాప్తే కాకఃకాకః పికఃపికః' అని యన్నట్లు, కోయిలలు గూసెననుటయు, చెల్లవాలు జామునఁ గోడికూసినఁ బొల యలుకఁ బూనియున్న పొలఁ తులకు భయ మగుననుటయును, వసంతర్తువునందుఁ గోయిల కూయఁగానే మానకుపితురాలగు స్త్రీకి విరహము గలుగుననుటయు ప్రసిద్ధములు.

తా. సూర్యుఁడు చలికౌలము వదలి వసంతకాలమందు లెస్స ప్రకాశించెఁ గావున, నాహేమంతర్తు వతనికి రాత్రిప్రాయ మై యుండె ననియు; నప్పు డతని కరుణ కొంతి హిమప్రచ్ఛన్నమై యుండు ననియు; వసంతర్తువు ప్రాతఃకాలము వలె నుండె ననియు; నప్పుడు స్త్రీలు స్తనములయందుఁ గుంకుమ పువ్వులమకొనుట మానిరి గావున నది సూర్యసంబంధియగు నరుణకొంతియై యుండి యాస్త్రీల స్తనములయందలి యగ్నికి నొప్పగింపఁబడి మరల గ్రహింపఁబడి నట్లుండెననియు, నా వసంతర్తువు సూర్యోదయకౌలము గానిపట్ల కౌలజ్ఞములగు కోయిలలయొక్కయు, కోళ్లయొక్కయు కూతలేల వినవచ్చుననియు; నవి విని మానకుపితలగుయువతులు భయంపడుటకుఁ గతంబేమి యనియును భావము. అనుమానానుప్రాణిత రూపకాలంకారము.

తే. మృగమదాలేపమును మాని • రగరుకలనఁ

జన్నుఁగవ మీఁది కొప్పిరి • బన్నసరము

లొంటి కురువేరు పోచకుఁ • గంటగింప

రైరి తుటిమెడు సరపువ్వులం దతివలు.

టీ. అతివలు = స్త్రీలు, మృగమదాలేపమును = కస్తూరి యలఁచుకొనుటను, అగరుకలనన్ = అగరుగంధ మలందుకొనుటను, మానిరి = విసర్జించిరి, చన్నఁ గవమిఁదికిన్ = కుచద్వయోపరిభాగమునకు, బన్న సరములు = ముత్యాలహారములు, ఒప్పిరి = సమ్మతించిరి, తుటిమెడు = తమకురులయందుఁ జెక్కెడు, సరపువ్వులందున్ = దండలుగట్టిన పుష్పములయందు, ఒంటికురువేరు పోఁచకున్ = ఒక్కఁడైనలామజ్జక శేషమునకు, కంటగింపరైరి = ఏవగింపరైరి. ఏవగింపక ధరించి రనుట. ఇవి యన్నియు సమ శీతోష్ణము లగు నుపచారములు. స్వభావోక్త్యలంకారము.

చ. చిలువసుధారసాధరల • చెల్వపుఁ బుక్కిటితావిఁ దీయ నై
వలపులనందు తత్ప్రియుల • వక్త్రవిషజ్వలనోష్మ నొట్టనై
వెలువడి దద్గుణద్వితయ • వేధఁ జుమి యన మ్రానుపట్టుటల్
తలిరులు పుట్టుటల్ గలుగఁ • దార్కొనెఁ జందనశైల వాతముల్.

టీ. చందనశైలవాతముల్ = మలయమారుతములు, చి...విన్ - చిలువసుధారసాధరల = అమృతరసమువంటి యధరోష్ణములుగల నాగకన్యకలయొక్క, చెల్వపు = సుందరమగు, పుక్కిటితావిన్ = పుక్కిళ్లపరిమళముచేత, తీయనై = మధురమై, వ...ష్మన్ - వలపులనందు = ప్రేమనశ్యులయిన, తత్ప్రియుల = ఆయాఁడు బాములమగలగు మగ పాములయొక్క, వక్త్రవిష = పుక్కిళ్లవిషమనియెడు, జ్వలన = అగ్నియొక్క, ఊష్మన్ = వేడిమిచేత, ఒట్టనై = తీక్షణమై, వెలువడి = బయలుదేటి, తత్ = ఆ, గుణ = మాధుత్యతీక్షణ్యగుణములయొక్క, ద్వితయ = ద్వంద్వమువలన నయిన, వేధన్ = వేధచేత, చుమి = చుమా, అనన్ = అనఁగా, మ్రానుపట్టుటల్ = అవాయువులఁ సోఁకుటవలన శరీరములు నిశ్చేష్టితములగుటయు, అకులురాలి మ్రాఁకులుమాత్ర మగపడుచుండుటయు, (ఇది విషాగ్నిగుణము), తలిరులుపుట్టుటల్ = చెట్లయందుఁ జిగుళ్లుదయించుటయును, (ఇది యధర మాధుర్య గుణము), కలుగన్ = కలుగునట్లుగా, దార్కొనెన్ = విసరెను.

తా. మలయమారుతము వచ్చునప్పు డాఁడుబాములు మగపాము లాపర్వతము మీఁద నీ వాయువును భక్షించుటచేత రెండు గుణములు గలిగి యాఁడు బాముల పానముచేతఁ జిగుళ్లుపుట్టుటయును మగపాముల పానముచేత మ్రాన్వెట్టుటయును గలుగు నని భావము. (ఈ పద్యమునందు వ్యుత్క్రమము దోషావహంబుగాదు 'ఊర్ధ్వపుండ్రం త్రిపుండ్రంవా మధ్యేచ్ఛిద్రంతు ధారయేత్, శ్రుణు షణ్ముఖతన్మధ్యే ఉమయాహం శ్రియాహరిః.' అని యున్నది.

మ. మదనస్యందనతా స్వవృత్తిఁ దెలిపెం • బాటీర భూభృద్వల
స్మృదువాతం బతిపక్వ పాదప లతా • వృంతావళీ మూలరం

ధృదశ త్వంకజకర్ణికాగణహరిః ద్రాభంగ భా భాసుర

చ్ఛదన చ్ఛద్మవివర్తికాంచన కనః చ్ఛక్రచ్ఛటాచ్ఛీత్కృతిః. 108

టీ. పా...బు - పాటీరభూభృత్ = మలయపర్వతమందు, వలత్ = సుడియుచు
న్న, మృదువాతంబు = మందమారుతము, అ...తిన్ - అతిపక్వ = మిగులఁబండిన, పాద
ప = వృక్షములయొక్కయు, లతా = తీగెలయొక్కయు, వృంత = పూచొడిమలయొ
క్క, 'వృంతప్రసవబంధన' మ్మని యమరము. అవళీ = పజ్జులయొక్క, మూలరంధ్ర
= మొదళ్లగండ్లనుండి, దళత్ = విరియఁబడుచున్న, పంకజకర్ణికా = తామరమిద్దెల
యొక్క, గణ = సమూహముయొక్కయు, హరిద్రాభంగ = పసపుఁజిందఱలయొక్కయు,
భా = కాంతివంటికాంతిచేత, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, ఛదన = ఆకులనియెడు,
చ్ఛద్మ = వ్యాజముచేత, వివర్తి = గిఱగిఱగిటీగొనుచున్న, కాంచన = బంగారుచేత, కన
త్ = ప్రకాశించుచున్న, చక్ర = బండికండ్లయొక్క, ఛటా = గుంపుయొక్క, ఛీత్కృ
తిన్ = ఛీత్కారముచేత, మ...త్తిన్ - మదన = మన్మథునికి, స్యందనతా = రథమగుటయం
చు, స్వవృత్తిన్ = తనవ్యాపారమును, తెలిపెన్ = ఎఱుకపఱచెను.

తా. చెట్లమీఁదనుండియుఁ దీగెలమీఁదనుండియుఁ బండుటాకులు చొడిమ
లూడి తామర మిద్దెలవలెను బసపుఁజిందఱలవలెను బచ్చనై కొంచెము ధ్వనితో గిఱ
గిఱఁ దిరుగుచుండె ననియు, నవి యట్లగుట వాయువు మన్మథునికి రథమగుటకు గుఱు
తుగా నాబండి బంగారు చక్రములు దిరుగుచున్నవో యన్నట్లుండె ననియు భావము.
'మందానిలస్యందనః' అని దక్షిణవాయువునకు మన్మథరథత్వము ప్రసిద్ధము. కైతవా
పహ్నవాలంకారము.

వ. తదనంతరంబ.

109

సీ. త్మా వశా రక్త రాంకన మరణ్యానిమ,

ధూది తారుణిమవల్ల్యురగరసని

కోద్గతి తరుగరుత్మద్గరు ద్గణ ముద్భి,

దాహార్యజీమూతఃరోహితంబు

నవ మిళిందప్రాహుఃశికనిమంత్రణ శోభ,

నాక్షతప్రతతివాఃయస విభక్త

పరభృతౌఘస్రాప్తః పత్తిక మాలతీ,

త్రాసామయావహార్ద్రక్షతజము

తే. ప్రమదవన వనదేవతాఃసముదయాంగ

రాగ మినజ హరిజ్జగఃత్పాణ శాణ

కషణదళితదళాంతసంక్రాంతకాంతి

ఘనమణిశలాకచిగురాకుగలయ మొలిచె.

110

టీ. త్న...ము-త్న=భూమియ నెడు, వశా=ఆఁ డేనుఁగునకు, 'కరణీధేనుకావశా' అనియమరము. రక్త=ఎఱ్ఱనగు, రాంకవము=బూర్ని సును, 'రాంకవంమృగరోమజమ్' అని యమరము. అరణ్యాని=మహారణ్యమునకు, 'మహారణ్యమరణ్యానీ' అని యమరము. మధు=వసంతర్తుననుమద్యముచేత, ఉదిత=పుట్టినట్టి, అరుణిమ=ఎఱుపును, వల్ల్యురగ=తీఁగెలనియెడు పాములయొక్క, రసనికా=నాలుకయొక్క, ఉద్గతి=బయలవెడలుటయును, తరు...ము-తరు=వృక్షములనియెడు, గరుత్తత్=గరుత్తంతులయొక్క, గరుత్=తెక్కలయొక్క, గణము = సమూహంబును, ఉ...బు - ఉద్భిత్=పొదలనియెడు, అహర్యజీమాత=కల్పితమేఘములకు, రోహితంబు=గొరడును, 'ఇంద్రాయుధంశక్రధనుస్తదేవఋజురోహితమ్' అని యమరము. న...తి-నవ = నూతనమగు, మిళింద=తుమ్మెదలనియెడు, ప్రాహుణిక=అతిథులయొక్క, నిమంత్రణ=విందునకుఁ బిల్చుటయందు, శోభనాక్షత=శుభాక్షతములయొక్క, ప్రతతి = సమూహంబును, వా...క-వాయస=కాకులతోడ, విభక్త=వేఱుపడిన, పరభృత=కోయిలలయొక్క, ఓఘ=గుంపుచేత, ప్రాప్త=పొందఁబడిన, పత్రిక=విభాగపరిష్కార పత్రికయును, (వసంతఋతువు రాఁగానే కాకులతోఁ గోకిలలు వేఱుపడుట ప్రసిద్ధము.), మా...ము-మాలతీ=జాజిచెట్టునకు, త్రాస=భయమనెడు, ఆమయ=రోగమును, అవహా=కలుగఁజేయునట్టి, అర్ద్రక్షతజము=పచ్చిరక్తంబును, ప్ర...ము-ప్రమదవన=క్రీడోద్యానములయందలి, వనదేవతా=వనదేవతలయొక్క, సముదయ = సమూహముయొక్క, అంగరాగము=కుంకుమంపుమైపూతయును, ఇనజ=సూర్య పుత్తుఁడగుయమునియొక్క, 'ఇనస్సూర్యేప్రభావపి' అని నిఘంటువు. హరిత్ =దిక్కుగుదక్షిణసంబంధియగు, జగత్ప్రాణ=వాయువనియెడు, శాణ=సానతోడి, కషణ=ఒఱపిడిచేత, దళిత = రాల్పఁబడిన, దళ=అకులనెడుపొరలయొక్క, అంత=నాశముచేత, 'అంతోనాశోద్వయోర్ద్వైత్యు' అని యమరము. సంక్రాంత=నెరసినట్టి, కాంతి=దీప్తిగల, ఘన=గొప్పయగు, మణిశలాక=రత్నపుకణికయునగు, చిగురాకు=పల్లవములు, (జాత్యేకవచనము.), కలయన్=అంతటను, మొలిచెన్=మొనసూపెను.

తా. భూమియనియెడు నాఁడేనుఁగుపైఁ గప్పిన యెఱ్ఱబూర్ని సువలెను, మహారణ్యమునకు వసంతఋతువను మద్యముచేతఁ దోచిన రక్తకాంతివలెను, తీఁగెలనియెడు పాములు దమ నాలుకలు వెడల నిడెనో యనునట్లును, వృక్షములనియెడు గరుడ పక్షుల తెక్కలో యనునట్లును, పొదలనియెడు కల్పిత మేఘములకుఁ గొరడులను పగిదిని, తుమ్మెదలను నభ్యాగతులనుఁ గ్రొత్తగఁ బిలుచుట కై యునిచిన శోభనాక్షతముల చందంబునను, కాకులతోడఁ గూడియుండి యప్పుడు వేఱుపడిపోయెడు

కోకిలముల కొదవిన విభాగ పత్రికలయందంబునను, జాజిచెట్లకు భయరోగమును గల్పించు క్రొత్తనెత్తుటి భంగిని, క్రీడోద్యాన వనదేవతలు నెమ్మేనులఁ బూసికొన్న కుంకుమంపు మైపూత భాతిని, మలయ మారుతం బను సానతో నొఱయంబడి రాలిన యాకులచేతఁ గానఁబడిన మెండగు దీప్తి గలిగిన గొప్ప రత్నశలాకలజోకయనం దగి చిగురాకు మొనసి కనఁబడియె నని భావము.

తే. శరనిధుల మాఘ్యములు దీతై • మరున కట్టి
యడరున జయింతు మని కదా • యద్దినాళిఁ
గూరతిథిఁ గృష్ణరజనిఁ దద్వైరిఁ గనియుఁ
బెద్ద లివురాకుఁ బట్టెన • పెట్టువడిరి.

111

టీ. మరునకున్ = స్మరునికి, శరనిధులన్ = అంపదౌనలయందు, మాఘ్యములు = మొల్లపువ్వు లనియెడు బాణములు, తీతైన్ = సమసిపోయెను, (వసంతర్తువులో మొల్లలు పూయవనుట.), అట్టియడరునన్ = అసంకటమునందు, (బాణములేనివేశననుట), పెద్దలు = వృద్ధులు, (యోగులనుట), జయింతుము = మన్మథునిఁ గెల్తుము, అనికదా = అనియెకాదా, అద్దినాళిన్ = అమాఘదినపరంపరయందు, క్రూరతిథిన్ = క్రూరతిథియైన, కృష్ణరజనిన్ = బహుళపక్ష చతుర్దశి రాత్రియందు, (శివరాత్రినాఁడనుట.), తద్వైరిన్ = ఆమన్మథవైరి యగుశివుని, కనియున్ = చూచియు, (నేవించి యనుట.), ఇవురాకుఁ బట్టెన = చిగురాకనియెడు పట్టాక త్తిచేతనే, పెట్టువడిరి = దెబ్బఁదినిరి.

తా. పెద్దలగువారు మన్మథునికి మొల్లములుకులు లేని తటి వేచి, యాయిఱకటమున నతని గెల్తుమని తలంచి, యతని విరోధియగు శివునిఁ గ్రూరతిథియగు చీకటి రాత్రియందుఁ జూచియుఁ బ్రయోజనము లేక పోవుటయేకాక, యా మన్మథుఁడు తనకు బాణములు లేకుండినను చిగురాకనియెడు పట్టాక త్తిచేతనే వసంతర్తు ప్రారంభ కాలమునందు వారలఁ బ్రహరించి జయము గొనెను.

తే. అవని నపుడు నవోదితుం • డైన యట్టి
మరునకుం గుసుమర్తు వ • న్మంత్రసాని
బొడ్డుగోసిన కొడవలిఁ • బోలె విరహి
దారకం బయ్యెఁ గింశుకఁ • కోరకంబు.

112

టీ. అవనిన్ = భూమియందు, అపుడు = తత్కాలమందు, నవోదితుం డైన = నూతనముగా నుదయించిన, (అభ్యుదయమొందినయనుట), అట్టి = ఆప్రసిద్ధుఁడగు, మరునకున్ = స్మరునకు, గుసుమర్తువన్ = వసంతర్తువనియెడు, మంత్రసాని = సుఖప్రసవముచేయించునట్టిస్త్రీ, బొడ్డుగోసిన = నాభినాళచ్ఛేదముఁజేసిన, కొడవలిఁబోలెన్ = లవిత్రము

వలెనే, కింశుకకోరకంబు = మోదుగు మొగ్గ, విరహి = వియోగులకు, దారకంబయ్యెన్ = చేదకమాయెను.

తా. వసంతర్తువునందు మోదుగులు పుష్పింపఁగా నా మొగ్గ వంకరగా నెఱుఁగె
యుండుట వలన నప్పుడు పుట్టిన మన్తఘని బొడ్డు గోసిన నెత్తురుతోడి లిక్కి కొడవలి
వలె నుండెననియు, నది విరహమున వేధఁ జేయునదియై యుండె ననియు భావము.

చ. కుసుమములెల్లఁ గామినులఁ కొప్పుల నుండ నటుండ లేమి సి
గ్గెనఁగఁగ వంగినట్లు జనియించె నన ల్మఱి వంగి జీవితే
శ సమితి గొమ్ములం గరఁచిఁ చల్లఁ గుచక్షణి కాంగరాగ మా
టసదె యటంచు రాగిలిన యట్టులు రాగిలి విచ్చెఁ గింశుకిఁ. 113

టీ. కుసుమములెల్లన్ = సమస్తపుష్పములును, కా...లన్ - కామినుల = యువ
తులయొక్క, కొప్పులన్ = ధమ్మిలములయందు, ఉండన్ = ధరింపఁబడి యుండఁగా, అ
టుండలేమిన్ = తామట్లుండలేకపోవుటచేత, (నిగ్గంధములగుటచేతననుట.), సిగ్గెనఁగఁ
గఁ = లజ్జ యతిశయింపఁగా, వంగినట్లు = నమ్రములై నటువలె, ననల్ = మొగ్గలు, జని
యించెన్ = పుట్టెను, మఱి = పిమ్మట, వంగి = అట్లేవంగియుండి, జీవితేశ సమితి - జీవి
తేశ = ఆశ్రీలప్రాణనాథులయొక్క, సమితి = సమాహము, కరఁచి = రసముదీసి, కొ
మ్ములన్ = చిమ్మనఁగోవులచేత, చల్లన్ = చిమ్ముచుండఁగా, (మోదుగుపూమొగ్గల రసము
దీసి వసంతములాడుదురనుట), కు...ట - కుచ = స్తనములయందు, క్షణిక = క్షణమాత్ర
ముండెడు, ఆంగరాగమాట = మైపూతయగుట, అసదె = స్వల్పమా, (అన్ని పుష్ప
ములవలెఁ గొప్పులయందుండుటకంటెఁ జన్నులపైఁ జేరుట సామాన్యము గాదనుట),
అటంచున్ = అనుకొని, రాగిలినయట్టులు = రంజిల్లినభంగి, రాగిలి = రక్తిగలిగి, కింశు
కిఁ = మోదుగు చెట్టునందు, విచ్చెన్ = వికసించెను, ఎఱుఁగె మోదుగుఁబువ్వులు వికసితై
ననుట.

ఉ. నైపుణిఁ జందనాద్రి గహనద్రుమ సౌరభ వీచిఁ దామ్రప
ర్ణిపరిలబ్ధ మాక్తికమణిప్రకరంబులు దోచి దక్షిణా
శాపవనుండు నల్లు వెదఁ జల్ల జనించెన కాక వీనికే
లా పొడమంగ నప్పొలపఁ మప్పుడు నా వనిఁ దోచెఁ గ్రొన్ననల్.

టీ. దక్షిణాశాపవనుండు = దక్షిణదిగ్వాయువు, నైపుణిన్ = నేర్పుచేత, తా
మ్రపర్ణి = తామ్రపర్ణినదియందు, పరిలబ్ధ = గ్రహింపఁబడిన, మాక్తికమణి = ముక్తామణు
లయొక్క, ప్రకరంబులు = సమాహములును, చం...చిన్ - చందనాద్రి = మలయప
ర్వతముయొక్క, గహన = అరణ్యమందలి, ద్రుమ = చందనవృక్షములయొక్క, సౌర
భ = పరిమళముయొక్క, వీచిన్ = తరంగమందు, తోచి = తోగఁజేసి, (తడిపి

యనుట), చల్లువెదక్ = చల్లువెదయందు, (లోకమందు గొర్తివెద, చల్లువెద యని రెండువిధములు. వానిలో వరుసగా నేర్పడియుండునది గొర్తివెదయును, అంతట వ్యాపించియుండునది చల్లువెదయును గనుక చల్లువెదయన్నాడు.), చల్లక్ = విత్తనము వేయఁగా, జనించెనకొక = మొలిచెనేకొని, అప్పుడు = అవసంతకాలమును, వీనికిక్ = ఈ మొగ్గలకు, అప్పొలపము = అపొలుపు, (ముత్తైములవంటి రూపమును బరిమళము నుట.), పొడమంగక్ = పుట్టుటకు, ఏలా = ఏమిపని, నాక్ = అనునట్లు, క్రొన్ననల్ = క్రొత్త మొగ్గలు, వనిక్ = వనములయందు, (జాత్యేకవచనము.), తోఁచెక్ = కనుపడెను.

తా. వనములయందు ముత్తైములవంటి రూపము గలిగి పరిమళముతోడ మొగ్గలు పుట్టఁగా మలయమారుతము తామ్రపర్ణినదిలోని ముత్తైములేతీ యవి మలయవృక్ష పరిమళ లహరీతరంగములలో నేర్పుగా ముంచి యవియే వెదఁబెట్టి చల్లిన కారణము చేత మొలకలెత్తినవేకొని తనియెడ నీచెట్లమీఁది మొగ్గల కా శృంగార మేలవచ్చునని భావము. ఇట్లు చెప్పటచేత మలయమారుత మొకకర్షకుఁ డని ధ్వనించుచున్నది.

క. వీరుద్ద్రమిధునమేళన

కై రతిపతి యేయ దుస్సి • హరితద్యుతిఁ బై

నారెగయఁ బొటమరించిన

నారసముల మొనలనంగ • నన లవి మించెక్.

115

టీ. వీ...కై - వీరుత్ = లతలయొక్కయు, క్రు = వృక్షములయొక్కయు, మిధున = ద్వంద్వముయొక్క, మేళనకై = సంపర్కముకొఱకు, రతిపతి = మన్మథుఁడు, ఏయక్ = బాణము నేయఁగా, దుస్సి = నాటి యీవలనుండి యావలికిఁబోయి, హరితద్యుతిక్ = పచ్చనికొంతిచేత, పైక్ = ఉపరిభాగమందు, నారెగయక్ = నారయెగసి పోవునట్లు, పొటమరించిన = అంకురించిన, నా...గక్ - నారసముల = నారాచములని యెడు బాణములయొక్క, మొనలనంగక్ = అగ్రములోయనునట్లు, ననలవి = ఆ మొగ్గలు, (వృష్టవిశేషణము.), మించెక్ = అతిశయించెను.

తా. లతావృక్షసంపర్కమునకై మన్మథుఁ డాలతలను వృక్షములను దన నారసములచే నేయఁగా నవి యాలతావృక్షశరీరములలోఁదూటి వెన్నులయందు మొనలఁ జూపుచున్నవో యన్నట్లు మొగ్గలు బలిసె నని భావము.

చ. తనయుదరంబునం బొడమి • తామ్రరుచిచ్చట లుల్లసిల్లఁ గో

ల్కొను ధరణీజ సంతతికిఁ • గోరక దంతము లించుకంత ని

క్కినయది యాదిగాఁగఁ జెలఁగె వనలక్ష్మీ గడుం జెలంగఁగాఁ

జనుఁ బ్రియుఁడైన మాధవుని • సంగతి మీఁదటఁ జాలఁ గలుటక్.

టీ. తనయుదరంబునకొ = తనగర్భమందు, పొడమి = పుట్టి, తా...లు = తామ్ర
 రుచి = అరుణకౌంతులయొక్క, ఛటలు = సమాహములు, ఉల్లసిల్లకొ = ప్రకాశింపఁ
 గా, కో...కికొ = కోల్కాను = వృద్ధిబొందుచున్న, (శిశువులుపుట్టినప్పుడెట్టగానుం
 డుటయు నానాటికి వృద్ధియగుటయుఁ బ్రసిద్ధము), ధరణీజ = వృక్షములనియెడు, సం
 తతికికొ = సంతానమునకు, కో...లు = కోరక = మొగ్గలనియెడు, దంతములు = పండ్లు,
 ఇంచుకంత = కొంచెము, నిక్కినయది = అంకురించినది, ఆదిగాఁగకొ = మొదలుకొని,
 వనలక్ష్మీ = వనలక్ష్మీయనియెడు పౌలతి, కడుకొ = మిక్కిలి, చెలఁగకొ = సంతోషిం
 చెను, ప్రియుఁడు = ఇష్టుఁడు, ఐన, మాధవుని = వైశాఖిమాసమనియెడు పురుషునియొ
 క్క, సంగతి = సాంగత్యమనియెడు సంపర్కము, మీఁదటకొ = భావికౌలమందు, చా
 లకొ = చాలునట్లు, కల్గుటకొ = కల్గునను హేతువుచేతను, చెలంగఁగాఁజనుకొ = సంతో
 షింపఁదగును.

తా. లోకమందలి స్త్రీలు దమ సంతానమునకుఁ బండ్లు మొలిచెడువఱకు
 బాలింతలై పురుషసాంగత్యము లేకుండి పండ్లు మొలవఁగానే పురుషులు దమతో
 సంభోగింతురని సంతోషపడినట్లుగానే, వనలక్ష్మీయు వృక్షములు చిగిర్చి వృద్ధియై
 మొగ్గులు పొడమిన కారణంబున నావృక్షములు బిడ్డలనియును, మొగ్గులు వారిపండ్లని
 యును, వైశాఖిమాసము తన పురుషుఁడనియును, బ్రకౌశము సంతోష మనియును,
 నన్నట్లు చెలువయ్యె నని భావము. వనలక్ష్మీ యనియు, మాధవునిసంగతి యనియుఁ
 జెప్పుట వలన, లక్ష్మీకి మాధవ సాంగత్యము యుక్తమే యని భావము. బాలింతలకు
 బిడ్డలకు దంతములు మొలచు నంతవఱకుఁ బురుష సంపర్కము గూడదని స్మృతు
 లయందుఁ బ్రసిద్ధము.

సీ. మును నన ల్దమిఁ బట్టి • ముంగాళ్లముక్కుజో,

డనలఁ బీలిచి పసఁగొనిన విడిచి

పరువంపు విరి గొందు • లరసి చాలై త్రోవఁ,

బెట్టి యీరము లీఁగు • పిండుఁ దగిలి

క్రొవ్విరి దొలుత నొక్కఁడు గని యది వ్రాలు,

తఱి దాని నిలఁబడఁ • దాకి గ్రోలి

యాకురాలుపుగండ్ల • నానెడు నాస నిం,

తడుగూది బం కంటి • యంగలార్చి

తే. యెట్లకేలకు నొకఁ డబ్బఁ • బొట్టనిండ

గ్రోలి యది గాలిఁ గదలినఁ • గూలు నగుచు

బ్రమదవనపాలికలు వేడ్క • బట్ట నగుచు
మధుదినాదిక్షుధాభ్రమ • న్మధుపచయము.

117

టీ. మ...ము-మధుదినాది=వసంతర్తుప్రథమదినమండు, యుధా = ఆకలిచేత, భ్రమత్=క్రమమగుచున్న, మధుపచయము=తేటిగుంపు, మును=మొదలను, ననల్=మొగ్గలను, తమిక్=మోహముచేత, ముంగాళ్లక్=అగ్రాంఘ్రిలచేత, పట్టి = అవలంబించి, ముక్కుజోడనలక్=నాసికాబిలద్వయములచేత, పీలిచి=దూఁటికొని, పసర్కొనినక్=పసరువాసనరాఁగా, విడిచి=వానివిసర్జించి, ప...లు-పరువంపు=పక్వములగు, విరి=పూలుగల, గొందులు=మూలమూలలు, అరసి=వెదకి, చాలై = గుంపుగొని, త్రోవఁబెట్టి=పోవుటను మార్గముఁబెట్టి, ఈరములీగు = పొదలుదూఁతుడు, పిండుక్=సమూహమును, తగిలి=వెనుముట్టి, తొలుతక్=ప్రథమమందు, క్రొవ్విరిక్=క్రొత్తపుష్పమును, ఒక్కఁడు=ఒకభృంగము, కని = చూచి, అదివ్రాలుతటిక్=అదిముసరికొనునప్పుడు, దానిక్=అభృంగమును, ఇలఁబడక్ = భూమియందుఁబడునట్లు, తాకి=తగిలి, క్రోలి=మకరందముఁబానముసేసి, ఆకురాలుపుగండ్లక్=ఆకులురాలిన తొడిమలమొదళ్లయందు, ఆనెడునాసక్=పానముసేసెడునాశచేత, ఇంత=కొంచెము, అడుగూఁది=పొదమునిలిపి, బంక=ఆవృంతమూలనిర్యాసము, అంటి = స్పృశించికొని, అంగలార్చి=కాలువెలుపలికిరాక భేదపడి, ఎట్టకేలకుక్=కొంతసేపునకు, ఒకఁడబ్బక్=ఒకపుష్పముదొరకఁగా, పోట్టనిండక్=కడుపునిండునట్లు, క్రోలి=మకరందపానముసేసి, అది=ఆపుష్పము, గాలిక్ = వాయువుచేత, కదలినక్=చలింపఁగా, నగుచుక్=నవ్వుచును, బ్రమదవనపాలికలు=శృంగారవనములను బరిపాలించెడు పాలఁతులు, పట్టక్=పట్టుకొనుటకు, అగుచుక్=దుర్బలములై వశపడుచు, కూలుక్=క్రిందఁబడును.

సీ. మరుదూఢ మలయాహి • గరధూమ్య లనుగళ,

న్మనసిజ రథపదాంజనకళికలు

త్రాసధావచ్చిశిరత్యక్తబాష్పముల్,

పికపంచమన్వరోద్భేద వీణ

లబ్ధాగమన్మరంజదాసార జంబువుల్,

హిందోళ సాక్షాన్ముకుందరోచు

లభిసారికాంశుకోద్యన్నీల గుళికలు,

జాత్యనుల్లసనాత్తశాపతతులు

తే. చైత్ర)సంజీవనోషధీః జాతచేత

నాత్మజని హేతు తరుపునః ర్యాయి యువతి

కరవిధూతహసంతి కేంః గాలచయము

లభుల పజ్జులు వనుల నః త్రాడఁ దొడఁగె.

118

టీ. మ...మ్య-మరుత్ = వాయువుచేత, ఉఃథ = వహింపఁబడిన, మలయ = మలయ
పర్వతమందలి, అహి = సర్పములయొక్క, గర = విషముయొక్క, ధూమ్యలు = ధూమ
సమూహములైనట్టియు, (వాయువశముచేతనే పొగలెగయుననియు విషధూమములు
మిగుల నల్లదై యుండుననియు భావము.), అ...లు-అనుగళత్ = విడువక జాటుచున్న,
(ఇది యంజన కళికలకు విశేషణము.), మనసిజ = మన్మథునియొక్క, రథపద = బండిచ
క్రములయందలి, అంజనకళికలు = కందెనముద్దలయినట్టియు, (వసంతర్తువునందుఁ గ్రొ
త్తగా మరుఁడు వెడలెఁ గావునఁ దేరుచక్రముల కప్పుడు కందెనవేయఁగా నాచక్ర
ములు దిరుగునప్పు డా కందెనముద్దలు జాటుననుట.), త్రా...ల్-త్రాస = భయము
చేత, ధావత్ = పాటిపోవుచున్న, శిశిర = శిశిరర్తువుచేత, త్యక్త = విడువఁబడిన, బా
ష్పముల్ = కన్నీళ్లైనట్టియు, (శిశిరర్తువు వెడలినప్పుడు దుఃఖించెననుట.), పి...లు-
పిక = కోయిలలయొక్క, పంచమస్వర = పంచమ స్వరముయొక్క, ఉద్భేద = పుట్టుట
కు, వీణలు = కస్తూరివీణలైనట్టియు, 'పికః కూజతి పంచమమ్' అని నిఘంటువు. వీణయం
దు పంచమస్వరముండుటకు 'శ్రుతిభ్యస్సుప్త స్వరాష్టడర్థ గాంధార మధ్యమాః,
పంచమో ధైవతశ్చాధ నిషాద ఇతిస్తప్తధా, తేషాం సంజ్ఞా స్పరిగమ పగనీత్యపరామ
తాః' అని సంగీతశాస్త్రము. అబ్దాగమత్ = ఎన్నాకాలమువలె నాచరించుచున్న,
మరంద = మకరందముయొక్క, ఆసార = ధారాసంపాతమునకు, జంబువుల్ = నేరేడు
పండులైనట్టియు, (ఎన్నాకాలమందు నేరేళ్లు ఫలించుననుట, అబ్దాగమమనఁగా సంవ
త్సరాగమము, అబ్దాగమమే అబ్దాగమని శ్లిష్టరూపకము.), హిం...లు-హిందోశ
= ఆకాలమందుఁ బాడఁదగిన విష్ణుప్రియమైనహిందోశ గానమునకు, సాక్షాత్ = ప్రత్య
క్షమయిన, ముకుంద = కటివేల్పుయొక్క, రోచులు = శరీరకాంతులయినట్టియు, 'శిశి
రస్య వసంతస్య సంధౌ హిందోశరాగకమ్' అని సంగీతశాస్త్ర ప్రసిద్ధము. కావున
నప్పు డా రాగమునకు సంతోషించి ప్రసన్నుడైవచ్చి గోవిందుని శరీరకాంతులవలె
నుండెననుట. అ...లు-అభిసారికా = ప్రియులకొఱకు సంకేత స్థానములను గూర్చి పో
వుచుండెడు శ్రీలయొక్క, 'కాంతార్థి నీతు యాయాతి సంకేతం సాభిసారికా' అని
యమరము. అంశుక = వస్త్రములకు, ఉద్యన్నీలగుళికలు = సద్యోనైల్య సంపాదక
ఘుటికా విశేషములు, (అభిసారికలు తమ గోపనార్థమై నీలవస్త్రములుధరింతురనుట),
జా...లు - జాతి = జాజులవలన, అనుల్లసన = ప్రకాశములేకుండుటంబట్టి, అత్త =

పొందఁబడిన, శాప=తిట్లయొక్క, తతులు = సమాహములైనట్టియు, (వసంతర్తువంగు జాజులు వికసిల్లవు గావున నవి వసంతునిఁ దిట్టఁగా నాశాపములే యిట్లు వచ్చెననుట), చై...లు-చైత్ర=చైత్రమాసమనియెడు, సంజీవనౌషధీ=సంజీవనౌషధముచేత, జాత=ఉదయించిన, చేతన = చైతన్యముగల, ఆత్మ = తమయొక్క, జని = జన్మమునకు, హేతు=కారణములగు, తరు=వృక్షములనుగూర్చి, పునర్యాయ=మగిడిపోవుచున్న, యువతి=ఉవిదలయొక్క, కర=హస్తములచేత, విధూత=పాఱఁజల్లఁబడిన, హసంతికౌ=కుంపట్లయందలి, ఇంగాల = బొగ్గులయొక్క, చయములు = సమాహములైనట్టియు, 'నిర్ధూ మాంగారభరిత హసంతికౌయంత్రస్యచ' అనిభోజరాజన్నట్లు, చలికౌలమందు శ్రీలు కుంపట్లెత్తియుండి వసంతర్తువు రాఁగానే చలిదీఱఁ గావున నాకుంపట్లు పొరఁ జల్లగా నందలి నల్లబొగ్గులకు వసంతర్తువనెడు సంజీవనౌషధము దగిలి ప్రాణములువచ్చి తమ జన్మములకు హేతువులగు వృక్షములను గూర్చి మరలఁ బోవుచున్న ట్లుండెననుట. ఆశులపజ్జులు=తుమ్మెదలగుంపులు, ననుల౯ =వనములయందు, అఱ్ఱాడ౯=సంచరించుటకు, తొడఁగె౯=ఉపక్రమించెను.

తే. ద్విజతఁ గాంచియు మధుసేవ • విడువలేక

జాతిఁ బాసిన తేంట్లనిఁస్వనముఁ గూడు

కొనుటనో యనఁ గోకిలఁస్వనము సెలఁగె

దనకు మఱి పంచమత్వంబు • దప్పకుండ.

119

టీ. ద్విజతఁగాంచియు = విప్రత్వమును బొందియును, 'దంతవిప్రాణ్ణజా ద్విజా' అని నిఘంటువున్నదిగానఁ దుమ్మెదలు నండజము లగుటచేతఁ బక్షులయ్యె ననుట. మధుసేవ౯=మద్యపానమును, విడువలేక = విసర్జింపలేక, (మకరందపాన మనుటయు నిది కోకిలపర్యాయ మైనప్పుడు ద్విజత్వమును వసంతర్తు సేవయనుట.), జాతి౯=తమద్విజజాతిని, పా...న్ - పాసిన=విడిచిన, తేంట్ల=తుమ్మెదలయొక్క, నిస్వనము౯=నాదమును, కూడుకొనుటనో = సంయోగించుటచేతనో, (తుమ్మెదలు మధుసేవవలనఁ గులభ్రష్టము లయినవనియును, (జాజినివిడిచె ననుట.), అన౯=అను నట్లు, కోకిలస్వనము=పికస్వరము, తనకు, మఱి=పిమ్మట, పంచమత్వంబు = పంచ మస్వరత్వమును, విదవ మహాపాతకుఁడగుటయును, 'పికఃకూజతిపంచమమ్' అన్నట్లు పంచమ స్వరత్వమనుటయుఁ 'దత్సంయోగీచ పంచమ' యనున ట్లయిదవవాఁడగుటయు ననుట, తప్పకుండ౯=తప్పిపోకుండునట్లు, చెలఁగె౯=ఓప్పెను, (కోకిలము లకుఁ బంచమస్వరము స్ఫుటముగా వచ్చెననుట.)

ఉ. పూచినమావులం దవిలి • పూవిలుజోదున కమ్మె మాధవుం

డేచిన శంక నాతఁ డవి • యేకొనియే పథికావళీజయ

శ్రీచణుఁ డయ్యె నట్టిద యకృత్యముచే నగునట్టిపీడయుం
గోచరమానె దైవ మనుకూలము నై పరుమేలు దీతినన్. 120

టీ. మాధవుండు=వసంతుండు, పూ...లన్-పూచిన = శరీరముపూచిన, మా
పులన్=గుట్టములను, తవిలి=అంటి, ఏ...కన్ - ఏచిన=అతిశయించిన, శంకన్=
అనర్థశంకచేత, పూవిలుబోదునకున్=కుసుమకౌర్ముకునకు, అమ్మెన్=విక్రయించె
ను, (గుట్టములకు శరీరములు పూచెనేని యవి కీడుసేయుట యశ్వశాస్త్రప్రసిద్ధ మను
టయుఁబూచిన మామిళ్లనుటయును), అవియేకొనియే=ఆ పూచిన మాపులనే కొనియే,
అతఁడు=ఆమన్మథుఁడు, ప...డు-పథికౌవలీ=విరహిసమూహముయొక్క, జయశ్రీ
=జయసంపదయందు, చణుఁడు అయ్యెన్=సమర్థుఁడయ్యెను, అట్టిద=అట్టిదేకదా,
అకృత్యముచేన్=దుష్కార్యముచేత, అ...యున్-అగునట్టి=కలుగునట్టి, పీడయున్
=ఆర్తియును, దైవమనుకూలమునై=దైవమనుకూలించియుండియు, పరుమేలు - పరు=
శత్రువుయొక్క, మేలు=పంచికౌలము, తీతినన్=సమాప్తికాఁగా, గోచరమానె=
తనకుఁ గనుపడునా, (మాపుల నన్నినవాఁడు మాధవుఁడుగనుక దైవ మనుకూలమై యని
చెప్పెను, దైవానుకూల్యమున్నప్పుడు జయ మెవ్విధముననైనఁ గలుగుననుట.)

తా. వసంతర్తువునందు మామిడిచెట్లు తెస్సగాఁ బూచెననియును, మన్మథుఁడా
పువ్వులచేతఁ బథికులను జయించె ననియును భావము. కీడు చేయవలసిన పూచినమాపులు
జయప్రదము లయినట్లు చెప్పటవలన వ్యాఘాతాలంకారము. 'స్వాధ్వాఘాతో
తథాకారి తథాకారిక్రియేత చేత్' అని దానిలక్షణము. ఆవ్యాఘాతాలంకారము
మాపులను తావున శ్లేషమూలకాభేదాతిశయోక్తిచేత ననుప్రాణితము గనుక నా
రెంటికిని సంకరము దీని కర్థాంతరన్యాసాలంకారముతో సంస్పృష్టి.

మ. ఉరుశక్తి న్మధుమాసదోగ్ధ పిదుకన్ • జ్యోతీస్సగవీచంద్రమన్
స్ఫుర దూధఃప్రవిముక్తమైన నిబిడఃజ్యోత్స్నాపయఃపూరమున్
వ్వీరియంబాతినగొజ్జెగల్గరియ మున్నీరైన యక్కమ్మనీ
రు రహిం గూడిన నేర్పరించుగములై • రోలంబకాదంబముల్. 121

టీ. మధుమాసదోగ్ధ - మధుమాస = వసంతర్తువనెడు, దోగ్ధ = పాలుపిదుకు
వాఁడు, ఉరుశక్తిన్=మహాబలముచేత, పిదుకన్=పిండఁగా, జ్యో...మున్ - జ్యో
తీస్స=వెన్నెలరాత్రియనెడు, గవీ=గోవుయొక్క, చంద్రమః=చందమామయనెడు,
స్ఫురత్ = గొప్పదైన, డూధః = పాదుఁగువలన, ప్రవిముక్తమైన=కురిసిన, నిబిడః=
దట్టమైన, జ్యోత్స్నా=వెన్నెలయనెడి, పయః = పాలయొక్క, పూరమున్ =
సమూహమును, వి...ల్-వీరియంబాతిన=వికసించిన, గొజ్జెగల్ = గొజ్జింగిపూలు,
కురియన్=వర్షింపఁగా, మున్నీరైన = సముద్రప్రాయమయిన, అక్కమ్మనీరు =

అమకరందమును, రహిక్ = సొంపుగా, కూడినక్ = కలిసికొనఁగా, రోలంబకాదంబముల్ - రోలంబ = తుమ్మెదలనియెడు, కాదంబముల్ = కలహంసలు, గములై = గుంపులై, ఏర్పరించుక్ = ప్రత్యేకపఱచును. (వెన్నెలయందు గొజ్జెఁగఘాఁదేనెను దుమ్మెదలు గ్రోలెననుటయు, హంసలు పాలు నీరు వేలు పఱచుటయు ప్రసిద్ధములనుట). రూపకాలంకారము.

ఉ. దిగ్గియ నంచ తూఁడు గొని + తీర వనేతువువంకమీఁదుగా
నగ్గడ పుల్ల కేసరమునందు వసింపఁగ నెక్కునూలిను
స్పృగ్గము నం దనారత మరంద సరస్వరవిందగోష్ఠికిఁ
వెగ్గల మాడుతేంట్లు మరువింటికిఁ బూనె గుణద్వయత్వము. 122

టీ. దిగ్గియక్ = దీర్ఘికయందు, (యా. డిగ్గియ), అంచ = హంస, తూఁడు = కమలనాళమును, కొని = గ్రహించి, తీ...గాక్ - తీర = దరియందలి, వన = వనముయొక్క, ఇతువు = చెఱుకుయొక్క, వంకమీఁదుగాక్ = వంపుమీఁదుగా, అగ్గడక్ = ఆప్రాంతమందు, పు...దుక్ - పుల్ల = పుష్పించిన, కేసరమునందుక్ = పొన్నచెట్టునందు, ' పున్నాగః పురుషస్తుజః కేసరోదేవవల్లభః ' అని నిఘంటువు. వసింపఁగక్ = వ్రాలఁగా, ఎ...ముక్ - ఎక్కు = ఆచెఱుకునకెక్కినట్టి, నూలి = ఆబిసనాళ తంతు సంబంధియగు, నుక్ = నునుపైన, ప్రగ్గముక్ = నూత్రంబు, అందు = ఆపొన్నచెట్టున, అ...కిక్ - అనారత = ఎడతెగని, మరంద = మకరందముయొక్కయు, సరసీ = ఆడిగ్గియయందలి, అరవింద = కమలములయొక్క, గోష్ఠికిక్ = సమాజమునకును, వెగ్గలము = అధికముగా, ఆడు = సంచరించుచున్న, తేంట్లు = తుమ్మెదలును, మరువింటికిక్ = మన్మథుని ధనువునకు, గుణద్వయత్వముక్ - గుణ = గొనయములయొక్క, ద్వయత్వముక్ = జంటతనమును, పూనెక్ = వహించెను.

తా. ఒక సరస్సులోనుండి హంస తామరతూఁడు ద్రుంచుకొని దాని దరి నున్న చెఱుకు వంకమీఁదుగాఁ బొన్నచెట్టుమీఁద వ్రాలఁగా నాబిసనాళతంతువు లాచెఱుకునకుఁ దగుల్కొని యది యొక యల్లెత్రాడుగాను, మఱియు నా పొన్న పూలమకరందము కొఱుకు నా సరస్సునందలి కమలముల మకరందము కొఱుకు నెడ తెగక చాలుగట్టి యాచెఱుకువంకమీఁదుగానే తిరుగుచున్న తుమ్మెద లొక్క యల్లె త్రాడుగాను, ఈరెండును రెం డల్లెత్రాళ్లుగా మన్మథునికి ధనుస్సయిన యాచెఱుకున కమరెననియును, బాంధ విజయమునకై మన్మథుఁడు తన వింటికి బటువుగా రెండల్లె త్రాళ్లు వేసికొనె ననియు భావము.

చ. నిడుద మధూళిక ల్నడుమనే కొని తీగెలు సాగఁ జుట్టుకొం

* చడవిఁ గడార కాచకటకాకృతి సుళ్ల మెలంగె గాడుపుల్

జడగతి నధ్వనీనపరిషత్పటునిశ్వసితానలం బెదు

ర్పడ మఱి సార్చులై సుఱసుఱం దుద సుళ్లుగ స్రుక్కెనో యనన్.

టీ. ని...ల్ - నిడుద = పొడుపులగు, మధూళికల్ = మకరందధారలను, నడుమనే = భూమినిబడకుండమధ్యభాగముననే, కొని = గ్రహించి, తీగెలు సాగన్ = మకరందము జిగటగావునఁ దీగెలు సాగునట్లు, చుట్టుకొంచున్ = వలయితములై చు, గాడుపుల్ = వాయువులు, అ...బు - అధ్వనీన = పథికులయొక్క, పరిషత్ = సమూహముయొక్క, పటునిశ్వసిత = నిట్టూర్పులయొక్క, అనలంబు = అగ్ని, ఎదుర్పడన్ = తనకెదురుగాఁగా, మఱి = పిమ్మట, సార్చులై = మంటలతోఁగూడినవై, సుఱసుఱన్ = సుఱసుఱయనఁగా, తుదన్ = అగ్రమందు, సుళ్లుగ = అవర్తములుగలుగఁగా, స్రుక్కెనో యనన్ = శోషించెనో యనునట్లు, అడవిన్ = అరణ్యమందు, కడార = కపిలవర్ణముగల, 'కడారఃకపిలఃపిచ్చ' అని నిఘంటువు. కాచకటక = గాఁజుచుట్టయొక్క, ఆకృతి = ఆకారమువంటి యాకారముగల, సుళ్లన్ = అవర్తములచేత, జడగతిన్ = మందగమనముచేత, మెలంగెన్ = సంచరించెను.

తా. పుష్పములనుండి జాతెడు మకరంద ధారలు క్రిందబడకుండ నడుమనే గ్రహించి తీగెలు సాగునట్లు వలయితములై గాజులవలెఁ గపిల వర్ణము గలిగి యడవులయందు వాయువులు సంచరింపఁగా విరహులయొక్క నిట్టూర్పుచిచ్చెదుఱుపడఁగా మండుచు నగ్రముల సుళ్లవలె ముడుచుకొని సుఱసుఱ స్రుక్కెనో యన్నట్లుండె నని భావము.

చ. కురిసినక్రిందిపుప్పొడులఁ గొంచు నగంబుల మీఁదికై పిశం

గరుచులఁ గొన్ని పెల్లెగసె గాడ్పులను శ్వేతి మాధవుండు రా

నెరవుగఁ బూవు సొమ్మిడి వనేందిర భూమికి వెండి మెట్టదా

మరరవణంబు రాఁ గొన భ్రమద్గతులౌ మలుచుట్టులో యనన్.

టీ. కు...లన్ - కురిసిన = పుష్పములనుండి రాలినట్టి, క్రింది = వృక్షముల క్రిందనున్న, పుప్పొడులన్ = పుష్పరజములను, కొంచున్ = గ్రహించుచు, అగంబుల మీఁదికై = వృక్షములపైకిఁగాను, పిశంగరుచులన్ = పచ్చనికొంతులచేత, కొన్ని = కటిపయములగు, గాడ్పులనుళ్లు = వాయువులయొక్క యావర్తములు, (కర్తృపదము.), పతి = భర్తయగు, మాధవుండు = విష్ణుఁడు, (వైశాఖమాసముననుట), రాన్ = రాఁగా, వనేందిర = వనలక్ష్మి, పూవుసొమ్ము = పుష్పము లనియెడు,

మె...బు-మెట్టదామర=స్థలకమలమనియెడు, రవణంబు=భూషణము, రాణ=రాణిగా, భూషణము, భూమికి=నేలకు, ఎరవుగనిడి=ఎరవుగాఁబెట్టి, వెండి=మఱియు, కొనణ=తీసికొనఁగా, భ్రమద్గతులౌ - భ్రమత్=తిరుగుచున్న, గతులౌ=గమనములుగల, మలుచుట్టులోయనణ=చీలలోయనునట్లు, పెల్లు=అధికముగా, ఎగసెణ=ఉద్గమించెను. సుశ్లనుకర్తృపదమునకు 'సలొలొశ్చ' అను సూత్రముచేత సుల్లోపమై యీరూపము వచ్చెను.

తా. భూమికిని దనకును భర్తయగు మాధవుఁడు రాగా, వనలక్ష్మీ తనకుఁగల పూవుసొమ్మును భూమికెరవుగాఁబెట్టి భూమికిఁగల మెట్టదామర యను వేటొక వింతసొమ్ము తాను బెట్టుకొనఁగా మరలు దిరుగుచున్న మరచుట్టులో యనునట్లు చెట్లక్రింద రాలిన పుష్పాదులు రేపికొని పచ్చని వన్నెగలిగి కొన్ని నుడిగాడ్పులు చెట్లపై కెగసె నని భావము.

చ. తరుణులదోనిదాన మధుఁధార నన ల్వకుళాళి నింపఁగాఁ
దరుణుల మేము గామె యని + తద్గతలై వనదేవత ల్సురం
ధర వకుళౌఘ మెల్లను నన ల్గనఁ గ్రాయఁగ నించుబుగ్గలన్
దొరసె మధుప్రపూర్ణత మధూకములం బృథు పొండు పుష్పముల్.

టీ. తరుణుల్=యువతులు, అ...రణ-అదోనిదాన-అదః=ఈపుష్పములకు, నిదాన=అదికొరణమయిన, మధుధారణ్=మద్యధారచేత, వకుళాళిణ్=పొగడచెట్ల పక్షియందు, ననల్=పుష్పములను, నింపఁగాణ్=నిండింపఁగా, 'ఎకుళోముఖసీధునా' అన్నట్లనుట, ఏము=మేము, తరుణులముగామె=యువతులముగామా, అని=అనుచు, తద్గతలై-తత్=ఆ వనమును, గతలై=పోదినవై, వనదేవతల్ = వనదేవతలు, సురణ్=మద్యముచేత, (మకరందముచేతననుట.), ధరణ్=భూమియందు, వకుళౌఘము=పొగడలగుంపు, ఎల్లను=సమస్తమును, ననల్గనణ్=మొగ్గలువేయునట్లు, క్రాయఁగణ్=ఉమియుటకై, నిం...లు-నించు=నిండించియున్న, బుగ్గలు=పుక్కిళ్లు, అన్మధూకములణ్=అను ఇప్పచెట్లయందు, పృ...లు-పృథు=పెద్దవియగు, పొండు=తెల్లనగు, పుష్పములు=పువ్వులు, మధుప్రపూర్ణతణ్ - మధు=మకరందముచేత, ప్రపూర్ణతన్=మిక్కిలి నిండియుండుటచేత, దొరసెణ్=పోలెను.

తా. ఇప్పపువ్వులు మిగులఁ దెల్లనై మకరంద భరితములై యుండఁగా దశ విధదోహదములలో నొకఁడైన ముఖసీధువుచేతఁ దరుణులు పొగడచెట్లను బుష్పింపఁ జేయఁగాఁ జూచిన వనదేవతలు తామును దరుణులగుట నారీతిగానే సమస్త ఎకుళ పృక్షములను బుష్పింపఁ జేయుటకై యత్నపడి యుమియుటకై తెల్లని మద్యముఁ బుక్కిళ్లఁ బట్టియుండఁగా నా బుగ్గలవలెనుండె నని భావము.

చ. తరుణుల కౌగిట ననుచుఁ తమ్ము వృథా విరులెత్తి చేసె మో
పరులుగఁ జైత్రుఁ డంచుఁ దదఁభావమనోభవవహ్ని వెచ్చి ని
ర్భరమధుపాళిధూమము పరాగపు నీలును దేనెకట్టెచాఁ
దరుదుగఁ దాల్చఁగాఁ గొరవులై యొలుగంబడెఁ గొన్ని భూజముల్.

టీ. త...ట౯-తరుణుల=ఉవిదలయొక్క, కౌగిట౯=ఆలింగనముచేత, న
...ము౯-ననుచు = పుష్పించునట్టి, తమ్ము౯=తమ్మును, (గోరింటలను), 'ఆలిజ్జనా
త్తురవక' అన్నట్లునుట. వృథా=వ్యర్థముగా, విరులెత్తి=పుష్పములెత్తి, చైత్రుఁడు
=వసంతర్తువు, మోపరులుగ౯=బరువుమోసెడువారిగా, చేసె౯=ఓనర్చెను, అంచు౯
=అనుచు, త...హ్ని౯-తత్ = ఆయువత్యాలింగనముయొక్క, అభావ=లేమిచేత,
మనోభవ=మనస్థసంబంధియైన, వహ్ని౯=అగ్నిచేత, వెచ్చి = దగ్ధములై, ని...
ము-నిర్భర=నిబ్బరములైన, మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, ఆళి=పజ్జీయనెడు, ధూమ
ము=పొగయును, పరాగపు=పుష్పరజోమయమగు, నీలును=భస్మమును, తేనెకట్టె
చాఁదు=మకరందమనియెడు కట్టెచాఁదును, (పచ్చికట్టె కాలునప్పుడు లోపలి నీరు
పైకుబికి చాఁదుగట్టుననుట), అరుదుగ౯=వింతగా, తాల్చఁగా౯=ధరింపఁగా, కొ
న్ని భూజముల్=కొన్ని చెట్లు, కొఱవులై=అలాతములై, (కొరవులనఁగా గురువకము
లు) ఒలుగంబడె౯=నేలవ్రాలెను. (తాపభరముచే ననుటయుఁ బుష్పభరముచే నను
టయు.) అలాతమనునర్థమున శకటరేఫము. శ్లేషయందు రేఫద్వయము గ్రాహ్యము.

తా. కురవకశబ్దభవములై కొరవు లని చెప్పఁబడియెడు గోరింటలు శ్రీల
యాలింగనములచేతనే మేము పూయుదుమే యట్టి మమ్ము నీ చైత్రుఁడు బరువుచే
టుగాఁ దాను వృథా పుష్పింపఁజేసెనని యాశ్రీల యాలింగనము లేకుండుటవలని
మదనాగ్నిచేతఁ దపింపఁ బడినందులకుఁ జిహ్నముగాఁ మమ్మెదలు పొగ లెగసి నట్లు
ను, బుప్పొడి బూదిరాల్సినట్లును, మకరందము దానిలోని నీరు పేరి నల్లఁబడి చాఁదుగట్టి
నట్లుండఁగాఁ నొలుగఁబడి తమపేరు సార్థక మగునట్లు కొఱవులవలె నుండెననియును,
నాకులు మొదలగునవి కనుపడకుండునట్లు లెస్స పూచి యుండె ననియును భావము.
అలం. గమ్యాత్ప్రేక్ష.

ఆ. ఫలశలాటు లురులఁ నళులకై తమకూడు

చెలువ మావు లంటిఁ చెలువ పిండు

మగుడ ననలు నింపఁ మొగము గన్నులు నెఱుఁ

బాతె మిగుల శౌకఁ పై కములకు.

127

టీ. చెలువపిండు = సుందరీసమూహము, ఫలశలాటులు = పండ్లుగాయలు,
ఉరుల౯=రాలిపోవునట్లు, అళులకై=తేలులకొఱకు, తమకూడు=తమ యాహారము

కాకన నాతి దన్ని నవి కాసము నొంది వనస్థలస్థితా
శోకము సేసె మెచ్చునఁ బ్రసూనరజఃకనకాభిషేకముఁ. 131

టీ. తాచినన్ = తన్నినను, మేకొని = అంగీకరించి, భృగువున్ = భృగుమహా
మునిని, మెచ్చిన వానికిన్ = మెచ్చుకొన్నయా వెన్నునకు, మ...ర్య-మర్త్య = మను
ష్యుడైనరామావతారమందలి, భార్య = గృహిణి, ఔశ్రీకిన్ = ఐన శ్రీదేవియగు
సీతను, నివాసమై = ఉన్కిపట్టె, చెలిమిసేయుటన్ = స్నేహముచేయుటచేత, ఇ...
తి - ఇట్టి = ఈవిధమయిన, ప్రశాంతి = అధికశాంతి, కల్గెనోకాక = కలిగినదోకాక, అ
నన్ = అచునట్లు, నాతి = ఒకయింతి, తన్నినన్ = తన్నఁగా, వికాసమునొంది = వికసిల్లి,
'అశోకశ్చరణాహత్యా' యన్నట్లునుట. వ...ము - వనస్థల = వనప్రదేశమందు, స్థిత =
ఉన్నట్టి, అశోకము = అశోకవృక్షము, మెచ్చునన్ = సంతుష్టిచేత, ప్ర...మున్ -
ప్రసూనరజః = పుష్పాడియనియెడు, కనకాభిషేకమున్, చేసెన్ = ఒనర్చెను.

తా. తొల్లి భృగుమహాముని తన్నఁగాఁ గోపింపక మెచ్చుకొన్న విష్ణుదేవు
నికి, రామావతారమందు భార్యయైన సీతాదేవికి లంకయందు నివాసస్థానమై చెలిమి
చేయ నా సంబంధముచేతఁ దనకు నట్టి శాంతగుణము గలిగెనో యచునట్లశోకవృక్ష
ము దన్నొక నాతి దన్నఁగా బుష్పించి పచ్చని పుష్పాడిచేత నాయితకిఁ గన
కాభిషేకముఁ జేసి నట్లుండె నని భావము.

మ. అళు లేతద్వదనేందురాగ మిళనా • ప్రాదుర్భవతోరకం
బుల తేనెల్పుధ లంచు రా నొకతె నెమ్మా మెత్తఁ జైత్రంపుఁ బు
వ్వలలోఁ దద్గుణ లయ్యె గంధఫలిఁ బువ్వులుట్టి పోదోలె నొ
చ్చెల చేదై తఱచెందుఁ దల్లిబడికో • లట్టెటయేకామహిన్. 132

టీ. ఒకతె = ఒక్కనాతి, నెమ్మామెత్తన్ = ముఖమెత్తఁగా, అళులు =
తుమ్మెదలు, ఏ...ల్ - ఏతద్వదనేందు-ఏతత్ = ఈనాతియొక్క, వదన = ముఖముని
యెడు, ఇంచు = చంద్రునియొక్క, రాగ = రక్తితోడ, మిళనా = కూడుటచేత, ప్రాదు
ర్భవత్ = పుట్టుచున్న, కోరకంబుల = మొగ్గలయొక్క, తేనెల్ = మకరందములు, సుధ
లంచున్ = అమృతములని, (తియ్యనై యుండు నని యనుట), 'ముఖరాగేణచంపకః'
అనునట్లునుట. చైత్రంపు బువ్వులలోన్ = చైత్రుఁడువికసింపఁజేసిన పుష్పములలో, తద్గు
ణలయ్యెన్ = ఆ కాంతాముఖగుణములే కలవియయ్యెనా యనికాకును, (కాలేదనుట),
గంధఫలిన్ = సంపేగయందు, పువ్వులుట్టి = పుష్పము లుదయించి, చేదై = తిక్తమై,
పోదోలెన్ = వెడలఁగొట్టెను, ఒచ్చెల = ఇదిభేదోక్తి, ఎంచున్ = ఎచ్చటనైనను,
మహిన్ = భూమియందు, తఱచు = బహుళముగా, తల్లిబడికోలట్టెటయేకా = తల్లివలె

పక, ఫలమొసఁగెన్ = పండిచ్చెను, (కోరికనిచ్చెను), 'స్థాణూరుద్రఉమాపతిః' అని అమరము. స్థాణువుపైఁ బోయ కన్నప్ప యనువాఁడు పూజార్థము పుక్కిటి సుర నుమియఁగాఁ గోపగింపక కామితఫలమిచ్చెనట. ఇది శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యప్ర సిద్ధము. అట్టె = అప్రకౌరవే, పద్మవదన = తమ్మివంటి మొగముగల యువిద, వదన సురన్ = తననోటియందలిమద్యమును, కూర్మిన్ = పేమచేత, ఒసఁగెన్ = ఇయ్యఁ గా, పుష్పమైననీవలదే = పూవేనియునీవలదా, అనుమాడ్కిన్ = అనియెడురీతిచేత, ఉమిసినన్ = ఉమియఁగా, పొగడ = వకుళవృక్షము, ననిచెన్ = పుష్పించెను. 'వకుళో ముఖసీధునా'

తా. మున్నొక్క మగవాఁడు స్థాణువు పై నుమిసిన నతనికి ఫలమొసఁగి యుండఁగాఁ, దామరవంటి మోముగల యువతి పుక్కిటి సుర యొసఁగఁగా బువ్వైన నియ్యవలదా? యన్నట్లు, పొగడపై నొకమగువ యుమియఁగా నది పూచెననిభావము.

తే. మధువుఁ గాంతలపుక్కిటి • మధువుఁ బేళ్ల

యీర్ష్యఁ బస సూపఁ బొగడపై • నెలయ దాన

విరిసెఁ దొల్లిటి దళములు • విరులు జడిసె

దీన నగ్గెల్పునకు నుబ్బి • తేటు లార్చె.

130

టీ. మధువున్ = వసంతమాసమును, కాంతల = శ్రీలయొక్క, పుక్కిటి = బుగ్గలయందలి, మధువున్ = మద్యమును, పేళ్ల = సమాననామములచేతనైన, ఈర్ష్యన్ = ఈసుచేత, పస = తమతమ హెచ్చులను, చూపన్ = కనఁబఱచుటకై, పొగడపైన్ = వకుళవృక్షముమీఁద, ఎలయన్ = వ్యాపింపఁగా, దానన్ = అవ్యాపించుటచేత, తొల్లిటి దళములు = మున్నున్న సైన్యములు, (అకులనుట), 'దళంశ స్త్రీభటేచదే' అని నిఘంటువు. విరిసెన్ = విచ్చెను, (రాతెననుట), విరులు = తొల్లింటిపువ్వులు, జడిసెన్ = భయపడెను, (క్రొత్తపువ్వులు జడిగొనెననుట), దీనన్ = ఈహేతువుచేత, అగ్గెల్పునకున్ = అవసంతవిజయమునకు, ఉబ్బి = సంతసించి, తేటులు = తనపక్షముననున్న తుమ్మెదలు, అర్చెన్ = సింహనాదముచేసెను. (ధ్వనిచేసెననుట).

తా. మధువను నామము వసంతర్తువునకును మద్యమునకుఁ జెల్లునుగావున, నా నామైక్య వైరముచేతఁ దమతమ పస పొగడచెట్టుపైఁ గనుపింపఁగా, నువిదల పుక్కిళ్ల మధువుచేఁ జిగిరించి పుష్పించియున్న యాకులను బువ్వులను రాలించి, వసంతర్తువు పొగడను మరలఁ బుష్పింపఁజేసెననియును; మరలఁ బూచినపూల కలరి తుమ్మెదలు మ్రోసెననియును భావము.

ఉ. మేకొని తాఁచినం భృగువు • మెచ్చిన వానికి మర్త్య భార్యయా
శ్రీకి నివాస మై చెలిమి • నేయుట నిట్టిప్రశాంతిగల్గె నో

కాకన నాతి దన్ని నవి కాసము నొంది వనస్థలస్థితా
శోకము సేసె మెచ్చునఁ బ్రసూనరజఃకనకాభిషేకముఁ. 131

టీ. తాచినన్ = తన్నినను, మేకొని = అంగీకరించి, భృగువున్ = భృగుమహా
మునిని, మెచ్చిన వానికిన్ = మెచ్చుకొన్నయా వెన్నునకు, మ...ర్య-మర్త్య = మను
ష్యుడైనరామావతారమందలి, భార్య = గృహిణి, ఔశ్రీకిన్ = ఐన శ్రీదేవియగు
సీతకు, నివాసమై = ఉన్కిపట్టె, చెలిమిసేయుటన్ = స్నేహముచేయుటచేత, ఇ...
తి - ఇట్టి = ఈవిధమయిన, ప్రశాంతి = అధికశాంతి, కల్గెనోకాక = కలిగినదోకాక, అ
నన్ = అచునట్లు, నాతి = ఒకయింతి, తన్నినన్ = తన్నఁగా, వికాసమునొంది = వికసిల్లి,
'అశోకశ్చరణాహత్యా' యన్నట్లునుట. వ...ము - వనస్థల = వనప్రదేశమందు, స్థిత =
ఉన్నట్టి, అశోకము = అశోకవృక్షము, మెచ్చునన్ = సంతృప్తిచేత, ప్ర...మున్ -
ప్రసూనరజః = పుష్పాడియనియెడు, కనకాభిషేకమున్, చేసెన్ = ఒనర్చెను.

తా. తొల్లి భృగుమహాముని తన్నఁగాఁ గోపింపక మెచ్చుకొన్న విష్ణుదేవు
నికి, రామావతారమందు భార్యయైన సీతాదేవికి లంకయందు నివాసస్థానమై చెలిమి
చేయ నా సంబంధముచేతఁ దనకు నట్టి శాంతగుణము గలిగెనో యచునట్లశోకవృక్ష
ము దన్నొక నాతి దన్నఁగా బుప్పించి పచ్చని పుష్పాడిచేత నాయితకిఁ గన
కాభిషేకముఁ జేసి నట్లుండె నని భావము.

మ. అళు లేతద్వదనేందురాగ మిళనా • ప్రాదుర్భవతోరకం
బుల తేనెల్పుధ లంచు రా నొకతె నెఁమ్మా మెత్తఁ జైత్రంపుఁ బు
వ్వలలోఁ దద్గుణు లయ్యె గంధఫలిఁ బువ్వులుట్టి పోదోలె నొ
చ్చెల చేఁదై తఱచెందుఁ దల్లిబడికో • లట్టెటయేకామహిన్. 132

టీ. ఒకతె = ఒక్కనాతి, నెమ్మామెత్తన్ = ముఖమెత్తఁగా, అళుబు =
తుమ్మెదలు, ఏ...ల్ - ఏతద్వదనేందు-ఏతత్ = ఈనాతియొక్క, వదన = ముఖమని
యెడు, ఇంచు = చంద్రునియొక్క, రాగ = రక్తితోడ, మిళనా = కూడుటచేత, ప్రాచు
ర్భవత్ = పుట్టుచున్న, కోరకంబుల = మొగ్గలయొక్క, తేనెల్ = మకరందములు, సుధ
లంచున్ = అమృతములని, (తియ్యనై యుండు నని యనుట), 'ముఖరాగేణచంపకః'
అనునట్లునుట. చైత్రంపు బువ్వులలోన్ = చైత్రుఁడువికసింపఁజేసిన పుష్పములలో, తద్గు
ణులయ్యెన్ = ఆ కాంతాముఖగుణములే కలవియయ్యెనా యనికాకువు, (కాలేదనుట),
గంధఫలిన్ = సంపేగయందు, పువ్వులుట్టి = పుష్పము లుదయించి, చేఁదై = తిక్తమై,
పోదోలెన్ = వెడలఁగొట్టెను, ఒచ్చెల = ఇదిభేదోక్తి, ఎంచున్ = ఎచ్చటనైనను,
మహిన్ = భూమియందు, తఱచు = బహుళముగా, తల్లిబడికోలట్టెటయేకా = తల్లివలె

నగుటయేకదా, (ఈ పద్యము ప్రథమపాదమందాజుపశ్లేషముచేత యతినిర్వహింప వలయును).

తా. ఒకస్త్రీ మొగమెత్తఁగా దాని ముఖచంద్రసంయోగమువలనఁ బుట్టిన సంపెంగ మొగ్గలలోని మకరందము చంద్రసుధవలెనే తియ్యఁగా నుండునని తుమ్మెదలురాఁగాఁ జెట్టునఁ బుట్టుటచేఁ బూర్వపు గుణమే కలిగి సంపెంగ పువ్వులు తుమ్మెదలకు మిక్కిలి చేఁదై చేరకుండఁ బాఱవోలెను; బిడ్డలకుఁ దల్లి గుణమే యుండునని భావము.

చ. అలరెఁ బ్రియాళు వోర్తు ప్రియఃపూట వసంతముఁ బాడ నప్పుడ
వ్వెలఁది సవత్ని భక్తికిని వేల్పులు మెత్తురు గాన రాగము
ఫలమునఁ దన్నుఁ బాడఁగ వసంతుఁడు దా దయచేసెఁ గాక యా
యెలె నిజశక్తి నా యనుచు నీపసకుం గొదవెట్టె నీసునన్. 133

టీ. ఓర్తు=ఒక్కతె, ప్రియపూట=తనకిష్టపూటవలన, వసంతము=వసంతరాగమును, పాడన్=గానమునేయఁగా, ప్రియాళువు=ప్రేంకణపుఁజెట్టు, అలరెన్=పుష్పించెను, 'వసంతస్సహాయస్తు వసంతర్తప్రగీయతే' అనుసంగీతశాస్త్ర సంప్రదాయమునఁ బాడఁగా, 'గీత్యాప్రియాళు ర్నితరాం' అన్నట్లు పుష్పించె ననుట. అప్పుడు = ఆకాలమందు, అ...త్ని - అవ్వెలఁది=ఆపాడినచేడెయొక్క, సవత్ని=సవతి, వేల్పులు=దేవతలు, భక్తికిని, మెత్తురుగానన్=మెచ్చుకొందురుగావున, రాగము=వసంతరాగము, అన్ ఫలమునన్=అను నెపముచేత, తన్నున్=ఆవసంతుని, పాడఁగన్=గానమునేయఁగా, వసంతుఁడు, తాన్=తాను, దయచేసెఁగాక=కృపచేసెనుగాని, ఈప్రియాళువును బుష్పింపఁజేసెనుగానియనుట. నిజశక్తినా-నిజ=ఈ బిడయొక్క, శక్తినా = సామర్థ్యముచేతనా, అయెలె = అప్పుడేయాయెలె, ఇది నిస్సార్థకము. అనుచున్ = అనిపల్కుచు, ఈపసకున్ = ఈ పాటఁబాడి పుష్పింపఁజేసినసారస్వమునకు, ఈసునన్=సవతియందలి యీర్ష్యచేత, కొదవెట్టెన్=కొఱతను ఆరోపించెను.

తా. ఓర్తు వసంతరాగముఁ బాడఁగాఁ బ్రేంకణము పూచెను; దానికి నాస్త్రీయొక్క సవతి మెచ్చుకొనక యీసుచేత వేల్పులు భక్తికి మెత్తురు గావున, వసంతమనియెడు తనపేరుగల రాగముచేతఁ దన్నుఁ బాడఁగా, నావసంత దేవతమే యీ చెట్టును బుష్పింపఁ జేసెనుగాని, యీపె కింత సామర్థ్యమా యని నిరసించె నని భావము.

తే. అధరసుధఁ బ్రాణి జతఁప్రాణి • యగుచు మాక్తి
కాంఠమాలిక నిడెను నాసాగ్రమాక్తి

కంబయనఁజాలు ననలిచ్చె • గతజరత్సు

మంపు వావిలిమొగ మూర్పు • నింప నోర్తు.

134

టీ. ఓర్తు=ఒక్కతె, మొగమూర్పు=మొగమునందలి యుచ్చాస్యమును, నింపక=నిండింపఁగా, 'సిందువారోముఖానిలాత్' అనునట్లునుట. అధరమందలి యమృతస్పర్శముచేత, ప్రాణిజతక=ప్రాణముగల ముతైపుఁ జిప్ప వలనఁ బుట్టినదగుటచేత, ప్రాణియగుచు=తానును బ్రాణము గలదగుచు, నాసాగ్రమా క్తికంబ-నాసా=అపొలఁతిముక్కుయొక్క, అగ్ర=కొనయందలి, మాక్తికంబ=ముక్తాభూషణమె, మా...కీక - మాక్తికాంత=ముతైంపుగ్రుడ్లయొక్క, మాలికక=పజ్జి-ని, ఇడెను=పెట్టెను, అనక=అనునట్లు, గతజరత్సుమంపు-గత=రాలిపోయిన, జరత్=ముదురువైన, సుమంపు=పువ్వులుగల, వావిలి=నిర్గుండివృక్షము, చాలునన లిచ్చెక=ప్రేణిగానుండు మొగలనీనెను.

తా. ఒక్క మగువ నిట్టూర్పు నింపఁగా దానివలనఁ బువ్వులు రాలిపోయిన వావిలి చెట్టునందుఁ గ్రొత్తగా ప్రేణిగట్టి మొగలు గనిపించె ననియు; నవి యాశ్రీయొక్క అధరమందలి యమృత స్పర్శముచేతఁ బ్రాణముగల ముతైపుఁ జిప్పలా దాను బుట్టియున్న కతంబునను, దానును బ్రాణముగలదై యానెలఁత నాసాభూషణ మగు మాక్తికము పాలుగా ముతైపు గ్రుడ్లు పెట్టి నట్లుండె ననియును భావము.

చ. ఘనమగు నాకురాలి తిలకం బతిరిక్తత నున్న నోర్తు లోఁ

గనికర మూని కన్నఁగవఁ • గాయజుఁ డిల్లడ యిడ్డ తూపులే

యనువుగ నించెఁగాక మఱి • యంటక ముట్టక యొక్కచేష్టలే

క నెగడెఁ జూడ్కి నంట యిది • గల్లనఁగా నలరించెఁ జూపులక. 135

టీ. ఓర్తు=ఒకయింతి, ఘనమగు=దట్టమైన, ఆకురాలి, తిలకంబు=బొట్టుగు చెట్టు, అతిరిక్తక=మిక్కిలిదారిద్ర్యముచేత, ఉన్నక=ఉండఁగా, లోక=మన స్సులో, కనికరము=కారుణ్యమును, ఉని=వహించి, కన్నఁగవక=తననేత్రద్వయ మందు, కాయజుడు=పూవిల్తుడు, ఇ...లే-ఇల్లడయిడ్డ=దాచియుంచిన, తూపు లే=బాణములే, అనువుగక=సొగసుగా, నించెఁగాక=ఈపె నిండించెఁగాని, మఱి=లేనియెడ, అంటకముట్టక=తగలకతాఁకకయే, (ఇదిజాత్యుక్తి), ఒక్కచేష్టలేక=ఒకవ్యాపారములేక, చూడ్కిక=చూపుచేత, నెగడెనంట=వృద్ధియయ్యె ననుట, ఇది=ఈపల్లు, కల్లనగా=అసత్యమచునట్లుగా, చూపులక=వీక్షణములచేత, అలరించెక=పుష్పింపఁజేసెను, 'తిలకోవీక్షణేనచ' యన్నట్లునుట.

తా. ఒక బొట్టుగుచెట్టున నాకులురాలి బీదగిలి యుండఁగా, నోర్తు కరంబు గనికరంబున దానిఁ జూడఁగా నప్పుడే తప్పక విప్పగల గొప్పపువ్వు లుప్పతిల్ల, నది

మదనుని యంప గుదలు దాచియున్న యాచకోరలోచన లోచనంబులందలి యా
ములుకులు మరల వెడలించి యీ తిలకంబుపై నెలయించెఁ గాని, లేకున్న నీజోక
నంటకముట్టకయే చిట్టలుం బెట్టకయ యుట్టిపడట్టు లిట్టు పువ్వులు పుట్టుట కల్లయని
యెల్ల రను నట్టొప్పియుండె నని భావము.

తే. సాంద్రమకరందవృష్టి రసాతలంబుఁ

దొరఁగు పువ్వుల భువియుఁ బూఁధూళి నభము

నీక్రమత్రయి మాధవుఁ • డాక్రమించె

నురువిరోచనజనిత మహాహృష్ట మడఁగ.

136

టీ. సాం...ష్టి - సాంద్ర = తఱచైన, మకరంద = పూఁదేనియలయొక్క, వృష్టి = వానచేత, రసాతలంబు = పాతాళమును, దొరఁగు = రాలుచున్న, పువ్వులన్ = పుష్పములచేత, భువియు = భూమిని, పూధూళి = పుష్పరజముచేత, (మిశ్రసమాసము), నభము = అకాశమును, ఈక్రమత్రయి = ఈ = ఈ చెప్పఁబడినమకరందపుష్పరజము లనియెడు, క్రమ = పాదవిత్తేపములయొక్క, త్రయి = మూఁటిచేత, మాధవుడు = వసంతుఁ డనియెడు త్రివిక్రముఁడు, ఉ...ము - ఉరు = విస్తారమైన, విరోచన = సూర్యునిచేత, జనిత = పుట్టింపఁబడిన, మహాహృష్టము = మహాతాపము, విరోచనజనిత = విరోచనసుతుఁ డగు బలిచక్రవర్తియొక్క, మహాహృష్టము = మహాప్రతాపము, అడఁగ = శాంతిఁబొందునట్లు, ఆక్రమించె = త్రిలోకముల నాక్రమించెను.

తా. మాధవుండని విష్ణునకుఁ దగిన పేరుగల వసంతుఁడు, సూర్యప్రతాపము బలిప్రతాపమువలె నడఁగునట్లు, పాతాళమర్త్య స్వర్గలోకములను నరుసగా మకరందపుష్పరజములచేత మూఁడడుగులచేత నాత్రివిక్రమునివలె నాక్రమించె ననియును, వసంతర్తువునందు సూర్యుఁ డంత విస్తారముగా వేడిమిఁ జూపఁడనియును భావము. ప్రకృత వసంతవర్ణనముచేత నప్రస్తుత త్రివిక్రమ పరిస్ఫూర్తి గలుగుటవలన సమాసోక్త్యలంకారము.

క. ఊడుకొనఁ బడు మధూళిక

యోడికలకుఁ గ్రిందఁ గ్రమ్మియుండెడు తేంట్ల

నీడలు దరిగియుఁ దిరుగని

జాడఁ దరు ల్వాలిచె నవ్వనంతపువేళ.

137

టీ. ఊడుకొన = భూమియూటుపట్టునట్లు, ప...కు = పడు = స్రవించుచున్న, మధూళిక = మకరందధారలయొక్క, ఓడికలకు = ప్రవాహములకు, క్రింద = అధోభాగమందు, క్ర...ట్ల = క్రమ్మియుండెడు = ముసదుకొన్న, తేంట్ల = తుమ్మెదలచేత, నీడలుదరిగియు = ఛాయలు ప్రొద్దువెంబడి మఱియొకదిక్కునకుఁ దిరిగియును,

తిరుగనిజాడఁ = తిరుగనిరీతిగా నే, తరుల్ = వృక్షములు, అవ్వసంతపువేళఁ = అవసంత కాలమందు, పొలిచెఁ = ఒప్పెను.

తా. ఆ వసంతస్తువునందు మకరంద మధికమై స్రవింపఁగా నావాసనకుఁ జెట్ల క్రింది భూమిమీఁదఁ మమ్మెదలు గ్రమ్ముకొని లేవక నల్లనై యుండఁ గావునఁ బ్రొద్దు వెంట నీడలు దిరిగినను దిరుగనియట్లే యీచోట్లు నీడలవలె నుండె నని భావము.

చ. శతదళమంజరీ ధవళ • చైత్ర నిశామల చంద్రికాఘముల్
వృత వియదంత కేళి వన • వృక్ష లతాంతరజచ్చట స్థలం
కితఁ గని కామినీ కమన • కేళియుఁ బోఁ జెడవా నగాటవీ

కతక పరాగ మొక్కదెసఁ • గ్రమ్మి యనచ్చత మాన్పకుండినఁ.

టీ. శ...ల్ - శతదళ = తెల్లదామర పువ్వులయొక్క, మంజరీ = గుత్తులవలెనే, ధవళ = తెల్లనైన, చైత్ర = చైత్రమాససంబంధినులగు, నిశా = రాత్రులయందలి, అమల = స్వచ్ఛమైన, చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క, ఓఘముల్ = జలప్రవాహములు, 'ఓఘోవితానే వేణ్యాంచ' అని నిఘంటువు. వృత = అవరింపబడిన, వియదంత = ఆకాశప్రదేశముగల, కేళివన = ఉద్యానవనములయందలి, వృక్ష = చెట్లయొక్క, లతాంత = పుష్పములయొక్క, రజః = పరాగములయొక్క, ఛటఁ = సమూహముచేత, కళంకితఁ = బురుదగుగుటను, కని = పొంది, న...ము - నగాటవీ - నగ = పర్వతములయందలి, అటవీ = అడవులయందలి, కతక = చిల్లచెట్లయొక్క, పరాగము = రజము, ఒక్కదెసఁ = ఒకదిక్కునందు, క్రమ్మి = న్యాపించి, అనచ్చతఁ = స్వచ్ఛముగానుండుటను, మాన్పకుండినఁ = పోఁగొట్టకుండుటచేత, కామినీకమన = విటీవిటులయొక్క, కేళియుఁ = క్రీడయును, పోఁ = పోవునట్లుగా, చెడవా = చెడిపోవా, (పోవుననుట).

తా. తెల్లనైన చైత్రమాస రాత్రులయందలి వెన్నెల లనియెడు నిర్మలాదక ప్రవాహము లుద్యానవనములలోని పుష్పాడుల తిప్పలచేతఁ గలఁగినవై యుండఁగా నవి తేలుట కొకమూలను గొండల అడవులలోని చిల్లచెట్ల పుష్పాడులు న్యాపించి యా కలఁక దీర్చి యా నీరు దేర్చిన లెస్సెయుండునే కాక, యట్లు చేయకుండిన నాప్రవాహములు విటీవిటుల క్రీడల కుపయోగింపక తాముం జెడిపోవు నని భావము. (బురదనీటిలోఁ జిల్లపోడిరాల్చిన నీరు తేరుట ప్రసిద్ధము).

నీ. శైత్యపాండిమలు దుఃపారాంతమునఁ జేరె,
నిరులుకొ న్ద్రాక్షపం•దిరుల విరుల
వలయగానముల యుక్తలకార్యమునఁ జేరె,
మలయగుఱుఁ గమ్మవీ•వలులనలుల

సౌరభోల్లాసముఃకృతి శ్రుంగఁగఁ జేరె,
 నలరారు గొదమ క్రోవులను నెలను
 స్ఫుట జటామస్కరంబులు ప్రతిచ్యుతిఁ జేరె,
 నందన ప్లక్ష సంఠతుల వృతుల
 తే. స్వభృతపరభృత విసుత రసాలపరిష
 దహరహఃక్లేష్ట బహురహఃప్రహరవిహర
 మాణ మానవతీ పరిఃప్లూనిమాని
 వారి వారిజ వనగంధఃవాహ మొలసె.

139

టీ. తుషారాంతమునకొ-తుషార=మంచుయొక్క, అంతమునకొ = నాశకౌల
 మంసు, (శిశిరర్తువుగడవఁగాననుట), శైత్యపాండిమలు=చల్లఁదనమును దెల్లఁదనమును,
 (ఇవి మంచిగుణములు), ఇరులుకొకొ=చీకట్లు గ్రమ్ముచునున్న, ద్రాక్షపందిరులకొ=
 ద్రాక్ష కాయమానములయందును, విరులకొ=పుష్పములయందు, చేరెకొ = ప్రవేశిం
 చెను. (ద్రాక్షపందిళ్లు బలసి యల్లికొనెఁ గావున నచ్చటఁ జల్లదనమును, పుష్పములు
 వికసిల్లఁగా నందు దెల్లఁదనమునుజేరె ననుట), అ...నకొ - అయ్యుక్తుల=ప్రియులతోఁ
 గూడికొనని విరహముగలస్త్రీలయొక్క, కౌర్వ్యమునకొ = కృశించుటయందు,
 వలయుగానములు=వారియొక్కకంకణములును సంగీతములును, మలయంపు=మలయ
 పర్వతసంబంధులగు, కమ్మ=పరిమళించుచున్న, వీవలులకొ = వాయువులయందును,
 అలులకొ=తుష్పైదలయందును, చేరెకొ=ప్రవేశించెను, (విరహముచేత స్త్రీలు కృశిం
 పఁగా వారి కంకణములు దూసి పోయెననియు, జింతచేత గానములు మానిరనియు,
 నా చిహ్నములు వరుసగా సుడిగాడ్పులయందుఁ గంకణత్వమును దుష్పైదలయందు
 గానమును జేరెననుట,) జాతి = జాజ, (జాత్యేకవచనము), శ్రుంగఁగకొ = అడఁగి
 పోఁగా, సౌరభోల్లాసములొ = వానియొక్క పరిమళ ప్రకాశములు, అలరారు=
 పుష్పించుచున్న, గొదమక్రొవులను=గున్నలయిన క్రొవిచెట్లయందును, (పరిమళమ
 నుట), నెలను=చంద్రునియందును, (ప్రకాశమనుట), చేరెకొ = ప్రవేశించెను, ప్రతి
 చ్యుతికొ-ప్రతి = సన్న్యాసులయొక్క, చ్యుతికొ = జాటుటచేత, (వసంతర్తువురాఁ
 గానే సన్న్యాసులు వ్రతమును గాపాడుకొఁజాలక పోయిరనుట), స్ఫుట=స్పష్టము
 లగు, జటా=వారియొక్కజడలును, మస్కరంబులు = వేణుదండములును, నందన=
 ఉద్యానములలోని, ప్లక్ష=జువ్విచెట్లయొక్క, సంతతులకొ = సమాహములయందు,
 (జటా స్వరూపములుగ నూడలు దిగెననుట), వృతులకొ=అవరణములయందు, (వెలు
 గులవెదుళ్లు గానవచ్చెననుట), 'వేణుమస్కరతేజనా' అనియును 'ప్రాచీనంప్రాం
 తతోవృత్తి' అనియు నిఘంటువులు. చేరెకొ = ప్రవేశించెను, స్వభృత = తమచేతఁ

బోషింపఁబడిన, పరభృత = కోయిలలచేతను, వినుత = శ్లాఘింపఁబడిన, రసాల = తియ్యమామిళ్లయొక్క, పరిషత్ = గోష్ఠులయందు, అహరహః = దినదినమును, క్షృప్త = చేయఁబడిన, బహు = అనంతములగు, రహః = ఏకాంతములందలి, ప్రహర = జాములయందు, విహరమాణ = విహరించుచున్న, మానవతీ = ఈలుపుటాండ్రయొక్క, పరిష్కానిను = హెచ్చైనబడలికను, అనివారి = మిక్కిలినివారించుచున్న, వారిజవనగంధవాహము = కమల వనములమీఁదుగా వీనెడు వాయువు, ఒలనెన్ = విసరెను.

తా. మామిడితోఁటయందుఁ గోయిలలు చిగుళ్లకొఱకు గుంపులు గూడి కూయుచుండఁగా నవియనియెడు గడియారములచేతఁ బ్రబుద్ధులు గడపుచు స్త్రీలుండఁగా వారి బడలికలు వాయువులు దీర్చునని భావము. కడమ సుగమము. పర్యాయాలంకారము. 'పర్యాయోయదిపర్యాయేజైకస్యానేకవర్ణన' మ్మని దానిలక్షణము.

ఉ. సారెకుఁ గీరము ల్బలరఁసాలము శాఖలలోనఁ ద్రిమ్మరం
గా రహిఁ దన్మధూళికకుఁ గా నళిపజ్జులు వెంట గ్రుమ్మరం
గా రొదమించె నందుఁ జిలుక ల్వనలక్ష్మీయుఁ దద్వచస్సుధాం
ధోరుచు లానఁగా సరపణు ల్జనుల ట్టిడి పెంపఁగా బలెన్. 140

టీ. సారెకున్ = మాటిమాటికి, కీరముల్ = చిలుకలు, ఫల = పండియున్న, రసాలము = తియ్యమామిడియొక్క, శాఖలలోనన్ = కొమ్మలలోపల, త్రిమ్మరంగాన్ = సంచరించుచుండఁగా, రహిన్ = శృంగారమును, తన్మధూళికకుఁగాన్ = తత్ = ఆఫలములయొక్క, మధూళికకుఁగాన్ = రసధారకుఁగాను, అళిపజ్జులు = తేటిచాళ్లు, గ్రుమ్మరంగా = తిరుగఁగా, అందున్ = అనమందు, వనలక్ష్మీయున్ = తద్వీచస్సుధాంధోరుచులు - తత్ = ఆచిలుకలయొక్క, వచః = పలుకులనెడు, సుధాంధః = అమృతరూపమగునన్నముయొక్క, గుచులు = చవులను, అనఁగా = అస్వాదించుటకై, జనులట్ల = భూప్రజలవలెనే, సరపణుల్ = గొలుసులను, ఇడి = ఉనిచి, చిలుకల్ = చిలుకలను, పెంపఁగాబలెన్ = పెనుచుచున్నట్లు, రొద = ధ్వని, మించెన్ = అతిశయించెను.

తా. పండిన తియ్యమామిడి కొమ్మలలోఁ దిరుగుచున్న చిలుకల వెంబడి తుమ్మెదలు మెదలఁగా నవి సరపణులవలె నుండఁ గావున, వనలక్ష్మీయుఁ జిలుకల పలుకులు విని యలరుటకై మనుష్యులవలెనే చిలుకలకు గొలుసులు వేసి పెనుచుచున్నట్లుండఁగాఁ జిలుకలు రొదవేసె నని భావము.

సీ. వ్రతిహంతృతాత్తకీటత చన్న భృంగసం,
ఘువుటంగములచేతఁ గాయమెత్తి

యమదిశాగత మరుఁత్పాణియై *దదళిరం,
 గస్థలాబ్జినిఁ దమ్మిఁకన్ను దెఱచి
 ప్రాంతపుల్లారు సంశ్రయి తచ్చటాహఠా,
 ద్గతి లేచి చెలిఁ జైత్రుఁ గొఁగిలించి
 యురు పరాగపుశాటిఁ నుద్దండ వాప్యత్ప,
 లసృవత్సీధు రత్యసృముడిపి

తే. క్రమ్మఱఁ బలాశ కటకాముఖమునఁ గీర
 చలితశాఖాస్ఫుటాశోకశరముఁ గూర్చెఁ
 దద్రతికిఁ గాగఁ జలికాలఁ దన్నిమంచు
 పాండురాంగుండు విడిచిపోఁ బ్రదికి మరుఁడు.

141

టీ. మరుఁడు = మన్మథుఁడు, ప్ర...త - ప్రతి=ప్రతములుగల వారియొక్క,
 హంత్యతా=హత్యచేతను, ఆత్త=సంభవించిన, కీటత=పురుగుగుట, చన్నఁ=పోఁగా,
 భృం...తఁ-భృంగసంఘపు=తేఱిగుంపులనెడు, అంగములచేతఁ = అవయవముల
 చేత, కాయమెత్తి=(తాను), దేహమెత్తి,(సన్న్యాసులను జంపుచేతఁ బురుగు జన్మము
 వచ్చెననుట), య...ణి-వి - యమ=యమునియొక్క, దిశా = దిక్కువలన, ఆగత=
 వచ్చినట్టి, మరుత్=వాయువుచేత, ప్రాణి వి=ప్రాణములుగలవాఁడై, త.. లిఁ-తద
 లి=మున్ను చెప్పఁబడినటుమైదలకు, రంగస్థల = నృత్యస్థలమైన, అబ్జినిఁ=కమలలత
 యంను, తమ్మి=తామరయనియెడు, కన్ను = నేత్రమును, తెఱచి=విచ్చి, (అందఱు
 ప్రాణములు దీయువాఁడు యమఁడు మరల నీ మరుని ప్రాణములను బంపెననుట,
 పుట్టినపిదప శిశువు గన్ను దెఱచుననుట), ప్రాం...తిఁ - ప్రాంత=సమీపమందలి,
 పుల్ల=పుష్పించిన, అమ్ర=మామిడిచెట్టును, సంశ్రయి = ఆశ్రయించినట్టియు, తచ్చ
 టా-తత్=అటుమైదలయొక్క, ఛటా = సమూహముయొక్క, హఠాద్గతిఁ=అల
 వోకచేతను, లేచి=ఉద్గమించి, చెలిఁ=స్నేహితుఁడైన, చైత్రుఁ=వసంతమాసమును,
 కౌఁగిలించి=ఆలింగనము చేసికొని, (ఎడఁబాసి యాపదఁజెందినవారు తమచెలినిఁజూడఁ
 గానే కౌఁగిలించుకొనుటప్రసిద్ధము), ఉ...టిఁ - ఉరు = విస్తారమగు, పరాగపు=
 పుష్పాడిరూపమగు, శాటిఁ=వస్త్రముచేత, ఉద్దండ=అధికమగు, వాపి=డిగ్గియయం
 దలి, ఉత్పల=కలువపువ్వువలన, సృవత్=జాలుచున్న, సీధు=మకరందమనియెడు,
 రత్యసృము - రతి=తనభార్యయగురతీదేవియొక్క, అస్రము=కన్నీటిని, ఉడిపి=తుడిచి,
 (తన విరహముచేత రతీదేవి దుఃఖించు చుండఁగా మరల నుదయించి యాయమకన్నీరు

దుడిచె ననుట), క్రమ్మఱ్ = మరలను, ప...నక్ = పలాశ = మోనుగుఁబువ్వినియెడు,
కటకౌముఖమునక్ = కటకౌముఖమునుహస్తమును, 'తర్జనీమధ్యమామధ్యే పుంఖోం
గుప్తేనపీడ్యతే, యస్మిన్న నామికాయోగాత్ సహస్రకటకౌముఖమ్' అని తల్లక్షణము.
కీ...మున్ - కీర = చిలుక చేత, చలిత = కదలింపఁబడిన, శాఖా = కొమ్మయందు, స్ఫుట = విక
సించిన, అశోక = అశోక పుష్పమునియెడు, శరముక్ = బాణమునకు, కూర్చెక్ = సంధిం
చెను, మ...డు - మంచు = శిశిరర్తునియెడు, పాండురాంగుండు = తెల్లనిశరీరముగల
శివుఁడు, తద్రతీకిఁగాఁగక్ = అట్టిరతీదేవికొఱకు, చలికౌలక్ = చలియనుపాదము
చేత, తన్ని = తాఁచి, విడిచి = ఇతనినంతటవిసర్జించి, పోక్ = పోఁగా, బ్రదికి =
జీవించి, కూర్చెననుదానితో నన్వయము. చలికౌల మనియెడు శివుఁడీ మన్మథునిం
దుదముట్టఁ జంపక, కౌలఁ దన్ని రతీదేవియందుఁ గరుణించి, యామెకై వీని విడిచెఁ
గావున, బైఁ జెప్పినట్లు బ్రదికి యిట్లాయె ననుట.

చ. చిగురుఁ బికాళికి న్నలముఁ • జిల్కలగుంపునకు న్మధూళిఁ దే

టిగమికిఁ దావి గాలికి విటివిటకోటికిఁ బువ్వులుం దలం

బుగఁ గృప నీనియు న్సురభిఁపుంస్తవముఁ పాంథులచోటఁ బూనె న

ట్లగుఁ బ్రజ కోర్కులిచ్చుతన • కాత్మఁ దలంచినదబ్బదేయనక్. 142

టీ. సురభి = వసంతర్తువు, (కామధేనువు ననియుం జెప్పఁదగు), పికాళికిక్ =
కోయిలచాలునకు, చిగురు = పల్లవమును, చిల్కలగుంపునకుక్ = శుకసమూహము
నకు, ఫలముక్ = పండును, తేటిగమికిక్ = భృంగచయమునకు, మధూళిక్ = మధు
ధారను, గాలికిక్ = మలయమారుతమునకు, తావిక్ = పరిమళమును, విటివిటకోటి
కిక్ = కొమినీకమనసముదాయమునకు, పువ్వులుక్ = పుష్పములును, దలంబుగక్ =
దట్టముగా, కప్పక్ = దయచేత, ఈనియుక్ = ఇచ్చియును, (ఈనుట స్త్రీ
ధర్మముగనుక నది గలిగియు నని పుంస్తవవిరోధము), అట్లగుక్ = ఆరీతియగును, ప్ర
...బు - ప్రజ = జనముయొక్క, కోర్కులు = కామితములను, ఇచ్చు = ఒసఁగున
ట్టి, తనకుక్, ఆత్మక్ = బుద్ధియందు, తలంచినది = ఊహించినది, అబ్బరే = లభిం
పదా, అనక్ = అనునట్లు, పాంథులచోటక్ = విరహులవిషయమున, పుంస్తవ
ముక్ = మగతనమును, పూనెక్ = వహించెను, (విరహులనుమాత్రము బాధించె
ననుట).

తా. సురభి యనఁగా వసంతర్తువును గామధేనువునుగాన, నది స్త్రీవ్యక్తియైన
నందఱకుఁ గోరిక లిచ్చునట్టి సామర్థ్యము గలిగి యున్న తనకు అమగతనము గోరినచో
రాదా యనునట్లు పుంస్తవముం దాలెచ్చె నని భావము.

సీ. సహకార ఫలరస • సౌరభ్యములఁ గూడి,
 మాధ్వి మోవులఁ గదంబముగ వలవ,
 మలయజోదరత జంభల ఫలత్వగ్గత,
 శ్రీ మించుచెవులఁ గొజ్జెగలు మెఱయ
 శశి కదళోదరఁ చ్చదపుఁ పావడలూరు,
 చకచకఁ బట్టి పాలికిఁ బెనంగి
 ద్రొక్కుతేంట్లకుఁ గాఁక • లెక్కింపఁ జెరివిన,
 గంధఫలీపజ్జిఁక • గబరు లలరఁ

తే. కేలఁ గలవంటకపుదావికిని బులిమిన
 ఘుస్పణములు మించి ననల బే • రెనగెడు వన
 ములు నమేరురజోవృష్టిఁ • బూదిఁ జఱవ
 నింతు లెనసిరి పూఁబొదఁరిండ్లఁ బతుల.

143

టీ. స...లక - సహకారఫల = తియ్యమామిడిపండ్లయొక్క, రస = రస
 మయొక్క, సౌరభ్యములక = పరిమళములను, కూడి = కలిసికొని, మాధ్వి = తేనె,
 మోవులక = వాతెఱయందు, కదంబముగక = కలపముగా, వలవక = పరిమళింపఁ
 గా, (మామిడిపండ్లరసమును మద్యమును స్త్రీలు గ్రోలుదురనుట), మ...తక - మల
 యజ = చందనము, ఉదరతక = లోపలఁగల్గియుండుటచేత, జం...శ్రీక - జంభల
 ఫల = దూదినిమ్మపండ్లయొక్క, త్వక = చెక్కలను, గత = పొందిన, శ్రీ = కొంత
 వంటికొంతిచేత, మించు = అతిశయించుచున్న, చెవులక = శ్రోత్రములయందు,
 గొజ్జెగలు = గొజ్జెగపూలు, మెఱయక = ప్రకాశింపఁగా, స్త్రీలు గొజ్జెగపూలను
 గర్ణభూషణములుగా నునిచికొనిరనుట), శ...లు - శశికదళ = కర్పూరపుటరఁటి
 చెట్టుయొక్క, ఉదర = గర్భమందలి, చ్చదపు = మోవువంటి, పావడలు = అంగద
 ట్టములు, ప్రానారములు, ఊ...కక - ఊరు = తొడలయందలి, చకచకక =
 మెఱసెడుకొంతిని, పట్టి = అవలంబించి, పాలికిఁబెనంగక = భాగమునకుఁ బెనఁగు
 లాడఁగా, (తేత యరఁటి మోవులవంటి పావడలు గట్టుకొని రనుట), త్రొ...కున్ -
 త్రొక్కు = (వాసనలకై తమతలలు), ద్రొక్కుచున్న, తేంట్లకుక = తుమ్మెదలకు,
 కాఁకలు = తాపములను, ఎక్కింపక = అతిశయింపఁజేయుటకు, చె...క్తిక - చెరివిన =
 తుఱిమినట్టి, గంధఫలీపజ్జిక = సంపెఁగపూలచాలుచేత, కబరులు = క్రొమ్మడులు,
 అలరక = ప్రకాశింపఁగా, (తమ తలలమీఁద వ్రాలుచున్న తేటలతోటపడి
 వానికి భయముకొఱకు సంపెఁగపూలు దుఱిమి రనుట), కేలక = హస్తమందు,

క...కిన్ - కలవంటకపు = చిత్రాన్నములయొక్క, తావికిన్ = మరిమళముపోవుటకు
గాను, పు...లు - పులిమిన = పూసికొనియున్న, ఘుస్పణములు = కుంకుమపురూప
తలు, మించన్ = అతిశయింపఁగా, (శర్కరాన్నము (చక్కెరపొంగలి) మొదలగు
కలవంటకములను భుజింపఁగా నావాసన తెలియకుండుటకుఁ జేతులయందుఁ గుంకుమ
పూపుఁ జేర్చిరనుట), ననలన్ = పుష్పములచేత, పే...లు - పేరెనఁగెడు = మిక్కిలి
యొప్పుచున్న, ననములు = తోటలు, న...ష్టిన్ - నమేరు = సురపొన్నలయొక్క, ర
జః = పుష్పాడులయొక్క, వృష్టిన్ = కురియుటచేత, బూదిన్ = భూతిని, (దుమ్మనను
ట), చఱవన్ = పూయుచుండఁగా, (స్త్రీలమీదఁ బుష్పాడులు రాలుచుండు ననుట),
ఇంతులు = యువతులు, పూఁబొదరిండ్లన్ = పూచిన నికుంజములయందు, పతులన్ = తమ
నాథులను, ఎనసిరి = పొదిరి.

తా. స్త్రీలు లెస్సగా నలంకరించుకొని నికుంజగృహములయందుఁ దమ
నాథులతోఁ గ్రీడించిరని భావము.

వ. అట్టి వసంత సమయంబున.

144

ఉ. కామిని మేఘరంజి మధుఃగర్వ మడంతు నటంచు లో నిజ
క్షేమముఁ గోరి పాడి మణిఁచిత్ర మరు తృణతా చిరద్యుతి
స్తోమ వలాహకావలులు • దోఁచి ప్రఫుల్ల కదంబ కేతకో
ద్దామ సమీరణాహతులఁ • దాపము నీ నొఱగు నిచ్చేష్టతన్. 145

టీ. కామిని = చూడికుడు తనాచ్చియారు, మధుగర్వము - మధు = వసంతర్తువు
యొక్క, గర్వము = క్రొవ్వును, అడంతునటంచున్ = అడఁచెదనని, లోన్ = అంతరం
గమందు, నిజక్షేమమున్ = తనసేమమును, కోరి = అపేక్షించి, మేఘరంజిన్ = మేఘ
రంజి యనియెడు రాగమును, పాడి = గానముచేసి, మ...లు - మణి = మణిమయమైనట్టి
యు, చిత్ర = నానావర్ణములుగల, మరు తృణత = దేవధనువు, అనఁగా నింద్రచాపమును,
అచిరద్యుతి = మెఱుములయొక్క, స్తోమ = సమూహమునుగల, వలాహక = మేఘముల
యొక్కయు, బెగ్గురుపులుగులయొక్కయు, ఆవలులు = పక్షులు, తోఁచి = కనఁబడి,
ప్ర...లన్ - ప్రఫుల్ల = వికసిల్లిన, కదంబ = కడిమిపూవులయొక్కయు, కేతక = గేదం
గులయొక్కయు, ఉద్దామ = అధికమగు, సమీరణ = వాయువుయొక్క, ఆహతులన్
= వీచుటలచేత, తాపమున్ = సంతాపమును, ఈన్ = కలుగఁజేయఁగా, విచ్ఛేష్టతన్ =
చేష్టలుడుగుటచేత, ఒఱగున్ = సోలును, (ఇచట మూర్ఛారూపమయిన మన్మథావస్థ
చెప్పఁబడినది.)

తా. వసంతర్తువు హెచ్చి యుండుటచేత దానిమద మడంతునని తనక్షేమముఁ
గోరి మేఘరంజిరాగము నా చూడికుడు తనాచ్చియా రాలాపముఁ జేయఁగా, నంత
మేఘాదయమై వెంటనే యాచిహ్నము లన్నియుఁ గల్గి యాఽర్ధర్తుకందుఁ బుష్పిం

చెడు కడిమి గేదగి పూలమీఁద గా వామువులు విసరుటవలన మిక్కిలి తాప మొదవఁగా నాయమ చేష్టలు దక్కి మూర్ఛ మునిగె నని భావము.

తే. అతివ పూర్ణేందుభీతిఁ దదశ్మశాలఁ

దెండి యతఁ డందు నినుమడి • తీండ్రఁ దోఁప

మింటి పయినుంట గా దని • యింటిపైకి

దెచ్చుకొంటి నటంచుఁ బెన్ఁజీచ్చవెడలు.

146

టీ. అతివ=అయింతి, పూ...తిన్ - పూర్ణేందు=నిండుచందురునివలన, భీతిన్ =భయముచేత, తదశ్మశాలన్ =అచంద్రకాంతశాలయందు, తెండి=తెన్నండి, (శయనించియునుట), అతఁడు=ఆ చంద్రుఁడు, అందు=ఆ చంద్రకాంతశాలయందు, ఇ...ద్రన్ - ఇనుమడి=ద్విగుణమయిన, తీండ్రన్ =వేండ్రముగా, తోఁపన్ =కనబడఁగా, మింటిపైన్ =ఆకసముమీఁద, ఉంట=ఉండుట, కాదని=కూడదని, ఇంటిపైకిన్ =గృహముమీదికి, తెచ్చుకొంటిన్, (ప్రతిబింబరూపము గా ననుట), అటంచున్ =అని, పెన్ఁజీచ్చన్ =మిక్కిలిచీఁదఱచేత, వెడలున్ =ఆ చంద్రకాంతశాలనుండి వెడలును.

తే. భ్రమర గీతిక మాయ విపంచి మీట

దాన శ్రుతిఁగూడి మిగులఁ దద్రక్తి హెచ్చ

వే నివారించి లేచి దైవికము నెదుట

యుక్తులు ఫలింప వనుచు బిట్టూర్చి నవ్వు.

147

టీ. భ్ర...క - భ్రమర=తేలులయొక్క, గీతిక = పాట, మాయన్ =మాయుటకు, (వినరాకుండుటకనుట), విపంచిన్ =వీణను, మీటన్ = వాయింపఁగా, దానన్ =అమీటుటచేత, శ్రుతిన్ =సుతియంచు, కూడి=కలసికొని, మిగులన్ =అధికముగా, తద్రక్తి=ఆభృంగగా నానురక్తి, హెచ్చన్ =అతీతయింపఁగా, వే=వేగముగాను, నివారించి=చాలించి, లేచి, దైవికమునెదుటన్ =దైవయత్నముముందఱ, యుక్తులు=మనయుక్తులు, ఫలింపవనుచున్ = తుదముట్టవని, బిట్టూర్చి = నిట్టూర్పువిడిచి, నవ్వున్ = హసించును, పూర్వపద్యమున నున్న యతివ యను కర్తృపదమున కనువృత్తి చేసికొవలయును.

తే. వెలది కతితాపదం బయ్యె • విరులపాన్పు

మును దదంఘ్రహతాద భర్తనలు గన్న

తరులఁ బొడమిన పూట • దన కొసఁగునె

పొంచి తటివేచి మిగుల నొప్పించుఁగాక.

148

టీ. వెలఁదికి=అయింతికి, విరులపాన్పు=పుష్పశయ్య, అతితాపదంబయ్యెన్=మిక్కిలితాపముచేసెను, మును=పూర్వము, త...లు - తదంఘ్రిహతాది - తత్=అయమయొక్క, అంఘ్రిహత=కాలితన్నులే, ఆది=మొదలగు, భర్తనలు=తిరస్కారములగు, క...లన్ - కన్న=పొందిన, తరులన్ = వృక్షములయందు, పాడమినవి=పుట్టినయాపుష్పములు, పొంచి=వంచించి, తటివేచి=సమయముగనిపెట్టి, మిగులన్=అధికముగా, నొప్పించుఁగాక=నొప్పిగలుగుజేయునేకొక, తనకు, ఊట = సుఖమును, ఒసఁగునె=ఇచ్చునా, (ఇయ్యవనుట) అనఁగా, దోహదములయందు, తనచే 'అశోకశ్చరణాహత్యా' యశో ముఖసీధునా' అన్నట్లు, పాదతాడనాదులగు తిరస్కారములఁజెందిన యశోక వృక్షము మొదలగునవి సుఖమునీయవనుట.

శా.పూజాదంభమున న్బరాకుమెయి ము + న్పూఁబోడి నేర్పూఁదిచే
తోజాతానల మార్ప శాస్త్రసరణి + దూలి స్థరి న్వాసి ల
జ్జాజాడ్యాకులదృష్టిఁ బ్రత్యవయవేక్షం జేయుచో వెండి వ
క్షోజాగ్రిద్రుమఁ గాంచి తల్లడిలు నీసు ద్దాపమున్ మీఱఁగన్.

టీ. పూఁబోడి = ఆవనిత, పూజాదంభమునన్ = పూజయనెడు వ్యాజముచేత, పరాకుమెయిన్ = హెచ్చరికలేనియట్లు, మున్=మొదలను, నేర్పు = సామర్థ్యమును, ఊఁది=అనలంబించి, చేతోజాతానలము=మన్నభాగ్నిని, అర్చన్ = మాన్పుటకు, శాస్త్రసరణిన్=శాస్త్రమార్గముచేత, తూలిన్=తూలికచేత, హరిన్=శ్రీయగపతిని, వ్రాసి=లిఖించి, ల...ష్టిన్ - లజ్జా=సిగ్గుచేతనయిన, జాడ్య=జడభావముచేత, అకుల=వ్యాకులమగు, దృష్టిన్ = చూడ్కిచేత, ప్రత్యవయవ = అవయవములన్నింటియొక్క, ఈక్షన్=చూచుటను, చేయుచోన్ = ఒనర్చునెడ, వెండి=మరల, వ...మన్ - వక్షః=అస్వామివక్షస్థలమందు, జాగ్రత్=విలసిల్లుచున్న, రమన్=శ్రీదేవిని, కాంచి=చూచి, ఈసున్ = (సపత్నీభావముననగు) నీర్ష్యయును, (ఇది యీర్ష్యాశబ్దభవము), తాపమున్=సంతాపమును, మీఱఁగన్ = అతిశయింపఁగా, తల్లడిలున్=పరితపించును.

తా. ఆ లేమ తనవిరహ మార్పఁ దలఁచి శాస్త్రోక్త మార్గముగా వక్షస్థలమందు శ్రీదేవి గలుగునట్లు, స్వామియొక్క రూపమును బూజావ్యాజముచేతఁ బరాకుఁగా జిత్తురువునందుఁ గలముతో వ్రాసి,పిమ్మట లజ్జనొంది, యాస్వామియొక్క ప్రత్యవయవసౌప్తవమును జూచుచున్నప్పుడు వక్షస్థలమందుఁ దాను వ్రాసిన లక్ష్మీదేవిని చూచి, తన సవలీయగుట నీసును దాపము నతిశయింపఁ దల్లడిల్లుచుండునని భావము.

చ. కుముదసర స్తట స్ఫటికఃకూల వనోత్పలశయ్య వ్రాలి పూ
ర్ణమలః బికాళిః గుట్టుసుటు • ద్రిక్కగ ధర్మపుదార వట్టు శే
షము రెయి మల్లి కాళి గుతి • సక్కఁగఁ జేయకయుండ నిల్పు నా
యమ మటునాఁటికిం గలుగఁసాంతగళ చ్చుతి గుంభితాశ్రువుల్.

టీ. కుముదసరః = వెలిగలువడిగ్గియయొక్క, తట = దరియందలి, స్ఫటిక = స్ఫటికమణివికారమగు, కూల = తీరమందలి, వన = ఉద్యానమందు, ఉత్పలశయ్యక = కలువపూలపాన్పునందు, వ్రాలి = సారఁగి, పూర్ణమలన్ = పున్నమలయందు, పికాళిక = కోయిలగుంపుచేత, గుట్టు = మర్మము, మానమనుట, కుట్టుసుటునుపక్షమున (కొంచెముప్రాణము), ఉసుటు = ప్రాణమును, త్రిక్కఁగన్ = మిగులునట్లు, ధర్మపుదార = ధర్మోదకధారను, ష...ము-పట్టు = గ్రహించునట్టి, శేషము = మిగిలియున్నదాని, రేయి = రాత్రియందు, మ...తి-మల్లికా = మల్లెపూలయందలి, అళి = తుమ్మెదలయొక్క, గుతి = ధ్వని, చక్కఁగఁజేయకయుండక = కడతేర్పకుండునట్లు, ఆయమ = ఆమె, మటునాఁటికిక = మటుచటిదినమునకు, కలుగక = ఉండుటకు, సాం...ల్ = సాంత = మిక్కిలియు, గళత్ = జాలుచున్న, శ్రుతి = చెవులయందు, గుంభిత = నింపబడిన, అశ్రువుల్ = కన్నీళ్లు, నిల్పుక = నిలుచునట్లు సేయును.

తా. ఆమె పున్నమలయందుఁ దెల్ల కలువ డిగ్గియ దరులయందు స్ఫటికమయ తీరములయందుఁ గలువపూసెజ్జయందు మేనువైచి యుండఁగాఁ బగలు కోయిల గుంపులు ప్రాణమానములను క్షీణింపఁజేయుచుండఁగా వాని యాచించి ధర్మోదకధారం బట్టి కొంచెము మిగులఁ జేసికొనఁగా నా మిగిలిన దానిని రాత్రియందు మల్లెపూలపైఁ దిరిగెడు తేటుల మ్రోత నిరవశేషముఁ జేయుకుండ రెండవనాఁటికుండుటకై చెవుల నిండఁ గన్నీరు నించును. అనఁగా నామ్రోత వినకుండ నా నీ రడ్డపడుననియు, మగ్గించుచున్నప్పుడు నేత్రకోణములనుండి జాతిన యశ్రువులు వీనులు నిండెననియు భావము. ఇచట నామెకు సాత్త్వికభావము చెప్పఁబడెను. తే. 'సత్త్వమన మనోవృత్తితజ్జంబులైన, భావములు సాత్త్వికము లప్తభావితములు.' 'స్తంభరోమాంచ బాష్ప వైస్వర్యకంప, నలయ వైషర్ణ్యఘర్తసంజ్ఞలఁ దనర్చి' అని దానిలక్షణము.

తే. నెలఁతఁ గుచకుంభ యుగళ ముంఁడియు వియోగ

జలధి యీఁదింప లే దయ్యె • సఖులు వంచు

చున్న పన్నీటి వెల్లిలోఁ • గొన్నకతన

ముంప కది లాఘవమునఁ దేలింపఁగలదె.

151

టీ. కుచకుంభయుగళము-కుచ = పాలిండ్లనియెడు, కుంభ = కుంభములయొక్క, యుగళము = ద్వంద్వము, ఉండుండుక = కలిగియు, నెలఁతక = ఆ కోమలిని,

వియోగజలధిక్ = విరహసముద్రమును, ఈడింపలేదయ్యెక్ = ఈదజేయలేక పోయెను, సఖులు = ఆమెచెలులు, వ...నక్ - వంచుచున్న = కుమ్మరించుచున్న, పన్నీటి వెల్లిక్ = పన్నీటి ప్రవాహమును, లోఁగొన్న కతనక్ = ముంచిన హేతువుచేత, అది = ఆ కుంభ యుగము, ముంపక = మునుఁగఁజేయక, లాఘవమునక్ = తేలికగా, తేలింపఁగలదే = తేలఁజేయఁగలదా.

తా. ఆమెకుఁ దాపోపశమనముకొఱకుఁ జెలులు పన్నీ రమితముగా వంచు చున్నారనియును, దానిచేతనైనను దాపము దీఱక యది యొక సముద్రప్రాయ మై యున్నదనియును భావము.

ఉ. చంచలనేత్రదాల్చు జలజాతమృణాల సరంబు వేగ స
ల్లించినఁ బాటుతెంచి కబళించి తదూష్మకు నంగలార్చు రా
యంచ కుచేష్టఁ గాంచి యిఁకనై ననుగందు మొ యంచు మోమె వీ
క్షించినఁ దోచు లేనగవు నేరుచు బోంట్ల కొకింత ప్రాణమున్.

టీ. చంచలనేత్ర = ఆచంచలాక్షి, తా...బుక్ - తాల్చు = ధరించిన, జలజాత మృణాల = తామరతూడులయొక్క, సరంబుక్ = మాలికను, వేగక్ = తెల్లవాఱఁ గానే, సల్లించినక్ = సడలించి యీవలవేయఁగా, పాటుతెంచి = పరువెత్తివచ్చి, కబళించి = మ్రింగి, తదూష్మకుక్ - తత్ = అభిసనాశసంబంధియగు, ఉష్మకుక్ = (శరీర స్పర్శచేతనైన) వేడిమికి, అం...ష్టక్ - అంగలార్చు = వగర్చుచున్న, రాయంచ = రాజహంసయొక్క, కుచేష్టక్ = వెట్టిచేష్టలు, కాంచి = చూచి, ఇఁక నేనియు, కందు మొయంచుక్ = నవ్వునుజూతుమేమోయని, మోమె = ఆమెముఖమునె, వీక్షించినక్ = తాముచూడఁగా, తో...వు - తోచు = అగపడిన, లేనగవు = ఆమెయొక్క చిఱునగవు, బోంట్లకున్ = చెలులకు, ఒకింత = ఇంచుకంత, ప్రాణమున్, చేరుచున్ = ఒడఁ గూర్చును.

తా. ఆమె తాపోపశమనార్థమై తామరతూడుల సరములు ధరించి యుండి మఱునాడు తెల్లవాటినవెనుక నవి వీడఁదీసి పాటవైచిన, నప్పటి పెంపుడు హంస వచ్చి యామృణాళమును గబళించి వెంటనే (యవి యామె విరహతాపముచేత వేఁ డిమియెక్కియున్నవి గావున నాహంసకు గొంతులోఁ గనరెత్తఁగానే), ఉమియుచు నంగలార్చుచుండఁ, గావున నావంతఁ జూచియైన నీయమ నవ్వునా యని యామె మోమె చూచుచుండఁగా, నామె నవ్వెను. ఆచిరునగవు వలనఁ జెలులకుఁ బ్రాణము వచ్చి ధైర్యము గలిగియుండి రని భావము. ప్రాణసంశయము గలిగినప్పుడు నవ్వువచ్చె నేని బ్రదుకుట ప్రసిద్ధము.

ఉ. శీప్రతి మీఁది గీతముల • ప్రేమ విపంచిక నంటఁ బాణి సం
తాపము సోకి మెట్లమయి • నంబు గరంగిన డించి పాడు నా
లాపినిఁ దాల్చి పెన్జెమటల న్మఱి తంతులు జజ్వగాఁ గలా
లాపిని దాన పాడును గళంబును గద్గదమైన మ్రొన్నడున్. 153

టీ. కలాలాపిని - కల = అవ్యక్తమధురములగు, అలాపిని = అలాపములుగల
యామంజుభాషిణి, శ్రీ...మన్ - శ్రీపతిమీఁది = శియగపతిమీఁది, గీతముల = గీతముల
యందలి, ప్రేమన్ = ప్రేమడిచేత, విపంచికన్ = వీణను, అంటన్ = స్పృశింపఁగానే,
పాణిసంతాపము = విరహముచేత నైనచేతుల వేడిమి, సోకి = తగిలి, మెట్లమయినంబు =
వీణమెట్లను వేసియున్న మైనము, కరంగినన్ = కరఁగిపోఁగా, డించి = ఆవీణనుదించి,
లాపినిన్ = తంబుతాను, తాల్చి = ధరించి, పాడున్ = గానముచేయును, మఱి = పిమ్మ
టను, పెన్జెమటలన్ = ఆయాసమువలనఁగలిగిన యెక్కుడుచెమ్మటలచేతను, తంతులు
= తంబుతాతంతులు, జజ్వగాన్ = నానిజజ్వపడఁగా, తాన = తానే, పాడును =
గాత్రమునఁబాడును, గళంబులు = కంఠమును, గద్గదమైనన్ = డగ్గుత్తుకపడఁగా,
మ్రొన్నడున్ = చేష్టయుడుగును, (నానాటికి విరహమధికమాయెననుట), ఇవియు
సాత్విక భావములే

తే. ప్రతికుసుమతల్పమునఁ జాటి • పడిన తప్త
వలయ మలినాంకయుగము వర్తులతఁ బొలిచెఁ
జూడ నిక మాన ధైర్యము • ల్పున్న లనుచు
సుదతి బోంట్లకుఁ ద్రప వ్రాసి • చూపె ననఁగ. 154

టీ. సుదతి = మంచిపలువురుసగలయాయువిద, చూడన్ = ఆలోచింపఁగా,
ఇకన్ = భావికాలమందు, మానధైర్యముల్ = మానమును దాలిమియు, సున్నలనుచున్
= పూజ్యములని, (లేననుట), తపన్ = సిగ్గుచేత, బోంట్లకున్ = చెలులకు, వ్రాసిచూపె
ననఁగన్ = లిఖించి కనుపఱిచె ననునట్లు, ప్రతికుసుమతల్పమునకున్ = అన్ని పూలపొన్ను
లందును, జా...ము - జాటిపడిన = కృశత్వముచేత వీడిపడిన, తప్త = శరీరతాపముచేతఁ
దపింపఁబడిన, వలయ = కంకణములయొక్క, మలిన = నల్లబడిన, అంక = చిహ్నముల
యొక్క, యుగము = ద్వంద్వము, వర్తులతన్ = వ్రటునగుటచేత, పొలిచెన్ = ఒప్పెను.

తా. పూలపొన్నులు శరీర తాపముచేత వాడిపోవు చుండఁగా వేలువేట మ
రలఁ బటచుచుండఁగా నట్టి ప్రతిపొన్నునందును జాటి పడిన కంకణద్వయముయొక్క
మలినములగు గుండ్రని గుఱుతులు సుదతి తన కింకమీఁద మాన ధైర్యములు రెండు
లేవని తాను సిగ్గుచేతఁ జెప్పలేక చెలులకుఁ దెలియునట్లు వ్రాసి చూపెనోయనునట్లు
గనిపించె నని భావము.

ఉ. ఆ వనజాక్షీ కాఁకఁ బొరఁ లాడ నలంగిన సొమ్ము జీరలున్
వేవిన నూడ్చి యూడ్చి మఱిఁ వేఱ వహించుట వారక్ష్మప్రముల్
గా వనమాలి నేవ యెడఁ కాంక్ష నొదుంగక కల్ల తెల్వితో
నే వలవంత దాఁగఁ జరిఁయించిన దాఁగమిఁ జూచి నెవ్వఁగన్. 155

టీ. ఆవనజాక్షీ=ఆపద్వాక్షీ, కాఁకన్ = విరహతాపముచేత, పొరలాడన్ = పొరలఁగా, నలంగిన = తుణ్ణము లైనట్టి, సొమ్ము = భూషణమును, చీరలున్ = వస్త్రములును, వేవినన్ = తెల్లవాఱఁగానే, యూడ్చియూడ్చి = పరిహరించిపరిహరించి, (అతి శయంబున ద్విరుక్తి.), మఱి=ఆపల, వేఱ=ప్రత్యేకమయినవాని, వహించుట=ధరించుటయే, వారక్ష్మప్రముల్గాన్ = అవసరనిర్ణీతము లగునట్లుగా, వనమాలి నేవయెడన్ = భగత్సేవపట్టున, కాంక్షన్ = ఆసక్తిచేత, ఒదుంగక = వెనుదీయక, కల్ల తెల్వితోనే=లేని తెలివితోడనే, వలవంత = విరహతాపము, దాఁగన్ = ప్రచ్ఛన్నమగునట్లు, చరియించినన్ = సంచరించినను, దాఁగమిన్ = దాఁగకుండుటచేత, చూచి=వీక్షించి, (దీనికి వెనుకటిపద్యముననున్న విష్ణుచిత్తుఁ డన్నది కర్తృపదము), నెవ్వఁగన్ = ఖేదముచేత, (ముందటిపద్యముతో నన్వయము.)

తా. ఆమె విరహాశిశయముచేతఁ బొరలి పొరలి నలంగిన సొమ్ములును వలువలును వదలివదలి మరల ధరించుచు, నాధరించుటయునునది, శృంగారము కొఱ కనునట్లు, గనుపఱిచి, భగవత్సేవయందుఁ గాంక్షమానక లేని తెలివిని దెచ్చుకొని, తనతాపము దెలియకుండునట్లు సంచరించిన, నా విరహము దాఁగక బయల్పడఁగా జూచి విష్ణుచిత్తుఁడు ఖేదపడు నని భావము.

క. పుత్త్రియుఁ దాఁ గామిని నొక
పుత్త్రియు నట్లుండుటకు నబుద్ధేక్షుధనుఁ
పత్త్రియగు విష్ణుచిత్తుఁ డ
పత్త్రిపలే కదియు నేతఁపంబో యనుచున్.

156

టీ. తాన్ = ఆవిష్ణుచిత్తుఁడు, పుత్త్రియున్ = పుత్త్రివంతుఁడును, కామిని = కాకుండుటచేతను, ఒకపుత్త్రియున్ = తనయొక్క యొక కూతురును, అట్లుండుటకున్ = ఆరీతిగనుండుటకును, అబుద్ధేక్షుధనుఁపత్త్రి - అబుద్ధ=ఎఱుంగబడని, ఇక్షుధనుఁ=చెఱకువిత్తునియొక్క, పత్త్రి=ములుకులుగలవాఁడును, అగు విష్ణుచిత్తుఁడు=అగు నా పెరియాళువారు, ఆపత్త్రిపలేక=లజ్జలేక, అదియున్, ఏతపంబో=ఏమితపస్సో, అనుచున్ = అనియెంచుచు.

తా. ఆ విష్ణుచిత్తుఁ డెన్నఁడును మదన శరప్రహార మెఱుంగనివాఁడు గావున నాయమృకుఁ గల్గినది విరహమని యెఱుంగక యామె యట్లుండుటయు నొక తప మే యని తలఁచె నని భావము.

వ. తలపోసి దినదిన ప్రవర్ధమాన తనయా తనుగ్గాని కత్యంత దుఃఖితుం డై తత్కారణం బెఱుంగక వల దని మాగ్ధ్యంబున వారించి చూచి యంత కంత కగ్గలం బగుడు గుడికిం జని పూజాంతిమ నమస్కరణానంతరంబునఁ, దన మనో నిర్వేదనం బన్నగరి వెన్నునకు విన్న వింపం బున ర్నమస్కృతిఁ జేసి, దేవా దేవర దాసియగు మదీయ పుత్రి యేమి గుఱించియో విచిత్రంబగు వ్రతచర్యం గాత్రశోషంబు సేయుచున్నది, వలదన్న విన దపుత్రికుండ నగునాకుఁ బుత్రియైనను బుత్రికుండైనను దాన యే నేమి సేయుదు, మఱి తన తపశ్చర్య తెఱంగు మా తపశ్చర్య తెఱంగు గాదు, ఏము భవద్దివస భవజ్జనిది వస రాత్రులం దక్క గణరాత్ర జాగరంబు లెఱుంగ, మేము బిసబీ జాక్ష వలయంబులు దక్క బిసవలయంబు లెఱుంగ, మేము ప్రసాదకుసుమంబుఁ జెవిఁ జెరువుటఁ దక్క నవి గప్పుకొన నందు శయ నింప నెఱుంగ, మేము చెంబుల భవత్తీర్థంబు గోరినఁ దా నంగంబులు దడిపి కొను, నేము చాంద్రాయణంబులఁ జంద్రవృద్ధి బడిఁ గడి యెక్కించినఁ దాడించు, నేము నిదిధ్యాస నిశ్వాస నిరోధంబు సేసినం దాఁ దద్ధ్యానదశ వెలికి నిగుడించు, నేము చిన్ముద్రకై హృదయంబునం గేలు సేర్చినం దాఁ గపోలంబునం జేర్చు, పల్కలోత్తరీయంబు లేము వహించినం దాఁ గిసలయోత్తరీయంబులు వహించు, నేము సితపక్ష నూత్నేందుఁ గీర్తించినం దాఁ బూర్ణేందు ను పాలంభించు, నిట్లుగాఁ బ్రవర్తిల్లు చున్నయది, యిది యేటితపం బున్నాదంబు గానోపు, నెంత భవదీయ భక్తిగలిగిన మాదృశులకుఁ బ్రకృతి సంబంధంబు విడువ దంతర్యామివి నీవెఱుంగని యది లేదు, దీని తెఱం గెఱింగింప వే యనవుఁడు, ననుకంపాతిశయంబునఁ దచ్చాం దసంబునకు మందస్మితంబు సేసి మందరధరుం డిట్లనియె. 157

టీ. తలపోసి = పైఁ జెప్పిన ట్లాలోచించి, ది...కిన్ - దినదినప్రవర్ధమాన = నానాటికి వృద్ధియగుచున్న, తనయా తనుగ్గానికిన్ = కూఁతుయొక్క శరీర కృశత్వ

మునకు, అత్యంతదుఃఖతుండై=మిక్కిలిదుఃఖించినవాడై, తత్కారణంబు = ఆ విరహహేతువును, ఎఱుంగక = తెలియక, వలదని, మాగ్ధ్యంబునన్ = మూఢభావముచేత, వారించి = నివారించి, చూచి, అంతకంతకున్ = అప్పటప్పటికి, అగ్గలంబగుడున్ = విరహము దుస్సహముకొఁగా, గుడికింజని = స్వామికోవలకేఁగి, పూ...నన్ - పూజాంతిమ = పూజాంత్యమగు, నమస్కరణానంతరంబునన్ = నమస్కారమైన పిమ్మట, తనమనోనిర్వేదనంబు = తనమనఃభేదమును, అన్నగరివెన్నునకున్ = ఆశ్రీవిల్లిపుత్తూరిలోని మన్నారస్వామికి, విన్నవింపన్ = విజ్ఞాపనముజేయుటకు, పునర్నమస్కృతిఁ జేసి=మరలనెఱఁగి, దేవా=ఓస్వామీ, దేవరదాసియగు = దేవరవారిదాసురాలగు, మదీయపుత్త్రి=నాకూతురు, ఏమిగుఱించియో=ఏఫలమునుగూర్చియో, (విరించిగుఱించి తపంబుసేసె నని భారతప్రయోగము కలిమింజేసి యిది కర్తృప్రవచనీయార్థక మగుదేశ్యపదము), విచిత్రంబగు = వింతయైన, వ్రతచర్యన్=నియమాచరణముచేత, గాత్రశోషంబు = శరీరశోషణమును, చేయుచున్నది = కొవించుచున్నది, వలదన్న వినదు, అపుత్త్రికుండేనగునాకున్=పుత్త్రిలులేనినాకు, పుత్త్రియైనను బుత్త్రికుండైనను తాన=కూతురేనియు గొడుకేనియుఁ దానే, ఏనేమిసేయుదున్ = నేనేమి యాచరింతును, మఱి=ఇంకను, తనతపశ్చర్య తెఱంగు = తానుదపముచేసెడురీతి మాతపశ్చర్య తెఱంగుగాదు, (విలక్షణతపమనుట), ఏము=మేము, భ...న్-భవద్దివస=దేవరవారి దినముయొక్క, (హరినాసరమనుట), భవజ్జనిదివస=దేవరవార లవతరించిన జయంతుల దినములయొక్క, రాత్రులందక్కన్ = రాత్రులయందేకాక, గ...లు-గణరాత్ర = పెక్కురాత్రులయందు, జాగరంబులు = నిద్రలేకుండుటలు, ఎఱుంగము (విరహాతిశయమున నామెను రాత్రులయందు నిద్రలేదనుట, ఈరీతిగానే ముందఱను తెలియఁదగును), ఏము బిసబీజాక్షవలయంబులుదక్క=మేము తామరపూసలమాలికలుదక్క, ఇది భాగవతలక్షణము. 'యే కంఠలగ్నతులసీ నలినాక్షమాలా యే బాహుమూలపరిచిహ్నిత శంఖచక్రాః, యేవా లలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుండ్రా స్తేవైష్ణవా భువనమాశు పవిత్ర యంతి' యని యున్నది. బిసవలయంబులెఱుంగము = తామరతూడుల మాలిక లెఱుంగము, (తాపోపశమనమున కామెధరించె ననుట), ఏము ప్రసాదకుసుమంబుఁ జెవిఁ జెరువుటఁదక్క=మేము ప్రసాదలబ్ధమగుపూవుఁ గర్ణమందు జెక్కికొనుటేకాక, అవి గప్పుకొన నందు శయనింప నెఱుంగము = పూలు మేనఁ గప్పుకొనుటను బూలపైఁ బవ్వళించుట నెఱుంగము. (ఆమె యట్లుసేసె ననుట), ఏము చెంబులన్ భవతీర్థంబుగ్రోలినన్ = మేము పానపాత్రములచేత దేవరవారి యభిషేకతీర్థంబు పానముసేసినను, తా నంగంబులు దడిపికొనున్ = తాను శరీరముఁ దడుపుకొనును, (తాపశాంతి కనుట), ఏము = మేము, చాంద్రదాయణంబులన్ = చాంద్రదాయణము లనియెడు వ్రతములయందు, చంద్రవృద్ధిబడిన్ = చందురు

వృద్ధివెంటను, కడియెక్కించినన్ = అన్నకబళమువృద్ధిజేసిన, తాన్ డించున్ = తాను
దగ్గించును, (విరహాతిశయముచేననుట), ఏము = మేము, నిదిధ్యాసనిశ్వాసనిరోధము
సేసినన్ = బ్రహ్మధ్యానమందు నిశ్వాసములనిల్పినను, తాన్ = తాను, తద్ధ్యానదశన్ = ఆ
బ్రహ్మధ్యానదశయందు, వెలికినిగుడించున్ = బహిర్గతములఁజేయును, (తాప మోపతేక
నిట్టూర్పునిగుడించుననుట), ఏము = మేము, చిన్మద్రకై, హృదయంబునన్ = ఎదయం
దు, కేలు = హస్తమును, చేర్చినన్ = ఉంచిన, తాన్ = తాను, కపోలంబునన్ = చెక్కిటి
యందు, చేర్చున్ = ఉంచును, (చింతచేత ననుట), ఏము, వల్కలొత్తరీయంబులు =
నారచీరలు, వహించినన్ = తాల్చిన, తాన్, కిసలయొత్తరీయంబులు = తలిరాకుఁ
జీరలు, వహించున్ = ధరించును, (తాపశాంతికనుట), ఏము, సితపక్షనూత్నేందున్ =
శుక్లపక్షంబునందలి క్రొన్నెలను, కీర్తించినన్ = కొనియాడిన, తాన్, పూర్ణేందున్ =
నిండుచందురుని, ఉపాలంభించున్ = దూషించును, (ఉద్దీపకుఁడగుటచేత ననుట), ఇట్లు
గాన్ = ఈరీతిగా, ప్రవర్తిల్లుచున్నయది, ఇదియేటితపంబు, ఉన్మాదంబుకానోపున్ =
వెట్టియెయుండవచ్చును, ఎంతభవదీయభక్తిగలిగినన్ = మీయందు భక్తియెంతయుండి
నను, మాదృశులకున్ = మావంటివారికి, ప్రకృతिसంబంధంబు = మాయాసంబంధము, (తన
యాది మమకార మనుట), విడువదు = వదలదు, అంతర్యామివి నీ వెఱుంగని యదిలేదు
= సర్వాంతర్యామివగు నీకుఁ దెలియనిదిలేదు, దీని తెఱంగు = ఈపడుచునడవడి, ఎఱి
గింపవే = తెలియఁజేయవే, అనవుడున్ = అనఁగా, అనుకంపాతిశయంబునన్ =
దయాతిశయముచేత, తచ్చాందసంబునకున్ = ఆవిష్ణుచిత్తుని వైదికత్వమునకు, మంద
స్మితంబుసేసి = చిఱునగవునవ్వి, మందరధరుండు = గట్టుదాల్పువేల్పు, ఇట్లనియెన్ =
ఈపక్ష్యమాణ క్రమముగాఁ బలికెను.

ఉ. కంధర నీలవర్ణ మధుకైటభ నాగ సుపర్ణ యోగిహృ
ద్గ్రంధిభిదోత్థ భోగివనితాస్వనవచ్ఛ్వసనస్రవచ్ఛిర
స్సంధి వసన్ని శాపతిరస స్తుతి దుగ్ధపయోధివీచికా
మంధర కేళికాదరసమాశ్రిత పక్షిశిరోధిసోదరా.

158

టీ. కంధర = జలగరమువలె, నీల = నల్లనైన, వర్ణ = మైవన్నెగలవాఁడా, మధు
కైటభ = మధుకైటభ రాక్షసులనెడు, నాగ = పాములకు, సుపర్ణ = గరుత్మంతుఁడగు
వాఁడా, యోగి = అష్టాంగయోగములుగల మునులయొక్క, హృద్గ్రంధి = హృదయ
గ్రంధియొక్క, భిదా = భేదించుటచేత, ఉత్థ = ఎగసినట్టి, భోగివనితా = ఆడుబామ
యొక్క, (కుండలినీశక్తి శక్తిః కుండలినీనామ బిసతంతునిభా శుభా' యని వామ
కేశ్వరమహాతంత్రము). స్వనవత్ = ధ్వనిగల్గిన, శ్వసన = నిట్టూర్పుచేత, స్రవత్ = స్రవిం
చుచున్న, శిరస్సంధి = కపాలమందు, వసత్ = వసించుచున్న, నిశాపతిరస = అమృతము

యొక్క, స్రుతి=స్రావమనెడు, దుగ్ధపయోధి=పాలకడలియొక్క, వీచికా=అలల
యొక్క, మంధర=మెల్లనైన, కేళికా=క్రీడయందు, ఆదర=ఆదరణముగలవాఁడా,
సమాశ్రిత=అశ్రయించిన, పజ్జిశిరోధి=పజ్జికంఠుడగు రావణునియొక్క, సోద
రా=తోబుట్టువగు విభీషణుఁడు గలవాఁడా.

క. కరధృత దరారి వితరణ

...

...

*

(ఇది పూర్వాశ్వాసాంతమున వచ్చినపద్యముగనుక నిక్కడ వ్రాయలేదు.)

తోటక వృత్తము.

ద్రుహిణాండకరండక • ధూర్వాహ గ
రభహారాభక దుర్భర • పక్వతపః
కుహనాభక వార్భృత • కోనిరి హ
రి హిరణ్మయహర్మ్య చ • చిష్టుపదా.

159

టీ. ద్రుహిణాండకరండక=బ్రహ్మాండ కటాహములయొక్క, ధూర్వాహ=భా
రమువహించిన, గరభ=కడుపుగలవాఁడా, హారాభక=కుమారస్వామియొక్క, దు
ర్భర=భరింపఁగూడని, పక్వ=పరిపక్వమైన, తపః=తపముచేత, కుహనాభక=కప
టబాలుడవై యవతరించినవాఁడా, వార్భృతకోనిరి - వాః=ఉదకములచేత, భృత=
నిండిన, కోనిరి=స్వామి పుష్కరిణియందు, హరి=ఒప్పుచున్న, హిరణ్మయహర్మ్య=
స్వర్ణమయ మంటపమందు, చిష్టు=సంచరించెడు, పదా=పాదములుగలవాఁడా.

మ. ఇది యంధ్రోక్తియథార్థనామ యవనా • సృక్పూర్ణ కెంబావి వా
రిదపద్ధత్యవరోధి వప్రవలయ • శ్రేణీవిఘాతక్రియా
స్పద సేనాగ్రద కృష్ణరాయ మహిభృ • త్సంజ్ఞాస్మదాముక్తమా
ల్యద నాశ్వాసము పంచమం బమరు హృద్యంబైన పద్యంబులక.

టీ. ఇది=ఈగ్రంథము, అంధ్రోక్తి=అంధ్రభాషచేత, యథార్థనామ=అన్వర్థ
నామముగల, యవనాసృక్=ష్లేచ్ఛరక్తముచేత, పూర్ణ=నింపఁబడిన, కెంబావి=కెం
బావియను పట్టణముయొక్క, (దీనికే యాంధ్రోక్తి యథార్థనామము), వారిదపద్ధతి=
మేఘమార్గమును, అవరోధి=అడ్డగించుచున్న, వప్రవలయ=వలయములవంటి తోటల
యొక్క, శ్రేణి=పట్టులయొక్క, విఘాత=పడఁగొట్టుటయొక్క, క్రియా=కార్య
మునకు, అస్పద=కొరణమగు, సేనా=దండునకు, అగ్రద=అగ్రేసరుడైన, కృష్ణరా
యమహిభృత్సంజ్ఞా=కృష్ణరాయ భూపాలుడను పేరుగల, అస్మత్ = నాయొక్క,

ఆముక్తమాల్యదన్ = ఆముక్తమాల్యద యను ప్రబంధంబునందు, హృద్యంబైన = మనో
హరము లగునట్టి, పద్యంబులన్ = పద్యములచేతను, పంచమంబు = ఐదవది యగు,
ఆశ్వాసము, అమరున్ = ఒప్పును.

గద్యము. ఇది శ్రీదక్షిణామూర్తి మంత్రోపాసనా సమాసాది తాఖండ సాహితీ ధురీ
ణుండు నాత్రేయ గోత్ర పవిత్రుండును వావిళ్లవంశపయోరాశి రాకొసుధా
కరుండు నగు రామస్వామిశాస్త్రిచేత ననేక పూర్వ వ్యాఖ్యా నాభిప్రాయంబులఁ
బర్యాలోచించి రచియింపఁ బడిన రుచిసమాఖ్యానం బగు నాముక్తమాల్యదా
వ్యాఖ్యానంబునందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

ఆముక్తమాల్యద

సవ్యాఖ్యానము.

షష్ఠాశ్వాసము.

క. శ్రీకారి కృపార్ద్రక్షణ

వైకుంఠ యకుంఠభక్తవరద పదాబ్జా

స్తోక మరందాయిత గం

గా కాకోదరనగోదయస్థ పతంగా.

1

టీ. శ్రీ...ణ - శ్రీకారి=లక్ష్మీకరమగు, కృపా=దయచేత, అర్ద్ర=చల్లనైన, ఈక్షణ=దృష్టిగలవాఁడా, వైకుంఠ=వైకుంఠవాసుఁడా, అ...ద - అకుంఠ=భంగము లేనియుట్లు, భక్త=భక్తులకొఱకు, వరద=వరములాసంగెడువాఁడా, పదాబ్జ=పాద కమలమునకు, అస్తోక=సమృద్ధమైన, మరందాయిత=మకరందమువలెనుండెడు, గంగా = గంగానదిగలవాఁడా, కాకోదరనగ=శేషశైలమనియెడు, ఉదయ=ఉదయ పర్వతమందు, స్థ=ఉన్నట్టి, పతంగా=సూర్యుండైన వాఁడా.

వ. అవధరింపు మనంతర వృత్తాంతంబు.

2

చ. కలఁ డొకరుండు పేరుకొనఁ గాని కులంబు మదీయభక్తుఁ డి

య్యిల మును వాఁడు వామనతఁ నే వసియించిన పుణ్యభూమి యం

దుల కొకయోజనత్రయపు దూరపుటూర వసించి బ్రాహ్మవే

ళలఁ జనుదెంచి పాడు మము లాలన మంగళనామ కై శికిణి. వి

టీ. పే...బు - పేరుకొనఁగాని=చెప్పరాని, కులంబు=కులమందలి, మదీయ= నాదగు, భక్తుఁడు, ఒకరుండు = ఒక్కఁడు, కలఁడు = ఉండెను, వాఁడు = అతఁడు, మును=తొల్లి, వామనతన్=వామనావతారముచేత, ఏన్=నేను, వ...కున్ - వసియించిన=నివసించినట్టి, పుణ్యభూమియందులకు=దివ్యదేశప్రాంతమునకు, (అదివ్య దేశము తిరుక్కురుంగుడి యనుట.) ఒకయోజనత్రయపుదూరపుటూరన్=ఒక మూడుయోజనములు దూరముగల యూరియందు, వసించి=నివసించి, బ్రాహ్మవేళలన్=

బ్రాహ్మముహూర్తములయందు, (తెల్లవాటి నాల్గు గడియలు గలదనఁగా ననుట) చను
దెంచి=పచ్చి, మంగళ నామకై శికిన్=మంగళ నామకై శికి యను రాగముచేత, లాలనన్
=ఆదరముచేత, మముక్=మమ్ము, పాడున్=గానముసేయును.

తా. పంచమకులమందుఁ బుట్టిన మాధవుఁ డొక్కఁడు గలఁ, డతండు లొర్లి
నేను వామనావతారముచేత వసించిన దివ్యదేశమునకు మూఁ డామడ దూరమం దొక
గ్రామమందు వసించి ప్రభాతసమయములయందు మంగళ నామకై శికిచేత మమ్ము గానము
సేయుచుండు నని భావము.

వ. అహరహంబు నమ్మహాత్ముండు.

4

క. జాత్యుచితచరిత్రమ మ

త్రీత్యర్థం బూది తనదు • హృదయము శుచితా

నిత్యంబుగఁ దత్తనుసాం

గత్యము మసిపాత మానికంబై యొదుఁగన్.

5

టీ. జా...ము - జాత్యుచిత=తనజాతికిఁ దగినట్టి, చరిత్రమ=నడవడియే, మత్ప్రీ
త్యర్థంబు=మాసంతోషముకొఱకు, బూది = వహించి, 'శ్రేయాన్ స్వధర్మోవిగుణః
పరధర్మా తస్వినస్మితాత్' అను గీతావాక్యము ననుసరించియునుట. తనదు హృదయము
=తనసంబంధియగు సంతరంగము, శు...గన్ - శుచితా = పరిశుద్ధత్వముచేత, నిత్యం
బుగన్=స్థిరమగుచుండఁగా, త...ము - తత్తను=ఆచండాల శరీరముయొక్క, సాం
గత్యము=సంగమము, మసిపాత = మసిగుడ్డయందలి, మానికంబై=మాణిక్యమై,
ఒదుఁగన్=ఒదిగి యుండఁగా.

తా. అతఁడు మద్భక్తుడైనను మాకు వర్ణాశ్రమాచారములయందుఁ బ్రీతిగావున
నది యెఱింగి తా నొక యాధిక్యమునకుఁ బోక, తన కులోచితాచారమందే నిలిచి, తన
హృదయము నిత్యపరిశుద్ధమై, యా శరీర సాంగత్యము మసిగుడ్డను గట్టిన మాణిక్యము
వలెనుండఁగా. అని ముందటిపద్యముతోడ నన్వయము.

సీ. చమ్మరైన తోల్కుబుసంబు పెంకియును ని,

త్తడి శంఖ చక్ర కుండలము లమర

దివెదారికొమ్ము దో • ల్లిత్తియు జోడమ్ము,

మెడమీది మొగలాకుఁగొడుగు దనర

మత్పాదరక్షయు • మావు వెన్నెఱక గు,

ట్టిన యోటి తిపిరిదండ్రియును మెఱయు

జటితాశములు సంక + పుటిక నొక్కొకమాటు,

గతిరయంబునఁ దాకి + కలసి మొరయ

తే. వలుద వనమాలకంఠెయు + మలిన తనువు

బట్టెతిరుమన్ను బెదరుఁగెంబుట్టుఁ జూపుఁ

బసపుఁబొటితోలు పల్లంబు + నెసకమెసఁగ

వచ్చు సేవింప సురియాళువైష్ణవుండు.

6

టీ. చమురైన=చమరంటిన, తోల్లుబుసంబు=చర్మకూర్పాసము, (తోలు చొక్కాయనుట), టెంకియు=కుల్లాయియును, ఇ...లు-ఇత్తడి=ఆరకూటపయములగు, శంఖచక్రకుండలములు=శంఖ చక్రముల చెవులపోగులు, అమరన్=ఒప్పుచుండఁగా, దివెదారికొమ్మ = గరుడగంబమును, లేక, దీపమునకుం బోయు నేతిచేత నించిన పసరపు కొమ్మనియుం జెప్పవచ్చును. తోల్లిత్తియున్ = చర్మపుఁ దిత్తియును, జోడమ్మ = ధనుస్సునఁజేర్పకపోడిచెడుబాణమును, 'చాపానపేక్షిత శరమొప్పు జోడమ్మ' ని దేశ్యనామార్థకోశము. జోడమ్మని యనేకపుస్తకపాఠము. అప్పుడు ములుకులేని బోడి బాణ మని యర్థము. మె...గున్ - మెడమీఁది=అంసముమీఁద నున్న, మొగలాకుగొడుగు = కేతకీపత్రిములఁగూర్చినచక్రమును, తనరన్ = ప్రకౌ శింసఁగా, (మొగలాకనునెడ మొగలి+అకు పరిమిత్యర్థకము పర మగునపుడు ఎలె నాక్వాదులు పరమగు నపుడును నిత్యసంధి), మత్పదరక్షయు=మాపాచుకయును, మా...కన్ - మావు=గుట్టముయొక్క, వెన్నెఱకన్=మెడమీఁది వెండ్రుకలచేత, కు...ను - కుట్టిన=కూర్చినట్టి, ఓటి=ఓడువాసిన, తిపిరిదండెయును=సారకాయదం డెయు, మెఱయన్=ప్రకౌశించుచుండఁగా, చిటితాశములు=చిటుతాశములు, చం కపుటికన్=చంకనున్న భవనాశిని, ఒక్కొకమాటు=ఒక్కొక్కతూటి, గతిరయంబు నన్=గమనవేగముచేత, తాకి=తగిలి, కలసి=ఏకమై, మొరయన్=ధ్వనిచేయఁగా, వ...యున్ - వలుద=నట్రువయగు, వనమాలకంఠెయున్=తులసిపూసలపేరును, (కుతి కంటనుట), మలినతనువున్=మాసిన శరీరమును, (దేహభిమాని గాఁడనుట), పట్టెతిరుమ న్ను=పట్టెలుగా స్ఫుటమైన శ్రీ మృత్తికయును, బెదరుఁగెంబుట్టుఁ జూపున్=బెద రుచు నెఱ్ఱనెపుట్టుచున్న చూడ్కియు, (ఎఱ్ఱనిబెచురుఁజూపు లనుట) పసపుఁబొటితో లుపల్లంబున్=పసపుఁ బట్టించిన కుటుచయగు చర్మపుఁ జన్నిదమును, (పసపు బొడి తోడి వలువయు నని యొక పాఠము), ఎసకమెసఁగన్=ఒప్పుచుండఁగా, సురియాళు వైష్ణవుండు=ఆమాలదాసరి, సేవింపవచ్చున్=సేవార్థమై వచ్చుచుండును. (ఉరియాశ నియుం బాఠము కలదు. అపక్షమున నవలంబించిన యని యర్థము).

శా. గండాభోగముల న్మదశ్రులహరు • ల్లప్ప న్నుతు ల్పాడి యా
దండ న్వేగిగులు డించి భక్తి జనితో • ద్యత్తాండవం బాడు నా
చండాలేతరశీలుఁ డుత్పలకియై • చాండాలిక న్మీటుచున్
గుండు ల్నీరుగ నెండ గాలి పసి తాఁకుం జూడ కాప్రాప్తామున్.

టీ. ఆ చండాలేతరశీలుఁడు = చండాలురకంటె నితరులగు సజ్జనులయొక్క-
శీలమువంటి శీలము గల యతఁడు, 'శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః,
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు ద్విజోఽపి శ్వపచాధమః' అన్నట్లునుట. గండాభోగములన్ - గండ=
చెక్కిశులయొక్క, ఆభోగములన్ = పరిపూర్ణత్వములయందు, 'ఆభోగః పరిపూ-
ర్ణతా' అని నిఘంటువు. (అనఁగా అంతట ననుట), ము...ల్ - ముదత్రు=అనందబా-
ప్తములయొక్క, లహరుల్=ప్రవాహములు, కప్పన్=అచ్చాదించుచుండఁగా, నుతు
ల్పాడి=కీర్తనలుపాడి, ఆదండన్=అసమీపమందు, వ్రేగులు=తనబరువులు, డించి=
దించి, డుత్పలకియై=గగుర్పాటుగలవాడై, గుండుల్=పాషాణములు, నీరుగన్=
గానరక్తిచేతఁ గరఁగి నీరగునట్లు, చాండాలికన్=తనవీణను, 'చాండాలికా తు కం-
డోఽవీణా చండాలవల్లకీ' అని నిఘంటువు. మీటుచున్=వాయించుచును, ఎం...
కున్ - ఎండ=ఆతపముయొక్క యు, గాలి=వాయువుయొక్కయు, పసి=అఁకలియొక్క-
యు, తాకున్=వేధను, చూడక=లక్ష్యముసేయక, అప్రాప్తామున్=అపరాప్తామగు-
దనుక, భ...బు - భక్తిజనిత=భక్తిచేతఁబొడమిన, ఉద్యత్=లెస్సెన, తాండవంబు=
నాట్యమును, అడుక్=అడుగు. అప్రాప్తామనుచోటఁ బ్రాప్తామనఁగా నహస్సులో
మూడవభాగమని అనఁగా పదిగడియలప్రాద్దేక్షుపఱ కని కొందఱందురు.

తే. అట్లు తడవుగఁ గొల్చి సాష్టాంగ మెఱఁగి

గర్భమంటపిఁ గడిగిన • కలఁకజలము

లోని తాతొట్టి నిండి కాలువగఁ జాఁగి

గుడి వెడలి వచ్చు నది శూద్రుఁ • డిడఁగ గ్రోలి.

8

టీ. అట్లు=అప్రకౌరము, తడవుగన్=అలస్యముగ, కొల్చి=సేవసేసి, సాష్టాం-
గము=కర చరణ వత్సో లలాట భుజములతోఁ గూడునట్లు, ఎఱఁగి = నమస్కరించి,
గర్భమంటపిన్=గర్భగృహమును, క...ము - కడిగిన = త్నాశనము జేసిన, కలఁక-
జలము=కలుషోదకము, లోని=లోపలనున్న, తాతొట్టి=తాతితొట్టి, నిండి=పూర్ణమై,
కాలువగన్=కుల్యగాను, చాఁగి=ప్రవహించి, గుడి=కోవెలను, వెడిలివచ్చు=వెలువడి-
వచ్చిన, అది=అయదకము, శూద్రుఁడు=నాలనజాతివాఁడు, ఇడఁగన్=ఘనఁగా,
గ్రోలి=షానముజేసి.

తా. ఇట్లు తడవుగా నేవించి నమస్తరించి గర్భగృహముఁ గడిగిన సంమార్జనోదకము లోపలి తొట్టి వెలువడి బైటికిరాఁగాఁ, దాను పంచమకులీనుఁడుగావున, నాయుదకమునంటక శూద్రుని నొక్కని యాచించి, యతనిచేతఁ దెప్పించుకొని పానముజేసి యని ముందటి కన్వయించును.

ఉ. ఆతఁడు ముఖ్యజాతిఁ గని + నంతన పాయుచు నెండ గాలి నెంతో తడవుం బ్రసాద వినియోగము వార్చి వసించుచుం ద్రివర్ణతరజాతి మెచ్చి దయ + నిడ్డ ప్రసాదము దండెసాఁచి శ్రద్ధాతిశయంబునన్ వినతి + నంది భుజించుఁ గొనుం దదంబువున్. 9

టీ. ఆతఁడు=ఆదాసుఁడు, ముఖ్యజాతిన్ = శ్రేష్ఠజాతిగలవానిని, (బ్రాహ్మణాదులననుట), కనినంతన = చూచినమాత్రనే, పాయుచున్ = తొలఁగుచును, ఎండన్=ఆతపమందును, గాలిన్=వాయువునంగును, ఎంతోతడవున్=ఎంతోసేపు, (చిరకాలమనుట), ప్రసాదవినియోగము - ప్రసాద=ప్రసాదముయొక్క, వినియోగము=పంచి పెట్టుటను, వార్చి=నిరీక్షించి, (ఉ. 'ఇంతన నేలయేను భుజగేశ్వరరాకయ వార్చి నాఁడ నా, కంతవు నంతకుం గుడువ నాఁకలి నీళులు ద్రావఁ దృష్ణ యొ, క్కింతయు లే'దనియును; తే. 'అనిన నీరాక వార్చి మహాశతోడ, నున్న విప్రునికోర్కి నీ వొక్క భంగి' ననియును; 'అనఘ నారాక వార్చి నీ వధికనిష్ఠ, నిట్టులున్నికిఁ గారణంబేమి కోర్కి'యనియును; ఇత్యాది శాంతిపర్వ ప్రయోగము లుండుట నిచ్చట గొందఱుపేక్షార్థక మని చెప్పుదురు.) వసించుచున్=నివసించుచును, త్రివర్ణతరజాతి-త్రివర్ణ=బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులకంటె, ఇతర=అన్యుఁడైన, జాతి=శూద్రజాతిగలవాఁడు, మెచ్చి=హర్షించి, దయన్=తనయందలికృపచేత, ఇడ్డ=ఒసఁగిన, ప్రసాదమున్, దండెసాఁచి=చేతనున్న దండెసాఁచి, శ్రద్ధాతిశయంబునన్=అత్యాసక్తిచేత, వినతిన్=వినయము చేత, అంది = అందుకొని, భుజించున్=సాపడును, తదంబువున్=వానిచే నియ్యఁబడినతీర్థమును, కొనున్=గ్రహించును.

తా. ఆతఁడు గర్వ మించుకేని లేనివాఁడును, బ్రసాదాదులయం దత్యంత శ్రద్ధ గలవాఁడు ననియును భావము.

వ. ఇట్లు దన దివాకీర్తిజని నగు పరమార్తి నైచ్యంబు సకలజన శోచ్యంబుగా గుడి లాపరా తూపరాణి కడ నిలిచి బహిరావరణ ప్రదక్షిణంబ కావించి ప్రాద్దెక్క నిజపక్కణంబునకుం బోవు చుండు నిట్లుండి యొక్కనాఁడు. 10

టీ. ఇట్లు=ఈరీతిగా, త...నిన్ - తన=తనయొక్క, దివాకీర్తిజనిన్=నికృష్టమగుపంచమజన్మముచేత, 'చండాలప్లనమాతల్లి దివాకీర్తిజనంగమాః' అనియమరము.

అ...బు - అగు=కల్గినట్టి, పరమార్తి = అధికమగునార్తివల్లనైన, నైచ్యంబు = నీచ భావము, (జాత్యుచిత వినమ్రభావమునుట), స...గాన్ - సకలజన = ఎల్లవారలకు, శోచ్యంబుగాన్=క్షేణార్హముగాఁగను, (ఇతనిఁ జూచి యందఱు జాలింబడి కనికరింతు రనుట), గు...డన్ - గుడి=కోవెలయొక్క, లాఁపరా=చదరమగుపలకతాలుగల, తూపరాణికడన్ = జలదారిదాపున, నిలిచి=నిలుచుండి, కొలిచి = నేవించి, బహిరావరణ ప్రదక్షిణంబు కొనించి = బహిష్కృతకారమున కొవల వలగొని, (తాను బంచముఁడగుటచేత గుడిలోపలికిఁ జనండనుట), ప్రొద్దెక్కన్ = పొద్దుపోఁగా, ని...కున్ - నిజ=స్వకీయమగు, పక్కణంబునకు=పల్లెకు, 'పక్కణశృంగరాలయః' అని నిఘంటువు. పోవుచుండున్=చనుచుండును, ఇట్లుండి=ఈరీతి వచ్చుచుం బోవుచుండి, ఒక్కనాఁడు=ఒక్కదినసంబున.

క. అద్దమరే యద్దాసరి

యద్దండ బిడాలగాహితాలయ కృకవా

కూద్దండ రవము విని చను

ప్రొద్దాయె నటంచుఁ బాడఁ • బోవుచుఁ ద్రోవన్.

11

టీ. అద్దమరే=అర్ధరాత్రమునందు, అద్దాసరి = అదాసుఁడు, అద్దండన్=అసమీపమందఁ, భి...ము - బిడాల=పిల్లి చేతను, 'ఓతు ర్బిడాలో మార్జాలః' అనినిఘంటువు. గాహిత=ప్రవేశింపఁబడిన, ఆలయ=ఇంటియందలి, (కోళ్లగుడిసె యనుట.) కృకవాకు = కోళ్లయొక్క, ఉద్దండ=అధికమైన, రవము=రవళిని, విని=అకర్ణించి, చనుప్రొద్దు=తాను నిత్యముం బోయెడు సమయము, ఆయెనటంచున్ = ఆయ్యెననుకొని, పాడఁబోవుచున్ = గానమునేయనేఁగుచును, త్రోవన్=మార్గమందు.

తా. అర్ధరాత్రసమయచుందుఁ గుక్కుటాలయములోనికిఁ బిల్లిచొరఁగా నవి వెఱచి కూత లిడిన దాను విని వేకువ కోడికూత లని తలంచి తాను నిత్యముగాఁ బాడ నేఁగెడు సమయ మాయె నని బయలుదేటిపోవుచు మార్గమందు. ఇది ముందటి కన్వయ మగును.

ఆ. మరులుదీఁగె మెట్టి • యిగు లన్ననో యని

యెడు తమిస్రఁ గాడు • పడి పొలంబు

లెల్లఁ దిరిగి తూర్పు • దెల్లనొతటి నొక్క

శూన్యగహనవాటిఁ • జొచ్చి చనుచు.

12

టీ. మరులుదీఁగె=వెట్టితీఁగెను, మెట్టి=అదాసరితొక్కి, ఇరులన్నన్=చీకలు లనిపిలువఁగానే, ఓ యనియెడు=ఓ యని పలికెడునట్టి, (కటికిచీకటియనుట),

తమిసన్ = చీకటి రాత్రియందు, 'తమిసా తామసీరాత్రిః' అని యమరము. కాడు
పడి = త్రోవదప్పి కలువరపోయి, పొలంబులెల్లన్ = ఎల్లపొలములన్నియు, తిరిగి =
దిమ్మదిరిగి, తూర్పు = ప్రాగ్దిశ, తెల్లనాతటిన్ = తెల్లబడు సమయమందు, (ప్రభాతసమ
యమనుట), ఒక్కశూన్యగహనవాటిన్ = ఒక పాడైనయూరుగలయడవియందు,
చొచ్చి = ప్రవేశించి, చనుచున్ = పోవుచు.

సీ. ఇడిసిన యిడుపుల యెడలఁ బొత్తే నుత్త,

రేను గసెంద కోరింద పొదలఁ

కెడసిన గరిసెలకింద లాఁగలఁ గ్రుస్సి,

యదవకాఁపురముండు నాఁఖతతుల

సగముదుమ్మనఁ బూడిఁ చిగిరింత వామూయఁ,

పెరిగిన నూతిపాఁతర బొటియలఁ

జీమలు ప్రాల్ద్యఁ జివికిన వెలుగుప,

ట్టునఁ బండి యెండి క్రుంగిన గునుకులఁ

తే. బెంటదొగ్గల్లోఁ గడుపంటి శ్మశ్రు

చలనములఁ గ్రుక్కు జీర్ణోతువులఁ బొలంబు

దుండుగల మల్ల యూరులఁ దూలి రాడు

చిక్కు నేతాల పాడరిసీమఁ జనుచు.

13

టీ. ఇ...లన్ - ఇడిసిన = విరిగిన, ఇడుపుల యెడలన్ = వాకిళ్ల యుభయ పా
ర్శ్వములయందు, పొ...లన్ - పొత్తేను = చిటిరేగుచెట్లయొక్కయు, ఉత్తరేను = ఆ
పామార్గములయొక్కయు, కసెంద = కాసమర్థములయొక్కయు, కోరింద = కోరింద
చెట్లయొక్క, పొదలన్ = పొదరులచేత, కె...దన్ - కెడసిన = క్రిందికొటిగినట్టి, గరిసెల
క్రిందన్ = గాచెబొట్టలక్రిందను, లాఁగలన్ = బొక్కలయందు, క్రుస్సి = కృశించి, అద
వకాఁపురముండు = కోనగాఁపురమున్నట్టి, అఖతతులన్ = మూషకములగుంపులచేత,
సగము = అర్థభాగము, దుమ్మనన్ = గాలిదున్నచేత, పూడి = పూడ్చబడి, చిగిరింత = చిగి
రింతగడ్డి, వామూయన్ = మొగముమూయ, పె...లన్ - పెరిగిన = ఎదిగినట్టి, నూతి = చేదు
డుబావులయొక్కయు, పాఁతర = పాఁతరలయొక్కయు, బొటియలన్ = బొందల
చేత, (నూతి పాఁతర గుంటలు సగముపూడి యదిమొదలు గడమచిగిరింత బలసియు
న్నదనుట), చీమలు = పిసీలికలు, ప్రాలు = బియ్యమును, ఈడ్వన్ = ఆకర్షించు కొని
పోగా, చి...నన్ - చివికిన = జీర్ణమయినట్టి, వెలుగుపట్టునన్ = దొడ్డికంపలపట్టున, పండి
= పచ్చబారి, ఎండి = శుష్కించి, క్రుం...లన్ - క్రుంగిన = అడగిపోయిన, గునుకు

లన్ = గునుకుఁగసవుచేత, పెంటదొగ్గల్లోన్ = పెంటలమీఁదిదొగ్గలిచెట్లయందు, కడు
పంటి = కడుపు వెన్నున నంటుకొని, (అశనములేక నకనక లాడుననుట), శ్మశ్రు
= మీసములయొక్క, చలనములన్ = కదలుటలచేత, క్రు...లన్ - క్రుక్కు =
అడఁగియున్న, జీర్ణోతువులన్ = ముసలిపిల్లలచేతను, 'తద్బృందేశ్మశ్రుపుంముఖే,
ఓతుర్బిడాలా మార్జాలః' అనియు నిఘంటువు. పొ...లన్ - పొలంబు = పొలముయొక్క,
దుండుగల = దుండిగపుఁజెట్లచేతను, మళ్ల = పరిమళ్లయొక్క, ఔరులన్ = ఔరుగసవు
గంటలచేతను (కృషి లేకయుండుటచేతఁ బొలములందు దుండిగములును, పరిమళ్లయందు
వీరణపుగంటలును మొలిచినవనుట), తూలి = నేలకువ్రాలి, రాడుచిక్కు = నిట్రాడుమాత్ర
ముమిగులునట్లున్న, ఏతాల = ఏతములుగల, పాడరిసీమన్ = పాడడచిన భూమియందు,
(కూచము మాత్రము గనుపడుచు జలయంత్రములు దుమ్మునఁ బూడిపోయిన పాడు
భూమి యనుట), చనుచున్ = పోవుచును.

క. అపమార్గత నరుగుచు మా

ర్గపు ధామార్గవపుఁ గంటకంబులఁ గాళ్లన్

విపరీతత నూడ్చుచు నే

రుపున న్బల్లెరు లీడ్చిఁ తోయుచుఁ జనుచున్.

14

టీ. అపమార్గతన్ = త్రోవదప్పుటచేత, అరుగుచున్ = పోవుచు, మా...లన్ -
మార్గపు = తానుబోయెడిమార్గమందలి, ధామార్గవపు = ఉత్తరేనిచెట్లసంబంధులగు, 'అ
పామార్గశ్చైఖరికో ధామార్గవమయూరకా' యనినిఘంటువు. కంటకంబులన్ = ముండ్ల
ను, కాళ్లన్ = పాదములయందు, విపరీతతన్ = ఎదురు తెగుట చేత, ఈడ్చుచున్ = పోరా
ల్చుచు, నేరుపునన్ = ఉపాయముచేత, పల్లెరు = పల్లెరుగాయలు, ఊడ్చి = నేలమీఁదఁ
గాల్గీడ్చి, తోయుచున్ = తోయుచును, చనుచున్ = పోవుచును.

శా. కాంచె నైష్ఠవుఁ డర్థయోజన జటాః ఘాటోత్థశాఖోపశా

ఖాంచరూటచరన్మరుత్రియ దవీయః ప్రేషితోద్యచ్ఛదో

దంచత్కిటకృత వ్రణచ్ఛలన లిఃప్యాపాదితా ధ్వన్యని

స్సంచారా త్తమహాఫలోపమఫలఃస్థాయ ద్వటత్కౌజమున్.

15

టీ. నైష్ఠవుఁడు = అభిగవతుఁడు, అర్థయోజన = రెండుపరుగులదూరముఁబ
కుఁగల, జటా = ఊడలయొక్క, ఘాటీ = సమూహమందు, అత్థ = మొలిచినట్టి, శాఖా =
కొమ్మలయొక్కయు, ఉపశాఖా = ప్రక్క కొమ్మలయొక్కయు, అంచత్ = ఒప్పుచు
న్న, రూట = గుంపులయందు, చరత్ = సంచరించుచున్న, మరుత్ = వాయువుయొక్క,
రయ = వేగముచేత, దవీయః = దవ్వుగా, ప్రేషిత = చిమ్మఁబడినట్టియు, ఉద్యత్ = ఎగురు

చున్నట్టి, ఛద=అకులయంతు, ఉదంచత్=స్ఫుటములగుచున్న, కీట=పురుగులచేత, కృత=చేయఁబడిన, వ్రా=బొందలనియెడు, ఛలన=వ్యాజముగల, లిపిన్=అక్షరములచేత, ఆపాదిత=సంపాదింపఁబడిన, అధ్వన్య = మార్గస్థులయొక్క, నిస్సంచార=సంచారాభావముచేత, ఆత్త=పొందఁబడిన, మహాఫల-మహత్=శ్రేష్ఠమైన, ఫల=పుణ్యఫలముతోడ, ఉపమ=సామ్యముగల, ఫల=పండ్లచేతను, స్ఫాయత్=వృద్ధిఁబొందుచున్న, వటత్త్వాజమున్=మట్టిచెట్టును, కౌంచెన్=చూచెను.

తా. ఆభాగవతుఁ డామార్గమందు రెండుకోసులవెడలుపున నూడలుదిగి యూడలయందే యనేక శాఖోపశాఖలు గలిగి యాశాఖలయందలి యాకులమీఁద బురుగులు దొలిచిన బొందలతోఁ గూడ నవి వీడి వాయువశముచేత దూరముగాఁ గొట్టుకొనివచ్చి యెగురుచుండఁగా నావృక్ష మచ్చట బ్రహ్మరక్షస్సున్నది, యీత్రోవను రావలదని మార్గస్థులకుఁ చెలియుటకు నాయాకులనెడు జాబులమీఁదఁ బురుగులచేఁ దొలువఁబడిన గీత లనియెడు నక్షరములు వ్రాసి పంపుచున్నదో యన్నట్లును, దాని వలన మార్గస్థు లా మార్గమున సంచరింపకుండుటంజేసి, మహాపుణ్యఫలముచేఁ గలిగె ననుటకు సమానముగా గొప్పలగు పండ్లచేత నొప్పుచున్న యొక్క పెద్దమట్టిచెట్టును జూచె నని భావము.

ఆ. కాంచి యాతఁ డొక్కఁ కాలిత్రోవయు నంతఁ

గాంచి యందుఁ దెరువుఁ గాంచినదియ

పరమలబ్ధిగాన • ద్వరితంపుగతి నవ్వ

టావనీజ మంత • నంతఁ గదిసి.

16

టీ. కాంచి=అవృక్షమునట్లుచూచి, ఆతఁడున్=అభక్తుఁడు, ఒక్కకాలిత్రోవయున్=ఒకకాలిమార్గమును, అంతఁగాంచి=అంతటఁజూచి, అందున్=ఆపాడదచిన సీమయందు, తెరువుఁగాంచినదియ=మార్గముఁజూచుటయే, పరమలబ్ధిగాఁగన్=పరమలాభముగా, త్వరితంపుగతిన్=శీఘ్రగమనముచేత, అన్వటావనీజము=అమట్టిచెట్టును, అంతనంతన్=అంతటంతను, కదిసి=చేరవచ్చి.

సీ. ఎలనీటి బొండలంబులఁ బోలె మెదడెల్ల,

జుట్టి వైచిన డొల్లు • పుట్టె గములు

నెఱచి గీతిన జీఱ • లేర్పడఁ దుదముట్టఁ,

జీఁకీన నులిపచ్చి • కీకనములు

దొనదొనయను నీఁగె • తుట్టెల రూపేరు,

పడక కంపలను వేఁలెడు కరుసులు

ధూళ్లమక్కెక్కి మంగళ్లతిప్పలు రేగు,
వడువున గాలి నాడెడు నెఱకలు

తే. దునిసిన వరాంగకముల బొత్తులను గమిచి
పోక యొండొంటితోఁ బిఱుపీకులాడు
శ్వాపదంబులుఁ బదహతి • వ్రస్సి వలుచు
వరుగు దఱచగు మురుత్రోవ • నరిగి యెదుట.

17

టీ. ఎ... లెక - ఎలనీటి = తేతనీరుగల, బొండలంబులఁబోలెక = టెంకాయ
బొండ్లములవలెనే, మెదడెల్లెక = మస్తిష్క - మంతయు, జుట్టి = ఊటుకొని, వైచినెక =
పరిహరింపఁగా, దొల్లు = దొరలాడుచున్న, పుత్తైగములుక = నరకపాలసమూహములు
ను, (ఎళనీరుద్రావి పారవైచిన టెంకాయ బొండ్లములవలెనే తలకాయల మెదడు జుట్టి
వేయఁగా నాపుత్తైలు దొల్లుచున్న వనుట), ఎఱచిగీతినజీఱలు = మాంసముగీచుకొన్నగీఱ
లు, ఏర్పడన్ = కనుపడునట్లు, తుదముట్టెక = కడవెడలునట్లు, చీకిన = చప్పరించిన, ను...లు
- నులిపచ్చి = కొంచెముపచ్చిగల, కీక సములు = ఎముకలను 'కీక సంకుల్యమస్థిని' అని నిఘం
టువు. దొనదొనయను = దొనదొన యనియెడు ముసరికొను చప్పుడుగల, ఈఁగెతుట్టెలక
= మక్షికౌరాసులచేత, రూపేరుపడక = రూపము దెలియరాక, కంపలను = కంప
వెలుగులయందు, వ్రేలెడు = వ్రేలాడుచున్న, కరుసులు = పచ్చి చర్మములును, ధూళ్లక
= దుమ్ములచేతను, మక్కెక్కి = మక్కుడువారి, మం...లు - మంగళ్ల = క్షౌరకులయొ
క్క, తిప్పలు = పెంటలు, రేగువడువునక = రేగినట్లు, గాలిక = వాదయువుచేత, ఆ
...లు - ఆడెడు = చలించుచున్న, ఎఱకలు = వెండ్రుకలును, తు...లన్ - తునిసిన = ఖండిం
పఁబడిన, నర = మానవులయొక్క, అంగకములన్ = అవయవములను, పొత్తులను = కూడ,
కమిచి = కబళించి, పోక = ఆవలజరగక, ఒండొంటితోన్ = పరస్పరమును, పిఱుపీకు
లాడు = వాదులాడుచున్న, శ్వాపదంబులుక = దుష్టమృగ విశేషంబులును, పద
హతిక = కౌలితన్ను చేత, వ్రస్సి = వ్రయ్యలై, వ...గు - వలచు = కంపుగొట్టుచున్న, వరు
గు = మాంసపువరుగును, (వరుగనఁగా గృధ్రవిశేషములనియుఁ జెప్పవచ్చును), తఱచగు
= దట్టము గాఁగలిగిన, మురుత్రోవక = మాంసములుమురిగియున్న దుర్గంధమార్గమున,
అరిగి = పోయి, ఎదుటక = ముందఱ.

తా. అబ్రహ్మరక్ష స్సనేకులను బట్టి జంపుచుండుం గాన నాప్రదేశమందు
మెదడు జుట్టివైచిన కపాలములును, శల్యములు మాంసముతోడ నోటఁగఱచి పండ్లగీటి
తిని పారవేసినయవియును, శరీరములు చర్మములాలించి కంపల మీఁద వేయగా నీఁ
గెలు మూఁగి రూపు గానరాకుండునవియును, బహుకౌలముగా ననేకులఁ జంపుటచేత
వారి తలలవెండ్రుకలు కుప్పలైపడియుండి ధూళిచేతఁ గొంత బ్రుంగుడువడి గాలిచేత

మంగళ్యపెంటలు రేగినట్లు రేగుచుండు నవియును, దునిగిపోయిన మానవావయవముల నవ్వల నివ్వలఁ గబళించి దుష్టమృగములు పీకులాడుచుండునవియును, గాళ్లఁదన్ని బ్రద్దలుచేసి యెండవేసిన వరుగులును గలిగి, యిట్టి భీభత్సరసాస్పదంబైన యా మరు మార్గమున నతఁ డరుగు చుండె ననిభావము.

సీ. ముంగాళ్లఁ జాఁగిపై • ముచ్చుజూపులు వర్వ,
బొమిక లెత్తుచుఁ బాటిపోవు శునులఁ
బలలతోరణములు • వట్టి బిట్టెగయ శా,
ఖాధూతి నెగయు కంఠముల రొదల
నడ్డంబు దిరిగి తలాహతిఁ బడి రొండి,
హస్తంబు లిడి యంగలార్చుకపుల
డబ్బాటుమై నొక్కెడలు సూపి యవి మాయ,
నడఁగ వేతెడఁ జూపు • వ్యాపృతులను

తే. నెవ్వఁడో యొక్కఁ డున్నవాఁ • డిందు వాఁడు
నరుఁడు గాఁడింధనాధికాహరణమునకు
వేళయును గాదు పొలగాలి • వీచెఁ దెరువు
నెడ పనుచు జాలిగొని సంశయించువేళ.

18

టీ. ముంగాళ్లన్ = ముందటికాళ్లచేత, చాఁగి = చాఁగిలిపడి, పైన్ = ఉపరిప్రదేశమున, ముచ్చుఁ జూపులు = దొంగచూపులు, వర్వన్ = వ్యాపింపఁగా, బొమికలు = శల్యములను, ఎత్తుచు = ఎత్తుకొనుచు, పా...లన్ - పాటిపోవు = పరుగులిడుచున్న, శునులన్ = కుక్కలచేతను, పలలతోరణములు = మాంసపుర్రెములను, పట్టి = కట్టుచుకొని, బిట్టు = పెల్లుగా, ఎగయ = ఎగసిపోవఁగా, శాఖాధూతిన్ = కొమ్ములు గదలుచుచేత, ఎ...లన్ - సగయు = పుట్టుచున్న, కంఠముల = రాబులుగులయొక్క, 'లోహపృష్ఠస్తుకంఠస్సాన్యత్' అని నిఘంటువు. రొదలన్ = శబ్దములచేతను, అడ్డంబుదిరిగి = అబ్రహ్మరక్షస్సున కడ్డాబువచ్చి, తలాహతిన్ = అఱచేతివ్రేటును, పడి = పొంది, (దెబ్బఁదినియనుట), రొండిన్ = కటిప్రదేశమందు, హస్తంబులుఇడి = చేతులిడుకొని, అంగలార్చు = మిడుకుచున్న, కపులన్ = కోతులచేతను, డబ్బాటుమైన్ = హఠాత్తారముగా, ఒక్కెడలుచూపి = ఒక్కదిక్కుగానుపించి, అని = ఆప్రదేశములు, మాయన్ = టక్కుచేత, అడఁగన్ = కనబడకపోఁగా, వేతెడన్ = మఱియొక్కదిక్కును, చూపు = కనబఱుచుచున్న, వ్యాపృతులను = వ్యాపారములచేతను, ఇందు = ఈప్రదేశమందు, ఎవ్వఁడోయొక్కఁ డున్నవాఁడు, వాఁడు, నరుఁడుగాఁడు = మానవుఁడుగాఁడు, ఇం...

కుక్ష - ఇంధన=శుష్కములు, అదిక=మొదలుగాఁగలవన్యవస్తువులయొక్క, ఆహార
 ణమునకుక్ష=తెచ్చుటకును, వేళయునుగాదు=సమయంబునుగాదు, పొలగాలి=మాం
 సపుగాలి, వీచెక్ష=విసరెను, తెరువుక్ష=మార్గంబును; ఎడపు=ఎడారి, అనుచుక్ష=
 అనితలఁచుచు, జాలిఁగొని=దిటముచెడి, సంశయించువేళక్ష=సందియపడునప్పుడు.

సీ. మృతమర్త్య రెంటాన ♦ నిడ్డఁ జాలక నెత్తు,
 రంజిల్లు పెనుపొట్ట ♦ ముంజివానిఁ
 బల్లచీమల వక్రభల్లాతకియుఁబోలె,
 నెఱుదుప్పటి నొప్పు ♦ కఱైవాని
 వ్యత్యస్త హస్తమస్తాభఁ బాయగు గడ్డ,
 మును దంష్ట్రికలుఁ బొల్చు ♦ మొగమువానిఁ
 గడుదుర్ల నిడుతుట్టె ♦ గతిఁ జోఁగలోఁ బాండు,
 రత మించు కపిలకూర్పంబువాని

తే. నెఱుకుఁదెఱువరిఁ గన శాఖ ♦ లెక్కఁ జాఱు
 ప్రేవుజందెంబుఁ గసరి పైఁ ♦ బెట్టువాని
 వ్రేలు డగుబొజ్జ గల బూరఁగాలివానిఁ
 జెంబుతలవాని నవలు కఁచంబువాని.

19

టీ. మృతమర్త్యక్ష=చ్చినమానవుని, రెంటానక్ష=మడచి, ఇడ్డక్ష=ఉంచు
 కొనఁగా, చాలక=పొడవుసాలక, నెత్తురంజిల్లు=రక్తమంటియున్న, పెనుపొట్ట=పెద్ద
 కడుపునందలి, ముంజివానిక్ష=కటిసూత్రముగలవానిని, (శవమును గొప్పినముగాఁ
 బెట్టుకొన్న నది పొడవుసాలక యీడ్చియీడ్చి మొలతాటిలో దోఁపుకొనఁగా దాని
 నెత్తురు పొట్టకంటెననుట), పల్లచీమలక్ష=బాఁపనచీమలచేత, వక్రభల్లాతకియుఁబో
 లెక్ష=నంకరజేడిచెట్టువలె, ఎఱుదుప్పటి=రక్తవర్ణముగల దుప్పటిచేతను, ఒ...నిక్ష -
 ఒప్పు=ఒప్పుచున్న, కఱైవానిక్ష=నల్లనిమేనుగలవానిని, వ్య...ధక్ష - వ్యత్యస్త=
 క్రిందుమీఁదయిన, హస్త=వీనుంగుయొక్క, మస్త=తలయొక్క, అభక్ష=రీతివంటి
 రీతిచేతను, పాయగు=పాయయైనగడ్డమును, దంష్ట్రికలుక్ష=కోటలును, పొల్చు=
 మెఱయుచున్న, మొగమువానిక్ష=ముఖముగలవానిని, (కుంభికుంభస్థలము తలక్రిందు
 జేసిన నాకుంభస్థలములవలెఁ బాయవడ్డగడ్డమును నాదంతి దంతములవంటి కోటలును
 గలిగి యున్నవనుట), క...తిక్ష - కడుదుర్ల=కణుదురీఁగెలయొక్క, నిడు=నిడు
 దయైన, తుట్టెఁగతిక్ష=పెఱువలె, చోఁగలో=గుంతలో, (చొంగలోననుట), పాండు
 రతక్ష=తెల్లఁదనముచేత, మిం...నిక్ష-మించు=అతిశయించుచున్న, కపిల=కడార

వర్ణముగల, కూర్చుంబువానిన్ = భూమధ్యదేశముగలవానిని, 'కూర్చుమ శ్రీభ్రువో
రమ్యధ్యమ్' అని నిఘంటువు. ఎఱుకుదెఱుపరిన్ = ఎఱుకువారి డగుమార్గముని, కనన్ =
చూచుటకొఱకు, శాఖలెక్కన్ = కొమ్మల నెక్కఁగా, జాఱు = జాఱిపోవుచున్న,
ప్రేవుజం దెంబున్ = ప్రేగులజన్నిదమును, కసరి = గద్దించుకొని, పైఁ బెట్టువానిన్ = భుజ
ముమీఁదికిద్రోచికొనువానిని, వ్రేలుడగు = వ్రేలాడుచున్న, బొజ్జగల = బొజ్జగలిగిన,
బూర గాలివానిన్ = ఊఁచకొళ్లవాని, చెంబుతలవానిన్ = చెంబువలె నున్ననై బట్టగ
ట్టిన శిరముగలవానిని, అవటుక చంబువానిన్ - అవటు = ముచ్చెనగుంటయందు, 'అవ
టుర్ఘాటా కృకాటికా' అని నిఘంటువు. కచంబువానిన్ = జుట్టుగలవానిని, (కర్తృ
పదక్రియాపదము లీపద్యమందు లేవుగావునఁ గుళకము, 'క్వచి త్కుళకసఁఖ్యా
దావత్రనాహిత కృద్భవేత్' అని యధర్వణోక్తి).

తే. కండకన్నులవాని నాఁకటను బండ

తిట్ల బేతాళికల సారె + దిట్టువాని

నగగరిమవాని నన్వర్థనాముఁ గుంభ

జాను వనునొక్కద్విజనిశాఁచరునిఁ గనియె.

20

టీ. కండకన్నులవానిన్ = కండపెరిఁగిన కన్నులుగలవానిని, ఆకటను = ఆక
టిచేతను, 'ఔపవిభక్తిక నామ్నామత్వంస్యాత్స్పష్టమిత్యతీయార్థే' అను సూత్రము
చేత నత్వము. బండతిట్లన్ = బూతుఁదిట్టులచేత, బేతాళికలన్ = ఆడుదయ్యాలను, సా
రెన్ = పల్మఱును, తిట్టువానిన్ = తిట్టుచుండెడువానిని, నగగరిమవానిన్ - నగ = పర్వత
ముయొక్క, గరిమవానిన్ = గురుత్వమువంటి గురుత్వముగలవానిని, (కొండంతవాఁడ
నుట), అన్వర్థనాముక్ = సార్థక నామధేయముగలవానిని, కుంభజానువుఅన్ = కుంభజాను
వనుపేరుగల, (కుంభజానువనఁ గుండలవంటి మోఁకొళ్లు గలవాఁడనుట), ఒక్క =
ఒక్కఁడైన, ద్విజనిశాచరునిక్ = బ్రహ్మరాక్షసుని, కనియెక్ = చూచెను.

ఉ. వాఁడును గంటిఁ బోకు మని + వ్రాలె మహి నిట్టపాళి నుగ్గుగా

వీఁడును మున్ను రే వగటివేళకు మానిసియాటఁ బోరిలో

వాఁడిమిఁ గొంతకాల మిల + వ్రాలుట లావరియాట నిల్చి యా

వాఁడిశరంబుచే నడువ + వాఁ డది ద్రుంపుడు వీఁడు నుద్ధతిక్. 21

టీ. వాఁడును = ఆ బ్రహ్మరాక్షసుఁడును, కంటిన్ = చూచితిని, పోకుమని = పోవ
కుమని, నిట్టపాళి = చెట్టుకొమ్మలగుంపు, నుగ్గుగాక్ = చూర్ణమగునట్లు, మహిక్ = భూమి
యందు, వ్రాలెక్ = దుమికెను, వీఁడును = ఈదాసరియును, మున్ను = పూర్వమందు,
రేవగటివేళకుక్ = రాత్రియొక్క పగటియొక్క సమయమునకు, మానిసియాటక్ = తగిన
మనుష్యుఁడౌటచేత, పోరిలోక్ = యుద్ధమునందు, వాఁడిమిక్ = పరాక్రమముచేత,

కొంతకాలము=కొన్నాళ్లు, ఇలవ్రాలుట=భూమియందుఁ దిరుగుటచేతను, లావరి
యాట=బలముగలవాఁడౌటచేతను, నిల్చి=ఎదిరించి, ఆవాఁడిశరంబుచేక=ఆము
న్నదానుదెచ్చిన జోడమ్మనియెడు బాణముచేత, ('సంస్కృతపదేన పరిమితమాంధ్ర)
పదం కర్మధారయో భవతి'అను సూత్రముచేత, మఱియు 'నాంధ్రం షడ్వర్ణపర్యంతం
సంస్కృతేన సమస్యతే'అను నధర్వణోక్తిచేతను 'వాఁడిమయూఖము ల్గులుగువాఁడప
రాంబుధిఁజేరినేటికిఁనాడు కచుఁడు'అను వాగనుశాసనప్రయోగముచేతను సాధువు.)
అడువ=కొట్టఁగా, వాఁడు=ఆరక్కసుఁడు, అది=బాణమును, 'ఇతరత్రచ ద్వితీయా
తస్యాః ప్రథమాచబడపదానాం స్యా' తనుసూత్రముచేత ద్వితీయకుఁబ్రథమ. త్రుంపు
డు=విడిచివేయఁగా, వీఁడును=ఈదాసరియును, ఉద్ధతి=రభసముచేతను.

సీ. తిగించిన నడుగులు • దెమలక తొమ్మప్ప,

ళించి యవ్వలికిఁ జంఁడించి దాటి

చఱచిన వంచించి • చరమభాగమునకై,

తిరిగి తత్క్రియ కగు • దృష్టి నిలిపి

పైఁబడ్డఁ జనుమరఁపట్ల కొడ్డుకయుండు,

పిడికిళ్ల బలిమి లోఁ • బడక నిలిచి.

చొరఁజూడ గ్రుంగి ముఁప్పులబిగి కోటగాఁ,

జొరవీక తిరిగెడు • చొన తిరిగి

తే. యసుర వధసాధనము రోయునపుడు గ్రుద్ది

తాచి తిరిగినఁ గృతముష్టిదండ నిలిచి

యెడకొలఁది * వెనుక నడు మొయ్యి • నడచియడచి

మత్పదస్మృతి యాత్మ నేమఱక యతఁడు.

22

టీ. తిగించిన=ఆరాక్షసుఁడుదన్నుఁబడలాగినను, అడుగులుదెమలక=తనయడు
గులుగదలక, తొమ్మి=వక్షఃస్థలము, అప్పళించి=ఆస్థాళించి, అవ్వలికి=ఆవలికి,
చంఁడించి=ఎగసి, దాటి=లంఘించి, చఱచిన=ఆరాక్షసుఁడఱచేతప్రవేశినను, వం
చించి=కిక్కురించి, చరమభాగమునకై=వెనుకదిక్కునకై, తిరిగి=మరలి, తత్క్రియకగు=
మఱలఁజరచుటకైన, దృష్టి=చూపు, నిలిపి, పైఁబడ్డ=ఆయసుర తనపైఁబడిరాఁ
గా, చనుమరపట్లకున్=తొమ్మి మీఁదికి, కొడ్డుకయుండు=కొడ్డుకొనియుండెడు,
పిడికిళ్లబలిమిన్=ముష్టిబలముచేత, లోఁబడక=లోఁకువగాక, నిలిచి, చొరఁజూడ=
ఆయసురచొచ్చిరాఁబోఁగా, గ్రుంగి=తానువంగి, ముప్పులబిగి=పిడికిళ్లబిగువే,

* వెనుక నడుగొయ్యి.

కోటగాఁ = వప్రముగా, చొరవీక = చొరవయియ్యక, తిరిగెడుచోన = ఆయసురతిరిగెడుచోటనే, తిరిగి, అసుర = ఆరక్కసుఁడు, వధసాధనము = తన్ను జంపెడునుపాయమును, రోయునపుడు = వెదకునప్పుడు, గ్రుద్ది = పిడికిటఁబొడిచి, తాఁచి = తన్ని, తిరిగినఁ = వాఁడుదిరుగఁగానే, కృత = అమర్పఁబడిన, ముష్టి = పిడికిటియొక్క, దండఁ = ప్రాపున, నిలిచి, ఎడకొలఁది = సందుచిక్కినకొలఁదియు, వెనుక = వానివీపును, నడుము = మధ్యదేశమును, ఒయ్యఁ = క్రమముగా, అడచియడచి = కొట్టికొట్టి, ('వెనుకనడుగొయ్యనడచినడచి' అనియును బాతమునందు అప్పుడు వెనుకకుఁబోయియునుట.) మత్పదస్మృతి = మాపాదానుచింతనమును, ఆత్మన్ = బుద్ధియందు, ఏమటక = మఱచిపోక, అతఁడు = ఆదాసరి, (ఇదికర్తృపదము). అసురయనుచోట 'స్త్రీత్వబహుత్వేసురాదే రసమాసే' అను సూత్రముచేత నది సురాదిగణపరితమైన సేకవచనమందు స్త్రీత్వము, కం. 'చంపునొకొ యక్కట కా, రింపం దలఁచునొకొ లఘుచరిత్రంబులకుం, బంపఁ గడంగునొకొ శం, కింపం డిఁక కఱుకుటసుర గీ డొనరింపక.' అని నిర్వచనోత్తరరామాయణప్రయోగము.

తే. తాచి పోఁజూడఁ దనరాక్షసీచయంబు

నెల్లఁ జీరిన డిగ్గి వాఁ రేఁగుదేరఁ

బోయె నదె వాఁడు రారె రాఁరే యటంచుఁ

పాటి వారును దానును • బట్టికొనుఁడు.

23

టీ. త్రాచిపోఁజూడఁ = ఆదాసరితట్టివైచిపోవనువోగింపఁగా, తనరాక్షసచయంబునెల్లఁ = తనరాక్షసస్త్రీలనందఱను, చీరినఁ = పిలువఁగా, డిగ్గి = చెట్టుదిగి, వారేఁగుదేరఁ = వారురాఁగా, వాఁడు = ఆమనుష్యుఁడు, పోయెనదె = అదిగోపోయెను, రారెరా రేయటంచుఁ = రండురంధ్రనుచు, 'ఏదోతావ్యతిరేకా దపిసంప్రార్థనపరౌక్రియాణాంస్త' అనుసూత్రముచేత వ్యతిరేకరూపము; మీఁది యేకారము సంప్రార్థనపరము. పాటి = ఉఱికి, వారును = ఆయాఁడు రక్కసులును, తానును = కుంభజానుఁడును, పట్టికొనుఁడుఁ = ఆదాసరిని బట్టుకోఁగానే.

క. పెంబో తద్దాసరి య

పుం బదహతులను గపోణిఁపోటుల నిరుమే

నం బొడుచుచుఁ బెనఁగుచుఁ బో

వం బట్టి వటంబుఁ జేర్చి • వాఁ డిట్లనియెఁ.

24

టీ. పెంబోతు = పెనుబోతగు, (బలసినవాఁడనుట; బంబోతనికొందఱుందురు) అద్దాసరి = ఆదాసుఁడు, అపుఁ = అప్పుడును, 'పోశ్చతదాద్యర్థవాచకేషూత' అను సూత్రముచేతఁ బుష్కణోపరివిద్యమానమగు నుత్పమునకు లోపంబును 'తద్వృతంచ చిందు

స్వాత్' అని చెప్పబడిన సూత్రముచేత ప్రథమాసమశబ్దముమీఁద సముచ్చయార్థక మగు ద్రుతంబునకుఁ బూర్ణబిందువును వచ్చినది. పదహతులను = కాలితన్నులచేతను, కపోణిపోటులక = మోఁకొటిపోటులచేతను, ఇరుమేనక = రెండుప్రక్కలయందు ను, (ఇది యిరువంక యిరుదెస యిరుగెడ యిరువాఁగు ద్విగు వేకవచనాంత మగుచుఁ దనకు, అన్నట్లు ద్విగు సమాసము.) పొడుచుచుక = పెనఁగుచుక, పోవక = పోవఁగా, పట్టి = ఆదాసరినిబట్టుకొని, వటంబుఁ జేర్చి = మట్టిచెట్టుదాపునఁ జేరిచి, వాఁడు = అయిసుర, ఇట్లనియెక.

శా.సారాస్వాదనఁ బ్రాణపంచకము తృష్ణం బాసి సంతర్పణ

న్మూరింబో నసిఁ ద్రుంచి పొంగెడు భవన్ముండంబు ధారోష్ఠమిం

పారం గోలి పిశాచి నీదు కఱకు • ట్లందీ నదస్తాలకాం

తారాంత ర్మృకపాల కుందవిగళ • మైరేయముం గోలెదక.

టీ సారాస్వాదనక = నీక్రోవుఁజవిచూచుటచేత, ప్రాణపంచకము = నా పంచప్రాణములును, తృష్ణక = దప్పిని, పాసి = విడిచి, సంతర్పణక = తృప్తిచేత, మూరింబోక = సంతోషింపఁగా, (క. 'మదిలోన నన్నుఁదలఁచుచు, బదరీఫలమాత్ర హవ్య భాగము నలునం, దొదవించి తేనియును న, భృదయము నేనొంది మూరిఁ బోవనె చెపుమా.' అనియును ; గీ. 'గాడ్పుమరిపెంపు నెందునుగల్గియెల్ల, వారిమనసులు వేడ్కల మూరిఁబోయె'ననియును, హరివంశమునం దెట్టిప్రగడ గారిప్రయోగము.) అసిక = కత్తిచేత, త్రుంచి = ఖండించి, పొం...ము - పొంగెడు = పొంగుచున్న, భవన్ముండంబు = నీబోడితలయొక్క, ధారోష్ఠము = వెచ్చనిరక్తధారను, ఇంపారక = ఇష్టము దీటునట్లు, క్రోలి = పానముఁజేసి, పిశాచి = ఈయాఁడుపిశాచము, నీదు = నీసంబంధి యగు, కఱకుట్లు = కడ్డితోఁగుట్టికొల్పినమాంసఖండములను, అందీక = అందియి య్యఁగా, (క. 'నమ్ముము కైదువ మోఁపగు, జమ్మి వెసం బ్రాఁకి విడిచి చాపము నా కం, దిమ్మనుడు నేయునది లే, కమ్ముగ్ధం డమ్మహీజ మలసత నెక్కెక.' అని విరాటపర్వము నందును; క. 'ఇతఁడు మదీయ ఘరోహితుఁ, డితనికిఁ దగ నెల్ల పనులు నెఱిగిం చిపుడే, ధృతరాష్ట్రకడకుఁ బనుపుడు, చతురవచనరచనఁ గఱపి సంప్రీతి మెయిక.' అని యుద్యోగపర్వమందును; సోమయాజిగారును ప్రయోగించినారుగాన నీత్వార్థకయిత్వసంధి సాధువు.) అ...ముక - అదః = ఈ, తాలకాంతర = త్రాటితోపుయొక్క, అంతః = లోపలనున్న, నృ = నరులయొక్క, కపాల = పుటియలనియెడు, కుంద = కుండలనుండి, విగళతో = జాటుచున్న, మైరేయ ముక = మద్యమును, క్రోలెదక = త్రొంగెదను.

క. న న్నిం తలయించిన ఖలు

నిన్నున్ ఋజువిధి వధింతునే యని యార్పుల్

మి న్నందగ బుస కొట్టుచు

నన్నీచుఁడు వొగరు వెడలు + నవ్యక్తోక్తిఁ.

26

టీ. నన్ను=నను, ఇం తలయించిన=ఇంతకష్టపెట్టిన, ఖలున్ = చుట్టుఁడైన, నిన్నున్=నిను, ఋజువిధిన్ = మృదువైనరీతిచేత, వధింతునే=చంపుచునా, (చంప ననుట), అని=అనుచు, ఆర్పుల్=బొబ్బరింతలు, మిన్నందగన్=అకసమంటఁగా, బుస కొట్టుచున్=నిట్టూర్పువిడుచుచు, అన్నీచుఁడు=ఆరాక్షసుఁడు, పా...క్తిఁ - పొగ రువెడలు=మదము బయల్పడునట్టి, అవ్యక్తోక్తిఁ=ఉన్మత్తభాషణముచేతను.

తే. అసియుఁ బాత్రియుఁ దేఁ బంచి + యాంత్రవల్లిఁ

గోలుగొక్కెరఁ ద్రోయ నఁక్కుజముతోడ

నొఱగి రక్కసుతో దైన్యవిరహితముగ

ధర్మ మెఱిగించుసూక్తి నాతండు పలికె.

27

టీ. అసియున్=ఖడ్గమును, పాత్రియున్ = రక్తముఁబట్టుటకుఁబాత్రమును, తేన్=తెచ్చుటకై, పంచి=ఆజ్ఞాపించి, ఆంత్రవల్లిన్=తీఁగెవంటిప్రేగుచేత, గోలుగొ క్కెరన్=మూటకట్టుగా, (పసరమును బడదీసెడునట్లునుట), త్రోయన్=పడఁద్రొబ్బఁ గా, అక్కుజముతోడన్=అమట్టిచెట్టుతో, ఒఱగి, రక్కసుతోన్=రాక్షసునితో, దైన్యవిరహితముగన్=విన్నఁబాటులేనివిధమున, ధ...క్తిఁ - ధర్మమెఱిగించు= ధర్మపద్ధతినిచెలిపెడు, సూక్తిఁ=మంచిమాటచేత, అతండు=అహరిదాసుఁడు, పలి కెన్=వచించెను.

తా. ఆసురియాళుని బ్రహ్మరాక్షసుఁడుకట్టి మట్టిచెట్టునకొనింపఁగా, నతండు ధైర్యముతో నారాక్షసునింజూచి యిట్లనియె నని భావము.

చ. విను మొకమాట రాత్రిచర + వేగిర మేటికినిన్ జయింతురే

యనిమిషులైన భాజనగఁతాన్నము నేనిక నెందుఁ బోయెదన్

బెనఁగక ప్రాణరక్షణముపేక్ష యొనర్చుట పాపమిందుకై

కనలకు నాకు మేనియెడఁ గాంక్షయు లేదిది. వోవుటే యురున్.

టీ. రాత్రిచర=ఓరక్కసుఁడా, ఒకమాటవినుము=ఒకవచన మాకర్ణింపుము, వేగిరమేటికి=వేగమేల, అనిమిషులైనన్=దేవతలేని, నిన్ జయింతురే=నిన్ను జయింపఁ

గలరా, (గెల్వలేరనుట), భా...ము-భాజనగత=కంచములోకివచ్చిన, అన్నము=అశనముగు, నేను, ఇకన్=ఇకమీఁద, ఎంచుబోయెదన్=ఎచ్చటికిఁ బోగలను (భావిక్రియ) పెనఁగక, ప్రాంతక్షణము=స్వజీవసంరక్షణము, ఉపేక్షయొరర్చుట=ఒప్పురికించుట, పాపము, 'హంతు మభ్యాగతం శత్రుం యశ్శక్త్యా ననివారయేత్, సతత్మఘ్న ఇతిఖ్యాతో రారవం నరకంప్రజేత్' అనియున్నది.) ఇందుకై=ఈపనికై, (ఇందనునది యేతదర్థకమగు దేశ్యపదముగావున దీనిమీఁద, జతుర్థీవిభక్త్యర్థకమగు కై నర్ణకము వచ్చెను కావుననే యిందుమీఁద నించుచేత మొదలగునవి గలుగును.) కనలకు=అలుగకు, నాకు, మేనియెడన్=శరీరముపట్ల, కాంక్షయున్=అపేక్షయు, లేదు, ఇది=ఈమేను, పోవుటే=నశించుటే, ఉరున్=మేలగును.

ఆ. హీనజన్మ మటుట • యెవ్వఁడే నొకప్రాణి

సంతసిలుట ముక్తి • పొంత గనుట

మేలెకాదె శిబియ • మేల్బొంతిగాఁడె న

శ్వరపుదేహ మమ్మి • పరము గొనుట.

29

టీ. హీనజన్మము=చండాళజన్మము, అటుట=పోవుటయును, ఎవ్వఁడేని=ఎవ్వఁడైనను, ఒకప్రాణి=ఒకపురుషుఁడు, (ఏనిశబ్దమున కికారలోపము), సంతసిలుట=సంతోషించుటయు, ముక్తిసొంత=మోక్షసమీపమును, కనుట = పొందుటయు, మేలెకాదె=మంచిదేకదా, న...ము - నశ్వరపు=శాశ్వతముగాని, దేహము=తన శరీరమును, అమ్మి=వెలపుచ్చి, పరముగొనుట=మోక్షము గ్రహించుటయందు, శిబియ=శిబిచక్రవర్తియే, మేల్బొంతిగాఁడె=మార్గప్రదర్శకుఁడుగాఁడా, (అగుననుట).

చ. తెవులయినం గ్రహం బయినఁ • దేలయినం గర మైన నాత్మపెం
దెవులయిన స్థలం బయినఁ • దెక్కలియైన మృగాగ్నులైన మే
ల్తవులయిన న్వ్రీణం బయినఁద్రాఁ చయిన నిబ్బడుఁ గైనఁదీర్చు బే
లవు తను వూర కే చెడ కిల న్నశు నొక్కనిఁ బ్రోచు టొప్పదే.

టీ. తెవులయినన్ = వ్యాధియేనియు, గ్రహంబయినన్ = పిశాచమేనియు, తేలయినన్ = వృశ్చికమేనియు, గరమయినన్ = విషమేనియు, ఆత్మపెందెవులయినన్ = పెద్దమనోవ్యాధియేనియు, జలంబయినన్ = ఉదకమేనియు, తెక్కలియైనన్ = చోరుఁడేనియు, మృగాగ్నులైనన్ = మృగములేనియు నగ్నియేనియు, మేల్తవులయినన్ = శ్రీధనవ్యాసంగమైనను, వ్రణంబయినన్ = పుండేనియు, త్రాఁచయినన్ = సర్పమేనియు, పిడుగైనన్ = అశనియేనియు, బేలవు = బేలయగు, (నిష్ప్రియోజక

శమనుట) తనువు=రీరమును, తీగ్గుకొ=నశింపజేయును, ఊరకే=అట్లు వ్యర్థముగానే, చెడక=చెడిపోక, ఇలకొ=భూమియందు, కృశకొ=ఆకొన్న, ఒక్కనిన్=ఒక పురుషుని, ప్రోచుట=పోషించుట, ఒప్పదే=తగదా, (ఒప్పుననుట).

తా. రోగాదులచేత నీ తనువు నశింపకుండ నాకలిగొన్న యొక్కనికిఁ దృప్తిగా నిచ్చుట మంచి దని భావము.

వ. అది యట్లుండె నింకొక్క హితంబు సెప్పెద నదియును బ్రాణ భయంబున నాడు కార్యవశంపు మాటగాఁ దెలియక మాధ్యస్థంబు కాఁ దెలిసి వినుము. వినకున్న భూతహితంబుఁ గోరి యుచ్చరించు మాట కీశ్వరుండైన మెచ్చుఁగదా? వ్యాఘ్ర సింహ వరాహ వృక జంబుకాది శరారువులయందొక్క తిర్యక్కవుగావు; దేవయోనివి, నీకును మాకుంబలెఁ గర చరణ ముఖాపఘనంబులు గలవు; మాట లను మాయట్ల యకర్తవ్యకర్తవ్యతావిచారంబులు సమానంబ, హా మఱచి యంటి; స్థావరంబులకంటెఁ గీటాదులకు, వానికంటె మఱి మృగాదులకు, వానికంటె మఱి పశు పతంగాదులకు, వానికంటె ను మాకును, మాకంటెను మీకును, గరణ కళేబరాది పాటవం బెక్కుడు, విజ్ఞానంబును, ఘనం బిట్టి నీ కేకాంత కుత్సావహంబగు భీభత్స *పథ్యాపథ్య భక్ష్యాభక్ష్య పేయాపేయవివేకంబులు లేకు నికి యుక్తమే, రుచిగాదు శుచిగా దీదురాహారం బిదియు సకల దు రితావతంస యగు హింస నొనగూడునది, హింస పరలోకంబునం గదా బాధకంబు, పరలోకంబు ప్రాణాంతంబునంగదా చిరస్థిరప్రాణుల మగు మా కేల హింసాభయం బనవలదు; ప్రాణభయంబు మను ష్యుల మగుమాకు నేఁడైన, మీకు మఱునాఁడైన నవలి నాఁడైనఁ దుద యుగాంతంబునందైన నిడుపు గుఱుచల నెప్పుడుఁ దప్ప దంత వత్త్వంబునకుఁ దారతమ్యంబేమి? మున్నీటనైనను మునుంగుట సరి యగుటఁ బర్వతంబునకుం బరమాణువునకు నేమి యంతరంబు, మీఁదు విచారింప వలవదే, తపోల్బధవరాదులం బూర్వంబునం గీర్వాణుల మదం బడంచి హెచ్చిన హిరణ్యకశిపు దశముఖాదు లు శతసహస్ర సంఖ్యక సంవత్సరంబులు జీవించియుం బంచత్వం

బుఁ బొంది తారు మున్ను జయించిన జముచేతనే చిక్కరే? యి
క్కడికి మీరు బ్రబలులరైన నక్కడికి వాఁడు ప్రబలుండు, నకల
భూత తారతమ్యంబును నిజ నిజస్థానవిశేషంబునన వచ్చు, నచ్చం
డాంశు సుతుని వీట మేర దప్పిన మాకుం దప్పనియట్ల బాధ
మీకుం దప్పదు, మీరు నాసౌరిముఖ బర్హియ్యములు జాతిఁ దలపో
య భ్రాత లట్లయ్యుం బరంబున మీరు వారు బాధ్యబాధకతల
నొందు చున్నా రీతైజసంబగు తారతమ్యంబునకుం దమస్సత్త్వం
బులు హేతువులు, వాని కాహృతులు హేతువులు, వ్యాహృతులం
గ్రతువుల చరుపురోడాశాహుతులభుక్తులం బవిత్తు లై యమర్త్యత
మీకంటె నతిదీర్ఘ కాలంబు వారు జీవించెద రప్పావనత చూచి
కదా సదా చతుర్ముఖాంశజుం డగుసుధాంశుండు గఱంగి నకల
రసముల కవధి యగు సుధారసంబున నాప్యాయనం బొనరించు
చున్నవాఁ డేతదర్థంబు మా కుచ్చరింపరాదుగాని వేదంబు ప్రథమ
కళ యనలుండు త్రావు నని చెప్ప, మఱియు నాయాకళ లాయా
వేల్పులకుం గ్రమంబునం జెప్ప, నింత విచారించి రుచించినట్ల నడు
వు మనినఁ గహకహ నవ్వి యద్దాసరికి సురద్రోహి యిట్లనియె. 31

టీ. అదియట్లుండెన్ = అనీతియారీతినుండెను, ఇంకొక్కహితంబునెప్పెదన్ =
మఱియొకహితము వచించెదను, అదియును = అమాటయును, ప్రాణభయంబునన్ =
ప్రాణభీతిచేత, ఆ...గాన్ - అడు = వచించెడు, కార్యవశంపు = పనిగడపుకొనుటకైన,
మాటకొన్ = పలుకుగా, తెలియక = తలంచక, మాధ్యస్థంబకొంచెలిసి = మధ్య
స్థపుమాటగానె తెలిసి, వినుము = అలకింపుము, వినకున్నన్ = నీవువినకుండినను, భూత
హితంబుఁగోరి = లోకోపకార మపేక్షించి, ఉచ్చరించు మాటకున్ = వచించెడుపలుకు
నకు, ఈశ్వరుండైనన్ = పరమాత్ముడైనను, మెచ్చున్ కదా = హర్షించునుగదా, వ్యా
ఘ్రుసింహవరాహనృకజంబుకొది = పులిసింగము పంది తోఁడేలు నక్కమొదలగు,
శరారువులయందున్ = ఘాతుకజంతువులయందు, ఒక్కతిర్యక్కువుకొవు = ఒకతిర్య
గ్జంతువవుగావు, దేవయోనివి = దేవతలలో నొక భేదమైనవాడవు, 'విద్యాధరోప్పరో
యక్ష రక్షోగంధర్వకిన్నరాః, పిశాచోగుహ్యకస్సిద్ధో భూతోమీదేవయోనయః' అని
యమరము. అనఁగా, రక్షః పిశాచములును దేవయోనులేయనుట. నీకునుమాకుంబ లెన్ =
నీకును మాకువలెనే, క...లు - కరచరణముఖ = కొలుసేతులుమొదలగు, అపఘనం
బులు = అభయవములు, 'అంగప్రతీకోపయవోఽపఘనోధక శేబరే' అని యమరము.

కలవు=ఉన్నవి, మాటలునుమాయట్ల=సంభాషణములునుమావలెనే, అ...లు-అకర్త
 వ్యకర్తవ్యతా=చేయరాని చేయవచ్చిన పనులగుటయొక్క, విచారంబులు=అలోచన
 ములు, సమానంబు=సమమే, హా=అహహా, మఱచియంటి=మఱచిపోయి యిట్లు పలికి
 తిని, స్థావరంబులకంటె=వృక్షాదిస్థావరంబులకంటె, కీటాదులకు=పురువులు
 మొదలగువానికిని, వానికంటె=ఆకీటకౌదులకంటె, మఱి=అధికముగా, మృగాదు
 లకు=మృగములు మొదలగువానికిని, వానికంటె=ఆమృగాదులకంటె, మఱి,
 పశుపతంగాదులకు=పశుపక్ష్యాదులకును, వానికంటెను=ఆపక్ష్యాదులకంటెను, మా
 కును, మాకంటెమీకును, కరణకళేబరాదిపాటవంబు=ఇంద్రియశరీరాది పటుత్వము,
 ఎక్కుడు=అధికము, విజ్ఞానంబును=విన్నానంబును, ఘనంబు=అధికము, ఇట్టిసిక్కు, ఏ...
 బు-ఏకొంత=ముఖ్యముగ, కుత్సా=నిందకు, అవహంబగు=సంపాదకమైన, 'కుత్సా
 నిందాచగర్హణే' అనియమరము. భీ...లు-భీభత్స=రోతయైన, పథ్యాపథ్య=హితా
 హితములయొక్కయు, (పథ్యాపథ్య యనుపాఠమునఁజంపఁదగిన చంపఁదగని యని
 యర్థము), భక్ష్యాభక్ష్య=తినఁదగినవియు, తినరానివియును అయినట్టి వాని యొక్క
 యు, పేయాపేయ=త్రాఁగఁదగిన త్రాఁగరానివానియొక్కయు, వివేకంబులు=జ్ఞాన
 ములు, లేకునికి=లేకుండుట, యుక్తమే=తగునా, (తగదనుట) ఈదురాహారంబు=ఈ
 దుర్భోజనము, రుచిగాదు=చవిగాదు, శుచిగాదు=పవిత్రముగాదు, ఇదియ=ఈదురా
 హారమును, సకలదురితావతంసయగు=సమస్తపాపశేఖరమైన, హింస=హింసించుట
 చేత, ఒనగూడునది=సంభవించునట్టిది, హింస=అట్లుహింసించుట, పరలోకంబునఁ
 గదా=లోకొంతరంబునంగదా, బాధకంబు=బాధకము, పరలోకము=అట్టిలోకొంత
 రము, ప్రాణాంతంబునంగదా=ప్రాణావసానమైనప్పుడుగదా, చిర=బహుకాలము,
 స్థిర=తిరముగానుండునట్టి, ప్రాణులమగు=ప్రాణములుగలమాకు, ఏలహింసాభయంబన
 వలదు=హింసవలనవచ్చెడు వెఱపేలయనఁగూడదు, ప్రాణభయంబు=ప్రాణభీతిమనుష్యు
 లమగుమాకు, నేడైన=నేడుగలిగిన, మీకు, మఱునాడైన, అవలినాడైన=
 ఆమఱునాడైనను, తుద=చివరను, యుగాంతంబునందైన=యుగప్రళయ
 మప్పుడేనియును, నిడుపుగుఱుచల=దీర్ఘప్రాస్థకాలముగా, ఎప్పుడుఁదప్పదు,
 అంతవత్సంబునకు=చావుగలుగుటకు, తారతమ్యంబేమి=కాలముయొక్క
 హెచ్చతగ్గులేమి, మున్నీటనైన=సముద్రమందైనను, 'మవ్యన్నే! ముప్రౌద్ధ ము
 న్నీరు ముక్కొక ముచ్చిచ్చనఁగఁ గబ్బములను మఱియు, నిరువంక యిరుచెస
 యిరుగెడయిరువాగు ద్విగువేకవచనాంత మగుచుఁ దనరు.' అనుటచే నేకవచనాంత
 ద్విగుసమాసము. మునుంగుటసరియగుట=మునిగిపోవుట సమానముగావున, పర్వ
 తంబునకు=కొండకును, పరమాణువునకు=దృగ్గోచరముకొనినలుసునకు, ఏమి
 యంతరంబు=ఏమి భేదము, 'కోమజ్జతోరణుకులాచలయో ర్విశేషః' అన్నట్లు సముద్ర

మందుఁ బర్వతమేనియు బరమాణువేనియు మునుఁగుననుట) మీఁదు=మందఱకలుగు
 నది, విచారింపవలవదే = ఆలోచింపవలదా, తపః=తపములచేత, లబ్ధ=పొందఁబడిన,
 ఎరాదులకొ=సర్ములు మొదలగువానిచేత, పూర్వంబునన్=తొల్లిటికొలమందు, గీ...
 బు-గీర్వాణుల=దేవతలయొక్క, మదంబు=పొగరు, అడంచి, హెచ్చిన=ఆతిశయించిన,
 హి...లు-హిరణ్యకశిపు, దశముఖ=రావణాసురుఁడు, అనులు=మొదలగువారు, శ...
 లు-శతసహస్రసంఖ్యాక=నూఱువేలు లెక్కగల, వత్సరంబులు=ఏండ్లు, జీవించియుకొ=
 బ్రదికియుండియును, పంచత్వంబుఁబొంది=మృతినొంది, తారుమున్ను జయించిన=
 తాముపూర్వముజయించినట్టి, జముచేత నేచిక్కరే=యమునిచేతనే పట్టుపడరా, 'ఈజ
 ముఁడనునది సంస్కృతభవ ప్రాకృత తత్సమము. 'జడామోముఖసమాడయాః ప్రా
 కృత తత్సమా' యనియును; నీ. 'జడయను జముఁడను శబ్దము సంస్కృత ప్రాకృత
 సమప్రశస్తిఁగాంచు'నన్నట్లునుట. ఇక్కడకికొ=ఈలోకమునకు, మీరు, ప్రబలులరై
 నకొ=బలవంతులరై నను, అక్కడికికొ=అలోకమునకు, వాఁడు=ఆయముఁడు, ప్రబలుఁ
 డు=బలవంతుఁడు, స...లను-సకలభూత=సమస్తభూతములయొక్క, తారతమ్యంబును
 =ఎక్కువదక్కువలును, ని...న - నిజనిజ=తమతమ, స్థానవిశేషంబునన=స్థానబలము
 చేతనే, ఎచ్చుకొ=ఎచ్చును, అ...టకొ-అచ్చండాంశుసుతుని=అయిష్టకరునికుమారుఁ
 డగు యమునియొక్క, వీటకొ=పట్టణమందు, మేరదప్పినకొ=దురాచారముఁజేసిన,
 మాకుందప్పనియట్లు=మనుష్యులమగుమాకును దప్పనట్లుగానే, బాధ=నరకయాతన, మీ
 కుకొతప్పదు=మీకునుదప్పదు, (పాపఫల మందఱకు నొక్కటే యనుట), మీరుకొ=
 రాక్షసులైనమీరును, ఆసౌరిముఖబర్హిర్ముఖులు=ఆయముఁడు మొదలగు దేవతలు, జా
 తిఁదలపోయకొ=జాతిని విచారింపఁగా, భ్రాతలు=అన్నదమ్ములు, అట్లయ్యుకొ, పరం
 బునకొ=పరలోకమునందు, మీరువారును, బాధ్యబాధకతలకొ=బాధ్యబాధకభావము
 లను, ఒందుచున్నారు, (మీరు బాధింపఁబడువారును వారు బాధించెడువారు ననుట),
 ఈతేజసంబగు=ఈతేజస్సంబంధియగు, తారతమ్యంబునకుకొ=హెచ్చుతగ్గులకు, తమ
 స్సత్త్వంబులు=తమ స్సత్త్వగుణములు, హేతువులు=వరుసగాఁ గారణములు, వానికి=
 అట్టి తమ స్సత్త్వగుణంబులకు, అహృతులు=అహారములు, హేతువులు=కారణములు,
 వ్యాహృతులకొ = భూర్భువరాదిమంత్రములచేత, క్రతువులకొ = యజ్ఞములయందు,
 చ...లకొ - చరు=అన్నముయొక్క, పురోడాశ=హవిస్సుయొక్క, అహుతు
 ల=హవనములయొక్క, భుక్తులకొ=భుజించుటలచేత, పవిత్రులై = పావనులై, అమ
 ర్త్యతకొ=చావులేకుండుటచేత, మీకంఠెకొ, అతిదీర్ఘకొలంబు=మిక్కిలి నిడుపైన
 కొలము, వారు=అదేవతలు, జీవించెదరు=బ్రదికెదరు, అప్పావనత = అపవిత్రత్వ
 మును, చూచికదా=ఈక్షించియేకదా, సదా=నిరంతరమును, చతుర్ముఖాంశజుండగు
 =బ్రహ్మాంశసంభూతుఁడైన, సుధాంశుఁడు=అమృతకరుండగు చంద్రుఁడు, కఱంగి=

తాను గఱగి, సకలరసములకుఁ = సకల మాధుర్యములకు, అవధియగు = పరమావధి
యగు, సుధారసంబునఁ = తన యమృతరసముచేత, ఆప్యాయనంబు = తృప్తిని, ఒన
రించుచున్నవాఁడు = చేయుచున్నాఁడు, ఏతదర్థంబు = ఈయర్థము, మాకుచ్చరింపరాదు
గాని = మాకుఁ జెప్పఁగూడదుగాని, వేదంబు = శ్రుతి, ప్రథమకళ = చంద్రుని ప్రథమ
కళను, అనలుండు = అగ్ని, త్రావునని = పానము సేయునని, చెప్పఁ = ప్రతిపాదిం
చును, మఱియుఁ = ఇంకను, ఆయాకళలు, ఆయావేల్పులకుఁ = ఆయాదేవతలకు,
క్రమంబునఁ = వరుసగా, చెప్పఁ, ఇంత = నేఁజెప్పినయీయావదర్థమును, విచారించి
= ఆలోచించి, రుచించినట్ల = సీకింపగునట్లే, నడువుమనినఁ = వర్తిల్లుమనఁగా, కహ
కహ, (ఇదియనుకరణశబ్దము) నవ్వి = హసించి, అద్దాసరికిఁ, సురద్రోహి = బ్రహ్మ
రాక్షసుఁడు, ఇట్లనియె.

క. చంపకు చదువుల మేము ప

రింపని శాస్త్రములె? మాహరింపని శ్రుతులే?

యింప వవి నమ్మవేఁ బ్రథ

మాంపిబతేవహ్ని' యనెడు + మాటవుఁ గాదే.

32

టీ. చదువులఁ = చదువులచేత, చంపకుము = బాధింపకుము, మేము, పరింపని =
చదువని, 'భవతిక్రియాపదానాం త్రివిధానామింపుగాగమ' అను సూత్రముచేతఁ బరిం
చుచు నని రాఁగా, 'వ్యతిరేకాదౌ భావినిచాత్స్య' త్తను సూత్రముచేత నా చువర్ణక
మున కత్వమువచ్చి యా చువర్ణమునకు 'వ్యతిరేకాదికేచచోఃపస్సాస్య' త్తను సూత్రముచేతఁ
బత్వమును దానిపైఁ బ్రతిషేధవాచినాం ని యను సూత్రముచేత నివర్ణకమును వచ్చెను.
శాస్త్రములె = చదువులా, (అన్నియు మేము చదివితమనుట) మా...లే = మా = మా
యొక్క, పరింపనిశ్రుతులే = చదువనివేదములా (ప్రథమార్థమందు షష్ఠి. సీ. 'తెల్లంబు
గాదె మీకెల్ల సుయోధను చేసినకుటిల విచేష్టితములు' అని యుద్యోగ పర్వము)
అవి = అవేదశాస్త్రములు, ఇంపవు = మాకు రుచింపవు, (ఇంచు అనుటకు మధురమగు
నని యర్థము. దీనికి; అ. 'జిహ్వామరలఁ బడఁగ జిలుకల కగ్నిశ, పించె సురలు
చెవుల కించునట్టి, పలుకు వాని కొసఁగిరి' అని యానుశాసనికపర్వప్రయోగము.
కావుననే యింపువిల్కఁ డని తియ్యవిల్తునకుఁ జెప్పదురు; దీనికి వ్యతిరేకార్థమందు
నా పత్వము వచ్చెను) నమ్మవేఁ = నమ్మవేని, ప్రథమాంపిబతేవహ్నిః = ప్రథమాం పి
బతేవహ్ని ర్ద్వితీయాం పిబతేరవి రిత్యాదివచనము. 'లోపో నమ ఆదికే విసర్గస్య'
అనుసూత్రముచేత విసర్గలోపము. అనెడు = అనునట్టి, (ఇది = 'అనుకృతేఽస్తివాక్యంతు'
అను సూత్రానుసరణముగా ననుకరణము,) మాటవుఁ, కాదె = అటుగాదా.

మ. నిలు మోహో మము వారి భ్రాత లనుచున్ • నీవంటివార ల్పూ
శులపూతాశులు గా రటంటి ప్రతిపత్తోమాంశము న్నోలు మున్
జ్వలనుం డం టిక నొండు ని న్నడిగెదన్ • సర్వాశిగాఁడా? యతం
డిలఁదన్నాయ మ చాలు మాకు నఘ మే? వృద్ధానుచారం బిఁకన్.

టీ. నిలుము=నిలువుము, (కం. 'నిలువుము పిలువుము కొలువుము, గెలువుము విడువు మనఁగాఁ దగినబహుళబ్దం, బులకుం దృతీయ వర్ణము, దొలఁగిన దోషం బులేదు తుహినాంశుధరా.' అని యడిదము సూరయ కవిసంశయవిచ్ఛేదంబునం జెప్పి వీనికి నుదాహరణంబులఁ జెప్పినాఁడు. ఓహో=పరిహాసార్థకము, మమున్=మమ్మును, వారిభ్రాతలనుచున్=ఆదేవతల తోఁబుట్టువులనుచును, నీవంటి=నీవుచెప్పి తివి, వారల్=ఆదేవతలు, సుధాశులు=అమృతాశనులు, అపూతాశులుకొరు=అపవిత్రాహారులుగారు, అటంటి=అలాగంటివి, ప్ర...మున్-ప్రతిపత్=పాద్యమినాటి, సోమాంశమున్=చంద్రకళను, జ్వలనుండు=అగ్ని, మున్=మున్నగాను, క్రోలు నంటి=పానముఁజేయునంటివి, ఇఁకన్=ఇంకను, 'నిత్యమను త్తరుపురుష క్రియాస్విత' యనుసూత్రముచేత నిత్యసంధి. ఒండు=ఒకసంగతి, నిన్నడిగెదన్, అతండు=ఆ య గ్నిహోత్రుఁడు, సర్వాశిగాఁడా=అన్నిటితిండికొఁడుగాఁడా, ఇలన్=భూమియం దు, తన్నాయమే=ఆన్యాయమే, మాకున్, చాలు=అచారము (పర్యాప్తమనియు నుజెప్పవచ్చును) ఇఁకన్=ఇంకను, వృద్ధానుచారంబు=పెద్దలవలె, నడుచుట, అఘ మే=పాపమా, (కాదనుట).

తే. హరికి సఖుఁడును రథమును • నగు గరుడుఁడు

దొరకి నమృతంబు సురలకు • మరల నిచ్చి?

యహులు గూడుగ వరమున • నడిగికొనఁడె?

యమృత మైనను జవుల జాత్యన్న సమమె?

34

టీ. హరికిన్=విష్ణునకు, సఖుఁడును=చెలికొఁడును, రథమును=వాహనము ను, 'నాగాంతకోవిష్ణురథః' అని యమరము. అగు = అయినట్టి, గరుడుఁడు=గరు త్మానుఁడు, దొ...బు - దొరకిన=తనకులబ్ధమైన, అమృతంబు=సుధను, సురలకున్=దేవతలకు, మరలనిచ్చి=క్రమ్మఱిసంగి, అహులు=సర్పములు, కూడుగన్=తనకా హారముగా, వరమునన్=వరముచేత, అడిగి=యాచించి, కొనఁడె = గ్రహింపఁడా, అమృతమైనను=సుధయేనియు, చవులన్ = రుచులచేత, జా...మె - జాత్యన్న=దమ తమ జాత్యుచితాహారమునకు, సమమె = సరియగునా. (కాదనుట.)

చ. నిదురయుఁ గూడుఁ బోఁ జదివి + నే నిటఁ గన్నదియేమి యెవ్వఁ డీ
చదువుల యర్థవాదపు మృష ల్విని బేల్పడు నీవు మాయెడం
జదువుల మాటలాడి కనఁ + జాల వొకానొక మెచ్చు నొక్కఁ డీ
చదివిన కూర వింతచవి + చాలఁగఁదెమ్మును మెచ్చు దక్కఁగన్. 35

టీ. నిదురయున్ = నిద్రయును, కూడున్ = అన్నమును, పోన్ = పోవునట్లు,
చదివి = పఠించి, నేను, ఇటన్ = ఇచ్చటను, కన్నది = పొందినది, ఏమి = ఏమిగలదు,
ఎవ్వఁడు = ఏపురుషాఁడు, ఈ...ల్ - ఈచదువుల = ఈశాస్త్రములయొక్క, అర్థవా
దపు = అర్థవాదసంబంధులగు, మృషల్ = కల్లమాటలు, విని = ఆకర్ణించి, బేల్పడున్ =
బేలుపోవును, (ఎవ్వఁడును బేల్పోడనుట), ఈవు = నీవు, మాయెడన్ = మాపట్లను,
చదువులమాటలాడి = శాస్త్రార్థప్రసంగముజేసి, ఒక్కఁడు = ఒక్కటి, ఈ...ర - ఈ
చదివిన, పఠించిన, (చదివినయన్న పాఠమున నెనిచినయనియర్థము) కూర = శాకము,
వింతచవి = క్రొత్తరుచిగలది, చాలఁగఁదెమ్ము = చాలునంతతే, అను = ఇట్లనియెడు,
మెచ్చు = శ్లాఘ, తక్కఁగన్ = వినా, ఒకానొకమెచ్చున్ = ఒకానొక్కడైనశ్లాఘును,
కనఁజాలవు = పొందఁజాలవు.

తా. ఈ శాస్త్రప్రసంగముల వలన నేమి ప్రయోజనము లేదు. దీనికి బేలు
పోవువాఁ డెవ్వఁడును లేడు. ఈ చదివిన కూర క్రొత్త రుచిగలది; యా కూర నేమి
తీయు నింత పెట్టుచుందును. నీ కీ చదువులచేత నావలన నంతకంటె నే మేలును
గలుగ దనియును, నీ వెన్ని చదివినను నిన్ను వధింపక విడువ ననియును భావము.

వ. అని గీష్మతి మతం బవలంబించి నిజాలాపహేళనపరుండైన రక్కసు
కుతర్కోక్తులకుం గృష్ణస్మరణంబు సేసి, యిందులఁ బొందుపడుప్రత్యు
త్తరంబుల వీనిఁ గెలఁచిన బుద్ధికోభంబుగా నింతకంటె నేమి యబ
ద్ధంబులు వినంబడునో, మీఁదఁ గార్యంబు గల మాకు దీనిఁ గా
ధిదనం బని లే దని యందంబుఁ గూడుకొని ఛందోనువర్తనపరుం
డై నీచసంస్కృతికి రోసి, తన్ముఖోల్లాసంబునకు శబ్దఛలంబున నంత
ర్గతంబున సుగతు నిడుకొని నీవు సర్వజ్ఞుండ, వేను నదుఁడ, హీనకు
లుండ, ననభ్యస్త శాస్త్రుండ, నీకు త్తరం బీశక్తుండ నే, మద్వచనస్థాలి
త్యంబులు సహించి దయచేసి నమ్మి మత్ప్రార్థనంబు గావింపుము.

టీ. అని = ఇట్లని, గీ...బు - గీష్మతి = బృహస్పతియొక్క, మతంబు = మతమును
అవలంబించి, ని...డు - నిజ = స్వకీయములగు, ఆలాప = పల్లలయొక్క, హేళన =
పరిహాసించుటయందు, పరుండుఁ ఐన = అసక్తుఁడైన, ర...కున్ - రక్కసు = రాక్షసుని

యొక్క, కుతర్క = కుశంకలయొక్క, ఉక్తులకు = మాటలకు, కృష్ణస్మరణంబు నేసి =
 కృష్ణకృష్ణ యనుకొని, ఇందులకు = ఈ నీ తర్కములకు, పాం...న్ - పొందుపడు =
 సమాధానకరములగు, ప్రత్యుత్తరంబులకు = బదులుమాటలచేత, వీనిఁగెలఁకిరకు =
 వీనిఁగెరలించినను, బుద్ధితో భంబుగా = మనగ్నేశమగునట్లు, ఇంతకంటె = విన్న
 దానికంటె, ఏమియుబద్ధంబులు = ఏమివినరానివి, వినఁబడునో, మీఁదకు =
 తరువాతను, కార్యంబుగలమాను = భగవత్సేవయనుపనిగలిగినమాను, దీనికు = వీఁడు
 సెప్పినయీమాటను, కొదనం బనిలేదని = కొదనుట కక్కఱ లేదని, అందంబుఁగూ
 డుకొని = ఉల్లాసముఁదెచ్చుకొని, ఛందోనువర్తనపరుండై - ఛందః = వానియిష్టము
 యొక్క, అనువర్తన = అనుసరించివర్తించుటయందు, పరుండై = ఆసక్తుడై, నీచసం
 స్కృతికి = హీనస్మరణమునకు, రోసి = ఏవగించి, తన్ముఖోల్లాసంబునకు = వానిముఖ
 ప్రీతికొఱకు, శబ్దఫలంబునకు = శబ్దవ్యాజయుచేత, అంతర్గతంబునకు = మనస్సునందు, సుగ
 తునిడుకొని = బుద్ధిదేవునిచికొని, నీవుసర్వజ్ఞుండవు = నీవన్నియు నెఱింగినవాఁడవు,
 'సర్వజ్ఞస్సుగతోబుద్ధః' అని నిఘంటువు. సర్వజ్ఞశబ్దమున కర్థాంతరము బుద్ధుఁ డనుట.
 ఏను = నేను, నరుండ = మనుష్యుఁడను, హీనకులుండకు = నీచజాతివాఁడను, అ...
 డకు - అనభ్యస్త = అభ్యసింపఁబడని, శాస్త్రుండకు = శాస్త్రములు గలవాఁడను, నీ కు
 తరంబీశక్తుండనే = నీకుఁబ్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు సమర్థుఁడనా, (కొననుట). మత్ = నా
 యొక్క, వచః = పలుకులయందలి, స్థానిత్యంబులు = తప్పలను, సహించి = సైరించి,
 దయచేసి = కృపయునిచి, నమ్మి = విశ్వసించి, మత్పార్థనంబు = నావేడుకొలును, కా
 వింపుము = చేయుము.

శా. ప్రఖ్యాతుండవు దైత్యులందు మునుపా • పై నొక్క నీకా యశో
 భిఖ్య నేమను జేర్తు మే యొసఁగఁ దప్పింప న్వ్రతం బొక్కఁడే
 ముఖ్యంబై యొనరింతు దాని సఫలంబు నేయఁగా లేవుగా
 'సఖ్యంసాప్తపదీనమన్మన మిథ • స్సాజ్గత్య' మూహించుచున్. 37

టీ. మునుపు = మొదలనే, దైత్యులందు = రక్కసులయందు, ప్రఖ్యాతుం
 డవు = ప్రసిద్ధుఁడవు, ఆపై = అందుమీఁద, ఒక్కఁడైన, యశోభిఖ్యకు = కీర్తికొంతిని,
 'అభిఖ్యానానుశోభయోః' అని యమరము. నేనును, చేర్తుకు = సంపాదింతును, మే
 యొసఁగకు = నాశరీరమునీకిచ్చుటకు, తప్పింపకు = తప్పఁజేయను, వ్రతంబొక్కఁ
 డే = ఒక్కవ్రతమే, ముఖ్యమై = ముఖ్యముగాఁగలిగి, 'అప్సరోనికురుంబమాటలు పా
 టలు, నై వినోదింపంగ నమరగణము' అనియును; 'ద్వాదశదినము లాతఁడు గారవిం
 పంగ వర్తించి పండ్రెండువత్సరముల, ప్రాయమై రాజ్యసంప్రాప్తికి నేతెంచి యర్హు
 నియునయ్యు నస్తమయును, నగునొట్ల పాలిమేర లైన' అను నీ మొదలగు శాంతి

పర్వప్రయోగములును; కం. 'కాచికొని వచ్చి తగవా, నేచిన యట్లచట నచట నిలి
పితి మునినా, ధా చేటును భంగంబును, నై చిత్తము శోకమునకు నగ్గం బయ్యెన్.' అని
మా సలపర్వప్రయోగంబును గలిమింజేసి అగుధాతువునకు కలిమి అర్థముగాఁ జెప్ప
వలయును. ఒనరింతున్ = చేయుదును, దానిన్ = ఆ వ్రతమును, సఖ్యంసాప్తపదీనమను =
సఖ్యంసాప్తపదీనంస్యాత్తనువాక్యప్రకారమగు, (ఏడడుగులుతోడ నడచిన స్నేహము
గలుగుననుట) మ...ము-మన=మనయొక్క, మిథస్సంగత్యము=ఒండొరులచెలిమిని,
ఊహించుచున్ = తలంచుచును, సఫలంబున్ = ఫలముతోఁగూడినదానిగా, చేయఁ
గాలేవుగా = చేయలేవా. అనిప్రార్థన.

తా. మన మిరువురము చెలికొండ్ర మగుటవలన నావ్రతమును సఫలముఁ
జేయుమని భావము.

వ. అది యెద్దియంటేని.

38

క. ఈకుఱఁగటి యీకురుగుడి

వైకుంఠునిఁ బాడి వత్తు • వ్రతముగఁ దత్సే

వాక్యతి కడపట నశనము

నీ కొదు న్ముఖ్య మిదియ • నేఁ డగుతుదకున్.

39

టీ. ఈ...నిన్ - ఈ కుఱఁగటి = ఈ సమీపమందలి, ఈ కురుగుడి = ఈ తిరు
క్కురుంగుడియొక్క, వైకుంఠునిన్ = వెన్నుని, వ్రతముగన్ = నియమముగా, పాడివ
త్తున్ = గానముచేసివచ్చుచుందును, త...తిన్ - తత్సేవా = ఆకొలువనియెడు, కృతి =
కార్యముయొక్క, కడపటన్ = అంతమునందు, అశనమునీకొదున్ = నీ కొహరమగు
దును, నేఁడగుతుదకున్ = నేఁటితుదకు, ఇదియ = ఇట్లగుటయే, ముఖ్యము = శ్రేష్ఠము,
వ్రతముగ, కడపటనగునశనము, నీకొదుననిపాఠాంతరముగల దట్లేని, తత్సేవే = ఆభగ
వంతునికొలువే, కడపటన్ = అంత్యమందు, అగున్ = అగును.

ఉ. అంచు నతండు పల్క దరహాసతఁ జెక్కిలిఁగొట్టి లెస్స పం

డించితి వోయి దాసరి వానిం దెరవాటులు గొట్టికొట్టి మే

న్వంచి విరక్తి దాసరివి • నిన్నఁగదా యయినాఁడ వీమమున్

గొంచెముఁ జేసి త్రాడ్తోటికిఁకోఁ దల పోసెదు మెచ్చితి న్నినున్. 40

టీ. అంచున్ = ఇట్లునుచు, అతండు = ఆదాసుఁడు, పల్కన్ = చెప్పఁగా, దరహా
సతన్ = చిఱునగవుగలుగుటచేతను, చెక్కిలిఁగొట్టి = చెంపఁగొట్టి (చిఱునగవునఁ జెంప
మీఁద మెల్లనఁగొట్టెననుట) ఓయిదాసరి, లెస్సపండించితివి = చక్కగాఁబొంకముఁజే
సితివి, వనిన్ = అడవియందు, తెరవాటులుగొట్టికొట్టి = త్రోవదొంగతనములుగొట్టికొట్టి,

మేన్వెంచి=శరీరముఁ బెంచుకొని, విరక్తి=వైరాగ్యముచేత, నిన్నఁగదా=నిన్నటి
దినముననేకదా, దాసరివయినాఁడవు, ఈమము=ఇట్టి మమ్మును, కొంచెముఁజేసి=
తగ్గుపఱచి, త్రొడ్డొటికికో=ఉచ్చుగొలుకుకొనుటకు, (తప్పించుకొనిపోవుటకునుట,
త్రొడనుపదంబున డువర్ణముమీఁది యుత్వమునకు లోపము వచ్చినది) తలపోసెడు=
అలోచించెదవు, నిను=నిన్ను, మెచ్చితి=మెచ్చుకొంటిని, (ఇట్లు పరిహాసించె
ననుట).

శా. ఏరాజ్యంబు నరుండు నోరి కడివో • నీబోధ మాలించు నిం

కేరాజ్యంబు నరుండు బాసకయి మే • నీఁ దాన యేతెంచుఁ దీ

పార న్నేఁ జననీమియు న్మగిడి నీ • వారామియుం దెల్ల మే

లా రంతు ల్పలుపల్కు లంత్యకుల యేలా చింత లేలా వగల్. 41

టీ. ఏ...డు - ఏరాజ్యంబు = ఏదేశమందలి, నరుండు = ప్రాణి, నోరికడి
వో=నోటికందిన కబళముపోవునట్లు, ఈబోధము=ఈయుపదేశమును, అలించు=
వినును, (ఎవ్వఁడు వినఁడనుట) ఇంక=మఱియును, ఏరాజ్యంబునరుండు = ఏసీను
పురుషుఁడు, బాసకయి=ప్రమాణమునకై, మేను = శరీరమును, ఈ=ఇచ్చుటకు,
తాన=తనకుఁదానే, ఏతెంచు=వచ్చును, (ప్రమాణముఁ జేసితి నేయని యెవ్వండును
రాఁడనుట) తీపార=రుచిమీఱఁగా, (ప్రీతిచేతననుట) నే=నేను, చననీమి
యు=పోనియ్యకుండుటయును, మగిడి=తిరిగి, నీవు, ఆరామియు=ఆరాకుండు
టయును, తెల్లము=స్పష్టము, అంత్యకుల=చండాలుఁడా, ఏలారంతుల్=రచ్చలేమి
టికి, పలుపల్కులు=పెక్కుమాటలు, ఏలాచింతలు = విచారములేల, ఏలావగల్=
దుఃఖములేల.

తా. ఏదేశమందైనను దన నోటి కందిన యాహారమును విడిచెడువాఁడును
లేడు, బాసయిచ్చి ఎచ్చితి నని తనశరీర మొక్కని కౌహారముగా నొసఁగినవాఁడును
లేడు, కావున నిన్ను విడుచుటయు లేదు, నీవు మరల ఇచ్చుటయును లేదు, చండా
లుఁడా, నీ మాట నమ్ముచునా, యింక నీ యటపులతోడను విచారములతోడ నధిక
ప్రసంగములతోడను డక్కులతోడను బ్రయోజనము లేదని భావము.

తే. అనినఁ జెవి మూసి నారాయణా యటంచు

నతఁడు నను నమ్మవే పిశి•తాశి యొక్క

శపథమున నమ్ము మని వాఁడు • సమ్మతింప

వేనవే ల్సత్యములు వల్కి • వినకయున్న.

42

టీ. అనిన=ఇట్లనఁగా, చెవి=కర్ణమును, మూసి = ఆచ్ఛాదించుకొని
నారాయణాయటంచు, అతఁడు=అదాసుఁడు, పిశితాశి = ఓరాక్షసుఁడా, నను

నమ్మవే = నన్ను నమ్మవా, ఒక్కశపథమునకొక ప్రమాణము చేత, నమ్మమని = విశ్వ
సింపుమని, వాడు, సమ్మతింపకొక ప్పి కొనునట్లు, వేనవేల్పుత్యములు = వేవేలు సత్య
ములు, పల్కి = వచించి, వినకయున్నకొక వాడు డంగీకరింపకుండఁగా.

ఉ. ఎవ్వనిచూడ్కిఁజేసి జనియించు జగంబు వసించు నిజగం
బెవ్వనియందు డిందు మఱి • యెవ్వనియందు దిది యట్టి విష్ణుతో
నివ్వల నొక్కవేల్పు గణియించిన పాతకినాదు నేడ నే
నెవ్విధినైన నిన్గదియనేని యన నిన్ని బంధ మూడ్చినకొ. 43

టీ. ఎవ్వనిచూడ్కిఁజేసి = ఏపురుషుని పీక్షణముచేత, జగంబు = జగత్తు (అంత్య
హల్లోపమై జగం బనియయ్యె), జనియించుకొక = కల్గునో, ఎవ్వనియందుకొక = ఏపురుషుని
యందు, ఇజ్జగంబు = ఈజగము, వసించుకొక = నిలుచునో, ఇది = ఈజగము, మఱి =
పిమ్మటను, ఎవ్వనియందుకొక = ఏపురుషునియందు, డిందుకొక = లీనమగునో, అ...
తోకొక - అట్టి = తాదృశుడైన, విష్ణుతోకొక = వాసుదేవునితో, ఇవ్వలకొక = ఈవలను,
ఒక్కవేల్పుకొక = మఱియొక దేవతను, గణియించిన = సరిగా లెక్కఁబెట్టిన, పాతకినా
దుకొక = పాపముగలవాడనాదును, (విష్ణునితో మఱియొక దైవము సమాన మని చెప్పుట
కంటె నధికమగు పాపము లేదనుట) నేడ = నేటిదినమే, నేకొక = ఏను, ఎవ్విధినైనకొక =
ఏచొప్పుననేనియును, నికొకగదియనేని = నిన్నుఁజేర రాకపోతినా, (ఇది పూర్వము
తో నన్వయము) అనకొక = ఇట్లనఁగా, విని = ఆలకించి, బంధమూడ్చినకొక = కట్టు విప్పఁ
గానే.

తా. నేటిదినమే నిన్ను నే నేప్రకారముగానైనఁ జేర రాకపోతినేని విష్ణుని
తోడ సరియగు నొక దేవుఁడున్నఁ డని చెప్పెడు వాని పాపమునఁ బోగలవాడ నని
యాదాసుఁడు ప్రమాణముఁ జేయఁగా నారక్కసుఁడు మాటు వల్మక కట్టు విడిచె
నని భావము.

చ. అతఁడు తదల్పష్టాపఘల • మందుట సుంకము దీర్చి పోయి త
చ్చతదశపత్త్రినేత్రునకుఁ • జాగిలి మ్రొక్కి రణద్విపంచియై
స్తుతికలితప్రబంధములఁ • జొక్కగఁ బాడి యసత్యభీభర
ద్రుతగతి వచ్చి రాత్రిచరుతో వ్రతపూర్తి గదార్తి నిట్లనుకొ. 44

టీ. అతఁడు = ఆదాసుఁడు, త...ము - తదల్ప = అకొంచెమైన, పాప = పాపము
యొక్క, ఘలము అందుట = ఘలమునుబొందుటయనెడు, సుంకము = అభ్యంతరము, (బం
ధింపఁబడినఘలమనుట) దీర్చి = చెల్లించుకొని పోయి, తచ్చతదశపత్త్రినేత్రునకుకొక =
అకమలదశనయనుడగు తిరుక్కురుంగుడిస్వామికి, జాగిలి మ్రొక్కి = దండవత్ప్ర
ణామముఁజేసి, రణద్విపంచియై - రణత్ = మ్రోయుచున్న, విపంచియై = వీణగలవాఁ

డై, స్తు...లక్-స్తుతి=నుతులతోడను, కలిత=కూడుకొన్న, ప్రబంధములక్=గ్రంథములచే, చొక్కగక్=స్వామిసంతోషించునట్లు, పాడి=గానముఁజేసి, అ...తిక్-అసత్యభీభర=అప్రమాణ భయాలిశయముచేత, ద్రుత=వేగముగల, 'లఘుక్షిప్రమరం ద్రుతమ్' అని యమరము. గతిక్=గమనముచేత, వచ్చి, రాత్రిచరుతోక్=ఆరక్కసునితో, వ్రతపూర్తి=వ్రతపూరణముచేత, గత=పోయిన, అర్తిక్=పీడచేత, ఇట్లనుక్=ఈ ప్రకారమనును.

తా. వ్రతపూర్తిచేత మనఃభేదము లేక శీఘ్రముగా వచ్చెనని భావము.

ఉ. నీ చెఱఁ బాసి పోయి రజనీచర చక్రి భజింప ముక్తి పొం

దే చెర యే చెఱం దవుల • నే నిక నుండఁగఁ జూడు పంచుచో
నేచరణంబు లేయుదర • మేయుర మేళిర మేకరంబు లీ

వాచరణంబు లాయుదర • మాయుర మాళిర మాకరంబులున్. 45

టీ. రజనీచర=ఓయిరేద్రమ్మరీ, నీచెఱక్=నీనిర్బంధమును, పాసి=విడిచి, పోయి=చని, చక్రిక్=స్వామిని, భజింపక్=సేవింపఁగా, ముక్తి=మోక్షము యొక్క, పొందు=స్నేహము, ఏచెర=హెచ్చెనురా, ఏక్=నేను, ఇకక్=ఇక మీఁద, ఏచెఱక్=ఏనిర్బంధమందును, తవులక్=చిక్కుపడను, పంచుచోక్=నన్నుఁ బనుపునప్పుడు, ఏచరణంబులు=ఏపాదములలో, ఏయుదరము=ఏకడుపో, ఏయురము=ఏపక్షస్థలమో, ఏళిరము=ఏళిరస్సో, ఏకరంబులు=ఏహస్తములలో, ఆచరణంబులు, ఆయుదరము, ఆయురము, ఆళిరము, ఆకరంబులున్, ఈవు=నీవు, ఉండఁగఁజూడు=ఉండఁజూచికొనుము.

తా. నీ చెఱ వదలి పోయి స్వామి సేవఁ జేసి యెల్ల బంధములు వదలి వచ్చి నాఁడను, నీవు నన్నుఁ బంపు నప్పు డే కా శ్లేకడువు నేవత్తు మేళిర మేహస్తములు గలిగియుంటినో యాకాళ్లు మొదలగునవి యిప్పుడుండఁ జూచుకొమ్మని చెప్పె నని భావము.

తే. అనినఁ దత్సత్యమునకు నేత్రాంబు లురులఁ

బ్రమద పులకితగాత్రుఁ డై • పాటు టసుర

యినుని మధ్యందినపుటెండ • దనదు పెద్ద

బట్టతల మించఁ బల్లవు జేరఁ • బాటు తెంచి.

46

టీ. అనినక్=ఇట్లనఁగా, తత్సత్యమునకున్ - తత్=అదాసరియొక్క, సత్యమునకున్=నిక్కువమునకు, నేత్రాంబులు=ఆనందబాష్పములు, ఉరులక్=ప్రవింపఁగా, ప్ర...డు-ప్రమద=సంతోషముచేత, పులకిత=గగులుపారిన, గాత్రుఁడై=శరీరముగల వాఁడై, పాటుటసుర=బ్రహ్మరాక్షసుఁడు, (తే. 'పాటుఁడల్లుఁడుదమ్ముఁడు

న్పదములోలి, దగు సమాసములైన డుత్వములు వాయు, నల్లువాం ద్రనఁ బాటు
వాం ద్రనఁగఁ దమ్ముఁ, గుఱ్ఱు లనఁ దెన్లుపదములు గొన్ని యిట్లు' అని యడివము
సూరయగారు కవిసంశయవిచ్ఛేదంబునఁ జెప్పిరిగావున నిది సంగతమయ్యె) ఇ...డ-
ఇనుని=సూర్యునియొక్క-, మధ్యందినపుటెండ = మధ్యాహ్న సంబంధియైనయెండ,
త...లక-తనమ=తనసంబంధియగు, పెద్దబట్టతలక=బట్టతలయందు, మించక=తళ
తళ మెఱయుచుండఁగా, ప్లవుక = ఆసురియాళుని, 'చండాలప్లవమాతంగ దివాకీర్తిజ
నంగమాః' అని యమరము. చేరక=సమీపించునట్లు, పాటు తెంచి=పలువెత్తి.

ఉ. కొండయుఁబోలె భక్తి వలఁగొంచునె వాఁడు నిజద్రుమభ్రమి
హిండన వ్రాలుపాకలపుఁజేనుఁగుఁబోలె నొస ల్తదంఘ్రిలం
దుండ రొద న్మహాగిరులుఁ హోరనఁ బ్రస్తుతి వ్రాలి దంష్ట్రికా
దండము లెత్తి పట్టిన పదం బొకఁ డొక్కఁడ నెత్తి జేర్చుచుక.

టీ. కొండయుఁబోలెక=పర్వతమువలె, భక్తిక=భక్తిచేత, వలఁగొంచునె=
ప్రదక్షిణముసేయుచునె, వాఁడు=ఆరాక్షసుఁడు, ని...నక-నిజ=తన్నుఁగట్టిన, ద్రు
మ=వృక్షముయొక్క, భ్రమి=చుట్టు తిరుగుటయొక్క-, హిండనక = ఆవృత్తిచేత,
వ్రా...లెన్-వ్రాలు=పడునట్టి, పాకలపు=పాకల మనురోగముగల, (ఆరోగమువచ్చి
నప్పుడుమదమచేత శిరస్సువగులు నందురు. 'గజరోగస్తు పాకల'యని నిఘంటువు. ఏనుఁ
గుఁబోలె=గజమువలెనే, నొసల్=ఆరాక్షసునిలలాటము, తదంఘ్రిలందున్=ఆదా
సుని పాదములయందు, ఉండన్=తగిలియుండునట్లు, రొదన్ = తనకంతధ్వనిచేత,
మహాగిరులు=పెద్దకొండలు, హోరనన్=ప్రతిధ్వనియియ్యఁగా, ప్రస్తుతి = స్తోత్రము
చేతను, వ్రాలి=ప్రణామముచేసి, దంష్ట్రికాదండము = దండములవంటి నిడుకొలలు,
ఎత్తి=మీఁదికెత్తి, పట్టిన=తానుబట్టుకొన్న, పదంబు=ఆదాసరిపాదమును, ఒకఁడొ
క్కఁడ=ఏకైకముగా, నెత్తిక=తనశిరమునంచు, చేర్చుచుక=ఉంచుకొనుచు.

తా. కొండవంటి శరీరముగల యారక్కసుండు హరిదాసునకుఁ బ్రదక్షిణము
సేయుచుఁ దనప్రమాతచేత నద్రులు మాతొక్కరయఁగాఁ బ్రస్తుతిసేయుచు నా దాసరి
పాదముల వ్రాలఁగా నేనుఁగు దనకట్టు కంబముచుట్టు తిరిగి బృంహితధ్వనితో నేల
వ్రాలినట్లుండెననియును, మఱియు నాబ్రహ్మరాక్షసుఁ డాసురియాళువైష్ణవుని పాద
మొక్కఁడొక్కఁడెమెల్లన నెత్తి భక్తిచేతనెత్తిమీఁదఁబెట్టుకొ నె ననియును భావము.

శా. ఈసర్వంసహ దేవదానవమహీభృన్మోనివాచాతప

శ్రీసర్వస్వము నేతదన్యకృతులం జెప్పంబడు స్థోర మా
సీసత్యం బురరీకృతాంత మిల నెం తే వృద్ధనై మంటినే
నాసత్యం బిఁక నిన్నుబోలె గృతసంధా ధూర్వహు లేమికిక.

టీ. ఈసర్వంసహా = ఈభూమియందు, దే...ము = దేవ = వేల్పులయొక్కయు, దానవ = రక్కసుల యొక్కయు, మహిభృత్ = పుడమి తేండ్రయొక్కయు, మాని = జడదారులయొక్కయు, వాచాతపః = పచనరూప తపస్సులయొక్కయు, శ్రీ = సంపదలయొక్క, సర్వస్వము = అంతయును, ఏ...ల = ఏతత్ = ఈశరీరదానవాఙ్మయముకంటె, అన్య = ఇతరములైన, కృతుల = కౌర్యములయందు, చెప్పబడు = వచింపబడును, (దేవాదులందఱు తీతరవిషయములయందు సత్యములు చెల్లించుకొనిరేకొక యిట్లు మేనువిడుచుటకై నెఱవేర్చుకొనరనుట) ఘోరమా = భయంకరమైన, 'ఘోరంభీమంభయానక' మ్మని యమరము. నీసత్యము = నీయుతము, ఉరరీకృతాంతము - ఉరరీకృత = అంగీకృతమగు, అంతము = అవధిగలది, (రాధ్యాంత మనుట) ఇలన్ = భూమియందు, నేను, ఎంతేన్ = మిక్కిలియు, వృద్ధనై = పెద్దవాడనై, (తే. 'ఉత్తమజ్ఞాన వృద్ధనా నుండెనేని, బాలుడయ్యును బూజ్యుండు బ్రాహ్మణుండు' అని సభాపర్వంబునను; ఆ. 'నుప్తబుద్ధి నీచు దుర్యోధనుండు నీ, మాటవినెడు దురభిమానఘను' డని యుద్యోగపర్వంబునను; చ. 'అవినయబుద్ధి వై హరికి నర్ఘ్య మయోగ్యమ యంటినీవుమూర్ఖువు శిశుపాల యింక బలుక న్వలసె న్నభలోన' నని సభాపర్వంబునను; ఉ. 'అదిఁ దొడంగి మూడుకృతు లంధ్రకవిత్వ విశారదుండు విద్యాదయితుం డొనర్చె మహితాత్ముడు నన్నయభట్టు దక్షతన్.' అని విరాటపర్వంబునను బ్రయోగంబులుండుటంజేసి వృద్ధు సాధువయ్యె.) మంటిని = బ్రతికితిని, ఇంకన్ = ఇంతటినుండి, నిన్ను బోలెన్ = నీవలెను, కృ...కిన్ - కృత = చేయఁబడిన, సంధా = ప్రమాణముయొక్క, ధూర్వహుల్ = భారమునిర్వహించుకొనువారు, లేమికిన్ = లేకుండుటకు, నాసత్యంబు = నాప్రమాణము, (నేను ప్రమాణముఁ జేసెద ననుట).

తా. దేవతలయందును, రాక్షసులయందును, మునులు రాజులు మొదలగు వారియందును, నీసత్యము లేదనియును; నీసత్యమే సిద్ధాంత మనియును; దీనికి నేనుబెద్దవాడను గావున నీతో సమానులగు సత్యవంతులు లేరని ప్రమాణముఁ జేసెదనని చెప్పెననియును భావము.

చ. ఇతరులు నీకు నీడె మఱి + యీధృతి నీస్మృతి నీయు తేరిత

స్థితగతి నీమురారిపద + సేవన *జీవనవన్మతిన్ సమా

దృత కలగాన + సింధు లహరీ ప్లవన ప్లవభావ భా గురు

శ్రుతి తత బద్ధ తుంబికిఁ గు + రుంగుడిసంబి కృపావలంబికిన్. 49

టీ. సమాదృత = ఆదరింపఁబడిన, కల = అన్యక్తమధురమగు, గాన = పాటయ నెడు, సింధు = నదియొక్క, 'సింధుర్న సరితీస్త్రియామ్' అనియమరము. లహరీ = ప్రవాహమునందు, ప్లవన = తేలుటయందు, (విహరత్ అనుపాఠమున విహరించుచున్న యని

యర్థము). ప్లవభావః తెప్పయాటను, 'ఉడుపంతుష్టవఃకోల' అనియమరము. భాక్ = పొందిన, ఉరు = అధికమైన, శ్రుతి = సుతిచే, తత = దండెయందు, 'తతం వీణాదికంవాద్య' మ్మినిమయరము. బద్ధ = కట్టబడిన, తుంబికిక్ = సారకాయగలిగినట్టియు, కురుంగుడి = కురుంగుడి యను నామధేయముగల దివ్యదేశమందలి, నంబి = నంబియను తిరునామము గల స్వామియొక్క, కృపా = దయను, అవలంబించినయట్టి, నీకున్, ఈధృతిన్ = ఈధైర్యముచేతను, ఈస్మృతిన్ = ఈజ్ఞానముచేతను, ఈబుతేరిత = ఈసత్యవాక్యము యొక్క, 'సత్యంతథ్యస్మృతం సమ్యక్' అనియమరము. స్థిత = నిలుకడయైన, గతిన్ = ప్రాప్తి చేతను, ఈమురారిపద సేవన = ఈశ్రీకృష్ణపాద సేవచేత, జీవనవత్ = బ్రతుకుగల, (సీవన వత్తను పాతమున భగవత్సేవానిత్య సంబంధముగలయనుట) మతిన్ = బుద్ధిచేతను, మతి యితరులు = మతీయస్యులు, ఈడె = సమానమా, (ఎవ్వరును సమానులు గారనుట).

తా. జలప్రవాహములయందీతేకాయలు తెల్పునట్లే గానసప్రవాహమందు మనుగకుండ నీ వీణకాయయుఁ జేల్పు నని భావము. కడమ సుగమము.

తే. అనిన నాతనిఁ గౌఁగిట + నునిచి పలికె

వ్రత మొనర్పించె నని భాగవత వ్రతం

మోయి రజనీచరేంద్ర నీయురుకృపాక

టాక్షమునఁ జేసి ధన్యుడఁనైతి ననఘ.

50

టీ. అనినక్ = ఇట్లనఁగా, భాగవతవ్రతంసము = ఆపరమభాగవతుఁ డగు దాసరి, వ్రతము = తన గానవ్రతమును, ఒనర్పించెనని = ఆరాక్షసుఁడు నెఱవేర్పించెనని, అతనిన్ = ఆరక్కసుని, కౌఁగిటనునిచి = ఆలింగనముచేసికొని, పలికెక్ = వచించెను, ఓయిరజనీ చరేంద్ర = ఓరాక్షస శ్రేష్ఠుఁడా, నీ = నీయొక్క, ఉరు = అధికమగు, కృపా = దయ తోడి, కటాక్షమునఁజేసి = క్రేఁగంటిమాపుచేత, ఆనఘా = ఓయి పాపరహితుఁడా, ధన్యుడనైతిక్ = కృతార్థుడనైతిని.

ఉ. బాసలు బండికండ్లు మఱి + ప్రాణభయంబున లక్ష సేసినం

గ్రాసము గృచ్చిలబ్ధ ముడుగ న్వసమే యిది నీక చెల్లెనో

భూసురవంశ్య పుణ్యజనపుణ్యజనాంకము దావకీనమే

పో సమకూరెడిం గులముపొత్తున దైత్యులకెల్ల నంకతక్.

51

టీ. బాసలుబండికండ్లు = ప్రమాణములుచక్రములవంటివి (లేదా బాసలుబండి కండ్లన్నది, తాయీరప్ప, త్రాళ్లు తగుళ్లు వానివలె నాడెడుమాట.) మఱి = అధికముగా, ప్రాణభయంబునక్ = ప్రాణభీతిచేత, లక్ష సేసినక్ = నూలువేలు చేసినను, గృచ్చిలబ్ధ ము = ప్రయాసముచేత వచ్చినట్టి, 'స్వాత్మప్తంకృచ్చిమాభీలమ్' అనియమరము. గ్రాస ము = ఆహారమును, ఉడుగన్ = విడుచుటకు, ఎవమే = ఎవమా (శక్యముగాదనుట), ఇది =

ఇట్లువిడుచుట, నీక చెల్లెన్ = నీకేయిప్పెను, ఓభూసురవంశ్యపుణ్యజన = ఓబ్రాహ్మణవంశ
మునఁ బుట్టినపుణ్యాత్ముఁడా, లేక, ఓబ్రహ్మరాక్షసుఁడా, ('యాతుధానః పుణ్య
జనః' యని నిఘంటువున్నది కావునఁ బుణ్యజనశబ్దమునకు రాక్షసుఁడు నర్థమగును)
పుణ్యజనాంకము = పుణ్యజనుఁ డనెడుబిరుదు, తావకీనమేపో = నీసంబంధియైనదే,
కులము పొత్తునన్ = కులసామ్యముచేత, దైత్యులకెల్లన్ = రక్కసులకెల్లను, అంకతన్ =
నామధేయమగుటచేత, సమకూరెడిన్ = కలుగుచున్నది.

తా. నీవింతపుణ్యాత్ముఁడవుగావునఁ బుణ్యజనుఁడను బిరుదు నీకె చెల్లెను; ఇంతి
యకొక, నీ కులమువారగుటవలన రాక్షసుల కందఱకును నీకువచ్చిన పుణ్యజననామమే
వచ్చె నని భూషించెననుట.

చ. కడుపు మహాత్ముధ న్నకనఁకంబడ నన్మృతకృత్యుఁ జేయఁ బో

విడిచితి వేము జాత్యముగ • వేధవిధించిన కూడు మీకు నీ

యెడ నొకకీడు గల్గిదిక • నే మనిన న్మఱి నీకు నానసూ

బడలిక దీఱ ని త్తనువుఁ • పారణసేయుము మైత్రిగల్గినన్. 52

టీ. కడుపు = నీయుదరము, మహాత్ముధన్ = పేరాఁకలిచేతను, నకనకంబడన్ =
సాటసాటలఁబోవఁగా, (ఇవి జాతి సాధారణభాషలు) నన్ = నన్ను, కృతకృత్యున్ =
కృతార్థునిఁగా, చేయన్ = ఒనరించుటకు, పోవిడిచితివి = విడిచిపెట్టితివి, ఏము = మేము,
మీకు, జాత్యముగన్ = జాత్యుచితముగా, వేధ = బ్రహ్మదేవుండు, విధించిన = నిర్ణయిం
చిన, కూడు = ఆహారము, (మీకు మానవులమైనమేమే యాహారమనుట) ఈయెడన్ =
ఈకార్యమునందు, ఒకకీడుగల్గెను = మీకొకదోషము లేదు, ఇక నేమనినన్ = ఇంతటనీవే
మేనియుఁజెప్పినను, మఱినీకు నానసూ = మఱినీకు నొట్టుసుమా, మైత్రిగల్గినన్ = నా
యందు స్నేహముండెనేని, బడలిక దీఱన్ = నీశ్రమదీఱునట్లు, ఇత్తనువున్ = ఈనాదేహ
మును, పారణము సేయుము = భుజింపుము.

క. ఈమాట న్బొరపొచ్చెము

లేమికి నీశ్వరుఁడ కరి నిలింపవిరోధీ

నామెయి మేదోమయ దృ

స్తామిషములు మెసవు మన్న • నతఁ డను నార్తిన్. 53

టీ. నిలింపవిరోధీ = ఓయిరాక్షసుఁడా, ఈమాటన్ = ఈవాక్యమందు, పొర
పొచ్చెము = కపటము, లేమికిన్ = లేకుండుటకు, ఈశ్వరుండు = అంతర్యామియగు పర
మాత్ముఁడే, కరి = సాక్షి, నామెయి = నాశరీరమందలి, మే...లు - మేదోమయ = మెద
డుగల, దృష్ట = క్రొవ్వియున్న, అమిషములు = మాంసములను, మెసవుమన్నన్ =
మెక్కుమనఁగా, అతఁడు = ఆ రాక్షసుఁడు, అర్తిన్ = జాలిచేత, అనున్ = ప్రత్యుత్తర
మిచ్చెను.

శా. ఎట్టో యి ట్టగునయ్య పల్క దయలే + కిన్నాళ్లు నీకూడె యీ
 పొట్టం బెట్టి మహాఘలభిఁ దనువుం + బోషించి యెన్నాళ్ల కే
 నెట్టే నొక్కతపస్వి యొక్కవ్రతి రాఁడే చూడఁడే తత్కృపన్
 బుట్టు న్నీ గెద దీనినా నొదవి యో + పుణ్యాత్మ యెట్లంటివే. 54

టీ. ఎట్టో = ఎట్లెట్టో, (ప్రశ్నార్థకము) ఇట్టు = ఈప్రకారము, దయలేక = కృప
 మాలి, పల్కనగునయ్య = పల్కవచ్చునటయ్యా, కిన్నాళ్లును = జరిగినంతకాలమును,
 ఈకూడె = ఈమనుష్యమాంసాహారమే, ఈపొట్టంబెట్టి = ఈనింద్యమైనదొక్కలాఁ
 బెట్టుకొని, మ...బ్ధిన్ - మహాఘ = మహాపాపముయొక్క, లభిన్ = ప్రాప్తిచేత,
 తనువున్ = ఈనాశరీరమును, బోషించి = పెంచుకొని, ఎన్నాళ్ళకేని = ఎన్నిదినముల
 కైనను, ఎట్టేని = ఏరీతిగానైనను, ఒక్కతపస్వి = ఒకతపసి, ఒక్కవ్రతి = ఒక
 నియమముగలవాఁడు, రాఁడే = రాఁడా, చూడఁడే = వీక్షింపఁడా, (ఇవి వ్యతి
 రేకప్రశ్నార్థకములు) తత్కృపన్ = వానిదయచేత, దీనిపుట్టున్ = ఈజన్మమును,
 ఈగెదనాన్ = పాపికొనియెద ననితలచుచుండఁగా, ఒదవి = అట్లులభించి, ఓపు
 ణ్యాత్మ = ఓయిపుణ్యాత్ముఁడా, ఎట్లంటివే = ఏవిధముగానంటివే.

తా. ఇదివఱలోఁ గలకాలము నీ మానవ మాంసమే యాహారముగాఁ గొను
 చుండి మేను పెంచుకొని యెన్నటికైన నొక్క సన్న్యాసియైన రాఁడా, యొక్క
 భక్తుఁడైన రాఁడా, నన్ను చూడఁడా, యాయనదయచేత నీపాపపుజన్మముఁ బోగొట్టు
 కొందునని యున్నందులకు నీ వట్లునచ్చియు నే మంటి వని భావము.

క. మీవంటి భాగవతులుం

బావనులుగఁ జేయరేని + మఱిగతి యేదీ

మావంటివారి కిఁక మా

యేవము వెనుకటిది చూడ + కీక్షింపు కృపన్. 55

టీ. మీవంటి భాగవతులు, పావనులుగన్ = పవిత్రులగునట్లుగాను, చేయరేని =
 చేయకుండిన, ఈమావంటివారికి, మఱిగతి = గత్యంతరము, ఏది = ఎద్ది? ఇఁకన్ = ఇం
 తటను, వెనుకటిది = పూర్వముగలిగిన, మాయేవము = మాహేయమును, (అకృత్యమును
 ట) చూడక = ఆలోచింపక, కృపన్ = దయచేత, ఈక్షింపుము = చూడుమా.

తే. స్వధితియైనను ద్విజుఁ దిన్న + శస్త్ర మైన

సరియకాఁ గాంచనమ చేయుఁ + బరుసవేది

యీ యసాధారణన్యాయ + మెన్నవలదె

మాదృశులచోటఁ గదియు భ + వాదృశులకు.

టీ. పరుసవేది=స్వర్ణవేది యనియెడుసిద్ధరసము, స్వధిత్యైనను=గొడ్డలియై నను, 'ద్వయోఃకుతారస్వధితి' అని యమరము. ద్వి...నక్-ద్విజుక్=విప్రుని, తిన్న =సంహరించిన, శస్త్రమైనన్=అయుధమైనను, సరియకౌన్=సమానముగానే, కౌంచనముచేయున్=బంగారే చేయును, (స్వర్ణవేది యనుమునుబంగారముచేయుట ప్రసిద్ధము) మాద్యశులనోటన్=మావంటివారియెడల, క...కున్-కదియు=చేరవచ్చునట్టి, భవాద్యశులకున్ = మీవంటివారికి, ఈయసాధారణన్యాయము = ఈవిశేషన్యాయమును, ఎన్నవలదె=గణింపవలదా? అనఁగా గణింప వలయుననుట.

తా. పరుసవేది యనుమును సువర్ణమునుజేసినట్లే మీరు మమ్ముఁబవిత్రులను జేయవలయు నని భావము.

తే. అనిన దేహార్పణము నొల్ల • కార్తిర బలుకు

కృపణత కతఁ డభిప్రాయ • మెద్ది యనిన

నిత్తుఁ దను వంట యనుకంప•యే మదాత్మ

కసటుఁ బొపుటయే యనుకంపగాక.

57

టీ. అనినన్=ఈరీతిఁబలుకఁగా, దేహార్పణమున్ = శరీరమునిచ్చుటను, ఒల్లక=ఇచ్చగింపక, ప...కున్-పలుకు=అరక్క-సుండువచించునట్టి, కృపణతకున్=దైన్యమునకు, అతఁడు=అదాసరి, అభిప్రాయము=రాక్షసుఁడ వైననీతాత్పర్యము, ఎద్దియనినన్=ఏదియనఁగా, మదాత్మ=నాయాత్మయొక్క, కసటున్=బ్రహ్మరక్ష స్వరూపమగు మాలిన్యమును, పొపుటయే = పోఁగొట్టుటయే, అనుకంపగాక = దయగాని, 'కృపాదయానుకంపాస్యాత్' అని యమరము. తనువు = శరీరమును, ఇత్తునంట=ఇచ్చెదననుట, అనుకంపయే=కనికరమా, (కౌదనుట).

తా. దేహసమర్పణము నొల్లక జాలిఁబడి వేఁడుకొన్న యారక్కసునిఁ గాంచి, యాదాసరి నీయభిప్రాయ మేమని యడుగఁగా, వాఁడు నా బ్రహ్మరక్ష స్వము వదల్చుటయే దయగాక శరీర మిచ్చెద ననుట దయగా దని చెప్పెనని భావము.

శా. ఘంటాకర్ణుని మించుకర్మ మొకొ నా • కర్మంబు మానీంద్రులం

దుంట లేయఁడె మాన్పి యీఁడె భగవంతుం డట్టి శ్రీ యట్టి శ్రీ

కంటె న్భాగవతుండు మించ నొనఁగం•గా లేఁడె యా మేలు నా

కంటింప న్మఱి రాదె పూజనము గా•దా ప్రాణిమే ల్చక్రికి. 58

టీ. నాకర్మంబు=నేజేసినచెడ్డపని, ఘంటాకర్ణునిన్=ఘంటాకర్ణుఁడనువాని, మిం...కొ-మించు=అతిశయించెడు, కర్మమొకొ=కర్మమేమోకా, మానీంద్రులన్=మునిశ్రేష్ఠులను, తుంటలేయఁడె=నాఁడునటికివేయలేదా, భగవంతుండు=పద్మజైశ్వర్యసంపన్నుఁడగు శ్రీయగపతి, మాన్పి=అపాపము నుడిపి, అట్టిశ్రీ = అట్టిసంపదను,

ఈఁడె=ఈయఁడా, (మోక్షపదవినిచ్చెననుట) అట్టిశ్రీకంటెన్ = అటువంటిసంపద
కంటెను, మించెన్=అధికమగునట్లు, భాగవతుండు = ఆభగవద్దాసుఁడు, ఒసఁగఁగా
లేఁడె=ఇయ్యలేఁడా, మఱి=ఇంకను, ఆమేలు = అట్టియుపకారమును, నాకు, అం
టింపనాదె=కలుగునట్లుచేయఁగూడదా, ప్రాణిమేలు=ప్రాణికొఱ కగునుపకారము,
చక్రికిన్=శ్రియగపతికి, పూజనముగాదా=పూజించుటగాదా, ('సంతోషంజనయేత్పా')
జ్ఞస్తదేవేశ్వరపూజనమ్' అన్నట్లుగా జనులకుసంతోషముజేయుటేయీశ్వరునిఁబూజిం
చుట యనుట. దీనికి, 'జనస్యాశయమాలక్ష్యయోయథాపరితుష్టితం తథైవానువ
త్తేత పరారాధన పండిత' యని అష్టాంగహృదయమందుఁ బ్రమాణాంతరమును గలదు).

తా. ఘంటాకర్ణునికంటె నేనెక్కుడగు పాపము సేయలేదనియును; శ్రియగపతి
యాతనిపాతకము లడంచి చెప్ప నలవిగానియట్టి మహాన్నతపదవి నొసంగలేదా, యా
భగవంతునికంటె నెక్కుడుగా భాగవతులు నొసంగలేరా, యట్టి యుపకారము నీవు
నాకుఁ జేయఁగూడదా, యొకప్రాణికి మేలు సేయుటయే పరమేశ్వరునిఁ బూజించుట
కాదా, కావున నను రక్షింపు మని యా రాక్షసుఁడు వేడికొనె నని భావము.

వ. అనిన విని మాతంగుండాతెఱం గేతెఱంగై న సంగతం బగు ననిన
నాతం డే నొక్క బ్రహ్మరాక్షసుండఁ గుంభజానుసంజ్ఞుడ నుగ్ర
కర్ముండ నై యీన్యగ్రోధం బాశ్రయించి వంచనం బధికపంచజన
చర్వణంబు సేయుచుండుదు. పూర్వంబున సోమశర్మ యను భూబ
ర్హిర్ముఖుండఁ బ్రాగ్జన్విద్విజుండఁ గాన దయనీయుండన యొక్క
దుష్కర్మంబున నిల్లెతి నీవు కైటభారిం బాడిన నేటి పాటఫలంబు
సజలంబు గా నాకిచ్చి తేని భీభత్సకుత్సార్హం బగు నీజన్మంబు వేఁగు,
నీకు నార్తరక్షణంబున నగు సుకృతం బనంతంబుసిద్ధించు, నత్యంత
ధర్మసాధనం బగు నిష్ఠేను నిల్లుసేరు ననిన, నష్టేని మాటలకుఁ గల
కల నవ్వి యవ్విష్ణుదాసుం డిట్లనియె.

59

టీ. అనినవిని=ఇట్లనఁగా నాలించి, మాతంగుండు=ఆసురియాళు, ఆతెఱంగు=
ఆరీతి, (బ్రహ్మరాక్షస్త్వనివృత్తియనుట) ఏతెఱంగైనన్=ఏవిధమైనను, (ఏమిచేయఁగా
ననుట) సంగతంబగుననినన్ = అనుకూలించుననఁగా, అతండు, ఏనొక్కబ్రహ్మరాక్ష
సుండన్, కుంభజానుసంజ్ఞుండన్=కుంభజానువను పేరుగలవాడను, ఉగ్రకర్ముండనై-
ఉగ్ర=ఘోరములగు, కర్ముండనై = కృత్యములు గలవాడనై, ఈన్యగ్రోధంబాశ్ర
యించి=ఈమట్టిచెట్టునఁ జేరికొని, వంచన=మోసముచేత, ప...బు - పధిక=మార్గస్థు
లగు, పంచజన=మనుష్యులయొక్క, చర్వణంబు=నమలుటను, చేయుచుండుదున్=

కావించుచుందును ; (మనుష్యులను భక్షించుచుందుననుట) పూర్వంబునకా = పూర్వ
 కాలమందు, (ఈ బ్రహ్మరాక్షసుడను గాకమున్ననుట) సోమశర్మయను = సోమశర్మ
 యను పేరుగల, భూబర్హిర్ముఖుండకా = భూమిసురుండను, ప్రాగ్జనిద్విజుండగానకా =
 పూర్వజన్మ బ్రాహ్మణుడను గావున, దయనీయుండన = దయసేయదగినవాడనే,
 ఒక్కదుష్కర్మంబునకా = ఒక దుష్కర్మముచేత, ఇట్లైతికా = ఈవిధముగా నైతిని,
 నీవు, కైటభారికా = శ్రీయగపతిని, పాడిన = గానము చేసిన, నే...బు - నేటి = ఈదిన
 ముయొక్క, పాటఫలంబు = గానఫలము, సజలంబుగాన్ = ఉదక ధారాపూర్వకం
 బుగా, నాకిచ్చితేని = నాకు నొసంగితివా, భీభత్స కుత్సార్హంబగు - భీభత్స = రోత
 కును, కుత్స = నిందకును, అర్హంబగు = తగినట్టి, ఈజన్మంబు = ఈబ్రహ్మరాక్షసజన్మంబు,
 వేగున్ = కడతేరును, నీకును, అర్తరక్షణంబుననగు = దీనసంరక్షణచేత గలిగెడు, సుకృ
 తంబు = పున్నియము, అనంతంబు = మితిలేనిదై, సిద్ధించున్ = ఒనగూడును, అత్యంత =
 మేరమీతిన, ధర్మ = ధర్మపునకు, సాధనంబగు = ఉపాయమగు, ఇమ్మేనున్ = ఈనీశరీర
 మును, 'శరీర మాద్యంఖలు ధర్మసాధనమ్' అని ప్రమాణము. ఇల్లు సేరుననినన్ = నీ
 యిల్లు సేరుననగా, అమ్మేనిమాటలకున్ = ఆశరీరముకొఱకగు మాటలకు, కలకల
 (ఇది యనుకరణ శబ్దము) నవ్వి = పరిహసించి, అవిష్ణుదాసుడు = ఆభాగవతుడు,
 ఇట్లనియెన్ = ఈవక్ష్యమాణ క్రమముగా జెప్పెను.

తా. శరీరము నీయిల్లు సేరు నని రక్కసుడనియెఁ గావున, తనశరీరమందపేక్ష
 లేని యాదాసుఁ డందులకు నవ్వె నని భావము. కడమ సులభము.

క. ఇటువంటివి యిట కెక్కుడు

నిట దిగుడువి యొంద నెన్నియే నిదియును నొ

క్కటి యొకనాటిద కా దొక

త్తుటి గీతఫలంబు నొసఁగుదునె యిమ్మైయికిన్.

60

టీ. ఇటువంటివి = ఇట్టి శరీరములును, ఇటకెక్కుడున్ = ఇంతకధికములగు శరీర
 ములును, ఇటదిగుడువి = ఇంతకుఁ దక్కువగు తనువులును, ఎన్నియేని = ఎన్నియైనను,
 ఒందన్ = పొందను, (అనేకతనువులు దాల్చియున్నాననుట) ఇదియును = యీదేహము,
 ఒక్కటి = ఇదిసఱకుఁ జెందినవానిలో నొకటి, ఇమ్మైయికిన్ = ఈశరీరమునకై, ఒకనాటి
 దకాదు = ఒకనాటి పాటఫలమేకాదు, ఒకత్తుటి = ఒక చిటిక వేయునంతకాలము
 యొక్క, గీతఫలంబున్ = గానఫలమును, ఒసఁగుదునె = ఇత్తునా, ఇయ్యననుట.

తా. ఇటువంటి శరీరములు నింతకు మించినవియును దక్కువైనవియును నేకము
 లెత్తి యున్నాడను గావున, నాశరీరములలో నది యొక్కటేకొని, దీనికొఱకు నా

పాటఫల మొక్కనాటిదే కాదుగదా యొక్క వ్రేల్కిడి ఫలమైన నియ్యనని చెప్పె
నని భావము.

సీ. దిక్పాలతను వెత్తి • తిరిపంపుఁ దనుఁ దోన,
యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?
మాతంగ తను వెత్తి • మశకంపుఁ దనుఁ దోన,
యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?
కేసరి తను వెత్తి • కీటంపుఁ దనుఁ దోన,
యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?
ధరణీశ తను వెత్తి • దాస్యంపుఁ దనుఁ దోన,
యెన్నిమార్లెత్త మీయేను నీవు?

తే. సోమయాజుల మెన్నిమా^గర్లాము శ్వపచ

ఖగకులుల మెన్ని మా^గలులు • గాము పాము
గాములము మెన్నిమా^గలులు • గాము వెండి
కంసరిపుభక్తుల మొకండె • కాము గాని.

61

టీ. కం...ము-కంసరిపు=కృష్ణునికి, భక్తులము=సేవకులము, ఒకండె=ఒక్కఁ
డే, కాముగాని, ఈయేనును=ఈనేనును, ఈవు=నీవును, ది...పు - దిక్పాల=ఇంద్రు
ద్యుష్టదిక్పాలకులయొక్క, తనువు=శరీరమును, ఎత్తి=తాల్చి, తోన=వెంటనే, తి...
నుకొ - తిరిపంపు=భిక్ష మెత్తెడు, తనుకొ=శరీరమును, ఎన్నిమార్లు=ఎన్ని పర్యాయము
లు, ఎత్తము=ధరింపము, (ఇంద్రుడుమీ సంపద లనుభవించియుఁ బుణ్యక్షయము
కాఁగానే మరల భిక్షుకులమై నీవును నేనును బెక్కుమాలులు భూమిపైఁ బుట్టితిమ
నుట) ('తోనయెన్నిమార్లెత్త మీయేనునీవు' అనునర్థమునే తక్కిన మూఁడుపాదంబు
లందును గ్రహించునది) మా...పు - మాతంగ=ఎనుంగుయొక్క, తనువు=శరీరమును,
ఎత్తి, మశకంపుఁదనుకొ=దోమశరీరమును, (కడమసుగమము) కేసరితనువు=సింహశరీర
మును, ఎత్తి, కీటంపుఁదనుకొ=పురుగురూపమును (కడమసుగమము), ధరణీశతనువు=రాజ
శరీరమును, ఎత్తి, దాస్యంపుఁదనుకొ=బానిసరూపును (కడమసుగమము), సోమయాజు
లము=యజ్ఞములను జేసినవారము, ఎన్నిమార్లొ^గము = ఎన్ని మాలులు గాలేదు, (అనేక
పర్యాయము లై తిమనుట) శ్వపచ=శునకమాంసభక్షకులము, ఖగకులులము=పక్షిజాతు
లము, ఎన్నిమాలులుగాము = ఎన్ని పర్యాయములై యుండలేదు, పాముగాములము=
సర్పగ్రహములము, (గామన్నది గ్రహశబ్దభవము) ఎన్నిమాలులుగాము=ఎన్ని పర్యాయములై
యుండలేదు.

తా. నీవును నేనును దిక్పాలా ద్యనేకజన్మము లెత్తినామేకాని, యేజన్మముం దేని విష్ణుభక్తిగలవారముగాము, కౌవున మరలమరల నాజన్మములు వచ్చుచుండె నని యును, విష్ణుభక్తిగలిగిన పిదప జన్మము లేదనియును భావము.

ఆ. పూతనీరు చెలఁదిః నేత మూ టాయిటి

దూది యెండ పసుపు • దొఱ్ఱి యక్క

రంబు మేను దీనిఃరహిఁ బుణ్య మమ్ముట

కప్పరంబు వెట్టి • యుప్పు గొనుట.

62

టీ. మేను=శరీరము, పూతనీరు=అలికిపూసిననీరు, (ఈతనీరను పాఠమునం జేపలఁ బట్టు సాధన మగు నూతలోని జల మనియర్థము) చెలఁదినేత=సాలెపుర్వ నే సిననేతతోఁగట్టిన, మూట, ఆయిటిదూది=ఎండకాలము గాలిలోఁబెట్టినదూది (బూ రుగుదూది యని కొందరు) ఎండపసుపు=ఎండలోనునిచినపసుపు, (ఎండలో నునిచిన పసుపునకు వర్ణము చెడు ననుట; మఱియును సాయంప్రాతఃకాలములయందు నెండ లో నునిచినపస్తు వాక్షణము మాత్రము పచ్చగానుండు నావల నుండదుగాన నా వర్ణ మని కొందఱు అందురు) తొఱ్ఱియక్కరంబు=బోసినోటివాఁ డుచ్చరించినయక్షరము, (పురుగు దొల్చిన యక్షర మని కొందఱు అందురు) [అనఁగా మేను వీనివలెనే శాశ్వ తముగాక నష్ట మగుననుట] దీనిరహి=దీనిప్రకాశమునుగూర్చి, (కర్మప్రవచనీయకము లేకయే కేవలద్వితీయమిఁద నాయర్థము వచ్చును. అందులకు, ఆ. 'అరుగు దెంచి యన్న యడుగులఁ గడు నార్త, నాద మడరఁ ద్రెల్లి నాథుఁ బనవి, యేడ్చు చున్న నల్ల యెత్తి యమ్ముద్దియఁ, దడవి కన్న నీరు దుడిచి యతఁడు.' అని యుత్తరరామా యణమునందు సోమయాజిప్రయోగమును మఱికొన్నియుం గలవు.) పుణ్యమమ్ముట= పుణ్యము విక్రయముచేయుట, కప్పరంబు=కర్పూరమును, వెట్టి=ఇచ్చి, ఉప్పు=లవణమును, గొనుట=గ్రహించుటయే.

తా. ఈయస్థిర మగు శరీరముకొఱకుఁ దన పుణ్యమును వ్యయము సేయరాదని భావము.

న. అనిన దనుజుం డిట్లనియె.

63

క. సంగీతఫలంబునఁ గో

సంగీ సగమైనఁ దయపొసఁగ నీవే మీఁ

మ్రింగినగ్రుక్క న్వారధి

కిం గొఱతయె కొదయె విష్ణుఃకీర్తన కనినఁ.

64

టీ. గోసంగీ=ఓగోసంగిదాసరీ, (మాతంగ దాసుఁడనుట) సంగీతఫలంబునఁ= నేటిగానఫలమందు, సగమైనఁ=ఆర్థభాగ మైనను, దయపొసఁగఁ=దయయొప్పు

నట్లుగా, ఈవే=ఇయ్యవే, (వ్యతిరేకార్థకముమీఁద నేకారమువచ్చిన సంప్రార్థనపర క్రేయ) మీన్=మీనము, మ్రింగిన=అహరించిన, గ్రుక్కన్=గ్రుక్కెడునీటిచేత, వారిధి కిన్=సముద్రమునకు, కొఱతయె=తక్కువగునా, విష్ణుకీర్తనకున్, కొదయె=నీకుఁ దక్కువగునా, (సముద్రమున కుదకము దఱుగనియట్లు నీకు హరికీర్తన తఱుగ దనుట) అనినన్=ఇట్లనఁగా.

శా. ఏలా నొంచె దదేయ మిట్లడిగి యెంతే బాస మేనం బలం
బో లీలావటు గీతకీర్తనఫలంబో నీయెడ మున్ను పా
తాశప్రశ్నలు మాని మేన్గొనుము బేతాశచ్ఛలోక్తి రుషం
తూలింపం దలఁతేని *పుట్టు మఱి నూతు ల్ద్రవ్య బేతాశముల్.

టీ. అదేయము=ఇయ్యఁగూడనిదాని, ఇట్లుఅడిగి=ఈరీతినియాచించి, ఏలానొంచెను=ఏలనొప్పించెదవు, మున్ను=మున్ను, నీయెడన్=నీపట్ల, ఎంతే=ఎంతయును, బాస=నాప్రమాణము, మేనన్ పలంబో=దేహమందలిమాంసమో, లీ...బో-లీలావటు=మాయాబ్రహ్మచారియగు వామనునియొక్క, గీత=గానముసేయఁబడిన, కీర్తన=కీర్తనలయొక్క, ఫలంబో=ఫలమో, (మున్ను నేను శరీరమిచ్చెదనని ప్రమాణముఁ జేసితి నేకాని గానఫలమిచ్చెదనని చేయలేదనుట) పాతాశప్రశ్నలు=ఆగాధప్రశ్నములను, (పాతాశమం దిప్పుడేమున్నదని యడిగినట్లనుట) మాని=విడిచి, మేన్గొనుము=నాశరీరమును గ్రహియింపుము, బేతాశచ్ఛలోక్తిన్ - బేతాశ=మీ బేతాశసంబంధియగు, చ్ఛలోక్తిన్=దంభపుమాటచేత, రుషన్=రోషముచేత, (నాకు రోషముపుట్టించియనుట) తూలింపన్=తూలఁజేయుటకు, తలఁతేని=తలఁచినట్లాయెనా, మఱి=ఇంకను, నూతుల్త్రవ్యన్=కూపములు త్రవ్వఁగా, (ఇంక నిట్టి ప్రశ్నలు సేయఁగాననుట) బేతాశముల్=మఱికొన్ని బేతాశగ్రహములు, పుట్టును=ఉత్పత్తియగును, 'బావి త్రవ్వఁబోఁగా భూతము బయలుదేఱెను' అన్న సామెత యర్థము నిక్కడఁ జెప్పినాఁడు. మఱియును తూలింపం దలఁతేని బుద్ధిమఱినూతుల్ద్రవ్యనాతాశముక. అని కొందఱు పాఠాంతరముగాఁ జెప్పి దానికిఁ ద్రాటిచెట్ల ప్రమాణమున బావులు ద్రవ్యవలయు ననియెడు బుద్ధివంటి దని యర్థము చేయుదురు.

తా. ఇంకఁ బాతాశప్రశ్నలు మాని, నేను జేసిన ప్రమాణప్రకారము నాశరీరమును భక్షింపుము, తడవుఁ జేసి నన్ను లత పెట్టవలయునని తలంచి మఱియుఁ ద్రవ్యితివామఱికొన్ని బేతాశములు వచ్చి నన్ను భక్షించుఁ గావున, మన మాటచొప్పున నీవే భక్షింపు మని చెప్పె నని భావము.

వ. అనిన సాలకటంకఠేయుండు సాలఁ గటకటంబడి కార్యేచ్ఛం గన్నీరు
గుక్కుకొని కటకటా! కైటభారి కనుంగులగు డింగరీలు దయాళు

* బుద్ధి మఱి నూతుల్ ద్రవ్య నాతాశముక.

వులు గావలవదే? తొల్లి దర్శన ప్రవర్తకుండై వైయాసికంబు లగు
 సూత్రంబులు వివరించి విష్ణురశ్రవు నద్వైతవైశిష్ట్యంబుఁ బ్రతిష్ఠిం
 చిన లక్ష్మణాఖ్యమోగీంద్రుండు చిరకాలసేవ సంతృప్తుండై నిజదేశి
 కుం డగు పూర్ణాహ్వాయుం డనధికారుల కీకు మని విధియుక్తంబుగాఁ
 దనకుఁ బ్రసాదించిన గీతాచరమార్థంబుఁ గృపాతరంగితుండై రం
 గేశధామ దామోదరనామ చామీకరగోపురం బెక్కి యుచ్చైస్స్వ
 నంబున నుచ్చరించిన గురుం డలిగిన, దేవా! దేవరయాజ్ఞ మీటి యే
 నొక్కరుండఁ రారవంబునం బడకుండుట మేలో? భాగవతపరిషత్తు
 నకుఁ బరమపద మగపడుట మేలో? యని వితర్కించి నీ వుచ్చరిం
 చుట గా నుచ్చరించితి నని తదభినందితుం డయ్యె, నతండ నిజఛాత్ర
 సత్రంబునకుఁ బ్రత్యహంబును గల్యంబున మూల్యం బొల్లక గవ్యం
 బు సమర్పించి వేడిన వల్లవీవల్ల వులకుఁ బరమ పదంబుఁ బ్రసాదించె,
 నతండ బంధముక్తుం డయ్యె నవతారాంతరంబునఁ గాలాంతరం
 బున సంకుచితజ్ఞానులై విషయపరు లగు నరులకుం బరమునందలి
 తీర్పాదవ సుందరజామాతృ నామంబున నర్చిరాదిగతి విశదీకరించె,
 నతండ యిటమీఁద యాదవగిరిఁకెంకణంబు పాషండసంకులంబుగా
 వచ్చినఁ దచ్చుతికి శతకోపసమాఖ్య సంభవించి నీరంద్రవాదం
 బున సంధాదివిషయ విద్వజ్జనంబుల నధోక్షజవిషయవాదభిక్ష
 వేడి దిగ్విజయంబు సేసి గరుడకుధర గుహకుంఠ నృకంఠీరవంబు
 కుహనాత్రిదండిమై బ్రుసీ * కుసుంభాంబరాంభకుండిక లొసంగ నం
 గీకృతాంతిమాశ్రముం డై ఫణిప కణభు గక్షపాద బాదరాయణ
 కపిల జైమిని శాసనంబులు మఠ మహాసన మహీనురులు మున్నుగా
 నెంతేవాసి నంతేవాసులకుఁ దెలివి పఱుపం బరమహంసానుష్ఠాన
 పరకాష్ఠయై పదయుగ ప్రపన్న భువనప్రపంచపంచజనహృదయ
 భవనంబులం బద్మాపద్మాక్షులు పల్లెర్లు దుడిచి † పాడెక్కభక్తి బో
 ధించి భూతలంబుఁ బావనంబు సేయంగలవాఁడు, మఱియు హయ
 వదనపదారాధకుండై వేంకటేశుం డను నింకొక్క మనీషి మధు
 మధనమతప్రతిపాదకం బగు ప్రబంధశతంబు రచించి శిలోఁభవర్త

నంబునం దపంబు నేయం దనకు జరచ్చనన శాకదానంబు నగస్త్యై
 ర్వీరుహంబునకు నిర్వాణం బొసంగం గలం డిట్టి యేష్యంబులు మదీ
 య దివ్యబోధంబున నెఱింగియుండు నేతాదృశం బగుత్త్రైకాలిక
 జ్ఞానంబు కలిమి నిష్ఠేను మానసీయంబుగదా యంచేని యది జా
 త్యంబుదక్కఁ దపస్సత్యశమదమాది లబ్ధంబు గాదు; నిషాది భవిష్య
 దర్థంబులఁ జెప్పుచున్నది, అదిశుచియే? కాళికంబు డబ్బగాటిగబ్బు
 లుఁగు గౌళికనుంబెంటి పైఁడికంటి లోనగు తిర్యక్కులు భావిప్రయో
 జనసూచకంబు లై యున్నయవి యవి తపస్సులే? యట్ల మావిజ్ఞా
 నంబును నెట్లనిన, నా స్తిక్యంబువలన శాస్త్రంబులెడ నధీతిబోధం
 బులు దక్క నాచరణప్రచారంబులు లేమి ధర్మంబు దూరం బది
 నిమిత్తంబుగా నితైఱం గెఱుంగక భవోత్తారకంబుగాదు, గావునఁ
 గలుష రహిత కాయంబునంగాని కల్యాణంబు లబ్ధంబుగాదు, గాఁబట్టి
 యివ్వీరూపవిగ్రహం బనుగ్రహంబున నుడిపి కృతార్థం జేయుమని
 పాదంబులవ్రాలి పాటంబాతిక పాలేని యీ వేయనిన, నతం డదియును
 నీలేనన్న, బోని మ్మా ప్రభాతసమయంబునం బాడిన చరమగీతంబైన
 నిచ్చి ప్రపన్నుండగు నన్నవిపన్నుం జేయుమని లేవకున్నం, బరమ
 దయార్ద్రుండై, 'యట్ల కానిమ్ము లె' మ్మని యతని లేవ నెత్తి, యత్త
 నుప్రాప్తిప్రకారంబు సవిస్తరంబుగాఁ జెప్పుమనిన నవధరింపు మని
 యప్పొలదిండి దుఃఖార్థుండై యిట్లనియె.

66

టీ. అనినన్=ఇట్లనఁగా, * సాలకటంక పేయుండు=సాలకటంకటా వంశస్థుఁ
 డగు నారాక్షసుఁడు, చాలన్ కటకటంబడి=మిక్కిలిదుఃఖించి, కార్యేచ్ఛన్=ప్రయో
 జనాభిలాషచేత, కన్నీరు, గ్రుక్కుకొని=అడఁచుకొని, కటకటా = అయ్యయ్యో,
 కైటభారికిన్=శ్రీపతికి, అనుంగులగు=హితులగు, డింగరీలు=పెద్దలు, (సమర్థులనికొం
 దలు), దయాళువులు=కృపగలవారు, కావలవదే=కావలదా, తొల్లి=పూర్వమందు,
 దర్శనప్రసర్తకుండై=మతనిర్వాహకుండై, వైయాసికంబులగు=వ్యాసప్రోక్తంబులగు,
 నూత్రంబులు=వేదాంతసూత్రములు, వివరించి=వ్యాఖ్యానమొనరించి, వి...బు-విష్టర

* ఈ సాలకటంకట హేతిప్రహేతు లను నాదిమ రాక్షసులలో నొకఁడైన
 హేతికిఁ గుమారుఁ డగు విద్యుత్కేశునకు భార్యయును సుకేశుఁ డను రాక్షసునకుఁ
 దల్లియు సంధ్య యనుదానికిఁ గూతురు నైనది.—ఈ కథ శ్రీమద్రామాయణోత్తర
 కాండమునందుఁ బ్రసిద్ధము.

శవు=నారాయణునియొక్క, అవైత్తదైశిష్ట్యంబు=విశిష్టాదైత్వమును, ప్ర...డు-ప్రతి
 స్థించిన=సిద్ధాంతముఁజేసినట్టి(సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మము జగత్కారణమనియు,
 స్థూలచిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మము కార్యమని యనుట), లక్షణాఖ్యయోగింగ్రండు=రా
 మానుజాచార్యులనెడు యోగిశ్రేష్ఠుఁడు, (ఎందెరుమానారులనుట), చిరకాలసేవకా=
 బహుకాలశుశ్రూషచేత, సంతుష్టుండై, నిజ=తనయొక్క, దేశికుండు=ఆచార్యుఁడు,
 అగు పూర్ణాహ్వాయుండు=ఐన పెరియనంబిగా రనియెడు ద్రవిడ నామముగల పూర్ణా
 చార్యులు, అనధికారులకుకా=యోగ్యతలేనివారికి, ఈకుము అని=ఇయ్యకు మని, విధి
 యుక్తముగాకా=శాస్త్రోక్తప్రకారముగా, తనకుకా, ప్రసాదించినకా = అనుగ్రహిం
 పఁగా, గీతాచరమార్గంబు=భగవద్గీతాచరమల్లోకార్థము, కృపాతరంగితుండై-కృపా=
 దయచేత, తరంగితుండై=సంజాతతరంగములుగలవాడై, రం...బు-రంగేశ=శ్రీరంగ
 నాయకులయొక్క, ధామ=కోవెలయందలి, దామోదరనామ=దామోదర మనుషేరు
 గల, చామికర=స్వర్ణమయమగు, గోపురంబు, ఎక్కి, ఉచ్చైస్సస్వనంబునకా=గంభీర
 కంఠనాదముచేత, ఉచ్చరించి=పలికి, (తిరుమంత్రద్వయ చరమార్థములను గోపుర మెక్కి
 చాటినాడనుట) గురుండు=తమయూర్యులగుపూర్ణాహ్వాయులు, అలిగినకా=కోపింపఁ
 గా, దేవా=స్వామి, దేవరయాజ్ఞమీటి=దేవరవారియాజ్ఞనుల్లంఘించి, ఏనొక్కరుండ=
 నేనొక్కఁడనే, రౌరవంబునకా=నరకమునందు, పడకుండుట=కూలకుండుట, మేలో=
 మంచిదో, భాగవతపరిపత్తునకుకా=భాగవతసమూహమునకు, పరమపదంబు=మోక్ష
 స్థానము, అగపడుట=లభించుట, మేలో=మంచిదో, అని=యిట్లుని, వితర్కించి=తల
 పోసి, నీవుచ్చరించుటగాకా=మీ రేయుపదేశించునట్లుగా, ఉచ్చరించితిని=అనిచెప్పితి
 నని, తదభినందితుండయ్యెకా-తత్=ఆ పెరియనంబిగారిచేత, అభినందితుండయ్యెకా=
 మెప్పించుకొనియెను, అతండ=ఆరామానుజగురుఁడే, ని...కుకా-నిజ=తనయొక్క,
 ఛాత్ర=శిష్యులయొక్క, 'ఛాత్రాంతేవాసినా శిష్యా' యని యమరము. సత్రంబుల
 కుకా = రామానుజకూటములకు, 'సత్రమాచ్చాదనేయజ్ఞే సదాదానేననేపిచ' అని
 విశ్వము. ప్రత్యహంబును=ప్రతిదినమును, కల్యంబునకా = తేపడక నే, 'ప్రత్యూహో
 హర్ముఖం కల్య' అని యమరము. మూల్యంబు=వెలను, 'మూల్యంవస్నోఽప్యవక్ర
 యః' అని యమరము. ఒల్లక=ఇచ్చయింపక, గవ్యంబు = గోసంబంధియైనపాలు పె
 రుఁగు నేయి, సమర్పించి, వేడినకా=యాచింపఁగా, వల్లవీవల్లవులకుకా = గోపికా
 గోపకులకు, పరమపదంబుకా, ప్రసాదించెకా=కృపనొసఁగెను, అతండ= ఆ యుడ
 యవరులే, బ...య్యుకా-బంధ=కర్మబంధములవలన, ముక్తుండయ్యుకా = విడువఁ
 బడినవాడైనను, అవతారాంతరంబునకా=మఱియొక యవతారమందు, కాలాంతరం
 బునకా=మఱియొక కాలమందు, సం...లై-సంకుచిత=తక్కువపడిన, జ్ఞానులై=ఎఱుక
 గలవారై, విషయపరుల=శబ్దాదివిషయాసక్తులు, అగునరులకుకా = ఐనమానవులకు,
 ఫరమునందలి=మోక్షమునందలి, తీపు=రుచి, ఒదవకా=పుట్టునట్లుగా, సుం...నన్-

సుందరజామాత్య=సుందరజామాత్యఁడనియెడు, నామంబునన్=నామధేయముచేత,
 అర్చిరాదిగతి=అర్చిరాదిమార్గగమనము, (ముక్తులగువారు సూర్యమండలమును భేదిం
 చుకొని పోవు మార్గప్రకారము ననుట) విశదీకరించెన్=తేటపఱచెను, అతండ=ఆ
 యెಂಬెరుమానారే, ఇటమిఁదన్=భవిష్యత్కాలమందు, యాదవగిరి టెంకణంబు=
 యాదవాచలప్రాంతము, (తిరునారాయణపురప్రాంతమనుట), పా...పాషండ =
 వేదబాహ్యులచేతను, సంకులంబు=సంకరము, కౌపచ్చినన్, తచ్చ్యుతికిన్ - తత్=ఆ
 పాషండులయొక్క, చ్యుతికిన్=నాశమునకు, శతకోపసమాఖ్యన్=శతకోపులనునామ
 ధేయముచేత, సంభవించి=అవతారమెత్తి, నీరంధ్రవాదంబునన్ = ఎడతెగనిప్రసంగ
 ముచేత, అం...లన్-అంధ్రాదివిషయ=అంధ్రదేశము మొదలగుదేశములందలి, విద్వ
 జ్జనంబులన్=విద్వాంసులను, అ...క్షన్-అధోక్షజవిషయ=భగవద్విషయమగు, వా
 ద=ప్రసంగమనియెడు, భిక్షన్=భిక్షును, వేడి=అడిగి, దిగ్విజయంబునేసి=దిక్కులను
 గెలిచి, గ...దున్ - గరుడకుధర=గరుడాచలముయొక్క, గుహాయందున్, (అహో
 బిలమనుట), అ...బు-అకుంత=అప్రతిహతుఁడైన, నృకంఠీరవంబు=నరసింహస్వామి,
 కుహనాత్రిదండివి=కపటసన్న్యాసియై, బ్రు...లు-బ్రుసీ=జపాసనమును, 'వ్రతినా
 మాసనం బ్రుసీ' అని యమరము. కుసుంభాంబర=కౌషాయమును, అంభకుండికలు=
 కమండలువును, 'కౌసుంభరాంభకుండికలు' అను పాఠమున రాంభమనఁగా వేణు
 దండ మని యర్థము; కడమసుగమము. ఒసంగన్ = ఇయ్యఁగా, అం...డువి-అంగీ
 కృత = గ్రహింపఁబడిన, అంతిమ=కడపట్టదైన, అశ్రముండై = యత్యాశ్రమముగల
 వాఁడై, ఘ...లు-ఘణిప = శేషునియొక్కయు, కణభుక్ = కణాదునియొక్కయు,
 అక్షపాద = గౌతమమునియొక్కయు, బాదరాయణ = వ్యాసునియొక్కయు,
 కపిల=కపిలునియొక్కయు, జైమిని=జైమినియొక్కయు, శాసనంబులు=విధులు,(వీరి
 మతములనుట), మ...లు - మత = తమమతముయొక్క, మహానస = బాసనమందలి,
 మహీసురులు = బ్రాహ్మణులు, (పాచకులనుట.), మున్నగాన్ = మొదలుగా,
 ఎంతేవాసిన్ = మిక్కిలిచక్కఁగా, అంతేవాసులకున్ = శిష్యులకు, తెలివిపఱు
 పన్=బోధించుటకై, ప...ష్టవి-పరమహంస=యతీశ్వరులయొక్క, అనుష్ఠాన=ఆచార
 మునకు, పరకౌష్ఠవి=పరమావధియై, ప...లక్ - పదయుగ = తమపదద్వంద్వము
 నకు, ప్రపన్న=ప్రపత్తిజేసినట్టి, భువన=లోకములయొక్క, ప్రపంచ=లోకమందలి,
 పంచజన = నరులయొక్క, 'పంచజనాః పురుషాః పూరుషా నరాః' అనియమరము.
 హృదయ=మనస్సులనియెడు, భవనంబులక్=గృహములయందు, పద్మాపద్మాక్షులు=
 శ్రీశ్రీపతులు, పల్లెరు=కామక్రోధాదు లనియెడు కంటకములను, తుడిచి=ఊడ్చివైచి,
 పాడు=శూన్యములగువానిని, ఎక్క-క్=ప్రవేశింపఁగా, 'పాదెక్కను' అనిపాఠాం
 తరము అట్లైనఁ బాదుకొనఁగా ననియర్థము, భక్తిబోధించి=భక్తినుపదేశించి, భూతలం

బుక్=భూప్రదేశమును, పావనంబు సేయంగలవాఁడు=పవిత్రముఁజేయఁగలఁడు, మఱి
 యు=ఇంకను, హయవదన=హయగ్రీవస్వామియొక్క, పద=పాదములయొక్క,
 ఆరాధకుండై=పూజించెడువాఁడై, వేంకటేశుండను=వేంకటేశాపరనామముగల
 వేదాంతదేశికుఁడనుట. ఇంకొక్కమనీషి=మఱియొక్క విద్వాంసుఁడు, మ...బు -
 మధుమధన=మధుసూదనుఁడగు శ్రీపతియొక్క, మత=మతముయొక్క, (శ్రీమన్నారా
 యణుఁడే పరతత్త్వమనియనుట) ప్రతిపాదకంబు, ప్రబంధశతంబు=నూలుప్రబంధము
 లను, రచించి=వ్రీకటించి, శిలోంఛనర్తనంబునకొ=శిలోంఛనవృత్తులచే జీవించుటచేతను,
 (శిలోంఛము లనునవి ప్రత్యేకవృత్తు లనవలయును. శిల మనగా నియమగృహాపా
 దానము; ఉంఛమనఁగా రాలిన నీవారాదులని గ్రహించునది.), తపంబుసేయకొ=తప
 స్సచేయుచుండఁగా, తనకుకొ=ఆవేదాంత దేశికునకు, జ...బు - జరచ్చదన=ముదు
 రాకులనియొడు, శాకదానంబుసేయు, అగస్త్యోర్వీరుహంబునకుకొ=అగస్త్యమానికి,
 (ఇచ్చట నలర్కోర్వీరుహంబునకని కొందఱనుచు దానికి ముల్లుచ్చితచెట్టని చెప్పి కొం
 డ్రు) నిర్వాణంబు=పరమసుఖమును, ఒసంగంగలండు=కృపసేయఁగలఁడు, ఇట్టియే
 ష్యంబులు=భవిష్యదర్థంబులు, మ...నకొ - మదీయ=నాసంబంధియగు, దివ్యబోధం
 బునకొ=దివ్యజ్ఞానముచేత, ఎఱింగియుండుదుకొ=తెలిసికొనియుండును, ఏతాదృశంబు=
 ఇటువంటిది, అగు, త్రై...మికొ - త్రైకాలిక = భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలత్రయ
 సంబంధియగు, జ్ఞానంబు=తెలివియొక్క, కలిమికొ=ఉన్నిచేత, ఇమ్మేను=ఈ శరీ
 రము, మాననీయంబుగదా=పూజ్యమేకదా, అంటేని=అంటివా, అది=అజ్ఞానము, జా
 త్యంబుదక్కకొ=జాతీప్రయుక్తముగాని, తపస్సత్యశమదమాది లబ్ధంబు - తపః=తప
 మును, సత్య=నిక్కమును, (సత్త్వమనికొందఱు) శమ=మనోనిగ్రహమును, దమ=
 బహిరింద్రియనిగ్రహమును, అది=మొదలగువానిచేత, లబ్ధంబు=పొందఁబడినది, కాదు,
 నిషాది=ఎఱుకుది, భవిష్యదర్థంబులన్=కొఁగలకార్యములను, చెప్పుచున్నది=వచించు
 చున్నది, అది=ఆగద్దెచెప్పునది, శుచియే=పవిత్రురాలా, (కొదనుట), కాశికంబు=
 గూబయు, డబ్బగాటి గబ్బలుఁగు, ఇవిపక్షివిశేషములు, గౌళి=బల్లి, కనుంబెంటి,
 పైఁడిగంటి, లోనగు=మొదలైన, తిర్యక్కులు=తిర్యగ్జంతువులు, భా...లు - భావి
 ప్రయోజన = ముందటిపనులకు, సూచకంబులై=తెలియఁజేయునవియై, ఉన్నయవి=
 ఉన్నవి, అవి=ఆకాశికాయలు, తపస్వులే=తపస్సంపన్నములా, మావిజ్ఞానంబును=
 మావిన్నానమును, అట్ల=ఆప్రకౌరమే, ఎట్లనినన్=అది యేప్రకౌరమనఁగా, నాస్తిక్యం
 బువలనన్=నమ్మకములేకుండుటవలన, శాస్త్రంబులేడన్=శాస్త్రములపట్ల, అధీతిబో
 ధంబులు=చదువుట తెలియుటలు, తక్కన్=తప్ప, అ...లు - అచరణ=అచరించుట
 యు, ప్రచారంబులు=అచరింపఁజేయుటలును, లేమిన్ = లేకుండుటచేత, గర్భంబు,
 దూరంబు=మాకులేసు, అదినిమిత్తంబుగాన్=అదికొరణముగా, ఇతైఱంగుఎఱంగక=

ఈమార్గముఁ దెలియక, భవోత్తారకంబు=సంసారోద్ధారంబు, కాదు, కావునన్=కాఁ
బట్టి, క...ని - కలుష=పాపముచేత, రహిత=విడువఁబడిన, కాయంబునంగాని=శరీ
రముచేతఁగాని, కల్యాణంబు=మోక్షశుభము, లబ్ధంబుగాదు=లభింపదు, కావునన్=
కాఁబట్టి, ఇ...బు - ఇవ్విరూప=ఈవికృతరూపముగల, విగ్రహంబు=నాశరీరమును,
అనుగ్రహంబునన్=ప్రసాదముచేత, ఉడిపి=పోఁగొట్టి, కృతార్థున్ చేయుమని=ధన్యు
నిం జేయుమని, పాదంబులవ్రాలి=పాదాక్రొంతుఁడై, పాటన్=గానమందు, పాతిక
పాతేని=పాదాంశమైనను, ఈవేయనినన్=ఇయ్యవేయనఁగా, అతండు=ఆదాసరి,
అదియును=ఆ పాతిక పాతైనను, ఈలేనన్నన్=ఇయ్యలేననఁగా, పోనిమ్ము=పోనీ,
ఈప్రభాతసమయంబునన్=నేటిప్రాతఃకాలమందు, పా...నన్ - పాడిన=గానము
సేసిన, చరమగీతంబైనన్=కడపటిపాటయైనను, ఇచ్చి=ఒసంగి, ప్రపన్నుండన్=శర
ణాగతుఁడను, అగునన్ను, అవిపన్నుంజేయుమని=ఆపదలేనివానిఁగాఁజేయుమని, లేవ
కున్నన్=పాదములపైనుండిలేవకుండిన, ప...డువి - పరమదయా=ఉత్కృష్టదయ
చేత, ఆర్దుఁడై=చల్లనివాఁడై, అట్లకొనిమ్ము, లెమ్మని, అతనిన్=ఆరాక్షసుని, లేవనె
త్తి, అ...బున్ - అత్తను=ఆరాక్షసశరీరముయొక్క, ప్రాప్తి=వచ్చుటయొక్క, ప్ర
కారంబున్=రీతిని, సవిస్తరంబుగాన్, చెప్పుమనినన్, అప్పొలదిండి=ఆమాంసభక్ష
కుండగురాక్షసుఁడు, దుగ్ధార్తుండు=దుగ్ధపీడితుండు, అనధరింపుమని, ఇట్లనియె.

*

*

*

ఉ. ఉండుదుఁ జోళభూమి నొకఁ యూరఁ గళ ల్పదునాల్గు నేర్చి వా
క్చండిమఁ జర్చగెల్తు ఘట • † శాసుల శ్రౌతులఁ దప్పు వట్టుదున్
ఖండల ముష్టి విప్పఁ గని • నవ్వుదు వెండి ప్రయోక్తల న్సుధీ
మండలి గ్రాంధికత్వ మని • మానముసేయుదుఁ జల్పవాది నై . 67

టీ. చోళభూమిన్=చోళదేశమందు, ఒకయూరన్=ఒకగ్రామమందు, ఉండు
దున్=నివసించును, కళల్=విద్యలు, పదునాల్గు=చతుర్దశసంఖ్యాకములగువాని, 'అం
గానివేదా శ్చత్వారో మీమాంసా న్యాయవిస్తరః, పురాణం ధర్మశాస్త్రించ విద్యా
హ్యేతా శ్చతుర్దశ' అనియును, అంగములాటనుటకు, 'శిక్షా వ్యాకరణం కల్పో
నిరుక్తం జ్యోతిషం తథా, ఛంద శ్చేతి షడంగాని' అనియు ప్రమాణము. నేర్చి, ఘట
శాసులన్=తార్కికులను, (ఘటశాస్త్ర)లననుపాదమున నిదేయర్థము), వాక్చండిమ=
వాక్ప్రచండత్వముయొక్క, చర్చన్=ఆక్షేపముచేత, గెల్తున్=జయించును,
శ్రౌతులన్=యాగతంత్రజులను, తప్పనెట్టుదున్=స్థావరీత్యములుపట్టుచును, వెండి=

* * * ఇచ్చటఁ గొన్ని ప్రక్షిప్తపద్యములు గలవు. వానిని ఆశ్వాసాంతమునఁ
గనందగు. † శాస్త్రుల.

మఱియును, ప్రయోక్తలక్ = పోడశకర్తాధికౌరులను, ఖం...ష్టి-ఖండల = ఖండకారికల
యొక్క, ముష్టి = సంచికను, విప్పక్ = విప్పఁగా, కని = చూచి, నవ్యదుక్ = పరిహాసిం
తును, సు...ము - సుధీ = విద్వాంసులయొక్క, మండల = సమూహముయొక్క,
గ్రాంథికత్వము = గ్రంథనిపుణతను, జల్పవాదినై = జయేచ్ఛచేత కథలను వాదించు
వాడనై, ఆవమానము సేయుదును.

వ. ఇన్నడవడిం బ్రభిన్నగండంబగు వేదండంబునుంబోలె మదాంధుం
డనై యల్పవిద్యాలబ్ధి విడువ ముడువ వేసరని వీసంబుగల రెడ్డియుం
బోలె నచ్చదువె పరబ్రహ్మంబై పెద్దలం జెనకి యోడియు సరియైతి
ననియును సరిపోయి జయించితి ననియు నబద్ధంబు లాడి చిల్లరప్రభు
వులం భ్రమియించు చుండి దీక్షితులం జూచి యియక్ష పొడమి
ద్రవ్యభిక్షార్థినై మధురకుం బోయి యప్పరంబున. 68

టీ. ఇన్నడవడిక్ = ఈనడతచేత, ప్రభిన్నగండంబు - ప్రభిన్న = మదముకొలు
చున్న, గండంబు = చెక్కులుగల, అగు, వేదండంబునుంబోలె = ఏనుంగువలె, మదాం
ధుండనై = మదముచేత మత్తుడనై, అ...బ్ధిక్ - అల్పవిద్యా = కొంచెపువిద్యయొక్క,
లబ్ధిక్ = ప్రాప్తిచేత, విడువక్ = మూటవిచ్చుటకును, ముడువక్ = మరలమూటఁగట్టుట
కును, వేసరని = విసువని, వీసంబు = వీసముకొసులుకల, రెడ్డియుంబోలెక్ = రెడ్డివాని
వలెనే, అచ్చదువె = నాకు వచ్చియున్న యాచదువే, పరబ్రహ్మంబై, పెద్దలక్ =
వృద్ధులను, జెనకి = ప్రసంగమునకుఁ గదలించి, ఓడియు = అపజయముబొందియు, సరి
యైతిననియు = సమముగాఁ బ్రసంగించితి ననియు, సరిపోయి = వారితో సరియై, జయిం
చితి ననియుక్ = గెల్చితి ననియును, అబద్ధంబులాడి = దబ్బరలాడి, చిల్లరప్రభువులను,
భ్రమియించుచుండి = భ్రమియింపఁజేయుచుండి, దీక్షితులంజూచి = ఆహితాగులను
గాంచి, ఇయక్ష = యజ్ఞముఁ జేయవలయునను నిచ్చ, 'యష్టు మిచ్చా ఇయక్షా' అని
వ్యుత్పత్తి, పొడమి = అంకురించి, ద్రవ్యభిక్షార్థినై = ద్రవ్యభిక్షను గోరినవాడనై, మధు
రకుక్ = మధురాపట్టణమునకు, పోయి, అప్పరంబునక్ = ఆమధురాపట్టణమందు.

సీ. బహివడ్డద్విజున కల్పపుఁ బాచితం బిడి,

పసిఁడికై తా వానిఁబంఱిఁ గుడిచి

కలసి వణిక్పరోఁధలతోడఁ బుణ్యాహ,

ముల బియ్యములకు నై • మొత్తులాడి

శశి రవి గ్రహ జపఁస్నానాదికము లెల్ల,

దొరలవాకిండ్ల కేదొద్ద యిచ్చి

*పచ్చిట్టితో లృప్టై • చుచ్చాల మెట్లంది,
 కొనఁ దాన యూరెల్లఁ • గుత్తవట్టి
 తే. దర్భపోటులఁ దిని లేనితఱుల మైత్రి)
 నంటి పితృశేషము భుజించి • యదియు నెడల
 నక్కవాడల నరకూళ్ళు • మెక్కి మీఁద
 వీని శేఖర మొకతులా • ర్విజ్యము కొని.

69

టీ. బ...కుక్ - బహివడ్డ=వెలివేయఁబడిన, ద్విజునకుక్=విప్రునకు, అ...
 బు - అల్పపు=కొంచెమయిన, పాచితంబు=ప్రపాయశ్చిత్తమును, ఇడి=పెట్టి, పసిఁ
 డిక్తై=ధనముకొఱకు, తాన్=తాను, వానిబంతిన్=వాని పక్షియందు, కుడిచి =
 భుజించి, వ...డన్ - వణిక్=కోమట్లయొక్క, పురోధలతోడన్=పురోహితులతో,
 కలసి=చేరుకొని, పు...క్తై - పుణ్యాహముల = కోమటిండ్ల పుణ్యాహవాచనముల
 యొక్క, బియ్యములకు=తండులముకొఱకు, మొత్తులాడి=కలహించి, శ...లుప్పల్లన్ -
 శశి = చంద్రునియొక్కయు, రవి = సూర్యునియొక్కయు, గ్రహ = గ్రహణముల
 యందుఁ జేయునట్టి, జప=జపములు, స్నాన=స్నానములు, ఆదికములెల్లన్ = మొద
 లగునవి యెల్ల, దొరలవాకిండ్లకే = ప్రభుద్వారములకే, దొద్దయిచ్చి = కొల్లయిచ్చి,
 (దానములకొఱకై తాను జేసిన నవగ్రహజపము మొదలగునవి ధనికుల వాకిండ్లనే
 ధారఁబోసె ననుట), ప...లు - పచ్చి=అర్చిమగు, ఇట్టితోలు=కృష్ణాజినమును, బట్టై
 చుచ్చాలమెట్లు=ఎనుము మేఁక అవు వీని వరుసలను, అందికొనన్=దానముపట్టుటకై,
 తాన=తానే, ఊరెల్లన్=ఆపట్టణమెల్లను, గుత్తవట్టి = గుత్తచేసి, (పచ్చిట్టితోల్పట్టి
 చిచ్చులనని పాఠాంతరము. అట్లయిన పచ్చి జింకతోళ్ళం గ్రహించి వేసవికాల
 ములయం దనియర్థము.), దర్భపోటులన్=నిమంత్రణములయందు, తిని=భక్షించి, లేని
 తఱులన్=అబ్రాహ్మణార్థములు లేని కాలములయందు, మైత్రిన్ = స్నేహముచేత,
 అంటి=చేరి, పితృ శేషము=తదైనపుఁగూడు, భుజించి=మెసవి, ఆదియున్ = ఆపితృ
 శేషమును, ఎడలన్=దొరకకపోఁగా, అక్కవాడలన్=అమ్మలక్కల వీధులయందు,
 అరకూళ్లు=చాలిజాలని యర్థాశనములను, మెక్కి=తిని, మీఁదన్=అనంతరమందు,
 వీని=ఈకార్యముయొక్క, శేఖరము=శిరోభూషణమగు, ఒక...ము-ఒక=ఒకటియైన,
 తులా=తులాభారముయొక్క, అర్విజ్యము = ఋత్విగ్భావము, (తులాభారదాన
 మనుట), కొని=గ్రహించి.

తా. ఈపైనిచెప్పినవన్నియును బాపహేతువులు గాన నింద్యము లయిన
 నర్థాతురత్వమును బట్టి యన్నియుం జేసె ననిభావము.

* పచ్చిట్టితోల్పట్టి చిచ్చుల.

ఉ. ఇట్టొనఁగూర్చి వైశ్యునకు • నిచ్చి చన న్మఱి పుచ్చి చౌకము
 లెట్టుచు వడ్డిలెక్క లటుఁపెట్టుచు ధారణవాసికై కొదల్
 పెట్టుచు వాఁడు రేఁగి మఱిఁపెట్టుదుఁ బెట్ట ననంగ మిట్టఁ గూ
 పెట్టుదు నిట్టు పోరఁ గనిఁపెట్టుక యొక్కరుఁ డుండి వెండియున్.70

టీ. ఇట్టు=ఈప్రకారము, ఒనఁగూర్చి=కూడఁబెట్టి, వైశ్యునకున్=కోమటికి,
 ఇచ్చి=వడ్డికిచ్చి, చనన్=మరల నూరికి బోవుటకై, మఱి=పిమ్మట, పుచ్చి=తీసికొని,
 చౌకముల్=ఉడ్డలు, (నాలుగేసి యనుట) పెట్టుచున్=ఇడుచు, వడ్డి లెక్కలు, అటు
 పెట్టుచున్=ఆప్రకారము వేయుచును, ధారణవాసికై=బియ్యము మొదలగువాని ధర
 వారడికై, కొద లెట్టుచున్=తక్కువలు సేయుచు, వాఁడు=ఆకోమటి, రేఁగి=చెల
 రేఁగి, మఱి=పిమ్మటను, పెట్టుదుఁ బెట్టననంగన్=ఇత్తునీయననిచెప్పఁగా, మిట్టన్=రచ్చ
 మిట్టయందు, కూపెట్టుదును=కూతలుపెట్టుదును, ఇట్టుపోరన్=ఇట్లు పోరుచుండఁ
 గా, ఒక్కరుఁడు=ఒకమానిసి, కనిపెట్టుక యుండి=కొనుకొనియుండి, వెండియున్=
 మరలను.

తా. ఇట్లు కూడఁబెట్టిన ధనము కోమటికి వడ్డికిచ్చి నే నమ్మిన బియ్యము
 మొదలగు వాని ధర వారడికొఱకును జిల్లర వడ్డికొఱకును బీకులాడి రచ్చలలోఁ జెప్ప
 కొను చుండఁగా నొక్క దొంగ కనిపెట్టుకొని యుండె నని భావము.

సీ. వెలివాడఁ బనిక్రొత్తఁమలకవా ల్గొని నూనె,
 యిడి తంగెడాకుగఁపెట్టు తహతహ
 కూర్చుంబు గొరిగించుకొని యుష్ణతోయంపు,
 టంగడిఁ దలయంటుకాడి దడవు
 వంట పుట్టింటి కెప్పంటికంటెను బాలు,
 పెరుగు నే గూర లంపెడుతెగువలు
 సంబెళ విదలించి • తాంబూలదళ పూగ,
 నివహంబుఁ జాలంగ • నించు నుబ్బు

తే. బ్రహ్మచారిభుజంబు మాత్రకు సడింపు
 బ్రాలు నాలికి మేలుచీరలు గొనియెడు
 సంభ్రమంబును బెఱపాంధఁజనులఁ బయిన
 మడుగు ప్రశ్నంబులను మత్ప్రయాణ మెఱిగి.

71

టీ. వెలివాడన్=చండాలవాటికయందు, పని=పనితరముగల, క్రొత్తమలక
 వాల్=క్రొత్త పాదరక్షలు, కొని=వెలచేసి, నూనెయిడి=నూనెఁబూసి, తంగెడాకు,

కట్టెడు=అపాదరక్షలకుఁగట్టినట్టి, తహతహ=త్వరపాటును, కూర్చుంబు=కనుబొమల
సందు, 'కూర్చుమస్త్రీభ్రువోగ్మధ్యమ్' అనినిఘంటువు. గొరిగించుకొని=తొరముఁ జేయిం
చుకొని, సాగసునకుఁ గనుబొమలసందుమాత్రమే గొరిగించుకొనె ననుట, ఉష్ణతో
యంపు=వేడినీర మ్మైదు, అంగడికొ=చుకొణమందు, తలయంటుకొడి = అభ్యంగము
సమయముదైన, తలయంటుకొడు అనుపాఠమున నభ్యంగముఁ జేసికొని తిరిగెడు, తడ
వు=అలస్యమును, ఎంటపుట్టి=ఎంటఁజేసిపెట్టెడు పెద్దమ్మయొక్క, ఇంటికికొ=గృహ
మునకు, ఎప్పంటికంటెను=పూర్వముకంటెను, పాలు పెరుఁగునేగూరలు=పాలును,
పెరుఁగును, నేయిని, శాఖములును, అంపెడు=పంపునట్టి, తెగువలు=దౌదార్యములను,
సంబెళ=వక్కాకుపెట్టె, విదలించి=విప్పి, తాంబూలదళ=తమ్మలపాకులయొక్క,
పూగ=పోకలయొక్క, నివహంబుకొ=సమూహమును, చాలంగకొ=చాలునట్లు, నిం
చు=నిండించునట్టి, ఉబ్బు=ఉత్సాహమును, బ్రహ్మచారి=శిష్యునియొక్క, భుజంబు
=మూపుననున్న, మాత్రకుకొ=అసిమికి, సడింపుఁబ్రాలు=దంపుడుబియ్యమును, ఆలి
కికొ=భార్యకుఁగాను, మేలుచీరలు=మంచిమంచికోకలను, కొనియెడు=గ్రహించెడి,
సంభ్రమంబు=చిడిముడిపాటును, పెఱ=ఇతరులగు, పాంధజనులకొ = మార్గస్థులను,
పయనమడుగు=ప్రయాణ మెప్పుడనియడిగెడు, ప్రశ్నంబులను=ప్రశ్నలచేతను, మత్స్య
యాణము=నాపయనము, ఎఱిఁగి=తెలిసికొని.

తా. పైనిచెప్పినప్రకారము ప్రయాణసన్నాహము గాఁగా దొంగ తెస్సఁగా
చెలిసికొన్నాఁడని భావము.

క. హత్తుకొని యొక్కకొందఱ

నత్తెఱవుం గట్టఁ బనిచి • యందఱ క్రియఁ దాఁ

ది త్తోకటియుఁ గొని తే మఱి

యుత్తర ముత్తర మటంచు • నొక ప్రొద్దుకడకొ.

72

టీ. హత్తుకొని=వెంబడించికొని, ఒక్కకొందఱకొ=మఱికొందఱకొ, అత్తెఱ
వుకొ=ఆమార్గమును, కట్టఁబనిచి=అఱికట్టఁబనిపి, అందఱక్రియకొ=అందఱివలెనే,
తాకొ=అదొంగ, తిత్తి=సంచి, ఒక్కటియుఁ గొనితేకొ=ఒక్కటి తీసికొనిరాఁగా,
మఱి=అనంతరమందు, ఉత్తరముత్తరమటంచుకొ=పోవలసినచుత్తరదిశయని, ఒకప్రొ
ద్దుకడకొ=ఒకప్రొద్దువేళను. 'తిత్తియొకటికొని' అనుట సాధువు.

తే లేచి పోవంగఁ దత్తఱ • మేచి తోడి

వారు సన నేను ముడిమోపు•వటున కెత్తి

పోవ వాఁ డిందు రండని • త్రోవ యడవిఁ

బెట్టి యొకవాఁగు డిగ నీల•వెట్టుటయును.

73

టీ. తేచిపోవంగఁ = తేచిపోవుచుండఁగా, తత్తటమేచి = త్వర పొటతిశయించి, తోడివారుచనఁ = తోడిమార్గస్థులుపోఁగా, నేను, ముడిమోపు = మూటబరువు, వటునకెత్తి = బ్రహ్మచారికెత్తి, పోవఁ = పోవుచుండఁగా, వాఁడు = ఆచోరుఁడు, ఇందురండని = ఇటురండనుచు, త్రోవ = మార్గమును, అడవిఁబెట్టి = అడవిలోఁబెట్టి, ఒక వాఁగు దిగన్ = ఒక వంక దిగఁగానే, ఈలవెట్టుటయును = ఈలవేయఁగానే, (జారచోరు లీలవెట్టుట వారిసంజ్ఞ).

క. అఱచేతివ్రాలు గనున

త్తటిఁ బడె నొకయంపకట్టె • దానికి నిలువం

బిటుబిటున తాలు వడెం

దెఱపియుఁ గనలేమి సాతు • దిరుగుడువడియెన్.

74

టీ. అఱచేతివ్రాలు = అఱచేతిగీటలు, కనునత్తటిఁ = చూచెడుకొలమందు, (అరుణోదయకొల మనుట.), ఒకయంపకట్టె = అంపకోల, పడెన్ = వ్రాలెను, దానికిఁ = ఆయంపకట్టుకు, నిలునఁ = మార్గమునడువకనిలువఁగా, బిటుబిటునఁ = బిటుసు బిటుసుగా, తాలువడెన్ = సాహణములుపడెను, సాతు = పథిక సమూహము, దెఱపియున్ = పోవుటకుసందును, కనలేమిన్ = తెలియలేకుండుటచేతను, దిరుగుడువడియెన్ = కలగుండువడెను.

మహాస్మగ్ధర.

కవిసె న్నల్పాంతజంతుఁ గ్రసన భృశ బుభుక్షాత్వర త్ర్యక్ష పార్శ్వ
ప్లవమా నోత్పాతభూతఁ ప్రకర పటిమ హాలాహల స్పర్ధి హేతి
ఛవిరే ఖానేక రాహుఁ ఛలిత రవులు రక్షశ్చమూ జిత్పుళింద
ప్లవబృందంబు ల్విని న్నల్లడఁ బొడుపొడుమన్పల్కులు న్మల్కులు

[నాన్.

టీ. కల్పాంత = ప్రళయకాలమందు, 'క్షయగకల్పాంత ఇత్యపి' అనియమరము. జంతు = ప్రాణులయొక్క, గ్రసన = భక్షణమందు, భృశ = మిక్కిలియగు, బుభుక్షా = ఆకలియొక్క, 'భోక్తు మిచ్ఛా బుభుక్షా' త్వర = వేగముగలిగిన, త్ర్యక్ష = ఫాలాక్షునియొక్క, పార్శ్వ = ప్రక్కలయందు, ప్లవమాన = పరువులెత్తుచున్న, ఉత్పాత = భయంకరములైన యుల్కాదులతోఁ గూడిన, భూత = భూతములయొక్క, ప్రకర = సమూహముయొక్క, పటిమన్ = సామర్థ్యమువంటి సామర్థ్యముతో, హాలాహల = కొలకూటముతోడ, స్పర్ధి = కలహించెడు, హేతి = ఆయుధములయొక్క, ఛవి = కొంతులయొక్క, రేఖా = పట్టులనియెడు, అనేక = పెక్కులైన, రాహు = రాహుగ్రహములచేత, ఉఛ్చలిత = చలింపఁజేయఁబడిన, రవులు = సూర్యుఁడు గలిగిన ట్టి, రక్షశ్చమూ = రాక్షససేనను, జిత్ = జయించుచున్న, పుళింద = కిరాతకులయొ

క్కయు, ప్లవ=చండాలురయొక్కయు, బృందంబుల్ = సమూహములు, వనిక్ = అడవియందు, నల్గడక్ = నాల్గుదిక్కులయందు, పొడుపొడుమక్ = పొడు పొడు మని యెడు, (ఇది యాప్రేడిత ప్రార్థనార్థకము.), పల్కులుక్ = మాటలును, ముల్కులుక్ = బాణములును, రాక్ = రాగా, కవినెక్ = చుట్టుకొనెను.

తా. ప్రళయకాలకుద్రుని సూరెలఁ బాటుతెంచుచున్న మహాఘాతములవలెఁ బటిమ గలిగి యనేక రాహువుల నెడు బుద్ధిచేత సూర్యుఁడు భయంపడునట్టి యాయుధ క్కొంతులు కాలకూటమును మీటుచుండఁగా ననేక కిరాతకులును జండాలురును గుంపులు గూడుకొని వాఁడితూపు లేయుచుఁ బొడుపొడు మని పల్కుచు నలుదిక్కులఁ గ్రమ్ముకొని రని భావము.

వ. ఇట్లు చెట్లు వెడలి విండ్లు వంచుకొని ముంచుకొను నన్నల్లప్రజం
జూచి హల్లకల్లోలం బై విఱుగంబడు నెడ. 76

టీ. ఇట్లు = ఈప్రకారము, చెట్లు వెడలి = అడవిలోనుండి వెడలివచ్చి, విండ్లు = ధనువులను, వంచుకొని = ఎక్కువెట్టివంచి, ముంచుకొనుచున్న, అన్నల్లప్రజక్ = అనల్లనిప్రజను, చూచి, హల్లకల్లోలంబై = పెద్దరంతై, విఱుగంబడు నెడక్ = వితీగిపోవు నప్పుడు.

సీ. పసలేదు నిలరోయి • పాతకులారా రని,

దేవాయుధంబులు • టూవువారు

పైఁడిబాసముఁ జెట్ల • బడవైచి దుడ్డుపె,

ట్లకుఁ బాటుచునె యొలె • లెచ్చువారు

బరువు డించి కటారి • పరుఁజించి నిల్పి యిం,

దెందు వచ్చెద రని • యెదురువారు

వస్త్రంబు గొండు దేవర యోయి యిది చన్నఁ,

బస్తని దయపుట్టఁ • బలుకువారు

తే. కలవి మామూఁక నిప్పింతుఁ • దొలఁగుఁ డొకటి

యాఁడుదానిఁ జేనంటకుఁ • డనుచుఁ బెద్ద

తనము నభిమానమును దెంపు • గనఁగఁ బలికి

నిలిపి దోఁపిచ్చువారు నై • తొలఁగి రపుడు. 77

టీ. పసలేదు = పలుమంది లేరు, (దొంగలుగొంచెమనుట.), పాతకులారా = ద్రోహులారా, నిలరోయి = నిలువుఁడోయి, అని, దేవాయుధంబులు = పాషాణములు దుంటకట్టెలును, (ఇక్కడ దేవశబ్దమునకు యజ్ఞ మని యర్థము చేసి దాని యాయుధములు

దారుమయములుగాను బాషాణమయములుగా నుండును గనుక తాలును గుంటకట్టెలు
ననవచ్చును.), అూవువారు=విసరువారును, పైడిబాసముక్=బంగారు మొదలగునది,
(పైడిబాస మనునది నానుడుమాట), చెట్లన్=వృక్షములయందు, పడవైచి=పాటవైచి,
గుడ్డుపెట్లకుక్=గుడ్డుకట్టలదెబ్బలకు, పాటుచునె=పరువిడుచునే, ఒలెల్=వస్త్రముల
ను, వైచువారు=పాటవేయువారును, బరువు=తామెత్తుకొన్న బరువును, డించి=దిగువదిం
చి, కటారిపరుఁజించి=కటారియమర్చుకొని, నిల్చి, ఇంచెందువచ్చెదరని, ఎదురువారు=ఎది
రించెడువారును, సస్త్రంబుఁగొండు=ఈబట్టను దీసికొనుఁడు, ఇది=ఈమాట, దేవరయో
యి=దేవతయోయి, చన్నక్=ఇదిపోయినట్లాయెనా, పస్తు=ఉపవాసముండవలసివచ్చు
ను, అని, దయపుట్టక్=దయగలుగునట్లు, పలుకువారు=మాటలాడెడువారును, మామూఁ
కక్=మాగుంపునందు, కల=కలిగినవస్తువులు, ఇప్పింతుక్=ఈజేసదను, తొలఁ
గుఁడు=తొలఁగిపోండు, ఒకటి=ఒకటివినుఁడు, అఁడుదానిన్=స్త్రీని, చేనంటకుఁడు=
చేతఁ దాఁకివలదు, అనుచుక్=ఇట్లని, పెద్దతనముక్=(అగుంపులోఁ దమకుఁగల
యధికార మనుట) అభిమానమును, (స్త్రీలయెడలఁగల పరు వనుట), తెంపు=తెగువ,
(సొమ్ములు వోయినఁ బోవుఁగాక స్త్రీలను దాఁకకున్న మంచి దని తలంచుట), కనఁ
గక్=తెలియనట్లు, పలికి=చెప్పి, నిలిపి=గుంపును నిలువజేసి, దోఁపిచ్చువారునై=
చూఱునొసఁగువారై, తొలఁగిరి=విముఖులైరి, అపుడు.

సీ. తొడువింటివాఁడు సన్ద్రోవఁ బోవక యెదు,

ర్పడువాండ్రఁ దొడిఁబడఁ • బదరి పొడిచి

పినుఁ గీక పెనఁగినఁ • బెద్ద నొంపక యెట్లు,

బాటించి చేఁ గలఁపాటి *నాఁచి

యాయితంబై చించుఁకరిగెడువాఁ డేటు,

లవి మీఱి చన్న వెక్దవులు టుడిగి

పొదవు చే లేకయ • పుటపుటయును నైన,

వాని శోధింప నవ్వలికిఁ బనిచి

తే. పొదలఁ దూఱిన నీఁటె చాపుల వెడల్చి

గట్టుబట్టలు గొని ప్రాతఁబట్ట దయను

గోచులకు నిచ్చి గనపరాకులు నిగిడ్చి

చెప్పుటట్టలు శోధించి • సిగలు విప్పి.

టీ. తొడువింటివాడు=అంబుదొడిగిన విల్లుగలవాడు, చన్ద్రోవక్=పోయెడు త్రోవను, పోవక=ఏగక, ఎదుర్పడువాండ్రక్ = ఎదురైనవారిని, తొడిబడక్ = తొట్టుపడునట్లు, పదరి=హుంకరించి, పొడిచి, పినుగు=పీనుగు, (లోభియనుట.), ఈక=తనసొమ్మియ్యక, పెనగినక్=పెనగులాడగా, పెద్ద=మెండుగాను, నొంపక= నొప్పింపక, ఎఱ్ఱబాటించి=నెత్తురుగాఱబొడిచి, చేగలపాటి=చేతనున్న మాత్రము సొమ్ము, నాచి=అపహరించి, ఆయితంబై = ఆయత్తపడినవాడై, చించుక=గుంపును చించుకొని, అరిగెడువాడు=పోవునట్టివాడు, అవియేటులు=అదొంగల ప్రహారము లను, మీటి=అతిక్రమించి, చన్నక్ = పోయినను, వెక్దవులుట = వెంబడించుట, ఉడిగి=మాని, (మార్గస్థుఁ డెవ్వండేని గుంపుఁ జించుకొనిపోగా దొంగలు వానిఁ దఱుమ రనుట.), పొదవు=ద్రవ్యము, చేలేకయ=చేతలేకయే, పుటపుటయునునైన వానిక్=బలిసిలావైనవాని, శోధింపక్ = వానిదాపున సొమ్ములుచూచుటకు, అవ్వలి కిక్=అవలికి, పనిచి=పంపి, (బలముగలవాడు గుంపులోనున్న వాని నవ్వలికి దొంగలు పంపిరనుట), పొదలఁదూతినక్=కొందఱు పొదలోఁదూఱగా, ఈటెచాపులక్= ఆపొదలమీఁదికిఁ బొడిచెదమని ఈటెలు చాచుటలచేత, వెడల్చి = వారిని బయలికి రప్పించి, కట్టుబట్టలు=కట్టుకొన్న వస్త్రములు సైతము, కొని=గ్రహించి, ప్రాతెబట్ట= జీర్ణవస్త్రమును, దయను=దయచేత, గోఁచులకుక్=కౌపీనములకుఁగా, ఇచ్చి=ఓసఁగి, గనపరాకులు=గన్నే రాకులవంటియమ్ములయలుగులను, నిగుడ్చి=లోపలదూర్చి, చెప్పు టట్టలు=పొదరక్షలయట్టలు, శోధించి=వెదకి, సిగలు=జుట్లు, విప్పి, (మార్గస్థులు చెప్పుటట్టల సంచులను సిగలయందును సొమ్ములు దాచియున్నారని దొంగలు వాని నెల్ల శోధించి రనుట).

వ. ఇట్లు పాటచ్చరులు పెచ్చువెరిగి విచ్చలవిడి నుచ్చావచంబులగు

సార్థంబు నర్థంబు లపహరించు సంకులంబున.

79

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, పాటచ్చరులు=చోరులు, 'ప్రతిరోధిపరాస్కంధి పాటచ్చరమలిష్టుచా' అని యమరము. పెచ్చువెరిగి = చెలరేగి, విచ్చలవిడిక్= స్వేచ్ఛచేత, ఉచ్చావచంబులగు=అనేకవిధములగు, 'ఉచ్చావచం నై కభేద' మ్మని యమరము. సార్థంబు=బాటసారులయొక్క, అర్థంబులు=ధనములు, అపహరించు= దోచుకొనెడు, సంకులంబునక్=సందడియందు.

సీ. కటినుండి చనుమర • గడిగాఁగ బిగియించి,

కటిన నిడు నీలి • కాసె మెఱయ

బిల్లిగడ్డము మించఁ • బెరిగి మీసలు కుక్షి,

గోళంబుమీఁద ను • య్యాల లూఁగ .

బూది బ్రంగిన మొగంబున వడిగట్టు మై,
 నపుమైల ప్రాజాదు • నాజెలంగఁ
 జిటివేలి పూసపై • ఘటియిల్లు వెడబట్టు,
 చిమ్ముల సురియ డా • ల్ముమ్మరముగ
 తే. నూరనుండియుఁ గనుపెట్టుకుండువాఁడు

దప్పిపో నన్న డబ్బాటు • దా బొడగని

యట్టివేళఁ గాకశ్మశ్రు • వనెడు నొకప్ర

చండ చండాల చోరభటుండు దఱిమి.

80

టీ. కటినుండి=పిఱుఁదుదగ్గఱనుండి, చనుమర=తొమ్ము, గడిగాఁగ=హద్దుగా,
 బిగియించి=బిగించి, కట్టిన, నిడు=పొడువైన, నీలికొసె=నీలిదట్టి, మెఱయక=ప్రకా
 శింపఁగా, పిల్లిగడ్డము=పిల్లిగడ్డమును, మించక=అతిశయించునట్లు, పెరిఁగి, మీసలు=
 మీసాలు, కుక్షిగోళంబుమీఁదక=గుండ్రని కడుపు మీఁద, ఉయ్యాల లూఁగక=
 డోలాయమానములగుచుండఁగా, బూదిక=తానుబూసికొన్న బూడిదచేత, బ్రంగిన=
 కప్పఁబడిన, మొగంబునక=ముఖమందు, వడిగట్టు=వడియఁగట్టిన, మైనపుమైల=మ
 ధూచ్ఛిప్తమాలిన్యము, ప్రాజాదునాక=ప్రాతఃచాదుచుక్కయనునట్లు, చెలం
 గక=ఒప్పఁగా, (వడియఁగట్టిన మైనపుమైలను జాఁదుచుక్కవలెఁబెట్టుకొన్నాఁడ
 నుట), చిటివేలి=కనిష్ఠికొంగుళియొక్క, పూసపైక=గనుపుమీఁద, ఘటియిల్లు=
 సంగతమైన, వెడబట్టు=దసిలిగాఁబట్టుటయొక్క, చిమ్ముల = విసరుటలుగల, సురి
 య=సురకత్తియొక్క, డాల్=కొంతి, ముమ్మరముగక=అతిశయిల్లఁగా, ఊరనుం
 డియు=నేను వెడలిస్త్రగామముననుండియును, కనుపెట్టుకుండువాఁడు=వేచియున్నవాఁ
 డు, తప్పిపోక=తప్పించికొనిపోఁగా, నన్న, డబ్బాటు=అదాటున, (హఠాత్కార
 ముగా ననుట), తాక=ఆమొదలిచోరుఁడు, పొడగని=గుఱుతుఁజూచి, అట్టివేళక=
 అసమయమందు, కాకశ్మశ్రువనెడు = కాకశ్మశ్రువనుపేరుగల, ఒక=ఒక్కఁడైన,
 ప్రచండ=మిక్కిలియుద్దండుఁడైన, చండాల=మాలఁడైన, చోర=దొంగయగు, భ
 టుండు=బంటు, తఱిమి=వెంబడించి.

చ. కవ వటు డించి యేగునుకఁ • గా సురె గొంకులఁ దార్చి కూలుడు

న్నివిడిన భాజ్జపై మిగులు • నిద్దపు దోవతి దట్టి డొల్లిరాఁ

దివిచి పెనంగ వల్లువముఁ • ద్రెంచి యనంతుని గంట్ల కూనపుం

జెవులుగ గౌదఁ గట్టు గసె • చేరుల పెక్కియు దోపునొల్చి పోక.

టీ. కవ=నాకు జతయగు, వటు=బ్రహ్మచారిని, డించి=డిగ్విడిచి, ఏ=నేను, గునుకఁగా=గునుకుపరుగైతఁగా, (తప్పించుకొనిపోవఁగాననుట), సురె=వానికత్తిని, కొంకుల=నాజానుసంధులయందు, తార్చి=అంటవేసి, (కొంకులఁగూర్చి యనికొందఱుండ్రు), కూలుడు=క్రిందఁబడఁగానే, నివిడిన=నిగిడినట్టి, (పైకు బికినట్టియనుట), బొజ్జపై=వేలెడుకడుపుమీఁద, మిగులు=వ్యాపించియున్న, (ముల్లెయున్నదని తెలియునట్లుబుట్టకొనియున్నదనుట), నిద్దపు=స్నిగ్ధమగు, దోవతి=దోవతియొక్క, దట్టి=కట్టును, డొల్లిరా=జాతీవచ్చునట్లు, తివిచి=ఈడ్చి, పెనంగ=నేనుబెనఁగులాడఁగా, వల్లుము==వరహాలముల్లె, త్రెంచి=తెగఁగోసికొని, అనంతుని గంటకు=కుట్టుపోఁగులకుఁ బైగానున్న గణపులవఱకు, (నాగుఁబడిగపోఁగులుగల బొందలవఱకనియునుఁజెప్పవచ్చును.), ఊనపు=తెగిపోయినట్టి, చెవులుగ=చెవులుగలుగునట్లుగా, (చెవులుదెగునట్లుగాబోఁగులుఁదెంపినాఁడనుట.), గౌద=తాలుపులక్రిందుగా, కట్టు=కట్టుకొనియున్న, కసెచేరుల=బొంచెచేరులుగల, టెక్కియు=కుళ్లాయు, దోపునొల్చి=దోచుకొని, పో=పోవుచుండఁగా.

క. నోరిసని నుండ కే నో

రోరి యకట మా సమీపః పూరనె మనియుం

దూరము వోయితివే సా

మేరీతిని నీకు దక్కునే కానీరా.

82

టీ. నోరిసని=నోటిశనిచేత, ఉండక=ఊరకుండక, ఏను=నేను, ఓరోరి, (ఇది నీచసంబుద్ధి), అకట=అయ్యో, మా=మాయొక్క, సమీపపు=దాపుననున్న, ఊరనే=గ్రామమందే, (తమలపాకు మొదలగు పదములకువలె పుగాగమము), మనియు=బ్రదికియుండియు, దూరమువోయితివే=దూరమేగితివా, సాము=ఈధనము, ఏరీతిని=ఏవిధముచేతనైనను, నీకుదక్కునే=నీకు నిల్చియుండునా, కానీరా=కాని మురారా.

తే. అనిన నలఁతిగఁ గోల్పోక యతఁడు రెడ్డి

రాజుఁ గను నని కొదయుఁ దీర్పంగ మగిడి

యంత పరియును బైప్రజఁ కలికి పాటి

పోవ వాఁడును వెడపోట్లు వొడిచి చనియె.

83

టీ. అనిన=ఇట్లనఁగా, అలఁతిగ=కొంచెముగా, గోల్పోక=నశింపక, అతఁడు=అయన, రెడ్డి=పట్టును, అనఁగా గ్రామాధికారిని, రాజు=ప్రభువును, కనునని=చూచునని, కొదయు=కొఱతయును, తీర్పంగ=తీర్చుటకై, (చంపుటకై యనుట.), మగిడి=మరలివచ్చి, అంత=సమస్తమైన, పరియును=తనతోడిగుంపును,

పైప్రజకున్ = పైఁగావచ్చెడువారికి, అలికి = భయపడి, పాటిపోవన్ = పరువెత్తఁగా, వాఁ
డును = ఆకొకశ్శత్రుండును, పెడపోట్లు = తప్పుపోట్లు, పొడిచి, చనియెన్ = పోయెను.

ఉ. అంతటఁ బొంత బెన్దరువునం దరుదెంచు పిఱిందిమంది మ

త్కొంత సహోదరుండును నొకం డరుదెంచుచు సాతు వడ్డ వృ
త్తాంత మెఱింగి నన్నరసి • తాఁ గని యార్తి నొకండు దా నతి
శ్రాంతుని నన్నఁ గావట దిసంతులు గొట్టుచు మోచు కేఁగుచోన్.

టీ. అంతటన్ = తదనంతరము, పొంతన్ = సమీపమందు, పెన్దరువునందున్ =
రాజమార్గమందు, అరుదెంచు = వచ్చుచున్న, పిఱిందిమందిన్ = వెనుకటిప్రజయందు,
మత్కొంత సహోదరుండును = నాభార్యతోడఁబుట్టినవాఁడును, ఒకండు = ఒకపురు
షుండు, అరుదెంచుచున్ = వచ్చుచును, సాతు = సార్థము, (పథిక సమూహమనుట.),
పడ్డ = పొందిన, వృత్తాంతము = వార్తను, ఎఱింగి = తెలిసి, నన్నరసి = నన్ను విచారించి,
తాన్ = తాను, కని = చూచి, ఆర్తిన్ = దుఃఖముచేత, తానొకండును = నామఱఁది
యొక్కఁడే, అశ్రాంతునిన్ = మిక్కిలిబడలియున్న, నన్ను, కావటన్ = కావటిబుట్ట
యందు, మోచుక = మోచికొని, దిసంతులుగొట్టుచు = నానేరములు పరిహాసముగా
నెన్నుచు, (మఱఁదిగావున దుఃఖమందును దనయవివేకమునకుఁ బరిహసించె ననుట.),
ఏఁగుచోన్ = పోవుచుండఁగా.

తా. అంతట సమీపమందలి పెద్దబాటను వచ్చెడు కొంతమందిలోఁ గలిసి తన
యిల్లాలి తోఁబుట్టినవాఁడు వచ్చుచుండి త్రోవను దోఁపు పడిన ప్రజవార్త విని తన్ను
విచారించి వచ్చి చూచి వగచి మిగులఁ బడలియున్న తన్నుఁ గావటిలో నుంచికొని
తానొక్కండును మోచికొనుచుఁ దన్ను నేరము లెన్నుచుఁ బోయె నని భావము.

సీ. కొంగవా ల్నలుకు లంగుళులఁ బట్టుక జబ్బ,

లంటఁ గుట్టిడ వెజ్జ • నరయువారు

తలఁ బడ్డగుదియదెబ్బలఁ బాత మసి యిడి,

యంబలి గం జిండ్ల • నడుగువారు

తమనేగిఁ జెప్ప లో • దయమీఱ విని చీరఁ,

జిం చిచ్చువారి దీవించువారు

నొలఁబడ్డ నెపమునఁ • గలలేని సిరిఁ జెప్పి,

చుట్టలపై దాడి • వెట్టువారు

తే. నైన పాంథులచేతఁ గ్రంధైన యూళ్ల

జాడగా నిటఁ దెచ్చి యిన్నీడ డించి

పాటునీ రానఁ బోవ నొప్పారి మగిడి
వచ్చునాలోన నీరూపుఁ వచ్చె నాకు.

85

టీ. కొంగవాలొ=కొంగవాలుగావంకలైన, నలుకులు=గాయములు, (కొంగవాలనఁగా మాలవాని చేతి కత్తి. కం. 'సురియాళు చేతికత్తికి, నరులందఱు పేరువెట్టి నారు ధరిత్రి, న్మరి కొంగవాలనంగను, దిరుమలపై నుండు దేవదేవ ముకుందా' అని దేశ్య నామార్థకోశమందుఁ జెప్పఁబడియున్నది; కాన, నట్లైనఁ కొంగవాలొ=ఆకత్తిచేతనైన, నలుకులు=గాయములని చెప్పవచ్చును.) అంగుళులకొ=వ్రేళ్లచేత, పట్టుక=బిగఁబట్టుకొని, జబ్బలను=తుంటును, అంటకొ=కదిసికొనునట్లు, కుట్టిడకొ=కుట్టుటకై, వెజ్జున్=వైద్యుని, ఆరయువారు=వెదకెడువారును, తలకొ=శిరమునందు, పడ్డ=పడినట్టి, గుదియ=సుడ్డుకట్టలయొక్క, బెబ్బలకొ=గాయములయందు, పాతమసియిడి=గుడ్డకొల్పిన మసియదిమి, అంబలి, గంజి, ఇండ్లకొ=ఇంటింటను, అడుగువారు=యాచించువారును, తమసేగి=తమకుఁగలిగినకీడును, చెప్పకొ=తెలియజేయఁగా, లోన్=అంతఃకరణమందు, దయ=కృప, మీఱకొ=అతిశయించునట్లు, విని=ఆకర్షించి, చీరన్=వస్త్రమును, చించిచ్చువారిన్=చించియొసంగెడువారిని, (చించిచ్చు, 'చించియిచ్చు' క్షౌర్యశాస్త్రమునకుసంధి.) దీవించువారు=ఆశీర్వాదించెడివారును, ఒలఁబడ్డ=ఒలువఁబడిన, (దొంగల నకుసంధి.) దీవించువారు=ఆశీర్వాదించెడివారును, ఒలఁబడ్డ=ఒలువఁబడిన, (దొంగల చేత దోచుడు పోవుటయునుట. ఇందులకు స్త్రీపర్వమునందు, జలధరవృత్తము. 'గాసిగ నీడ్చి వల్వ లొలఁగా నలుకన్' అనిప్రయోగముగలదు), నెపమునన్=వ్యాజముచేత, కల=కలిగినట్టియు, తేని=తేనెట్టియు, సిరిన్=తమసంపదను, చెప్పి, చుట్టలపైన్=బంధువులమీఁద, దాడిఁబెట్టువారు=దండువెడలెడువారును, (తాము దోచుడుపోయిన సాకు చేతఁ గొంచెము వోయినను గొప్పగాఁ జెప్పకొనుచుఁ జుట్టల యిండ్లమీఁదికి భోజన వస్త్రాదులకుఁ బోయి రనుట), ఐన=ఈరీతి గలిగిన, పాంథులచేతన్=దోచఁబడినమార్గస్థులచేత, క్రందైన=సందడిగల, ఊళ్లజాడగాన్=గ్రామములమీఁదుగా, ఇటఁబెచ్చి=నామఱఁది నన్నిక్కడికిఁబెచ్చి, ఇన్నీడడించి=ఈమట్టిచెట్టునీడను గావడి దించి, పాటు=ప్రవహించెడు, నీరు=ఉదకమును, అనఁబోవకొ=పానము సేయఁబోఁగా, నొప్పారి=నొప్పిఘనమై, మగిడివచ్చునాలోనకొ=తిరిగి వచ్చునంతలోనే, ఈ రూపు=ఈబ్రహ్మరాక్షసరూపము, నాకు, వచ్చెను.

వ. కయ్యంబునఁ బాటఁబాటఁ గాయంబు సేసి వెఱవేకిఁగొలిపిన కాక
శ్మశ్రునామధేయచండాలుక రాశివేషంబు గన్నులం గట్టినట్లుండఁ
గడఁగనుట నిట్టి కరాళవేషంబు గలిగె గై శికిగాన ఫలదానంబున
దీని మానుప వే? అనిన సతం డేను ఫలంబెఱుంగ, ఫలంబు పరమేశ

ముఖోల్లాసంబ యాజ్ఞాకైంకర్యంబులకు ననుమతి కైంకర్యంబులకు
ఫలపరిమాణ గణన ప్రపన్నుల కెక్కడియది? కాన బంధకం బగుట
ఫలం బింతంత యందుఁ గొంతఁ గొ మృనవెఱతు భగవంతుండ
రక్షించు నూఱడిలు మన్న నన్నోరిమాట నోరనయుండ నతండు.

టీ. కయ్యంబునన్ = మున్ను చోరులకును బధికులకును గలిగిన జగడమునందు,
పాఱఁబాఱన్ = మిక్కిలి పరువెత్తఁగా, కాయంబు = నాశరీరమును, గాయంబుసేసి =
రక్తసిక్తముఁజేసి, వెఱవేఁకి = భయజ్వరమును, కొలిపిన = కలుగఁజేసిన, కాకశ్మశ్రు
నామధేయ చండాలు = కాకశ్మశ్రుఁడనుపేరుగల మాలనియొక్క, కరాళవేషంబు =
భయంకరాకారము, కన్నులం గట్టినట్లుండన్ = ప్రత్యక్షముగాఁ బొడఁగట్టినట్లుం
డఁగా, కడఁగనుటన్ = పంచత్వమును బొందుటచేత, ఇట్టికరాళవేషంబు = ఈ
విధమైన భీభత్సరూపము, కలిగెన్ = నాకు సంభవించెను. (అంత్యకాలమం దా
చండాలునిరూపమే స్మరణకు వచ్చెనుగావునఁ దదనుగుణముగా నిట్టిరూపము
వచ్చెననుట), కైశికిగానఫల దానంబునన్ - కైశికిగాన = మంగళకైశికిగానము
యొక్క, ఫలదానంబునన్ = ఫలము నా కొసఁగుటచేత, దీనిన్ = ఈవికృతా
కారమును, మానుపవే = పోఁగొట్టవే, అనినన్ = ఇట్లునఁగా, అతండు = అభగవద్దాసుఁడు,
ఏను = నేను, ఫలంబెఱుంగన్ = గానఫలము నెఱుంగను, ఫలంబు = ఆఫలము, పరమేశ =
శ్రీపతియొక్క, ముఖోల్లాసంబ = ముఖోల్లాసమే, అజ్ఞాకైంకర్యంబులకున్ = వేదశాస్త్ర
ములచేత విధింపఁబడినకైంకర్యములకును, (సంధ్యావందనాదుల కనుట), అనుమతికైం
కర్యంబులకున్ = భృత్యుఁడు సేయుకీర్తనాది కైంకర్యములకును, ఫలపరిమాణ = ఫలపరి
మితియొక్క, గణన = లెక్క వెట్టుట, ప్రపన్నులకున్ = భగవద్దాసులకు, ఎక్కడియది
= ఏదది, కానన్ = కాఁబట్టి, బంధకంబగుటన్ = ఆగణనము బంధకారణంబు గావున
(పునర్జననహేతువనుట.) ఫలంబు = ఆగానఫలము, ఇంతంత = ఇంతయంతయనియును,
అందున్ = ఆగానఫలమందు, కొంత = కొంతభాగమును, కొమ్మన వెఱతున్ = గ్రహిం
పునునుటకు భయంపడుదును, భగవంతుండ = శ్రీపతియే, రక్షించున్ = కాచును, ఊఱ
డిలు మన్నన్ = స్వస్థచిత్తుండవుగమ్మనఁగా, అన్నోరిమాట, నోరనయుండన్ = నోట
నేయుండఁగా, (అంతశీఘ్రముగా ననుట), అతండు = అబ్రహ్మరాక్షసుఁడు.

సీ. స్నిగ్ధ త్రిభాగ ముంఁడిత శిరశ్శిఖితోడ,

హిమధవలోపవీతములతోడఁ

బుణ్యవద్వీతయోర్ధ్వపుండ్రవల్లులతోడఁ,

దులసికాబ్జస్త్రగాఁవళులతోడఁ

కాపీన కటిసూత్ర • కాషాయయుగితోడ,
 జలపూర్ణ శుభకమండలుపుతోడ,
 బాణిస్థ దివ్యప్రబంధసంపుటితోడ,
 నుత్తరవాక్పూర్వ • కోక్తితోడ,
 తే. బసిడిజిగితోడ బ్రహ్మవర్చసము నొల్చు
 భాగవతలక్ష్మితో ధూమపటలినుండి
 వెడలు శిఖివోలె నమ్మేను • వెడలి చూడఁ
 జూడ వైష్ణవుడై నిల్చె • సోమశర్మ.

87

టీ. స్నిగ్ధ=నిద్రమైనట్టియు, త్రిభాగ=మూడు పాళ్లయందు, మండిత=భద్రా
 కరణముఁ జేయఁబడిన, శిరః=శిరమునందలి, శిఖితోడఁ=జుట్టుతోడను, (శిరస్సుమూడు
 డు భాగముల త్రైరమునై యొక్క భాగమందు శిఖయు నుండె ననుట.), హిమ=మంచు
 వలెనే, ధవళ=తెల్లనగు, ఉపవీతములతోడఁ=జన్నిదములతోడను, పుణ్య=పవిత్ర
 ములగు, షడ్ద్వితయ=పండెండైన, ఊర్ధ్వపుండ్రవల్లులతోడఁ=లతలవంటి యూర్ధ్వ
 పుండ్రములతోడను, తులసికా=తులసిపూసలయొక్కయు, అబ్జ=తామరపూసల
 యొక్కయు, స్రక్=మాలికలయొక్కయు, అవళులతోడఁ=సమాహములతోడను,
 కాపీన=గోవణముతోడను, కటిసూత్ర=మొలత్రాటితోడను, కాషాయయుగితోడఁ=
 రెండుకాషాయవస్త్రములతోడను, (ఇది ద్వంద్వసమాసమును 'సర్వోద్వంద్వో విభా
 షయైకవద్భవతి' అన్న శ్లోకవచనాంతము. కాషాయయుగళితో ననియుం గొందఱుండు
 రు), జల=తీరముచేత, పూర్ణ=నిండిన, శుభ=మంగళమైన, కమండలుపుతోడఁ=పాత్ర
 తోడను, పాణిస్థ=హస్తమందున్న, దివ్యప్రబంధ=ద్రావిడ వేదముయొక్క, సంపుటితో
 డఁ=పుస్తకముతోడను, (సంపుటముతో ననికొందఱు), ఉత్తరవాక్=ద్వయమందలి
 యుత్తరవాక్యమే, పూర్వక=పూర్వముగాఁగల, ఉక్తితోడఁ=సంభాషణముతోడ,
 (ద్వయానుసంధానముఁ జేయుచున్నాఁడనుట, ఇచ్చట నుత్తరవాక్కును నెడఁ జరమ
 ల్లోక మని కొందఱు నెదరు). పసిడిజిగితోడ=సువర్ణ చ్ఛాయతోడను, బ్రహ్మవర్చసము=
 సదాచారాధ్యయనసమృద్ధి, పొల్చు=ఒప్పుచున్న, (బ్రహ్మవర్చసముఁ బ్రోచునని కొంద
 ఱుండురు), అట్లైన, బ్రహ్మవర్చసముఁ=బ్రహ్మవర్చస్సును, ప్రోచు=రక్షించునట్టి,
 భాగవతలక్ష్మితోఁ=భాగవతకాంతితోడను, ధూమపటలినుండి=పొగగుంపువలన,
 వెడలు=బహిర్గతుఁడగు, శిఖివోలెఁ=అగ్నిహోత్రునివలెను, అమ్మేను=ఆరాక్షస
 శరీరమును, వెడలి=వెలువడి, చూడఁజూడఁ=చూడఁగాఁజూడఁగా, సోమశర్మ,
 వైష్ణవుడై=విష్ణుభక్తుడై, నిల్చెఁ=నిలిచెను.

వ. ఇట్లు భాగవతపరిచయప్రభావంబున బ్రాహ్మణ్యంబెకాక భాగవత శ్రీయునుం గలిగి యుప్పుచింది యినుమడియగుచందంబునం బరమ హర్షభరితుండై స్వరూపానురూపంబుగా నతనికిఁ బూజఁ గావించి.

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారము, భాగవత=భగవద్దాసునియొక్క, పరిచయ = గుఱు తెఱుకయొక్క, ప్రభావంబున=మహిమచేతను, బ్రాహ్మణ్యంబెకాక = విప్రత్వమే కాక, భాగవత శ్రీయును=భాగవతసంపదయును, కలిగి, ఉప్పుచింది, ఇనుమడియగు చందంబున= ద్విగుణితమగునట్లు, (బ్రాహ్మణ్యము వైష్ణవత్వముచేత రెట్టించె ననుట.), పరమహర్ష=పరమానందముచేత, భరితుండై=పరిపూర్ణుడై, స్వరూపానురూపంబుగా=సంప్రదాయమునకుఁ దగినట్లుగా, అతనికి=ఆ నంబాడువా నను భాగవతునకు, పూజ=సపర్యను, కావించి=ఓనరించి.

సీ. జయ దురుత్తరణసంసరణాబ్జదళనీర,

జయజయ గాయక • సార్వభౌమ

జయ శౌరి గాథా రసజ్ఞ పుణ్యరసజ్ఞ,

జయజయ తత్త్వసంశయ లవిత్ర

జయ *జనార్వాచీన • జని సంగ వంచక,

జయజయ దేశికచరణ శరణ

జయ యుక్తవాక్ప్రతిష్ఠాత్మణీకృతదేహ,

జయజయ భగవదాజ్ఞాకృతిస్థ

తే. జయ సకలజంతు సమచిత్త • జయ దయార్ద్ర

జయ ముకుందాన్యదేవోస్తి • శాస్త్రబధిర

జయచతుర్ద్వయభక్తిలక్షణచితాంగ

జయ మురారిప్రపన్నాంఘ్రి • జలజమధుప.

89

టీ. దురుత్తరణ=తరింపశక్యముగాని, సంసరణ=సంసారమనియెడి, ఆబ్జదళ=తామరాకునందలి, నీర=ఉదకమైనవాఁడా, (తామరాకుపై నీరు తద్దళము నఁటకుండినట్లు నీవుసంసారమందుఁదగులననుట.), జయ=సర్వోత్కర్షము గానుండుము, గాయకసార్వభౌమ=కీర్తనాపరులకుఁ జక్రవర్తివైనవాఁడా, జయజయ, శౌరి = శ్రీపతియొక్క, గాథా=కథలయొక్క, రస=సారస్యమును, జ్ఞ=తెలిసిన, పుణ్య=పవిత్రమగు, రసజ్ఞ=జిహ్వాగలవాఁడా, జయ, (నీ నాలుక భగవద్గుణకథన మధుర రసమును దెలిసిన దనుట), తత్త్వసంశయ=పరబ్రహ్మ మేదో యను సంశయమునకు, పవిత్ర=కొడ

వలి వై నవాఁడా, (తత్త్వశబ్దము పంచవింశతి తత్త్వములకు నన్వయింపవచ్చును, అట్టి వాని సందేహానివర్తకుఁ డనుట.), జయజయ, జన=జనులయందు, అర్వాచీన=తక్కువగు, జని=జన్మముయొక్క, 'జనియత్పత్తిరుద్భవః' అనియమరము. సంగ=సంగత్యముచేత, పంచక=మోసముసేయువాఁడా, (మహిమ గూఢము చేసి జాతిని బ్రకటించువాఁ డనుట. మఱియు జనులకు నీచజన్మములు రాకుండఁ జేసెడివాఁడననుట. జయ జయార్వాచీనజని సంగపంచక యనుపాతమున, ఇఁకను వచ్చుజన్మముల సంబంధము లేనివాఁడని యర్థము.), జయ, దేశిక=ఆచార్యులయొక్క, చరణ=శ్రీపాదములే, శరణ=రక్షకముగాఁగలవాఁడా, 'శరణంగృహరక్షిత్రోః' అని యమరము. జయ జయ, ఉక్త=పలుకఁబడిన, వాక్=మాటయొక్క, ప్రతీష్ఠా=నిలుకడచేత, తృణీకృత=తృణ ప్రాయముగాఁ జేయఁబడిన, దేహ=నిజశరీరముగలవాఁడా, (సత్యమందు బుద్ధియునిచి దేహభీలాష లేనివాఁడనుట.), జయ, భగవత్ = భగవంతునియొక్క, అజ్ఞా=ఆనతిని, కృతి=చేయుటయందు, స్థ=స్థిరపడినవాఁడా, సకల=సమస్తములైన, జంతు=ప్రాణులయందు, సమ=సరియైన, చిత్త=హృదయముగలవాఁడా, జయ, దయార్ద్ర=దయచేతఁ జల్లనివాఁడా, జయ, ముకుంద=మోక్షప్రదుఁడగు నారాయణుని కంటె, అన్య=ఇతరుఁడగు, దేవోస్తి=దేవుఁడున్నాఁడనెడు, శాస్త్ర=శాస్త్రమందు, బధిర=చెవిటివాఁడా, (విష్ణునికంటె నన్యదైవముగలదనుచువు వినఁ డనుట), జయ, చతుర్ద్వయ=ఎనిమిదివిధములైన, భక్తిలక్షణ=భక్తిచిహ్నములచేత, చిత=వృద్ధియైన, అంగ=దేహముగలవాఁడా, (ఇచట భక్తి యెనిమిదివిధములనుటకుఁ బ్రమాణము. 'మద్భక్తజనవాత్సల్యం. పూజాయాం చానుమోదనం, స్వయ మభ్యర్చనం చైవ మదర్థే దంభవర్జనం, మత్కథాశ్రవణేభక్తిః స్వర సేత్రాంగవిక్రియా, మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్ఛమా ముపజీనతి, భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మేచ్ఛేసి వర్తతే, సవిప్రేంద్రస్సచశ్రీమాన్ సయతి స్స చపండితః' యని యున్నది), జయ, మురారి=మురాసుర మర్దనుఁడగు శ్రీపతియొక్క, ప్రపన్న=ప్రపత్తిచేసిన భక్తులయొక్క, అంఘ్రిజలజ=పాదపద్మములకు, మధుప=భృంగమవై నవాఁడా, జయ.

వ. అని ప్రస్తుతించి ప్రదక్షిణంబు గావించి పునర్భవభయంబున భవన భార్యాప్రముఖ సుఖ విముఖుండై బదరీవనాదిపురుషోత్తమాధిష్ఠిత పుణ్యభూములఁ జొనఁపున్యంబుగం దీర్ఘయాత్రఁ జరించుచుఁ బరమ నిర్వృతిం బొందె నిష్పణ్యాకథ వహనసమయంబునఁ గుహనావరాహంబువలన మహిమహిళ మదీయ పూజోపచిత్తోపచారంబుల విశేషఫలదంబు గానంబ యన విని వైష్ణవియుం దాఁ గావునఁ దదా కలన కుతూహలంబునం గూఁతురై నీ కొదవి యహరహంబును

విప్రలంభదఁ భేరితాగాధగాఢార్థసమేతగీతరసంబునం బ్రొద్దువుచ్చుటగాని వేటొండుగా దేమి తపంబుసేయుచున్నదియో యం టింత కంటెఁ బరమపతపంబున్న దే? యన్నియును మేల య్యెడు, శ్రీరంగంబునకు రంగేశు సేవింపఁ దోడుకొనిపోయి ర మ్మనుటయుఁ, బ్రసాద మ్మని ప్రణామమ్ము సేసి పసిండి పల్లకి న బ్బాలికారత్నంబు నునిచి పరిచారికా శతంబును భాగవతపరిషత్తునుం గొలువఁ బ్రయాణ పర్యాయంబులఁ బరమానురాగంబునం బోయి. 90

టీ. ఆని=ఇట్లని, ప్రస్తుతించి=కొనియాడి, ప్రదక్షిణంబుగావించి=వలగొని, పునర్భవభయంబునకొ=మరలజన్మముగలుగుననుభయముచేత, భవన=ఇల్లును, భార్యా=ఇల్లాలను, ప్రముఖ=మొదలగు, సుఖ=సుఖములవలన, విముఖుండై=పరాజ్ఞులుండై, బదరీవనాది=బదరికొరణ్యముమొదలైన, పురుషోత్తమాధిష్ఠిత - పురుషోత్తమ=నారాయణునిచేత, ఆధిష్ఠిత=ప్రవేశింపఁబడిన, పుణ్యభూములకొ=దిన్యదేశములయందు, పానసపున్యంబుగకొ=మరలపుణ్యమును, తీర్థయాత్రజరించుచు=తీర్థయాత్రలయందు సంచరించుచును, పరమనిర్వృత్తికొ=పరమసుఖమైనమోక్షమును, పొందెకొ=ప్రాపించెను, ఇష్టాన్యకథ=ఈపవిత్రచరిత్ర, వహనసమయంబునకొ=వరాహావతారమైనహించినప్పుడు, కుహనావరాహంబువలనకొ=మాయావరాహమువలన, (వరాహావతారుడేయనుట.), మహిమహిళ=భూకొంత, మదీయ=నాసంబంధినులగు, పూజా=పూజలయందు, ఉపచిత=వృద్ధిఁబొందిన, ఉపచారంబులకొ=కైంకర్యములయందు, విశేషఫలదంబు=హెచ్చుఫలము నొసంగునది, గానంబయనకొ=గానమేయనఁగా, విని=ఆకర్షించి, తొకొ=అభూకొంత, వైష్ణవియుకొ=విష్ణుసంబంధినియును, కొవునకొ=కొఁబట్టి, తదాకలన=ఆగానముసేయుటయందలి, కుతూహలంబునకొ=వేడుకచేత, కూతురై=పుత్రికయై, నీకొదవి=నీకుఁగనఁబడి, అహరహంబును=ప్రతిదినమును, విప్రలంభ=వియోగమనియెడు, దంభ=వ్యాజముచేత, ఈరిత=పలుకఁబడిన, ఆగాధ=గంభీరములైన, గాఢా=కథలయొక్క, అర్థ=అర్థముతోడ, సమేత=కూడియున్న, గీతరసంబునకొ=గానరసముచేత, ప్రొద్దుపుచ్చుటగాని=కాలక్షేపముసేయుటగాక, వేటొండుగాదు=మఱియొకటిగాదు, ఏమితపంబు సేయుచున్నదియోయంటి=ఏమితపమాచరించుచున్నదో యంటివి, ఇంతకంటెకొ=ఇట్లుగానము సేయుచుండుటకంటెను, పరమతపంబున్నదే=హెచ్చుతపస్సున్నదా, (లేదనుట), అన్నియును=యావత్కార్యములును, మేలయ్యెడుకొ=మంచి ఎగును, శ్రీరంగంబునకుకొ=శ్రీరంగస్థలంబునకు, రంగేశుసేవింపకొ=శ్రీరంగనాయకునిసేవించుటకై, తోడుకొని=అయిదుదోడ్కొని, పోయిరమ్మనుటయు=పోయిరమ్మనఁగా, ప్రసాదమ్మని=

మహాప్రసాదమని, ప్రణామస్తునేసి = నమస్కరించి, పసిండిపల్లకిన్ = కనకాం
దోళికయందు, అబ్బాలికారత్నంబున్ = ఆగోదాదేవిని, ఉనిచి = ఇడికొని, పరిచారి
కాశతంబును = అనేకపరిచారికలును, భాగవతపరిషత్తును = భగవద్భక్తసమూహంబును,
కొలువన్ = భజింపఁగా, ప్రయాణము పర్యాయంబులన్ = పయనంపువరుసలచేత, పర
మానురాగంబునన్ = పరమానందముచేత, పోయి = ఆవిష్ణుచిత్తుఁడరిగి.

తా. ఆనంబాడువాను చరిత్రము పూర్వము వరాహావతారమున విష్ణుదేవుఁడు
భూదేవికిఁ జెప్పఁగా, గానకైంకర్య మధికఫలదంబని, యట్లు పాడుటకై యాభూ
మియె యీ చూడికుడు తనాంచారాయె ననియు, నీయమను శ్రీరంగ నాయకుని సేవార్థ
మై తీసికొని పొమ్మని వడపెరుంగోయి లుడయవరు నెప్పఁగా నా విష్ణుచిత్తుం డట్లు
చేసె నని భావము.

మ. చని కాంచె నిర్విరజాభిధాంతర వపు • సహస్రోద్భవాతీర నం
జనచాంపేయసుమాయమాన విషమస్వర్ణావృతివ్రాత ర
శ్మి నభస్సప్తక్ష్మిఖరాళి దీపకళికా • శృంగంబు శ్రీరంగమున్. 91

టీ. చని = ఆవిష్ణుచిత్తుండరిగి, విరజా = విరజానదియనెడు, అభిధాంతర = మఱి
యొక పేరుగల, వపుః = దేహముగల, సహస్రోద్భవా - సహ్య = సహ్యపర్వతమువలన,
ఉద్భవా = ఉదయించినకావేరీనదియొక్క, 'కావేరీవిరజాసేయమ్' అని ప్రమాణము.
తీర = దరియందలి, నందనవాటీ = వనవీధియొక్క, వలయ = మండలమందలి, ద్రుమ =
వృక్షములయొక్క, ఆవళి = సమూహముయొక్క, దళ = ఆకులయొక్క, అంతః =
సంకులనుండి, దృశ్య = చూడఁదగినట్టియు, పాప = దోషములనియెడు, అళి = తేఱుల
యొక్క, భంజన = భంగపఱచుటయందు, చాంపేయ = సంపెఁగలయొక్క, సుమాయ
మాన = పువ్వులవలెనుండెడు, విషమ = బేసియగు సప్తసంఖ్యాకములైన, స్వర్ణావృతి =
సువర్ణప్రాకారములయొక్క, వ్రాత = సమూహమునందలి, రశ్మి = కాంతులచేత, నభ
స్సప్తక్ష్మి = ఆకాశమునొరయుచున్న, శిఖర = శిఖరములయొక్క, అళి = పచ్చులనియెడు,
దీపకళికా = మొగ్గలవంటి దివ్యైలయొక్క, శృంగంబున్ = కొనలుగలిగిన, శ్రీరంగ
మున్ = శ్రీరంగస్థలమును, కాంచెన్ = చూచెను.

తా. విరజా నామాంతరముగల దేహముచేత నొప్పుచున్న కావేరీతీరమందు
దట్టములగు వనములయందలి తరువుల యాకుల సంకులఁ గానవచ్చుచున్న యేడు
బంగారుప్రాకారముల కాంతులు పాపములనియెడు తుమ్మెదలకుఁ దలదిమ్మ పుట్టించి
పాఱఁదోలెడు సంపంగిపూలవలెనుండె ననియును, పై శిఖరములు దీపకళికలవలె మెఱ
యుచు మిన్నంటియుండె ననియును భావము.

క. చోళీ హల్లక చిత కచ

పాళీ పాళీభవ ద్విపంచీ స్వన భృం

గాళీ కవేరదుహితృ మ

రాళీ ధ్వను లెసగు గాడ్పు • వ్రతి వడ యుడిపెన్.

92

టీ. చోళీ=చోళదేశశ్రీలయొక్క, హల్లక=ఎఱ్ఱకలువలతోడ, చిత=కూర్ప, బడిన, కచ=క్రొమ్మడులయొక్క, పాళీ=సమూహములకు, పాళీభవత్=ఫజ్జిగట్టునట్టియు, విపంచీ=వీణెలయొక్క, స్వన=నాదమువంటినాదముగల, భృంగ=తేలులయొక్క, ఆళి=సమూహములయొక్క, కవేరదుహితృ=కావేరియందలి, మరాళి=హంసికల్లయొక్కయు, ధ్వనులు=కంఠనాదములు, ఎసగు=వీతెంచునట్టి, గాడ్పు=వాయువు, వ్రతి=నియమవంతుడగు నావిష్ణుచిత్తునియొక్క, వడ=మార్గాయాసమును, యుడిపెన్=పోగొట్టెను.

తే. ఆతఁ డఘమర్షణస్నాన • మమ్మరుద్వృ

ధాంబువుల నాడి మాధ్యాహ్ని • కాదిఁ దీర్చి

స్నాతయు నలంకృతయు నౌ తనయను దోడు

కొనుచు వైష్ణవ పరిషత్తు • గొలువ నరిగి.

93

టీ. ఆతఁడు=ఆవిష్ణుచిత్తుఁడు, అమ్మరుద్వృధాంబువులన్=ఆకావేరీ తీర్థములయందు, అఘమర్షణస్నానమాడి=అఘమర్షణసూక్తములను చెప్పచు స్నానముచేసి, మాధ్యాహ్నికాదిన్=మాధ్యాహ్నిక బ్రహ్మయజ్ఞానుష్ఠానములను, తీర్చి=నిర్వర్తించి, స్నాతయున్=స్నానముఁ జేసిన యట్టిదియు, అలంకృతయున్=సర్వాలంకార శోభితురాలును, ఔ=ఆగునట్టి 'వాయిరవుర్వక్రతమా' అనుసూత్రముచేత నిది వక్రతమము. తనయను=తనకుమారికను, తోడుకొనుచు=వెంటఁబెట్టుకొనుచు, వైష్ణవ=విష్ణుభక్తులయొక్క, పరిషత్తు=సమూహము, గొలువన్=సేవింపఁగా, అరిగి=పోయి.

సీ. చరణంపు సరపణి • మొరపంబు విన్న*దం,

తులతోనె యెదురు నింతులకుఁ దొలగి

యిడి నట్టి మణిముష్టి • గృహుల యారతి కెంపు,

జ్ఞాల్లనే కలయ వాకిళ్లఁ జల్లి

ప్రసవాది తావికిఁ • బ్రతిగ్రహేశ్వరభ,

క్షృపువల్పునకె పోలె • శ్వాస ముడిపి

నృత్తగీతోత్థశౌరిస్తుతి కీర శా,

రి జయట్ల యర్ధోరరీకృతి విని

తే. వలభి రత్నాంశువులఁ గట్టు • తెలుపు చిత్ర

మగుట కోర్వక ధిగధిగ • నరిగి ధాన్య

ముడిగెడు విరక్తభాగవతాళి వలన

వెల్లదీవినిపోని యవ్వీడు సాచ్చి.

94

టీ. చరణంపు=స్త్రీలపాదములయందలి, సరపణి=భూషణవిశేషముయొక్క, మొరపంబు=ధ్వనిని, విన్నక=వినఁగానే, దంతులతోనె=ఏనుఁగులతోడనే, ఎదురు=తమకెదురుపడెడు, ఇంతులకుక=స్త్రీలకు, తొలఁగి=ఓరసిల్లి, (స్త్రీలపాదభూషణ రవము వినఁగానే యందలి యక్షయపాత్రపరులగు వైష్ణవు లేనుంగులకుఁ దొలఁగినట్లే యాస్త్రీలకుఁ దొలఁగుదురనుట. శ్రీరంగమం దేనుంగులును గలవనుట.), ఇడినట్టి=తమకు నిచ్చినట్టి, మణిముష్టి=మాణిక్యభిక్ష, గృహుల=ఆగృహస్థులయొక్క, ఆరతి=నీరాజనములయందలి, కెంపుతాళ్లనే=రత్నములయందే, కలయక=కలియునట్లు, వాకిళ్లన్=వారి ద్వారములయందు, చల్లి=సారఁజల్లి, (వీరు పేదలని యైశ్వర్య వంతులగు నచ్చటి గృహస్థులు వీరు వాకిండ్లయందుండఁగానే వీరికి రత్నభిక్షఁబెట్టఁగా వైరాగ్యమువలన నవి యొల్లక మరల వారు వీరికి రతనాలయారతి సమర్పించెడు పల్లెరములలోనే కలియఁబోయుదురుగాక తండులములుదక్క మఱియొకటి యంట రనుట.), ప్రసవాది=పుష్పము మొదలగుదానియొక్క, తావికిన్=పరిమళమునకు, ప్రతి గృహేశ్వరార్థ=ప్రతి తిరుమాళిగల పెరుమాళ్లకొఱకైన, భక్త్యుపు=పణ్యారముల సంబంధియగు, వల్పునకెపోతె=వాసనకెవలె, శ్వాసముడిపి=ఉచ్ఛ్వాసమును జాలించి, (అభిక్షుకులు పుష్పాదులయం దాసక్తి కూడదని యందులకును తిరుపణ్యారములు స్వామి కారగింపు గాకమునుపు మూర్ఖున్న నపచార మగు నని యావాసనకును బోకుండఁ దమ శ్వాసమును బిగఁబట్టుమ రనుట.), నృత్త=నాట్యములయందును, గీత=పాటలయందును, ఉత్థ=కలిగిన, శౌరి=శ్రీపతియొక్క, స్తుతి=వినుతిని, కీర=చిలుకలవలనను, శారి=గోరువంకలవలనను, జయట్ల=పుట్టిన దానివలెనే, అర్ధోరరీకృతి=అర్ధాంగీకారముచేత, విని=ఆకర్ణించి, (ఆయక్షయపాత్రపరులు విరక్తులుగావున నృత్తగానాదులయందు నాసక్తిలేకయుఁ గీరశారికాదిభాషలనువలెనే యందు భగవన్నామ ముండుటవలన దాని నర్ధాంగీకారముగా విండ్రనుట.), వలభి=లోపలయందలి, రత్న=రతనములయొక్క, అంశువులన్=కాంతులచేతను, కట్టు=తాము ధరించుకొన్న, తెలుపు=ధవళవస్త్రము, చిత్రమగుటకున్=చిత్రవర్ణమాటకు, ఓర్వక=సహింపక, ధిగధిగనరిగి=బిసబిసఁబోయి, ధాన్యము=తండులమును, అడిగెడు=యాచించునట్టి, విరక్త=విరక్తులగు, భాగవతాళివలనన్=భగవద్భక్తసమూహము వలన, వెల్లదీవిని

పోని=శ్వేతద్వీపమువలెనున్న, అవ్వీడు = ఆశ్రీరంగస్థలము, చొచ్చి=ప్రవేశించి, (ఆ శ్రీరంగమందు భిక్షుమెత్తెడు భాగవతులు శ్వేతద్వీపమునుండి యవతరించిన నిత్య సూరులేకాక మనుష్యులు గాని యింద్రాది దేవతలుగాని గారు. ఇందులకుఁ బ్రమాణము. శ్లో. 'దిదేవిషతిమానుషస్సచలితద్విభూపత్యసౌ శిశర్విషతిసర్వదా వివిధయిష్యతేతేనచ, ముముక్షిషతితత్త్వగత్యవగతేస్స నిస్సంశయం నిని త్యిషతి సర్వదా సచరిరంగభిక్షూపతిః.' అని శ్రీపరాశరభట్టరుశ్రీనూక్తికలదు. దీనికిసరియగు తెనుఁగు మదీయము. చ. 'నరుఁ డమరత్వ మాయమర నాధతయాతఁ డతండు నెప్పుడున్, గిరిశతఁ గొంక కాతఁడును గీర్వవతీశతయాతఁ డెంతయున్, మురిప మెలర్ప ముక్తతయు ముక్తుఁడు నిత్యత నిత్యుఁడు నిరం, తరమును రంగభిక్షుకత దప్పక కోరుదు రోలి నాత్మలన్').

ఉ. గోపురకందరాళికడకు న్నశిపుష్కరిణీకణార్ద్ర సంతాపహరానిలంబులు * పతాకరణన్మణికింకిణీ కలా
లాపముల న్సుఖం బడుగ • అటిటఁ జొచ్చి యకాండ గాహనా
చాపలకృన్మరుద్గణముఁ • జండుఁ డదల్చెడు లోనివాకిటన్. 95

టీ. గోపురకందరాళి=దరులవంటిగోపురములపక్షియొక్క, కడకున్=తుదవఱకు, నశిపుష్కరిణి=చంద్రపుష్కరిణియందలి, కణ=జలబిందువులచేత, ఆర్ద్ర=చల్లనైనట్టియు, సంతాపహర=నేడదేర్చెడు, అనిలంబులు=వాయువులు, పతాక=ధ్వజమందలి, (వితానమనిపాఠాంతర మట్లేని మేలుకట్లయందలి), రణత్=మ్రోయుచున్న, మణికింకిణీ=రతనంపుమువ్వలయొక్క, కల=జిలిబిలియగు, అలాపములన్=ధ్వనులనియెడు పలుకులచేత, సుఖంబడుగన్=కుశల ప్రశ్నముసేయఁగా, అటిటఁజొచ్చి=అటుప్రాకారములయందుఁబ్రవేశించి, అకాండ=అసమయమందు, 'కాండోస్త్రీదండబాణార్వావర్గావసరవారిషు' అని నిఘంటువు. గాహనా=ప్రవేశించుటయందు, చాపలకృత్=త్వరపడుచున్న, మరుద్గణమున్=దేవతాసమూహమును, చండుఁడు=చండుఁడను ద్వారపాలకుఁడు, అదల్చెడు = రావలదని యదలించుచున్నట్టి, లోనివాకిటన్=సప్తమగోపురద్వారమందు.

తా. విష్ణుచిత్తుం డరిగెడు నవసరంబున దేవతలు సేవింప వచ్చిన నది వారికి నసమయంబని యా దేవతలను జండుఁ డను ద్వారపాలకుం డదలించుచు లోపలికి రాకుండఁ జేయునట్టి సప్తమప్రాకారద్వారమందుఁ జేరెనని భావము. కడమ సులభము.

ఉ. వేత్రముఁ గేలఁ బూని మణివేది కుధంబు పయి నితాంబురు
ణ్నేత్రుని ముద్రవేల్మెఱయ • నిశ్చలు లై యిరుమై మనాజ్ఞను

ద్వాత్రుల దంతివక్త్రులశతంబు వినీతి భజింప నొప్పు త
త్సూత్రవతీశు వందనముతోఁ గని యాతఁడు బూజ సేయఁగఁ.

టీ. వేత్రముఁ = బెత్తమును, కేలఁ = హస్తమందు, పూని = వహించి, మణివేది
= రత్నంపుటరుంగునందలి, కుధంబుపయిఁ = తివాచీమీఁదను, సితాంబురుట్ = పుండరీ
కములవంటి, నేత్రుని = కన్నులుగల శ్రీపతియొక్క, ముద్రద్రవేల్ = ముద్రతోడి యుం
గరముగలయంగుళము, మెఱయఁ = ప్రకాశింపఁగా, నిశ్చలులై = చలింపనివారై, ఇరు
మైఁ = ఉభయపార్శ్వములయందు, మనాఁ = ఇంచుకంత, 'కించిదీషన్తనాగల్వే' అని
నిఘంటువు. నమత్ = నమ్రములగు, గాత్రుల = దేహములుగలవారగు, దంతివక్త్రుల = గజ
ముఖులయొక్క, శతంబు = నూలు, (నూలురుగజముఖులనుట.), వినీతి = వినయముచేత,
భజింపఁ = సేవించుచుండఁగా, ఒప్పు = మెఱయుచున్న, తత్ = ఆప్రసిద్ధుఁడగు, సూత్ర
వతీశున్ = సూత్రవతీ దేవినాథుఁడగువిష్వక్సేనుని, (విష్వక్సేనుండు గజముఖశతముచేఁ
బరివేష్టింపఁబడుటకుఁ బ్రమాణము. 'యస్యద్విరదవక్త్రాద్వ్యాః పారిషద్వ్యాః పరశ్శతం,
విఘ్నాన్నిఘ్నంతిసతతంవిష్వక్సేనం తమాశ్రయే' అనిగలదు.), వందనముతోఁగని = నమన
పూర్వకముగాఁ గాంచి, అతఁడు = ఆవిష్వక్సేనుఁడు, పూజసేయఁగఁ = తన్నుఁ
బూజింపఁగా.

తే. అవిదితపురందరాయుధం • బైన కనక

శిఖరియునుబోలె నెఱకల • జిగులు దెసల

నింగి నీరెండఁ గాయ వేదాంగువినత

సుతుని నతిఁ గాంచి మగుడఁ దన్నతియుఁ గాంచి.

97

టీ. అవిదిత = ఎఱుఁగఁబడని, పురందరాయుధంబైన = వజ్రవిజ్రముగలయట్టి,
కనకశిఖరియునుబోలెఁ = మేరుపర్వతమువలెనే, (ఇంద్రునిచేత అక్కలు వ్రక్కలిం
పఁబడని బంగరుకొండవలెనున్నాఁడనుట.), ఎఱకల = పక్షములయొక్క, జిగులు = కాం
తులు, దెసలఁ = దిశలయందును, నింగిఁ = ఆకాశమందును, నీరెండఁగాయఁ = చల్లని
యెండఁగాయు చుండఁగా, కాంతు లాతపమువలెనుండె ననుట. వేదాంగున్ = ఛందోమ
యుఁడైన, 'కాంతస్తేపురుషోత్తమః ఘణిపతిశ్శయ్యాసనం వాహనం వేదాత్తావిహగేశ్వ
రో యవనికా మాయా జగన్మోహినీ' అని ప్రమాణము. వినతసుతుని = బైన తేయుఁడగు
గరుత్మంతుని, నతిఁ = నమస్కారముచేత, కాంచి = చూచి, మగుడఁ = మరల, తన్నతి
యుఁ = ఆవైన తేయుని నమస్కారమును, కాంచి = పొంది.

వ. అతనిచే విజ్ఞాపనంబు సేయించి యనుమతిం గాంచి చతుర్భుజులు
జలధరశ్యాములు శతపత్రలోచనులు చపలాపిశంగవసనులు వన

మాలికాబద్ధబాహుమధ్యులు నై న మధుమధన ప్రతిబింబంబులుం
 బోని పారిపార్శ్వకులఁ బరాంకుశ ప్రభృతిముక్తుల సేవించుచుఁ దద
 భినందితు లై చని మహావకాశంబును మణిమయస్తంభసంభృ
 తంబును శాతకుంభకుంభ శోభితశేఖరంబును నై చిత్రనేత్రవితాన
 లంబమాన నానాప్రసూనదామ ముక్తాగుళుచ్ఛాచ్ఛచ్ఛామరంబు
 ను నుద్వేలకాలాగరుధూపధూపితంబు నగు మహావిమానమధ్య
 విధుకాంతవితర్దికాతలంబునఁ జరణముఖ తత్ప్రీతీకాధిష్ఠిత ధర్మాది
 సూరి పరిషదాత్మకంబును దేజోమయంబును నగు విపులవిమల పీఠం
 బునఁ బరిమళాలోలరోలంబజాలం బగు నంబురుష్మాంబు జ్ఞాంబూన
 దత్త్వి డుత్తమర్ణవిస్తీర్ణకర్ణికోపరివీధి నూధస్యపాథోనిధానంబునకుఁ
 బ్రథమహేతుభూతం బగు భూతతన్మాత్రయుంబోలెఁ బారదస్ఫటిక
 బటీర పాండురుచి పుండరీకంబుల పసకు మసమసక లెసకొల్పు మిసి
 మిగల భోగిభోగ భాగంబునకుం బరభాగంబు మిగులఁ దదాత్మకం
 బ యగు నుపబర్హంబున మహార్హ కేయూరమణికర్బురం బగుకూర్ప
 రం బూని మననపర ముని మనోరాగరస మార్జనంజేసి మిగుల నరు
 ణిమ వహించెనోయనఁ జాలు కెంగేలు కపోలంబునం గదియం ద్రి
 దశ తరు కుసుమ కంచుకిత కంచుకికంచుకాత్మకం బగు దుకూలని
 చోళంబున నొత్తిగిలియున్న వానిం గరిం గఱకఱింబెట్టి బీట్టు దనచేతి
 చక్రంబునం దెగిన నక్రంబు పూజ్యం బగు సాయుజ్యంబు నొండెనో
 యన నుపరి పరిదృశ్యమాన గండస్థలస్థ మణిమకరకుండల ప్రతిబింబ
 రుచి డంబరంబునం బరమ సౌందర్య మకరంద నిష్యందియగు ముఖా
 రవిందంబున నందంబగు వాని నిర్నిమిషదృష్టి నెట్టుకొని చూచుతఱి
 నీలావదాతయు తెప్ప వట్టు తఱి బిట్టెమర్కొను కలధౌత గౌర
 గౌర మహామహాఃపూరంబున మునింగి దుర్నిరీక్ష్యయు నగు
 నిజ రుచిర మూర్తివలనఁ దనకు సాకార నిరాకారతలు వారికిఁ
 జూపు రూపున దీపించు వానిఁ, గళత్రంబు లగు శ్యామా
 ఛాయలచేత బ్రేముడిం బొదువంబడిన యట్లు కప్పులు దొంగలు
 నగుపత్మకాలికల నొప్పు సోమ సూర్యాత్మకంబు లగు వెడంద నిడు
 వాలు తెఱ్ఱసెరల కన్నులం గెందమ్మి తేకుల వెదఁజల్లువాని మం కెన

విరి బింకంబు నింకించు నధరశోణిమ నెపంబున వెలుంగు ముఖజ
 నితహుతాశనుతోఁ దత్సఖుం డగు గంధవహుం గూర్ప నిక్కెనన
 నొక్కింత నిక్కి చొక్కంపుఁ బొటమలఁ జూపట్టి తిల కుసుమ విల
 సనాపహాసి యగు నాన భానమానుం డగు వాని నుదరజాత శ్వేత
 ధామతామరసంబుఁ గనుంగొని మహదాశ్రయంబు గనిన పూర్ణి
 మాశశాంకుండను శంక నాతనికి నాకు వైరంబు మాన్పు మని
 తత్సహోదరిగావున రత్న కాంచనంబులు లంచంబులుగా నివేదించి
 యడుగు లొత్తు నిందిరకు వరముం బడియున్న రాహు ననం గే
 యూర కటక మణి ముద్రికాంకితం బగు దీర్ఘ బాహుపరిఘంబు
 కటితటోత్సంగంబున మెఱయు వాని నురఃస్థల న్యస్త నిస్తులాస్తోక
 కౌస్తుభ గభస్తి మండలంబున నిండోలగంబుండు పుండరీకనికేతన
 తనుచ్ఛాయ యన నచ్చాచ్ఛం బగు శ్రీవత్సంబున లోచనోత్సవం
 బుఁ గావించువాని విజితమృగనాభినాభి సౌరభ్యంబునకు * నెగయు
 నుత్తుంగ భృంగ మాలిక యన మెఱయు నసిత పేశలతులసీపలాశ
 దామంబున నభిరామ కోమలాలంకృతి యగువానిఁ గపట కరటి
 విరోధియై యసుర యుసురం గొని మగుడ మనుజాంగంబు నంగీక
 రించునెడఁ దలంపంబడమి నట్లన యుండె నన బడు గగు నడుము
 పనఁ గడు నొడిక మగువాని ఘన జఘన చరమేతర ధరాధరాధి
 త్యకాతలంబునం గాంచన కాంచికామణిమకుట గగనమణి గాయు
 నీరెండ మెండనంబరఁగు మెఱుంగు పీతాంబరంబునం బొడువంబడి
 దాని సన్నదనంబు వెలుపలం దోఁపఁ గనక పుష్కరాగంపుఁ దెర
 వారు వై దూర్యమణిస్తంభయగంబునుంబోలెఁ గించి దామిలిత
 (నీలిమంబగు నూరుయుగళంబువాని) (దై)విక్రమం బగు విగ్రహం
 బుతో నాగ్రహంబున మీదికిం జూచు తఱిఁ జంక్రమణ రయం
 బునం దగిలివచ్చిన మణిమయస్వర్భువనజాంబూనదస్త్రాకారవలయం
 బనం దీండ్రించు నుద్దండ గండపెండెరంబునం బొడము నఖండ
 ప్రభామండలంబునం బరిహిండితంబులై మఱిపండుల వడపుగల
 మడిమల బెడంగు పడి భావి నిజ కమఠావతార సూచకంబులుం

బోలెఁ గొదమతామేళ్ల మేళ్లనగు మీఁగాళ్లతోఁ గోకనద మృదూ
దరంబు లమర మెఱుఁగు జుక్కల జిగి మొక్కపఱుచు నఖి చక్ర
వాళ చంద్రికల భక్తజన మన స్తమోవిదళనంబుఁ గావించుచు హల
కులిశ కలశ కమల మకరాంకు శాంకితంబులై లక్ష్మీకుచకుంకుమా
కలన నరుణారుణంబు లగు చరణంబులం దాపత్రయాపహరణంబు
సేయువాని నారాయణుం బురాణపురుషుఁ బురుషోత్తముఁ బ్రణ
తార్తిహారు వాసుదేవు హృషీకేశు నీశనుతు విభీషణవరదు ననంగ
జనకు రంగరమణుం గాంచి సహ సమాగత భాగవత పరిషత్సమేతం
బుగాఁ దానుం దనుజాతయుం బ్రమద భయ భక్తిరసమగున్నలై
జయజయ శబ్దంబులతో సర్వాంగాలింగిత ఖోణీతలంబు లగు నమ
స్కారంబులు గావించి నిలిచి నిటలతటఘటితాంజలియై యిట్లని
నుతియించె.

98

టీ. అతనిచేత = అనైన తేయునిచేత, విజ్ఞాపనంబు సేయించి = శ్రీరంగ నాయకునకుఁ
దనరాక విన్నపంబు సేయించి, అనుమతిం గాంచి = సెలవునుబొంది, చతుర్భుజులు =
నాలుగు భుజములుగలవారును, జలధర = మేఘమువలె నే, శ్యాములు = నీలచ్ఛాయగల
వారును, శతపత్ర = తామరలవంటి, లోచనులు = కన్నులుగలవారును, చపలా = మెఱి
పులవలెనే, పిశంగ = పచ్చనైన, వసనులు = వస్త్రములుగలవారును, (పీతాంబరులనుట),
వనమాలికా = తులసీవనమాలికలతోడ, బద్ధ = కూర్చబడిన, బాహుమధ్యులును = వక్ష
స్థలములుగలవారును, ఐన = అయినట్టి, మధుమథన = మధునూదనుడైన శ్రీహరియొ
క్క, ప్రతిబింబంబులుంబోని = ప్రతిబింబములవంటి, పారిపార్శ్వకుల = పార్శ్వపర్తుల
గునట్టి, పరాంకుశ = నమ్మాళ్వారులే, ప్రభృతి = మొదలగు, ముక్తుల = ముక్తొత్తులను,
సేవించుచు = భజించుచును, తదభినందితులై = వారిచేత నాదరింపబడినవారై, చని =
ఆవలనరిగి, మహానకౌశంబును = మహావిశాలమైనదియును, మణిమయ = రత్నవికారము
నైన, స్తంభ = స్తంభములచేత, సంభృతంబును = భరింపబడినదియును, శాతకుంభకుంభ =
బంగారు కలశములచేత, శోభిత = ఆలంకృతములైన, శేఖరంబును = శిఖరములుగలది
యును, ఐ = అయినదై, చిత్ర = వింతనన్నెలుగల, నేత్ర = నేత్రానిస్త్రముల చేతనైన,
'స్వాజ్జటాంశుకయోర్నేత్రమ్' అని యమరము. వితాన = మేలుకట్టయందు, 'ఆశ్రీవి
తానముల్లోచన' అని నిఘంటువు. లంబమాన = వ్రేలుచున్న, నానా = అనేకవిధములగు,
ప్రసూనదామ = విరిసరులును, ముక్తాగుళుచ్ఛ = ముతైముల గుత్తులును, అచ్ఛచ్ఛామరం
బును = తెల్లని జల్లులుగలదియును, ఉద్వేల = మేరమీటిన, కాలాగరు = కృష్ణాగరువు

యొక్క, ధూప=ధూపముచేత, ధూపితంబును=ధూపింపఁబడినదియును, అగు = అవు
నట్టి, మహావిమానమధ్య=మహా గర్భగృహమధ్యమందలి, విధుకాంత = చంద్రకాంత
తాళ్లచేఁజేయఁబడిన, వితర్దికాంతలంబునఁ=వేదికాస్థలమందు, చరణముఖి=పాదములు
మొదలగు, తత్త్వశ్రీక=ఆయాయవయవములయందు, అధిష్ఠిత=ఉన్నఁబడిన, ధర్మాది=
ధర్మవర్మప్రముఖులగు, సూరి=నిత్యసూరులయొక్క, పరిషదాత్మకంబును = సమాజ
స్వరూపమైనట్టిదియు, తేజోమయంబును = ప్రకాశస్వరూపమైనట్టిదియును, అగు =
అవునట్టి, విపుల = పటపైనట్టియు, విమల = నిర్మలమగునట్టి, పీఠంబునఁ = సింహాస
నమందు, పరిమళ = క్రొత్తావులకొఱకు, ఆలోల = సంచరించుచున్న, రోలంబ =
తుమ్మెదలయొక్క, 'ఇందిందిరశ్చంచరీకో రోతంబోబంధరోపిచ' అనినిఘంటువు.
జాలంబగు = సమూహముగల, అంబురుహంబు = కమలముయొక్క, జాంబూనద
త్వీట్ = బంగారురంగునకు, ఉత్తమర్ణ = అప్పొసంగెడునట్టియు, విస్తీర్ణ = వెడలు
పైన, కర్ణికోపరిపీఠిఁ=మిద్దియపైఁదెసయందు, ఊఢస్యపాథోనిధానంబునకుఁ=క్షీర
వారివాశికి,(ఊఢస్య మనఁగాఁ బొదుఁగువలనఁ బుట్టినది గావున క్షీర మనట. ఈశబ్ద
ము మానవజాతియందు స్తన్యమువలె నుండును.), ప్రథమహేతుభూతంబగు=అదికొ
రణమైన, భూతతన్మాత్రయుంబోలె=అదిభూతమువలెనే, (సూక్ష్మావస్థగల క్షీరము
వలెననుట.), పారద=పాదరసముయొక్కయు, 'రసస్సూదశ్చపారదే' అని నిఘం
టువు. స్ఫటికమణులయొక్కయు, పటీర = శ్రీగంధముయొక్కయు, పాండురుచి=
చలివెలుంగుయొక్కయు, (చంద్రుఁడనుట), పుండరీకంబుల=తెలి విరిదమ్ములయొ
క్క, పసకుఁ=మేలిమికి, (ధావశ్యమున కనుట.), మసమసకలు=మాలిన్యమును,
ఎసకొల్పు=అపాదించుచున్న, మిసిమిగల=కొంతిగలయట్టి, భోగిభోగ - భోగి=శే
షునియొక్క, భోగ=శరీరముయొక్క, 'భోగస్సుఖేధనేచాహి శరీర ఫణయోర్మతః'
అని నిఘంటువు. భాగంబునకుఁ = ప్రదేశమునకు, పరభాగంబు=గుణోత్కర్షము,
'పరభాగోగుణోత్కర్షః' అని నిఘంటువు. మిగులన్=అతిశయించునట్లు, తదాత్మకం
బయగు=అశేషశరీరమయమగు, ఉపబర్హంబునన్=తలగడయందు, 'ఉపధానంతూప
బర్హమ్' అని నిఘంటువు. మఱియు శేషుఁడే యుపధానమగుటకు, శ్లో. 'నివాసశ
య్యాసన పాదుకాంశుకోపధాన వర్నాతపవారణాదిభిః, శరీర భేదై స్తవశేషతాంగతో
యథోచితం శేష ఇతీర్యతేజనైః' అనియాశవందారుశ్రీసూక్తిప్రమాణము.), మహార్హ=
మిక్కిలియుచితమగు, కేయూర=బాహుపురియందలి, మణి=రత్నములచేత, కర్బురం
బగు=చిత్రవర్ణమైన, కూర్పరంబు=మోచేతిని, 'స్యాత్కపోణిస్తుకూర్పరః' అని నిఘం
టువు. ఊని=ఊఁదుకొని, మననపర=ధ్యానపరులైన, ముని=మునులయొక్క, మనః=
మనస్సుల యందలి, రాగరస=అనురాగరసముయొక్క, మార్జనంజేసి=తుడుచుటచేత,
(మునిమానసములకు విరక్తిగలుగఁజేసెననుట.), మిగులన్=అధికమగునట్లు, అరుణిమ=

ఎఱ్ఱఁదనమును, విహించెనోయనన్ = తా లెచ్చెనోయనుటకు, చాలు = తగిన, కెంగేలు = ఎఱ్ఱ నిహస్తము, కపోలంబునన్ = చెక్కిటియందు, కదియన్ = సమీపింపఁగా, (చెంపక్రింద శ్రీహస్తముఁబెట్టుకొన్నారనుట.), త్రిదశతరు = కల్పవృక్షములయొక్క, కుసుమ = పువ్వులచేత, కంచుకిత = కప్పఁబడిన, కంచుకి = శేషునియొక్క, కంచుకాత్మకంబగు = కుబుసమేయైనట్టి, దుకూలనిచోళంబునన్ - దుకూల = వలిపెమైన, నిచోళంబునన్ = నెఱ్ఱ వలువయందు, (పడకదుప్పటియనుట.), ఒత్తిగిలియున్నవానిన్ = ఒంటిప్రక్కనుబవ్వు శించియున్నట్టియు, కరిన్ = గజేంద్రుని, కఱకటిందెట్టి = బాధపెట్టి, బిట్టు = కఠినముగాను, తనచేతిచక్రంబునన్ = సుదర్శనముచేత, తెగిన = ఖండితంబైన, నక్రంబు = మకరము, పూజ్యంబగు = పూజింపఁదగిన, సాయుజ్యంబున్ = భగవద్వివ్యమంగళవిగ్రహసాంగత్యమును, ఒండెనోయనన్ = పొండెనోయనునట్లు, ఉపరి = మీఁదిభాగమందు, పరిదృశ్యమాన = లెస్సగాకొనవచ్చుచున్న, గండస్థల = చెక్కిటియందు, స్థ = ఉన్నట్టి, మణి = రత్నఖచితమైన, మకరకుండల = మకరాకారమగుకర్ణధూపణముయొక్క, ప్రతిబింబరుచి = ప్రతిఫలనకొంతులయొక్క, డంబరంబునకే = అధికముచేత, పరమసౌందర్య = మిన్నయగుచెన్ననెడు, మకరంద = పూఁదేనియను, నిష్క్రిందియగు = కురియుచున్న, ముఖారవిందంబునకే = మోముదామరచేతను, అందంబగువానికే = సుందరుఁడగునట్టియు, నిర్నిమిషదృష్టి = తెప్పవాల్చునిచూడ్కిచేతను, నెట్టుకొని = ప్రయాసపడి, (కథించనార్థకము.), చూచుతఱికే = సేవించునప్పుడు, నీలనదాతయు = నల్లని తెల్లని నర్ణముగలిగినదియును, తెప్పవట్టుతఱిన్ = తెప్పవాల్చుగలిగి చూచునప్పుడు, బిట్టు = అధికముగాను, ఎదుర్కొను = నేత్రములకెదుఱయ్యెడు, కలభాత = రజతమునఱి, గౌరగౌర = మిక్కిలి తెల్లనైన, మహత్ = అధికమైన, మహః = తేజముయొక్క, 'తేజోధామమహో విభా' అని నిఘంటువు. పూరంబునన్ = ప్రవాహమందు, మునిగి = అచ్చాదింపంబడి, దుర్నిరీక్ష్యయన్ = చూడశక్యముగానిదియు, అగు = అవునట్టి, నిజ = స్వగీయమగు, రుచిర = మనోహరమైన, మూర్తివలనన్ = దివ్యమంగళవిగ్రహమువలన, తనరు = తన, సాకార నిరాకారతలు = ఆకారముతోఁ గూడియుండుటయును నాకారములేరుండుటయును, వారికిన్ = సేవించువారికి, చూపురూపునకే = కనఁబఱిచెడురీతిచేతను, నీపించువానికే = వెలుంగుచున్నట్టియు, కళత్రంబులగు = చంద్రసూర్యులభౌగ్యలయిన, శ్యామా = రాత్రిచేత, ఛాయచేత = ఛాయాదేవిచేత, (రాత్రియు నలుపు ఛాయ గావున నాయమయు నలుపనుట.), ప్రేముడికే = ప్రేమముచేత, పొదునంబడినయట్లు = ఆలింగనముచేయఁబడినట్లు, కప్పులు = నల్లనివియు, తొంగలులుకే = దీర్ఘములయినవియు, అగు = అవునట్టి, పక్షు = తెప్పలయొక్క, కాలికలకే = నైల్యములచేత, ఒప్పు = సుందరమగుచున్న, సోమసూర్యాత్మకంబులగు = చంద్రసూర్యమయములగు, నడంద = విశాలములును, నిడువారు = దీర్ఘములునైన, ఎఱ్ఱనెరల = రక్తరేఖలుగల, కన్నులకే = నేత్రముల

చేత, కెందమ్మి తేకుల=ఎఱ్ఱదామరపూ తేకులను, వెదజల్లువానికొ=వ్యాపింపఁజేయుచున్నవాని, (స్వామికిఁ జంఘ్రుఁడొక్కనయనంబును సూర్యుఁడొక్కనయనంబగుటచేత వారిరువుర భార్యలయిన రాత్రియును ఛాయాదేవియును వచ్చి తమ నల్లనికొంతులు గానవచ్చునట్లు వారి నాలింగనముఁజేసికొని విడువకయుండినట్లు నల్లని తొంగలి తెప్పలాపెననుట.), మంకెనవిరి=బంధూక పుష్పముయొక్క, బింకంబున్=గర్వమును, ఇంకించు=ఇవురఁజేసెడు, అధర=వా తెఱయొక్క, శోణిమ=అరుణకొంతియ నెడు, నెపంబునకొ=వ్యాజముచేత, వెలుంగు=తేజరిల్లుచున్న, ము...తోన్-ముఖ=నెమ్మోమువలన, జనిత=ఉత్పన్నుఁడగు, హుతాశనుతోకొ=అగ్నిహోత్రముతో, (ముఖమువలన నిండ్రుండు నగ్నియుఁబుట్టుటశ్రుతిప్రసిద్ధము), తత్సఖుండగు=అయ్యగ్నిచెలియైన, గంధవ హుంగూర్పకొ=వాయువును గలుపుటకై, నిక్కెననకొ=నిక్కినదోయనునట్లు, ఒక్కింత=ఇంచుకంత, నిక్కి, చొక్కంపు=సుందరములైన, పొటమలకొ=పుటములచేత, చూపట్టి=దర్శనీయమై, తిలకుసుమవిలసనాపహాసియగు=నువ్వుబువ్వుమవ్వంపునవ్వునట్టి, నానకొ=ముక్కుచేత, భాసమానుండగువానికొ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, (కొంచెమునిక్కినముక్కుపుటములలోనుండినిట్టూర్పులువెడలుననుట.), ఉదరజాత=నాభియందుఁబుట్టిన, శ్వేత=తెల్లనగు, ధామ=కొంతిగల, తామరసంబుకొ = కమలమును, కనుంగొని=చూచి, మహదాశ్రయంబుగనిన = మహదాశ్రయమునుబొందిన, 'నీచాశ్రయోనకర్తవ్యఃకర్తవ్యోమహదాశ్రయః' అన్నట్లునుట. పూర్ణిమాశశాంకుండనుశంకకొ = పున్నమనాఁటిచందురుండను సందియంబున, (తెల్లనినాభీకమలముచంద్రునివలె నుండెననుట.), అతనికి=అచంద్రునికి, నాకు=రాహువునకనుట, వైరంబుమాన్పుమని=పగలేకుండఁజేయుమని, తత్సహోదరిగావున = అచంద్రునికిఁ దోఁబుట్టుపగుటంజేసి, రత్నకొంచనంబులు = మణికనకములు, లంచంబులుగా నివేదించి=ఉపాయనములుగా సమర్పించి, అడుగులాత్తు = స్వామిపాదములాత్తుచున్న, ఇందిరకుకొ=శ్రీదేవికి, (దీనికిఁ దత్సహోదరి యనునది విశేషణము), వరముబండియున్న=ప్రాణాచారముపడియున్న, రాహువనకొ=రాహుగ్రహమనునట్లు, (చంద్రుఁడు తొల్లి దుర్బలుఁడై యుండి మహదాశ్రయముఁ జేసినపిదపఁ దనకుఁ జేటు గలుగుననియులికి రాహుగ్రహ మిట్లు చేసిన ట్లుండెననుట.), కేయూర = భుజకీర్తులచేతను, కటక=కడియములచేతను, మణిముద్రికొ=రతనంపుముద్దుటుంగరములచేతను, అంకితంబగు=చిహ్నితమైన, బాహుపరిఘంబు=పరిఘాయుధమునంటి దీర్ఘభుజము, కటితటోత్సంగంబునకొ=పిఱుందుప్రక్కమీఁదను, మెఱయునానికొ=ప్రకాశించుచున్నట్టియు, ఉరస్థుల=వక్షఃస్థలమందు, న్యస్త=ఉనుపఁబడిన, నిస్తుల=సరిలేని, అస్తోక=స్థూలమగు, కొస్తుభ=కొస్తుభమణియొక్క, గభస్తి=కొంతులయొక్క, మండలంబునకొ=సమూహమందు, 'మండలంచక్రవాళికమ్' అని యునురము. నిండోలగంబుండు=నిండుసభ

దీతిన, పుండరీకనికేతన=కమలనివాసినీయగులక్ష్మీదేవియొక్క, తనుచ్ఛాయయనన్=దేహకాంతియోయనునట్లు, అచ్ఛాచ్ఛంబగు=మిక్కిలిస్వచ్ఛమగు, శ్రీవత్సంబునన్=శ్రీవత్సమనుమచ్చచేత, లోచనోత్సనంబుఁ గావించువానిన్=కన్నులపండువుచేయునట్టియు, విజిత=గెలువఁబడిన, మృగనాభి=కస్తూరిగల, సౌరభ్యంబునకున్=నెత్తావికి, నెగయు=వచ్చుచున్న, (ఎఱిగు ననిపాఠాంతర మట్లేని వాలుచున్న), ఉత్తుంగ=తఱుచైన, భృంగమాళికయనన్=తుమ్మెద వరుసయనఁగా, మెఱయు=తనరుచున్న, అసిత=నల్లనైన, పేశల=లేతయగు, తులసిపలాశ=తిరుతుశాయిదళములయొక్క, దామంబునన్=వనమాళికచేత, అభిరామ=సుందరమగు, కోమల=మృదువైన, అలంకృతియగువానిన్=అలంకారముగలయట్టియు, (అకృతియగువానినని కొందఱుండురు.), కపటకరటివిరోధియై=మాయాసింహమై, అసుర=హిరణ్యకశిపునియొక్క, ఉసుఱుగొని=ప్రాణాపహారముఁజేసి, మగుడన్=మరల, మనుజుంగంబున్=మానవాకారమును, అంగీకరించు నెడన్=గ్రహించునప్పుడు, తలంపంబడమిన్=జ్ఞప్తిరాకుండుటచేత, అట్లనయుండెననన్=అప్రకారమే యుండెననునట్లు, బడుగుబడుగుగు=మిక్కిలినూత్నమగు, నడుముపసన్ - నడుము=మధ్యముయొక్క, పసన్=మేలిమిచేత, కడున్=మిక్కిలి, ఒడికమగువానిన్=శృంగార మైనట్టివానిని, ఘన=గొప్పైన, జఘన=పిఱుఁదనియెడు, చరమేతరధరాధర=ఉదయపర్వతముయొక్క, అధిత్యకౌతలంబునన్=ఊర్ధ్వప్రదేశమందు, 'ఉపత్యక్తాదేరాసన్నాభూమిరూర్ధ్వమధిత్యకా' అని యమరము. కాంచనకాంచికా=బంగారు మొలనూలియందలి, మణిమకుట=మణిశ్రేష్ఠమనియెడు, గగనమణి=సూర్యుఁడు, కాయు=వ్యాపింపఁజేయు, నీరెండమెండనన్=బాలాతపాతిశయమనునట్లు, పరఁగు=ఒప్పుచున్న, మెఱుంగు=కొంతివిశిష్టమైన, పీతాంబరంబునన్=కట్టుబంగారు పుట్టముచేత, పొదునంబడి=అచ్ఛాదింపంబడి, దాని=ఆవస్త్రముయొక్క, సన్నఁదనంబునన్=వలిపెదనముచేత, తననున్నదనంబు=తొడదోయినునుపు, 'పరుషోసరశేచైవ సమాసేనుముతోభవేత్, అద్రుతాత్సరసాదందు పట్టి కూర్చివిభక్తిః, తనేచకుత్రచిదతోవికారాచ్ఛాపికేచన' అనునధర్వణోక్తిచేత నుమాగమము. వెలుపలందోఁపన్=బయిటగానరాఁగా, కనకపుష్కరాగంపు=కనకపుష్కరాగములను మణులయొక్క (లేక), కనక=బంగారుయొక్కయు, పుష్కరాగంపు=పుష్కరాగములయొక్కయు సంబంధముగల, తెరవారు=తెరలుగలిగిన (లేక), తెరవారు=నూలిపోగులుపైదిరిగినట్లుండు, వైదూర్యమణి=వైదూర్యరత్నవికారములగు, స్తంభ=స్తంభములయొక్క, యుగంబునుంబోలె=జతవలెనే, ఆ. 'పగలు గొందిఁ గానఁబడెడు బిడాలంబు, కన్నువోలె వెలుఁగుగల్గి నూలు, తిరుగు నట్లు మీఁదఁ దెరవారు వైదూర్య, రత్నమున కిది ప్రయత్నమమరు.' అని వైదూర్యలక్షణము. కించిదామీలిత=కొంచెము గప్పఁబడిన,

నీలిమంబగు = నైల్యముగల, ఊరుయుగళంబువానికొ = తొడదోయిగలయట్టియు,
 త్రైవిక్రమంబగు = త్రివిక్రమావతారసంబంధియగు, విగ్రహంబుతోకొ = నెమ్మేనితో
 డ, ఆగ్రహంబునకొ = కోపముచేత, మీఁదికిఁజూచుతఱిన్ = గగనంబునకుఁ బ్రసరింపఁ
 జేయునప్పుడు, చంక్రమణరయంబునకొ = ప్రసరణవేగముచేత, తగిలివచ్చిన = చుట్టి
 వచ్చిన, మణిమయ = రత్నవికారమైన, స్వర్భువన = స్వర్గలోకమందలి, జాంబూనద
 ప్రాకారవలయంబునకొ = వలయమువంటి బంగారుకోటయనునట్లు, తీండ్రించు = మెఱ
 యుచున్న, ఉద్దండ = అధికమైన, గండపెండెరంబునకొ = పొదకటకమందు, పొడము
 = పుట్టునట్టి, అఖండ = ఎడతెగని, ప్రభా = కాంతులయొక్క, మండలంబునకొ =
 సమూహముచేత, పరిహిండితంబులై = కూర్పఁబడినవై, మట్టిపండువడుపుగల = వటు
 ఫలసౌందర్యము గలిగినట్టి, మడిమలకొ = పార్శ్వభాగములచేత, బెడంగువడి = ప్రకౌశిం
 చి, భావి = కాగల, నిజ = స్వకీయమైన, కమరావతార = కూర్మావతారమునకు, నూచ
 కంబులుంబోలె = నూచకములవలెనే, కొదమతాఁజేళ్ల = లేతతాఁజేళ్లయొక్క, (తాఁ
 జేలు దామేలనియునుం గలను), మేళ్లకొ = మేలులను, నగు = హసించెడు, మీఁగాళ్ళ
 తోన్ = ప్రపదంబులతోడ, కోకనద = ఎఱ్ఱగలువలవలెనే, 'రక్తోత్పలంకోకనదమ్' అని
 యమరము. మృదు = కోమలములైన, ఉదరంబులు = గర్భములు, (అఱకాళ్ళనుట.), అ
 మరకొ = ఒప్పఁగా, మెఱుఁగుఁజుక్కల = ప్రకౌశముగల నక్షత్రములయొక్క, జిగి =
 కాంతిని, మొక్కపలుచు = భంగపఱుచునట్టి, నఖ = గోళ్లయొక్క, చక్రవాళ = మండల
 ములయొక్క, చంద్రికలకొ = వెన్నెలలచేత, భక్తజనమనః = భక్తులమనస్సులయందలి,
 తమః = శోకమను చీకటియొక్క, 'రాహశాధ్వాంతే గుణేశోకే తమశ్శబ్దోఽభిధీయతే'
 అనినిఘంటువు. విదళనంబుకొ = ఛేదనమును, కావించుచు = చేయుచును, హలకులిశ
 కలశకమల మకరాంకుశ = హలకులిశాదితత్తదేఖలచేత, అంకితంబులై = చిహ్నితములై,
 లక్ష్మీకుచకుంకుమాకలనకొ = కలుములజవరాలి పాలిండ్ల చెందిరంపుఁబూతచేత, అరు
 ణారుణంబులగు = తఱుచు కెంజాయగల, చరణంబులకొ = శ్రీపాదములచేత, (శ్రీదేవి
 స్వామి పాదములను దనయక్కునఁ జేర్చుకొనిన నవి మిగులఁ గెంపెక్కెననుట.),
 తాపత్రయాపహరణంబు సేయువానికొ = అధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతికములను తాప
 త్రయమును రూపుమాపునట్టి, నారాయణకొ, పురాణపుగుఱుకొ, పురుషోత్తముకొ,
 ప్రణతార్తిహరుకొ, వాసుదేవుకొ, హృషీకేశుకొ, ఈశనుతుకొ, విభీషణవరనుకొ,
 అనంగజనకుకొ, రంగరమణున్ = ఏవంవిధ నామధేయములుగల శ్రీరంగనాయకస్వా
 మిని, కాంచి = దర్శనముసేసి, సహసమాగత = తనతోడవచ్చిన, భాగవత = భగవద్భ
 క్తులయొక్క, పరిపత్సమేతంబుగాకొ = సమాజముతోఁగూడ, తానుకొ = అవిష్ణుచిత్తుం
 డును, తనుజాతయుకొ = కొమార్తెయగుచూడిక్తుడుత్తనాంచారును, ప్రమదభయభక్తి
 రసమగ్నులై, జయజయశబ్దంబులతోకొ = జయజయయనువాక్కులతో, సర్వాంగా

లింగిత=సర్వావయవములచేత స్పృశింపబడ్డ, ఊణితలంబులగు=భూతలములుగల, నమస్కారంబులు, కావించి, నిలిచి, నిటలతట=లలాటప్రదేశమందు, ఘటిత=కూర్పబడిన, అంజలియై=దోసిలిగలవాడై, ఇట్లని=ఈవక్ష్యమాణక్రమముగా, స్తుతియించెన్=వినుతించెను. (అవిష్ణుచిత్తుడనుట.)

తే. విధిగృహాక్షయవిత్తసేవధికి శరణు
చిరకృతేత్వాకుపుణ్యరాశికిని బ్రణుతి
ధనపతి భ్రాతృకులదేవతకు జొహగు
నతమృడాదికసుమనస్సునకు నమస్సు.

99

టీ. విధి=చతుర్ముఖునియొక్క, గృహ=ఇంటియందు, అక్షయ=నాశములేని, విత్త=ధనమునకు, సేవధికి=నిత్యేపమయిననీకు, శరణు=నమస్కారము, (శ్రీరంగనాయకులు బ్రహ్మగృహమందలితిరువారాధనయనిప్రసిద్ధము.), చిర=తడవుగాను, కృత=చేయబడిన, ఇత్వాకు=ఇత్వాకుమహారాజుయొక్క, పుణ్య=సుకృతములయొక్క, రాశికిని=ప్రొవైననీకు, బ్రణుతి=వందనము, (తరువాత ఇత్వాకుమహారాజునకుఁ దపనఫలమవై తోచితివనుట.), ధనపతి=కుబేరునకు, భ్రాతృ=తమ్ముడైనవిభీషణునకు, కులదేవతకున్=కులదేవమైననీకు, జొహగు=జోహారు, (పిమ్మట శ్రీరాములవలన విభీషణునకువచ్చితి వనుట.), నత=నమ్ములైన, మృడాదిక=శివుఁడుమొదలగు, 'గిరీశోగిరిశోమృడః' అనియమరము. సుమనస్సునకున్=దేవతలుగలవానికి, 'సుపర్వాణస్సుమనసః' అనియమరము. నమస్సు=నమస్కారము.

తే. కొలుతు సర్వేశు సర్వాత్మకుని ననంతు
నప్రకాశు నభేద్యు సమస్తలోక
సముదయాధారు నణుసమూహములకును న
ణీయు నిన్ను ననాధారు నిత్యు సత్యు.

100

టీ. సర్వేశున్=సర్వప్రపంచనాథుడైనట్టియు, సర్వాత్మకునిన్=సర్వాంతర్యామియైనట్టియు, అనంతున్=అంతరహితుఁడయినట్టియు, అప్రకాశున్=చక్షురగోచరుఁడయినట్టియు, అభేద్యున్=ఇయత్తా పరిమాణవిశిష్టుఁడని తెలియ శక్యుఁడుగానియట్టియు, సమస్తలోక=సర్వలోకములయొక్క, సముదయ=సృష్టికి, అధారుక్=మూలాధారమైనట్టియు, అణుసమూహములకును=నూత్నవస్తురాసులకంటె, అణీయుక్=పరమాణుస్వరూపుడైనట్టియు, నిత్యుక్, అనాధారుక్, సత్యుక్, నిన్నుక్, కొలుతుక్=సేవింతును, ఇక్కడ చెప్పిన అణీయస్తాయలు శ్రుతిప్రసిద్ధములు.

క. నారాయణ భూ ప్రభృతిక

గౌరవవద్వస్తువితతికంటె మిగిలి పెం

పారు గరిష్ఠతగల పర

పూరుషు శరణంబు వేడి పొగడెద నిన్ను.

101

టీ. నారాయణుఁ = (నర సమూహము నారము. దానికి అయన మనియును, అది అయనముగాఁగలవాఁడనియును, వ్యుత్పత్తిద్వయము చేయుటచేత) ఆధారత్వాధేయత్వములు గల యట్టివానిని, భూ = భూమి, ప్రభృతిక = మొదలుగాఁగల, గౌరవవత్ = గరిమముగల, వస్తువితతికంటె = భూతసమూహముకంటెను, మిగిలి = అతిశయించి, పెంపారు = వృద్ధియగుచున్న, గరిష్ఠతగల = అతి గురుత్వముగలిగిన, పరపూరుషుఁ = పరమపురుషుఁడవైన నిన్ను, శరణంబువేడి, పొగడెద = కొనియాడెదను.

తే. అజశివాదిక మగునీసమస్తజగము

నెందుఁ బ్రభవించు వర్తించు • డిందునట్టి

మహిమ కిమ్మైన నిత్యు సమస్తభూప

మయుఁ బరులకంటెఁ బరు మహామహునిఁ గొలుతు.

102

టీ. అజ = బ్రహ్మయు, శివ = శూలియు, అదికమగు = మొదలుగాఁగల యట్టి, ఈసమస్తజగముఁ = జగమెల్లను, ఎందు = ఎచ్చటను, ప్రభవించుఁ = పుట్టునో, వర్తించుఁ = సంచరించునో, డిందుఁ = లీనమగునో, అట్టిమహిమకుఁ = ఆమహత్త్వమునకు, ఇమ్మైన = స్థానమైనట్టి, నిత్యుఁ = శాశ్వతుఁడగువాని, (అజశివాదులశాశ్వతులనట), సమస్త భూతమయుఁ = సర్వభూతాత్మకుఁడగువాని, పరులకంటెఁ = ప్రకృతి జీవులకంటెను, పరుఁ = విలక్షణుఁడగువాని, మహామహునిఁ = మహాతేజోరూపుఁడైన నిన్ను, కొలుతుఁ = సేవింతును.

సీ. పరపురుషునికంటెఁ • బరుఁడుగాఁ జనువానిఁ,

బరమాత్ము ముక్తికై • పరమయోగి

పరిషత్తుచే సదా • భావింపఁబడువాని,

నెవ్వనియందుఁ బ్రాకృతము లైన

సత్త్వాదిగుణముల • సందడి లే దట్టి,

విమలుని సర్వభూతములకంటె

నాద్యుఁడు శుద్ధుండు • నగువాని విభుఁ గళా,

కాష్ఠానిమేషాది • కాలసూత్ర

తే. మైన యెవ్వాని శక్తింద్రియవితతికిని

గోచరము గాదె నిర్లేపుఁ • డై చెలఁగుట

నతి విశుద్ధుఁడు దానయ్య • నౌపచార

వృత్తిఁ బరమేశుఁ డగు నిన్ను • విష్ణుఁ దలఁతు.

103

టీ. పరపురుషునికంటెన్ = జీవుని కంటెను, పరుఁడుగాన్ = అన్యుఁడుగా, చనువానిన్ = చెల్లునట్టివాని, 'ఉత్తమఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృత' అను గీతావాక్యప్రకార మనుట. పరమాత్మున్, ముక్తికై = మోక్షముకొఱకు, పరమయోగిపరిపత్తుచేన్ = మహాయోగిసమాజముచేత, సదా = ఎల్లప్పుడును, భావింపఁబడువానిన్ = ధ్యానింపఁబడువాని, ఎవ్వనియందున్ = ఏనియందు, ప్రాకృతములైన = ప్రకృతिसంబంధులైన, సత్త్వాదిగుణముల = సత్త్వరజస్తమోగుణములయొక్క, సందడి = సంపర్కము, లేదు = లేకుండునో, 'సత్త్వాదయోనసంతీశే యత్రచప్రాకృతాగుణాః' యను సంహితావచనముచొప్పున ననుట అట్టి, విమలుని = నిర్మలుఁడగువాని, సర్వభూతములకంటెన్ = ఆకాశాదిసకలభూతములకంటె, అన్యుఁడు = మొదలివాఁడును, శుద్ధుండునగువానిన్, విభున్ = వ్యాపకుఁడగువాని, కళాకాష్ఠానిమేషాది = కలుశ కౌష్ఠలు నిమిషములుమొదలగు, కాల = కాలమునకు, సూత్రమైన = నడుపునదియైనట్టి, ఎవ్వానిశక్తి = ఏనిసామర్థ్యము, ఇంద్రియసమూహమునకు, గోచరముగాదు = కనఁబడదో, నిర్లేపుఁడై = అంటనివాఁడై, చెలఁగుటన్ = ప్రకాశించుటచేత, తాన్ = తాను, అతివిశుద్ధుఁడైనను, జౌపచారవృత్తిన్ = ఉపచారవ్యాపారముచేత, పరమేశుఁడగు = పరమేశ్వరుఁడైనట్టి, విష్ణున్, నిన్నున్, తలఁతు.

వ. అని పరస్వరూప సురసేవ్య భవ్య దివ్యావతారలీలలం బ్రస్తుతించినఁ

గౌస్తుభాభరణుండు కరుణాతరంగితంబు లగు నపాంగంబుల నమ్ము

నిం గనుంగొని కుశలప్రశ్నంబుఁ గావించి కంకణాలంకార క్రేంకా

రంబు లంకురింపఁ బదపంకజంబులకుఁ గుసుమాంజలులు సమర్పించు

సకలసీమంతినీసీమంత ముక్తామణి యగు నాముక్తమాల్యదరూపు

నెలఁబ్రాయంబు సాభిప్రాయంబుగాఁ జూచి తనలోన.

104

టీ. అని = ఈప్రకారము, పరస్వరూప = నిత్యముక్తసేవ్యమైన పరస్వరూపముయొక్కయు, సురసేవ్య = వేల్పులచే భజింపఁదగిన, భవ్య = మంగళకరములగు, దివ్యావతార = దివ్యావతారములయొక్క, లీలలన్ = విలాసములను, (లేక) 'లీలా విలాసక్రియయో' అని నిఘంటువు. ప్రస్తుతించినన్ = సుతింపఁగా, గౌస్తుభాభరణుండు = శ్రీరంగనాయకులు, కరుణాతరంగితంబులగు = కృపాతరంగముక్తములగు, అపాంగంబులన్ = క్రింగంటిచూపులచేత, అమ్మనిన్ = ఆ పెరియాళ్వారులను, కనుం

గొని = కటాక్షించి, కుశలప్రశ్నంబుఁ గావించి = తేమమా యనియడిగి, కంకణాలంకార = కంకణభూషణములయొక్క, క్రేంకారంబులు = నాదములు, అంకురింపన్ = మొలతేరఁగా, పదపంకజంబులకు = తమ తిరువడిత్రామరలకును, కుసుమాంజలులు = పుష్పాంజలులను, సమర్పించు = సమర్పించుచున్న, సకలసీమంతినీ = సర్వకాంతలయొక్క, సీమంత = పాపటలకు, ముక్తామణియగు = ముత్తైమైన, అముక్తమాల్యద = చూడికుడు తనాంచారుయొక్క, రూపుఁ = రూపమును, ఎలఁబ్రాయంబుఁ = లేతప్రాయమును, సాభిప్రాయంబుగాఁ = అభిప్రాయము గలిగినట్లుగాను, చూచి = వీక్షించి, తనలోన = ఆత్మగతంబున.

సీ. దీనిచూపుదుటెక్కఁ గానెకా సిరిపట్టి,
కిని బోర బిరుదు డెక్కెంబు గలిగె
దీనికొ నల్లాడఁ గానెకా గర్వించి,
యర్విఁ జైత్రునకుఁ గా లూడఁ గలిగె
దీనిపాలిండ్లుబ్బఁ గానెకా రతిచేతి,
కిన్నెరమోతకు వన్నె గలిగె
దీనిమో మొప్పారఁ గానెకా వాణి రా,
యంచలేమకుఁ గులాఁయంబు గలిగె

తే. దీనిపెన్నెలు లేపారఁ గానెకా ప్ర
పోషితమయూరికి విరాలి పొందు గలిగె
దీనియడుగులు రంజిల్ల గానెకా పి
పాసఁ బడుతేటులకు మెట్టపంట గలిగె.

105

టీ. దీని = ఈ యాముక్తమాల్యదయొక్క, చూపు = వృష్టి, ఉదుటెక్కఁగా నెకా = విజృంభింపఁగా నేకదా, సిరిపట్టికిని = మన్మథునికి, పోరఁ = యుద్ధమునందు బిరుదుఁడెక్కెంబు = బిరుదైనధ్వజము, కలిగెను (ఈకన్యక మీనలోచనయనియును, మన్మథుఁడు మీనకేతనుఁ డనియు ననుట.), దీని, కొను = నడుము, అల్లాడఁగానెకా = చలించుచుండఁగా నేకదా, గర్వించి = మదించి, ఉర్విఁ = భూమియందు, చైత్రునకున్ = వసంతమాసమునకు, కాలూడఁగలిగెఁ = పాదమునిలుపుకోఁగలిగెను, (మధ్యము లతవలెనుండెననియును లతాదులవలననే వసంతునికిఁ గీర్తిగలుగుననుట.), దీని, పాలిండ్లు = పయోధరములు, ఉబ్బఁగానెకా = సృద్ధిఁబొందఁగా నేకదా, రతిచేతి = రతీదేవి హస్తముననున్న, కిన్నెరమోతకుఁ = కిన్నెరనాదమునకు, వన్నెగలిగెఁ = ప్రశస్తి గలిగినది, (పాలిండ్లకుఁ గిన్నెరకాయలకు సామ్యమునకు 'పైపూతరుచిగాని ప్రతియె

కిన్నెరకాయ లరిది మేరువుతలయంపినిడిన' అని వసుచరిత్రము), దీని, మోము=ముఖము, ఒప్పారఁగానెకొ=ప్రకాశింపఁగానేకదా, వాణి=సరస్వతియొక్క, రాయంచలేసు కుక్=రాజహంసికకు, (సరస్వతికి హంసిక వాహనమనుట), కులాయంబుగలిగెన్=నివాస మొదలెను, 'కులాయోనీడమస్త్రీయామ్' అని నిఘంటువు. (హంసకుఁ బద్మము నివాసమనియు నాయమ పద్మముఖి యనియునుట.), దీని, పెన్నెలులు=నిడుగులులు; ఏపారఁగానెకొ=బలిష్ఠములుగాఁగానేకదా, ప్రపోషితమయూరికిన్=పెంపుడు నెమలికి, విరాలిఫాందుగలిగెన్=మోహసంగతిగలిగెను, (వెండుకలు మేఘమునలె నుండెననియు మేఘమునకు నెమలిసంతసించుననుట.), దీని, అడుగులు=పాదములు, రంజిల్లఁగానెకొ=విలసిల్లఁగానేకదా, పిపాసఁబడు=నీరుపట్టుగల, తేలులకున్=మధుకరములకు, మెట్టపంటగలిగెన్. (పాదములు మెట్టదామరవలె నుండెననియు తుమ్మెదల కత్తమ్ములు నెమ్మి యొదవిందుననుట.), ఈపద్యమందు విషయినిగరణాలంకారము.

తే. అనుచు నువ్విశులూరి ముఁరారి తమక

మాఁప లే కాత్మ దివ్యశుద్ధాంతసీమ

కన్నెలఁతఁ దార్చి యొక్కమాఁయావధూటి

నట్ల కావించి వా రున్నదనియ యుండ.

106

టీ. అనుచున్=ఇట్లుదలంచుచు, ఉవ్విశులూరి=కోరికలుగోరి, మురారి=శ్రీ రంగనాయకుఁడు, తమకము=మోహమును, ఆపలేక=నిలుపలేక, ఆత్మ=తనయొక్క, దివ్య=శ్రేష్ఠమైన, శుద్ధాంత=అంతఃపురముయొక్క, 'శుద్ధాంతశ్చావరోధశ్చ' అనినిఘంటువు. సీమకున్=ప్రదేశమునకు, అన్నెలఁతన్=అచూడికుడు తనాంచారును, తార్చి=ప్రవేశపెట్టి, ఒక్కమా యావధూటిన్=ఒకమాయనెలఁతను, అట్ల=ఆయాముక్తమాల్యదవలెనే, కావించి=చేసి, వారు=అవిష్ణుచిత్తుఁడు మొదలగువారు, ఉన్నదనియ=అయమ యక్కడనే యున్నదనియే, ఉండఁగా.

వ. పూజకులచే బాదతీర్థప్రసాదపరివేష్టనంబు లిప్పించి విడిది కనిపిన

గుడి వెడలి శాంబరీతనుసంభవం బాలకిం బెట్టి గృహంబునకుం జని

పంజరంబు నడలించి యచ్చంచలాక్షిం గానక.

107

టీ. పూజకులచేన్=నంబులచేత, పాదతీర్థప్రసాద = శ్రీపాదతీర్థప్రసాదములును, పరివేష్టనంబులు=పరివట్టమును, (ద్వంద్వంతమందుబహువచనము.), ఇప్పించి=ఒసఁగించి, విడిదికి=బసకు, అనిపినన్=పంపఁగా, గుడివెడలి=కోవెలలోనుండిబయలుదేరి, శాంబరీతనుసంభవన్=మాయాపుత్రికను, పాలకిన్ = పల్లకియందు, పెట్టి=

ఉనిచికొని, గృహంబునకుంజని=తిరుమాళిగకుఁబోయి, పంజరంబునడలించి = పల్లకి గొనినఁదీసి, అచ్చంచలాక్షిన్=అచపలాక్షిని, కొనక.

శా.* అబ్రహ్మణ్యము లోన వైచు కొనె నన్యాయంబున న్మత్సుతం దా బ్రహ్మాదుల మేర నిల్పియుఁ బ్రభుత్వం బూదియుం + దోతురే యీ బ్రక్కం ద్విజుఁ జూడ రయ్య సభవా + రీరంగ భర్తంచు దుః ఖాబ్రాశిం బడి ‡ బాష్పకంఠుఁడు సముద్యద్దోఃపలాలుండు నై.

టీ. అబ్రహ్మణ్యము = మొట్టో, 'అబ్రహ్మణ్యమవధ్యోక్తే' అని నిఘంటువు. (అబ్రహ్మణ్య మను పాఠమున నారంగ నాయకులనుట. 'బ్రహ్మణ్యోదేవకీపుత్రః' యని యున్నది), ఈరంగ భర్త=ఈ శ్రీరంగ నాథుఁడు, తా=తాను, బ్రహ్మాదుల=బ్రహ్మ మొదలగువారి, మేర=మర్యాదను, నిల్పియున్=ప్రతిష్ఠాపించియును, ప్రభుత్వంబూది యున్=దొరతనముఁ దాల్చియును, మత్సుతన్=నాకూతును, అన్యాయంబునన్=ధర్మేతరవృత్తిచేత, లోనవైచుకొనెన్=లోపలవేసికొనెను, తోతురే=నను విసర్జింతురా, (ఇచ్చట దోతురే యని పాఠాంతర మట్లేని దోచుకొందురా యనియర్థము), సభవారు=సభ్యులు, ఈబ్రక్కన్=ఈ పేదవాఁడైన, ద్విజున్=బ్రాహ్మణుని, చూడరయ్యా=కనరయ్యా, అంచున్, దుఃఖాబ్రాశిన్=దుఃఖసముద్రమందు, పడి, బాష్ప కంఠుఁడు=డగ్గుత్తుకగలవాఁడును, సముద్యత్=పైకిలేచుచున్న, దోఃపలాలుండునై=కరపల్లవములు గలవాఁడునై, 'పలాలఃపల్లవస్సమా' అని నిఘంటువు.

శా. ఎంతేవేడుకయైనఁ బెండ్లగుట కీ + నే దేహము న్బ్రాణమున్ సంతానంబు నిశాంతము ధనము సస్యంబు ల్పశుశ్రేణు లే కాంతస్వస్వజనార్చనంబునక కాదా కూర్చుటే మీ కయో వింతే యీ బుడు తెంత నన్గుఱుచఁ గావింపం దను న్మెత్తురే.109

టీ. ఎంతేవేడుకయైనన్=తనకు మిక్కిలి ప్రియమైనను, పెండ్లగుటకున్=వివాహమగుటకు, ఈనే=ఈచిన్నదానినియ్యనా (ఇత్తుననుట), దేహమున్, బ్రాణమున్, సంతానంబున్, నిశాంతమున్=గృహమును, ధనము, సస్యంబుల్ = ధాన్యములును, పశుశ్రేణులు=పసరములు, ఏన్=నేను, కూర్చుటే = సంపాదించుటే, ఏకాంత=ముఖ్యమగునట్లు, స్వ=తనయొక్క, స్వజన=తనభక్తులయొక్క, అర్చనంబునక = పూజనమునకే, కొదా = అవుననుట, మీకు, అయో=అయ్యో, వింతే = ఇది యాశ్చర్యమా, ఈబుడు తెంత = ఈచిన్నది యనఁగా నెంత, నన్గుఱుచఁగావింపన్=నన్నుఁ దక్కునపఱుపఁగా, తనున్ = తన్ను, మెత్తురే = హర్షింతురా, (మెచ్చరనుట).

* అబ్రహ్మణ్య. † దోతురే. ‡ బాష్పలోచనుఁడు సమ్యద్దోఃపలాలుండు.

తా. తన కంత వేడుక గలిగిన నేను బెండ్లిచేయనా? దేహాదిపశుపర్యంతము సమస్తద్రవ్యములు తనకొఱకుఁ దనభక్తులకొఱకే కదా సంపాదించుట? నాకూఁతు రనఁగా నెంత? న న్నమర్యాద చేసిన దనకు మెప్పువనా? యని విష్ణుచిత్తుఁడు చెప్పె నని భావము.

✓చ. శివుఁడు విరించి వాసవుఁడుఁ • జెప్ప నశక్తులు గొల్చినట్టి వా రవుట నిరంకుశుండ నని • యక్కట పాడిఁ దొఱంగఁ జెల్లునే? భువనములెల్ల నీవయినఁ • బొంత దయానిధి యమ్మలేదె? భా గవతులు లేరె? నా కొఱకుఁ • గాఁగ వహించుకొనంగఁ గేశవా.

టీ. శివుఁడు=శంభుఁడును, విరించి=చతుర్ముఖుఁడును, వాసవుఁడున్=దేవేంద్రుఁడును, కొల్చినట్టివారవుటన్=సేవించినవారగుటచేతను, (సేవకులనుట), చెప్ప నశక్తులు=మనవిసేయశక్తులుగారు, నిరంకుశుండనని=అడ్డములేనివాఁడని, అక్కట=అయ్యో, పాడిన్=మర్యాదను, తొఱంగఁజెల్లునే=విడువవచ్చునా, భువనములెల్లన్=లోకములన్నియు, నీవి=నీసంబంధులైనవి, అయినన్=ఆయెనేనియు, (లోకములన్నియు, నీవి గావున నీపక్షముగాఁ జెప్పెనేనియు ననుట.), పొంతన్=నీసమీపమందు, దయానిధి=అక్కటికంపుఁబ్రోవైన, అమ్మ=మాతల్లియైన లక్ష్మీదేవి, లేదె=సాక్షిగాలేదా. (ఉన్నదనుట) 'ఇందిరాలోకమాతా' అని నిఘంటువు. 'మాతా చ కమలాదేవీ పితాదేవోజనార్దనః' అనునది ప్రమాణము. కేశవా=బ్రహ్మరుద్ర జననకౌరణమగు శరీరముగలస్వామీ, నాకొఱకుఁగాఁగన్=నాకొఱకై, వహించుకొనంగన్=పైని వేసికొనిచెప్పటకు, భాగవతులులేరె=శ్రీవైష్ణవులులేరా, (ఉన్నారనుట). లక్ష్మీదేవియు భాగవతులును పురుషకౌర పగులని ప్రమాణము.

ఉ. నెట్టన అల్ల లచ్చి అల • నీశయు భూసతి యుండ నీకు నీ నెట్టిక నీలపై మనసు • నిల్చుట కేమనవచ్చు? వెట్టియా నట్టుగఁ బేద నన్నుఁ బరిహాసము సేతకుఁ దక్క వింతచూ పెట్టిది? ద్విధు నెవ్వఁ డిల • నేఱులవంకలు వారిడొంకలున్. 111

టీ. నెట్టన=సిద్ధముగా, అల్లలచ్చి=ఆ లక్ష్మీదేవియు, అలనీశయు=అనీశాదేవియు, భూసతి=భూదేవియు, ఉండన్=ఉండఁగా, నీకున్, ఈ నెట్టిక నీలపై=శుష్కోపవాస వ్రతముగల యీకన్యకమీఁద, మనసునిల్చుటకు, ఏమనవచ్చున్, పేద=బ్రక్కవాడనగు, నన్నున్, వెట్టియానట్టుగన్=పిచ్చివాడగునట్లు, పరిహాసము సేతకుఁదక్కన్=గేలిసేయుటకే కాని, వింతచూపు=నూతనదృష్టి, ఎట్టిది=మీకేలాగుది, ఇలన్=భూమియందు, ఏఱులవంకలు=నదులవక్రత్వములును, వారిడొంకలున్=ఉదకముల మార్గములును, ఎవ్వఁడు, ద్విధున్=చక్కఁదీర్చును, (ఎవ్వఁడును దీర్చఁ

డనుట, నావెట్టితన మానదీవక్రత్వము మొదలగువాని వంటిదనుట), ప్రబలు లగు వారి నడకలను దిద్దుట మర్లుట మని చెప్ప నచ్చును.

వ. అని యిట్లు ధరణీసురుం డదవెట్టభాగవతక్షోభంబునకు భువనభర్తయు భయంపడితచ్చాందసంబునకుఁ గేలినేయుచున్నవాఁడను భావం బతనికిఁ దోఁప మకరకుండలమండితంబు లగు గండదర్పణంబులం జిఱున వ్వెలర్ప నిట్లనియె. 112

టీ. అనియిట్లు=ఈప్రకారముగా, ధరణీసురుండు=విష్ణుచిత్తుండు, అదవెట్టన్=మొఱపెట్టఁగా, భాగవతక్షోభంబునకుఁ=భగవద్భక్తుని మగ్గుమునకు, భువనభర్తయుఁ=లోకరక్షకుండగుశ్రీరంగ నాథుండును, భయంపడి=జడిసి, తచ్చాందసంబునకుఁ=ఆవిష్ణుచిత్తుని యుపయోగములేనిమాటలకు, గేలినేయుచున్నవాఁడనుభావంబు=పరిహాసముచేయుచున్న వాఁడనుతాత్పర్యము, అతనికిఁదోఁపఁ=ఆవిష్ణుచిత్తునకుఁ దోఁచునట్లు, మకరకుండలమండితంబులగు=నక్రకాకారకర్ణవేష్టనములచేత నలంకృతములగు, గండదర్పణంబులఁ=చెక్కు-టద్దములయందు, చిఱునవ్వెలర్పఁ=మందహాస మంకురించునట్లు, ఇట్లనియె.

చ. ముది మదిఁ దప్పితోయి మునిఁముఖ్య! భవత్తనయ స్త్రహంబునఁ బదిలము చేసివచ్చి మఱి • బట్టబయల్ వెడదూరు దూరె దా సదన మిఁ కొక్కమాటరసి • చంచలలోచనఁ గాన కున్నదూరెదు మఱి కాని బుద్ధివిపరీతతఁ బొందక పోయి చూడుమా. 113

టీ. ఓయి మునిముఖ్య! ముదిమదిఁదప్పి, భవత్తనయఁ=నీకూతును, స్త్రహంబునఁ=ఇంటిలోన, పదిలముచేసి=భద్రముచేసి, వచ్చి, మఱి=ఇంకను, బట్టబయల్=బహిరంగమందు, వెడదూరు=వట్టినింద, దూరెదు=నిందింతువా, ఆసదనము=ఆసీయింటను, ఇంకొక్కమాటరసి=ఇంకొక్కసారివెదకి, చంచలలోచనఁ=అచపలాక్షిని, కాన కున్నఁ=చూడకుంటివా, మఱి=పిమ్మట, దూరెదుకొని=నిందింతువుగాని, బుద్ధిఁ=నీమదియందు, విపరీతతఁబొందక=మఱియొక్కరీతిగాక, పోయి=చని, చూడుమా=వీక్షింపుమి.

తే. * అనిన నాతండ్రి యిట్లని • యనియె: నేమెఱుంగమే యార్తిఁ గడుపుచుల్లంగఁ బలికి కరుణచేసితి విజయివి • గమ్మటంచు బొప్పజల మారగి యింటికిఁ • బరువువాటి. 114

టీ. అనినన్ = ఇట్లనఁగా, అతండ్రు = ఆముని, ఇట్లనియనియెన్ = ఇట్లని వచించెను, ఏయార్తిన్ = ఏ సుఖమును, ఏ మెఱుంగము = మే మెఱుంగము, కడుపుచల్లంగన్ = కడుపుచల్లఁబడునట్లు, పలికి = వచించి, కరుణచేసితి = దయచేసితివి, విజయవిగమము = విజయవంతుఁడవు గమ్ము, (ఇది మంగళాశాసనము.), అటంచు, బాష్పజలము = కన్నీరు, అఁగి = నిల్పుకొని, ఇంటికి = తనబసకు, పరువువాటి = పరుగెత్తి.

ఆ. మొక్కినట్టి తనయః మూర్ధంబు మూర్కొని
ప్రమదబాష్ప మురుల • బ్రాహ్మణుండు
చేత వెన్ను నిమిరి • నాతల్లి నినుఁ గంటిఁ
గా యటంచు నింటిఁకడ వసింప.

115

టీ. మొక్కినట్టి = తనకుదండముసమర్పించినట్టి, తనయ = కూతుయొక్క, మూర్ధంబు = శిరమును, మూర్కొని = అఘోరిణించి, ప్రమదబాష్పము = అనందబాష్పము, ఉరులన్ = స్రవింపఁగా, బ్రాహ్మణుండు = అవిష్ణుచిత్తుఁడు, చేతన్ = తనహస్తము చేత, వెన్ను = ఆయమవీఁపును, నిమిరి = తడవి, నాతల్లి, నినున్, కంటిఁగా, అటంచున్, ఇంటికడన్ = తనబసయొద్ద, వసింపన్ = నివసించియుండఁగా.

తే. రంగపతి బ్రహ్మ రుద్రుల • బ్రాహ్మి గౌరిఁ
దనకు నక్కన్య నడిగింపఁ • బనుపుటయును
వారు సేనేశ సహితు లై • వచ్చుటయును
విష్ణుచిత్తుండు సంభ్రమాన్వితుండు నగుచు.

116

టీ. రంగపతి = రంగనాయకుఁడు, బ్రహ్మరుద్రులన్, బ్రాహ్మిన్ = సరస్వతిని, గౌరిన్, తనకున్ = రంగనాయకులకు, అక్కన్యన్, అడిగింపన్, పనుపన్ = పంపఁగా, వారు, సేనేశసహితులై = విష్వక్సేనునితోఁ గూడినవారై, వచ్చుటయును = రాఁగా, విష్ణుచిత్తుండు, సంభ్రమాన్వితుండునగుచు = సంతోషముతోఁ గూడినవాడగుచు.

వ. విష్వక్సేనపూర్వకంబుఁగా వినయంబున నాతిధ్యంబు లొసంగి
యుచితాననంబుల నాసీనులై యున్నవారి యాగమనప్రయోజనం
బడిగి తెలిసి ప్రమదరస భరితాంతరంగుండై యిట్లనియె.

117

టీ. సులభము.

క. ధన్యుడ నైతిం దన కీ
కన్యక నీఁగాంచి భృగువు • గౌరవముఁ బయ్యె
ధిన్యాయము నొదవె నిశే
నన్యాయంబే? చమూపహార విధులారా.

118

విష్వక్సేన

టీ. తనకున్, ఈకన్యకను=ఈ పిన్న పడుచును, ఈఁ గాంచి=ఇయ్యఁగని, ధన్యుఁ డనైతిన్, భృగువుగౌరవమున్=భృగుమహాముని గురుత్వమును, పయోధిన్యాయమున్= సముద్రన్యాయమును, ఒదవెన్=ఉదయించెను, 'భృగోఃఖ్యాత్యాం సముత్పన్నా శ్రీః పూర్వముదధేఃపున' యని శ్రీవిష్ణుపురాణవాక్యము ప్రమాణముగా 'భార్గవీ లోకజననీ క్షీరసాగరకన్యకా'యని యమరముగలను గావునఁ దొల్లి లక్ష్మీనౌసంగిన భృగుదధుల గౌరవము నాకుఁగలిగెననుట), ఇతేని = ఇట్లడిగిపుచ్చుకొనుటేని, అన్యాయంబే= అన్యాయముగాదా, చమూపహరవిధులారా = విష్వక్సేన శివ బ్రహ్మలారా యని సంబోధనము.

క. వినుఁడీదగు సంబంధపు

తెనయికఁ గని మోచి తెచ్చి • యిచ్చె ననరె చు
ల్కని నరులు గాన మాపుర

మునకు నిజయంబు సేయఁ • బుత్త్రిక నిత్తున్. 119

టీ. వినుఁడు=ఆకర్ణింపుఁడు, ఈదగున్ = ఇయ్యఁదగును, చుల్కనినరులు, సంబంధపు తెనయికన్=వియ్యపు పొందికను, కని=చూచి, మోచి తెచ్చి=మోసికొని తెచ్చి, ఇచ్చెననరె=ఒసంగెననరా, కానన్=కాఁబట్టి, మాపురమునకున్=మాశ్రీవిల్లి పుత్తూరికి, విజయంబు సేయన్=వేంచేసినను, పుత్త్రికనిత్తున్=కొమార్తనొసఁగుదును.

తే. ప్రభుతఁ బరమేశ్వరుం డైనఁ • బత్ప్రిపన్న
జనమున కొసంగు మీకు నీచనువు శౌరి

తానె కట్టిన భూమికఁ • దాల్చు మాకు

ఘనత యిది మమ్ముఁ జేయుట • తనదుఘనత. 120

టీ. శౌరి=అశ్రీపతి, ప్రభుతన్=ప్రభవము చేత, పరమేశ్వరుం డైనన్=సర్వా ధికుఁడైనను, పత్=పాదములయందు, ప్రపన్న=ప్రపత్తి చేసినట్టి, జనమునకున్=జను లగు, మీకున్, ఈచనువు=ఈమచ్చికను, ఒసంగున్=ఇచ్చును, (మీరుచెప్పిన విను ననుట.), తానెకట్టిన=తా నే కలుగఁజేసిన, భూమికన్=శ్వశురవేషమును, తాల్చు= ధరించునట్టి, మాకు, ఇది, ఘనత=గొప్పతనము, మమ్ముఁజేయుట=మమ్మిట్లుగొప్పపలు చుట, తనదుఘనత=తనగౌరవము.

తే. అనినఁ జని విన్నవింప దయారసార్ద్ర

చిత్తుఁడై విశ్వభర్త పక్షిప్రధాన

పౌపవాహ్యంబు నెక్కి బ్రహ్మాదిసురలు

బలసి తమతత్తడుల నెక్కి • కొలిచి రాఁగ. 121

టీ. అనినన్ = ఇట్లనఁగా, చని = వారు మరలఁబోయి, విన్నవింపన్ = మనవిచేయఁగా, దయారస = కృపారసముచేత, అర్ద్ర = తడుపఁబడిన, చిత్తుఁడై = చిత్తముగలవాఁడై, విశ్వభర్త = ఆరంగపతి, పక్షిప్రధానపు = గరుత్మద్రూపమైన, ఔపవాహ్యాంబుక్ = లీలావాహనమును, ఎక్కి, బ్రహ్మాదిసురలు, బలసి = పరివేష్టించి, తమతత్తడులన్ = తమవాహనములను, ఎక్కి, కొలిచి = సేవించి, రాఁగన్ = వచ్చుచుండఁగా.

క. నాసీరుఁ డగుచు సూత్రవ

తీసఖుఁ డుడువీధిఁ బౌఁజుఁ • దీర్చిన ప్రజభూ

షాసి శతకోటి శతకో

టీ సవిత్ప్రభలు దిశల • డెప్పర మలమన్.

122

టీ. సూత్రవతీసఖుండు = విష్వక్సేనుఁడు, నాసీరుఁడగుచున్ = సేనమొగమగుచు 'సేనాముఖంతు నాసీర' మని యమరము. ఉడువీధిన్ = నక్షత్ర వీధియందు, పౌఁజుఁదీర్చిన = పూహముఁబన్నినట్టి, ప్రజ = జనముయొక్క, భూషా = భూషణములయొక్కయు, అసి = ఖడ్గములయొక్కయు, శతకోటి = ఏజ్రాయుధముయొక్క, శతకోటి = నూలుకోట్ల సంఖ్యగల, సవిత్ = సూర్యులయొక్క, ప్రభలు = వెలుంగులవంటి వెలుంగులు, దిశలన్ = దిక్కులయందు, డెప్పరము = అధికముగా, అలసున్ = వ్యాపింపఁగా.

వ. శ్రీవిల్లిపుత్తూరికింజని విశ్వకర్మ మణిమయంబుగాఁ గట్టిన విడిదిపట్టున విడిసి యయ్యాదిమవరుండు దివ్యాప్సరసలు హరిద్రాదికస్నానీయమంగళద్రవ్యమండనం బొనర్పఁ పెండిలికొడుకై దివ్యవాదిత్రంబులు నారదాది దివ్యముని గానంబులు వెలయం గలధౌత ధవళ దివ్యధారాధరంబులు గురియు సుధాధారల సభిషిక్తుం డై ముక్తావళి కౌస్తుభాముక్త కంబుకంధరుండును గేయూర కంకణాలంకృతుండును మకరకుండల మకుటాది భూషావిభూషితుండును దివ్యాంగరాగ రూషితుండును బీతాంబరసంవీతుండును దులసీకల్పతరు ప్రసవస్త్ర గాశ్రితోరస్కుండు నై యుండు నంత నక్కడ నటకు మునుపగృహ ప్రవేశంబుసేసి సంభ్రమాయత్తుం డగు విష్ణుచిత్తుప్రయత్నంబున.

టీ. శ్రీవిల్లిపుత్తూరికింజని, విశ్వకర్మ, మణిమయంబుగాన్, కట్టిన, విడిదిపట్టునవిడిసి = ప్రవేశించి, అయ్యాదిమవరుండు = ఆమొదలి పెండిలికొడుకైన శ్రీపతి, దివ్యాప్సరసలు = వేల్పుటస్సరలు, హరిద్రాదిక = పసుపు మొదలగు, స్నానీయ -- స్నానముకొఱకైన, మంగళద్రవ్య = శుభవస్తువులతోడి, మండనంబు = అలంకారము, ఒనర్పన్ = చేయఁగా, పెండిలికొడుకై, దివ్యవాదిత్రంబులు = దేవదుర్ముఖులు, నారదాది దివ్య

మునిగానంబులు, వెలయన్ = ప్రకటముగాఁగా, కలధౌత = వెండివలెనే, ధవళ = తెల్లనైన, దివ్యధారాధరంబులు = దేవతామేఘములు, కురియు = వర్షించుచున్న, సుధాధారలన్ = అమృతధారలచేత, అభిషిక్తుండై = అభిషేకింపబడినవాఁడై, ముక్తావళీ = ముత్తెపుసరాలతోడి, కాస్తుభ = కాస్తుభ రత్నముచేతను, అముక్త = విడువబడిని, కంబుకంధరుండును = శంఖమువంటి కంఠముగలవాఁడును, కేయూర = భుజకీర్తులచేతను, కంకణ = కడియములచేత, అలంకృతుండును = అలంకరింపబడినవాఁడును, మకరకుండల = మకరాకృతిగల పోగులు, మకుట = కిరీటము, ఆది = మొదలుగాఁగల, భూషా = భూషణములచేత, విభూషితుండును = మిక్కిలి భూషింపబడినవాఁడును, దివ్యాంగరాగ = దివ్యచందనముచేత, రూషితుండును = అలంకరింపబడినవాఁడును, పీతాంబరసంపీతుండు = బంగారు పట్టుపుట్టంబుఁ గట్టుకొన్న వాఁడును, తులసీ = తిరుత్తుళాయియొక్కయు, కల్పతరు ప్రసవ = కల్పవృక్షపుష్పముల యొక్కయు, 'స్వామత్వత్తైఫలేపుష్పే ప్రసవో గర్భమోచనే' అనినిఘంటువు. స్రక్ = మాలికలచేత, ఆశ్రిత = పొందబడిన, ఉరస్కుండునై = వక్షముగలవాఁడై, ఉండునంతన్ = ఉండునంతట, అక్కడ = ఆయమ్మవారియొద్ద, అటకుమునుప = అంతకుమునుపే, గృహప్రవేశంబుసేసి = తమయిల్లుసేరి, సంభ్రమాయత్తుండగు = ప్రేమాధీనుఁడగుచున్న, విష్ణుచిత్తు = పెరియాళ్వారుయొక్క, ప్రయత్నంబున.

క: శర్వాణీ వాణీ ముఖ

గీర్వాణీకోటి జానకీరఘుకులరా

టూర్వాచరిత వివాహ

ఖర్వ సుగీతములు పాడఁగా విభవమునన్.

124

టీ. శర్వాణీ = పార్వతియు, 'శర్వాణీ సర్వమంగళా' అనియమరము. వాణీ = సరస్వతియు, ముఖ = మొదలగు, గీర్వాణీ = దేవతాస్త్రీలయొక్క, కోటి = సమూహము, జానకీరఘుకులరాట్ = సీతారాములయొక్క, టూర్వాచరిత = తొల్లిఁజేయబడిన, వివాహ = కల్యాణమందలి, అఖర్వ = అతీతయములయిన, సుగీతములు = పాటలు, పాడఁగాన్ = గానముసేయఁగా, విభవమునన్.

తే. నెమ్మి నేకావళియు స్రగ్వీణియును జామ

రంబు లిరుగెడ నిడ హరిద్రాద్రవమునఁ

బెట్టిరి నలంగు లక్కన్యఁ బెండ్లికూతుఁ

జేయు ఋషిపత్ను లర్థి నాశీర్యుతముగ.

125

టీ. నెమ్మిన్ = మైత్రిచేతను, ఏకావళియు = మున్ను చెప్పబడినచెలికత్తియైన యేకావళియును, స్రగ్వీణియును, ఇరుగెడన్ = ఉభయపార్శ్వములయందు, (ఇది

యేకవచనాంత ద్విగుసమాసము.), చామరంబులు=వీచోపులు, ఇడకొ=సమర్పింపఁ
గా, హరిద్రాద్రవమునకొ=పసుపునీటిచేత, అర్థికొ=అసక్తిచేత, అక్కన్యకొ=ఆయా
ముక్తమాల్యదాకన్యకను, పెండ్లికూతుఁజేయు, ఋషిపత్నులు=ఋషిభార్యలు, ఆశీ
ర్యుతముగాకొ=దీవనలతోడను, నలంగులు పెట్టిరి=ఉద్వర్తనము లాచరించిరి.

తే. అట్లు వైవాహికపుదీక్ష • యమరఁ గమ్మ

నూనెఁ దలయంటి నెఱులు గం•దానఁ బులుమ

స్వర్ణ మణికుంభహిమవారి • జలక మాడి

నట్టి జగదీశ్వరికి వేల్పుటబలయోర్తు.

126

టీ. అట్లు=అప్రకారము, వైవాహికపుదీక్ష=వివాహసంబంధదీక్ష, అమరకొ=
ఒప్పునట్లు, కమ్మనూనెకొ=సుగంధతైలముచేత, తలయంటి = శిరోభ్యంగముఁజేసి,
నెఱులు=ఆకురులు, గందానకొ=శ్రీ చందనముచేత, పులుమకొ=పులుమఁగా, స్వర్ణ
మణి=బంగారురతనాల వికారములగు, కుంభ=కలశములయందలి, హిమవారికొ=పన్నీ
టిచేత, జలకమాడినట్టి = మంగళస్నానమొనర్చినట్టి, జగదీశ్వరికికొ=ఆయమ్మకు,
వేల్పుటబలయోర్తు=ఒక్కడేవతాస్త్రి యని ముందటి కన్వయము.

క. తడి యొత్తి సన్నవలిపం

బిడి మణిపీఠస్థయైన • యింతి మెఱుఁగు పె

న్నిడుదకురు లార్చి ధూపం

బిడెఁ దుఱుము ఘటించె నొకమృగేక్షణ నెమ్మిక్.

127

టీ. తడియొత్తి=తడిఁ దుడిచి, సన్నవలిపంబిడి=సన్నచీరఁగట్టించి, మణిపీఠస్థ
యైన=రత్నపీఠమందుఁ గూరుచున్న, ఇంతి = ఆముక్తమాల్యదయొక్క, మెఱుఁగు=
మెఱుఁగారుచున్న, పెన్నిడుదకురులు=మిక్కిలి వాలికలగుకురులు, అర్చి=తేమార్చి,
ధూపంబిడెకొ=ధూపమువేసెను, ఒక మృగేక్షణ = మఱియొక్క కురంగలోచన,
నెమ్మిక్=మెత్తిచేత, తుఱుముఘటించెకొ=కొప్పుఁబెట్టెను.

సీ. యావక ద్రవమున • నరుణాంఘ్రి నఖిపజ్జు,

లభ్యక్తములు సేసె • నతివ యోర్తు

నయకల వ్రేల్లమట్టియలుఁ బిల్లాండ్లిడి,

పాయవట్టముఁ బెట్టె • బై నొకర్తు

నెఱికవట్టి పసిండి•నీటివ్రాత చెఱంగు,

వెలిపట్ట రహిఁ గట్టె • వెలఁది యోర్తు

కటిసీమఁ గనకమేఁఖలఁ జేర్చి తారహఁ,
 రములు గీలిం చెఁ గంఠమున నోర్తు
 తే. కటకములు హస్తసరము లంఁగదము లంగు
 లీయకములును బాహువల్లికల వ్రేళ్ల
 నిలిపి తాటంకనాసామణుల నమర్చి
 చొనిపె నీమంతవీధిఁ జేర్చుక్క యోర్తు.

128

టీ. అతివయోర్తు=మఱియొక దేవకన్యక, యావకద్రవమునన్=లత్తుక నీటిచేత,
 అరుణ=మునుపే యెఱ్ఱనైయున్న, నఖపబ్బులు=గోళ్లచాళ్లు, అభ్యక్తములుసేసెన్=
 తడిపెను, ఒకర్తు=మఱియొకయంగన, నయకల=నాణెముగల, వ్రేళ్లన్=పాదాంగుళు
 లయందు, మట్టియలును, పిల్లాండ్లు, ఇడి, పైన్=మీఁదను, పాయవట్టము=పాద
 భూషణ విశేషమును, (పాగడము లనవచ్చును), పెట్టెన్=ఉనిచెను, నెఱిక
 వెట్టి=కుచ్చిళ్లుపట్టి, పసిండినీటివ్రాతచెఱంగు = బంగారు సరిగచేతఁ జిత్రించియు
 న్నచెఱంగుగల, వెలిపట్టు=తెల్లపట్టుచీర, రహిన్=పాలుపుగాను, వెలదియోర్తు=
 మఱియొక్కకొంత, కట్టెను, ఓర్తు=మఱియొక్కపొలఁతుక, కటిసీమన్=పిఱుందుమీఁ
 ద, కనకమేఖలన్=బంగారుగంటలయొడ్డాణమును, చేర్చి=అలంకరించి, కంఠమునన్,
 తారహారములు=ముత్యపుఁబేరులు, గీలిం చెన్=ఉనిచెను, ఓర్తు = మఱియొక్కత,
 కటకములు = కంకణములు, హస్తసరములు = చేసరపణులు, అంగదములు=భుజ
 కీర్తులును, అంగులీయకంబులు = ఉంగరములును, బాహువల్లికలవ్రేళ్లన్=వరుసగా
 బాహులతలయందును, వ్రేళ్లయందును, నిలిపి, తాటంకనాసామణులన్ = కమ్మలు
 ముక్కరముత్యమును, అమర్చి = పొసఁగించి, నీమంతవీధిన్ = పాపటత్రోవయందు,
 చేర్చుక్క = ముక్తాభూషణమును, చొనిపెన్ = ఉనిచెను.

క. కలికి తెలిగన్నఁగవఁ గ

జ్వలరేఖలు దీర్చి మేన + సారంగమదం
 బలఁది లలామక మిడి చెం

గలువలు క్రొవ్వెదకు వేటొకర్తు ఘటించెన్.

129

టీ. కలికి=ఆ పెండ్లికూఁతుయొక్క, తెలిగన్నఁగవన్ = ధవళాక్షిద్వంద్వ
 మందు, కజ్వలరేఖలు=కాటుకరేఖలు, తీర్చి=దిద్ది, మేనన్=కరీరమంగు, సారంగమ
 దంబు=కస్తూరి, అలఁది=పూసి, లలామకము=చేర్చుక్క, (బొట్టుమీఁద శరమున
 నుంచుకొనెడు భూషణమైనదాని, 'ప్రభ్రష్టకం శిఖాలంబి పురోన్యస్తంలలామకమ్'

అనియమరము.), ఇడి=ఉంచి, వేటొకర్తు=మఱియొక నాతి, క్రొవ్వెదకున్=క్రొమ్మ
డికి, చెంగలునలు=ఎఱ్ఱగలువపువ్వులు, ఘటించెన్=కూర్చెను.

వ. ఇట్లలంకృత యైయుండ లగ్నం బాసన్నంబయ్యె నని విన్నవించుట
యుఁ బన్నగశయనుండు మార్తండ మండలంబులు పండ్రెండును
దివియలై వెలుంగఁ దారకలగుంపు జగజంపుగా శతపత్రశత్రుం
డాతపత్రత యంగీకరింప సింధుపతి సౌగంధికదళోపహారసహితం
బుగా విపణిఁ గలయంపిఁ జిలికింపఁ బ్రకృతికాంత క్రంత సురకాం
తలం గూడుకొని సంతరింప హుతవహుం డగగుధూపంబు రేపఁ
బర్జన్యుం డులైడయిడఁ బ్రాచీనపాఠంబులు పాఠకౌఘంబు లయి
బిరుదప్రబంధంబులు పఠియింప విధినందన సనందనాదులు సంగీత
మాంగల్యంబున సంతరంగంబున కింపొసంగ విహంగపుంగవుండు
మత్తమాతంగంబై ఖచితమణికల్యాణం బగు పల్యాణం బంగీకరింప
నప్రాకృతవైభవంబునం జని పరమసంబ్రమంబున భాగవతవతంసంబు
భక్తికలితబహుప్రణామపూర్వకంబుగా నెదుర్కొన నెక్కిరింతడిగ్గి
విష్వక్సేను కరం బవలంబించి కఠ్యంతరంబులం జంచలాక్షులు
గడుగు నడుగుల జలంబులకుం బయిపయిం బడి గీర్వాణ సిద్ధసం
ఘంబు లహంపూర్విక నుర్వి నిర్వారిగా నూర్చికొని ప్రాశంపఁ బ్రవే
శించి తదీయ సిద్ధిప్తం బగు జాంబూనదపీఠంబున నుపవిష్టుండై యతం
డు వెండియు బంగారుభృంగారుకంబులఁ గనకభాజననిక్షిప్తంబు లగు
కుశేశయ పేశల పదకిసలయంబులు గడిగి పోడళోపచారసహితం
బును సపరిష్క్రియంబు నగు మధుపర్కంబు నొసంగం గొని య
య్యాళ్వాడు దేవేరియుం దానును ధారవోయ నా కన్యకారత్నం
బుఁ బరిగ్రహించె ననంతరంబ.

130

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారము, అలంకృతయైయుండక = అలంకరింపఁబడినదై
యుండఁగా, లగ్నంబు=వివాహముహూర్తము, ఆసన్నంబయ్యెనని=సమీపించెనని,
విన్నవించుటయుక=విన్నపముసేయఁగానే, పన్నగశయనుండు = శేషశాయియగు
రంగనాథుఁడు, మార్తండమండలంబులుపండ్రెండును=ద్వాదశాదిత్యమండలంబులు,
దివియలై వెలుంగక=దివ్యటీలయి వెలుంగఁగా, తారకలగుంపు=నక్షత్రసమూహము,
జగజంపుగాక = కుచ్చులుకొఁగా (గొడుగుచుట్టునుండునవి), శతపత్రశత్రుండు=
కమలవైరియైనచంద్రుఁడు, ఆతపత్రతయంగీకరింపక=భత్రముగాఁగా, సింధుపతి=

సముద్రుండు, సౌగంధికదళోపహారసహితంబుగాఁ = ఎఱ్ఱగలువతేకుల కానుక
తోఁగూడ, విపణిఁ = అంగడివీధియందు, కలయంపిఁ = కల్లాపిని, చిలికింపఁ =
చల్లింపఁగా, ప్రకృతికౌంత = మాయయనునాతి, సురకౌంతలంగూడుకొని = దేవతా
స్త్రీలంగలిసికొని, క్రంత = సమీపప్రదేశము, సంతరింపఁ = సవరణపఱుపఁగా, హుత
వహుండు = అగ్నిదేవుఁడు, అగరుధూపంబు, రేపఁ = ఎగయింపఁగా, పర్జన్యండు =
వర్షదేవుఁడు, ఉల్లెడయిడఁ = ఉల్లాభముబట్టఁగా, ప్రాచీనపాఠంబులు = ప్రాచీ
జమవులు, (వేదములనుట), పారకౌఘంబులై = వందిమాగధసంఘములై, బిరుదప్రబం
ధంబులు = బిరుదుఁగైవారములు, పరింపఁ = చమవగా, విధినందన = నారదుండు, సనం
దన = సనందనుండు, ఆదులు = మొదలగువారు, సంగీత మాంగల్యంబునఁ = సంగీతమం
గళత్వముచేత, అంతరంగంబునకుఁ = మనస్సునకు, ఇంపాసంగఁ = మాధుర్యమొన
ర్పఁగా, విహంగపుంగవుండు = గరుత్మంతుఁడు, మత్తమాతంగంబై = మదపుటేనుఁగై,
ఖచిత = కూర్పబడిన, మణి = రత్నములును, కల్యాణంబగు = బంగారుగలిగినట్టి, 'వసు
చంద్రంచార్జునంచ కల్యాణంభూరిగైరిక'మ్మని నిఘంటువు. పల్యాణంబు = పల్లమును,
(చాడోలనుట) అంగీకరింపఁ = ఐహింపఁగా, అప్రాకృత = లోకవిలక్షణమైన, వైభ
వంబునఁ = సంపదచేత, చని = వేంచేసి, పరమసంభ్రమంబునఁ = పరమానందముచేత,
భాగవతవతంసంబు = భాగవతోత్తముఁడగు భట్టనాథుఁడు, భక్తి = భక్తితోడ, కలిత =
కూడుకొన్న, బహుప్రణామపూర్వకంబుగాఁ = అనేకనమస్కారపూర్వముగా, ఎదు
ర్కొనఁ = ఎదురుకోలునకురాఁగా, ఎక్కిరింతడిగి = వాహనమునుదిగి, విష్వక్సేను
కరంబవలంబించి = విష్వక్సేనుని కైదండ గ్రహించి, కక్ష్యంతరంబులన్ = ద్వారాంత
రాశములయందు, చంచలాక్షులు = సువాసినులు, కడుగు = ప్రక్షాళనము చేసెడు,
అడుగుల = శ్రీపాదములయొక్క, జలంబులకున్ = తీర్థములకు, పయిపయింబడి =
మీఁదమీఁదబడి, గీర్వాణ = వేల్పులయొక్క, సంఘంబులు = గుంపులు, అహం
పూర్వకన్ = ఓహరి సాహరిచేత, ఊర్వి = భూమి, నిర్వారిగాన్ = నిర్జలమగునట్లుగా,
ఊర్చికొని = దూఱుకొని, ప్రాశింపన్ = పానముసేయఁగా, ప్రవేశించి = చొచ్చి,
తదీయ = అభట్టనాథసంబంధులచేత, నిర్దిష్టంబగు = నిర్ణయింపబడిన, జాంబూనద
పీఠంబునన్ = బంగరుపీఠయందు, ఉపవిష్టుండై = కూరుచున్నవాడై, ఆతండు,
వెండియున్ = మరల, బంగారుభృంగారుకంబులన్ = బంగరుగిండ్లచేత, కనకభా
జన = పసిఁడిపల్లెరంబునందు, నిక్షిప్తంబులగు = ఉనుపబడిన, కుశేశయ = తామర
పూలవలెనే, పేశల = మృదువులైన, పదకిసలయంబులు = అడుగుజగురులు, కడిగి = ప్ర
క్షాళనముజేసి, షాడశోపచారసహితంబును = ఆవాహనాసనపాద్యాగ్న్యచమనీయ
స్నానవస్త్రయజ్ఞోపవీత గంధపుష్పధూపదీపనైవేద్యతాంబూలోత్తర నీరాజన మంత్ర
పుష్పాత్మకములగు షాడశోపచారములతోఁ గూడినట్టియు, సపరిష్కీయంబునగు =

అలంకారసహితమైనట్టి, మధుపర్కంబున్ = గుడయుక్తదధిని, ఒసంగన్ = సమర్పింపఁ
గా, కొని = గ్రహించి, ఆయాశ్వాదు = అభట్టనాధుఁడు, దేవేరియన్ = ధర్మపత్ని
యు, తానును, ధారవోయన్ = ధారాదత్తముసేయఁగా, ఆకన్యకారత్నంబున్ = ఆ
కన్యారత్నమగు నాముక్తమాల్యదను, పరిగ్రహించెన్ = పాణిగ్రహణముసేసెను,
అనంతరంబు = పదంపడి.

మ. కలధౌతద్రవ చిత్రము మెఱయ ముక్తాస్మాత మా మేచకాం
చలపుం బెందెఱ వారి లగ్నము సమాసన్నంబుగా వేల్పుబె
ద్దలు వంపన్ గుడ జీరకంబులు సముద్యత్ప్రేమ నన్యోన్య మం
జులహస్తంబుల నుంచి రర్థి గనుమించు చ్చిట్టుము జూడఁగన్.

టీ. కలధౌతద్రవ = బంగారునీటిచేతనైన, 'కలధౌతంశాప్యహేమ్నా' అని
నిఘంటువు. చిత్రముల్ = వింతపనులు, మెఱయన్ = ప్రకాశింపఁగా, ముక్తా = ముత్య
ములతోడ, స్మాతమా = కూర్పఁబడిన, మేచక = నల్లనగు, అంచలపు - అంచులుగల,
బెందెఱ = పెద్ద తెఱచుప్పటి, వారి = పట్టి, లగ్నము = మహూర్తము, సమాసన్నంబు
గాన్ = మిగులడగ్గఱఁగా, వేల్పుబెద్దలు = బ్రహ్మాదిసురశ్రేష్ఠులు, వంపన్ = క్రిందకొన
వెంచియుండఁగా, గుడజీరకంబులు = జీలకఱ్ఱబెల్లములు, సముద్యత్ప్రేమన్ = అగ్గలం
పుఁబ్రేమడిచేత, రర్థిన్ = ఆసక్తిచేత, కనుమించుల్ = నేత్రతాళతశ్యములు, చ్చిట్టుముట్ట
డఁగన్ = సందడింపఁగా, అన్యోన్య = ఒండొరులయొక్క, మంజుల = సుందరముగ,
హస్తంబులన్ = కరములయందు, ఉంచిరి = ఉనిచిరి.

చ. మఱి వనమాలి చూడమున మానిని ముత్తైపుఁబ్రాలు వోయుచో
మెఱయుఁ దదంగుళీకిసల మేళనఁ జక్రి చెమర్ప రాలి మై
నఱిముఱి ఘర్మబిందువులు నమ్మణులు నొగులందునుండి డా
ల్లిటిగొన జాఱు ధారలబలె న్నడగండ్లబలె స్లనుంగొనన్. 132

టీ. మఱి = పిమ్మట, మానిని = అపెండ్లిహుఁగురు, వనమాలి చూడమునన్ = స్వా
మి శిరమందు, ముత్తైపుఁబ్రాలువోయుచోన్ = ముత్తైములతలఁబ్రాలుపోయినప్పుడు,
తదంగుళీకిసల - తత్ = ఆయమయొక్క, అంగుళీకిసల = చిగుళ్లనంటి వ్రేళ్లయొక్క,
మేళనన్ = కూడుకొనుటచేత, చక్రి = స్వామి, చెమర్పన్ - చెమరింపఁగా, రాలి =
స్రవించి, మైన్ = స్వామి శరీరమందు, అఱిముఱి = తెఱచుచైన, ఘర్మబిందువులున్ =
చెమ్మటచినుకులును, అమ్మణులున్ = అముత్తైములును, ముగులందునుండి = మేఘముల
లోనుండి, డాల్లిటిగొనన్ = కొంతి వ్యాపించుచుండఁగా, జాఱు = స్రవించుచున్న,
ధారలబలెన్ = వర్షధారలవలెను, న్నడగండ్లబలెన్ = కరకములవలెను, కనుంగొనన్ =
చూడఁగా, మెఱయున్ = ప్రకాశించును.

తా. స్వామి శరీరము నీలమేఘమువలె నున్నదనియుఁ జెమర్చి చెమట చినుకులు రాలఁగా నవి వానచినుకులవలెను దలఁబ్రాలముతైములు ఎడగండ్లవలె నున్నవి యనియును భావము.

తే. ఇంతి దోయిట సేసఁబ్రా • లెత్తుచోట
గుబ్బపాలిండ్లక్రేవ గ్రుక్కున మురారి
గన్నువేయుటఁ గని లజ్జగదుర బాహు
లెత్తక కరాగ్రములన పై • కెగరఁజల్లె.

133

టీ. ఇంతి=అనాతి, దోయిట=అంజలిచేత, సేసఁబ్రాలు=తలఁబ్రాలు, ఎత్తుచోట=ఎత్తునప్పుడు, మురారి=రంగ నాథుఁడు, గుబ్బపాలిండ్లక్రేవన్=ఉడుటుగల కుచములదిక్కున, గ్రుక్కునన్=శీఘ్రముగా, కన్నువేయుట=కన్నువేసిచూచుటను, కని=తానుజూచి, లజ్జగదుర=సిగ్గులయఁగా, బాహులెత్తక=చేతులుపైకెత్తక, కరాగ్రములన=కొనచేతులనే, పైకిన్=స్వామిపైకి, ఎగరఁజల్లె.

క. గళమునఁ గట్టెను హరి మం
గళసూత్రము పులక లతివ • గాత్రముఁ బొదువ
న్నెలఁతయుఁ బతియును గరముల
నలవఱిచిరి కంకణంబు • లన్యోన్యంబున్.

134

టీ. హరి, అతివగాత్రమున్=అయింతినెమ్మనిని, పులకలు=రోమాంచములు, పొదువన్=వ్యాపింపఁగా, గళమునన్=కంఠమందు, మంగళసూత్రముఁగట్టెను, నెలఁతయున్=పతియును, అన్యోన్యంబున్=ఒండొరులకు, కంకణంబులు=ప్రతిసరములు, కరములన్=హస్తములయందు, అలవఱిచిరి=అమర్చిరి.

సీ. లలనచే నిష్ఠతో • లాజలు వేల్పించి,
శార్ఙ్గ మెట్టించెను • సప్తపదులు
తెఱవఁ గూడి యరుంధతీదర్శనముఁ జేసి,
బ్రహ్మరుద్రాది గీర్వాణకోటి
యర్పించు నుడుగర • లనుకంపఁ గైకొని,
యనిచెఁ బ్రసాదభాజనులఁ జేసి
* యాత్మపట్టణమున • కతివఁ దోడ్కొని విజ,
యంబు సేసెను మహాహర్ష మొప్ప

* నతవై భవంబున నాత్మపట్టణమున, కతివఁ దోడ్కొని విజయంబుసేసి.

తే. సహ్యాకన్యాతటోద్యాన • చందనద్రు

కుంజముల నీలకుంతలఁ • గుస్తరించి

కంతుసామ్రాజ్య మేలించి • కరుణఁ జిత్త

మొలయ జగములఁ బాలించు • చున్నవాఁడు.

135

టీ. లలనచేన్ = ఆయింతిచేత, నిష్ఠతోన్, లాజలువేల్పించి = లాజహోమముఁ జేయించి, శార్ఙ్గి = స్వామి, సప్తపములు, మెట్టించెను = త్రొక్కించెను, తెఱనన్, కూడి, అరుంధతీదర్శనముఁజేసె, బ్రహ్మరుద్రాదిగీర్వాణకోటి, అర్పించు = సమర్పించునట్టి, ఉడుగరలు = బహుమానములను, అనుకంపణ్ = కృపచేత, కైకొని, ప్రసాదభాజనులఁజేసి = అనుగ్రహ పాత్రులనుజేసి, అనిచెన్ = పంపెను, ఆత్మపట్టణమునకున్ = శ్రీరంగమునకు, అతివఁదోడ్కొని = చూడికుడుత్త నాచ్చియారునుదోడుకొని, మహాహర్ష మొప్పన్, విజయంబుసేసెను = వేంచేసెను, సహ్యాకన్యా = కావేరీనదియొక్క, తట = దరులయందలి, ఉద్యాన = శృంగారనమలందలి, చందనద్రు = శ్రీగంధవృక్షములయొక్క, కుంజములన్ = పొదరిండ్లయందు, నీలకుంతలన్ = ఆముక్తమాల్యదను, గుస్తరించి = లాలించి, కంతుసామ్రాజ్యము = రతిపతిసామ్రాజ్యమును, ఏలించి = పరిపాలింపఁజేసి, (సురతక్రీడకుఁ బ్రవేశింపఁజేసినాఁడనుట), చిత్తము, కరుణన్ = దయచేతను, ఒలయన్ = నిండఁగా, జగములన్ = లోకములను, పాలించుచున్నవాఁడు = ఏలుచున్నవాఁడు.

ఉ. స్కందసరస్తటీరమణ • కందర చందన కుందవాటికా

మందసమీరలోల వనఃమాలిక నిర్మలదివ్యవిగ్రహః

స్పందివిభాధరీకృత నఃభస్సుటకాళిక వల్లవాంగనా

బృందమనోభిమాన ధృతి • భేదన పేశల వంశవాదనా.

136

టీ. స్కందసరః = స్వామిపుష్కరిణీయొక్క, తటీ = దరియందలి, రమణ = మనోహరమగు, కందర = గుహలయందలియు, 'దరీతుకందరోవాస్త్రీ' అని యమరము. చందన = హరిచందనవృక్షముయొక్క, కుంద = మొల్లలయొక్క, వాటికా = శ్రేణులయందలియు, మందసమీర = మందమారుతముచేత, లోల = కదలుచున్న, వనమాలిక = తులసీవనమాల గలిగినవాఁడా, నిర్మల = స్వచ్ఛమైన, విగ్రహ = శరీరముయొక్క, అస్పంది = చలింపని, విభా = కాంతిచేత, అధరీకృత = క్రిందుచేయఁబడిన, నభః = అకాశముయొక్క, స్ఫుట = వ్యక్తమైన, కాళిక = నలుపుగలవాఁడా, వల్లవాంగనా = గోపకలయొక్క, బృంద = గుంపుయొక్క, మనః = మనస్సులయందలి, అభిమాన = ఈయనలను, ధృతి = ధైర్యములను, భేదన = భేదించెడివాఁడా, పేశల = మృదువైన, వంశ =

త ప్పా ప్ప ల ప ట్టి క.

పుటసంఖ్య.

తప్ప.

ఒప్పు.

5	వృజిని	వృజిన
9	వికారమునకు	నికారమునకు
16	భాషలలోనను	భాషలలోను
24	గాచిం	గాంచి
27	తరువాతనో	తరువాతనే
39	ధనుస్సు	ధనుస్సు
45	ఊండియందు	ఊంటియందు
,,	ఉద్యానంబు	ఉద్యానంపు
46	ప్రశస్తము	ప్రసిద్ధము
52	తెలియఁజేయుచు	తెలియఁజేయు
57	తములపాకు	తమలపాకు
65	గుప్తమన్వేషపతి	గుప్తమన్వేషతి
,,	శేషిత్వసంబంధము	భృత్యత్వసంబంధము
,,	శేషసంబంధము	స్వామిత్వసంబంధము
71	హేలాక	హేవాక
72	పాదవిక్షేపకము	పాదవిక్షేపము
,,	లయజం	మలయజం
75	తంకంబు	పంకంబు
84	పురిననుభవతకు	పురిననుభవముకు
90	గట్టుక	గట్టుక
96	మర్మముచేతనే	ధర్మముచేతనే
99	భేదించెడురవి	భేదించెడునవి
102	నరవాల	వరవాల
105	షడ్భాషలను	షడ్భాషలను
109	పొడిగెను	పొడుగాయెను

	పుటసంఖ్య.	తప్పు.	ఓప్పు.
	109	నుండును	నుండెను
	110	యెత్తినదొ	యెత్తినవో
	112	పాతర్వేళల	ప్రాతర్వేళల
	115	వాచార	నాచార
	124	పొడవెన	పొడవైన
	127	నిల్చి	నిల్చి
	139	వృద్ధ్యాజీవో	సృద్ధ్యాజీవో
	146	నిత్యత్వ	క్షణికత్వ
	148	కొపోవుటకు	కొకపోవుటకు
	149	వాసశ్శరణం	నివాసశ్శరణం
	161	30 వ పద్యము టీక } టీక }	కోపమై న్మనన్ = కోపమునైనను
			కోపమై న్మనన్ = బాణమునైనను
	169	కణ్వవాక్యములు	కందువాక్యములు
	177	ఆసపడుదురు	ఆసపడుదురె
	178	స్వత్త్వమతియు	స్వత్త్వమతియు
	190	త్రైభావనస్వరూప	త్రైభావనాస్వరూప
	192	పశుపతిన్	పశుతతిన్
	196	జంఘరమణీయు	జంఘామనోజ్ఞ
	197	మకరాంగములు	మకరాంగములు
	198	సెప్పితివింక	సెప్పితినింక
	207	సుసంగంబు	సుసంగతంబు
	208	ఉన్నయందోళికను	ఉన్నయాందోళికను
	,,	వాదమేమాయన్	వాదమేమాయన్
న	209	రాజుకుమారులు	రాజకుమారులు
న	213	దివ్యమంగళము	దివ్యమంగళవిగ్రహము
న	220	యడవగు	యడగు
=	230	తిరువలిక్కొలల	తిరువిళిక్కొలల
ప	231	విధవిధకేదారంబులు	నవీనసవిధకేదారంబులన్
ము	,,	పరిధట్టంబు	పరియట్టంబు
రె	237	మిండమితండంబును	మిండతండంబును
ం	248	ఏకభక్తము	ఏకభక్తము

పుటసంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
250	వారంతయును	వారందరును
255	కలవాడయ్యును	కలవాడనయ్యును
269	కొమార్తలకు	కొమార్తెలకు
,,	నెమిళ్లు	నెమళ్లు
280	చేశే	వేశే
285	పాతములు	పాతము
288	యురంబున	యుదరంబున
290	పురులు	పురుషులు
291	పంచబాబములు	పంచబాణములు
293	ముక్కురల	ముక్కురల
295	బిసకంతిక	బిసకంతికా
302	గ్రామశీలకున్	గ్రామశ్రీలకున్
,,	బుద్ధా	బౌద్ధా
303	నివర్తి	నివృత్తి
,,	గొప్పవైన	గొప్పవైన
307	జుగుప్సనే	జుగుప్సనే
311	మరాళి	మరాళ
312	గుడమ	గుడమట్ల
313	లోఅనన్	లోయనన్
314	పంకేరుహంబునన్	పంకేరుహంబులన్
318	కత్కశత	కర్కశత
320	జంఘుల	జంఘుల
333	అభ్యంగనము	అభ్యంగము
338	ముండ్లముస్తై	ముండ్లయుస్తై
343	కెలవారు	కెల్లవారు
345	శీలంస్వభావే	శీలంస్వభావే
348	సంస్థాము	సంస్థానము
380	ప్రప్తసృష్టికి	ప్రప్తసృష్టికి
381	పుడమి తేడు	పుడమి వేల్పు
382	స్వనోదదరా	స్వనోద్యద్దరా
383	పునరుత్థిత	పునరుత్తరత

పుటసంఖ్య.	తప్పు.	ఒప్పు.
388	ఒప్పున్	ఒప్పన్
394	దజాతికిన్	దజాతికిన్
395	వ్యాజ్యోక్తి	వ్యాజ్యోక్తి
407	దదవతానురామేయ	దదవతారానుమేయ
409	దీర్ఘాంతరము	దీర్ఘాంతము
430	దీపికారోహణము	దీపికారోపణము
434	ఆర్యోప్యమాణ	ఆర్యోప్యమాణ
439	మంత్రోచ్ఛారణముతో	మంత్రముయొక్క ఉచ్ఛారణముతో
446	కాలజ్ఞపత్ర	కాలజ్ఞపత్రి
451	గైల్తమని	గెల్తమని
470	వలయు	వలయ
478	బాణమునకు	బాణమున్
480	శీపతి	శ్రీపతి
,,	శియఃపతి	శ్రియఃపతి
,,	లాపిని	అలాపిని
,,	గళంబులు	గళంబును
494	ఘాటీ	ఘాట
,,	అత్థ	ఉత్థ
495	లిపిన్	లిపి
515	గదార్తి	గతార్తి
528	మహాసన	మహానస
529	తపస్సులే	తపస్సులే
530	తేపడకనే	తేపకడనే
533	అనిమానము	అవమానము
547	తీరముచేత	తీర్థముచేత
548	పవిత్ర	అవిత్ర
550	మరలపుణ్యమును	మాటిమాటికి
,,	సంబంధములగు	సంబంధములగు
558	నేత్రనస్త్రముల	నస్త్రముల
551	నరముబండియున్న	నరముంబడియున్న
565	భూపమయు	భూతమయు

ఆంధ్రగ్రంథములు.

శ్రీమదాంధ్రభారతము.

(పద్యకావ్యము.)

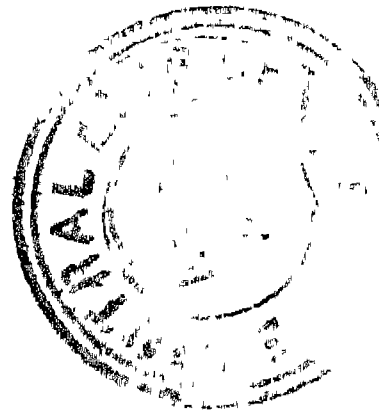
నాతప్రతుల సహాయమున సుప్రసిద్ధులగు పండితులు చిరకాలమునుండి సంపూర్ణ పరిశ్రమముతో బరిష్కరించుచున్నారు. భారతముద్రణ పూర్తికాగానే ఎఱ్ఱపెగ్గడ హరివంశమును ముద్రించెదము. కొద్దిపాటులే ప్రకటింపఁబడును కావున వలయువారు త్వరలోనే మాకు తెలియఁజేయవలెను. ఆది, సభా, విరాట, ఉద్యోగ, శాంతి, అనుశాసనిక పర్వములు విడిగా దొరకును. గ్రంథము వాల్యములుగా మంచికాలికోబైండు చేయఁబడి, మేలుకొగితములపై స్ఫుటముగ అచ్చొత్తింపఁబడుచున్నది.

ప్రతి 1-కి రు. అ.

ఆది సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	1 12
ఆరణ్యపర్వముగల సంపుటము	...	1 12
విరాటోద్యోగపర్వములుగల సంపుటము	...	1 12
ఆదిపంచకము, ఒకటే సంపుటము	...	5 0

తక్కినపర్వములు అచ్చగుచున్నవి.

ఉత్తరరామాయణము, కలకంఠి. పాపరాజకృతము, చక్కనికూర్పు.		1 8
భాస్కరరామాయణము, చక్కనిప్రతి	...	2 8
రంగనాథరామాయణము ,,	...	2 8
మొల్లరామాయణము ,,	...	0 8
అచ్చ తెనుఁగురామాయణము ,,	...	1 4
ఆంధ్రభాగవతము, సాధారణప్రతి	...	3 0
,, మేలుప్రతి	...	4 0
,, 2 సంపుటములు	...	4 12
మనుచరిత్ర, సటీక, చిన్నసైజు	...	1 8
వసుచరిత్ర, సటీక	...	2 8
అముక్తమాల్యద, సటీక	...	3 0
కృష్ణరాయవిజయము, చక్కనిప్రతి	...	0 8
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము ,,	...	0 8
కళాపూర్ణోదయము ,,	...	1 8
రాఘవపాండవీయము, సటీక ,,	...	1 8

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్, చెన్నపురి. ఈ.

		ప్రతి 1-కి రు. ఆ.
శృంగారనైషధము	చక్కనిప్రతి	... 0 10
నరసభూపాలీయము	"	... 0 8
విజయవిలాసము	"	... 0 4
సారంగధరచరిత్ర	"	... 0 8
బిల్వణీయము	"	... 0 8
వైజయంతీవిలాసము	" 896.8131	... 0 8
రంగారాయచరిత్ర	" శ్రీకృష్ణ	... 0 8
రామాభ్యుదయము	" 521.	... 1 4
నీలాసుందరీపరిణయము	"	... 0 4
రసికజనమనోభిరామము	"	... 0 8
రుక్మిణీపరిణయము	" 11678	... 0 6
రాజశేఖరవిలాసము	"	... 0 8
పారిజాతాపహరణము	"	... 0 6
హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	" 2250	... 0 8
అనిరుద్ధచరిత్ర	"	... 0 8
విక్రమార్కచరిత్ర	"	... 1 0
వేంకటాచలమాహాత్మ్యము	"	... 0 14
పంచతంత్రము, నారాయణకవి	"	... 0 12
జైమినిభారతము	"	... 0 12
ఉత్తరహరివంశము	"	... 1 4
వేమనపద్యములు	"	... 0 4
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము, సాంబనిఘంటువు, టీకాను క్రమణికా సహితము.		... 0 12
అప్పకవీయము	...	... 1 6
సులక్షణసారము	...	... 0 8
ఆంధ్రభాషార్ణవము	...	... 0 12
శ్రీగురజాడ. శ్రీరామమూర్తిగారి ఆంధ్రకవిజీవితములు	...	... 2 8
శబ్దార్థచంద్రిక, అకౌరాది నిఘంటువు	...	... 2 8

ఇవి మొదలుగాగల సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు అనేకములు
మాయొద్ద దొరకును.

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

192, ఎస్.ప్రగడ, చెన్నపురి. ఈ.